

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی



زنجیره ی روشنبیری

*

خاوه نی ئیمتیا ن: شهوگه ت شیخ یه زدین

سه رنووسه ر: به دران نه همه ده هبیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولبیر

سه رجه می به ره همه وه رگبیر دراوه کانی

شاکر فه تاح

کتیبی جه وته م

سەرجه می به رهه مه وه رگیڤ دراوه کانی

شاکر فه تاح

کتیبی حه وته م

رێکخستن و لیکۆلینه وه ی
ئه حمه د سه یید عه لی به رزنجی

ناوی کتیب: سەرجه می به رهه مه وه رگیڤ دراوه کانی شاکر فه تاح - کتیبی حه وته م
دانانی: شاکر فه تاح
رێکخستن و لیکۆلینه وه ی: ئه حمه د سه یید عه لی به رزنجی
بلا و کراوه ی ئاراس - ژماره: ۵۷۷
ده رهیتانی هونه ریی ناوه وه و به رگ: ئاراس ئه کره م
هه له گری: دلشاد مسته فا + ئه حمه د سه یید عه لی به رزنجی
سه ره رشتیبی چاپ: ناو په حمانی حاجی مه حموود
چاپی به که م، هه ولیڤر - ۲۰۰۷
له کتیبخانه ی گشتیبی هه ولیڤر ژماره (۴۷۶) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه تی

هونه ره گانی ژیان

هونەری دلداری

نووسەری: ئەندری مۆروا
وەرگێڕانی لە ۱۹۶۷/۳/۴

دلداری چیه؟...

ئایا هونەرە، یان، ئارەزوویەکی سروشتیه؟

ئەگەر بمانهوی وەرانی ئەم پرسە بدهینهوه، پێویستە لە پێشەوه ئەم پرسە لە خۆمان بکەین: هونەر چیه؟

بەلای (بیکۆن) هوه وایه: که «هونەر له تیکه‌لبوونی مۆرۆف و سروشتهوه دروست بووه». له راستیدا له بابەت (هونەر) هوه له‌مه راستتر و وردتر نه‌گوتراوه. بۆ وینه ئیمه له هونەری وینه‌کێشاندا وامان چاو پێ ده‌که‌وی که سروشت که‌رسته‌ی خاو بۆ وینه‌که ده‌خاته به‌رده‌م وینه‌کێشه‌که: دره‌خت و گۆل و زری و پرووناکی و پرووی مۆرۆفی پێشان ده‌دات... پاش ئەوه وینه‌کێشه‌که‌یش دیت، ئەم که‌رستانه له شێوه‌یه‌کی وادا رێک ده‌خات که که‌سانی تر چاویان پێ بگه‌شێته‌وه مێشکیشیان پێ بگه‌سیته‌وه... له هونەری چیرۆکیشدا، دووباره سروشتمان وا دیته پێش چاو که هه‌چی که‌رسته‌ی چیرۆک هه‌یه ده‌یخاته پێش دەم چیرۆک رێکخه‌ره‌که: تاسه و ته‌زوو و ئاره‌زووه پر خۆشه‌کان و، ئاره‌زووه پێچه‌وانه‌کان، تاوانه‌کانی مۆرۆفی پێشان ده‌دات... چیرۆک بێ‌ژه‌که‌یش هه‌چی بۆ نامینێته‌وه ئەوه نه‌بێ، که ئەم که‌رسته‌ خاوانه تیکه‌ل به‌یه‌کتري بکات و، له شێوه‌ی مه‌رگه‌ساتیکی جه‌رگه‌پر دا بپێژێ، که کار له دڵ و ده‌روون بکات...

هه‌روه‌ها له (دلداری) یاشدا، که ئەمیش هونەرێکه له هونەرە‌کان سروشت که‌رسته‌ خاوه‌کانی بۆ ئاماده‌ ده‌کات مۆرۆفی بۆ ده‌کات به‌دوو ره‌گه‌زه‌وه: یه‌کیکیان نیر، یه‌کیکیان مێ. له هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌که‌یشدا ئاره‌زوویه‌کی سروشتی داده‌مه‌زێتی بۆ پاراستنی ره‌گه‌زی مۆرۆف... پاش ئەوه، هه‌رچی ماوه به‌جیتی ده‌هیلێ بۆ مۆرۆف خۆی، که به‌ئاره‌زووی خۆی ئەم که‌رسته‌ خاوانه قالد و پوخته بکات و بیخاته شێوه‌یه‌کی واوه که له‌گه‌ل جیگا و کاتدا رێک بکه‌وی... جا ئەگه‌ر هۆشی مۆرۆف ئەم کاره‌ی نه‌خستایه سه‌ر شانی خۆی، دلداری مۆرۆقیه‌تی هه‌روه‌ک سه‌ره‌تاکه‌ی بریتی ده‌بوو له کارێکی لنگه‌بازی ساکار، به‌چه‌شنی ئەو

دلدارییه‌ی که له ناو سه‌گه‌کان یاخود به‌رازه‌کاندا هه‌یه!... ئەگه‌ر له دلداری ناو گیانه‌له‌به‌ران وردبینه‌وه و، سه‌رنجێکیش بده‌ین له نامه راست و په‌وانه‌کانی دلداری مۆرۆف، ئەوسا تێ ده‌گه‌ین که له ناوه‌ند دلداری سروشتی و دلداری هونەر‌مه‌نداندا چەند جیاوازی هه‌یه. به‌بۆنه‌ی ئەمه‌وه چیرۆکی ناوازه هه‌یه بام بپێگێڕینه‌وه. ده‌لێن: باوکیک چووه‌ته نووسراوه‌خانه‌یه‌که‌وه، نووسراویک بکڕیت بۆ کچه‌که‌ی، که پێی گوتبوو بۆی بکڕیت. کاتێ که نووسراوه‌که‌ی په‌ره په‌ره ته‌ماشاکرد، له نووسراوه‌فرۆشه‌ تافره‌ته‌که‌ی پرسى: تو بلی خانی، نووسراوه‌که له بابەت که‌ینه‌وه‌یه‌نی ره‌گه‌زایه‌یه‌وه نه‌دوی؟. تافره‌ته‌که‌یش له شێوه‌یه‌کی وادا وەرانی دایه‌وه که ده‌یویست دلداری بکات، گوتی: «نه‌ گه‌ورم له‌و بابەته‌وه نادوی!... نووسراوه‌که بریتیه‌ی له چیرۆکی دلداری!...».

هۆیه‌کانی دلداری

جا بۆ ئەمە‌ی له هونەری دلداری تێ بگه‌ین، پێویسته له‌سه‌رمان وەرانی چەند پرسێکی سه‌ره‌تای بده‌ینه‌وه:

(یه‌که‌میان) ئەوه‌یه: که بۆچی مۆرۆف ته‌نیا یه‌ک که‌سی دیاریکراو هه‌لده‌بێژێ و هه‌موو هۆشێکی خۆی ده‌خاته سه‌ر ئەو و له‌م رووه‌وه بایه‌خ به‌ هه‌چ که‌سێکی تر نادات؟
بۆ ئەم پرسه‌ دوو وەرانی هه‌یه:

(یه‌که‌م): ئیمه له چەند تاویکی تایبه‌تی ژیاغاندا - به‌تایبه‌تی له ده‌می هه‌رزه‌کاری و ته‌مه‌نی په‌نجا سالی‌دا - هه‌ر له خۆمانه‌وه، ئاماده‌ی دلداری ده‌بین... ته‌نانه‌ت لاوه‌که‌ وای لێ دێ، ئەگه‌ر بێتو کچێکی ده‌ست نه‌که‌وی خۆشی بوێ و دلداری له‌گه‌لدا بکات له‌ناو مێشکی خۆیدا ئەو کچه‌ دروست ده‌کات! کچه‌که‌یش ئەگه‌ر لاویکی ده‌ست نه‌که‌وت گرفتاری تیری ئەقینی بێ، پاله‌وانه‌کانی چیرۆکه هه‌لبه‌سته‌کانی به‌دلدادا ده‌چێ، یاخود چه‌ز له ئەسته‌یره‌کانی سه‌ینه‌ما ده‌کات، یان مامۆستا‌کانی خوتین‌گای خۆش ده‌وی!... له‌مه‌یشه‌وه تێده‌گه‌ین، که هۆی دلداری «لاویتی» خۆیه‌تی که له هه‌موو هۆیه‌کانی دلداری به‌هه‌یتره‌!... چونکه له تافی کورپنی دا له‌شی مۆرۆف تینووی نیوه‌که‌ی تری خۆی ده‌بێ. جا لاویتییه‌که‌یش هانی خاوه‌نه‌که‌ی خۆی ده‌دات که بکه‌ویتته‌ داوی خۆشه‌ویستی به‌که‌م که‌سێکی (په‌سند) هوه که کاره‌ساتی رۆژگار بیخاته به‌رده‌می!... هۆیه‌کی تری دلداری به‌ بریتیه‌ی له‌و «جیگا و رینگا» یه‌ی که ژن و پیاو بۆ یه‌که‌م جار چاویان به‌ یه‌کتر ده‌که‌وی له‌ ناویاندا... بۆ وینه ئەوانه‌ی شه‌رمان، به «ناچاری» ده‌که‌ونه ناو جه‌ربه‌زه‌یی دلدارییه‌وه،

وهك ئهوهى كه له ژمارهيهكى گهورهى ئافرهته فهره نسييهكان قهوما كه له دهى شوڤشدا خرابوونه بهنديخانهوه. ئهوه ئافرهتانه له پيشدا هه موو ژنى داوڤن پاك بوون. بهلام كه له بهنديخانهدا چاويان به پالنه وانهكانى شوڤش كهوت، ئاماده بيبان بو دلدارى زيندوو بووهوه. كه چى له وه پيش كوژابوووه... گه لىك وڤنهى جوڤى جوڤيش هه يه كه ئافرهت كيش دهكات بو باوهشى پياو. وهك ناوبانگى پياوهكه، يا خود سامانهكهى، يان هڤز و دهسه لاتتهكهى، يا خود وڤنهكانى ترى سهركهوتن كه پياوهكه له شپوهيهكى شهنگوشوخ و گه شدا دهخه نه پيش چاوى ئافرهتهكه، كه هه موو نهنگى و كه موكوورپيهكى پياوهكه داده پوڤشى... گه لى جارى وايش هه يه كه سه رگرتنى جه ره زه يهكى فرۆكه وانى له ئاسماندا، يا خود سهركهوتنى لاساييكه ره وه يهك له چيرۆكيتكى لاسايى كردنهوه، يا خود هى سينه مادا، يان ده رچوونى وه رزىكارىك له گره وڤكى وه رزىشدا، يا خود دهركهوتنى هونه رمه ندى و تاريڤتريك له و تاريكى زرننگارى، يان ويژه بيدا... ده بڤته هوى ده ستپكردى خوڤه ويستيهكى گه رموگوڤ و ته وژمدار كه هه ر به ره له ستپكردى بڤته رڤى به سه ريدا باز ده دا!...

خۆشه ويستى له يه كه م چاوپيڤكه وتنه وه؟

به لام وه رامىكى تر، يا خود لىكدانه وه يكى تريس هه يه بو پيڤكهاتنى خوڤه ويستى... ئه مه يش هه ر له كاره ساتى «چاره نووس» دهكات، كه كه س ناتوانى هۆيهكانى روون بكاته وه، يا خود ته وژمه كهى به ره به ست بكات!... ئه مه يش به زورى له گه ل ئه وه جوڤه خوڤه ويستى گورجوگوڤه دا رىك ده كه وڤى كه پڤى ده لڤن: «خۆشه ويستى يه كه م چاوپيڤكهوتن!».

ئه وانهى ئه مه پيشبينيانه، چيرۆكيتكى هه لبه ستراوى كوڤى يوڤانى ده هڤننه وه به به لگه، كه به كورتى ده لڤن: له «سه ره تاي دروستكردى جبهاندا خوداكان مرۆڤيان كردوه به دوو كه رته وه. ئيتر له وساو هه ر كه رتهى به دواى كه رته كهى تريدا ده گه رڤى. جا ئه گه ر هاتوو ئه وه دوو كه رته له شوڤتيدكا چاويان به يه كتر كهوت ئه وه شه پۆله به هڤزه توندوتيه كه پڤى ده لڤن «خۆشه ويستى به كه م چاوپيڤكهوتن»، يا خود «تيرى دلدارى» له ناوياندا دڤت و ده چڤى... ئيتر ده موده ست هه ره كه بان وا هه ست به خوڤى دهكات، كه ئه ويتر به جوانييه كهى خوڤى داگيرى كردوه، به شهنگوشوخى و خوڤن گه رميه كهى و گوڤهى چاوبه ستى كردوه و، دلى سه ندوه. ئه وه تاوه نازداره يش كه له گه ل ئه ودا رايده بوڤرڤى، وهك خوڤى له به هه شتدا بڤينى وايه!... به م رهنگه: گرفتارى دلداريه كهى ئه وه ده بڤى و، به هه موو هه ست و

تاسه و ته زوويهكى خوڤه وه هۆگرى ده بڤى، بڤى ئه مهى خوڤى پڤى بگيرڤى... جا له و كاته دا كه گرفتارى ئه وه دلداريه ده بڤى، به لايه وه وايه كه دهنگى دلداره كهى هه ر له ساز و ناواز دهكات، كه گفتوگوڤى دلخواز كهى بڤييه له چاوبه ستكرديكى په سندن... ئه وه دلداريه يش كه به م رهنگه بڤى و به سايهى سه رسوڤرمانى هۆش و ئاره زوى له شه وه پيڤكهاتڤى، به خوڤه ويستيهكى بڤى هاوتا داده نڤى كه بوژن و پياوه كه هه ردوو كيان خوڤيه كهى ته واز پيڤك ده هڤنڤى. هه روه ها خوڤه ويستيهيش له ناوه ند دلته نگى و دلناخوڤشيدا ناژى، له ناو ده چڤى!... هه نديكى تريس هه ن، به لايانه وه وايه كه ئافرهت له لاي ئه وه پياوه خوڤى له كامه رانى ده بڤنڤى كه چست و چالاك بڤى و رهنج بدات. پياوڤيش ئه وه كه مه رانييهى له و ژنه وه ده ست ده كه وڤى كه خاوه نى هه ست و تاسه بڤى و له ژيڤر فه رمانى ئه ودا بجوڤلڤته وه دوور نييه كه زۆريهى ئافره تانڤش به لايانه وه وايه بڤى كه ئه وه ميڤرده بڤى هاوتايهى ئاواتى بو ده خوازن و خه وى پڤوه ده بڤن، ئه وه كه سه بڤى كه ماوه يان ده دات سوارى ملى بڤن. به لام ئه وى راستى بڤى ئه وه يه كه هڤچ ئافره تىك چيشكهى كامه رانى نه كردوه له گه ل پياوڤىكى ترسوڤى بيده سه لاتدا. هه روه ها هڤچ پياوڤىكيش كامه رانى راسته قينهى ده ستگير نه بووه له گه ل ژنيڤكدا كه «نڤره كى» ژيايى له گه ليدا و كه موكوورپيشى هه بوو بڤى له ژنيڤيدا!... له راستيدا كه م هه لده كه وڤى، رۆژگار رڤى بدات به مرۆڤ كه به ئاره زوى خوڤى و سه ره ستانه هاو به شى ژيانى خوڤى هه لڤيڤرڤى. ئه مه يش بو ئه و چاكه. چونكه فه رماندارى ئاره زوى دل، له م رووه وه، هه رچه نده به هه ليشدا بچڤى، به لام ئه نجامه كهى بيوه يتره له ئه نجامى فه رماندارى هۆش و زيڤه كى!... كه سيڤكى ژيڤيش، كه يه كيڤك ده بڤنى و به دلليدا ده چڤى له وانه نييه كه له خوڤى بڤرسڤى: «ئايا رڤى بده م به دللم ئه م كه سهى خوڤى بوڤى؟»... چونكه خوڤه ويستى راسته قينه ده بڤى له دلله وه بيڤته ده رڤى، پيش ئه مهى هۆش بڤيرى لڤى بكاته وه. له داىكوونى خوڤه ويستيهيش، وهك له داىكوونى هه موو گيانله به رىك، سه رتاپاي كارىكه له كارهكانى سروشت. هه رچى كارى مرۆڤيشه له م رووه وه، كه خوڤان پڤى ده لڤن «هونه رى دلدارى» له دواى ئه وه وه دڤى. ليڤره يشدا ئيمه واى به چاك ده زانڤن كه ئه وده مهى ئه م هه نگاوه ده ست پڤى دهكات، به دروستى، ديارى بكه ين. واتا ئه وده مهى كه هونه رمه نده كه ده ست دهكات به دارڤشتنى ئه وه كه رهسته خاوانهى كه سروشت پيشكه شى كردوه...

خۆشهويستی چۆن دەست پێ دەکات؟

(ستاندال) لە نووسراوە خۆشهويستەیدا که ناوی ناوە «هونەری خۆشهويستی» دەلێ: «خۆشهويستی، بەجۆریکی تێکرایي ئەو کاتە دەست پێدەکات که لە ناو دەرووندا «لیک کهوتن» یک پەیدابیی، بەهۆی کاری ئارەزووی دلەوه، یاخود بەهۆی پەسندکردن یان ناویانگەوه. بۆ وینە ئیمە لە چیرۆکە بەناویانگەهە (تۆلستۆی)دا، «ئاناکارینا» واما چاوپێدەکهوی، که کاتی پالەوانی چیرۆکەهە «فیرونیسکی» چاوی بە «ئاناکارینا» دەکهوی و کاروانی سەر ڕیگای ئاسنەکه بەجێ دەهێلێ، بەدەم بیرکردنەوهیەکی قوولەوه لە خۆی دەپرسی: «چەند جوانە ئەم ئافەرته؟ تۆ بلێی مەبەسی چی بووی و هەر تەماشای دەکردم؟!...» .

بەلام لە چیرۆکە ناسراوەهە «بلزاک»دا که ناوی (ئۆجینی گراندى)یە، ئیمە پالەوانی چیرۆکەهە، (شارل)مان و چاوپێدەکهوی که رۆژیک لە رۆژان دەکهوێتە ناو ژيانی کچهکهی ئاپۆی خۆیهوه، لە وینە پیاویکی سەرگەردانی دلشکاودا. ئیتر لەو کاتەوه، کچهکهیش تووشی داوی ئەقینی ئەو دەبێ و ئەو دلدارییە بەرنادات تا دەچیتە گۆرەوه!...

جا ئەگەر ئەو «لیک کهوتنە» کاری خۆی کرد و توانی رووی مرۆف وەرگیڕی بۆ سەر ئەو کەسە، «دوورکەوتنەوه»ی کەسەکه دەبیتە هۆیهکی گەنگ بۆ گەشەکردنی دلدارى و دامەزراندنی لەناو دل و دەرووندا. ئەمەیش لەبەرئەوهیە که دەسلاتی هەرە گەورەى ئافەت لەوه دایە که لە گەشتی خۆی دوا بکەوی، یاخود لە پیاوهکه دووربکەوێتەوه. چونکه چاویکەوتنی کور و کچیک «که لە یەککەوتنی»، یاخود گرفتاری یەکتر بووبن، لە سەرەتای دلداریدا، یارمەتیی ئەوه دەدات کەموکووری و شۆینەکانی کزی و بێدەسەلاتییان دەربکەوی... کەچی دوورکەوتنەوهیان لەم سەرەتای خۆشهويستییدا، دەبیتە هۆی ئەوهی که هەر کەسەیان پڕ بەدل ئاوات بخوازیت ئەو بترى دەست بکەوی... تەنانەت هەرۆک فریشتەى ناو بەهەشتی دیتە پێش چاوی!... (ستاندال)یش بەم هەنگاوهی دلدارییە دەلێ: «هەنگاوی بلوورین». چونکه بەلای ئەوهوه لە پارچە تەختەیهک دەکات که تا ماوهیهک لەناو کانیکی خویدا داہنێ. تا بلوورە بریسکه دارەکانی خوییهکه دايدەپۆشن و دەبخەنە شپۆهێ بەرە بەنرخەکانەوه، بەخۆیان و پڕشنگەکانیانەوه...

چاویکەوتنی دووهم

جا هەر کاتی ئەم «هەنگاوی بلوورین»ە تەواو بوو، خۆشهويستەکه لەبەرچاوماندا دەبیتە یەکیکی ناسک و ناوازه که زۆر لە ژوور راستیی خۆیهوه دەهەستی. لەم رووهوه (مارسیل پروست) که وێژەوانیکی پێشینیانە دەلێ: «هەر کەسێ لە ئیمە دەست بکات بەدلدارى، لە راستیدا کەسیکی راستەقینەى خۆش ناوی. کەسیکی وای خۆش دەوی که نەبووه و، بەلام لە میشکی خۆیدا دروستی کردووه. ئەو جوانییەیش که ئیمە بەلامانەوه وایە خۆشهويستەکهمان هەیهتی، لە راستیدا سەرچاوهکهی چاوهکانی خۆمان، نەک وینە و شپۆهێ ئەوا!...»

جا لەپاش ئەمەى ئەم هەنگاوی «دلدارى بلوورین»ە لە دەمی دووری خۆشهويستدا تەواو دەبێ، ئیتر وای لێ دێ که بتوانی بیر لە چاویکەوتنیکی دووهم بکرتیتەوه لەگەڵ دلخوازدا ئیتر ئەو ترسەیش نامیێ که ئەم دووهم چاویکەوتنە زبان بەخشی بەخۆشهويستییه ساواکهیان... ئەمیش لەبەرئەوهیە، که لەو دەمەدا تاسە و تەزووهکهمان ئەوه دەخاتە سەر ئەستۆی خۆی که وینەى راستەقینەى خۆشهويستەکهمان لەبەرچاوی بشاریتەوه و، وایشمان لێ بکات که هیچ وینەیهک نەبینن، ئەو وینە «بلوورین»ە نەبێ که پڕشنگ دەدات لەناو ئەندیشەماندا، ئەو ئەندیشەیهی که هەر خۆی ئەو وینە بریسکه دارەى کیشاوه. هەرۆهە وایشمان لێ دەکات که گەتوگۆ و قسەکاومان بەرگۆی نەکەویت که هۆشیکی پروبووچی ناشی پێشان دەدات. هەرۆهە هیچ خەوش و کەموکوورییەکی خۆشهويستەکهمان نەبیتە بەرچاوی... ئەمەیش سەبارەت بەوهیە که خۆشهويستی ئەم هەنگاوی دووهمە لە دەروونی خۆمانەوه هەلدەقۆلێ نەک لە دەرۆه، جا لەم دەمی دووهمەدا دلدارى، بەجۆریکی تێکرایي، هەر لە مەییکی کامەرانی دەکات که روون و پاک و بێگەرد بێ. ئەوئەهەیه، ئاگر بەگروبلێسەکهیهوه نامییتەوه، هەتا داری نەکەیتە سەر. لێریشدا سووتەمەنی خۆشهويستی بریتییه لە هیوا و تیزکردنی دلدارى، لە هەر جۆریکدا بێ: - بەتیلایی چاوی تەماشاکردن بێ، یان بەدەستگوشین، یاخود بەپیداھەلدانی خۆشهويست...

گومان گرفتاری زیندوو دهکاتهوه

جا نه گهر هم کردهوه بزویته رانه که وتنه برهوه و، بۆ یار ناشکرا بوون، ئەوا له باتی خوشه ویستی یه کلایی، خوشه ویستی بهرامبهری پهیدا ده بۆ. ئەو نده ههیه نه گهر هاتوو دلداره که له ئەندازه به دهر جیتی خۆی له دلای یاره که یدا خوش کرد، دوور نییه که خوشه ویستی به یان به پیتچه وانه ی مه بهس دهر بچۆ، ههر به جارێک له ناو بچۆ!... چونکه لای زۆر کهس خۆرشتی دلدارای بریتییه له گومان بردن و هه لگه رانه وه هه موو ده می له ناوهند روو ساردی و گهر میدا. زۆر جاریش وا رێک ده که وێ، که ئەم باره فری نییه به سه ر تاسه و ته زووی راسته قینه ی دلداره که... به م ره نگه دلداره که دوور نییه جووله یه کی یاره که ی خۆی به سوو ک کردنی خۆی بزانی. که چی دوور نییه جووله یه به هۆی شهر منی یا خود گیان سوو کی ی یاره که وه رووی دابی... بهرامبه ر ئەم کرده ویه، رهنگه سه ر چلایی دلداره که، که ههر له سه ر چلایی بالبازی نه ینی ده کات، بوو پیتته هۆی لیکدانه وه ی ئەو ئیش و نازاره که له سه ر ئیش وه پهیدا ده بۆ، که نیشانه ی روودانی کاره ساتی ناخۆشه. بێجگه له مانه که لیک شتی پروو پوچی تریش ههن، تیکرا خوشه ویسته کان زۆره ی بریاری خۆیانی له سه ر ده دن... که ته ماشا ده که ی تیلایی چاو و، وشه کان شی ده که نه وه. بۆ نیشانه و بزووتنه وه کان هۆ ده دۆزنه وه. بێجگه له وه به هه زار لادا بریاری ده ورات، ههر بۆ ئەمه ی هۆی ئەو روو ساردییه بزانی که له یاره کانیانه وه رووی داوه. جا ههر چه ند ئەو هۆیه به لای خوشه ویسته که وه شاراوه بپیتته وه - که له راستیشدا نه هۆ هه یه و نه روو ساردی - دلداره که زۆر تر بیر له یاره که ی خۆی ده کاته وه خوشه ویستی یاره که یشی زۆر تر ده چیتته دل و هۆشه وه. چونکه ههر خوشه ویستی به که له گلارایی دلوه په یدا بۆ، ههر له و درکه ده کات که ههر چه ند مرۆفه که خۆی پتیه خه ریک بکات و دهری به ینی ئەو زۆر تر بچیتته ناو له شیه وه!... که واته هه لگه رانه وه، گر ده دا به ناگری دلدارای... ئەو پیاوه یش که خۆی ده خاته به رجنگی ئافره تیک ی چه واشه کار، ههر له و پشیل به ده کات که له گه ل گه لوه موو یه کدا یاری ده کات، که لیبی دوور ده که ویتته وه نزیک ی ده خاته وه له خۆی، که لیبی نزیک ده بیتته وه دووری ده خاته وه له خۆی!... دوکه وتن به دوای دووردا و، راکردن له ده ست نزیک، خوویه کی سروشتییه له مرۆفدا. له مه دا ئەویش ههر له پشیل به ده کات!...

به لām وه که دهر ده که وێ، ههر کاتج ئافره ت ئەم چه که ی له ئەندازه به دهر به کاره ینا له گه ل دۆستیکیدا، زۆر جاری وا هه یه ئەنجامی خراب دهر ده چۆ و به مه به سی خۆی ناگات.

چونکه له جیاتیی ئەمه ی گر و بلتسه به خوشه ویستی به یان بدات، خوشه ویستی به یان له ناو ده بات. (ریکامییه) که خاتوونیک ی به ناوبانگ بووه له دلداریدا، ئەمه ی لی روودابوو له گه ل دۆسته که یدا (بنیامین کۆنستان)، که چیرۆک هه لبه ستیک ی ناسراو بووه. ئەم دلداره به سه زمانه له چیرۆکه نه مره که ی خۆیدا که ناوی (ئه دۆلف) ه ئەم کاره ساته ی به درتژی گپراوه ته وه، که له راستیدا چیرۆکی دلدارای نووسه ره که خۆیه تی!...

ئافره ت هین ده په رسی و سامان!

لیره دا پرسیک دیتته میتشه وه:

ئه گهر هاتوو پتیاویک چه زی له ژنیک کرد، به لām ژنه که چه زی له و نه کرد، ناخۆ هیچ هۆیه که هه یه دلای ئەوی بچ نه رم بکری؟، وه رامدانه وه به پتی شوین و سه رده م ده گۆری:

له سه رده مه سه ره تاییه کانی کۆندا، پیاو چه کی هینزی له شی به کار ده هینا. کابرا که چه که ی ده فراند و دووری ده خسته وه له مائی باوکی. ئەو بیته!... دوور نییه ئەمه یش له به رته وه بچ که ئەو دلداره ههر ئەوی هه لبژاردوه له ناو کچاندا. که چه که هه ست ده کات که دۆسته که ی به م هه لبژاردنه ی سه ری به زر کردۆته وه. یا خود له به رته وه بچ که پیاوه که، تازه بوو به خاوه ن و گه وره ی، به زۆری بازووی خۆی داگیری کرد و ملی بچ که کرد!

به م ره نگه چه کی هینزی له ش رینگایه ک بوو بۆ پیاو که بیگه ینی به مه به سی راهینانی یاخییه وه به مملکه چییه وه بۆ خۆی. به لām ئەمه له سه رده مه کانی زۆر کۆندا بوو... به لām له سه رده مه کانی دواییدا چه کی گه نج و سامان و هینزی گیانی هاتنه ناوه وه، وه ک ناوبانگ و ده سه لات... له سه رگوزه شته یه کی یۆنانیدا «جۆپسته ری خودا ده بینین، به هۆی ئەوه وه یاره خوشه ویسته که ی خۆی، «دانا» ی ده ستگیر بووه، که خۆی گۆریوه و به رگیکی ده وله مه ندانه ی له به ر کردوه و به زتیر یاری کردوه!...

به لām خوشه ویستی ئافره تی به دیلگیرا بۆ گه وره که ی خۆی، له وانه نییه که له خۆیایی بوونی پیاویکی ئازاد و سه ره رز دا بمرکیتته وه. چونکه له راستیدا ئیمه و امان ده وێ که ئافره ت «ئیمه هه لبژیتت»، نه ک به نا به دل «له گه لمان گوزه ران بکات»!... داگیر کردنی ئازاد و سه ره ست بۆ. له به رته وه که م هه لده که وێ، خونکار که نیزه که کانی خۆی بوێ. واتا بیته دلداریان. چونکه ئەوانه له به ندیخانه دان، هیچیان به ده ست نییه!...

که چی پیتچه وانه ی ته وای ئەمه یش ههر راسته... چونکه ئەو ژنه ی له هاویندا، هه موو

رۆژئ دەچئ بۆ گوئ ئاو، بۆ مه له كردن، كه مه هه لده كه وئ به خو شه و يستیی كه سێك گرفتار بكات، يا خود تاسه ی پیاو به ته وای بیزوینئ. ئەمەیش هەر له بهر ئەوهیه كه ژنه كه بهر له لایه و هه موو كهس ته ماشای دهكات كه ئەمەیش له ئەندازه دهچیتته دهروه! بۆچ له سه رگرتنی دلداریدا هه یچ خو شیهه ك دهچنژئ، كه په رده لا بیری و په رژین هه لبگیرئ و، هه یچ ئاپروویه كیش به ژنه كه وه نه مینئ كه چه قی رێگای لئ بگری...؟

به لام كه ژنه كه به گران دهست بكه وئ، ده بیته ئامانجێك بۆ پیاو كه، به كو ئی دله وه راوه دووی ده نئ. بۆ مینه لاوێكی هه رزه كار كه دلی ده چئ به ئافه رته تێكی لا سا ییكه ره وه ی وادا كه هه ر له سه ر ته ختی لا سا ییكه رنه وه كه دیو به تی، هه ر له خو یه وه كرده وه و ره وشتی وا به جگار ناوازه ی بۆ دروست دهكات، كه هه ر چه ند گو ئی له دنگی بی و چاوی له رووی بی، وا دیتته پێش چا و كه ئەو كرده وه و ره وشتانه ی هه یه. كه چی له راستیدا هه یچ كرده وه و ره وشتیكی له وانه ی نییه. كاتئ كه ئافه رته كه ده بینئ لا سا یی یه كێك له چیرۆكه كانی (دیو سیه) یا خود (شكسپیر) دهكات وه، به لایه وه وایه: ئەو كه سه ی ئافه رته كه لا سا یی دهكات وه، هه رچی چا و به ست و دل كێش كرنێكی هه بئ له و ئافه رته دا كو بۆ ته وه. كو رده كه ناشی و نه شاره زا ده ییتته وه له كه سا یه تی راسته قینه ی له چرچولۆچه كانی ده مو چاوی كه چرا خانی به زمگا كه ده یشار نه وه هه روه ها هه یچیش نازانئ له بابته دلخرا یی ئافه رته كه وه، یا خود كه شوفش و له خو یایی بوونه كه ی. ئەمەیش له بهر ئەوهیه كه هیشتا له گه لیدا نه ژیا وه تا تیی بگات. له م بابته وه، (با یرو ئ) ده لئ:

«ئوه بۆ تو ئاسانتره كه مېریت له پیتا و ئەو ژنه دا كه خو شت ده وئ، له وه ی كه له گه لیدا بژیت!».

هه روه ها ئەو كچه ییش كه گرفتاری ئەقینی چیرۆك نووسێك ده بی، هه رچی كرده وه گه و ره كانی پاله وانه كانی چیرۆكه كه ی هه یه، له ویدا ده بینئ، به لام ئاگای له وه نییه كه باداری جومگه كانی، له شی له كه لك خستوه، كه ورگی تووشی نه خو شیی خواردن ساز نه كردن بووه، له بابته گێژوو ئیژی و ته مه لئیی ئەو چیرۆك نووسه ی شه وه هه یچ شتێك نازانئ، نه خوازه لا سه رگه رمی و تووره ی بییه كه ی.

به كورتی هه رچه ند مرۆف به گران ده ستگیرئ، ئاسانتر په سندن كردن و به دل دا چوونی كه سانی تری ده ست ده كه وئ.

هونه ری دل داری

جا ئەگه ر وایی، به پیتی ئەو ده ستوورانە ی نا ومان بردن، ئەمه باشه بۆ دل دار، كه هه ر چه ز دهكات به خو شه و يستراوی بمینیتته وه خو ی به یلئیتته وه به نه ناسراوی؟

كهس ناتوانئ ئەمه بلئ. چونكه مرۆقی گرفتار به دل داری زۆری پتیی هه ست به ئاره زوویه كی به هیز دهكات له دلی خویدا، كه خو شیی خو ش بو سترئ له لایه ن یاره كه یه وه كه واته دل دار به هۆی چیه وه ده گاته ئەو مه به س و ئاره زووه ی خو ی؟ هه تا سه رده می كۆن بوو، ئافه رته جادوو گه ره كان هه ندئ ده رمانی چا و به ستر كرنیان ده دا یه، كاری خو ی به ته وای ده كرد. هۆنرا وه كانی كو ئن كه له بابته سه رده می «ئو ئفید» و «تیسو كریس» وه ده وین، په نجه بۆ ئەم ده رمانی جادوو ده كیشن. ته نانه ت له م چه ر خه یشدا، له ژوو ره سووك و ریسوا كانی هه ندئ گه ره كانی شاره كانی [پاریس] و [له ندهن] و [نیو بۆرك] دا، هه ندئ پتیرئنی گرژ و مو ئن ده بینن، كه هه یچ رۆژێك نییه به سه دان جار ئەم پرسه پر له سه رگێژی و گلار او ییه، له دم لا وه كانه وه نه بیه ن: «چی بكه م تا خو شی بویم؟» جا له م رو وه وه، به سه رها ته كانی مرۆقا یه تی دوور دوتئ هه ندئ رێگا و هه لسان و دانیشن و، خو نواندن و، فیلئ تایبه تیمان پیشان ده دن، كه ئیمه به هه موویان پتیه كه وه ده لئین «هونه ری دل داری». هه ندی كیان ئەمه نده سا كارن ته نانه ت گیانه له به رانی ش به شیان تییاندا هه یه هه ندی كیشیان گران و پتیشكه و توانه ن، ته نیا می شکی مرۆف دا به ییان و پیتی لئ بردوون.

ئهمانه گرن گرتین رین بۆ [دل داری]:

به كه م: خو رازان دهن وه

به كار هیتانی رێگه ی خو رازان دهن وه، له هه موو رێگا كانی دل كێش كردن زۆر تر بلا و بۆ ته وه. هه رچی سه رو شته، له م بابته وه، پتیش ئیمه كه و تو وه. ته ماشای گو له كان بكه. به هۆی په نگا و په نگی خو یانه وه په پوله و میتش و مه گه ز كیش ده كه م، بۆ ئەمه ی له كاتی خویدا تووی نیرومئ تیکه ل به یه ك بی. هه ندئ په پوله و جرو جانه وه ری تریش هه ن به شه و خو یان دا ده گیر سی ئن و روونا کی ده دن، هه ر بۆ ئەمه ی له په گه زه كه ی تر بگه یینن كه بۆ [دل داری] ئاماده ن... ئافه رته ییش هه روا دهكات. خو ی به نا وازه ترین به رگ و پۆشه یی و گه وه ره كان ده رازینیتته وه بۆ ئەمه ی دلی پیاوی پتیش بكا، تا هه لئ بژیری بۆ ها و سه ریی خو ی... كه واته خو جوان كردن و خو رازان دهن وه له ئافه رته دا ئاره زوویه كی سه رو شتییه...!

دووهم: بهر بهر گانسی له سرکه وتندا

پرو ودرگيراني ره گهزه که ی تر، بهم هؤبه شهوه ده کړی که کارتيکی وا له دلدار بوه شپته وه، که که سانی تر نه توانن بيکه ن ده بينی هم موو دلداريک بؤ نه وه رنج ده دات که له هونره که ی خؤيدا سر به که وي. ئه مه پيش له گه ليک رتوه جيبه جی ده بئ: هه ندي په له وهر هه ن خؤيان فری ده دهنه ناو زؤنگه کانه وه و تيباندا نوقوم ده بن بؤ ئه مه ی گیای ناوی بؤ هاوړی ميچکه کانی خؤيان ده به پين. کاتي که له [شاتؤريان] يان پرسى: «بؤچ ده چی بؤ رؤژه لات؟». وام وهر امدانه وه، گوتی: «مه به سم ئه وه په ناو ده ربه کم، تا کچان منيان به دلدا بجی!...». که گه رايشه وه له گه شتوگوزاره که ی، که له ناو خاکه که ی رؤژه لاتدا کړدبووی، هه ندي واته ی دلداري نهمری ده سته که وتبوو له [مادام دی توای] وه!...

گه ليک چيرؤ کيش که دانراون ههر بؤ نه وه بوو که ئافره ته که کان تاسه و ته زووی دلی خؤيانی تيدا ببين، به و مه به سه ی که دلبيان بيزوئيری. بؤ وینه چيرؤکی «ميخه زيرينه» ده بينينه وه که له لايه ن رخ دانهری به ناويانگ [سانت بيف] وه دانراوه.

ئه گه ر له و هؤيانه بکؤلينه وه که نیازيان به خشيوه به دلی هونره مه نده بليمه ته کانی ساز و ئاواز، که ساز و ئاوازی ناوازه و تهر و تازه دانين که هه رگيز له ناو نه چن، له هه مووياندا به يه که ئه نجام ده گه ين. ئه وپش ئه وه تا که ئه و ساز و ئاوازی ليدهرانه، له راستيدا ويستويان، تاسه و ته زووی دلی خؤيان بگؤرنه وه سر شتووی ساز و ئاواز. هه روه ها ويستوويشيانه ئاره زووه پهنک خواردووه کانی خؤيان ده رپن! دوايي: ئه و که سه ی ياری [ته نس] ده کات و خؤی تيدا قال ده کات، هه روه ها ئه و ئؤتؤمؤبيل ليخوړدی که ئازايه تيبی خؤی پيشان ده دات له ليخوړيني ئؤتؤمؤبيله که يدا که به و تير بيه شيتانه وه لیبی ده خوړی، له گه ل ئه و سه ماکه ره ی که هونره مه ندی ده نوئين له ده رخستنی رپکوپيکی به ژن و بالايده... ئه وانه هه موويان به دواي ئامانج کدا ده گه رين: ئه وپش ئه وه تا که کچان کړده وه و کار و سهر و شتوويان په سند بکه ن!...

سپهه م: ناويانگی نه و که سه له دلداريدا

ئه و پياوہی ناويانگی به سوارچاکی ده ر کړدبئ، ئه وپش په کيک بئ، وه ک [دؤن جوان]، کچان حه زی لي ده که ن. ئه و پياوہ له راستيدا، داريک به ده ستيه وه ده گړی، که سامناکترين هيتزی تيدا په و، به هؤی ئه وپشه وه ده توانئ کار بکاته دلی ئه و کچه داوین پاکانه ی که به خؤيان ده نازن واتا ئه وانه ی که زؤر جاری وا هه په خؤيان ده دن به ده سته وه،

له کاتي بزواندی ئه و ئاره زووه ياندا که دلداريکی به ناويانگ بپچرن بؤ خؤيان و، له و ئافره ته ی داگير بکه ن که بهر بهر کانييان له گه لدا ده کات، ياخود ده سته خوشکيان!.

ئه م ئاره زووی سروشتييه پيش که له ناو ئافره تاندا هه په، ئاره زوويه کی گرتيا ويه. به شی زؤری له له خؤيايی بوونه وه په يدا ده بئ. هه ندي کيشی له بهر رپزنه گرتنی دلته رپي ئافره ته ناحه زه که وه په، له گه ل ئاره زووی به هيتز کړدی باوهر به خؤ کړندا له رپگه ی ده سته که وتنی سرکه و تنيکی به ئه رک و ره نجه وه!...

دلداري به ناويانگی به دلدارييه وه ده رچوو و، هه لده بئيری. به لام که ناويانگی به دلدارييه وه ده رچوو و، به ناو گشت که سدا بلا بووه و، ئه م باره ده گؤرپته وه باريکی تره وه. ئيتر له وه به ولاره کچان ئه و هه لده بئيرن، ژنان خؤيانی تی هه لده سوون.

چوارهم: خؤ نواندن له هيتز و ساماندا

هه رچی ئافره ته، هه موو دم به ئاواتی ئه وه وه په که پياو بپپاريزی له دوژمن و پشتيواني بکات. له بهر ئه وه ئه و پياو هه لده بئيری بؤ دلداري خؤی، که له هه موو پياويک باشر بئ بؤ گه يشتن به م ئامانجه!.

جا هه رچه ندي ئافره ته که کز و بيدسه لات بئ، ئه وهنده زؤر تر ئاره زووی ئه و پياو ده کات که له توانا ييدا هه بئ به هؤی هيتز و ده سلات، يان بليمه تی، ياخود سامانی خؤيه وه به و بپاريزی و يارمه تيبشی بداتی.

پينهمه م: چه کی ديارى و پيدا هه لدان

دياری ناردينش نرخيکی گه وره ی هه په له دلکيش کړدی خؤشه ويسته که دا. ئه م چه که پيش هه موو گيانله به رتيک شاره زايه تی. هه ندي په له وهری گوی دريا هه ن، هه روه ها ئه سپيش، به رده ورددی رهنگا وره نگی برسکه دار، پيشکه ش به دلخوازه که ی خؤيان ده که ن. چؤله که پيش لاسکی گولی لاولاو و گه لای دار ده بات به ديارى بؤ چؤله که ميچکه که ی هاوړتی، بؤ ئه مه ی دا يان بخت له ناو هيلانه که ی هه ر دوو کياندا که پيکه وه تيبدا ده حه وپنه وه. له بهر ئه وه «چؤله که به هه شتيلی» و ئافره ت هه ر له يه ک ده که ن، له وه دا که هه ر دوو کيان، له پاش ده سته که وتنی هاوسه ريبی خؤيان، بپير له رازانده وه ی هيلانه که ی خؤيان ده که نه وه! جا له بهر ئه وه چاکزين ديارى که ده زگيرانپک پيشکه شی ده زگيرانه که ی خؤی بکات، ئه وه په که بابه تيکی جوانی وای بداتی که خؤی ياخود ماله که ی پي

پراژینیتته وه!... یاخود به بۆنه ی هه ندی جه ژن یاخود بیره وه ربی خوشه وه چه پکی گولی پیشکش بکات!

پیدا هه لدان به یاریشدا، له لایهن دلداره که به وه، به کیکه له شیوه کانی دیاری ناردن. زۆریه ی هۆنراوه دلداریه کان بریتین له پیشاندانی کرده وه ی شیرین و جوانی و شنگ و شوخی و پیدا هه لدان یار. به زۆری، هه موو کهس پیدا هه لدان ی پی خوشه. چونکه هه ر کامپیکان بگریت - ته نانه ت هه که سانه ییش که زۆر به خویمان ده نازن - هه ست به که موکوورپیه که ده کات له خویدا، که ده یه وئ پری بکاته وه و تو له ی بۆ بکاته وه بۆ وینه ئا فره تی شه نگوشوخ له زیره کیی خو ی دلنیا نییه. ئا فره تی زیره کیش پیوستی به یه کیک هه یه پی بلتی جوانیت و، ئه وه ییش بچه سپیتینته دلپه وه. به م رهنکه هه ر که سی ئه وه ی پی خوشه شتی وا بدۆزیتته وه دلنیا ی بکات له وه ی که خاوه نی ئه وه کرده وه و ره وشته جوانانه یه که خو ی پروای ته وای نییه که ئه وانه ی هه پی. جا له به رته مه یه که پیدا هه لدان، هه موو که سیک پی خوشه، کاریکی گه وره ییش له دلنی ده کات. چ ژن بئ، چ پیاو له مه دا یه که. گه لیک ئا فره تی وا هه بوون، که بیسه ش بوون له جوانی و له دلکشکردن، که چی به درتژیایی ته مه نیان پیاوان خوشیان ویستون، هه ر له به رته مه ی که توانیوانه باش به و پیاوانه دا هه لبدن!... گه لیک پیاوی سه ر و چاوشیرینیش هه بوون، که ئا فره تان په رستوو یانن، هه ر له به رته مه ی که شاره زا بوون له پیدا هه لدان به جوانی ئه وه ئا فره تانه دا!... هه روه که درده که وئ، هه موو که سیک حه ز له وه ده کات که کرده وه و ره وشته شاره و ه کانی که هیشتا ناوبانگی پیوه درنه کردوون یاخود لئی درنه که وتوون، پیتیاندان هه لبدری. هه رچی سه ر کرده ی له شکره، ئه وه ندی پی خوشه له بابته چاوه کانی وه برویی که دلکش ده کهن و وه ک ئاگر هه لگیرساون، ئه وه ندی پی خوش نییه که له بابته سه رکه و تنه کانی وه له جه نگدا پییدا هه لبدته ت!...

چیرۆکی بێژنکی به ناوبانگیش که به ته نگ ئه وه وه که په سند کردنی خۆت به رامبه ر نووسراو و چیرۆکه کانی پیشان بده ت. که چی که له بابته زرنگانه وه ی ده نگه خوشه که به وه بدویت که چ کاریک له دل، ده موده ست گویت لی ده گری و، قسه کانت په سند ده کات و، له خوشیاندا گه شکه دار ده بی!...

شه شه م: دلراگرتن

ئا فره ت له دلکشکردنی پیاو دا ده ستیکی هه یه. بۆ ئه مه ی ئه مه رۆشن بکه ی نه وه، هه ر ئه وه ندی به سه که چیرۆکی [مادام دی مانتون] بگپینه وه، که چۆن توانیوتی دلی [لویسی چوارده هم]، خونکاری فه رهنسه داگیر بکات، له کاتیکی وایشدا که هه ر ره نجه رۆیی لی ده وه شایه وه!... ژنه که له وده مه دا له ته مه نی هه رزه کاری تیپه ری کردبوو.

ته نیا په یوه ندیه کیشی هه بوو به خونکاره وه. ئه وه ییش ئه وه بوو که بووبوه دایه نی منداله کانی، که له دلخوازه جوانه که ی بووبوی. که ناوی [مادام دی مونتسبات] بوو. ئه م ژنه ییش کاریکی گه وره ی کردبوو له دلی خونکاردا، ده سه لاتیکی زۆریشی به سه ریدا هه بوو. که چی له گه ل ئه وه ییشدا سه رکه وت که دلخوازه جوانه که ی خونکار هه ر نه یده وئرا به بیرشیدا بیت!... سه رکه وت له وه دا که خونکار بخاته سه ر ئه وه ی ماره ییشی بکات!... ئاخۆ رازی ئه م سه رکه وتته سهیره ی چی بووی!...

له پیدا هه لده یه کی وادا خو ی له خونکار نزیک ده خسته وه که دۆستی ئاشتیبه و، ده یه وئ ناوه ند خونکار و دلخوازه شو خوشه نگه که ی چاک بکاته وه. دلخوازه که ی خونکار سروشتیکی ئاگرینی هه بوو. ناشیانه له هه موو که سیک که خونکار بیدیا یه دلی کرمی ده کرد. ئه مه ییش بووبوه هۆی ئه وه ی که هه موو دهم ئاژاوه له ناوه ند هه ر دوو کیاندا تازه ببیتته وه. خونکاریش که دیی له دایه نه که دا، که ناو برییان ده کات و، ئاشتیمان ده کاته وه، جو ره ساکاری و به سه زمانیه ک هه یه، ئه و ئاره زووه ی هه ییوو بۆ ژنیانیکی بیده نگ و سه نگ هه روه ک هه موو پیاویک هه یه تی، دامرکایه وه. به واتایه کی تر ئه و ره وشت و خووه جوانه ی دایه نه که هه ییوو به رامبه ری، دلی خوش کرد و کاری تی کرد. به مه [مادام دی مانتون]، جهنگی یه که می برده وه! پاش ئه مه ی [مادام دی مانتون] دلنیا بوو له وه ی که جیگای خو ی کردۆته وه له دلی خونکاردا خووی دایه ئه وه ی که هاوبه شی پیاوه که ی خو ی بکات له فرمانه که ییدا، که زۆر به ته نگیه وه بوو!... ژنه که کاروباری هه لسو وړاندنی خاکه که ییدا گوپی له و په یام و بریار و نووسینانه ده گرت که په یوه ندییان به فه رمانه واییه وه هه بوو و، بۆ خونکاریان ده خویندنه وه. هه روه ک شاره زایه کی وریا که ئاگای له هه موو شتیکی بیت گفتوگۆی له سه ر ده کردن. ته نانه ت ده سه لاتی ژنه که گه یشته ئه و ئه ندازه یه، که کاربه ده سه ته کانی بانگ ده کرده جیگا تایبه تیبه که ی خو ی له کو شکه که دا، بۆ ئه مه ی گفتوگۆیان له گه لدا بکات و ئاراسته ییشیان بکات!... ژنه که له م رتگه یه وه، توانی

به ته و اوه تی دلئی خونکار داگیر بکات. ئەمەیش لە بەرئەوه بوو، که ژنه که به سایه ی زیره کیی خۆبه وه په یی به وه دەبرد که هەر پیاوی پیاو بی. له هه موو شتی زۆرتر به تنگ کار و فرمانه که ی خۆبه وه ده بی. ته نانه ت کار و فرمانه که ی پیش ئەو ژنه ییش ده خات که خۆشی ده وی! جا ئە گەر هاتو ژنه که خه ریکی ئەوه بوو له کار و فرمانی بکات و، پرووی وهری گێرێ بۆ خۆی، ئە نجام به وه ده گات، پیاوه که که نه فتی بکات و، بۆ ژنیکی تر بگه رپیت که بزانی پازی ده سه لاتداری به سه ر پیاودا له وه دایه که به تنگ کار و فرمانه که به وه بی!...

هه وته م: ساز و ئاواز، وینه، چیرۆک

ئەم سێ هونه ره، له کۆری دلداریدا ده ستیکی بالایان هه یه. زۆ جاری وا هه یه پیاو، ژنیکی به وه کیش ده کات بۆ لای خۆی که چامه یه ک له هۆنراوه ی [بۆ دلیرای بۆ بخوینیتته وه، به هیتواشی له به ر رووناکییه کی سووردا. یاخود له شوینتیکی کشوماتدا که که سی تیدا نه بی، خۆی و ئەو ئافره ته نه بی، پارچه یه ک له ساز و ئاوازی [شۆیان]، یاخود [بیته هۆن]، یان [فاگنه ر]ای بۆ لای بدات!... له پاره و دالان و هۆله کانی نوینگی وینه دا، گه لیک دلداری ده ستی پیکردوه!... ئەو گفتوگۆیه ی که ده پچرێ له ناوه ند دوو دلداردا، به هۆی له یه ک تینه گه یشتنیتیکی ناکاوه وه، گه لیک جار به هۆی چیرۆکیکی ناوازه وه دووباره ده ست پێ ده کړیتته وه. به م په نگه، گه لیک جار، هونه ر و خوینده واری دوولای ده بنه وه هۆی نزیکیبونه وه ی ئەو دلانه ی که سازاون له گه ل به کتردا.

هه شته م: هاوبه شی له کاروباری زرنگکاری و ئاینیدا

هاوبه شی له بیروباوه ری زرنگکاری، یاخود ئاینی، یان نیشتمانیدا، یاخود هاوبه شی له باوه رکردن به هه ر نامه یه ک بێ له ژياندا، هۆیه کی گرنگه بۆ به هیتزکردنی خۆشه وستی. چونکه هه ر که سێ به هیتز و هه ره ته وه پروای به بیرتیک کردبێ و به گه رمیبه وه هۆگری بووبێ، به گران ئەمه ی بۆ ده چیتته سه ر که هه موو ده م به دل که سیتیکی تری خۆشبووی، که له و بیریدا هه یچ هاوبه شییه کی نه کات. به پێچه وانه ی ئەمه، ئە گه ر بیتو هاوبه شی له ناوه ند دلدار و یاردا بیتته بوون، بێ ئەمه ی له هه یچ شتی سل بکه ن، ئیتر به جارتیک کامه رانی روویان تی ده کات. ئەمه له ناو ئەو دلدارانه دا باوه که هه موویان یه ک پشه یان هه یه. چونکه هه یچ شتیکی له وه خۆشتر نییه که دلداری و فرمان پیکه وه کۆبینه وه له ناوه ند هه ردوولایاندا.

به خۆکردنی دلداری له پاش په یدا بوونی

که له شوینی میبازییبه وه گواستمانه وه بۆ شوینی له دایکبوونی دلداری، ئەو فرمانه مان دیتته سه رشان که ئەم کوربه یه به خیتو بکه ن و پیتی بگه یینین، تا ده بیتته خاوه ن هیتز و گوری خۆی. ئەم فرمانه ییش زۆر گرانه. چونکه ئەندازه ی مردن له دلداریدا، له م تافی ساواوییبه دا یه جگار گه وره یه. جا له به ر ئەوه، پیتویسته زۆر به تنگ گه وره کردنی ئەو دلدارییبه وه بین، له پاش هه نگاوی یه که می، که له وه ده مه دا هه ردوو دلدار ده وه له مه ندن له بیره وه ری و گفتوگۆ و قسه ی نه سه ته قدا که بۆ یه کتری ده گێر نه وه، له ناوه ند ده ست له ملکردن و ماچه کانیاندا. جا ئە گه ر هاتوو لافاوی گفتوگۆی خۆش نیشته وه، دلداره کان له کاتی به یه کگه یشتنیاندا بیده نگ و سه نگی و ماتی و سه رلیشواوی داگیربان ده کات. جا لیره دایه که دلداری ساوا تووشی ته نگوچه له مه ی مردنیتیکی زوو ده بی، بیتو ئە گه ر خاوه نه کانی زووبه زوو چاره ی نه که ن و ده رمانی هیتزی نه ده نی. له وانه له هه موویان گرنگتر ئەوه یه که دلداره که بزانی چۆن «خۆی تازه ده کاته وه» ده بی له هه موو چاوپیکه و تنیکاندا گفتوگۆی خۆش و دلبروین به یتته ناوه وه، که هه تا درێزه ی پێ بدات به پیتزتری لێ بی. جا لیره دایه که جیاوازی ناوه ند دلداریتیکی دلکیشکه ر و دلداریتیکی دلکیش نه که ر ده رده که وی، له گفتوگۆکه یدا. یه کیتیکی تریش له و ده ستوورانه ئەوه یه، که بۆ ئەمه ی گه شه به دلداری بدری، پیتویسته یاره که رتگی و بۆ ئاسان بکری که بتوانی بێ په روا هه لسی و دابنیشی له گه ل دلداره که یدا له کاتی ته نیاییاندا! چونکه هه یچ شتیکی له وه ناخۆشتر نییه بۆ مرۆف که خۆی ناچار ببینی له به رده م خۆشه ویسته که یدا پروکه شیکی دروستکراوی وا له خۆی بدات که سه ر له پیاو تیک بدا و، هانه ی بدات بۆ ده ربازبوون، یاخود بۆ خۆدۆزینه وه له و، یان چاوتیکه وتنی، به لام به پروویه کی خه مباره وه!... دوا ی ئەمه ی هونه ری ریکخستنی به یه کگه یشتن دی که ده بی له جیتگایه کی په سند و ناوازه دا بی... دلداری شاره زا ئەو که سه یه که بزانی خۆشه ویسته که ی چ کاتی شوینی چۆله و هۆلی پێ خۆشه، چ کاتیکیش شوینی به زموره می پر له ده نگه ده نگ په سند ده کات!... که ی ده یه وی بچیتته گه شت له به ر تیشکی مانگه شه ودا و چ کاتیکیش ئاره زووی بینینی چیرۆکیکی لاسایی پیکه نیه یتنه ر، یاخود مه رگه ساتیتیکی توندوتیژ ده کات! ئافره تیش له پیاو باشت له م شتانه تی ده کات. له به ر ئەوه پیتویسته پیاو هه لبژاردنی جێ به زمه کان و جیتی لاسایی کردنه وه کانی ده می دلدارییان بۆ ژن به ره لالا بکات.

چوارەم دەستووریش ئەوەیە: کە دلداری زۆر زۆر بەسەر دەمارە مێشکییەکانی خۆیدا، لە کاتی تەنگوچەلمەکانی دلداریدا. جا لێرەدا، وا باشە بۆ پیاو کە دلداری بەم راستییە کە ئافەرەت زۆرتر خاوەنی هەست و تاسە و تەزوو. دەمەقالی و قسەیی خۆشی ئەمەندە کاری تێ ناکات، کە رووخۆشی و قسەیی شیرین و ئارامگرتن و بێدەنگی کاری لێ دەکات. زۆرەیی ژبانی خۆی بەدیلبیەوه رادەبۆتێر لەژێر چنگی دەمارە مێشکییەکانیدا. جا لەبەرئەوه، شەپۆلەکانی دەروونیشی هەر لە شەپۆلەکانی زری گەورەکان دەکات. جا لەبەرئەوه، پیاو یاخود مێردی تێگەیشتوو ئەو کەسەیه کە وریای دەمارە مێشکییەکانی خۆی دەبێ و، رێیان پێ نادات لە ئەندازەی خۆیان دەربچن. تەنانەت دەبێ وەک زریوان بێ، کە رووی کەشتییەکە دەکاتە گێژەلووکە... پەردەیی کەشتییەکە خاوەندەکاتەوه و، بەهێوایه کەوه چاوهروانی دەکات، تا گێژەلووکە دەبێتەوه. کەچی لەگەڵ ئەوهیشدا، خۆشه‌ویستی زری هەر لە دلداری دەمێنێ!... زری هەر خۆش دەوێ!

هونەری خۆپاراستن لە تووڕەیی یار

لێرەدا چەند دەستووریک هەیە، لەم هومەرەدا، کە بەکەلکی هەردوو پەگەزەکە دێ. [یەکەمیان]: ئەوەیە کە بەتەنیا پێکەوه دەبن، رووخۆشی و قسە شیرینییهکی تەواو بۆ یەکتەری پێشان بەدەن لێرەیشدا هەروەک چاوپێکەوتنەکە یەکەمیان وایە!... [دووەمیان]: ئەوەیە کە گیانی بەزمخواری خۆیان لە هەموو شوێن و کاتییدا دەریخەن. دەبێ لەو دەمەقالییانەیشدا کە بەدڵشکاوییهوه دەیکەن بیرهوهری پێشوو نەهیننەوه پێشەوه.

[سێیەمیان]: ئەوەیە کە دڵ کرمی کردن لە یەکتەری، بخەنە سنووریک یەجگار تەنگ و تەسکەوه. خۆشیشیان بپاریزن لەوهی کە دڵ کرمییی خۆیان ناشکرا بکەن. هەروەها خۆشیشیان بپاریزن لەوهی کە لەگەڵ یەکترا ناش و ماش بکەن، یاخود بایەخ بەیەکتەر نەدەن.

[دەستووری چوارەم]: ئەوەیە کە ژن و مێردەکە ناوبەناو - بام بلیپین هەر ساڵە جارێک - چەند رۆژێک لە یەکتەر جوی بێن. ئەمیش بۆ ئەوەیە کە دلدارییان بژیتهوه و سەرلەنوێ، گری ئاگرەکە بلیسە بستیتهوه.

[دەستووری پێنجەم]: ئەوەیە کە هەر لەخۆیانەوه، ناوبەناو، نامە بۆ یەکتەر بنێرن.

چونکە وشەیی نووسراو، بەجۆریکی تێکڕایی، لە وشەیی گوتراو ناسکتر و شیرینترە. جا لەبەرئەوهیە کە ئەوه هەست و تاسە دەبزوێنی و تازەیان دەکاتەوه.

دوایی، لەسەر مێردی تێگەیشتوو پێویستە، کە هەموو دەم لە پێشاندانی خۆشه‌ویستی خۆی نەکەوێ لەگەڵ ژنەکەیی خۆیدا. دەبێ خۆشه‌ویستییهکی لە شێوەیەکی پڕ هەست و تاسە و تەزوودایی پێش ئەمەیی بێتە ژنی چینی لەگەڵ کردوو، دەبێ ئێستەیش هەروا لەگەڵیدا بجوولێتەوه. ئەگینا لە گیانی خۆی وەرپس دەبێ و، پاشەجاریش ئارەزووی یەکیکی و دەکات کە واژەیی دلداری گەرموگوری لێ بێی ئەو قسانەیی کە لە سەرەتای دلدارییدا پێوهی راهاتبوو! کەواتە ئۆبالتان بەئەستۆی خۆتان. پاشەجار پەشیمان دەبنەوه!...

(ئەم بابەتە لە گوڤاری «رۆشنییری نوێ» دا بلاوکراوەتەوه. ژ (١٠٠) ی کانوونی یەک ١٩٨٣ دەزگای رۆشنییری و بلاوکردنەوهی کوردی - بەغدا).

١٩٦٧/٣/٤

هونەری ژيانی ژن و مێردی

نووسەری: ئەندریۆ مۆروا

هونەری دلداری بریتییە لەو هونەرە یەکێکە ئارەزوویەکی سەرپیتی دەگۆڕی و دەیکاتە تاسە یەکی بایە خدار... جا لەو کاتەدا کە مەژۆنە خەریکی بەکارهێنانی ئەم ئارەزووە دەبێ، یاسا یەخە دەگرێ و پیتی دەلێ: (بەستە لە جیتی خۆت! تۆ هەتا بە پیتی یاسای ئاینی پەیماننامە یەک نە بەستتیت لە گەڵ ئەو ئافەرەتەدا کە بە دلتدا چوو، تا پیتوی نە بەسترتیتەو، و ژيانی خۆی و ئەو مندالانەش کە لە تۆ و ئەو ئافەرەتە لە دایک دەبن، لە ئەستۆی تۆ بێ، ناتوانیت ئارەزووی سروشتی خۆت داڕکینیتەو!...).

جا ئەم پەيوەندییە، پەنگە بە گران هەلبووە شیتەو، پەنگیشە بە ئاسان. ئەمەیش بە پیتی جوړی سەردەم و پەوشت و خووی با و ئاینە جوێ جوێکان دەگۆڕی. هەرچی موسلمانە دەتوانی سوتندیتکی تاییەتی بخوات. واتا چەند وشە یەکی دیاریکرای ساکار لە دەمی بیتە دەروە، و ژنە کە ی خۆی بەرەللا بکات... کەچی گاوری کاتۆلیک، ناتوانی ژنە کە ی ئازاد بکات، تا کلیسا بریاری ئەو ی بۆ نەدات کە ژن و مێردی بە یان هەلبووە شیتەو. ئەمەش کاریکە، زۆر کەم سەر دەگرێ، تەنانەت لە بەشی زۆریدا هەر سەر ناگرێ!...

جا لە ناوەند ئەم دوو ئاینە جیاوازەدا، گەلیک ئاین و تیرە ی ئاین هەن، کە بریارە کانیان مام ناوەندین. لە هەندێ جیگای کەم و دیاردیکراودا، ریتی بەرەللاکردنی ژن دەدەن، کە بەستراون بە مەرجی تاییەتیەو...

هەندێ جارێش ئاین پەيوەندی یاسایی ماره کردن بەهێز و هەرەتەو پەشت دەگرێ. بەلام بەکێک لە ژن و مێردە کە بە دزییەو ئەو پەيوەندییە دەشکینن. بۆی هەبە نەهیتلی هاوسەرە کە ی بەو کە تنە بزانی. بزیشی هەبە هاوسەرە کە ییشی بە کە تنە کە بزانی و پەسندی بکات، یاخود چاوی لێ پێوشت!... هەندێ جارێش وەک ئەمەریکادا باوە - بە ئاسانی ئەم پەيوەندییە ئاینییە دەچرێنرێ. ئەویش بەهۆی چەند کاریکی ساکاری دیاردیکراوە پێک دێ، کە دەبێ لە پێشدا جیبە جێ بکرتن... سا ئایا بەرەللاکردن بە ئاسانی پێک بێ یان بەرەلستی گەورە و بەهێزی لە بەر دەمدا بێ، هەرچی ژن ماره کردنە لە ریتی خۆیەو دەروا و، رۆیو، و، لەمەودا ییش لە هەموو لایەکی جیهاندا دەروا. بە لای مێشەو وایە کە رێگای راست ئەمە یە. ئەمەیش لەمەودا روون

دەکەمەو. بەلام بام ئیستا بە دوژمنانی ژن ماره کردن رێ بدەین، بیروباوەری خۆیان لەم روووە دەربیرن.

دۆن جوان و ژنەیان

یەکەم پلاریکی گرنگ و بەدل کە لە ژن ماره کردن گیراوە، ئەو یە کە بوێژی ئینگلیز (شیللی) دەربیراوە کە دەلێ: (ئەگەر بیتو دلداری پیتو بەکرێ، ناژی، دەمری... لە راستییدا پال پیتو نەرەکانی سۆز و تاسە، یاخود هۆیە کانیان، یان هانە دەرکانیان، لە سروشتیاندا نییە کە دوا یاسایە ک بەکەون. کەوایە هیچ یاسایە کیش ناتوانی زال بێ بەسەرباندا)... دوژمنانی ژن ماره کردنی، ئەم پەيوەندییە ئاینییە کە دانراوە بۆ دلداری و، بەسروشت پێچەوانە ی ئەو وای لێک دەدەنەو کە: (بۆ ژنان هەر وا چاکترە، کە هەموو دەم، بەدرێژایی تەمەنیان ئەو پیاو لە خۆیاییبوانە بەکەن بەدیلی خۆیان. چونکە گرفتاری ئەقینیان بوون!)... خۆ ئەمەیش دووبارە کردنەو ی پێ ناوی، کە هەر کەسی دوژمنی ژنەیان بێ لە پیاوانە!...

(بەرنارد شو)یش لە نووسراوە کیدا کە ناوی (مروژ و مروقی هەرە پایە بەرزە)، لەسەر زمانی پالەوانی چیرۆکە کە ی خۆی تیز بە ژنەیان دەکات دەلێ: (کاتی کە لەسەر زوی بووم و ئەم قسانەم دەدا بە گوتی ئافەرەتەکاندا، کە کۆمە لایەتی بەقسە ی بەدخواوانی دادەنێ، خۆ هەر ئەم قسانەیش بوو کە ئەم ناوبانگە ی بۆ پەیدا کردم لە جیهاندا، هەر ئەمانەیش بوو کە منیان کرد بە پالەوانیک لە پالەوانەکانی چیرۆکە هەلبەستراوەکان، هەموو ئافەرەتییان داخواییەکانی منیان پەسند دەکرد و لەسەری رێدەکەوتن، بە مەرجی ئەو داخواییانە پێچەوانە ی سەر بەرزی نەبن! ئنجا کە لە ژنە کە دەپرسم مەبەسی چییە؟. وەرەم دەداتەو دەلێ: (ئەم شتانەم لیت دەوێ:

(یەکەم): بەتەنگ ئەووە بێ کە هەموو دەم ژنە کەم لە گەلما بێ کە راوێژی پێ بەکەم. ئەو ییشی بۆ جیبە جێ بەکەم کە هەتا لە ژیاندا بێ قسە ی لە گەلدا بەکەم، کە خۆشیم بدەم بەر سزادان، ئەگەر بەدرێژایی تەمەنی خۆم گرفتاری ئەو هاو دەمی و راوێژکردن و گفتوگۆکردنە نەبووم!

(دووەم): هەر لە بەر دلی ئەو، تا دەمێنم لە جیهاندا، هەرچی ژنی سەر زوی هەبە پشتان تی بەکەم!... منیش بەرپەچی ئەم مەرجانەم لە بەر ئەو دایەو، کە زۆر داریان زۆر تێدایە و، پێچەوانە ی گیانی مروقاییەتین!... لە بەر ئەو ییش بەرپەچم دانەو، کە هەر لە

بنچینه‌دا ناپه‌سندن و دوورن له هۆشه‌وه! منیش راسته و راست پیم گوت:

(یه‌که‌م): ئە‌گەر که‌سایه‌تییی ئافره‌ته‌که و زیره‌کییه‌که‌ی وه‌ک که‌سایه‌تی و زیره‌کیی من نه‌بن، یاخود له هینه‌کانی من باشتر نه‌بن، گفتوگۆ‌کانی ژنه‌که بارستایی هۆشی من ده‌هینیتته خواره‌وه.

ئامۆژگارییه‌که‌یشی به‌پێی خراپمدا ده‌بات و، تووشی هه‌له‌م ده‌کات. هاوده‌مییه هه‌مووده‌مییه‌که‌یشی وام لێ ده‌کات که له گیانی خۆم وه‌رس بيم... جا منیک که ناتوانم هه‌ست و تاسه‌ی خۆم تا حه‌فته‌یه‌ک وه‌ک خۆی به‌هیل‌مه‌وه، ئە‌ی چۆن ده‌توانم ئە‌و هه‌ست و تاسه‌یه تا دوا‌یی ژبانم بۆ که‌سیکی تر وه‌ک خۆی به‌هیل‌مه‌وه؟

(دووه‌م): ئە‌گەر من له‌سه‌ر ئە‌و بیره‌ برۆم که تا دوا‌یی ژبانم له‌گه‌ڵ هه‌یج ئافره‌تییکی تردا ئاشنایه‌تی په‌یدا نه‌که‌م، بێ گومان له‌ پێی راست لاده‌دم و ئاسۆی دڵ و هۆشیشم ته‌نگ ده‌بیتته‌وه خۆ ئە‌گەر به‌قسه‌یشم نه‌کرد، تووشی ئە‌و به‌دناوییه‌م ده‌کات، که پێی ده‌لێن (ناپاکی له‌ ژبانی ژن و مێردی)!. دوا‌یی ئە‌و پێش‌نیازه‌ی که خستومه‌ته به‌رده‌م ئە‌م ئافره‌ت یاخود ئە‌و ئافره‌ته‌وه، هه‌یج فریکی به‌سه‌ر ئە‌مانه‌وه نییه. ئە‌وه هه‌ر ئە‌نجامیکی سروشتیه‌ که له ئاره‌زوویه‌کی سروشتی له‌شه‌وه په‌یدا ده‌بێ. به‌جگار ساکاریشه. ئە‌ویش ئە‌وه‌تا: که پیاویتی من ئاره‌زووی له‌شی ئافره‌تانه‌ی ئە‌و ده‌کات!...

ئە‌م به‌رپه‌چدانه‌وه‌ی یه‌که‌مه‌یش به‌کورتی ئە‌مه‌یه که یاسای ژن ماره‌کردن ئارامگرتن و وه‌ک خۆمانه‌وه به‌سه‌ر شتی‌کدا ده‌چه‌سپینێ، که خۆی له‌ خۆیدا ئارامگرتن و وه‌ک خۆمانه‌وه‌ی لێ ناوه‌شیتته‌وه... هه‌روه‌ها له‌ شتیکی وایش (له‌ بره‌ودابوون) داوا ده‌کات، که له‌ توانایییدا نییه هه‌رگیز له‌ بره‌ودا بێ و له‌سه‌ر یه‌ک شیوه‌ بروات... هه‌موو لایه‌کی له‌سه‌ر ئە‌وه رێککه‌وتوون که خۆشه‌ویستی ره‌گه‌ز، ئاره‌زوویه‌کی سروشتیه‌، هه‌ر له‌ برسیتی و تینوویتی ده‌کات... به‌لام له‌ بره‌ودابوونی دلداری، کاریکی ئاره‌زووی نییه... جا که هاتوو دلداری ره‌گه‌ز پێوستی به‌گۆران بوو، ئیتر ئە‌م یاسایه‌ی بۆجیه‌ که له‌سه‌ر ئە‌وه به‌نده پیاویک به‌لێن بدات به‌ئافره‌تیک که هه‌تا ده‌مرئ خۆشی بوئ و دلخوازی بێ؟!....

ژن ماره‌کردن ئازایه‌تی کز ده‌کات

پلاری دووه‌میش که ده‌گیریتته ژنه‌یتان ئە‌وه‌یه که ده‌بیتته هۆی کزبوونی ئازایه‌تی مرۆف و چالاکي هۆشی. (رومان رولون) له‌م بابه‌ته‌وه ده‌لێ: (پیاوی خاوه‌ن ژن هه‌ر نیوه پیاویکه‌!...). (پروودیارد که‌پلنگ) یش که له‌ بابته‌ ژبانی (کابتن جادسی) یه‌وه ده‌دوێ، ده‌لێ: (ئە‌م پیاوه ئە‌فسه‌رێک بوو. له‌ جه‌نگیشدا یه‌جگار ئازا بوو. به‌لام که ژنی هینا، بووه مێردیکی سه‌رکه‌وتوو و، ئە‌فسه‌ریکی ناته‌واو و دواکه‌وتوو، ئە‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه بوو که زۆر به‌ته‌نگی ئە‌وه‌وه بوو نه‌کوژێ، نه‌وه‌ک ژن و کوهره‌که‌ی بکه‌ونه ته‌نگانه‌وه. له‌به‌رئه‌وه له‌ شه‌ردا وه‌ک پێشوو ئازایه‌تی نه‌ده‌نوواند!...

زرن‌گاره‌ گه‌وره‌که‌ی فه‌ره‌نسه‌یش، (بریان)، بروای وا بوو که ده‌بێ پیاوی زرن‌گار ژن نه‌هینێ. سه‌یری که‌چی ده‌لێ: (بام له‌ راستیه‌کان ورد بینه‌وه و، رووبه‌روویشیان بووه‌ستین... به‌دریژی خه‌باته سه‌خته‌کانم که له‌ پێناو دوا‌رۆژی خۆمدا ده‌مکرد، توانیم له‌سه‌رخۆی خۆم و رۆشنایی مێشکم بپارێزم. هۆی ئە‌مه‌یش ئە‌وه بوو که له‌ پاش رۆژگاریکی پر ئە‌رک و ئازار ده‌متوانی به‌ئاره‌زووی دلی خۆم به‌سه‌یمه‌وه و، سه‌ره‌وت به‌خۆم بده‌م، له‌ ئیواراندا ئە‌و ژنه‌ دڵ پر له‌ ئاواته به‌رپه‌رکه‌کانیکه‌رم نه‌بوو، که هه‌مووده‌م سه‌رکه‌وتنی هاو‌پێکانم بیه‌ر به‌خاته‌وه و، ئە‌و توانج و پلارانه‌یشم بۆ بگێریتته‌وه که تیم ده‌گیرین!... هه‌یژ و هه‌رته‌ی ئە‌و که‌سانه‌م هه‌بوو که به‌ته‌نیا ده‌ژین!... له‌ راستیدا ژبانی ژن و مێردی، پیاو و لێ ده‌کات که زوو په‌کی بکه‌وێ و له‌ که‌لک بکه‌وێ. که‌شتیه‌ی ژبانی مرۆقه‌که‌یش تووشی گه‌لیک مه‌ترسی و ته‌نگوچه‌له‌مه‌ ده‌کات. هۆی ئە‌مه‌یش ئە‌وه‌یه که پێوانه‌ی په‌رده‌ی که‌شتیه‌که‌ی گه‌وره‌تر لێ ده‌کات، که ئە‌ویش تووشی گه‌لیک گێژه‌لووکه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بێ!...).

ئایا ئاینه‌کان بێ ژنیان پێ چاکتره‌؟

که ناحه‌زه‌کانی ژنه‌یتان له‌ چه‌سپاندنی ئە‌م به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی دووه‌مه‌ ده‌بنه‌وه، ده‌چنه‌ سه‌ر بپاردانی قسه‌ئارایی و به‌لگه‌کان... له‌م رووه‌وه ده‌لێن: (بۆچ کلێسای کاتۆلیکی خۆشی که ژنه‌یتان به‌باشتر ده‌زانێ له‌ ژن نه‌هینان، پێی له‌وه نه‌ناوه که بێ ژنی بۆ سه‌ره‌رزی و به‌سامی پیاو په‌سندتره، بۆیه‌کا ئە‌وه‌ی به‌سه‌ر که‌شیشه‌کان و پیاوه خوداناسه‌کانی خۆیدا سه‌پاندوو؟... ئە‌ی هه‌مرو جاریکیش به‌بۆنه‌ی شتیکه‌وه ئە‌م قسه‌به‌ دووباره‌ ناکاته‌وه که

راستییه‌رستی خاوه‌ن ژن له هه‌موو که‌سیک زۆرتر به‌ر تیز و گالته پیکردن ده‌که‌وئ؟... چونکه راستییه‌رسته‌که نه‌گه‌ر بشتوانی خۆی رزگار بکات له ده‌ست کزی و بچ ده‌سه‌لاتی خۆی، هه‌رگیز نه‌وه‌ی بۆ ناچیتته سه‌ر که ژنه‌که‌ی له کزی خۆی رزگار بکات ژنیش هه‌مووده‌م، له‌رووی کاربگه‌ری گیانییه‌وه له می‌رده‌که‌ی به‌هێزتره بیجگه له‌وه بارستایی هۆشیش له ژبانی ژن و می‌ریدیدا، به‌جۆریکی تیکرایی ده‌چیتته‌وه سه‌ر بارستایی نه‌و که‌سه‌یان که له‌ویتر کزتره....

پلاری چواره‌میش که دوژمنه‌کانی ژنه‌یتان ده‌بگرنه ژبانی ژن و می‌ردی نه‌وه‌یه که کاتی کور و کچیک ده‌بنه ژن و می‌ردی به‌کتری، راستییه‌که‌ی نه‌وه‌یه که به‌ئاره‌زووی دلێ خۆیان له‌سه‌ر نه‌وه‌ ریک ده‌که‌ون که ژبانی پر تاسه و ته‌زوو و جه‌ربه‌زیی و، جادووی خۆناسینی هه‌مووده‌می به‌که‌سانی تازه له‌ ره‌گه‌زه‌که‌ی تر و، نه‌و گه‌شانه‌وه و دلێ تازه‌بوونه‌وه‌ی که هه‌مووده‌می له‌ دل‌داری تازه‌وه په‌یدا ده‌بچ، واز لێ به‌یتن... کاتی که وازیستان له‌و هه‌موو باب‌ه‌تانه‌هیتا، ئیتر واز له‌ سه‌رچاوه‌ گه‌وره‌که‌ی چالاکی ده‌روون و هه‌ستیش ده‌هیتن. نه‌مه‌یش واتای نه‌وه‌یه که بریار ده‌ده‌ن به‌سه‌ر خۆیاندا: تا هه‌ن به‌ماتی و گیتروویژی میننه‌وه، که هیتستا زووه بۆ ته‌مه‌نی نه‌وان به‌م ره‌نگه‌ دوایی به‌ژبانی خۆیان ده‌هیتن، که هیتستا به‌ته‌واوی ده‌ستی پێ نه‌کردوه هه‌ر ژبانیکیش له‌سه‌ر بنچینه‌ی فرمان و لیپرسینه‌وه دامه‌زرا بچ، بیزاری و وه‌رسبوونه‌که‌ی به‌هیچ شتیک چاره‌ناکری... چونکه خۆشه‌ویستی ناوه‌ند ژن و می‌رده‌که‌ زۆری پێ ناچێ، گرانی نه‌رک و نازاری ناوما‌ل و په‌روه‌رده‌کردنی مندا‌ل بۆژووی ده‌کات و گه‌ردی لێ ده‌نیشین، ژن و می‌رده‌که‌یش وایان لێ دێ ده‌گه‌نه ته‌مه‌نیکی هه‌ره‌ ریسوا و ناخۆش، بچ نه‌مه‌ی خۆشییان له‌ ژبانی لاوتی چیشتی که پره له‌ به‌زموره‌زم و کامه‌رانی به‌سایه‌ی دل‌داری به‌هێزه‌وه، که هه‌ر له‌ ده‌ست نه‌م دێ نه‌و خۆشییانه پیک به‌یتن... به‌لام ژنه‌یتان نه‌م دل‌دارییه له‌ناو ده‌بات....

له‌سه‌رکردنه‌وه‌ی پشتیوانه‌کانی ژنه‌یتان

نه‌وانه به‌لگه‌ی ده‌ستی دوژمنه‌کانی ژنه‌یتان بوون، که هه‌تا نه‌ندازه‌یه‌ک زۆر به‌هین... که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا یاسای ژنه‌یتان که هاوده‌می گه‌لیک نازاوه و پشیوی و هه‌لگه‌پانه‌وه‌کانی ناو زرنگکاری و ئاین و ئابووری بووه له‌و هه‌زاران سالانه‌ی پابردووه‌دا نه‌ژاکاوه، له‌ناو نه‌چووه، کز نه‌بووه، به‌پیتچه‌وانه‌وه هه‌تا هاتوه به‌هینتری لیها‌تووه... جا بام خه‌ریکی نه‌وه بین له‌و هۆبه‌ قووله‌ کۆمه‌لایه‌تیانه تیبگه‌ین که بره‌ویان به‌و یاسایه داوه

و بنجیشیان پێ دا‌کوتاه... هه‌رچی مرۆفه له‌ سروشتی خۆیدا خۆیه‌رسته. نه‌مه‌یش به‌تاوان دانانری. له‌ راستیدا نه‌گه‌ر سروشتی مرۆف وا نه‌بچ، خۆی بۆ ناژیتیری و، به‌سه‌ر هۆبه‌کانی مه‌رگیشدا زال نابێ... مرۆف له‌ کانگای له‌شیدا ئاره‌زووی خۆپاراستنی هه‌یه، که هه‌روه‌ک (سپینۆزا) ده‌لێ پالی پتووه‌ده‌نی، خه‌بات بکات بۆ ده‌ستکه‌وتنی دل‌نیایی له‌ بپوه‌یی که به‌سه‌ریدا نه‌بچ و بۆ په‌یدا‌کردنی خواره‌مه‌نی و جیتی سه‌روه‌ت، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له‌ برا‌کانی خۆشی بیچری... جا نه‌گه‌ر مرۆف هه‌ر نه‌م ئاره‌زووی هه‌بوویه، هه‌رگیز پیتی نه‌ده‌کرا کۆمه‌لایه‌تییه‌کی مرۆفانه پیک به‌یتن و بیپاریزی. خۆیه‌رستییه‌که‌یان ده‌بوو به‌هۆی نه‌وه‌ی بینه‌ درنده و به‌کتری بخۆن... جا له‌به‌ر نه‌مه‌یه که ئاره‌زووه‌کانی تریش په‌یدا‌بوون له‌ دلێ مرۆفدا، که له‌ هیز و هه‌ره‌تدا هه‌ر له‌ ئاره‌زووی خۆپاراستن ده‌که‌ن، نه‌مانه‌یش بۆ نه‌مه‌ دانراون که چالاکی و خه‌بات و بی‌ری مرۆف خه‌ریک بکه‌ن به‌خۆیانوه... له‌م ئاره‌زووانه‌یشدا، له‌ هه‌موویان گرنگتر، که ده‌چنه‌ جه‌نگه‌وه به‌رامبه‌ر ئاره‌زووی ره‌گه‌زی مرۆف پاراستن، دوو ئاره‌زوو هه‌یه: به‌کیتکیان ئاره‌زووی (ره‌گه‌زبازی)یه... نه‌ویتریشیان ئاره‌زووی (دایکیتی)یه... جا هه‌ر له‌به‌رته‌مه‌یشه که گیانه‌به‌ره درنده‌کان ده‌بینن، له‌ کاتی دل‌داری و دایکیتیدا، درنده‌بیه‌که‌ی خۆیان له‌بیر ده‌چیتته‌وه و، ده‌ست ده‌که‌ن به‌لا‌واندنه‌وه‌ی می‌چکه‌کانیان و خوتوکه‌دانی بچکۆله‌کانیان... به‌م ره‌نگه، له‌ ریکه‌ی دروستکردنی خیزانه‌وه، یاخود دروستکردنی شانه‌ بچکۆله‌کانی له‌شی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، مرۆفایه‌تی له‌ناو ده‌سته‌ی مرۆفدا، سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر خۆیه‌رستی سروشتیدا... نه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که له‌ناو خیزاندا، خۆه‌ختکردن ده‌بیتته‌ کاربکی ئاسایی و سروشتی، که شان به‌شانی ئاره‌زووی ره‌گه‌زبازی و دایکیتی ده‌روا‌ت. نه‌مه‌یش ده‌مانخاته‌وه سه‌ر به‌لگه‌ی به‌که‌می پشتیوانه‌کانی ژنه‌یتان. چونکه مرۆف چۆن پیتی ده‌کرێ کولانه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی هه‌مووده‌می دروست بکات، له‌سه‌ر بنچینه‌ی ره‌گه‌زبازی، که نه‌م ئاره‌زووه‌ خۆی، ده‌م ده‌می بچ و هه‌رده‌مه‌ روو بکاته که‌سیک... چۆن پیاو ده‌توانی ما‌لیک دا‌به‌زینی، که هه‌رده‌مه، به‌ئاره‌زووی خۆی ژنه‌که‌ی بگۆری؟ هه‌روه‌ها چۆن ئافره‌تیکیش پیتی ده‌کرێ خیزانیک دا‌به‌زینی که بریتی بچ له‌ باوک و دایک و چه‌ند مندا‌لیک، که هه‌رده‌مه به‌ئاره‌زووی خۆی می‌رده‌که‌ی خۆی بگۆری...؟

جا له‌به‌رته‌مه ژنه‌یتان دا‌هاتووه. واتا نه‌و په‌یوه‌ندییه دامه‌زرتراوه له‌ ناوه‌ند ژن و پیاو‌دا، که هه‌رگیز نه‌پچری، که ژنه‌که‌ بیپاریزی له‌ پیاوانی تر، که مندا‌له‌کانی هه‌ردووکیان بیپاریزین له‌ کاره‌ساتی رۆژگار.

گرفتاری نهین له میړه کامه رانتر نیسه؟

جا لیږه دا (دوڼ جوان) که نوښته ری ټو که سانه یه که ژنهینانیا ناپه سنده، راست ده بیته وه و ده لئ: (من بایه خ نادم به شانوی کومه لایه تی، یا خود به پاراستنی ره سمن. ژبان لای من بریتییی له تازه کردنه وه یه کی هه مووده می ټاره زوو و خوش رابواردن، بی ټه مهی هیچ به ره له سستی که پیدا بی؟) به لام ټووه راسته که پیوا سهر به ست بوو له گورینی دلداره که یدا له هه رده می کدا بیه وی، کامه ران ده بی؟... ټه ی ټووه ش راسته که هه ر دوو دلداره که هیتستا یه کتریان ماره نه کردووه، ټو خوشییی له سهر به سستی ده بین، له خوشی بینین، له سهر به سستی ژن و میړدی زورتره؟.

له راستیدا ټو دلدارییی له ناوهند کوړ و کچیکي وا دایه که هیتستا نه بوون به ژن و میړدی یه کتر، له ژنهینانه که خوی پیوه ندی که متر نیسه چونکه ټو گیرو گرفتانه ی که ژبانی ژن و میړدی تیکه ده دن و ناسازی ده کن، وهک شه ره دم و، به ره به کانی کړدن و وه رسوون و له یه که نه چوونی چیتکه کان، له هه موو په یوه نندیی کدا هه ن که له ناوهند پیوا و ژندا بن. سا تایا په یوه نندیی که له گه ل ټا یندا ریک بکه وی، یا خود ریک نه که وی جیاوازی نیسه... دلداریی سهر به سستی، له راستیدا سهر به ست نیسه!... جا ټه گه ده ته وی وینه یه که له وهت یو بهیتمه وه، ټو او چیرۆکی دلداری ساز و ټاوازیته در (لیست) و (مادام داجول) بخوینه ره وه،... یا خود له چیرۆکی (ټانا کارنیا) دا ټو به شه بخوینه ره وه که له بابت په دوو که وتنی (ټانا) وه ده وی به دوا ی (فیرونیسکی) دا. که ته ماشا ده که یه (فیرونیسکی) به دست دل کریمی د لخوازه که یه وه و، ترسی ټووه ی که دوسته که ی له دست بچن، زورتر دل ته نگ ده بی له و میړدی که به دست ژنه که یه وه ده تلپته وه!...

ماره کردن په یوه نندیی که که لکی هه ر دوو لای تیدایه:

به لگه ی دوو مهی پشتیوانه کانی ژنهینان ټووه یه که هیچ دلدارییی که بی تیکچوون و شه روشور نابی، له ناوهند هه ر دوو دلدارا. ټه مه ییش جار به جار ده قهومی... جا ټه گه په یوه نندیی کی پیروز نه بی له ناوهند پیوا و ژنه که دا که هه ر دوو کیان پیکه وه به سستیته وه، بی گومان هه ر ناکوکی و شه روشور ریک روو بدات له ناویاندا، دوور نیسه بیته هوی جیاپونه وه بان. که ټه مه ییش روویدا، بی گومان پاشه جار لپی په شیمان ده بنه وه. هه ر به و په ننگه په یوه نندیی ناوهند هه ر دوو خوشه ویسته که، له کاتی روودانی کاره ساتیکی و دا که بو خراب بی، تووشی پچراندن ده بی. یو وینه که یه کیکیان نه خوشییی که ی زوری

خایاند، یا خود یه کیکیان گه یشته ده می پیری، یان هه ندی ته نگوچه له مهی تر، که چی که ژن و میړدی له نارادا بی، به پیچه وانه وه، ټو په یوه نندیی له ناوهند ژن و میړده که دا هه یه، له جیاتی ټه مه ی کز بی و بهیته وه، به هیترتی لی دی... له راستیدا ژن و میړدی ته نیا په یوه نندیی که، که هه تا بیت به هیترتی لی دی!...

به لگه ی سیتی مییش بو پشتگرتنی ژنهینان ټووه یه، که ژبانی ژن و میړدی چاکترین په یوه نندیی که بیته هوی تیکه یشتنی هه ر دوو ره گه زه که له یه کتری. هه روه ها گه شیش ددات به هوگری گیانیا ن له گه ل یه کتردا. چونکه میړده که به بونه ی ټووه که یه جگار شاره زای دل و دروونی ژنه که یه تی، ده توانی له بی ژن زورتر له هه موو ټافره تان تیبگات... هه ر که سیکیش له ټافره ت تیکه یشتنی، ده توانی له ژبان باشر تیبگات... هه ر چی پیوا ی بی ژنیش، گیانداریکی ناکوکه و دووره له گیانی کومه لایه تی و تیکه لپونه وه... ټو سهر به سستی مییش که هه یه تی، هه ر له ټاوازه ده چی!...

بیجگه له وه کچه شوونه کردووه کان و کوړه بی ژنه کان، هه ر چنه ده چن به سالدا زورتر به خو یانه وه خه ریک ده بن. ټه مه ییش ده بیته هوی ټووه ی که له ننگه ری هو شیان له دست ده ر بچن... چونکه بی ژنی، بو بوره پیوا ده بیته هوی ټووه ی که بارستایی هو شی بیته خواره وه و سهریشی لی تیک بچن... له مه دا هه ر هونه رمه نده کان جیاوازن... بیجگه له مه، به و هه موو به زموړه زم و خوشییی به شه وه که له کوړی ره گه زبازی سهر به ستدا ده چیچی، سهد به کی ټو کامه رانیی ده ست ناکه وی که له ژن و میړدی یه کی سهر که وتوودا، میړد و باوک و گه وره ی خیزانیک ده ستی ده که وی... ټه مه ییش له وی بووه ستی، پیوا ی بی ژن که چوو به سالدا، هه ست به ته ناییی که دلته ننگانه ده کات، ده توقی له مردن. ټه باره ییش به جوړیکی تیکرایی له هه موو ژنیککی سهر به ستانه ی بی زنجیردا روو ددات...

جا ټه گه ژبانی ژن له گه ل میړده که یدا ټال و ناخوش بی، بی گومان له گه ل دوسته که یدا ټالتر و ناخوشر و پر گیرو گرفتتر ده بی!....

نه هیشتنی ژن ماره کردن له روویادا سهری نه گرت!

په ننگه تازه ترین تاقیکردنه وه له سهر ټووه که دلداری ناپه سند و ناروا به چاکتر دابنری له ژنهینان، ټو تاقیکردنه وه یه بی که روویای پاش شوړشی کومونیسته کان جیبه جیتی کرد... کومه لایه تی رووس، ویستی له سهره تادا، ژن ماره کردن له ناو دا هه لگری، یا خود بیکات به بابه تیکی روواله ت و بایه خی پی نه درن... به لام هه ر چنه ند سالیکی پی چوو

هه موویان به گشتی بهژن و پیاوه وه هاتنه سهر ئه و باره ی که زۆرتر سهر گهردان بوون له پیشوو، ئافره تیکی رووسییش له نامه یه کی خۆیدا که بۆ خۆشه و بیسته که ی خۆی نارد بوو، ئه م و اتایه ی تیدا ده ربهری بوو: (من کامه رانییه کی وام ده وی، هه رچه ندی که مایش بی، به لام تاییه تی به خۆم بی هه ر بۆ خۆشم ته رخان کرا بی. من کامه رانییه کی وام ده وی که ئاین په سندی بکات!... من خه و به شویتیکی بی ده نگوسه نگه وه ده بینم، که بتوانم به ته نیا له گه ل تۆدا تیییدا رابوویم... نازانم کۆمه لایه تی ئه مه بۆچ تیناگات که ئه م کاره پتووستیه که بۆ مرۆف؟!...)

ژنه یان له سهر بنچینه ی خۆشه ویستی

په نگه وا ری بکه وی که ژنه یان له ئه نجامی خۆشه ویستییه کی ناوه ند ژن و پیاوه وه پتیک هاتبی. به لام ئه مه هه مووده م سهر ناگرئ... چونکه له سه رده مه کانی پیشوودا له ناو زۆریه ی نه ته وه رۆژه لاتیه کاندای ژنه یان یان به پتچه وانیه ی ئاره زووی لایه کیانه وه پتیک دی یاخود به پتچه وانیه ی ئاره زووی هه ردوو لایانه وه. ئه مایش یان له سه ر پتیکه وتنی هه ردوو خیزانه که پتیک دی، یان به هۆی که وتنه ناوه وه ی هه ندی که سانه وه. یاخود به هۆی شتی ته وه. که چی زۆر له م ژنه یان، که له سه ر بنچینه ی دلداری دانه مه زراون، پر ده بی له کامه رانی و سه ربش ده گرن. هه ندی جاری وایش روو ده دات که ئه م جوړه ژنه یان به پر کامه رانیتر ده بن له و ژنه یانانه ی که له سه ر بنچینه ی خۆشه ویستی دامه زراون. ئه مایش کاریکه به ئاسانی شی ده کریته وه و، لیکیش ده دریته وه. چونکه دلداریه ی به هیز و هه رت، ئاواتی ئه ندیشه یی ده هیئتیه، که له ژبانی رووداودا به هیه چ کلۆجی نایه ته دی.

دلداره کانی که ژن ده یان، زۆریه یان تووشی دلشکاوی و په نجه رۆیه ی دین. چونکه ئه وانه چاوه پروانی کامه رانییه کی وان که له ژنه یاندا ده ستیان بکه وی، ژبان خۆی له توانا یییدا نییه بیبه خشی.

له ئه مه ریکادا زۆریه ی ژن ماره کردنه کان له ئه نجامی خۆشه ویستییه کی پیشوووه پتیک دین... که چی ژماره ی ژن به ره لاکردنیش له ئه مه ریکادا، ئه ندازه که ی له ئه ندازه ی زۆریه ی خا که کانی تر زۆرتره!. هه رچی کوری ئه م چه رخیه، خه و به ژنیکه واوه ده بینتی، که جوانیه که ی و خۆرازانده وه که ی وه که ئه ستیره گه شه کانی ئافره تانی سینه ما وا بی... به لام ئه و ئاگای له و راستیه گرنه گه، یاخود ئه و راستیه گرنه گه نییه، که له پاش ژنه یان بۆی ده رده که ون... یه کییک له و راستیه یانه ئه وه یه که جوانی ئه ستیره کانی سینه ما، به شی زۆری

له ئه نجامی چاوه پروا کردنی وینه کی شیکه ی شاره زا و هونه رمه نده وه پتیکه اتوه به شی راسته قینه یه کی کۆمه لیکه بی شومار له شاره زایانی جوانی و سه رتاشه کان و، ئارایشده ره کان و، ئه وانه ی له ش ده سوونه وه کاری تیدا ده کات. ئه و جوانیه یه یه جوانیه کی ئاسایی و سه رشتی نییه. جوانیه کی ده ستکرده...! هه روه ها کوری ئه م چه رخیه، ئاگای له وه یه یه نییه که له سه رده می ژبانی ژن و میردییدا چاوی به ژنه که ی خۆی ده که وی جلی ناومالی له به ردایه و، قژه کانی بژ بوونه ته وه و، تووره و ترۆیه لی ده رده که وی... کچی ئه م چه رخیه یه یه ئه وه نازانی: هه رچی پیاوانه ی هه ر له خۆیاندا خۆیه راستن. که دینه وه مالتی، به هۆی کار و فرمانه سه خته کانیانه وه، ته و او بی هیز و وه رس بوون، په له پتیکه یان لی به دیت ده ته قین، ئه مه نده تووره و ئه مه نده توندوتیژان لیتاوه... که واته ئه نجام به چی ده گات?... ژن و میرده که دلایان ده شکێ و هه ست به ره نجه رۆیه ده که ن... جا له جیاتی ئه مه ی به خۆیان بلین: هیه شتیک له م جیهانه دا ته و او نییه، ته نانه ت دلداریه ی، ده چن وا هه ست به خۆیان ده که ن، که له باره ی هه لباژاردنه که ی خۆیاندا هه له یان کردوه. په نگه (ته و او) له جوانی و له کرداردا، له ره وشت و خودا، له یاریکی تردا ده ست بکه وی که بکری به هاوسه ر ئیتر دوا ی ئه وه خه ریکی به ره لاکردنی یه کتر ده بن تا ده ستیان ده که وی.

هه ر که سه یه شیان به جیا ده گه ری هاوسه رتیکه تازه بدۆزیته وه بۆ خۆی... دوا ی ئه وه کاره ساته ناخۆشه که هه میسان روو ده داته وه به ره لاکردنه که ده ست پت ده کاته وه... ژنه یانیکه تر و به ره لاکردنیکه تریش په ییدا ده بنه وه... جا ئه مه به م په نگه درپژه ده سینتی، تا پیری و به سه ره اتی ژبان فیتری ئه وه یان ده کات که رابین به چاوپۆشین و لیبوردن و نه رمیه وه یاخود له سه ر (چاره کردنیکه مام ناوه ندی) رتیک بکه ون، که ده بوو هه ر له خۆشه ویستییه که ی یه که مجاریانه وه فیتری ئه وانه ببوونایه و ئه وانه یان بکرایه!... ئه گه ر زانکۆکان دادپه روه ر بوونایه، ده بوو لیکۆلینه وه ی شیوه کانی (رتیکه وتنه کانی ژن و میرد) یان به خستایه ناو پتیه یه که یانه وه... لیره ییدا مه به س ئه وه یه که گه روگیتچه لی ناو ژن و میرد به وجۆره بپرتیته وه که هه ریه که یان بیته ناوه راستی رتیکه... بیجگه له وه لیکۆلینه وه ی ده روونی میرده کان و ژنه کانی به خستایه ناو پتیه یه که یانه وه چونکه ژن و میردی ته و او ئه وه یه که له سه ر بنچینه ی رتیکه وتن و ئاشتبوونه وه و چاوپۆشین دامه زرا بی ئه مه یه یه سه باره ت به وه یه که دوو مرۆقی و نادۆزیته وه، یاخود به گران ده دۆزیته وه، که هه ردووکیان له سه رشت و ره وشت و ئاره زوودا رتیک بکه ون. جا ئه گه ر هه ردووکیان خۆیان به وه وه رانه یان که تۆزی له خۆیان داباشن، که هه ندی خۆیان بۆ یه کتری به خت

بکهن، که تا ئەندازەیک نەرمی پیشان بدن و، لە قسەى خۆیان بگه‌ڕێنه‌وه، که فیر بن چۆن شەروشۆر بەگه‌مه و پیکه‌نینه‌وه، بەرامبەری بکهن... ئیتر دەبێ: دەست لە ژبانی ژن و مێردی بشۆن!...

گیروگرفته‌کانی ڕه‌گه‌زبازی:

ئەواندە هه‌یه، بابه‌تی تیکچوونی ڕه‌گه‌زبازی، له هه‌موو بابه‌تی تیکچوونه‌کانی تر گرانتەر چاره‌ی ده‌کری... بێ گومان هه‌ندی جار ڕوو دده‌ات که ئاره‌زووی ڕه‌گه‌زبازی ژن و مێرده‌که، به‌ته‌واوی یه‌ک بگری. بۆ وینه: که هه‌ردووکیان خۆین گه‌رم بن... به‌لام به‌زۆری ژنه‌که خۆشی ده‌گه‌یینه‌ی به‌مێرده‌که، که چى خۆی خۆشی ڕه‌گه‌زبازیه‌که‌ی پێ ناگات... ئەوه‌ی دلێ ژنه‌که زۆرتر ته‌نگ ده‌کات ئەوه‌یه که له‌ناو چیرۆک و هۆنراوه‌کاندا که ده‌یانخۆینیه‌وه، جیهانیکی پر خۆشی دلکیشکه‌ر ده‌بینی که ئافره‌تانى تر تیییدا ده‌ژین و پێوه‌ی کامه‌ران ده‌بن!... جا بۆ ئەمه‌ی له‌ ڕووی ڕه‌گه‌زبازیه‌وه ژن و مێرده‌که به‌ته‌واوه‌تی رێک بکهن، پێویسته هه‌ربه‌که‌یان به‌و شێوه‌یه‌ خۆی رابه‌یتنی که دلێ ئه‌ووتر پێی شاد بێ. ئه‌ویش به‌مه پیکدی که هه‌ردوو لایان خۆیان رابه‌یتن به‌ئارامی شیرینه‌وه، به‌دوو باره‌کردنه‌وه‌ی تیکۆشانه‌وه، به‌چاوپۆشییه‌وه، به‌هه‌لسه‌نگاندىکی دروست و ته‌واوه‌وه... ئەم گیروگرفته‌یش هه‌روه‌ک تووشی ئەو ژن و مێردانه‌ی دێ که له‌سه‌ر بنچینه‌ی خۆشه‌ویستی یه‌کتريان ماره‌ کردوه، هه‌روه‌ها تووشی ئەو ژن و مێردانه‌ش دێ که له‌به‌ر که‌لک و چاکه‌ی خۆیان بوونه‌ته‌ ژن و مێرد.

هه‌روه‌ک سه‌رنج ده‌دری، ژنه‌بێنان بۆ که‌لک ده‌سته‌کووتن، له‌دوای جه‌نگی جیهانی یه‌که‌مه‌وه (١٩١٨)، به‌ره‌ به‌ره‌ هاتۆته‌ کزی و جیتی خۆشی بۆ ژنه‌بێنانی سه‌ر به‌دلدارى به‌جیه‌یشته‌وه. یاخود هه‌ر هه‌یج نه‌بێ بۆ ئەو ژنه‌بێنانه‌ی به‌ره‌للا کردوه که هه‌ردوو لای پێیان خۆش بێ، نه‌ک خه‌زانه‌کانی هه‌ردوو لا!... به‌م ڕه‌نگه‌ په‌سندکردنه‌که له‌ یه‌که‌م پله‌یدا بۆ تیلایی چاویکی دلکیشکه‌ر و دلێکی ئه‌ریاب، رێکه‌که‌وتنیکه له‌ چێژکه و ئاره‌زووه‌کانی له‌ش و هۆشدا... که‌چی له‌وه‌پێش پایه‌ی ناو کۆمه‌لایه‌تی و، ده‌سه‌لاتی که‌سایه‌تی، یاخود پاره‌داری بوو، که له‌سه‌ری رێک ده‌کووتن بۆ ژن و مێردی!... که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا دلکیشکردنی ڕه‌گه‌زی و هۆش، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر هه‌ردوو لایه‌شیان هه‌یان بێ، به‌شی ئەوه ناکات که ئەو ژن و مێردیه‌ی پێ کامه‌ران بێ... سا ئەگه‌ر ژن و مێردیه‌که له‌ خۆشه‌ویستییه‌وه په‌یدا بوو بێ، یان له‌ که‌لک و چاکه‌ ده‌سته‌کووتنه‌وه، مه‌رجی بنچینه‌یی

بۆ به‌ده‌یتانی به‌ختیاری ژن و مێرده‌که ئەوه‌یه، که هه‌ردوو لایان، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌دل و به‌گیان بیانه‌وی ژن و مێرده‌یه‌که‌یان تا سه‌ر بێ... به‌لام ئەگه‌ر پیاوه‌که، له‌ کاتی ژن ماره‌کردنه‌که‌یدا له‌ دلێ خۆیدا بلێ: (هه‌ر کاتی له‌ ژنه‌که‌م وه‌رس بووم، به‌دزییه‌وه له‌گه‌ل ئافره‌تانى تردا لنگبازی ده‌که‌م!)... یاخود ئەگه‌ر ژنه‌که ئەمه‌ی خسته‌ دلێ خۆیه‌وه بلێ: (هه‌ر کاتی مێرده‌که‌م له‌ به‌رچاو که‌وت، بۆ به‌ره‌للائی خۆم تیده‌کۆشم!)... ژن و مێردی ئەم جۆره‌ که‌سانه سه‌ر ناگری و تا سه‌ریش نامی‌نیته‌وه!...

که‌واته چاکترین رێگا بۆ ژن و مێرده‌که که بیگرن ئەوه‌یه، به‌ته‌واوه‌تی بریاری دلێ خۆی بدات که زال بێی به‌سه‌ر ئالۆشوخرۆشی خۆیدا و ئەم سوینده‌یش بۆ خۆی بخوات: (من تا سه‌ر خۆم ده‌به‌ستمه‌وه به‌م هاوسه‌رمه‌وه. هه‌ر له‌ ئیستا که‌یشه‌وه ئامانجی من ئەوه‌ ده‌بێ که ئەم هاوسه‌ره دلخۆش و کامه‌ران بکه‌م که به‌خۆشی خۆم هه‌لمبشاردوه‌وه، نه‌ک بگه‌ریم به‌دوای که‌سیکی تردا که خۆشی لێ بجیترم و پێوه‌ی کامه‌ران بيم!). جا ئەگه‌ر ئەم سوینده‌، به‌دل خورا بێ و به‌راستی، ئەوا هه‌ر خۆی به‌ته‌نیا به‌سه‌ بۆ ئەمه‌ی ژن و مێردیه‌کی پر له‌ به‌ختیاری پێک به‌یتنی...

گیروگرفته‌کانی ژبانی هاوبه‌شی

گیروگرفته‌کانی ژبانی هاوبه‌شی زۆرن و پهل پهلن. هۆی هه‌ره‌ گه‌وره‌یش ئەوه‌یه که شێوه‌ی بێرکردنه‌وه و ژبانی هه‌ردوو ڕه‌گه‌زه‌که له‌ یه‌کتري جوێ جوین... هه‌رچه‌نده‌ خه‌بات، له‌م سه‌رده‌مه‌دا له‌ ئارادایه‌ که له‌ گرنگی ئەم جیاوازییه‌ که‌م بکریته‌وه. بۆ وینه: پێوه‌یی پێ خۆیندنی کچان وه‌ک پێوه‌یی فیرکردنی کورانی لێ هاتوه‌وه. ئەو فرمانانه‌یش که ئافره‌تان جێ به‌جیتی ده‌کهن، هه‌ر ئەو فرمانانه‌یه‌ که پیاوان ده‌یکهن. له‌ زۆر جێگايشدا مافی ئەندام هه‌لمبشاردن بۆ کۆری نه‌ته‌وه به‌ئافره‌ت به‌خسراوه... هه‌رچه‌نده‌ ئەمانه وان به‌لام نابێ پیاوان ئەوه‌یان له‌بیر بچێ، که ئافره‌ت له‌ هه‌مووده‌میکدا هه‌ر ئافره‌ته‌ که ڕه‌گه‌زی مێینه‌ ڕه‌گه‌زیکی خاوه‌ن ته‌زوو و تاسه‌ن. ڕه‌گه‌زیکی گروژن. که ڕه‌گه‌زی نێرینه‌یش ڕه‌گه‌زیکی چستوچالاکن... ڕه‌گه‌زیکی ئه‌ریابن. هه‌روه‌ها له‌ ناوه‌ند له‌ش و هۆشی ئافره‌تدا په‌یوه‌ندییه‌کی نزیکتر و پروا پیکراوتر هه‌یه له‌ په‌یوه‌ندییه‌ی که له‌ ناوه‌ند له‌ش و هۆشی پیاودا هه‌یه... هه‌رچی پیاوه‌ بێر له‌ جیهانی ده‌ره‌وه ده‌کاته‌وه...

هه‌رچی ژنه‌ بێر له‌ فه‌رمانه‌ره‌واییه‌که‌ی مالی خۆیان و دلدارى و دایکی‌تی ده‌کاته‌وه... هه‌رچی بیری پیاوه‌ وه‌ک فرکه‌ی فرۆکه‌ تیزه‌وه... هه‌رچی بیری ئافره‌ته‌ وه‌ک هه‌نگاونانی

پي به پتوه د پروات... پياو ياسا و پيشبيني و بيروباوه و قسه ي راستي په رستانه داده هيتي... هر چي نافرته تيشه، له راستي نه بې بير له هيچي تر ناکاته وه هيچ بابه ختيکيش نادان به پيشبيني به پروته کان، مه گهر حهز له پياويکي وا بکات که باوه وري به و بيروباوه و پانه بي، يا خود له دست که مته رخمه ي پياويکي وها، له گياني خو ي و ورس بو بي... چونکه راستي په رستي به لاي ژنه وه، جتي پرسه به يکي نه يني ده گريته وه که داينا بي بو تاسه و ته زوويه کي وها که له دهستي چو بي!... هر چي پياوه دلسو ز ي بو بيروباوه و دنو يني هر چي ژنيشه دلسو ز ي بو و مرؤفانه که هه ن، يا خود هه بوون... جا نه گهر نرخی خوارده مهنی به رز ببته وه، يا خود مه ترسي هه لگير سانی جه نگيک په يدا بي، به هو ي و پياو گيا ه وه که دهسته به يکي ز رنگاري د ياري کراو گرتو به ي... هر چي پياوه که يه دلسو ز ي دنو يني بو دهسته که ي خو ي و له سه ريشي ده کاته وه. هر چي ژنه که يسه هه رگيز کو له وه ناکاته وه که واز له دهسته که ي خو ي به يني هه ر بو نه مهي که بيوه ي و کامه راني له ماله که ي خو يدا بپاريزي!...

کاتې که پياو و ژن دلداري ده که ن

په ننگه يه کيک له پرسکه ران پيرسي: که ژن و پياو هه ردو و لايان له خو يندن گيا ه کدا بخو يتن و هه ر يه ک شتيش بخو يتن، نيتر چو ن جيا واز بيا ن ده بي له بير کرده وه دا... بو وهرامي نه م پرسه قسه ي شاگرد يکي کيژ ده يني نه وه که روژي له روژان له زانستگاي پزيشکايه تيدا گوتبو ي: (نه گهر پزيشکيک سه رگه ران بي به هو ي سه رنه گرتني دلداري به يه وه گو ي نادان ي، هه روه کو پيشو و دست ده کاته وه به چا و پيکه و تني نه خو شه کاني و چاره کردنيان... به لام نه گهر نافرته يکي وه ک من، يا خود هه ر نافرته يک، تووش ي په نجه رو يي، يا خود دلشکاي بي له دلداري به يدا، له جيگاي خو ي نايسته دهر وه به شه و و به روژ هه ر ده گري!...). که واته نافرته تا له ناو هه ست و تاسه و ته زو ودا نه ژي، هه ست به کامه راني ناکات... نافرته يکي سه رکه و تو و يش له کار و فرمانه که ي خو يدا که به ي پياو دابري، هه ر به هيو اي نه وه يه که پياويک بيت و له جياتي نه و، نه و فرمانه بکات تا خو ي بيته يار يده ده ري. خو زگه بو نه و هيش ده خوازي که له وانه بي بو دلداري بشي!... جا نافرته که ببه يار يده ده ري پياوان زور باشيان لي دي. به لام به که لکي نه وه نايه ن که ببه کارگيري کار و فرمان، يا خود خاوه ني پرؤژه... چونکه نافرته هه ر له شتيکدا به ته و او هتي قال ده بي که دروستي بکات، نه و يش منداله که يه تي!.

جا به پتي نه م جيا واز بيا نه که له ناوه ند سروشتي نافرته و سروشتي پيا ودا هه يه، پتويسته ژن و ميترده که، هه ردو و کيان رو و به رو ي تیکچوونه کاني ناوه ند خو بان بوه ستن و چاره يان بکه ن. جا بو نه مهي ناکو کييه ناچار يه کاني ناوه ند نافرته - که بنچينه ي سروشته که ي خو شه ويستيه - و پياو - که بنچينه ي سروشته که ي جيهاني دهر وه يه - چاره بکري ن، که ليک ريگا هه يه ده توانين له سه ريان بروين... ريگا يا خود شپوه ي يه که ميان نه وه يه که پياو ده سه لاتيکي خو په رستانه ي هه بي به سه ر ماله که ي خو يدا... هر چي پياو کار و فرمان، يا خود هونه رمنه ند، ده چي به گز سه رکيشي ژنه که يدا. نه و يش له مه دا مافي هه يه... دوور نييه ماله که ي خو ي به جې به يلي. (تولسو ي) له م دو اي ژيانه يدا بو يه کا مالي خو ي به جي هتشت، که ژنه که ي کار يکي و اي نه ده کرد، دلي ناسو وده بي و بتواني به ناساني بو نامانجه به رز و پيرو زه که ي خو ي خه بات بکات... جا له هه ر شو ينيکدا پياو ناچار بي يه کيک له (خو شه ويستي) و (فرمان) هه لبي ژيري، يان لايه ني يه کيک له (خو شه ويستي) و (پتويستي سه رشان) بگري... ني مه نافرته مان وا ديته پيش چا و که نه و نه دي له دهستي بيت خه بات ده کات بو نه مهي هه ردو و کباني ده ست بکه وي... به لام پياو نه وده مه به پياو داده نري که نامانجي ژياني هه مو وده م به سه ر تاسه و ته زو ودا زال بي... له م بابه ته وه سه رگور و شته بي ژه کان له چيرو که کانياندا که له ناو جه رگي ژيانه وه و ه ريان گرتو ن گه ليک و ينه مان پيشکه ش ده که ن... يه کيک له وانه (کارمن) ه که ژياني نه فسه ره که ي دوستي و دوا روژي تيکدا... يه کيکي تر (مانون ليسکو) يه که دلداره که ي خو ي کيشي کرده سه ر تا وان کردنيکي بي برانه وه! ته نانه ت نه گهر ژنيش له وانه بو که بيه وي به سه ر ژياني ميترده که يدا هه مو ي، زال بي و هه ر بو خو ي ميني ته وه، پتويسته ميترده که ي مه ترسي لي بکات و خو يشي لي بپاريزي... چونکه نه گهر و ناکات زوري بي ناچي له ناوي ده بات... له راستيدا نه گهر بيتو پيا وده که و اي لي بي هه مو هو شي هه ر له لاي ژنه که ي بي، يا خود ژنه که ي و منداله که ي بي و هه ر خه مي نه و انيش بخوات، له پياوه تي ده که وي. به راستي نه و هيش نيشانه يه کي مه ترسي به که پياو وا هه ست به خو ي بکات که له ناو کو مه لي نافرته تاندا نه بي، کامه ران ناي... نه م هيش سه باره ت به وه يه، که پياويکي ته وا و پياوه تي، حهز له زورانبازي هو ش ده کات. له مه دا نه و يش له با و با پيري خو ي ده کات، که حهز يان له شير يازي ده کرد!... زورانبازي هو شيش له ناو کو مه لاني ژناندا سه ر ناگري، ته نانه ت له ناو کو مه لاني ژنان و پيا و انيشدا هه ر سه ر ناگري!...

کاتیگ بۆ فرمانکردن و کاتیگیش بۆ دلداری:

له گه‌ل ئه‌مه‌يشدا ئافره‌تیش ده‌بێ ده‌ستی هه‌بێ و به‌شی هه‌بێ له ژبانی ژن و مێردی به‌ختیارانه‌دا... هه‌رچه‌نده‌ پیاو ناچاره‌ هه‌موو رۆژتیک بجیتته‌ ده‌روه‌ و، بۆ چه‌ند کاتیگ فرمان له‌گه‌ل پیاوانی تر دا بکات، به‌لام که‌ گه‌رایه‌وه‌ مالتی، پیتویسته‌ ژینیکی و اه‌ه‌ست پێ بکات، که‌ جیاواز بێ له‌و ژینه‌ی که‌ له‌ودیو ماله‌که‌یه‌وه‌ دیوبه‌تی... یاخود هه‌روه‌ک (د. ه. لۆره‌نس) ده‌لتی:

(پیاو ناتوانی هه‌موو بیست و چوار کاته‌که‌ی شه‌و و رۆژ فرمان بکات... ته‌نا ته‌نا ته‌نا (ناپلیۆن) یش که‌ کار و فرمانی ته‌واو ده‌بوو، ئه‌وه‌ی پێ خۆش بوو بگه‌ریتته‌وه‌ مالتی و پیتاوه‌کانی خۆی دا بکهن و له‌خوار پیتی ژنه‌که‌یه‌وه‌ دا بنیشی و، به‌جوانییه‌که‌ی مه‌ست بپی و خۆشی بداته‌ ده‌ست جیهانه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی ژنه‌که‌ی: که‌ دلداری و سۆز و ته‌زوو بوو. له‌ راستییدا هه‌موو پیاویک ئه‌وه‌ی پێ خۆشه‌ که‌ له‌ کاتی سه‌روه‌ت و هه‌سانه‌وه‌ دا خۆی بداته‌ ده‌ست ژنه‌که‌ی و ئه‌و جیهانه‌ تایبه‌تییه‌ی که‌ ژنه‌که‌ی هه‌یه‌تی)...

هه‌رچی ئافره‌تی ته‌واویشه‌ له‌وه‌ بێزار نابێ که‌ مێرده‌که‌ی هۆگری کار و فرمانی خۆی بپی و، خۆی تیدا به‌خت بکات. یاخود له‌ خه‌باتدا بێ له‌ کۆری زرنگاری و هۆشمه‌ندیدا... ئه‌مه‌ راسته‌ که‌ ژنه‌که‌ له‌وه‌ دلگیر ده‌بێ. به‌لام ناھیتلی که‌س به‌و ئازاره‌ی بزانی. هانه‌ی مێرده‌که‌ی خۆی ده‌دا که‌ هه‌ر له‌سه‌ر ریتی خۆی بروت... له‌ چیرۆکی کۆندا ئه‌مه‌ هه‌یه: که‌ (ئه‌ندروماک) له‌ کاتی کۆچکردنی (هیکتۆر) دا فرمیسه‌که‌کانی خۆی شارده‌وه‌. چونکه‌ ئه‌و ژنه، ئه‌وه‌ی ده‌زانی که‌ ده‌بێ چ جوړه‌ یارمه‌تییه‌ک پێشکه‌شی مێرده‌که‌ی خۆی بکات....

ژنه‌یانیش خۆ و به‌خته!

لێره‌دا ئه‌مه‌ به‌پیتویست ده‌زانی بیلێین، که‌ نابێ ئه‌وه‌مان له‌بیر بجیتته‌وه‌ که‌ ژن و پیاوه‌که‌، پاش ته‌واو بوونی ماره‌کردنیان و جووت بوونیان، که‌ بوون به‌ژن و مێردی به‌کتری، هه‌رگیز به‌ئاسانی ئه‌وه‌یان بۆ ناچیتته‌ سه‌ر که‌ له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ ریک بکه‌ون به‌دلی خۆیان... جا قوولتی خۆشه‌ویستی ناوه‌ندیان هه‌رچه‌ندی بێ، زیره‌کییان هه‌رچه‌ندی زۆر بێ، ئه‌مه‌ له‌ هه‌ردووکیان هه‌ر روو ده‌دات، که‌ له‌ رۆژه‌کانی سه‌ره‌تایی ژن و مێردییاندا هه‌ریه‌که‌یان ئه‌ویتربانی و هک نه‌ناسراو دیتته‌ پێش چاوا!... ئه‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ی پاش ماره‌کردنیان ناو ناوه‌: (مانگه‌ هه‌نگوبه‌). له‌ راستییدا له‌ چه‌ند شه‌وه‌که‌ی سه‌ره‌تادا که‌

ژن و مێرده‌که‌ مه‌ستی دلداری ده‌بن، هه‌موو گیروگرفتییکیان له‌بیر ده‌چیتته‌وه‌. پیاوه‌که‌ واز له‌ هاوڕیکانی دینی و لیبیان دوور ده‌که‌ویتته‌وه‌. ژنه‌که‌یش واز له‌و بابه‌تانه‌ ده‌هینتی که‌ له‌وه‌پێش خۆی پتوه‌ خه‌ریک ده‌کردن و دلی پیبیان خۆش ده‌بوو. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک یاخود چه‌ند مانگیکیان به‌و جوړه‌ رابوارد، ده‌بینین هه‌ریه‌که‌ به‌شیتوه‌یه‌کی تر له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی خۆی ده‌وێ. وا دیاره‌ له‌ تاسه‌ و سۆزی به‌هیتز و هه‌ره‌ت تیربان خواردوو و وه‌رسبوون، بۆیه‌کا ئاره‌زووی بابه‌ته‌کانی پیتشویی خۆیان ده‌که‌نه‌وه‌، که‌ بێ ده‌نگ و سه‌نگ بوون!...

جاری وایش هه‌یه، له‌وه‌ خراپتر تیک ده‌چن. ریک نه‌که‌وتنه‌که‌یان ده‌گۆرێ و ده‌بیتته‌ دوژمنایه‌تییه‌کی شارراوه‌... که‌ ته‌ماشای ده‌که‌یت هه‌ردووکیان به‌چاویکی پێ له‌ توانج و پلاره‌وه‌ له‌ یه‌ک مۆر ده‌بنه‌وه‌. هه‌ریه‌که‌یان خودا خودای ئه‌وه‌یه‌تی هه‌له‌به‌ک له‌ویتردا ببینی و بیدا به‌روویدا... که‌ چوونه‌ ناو پیتخه‌فه‌که‌یشیان هه‌ر ژۆرت له‌ دوو که‌سی نه‌ناسراوی بێ ده‌نگ ده‌که‌ن که‌ چاویان کرایتته‌وه‌... پاشان ژنه‌که‌، له‌ناکاو، ده‌داته‌ پرمه‌ی گریان. له‌ تاریکیدا فرمیسه‌که‌کانی ده‌رژینه‌ خواره‌وه‌. پیاوه‌که‌یش گوتی له‌ گریان و زارییه‌تی، به‌لام ده‌نگ ناکات!... جا له‌م جوړه‌ بارانه‌دا، پیتویسته‌ هه‌ردوو لایان واز له‌ هه‌ندی خه‌وی کۆنی خۆیان به‌یتن: پیتویسته‌ له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی خۆیاندا له‌ ناوه‌راستی ریکادا بگه‌نه‌ یه‌ک.

بام ژن و مێرده‌که‌ ئه‌وه‌یش بزانی، که‌ (ته‌واوی) که‌س نایگاتن. جا ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌هۆی شاکاریکی سه‌یر و سه‌ر سه‌ره‌یتنه‌ری دلدارییه‌وه‌ توانییتیان بگه‌نه‌ ئه‌و (ته‌واوی)یه، بێ گومان ئه‌وه‌یان له‌ ده‌س نایه‌ت که‌ تا سه‌ر له‌ شیتوه‌ی خۆیدا ژنه‌که‌ وه‌ک په‌ره‌ی یاری سه‌رپشک (یا نصیب) بکړی و به‌خۆشی بلتی: «کی چوزانی به‌کامی خۆم ناگه‌م؟ دوورنییه‌ به‌م ژنه‌یتانه‌مه‌وه‌ به‌ختیار بمینمه‌وه‌».

به‌لام له‌جیاتی ئه‌وه‌ ده‌بێ وا به‌خۆی بلتی: «من ئه‌وه‌ باش ده‌زانم که‌ تووشی هه‌ندی گروزی ده‌بم له‌ سه‌روشتی هاوسه‌ره‌که‌مدا. به‌لام پیتویسته‌ چاوی لێ پپۆشم و بشتوانم خانووی ماله‌که‌مان بپارتیم له‌ رووخان. من له‌مه‌دا هه‌ر سه‌رده‌که‌وم!».

له‌ راستییدا هه‌ر پرۆژه‌یه‌ک مرۆف ده‌ستی بدات، پیاو ناتوانی له‌وه‌ دلنیا بێ که‌ هه‌ر تیتیدا سه‌رده‌که‌وی، بام نیاز و مه‌به‌ستیشی راست و دروست بێ و، به‌هه‌موو کۆلی دلشیه‌وه‌ پتوه‌ی خه‌ریک بپی. نه‌خوازه‌لا ئه‌گه‌ر پرۆژه‌که‌ فری به‌که‌سیکه‌وه‌ پتر بێ. به‌لام ئه‌وه‌یش هه‌یه‌ که‌ ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌تای کاره‌وه‌ مرۆف بروای نه‌کرد به‌سه‌رکه‌وتنی خۆی، ئه‌وه‌ هه‌یج قسه‌ی پێ ناوی که‌ له‌و کاره‌دا سه‌رناکه‌وی!...

ژن و میردی سهرکه ونوو پېوښتی به تیکوښانیکي هه موودهی هه یه!

ژن و میردیش وهک هه موو پرۆژیه کی تر، هه ر ئه و نده ی بهس نییبه که له سهره تادا سهر بکه وئ. پېوښته هه موودم تیکوښان له نارادا بچ که ئه و سهرکه وتنه به پار بیزراوی بمینیتته وه. به لام ئه گهر هاتوو ژن و میرده که به خویان گوت: «ئیمه گره وه که مان برده وه. بام توژتیک سهره وت به خۆمان بدهین!»... ئه وانه به مه هه له یه کی گه وره ده که ن، دهر باره ی به ختیاری هه ردوو لایان چونکه ژبانی ژن و میردی سهرکه وتوو، وهک خانوویه ک وایه ئه گهر هه موو پرۆژتیک جی رووخواه کانی چاک نه کریتته وه و تازه نه کریتته وه، دهر ووخی!... جا له م جیگایه دا، ته ماشا کردنیک به تیلا یی، یا خود زه رده خه نه یه ک، جی گله یی و روښن کردنه وه ی ناو دل ده گرتته وه... به لام له ژبانی پرۆژانه ی ئیمه دا هیچ شتیکی وایه نییبه که ئه گهر که مته رخه می له گه لدا کرا بمینیتته وه: نه خانوو، نه دۆستایه تی، نه خوښ رابواردن. بنمیچی خانووه که دهر ووخی به سهر دانیشته وانی ناویدا، خوښه ویستی ده بی به هه لم و له ناو ده چی... هه ر زه وییه ک له ناو ژووردا پرۆژگاری به سهر دا تیپه ری پېوښتی به دارښتنه وه هه یه... دوو لایه دهر گایش پېوښتی به چاک کردنه وه هه یه... ناکوکی ناوهند ئه م و ئه ویش ده بی لا ببری و خوښه ویستی به خرتته جیگه ی. ئه گینا دل و دهر وون تنگ ده کات!... ئه گهر (هه ست) یش له ناو دهر ووندا په نگ به خواته وه و به چیتته کانگایه وه، ده بیته هۆی تیکچوون و پزاندنی دهر وون. هه ر پرۆژتیک یش له کاتی ده مه قالییه کدا، ئه و دوومه له ته قی، ژن و پیاوه که هه ردووکیان زاره تره ک ده بن. چونکه به ئاشکرا ئه و وینه یه ده بینین که هه ریه که یان بو ئه ویتری کیشاوه له ناو دهر وونی خویدا!....

لیبورد هی ناچاریه!

هیچ ژن و میردییه کیش به ختیاری تیدا پهیدا نابی، تا هه ردوو لا ریز له چیرکه و ئاره زووی یه کتری نه گرن. چونکه هه ر که س به هیوای ئه وه بی که دوو کهس له هه موو بیروباوهر و ئاره زوویه کیاندا، یه ک بن به هه له دا ده چی، چونکه ئه وه هه رگیز ناگونجی بیجگه له وه په سندیش نییبه... له مانگه هه نگوینه دا هه موو ژن و میردیک ده یه وئ خو ی و ا چه واشه بکات که له هه موو سهرتیکه وه له گه ل هاوسه ره که ی خویدا ریککه وتوو... که چی له پاش چه ند پرۆژتیک هه موو که سایه تییه کی به هیتز مافه سروشتییه کانی خو ی وهرده گرتته وه... جا لیره دا هه ر که س به یه وئ ژبانی ژن و میردی پر بی له کامه رانی، ده بی دۆستایه تی و خوښه ویستی له ناوهند ژن و میرده که دا تیکه ل بکات. لیره یشدا

دۆستایه تی واتای لیبورده یی و چاوپۆشی لی ده و شیتته وه. چونکه ژن و میرده که په ی به وه ده بن که هه ردووکیان له رووی تیکه یشتن و ره و شته وه له یه ک جیاوازن. به لام به خوښی دلای خو یان ئه و جیاوازی سروشته یان په سند ده که ن.

چونکه هه ردووکیان به هیوای ئه وه ده بن که له م هه له که لک وه ر بگرن و گیانی خو یانی پی بگه یینن. له راستیدا ژنیک وریای شاره زای راز هه لگر، له باریدا هه یه، که به هۆی بیری خو یه وه یارمه تی میرده که ی خو ی بدات.

جا له ناو ئه م دۆستایه تیانه ی ناو میشکه دا، تیکرا خواسته سهره تایییه کان دینه کزی. یه کییک له وانه خوښه ویستی ره گه زبازییه، که له سهره تای ژن و میردیاندا بایه ختیکی گه وری هه بوو. بوژن و میردیکیش که به ته واو ته ی و به راستی گیانیان وایه کی گرتی، پیری نابیتته شتیکی نه نگه ویست و پر مه ترسی. چونکه خوښ رابواردنی ژن و میردیک له کاتی پیریاندا له و ترسه گه لیک بالاتره که له نه مانی لاویتییه وه لییان ده نیشی!...

به گورتی: ژن و میردییه کی سهرکه وتوو و ریکوپیک به گران پیک دی... له راستییدا ژبانی دوو کهس پیکه وه بزین چه ن خوښ ده بی و بی گبروگرت ده بی؟، که هه ر کامیکیان بگریته هه موودم له وانه بی تووشی سهرگه رمی و، تووره و ترۆبی و، هه له و، نه خوښی بی، که ئه وانه یش ده بنه هۆی تیکچوونی ژبانی؟...

له راستیدا، ژن و میردییه کی بی ناکوکی، هه رگیز پهیدا نابی. ئه م نه بوونییه یش هه ر له وه نه بوونییه ده کات که بلین: نیشتمانیکیان ده وئ گبروگرتی تووش نه بی!... به لام که هاتوو ژن و میرده که خو یان راهینا به وه وه که ناکوکییه کانی خو یان به روویه کی خوښ و دلکی پاک و چاوپۆشییه که وه چاره بکه ن، هه ر ته نگوچه له مه یه کیان تووش بی به ئاسانی چاره ده کری. هه ر مه ترسییه کیشی تیدا بی چه زووی تیدا نامینن...^(۱) که واته ژبانی ژن و میردی ئه وه نییبه که دلداره کان دینه پش چاویان... سهرکه وتنی ئه و ژبانه یش هه ر پېوښتی به جوانییه کی دلکیشکه ر نییبه، هه روه ها پېوښتی به رباردانی راست و ئارام و لیکدانه وه یش هه یه له گه ل زرنگیدا... جا هه رکاتی ئه م مه رجانه پیک هاتن، هاو به شییه کی ژبانی جوان پیک دی، که تا سهر بمینیتته وه!... ئه م هاو به شییه یش له سهر چوار شت به نده: (خوښه ویستی)، (دۆستایه تی)، (هه ست تیرکردن)، (ریزی به رامبه ری).^(۲)

(۱) راستتر: هه ر مه ترسییه کیشی تیدا بی، چه زووی پتوه نییبه.

(۲) ئه م بابه ته له گوڤاری (روښنیری نو) دا بلاوکه و ته وه ژ (۹۸) ته موزی ۱۹۸۳.

هونەری کامەرانی

نووسینی: ئەندریۆ مۆروا

ئەم نووسراوه

نووسەری فەرەنسەیی گەورە [ئەندریۆ مۆروا] گەلیتیک نووسراوی نایاب و ناوازی داناو لە بابەت (هونەرەکانی ژبان) هە. ئەم نووسراویش کە ناوی ناو (هونەری کامەرانی) یەکیکە لەوانە. لە گۆڤاری (الکتابی)دا کە لە قاهیرە دەرەچوو لەلایەن [حیلمی موراد] هە، ژمارە (۱۳) ی مانگی نەرۆزی ۱۹۵۳ کرابوو بەعەرەبی. منیش بەپێوستم زانی بیگۆرمە سەر زمانی کوردی، تا خۆپێندەوارانی بەرپێزی کورد کەلکی لێ وەرپگرن.

(ئەندریۆ مۆروا)، وەک بۆ خۆپێندەوارانی بەرپێز دەرەکەوێت، بەقوولێ چوووەتە باسەکەو و، بەجوانی هەموو لایەکی بابەتەکی شی کردۆتەو و، ڕۆشن کردۆتەو. بێجگە لەو خۆپێندەوارانیشی ئاراستە کردوو و، پیشانیشی داو کە چۆن لە سەرگەردانی خۆیان بپارێزن و، چۆنیش بگەنە کامەرانی. لە راستیدا (کامەرانی) بەدەست خۆمانە. ئەگەر بەپراستی بمانه‌وێ (کامەران) بپین، لە توانایی هەمووماندا هەیه پێی بگەین، بەمەرجی لەسەر دەستووری خۆدایی برۆین بەرپێو. ئەو دەستووریش بریتییە لەوێ «پروامان» بەخودا هەبێ و «چاکە» بکەین و، خۆشمان لە «خراپە» کردن بپارێزین.

داخەکەم زۆریە مەرۆڤ خەباتی تەواویان لە دەست نایەت کە هۆشیان زال بکەن بەسەر دلیاندا، لە سەر دەمی ژبانیاندا. جا لەمەو توشی ئەندیشە پروپوچ و ئازاوەی ناو مێشک و ترس و لەرزى بێ جێ، دەبن کە ژبانیان پر دەکات لە تالی و ناخۆشی و سەرگەردانی. لە راستیدا ئەو بیهوێ (کامەرانی) دەست بکەوێ، دەبێ بپاری پۆلایی و خەباتی ڕۆشنبیرانە و تێگەشتووانە بەکاربەیتنی تا لە خاوەنی (دەرروونیکى سەرگەردانی) یەوێ بگۆرێ و ببیتە خاوەنی (دەرروونیکى کامەرانی). کردوو و ڕه‌وشتی جوان و پاک و چاک کە سەرچاوەکەیان (خوداناسی) یە، لە گەل (خۆشبینی) و (کار و فرمانی بەکەلک) و (خۆشه‌ویستی) و (خۆ دوورخستنه‌وه‌ی بێرەوێ خراپ و ئەندیشە ناهەموار و ترسی بێ جێ) چاکترین ڕینگان کە بمانگەبیتن بە (کامەرانی).

داخەکەم لە کۆمەڵایەتییه‌کەماندا، بەهۆی کارەساتی ناهەمواری هەزاران سالەى ڕۆژگاری خراپەو، زۆر (نەخۆشیی دەروونی) مان توش بوو. یەکیک لەوانە (رەشبینی) یە. هەست و تاسە و تەزووی بێ جێی خراپیش هەموو دەم بەسەر زارمانەوێ، دلی خۆمانیان بێ تەنگ دەکەین و، دلی کەسانی تریشیان بێ تەنگ دەکەین. بۆیە کات و تووکیکمانی لێ دەرکەیت، زۆریەمان هەست بە کامەرانی ناکەین. ئەمە راستە (نەخۆشی) و (هەژاری) و لە پیاو دەکەن، هەست بەسەرگەردانی بکات. بەلام کارەساتی ڕۆژگار دەری خستوو کە پیاوانی ژیر و تێگەشتووی ویش هەلکوتون کە توانیویانە بە (نەخۆشی) و (هەژاری) یەوێ (کامەرانی) لە خۆیان تێک نەدەن. بێجگە لەو زالییش بێن بەسەر نەخۆشی و هەژارییه‌کەیاندا و بیانگۆرنەو بەتەندروستی و دەولەمەندی. یاخود هەر هیچ نەبێ نەهیتلن ئەو دوو دەرە کوشندانە کاریکی زۆر لە (کامەرانی) یەکیان بکەن. (سۆکرات) راستیی پەرستی یۆنانی و (سەلاحەدینی ئەبوی) ی شاهەنشاهی کورد، دوو نمونەن لەو جۆرە کەسانە.

ئەوانەى خۆیان لە خۆپەرستی دوور دەخەنەو و، هەول دەدەن دلی کەسانی تر خۆش بکەن، یان دلی نەتەو و خودا خۆش بکەن، پاداشیان لە خوداوە دەدریتنی کە ئەویش «کامەرانی» یە. ئەوانەى هۆگری خۆپەرستی دەبن و، خەریکی دلشکاندن و زیان بەخشین دەبن بەکەسانی تر، یان بەنەتەو، یان فەرمانی خودا دەشکێنن، سزایان لە خوداوە دەدریتنی کە ئەویش «سەرگەردانی» یە.

ئێتر ئەمەندە و بۆ خۆپێندەوارانی بەرپێز نووسراوەکەى (ئەندریۆ مۆروا) کە ناوی (هونەری کامەرانی) یە، پێشکەش دەکەم، بەهێوای ئەوێ ڕینگایەکی ژین و شادی و کامەرانییان بۆ بکاتەو.

شاکر فەتاح

(خاوەنی ڕۆژەى خۆپێندەواری کورد)

(سلیمانی: ۱۹۶۶/۵/۵)

كامه رانی سەر ئاوه!

(فۆنتینل) گوتویه تی: «كامه رانی بریتییە له باری ئەو ژبانە ی که دەمانه وئ هەر تییدا مینینەوه، ئەویش وهک خۆی مینیتتهوه؛ نه گۆرینی تییدا پەیدا بێی نه به جارتیکیش بگۆرئ... جا ئەگەر بیتو بگهینه ئەو باری ژبانە ی که له شمان تییدا بحه سیتتهوه و دلمان تییدا بسره وئ، بیگومان به ته وای کامه ران ده بین. دیاره ئەوساکه ییش پیاو هەر ئەوه ی بۆ دەمینیتتهوه که بلئ: خۆزگه هه موو شتیک ههروهک خۆی ده مایه وه... هه رگیز نه گۆرایه!...» .

به لام چ باریک هه به بێ گۆران مینیتتهوه؟... ئەو که ره ستانه ی که ئەم کامه رانییه ته واهه یان لئ پێک دئ، هه یچیان له جیبی خۆیان نامیننه وه، هه یچمان وهک خۆیان نامیننه وه، هه موویان ده گۆرئین! بۆ وینه ئەگەر کامه رانییه که له وهه پەیدا بوو بوو که که سێک له ئارادایه، هەر کاتئ مه رگ ئاره زووی کرد، ئەو که سه ده باته وه بۆ خۆی... خۆ ئەگەر کامه رانییه که ییش له لیدانی پارچه بهک ساز و ئاوازه وه پەیدا بوو بێ بیگومان ساز و ئاوازه که ییش دوا بویی دئ... ئەگەر له خۆتندنه وه ی نووسراو تیکیشه وه پەیدا بوو بێ، زۆرمان بئ ناچی هه تا دوا په رە ی ده خۆتیننه وه.

به م رهنگه ئیمه به ئاواتی ئەوه وه ی که له باریکدا مینینه وه و نه گۆرئ. که چی په ییش به وه ده به ی که مانه وه ی ئەو باره، له وزه دا نییه!... ته نانه ت ئەگەر ئەوه ی شمان له ده ست بێت، که رۆیشتنی کات به ره به ست بکه ی، له تاو تیکدا، ئەو کامه رانییه ی که هەر تاو تیک له تاوه کان بۆمانی هه لده گری له ناو ئەو کاته دا، زۆری بئ ناچی که ته ر و تازیه ییه که ی رۆیشت، به هه یچ کلوجیک خۆی ناگری، کز ده بی و له ناو ده چی!...

سه رگه رانی بئ بنچینه سه خستره له سه رگه رانیی راسته قینه

یه کئ له به ده به ختیمان ئەوه یه، که له رۆژی ته نگانه دا له دایک بووین. له گه ل ئەمه یشدا نابئ دل ره قیبی رۆژگار له کامه رانیمان بیهه ش به یل تته وه، له راستیدا کامه رانی به ند نییه به کاره ساتی ده ره وه. ئەو له به ره مه ی هیزی و یستنه. منیش وام دیته پێش چاو که تو لیم راست ببیتته وه و بلئئ: «له به ره مه ی هیزی و یستنه؟... ئە ی ئەوه نییه هه ناسه ساردی و نه خۆشی و زۆر لیکراوی و شه ر، کاریک ی وا ده کن که کامه رانی هه رگیز پێک نه یئ...» ئەمه ییش ده گونجئ. به لام پیتو یسته دوو با به تمان له بیر نه چی. به که میان ئەوه یه: که هه موو

کهس له ده ست وه ی و زبانی بئ بنچینه زۆر تر له ئازار دایه، تا له ده ست وه ی و زبانی راسته قینه... جارتیکیان پزیشکیکی به ناو بانگ پیتی گوتم: که هه شت کهس له هه موو ده که سێکی نه خۆش، که دینه لای بۆ چاک کردنه وه، هه یچ نه خۆشییه کی له شیبان تییدا نییه، که چی خۆیان وا چۆته با وه ریانه وه که نه خۆشن!... هۆی ئەمه ییش ئەوه یه که نه خۆشی بئ بنچینه، به چه شنی نه خۆشی راسته قینه ئازاری لئ پەیدا ده بی، ته نانه ت جاری وایش هه یه: زۆر تر لئ پەیدا ده بی!.

سه ربا زیک ی لاوی ئنگلیزیش بۆی گپرامه وه، که کاتی هه روژمی ئاسمانی تینی سه ندبوو به سه ر له شکر ی به ریتانیا دا، له کاتی کشانه وه که پدا له (دانکه رک)، له سالی ۱۹۴۰، سه ربا زه که خۆی په نا دابوو له ناو چالیکدا، له ناو له که دا، چونکه هه ستنی به خۆی کردبوو تا ئەندازه یه ک له ویدا بئ وه ی ده مینیتته وه. ئەوه نده هه بوو، وای به دلدا هاتبوو که رادیو بچکۆله که ی خۆی بخاته کار، که له گه ل خۆیدا هه لئ گرتبوو... که چی گوتی لئ بوو بوو: ده نگ بلا و که ره وه که ی ئیستگه ی رادیو ی به ریتانیا، له بابته ئەو ته نگۆچه له مه یه وه دوا بوو که سه ربا زه کانی به ریتانیا هه ر له و جیگه یه دا که لا وه که ی خۆی تییدا بوو، تیی که وتبوون و ئازاریان ده دی... ئنجا لا وه که گوتی: «کابرای رادیو، که له و ته نگۆچه له مه یه ده دا ترسی ده خسته دلئ پیا وه وه، هه یچ هیوا یه کیشی بئ نه ده هیشته. ته نانه ت منیش زا ره تره ک بووم و ویستم له جیگه ی خۆم رابکه م... هه یچ خۆبشم بۆ رانه گیرا، تا رادیو که م بئ ده نگ کرد و له باری راسته قینه ی خۆمان تیکه یشتم به پیتی ئەو روودا وه ی که ده مدی له به ر چاومدا!...» .

جا ئەم چیرۆکه نمونه یه کی ناوازه یه بۆ ئەو شتانه ی که له زۆریه ی که سان ده قه ومین. ئەو که سانه له و ترسانه وه ئازاریان بئ ده گات که له بنجونا و اندا هه یچ نین. جا ئەو ئازاریان له و ئازاره زۆر تره که له که ی نه وه یه ی راسته قینه وه پێیان ده گات و هه لیش ده گرن لیبان بترسین! ئەوانه زۆر جار شه و گاری درێژ به بی خه ویی و دلته نگیه وه راده بویرن، هه ر له ترسی ئەوه ی که هه ندئ کاره سات هه ن، رهنگه بقه ومین، که چی هیشته نه قه ومان، رهنگیشه هه یچ ده می نه قه ومین!...

کەسانی وایش هەن کە بەخەم و خەفەت نەبێ دانامرکین

بابەتی دووهمیشیان ئەوەیە: کە بەدەختی هەر چەندێ راست بێ و لە ئارادا بێ، دەتوانی بەهۆی هێزی دروست کردن و کەسایەتییهوه بگۆڕی و بکری بەهەل بۆ کامەرانی... بۆ وێنە: ئەگەر نەخۆشە کە نیازتکی بەهێزی هەبێ، دەتوانی لە ئازارەکانی لەشی خۆی زۆر کەلک وەرگری، چونکە ئیش و ئازارەکانی، ماوەی دەدەن کە فێری ئارام و خۆراگرتن بێ... هەرۆهە لە جیگا کەوتنە کەیشیدا هەلی دەست دەکەوێ کە تیر بخوێتیتەوه و بیریش بکاتەوه... تەنانەت نزیکیوونەوهی مەرگیش لە تواناییدا نییە کە پیاوی ئازای تەواو، لە کامەرانی ناو دلی خۆی بێ بەش بەیلتیتەوه. کاتی کە (سۆکرات) لەناو بەندیخانەدا بوو، سەر بەرزی و دلخۆشییهکی زۆری پێشان دەدا. کەچی دەیشی زانی کە بەرەو مەرگ دەچێ. تەنانەت هەموو هاوڕێکانی خۆشی هانە دەدا و ترسی لە دل دەردەکردن کە هاتیون ترسی لە دەربەکەن!... کەواتە کارەساتەکانی دەرەوه، لە باریاندا هەیه کە کامەرانی وا لێ بکەن بەگران دەست بکەوێ. بەلام وای لێ ناکەن کە هەر دەست نەکەوێ!... بەلام لە سەرێکی تریشەوه ئەوەیان لەباردا نییە کە وای لێ بکەن هەر دەست بکەوێ!... چونکە ئەو کەسە کە هەر لەسەر ئەو نووج بگری، پیش بخواتەوه و خەفەت بەخۆی بدات، هەموو دەمێک خەم و خەفەتی وای تووش دەبێ، کە هەرگیز لەبن نەیهت!...

پیاوی ئاواتبازیش هەرگیز بەوه واز ناهێنێ کە دەستی کەوتوو. ئەگەر بەهاتایە، (هیتلەر) لە ئەندازە خۆیدا بوەستایە، لە کاتی خۆیدا، بێگومان کامەران دەبوو و دەیشی توانی کە سەرکەوتنەکانی خۆی بەیلتیتەوه و لە دەستیان نەدات... کەچی ئەوەی نەکرد!... گەلیتک خودا پێداوی وایش هەن کە سامان و تەندروستی و ژنی باش و مندالانی جوانیان هەیه... کەچی نایانینیت بسروین و خۆشیی لە بەختی خۆیان ببین!... ئەوانە لە راستیدا زۆریەیان هەر بەو پەژارەیهوه دەمیتنەوه کە سامانەکیان لەلایە کەوه باش نەخراوتە گەر، کە مندالەکانیان پەنگە نەخۆش بکەون، یاخود دوور نییە نیشتمانەکیان بەر هەلمەتی بێگانە بکەوێ!... ئەمەیش سەبارەت بەهەیه، کە کەسانی وا هەن، بەهیچ کلۆجیک کامەران ناکرین!... جا لەبەر ئەمە دەتوانین بڵین کە کارەساتی دەرەوه پێیان ناکرێ کامەرانی بەرەم بەین. چونکە لە راستیدا کامەرانی باریکە لە بارەکانی دەرەوه!...

کامەرانی پرشنگیه له کانگای دەرۆنمانهوه دیته دەرەوه

جا لەبەر ئەوە پێوستە لەسەرمان، کە لەناو ئەو کەرەستانەدا کە بەهۆی یەکیبوونی ئەوانەوه (باری کامەرانی) مان پیکهاتوو، ئەو کەرەستانە جیا بکەینهوه کە گۆرینیان نابیتە هۆی کە مکردهوهی خوش راباردنمان، لەو کەرەستانە کە بێ ئەوان کامەرانی پیک نایەت! ئەو کەسانەیش کە چیرۆکی (تولیسستۆی)یان خویندۆتەوه، و اتا (ئاناکارینا) ئەوەیان دیتەوه یاد کە چۆن پالەوانی چیرۆکە، کە ناوی «لیفن»ە، پاش ئەمە کچە کە دەزگی رانی خۆی دەست دەکەوێ، دەسووریتەوه بەناو کۆلاناندا و هەر شتییک بەرچاوی دەکەوێ، جوانی دیتە پیش چا... رەنگی ئاسمانی شینتر دیتە پیش چا. دەرنگی پەلەوانیشی خۆشتر دیتە بەرگۆی تەنانەت چاوتیبیرنی یاساڵەکانیشی پر خۆشەویستی تر بەرچاوی دەکەوێ! ئەوەندە هەیه ئەگەر «لیفن» لە شارێکی تریشدا بوایە، کامەرانییه کە هەر لە ئەندازەیهدا دەبوو، هیچ کەمی نەدەکرد!... چونکە هەر شارێک بوایە لەوانە بوو کە لە شپۆهیهکی جوانتر لە جارێ بێتە پیش چاوی.

دانیشتوانی شارەکی شیریتر و ناسکتر بێتە پیش چا... ئەمەیش سەبارەت بەهەیه کە ئەو پالەوانە هەر شتیکی چاوتیکەوت، رووناکیی دەرەوهی، ئەو شتە ی بۆ روشن دەکردهوه. ئەم چرای دەرۆنییهیش کە لەناو دەرۆنیدا خۆی شاردیووه، گیانی کامەرانییه کە بووبوو!... وەنەبێ ئەو کارەسات و شتانهیش کە مەرۆف بەباشیان دەزانی بینه هۆی کامەرانی ئەو... لە راستیدا کامەرانی لە «بارێکی ناو میتشکدا پەیدا دەبێ، کە رەنگێکی تاییه تی دەدات لە کارەسات و شتەکان... کەواتە ئیمە ئەوەمان لەسەرە کە ئاواتی ئەوه بخوازین ئەو «بار»ە وەک خۆی مینیتەوه، نەک کارەساتە خۆشەکان دووبارە بینهوه!...

هەزارێ و نەخۆشی یەگەم هۆی سەرگەردانیین

جا بۆ ئەمە ی بگەینه رێگای کامەرانی، رەنگە ئەوه ئاسانتر بێ کە ئەو بەرەهەلستانە بژمیرین کە دینە بەر ئەو رێگایه... کەواتە بام دەم ناخنی گۆزە ی جادووگەری بەرەللا بکەین، کە هەموو سەرگەردانییهکانی مەرۆقایه تیبی تیدا بەندکراوه، تا هەموویان بێتە دەرەوه و بزانی کامیان لە هەموویان زۆرتر بلاویوونەتەوه بەناو جیهاندا: هەرچی هەزارێ و نەخۆشییه بریتین لە دوو هەوره چلکنه ی پیس و ناشیرین، کە لە پیش هەموو

هەناسە ساردیی بابەتی هیچ و پووج!

ئیمەیش نابێ ئەم جۆرە بارە ھەرە خراپانەى نەخۆشى و ھەژارییە، تیکەڵ بەکەین بەو تەنگوچەلەمە دەم دەمیانەى کە باربان کەمتر گرانە لەوانە و کەمتریش دەبنە بەرھەڵست لە سەرەپتگای کامەرانیدا... (پراستی پەرستەکانى ھەیوان)یش راستیان گوتوو کە خواستە سروشتییە پتووستەکامان و، خواستە سروشتییە ناپتووستەکامانیان جوی کردۆتەو لە یەکتەر... ھەرچی جۆرى یەکەمیانە وەک خواردن و خواردنەوێە. ھەرچی جۆرى دووھەمیانە لەمەولا لییان دەدوین. چونکە ھەژاری پراستی قینە و نەخۆشی پراستی قینەى وا ھەن کە خاوەنەکانیان بەپراستی ھەلەدەگرن شیوەنیان بۆ بکری. ئەوئەندە ھەبە ئەوانەى لە ھیچە خۆبان بەنەخۆش دادەنێن، لە راستیدا لەوانەى کە بەپراستی نەخۆش ھیچ جیاوازییەکیان نییە لە ھەست و تاسەدا. چونکە میتشکەکامان دەسلالتارن بەسەر لەشەکاماندا، بەجۆریکی وا کە ھۆش ئەو پەسند ناکات، جا لەبەرئەوێە کە زۆری تازەکان بێ بنچینەن، بەخۆرایى ھەستیان بێ دەکەین!

جا ھەرەک نەخۆشیی بێ بنچینە ھەبە، ھەژاری بێ بنچینەیش ھەبە! جا ئەو ئەندازەى کە دەبێ ئەم جۆرە کارانەى بێ بپتورى ئەوێە: کە تۆ خانوویەکت ھەبوو سببەرت بۆ بکات و، خۆرشتیکت ھەبوو بیخۆیت و، بەرگ و پۆشەنییەکیشت ھەبوو لەبەریان بەکەیت، لە راستیدا وەک ھەژار ریسوا بەکەیت وایە، ئەگەر دەست بەکەیت بەسکالای دەر و ھەناسە ساردیی خۆت، ھەر لەبەرئەوێە کە تەنگوچەلەمەیک توشی تۆیش بوو، وەک کەسانى تر و ھەندیک لە دەستکەوتەکەى تۆى بێ کەم بۆتەو!...

یەکیک لە نمونەکانى ھەناسە ساردیی خۆرایى ئەوێە کە ھاوڕێیەکم بۆی گێرامەو، گوتی رۆژتیک ئافرەتیک خۆى کوشت، ھەر لەبەرئەوێە کە ناچار بوو بگوتیتەو بۆ ژووریکی وا کە پارچەیک لە کەلوپەلە ناواژەکانى جیگای تیدا نەبوو بوو!...

تۆ وا لە رابردوو و دواوژ بەینە مشورری ئیمرو بخۆ!

لە دواى ھەژاری و نەخۆشیشەو، سەرنەکەوتن یاخود کار سەرنەگرتن دیتە پێشەو، کە بپتە ھۆى ھەناسە ساردى و سەرگەردانى... واتا سەرنەگرتنى ئاواتیک کە نەبیتە دى، یاخود ھەلەشەوێە دلدارییەک کە بۆی بەپەرۆش بێ. چونکە ھەرچەندە رەنگ دەپێژین بۆ دواوژى خۆمان، جاروبار کارەکەمان سەرناگرێ، لەبەرئەوێە ھیومان لە دل دەپێ و

سەرگەردانییەکاندا، لە دەم گۆزەکەوێە دیتە دەرەو و، لە ئاسماندا یەک دەگرن... ئەو دووانە لە ھەموو ھۆبەکانى سەرگەردانى نەنگەووستەرن. جا ئەگەر بپتو ئەو دووانە زوو زوو بپتە ناوھەو، ھۆبەکانى «چارەکردن»یان، کە کاربان باش تێ بەکەن کەم دەبنەو... رەنگە ئەویش ئاسان بێ، کە تۆیش وەک (پراستی پەرستەکانى ھەیوان)^(۱) گوتوویانە، بپتیت، ئەرک و ئازارچیشتن تەنیا بریتین لە وشەیک «ھەرچی ئەرک و ئازارچیشتنى کۆنیش ھەبە، رابردوو و لە ئازادا نەماو... ئەرک و ئازارچیشتنى ئەم دەمەیش کە تپیداین ھەستى بێ ناکەین و نابینین... ئەرک و ئازارى دواوژیش ھیتشتا نەمان چیشتون!»... ئەویش ئاسانە کە ئەمە بپتیت... بەلام بەکارى ھىچ نایەت... چونکە ئەم کەینەوێە یە لە راستیدا، وا نییە، وەک (پراستی پەرستەکانى ھەیوان) دەپتین چونکە مرۆف پتیی ناکرێ ھەنگاوەکانى تەمەنى خۆى لە یەکتەر جوی بکاتەو. تەنانەت یادکردنەوێە ناخۆشییەکانى رابردوو، ئەرک و ئازارى ئیستاکى و لى دەکات کە ھەتا ھەن وەک بارىکی گران بپتینەو. ئەوئەندە ھەبە، مرۆف بەھیز دەتوانى بپگومان بەرەنگارى ئەرک و ئازار بکات و، ئارامى خۆشى رابگرێ. (مۆنتین) توانى لەبەر نەخۆشییەکی پێ ئازاردا بەئازایەتیبەکەو بەرگە بگرێ. بەلام تەنانەت ئەگەر پیاو ژیر و تیکەبشتویش بێ، بگرە بام پیاویکی ئایینی پیرۆز و بەرزیش بێ، چبى لە دەست دى بیکات، ئەگەر ھەموو ژيانى پێ بى لە شیوون و گریان و ئالەئالى یەک لەسەر یەک؟...

(دیوجین) توانى بەھەژارى پتیبکەن، چونکە لە جیگایەکی گەرمدا دەژیا و ھیز و ھەرەتیشى پتو مابوو، لەگەڵ سەتەلە ئاوەکەیدا... بپجگە لەو تەنیایش بوو، کەسى نەبوو، بەلام ئاخۆ چبى پێ دەکرا ئەگەر پیاویکی پەکەوتە بووایە و، لە شارىکی سارد و سربشدا چوار مندالى بەسەرەو بووایە بەخۆبان بکات، کە بەبى پارە نەخۆرشتى بۆ ئەوانە دەست دەکەوت، نەسووتەمەنى!...

بەپراستی سەرگەردانى ئەو جۆرە کەسانە، سەرگەردانییەکی تەواو، ھەناسە ساردییەکی پراستی قینەى. ئەمەیش کارىکی سووکە بەرامبەر برسى و تینوو سەرما بردەلەکان، کە پیاو بەواتەى پراستی پەرستەکان دلپان بداتەو. چونکە ئەو کەسانە لە پتیش ھەموو شتیکدا داماون لەسەر خۆرشت و خۆگەرم کردنەو!...

(۱) راسى پەرستەکانى ھەیوان: (فلاسفة الرواقیین).

رهنجهرۆ ده‌بین. له‌لایه‌که‌وه ده‌مانه‌وێ شیری‌ن بین له‌لای که‌سانی تر، له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌کامی خۆمان ناگه‌ین و به‌ره‌ره‌کانی ژیا‌مان لێ تیک ده‌دات و، شه‌و و رۆژی‌شمان لێ تال ده‌کات! جاری وایش هه‌یه خۆمان ده‌کو‌تین بۆ فرمان‌تیک ده‌ستمان بکه‌وێ، که‌چی هه‌رچه‌ند ده‌که‌ین ده‌ستمان نا‌که‌وێ و، رهنجی‌شمان به‌ با ده‌روات!... جا زۆری‌ی ئه‌م دل‌شکا‌و‌بیانه دوورن له‌ راستییه‌وه و اتا بێ بنجینه‌ن. ئیمه هه‌ر له‌ناو می‌شکی خۆماندا دروستیان ده‌که‌ین. ئه‌گه‌ینا نین. جا پتوبسته ئیمه‌یش له‌ خۆمان بپرسین: کاتێ که‌ نا‌واته‌کا‌مان به‌ئاسانی پتیک نایه‌ن، چی واما‌ن لێ ده‌کات که‌ کامه‌رانیمان بار بکات و به‌دل‌ته‌نگییه‌وه به‌یینه‌وه؟. تۆ ب‌ل‌ب‌ی له‌به‌رئه‌وه دل‌ته‌نگ به‌ین که‌ هه‌ست به‌نا‌زایکی له‌شمان ده‌که‌ین؟... نه‌!... هه‌رگیز ئه‌وه نییه. ئیمه له‌ راستیدا بۆ‌به‌کا دل‌شکا‌و ده‌بین چونکه‌ شل و شی‌وا‌وی و که‌مه‌ترخه‌می خۆمان بێر ده‌که‌وتیه‌وه، که‌ له‌وه‌په‌ش بوون به‌هۆی ئا‌وات نه‌گه‌یشتنمان، یاخود سه‌رنه‌گرتنی کارمان، یا‌ن سه‌رنه‌که‌وتنمان. هه‌روه‌ها له‌وه‌په‌ش بێر ده‌که‌ینه‌وه که‌ ئاخۆ فروفیل‌ی دو‌ژمه‌کا‌مان له‌ دوا‌رۆژدا سه‌رکه‌وته‌که‌مان لێ تیک ده‌دات یا‌ن نا؟!... که‌چی له‌جباتیی ئه‌وه‌ی تێ بکۆش‌ین به‌ته‌وا‌وی له‌باری ئی‌ستاکه‌مان تیب‌گه‌ین و، واز له‌ بێرکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌په‌ش به‌یینه‌ن که‌ ئه‌گه‌ر واما‌ن نه‌کردایه له‌ رابردو‌دا به‌ چ ئه‌نجام‌تیک ده‌گه‌یشتین، یاخود له‌ دوا‌رۆژدا ئه‌نجام چۆنی لێ دێ، بێ‌گومان ده‌گه‌یشتین به‌ئه‌نجام‌تیک واکه‌ به‌ته‌وا‌وی دل‌مان پتیی ب‌سه‌رو‌وی و پتیشی بکه‌وتیه‌وه خۆشییه‌وه. منیش هه‌ر خۆزگه‌ی ئه‌وه ده‌خوازم که‌ ببینم: ئه‌وه که‌سه‌انه‌ی که‌وتونه‌ته ژێر باری ئه‌رک و نا‌زایکی بێ بنجینه‌وه، خه‌ریکی ئه‌وه بن با‌ه‌ته‌ی ئاره‌زو‌وه‌کانی خۆیان به‌ته‌وا‌وته‌ی تیب‌گه‌ن و، له‌ راستی‌یش لانه‌ده‌ن. بۆ وینه: بام ب‌ل‌ب‌ین تۆ ده‌ته‌وێ ببیت به‌سه‌ردار، یاخود به‌کاربه‌ده‌ست و نه‌توانی به‌ئا‌واتی خۆت‌ب‌گه‌یت. ئایا له‌وه چی په‌یدا ده‌بێ که‌ تۆ ناچار نابیت، به‌دریژایی رۆژ، هه‌ر چاوت به‌وانه بکه‌وێ که‌ نا‌ته‌وێ چاره‌یان ببینیت. هه‌روه‌ها خه‌موخه‌فه‌تی سه‌دان که‌ینه‌وه‌یه‌نیش نایه‌ته‌ دل‌ه‌وه، که‌ ده‌ستت نا‌په‌رژێ به‌باشی ته‌ماشایان بکه‌یت و به‌ته‌وا‌وی چاره‌یان بکه‌یت!... بێ‌جگه له‌وانه به‌ره‌نگاری به‌خه‌گرتنی دو‌ژمه‌کانیشت نابیت، که‌ هه‌ر بۆ ئه‌وه ده‌گه‌رپین له‌ ژیا‌نی تاییه‌تی تۆ‌دا، که‌موکو‌رپیه‌ک بدۆزنه‌وه، تا بیکه‌ن به‌بیانو‌و بۆ به‌دنا‌و‌کردنت به‌ شتی وه‌ها‌وه که‌ هه‌رگیز له‌ ده‌ست تۆ نه‌وه‌شا‌وته‌وه!... ته‌نانه‌ت تۆ به‌هۆی سه‌رنه‌گرتنی ئه‌م کاره‌ته‌وه، که‌ بو‌ویت به‌فه‌رماندار، یاخود به‌ کاربه‌ده‌ست، په‌نا ده‌به‌یته به‌ر ژیا‌نیکی بێ ده‌نگ و سه‌نگی پر دل‌نیا‌یی و، ده‌یشتوانی خۆشی له‌ کاتی ده‌ست په‌رژانی خۆت ببینی و، خۆش رابو‌تری، ده‌توانی هه‌ر نو‌وسرا‌وتیک

پێ خۆش بێ دووباره بیه‌خو‌تیه‌ته‌وه. له‌گه‌ڵ هه‌ر دۆستیکی‌شدا ئاره‌زو‌و بکه‌یت به‌گفتو‌گۆی خۆشه‌وه رابو‌وتیت. جا تۆ ئه‌مه به‌سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه ساردی داده‌نییت؟...

هه‌ر ئه‌وه‌نده پیا‌و ئاره‌زو‌ویه‌کی ته‌وا‌وی هه‌بێ، هه‌رچی‌یه‌کی بو‌ی ده‌ستی ده‌که‌وێ

به‌م رهنجی‌هه‌ر ئه‌گه‌ر هه‌موو که‌سی‌ک کاره‌ساتی ژیا‌نی خۆی به‌می‌شکیکی رۆشن‌تره‌وه لێ بکۆ‌لیته‌وه، گه‌لیک جار وای بۆ ده‌رده‌که‌وێ که‌ ئاره‌زو‌وی راسته‌قینه‌ی نه‌بو‌وه له‌و شتانه‌دا که‌ ده‌ستی نه‌که‌وتوون!... له‌ راستیدا جیا‌وازی زۆره له‌ نا‌وه‌ند ئه‌و ئاره‌زو‌وانه‌دا که‌ ده‌ریان ده‌خه‌ین و، ئه‌و ئاره‌زو‌وانه‌ی‌شدا که‌ راستن و له‌ کانگای دل‌ماندا جیتی خۆیان گرتو‌وه و، له‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شماندا گریان سه‌ندو‌وه و، له‌ شتی‌وه‌ی کرده‌وه‌ی‌شدا خۆیان ده‌رده‌خه‌ن نه‌ک له‌ شتی‌وه‌ی قسه‌ی سه‌رزادا. جا ئه‌گه‌ر مه‌به‌سته‌که‌مان له‌وانه نه‌بێ که‌ هه‌رگیز جیبه‌جیکردنی سه‌رنه‌گرێ، یاخود یه‌جگار ناشیرین و نا‌په‌سند بێ، هه‌ر ئه‌وه‌نده نیازه‌که‌مان به‌هێز بێ و به‌دل ئه‌و با‌ه‌ته‌مان بو‌ی سه‌ربرگێ، له‌ زۆری‌ی جاردا پتیمان ده‌کری به‌ئاسانی جیبه‌جیتی بکه‌ین و، به‌ئا‌واتی خۆی‌شمان بگه‌ین. چونکه‌ هه‌ر که‌سی به‌دل گه‌وره‌یی بو‌ی، له‌وانه‌یه ده‌ستی بکه‌وێ. هه‌ر ئافره‌تیکیش به‌دل بیه‌وێ ها‌ورپتی ده‌ست بکه‌وێ، هه‌ل‌ده‌گرێ ده‌ستی بکه‌وێ. هه‌ر ئافره‌تیکیش به‌دل ئاره‌زو‌وی دل‌کیش کردنی که‌سانی تر بکات، بێ‌گومان بۆی ده‌چیته‌ سه‌ر. به‌ل‌ئ ئه‌مانه هه‌مو‌ویان به‌هۆی نیازێ ته‌وا‌و و ئاره‌زو‌وی راسته‌قینه‌وه پتیک دین! (نا‌پلیۆن) که‌ هیشتا لا‌بو‌و، به‌ئا‌واته‌وه بو‌و ببیته‌ خا‌وه‌ن هیز و ده‌سه‌لات. ئه‌و به‌ره‌هه‌ل‌ستانه‌یش که‌ رت‌گایان لێ گرتبو‌و، به‌گران بۆی لاده‌چوون. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی‌شدا، توانی ئه‌و به‌ره‌هه‌ل‌سته‌گه‌ورانه لا‌بیات و، به‌رت‌گای خۆی‌شیدا پروات، تا گه‌یشت به‌ئاما‌نجی خۆی!

پێ به‌وه‌یش دانرا‌وه، که‌ زۆرجاری واهیه، کاره‌ساتی رۆژگار ئه‌مه‌نده ناهه‌موارن سه‌رکه‌وتن بۆ پیا‌و سه‌رنا‌گرێ. چونکه‌ ئه‌وه بۆ تۆ ئاسان نییه، که‌ هه‌رشتیتیک بو‌ی، ده‌ستت بکه‌وێ. یاخود جێ به‌جیهان بگۆ‌رتیت! ئه‌وه‌نده هه‌یه که‌ گه‌لیک جار گیرو‌گرفت له‌ ده‌ست مرۆف خۆبه‌وه په‌یدا ده‌بێ، چونکه‌ ئه‌و خۆی وادیته‌ پتیش چا‌و که‌ ئاره‌زو‌وی وایه به‌ئه‌نجام‌تیک دیاری‌کرا‌و بگات، که‌چی هیزت‌کی شار‌اوه له‌کانگای ده‌روونیدا هه‌یه پالی بۆ لایه‌کی که‌وه پتیه‌ده‌نی! گه‌لیک نو‌وسه‌رانی وام دیوه، که‌ ئاره‌زو‌وی خۆیان واپه‌شمان دا‌وه، هه‌ندێ نو‌وسرا‌و له‌ با‌ه‌ت یاخود ئه‌و با‌ه‌ته‌وه دا‌بنین. به‌لام ئه‌و ژیا‌نه‌ی تپیدا ده‌ژین رت‌یان نادات ئه‌و ئا‌واتانه‌یان به‌یینه‌نی دی. به‌لام ئه‌وانه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ کانگای دل‌یا‌نه‌وه ئاره‌زو‌وی دانانی ئه‌و نو‌وسرا‌وانه‌یان بک‌ردایه و، گه‌رمو‌گورپ‌یش بو‌ونا‌یه له‌سه‌ر دانانیان،

دەيانتوانى ژيانى خويان بگۆرپن بەجۆرىكى وا كه بتوانن ئەو نووسراوانە دابنپن. ئەو ژيانەيش كه «بەلزاك» تىيدا دەژيا، ياخود بەواتايەكى وردتر ئەو نووسراوانە خويان كه دابنابوون، چاكترين بەلگەن بۆ ئەوئەي كه ئەو پياوئەيكى خاوەن خواستى بەهپز و خۆبەختەر بوو له پيتا و فرمانەكانيدا.

چاوبرسىتى پياوئەيكىش دەكات بۆ سەرگەردانى

ئەم قەسەيەيش راستە. چونكه پياوى وا هەيه بريار دەدات ژنيكى ديارىكر او ماره بكات. مەبەستيشى لەو ئەوئەيە كه كهلكىكى كۆمەلايەتى، ياخود كار و فرمان، يان ئابوورى پى بگات. كەچى لەوئەيش تىدەگات كه ئەو ئافرەتە دەبىتە ژنيكى «دووم بابەت»!. ئىتر هەر ئەوئەندە دوو سى مانگىكى پى دەچى، دەمودەست، دەست دەكات بەسكالاكردن و بۆلەبۆلە له «بەخت و بەش»ى خۆى! كەچى له راستيدا، ئەو بەشە، خۆى بۆ خۆى هەلبێژاردووه!... ئەمەيش شارەزايىيەكى زۆرى پى ناوى، بۆ ئەمەى بۆمان دەربەكەوى كه خۆكوتانى چاوبرسىيانە بۆ پارە پەيداكردن ياخود بۆ سەرگەرتن، له زۆر جاردا پياو بەرەو سەرگەردانى دەبات... دووربىش نىيە كه چاوبرسىتى ياخود ئارەزووى گەورەيى بمانكەن بەگژكەسانى تردا. بەلام لەمەيش خراپتر ئەوئەيە كه بچين بەگژ خۆماندا. چونكه ئىمە ناگەين بەكامەرانى هەتا كەردووه و كارەكانى رۆژانەمان نەهيننەوه پيش چاوى خۆمان و، بەراورديشيان نەكەين لەگەل كار و فرمانەكانى ژيانى پيشووماندا. ئنجا خۆيشمان بەخۆمان بلتين: «رەنگە ئىمە بەژىريەوه نەجوولابىنەوه، رەنگە هەلەيشمان كەردى. ئەوئەندە هەيه هەرچمان له دەست هاتووه له شىئەيەكى هەرە باشدا كەردوومانە و، له رىگاي راستى خۆيشمان لامان نەداوه. ئىمەيش له توانايىماندا هەيه كه جارنىكى تىش ئەم قەسەيە ئاشكرا بكەينەوه. تەنانەت ئەگەر بىروباوەرپيشمان گۆرا بىت بى ئەمەى شەرم دامان بگري، بەئاشكرا بلتين هەلەكامان هۆى بەهيزيان هەبووه كه روويان داوه. وا ديارە لەسەر بنچينەى زانبارىيەكى ناراست دامەزراون كه گويمان لى گرتوون. ياخود له ئەنجامىكى هەلەوه پەيدا بوون كه له بىركردنەوهماندا رووى داوه».

ئەمەيش كاتىك سەردەگري، كه مرۆف لەگەل خويدا رىك بى، بەجۆرىكى وا كه هەست بەئازادبوونى خۆى بكات له دلتهنگى و گلاروى. جا لەبەرئەوه پىوستە ئامانجىك بۆ خۆى ديارى بكات. هەرەها ئەوئەيشى بەتەواوەتى بۆ دەربەكەوى كه ئارەزووى چى دەكات، جا ئەگەر خۆشەويستى بوى پىوستە جۆرى خۆشەويستەكه ديارى بكات: مەبەسى

خۆشەويستى خودايە، يان خۆشەويستى ئافرەتتىك ياخود خۆشەويستى مندالان، يان خۆشەويستى نىشتمان، ياخود خۆشەويستى كار و فرمان...!

چونكه خۆشەويستى جۆرە رزگاروونىكى تىدايە، سەبارەت بەوئەي كه ناچارمان دەكات بىر له كەسانى تر بكەينەوه، نەك له خۆمان. چونكه خۆشەويستى «بەكيتى ئامانج» له ژيانماندا دەهيننەتە بەرەم، كه ئەم بەكيتى ئامانجەيش وامان لى دەكات - كه له كاتى خۆشەويستىماندا - ژيانمان تەرخان بكەين بۆ كامەرانى كەردنى ئەو كەسەى خۆشمان دەوى!.

ئا بەم رەنگە، بۆمان دەردەكەوى، كه ئەو قەسەيە راستە: كه كامەرانى له ئەنجامى (ويستن) ياخود (خواست)ووه پەيدا دەبى. چونكه كامەرانى برىتيە له بريارىك كه هەر بەئارەزووى خۆمان دەيدەين، بەو مەبەسەى كه ئەنجامىكى بدەين بەپەشيمانى بى كهلك و فەر، بەئاواتە بى شوئەكان، بۆ ئەمەى بۆ شتىك بژين كه له خۆمان گەورەتر بى!.

جا هەر كاتى ئەم جۆرە «سازبوونى دەروونى»يە، ياخود «ئارامى دەروونى» پىكەت، ئىتر پىوست بەو ناكات كه سەركز و دەستە ئەژنۆ دابنپن و خەفەت و ئازار بچين.

ئەگەر دەتەوى خۆت لا پەسند بى شارەزاي خۆت بە!

ئەوئەندە هەيه رىككەوتنى پياو لەگەل خويدا، بەم جۆرە، له راستيدا كەم هەل دەكەوى. چونكه لەناو پىستى هەموو كەسىكماندا دوو مرۆف هەيه: يەككىيان ئەندامىكە لەناو كۆمەلايەتيدا، يەككىشيان مرۆفكىكە دللى پرە له هەست و تاسەى گر تىبەربوو!... ياخود بەواتايەكى تر: يەككىيان مرۆفكىكە تىگەيشتووه و، يەككىشيان گيانلەبەرئەيكى درندەيه! ئەوى بەراستى دلتهنگ دەكات ئەوئەيە كه زۆرجارى وا هەيه دەبينە نىچىرى جەلەو شلكردن بۆ خۆمان و هەلكردن لەگەل خۆماندا. له راستيدا بۆ پياو زۆر گرانه كه بگاتە سازبوونىكى تەواو لەگەل دەروونى خويدا. چونكه زۆر لەو بىرانەى كه دىنە مېشكمانەوه، بەتەواوەتى جياوازن لەو بىرانەى كه دەمانەوى بىنە مېشكمانەوه. چەند جارى وا هەيه بەلامانەوه وايە، كه بەژىرى قەسە دەكەين. كەچى بەراستى خەرىكى ئەوئەين كه پشم و قىنىكى كۆن زىندوو بكەينەوه، بەهۆى گلەبىيەكى نوچ لەسەر گىراووه، كه دەيكەين!... ياخود بەجارىك دوژمنايەتى كۆمەلەيكى گەورە دەكەين، هەر لەبەرئەوهى كه «بەكيت» لەو كۆمەلە زبانيكى گەورەى لى داوين. جا لەگەل ئەوئەيشدا كه له دللى خۆماندا دلەين وايە، كه چى گەلپك جارى و ايش هەيه بى له كەموكوورپى خۆمان نانپن.

جا له بهرتهوه هه چهنده ده که یین دلمان به خومان خوش نای. بېجگه له وه هه تا دئ دلره قی و توندوتیژی دهنوتین و، دواى شتی پروپوچیش ده که وین. دوور نیسه دهست بکه یین بهشکاندن دۆسته کامان. چونکه په یه به وه ده یین، که نه وه نده ی پتویست ی، خومان چاک نین. جا له بهرته مه یه که واته ژیرانه که ی (سوکرات) به ته و او ده تی نرخى دهرده که وئ، که فهرموویه تی: «خۆت بناسه!» که واته پیاوی زیره که نه گهر بیه وئ مند و زرنگانه بژی، ده ی له پیتش هه موو شتی کدا هه رچی هه ست و تاسه و بیره وه ربی ناهه موار هه یه که میشکی ده شتوتین، تییان بگات. پاش نه وه به هه موو هیز و هه ره تیکی خۆشییبه وه نه وانه له ره گوریشه وه دهر بکیشی و له ناسوی ژبانى خۆبشی دووریان بخاته وه.

کاره سات هیئانه پیتش چاو خراپتره له کاره ساته که خۆی که پروو ده دات

یه کیک له وه هۆبانه ی که دلئ پیاو ته نگ ده کات و هه ست به سه رگه ردانی ده کات نه وه یه: که مرۆف له ته نگوچه له مه به ترسی!... له گه ل نه مه یشدا هه ندئ ترس هه یه، به په سه ند داده نرئ، پاکانه یشی بو ده کرئ، ته نانه ت به بابه تیکی پتویستیش ده ژمیرئ. هه ر پیاوی گوئ نه داته خۆپاراستن له ئوتومۆبیلیکی تیژره و، که لئی بکه وئ، بېگومان تووشی مه رگ دئ، که نه ویش له نه نجامی کورت بینیی خۆی و کهم بیرکردنه وه ی خۆبه وه پروو ده دات. هه ر نه ته وه یه کیش له دراوسیکانی خۆی مه ترسی نه کات، که بیانیبنتی خۆبان پر چه ک ده که ن و، دوژمنایه تیی خۆبانى بو دهنوتین، بېگومان به زووی ده که ویتسه ژیر چنگیانه وه!... به للام هه ر ترسیکیش له نه نجامی بیروباوه ری پروپوچ و بی بنچینه وه په یدا بووی، به کاری خاوه نه که ی خۆی نایه ت. هه موویشمان که سانی وا دهناسین که له بهر توندوتیژی مه ترسیبه پروپوچه کانی خۆبان له نه خۆشی، ژبانى خۆبان له ناو ده بن! هه ر پیاویکیش له وه به ترسی که سامانه که ی له ناو ده چئ، ژبانى خۆی له وه دا به خت ده کات، که خۆی ده پارێزئ له ته نگوچه له مه کان، که به وه خۆی به ره و سه رگه ردانی ده بات. هه روه ها خۆبشی له وه کامه رانیبه. بی به ش ده هیلتیه وه، که ده توانئ تیدا بژی. نه مه یش هه ر له ترسی نه وه سه رگه ردانیبه ی که هه رگیز تووشی نایئ، که نه گه ر تووشیشی بی هه رگیز له وه ی خراپتر به سه ر نایئ، که به هۆی نه و ترسه یه وه تووشی هاتوه!... هه ر پیاویکیش له هه ست و تاسه دا په شوکا و بی، شتی بی جبی لئ ده وه شیتیه وه. نه وه یش ده هیلتیه پیتش چاوی خۆی که له سه ر نه و نافرته ی خۆشی ده وئ، تووشی گه ر و گپچه لئکی زۆر دئ له گه ل پیاوانی تردا. نه نجامیشی به وه ده گات که به هۆی تووره و ترژیبی ناشییانه ی

خۆبه وه، یاخود به هۆی له نه ندازه به دربی خۆبه وه له ئابروو پاراستن و خۆلاداندا، خۆشه ویستیبه که ی خۆی له ناو ده بات و، نه و سه رگه ردانیبه یش که لئی ده ترسی به سه ر خۆیدا ده هینئ!... نه و نازاره تیژه ی بی و هۆشه یش که له ترسه وه په یدا ده بی، له پیتش پرووانی کاره ساته که دا. به جۆرئکی تیکرایی خراپتره له کاره ساته که خۆی که پروو ده دات. نه مه راسته که نه خۆشی خراپ ناخۆشه. که چی له گه ل نه وه یشدا ناخۆشی و خراپییبه که ی له وه که متره که دیمه نی نه خۆشه کان ده بخاته دلمانه وه. نه مه یش سه به ره ت به وه یه که تا لیها تن و نیشانه کانی نه خۆشیبه که وا له له شی نه خۆشه که ده که ن که بگۆرئ و له شتیکی تری لئ په یدا بی، که نه مه له شه تازه یه یش له تیکچوونیدا به نه خۆشیبه که و، له هه ست کردنیدا به نه خۆشیبه که له له شه دروسته که ناکات!...

زۆری وایشمان هه یه که له مردن ده ترسی. به للام نه وه ی به بیرماندا دئ له بابته سامناکیی کاتی سه ره مه رگه وه، ره نگه هه ر تووشیشمان نه یئ. چونکه دوورنیبه که له ناکا و برین!... هه روه ها کاره ساتی سروشتیی مردنیش، له باره ئاساییه کانیدا، نیشانه ی وایان تیدایه که به له شه وه دهرده که ون، که یه جگار باری گرانی مردنه که سووک ده که ن و له هه ست پیکردنی نازاری مردنه که یش کهم ده که نه وه. وا منیش به ناشرکا دیتسه وه یادم که کاره ساتیک پرووی لئ داوم و نه وه نده یشی نه مابوو له ناوم به رئ. هه ر له و کاته یشدا هۆشم به خۆم نه ما. که چی له گه ل نه وه یشدا بیره وه ربی پاش پرووانی کاره ساته کهم پی ناخۆش نه بوو!... پیاویکیش دهناسم که له ناو ئاودا نوقوم بوو و دهره تیرایه وه. که چی پیتی گوتم مردنه که له کاتی نوقوم بوونه که دا سه خت نه بوو!...

بۆج ژبانى خۆمان خراپتر لئ بکه یین؟

له راستیدا زۆریه ی نه و بیرانه ی له بابته دواړۆژه وه به میتشکماندا تیده په ین پروپوچن. چونکه ئیمه سه رگه ردانیبه کمان دیتته پیتش چاو که هیشتا نه قه و ماوه. جا له بهرته وه له ترسی نه وه ی که تووشی سه رگه ردانی بیئ، له سه رگه ردانیدا ده ژین. له ترسی نه وه ی که تووشی نه خۆشی بیئ، نه خۆش ده که وین. له ترسی نه وه ی تووشی هه ژاری بیئ، له هه ژاریدا ده ژین. که چی نه گه ر به اتایه به چاوتیکی بی لایه نه وه سه یری نه م که ینه وه یه یه مان بکر دایه بۆمان دهرده که وت که ژبانیه که خۆی له باری ئیستایدا سه خت و گرانه. که واته ئیتر بۆج خه م و په ژاره یشی بخه یه سه ر له سه ر بنچینه کی هیچوپوچ و خۆرایی؟

له چاوه ننداره کانی چیرۆکی لاسایی «کاروانی رۆژگار» (*دا)، چاوه ننداره یکم دیته وه یاد، که له سهر سهربانی که شتییه کدا رویداوه. ژن و میردێکی ههزره کاریان پیشان دا، به پێگاوه بوون بچنه (ئهمه ریکا) بۆ رابواردنی مانگه ههنگوبه که یان. ههردووکیان به پێوه وهستا بوون، ئانیشکیان دادابووه سهر په رژیانی که شتییه که. لهو کاته یشدا گوتمان له دهنگی ساز و ئاواز بوو بهرز دهبووه. پاش ئهوه ژن و میردێکه دوورکه وتنه وه. ملوانکه به کی خۆ رزگار کردنیان چاوپیکهوت، که به په رژیانه که وه هه لاسرا بوو. لیتی نوسرا بوو: «که شتی تیتانک»!...

ئیمه ییش که دهسته ی سهرکه ران بووین، ئه و چاوه ننداره مان ناخۆش هاته پێش چاوه، دلمان پیتی تهنگ بوو. چونکه ئه وه مان بیکه وتنه وه که که شتییه که ی «تیتانک» لهو گه شته یه دا نوقوم بوو بوو، که به که م گه شت و دوامین گه شتی بوو بوو. که چ به لای ژن و میرد ههزره کاره که وه ئه و ئیواره یه به جگار جوان بوو. ئه وانیش ئه گهر ئه و شه وه بترسانایه له وه ی که کاره ساتیکی ناخۆشیان لێ روو ددهات، بیکومان ئه و کاته خۆشه یان لێ تال ده بوو. هیچ که لکیکیشیان له وه دهست نه ده که وت. چونکه هیچ که سییک ئه وه ی بۆ ناچیتته سهر که له و ته مه نه ی بۆ دانراوه، به ک هه ناسه ی بخاته سهر!...

به م ره نگه زۆر که سانی وا هه ن که ژیان له خۆیان تال ده که ن، به وه ی که سهرگه ردانی ده هیتنه پێش چاوه خۆیان. به لایشیانه وه وایه که ده قه ومین جا ئه گهر ئه وانه خاوه ن ده روون بن، ئه وه یان بیک ده که ویتنه وه که: «هه ر رۆژه به شی خۆی ناخۆشی تیدایه، ئیتر له وه به ولاره ییش هه لئاگرێ که ناخۆشی تری بخریتته سهر!...».

بۆله بۆل کردنی دهوله مه نده کان، ده بیته هۆی سهرگه ردانییان

وه ریسبوون له هۆیه کانی سهرگه ردانی زۆر تر بلا و بۆته وه به ناو ده وله مه نده ته مه له کاندایه. که چی ئه وانه ی به ده ست نان په یدا کردنه وه ده نالیتین، هیچ هه ست به وه ریسبوون ناکه ن. هه رچی پیاو و ژنه ده وله مه نده کانی شه بۆه کا تووشی وه ریس بوون دین، چونکه - به ویتنه - بۆ ئه مه ی خۆش رابووین، له به زمگا کاندایه هۆگری ته ماشا کردنی چیرۆکه لاساییه کان ده بن. که چی له توانایییانه وه هیه ژینه که ی خۆیان پر بکه ن له خۆشی. چیرۆکه لاساییه کانیش له بارباندا هیه که یارمه تی ئه وانه بدن له کامه رانییدا، که ژیانان

(*) ئه م چیرۆکه هی (نوبل کوارده) که هونه رمه ندیکی ئینگلیزه.

نرخیکی هه یه. [چونکه به زمگا هه تواناییی باو ده ییان و شت دروست کردن له ده روونیاندا زیندوو ده کاته وه. بۆ وینه پیاوی دلدار خۆشی له بینینی چیرۆکی لاسایی دلداریی پیکه نین هینهر ده بینن. چونکه له بابته چهند چاوه ننداره یکی ژبانی خۆبه وه ده وێ. پیاوی زرنگکاریش که چاوه به چیرۆکی لاسایی «ژۆل سزار» ده که وێ، خه و به گه وره یی هه رده م زیندوو خۆبه وه ده بینن]. به لām ئه و که سه ی سهر له به زمگا زۆر بدات، زۆری پێ ناچی له ته ماشا کردنه که ی وه ریس ده بی، ئه گهر هه ر بینینی ئه وه ی له ده ست بی و، له پێشان دانی چیرۆکی ژبانی رووداوا به شدار نه بی. چونکه زوو به زوو ده بیته نیچیری ئاژاوه ی بیرو هۆشی خۆی و، په ژاره و خه می خۆراییی. نه واز ده هیتنی له پشکنین و لیوردبوونه وه ی باری ژبانی خۆی، نه وازیش ده هیتنی له په شیمان بوونه وه له ژبانی رابردوو ی خۆی که رۆیشتوووه و به سه رچوووه، نه وازیش ده هیتنی له ترسوله رز له دوا رۆژی نه زانراوی خۆی. به کورتی هه رچی وینه به کی سه رگه ردانیی سهر زه وی هه یه، دینه پێش چاوه وه!.

جا سهر ئه وه یه که زۆر که س خۆشییه کی تال و ناخۆشانه له وه ده چیژن که خۆیان هه لیکیشن به وه وه که ئه و جۆره سه رگه ردانییه راست و درۆیانه به هیچ کلۆجیک چاره ناکرین. ئه وانه به مانده ویتتییه که ی خۆیان وه خۆشی ده بینن. هه ر که سیکیش به وه ی یارمه تییان بدات رووی خۆیان لێ گرژ ده که ن!... بیکومان ئازاری دلێش له سه ره تای قه ومانی کاره ساته ناخۆشه که دا به دل دانوه چاره ناکرێ، به تاییه تی بۆ که سییک له سه رگه ردانییه کی گه وره ی به سه ره اتی که هه لێ نه گرتی تووشی بی. ئه مه ییش سه به رته به وه یه، که هه رچی دۆسته هه ر ئه وه نده ی له ده ست دی، که خۆشه و یستییه کی بیده نگی پر له ئارام پێشکه ش بکات!... به لām بیانووی ئه و ژنانه چییه که شین و شه پۆریان کردوو به پێشه بۆ خۆیان و، به هه موو دلێکیشیانه وه ده یانه وێ ئه و خه موخه فه تانه بیاریژن و به یلته وه، که ده بوو به ره لالا بکرانایه بۆ رۆژگار که له ناویان به ن!... پیاو له وانه یه چاوه بۆشی له و که سانه ی که بۆ رابردوو به ک ده گه رین، که به هیچ کلۆجیک گێرانه وه ی له ده ست نایه ت، به مه رجی خه موخه فه ته کانیان هه ر بۆ خۆیان بی و، ته شه نه نه که ن بۆ که سانی تر، کاریان لێ بکه ن. به لām من هه رگیز ئه و کرده وه یه یان په سند ناکه م که به هۆی به ندوبا و کردنیانه وه بۆ هه ناسه ساردی، خه ریکی ئه وه ده بن که هه زره کاره کانییش یاخود خاوه ن مه ردا یه تییه کانییش تووشی ئه و ده ردی هه ناسه ساردییه ی خۆیان بکه ن، که به هیوای ئه وه ن له ژباندا دوا رۆژیکی پر له کامه رانییان ده ست بکه وێ، جا ئه م جۆره ره وشته

هه‌لده‌گرێ له‌ناو‌بیرێ، بۆ ئەم‌ه‌ی کام‌ه‌رانی و دل‌خۆشییی که‌سانی تر بۆ‌ژۆ نه‌کات!...

جاریکیان کچیکی هه‌رزه‌کارم دی، که‌سێکی تووشی مه‌رگه‌ساتیکی به‌جگار ناخۆشی کردبوو، چووبوه‌ ناو کۆمه‌لێک هاو‌پیتیانی گه‌ش و رووخۆشی خۆیه‌وه، بێ‌ده‌نگ و سه‌نگیبه‌که‌ی و، زه‌رده‌خه‌نه‌ ناچار‌یه‌که‌ی که‌م ده‌یکرد، له‌گه‌ل‌ئ‌ه‌و سه‌رسامی و په‌ژاره‌ییبه‌دا که‌ بۆی نه‌ده‌شارایه‌وه، ئه‌وانه‌ هه‌موویان دل‌ برینداریبه‌که‌یان ئاشکرا ده‌کرد. که‌چی له‌گه‌ل‌ئ‌ه‌و‌ه‌یشدا خۆی وا پێشان ده‌دا، که‌ هه‌یچی لێ نه‌قه‌وماوه. جا به‌هۆی ئه‌و ره‌وشتانه‌یه‌وه ماوه‌ی به‌هاو‌رپیکانی خۆی دا‌بوو، که‌ خۆشی له‌ به‌زم و ره‌زمی خۆیان بیه‌ن!

جا ئه‌گه‌ر بیره‌وه‌ریبه‌که‌ی تۆبش ئه‌وه‌نده‌ چست و چالاکیی تیدا نییه، که‌ یادی خۆشه‌ویسته‌ مردووه‌کانی خۆت له‌ شێوه‌یه‌کی سه‌روشتی و بێ‌ شیوه‌ی و گریانی هه‌موو ده‌میدا بکه‌یته‌وه، وا دیاره‌ که‌ لێ‌وردبوونه‌وه و له‌نگه‌ره‌که‌ی تێک‌چوووه و نه‌ماوه. چونکه‌ هه‌یچ شتی‌ک له‌وه‌ پێزی زۆتر تیدا نییه‌ بۆ مردووه‌ دۆسته‌کان، که‌ خۆشه‌ویستی خۆمان به‌رامبه‌ر زیندوو‌ه‌کان پێشان بده‌ین.

له‌ش ماندوو‌بوون له‌ هه‌موو ده‌رمانێک باشتره‌ بۆ دل‌ته‌نگی!

به‌لام دل‌ته‌نگی و ده‌سته‌ ئه‌ژنۆ دانیشتن و سه‌رکزی چۆن چاره‌ ده‌کرتین؟ ئایا به‌ چ هۆیه‌که‌وه ده‌توانین خۆمان بپارێزین له‌و ئازاوانه‌ی ناو مێشکمان که‌ هه‌رگیز دانامرکینه‌وه و، له‌ کۆلیشمان نابنه‌وه، نه‌ له‌ بیداری دا، نه‌ له‌ خه‌ودا!... له‌ راستیدا سه‌روشت ماوه‌مان پێ ده‌دا، که‌ گه‌وره‌ترین و ئاسانه‌ترین هۆی خۆپاراستن به‌کاربه‌ینین بۆ رزگار‌بوون له‌ ده‌ست دل‌ته‌نگی. هه‌ر له‌ زریه‌وه‌ هه‌تا ده‌گاته‌ شاخه‌کان و دارسته‌نه‌کان، ئه‌وانه‌ هه‌موویان بێ‌گومان ئارام‌تیک به‌دل‌مان ده‌دن. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و شوینه‌ سه‌روشتیانه‌ گه‌وره‌یی و شه‌نگ و شوخیبه‌کی وایان هه‌یه‌ له‌ چاو کزی و بێ‌ده‌سه‌لاتیی ئێمه‌دا، که‌ ئه‌و کاره‌مان تی ده‌که‌ن. گه‌لێک جاری وایش هه‌یه، که‌ له‌ کاتی هه‌ره‌ دل‌ته‌نگیماندا به‌وه‌ دل‌مان ده‌سه‌روێ و ئارام به‌گیانیشمان ده‌گات، که‌ به‌سه‌ر گازی پشتدا رابکشیین به‌سه‌ر چیمه‌نیکدا، له‌بن سێبه‌ری دارێکدا، تا رۆژگاریکی ته‌واو له‌ناو ئه‌و ته‌نیا‌ییبه‌دا بۆسه‌ بده‌ین!...

ئێمه‌ هه‌رچه‌ندێ له‌ دل‌ته‌نگیدا بێن گه‌لێک فرمانی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه‌ به‌سه‌ر‌شانمانه‌وه، که‌ ئه‌گه‌ر بێتو ماوه‌یه‌ک خۆمانیان لێ دووربخه‌ینه‌وه هه‌تێزی به‌رگه‌گرتنی خۆمان کز ده‌که‌ین و، له‌ ئارامی خۆشمان که‌م ده‌که‌ینه‌وه. جا له‌مه‌وه‌یه‌ که‌ گه‌شتکردن به‌چاره‌کردنیکی باش

داده‌نری بۆ ئازاری مێشک و ئازاری دل‌ و ده‌روون. چونکه‌ ئه‌گه‌ر پیاو هه‌ر له‌و شوینه‌دا مایه‌وه‌ که‌ پڕیتی له‌ بیره‌وه‌ری سه‌رگه‌ردانیی خۆی، هه‌تا دیت دل‌ته‌نگیبه‌که‌ی تازه‌ ده‌بێته‌وه، هه‌تا دیت بیره‌وه‌ریبه‌که‌ی زۆتریان لێ دی، زۆتریش ئازاری ده‌ده‌ن. ساز و ئاوازش بریتیبه‌ له‌ جیهانیکی تر، که‌ خاوه‌ن ئه‌رک و ئازاری دل‌ ده‌توانی په‌نای بۆ ببات. چونکه‌ ساز و ئاواز به‌ته‌واوه‌تی زāl‌ ده‌بێ به‌سه‌ر گیاندا... هه‌ندێ جاری وایش هه‌یه، هه‌ر به‌چه‌شنی لافاو به‌رده‌بێته‌ مێشک و پاکی ده‌کاته‌وه و، ئازاره‌کانیشی لێ فری ده‌داته‌ ده‌ره‌وه. یاخود بام بلێین ساز و ئاواز، ئازاره‌کانی ئێمه‌ بانگ ده‌کاته‌ لای خۆی و، به‌هه‌ریه‌که‌یشیان واتای راسته‌قینه‌ی خۆی ده‌دات. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر واژه‌یه‌ک ئازاره‌کامان بێر بخاته‌وه، به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌و، واژه‌یه‌کی تریش هه‌یه، که‌ ئه‌و ئازارانه‌مان لێ سووک ده‌کات. جا ئه‌م واژه‌ به‌رامبه‌ره‌ بێ ده‌نگانه، که‌ کیشمان ده‌که‌ن بۆ بپاری دوا‌یی، هه‌موویان کاریکی وامن تی ده‌که‌ن که‌ پره‌ له‌ دل‌دانه‌وه و دل‌خۆشکردن و سه‌رخۆشی لێ‌کردن.

خویندنه‌وه به‌کار نایه‌ت!

یه‌کی‌ک له‌وه‌ لانه‌ی که‌ باون ئه‌وه‌یه‌ که‌ خۆ نوقوم کردن له‌ناو خویندنه‌وه‌دا په‌لوپۆ له‌ خه‌موخه‌فه‌ت ده‌بری. به‌لام به‌لای منه‌وه‌ ئه‌م باوه‌ره‌ هه‌یچ‌وی‌بووچه. چونکه‌ ئه‌وه‌تی هه‌م، نه‌متوانیوه‌ هه‌یچ جاریک به‌خویندنه‌وه‌ خه‌می خۆم بپه‌وینمه‌وه. چونکه‌ له‌ناو ئه‌و جووره‌ خه‌موخه‌فه‌تانه‌دا، نه‌متوانیوه‌ هۆشی خۆم بخه‌مه‌ سه‌ر خویندنه‌وه‌ی نووسراوێک و به‌ته‌واوه‌تی سه‌رنجی لێ بده‌م!... چونکه‌ هه‌رچی خویندنه‌وه‌یه‌ پێوستیی به‌هۆشیکی وای هه‌یه‌ که‌ به‌وه‌وه‌ نه‌بێ، به‌هه‌یچی ته‌وه‌ خه‌ریک نه‌بێ. بپروایشم وایه‌ که‌ خویندنه‌وه‌ له‌ کاتی «چاکبونه‌وه‌ی بێر و هۆش»دا کاریکی گه‌وره‌ و په‌سند ده‌کات. هه‌رچی دل‌ته‌نگیبه‌سه‌ به‌هه‌یچ کلۆجیک له‌ کۆل‌ نایه‌ته‌وه، به‌وه‌ نه‌بێ که‌ هۆی ئاشکرا‌تر و رۆشن‌تر و دیار‌بیکرا‌تر به‌کاربه‌یتری. هه‌روه‌ها ماوه‌ی ئه‌وه‌یش نه‌بێ که‌ مێشکی به‌لایه‌کی تر دا‌بجێ: وه‌ک نووسین، یاخود گه‌یترانی خه‌ره‌کیکی خاوه‌ن ورده‌کاری، یاخود گه‌ران به‌ناو رینگا و کۆلانی به‌سامدا... هه‌یچ شتیکیش له‌م جووره‌ بارانه‌دا، بۆ مرۆف به‌که‌لک نایه‌ت وه‌ک خۆ ماندوو‌کردن له‌ شه‌دا، چونکه‌ خه‌و ده‌هێنی!... ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ پیاوی دل‌ته‌نگ زۆری پێ ناچێ به‌نووه‌یه‌که‌وه‌ ده‌لێ: «ئه‌مانه‌ هه‌یچیان به‌کار نایه‌ن... شێوه‌ی چاره‌کردنه‌کانی تو کز و لاوازن، به‌رناده‌ن. وا دیاره‌ هه‌یچ شتیکی وای ده‌ست ناکه‌وی که‌ بتوانی بمخاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی

هۆگرېم به ژبانه وه. ههروهها هېچ شتتېكى وايش نېيه كه ئهم خه موخه فه ته م له بېر بباته وه!...»

به لّام تو ئه مهت چون زانى؟... بوچ تو ئهم ريگايانته به كار هېناوه بو چاك كردنه وهى خوْت؟... وا هه لده گري، هه هېچ نه بې تو ئهم ريگايانه به كار هېينه، ئه وساكه له ئه نجماه كاني بدوئ!... چونكه ريگاياني وا هه ن كه راسته وراست مروّف ناگه پيئن به كامه راني، له گه ل ئه وه يشدا ريگا بو ئه و كامه رانيه ته خت ده كه ن.

ئاموژگاري منيش ئه وه يه كه له بابه ت ئهم كه ينه وه يينه وه خوْت بپاريزيت له وهى كه له ئه ندازه به دهر له رابردووى خوْت بكوليتته وه!... له م ئاموژگاريه يش مه به سم ئه وه نېيه كه ليوردبوونه وه، خوْى كاريكى ژيرانه نېيه. چونكه له راستيدا هه موو بېر باريكى گرنك، ده بې بېر كردنه وه يه كى وردى پيش بكه وئ. جا له به ر ئه وه ئه گه ر ئامانجه كه ئاشكرا و ديار بكر او بئ، بېر ليكر دهنه وهى زور زبان نابه خشى. به لّام زياني راسته قينه له وه دايه كه مروّف بئ وه ستان، هه ر بېر له وه بكاته وه زبان ياخود رېسوا كردن يان دلشكاندنه كهى چون رووى داوه. ياخود به كورتى له و بابه تانه وه سه ربه ئيني و سه ر ببات كه به هېچ كلوجيك چاره ناكړين!...

واته به كى ئينگليز بېش هه به ده لئ: «بو شېرى رژاو مه گرى!». ههروهها «دزرايلى» يش ئاموژگاري مروّف ده كات، كه زور له سه ر شت نه روا ت، ياخود ئه مه نده به پرتوئله نه بئ، كه خوْى و ئهم و ئه وه هه راسان بكات. ئه و واته يه ي (ديكارت) يش به ناوازه ده گيپ نه وه كه گوتوويه تى: «فېرى ئه وه بووم كه به ربه ستي ئاره زووه كاني خوْم بكه م، كه به رهنگاري ياسا بنچينه ييه كاني هه موو ده ميى جيهان بېش ئه كه م، باوه ر به وه ش به ئيم كه ئه وهى بوْم نالوئ پيى بگه م، له راستيدا به ش به خوْم كاريكى نه گونجاو بووه!...».

تا بئ فرمان بيت كامه ران نابيت!

پيويسته جار جاريكيش مي شك پاك بكرتته وه. چونكه تا له بېر چوونه وه به كار نه هيتريت، كامه راني ده ست ناكه وئت!... منيش هه رگيز پياويكى خاوه ن كار و فرمانى راسته قينه م نه دپوه، كه له كاتى فرمان كردنه كه يدا هه ستي به دلته نكي و سه رگه رداني كرديت، چونكه له كاتى فرمان كردنه كه يدا خوْى له بېر ده چپته وه، ئه و يش ههروهك مندالتيك وايه له كاتى يارى كردندا.

جا له به ر ئه وه پياوه زېره كه كان فرمان به په ناگايه ك داده نئ بئ بو دهر باز بوون له ده ست

بېر كردنه وه. فرمانيش په ناگايه كى په سندن و ژيرانه يه. ته نانه ت مروّف ده توانئ بلي: «هه ر كه سئ بېر كردنه وهى هه يه و فرمان كردنى نېيه، تووى ئازاوه و خراپى ده چپئ!». له به ر ئه وه، هه ر بېر كردنه وه يه ك، مروّف كيش نه كات بو سه ر فرمان كردن، ته نگوچه له مه ي لئ ده وه شپته وه. هه ر پياويكيش خاوه ن كاري، له هه موو كه س دوور تره له وهى كه ميشكى خوْى خه ربك بكات به بابه ته پيچه وانه كاني جيهانه وه، به گيرو گرفته كاني ژبان وه. ئه و له راستيدا وهك دپنه پيشه وه ئه و بابه تانه وه رده گري. ئه وه نده هه يه فرمانى به ته نيا به كار نايه ت. ههروهها پيويستيشه مروّف خه مى ئه وه يش بخوات كه فرمانه كه ي له گه ل ئه و كوْمه لايه تيه يدا رتيك بكه وئ، كه خوْيشى به كيكه له و... ئه مه يش سه باره ت به وه يه كه به رهنگارى بوون و شه روشوړ كردنى هه موو ده مى مروّف له كه لك ده خات. فرمانه كه يش وا لئ ده كات كه به سه ختى جيبه جئ بكرئ. ته نانه ت هه ندى جاريش هه ر سه رنه گري. جا له به ر ئه وه پيوست وايه كه كوْمه لتيكى وا هه لئ بريت بو خوْت، كه تيكوشانه كانيان وهك تيكوشانه كاني خوْت ئاراسته بوون. ههروهها له ناوه نده ئه وانيشدا نرخ پيدان و خه مخوريه ك ببينيت به رامبه ر باره كاني كارگوزاريه كانت. جا ئه گه ر تو له وانه بيت له گه ل خيترانه كهى خوْتدا له شه روشوړدا بيت، چونكه به لاي خوْت وه وايه ئه وانه تيت ناگه ن، ده موده ست بگه ر ئ به شوئين ئه و دوستانه دا كه له بېر كردنه وه دا نزيك ده كه ونه وه و، له گه ل تدا ده ر وئ به رپوه، نهك ماوه بده يت به خوْت، كه كامه رانيى خوْت و كامه رانيى ئه وانيش تيك بده يت كه له م شه روشوړده دا به رامبه رت وه ستاون. جا ئه گه ر خوْت خودا ناسيت، ئه و له گه ل خودا ناساندا بئ. خو ئه گه ر له شوړگيپرانيشيت ئه و له نا و ئه وانه دا بئ كه وهك خوْت شوړگيپن، ئه م كار هيش به هېچ كلوجيك به ربه ستي ئه وه ت لئ ناكات، كه هه ر له كوْششى خوْتدا مي نيته وه بو هيتانه سه ر ربي ئه وانه ي كه له سه ر ريگاي تو نين و به ربه چت ده ده نه وه، ته نانه ت له م كوْششه يشدا بو ت دهر ده كه وئ، كه ئه وانه ي هاو بيري تو ن، پشتت ده گرن!

به كيك له و هه لانه يش كه زور كه س باوه رى پئ ده كه ن ئه وه يه كه مروّف پيويسته په سندن كردن و ريزگرتنى كه سانتيكى به جگار زورى ده ست بكه وئ، ئه گينا كامه ران نابئ، كه چى راستيه كه يشى ئه وه يه، كه ئه وه نده به سه بو پياو كه ئه و كوْمه لئى له ناويدا ده ئى و ليوه نزيك، كه زورى خوْش ده وئين، كار و كرده وه كاني په سندن بكه ن. جا ئه م جوْره په سندن كردنه يش ئه وه نده ي نه ماوه كه بلئيم به شيكى پيويسته له به شه پيويستيه كاني كامه راني.

خۆشى لەمەردەت بىيەنە و دوارۆزى خۆيشت بەدەرە دەست خودا

هېچ دلى خۆت تەنگ مەكە بەو بېرە هېچوچوچانەوہ كه له بابەت كارەساتى ناخۆشى دوورەوہ دىنە مېشكەتەوہ كه دلنيا نيت لىيان بقەومىن. بەم بۆنەيشەوہ پىياوئىكم بىرکەوتەوہ كه چەند رۆژتىك لەمەو پىتش لە باخەكانى (توتلىرى)دا چاوم پىتكەوت. كابرە هەر بەتەنيا بەژىر دارەكاندا دەرويشت و جىهانىشى لى هاتبەوہوہىەك. نە هەستى بەمنداڵە گەش و رووخۆشەكانى دەکرد، نە بەپرىشكى پلوسكە ئاوەكان كه بەئاسماندا بەرز دەبوونەوہ، نە بەتېشكى رۆژەكەيش كەچى هەر بېرى لەو سەرگەردانىيە سامانىيە، ياخود سەربازىيانە دەکردەوہ، كه بەلايەوہ و ابوو لە ماوہى دوو سالەكەى داها توودا دەقەومىن! مەنىش پىم گوت: «تۆ شىتت و لە خۆت دەكەيت؟ كى هەيە ئەو بەزانتى كه لە سالى داها توودا چى دەقەومى؟... ئەمە راستە كه ژيان سەخت بوو، كه پشووہكانى ئارامى دل و بىدەنگ و سەنگى كەم بوونەتەوہ، بەلام دوارۆژ هەرچۆنىك بى، بىگومان بەو چەشنە نابى، كه تۆ بەوجۆرە رەشبينىيەى خۆتەوہ هېناوتەتە پىتش چاوى خۆت. كەواتە خۆشى لەمەردەت بىيەنە و، چا و لەو منداڵانەيش بکە كه بەگەشى و رووخۆشىيەوہ يارى دەكەن. ياخود بەواتايەكى تر: «چىت لەسەرە بىكە و، هەرچىيش دەمىتتەوہ بىهەيلەرهوہ بۆ خودا!...» ئەمەيش راستە و ئاشكرایە كه دەبى پىيا و بۆ دوارۆزى خۆيشى خەرىك بى. ئەوئەندە هەيە ئەم جۆرە خەرىكبونە هەر دەبى لەو ئەندازەبەدا بى كه مەرۆف پىتى بكرىت كار لە كارەساتى رۆژگار بکات. ئەو پىياوہيش كه بۆ فرمان كردن دروستكراوہ، نابى خۆى بداتە دەست چارەنووس. ئەندازىارى خانو دروستكردن، دەبى بىر لە دوارۆزى ئەو خانوہ بکاتەوہ كه دروستى دەكات. كارگەرىش دەبى خەمى دوارۆزى خۆى بخوات كه پىربو و پەكى كەوت دلنيا بى لەوہى لە برىدا نامرى. نوینەرى نەتەوہيش، پىويستە ئەنجامى ئەو لەنگەرى پارە وەرگرتن و پارە بەختكردنە بخاتە پىتش چاوى خۆى كه دەنگى خۆى بۆ دەدات، ئەوئەندە هەيە پىويستە مەرۆف هەركاتى لە برىاردان بووہوہ، ياخود رىوشوینى دانابۆ فرمانىك ئارام بەدلى بگات، چونكە تا مەرۆف دامابى لەسەر هۆى زانين، نابى بەخۆزىابى خۆى خەرىك بکات بەوہوہ كه بزانتى لە پىچوپەناى دوارۆزى نەزانرودا چى پەيدا دەبى، ياخود چىي رپو دەدات!.

جا ئەگەر كامەرانى بۆ مەرۆف پىكەت، گرنگترین فرمانى سەرشانى ئەوہىە كه ئەو كردهوہ چاكانە و ئەو هۆيانەى كه كامەرانىيەكەيان پى پىكەتوہ پىيان پىدا نەنى. ئەمەيش سەبارەت بەوہىە كه زۆر كەسانى وا هەن، چ لە ژن، چ لە پىياو، كاتى كه

سەردەكەون و بەكامى خۆيان دەگەن، لە كاتى سەركەوتنەكەى خۆياندا كردهوہ جوانەكانى وەك: ژىرى و لەسەرخۆبى و بەزەبى هاتنەوہ و بەخشندەبىيان لەبىر دەچىتەوہ. كەچى هەر بەهۆى ئەو كردهوانەيشەوہ بووہ كه سەركەوتوون و بەكامى خۆيان گەيشتوون، تەماشاش دەكەيت: دەست دەكەن بەكەش و فش كردن و خۆهەلگىشان و لە خۆبىبى بوون و خۆنەندان و توورە و تروپى. ئەمەندەيش لە خۆيان بايى دەبن و بەخۆيانەوہ خەرىك دەبن پىيان ناكرى كار و فرمانى گەورە و پەسندى گشتىي جىبەجى بکەن. لەبەرئەوہ زووبەزوو گەوہەرى خۆيان دەردەخەن و وايشيان لى دى كه هەلنەگرن ئەو ناز و جىيازەيان دەست بکەوئى. كەچى كه دەيشيانىيى سەريان سوپدەمىنى و سەرسام دەبن لەوہى كه بەختيان لە رووناكىيەوہ گەيشتۆتە تارىكى!... ئەو رەوشتى پىشىنانەيش كه كاوپ و گايان سەربىوہ بۆ خوداكانى خۆيان لە كاتى گەيشتنياندا بەكامەرانى بەرەوشتىكى تىگەيشتووانە دادەنرى. بەلام بەلاى منەوہ وايە، كه گەورەترین شىوہى خۆبەختكردن و ساكارترىيى ئەوہىە كه مەرۆف: بچووك خۆى بنوئى!

كامەرانى و خۆشەويستى!

ئەو رابەرييەيش كه دەيكەن بۆ گەيشتن بەكامەرانى خۆمان دامان نەهينان. چونكە ئەو ئامۆزگاربىيانە زانراو و ناسراون. هەر لەو كاتەيشەوہ كه راستى پەرسەكان پەيدا بوون لە جىهاندا، ئەو ئامۆزگاربىيانە دراون بەگوئى مەرۆفايەتيدا. چونكە ئەوانە باش بىريان كردهتەوہ، چاك وردبوونەتەوہ. جا ئەو راستىي پەرسەكانەى كه لە سەرتادا پەيدا بوون و وەك (هەيوانىيەكان = الرواقىون) و (ئەپىكوروپىيەكان)، ئامۆزگاربىيان وا دەكرد: كه مەرۆف مل بدات بەچارەنووسى خۆى، كه تا پىتى دەكرى لە ئارەزووہكانى خۆى كەم بکاتەوہ، كه لەگەل دەروونى خۆيشيدا بەخۆشىيەوہ بئى. ئەمەيش راستى پەرسىي پىياو كۆنەكان بووہ لەگەل زۆر كەس لە راستى پەرسە تازەكان.

كەچى هەندى راستى پەرسەكانى ترىش هەن وەك «نيتشە» دەلین: «ئەم ملدانه چىيە كه بۆ چارەنووسىيى هېچ و پوچى خواروخىچ بكرى؟ ئەم كامەرانىيەيش چىيە كه نە واتاى تىدا ماوہ و، نە نرخىشى هەيە?... ئەم دوورە و پەرتىيەيش چىيە كه لە ژيانىك بكرى كه پىر بى لە تەنگوچەلەمە?... بۆچ ئەمەندە سەركزى و ملكەچى بنوئىن؟ ئەوى پىشكەشمانى دەكەن هەر ئەمەندەيە?... كەواتە نە. ئىمە كامەرانىمان ناوى. راستىيەكەى دلپىرى و فرمانان دەوى!».

بەللام كە پىياو لە فرماندا بوو، چى ھەيە تەگەرەى لى بدات كە كامەرانىى بوى؟ لە راستيدا كامەرانى برىتى نىبە لە سەرەوتى پرووت. ھەرۋەھا برىتتىش نىبە لە گەران بەدواى دلخۆشيدا، ياخود بەدواى بى فرمانيدا...

كام راستى پەرست لە ھەموويان پروگرژترە، ئەويش وەك ھەموو كەسىكى تر بەدواى كامەرانيدا دەگرى. ئەوئەندە ھەبە ئەويش لە رىگاي خۆبەو بەوى دەچى. بۆ وىنە: لە رىگاي چەند و چوون كەردن و تىگەيشتنەو ھەبە كە بەرەستەى ھەرە گەورەى كامەرانى دادەنرى. چونكە چەند و چوون كەردن رىگا تەخت دەكات بۆ كامەرانى، بەسايەى ئەوئەو ھەبە ھۆش لە خروشه بى بەرەكانى خۆى رزگار دەكات. ھەرۋەھا دەمەقالبى بى فەرىش بىدەنگ دەكات لە ناوئەند ھەست و تاسە ھەرە پروپووجەكاندا. جا ئەگەر ئەو پىكھات كامەرانيش لە تواناييدا ھەبە كە پىك بەيتىرئى. بەللام ئاخۆ ئەم كامەرانيبە چۆن دەبى؟... من باوئەرىم واىە، كە ئەم كامەرانيبە برىتتى لە بابەتتىكى تىكەل لە (خۆشەويستى) و (خۆنەواندن). خۆشەويستىش زۆر شىوئەى ھەبە كە لەگەل يەكتردا زۆر جياوازن. لەوئەو دەست پى دەكات كە دوو مرۆف يەكتريان خۆش بوى. لەوئەيشدا دەپرىتەو ھەبە مرۆف ھەموو مرۆفقاىەتتى خۆش بوى. ئەمەيش ئەو خۆشەويستىبە كە بوئەكان بەجوانى پىشانىيان داو. جا ھەر كەسىكىش چەند كاتىك، يان چەند رۆژىك، ياخود چەند سالتىكى بەخۆشەويستىبەو ھەبە بواردبى لەگەل كەسىكدا كە خۆشى وىستبى، لە تواناييدا نىبە كە لە واتاي كامەرانى تى بگات. چونكە پىي ناكرى جۆرە شاھكارىكى ئەمەندە خاوەن تەمەن بەيتىتە پىش چاوى خۆى كەوا لە چاوەنداز و كارساتە ئاسايىبەكان بگات، جوان و شەنگ و شوخ دەربكەون و مرۆف چاوبەست بكن!..»

بەرستى «ستاندال» ىش يەكىك بوو لەو كەسانەى بەتەواوئەتى تىگەيشتبوو: كە لە ناوئەند (كامەرانى) و (خۆشەويستى) دا تىگەيشتنىك ھەبە لە يەكترى!... ئەمەيش بەوئەدا دەركەوت كە لە يەكىك لە چىرۆكەكانى خۆيدا لە كامەرانى پالەوانى چىرۆكەكە دەدوى كە ناوى (فابرىس)ە، كاتى كە لە بەندىخانەى «بارم» دا بوو. (ستاندال) دەلى: «لاوئەكە لەژىر مەترسىيە مردندا بوو. بەللام ئەم تەنگوچەلەمەبە بۆ ئەو كەم بووبوو ھەبە لەوئەمەو ھەبە «كللىيا»ى يارى جارىە جارىك كوتوپ سەرى لى دەدا و، بۆ ماوئەبەكى كەم كەمىش لای دەمايەو، كە بەھۆى ئەو سەرلىدانانەو رۆژگارى بۆ رۆشن بووبوو ھەبە و، شەوگارىشى بۆ پىووبوو لە خەو و ئاواتى پى كامەرانى!...»

خۆشەويستى ئاسوئەى دەدات بەد!

ھەندى خۆشەويستىش ھەبە، كە لە دەستكەوتنى كامەرانيدا ھەر لە خۆشەويستى ناوئەند ژن و پىياو دەكەن، وەك: خۆشەويستى داىك بەرامبەر مندالەكەى، خۆشەويستى ھەئالەكان بەرامبەر پىشەواكەيان، خۆشەويستى ھونەرمەند بەرامبەر كارەكەى خۆى، خۆشەويستى خوداناسىش بەرامبەر خوداى خۆى.

جا ئەو تاوئەى بەتەواوئەتى خۆمانان لەبىر دەچىتەو ھەبە لەگەل كەسىكى تردا تىكەل دەبىن – كە بابەتتىكى شاراو پالمان پىوئەندە بۆ ئەو ھەبە ھۆشمان پەبى پى نابات – ئەو تاوئەبە كە دەگەبەنە كەنارى كامەرانى. ئىتر ئەو تاوئەى كە ئىمە لەناويدا دەتوئەنەو، ئەو كارەساتانەى كە فرىان بەسەر ئەو كەسەى ترەو نىبە، بەلامانەو ھىچ نرختىيان نامىن. جا ئەو ژنەى كامەران نىبە، ھەتا دى ھەر بۆ بەزمورەزم و خۆش رابواردن دەگەرى، كەچى ئەو ژنەى دلدارى لەگەل پىياوئىكدا دەكات، بەراكشانى سەر زەويش ھەر دللى خۆش دەبى!.

ئەمەيش راستە كە ئەگەر مرۆف خۆشەويستى خۆى بەكەسانى كز و بىدەسەلات بەخشى، زۆرى پىناچى تووشى دلتنەنگى و سەرگەردانى دەبى، دەكەوئەتە ژىر چنگى ھەست و تاسەى خۆبەو. چونكە ھەر كەسى گرفتارى ژنىك بووبى ياخود مندالەكانى خۆى، يان نىشتمانەكەى خۆى يەجگار خۆش بوى، لە راستيدا خۆى دەخاتە ژىر بالى بەختەو. ئەو ھەرچەندە ايش بنوئەنى كە لە تەندروستى داىە، بەللام زۆرى پىناچى تووشى دلشكاوى دى. ھەرۋەھا ھەرچەندە ايش بنوئەنى كە بەھىز و ھەرەتە، بەللام لەدواييدا كز و لاواز دەبى. ھەر چەندىكىش وا بنوئەنى كە ئازايە و بەئارامە و، بەرامبەر سەختى بەرگە دەگرى و، زوويش كۆل نادات، بەللام دوايى ناچار دەبى بپارىتەو ھەبە كەسانى تر كە بەزەبىيان پىيدا بىتەو. ئەمەيش سەبارەت بەوئەبە كە دەكەوئەتە ژىر چنگى بەختەو، بەدلىكى پىر گلارابوئەو چاوەندەبىتە نەخۆشى ئەو كەسانەى كە گرفتارى خۆشەويستىيان بوو، كە ئەمەيش دەبىتە ھۆى ئەوئەى كە ئەمەندە ئازار بەدلى بگات، لە ئازارى نەخۆشىيەى خۆى زۆرتربى!. چونكە ئەو ھەرچەندە ھىز و ھەرەتەكانى لەشى لە جىيەى خۆبان دان و تەواون، بەللام بەدلى ھەز دەكات دەستى يارمەتى درىژ بگات بۆ خۆشەويستە نەخۆشەكەى خۆى، كەچى ھەرچەندە دەكات يارمەتییەكانى كەلكىك ناگرن. جا لەبەرئەو پى بەدلى ئاوات دەخوازى كە خۆى نەخۆش بكوئە و ئەو خۆشەويستە ناسك و نازدارە بەنرخانەى

نه خوڅش نه کهون. که چي نه خوڅشيبه که، نه مه نده زوردار و سته مکاره، به نارو زووی خوڅی نه بی نیچیری خوڅی هله نابریږی. نه هه سر به سستی خوڅی ده وی، به کاری بهیښی، نه که به زه بی به که سدا بیته وه. جا له بهر نه وه زوری پیناچی، هاورپکه مان، ناچار ده بی هه ست به خوڅی بکات که پیاوکی ترسڼوک و ناپاکه و زورداري ده کات. هه مووی هه بهر نه وه ویش که نه خوڅش نه که وتوه!... نه جوره نازاری ده رو نیبه ش له هه موو نازار دکانی تر که تووشی مرؤف دین سه ختیره!...

جا بو نه مهی مرؤف خوڅی له جوره دلشکاوی و نازارانه بیاریږی، راستی په رسته هه یوانیبه کان ناموژگاری وا ده کهن که مرؤف گه نچی خوڅه ویستی خوڅی له هیچ شوینی کدا دانه نی، تا له وه دلنیا نه بی که خوڅه ویستیبه که ی ده ژی و بهر که ده گری و، به خوڅه ویستی به رامبه ری ده کری. جا لیرو هیه که کامه رانیبه کی زیندووی پاکي هه موو ده میی په یدا ده بی بو نه و خوداناسه سهر راستانه ی که خوڅان ده پاریزن له گونا ه، سه باره ت به و خوڅه ویستیبه ی که هه یانه به رامبه ر خودا و پیغه مبه ره کانی.

به سه زمانه کان له هه موو کهس کامه رانترن!...

یه کیک له و بهر هه لسته سامناکانه ی ده که ونه سه ره ریگی کامه رانی نه وه یه که مرؤف به هوی نه وه وه که میشکی پرپوه له تاین و پیشبینیبه تازه کان که پر له پیچونه نا، له م چهره خه ی نیمه دا تووشی راپاییبه ک دی له کاتی نه وه دا که خه ریک ده بی هه ست و تاسه کانی ناو دلی خوڅی شی بکاته وه و بیانه خاته وه سه ر بنجوبناوای خوڅان و هو ی په یدا بوونیسیان بدوژیتته وه. که چي له لایه کی تریشه وه گیانه له بهر ده کان و مرؤفه به سه زمان و ساکاره کان له ریگیبه کی وا وه کامه رانیبیان ده ست ده که وی که له گه ل سروشتدا زورتر ده پروات به ریته. نه مه بيش سه باره ت به وه یه که نارو زووه کانی دلین له هی نه وانی تر ساکارتر و راستره! چونکه مرؤفی نوئی پیشکه وتوو، و انا مرؤفی شاری هه ر له توتیبه ک ده کات که بوته به نده ی چنه بازیبه که ی خوڅی و له په نای نه ودا ده ژی، که هه رگیز وازناهیښی له وه ی که نیاز بیه خشی به خوڅی، هه ست به رامبه ر نه و شتانه ی که ده یانینی که چي له راستیدا هه ست به هیچ تاسه به کی خوڅه ویستی یاخود نه نگه ویستی به رامبه ریان ناکات!... چنه د سالیکیش له مه و پیش روژنامه ی (تایمز) ی نینگلیزی له ستوونیک له ستوونه کانی خویدا نه م پرسه ی بلاوکرده وه، که له خانه ی سکاالا دا نو سرا بوو: «ناخو حه ز ده که یت رازی کامه رانی بزانیته؟» له پاش نه وه له هه موو لایه که وه

نامه ی خوینده وارانی به سه ردا داباری، له وانه وه که «به دوا ی کامه رانیدا ده گه ران». روژنامه که یش بو هه ریه که یان نامه یه کی وه رام دایه وه که نه م چنه د دیره ی (پیر مه تتی) ی تیدا نو سرا بوو که له نو سرا وه که یدا هه یه: «داوا بکه ن ده تاندری تی. بخوازن ده ستان ده که وی. له ده رگا به دن بو تان ده کریته وه. چونکه هه رکه سی داوا بکات وه ری ده گری، هه ر که سی بخوازی ده ستی ده که وی هه ر که سیکیش له ده رگا بدات بو ی ده کریته وه».

نه مه یش له راستیدا رازی کامه رانیبه، چونکه هه ر که سی به دوا ی خوڅه ویستی یاخود بکه ری ده یدوژیتته وه. هه ر که سیکیش بی خو پاراستن خوڅی به خت بکات له پیناوی خوڅه ویستی یاخود دوستی ده ست ده که وی. هیچ که سیکیش کامه رانی ده ست ناکه وی، نه و که سه نه بی که په رده ل نارو زووی ده کات!...

کامه رانیبش نه گه ر بیته ببیه یه وه سه ر بنجوبناوای خوڅی، هه ر نه وده تا که نه ویش چنه د جوره خه باتکردن و خه فته خواردنیکه، که نه و ده رمانی چاوبه ستنه یان به ناودا ده پروات، که هه رچی خوڅشیه کی هه یه له سایه ی نه وه وه یه، مه به ستیشم له وه: (هیوا) یه!...

کامه رانی بی خوڅشینی پیک نایه ت!

جا له مانه وه هه مووی بو مان ده رده که وی که ژیانی کامه رانی و ژیانی سه رگه ردانی له نارادا نیبه. چونکه له راستیدا که سایه تی یاخود به و ا تیه کی تر «ده روونی کامه ران» و «ده روونی سه رگه ردان» هه یه. چونکه هه رچی ره شبینه که هه ستی به سه رمایه ک کرد ده لی: «ناخ له ده ست سه رما. نه و نده ی ماوه له ناوم بیا!». که چي پیاوی خوڅشینی ده لی: «کزه پای سارد چنه د خوڅه» نه م له بهر نه وه کامه رانه که هه ست به گه رمی ده کات. بو یه کا هه ست به گه رمی ده کات که کامه رانه!... هه روه ها نه گه ر نه خوڅشیش بکه وی، هه ر له خوڅشینی خویدا ده میښته وه.

بیرم دی ماموستایه کی راستی په رستم هه بوو، جارتیکیان تووشی نه خوڅشیی زه ردووی بو. من له ژیانی خویدا له و ماموستایه م خوڅشینیکی ژیرتر نه دیوه. خو هه ستیشی ده کرد به نه خوڅشیه که ی خوڅی. که چي له گه ل نه وه شدا ده یگوت: «من نه وه ده زمان که تووشی نه خوڅشیی زه ردووی بووم... نه مه بيش وا هه لده گری که دل م پی ته نگ بی، به لام تا خو م نارو زووی دلته نگی نه که م دلته نگ نابم!...». به لام له بی به ختیمان هه که هه موومان راستی په رست نین. خوڅشینیبش به نده به چنه د هو یه که وه: له سه رووی هه موویانه وه به نده به دایک و باوکه وه. پاشان به په روه رده کردنه وه له تافی مندالیدا، چونکه هه ر مندالیک له

باوک و دایکتیک بووی که ریک بن له گه ل یه کتردا و ، بیگرنه خوشه ویستی خویان ، به درتژیایی ژیانی خوی بهو ههسته وه دهژی که له تافی مندالییه وه پتوهی گه وره بووه . ئەو ههسته ییش بهرامبهر جیهانیک دهکات که پری بی له خوشه ویستی و گهرموگورپی ههست و تاسه و تیگه یشتن له یه کتری . هه چی خیزانه ناکوکه پچرپچره کانیشه که له ناو یه کدا بوون به بهش به شه وه ، منداله کانیمان و به خپو ده کهن که ره شبین بن له ژیاناندا . ژنی ناکوکیش له باریدا هه یه له میرده که ی خوی پیاویکی و دروست بکات که له چاویلکه یه کی ره شه وه ته ماشای ژیان بکات!...

چوار دهرمان بۆ کامه رانی!

ئوه نده هه یه ههروهک له مه و پیتش گوتمان کامه رانی بریتییه له کاریک که به دهست خۆمانه جیهه جیی بکه یین . له بهرئه وه له تواناییماندا هه یه که دهروونی خۆمان و که سایه تی خۆمان سه رله نوئ دابرتیینه وه ، ته نانهت له پاش تافیتی مندالیی پر هه ناسه ساردی و ژن هیتانیتی سه رنه گرتوویش .

لای منیش چوار دهرمان هه یه بی ئوه ی به ته و اوته تی ئه و نه خوشییه چاک بکاته وه . هه ر له و بابه تانه یشه وه دهرمان هیتان که له مه و پیتش به درتژی لییان دوو اووم :-

(۱) فرمان . یاخود ههروهک «شیللی» گوتوو یه تی : «له راستیدا کامه رانی پیاوی هه ناسه سارد له ناو (کار و فرمان) دایه .» چونکه بیرکردنه وه ی بۆ سه روپی و بیتهر ، که پیاو ناخاته سه ر فرمانکردن ، هه موو ده میک به ره و سه رگه ردانی ده بات . هۆی ئه مه ییش ئه وه یه که دلئ مرۆفه که پر ده کات له گومان و سه رلیتشیواوی . که چی کار و فرمان هه ر کار و فرمانیک که پیت بجیتته سه ر راسته و راست ده تبا بۆ کامه رانی .

له م بابه ته یشه وه (به تراند ره سل) ده لئ : «کاتییک که گوی ده گرم له ده مه قالیی دۆسته زبه ره کانه م ، پیاوه خوینده واره کان ، هه ر له خۆمه وه ره شبینی ده مگرئ . که چی که له گه ل باخه وانیتی ساویلکه دا گفتوگو ده که م هه ست و ده که م که ژیان هه لده گری بۆی برین . له بهرئه وه ته نانهت ئه و کار و فرمانانه ییش که بهرناگرن بۆمان ، وهک هونه ره کان و یارییه کان ، یه جگار به که لکن . هه چی هونه ره ، ئه ندیشه مان کیش ده کات بۆ ئه و رینگایانه ی که خوشییان لئ و هه رده گرین . گره و کردنیکی یاریی (بریج) ییش له تواناییدا هه یه که بیرکردنه وه کانه م له دوارۆژی نه زانرا و لابدات ، ههروه ها له و رابردوو هیش بییرمان دووربخاته وه که به هیچ کلۆجیک چاره ناکرئ! . که واته «شیللی» راستی نه کردوه ، که

گوتوو یه تی : «کامه رانیی دهروون له ناو کار دایه ، بام ئه و کاره هه رچۆنیک بی ؟» . په یه نده ییش له ناوه ند (کار) و (کامه رانی) دا به راده یه کی و به هیتزه که پیاو ناچار ده کات ، هیچ رۆژتیک بی کار و فرمانی ته و او نه مییتته وه . جا ئه گه ر هاتوو له و فرمانه لایدا که هه موو ژیانی خوی تیدا به خت کردوه ، به بۆنه ی گه یشتنییه وه به ته مه نی په ککه و ته یی ، پیتوسته کاریکی تر بدۆزیتته وه بۆ خوی ، هه رچه ندئ بچووکیش بی... یاخود به بابه تیکی دلخوازی خۆبه وه خه ربیک بکات . یاخود ده ست بکات به خویندنیتی تازه بابه ت . واته هه ر ده بی کاریک بدۆزیتته وه بۆ خوی که خۆی پیتیه وه خه ربیک بکات . چونکه ئه مه ته نیا هه لیکه بۆ ئه و که بتوانی (لاوینی) ی خوی پتوه سپاریزی! . یه کییک له شاگرده کانی (سۆکرات) پتی گوت : «که تو له زینداندا ییت بۆچ فیری ساز و تاواز ده بییت ؟ خۆ ئه وه نده ی نه ماوه بگه یته مه رگ» . ئه و ییش وه رانی دایه وه ، گوتی : «بۆ ئه مه ی پیتش مردم زانیاریی خۆم په ره پی بده م!» . سه یرکه ئه م وه رانه چهنده جوانه !؟ . چهنده و اتاکه ییشی قووله !؟...

(۲) دلئ زۆر ته نگ نه بی به وه وه که فری به سه ر تۆزه نییه . ره نگه تو بلتی : «ئوه ی به سه ر «کووریا» دا دئ ، یه جگار دلئ ته نگ ده کات» . یاخود بلتی : «به راستیی «ئهن دۆنیسیا» ئه مه نده شه پرزه بووه ، خه موخه فته هه راسیان پی هه لگرتووم و ، خه و و خۆراکیشم نه ماوه !» . به لان تو نه کاربه ده ستیت ، نه ئه ندانی کۆری ئاسایشی نه ته وه کانی جیهانیشیت ، که واته ئه وه چاکتره بۆ تو که گه روگیتچه لی (کووریا) بۆ ئه وانه به چی به یلیت که خاوه ن پایه و ده سه لاتن و ، له ده ستیشیان دئ که تیی بگه ن و چاره ییشی بکه ن . له م قسه یه ییش و تینه گه یته که ده بی له که یه وه یه یه نی جیهان ناگادار نه بی . به لام تو ئه وه نده ت به سه که له و بابه ته وه شتیک بزانیته . هه رچی کار و فرمانی راسته قینه ی خویشته ئه وه یه که ببیتته هاو نیشتمانیتی چاک و به که لک له ناو ناوچه که ی خۆتدا . جا ئه گه ر تو ئه م کاره ی خۆت پیکه ینا و له شیوه یه کی هه ره باشیشدا برده ته سه ر ههروه ها «ئه گه ر هه موو هاو نیشتمانیک رتیبازی به رده م ماله که ی خۆی پاک کرده وه ، هه موو شه قامه که به جاریک پاک ده کرتته وه!» .

(۳) له بییرت بی ، که له بییرت بجیتته وه! ... له ده می ئیستاندا زۆرتر بژی تا ده می رابردووت . چونکه زۆر که سانی واهن ، له پیاو و له ژن ، که ئه گه ر بیروه ری سه رگه ردانیی پیتشوویان نه هاتایه وه میتشکه وه ، به (کامه رانی) یه وه ده ژیان . گه لیک میترد و ژن هه ن که ژیانی هه ردو و لای خویان به وه تال

دهكهن، كه پشم و قىنى كۆن دههيننهوه يادى خۆيان و زىندووى دهكه نهوه، چ به بۆنهى شتىكه وه بى، چ به هۆى بچووكترين گلەيبه وه بى كه دهيكهن له يه كتر. كه چى بۆ هه موو كه سىكىش وا هه لده گرى كه پشم و قىن له بىر خۆى بباته وه، چاويش بپۆشى له گوناھى كه سانى تر. چونكه هه كه سى پشم و قىن بنۆتى به رامبه ر كه سانى تر، بىگومان هه موو كه سىكىش به چاوى دوزمنايه تىبه وه سه ىرى ئه وه دهكهن. هه ر كه سىكىش چاوپۆشين و له گوناھ خۆشبوونى نه بى، بىگومان دوزمن له خۆى كۆده كاته وه. پياوى ژيريش ئه وه كه سه ىه كه له سه رده مى ئىستاي خۆيدا ده ژى!

(٤): له كارساتى دواړۆژ زۆر پيش مه كه وه!...

تۆ ئه گه ر «دوورين» بى، ئه مه شتىكى په سنده، ئه وه نده هه ىه له ئه ندازه ده رمه چۆ. به تايبه تى له به رئه وه ى تۆ ناتوانيت بزائيت به هه موو شتىك كه له مه ودوا روودهدات. (شكسپير) ىش راستى كردوه كه گوتويه تى: «هه ر شتىك به بىرماندا نه ىه ت بقه ومى، هه موو جارئ هه ر ئه وه ده قه ومى!...». وه نه بى ئىمه ىش هه ر له وه ئاگادار نه بىن كه له دواړۆژدا په ىدا ده بى، ته نانه ت ئه گه ر پيشبىنبىيه كه ىشمان راست ده ر بچى و ئه وى به بىرماندا ده هات بقه ومى، قه وما، هه ر ئه و بابه تانه ى كه به لامانه وه وا بوو ده قه ومىن، دوورنبىه كه كارىكى وامان لى بكه ن، گه لىك جياواز بى له و كار تىكر دنه ى كه خۆمان بۆ خۆمان دپارى كردبوو!. كه سانى وايش هه ن كه هه موو ژيانى خۆيان به ترس و له رزه وه را ده بوئىر له وه رگه رانى تۆتۆمۆبىلىك، ياخود له كه وتنه خواره وه ى فرۆكه به ك، كه چى ئه و كار ساته ى كه لىي ده ترسان لىبان بقه ومى، لىبان ده قه ومى. له گه ل ئه وه ىشدا ئه وساكه ده ستىان نا په ر ژئ هه ست به ترس بكه ن!... كار ساته كه به لاي ئه و كه سانه وه سامناك دىته پيش چاو، كه چى كه ده ىش قه ومى، هه ر چه ند دهكهن هه ست به و ناخۆشى و ته نگانه به ناكهن!...

په نكه ئىستا هه ندىك له وانه بلتى: «به گران مرۆف پىي ده كرى (كامه رانى) له كانگاي ده روونى خۆيدا بدۆزىته وه. هه رگىز بۆشى ناچىته سه ر كه ئه و (كامه رانى) به له ناو كار ساتى ده ره وه دا بدۆزىته وه!...». ئه وه نده هه ىه بام خه رىك بىن كامه رانى له ناو ده روونى خۆماندا بدۆزىنه وه. چونكه به سه ره اتى زۆر كه س له پياوه ژىر و تىگه ىشتوه كان ئه وه ىان روون كردۆته وه كه له توانا ىيدا هه ىه (كامه رانى) به م جوړه بدۆزىته وه.

١٩٦٦/٥/٥

هونهری ژيانی خيزانی

نووسینی: ئەندری مۆروا

ئەم نووسراوه

نووسراوی (هونهری ژيانی خيزانی)، له لایەن نووسەری بەناوبانگی فەرەنسیسی، (ئەندری مۆروا) و، بەزمانی فەرەنسیسی دانرابوو. گۆفاری (کتابی)، که له شاری قاهیره دەردهچوو، له خاکی میسریدا، و، خاوەنەکهی (حیلمی مورا) بوو، له ژماره (٩) هەمی مانگی (١١) هەمی ساڵی ١٩٥٢، بەکورتی و پوختی گۆرپیویه سەر زمانی عەرەبی. منیش له ساڵی ٢١/٤/١٩٦٦ دا گۆرپیە سەر زمانی کوردی. (ئەندری مۆروا) ی شارەزا و پسپۆر، له زانستەکانی (دەروونی) و (کۆمەلایەتی) و (پەرەردەکردن) دا، له شێوەیەکی قوول و فراوان و، راست و پەوان و، سووک و ئاساندا، له بابەت (ژيانی خيزانی) ی نەتەوهی فەرەنسیسیه وه لیکۆلینەوهی کردووه گێروگرفتەکانی ئەو ژيانە و، تەنگۆچەلەمەکانی و، هۆی ئەو گێروگرفت و تەنگۆچەلەمانە و، چارەسەرکردنی ئەو گێروگرفت و تەنگۆچەلەمانە بەتەواوەتی دەرخستوو. ئەویش بۆ ئەمە ی خيزانانی (کامەران) و (خۆش گوزەران) و (سەرکەوتوو)، له خاکی فەرەنسه دا بێنە کایه وه، تا لەو خيزانانە نەتەوهیەکی (بەهێز) و (پیشکەوتوو) بۆ فەرەنسیسیه کان بێتە بەرهم.

(نەتەوهی کورد) یش هەرچەندە له زۆر رووه وه جیاوازه له (نەتەوهی فەرەنسه)، بەلام له رووی سروشتیی مرۆفایەتییه وه، له بنچینه دا وهک یهک وانه. چونکه وهک سەرئەجم دا، نەتەوهی کوردیش ئەو جۆره گێروگرفت و تەنگۆچەلەمانە و، ئەو دەر د و نەخۆشییانە ی هەیه که (ئەندری مۆروا)، له نەتەوهی فەرەنسه دا دەستنیشانێ کردوون. له بەرئەوه به پێویستەم زانی ئەم نووسراوه نایابه که له شاکارهکانی (ئەندری مۆروا) دەرئێت، پیشکەشی (نەتەوهی کوردی بەرێز) ی بکه، به هیوای ئەوهی که لک و خۆشیی لێ وەر بگرن. جا له خودام دەوی ئەم ئاواتەم پێک بێ.

شاکر فەتاح

(خاوەنی پرۆژهی خۆیندهواری کورد)

سلیمانی: ١٩٨٥

خۆشهویستی دوور له مەبهس

پهنگه راستترین قسه که له بابەت ژيانی خيزانییه وه کرابێ ئەوه بێ که بوێژی خوداپێداو (پۆل ڤالیری) کردوویتی، که دەلی: «لەناو هەموو خيزانیکدا جۆره (وه پاسبوون) یکی بێدەنگ و سەنگ هەیه، که پال دەنی به هەموو ئەندامیکی خيزانه که وه رهو بکات له مال و به ئاره زووی خۆی بژی!... هەر وه ها له ناوهند ئەندامهکانی هەموو خيزانیکیشدا هێزێکی چاولیکه ریبی سەیر هەیه که نزیکیان دهخاته وه له یه کتری. ئەم هێزهیش له و کاته دا له شێوهیهکی راسته قینه دا دەرده که وێ، که هەموو ئەندامهکانی خيزانه که له مەهر و له وه بهری خوانی شیتو دا کۆدەبنه وه و، هەستیش به خۆیان دهکەن که ئازاد و سەربه ست و هەر که سه یشیان به ئاره زووی خۆی دهجوولیتته وه!».

ئەم قسه یه یه یه بۆیه که به دللمه، که نه ژادی و سەربه رزی ژيانی خيزانی دەرده خات. هەر وه ها هۆی سەرگهردانی خيزانیش دەرده خات!... جا ئیمه، به جۆریکی تیکرایی، له ناو هەموو خيزانیکدا ئەم دوو جۆره هەسته پێچه وانه یه ده بینین: (وه پاسبوونی دەر وون) و (په یه نیدی گشت لای). کێ هەیه له ئیمه که ئەم قسانه ی (پۆل ڤالیری)، بیره وه ریبی کۆبوونه وه یهک له کۆبوونه وه خيزانییه جوانانه ی نەخاته وه یاد?... ئە ی کامان له ژيانی خۆماندا رۆژێکی وامان نەها تۆته به رده م که تووشی دلشکاوییه کی وا بووبین، که هێج دەر تانیکمان بۆ نە مابیتته وه که په نا به رینه به ر ژيانیکی خيزانی بێدەنگ و سەنگ له ناو لادیدا!...

له راستیدا خۆشهویستی خيزانی وهک گهنجیک وایه، نابێ به رەللا بکری. چونکه هاو ریکهت له به رئه وه تۆی خۆش دهوی که زبهره کیت. یاره که یشت له به رئه وه تۆی خۆش دهوی که شوخ و شهنگ و جوانیت... به لام خيزانه کهت هەر له به رئه وه خۆشی دهو بیت که ئەندامیکیت لهو. خۆشهویستییه که ی ئەو دووره له هەموو هۆ و ئامانج و مەبه سیکه وه!... چونکه تۆ له ناو ئەودا له دایکبوویت، له گوشت و خۆینی ئەویش دروست بوویت!...

که چی له گه ل ئەوه یشدا، پهنگه خيزانه کهت، له هەموو کۆمه لێکی تری سەر زهوی زۆر تر توور هت بکات، زۆر تریش قینت هه ل بسینی!... کێ هەیه له ئیمه که رۆژێک له رۆژان، له تافیکێ لاوینی خۆیدا ئەمە ی به خۆی نه گوتیب: «من لێره دا هەناسه م توندبووه، خه ریکم ده مر م. ئیتر له مه به ولا وه ناتوانم له گه ل خيزانی خۆمدا گوزەران بکه م... نه ئەوان له من تی ده گهن، نه منیش له وان تی ده گه م!».

که چی له گه‌ل ئه‌وه‌یشدا کت هه‌یه که له‌ناو بیگانه‌دا بی و که‌مه‌تره‌میی له‌گه‌لدا بنوین، یاخود به‌چاوی سووک سه‌یری بکه‌ن، هه‌ست به‌ئاره‌زوویه‌کی بی ئه‌ندازه‌ی دل‌ی خۆی نه‌کات بۆ‌گه‌رانه‌وه بۆ‌ناو ئه‌و خیزانه‌ی که به‌بیلبله‌ی چاوی خۆی و جیی هیوا‌ی خۆی ده‌زانی؟

ویژه‌وانی به‌ناویانگ (کاترین مانسفیلد) که له‌ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ ساڵیدا بووه، له‌ یادنامه‌که‌ی خۆیدا نووسیبوه: که به‌پیتویستی ده‌زانی له‌ خیزانه‌که‌ی خۆی دووریکه‌ویته‌وه چونکه تا له‌ناو ئه‌واندا بژی ناگات به‌و پیتگه‌یشتنه‌ی که خۆی ده‌یه‌وی پیتی بگات!...

که‌چی له‌ پاش ئه‌وه‌ی که له‌ خیزانه‌که‌ی خۆی دوورکه‌وته‌وه و، له‌ناو کۆمه‌لێک بیگانه‌دا نه‌خۆش که‌وت، هه‌ر له‌ناو ئه‌و یادنامه‌یه‌ی خۆیدا نووسیبوه: که پر به‌دل‌یادی رۆژانی خۆی ده‌کاته‌وه؛ کاتی که نه‌نکی ده‌هات به‌لایه‌وه و پیاڵه‌یه‌ک شیریه‌ گه‌رم و نانیه‌کی بۆ ده‌هینا و، به‌ده‌نگه‌ پر خۆشه‌ویستییه‌که‌یه‌وه پیتی ده‌گوت: «ها که‌چه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م بخۆ!» ئا به‌م رهنگه‌ (کاترین) که که‌وته‌ ته‌نگانه‌وه، هه‌ستی به‌خۆی کرد، که هه‌ر به‌و هیوا‌یه‌وه که جارێکی تر خۆی له‌ناو ئه‌و خیزانه‌دا بینیته‌وه که له‌وه‌پیش خۆی لێ دوورخستبووه‌وه و ریسوا‌ی کردبوو، دل‌ی خۆی پرکردبوو له‌ خۆشی و کامه‌رانییه‌کی وها که له‌ پیشیان دان نایه‌ن!...

راستییه‌که‌یشی ئه‌وه‌یه: که خیزانیش وه‌ک ژن و می‌ردیه‌ی وایه. ئه‌میش جوژه‌ یاسایه‌کی وایه که گه‌روگره‌فته‌کانی له‌ بایه‌خ و گرنگییه‌ زۆره‌که‌یه‌وه په‌یدا‌بوون!... خیزانیش بریتی نییه له‌ یاسایه‌کی پیشبینیانه، که یاسادانه‌ر یاخود سه‌ردارێک دروستی کردیه. ئه‌و له‌ راستیدا ئه‌نجامیه‌کی سروشتیه‌ی ئه‌وه‌یه که مرۆفایه‌تی دابه‌ش بوون به‌دوو ره‌گه‌زه‌وه، که منداڵ پیتی ناگرێ خۆی به‌پارێزی، که خۆشه‌ویستییه‌ی دایک ئه‌و که‌موکووپیه‌ی منداڵه‌ پر ده‌کاته‌وه، که خۆشه‌ویستییه‌ی باوک له‌ هی دایک ده‌ستکرد و ئه‌رکی زۆرتر تیدا‌یه، که له‌ میژووی مرۆفایه‌تییدا له‌و تازه‌تره. له‌ راستیدا به‌شیه‌کی به‌ره‌و رووی دایکه‌که - و اتا ژنه‌که - ده‌بیته‌وه ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و به‌شیه‌ که به‌ره‌و رووی منداڵه‌که‌ ده‌بیته‌وه!.

کارتیکردنی ئاره‌زووی سروشتی له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی خیزان

جا هه‌رچه‌یه‌که‌مان گوتوه له‌ باب‌ه‌ت په‌یوه‌ندییه‌ تایبه‌تییه‌کانی ناوه‌ند ژن و می‌رده‌وه له‌ باب‌ه‌ت په‌یوه‌ندییه‌کانی ناو خیزانیشه‌وه هه‌روا ده‌رده‌چێ. به‌واتایه‌کی تر ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ خیزانییه‌، هه‌موویان به‌ملا و به‌ولای هه‌ستییه‌کی زۆر سروشتیدا ده‌سوورینه‌وه، که ئه‌ویش «ئاره‌زووی دایکیته‌ی»یه. ته‌نانه‌ت ئه‌م ئاره‌زووی دایکیته‌ییه‌ له‌ زۆر جوژی

گیانله‌به‌ره‌کانیشدا هه‌یه!... چونکه ئه‌و هه‌سته‌ی که دایک هه‌یه‌تی به‌رامبه‌ر منداڵه‌که‌ی خۆی، هه‌ستییه‌کی پاک و جوانه. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ قسه‌ی هه‌مووان یه‌که... هه‌رچی دایکه‌ به‌لای منداڵه‌که‌یه‌وه وه‌ک په‌رییه‌کی خاوین وایه، که به‌هیزی و، هه‌موو ده‌میکیش قسه‌ی راست ده‌ریچێ، که نه‌هیتلی ئیش و نازاری یه‌ بگات و، به‌پارێزی له‌ ده‌رد و سه‌رگه‌ردانی که که‌ره‌سته‌ی ژبان و خۆش رابواردن و خواره‌مه‌نییه‌ی بۆ ئاماده‌ بکات!...

به‌کورتی منداڵه‌که‌ به‌لایه‌وه وایه که دایکه‌که‌ی په‌ناگا و شوینی سه‌ره‌وتی هه‌ره‌ بالایه‌تی، که له‌ په‌نا‌ی ئه‌ودا گه‌رم ده‌بیته‌وه و، ده‌حه‌سیته‌وه و، سه‌ره‌وت به‌دل‌ی و ئارام به‌ده‌روونی ده‌گات، که هه‌ست به‌خۆشه‌ویستی ده‌کات... له‌ سه‌ریکی تریشه‌وه منداڵه‌که‌، به‌لای دایکه‌که‌یه‌وه، ئه‌و که‌سه‌یه‌ که ده‌پیه‌رستێ، له‌سه‌ر رێدانی خودا و فه‌رمایشی ئاین!...

خۆشه‌ویستییه‌ی دایکیش بۆ کوره‌که‌ی و، خۆبه‌ختکردنیشی له‌پیتنا و پاراستنیدا، به‌کرده‌وه‌یه‌کی چاکی و دانانێ که چاکی به‌دریته‌وه، یاخود سوپاسی بکری... چونکه ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌، له‌ راستیدا جوژییه‌ که له‌ خۆپه‌رستی!... دایکه‌که‌ پر به‌دل‌ی ده‌یه‌وی خۆی به‌خت بکات له‌ پیتنا و منداڵه‌که‌یدا چونکه هه‌رچی منداڵه‌که‌یه‌ به‌شیه‌که‌ له‌ خۆی، له‌ گوشت و خوینی خۆی دروستکراوه... ته‌نانه‌ت درنده‌کانیش فیتری ئه‌وه‌ بووبوون که خۆشه‌ویستی بنوین، پیت ئه‌مه‌ی هیچ کۆمه‌لایه‌تییه‌کی مرۆفایه‌تی په‌یدا بووین. ئه‌مه‌یش به‌هۆی خۆشه‌ویستییه‌ی په‌گه‌زه‌وه په‌یدا بووبو له‌گه‌ل خۆشه‌ویستییه‌ی دایکیته‌یدا!...

خۆشه‌ویستییه‌ی له‌ش و خۆشه‌ویستییه‌ی دایکیته‌ی

هه‌روه‌ک خۆشه‌ویستییه‌ی په‌گه‌ز به‌نده‌ به‌ئاره‌زووی له‌ش یاخود به‌ئاره‌زووی خۆپاراستنه‌وه. هه‌روه‌ها خۆشه‌ویستییه‌ی دایکانه‌یش، به‌په‌یچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ به‌نده‌ به‌خۆ بیبه‌شکردنه‌وه، به‌خۆنه‌ناسینه‌وه. ئه‌م خۆشه‌ویستییه‌ش به‌پاکترین وینه‌ی خۆشه‌ویستییه‌ی سروشتی داده‌نری... ته‌نانه‌ت خۆشه‌ویستییه‌ی ئافره‌تیه‌ش به‌رامبه‌ر به‌پیاوه‌که‌ی خۆی، هه‌ندیک له‌ خۆشه‌ویستییه‌ی دایکانه‌ی تیکه‌ل ده‌بێ. هه‌روه‌ک له‌ خۆشه‌ویستییه‌ی (جوړج ساند)ی ویژه‌وان دا ده‌رده‌که‌وت به‌رامبه‌ر ویژه‌وان (ئه‌لفرید دی مۆسێ)، یاخود به‌رامبه‌ر «شوپان»ی ساز و ئاواز لێده‌ر... له‌راستیدا خۆشه‌ویستییه‌که‌ی ئه‌و به‌رامبه‌ر ئه‌و دووکه‌سه، به‌شی دایکیته‌ی زۆرتر تیدا‌بوو له‌ به‌شی ئاره‌زووکردنی له‌شبان!... وه‌نه‌بێ هه‌ر «جوړج ساند»ی ئافره‌تیه‌ش هه‌روا بووین، چونکه له‌پیش ئه‌ودا «ژان ژاک رۆسو»یش «مادام دی قارین»ی کردبوو به‌خۆشه‌ویستی خۆی، که به‌ته‌مه‌ن له‌ خۆی گه‌وره‌تر بوو، بۆیه‌کا پیتی ده‌گوت: «دایه!»...

ئافرىدە تەكە ھەرچەندە دالدارى ئەبوو، بەلام لە چاوى دايكتىكەو تەماشاي دەگرد و، خۆشەويستىيى بۆ دەنواند و بەتەنگىيەو دەبوو... ئەم چىرۆكە، ھەرۇھا، لە ناوئەند «بەلزاك»ى ھەرزەكار و «مادام دى بېرنى»ى دالدارەكەيدا رووى داو... جا لەم وىتانه و ھى تىرشەو دەردەكەوئى كە لە توانايدا ھەيە پەيوەندىيى تاسەيى و پەگەزى لە ناوئەند كورپان و ئافرىدە تانى پىگە بىشتوو دا پەيدا بىچ كە لە تەمەندا لەوان گەورەتر بن. ئەم پەيوەندىيانەيش ناو پەيوەندەكەيان برىتسىيە لە دالدارىيەكى بەھىز و ھەرەت لەلايەن كورەكانوھ. بەلام لەلايەن ئافرىدە تەكانوھ برىتسىيە لە تىكەلەيەكى كز لە خۆشەويستىيى پەگەزى و دايكتىيى... جا ئەم جۆرە ئافرىدە تانە، كە لە تەمەندا گەورەن، ھىچ كامىكتىيان خۆشەويستىيى پىچ ناچىتە سەر تا ھەست بەو نەكات كە كەسپىكى لە خۆى كزتر «دەپارىزى»، بەجۆرپىكى وا كە قوولتەرن ئارەزووى شاراوھى بىزوتىيى، كە ئەويش برىتسىيە لە ئارەزووى دايكتىيى!... لە راستيدا ئافرىدە تەكە ئەو كەسەى خۆش دەوئى و دالدارىيى لەگەلدا دەكات، كە لەسەر و شىوھيدا بەھىز و ھەرەتەوھ دەرىكەوئى بەلام لە راستىيدا و لە دەرووندا، كز و دامووى يارمەتى بى... لە چىرۆكە ناسراوھەكانى (برنادشۆ)يشدا: «چەك و پىاو» و «كاندىدا»، چەند وىتەيەكى تر ھەن كە ئەم راستىيە كۆنە دەردەخەن.

خۆشەويستىيى دايك بەرامبەر مندالەكەى دەبى چۆن بى؟!

خۆشەويستىيى دايكتىيى بەرامبەر مندالەكەى خۆى، يەكەم وىتەيە، كە مندال لە تەمەنى ساوايىيى خۆيدا، خۆشەويستىيى نموونەيى و خۆبەختكەرى لى فىر دەبى!... جا ئەگەر مندالەكە بەختى ھەبوو، و خودا دايكتىيى لەم رەنگەى دابوويە، ھەر كە چاوى كردوھ، بابەتى واى دىتە بەرچا، كە تى بگات كەوتۆتە ناو جىھانىكتى پىر دىلسۆزىيەوھ، نەك جىھانىكتى پىر دوژمنايە تىبەوھ، بەجۆرپىكى وا كە ھەموو شىوھەكى بەزەيى پىداھاتەوھ و، دۆستايەتى و خۆشەويستىيى تىدا دەبىنى... ھەرۇھا لەوھيش تى دەگات، كە كەسانى وا ھەن لەم جىھانەدا، كە ھەلدەگرن راست و رەوان، بەتەواوھتى پىشتىيان پى بىھستىرى... ئەوانە لەوانەن كە ھەموو شتىك دەبەخشن، بەلام لە تۆلەى ئەو بەخىشىنانەدا ھىچ شتىكتىيان ناوئى!... بەراستى ئەمە ژيانىكتى زۆر ناوازە دەردەچى كە مندال لە سەرھەتاي ژيانى خۆبەوھ بەكەوتىتە ناوچەيەكى وھاوھ. چۆنكە ئەم ژىنە لەبارىدا ھەيە كە مندالەكە وا لى بگات، ھەتا لە ژياندا بى، بەرچا فراوان و دلگەش و خۆشەيى بى. كە لە چاويلكەيەكى جوانوھ سەيرى جىھان بگات. كە ھەموو دەم باوېرىشى بەم جىھانە ھەبى،

كە بۆ دەبىتە سەرچاوى كەلك و چاكە و كامەرانى، تەنانەت ئەگەر تووشى خەموخەفە تىش بى، ياخود سەرگەردانى و بەدبەختىيىش رووى تى بگات... جا ئەم مندالە پىچەوانەى ئەو مندالە دەردەچى كە دەكەوتىتە ژىر چىنگى دايكتىيى بى ھۆش و كەللەبۆش و زۆرداروھ. ئەويش كە گەورە بوو پىاويكتى رەشەيىن و چىكلدانه بچووك و، زوو وەرپس بوو، و دل پىر لە گرى دەردەچى، كە كامەرانىيى ژيانى لى تىك دەدا و، ژىنىشى لەناو دەبات! كچانى وايش دەناسم كە لە تافى ھەرزەكارىياندا ھەموو دەم لە جەنگدا بوون لەگەل دايكەكانىياندا، كاتىكتىيى كە پىگەيشن، بوون بەژنى مېردار و دايكى دلئەنگ. پەلامارى كۆمەلەيە تىيان دەدا. پىر بەدل باوېرىشىيان وا دەگرد كە ھەرچى ئافرىدە تىكى سەرزەمىن ھەيە دوژمنايە تىيان لەگەلدا دەكەن!...

لەلايەكى تىرشەو ئەو دايكەى كە ئالۆش و خرۆشى خۆى پالى پىتوھدەنى بۆ ئەمەى لە رىتگاي راست لايدات، پىتوئىستە كردوھ نەنگەكانى خۆى لەبەرچاوى مندالەكانى خۆيدا نەكات، نەشەيلىتى واى لى تى بگەن كە ئەو كردوھ چەوتانەى ھەيە. چۆنكە ئەو مندالانە كە ھاتو دەروونە خاوتىنە تازەكەيان بەبىنن ياخود بەپى زانىنى ئەو رەوشتە ناپەسندانە ئازارى پىگەيشت، ئەوئەندە دل و دەروونىيان ناسكن، پشم و قىن و بىز لى كردنەوھ لەناخى دل و دەروونىياندا بىج بەست دەبن بەرامبەر دايكەكەيان، ياخود ھەر ھىچ نەبى وايان لى دى كە رىز لەو دايكەيان ناگرن!... ئەمەيش دەبى بەھۆى ئەوھى كە گەورەبوون و بوون بەباوك ياخود بەدايك، ئەوانىش لە تواناىيىياندا نامىنى كە مندالەكانى خۆيان لە شىوھەكى تەواو و دروستدا خۆش بوئى!...

خۆشەويستىيى پىاو بۆ دايك دوور نىيە كە بەبارى خراپدا ھەلگەرتەوھ!

ئەوئەندە ھەيە، لەسەرپىكى تىرشەوھ، ئەگەر دايكەكە زۆرتەر لە ئەندازەى خۆى دىلسۆزى و خۆشەويستىيى بنوتىيى بۆ مندالەكەى خۆى، دوور نىيە كە بەبارپىكى خراپدا كار لە مندالەكە بگات، واتا ئارەزوو و ھەستى واى تىدا وريا بگاتەوھ كە لەگەل تەمەنى ساواى مندالەكەدا نەگونجى!... بۆ وىتە لەگەل ئەو خۆشەويستىيە پەسندەدا كە دەبى ھەيى بەرامبەر بەدايكەكەى خۆى و لەگەل ئەو رىزگرتەيشدا كە دەبى ھەيى بەرامبەر بەدايكەكەى خۆى و، لەگەل ئەو رىزگرتەيشدا كە دەبى ھەيى بۆ ئەو ھەندى ھەست و تاسەى نەنگ و ناپەسند و سامناكىش بچىتە دلئەوھ بەرامبەر ئەو دايكەى... كەچى لەگەل ئەوھيشدا بەخۆى نەزانى كە واى بەسەر ھاتوھ!...

(د. ه. لۆرنس) که چیرۆک نووسیکی به ناوبانگی ئینگلیز بووه ئەم باره ناهه مواره ی زۆر به ناوازیی پيشان داوه که خویشی وهک ئەو که سهی که له چیرۆکه که یدا (کورپان و دلداران) نواندوو به تی، گرفتاری ئەو دهرده بووه. له چیرۆکه که یدا وای پيشان داوه که کورپیک دایکه که ی خوشه و بستییه کی به جگار زۆری له گه لدا نواندوو، به جۆریکی وا که ئەوه ننده دایکه که ی خوئی به دلدا چوو، که گه وره بووه نه ی توانیوه له دایکه که ی خوئی به ولاره ههز له هیچ ئافره تیکی تر بکات!...

بێگومان ئەو بارانه ی له سه ره وه دهرمانخستن، به باری جیاواز و له ئەندازه به دهر(۱) ده ژمیرین... به لām باری سروشتی ئەوه به که ژبانی خیزانی ماوه ی ئەوه مان ده دات که مه شقی خوشه و بستی بکه ین!... جا هه ر ئەمه بیه که ده بپته هۆی ئەوه ی که ده گه پتینه وه ناو خیزانه کاغان، هه ست به کامه رانییه کی سه رسورهبته ره ده که ین، بام له دلشدا قینمان لیبان بی!... ئەوه ننده هه به ئەو واتایانه ی که له بابته خوشه و بستییه وه، له تافی مندالیمان دا، له ناو خیزانه کاغاندا، فیربان ده بین، هه ر ئەوانه نین که ده بنه هۆی هانه داغان بۆ گه رانه وه بۆ لای خیزانه کاغان. بێجگه له وانه خانووی خیزانه که بيشمان هانه مان ده دات بۆ گه رانه وه بۆ ناو خیزانه که مان. چونکه هه ر له ویدا که خویمان به رله للا ده که ین و، چۆن ئاره زوو ده که ین وها ده چوولتینه وه!...

خۆشیه کی بی ئه رکی ژبان

په نگه به کتیکیش پیرسی بلتی: «بۆچ ئەم مه به سه به گران چنگ ده که وئی؟ بۆچ له هه ر کورتیه کدا ئاره زوو بکه ین، ناتوانین وهک خویمان ده مانه وئی بچوولتینه وه؟... وه رامیش بۆ ئەم پرسه، بێگومان هه ر ئەوه به که بلتین نه!... چونکه ئیمه له ناو کۆمه لایه تیدا رووبه ک پيشان ده دین. پتیره و بیه کی تابه تیشمان داناوه بۆ خویمان له سه ری ده رۆین، که سه لیه تیه کی خویشمان هه به ده یه دینوتین. کۆمه لایه تی و پتیره و بستییه کار و فرمانه کانیشمان هه ندی فرمانیان خستۆته سه رشانمان پتیره و بستییه به جیبیان به یینین... هه رچی ژبانی ناو خیزانیکیشه، که ئەندامه کانی هۆگری به کتر بن، ئەو فرمانانه و ئەو رووکه شه جوئی جوئیانه ی که ئەندامه کانی خیزانه که ناچارن له دهره وه ی مالدا جیبه جیبیان بکه ن، له ناو خیزانه که دا به ته واره تی که م ده بنه وه. چونکه ئەو ئەندامانه ئیواران له ناو مالیدا کۆده بنه وه. باوکه که له ناو ته ختی دانیشته که ی خویدا سه ره وت دها به خوئی و ده ست ده کات

(۱) وانا: حاله تی ساز.

به رۆژنامه خویندنه وه، یاخود خوئی له وه نه وزدانیک وه رده گری... دایکه که یش خوئی به دهرزی کاری و چینه وه خه ربیک ده کات، یاخود له گه ل کچه گه وره که ی خویدا له بابته سی چوار بابته وه گفتوگۆ ده کات، که هه موو که بیانویه ک پتیه انه وه خه ربیکه... که چی به کتیک له کوره کان له به ر خویه وه گۆزانییه په سنده که ی خوئی به چاک کردنه وه ی که لویه لی کاره باکه وه خه ربیک ده کات... سته م مندالیشیان ده ست ده کات به کردنه وه ی رادیو... جا ئەم کرده وانه یش هه موویان پتیره وانه ی بیده نگ و سه نگین... چونکه رادیو لیدانه که سه ر له باوکه که تیک ده دات و ناھیلتی رۆژنامه که باش بخوینتیه وه، یاخود خه وه که ی لی ده شپوتنی، بیده نگیی باوکه که یش، دایکه که وه پرس ده کات... مقومقوی دایکه و کچه که یش، ده مار میتشکی منداله کانی تر ده ور ووتنی ئەوانه هیچ کامیتکیان زۆر له خویمان ناکه ن هه ست و تاسه ی خویمان دهرنه برن. چونکه که م هه لده که وئی که شپوه ی هه لسان و دانیشتن له ناو ئەندامانی خیزانیکدا رابگیرئ!... به م په نگه له وانه هه ر کامیتکیان بگریه پر به دل باوه ری وایه که ئەوانی تر شیتن و، به هیچ کلۆجیک گوزه رانیان له گه لدا ناکرئ... که چی له گه ل ئەوه یشدا گوزه رانیان له گه ل ده کات و، ئەوه یش ده زانی که پتیره و بستییه له وه یش دلنیا بی، که هه ر کامیتک له وانه، له وانه به که بۆله بۆلیکی وهک بۆله بۆله که ی خوئی بدا به گوئی دا، یاخود چاوپوشینیکی وایان لی بوه شپته وه که به ر په چدانه وه و سه رکیشیی له گه لدا بی!... جا ئەو جویره که سانه، خویشیه کی سه رخوشانه له ژبانی خیزانیدا نادۆزنه وه. به لām هه ره وک له مه وپیش گوتمان، ده توانن به ئاره زووی خویمان بچوولتینه وه و، ئەو سه ره وته یش که ده یانه وئی، ده ستیان بکه وئی و پتیه کامه ران ببن. چونکه هه موویان ئەوه ده زانن که له ناو کۆمه لیک و دان، که هه رکه سه یان به وانی تره وه راهاتوه. خو ئەگه ر پتیره و بستییه بی، له گیروگرفت دا هاوبه شیی ئەوانی تر ده کات... جا ئەگه ر به کتیک له م لاسایی که ره وانه ی ناومان بردن، هاواری کرد له ده ست تاوله رزیک و ناوا، بێگومان ئەوانی تر ده موده ست خه می ده خوئن و به نه خویشیه که ی دلته نگ ده بن. بۆ وینه: خوشکه که ی پتیره و بستییه بۆ ئاماده ده کات تا تیبدا بنوی. دایکه که ی به دیاریه وه ده مینیتیه وه، خه می نه خویشیه که ی ده خوات، تا چاک ده بپته وه. به کتیک له براکانیشی به هه له داوان خوئی ده گه یینیتیه لای دهرمان فرۆشیک، بۆ دهرمان کرین. به م جویره نه خوشه که به ته نیا نامینیتیه وه، به لām ئەو پیاوه ی بی خیزان بی و تاک بی له جیهاندا، له سه رساردیی ته نیاییدا ده ست ده کات به له رزین... له و شوته نه یشدا که په یوه ندیه کانی خیزانی روویان کردۆته کزی سا له به ر هه ر هۆبه ک بی - پیاوه کان هه ست به پتیره و بستییه له یه ک

نزیکبوونهوه دهکهن. له بیرکردنهوهی خویشیاندا دهچنه سهر بیروباوهږی کومه ل بهو مهبهسهی که توله ی ونبوونی نهو کومه له بچکوله یه بو خویمان بکه نهوه، که پتی ده لین: «خیزان» و نه دنامه کانیشی دلیان پره له خو شه ویستی و ههست و تاسه ی گهرموگور بهرام بهر یه کتر.

شهروشوری ناو خیزان!

نهمه ییش ناشکرایه که ژبانی خیزانی پرهنگه بی وهی نه بی. به وینه: وهک نهو ناروزوی سه رکیشییه ی که له میتشکی زور کهس له هه رزه کاران دایه. چونکه خیزان ههروهک خو شه ویستی تیدا دهری نهنگه ویستییه ی تیدا دهری. نهم پشم و قینه ییش زورجاری وا هه یه توندوتیژ ده بی. چونکه پیچه وانه یی که لک و پیوستی نه دنامه کانی خیزان پهره به وپشم و قینه ده دات! بیجگه له وه نه دده ییش دل راگرتن و کرده وهی شیرین له ناو نه دنامه کانی خیزانه که دانای، که هه ندی له و توندوتیژی شه روشوره یان که م بکاته وه. من له وه پیتش رابواردنیکی شه ویی خیزانیکم پیشان دا، که هه موو نه دنامه کانی خو شی له سه روت و حه سانه وهی ته وای خویمان بیین، چ له رووی هوشه وه، چ له رووی له شه وه. ههروه ها هه ربه که ییشان بی په روا به ناروزوی خو ی رابویری. به لام نهم جوړه سه ربه سستیبه به ره لاله ی بو کوپیان کیش ده کات... بیگومان نهم ییش وهک هه موو سه ربه سستیبه کی بی سنور ده یانخاته ناو نهو جوړه نارواوه و پشیویه وه که ژبان له پیوا تال ده کات، که گوژه ران سه خت ده کات... که ته ماشا ده که ییت تاک و ته رای خیزانه که هه ربه که یان به جوړتیک سکالا ده کات و، بوله بول ده کات، نهم سکالا و بوله بول کرده ییشان هه رگیز ناپرته وه. نهم یان له ده ست بونی گوله کانی نه ویتر ده بولینی. نهویان له ده ست قاووقیژی براکه ی هاوار ده کات!... یه کیکیان ده یه وی له به ره به یاندا ده نگه ده نگ نه کری، تا تیر به وهی. نه ویتریشیان ده یه وی له شه ودا ده نگه ده نگ نه بی، تا زووه ی لی بکه وی! نهم یان له مقومقوی سه ر به به تی ناینی دلی ته نگ ده بی. نه ویتریشیان که له به بهت زرنه کاریه وه ده دین، نهمه نده پیش ده خواته وه، ددانی خو ی ریچ ده کاته وه... مافی هه لدانیش له قسه دا هه موو دم بو هه مووان دروسته به کار به ییری. به لام زورجاری وا هه یه که له شپوه یه کی تووره و تروبی و درنده ییدا به کار ده ییری، که نه نجام به وه ده گات په یوه ندی ناوه ند نه دنامه کانی خیزانه که به ته واده تی تیک بچی!...

بارستایی هوشی خیزان

جا له ناو نهم جوړه خیزانه دا، هه موو نه دنامه کی له سه ر نهو پیتره ویبه ده روات به رپوه، که کزترین که سایه تی و هوش و پایه یان دایناوه... نهمه هه ره له وه ده چ که چنه د که سیک پیکه وه بریون به رتگادا، به لام به گورجیه کی وا بریون به رتگادا، که رتیک بکه وی له گه ل رویشتی سستترین که سیاندا له رویشتندا. دور نییه که خو هیتانه خواره وهی نه دنامه کانی خیزان بو بارستایی کزترین و که مترین که سیان، به لگه بی بو نه وهی که هه موویان گیان سووکن و خویمان نایه ته پیش چاو، به ته نگ دلی یه کتره وهن، به لام له راستیدا ده بیته هو ی نزمکرده وهی بارستایی ژبانی هوشی خیزانه که... به لگه ییش بو نهمه نه وه یه که هه ر روژتیک میوانیکی ناوازه و پایه بلند بانگ کرایه سه ر نانخوردن له سه ر خوانی نهو خیزانه، له پر بارستایی هوشی خیزانه که به رز ده بیته وه!... که ته ماشا ده که ییت: نه دنامه کانی خیزانه که، که جارن به بی ده نگیه که وه داده نیشن، یاخود قسه ی پروپوچیان ده کرد، له پر ده ست ده کهن به ده رخسستی زبره کییه کی ناشکرا و دیار و، ده رپینی بیروباوه رتیک به رخ!... نهمه ییش سه به رت به وه یه که نهمه له پیتناو دل راگرتنی خاوه ن گفتوگو تازه که یاندا کو ششیک کی وا ده کهن، که له وه پیش له ناو خو یاندا نهو پایه خه یان - به جوړتیک تیکرایی - به گفتوگو خو یان نه دده... جا له به رته وه نهمه یه جگار خراپه که خیزان هه ر به خو یه وه بنووسی و، له کوپونه وه کانی خو ی و کوپه کانی ناو خو ی به ولاره، که سیک بیگانه نه خاته ناو کوپونه وه و کوپه کانی خو یه وه، تا له گفتوگو و بیروباوه ر درپیندا هاوه شییان بکات... له راستیدا له هه موو شتیک پیوستتر بو خیزان نه وه یه، که گیت و شه پولی بیروباوه ری تازه له هه موو ده میتکا دینه ناویه وه. ههروهک شه پوله کانی زری دینه ناو که نده لانیکی گوره و فراوانه وه که کرایته وه بو پیشوازی کردنی نهو ناوانی که هه موو دم تازه ده بنه وه...

ناین و ویزه و ساز و ناواز

نهمه مه رج نییه که میوانه بیگانه که بو خو ی بیته ناو خیزانه که وه، نه وه نده ی به سه که بیره کانی و هونه ره کانی له ناو خیزانه که دا بیسترتین و بیترین... به وینه: وهک نهو ویزه وانه گه وره یه و، نهو ساز و ناواز لیده ره هونه رمه نده که خیزانه که گو ی له نووسینه کانی، یاخود له ساز و ناوازه کانی ده گرت له شه وگاره رابواردنه کانی خویدا. ههروه ها خو پندنه وه کانی ناو خیزانیش له به بهت نووسراوانی ناینیه وه کاریکی باش ده کهن له چا وکرده وهی

ئەندامانى خىزان و رۆشنىڭ كۆرۈنۈشى بېرىپتۇ. گەلىك لى ۋېيژەۋانە ناۋازەكانى ئىنگىلىزىش دانيان بەۋەدا ناۋە كە شىۋەي نوۋسىنە ۋېيژەۋىيەكانيان، لە ساىەي خۇتۇندەنەۋەي ھەمەۋ دەمىي نوۋسراۋە گەۋرەكانەۋە، بۆ پىكەتاتۋە. جا ئەگەر لە ناۋ نافرەتانى ئىنگىلىتەرەي چەرخی ئىستادا ژمارەيەكې زۆر لە نوۋسەرەنە بېيىرى كە نوۋسىنەكانيان ناۋازەۋىيەكې سىرۋىستىيان تېدا بى، لە راستىدا بەشى زۆرى ئەم ناۋازەۋىيە لە ساىەي ئەم خۇتۇندەنەۋە تايىنىيەنەۋەيە كە ھەر لە مندالىيانەۋە پاراستوۋىيان لە قىسەي پىروپوچ ۋ دەمەۋەرىي خىزانى. بېئىچە گەۋەر راشيان ھېئان بەشىۋە ناۋازەكانى نوۋسىنەۋە. تەناتە نافرەتە ۋېيژەۋانە بە ناۋاۋىيەكانى فەرەنسىە كە لە چەرخی ھەۋەھەمدا ژىاون، ۋەك (مادام دى سىفنىيى) ۋ (مادام دى لافاينت)، بە ھېچ شىتېك نەگەيشتۋەنەۋە ئەم پايە ۋېيژەۋىيە بەرەزى خۇيان، بە ساىەي خۇتۇندەنەۋە ۋ لىكۆلئىنەۋە (لاتىنى) يەكانى سەرەدەمى مندالىيانەۋە نەبى.

يەكېك لە تەنگۆچەلەمانەي كە پەرە دەدات بە پىروپوچىي گىفۇگۆي خىزانىي رۋوت ئەۋەيە كە ھەندىكەيان ۋا رادېن كە قىسەكانى خۇيان تەۋاۋ ناكەن. چۈنكە ئەۋانە بە ئاسانى لە يەكتر تى دەگەن، بام قىسە كە لە سەرەتايشىدا بى. لە بەرەۋە بە پىۋىستى نازان تەۋاۋى بىكەن. جا بۆ ئەمەي بەسەر ئەنجامى ئەم جۆرە خۋە خراپەدا زال بىن ۋ، بارستايىي بىر ۋ ھۆشى خىزانەكە بەرز بىكەنەۋە پىۋىستە ئەندامەكانى خىزانەكە لە شىۋەيەكې رىكۆپىتكا ئاگادارى پەيدا بىكەن لە شاكارە ناۋازەكاندا، كە مەۋقايەتە بەرەھەمى ھېئان لە كۆرى ئاين ۋ ۋېيژە ۋ ساز ۋ ناۋاز ۋ زىنگارى ۋ گەلىك بابەتى ترادا...

ھېچ پىئەمبەرىك لە ناۋ نىستمانى خۇيدا رېزى لى ناگىرى!

ھەلەيەكې تىرىش ھەيە كە لە لايدەن ھەندى خىزانەۋە دەربارەي ھەندى ئەندامى خۇي دەكرى، ئەۋىش ئەۋەتا كە بەچاۋىكى پىر تەرەخەمەۋە سەيرى خۇيان ۋ خۋاستەكانى دلېان ناكىرى. ئەمەيش لە رۋى ئەۋەۋە نىيە كە دۋژمنايەتېيان لە گەلددا بىكەن، ياخۇد بەرەۋەكانىيان لە گەلددا بىكەن. تەنىيا ھەر لە بەرەۋەيە كە ۋا راھاتۋون لە سوۋچىكى ديارىكراۋە سەرنجىيان لى بىدەن. بەۋىنە: كېچەكانى «پرونى» كە بۆ جىھان كە لە پورېكى ۋېيژەۋىيى ناۋازە ۋ نەمىريان بە جى ھىشتۋە، [ۋەك چىرۇكەكانى: «بەرزايىەكانى ۋوذرېنگ» ۋ «جىن ئىي» ۋ گەلىكى ترا، باۋكىيان بەچاۋى ئەۋەۋە سەيرى نەدەكرەن كە ۋېيژەۋان، ياخۇد خاۋەنى نوۋسراۋان، ۋېيژەكەي ئەۋان بەلاي ئەۋەۋە ھەر بۆ «راۋاردن»

دەستى دەدا!... ھەرۋەھا «تۆلىستۇي» يش بەلاي ژنەكەي ۋ كورەكانىيەۋە، زۆرتر بەخاۋەن خىزانىكى لە ھەمەۋ كەس بەدەر دادەنرا، تا ۋېيژەۋانېكى جىھانى. ئەگەر لە سەرەدەمى ژيانى (تۆلىستۇي)دا لە ژنەكەيت پىرسىيە كە پاىەي (كۆنت)ى ھەبۋ، تۆلىستۇي چۈن پىۋاۋىكە... بىگومان لە ۋەرام دانەۋەدا، لە ۋېيژە ۋ ھەلەكەتۋوۋىيەكەي ئەۋ نەدەدەۋا... بەلام سىكالاي لە دەست گىرۇزى ۋ رەۋىشتە جىۋاۋازەكەي دەكرە، كە لە لا يەكەۋە بۆ ئەۋە بانگى دەدا كە دەس ۋ پىئەۋەند ۋ كارەكەر لە ناۋ مالاندا رانەگىرىن، كە چى لە لا يەكې ترىشەۋە لە درەنگە كات ۋ ناكاۋدا داۋاي لە ژنەكەي خۇي دەكرە: شىۋى پانزە مىۋان ئامادە بىكەت!...

لە راستىشىدا مەۋق لى ناۋ مالى خۇيدا، خۇي پى ناگىرى، ھەر دەيەۋى ۋەك ھەيە خۇي بنۋىتىن. اتا سەرەستىي خۇي بە تەۋاۋەتى ۋە رىگرى. جا لە بەرەۋە كەس لە ناۋ خىزان ۋ مالى خۇيدا بە پىرى پاىە بلىند، ياخۇد بە پاەۋان دانانرى. پىئىشيانىش گوتوۋيانە: «ھېچ پىئەمبەرىك لە ناۋ نىستمانى خۇيدا رېزى لى ناگىرى!»... جا لە مەۋەيە كە زۆرچارى ۋا رۋوۋەدات، پىۋاۋى گەۋرە دەكەۋىتە سەر ئەۋ باۋەرە، كە بۆ ئەمەي بتوانى فرمانى سەرشانى خۇي بە تەۋاۋەتى بە جى بەئىن، پىۋىستە لە مالى خۇي رەۋىكەت ۋ، خۇي لە خىزانى خۇشى دۋرېخاتەۋە!... ئەمەيش بە تەۋاۋەتى لە «تۆلىستۇي» رۋوى دا. بۆيەكا خىزانى خۇي بە جىتەيتش، تا ۋەك خۇداناسىتى دۋر لە بابەتى جىھانى گۈزەران بىكەت. [جوجان]ى ۋ پىنەكىشىش گوتى لە ناۋازىكى دەرونى خۇي بو پى دەگوت: «باۋك ۋ داكى خۆت بە جى بەئىلە!»... ئەۋىش مالى خۇي بە جىتەيتش ۋ كۆچى كە بۆ دۋرگەي «تاهىتى» تا لەۋىدا ۋەك خۇداناسىتىك لە پەرىستگاي ھونەردا، خۇداپەرىستىي خۇي بىكەت... بىگومان ھەر كامىكىمان بىگىت، ھەر ھېچ نەبى، جارىك لە ژيانى خۇيدا، تۋوشى گىچەلېكى دەرونىي ۋاۋو، كە لەۋ ماۋەيەدا گوتى لە ھاۋارى (كورى گومراە) بوۋە ۋ ھانەي داۋە بۆ پىچراندنى پىئەۋەندى خىزانىي ۋ گۈزەران لە ناۋ ژىانېكىشدا كە پرى بى لە سەرەستىي ۋ بەرەللايى...

بەلام مى باۋەرەم ۋاىە كە كەلكى ئەم ھەلانتە بە ھېچ دەرىچى. چۈنكە ئەۋە بىرىتېيە لە راکردنېك لە دەست پەيۋەندىيە خىزانىيە «سروشتى» يەكان بۆ ناۋ پەيۋەندىيەكانى دەرۋە، كە «ناسروشتى» ن!...

ھۆي ئەمەيش ئەۋەيە كە مەۋق بۆ ئەۋە دەروست نەكراۋە كە بە تەنىيەي بى. سا ئايا

له بهر ئه وه هه را بکات له مالى خوێ که بچیتته ناو ته نیایی خوداناسه کانه وه، یاخود بچیتته ناو ته نیایی ئه و وێژه وانانه وه که به سه رکزییه وه داده نیشن، یا بچیتته ناو ته نیایی ئه و شیت و هارانه وه وهک «نیتشه» کردی... تازه له وه دا هیچ گومانیک نه ماوه، که تیگه بشتوویی ته واو و راسته قینه، وهک «مارکس ئۆرلیوس» ی مه ند و زرنگ ده لئ: «به وه ده ست ناکه ویت که پیاو له جیهان خوێ دوور بخته وه و گۆشه گیری بکات!...

به کورتی هه را کردن له ژبانی خیزانی ره نگه به ئاسانی بچیتته سه ر، به لام هیچ ده میک به کار نایه ت و بی به ر ده رچیت!... چاکتر له وه، کاری گرانتر له وه، کرده وه ی مه ردا نه تر له وه، ئه وه یه: که پیاو تی بکوشتی بارستایی بی و هوشی خیزانه که ی خوێ به رز بکاته وه... له گه ل ئه مه یشدا ئیمه له راستیدا ناتوانین ئه وه له بی خۆمان بیه ینه وه، که له ژبانی هه رزه کاراندا، ماوه یه کی وا هه یه، که ئه وه هه رزه کارانه، به پیتی سروشتی لاوینی خۆیان «پتوه ند» دکانی ژبانی خیزانی زۆتر ده بین، له که لکه گه وره کانی... جا ئه م ماوه یه که ئیمه پتی ده لئین: «ته مه نی شپرزهی»... جا بۆ ئه مه ی ئه و «ته مه نی شپرزهی» یه، به جوانی و راستیی پیشان ده یین، پتوبسته له سه رمان: له و په یوه ندییانه وردبینه وه، که له نا وه ند ئه و پشته جوی جو پتییانه دا هه ن که ئه ندامه کانی خیزانه که له وان هه هاتو نه ته خواره وه، به مه رجی له چاوی ئه وان هه خۆشیا نه وه سه یری ئه و په یوه ندییانه بکه یین.

نه که ن مندال به نازداری فی ر بکه ن!

له مه و پیت له بابته هه نگاوی یه که می ئه م په یوه ندییانه وه که له نا وه ند ئه و پشتانه دا هه ن گفتوگۆم کردوه. و اتا: سه رده می هه ست و تاسه ی سروشتی بی ئه ندازه، که له لایه ن دایکه وه پیشان ده درئ به رامبه ر منداله که ی خوێ. هه روه ها هۆگری و با وه رپیت کردنیکی بی ئه ندازه، که له لایه ن منداله که وه پیشان ده درئ به رامبه ر دایکه که ی خوێ. جا ئه م جو ره هه ست و تاسانه که یه ک بۆ یه کتری پیشانی ده دن، سروشتین. هیچ گومانیک له وه دا نییه به لام هه ست و تاسه ی ناسروشتی ئه وه تا که دایکه که له ئه ندازی تی به رپیتی تا ده یگه ییتته راده ی «نازگرتن» ی منداله که ی و، ره وشت و خووتیکدانی به جو رتیکی وا که ده سه لاتیکتی تایبه تی بنویتی به سه ر دایکه که ی خۆیدا. بیجگه له وه خۆشی به و جو ره ده سه لاته وه هه ل بکیشی، که له سایه ی کزیی دایکه که ی خۆیه وه ده ستی که و توه.

جا هیچ شتیکیش ئه وه نده ی ئه م «نازداری فی رکردن» ه بۆ دوا رۆژی منداله که پر وه ی و زبانه خش نییه. لیره دا پتوبسته هه موو دایکیک ئه وه بزانی که دروست کردنی ره وشت و

خووی مندال له ماوه ی چه ند مانگه که ی سه ره تای ژبانی دا ده ست پی ده کات: به جو رتیکی وا که هه تا سالی یه که می ته مه نی منداله که ته واو ده بی، ئه وه له منداله که دیاردی ده کات که یاسا راده گری یاخود له یاسا هه لده گه ریتته وه!... گه لیک جار یش ئه مه م له که سانی تر بیستوه، ته نانه ت خۆیشم رۆژتیک له رۆژان ئه مه م گوتوه: که «باوک و دایک ئه مه نده کار له ره وشت و خووی منداله کانی خۆیان ناکه ن. که له توانا یشیاندا نییه ره وشت و خووی ئه و مندالانه بگۆرن که پتوه ی راهاتوون یاخود ئه و کرده وانه بگۆرن که له دایک و باوکیا نه وه بۆیان به جیمه وه!». به لام ئه م بیرو باوه ره به ته واو ته ی هه له یه. چونکه گه لیک جاری وا هه یه که له توانایی دایک و باوکدا هه یه، پیکه وه ره وشت و خووی منداله که بگۆرن، له رپگای په روه رده کردنی که وه که له سه ره تای ته مه نی دا بکری. که چی له م ته مه نه ساوا بیه دا که م دایک و باوک هه ن، بایه خ به په روه رده کردنی مندال بدن. چونکه مندال هه ر له سه ره تای ژبانی هه وه، ده بی فی ری یاسا را گرتن بکری، ئه گینا که گه وره بو، هه ر ده بی به ئیش و نازاره وه ته مه نی خوێ به سه ر بیات!...

ئه مه یش سه بارته به وه یه که له کۆمه لایه تی شدا یاسایانی وا هه ن، که نه ده گۆرین نه ده یش گۆرینه وه به یاسایانی تر. جا له سه ر هه موو که سیکیش پتوبسته که به ناو ئه و یاسایانه دا رپگایه کی تایبه تی بۆ خوێ بکاته وه، پاچ و خا که نازیشی تیدا بخته کار. ئه مه یش کاریکی سه خت و گرانه، ئارامو به رگه گرتنی پی ده وئ، له گه ل ملکه چ کردندا بۆ ئه و کاره ی که پر وه داوه.

هه رچی مندالی نازداری شه، له ناو جیهانیکی ئه ندیشه بیه دا ده ئی. ئه و هه تا ماوه له ژباندا، هه روا ده زانی که زه رده خه نه یه ک، یاخود نیشانه یه کی توور به یی خوێ، به سه بۆ ئه وه ی که هه رچی به کی ده وئ ده ستی بکه وئ و بۆی بچیتته سه ر. ئه و ده یه وئ هه موو که سی خو شی بوئ. به لام خۆشویستیکی وایش که ئه و خۆیه خت کردنه ی تیدا بی، که له مندالیی خۆیدا، باوک و دایکه بیده سه لاته کانی خوێ بۆیان نواندوه. هه موو یشمان له ژبانی خۆماندا پیاوانی و امان تووش دئ، که له تافی مندالییاندا به نازداری فی رکراون. ئه وان یه ش دوور نییه که له ژبانی خۆیاندا بگه نه پایه ی هه ره بلتد، به لام زو به زوو ئه و پایانه له ده ست خۆیان ده دن، هه ر له به ر ئه وه ی که کرده وه یه کی مندالانه یان نواندوه!. هه ر به م جو ره هه ندئ ئا فره تیش هه ن، که ته نانه ت له ته مه نی شه ست سالیی شیاندا با وه رپیان وایه که له توانا ییاندا هه یه هه موو شتیکیان ده ست بکه وئ، له رپگای (پر وه ی خۆگرتن) ده وه!... چاره کردن، یاخود ده رمانی خۆپاراستن له م ئه نجامه خراپانه یه ئه وه یه:

که دایکه که هەر له سه‌ره‌تای مانگه‌کانی یه‌که‌می ژییانی مندال‌ه‌که‌یه‌وه، که ئاموژگارویه بیدنه‌نگه‌کانی ئه‌و به‌ده‌م و چاو و ده‌ست جوولانه‌وه فیرده‌بێ، ئه‌وه فیری مندال‌ه‌که‌ی خۆی بکات که له ژیاندا چهند ده‌ستووریک هه‌ن پتویسته له‌سه‌ریان بروت، پتویسته رایان بگری. هیچ که‌تنیکیش له‌و که‌تنه‌ گه‌وره‌تر نییه که دایک یاخود باوک ئه‌مه‌نده مندال‌ه‌که‌یان به‌نازداریه‌وه فیر بکه‌ن، هه‌رچییه‌کی داواکرد، بام «نابه‌جی و زۆرداران‌ه‌یش بێ»، هه‌ر بۆی جێبه‌جێ بکه‌ن!... سا ئه‌مه‌یان له‌به‌رئه‌وه بێ که له ده‌ست گریانی مندال‌ه‌که‌ی رزگاریان بێ، یاخود بۆ ئه‌وه‌ی خۆشی له‌ رووخۆشی و پینکه‌نینه‌که‌ی ئه‌و بیه‌ین... له هه‌ردوو باردا که‌تن ده‌رباره‌ی مندال‌ه‌که‌یان ده‌که‌ن!...

ده‌هه‌رگیری مندال!

تیکرا له هه‌موو مندال‌تیک نازدارتر له‌لای باوک و دایکی خۆی مندالی یه‌که‌مه. چونکه باوک و دایکه‌که، بۆ یه‌که‌م جار، له ژییانی خۆیاندا، خۆشی له بیه‌ینی بزوتنه‌وه شیرینه‌کانی مندال‌ه‌که‌ و، ورته‌ورته‌کانی و گوێران و گه‌شه‌کردنی قسه‌کانی ده‌بین، ئه‌مه‌یش ده‌گات به‌راده‌یه‌کی وه‌ها، که زۆری پیناچی مندال‌ه‌که‌ هه‌موو کاتیک و هه‌موو سه‌رنج‌کیان لێ داگیر ده‌کات و خه‌ریکیان ده‌کات به‌خۆیه‌وه. پتویسته گه‌وره‌کانیش وا نه‌زان، که مندال‌ه‌که‌ بچکۆله‌که هه‌ست به‌و پرته‌رخه‌می و ته‌نگه‌وه‌بونه‌ی دایک و باوک‌ه‌که‌ خۆی ناکات. راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که مندال‌ه‌که‌ زووبه‌زوو هه‌ست به‌جیگای ناوازی خۆی ده‌کات له‌ناو خیزانه‌که‌دا. جا ئه‌گه‌ر له‌پاشدا مندال‌ه‌که‌ براهه‌کی تازه‌ی بۆ له دایکبوو، و، بوو به‌هاوبه‌شی خۆی له‌ خۆشه‌ویستی باوک و دایکه‌که‌یدا، یاخود له‌ دلی ئه‌واندا جیگای هه‌ره‌ باشی بۆ خۆی گرت - به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه که کز و بیده‌سه‌لاته‌ و پتویستی به‌خه‌مخۆری هه‌یه - مندال‌ه‌که‌ گه‌وره‌که ته‌واو دلی له خۆی ده‌مینێ و دلی ده‌شکێ، به‌جۆریکی وا که دوور نییه‌ وای لێ بکات باوه‌ری به‌جیهانی خۆی نه‌مینێ و، کاریکی وا خراپیش له‌ دلی و ده‌روونی بکات که ژییانی لێ تال بێ و، به‌ئاسانه‌یش له ده‌ست ئه‌و تیش و نازاری دلی و ده‌روونه‌ی رزگاری نه‌بێ!... جا ئه‌و جۆره‌ تاسه‌ و هه‌ناسه‌ له‌ کانه‌گای ده‌روونی مندال‌ه‌که‌کاندا به‌جۆریکی وا بنج به‌ست ده‌بن، که بۆ دواوژ مه‌ترسییان لێ بکری. دوور نییه‌ که بگه‌نه راده‌یه‌کی وه‌ها، مندال‌ه‌که‌ گه‌وره‌که پر به‌دلی هه‌ز بکات برا بچکۆله‌که‌ی بمری، تا ئه‌و جیگایه‌ی لێی گرتوه‌ ده‌ستی بکه‌ویتته‌وه. هه‌ندێ مندالانی وایش هه‌ن، به‌تایبه‌تی هه‌رزه‌کاره‌کانیان که بکه‌ونه‌ ناو کاره‌ساتی وه‌هاوه، خه‌ریک ده‌بن به‌وه‌ی سه‌رنجی باوک و

دایکه‌کانی خۆیان رابکێشن بۆ خۆیان، که بێ برانه‌وه سکالا بکه‌ن، یاخود خۆیان بکه‌ن به‌نه‌خۆش!... هه‌ر به‌و چه‌شنه: جۆره‌ ئافره‌تیکیش هه‌ن که سه‌رنجی پیاوان به‌وه راده‌کێشن بۆ خۆیان، که بایه‌خیان بێ بدن، که کاریکی وا ده‌که‌ن به‌زه‌بیه‌یان پیاواندا بیه‌ته‌وه و، دلیان پێیان بسووتی!... به‌م ره‌نگه‌ دایکه‌که له‌ناکاو کوره‌که‌ی یه‌که‌می خۆی به‌و جۆره‌ دیته‌ پێش چاو، که هه‌رچه‌نده له‌وه پێش ژیر و ره‌وشت شیرین بووه، به‌لام له‌پر وا گۆراوه، بووه‌ته‌ که‌سیکی وا که گوزه‌رانی له‌گه‌لدا ناکری. ئه‌مه‌نده هه‌لسان و دانیه‌ستی «پروپوچانه» ده‌کات و، ئه‌مه‌نده گه‌وجانه ده‌جوولیه‌ته‌وه، دایکی له‌گیانی خۆی وه‌رس ده‌کات. که‌چی که خۆشی هۆشی دیتته‌وه سه‌ر خۆی، په‌شیمان ده‌بیتته‌وه له‌ کرده‌وه‌ی خۆی و، بێز له‌ ره‌وشت و خووی نه‌نگی خۆی ده‌کاته‌وه!...

(ئه‌دلهر) یش که زانایه‌کی ده‌روونی گه‌وره‌ بووه، ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوته‌ی رۆشن کردۆته‌وه، که تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک زبان په‌یدا ده‌بێ، له به‌دکاری یه‌ ئه‌و دایکه‌نه‌ی که له ده‌ستیان نایه‌ت په‌یره‌ویی ده‌روون خاوتنی و دادپه‌روه‌ری بکه‌ن له‌گه‌ل مندال‌ه‌که‌کانیدا. یه‌که‌م ئه‌نجامی جوێ کردنه‌وه‌ی مندال‌ه‌که‌کان له ره‌فتار له‌گه‌ل کردنیاندا ئه‌وه‌یه، که براكان و خوشکه‌کان، یه‌ک به‌رامبه‌ری یه‌ک، پشم و قین له‌ دلی خۆیاندا هه‌لده‌گرن. که‌چی پتویست و ابوو بینه‌ نمونه‌ی دۆستایه‌تیه‌کی پاک و خاوتن، که سروشت خۆی وای ده‌وی. ره‌نگه‌ چیرۆکی «برا دۆزمنه‌کان» یش، له هه‌موو ئه‌و چیرۆکه‌ مه‌رگه‌ساتانه‌ی که نووسراون تا ئیستا، دلی زۆرتر بریندار بکات، سه‌بارته‌ به‌وه‌ی که پشم و قین و نه‌نگه‌ویستی ناوه‌ند چهند براهه‌کی، به‌ته‌واوی پیاوان داوه... جا له به‌دبه‌ختی مرۆفایه‌تی، ئه‌م مه‌رگه‌ساته هه‌موو رۆژتیک له‌ناو خیزانه‌کاندا دووباره‌ ده‌بیتته‌وه. ئه‌مه‌یش له‌وه‌وه رووده‌دات که دایکه‌ ناشیبه‌ بیه‌وشه‌کان، ئه‌مه‌نده دوا‌ی هه‌ستی دلی خۆیان ده‌که‌ون له‌ کرده‌وه و ره‌فتاردا، جیاوازی ده‌خه‌نه‌ ناو مندال‌ه‌که‌نه‌وه، هه‌ر مندال‌تیکیش تازه له دایک ده‌بێ، به‌نازدار یه‌ ره‌وره‌دی ده‌که‌ن!...

کۆری هه‌ره‌ گه‌وره‌ و کۆری هه‌ره‌ بچووک

وا ده‌رده‌که‌وی که مندال‌ه‌که‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که به‌دریژایی ژییانی خۆی له شیه‌یه‌کی وادا خۆی ده‌پاریزی که له براكانی خۆی جوێ بیه‌ته‌وه. مندال‌ه‌که‌ هه‌ره‌بچووک‌ه‌که‌یش هه‌روا ده‌کات. مندال‌ه‌که‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که به‌شیه‌یه‌کی وا په‌روه‌رده‌ ده‌بێ، که ئاره‌زووی ئه‌وه ده‌کات: باری ژییانی خۆی بپاریزی، مه‌ند و زرنگ بێ، دلته‌نگ بێ! هه‌موو ده‌میک به‌په‌رۆشه‌وه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی رابردووی دوور بگێریتته‌وه، ئاوات ده‌خوازیت بۆ ئه‌و ژبانیه‌ی که له ساوااییدا

هه‌ببوه، که له و ده‌مه‌دا له هه‌موو ده‌میکێ ژبانی خۆی خۆشتری رابواردوو!... که‌چی به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌و، منداڵه‌ هه‌ره‌ بچوکه‌که‌ هه‌موو ده‌میک چاو ده‌پێته‌ دوا‌رۆژی خۆی. ئاوات بۆ ئه‌و رۆژه‌ ده‌خوایێ که‌ بتوانێ له‌ ده‌ست برا هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی رزگاری بێ و، له‌ مال ده‌ری بکات [به‌بۆنه‌ی ژنه‌پێنانی ئه‌م یاخود به‌هۆی کۆچکردنیه‌وه‌ له‌ شاره‌که‌]، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی خۆی بێ به‌گه‌وره‌ی مال!... جا ئه‌وه‌نده‌ی برا هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ دلێ به‌بیروباوه‌ری خۆیاراستندا ده‌چی (واتا خۆ نه‌گۆڕین)، ئه‌وه‌نده‌یش برا هه‌ره‌ بچوکه‌که‌ دلێ به‌بیروباوه‌ری شوێرشگێڕانه‌ و پێشکه‌وتندا ده‌چی... هه‌رکه‌سه‌ سهرنج بدات له‌ گه‌شه‌کردنی مێشکی (شاتۆیربان)، بۆی ده‌رده‌که‌وێ، که‌ هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و کورێ هه‌ره‌ بچوکه‌ی خێزانه‌که‌ی خۆی بووه‌، زۆرتر هۆگری بیروباوه‌ره‌ شوێرشگێڕه‌کان بووه‌ که‌ له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ ب‌لا‌بوو‌بوونه‌وه‌، به‌تایبه‌تی له‌ تافی کورپێنیدا...

مندالی هه‌ره‌ بچوکه‌ی، به‌جۆریکی تیکراییی، زۆر نازدار ده‌بێ. به‌تایبه‌تی که‌ ته‌مه‌نی ئه‌و و ته‌مه‌نی براکانی زۆر له‌ یه‌ک دوورین. به‌لام ئه‌و به‌کامه‌رانییه‌وه‌ ده‌ژی. چونکه‌ هه‌یج رۆژتیک له‌ رۆژان ئه‌و «نازوحیارانه‌» ی پیتی به‌خشاوه‌ لیتی ناسینرتیه‌وه‌... ئه‌و له‌لایه‌ن باوک و دایکی و برا گه‌وره‌کانیشیه‌وه‌ نازی ده‌کێشێ، که‌ ئه‌مانیش وه‌ک (باوک) یه‌ک له‌گه‌ڵیدا ده‌جووتینه‌وه‌. به‌جۆریکی تیکراییی هه‌موو ده‌م له‌ ژبانی خۆیدا سه‌رده‌که‌وێ. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌، که‌ ئه‌و له‌لایه‌که‌وه‌ (باوه‌رکردنه‌که‌ی به‌خۆی) ده‌بارتێ... له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ برا گه‌وره‌کانی خۆیدا گوزهران ده‌کات، ئه‌ویش له‌سه‌ر پێروه‌یی ئه‌وان ده‌روات به‌رپه‌وه‌، خه‌ریکی ئه‌وه‌یش ده‌بێ که‌ له‌و کاره‌ساتانه‌ی که‌ به‌سه‌ر ئه‌واندا دێن که‌لک وه‌رگرێ و، بشگاته‌ ئه‌وان... منداڵه‌که‌ زه‌ره‌ک و زۆرزان و زمان لوس ده‌رده‌چی. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و له‌ هه‌موو براکانی خۆی بچوکه‌تره‌، له‌به‌رئه‌وه‌ ناچار ده‌بێ له‌گه‌ڵیاندا هه‌لبکا و بسازی و به‌جوانی رێک بکه‌وێ!...

ناکۆکی ناوه‌ند باوک و دایک

پێویسته‌ باوک و دایک که‌ ناکۆکی یاخود دوژمنایه‌تییه‌ک که‌وته‌ ناویانه‌وه‌ ماوه‌ی ئه‌وه‌ نه‌ده‌ن که‌ منداڵه‌کانیان به‌و راستییه‌ بزانی. چونکه‌ ئه‌وان به‌وه‌ دلته‌نگ ده‌بن، دایک و باوکیشیان له‌به‌رچاویان سووک ده‌بن. ئه‌و منداڵانه‌یش که‌ هه‌ر له‌ ساواوییانه‌وه‌ له‌وه‌ تی ده‌گه‌ن که‌ باوک و دایکیان قسه‌ی زمانیان شتیکه‌ و، کرده‌وه‌ و کاریشیان شتیکی تره‌ به‌جۆریکی تیکراییی به‌سه‌رکێشیه‌وه‌ گه‌وره‌ ده‌بن. له‌ هه‌موو شتیکی بۆله‌بۆل ده‌که‌ن، له‌

هه‌موو شتیکی هه‌لده‌گه‌رپه‌نه‌وه‌ و، سه‌رکێشی ده‌که‌ن. هه‌ر کچیکیش به‌و جۆره‌ گه‌وره‌ بێی که‌ به‌چاوی سووکه‌وه‌ سه‌یری دایکی خۆی بکات، له‌وه‌ پاشیش هه‌ر به‌و چاوه‌ سووکه‌وه‌ سه‌یری هه‌موو ئافه‌رتانی جیهان ده‌کات. باوکیش که‌ زه‌ربه‌ده‌ست و زۆردار بێ، تۆوی بێزکرنه‌وه‌ له‌ ژبانی ژن و مێردی، له‌ ده‌روونی منداڵه‌کانی خۆیدا -به‌تایبه‌تی کچه‌کانیدا- ده‌پوینێ، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ به‌جۆره‌ به‌نده‌یه‌تییه‌کی داده‌نێن!... که‌چی وا هه‌لده‌گرێ، که‌ باوک، له‌ پێش هه‌موو شتیکی ئه‌وه‌نده‌ی پیتی ده‌کرێ و بۆی ده‌چیتسه‌ر کامه‌رانی بدات به‌دلێ منداڵه‌کانی خۆی، به‌جۆریکی وا که‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و دوا‌رۆژه‌دا رێک بکه‌وێ که‌ ئاماده‌یان ده‌کات بۆ ئه‌وان. جا ئه‌م ئامانجه‌یش، به‌لامی که‌مه‌وه‌ ده‌بێ له‌به‌ر دوو هۆ بۆی تی بکۆشێ: یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ژبان خۆی کورته‌. بیره‌وه‌ری منداڵییش له‌ هه‌موو بیره‌وه‌رییه‌کانی ژین به‌نرختره‌... دووهمیشیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ ساردیی ئه‌و منداڵییه‌ی که‌ ژینی پێی له‌ تالی، له‌وانه‌یه‌ که‌ هه‌تا ئه‌و که‌سه‌ له‌ ژبانی بێ له‌ کۆلی نه‌بنه‌وه‌!... له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ده‌بێ باوک له‌گه‌ڵ منداڵه‌کانی خۆیدا توند بێ. جله‌ویان بۆ شل نه‌کات، هه‌رچییه‌کیان ئاره‌زوو کرد بیکه‌ن. ده‌بێ هه‌ر له‌ منداڵییشانه‌وه‌ ئه‌وه‌یان فیر بکات که‌ جیهان به‌ئاسانی داگیر ناکرێ!... ئه‌گه‌نا که‌ گه‌وره‌بوون په‌یتا په‌یتا دلێان ده‌شکی، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ رهنجه‌رۆ ده‌بن. هه‌ر منداڵیکیش دایکی بێپارتێزی له‌ هه‌موو ته‌نگه‌چه‌یه‌که‌ی ژبان، کاتی تیکه‌ل بوو به‌هاورپیکانی خۆیندنگه‌که‌ی خۆی، یاخود جیبی کار و فرمانه‌که‌ی خۆی، یان به‌وانه‌ی قسه‌ره‌ق و زۆردارین، زووبه‌زوو له‌ گیانی خۆی وه‌رس ده‌بێ!... ته‌نانه‌ت هه‌رکه‌سه‌ی وه‌ک ئه‌و بێ، به‌جۆریکی وا گه‌وره‌ ده‌بێ که‌ پیتی نه‌کرێ زۆرانبازی له‌گه‌ڵ ژبانی بکات. زوویش خۆی ده‌دات به‌ده‌ست سه‌رنه‌که‌وتن و سه‌رنه‌گرتنی کاره‌وه‌. منیش به‌لامه‌وه‌ وایه‌: چاکترین رێگا بۆ ئه‌وه‌ی منداڵ بێ بگه‌پێنێ، له‌ ته‌مه‌نی ساواویییه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی هه‌زه‌کاری و پێگه‌یشتن، که‌ به‌که‌مترین ئه‌رک و ئازاره‌وه‌ بێ، ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ردوو فرمانه‌که‌ی سه‌رشان به‌جێ به‌پێنێ له‌گه‌ڵ یه‌کدا: فرمانی ئه‌وه‌ی که‌ به‌ته‌واوی ده‌ستوره‌کانی منداڵ په‌روه‌رده‌کردن به‌کاربه‌پێنێ. فرمانی ئه‌وه‌یش که‌ تا باوک و دایک پێیان بکری، کامه‌رانی بۆ منداڵه‌کانی خۆیان به‌پێننه‌ به‌ره‌م.

خۆشەويستىيى دايك و خۆشەويستىيى باوك

جا لىرەدا رەنگە يەككىك بېرسى بلتى: ئايا جياوازى ھەيە لە ناوھند خۆشەويستىيى دايك و خۆشەويستىيى باوكدا بەرامبەر مندالەكانيان...؟

بەللى جياوازى ھەيە و، زۆرىشە. ھەرۋەھا ئەمەيش بەپىي رەگەزى مندالەكان دەگۆرئى، كە كچ بن يان كور!... ئىمە لە بابەت خۆشەويستىيى دايكەۋە بەرامبەر مندالە شىرەخۆرەكەي خۆي دواين، بەلام لە پاش برانەۋەي تافى ساوايى مندال، كە بىنەۋەيەنەكە دەگۆرئى. چونكە دوور نىبە لە ناوھند دايكەكە و كورەكەيدا پەيوەندىبەكى «ھۆگرى» ي پشت پى بەستراوى وا پەيدا بىي، كە لە ھەموو ئاشنايەتتەكانى مرقا يەتى جوامىزانەتر و بەھىزتر بى. جا لە پاش مردنى باوكەكە، ئەم ئاشنايەتتە پەرە دەسىنئى. چونكە رىز و خۆشەويستىيى كورەكە بەرامبەر دايكەكەي خۆي بەھىزتر يان لى دى. ھەرۋەھا رىز و خۆشەويستىيى دايكەكەيش بەرامبەر كورەكەي خۆي بەھىزتر يان لى دى. ئەمەيش سەبارەت بەۋەيە كە كورەكە بوۋەتە گەۋرەي تازەي خىزانەكە، ياخود دەبىتتە گەۋرەي تازەي خىزانەكە!... جا ئەم جۆرە ھەست و تاسە تىكەلە ناۋازەيە، لە ھەموو شوتتەك زۆرتەر لە ناۋ لادىدا پەيدا دەبى. چونكە لەۋىدا دايكەكە، كىلگەكە بەيارمەتتە كورەكەي و ژنى كورەكەيەۋە دەخاتە گەر، كە ھەرسىكەيان يارمەتتەكى واى يەكتر دەدەن، كە بەر بەرەكانىيى دايكەكە لەگەل ژنى كورەكەيدا تىكى نادات. كەچى ئەمە لە ناۋ شارەكاندا بەپىچەۋانەۋە روو دەدات، چونكە لە شوتنەدا وىنەي ئەو دايكە خۆپەرستە زۆر، كە لە دەستى نايت لە دەسەلاتتى خۆي كەم بىكاتەۋە بەسەر كورەكەي خۆيدا. لە راستىدا ئەو جۆرە دايكە ئەمەندە كورەكەي خۆي خۆش ناۋى، كە پەي بەۋە بىات كە كامەرانىيى كورەكەي، ئىستاكە جەلەۋى بەدەست ئافەرەتتەكى ترەۋەيە! چىرۆكى (د. ھ. لۆرنس) ىش كە ناۋى «كوران و دلداران» ە و، لە مەۋپىتتە پەنجەمان بۆ كىشا ھەر ئەو بەتەنيا نىبە كە ئەم جۆرە خۆپەرستى و چەۋتتە پىشان بدات لە خۆشەويستىيى دايكدا بەرامبەر كورەكەي خۆي!...

بەلام ھەست و تاسەي ناوھند دايك و كچەكەي، بابەتتەكى ترە. جارى وا ھەيە پەيوەندىبەكەيان ئەمەندە بەھىزى لى دى كچەكە - لە پاش شوو كوردنىشى - بۆي ناكورئى رۆژتتەكى بەسەردا بروات و دايكەكەي خۆي نەبىنئى!... كەچى ھەندى جارى وايش ھەيە، بەر بەرەكانىيەكى لە ئەندازەدەر و سەير لە ناوھند ھەردووكياندا پەيدا دەبى. ئەمەيش يان لە بەر ئەۋە روو دەدات كە دايكەكە ھىشتا لە ھەرەتتە ھەرزەكارى و جوانى دايە و چاۋ

بەكچەكەي خۆي ھەلدەھىنئى. ياخود لە بەر ئەۋەيە كە كچەكە باۋەرى بەخۆي نىبە و پشت بەخۆي نەبىستى بۆيەكا بەر بەرەكانى لەگەل دايكە جوانەكەي خۆيدا دەكات. ئەمەيش ئاشكرائە كە لەم جۆرە بارانەدا دەبى دايكەكە ھەست و تاسەي خۆي بشارتتەۋە و دەرى نەبى. چونكە ئەو بەتەمەن لە كچەكەي خۆي گەۋرەترە!...

ھەرچى خۆشەويستىيى «باوك» ىشە بەرامبەر كور و كچەكانى خۆي بىگومان تاسە و ھەستتەكى وايە كە لە ھى «دايك» كزترە. كەچى «بەلزاك» لە چىرۆكى «جورىۋى باب» دا، ھەست و تاسەي باوكىكى پىشان داۋە، كە لە پىناۋ بەختيار كوردنى ھەردوۋ كچەكەي خۆيدا ھەموو شتتەكى بەخت كوردوۋە. بەلام زانكانى دەروۋن ھەموۋيان بەلای ئەۋەدا دەچن، كە ئەم جۆرە خۆشەويستىيە بى ئەندازەيە، كە لە باوكەۋە بوەشەتتەۋە، بەبارىكى «نەخۆشى» لى لە وزە بەدەر دادەنرئى، كە ھىچ پىناۋەيەكى لەسەر ناكورئى. كەچى ئەۋە بەلای ئەۋانەۋە ھىچ سەرسوپھىنەر نىبە، كە دايك ھەموو جۆرە خۆشەويستىيەكى بى ئەندازە بەرامبەر مندالەكانى خۆي بنوتئى. ئەۋان ئەۋە بەھەست و تاسەيەكى ئاسايى ياخود «سروشتى» دادەنئىن.

ھۆي ئەم جياۋازىيەيش لە ناوھند ھەست و تاسەي باوك و دايكدا بەرامبەر مندالەكانيان، ئەۋەيە كە باوكەكە كار و فرمانەكانى خەرىكى دەكەن و بەزۆرى لە مال دوورى دەخەنەۋە. لە بەر ئەۋە دەستى ناپەرژئى خەمى مندالەكانى خۆي بخوات و پىناۋەۋە خەرىك بىي، ۋەك دايكەكەيان. ھەرۋەھا ئەۋەشى بۆ ناچىتتە سەر كە پەيوەندىيى خۆي و ئەۋان پەرە پى بدات. بىجگە لەۋە ھۆيەكى تىش ھەيە كە ماۋە بەباوك نادات، كە لە ئەندازە بەدەر نازى مندالەكانى خۆي بكىشى، ھۆيەكەيش ئەۋەيە كە ئەۋ دەيەۋى مندالەكانى وا دەرىچن كە ھەموو تەۋاۋىن و، ئەۋ كەموكورپىبەشىان تىدا نەبى كە خۆي ھەيەتى. ياخود تۆلەي ئەۋ سەرنەكەۋەتتە بىكاتەۋە كە لە ژيانى خۆيدا توۋشى ھاتوۋە. جا لە بەر ئەمانەيە كە دەبىنن بەتوندوتتەي لەگەل مندالەكانى خۆيدا دەجوۋلئەتتەۋە. مەبەسىشى ئەۋەيە كە مندالەكانى ھەموۋيان بەۋ جۆرە دەرىچن كە ئاۋاتى بۆ دەخۋازتتە!... كاتتەكىش كە باوكەكە ناچار دەبى كار و فرمانەكەي خۆي بەجى دەھىلئى بۆ كورەكەي خۆي، ھەللى بسورپىنئى، پاش ئەۋەيش كورەكەي، لە خۆي باشتەر ھەللى دەسورپىنئى، دوورنىبە جۆرە بەر بەرەكانىيەك لە ناوھند باوك و كوردا پەيدا بىي، كە ئەمەيش ھەر لە بەر بەرەكانىيى دايكەكە و كچەكەي خۆي دەكات. ھەرۋەھا دوور نىبە كە پەيوەندىبەكى بەھىز لە ناوھند باوكەكە و كچەكەيدا پەيدا بىي، بەچەشنى ئەۋ پەيوەندىبەكى كە لە ناۋ

دایکه که و کوره که پیدا پهیدا بوو. جا له م چه رخی تازه یه دا کچان و امان دپته پیش چاو که ههر له «نه نتیجون» ی پالنه وانه نافرته ته که ی چیرۆکه نه مره که ی «سوفۆکل» ده که ن. کچه ههره بچوو که که ی (تولستوی) ش ههر له م جوړه کچانه بوو. چونکه به باوکی خوښه وه به جگار راهاتبوو، له نه اندازه به دهر هوگری بوو بوو. گه لیک له راسپیروان و زرنګکارانیش ههن، که کچی خوښان ده که ن به پراز نووسی تاییه تیبی خوښان. زور کچانی وایش ههن که چاو له باوکی خوښان ده که ن، له سهر پیړه ویی نه وان دهرۆن به رپوه. ههره ها ره وشت و خووی نه وانیش ده گرن. بو وینه: «تو جینی جرانندی» ده هینینه وه، که نافرته پالنه وانه که ی ناو چیرۆکه به ناو بانگه که ی «به لزا» ه و، له ره وشت و خووی چرووکی و، ده ست قووچاوی و، به ده سنده خوار دندا، چوته وه سهر باوکی خوئی!...

نایا کوره کان له به سهرهاتی باوکه کانیان که لک وهره گرن؟

کاتن کوره کان گه وره دهن و تووشی ته نگوچه له مه و گیروگرفتی ژیان دهن، باوکه کان هه له کوڼه کانی خوښانیان بیر ده که وپته وه. جا هه روا به ساکاری، تیده کوښن که کره ی جهره که کانیان له جیگای هه له و تاوان بیارین. هه روه ها له بهر به سهرهاتی خوښانیان که لکیان پین به خشن. به لام نه م جوړه به سهرهاتانه، که م هه لده که وئ، که له خاوه نه کانیان به ولاره، که سی تر که لکیان لئ وهریگری. نه و ژیری و تیگه یشتوو بییه ش که له ته مه نی پیریدا به خاوه نه کانیان ده گات، به هیچ کلۆجیک لاره کان باوه ری پین ناهین!... کاتیکیش به سهرهات کاری خوئی ده کات، که نازاریکی به خاوه نه که ی خوئی گه یان دین. بیجگه له وه نازاره که ییش کاری خوئی له له ش و هوئی نه و کردین!.

له بهر نه وه نه و زرنګکاره ی که نیستاکه بووه به پیاوکی واکه پین له رووداو پین و مافی خوئی بداتن، که نه م هونه رمه ندییه ییشی له وه وه ده ست که وتوه که شه وگاری دریتی به وه روژ کردۆتوه، خه و له خوئی بیری و زورانبازی له گه ل راستییه کاندای بکات، هه رچه ند ده کات نه و لاره ی بو ناخریتته سهر بیرو باوه ری خوئی، که نه مه نده نمونه یی هه لکه وتوه ده یه وئ هه رچی یاسای جیهان هه به بیگورئ، پین نه وه ی نه وه نده ی توژیک پیوه ی ماندووبین!... نه و به سهرهاته به نرخانه مان، که پیاننه وه ده نازین و، باوه ر به که لکیان ده که یین، به لای کوره کانه وه وایه که بریتین له چه نه بازی نه و پیرانه ی که خه و له پیاو ده خه ن و له گیانی خوئی وهرسی ده که ن!... هه روه ها نه مه ییش به فیرو ده روات و، له رووی دهر وون ناسییه وه به هیچ کلۆجیک جیبه جی نابی، که کچیک بیست سالانه بکه یین

به نافرته تیکی تیگه یشتوو و ژیر... یاخود هه روه که یه کیک له راستی په رسته کان ده لئ «له راستیدا ناموژگارییه کانی پیاوه پیر و په که و ته کان ههر له تیشکی روژی زستان ده که ن، روژنایی ده دهن، به لام گه رمایی نابه خشن!...» جا له مه وه یه که ده یینین ناموژگاری کردنیکی له نه اندازه به دهر، مندالان و لئ ده کات: پیچه وانه ی ناموژگارییه کان بجوولینه وه. چونکه نه وان به ناموژگاری کردنه تیکده چن، سهریان گه رم ده پین، زورتر سهرکیشی ده که ن. گه وره کانییش به م نه نجامه ره نه جهرۆ دهن. له بهر نه وه هه ر دوولا دلته نگ دهن و، ده که ونه هه رزه نشتر کردنی یه کتری!... جا نیمه ییش که ده سته ی باوکانین، پیوسته له سهرمان خوښان رابه یینین به سهرکیشییه کانی منداله کانه وه و پین هویشیه «په سنده کانیانه وه»، که ناتوانین خوښانیان لئ لابه دهن. ده پین به سنگیکی فراوانیسه وه روویه روویان بوه ستین.

بام خاوه ن دهر وون پین!

جا له تافی هه رزه کاری کوره کان یاخود کچه کاندای، پیوسته له سهر باوک و دایکه کان که روژانی هه رزه کاری خوښان به یینه وه یاد، نابج سکا لایش له وه بکه ن که هه ندئ بیری واهیه به میشکی بچکو له کاندای و، هه ندئ هه ست و تاسه ی وایش ههن که له دلایاندا ده بزونه وه. چونکه نه و جوړه بابنه تانه به جوړتیکی تیکرایی، تایبه تین به تافی هه رزه کارییه وه، به هیچ کلۆجیکیش نه به ره به ست ده کرین، نه ده یشتوانئ خوښان لئ لابه ری!... نه وه نده هه یه باوک و دایکه کان له و ته مه نده دا، یه جگار گرانیان دپته پیش چاو که هه ست و ناره زوه کانی منداله کانی خوښان، له بیری خوښان به نه وه. نیمه ییش هه موومان له ته مه نی بیست سالاندا به خوښان ده لئین: «نه گه ر بووم به باوک ری ده دم به منداله کانم واکه بکه ن و واکه ن. ده ییشیم به باوکیکی پین هاوتای واکه باوکم پین نه کرا واکه پین له گه ل مندال!...». که چی که ده ییشگه یینه ته مه نی په نجاسالی، نیمه ییش وه ک باوک و باپیرانی خوښان لئ دئ. منداله کانی شمان که گه وره بوون هه روه که نیمه یان لئ دئ!...

بهم ره نگه نه م هه موو گیروگرفتنه و، زورانبازییه ره نگاره رنه گانه و پشم و قینانه «ته مه نی شپرزایی» به ره نگی خوښان ره نگ ده که ن. نه مه ییش گیروگرفته که زورتر لئ ده کات که کوړ یاخود کچه که له م ته مه نده دا هه ندئ له کوړی خیزانه که ی خوئی ده چیتته دهره وه، بو ناو کوړی هاوړتیکانی خوئی له خویندنگادا. له ویشدا دۆستایه تی و ناشنایه تیبی تازه و ره نگاره رنه گه ل نه م و نه ودا په ییدا ده کات. نه وساکه په یوه ندییه به خیزانه که یه وه

که می‌ک سارد ده‌بیته‌وه. هاو‌دهم و دۆسته تازه‌کانیشی زۆرتر کاری لێ ده‌کهن. جا لهو کاته‌دا به‌ره‌و ئه‌وه ده‌چێ که تا ئه‌ندازه‌یه‌ک له باوک و دایکه‌که‌ی خۆی هه‌لبه‌گه‌ریته‌وه! ئه‌وه‌نده هه‌یه پێویسته لهم ماوه‌یه‌دا که پریه‌تی له ته‌نگوچه‌له‌مه، باوک و دایکه‌که هه‌ر له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خۆیان به‌ینه‌وه به‌رامبه‌ر کور یاخود کچه‌که‌ی خۆیان. هه‌روه‌ها خه‌مخۆری کاروباریشی بکه‌ن وه‌ک پێشوو... جا هه‌روه‌ک له‌وه‌پێش گوتم: ژبانی خیزانی تال و ناخۆشی لێ دێ و، پیاو لێی وه‌رس ده‌بێ، ئه‌گه‌ر خۆینده‌وه خیزانییه‌کانی تیکه‌ل نه‌بێ، له نووسراوانی ئایینی وێژده‌دا، یاخود هونه‌ریک له هونه‌ره‌کانی تیدا به‌کارنه‌هێنێ... لێره‌یشدا ئه‌وه‌ی ده‌خه‌مه‌ سه‌ر که له تافی هه‌رزه‌کاریدا یاخود له ته‌مه‌نی شه‌پزه‌بیدا، ئه‌مه ده‌بیته‌ کارێکی سروس‌تی که ئامۆژگارییه‌ وشکه‌کانی باوکه‌کان سه‌ر له منداڵه هه‌رزه‌کاره‌ خاوه‌ن خه‌و و ئاواته‌کان تیک ده‌ده‌ن، ده‌ماریان ده‌رووژیتن... له‌به‌رئه‌وه ئه‌وانیش ده‌ست ده‌کهن به‌جێبو‌دان به‌خیزانه‌کانی خۆیان و به‌یاسا و ره‌وشت و خووه‌کانیان... به‌چاویکی وایش سه‌یری خۆشه‌ویستی ده‌کهن که باه‌تیکێ ناوازه و رازاوه و جوانه... ئه‌وان لهو تافه‌دا هه‌ست به‌پێویستییه‌ک ده‌کهن بۆ دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی و دل‌سۆزی... له‌ ژیره‌وه ئاشنایه‌تی شاراوه په‌یدا ده‌کهن، په‌یمان و به‌لێنیش له‌گه‌ڵ به‌کتردا ده‌گۆرنه‌وه. به‌لام که ده‌بین خۆشه‌ویسته‌کانیان له‌گه‌فت و به‌لێنی خۆیان په‌شیمان ده‌بنه‌وه و، له په‌یمانی خۆیان پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه و، له دۆستایه‌تی خۆیاندا ناپاکی ده‌کهن و، هه‌ر رۆژه‌یه‌ش جو‌ره هه‌ست و تاسه‌یه‌ک پێشان ده‌ده‌ن، دل‌یان ده‌شکێ و هه‌ناسه ساردییان تووش دێ و، به‌ره‌نجه‌رۆیییه‌که‌وه ده‌سته ئه‌ژنۆ داده‌نیشن... به‌م ره‌نگه ئاواته‌کانیان نایه‌ته‌دی و، به‌کامی خۆیان ناگه‌ن. له‌به‌رئه‌وه و به‌هۆی ئه‌وه‌یشه‌وه که «ئموونه بالا» کانیان له‌ناو ده‌چن و، ناکوکییه‌کی گه‌وره و فراوان ده‌که‌وێته ناوه‌ند ئاواته‌ خۆشه‌کانیان و راستییه سه‌خته‌کانی ژبانیه‌وه، به‌جاریک پزه‌یان ده‌بێ و، جه‌رگیان ده‌سووتی و تالی و ناخۆشیی ژبان ده‌چێژن!... له راستیدا ئه‌مه تافیکی پر ته‌نگوچه‌له‌مه و ئه‌رک و ئازاره له ژبانی هه‌موو که‌سه‌یکدا... چونکه لاه‌وه‌کانیش هه‌موویان به‌روباوه‌ری خۆیان هه‌یه. به‌لام ئازادن له لێپرسینه‌وه. چا و لێ پۆشراون له زۆرانبازی رۆژانه له‌گه‌ڵ که‌سان و کاروباری ژباندا. نه‌خیزانیکیان هه‌یه به‌خێوی بکه‌ن. نه‌کار و فرمانیکیان هه‌یه به‌بهن به‌پێوه. نه‌لێپرسینه‌وه‌یه‌کی گشتییان لێ ده‌کرێ به‌رامبه‌ر کۆمه‌لایه‌تی... ئه‌وانه هۆگری ئه‌و بیروباوه‌ری و پێشبینیه ئه‌ندیشه‌ییانه‌ن که به‌ته‌واوه‌تی دوورن له راستییه‌وه... به‌جۆریکی وایش ته‌ماشای ئافه‌رتان و کۆمه‌لایه‌تی ده‌کهن که له‌گه‌ڵ رووداو و راستیدا به‌ته‌واوه‌تی

پێچه‌وانه‌یه... جا لێره‌وه‌یه که سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه ساردییان هه‌لده‌قولێ، که ژبانی ئه‌و ته‌مه‌نیان لێ تال ده‌کات ئه‌وه‌نده هه‌یه که له تافی هه‌رزه‌کاری تێپه‌ر ده‌کهن و ژن ده‌هیتن و مندالیان لهو ژنانه‌ ده‌بێ، لێپرسینه‌وه‌ی خیزانی زۆرتر شاره‌زایان ده‌کات له ژبان. بێجگه له‌وه هیزیکێ تازه و نیازیکێ به‌هیزیشی به‌رووی زه‌ره‌کییه‌که‌ی پێشوویانه‌وه ده‌رده‌که‌وی، که پێشبینییانه و سامناک بوو... جا ئه‌و لاه‌وه، به‌شینه‌یی و، ورده ورده له‌ناو خۆیندنگای خیزانی و، کار و فرمان و، ژبانی گشتیدا، به‌باری راستیدا فێری ژبان ده‌بن... ئه‌وانیش ده‌بنه‌ پیاوی راسته‌قینه و ده‌توانن یارمه‌تی منداڵه‌کانی خۆیان بده‌ن، تا تافی هه‌رزه‌کاری به‌بێ وه‌ی، به‌چاکییه‌وه به‌نه‌سه‌ر. به‌لام له پاش ئه‌وه‌ی که تووشی ئه‌وه‌ی چه‌شنی ئه‌م به‌سه‌رهات و گه‌روگرفتانه‌ دین!... جا له‌به‌رئه‌مانه هه‌موویان، هه‌روا چاکتره که هه‌رزه‌کاره‌کان به‌شیکێ گه‌وره‌ی «تافی شه‌پزه‌بی»ی خۆیان له‌ناو ناوچه‌یه‌کی وادا رابووین، که دوور بێ له ناوچه‌ی خیزانه‌که‌ی خۆیان، بۆ ئه‌مه‌ی جیهانی ده‌ره‌وه‌یان بۆ ده‌ریکه‌وی، له‌گه‌ڵ ئه‌و ئه‌رک و گه‌روگرفتانه‌دا که له جیهانی ده‌ره‌وه‌دا ده‌بینن، خیزانه‌کانی خیزان وادێته پێش چا و که بوونه‌ته سایه و په‌نایه‌ک، که گه‌رانه‌وه ناوی، به‌خۆشییه‌که‌وه پێشوازی بکری و بشپارێزین!...

جا ئه‌گه‌ر ده‌ستکه‌وتنی ئه‌م هه‌له بۆ کوره هه‌رزه‌کاره‌کانی خیزانه‌که سه‌ری نه‌گرت، پێویستی سه‌رشانی باوک و دایکه‌که وایه، که رۆژانی هه‌رزه‌کاری خۆیانیان بیه‌رکه‌وێته‌وه و، نه‌رمی و چاوپۆشی به‌کاربه‌یتن له کاتی چه‌ندوچوون کردن له‌گه‌ڵ منداڵه‌کانی خۆیاندا، له‌سه‌ر ئه‌و بیه‌هۆشیانه‌ی که خۆشیان له تافی هه‌رزه‌کاری خۆیاندا نواندووین!... هه‌ندێ جاری وایش هه‌یه که باوک و دایکه‌که خۆیان پێ ناگیرێ ئه‌و جو‌ره نه‌رمی و چاوپۆشییه‌یان له‌گه‌ڵدا بنویتن. ئنجا ئه‌وسا که باپیره‌کان له‌جیاتیی ئه‌وان ئه‌و نه‌رمی و چاوپۆشییه له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌رزه‌کارانه‌دا ده‌نوین، چونکه هه‌رچی باپیره‌کانه درێژی ته‌مه‌نیان وای قال کردوون، که توندوتیژیان که‌م به‌بیته‌وه و، خوهره‌شتیان شیربنتریان لێ بێت. له‌به‌رئه‌وه که‌مه‌تر لێیان تووره‌ ده‌بن، که‌مه‌تریش چه‌ندوچوونیان له‌گه‌ڵدا ده‌کهن. جا له‌به‌رئه‌وه‌یش که له کوره‌کانی خۆیان شاره‌زاتر و تیگه‌یشتووتریان لێهاتووه، باشتربش له‌وان له‌که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ئه‌و هه‌رزه‌کارانه تیده‌گه‌ن و چاره‌ی گه‌روگرفته‌کانیان ده‌کهن!.

دەبىي خۆشەويىسى و توندىيى پىنگەۋە بىئوپىرئىن!

بەكورتى «ھونەرى ژىيانى خىزانى» ھونەرىكى زۆر گىرنگە بۆ پاراستنى خىزان لە دەست تىكچىۋون و نەمان. چونكە ئىممە ئۆيالى ئەۋە بەئەستۆمانەۋەيە كە ژيان بۆ مندالەكانمان ئاسۋودە و ئاسان بىكەين. ئەمەيش كاتتىك پىتك دى كە بزىنن چۆن تافى مندالىيەكەيان بۆ رابگرىن كە بەدروستى و كامەرانىيەۋە بژىن. جا بۆ ئەمەي ئەم مەبەستەيان بۆ پىتك بى، پىئويستە باوك و داىك لەسەر خۆشەويستىيى مندالەكانى خۆيان رىتك بىكەون و يەك بن. پىئويستە ھەموو دەم گەشى و رووخۆشى و دلخۆشى و دلئۆزىيى خۆيان بۆ بنوئىن. ھەرۋەھا رايىشيان بەيتن بەياسايەكى راست و دروست و دامەزراۋەۋە. بىجگە لەۋەيش لە شىۋەيەكى يەكسانىدا لەگەل ھەمووياندا بىجۋولئىنەۋە. ھەر كاتتىكىش ئەۋ تافە پر تەنگۈچەلەمەيە ھاتە پىشەۋە كە بەھىچ كلۆجىك خۆي لى لانادى، و اتا «تەمەنى شىپرەبى» ى ھەرزەكار پىئويستە داىك و باوكەكە يارمەتەيى يەكتر بەن لەۋەدا كە لە ئەندازەيەكى بەجى و تىگەيشتۋانەدا ئامۆزگار بىيان بىكەن. لە ھەموو ئامۆزگار بىيەكىش باشتەر و كارىگەرتر بۆ ئەۋ ھەرزەكارانە ئەۋەيە كە باوك و داىكەكە خۆيان بىكەن بەئەۋنەيەكى بالا بۆ ئەۋان!

دوایی بۆ ئەمەي باي ناۋچەي ژىيانى خىزانى تازە بىيىتەۋە، پىئويستە رىگا بۆ شەپۆلى بايە پاكەكان بىكرىتەۋە، كە لە جىھانى دەرەۋەۋە بىتە ژوۋرەۋە. ئەۋەندە ھەيە پىئويستە ئەۋ بايە تا ئەندازەيەكى بەجى بسازىنرى لەگەل سىروشتى خىزانەكەدا...

ئەمەيش پىرسىكە، كە بەزۆر خۆي دەھىنئىتە ناۋ مېشكى مەرۋقەۋە: «ئايا خىزانىش ياسايەكى وايە كە بىئىتەۋە و لەناۋ نەچى؟...». بەلای مەۋە وايە، كە دەمىنئىتەۋە و لەناۋ ناچى!... چونكە ئەمىش ياسايەكە ۋەك ياساي ژن و مېردى. ناتوانىن لاي بىبەين و شتىكى تر بخەينە جىگاي چونكە ئارەزۋەكانى مەرۋق پەرۋەردە دەكات و دەيانخاتە شىۋەي پىئويستىيەكانى كۆمەلايە تىبىۋە... ھەرچەندە ئەۋەيش باشتەر كە مەرۋق سالىەكانى ھەرزەكارىيى خۆي، دوور لە خىزانەكەي خۆي بەسەر ببات، بەلام لە پاش ئەۋەي كە فېرى ژيان دەبى لەناۋ خوتىدنگا راستەقىنەكەي خۆي داۋ، رايىش دى بەھەندى جەربەزەبىيى ۋاۋە كە ھەرگىز خۆي لى لانادى بىگومان ئەۋكاتەيش دى كە بەدلخۆشىيەكەۋە تىيدا بىگەرئىتەۋە ناۋ كۆرى ھەست و تاسە سىروشتىيەكانى خىزانىيى خۆي... جا لە پاش ئەمەي كە چەند رۆژتىكى پر تەنگۈچەلەمە، لەناۋ جىھانىكى دلرەقدا رادەبوتى، كە نەخەمى

دەخۆن، نەگوتى دەدەنى، نەبەزەبىيان پىيدا دىتەۋە، سا ئايا شاگردى خوتىدنگا بى، ياخود راستى پەرست، كاربەدەست بى ياخود سەرباز، يان ھونەرمەند بى، ھەر ئەۋەي پى خۆشە كە جارىكى تىرىش ۋەك مندالىك، ياخود باوكىك، يان باپىرىك، ياخود ۋەك پىاۋىكى ئاسايى بىگەرئىتەۋە ناۋ خىزانەكەي خۆي و، لەگەل ئەندامانى خىزانەكەي خۆيدا نانى شىۋان بخوات!...

۱۹۶۶/۴/۲۱

هونهری خوښ رابواردن له تمهه نې پیریدا

نووسینې: نهدرئ موزوا

نهم نووسراوه

نووسراوی (هونهری خوښ رابواردن له تمهه نې پیریدا) که ئیمرو پيشککشی خویندهواره به پرتزه کانی کوردی ده کم، له لایه نووسه ری گه وری فه رهنسه یی (نهدرئ موزوا) وه دانراوه، که به شاهکاریکی نه و داده نرئ. نهم نووسراوه له گوڅاری (الکتابی) دا ژماره (۱۵) ی مانگی به خته باران (مایس) ی سالی ۱۹۵۳ که له (قاهره) چاپ کرابوو، له لایه (حیلمی موراد) وه، کرابوو به عه ره یی. منیش به چاکم زانی بو روشنیرانی خوځمانی بکه م به کوردی، تا که لک و خوځشی لئ وهریگرن. (نهدرئ موزوا) له م نووسراوه نایابه یدا لیکولینه وه یه کی فراوان و قوولئ کردوو له بابه ت باری پیریه وه که توشی هه موو مروفتیک دئ. چاکه کانی تمه نې پیری و خراپه کانی به ته و او ته دی درخستوو. له به رته و دی به زه یی به ره گه زی مروځایه تییشدا هاتوته وه، رتگی پيشان داوین که چوځ ده توانین تا نه اندازه یه کی گه وره خوځمان له سه رگه ردانییه کانی (پیری) بپارتیزین، یاخود هه ر هپچ نه بئ له ئیش و نازاری که م بکه ینه وه، یاخود خوځمان وا رابه یینین که که متر هه ست به رکه و ئیش و نازاره کانی بکه یین. هه وروها رتگیاشی پيشان داوین که چوځ ده توانین له تمه نې پیریماندا خوځ رابویرتین. له راستیدا چاکترین رتگا بو ته و دی بتوانین له رکه و نازاری پیری که م بکه ینه وه و، تا نه اندازه یه کی گه وره ییش له و تمه نه دا خوځ رابویرتین، نه و یه که (خودا) بناسیین و له سه ر (یاسای خودایی) بوړین به رتوه.

که واته بام له تمه نې لاوتتیماندا له یاسای پاراستنی تهندروستی نه چینه ده روه. هه وروها خویشمان په وروده بکه یین و رابه یین به و کرده وه و ره وشت و خووه وه که (خودا) بو دی داناوین په پره و یی بکه یین. بو وینه: خو دوورخستنه وه له (خوځه رستی) و (ده ست قووچاوی) و (چاوبرستی) که لک کیکی زوری هه یه بو ئیمه له تمه نې پیریماندا. هه وروها خوځره یینان به (خوځه ویستی) و (فرمان کردنی به نه اندازه) و (نهرمونیانی) و (رووخوځشی) یه وه و، بایه خدان به (خویندنه وه) و (نووسین) و (ساز و تاواز) و (باخچه به ختوکردن) و ده سترگرتنی (هه ژاران) و (داماوان) و (لئ قه و ماوان) به نیازی دلخوځ کردنی خودای پاکي بئ هاوتاو له گه ل (خودا په رستی) دا که (مروځایه تی) و

(نیشتمان په وری) و (گه لپه وری) ییش ده گرتنه وه. له بارباندا هه یه وا له مروځی پیر بکه ن، چ ژن بئ یا پیاو، له و تمه نې پیریه یدا خوځ رابویرتین و هه ست به کامه رانیش بکات و، له گه لیک رکه و نازاری (له ش) و (هوځ) و (دل) و (ده ورون) ییش رزگاری بئ، وهک (وره به ردان) و (هه ست به ته نیایی و سووکی و ریسوایی کردن) و (تووړه و ترؤیی) و (ورپنه) و (رپزگای) و (له مردن ترسان).

بیتجگه له مه، ده بئ نه ویش بزاین که (مردن) رتگیابه کی ناوازه و نایابه، خودای خاوه ن به زه یی بو دی داناوین پتی دا بوړین، بو ته مه ی له ده ست رکه و نازاری (پیری) و ناهه موواری روژگاری خراپ، رزگارمان بئ. له به ر نه وه، نه گه ر له سه ر (یاسای خودایی) رویشتین به رتگادا، له تافی لاوتتیماندا، له هه موو روویه کی ژیماننه وه ده بئ دلان پر له هیوابی، که له تمه نې پیریشماندا هه ر به دلخوځشی و کامه رانییه وه ژین ده بینه سه ر.

ئیتر نه مه نده و فهرمون نووسراوه که بخویننه وه تا که لک و خوځشی لئ وهریگرن.

شاکر فه تاح

(خاوه نی پرؤځه ی خوینده واری کورد)

سلیمانې: ۱۹۶۶/۵/۱۲

ژيان مندال دهگهيښته پيرى

(بروست)، له چيرټوکه کهى خويدا که ناوى ناوه (سهردهمى گيرپراوه) له شيوهيه کى زور ناوازه دا ټو سهرسورمانه پيشان داوه که پيمانوه دهرده کهوى لهو کاته دا که هندی ژن ياخود پياومان چاوپي ده کهوى، که له سهردهمى منداليبياندا ناسيومان، بهلام سى چل ساليکه نه مانديوون. لهو بابته وه دهلي: «له پيشه وه نه مزاني بوچى وام لي هات که زوو به زوو خاوهن ماله که و ميوانه کانيم نه ناسييه وه. ټه وانه وا دهاته پيش چاوم که قرى دستکرديان به سهرى خويانه وه نووساندوه و، سووراو و سپياويان له دهموچاوى خويان داوه، له بهر ټه وه شيوه يان به ته واوه تى گورپراوه. ټه ى چون وانه بوو؟»

خاوهن ماله که ريشيکى سپى بهر دابووه وه. به خشه خشيش دهر پريشت بهر پوه. ههروه که قاچه کاني خوى خستبيته ناو پيتلاوى مز (قورقوشم) وه و ابو!... ته نانه ت سمپله که يشى رهنكى سپى هه لگه رابوو. ده تگوت به فر کړپوهى له سهر کردوه!... که چى له گهل ټه وپيشدا هه ټه دوتستم تيدا دى که له منداليدا ناسييووم. ټه ټه وسا که مندالي بو له ته مهنى خومدا بو. بهلام من وام دهاته پيش چاوه که سالانمان به سهردا تينا پهرى. کاتى که له هه نديکيانم بيست که شيوه ټه دوتستم له گهل ته مهنيدا رتيک ده کهوى، سهرم له وه سورما که له دهموچاويدا چرچ و لوجى وا پيدا بو بوون که به دهموچاوى پياوى پيره وه نه بي نايترين! ټيتر ټه وسا که زانيم که دوتسته کهم به راستي پيربووه. ژيانيش له ماوه ى چهند ساليکدا مندال دهکات به پيرا...»

پري هاوريگان له کارتيگر دنى سال وريمان دهکاته وه

له راستيدا پيشکه وتنمان له ته مهندا، ټه مهنده سهرسورپهينه ره که ټيمه زور جارى وا هه يه، نامانه وى باوهر به وه بکه ين، که روتگار ده توانن کارتيکى وامان تى بکه ن که له که ساني ترمان کردوه. که چى هه رچهند له گهل ټه وپيشدا کارمان تى ده که ن، بهلام خومان ههست به دهموچاوه و دلى خومان ناکه ين که گورپراون، هه تا ته ماشاى ټه و جيتگورپرانانه نه که ين که روتگار له دهموچاوه و دلانى که ساني تردا پتيکيان هيناوه که له ته مهنى خومانان، چ له ناو پياواندا، چ له ناو ژاندا. ټه وپيش سه باره ت به وه يه که ټيمه له پيش چاوى خوماناندا هه به لاوى ده مينينه وه، ټاوات و ترس و له رزى لاوينيش هه له ناو دلماندا ده مينينه وه. که چى ههست به وه ناکه ين که له چاوه لاوانى به ره ټيستا دا باري

زيانمان زور گورپراوه. ته نانه ت، جارى وايش هه يه، هه ندى وشه ى سهر پى سهر سامان ده که ن. وه که ټه وه ى که نووسه رتيکى پير، گوڼى له نووسه رتيکى لاوه بي بانگى بکات: «ماموستاى خوم»، که چى به لاى خويوه وه وايه که ټه وه له ته مهنى خويدايه و، له هاوريگانى خويشيه تى.

ټه وه له مهنيش زور تر دل ده شکينى ټه وه يه که ټه له ته مهنى په نجا و پينچ ساليديا بى و سهرت سپى بو بى، بهلام دلته وه که خوى مابيتته وه، که چى گوڼيشته له يه کتيک بى له بابته کچيکى هه رزه کاره وه قسه بکات بلتى: «شيتته ټه گهر شو بکات به پياويکى سهر سپى، له ته مهنى په نجا و پينچ ساليديا»

گيژهلووکه کارى پايڼ دهرده خات! بهلام ټاخو پيرى که ى دهست پى دهکات؟

گوڼيزانه وه له لاوينييه وه بو پيرى زور به سستى پتيک دى. ته نانه ت که سمان ټه وه نده ههست به و گورپراوه ناکه ين که پيمانوه دياردى ده دات! ټه مهنيش سه باره ت به وه يه که پايڼ-پايڼى سال و پايڼى ته مهنيش وه که يه ک-هه ندى جار به دزييه وه دپته پيشه وه، خوى له پشت سه وزايييه کاله وه بووه که ى «هاوين» وه ده شاريتته وه، که خه ريکه به ره و وشک بوون ده چى: که چى له پر گيژهلووکه يه کى توندوتير له به يانيه کى مانگى گهل پريزان (تشرينى دووه م) دا هه لده کات، دهموده ست تاراي زيرين له دهموچاوى زستان ده کاته وه و پارچه پارچه ى دهکات. که چى ټه وه گهل ى دره ختانه ى که به زيندوومان ده زانين، دهرده که ون مردوون، به چهند تا و تيک ده زوى دره ختيني کرزه وه نه بى، به دره خته که وه نه نووساون.

ټابه م رهنکه گيژهلووکه که، که موکورى و ناشيرينييه که دهرده خات. که چى له گهل ټه وپيشدا خوى هو ى ټه و که موکوريه يه، ياخود سهرچاوه ى ټه و که موکوريه نه بووه! نه خو شيش برتبييه له و گيژهلووکه يه کى که له دارستانى مرؤف هه لده کات و به سهريدا دى. چونکه پياوه که ياخود ژنه که، رهنکه له شيوه ى هه ره تى هه رزه کاريدا دهر بکه وى، که چى له ته مهندا پيره. ټيمه ييش هه ر ټه مهنده مان له دهست دى که سهرمان سورميينى له چستوچالاکى و، زبره کى و وربايى و، زمان پاراويى ټه و. بهلام هه ر ټه وه نده ى خو شه تا نه خو شيه کى کوتوپرى تووش دى. ټه وسا که بو مان دهرده که وى که گيژهلووکه که خوى لي داوه.

چونکه ټه و کاره ساته ى که بو لاوه دپته هو ى نه خو شيه کى بچووکى وه که سهر ټيشه ياخود سهر مابوونتيکى سووک، دوورنييه بو هاوريکه مان بپته هو ى نه خو شيه کى گران

وهك دل و هستان ياخود سنگ توند بوون، كه له چهند رۆژتيكي كه مدا ده بيبينهوه ده موچاوى چرچ بووه پشتى كوماوه ته وه چاوه كانيشى پرشنگ نادن. بهم رهنكه كه تووشى نه خووشى دى و له ماوهى هه ناسه به كدا پيريمان دهرده كه وي. ئيتر له ناكاو تپده گهين كه له ده ميكه وه به لاوينى خومان به جتهيشتوه و بووين به پير...!

هيتلى سيبهر له ناوه نند چل سالى و په نجا ساليدياه!

رهنكه تو بپرسيت: ئەم گيژه لوكه ي پايزه له چ تافيتكي ته مه ماندا هه لده كات؟ (كو نراد) ده لى: «كه پياو گه يشته ته مه نى چل سالى، ته ماشا ده كات هيتليكي سيبه رى به سه ردا تپده په رى. ئەويش له تر سدا ده لرزى و له دليدا ده چه قى كه ده رگاي جيهانى لاوينى تا سه ر له روويدا داده خرئ!». ئيمه يش له م سه رده مه ي خوماندا، ئەم هيتله ي به بيرداهاتوه پال پتوه ده نيبن تا ده گاته نزبك ته مه نى په نجا سالى. به لام ناتوانين ئەو هيتله نه هيتلين بيته پيشه وه.

چونكه ئەو هه رچه ندى دوايش بكه وي، هه ر ده مي نيته وه و له ناو ناچى! رهنكه ئەوانه ي به سه ر ئەو هيتله دا تپده په رن، به وربايى و چستوچالاكييه وه بمينه وه. ئەوه نديه هه به كه كاتى لى تپده په رن ته زوو به كه به پشتياندا دى و، هه ست به له رزتيكي سووك ده كهن و، توژه هه ناسه ساردييه كى سه ر پيشيان تووش دى، هه ر به و چه شنه ي كه (كو نراد) ده لى.

به تاسوقه وه له (ستاندال) ده گيترنه وه: كاتى گه يشتوه ته ته مه نى په نجا سالى له شپوه به كى ورد و بايه خ پيدر او دا، رسته به كى ئاماده كر دوه، به ناوى ئەو ئافره تانه وه كه خو شيو سيستون!. كاتى (ستاندال) له ته مه نى بيست سالىدا بووه، جه ره زه ييى دلدارى به چه ند جار تىك هيتا وه ته پيش چاوى خو به وه، چه ند جار تىكى تر يش ئەوه ي دووباره كر دۆ ته وه له جيهانى راسته قينه دا. ئەمانه شى به سايه ي ئەو ژئانه ي به راستى خو شيو سيستون، مه گه ر هه ر له ناو ئەو نووسراوانه دا بووين كه داينا بوون. چونكه به پيتنوسه كه ي خو ي دروستى كر دبوون.

كاتى كيش له «هيتلى سيبهر» تپه رى كر د، له خه فه تاندا ده ستى كر د به گريان بو ئەو كچه دلدارانه ي كه به ختى يار نه بوو پيتيان بگات!.

هه ر بهم رهنكه يش نووسه ر تىك كه بگاته ته مه نى په نجا سالى ئەو كارانه ي جيهه جىي كر دوون، ده يانه ي نيته پيش چاوى خو ي. جا له و كاته دا، هه ست وا به خو ي ده كات كه هه موو بير تىكى خو ي به نووسين بو ته واو نه كراوه. هه روه ها ئەو نووسراوانه يش كه ده رى

هيتان و ياخود چاپى كر دوون، هه ر بر يتين له چه ند نووسراوتكى وا كه ده بو يست ده ريان به ينى. هه رچه ند ئەو سالانه شى دپته به رچاو كه پتويستى بو دانانى ئەو نووسراوانه، سام ده يگرئ، ئينجا له نيازه كه ي خو ي خا و ده بيته وه و، وه به رده دات. پاش ئەوه يش دلئى ده ست ده كات به گروهه گروپ و داخو رپان، كه ئەمه يش ره ووشى پيرانه...!

له هه موو شتيك ناخو شتر له پيريدا وه به رده انه

ئوه نده هه به پيرى هه ر ئەوه نده نييه كه سه رى مرؤف سپى بى و ده موچاوى چرچ و لوچى تيبكه وي و، هه ست بكات به وه ي هه لى له ده ستچوه و تازه ته مه نى به سه رچوه و، كاتى ئەوه يشى هاتوه كه به زمگه ي ژيان به جى به يلى بو به ره ي داهاتو له سه ر تىكى تر يشه وه، كز بوونى له ش به شى هه ره ناخوشى پيرى نييه. به لام له هه مووى ناخو شتر و به دتر ئەوه به كه وه به رده دات و گيانى سه ره و خوار ده كات و، دايشده مي نيى هيج ناكات!... كاتى كه پياو له «هيتلى سيبهر» تپه ر ده كات، ئاره زوى فه رمان كر دى كه متر ده بيته وه له وه ي كه توانايى فه رمان كر دى كه م بيته وه. جا ئايا له پاش ژيان تىكى په نجا سالى پر كار ه سات و به سه ر ه ات و به كامى دل نه گه يشتن، مرؤف ده توانى له و سه رچلبييه زور و زه به نديه ي خويدا بمينيته وه كه زال ده بى به سه ر لاوان دا؟ ده توانى له و ئاره زوه ي خويدا بمينيته وه كه بناسى و بزائى و تيبگات له شت؟ ده توانى له و هيز و ده سه لاته دا بمينه وه كه له كانگاي دلبيه كه سانى ترى خو ش بوئى و دلدارى بكات؟... ئايا ده توانى ئەو خو شبييه هوشى و هه ستى يانه بچيترئى كه له تافى كو رتني دا چيشتبوونى؟... كاتى ئيمه له تافى كو رتنييه وه ده گوتزبنه وه بو تافى پسا وه تى» خو ش رابوار دنيك به خو ش رابوار دنيكى تر ده گوتزبنه وه. ليه اتو وييه كه به ليه اتو وييه كى تر ده گوتزبنه وه. بو وينه: له پشت ئەو هيتله نادياره وه كه داماناره له ميتشكى خوماندا، جيهان تىكى تر ده بينين كه پر ه له پرشنگى بى دهنگ و سه نگى رووناكى، كه به هوى ئەو رووناكى به وه هه موو كه س و هه موو شتيك به راستى خو يانه وه دپنه به رچاومان. هوى ئەمه ش ئەوه به كه چاوه كامان له ده ست رووناكى ئالوش و خرؤش و ئاره زوو رزگار يان ده بى. و اتا له و رووناكى به پر برسك و هوورانه رزگار يان ده بى كه گه شكه دار يان ده كر دين و، چاوه كامان يان وا لئى ده كر د، ريشكه و پيشكه بكه ن و راستى يه كانى كاروباره كان به ته وا وه تى نه بين.

پياوانى وايش هه ن كه له دواى تپه ر كر دنى «هيتلى سيبهر» و بينينى كاروبار، به بارى راستياندا ده لئين: «به لام تازه كه لكى چيه ؟...».

رەنگە ئەم قەسەپە لە ھەموو قەسەپەك سامناكتىرىيە كە لە دەمى پىياوھەيكەوھە بىتە دەرى. چونكە ھەتا دى فراوانتەرى لى دى، زۆرتەرىش كون و قوزبىنى ژيان دەگرتتەوھە. چونكە لە پاش ئەمەى دەلى: «خەباتكردن كەلكى چىيە؟...»، خۆى وا دەبىنى كە ناچارە بلى: «ئەى لە مال دەرچوون كەلكى چىيە؟...». ئىنجا بلى: «ئەى لە ژوور ھاتنە دەروھە كەلكى چىيە؟».

ئىنجا بلى: «لە پىخەف دەرچوون كەلكى چىيە؟...». تا دوایى واى لى دى بلى: «ئەى ژيان كەلكى چىيە؟...». ئىنجا ئەوساكە دەرگاكانى مەرگىشى بۆ دەگرتتەوھە!.

تەمەن ھەرچەندە درىژىش بى پىرى ھەر بەپىويست دادەنرى!

لە راستىدا ھەموو گىيانلەبەرىك - بىجگە لەوانەى كە لەشيان برىتییە لە يەك كولانە (حَجِيرَة) - لە پىيدا ھەيە بگاتە پىرى لە تەمەنىكى دىاردى كراوى ژيانى خۆيدا، كە بەپى جۆر و تىرەى خۆى دەگۆرى. ھەندى پەپوولەى وا ھەيە لە پاش دوو سات دەمرى بەلام پاش ئەمەى تىر و پر دلدارى خۆى دەكات كەچى كىسەل و تووتى وا ھەن دووسەد سالى دەژىن!... جا دەبى چ رازىك ھەبى لەم جىياوازىيەى تەمەنەدا؟... بۆچ دەبى ھەندى ماسى سى سەد سالى بژىن، كەچى «بايرۆن» ياخود «مۆزار» لە سى سالى زۆرتەر نەژىن؟.

لە راستىدا رازى ئەوھ ھەر لای خودايە بىنرانى!... رەنگە ئەمە راست بى كە لەپىش سەد سالىدا، تىكرايى تەمەنى مەرۆف چل سالى بووبى!... كە لەم چەرخەى ئىمەيشدا تىكرايى تەمەنەكە گەيشتوتە شەست سالى. كە ئەگەر شەپوشۆر و شۆرشەكان پەكى پىشكەوتنى زانستى تەندروستى نەخەن، تىكرايى تەمەنى ئاسايى مەرۆف لە سەدەى داھاتوودا بگاتە سەد سالى!... رەنگە ئەمانە ھەموو راست بن. ئەوئەندە ھەيە ئەمە فرى بەسەر بابەتى پىرىيەوھە نىيە. چونكە درىژى تەمەن ئەوھ ناگەيىتى كە لە دەست پىرى رزگارمان دەبى. تەمەن ھەرچەندى درىژى، پىرى ھەر دىتە كايەوھە!...

زۆرانبايى ناوئەندە لاوينى و پىرى!

جا ھەرچەند مەرۆف نىك بى لە سروشت و لە ژيانى سەرەتايىيەوھە، ئەوئەندە زال دەبى بەسەر پىياوھە پىرەكاندا. (كىپلىنگ) لە نووسراوھەكەى خۆيدا كە ناوى ناوھ «نوسراوى دارستان»، ئەمەى بۆ دەرخستووين كە چۆن گورگىكى بەسالىداچوو دەتوانى بەرپىرەوھەوھە لەناو ھاوپىكانى خۆيدا بىتتتەوھە. بەمەرچى بتوانى نىچىرەكەى خۆى بگرى و بىكوژى! جا ھەر رۆژىك واى لى ھات نەتوانى ئەوھ بكات، ئىتەر ھىز و دەسەلاتى لەناو ھاوپىكانىشيدا نامىتى. ھەرئەوھە نووسەرەكە خۆى ئەوھىشمان بۆ دەردەخات، كە گورگە ھەرزەكارەكان، گورگە پىرەكە - ئەوھى ددانى نەماوھە - لە دەست سەرگردانى رزگار دەكەن، بەسايەى ئەوھە كە لەناوى دەبەن!.

ھۆزە رەوئەندە سەرەتايىيەكانىش، لەم بارەوھە، لە گىيانلەبەر دەكەن. لەناو دوورگەكانى زرىھەكانى باشووردا، ھۆزە كە زۆر لە پىياوھە پىرەكانى خۆى دەكات كە سەرەوھە بەسەر درەختە بەرزەكانى گوتىزى ھىندا. پاش ئەوھ ھۆزەكە ئەو درەختانە رادەوھىشىتى. جا ئەگەر پىرەكان توانىيان خۆيان بگرن و نەكەوھە خوارەوھە لە درەختەكان، مافىيان ھەيە بژىن و بەزىندوويى بىتتتەوھە. بەلام ئەگەر لە درەختەكان كەوتنە خوارەوھە، زوو بەزوو ھۆزەكەيان چارىيان دەكات. واتا پىرە لەسەر لەناوئەندەيان دەدات!.

لە پىشەوھە وا دەردەكەوئى كە ئەم رەوشتانە درندانە بن. كەچى لە ژيانى پىشكەوتووانەى خۆيشماندا رەوشتى وامان ھەيە. چونكە وتارىژى لەناو كۆمەلانى گشتىدا، وانا گوتنەوھە. لاسايى كردنەوھى چىرۆك لەناو بەزم گاهەكاندا، ئەمانە ھەموو برىتىن لەو جۆرە تاقىكردنەوانەى كە لە تاقىكردنەوھەكانى خۆگرتن بەسەر دارى گوتىزەوھە دەكەن، كە لە ئەنجامدا بىروباوھەرى گشتى پىرە دەدات بەسەر زىنگكار و، مامۆستاي نووسراودانەر و، لاسايى كەرەوھە!!.

جا ئەگەر گوترا: «لە كاركەوتوھە»، ئەوھ وەك پىرەى كوشتنى ئەو كەسە وايە. چونكە پەككەوتنى لە كاركردن، يان دەبىتتە ھۆى ھەژارى ئەو، ياخود دەبىتتە ھۆى ھەناسە ساردى و نەخۆش كەوتنى!.

جەنگىش بۆ سەرركردە وەك درەختى گوتىزى ھىند وايە. ھەرئەوھە كچە جوانەكانىش بۆ پىرە مېتازە داوتىن پىسەكان، وەك تاقىكردنەوھەك وايە بۆ ئەوھى بزانرى ھەرزەكارى يان تىدا ماوھە، ياخود پىرەوون و پەكيان كەوتوھە!.

هەندى كۆمەلەيەتى لاوينى بەگەورە دادەنن، ھەندىكىشان پىرى!

چونكە ژيان لەناو جووتيارەكاندا نزيكترە لە سروشتەو، ھيشتا ھىزى لەش بەناوېژى كەرد دادەنرى بۆ پىكخسىستنى ئاشنايەتى ناوھند وەچەكانى ئەوان. ھەروەھا لەناو شارەكانىشدا لاوينى بەشتىكى گەورە دادەنرى لە كاتە كورتهكانى شوڤرەشەكان و ھەلگەرانەو كوتوپرېبەكاندا. چونكە ھەرچى لاوانن باشتەر دەتوانن بەدەنگ ھەراوہ بچن و خويان نامادە بكەن بۆ جەنگ، لە پىرەكان!... چونكە لاوان ھىزى رووت، بەتەواوھتى پيشان دەدەن، واتا نموونەى ھىزى رووتن.

ھەر ئەوانيش كە پشتى ھىزى خاوەن بىروباوھرەكان دەگرن - كە (ھەتلەر) يەكپەكە لەوان - لەوانەى كە تامانجى بچووك پيشان دەدەن و موژدەى ئاواتى گەورە گەورەيش دەدەن. كەچى بەپىچەوانەى ئەو، ئەو پيشكەوتويىبە خانەدانانەى كە يەجگار كۆزن، بۆ ئەو مل دەننن كە بچنە ژيەر دەسەلاتى پىرەكانەو. چونكە ھەرچى شارەزايى و جىھان بىنيويىبە بەتوانايىبەكى گەورە و بەنرخ دادەنرىن لەناو ئەو خاكانەدا كە لە دەمىكى دوور و دريژەو توشى گۆران نەھاتوون. لە سەردەمى كۆندا چىنيىبەكان ناز و جىيازىكى پر خۆشەويستىيان دەبەخسى بەپىرەكان. ئەوساكە وابوو كە: «نەدەبوو پىياويكى سەرسىي لە رىگادا بىنى كەلوپەلى ھەلگرتى!...».

بەلام لە چىنى ئىمپروڤادا، ئەم ھەستە ناسكە كز بوو و بەرەو نەمان دەچى. پىرئىتىش گىروگرفتىكى زۆر بەخۆبەو دەھىنى كە ھەرگىز لە ژمارە نايەن.

لەگەل ئەمەيشدا من لام واىە چارەكردنىيان لە توانايى داىە، بام گرانىش پىك بى. ئەوھندە ھەيە چارەكردنىيان ئەوھى پى دەوئ كە بەباوەر بەخۆكردنپەكەو رووبەروويان بوەستىن. منبش لىرەدا خەرىكى ئەو دەم كە وىنەبەكى تەواو و راست و پەوان بۆ رووہ خۆشەكانى پىرى بكىشم. ئامۆزگارىي خويئندەوارەكانىشم دەكەم كە لىي زارەترەك نەبن! لەمەدا منبش ھەر لەو پزىشكە دەكەم كە نەخۆشيبەكى سامناكى بەنەخۆشەكەى خۆبەو دەبىن، كە پىويشتىي بەپارىزگارىبەكى دياردى كراو ھەيە. ئىنجا رووبەروو پىي دەلئى كە ئەنجامى كەمتەرخەمى دەربارەى خۆى بەچى دەگات. پاش ئەوھيش دەلئى: «بەلام ئەگەر تۆ ئامۆزگارىبەكانى بەجى بەئىنىت و خۆت بپارىزىت، توشى ھىچ ئىش و نازار و ناخۆشيبەك نايەت!...». لە ھەمووى ناخۆشتر ئەوھىە كە لەشى پىياوى بەسالداچوو زۆرتەر لە بزويئەر (محرك)ى كۆن دەكات. دەتوانئ كار بكات، ئەگەر بىتسو بايەخ بدرئ

بەچارەكردن و پشكنين و تاقىكردنەو و چاككردنەوھى. بەلام لەگەل ئەوھيشدا بزويئەرەكە (وھك پىشوى خۆى) فرمان ناكات. لەبەر ئەوھ نايى زۆر ئەركى بخرىتە سەر. ھەروەھا مرۆفەيش كە گەيشتە تەمەنى خۆى بەگران فرمانى پى دەكرئ.

مەگەر ئەو كەسە زۆر جىياواز بى لە كەسانى تر. وھك (فۆلتر) كە لە تەمەنى شەست و پىنج سالىدا نووسراوى (كاندىر)ى دانا. وھك (فاگنەر) كە لە تەمەنى شەست و نو سالىدا «بارسىفال»ى دانا. لە (لاروشفۆكۆ) دەگىرەو، گوتويەتى: «پىرى زۆر دارىكى واىە كە رى نادات بەكەس خۆى فرئ بداتە ناو خۆشراپووردنى ھەرزەكارانەو. ھەر كەسى قسەى بشكىنئ سزاكەى مردن دەبئ!».

دەلدارى لە پىرىدا

يەكەم خۆش رابواردنىك كە پىرى لى بىبەش ھىلراوھتەو (دەلدارى) يە. چونكە ئەوانەى گەورەتەمەن، چ ژن بن، چ پىاو، گىان و ھىز و ھەرەتيان ھەر چۆنىك بى، بەگران ئەوھيان بۆ دەچىتە سەر كە دەلدارىبەكى ھەرزەكارانە لە كانگاي دلئى خۆياندا زىندوو بكەنەو. جا ئەگەر دەلدارىبەكى بەرامبەرىت دى لە ناوھند پىياويكى پىر و كچىكى ھەرزەكاردا، ياخود لە ناوھند ژنىكى سەرە و كورپىكى لاودا، باوەرپ بى كە ئەو دەلدارىبە بەزۆرى بەسايەى رىزگرتن و بەدلداچوون و خۆنەويستەوھ پىك ھاتوھ. لە چىرۆكەكانى (بەلزاك) يشدا وىنە زۆرە بۆ ئەو دەلدارىبە (جوانەمەرگ)ھى كە پىرەكان تىي دەكەون.

دەبىنىت يەكپەكە لەو گرفتارى دەلدارىبە، ئەوھندە ھۆگرى ئەم كچ و ئەو كچى جەرەزە و بزىو دەبى، لەوانەى كە دەزانن چۆن ھىواى شىتانه لەناو دلئىدا زىندوو بكەنەو، خۆى بەجارتىك سەرگەردان دەكات. كچەكان ئەمەندە سۆزانى و زۆرزانن، وا چەواشەى دەكەن كە بەھوى پارەبەخشىن و ديارى پىشكەش كەردنەو بەبەتتىكى ايان لى دەكرئ، كە لە كاتى ھەرزەكارىي خۆيدا، ھەر بەسايەى كورپىنى و دل كىش كەردنى خۆبەو، ئەوھى بۆ دەچووہ سەر! (شاتۆرىيان) يش كە يەجگار شارەزاي ئەم جۆرە ئەرك و نازارە بوو، نووسراويكى ناوازەى بۆ بەجىھىشتووين كە ناوى «دەلدارى تافى پىرى» يە، ئەم بارەى لە شىتوھەكى زۆر ناشىرىندا پيشان داوہ. دەلدارى تافى پىرى لە شىتوھەكى راست و رۆشندا پيشان داوہ. كابرارى دەلدار ھەرچەند پىر بوو بەلام دلئى برواى نەداوہ پى لە پىرى خۆى بنئ. خۆشەويستىي پىرەكەى لە شىتوھى گروكلپەبەكى دەلدارىي دوورودرىژى پر خەم و خەفتەدا دەرخستوھ كە زالبووہ بەسەر ئەو كابرابەدا. كابرارى پىي ناخۆش بووہ دلئى پىر

دەست قووچاوی و رزدی گەلیک ھۆرن

یەکیک لە بەدی پیرییش ئەوێهە کە خاوەنەکە ی فیری دەست قووچاوی و رزدی دەبێ. ئەمەیش بەزۆری لەوێهە روو دەدات کە پیاسی بەسالدنا چوو، پە ی بەو دەبات کە لە تەمەنی پیریدا، بەئاسانی گوزەرانی بۆ ناکرێ، نانی بۆ پەیداناکرێ. ھەرۆھا کاری بەئەرک و ئازاریش لەناوی دەبات. جا لەبەر ئەوێ چنگ دەگرێ بەسەر پارەکانی خۆیدا و، فیل دەکات لە شارەنەوێ پارەکانی خۆیدا، لەم کون و لەو قوژبندا، نەوێ کارەسات رووبدات و لەسەر پارەدا بمێنێ! ئەوێندە ھەبە ترسی دامای لەسەر پارە. یەکەم ھۆ نییە، بۆ دەست کێشانەوێ لە پارە بەختکردن. تۆ کە چیرۆکە زیندووێکە «ئۆجینی گرانە» ببینی کە لەلایەن «بەلزاک» ھە دانراو، ئەم راستییەت بۆ دەردەکەوێ: یاخود ھەرۆک نرخ زانی کۆن (لاویر) دەلێ: «ترسی دەستکورتی نییە کە پیرەکان و لێ دەکات چنگ بەسەر پارەکانیاندا بگرن. چونکە ھی وایان تێدایە ئەمەندە پارە ھەبە کە لە ژمارە نایەت. پاشان چۆن ئەوانە لەو دەترسن خۆیان بێبەش بەتێلنەوێ لە بەزموێرم و خۆشیی ژیان و خۆشگوزەرانی، کەچی ھەر بەخۆشی خۆیان دوای ئارەزووی دەست قووچاوی خۆیان دەکەون و، خۆشیان لەو خۆشیانە بێبەش دەھێلنەوێ!...»

لە راستیدا دەست و قووچاوی و رزدی، کردەوێ خراپ، پیری خۆی دروستیان دەکات. دووریش نییە کە پیرەکان پارەداری بەھۆبەک بزانی بۆ ئەوێ کە ئارەزووی خۆیان داچرکێنەوێ بەرابوواردن، بەشتیکەوێ کە خۆبانی پێوێ خەریک دەکەن!.

کاتی کە پیرەکان لاوینی خۆیان لەبەر دەھێتەوێ!

یەکیک لە دەردەکانی پیرییش ئەوێهە کە «ھەلەکانی مێشک» زۆرتیان لێ دێ. چونکە پیاسی پیر ناتوانێ پە ی بەبیرە تازەکان ببات و تێیان بگات. ھۆی ئەمەیش ئەوێهە کە ناتوانێ ئەو بێرانە بخاتە مێشکی خۆیەوێ و، بیانکات بە پارچەبەک لە بیروباوەرەکانی خۆی. جا لەبەر ئەوێ ھەر لەسەر ئەو بیروباوەرەنە نوچ دەگرێ کە لە تافی پێگەبشتتیدا چوونەتە مێشکیبەوێ! ئەمەندەیش لەخۆی بایی دەبێ، و دەزانی ھەموو گیروگرفتییکی پێ چارە دەکرێ! کە بیروباوەرەکیشی پێشان بدرێ، پێچەوانە ھی خۆی بێ، پێی تێکدەچێ! و دەزانی ئەمیش جۆرە رێژنەگرتنیکە. ئێتر ھەموو دەم ئەمە دووبارە دەکاتەوێ دەلێ: «ئێمە لە کاتی خۆماندا، ھەرگیز بەرەنگاری کەس نەدەبووین، کە لە خۆمان گەرۆتر ببوایە!»

بێ. لە راستیدا دلداری لە تافی پیریدا «سزا» یە کە بەر ئەوانە دەکەوێ کە ھەموو ژبانی خۆیان بەدلداریبەوێ رابوواردوێ! بەلام ئەو ژنانە ھی کە لە تافی کچینی خۆیاندا دلداریبیان زۆر کردوێ سزاکیان ئەوێهە کە یەکیک لەو ژنانە گوتی لە لاویک بێ چیی پێ دەلێ لەو کاتەدا لە تافی پیری خۆیدا دلداری دەکات: «دەلێن کە کچ بوو یەجگار جوان بوو!...»

بێجگە لەوێ باریکی پێچەوانە ھی تریش ھەبە. ئەویش باری زۆر کەسە لەوانە ھی کە پێش ئەمە ھی بگەنە تەمەنی خۆیان دلیان پیر دەبێ: سایان لەبەرئەوێ کە ئالۆش و خرۆشی لەشیان ئەوێندەیان لە دەست نایەت کە ھەست و تاسەیان بخەنە گەر، و اتا گری دلداری لە دلیان بەریدەن. یاخود لەبەر ئەوێ کە ئەمەندە خاوەن ھۆش و پە ی بەکەموکوریی ژبان دەبەن، ئالۆش و خرۆشیان کز دەبێ و ھەست و تاسەبشیان سارد دەبیتەوێ! دلداریی تافی پیری بەزۆری ھەندێ خۆپەرستی تێدایە، کە لای ھەندێ پیر ئەمەندە زۆر سەری پیاسی لێ سوێدەمێنێ، لە چیرۆکی (ئەفیل) و (یونیس) یشدا ئەمەمان بەتەواوێ بۆ دەردەکەوێ. کابرا ھەموو ژبانی خۆی لەگەڵ ئەو ئافرەتەدا براندەوێ. کە دلێ چوو بەئافرەتەکەدا تەمەنی ئافرەتەکە بیست و ھەوت ساڵ بوو. لە کۆل ئافرەتەکە بەش نەبوو، و تا ئافرەتەکە وازی لە مێردەکە ھی خۆی ھێنا. کەچی نەیتوانی ماری بکات.

چونکە خۆی ژن دار بوو! ئافرەتەکە خێزانەکە ھی خۆی و مندالەکانی و ھاوێکانی و سایە و پایە ھی خۆی بۆ دلێ ئەو بەجێھێشت. ژبانی خۆی بۆ خۆش رابواردنی ئەو و فرمانی ئەو تەرخان کرد. لە دوای دلداریبەوێ کە یشان دۆستایەتییەکی دوورودرێژ ھا تە کایەوێ. تەنانەت کە پیاسە کە تەمەنی گەبشتە ھەشتا ساڵی ھەرۆکو جارن ھیچ رۆژیک نەبوو یەکتری نەبین. کاتی کە (یونیس) مەرگ بردیوێ بۆ خۆی، لەوانە ھی دەیاناسین کەسیک نەماپەوێ کە بەزەبی بە «ئەفیل» دا نەبیتەوێ. ئەوان وایان دەزانی کە ئەو سەرگەردانییە لەناوی دەبات. کەچی ھیچ شتیکی وای رووی نەدا. بەپێچەوانەوێ، دەموودەست خۆی گرت، پێی تیک نەچوو. ئەمەیش سەبارەت بەوێهە کە پیریەکە ھی ھەر ئەمەندە ھی لە دەست نەھا تێبوو کە دلداریبەوێ خاوە بکاتەوێ، سارد بکاتەوێ، ھەرۆھا ئەو ھەستەیشی پێ نەھیتتیبوو کە بەتازار بزانی! جا ئەم جۆرە خۆپەرستی (سروشی) یە کە زال دەبێ بەسەر پیرەکاندا، دەبیتە ھۆی ئەوێ کە لاوەکان نەیانەوێ دۆستایەتییان لەگەڵدا بگرن. چونکە لاوەکان ئەو گەرۆگورییە لە دلێ ئەواندا نابین کە بەگران لەوانە دەوێشیتەوێ.

ھۆی ئەمەیش ئەوێهە پیرەکان لەبەر ئەوێ تەمەنیان زۆر، تێگەبشتتییکی وایان بۆ پەیدا دەبێ کە لەسەر بێچینی کارەسات و بەسەرھاتی پێشوویان دامەزرێوێ.

ههروهك ئهوهى لهبهرچوو بیهتهوه كه باپیری خویشی هههه ئهم قسانهه بهو دهگوت له تافی مندالییدا!». بهم رهنگه كابرای پیره پهکی ئهوهی دهکوهی که لهگهڵ کارهسات و رۆژگاردا پروات بهرپوه. چونکه توانایی ئهوهی نامیینی که خوئی کیش بکاته سههه ئهوهی خوئی خهریک بکات بهکارهساتی ئهم لاهه وولای خو بهوه. ئیتر دهست دهکات بهگیرانهوهی چیرۆکهکانی رابوردوی خوئی. ئهمهندهیان دووباره دهکاتهوه، لاههکانی بهردهمی لیی وهپرس دهبن. ئیتر ئهوانیش وایان لی دئی خو بانی لی دوور دهخه نهوه.

بهره لالیشی دهکهن بو بهردهستی ته نیایی، که له ههموو دهردیکی پیری ناخو شتره!. کاتیکیش که پیره پیاو دهییینی هاوړی و دۆسته هههه کۆنهکانی و خزمه هاو دهههکانی که پییانوه راهاتوو، بهک له دوای یهک خو بانی لی دهشارنهوه و، کهسی وایشی دهست ناکهوی که جیی ئهوان بگریتهوه «بیابانی ته مهن» ی پی تنگ دهبی و دهست دهکات بههانه دانی مردن که سههه لی بدات.

پیری به لای تۆلستۆیهوه

(تۆلستۆی)ش له کیشانی وینهی ئافرهتیکدا هونهه نوواندوه که نه یزانیوه لهگهڵ بهسالد چوو بی خویدا پروات بهرپوه و، به پیر پیریتیبیهوه بهی. دهلی: «هیشتا لاشهه کوره کهی له ناو گۆره کهیدا ئارامی نهگرتوو، له پر مێرده کهیشی مرد. ئافرهت که واههستی به خوئی کرد، که له ناو کهوتوه ته باریکی واهه که له بیر جیهان چۆتهوه. وای لی هات، بو به ئافرهتیک بی مه بهس و بی ئامانج. خواردن و خواردنهوه و نوستان و دانیشتنی هه بوو. به لاهه ژبانی پیره دیار نه بوو. چونکه ژبان هیچ ههستیکی له دلیدا نه ده بزواند! له ژبان هیچی نه ده ویست سهههوت نه بی. سهههوتیشی به هیچ شتیکی دهست نه ده کهوت به مردن نه بی. که چی له گهڵ ئهوهیشدا ناچار بوو بژی. ناچار بوو زیندویتی خویشی به کار بهیینی تا به مهرگ دهگات. پاش ئهوه هههه چی له منداله به چکۆله کان و پیره په که کهوتوه کهانهوه روو ده دات، لهویشدا ده ده کهوت. ئه وهنده هه بوو له مدام به ئه ندازه یهکی گه وه تر ده ده کهوت. ئیتر له ژبانییدا ئامانجیکه ده کهوتوو نه مابوو که له کهسانی تر جیای بکاته وه. به لاهه وای دیار بوو که خووی دابوو هه وهس و ئاره زوو تا بیه تیههکانی خوئی. ههستی ده کرد به خوئی ناچاره بخوات و بخواته وه، که میک بنوی، که میکیش بیر بکاته وه و قسه بکات، هه ندی فرمیسیکیش بریژی، تۆژی فه رمانیس بکات، جاره نا جاریکیش تووره بیی، له گهڵ هه ندی کاری تریشدا... ئه مانهه ههه له بهر ئه وه ده کرد که و رگ و هو ش

و ده ماره می شک و ماسول که ی هه بوو! به لاهه ئافرهت که ئه مانهه له بهر ئه وه نه ده کرد که له دهروه هیزیک ههیه و پالی پیره دهنی بیانکات. وهک ئه وانه ئه وانهه نه ده کرد که له هه رهتی ژبان دان و ئه و ئامانجه پالی پیره دهنان که له پیناوی گه یشتن به ودا هه موو هیز و تواناییه کی خو بانی به خت بکهن، ته نانهت ئه گهه په ی به وه یس به بن.

ئه وهه له بهر ئه وه قسه ی ده کرد که ههستی به پیوستیبیه کی سهوشتی ده کرد که زمانی خوئی بخاته کار و سییهکانی خویشی به جو لینی... ده شگریا وه کو مندال. چونکه به پیوستی ده زانی فرمیسیک به چاوهکانیدا بیته خواره وه و ده ماره می شکیهکانی فرمیسیکی به فرمیسیکانه ته ر بن.

که واته ئامانج و مه بهس بو کهسانی تر که خاوهنی هیز و توانایی خو بانی بوون، به لای ئه وه وهه ههه ئه وهنده بوون که بوو بونه په لپ و بیانوویه که بو ئه و کرده وانه ی. دانیش تووانی ماله که یس په بیان پی برد که وهک له تافی مندالییدا بی وایه. له گهڵ ئه مه یشدا کهسیان ئه وهی نه ده دا به روویدا، له جیاتی ئه وه به ههموو شیهویه که دیانویست دلی رابگرن. که چی ئه وه یسیان ده نه ده خست که په ی به وه ده بن، مه گهه جار به جاریک که ئه ویش له شیهوی چاوتروکاندنیکی به رامبه ریدا ده کرا. ئهم چاوتروکاندنانه یس واتیه کی تریان ده به خشی.

مه بهسیان ئه وه بوو که ئه و ئافرهت په پیره به شی خوئی ژبانی دیوه. ئه و که سه یس که له بهر چاوی خو باندا ده بیین، ئه و ئافرهت نه ماوه که له وه پیریش دیوانه و هاو ده مییان کردوه!. ئه وهنده ههیه، به هه موو رهنگ، ئه وهه به جو ریک رۆژی ته واد ده بی. که واته ده بی دل بیان به وه خو ش بی که هههه چی بلتی به گویی بکهن، که له پینا و ئهم ئافرهت هه ناسه سارده یشدا خو بانی بی سهههوت بکهن، که ئه ویش رۆژیک له رۆژان خو شه ویست بوو لایان. ئه ویش وهک ئه وان پر بوو له ژبان. که چی ئیمرۆیش وای لی هاتوه، بوو ته مردوو به کی زیندوو. یاخود زیندوو به کی مردوو!.

ئهمه یس سه بهارهت به وهیه که پیری هیزمان له بهر ده بری. خو شیی ژبانیشمان یهک له دوای یهک لی کهم ده کاته وه. گیانمان ده گو شتی. له شمان وشک ده کات. جهره زهیی و دۆستایه تیش وای لی ده کات که به گران ده ستمان بکهون و بۆمان بچنه سههه. ژبانیش وای لی ده کات که وهک «پشوویه کی چاوهروانی» ی لی بی، بیر کردنه وه له مردن، پری ده کات له تاریک و نووته کی!..

خۆ رازاندنەو بەفێلی پیری شارنەو!

هونەری ژيانيش له تەمەنى پيريدا بریتىيە له دوو بەش: بەرەنگارى کردنى ئەنجامە ناخۆشەکانى. تىکۆشینیىش بۆ ئەمەى ژيان بەخۆشییەو بەریتىو، لەگەڵ ئەو هەموو ناھەموارییەشدا کە هەيەتى! مرۆفیش لێردا دەپرسى: بۆچ بەم هوروزمەيشەو کە پیری له لەشى ئیمەى دەکات، ئەم زۆرانبازییە و ئەم ئەنجامى کامەرائییە، بۆ ئیمە ئاسان دەچنە سەر؟... بۆچ پیریىش بریتى نییە لە گەشەکردنیکی سروشتى لەش، کە بەھىچ کلۆجىک ریتی بێ ناگیرى؟ بۆچ مرۆفیش لە پایزى تەمەندا وەک ئەو درەختە نییە کە لە پایزى وەرزی دایە، کە هەر خەریکی ئەو دەبیت گەلاکانى لى نەبیتەو، بەلقەکانیانەو بچینەو. کەچی گێژەلووکەکانى پایز زۆربان بێ ناچى، لە کاتى خۆبانداندا هەل دەکەن و گەلاکان هەل دەوێن و، درەختەکەيش بێ بەرگ و ئەوا دەھێلنەو، تا وەک پەیکەریکی رەشى لى دى؟

ئەوئەندە هەبە شارستانىتى و بەسەرھات، هەموو کەسێکیان فێرى ئەو کردوو کە چۆن «رووکەش» ی پیری بەرەنگارى بکەن، بام نەبشتوانن بەسەر پیرییەکە خۆیدا زال بێن. (خۆ رازاندنەو) و (خۆجوان کردن) ییش بەشێکی گەورەن لەم بەرەنگارى کردنەدا. جا لەبەر ئەو کە سەرنج دەدەیت، ئاfrتە پیرەکان زۆرتر خەمى بەرگ و پۆشەنبی خۆیان دەخۆن لە کچە ھەرزەکارەکان. لە وزبەدەرىش متومووروو، و گەوھەرە بریسکەدارەکان دەکەن بەخۆباندان، بۆ ئەمەى سەرنجى کەسانى تر رابکێشن بۆ ئەوانە و، روویشیان وەرگیچن لەو کەم و کوورپیانەى کە لە لەشیاندا هەن!! بەم رەنگە دەبینن ھەرچى دەبیتە ھۆى گران جوئى کردنەو (لاوینى) لە (پیری)، لە کردەوئى شارستانىتىیە. چونکە سووراو و سپیاو و دەرمانى قژى سەر، کارىکی وا دەکەن کە کچە ھەرزەکارەکان و داپیرەکانیان وەک یەکیان لى بێن. ھەروەھا نەخۆشەکانىش لە شىوئى تەندروستەکاندا دەریکەون. کۆگاكانى بەرگ و پۆشەنى و شوپنەکانى لەش جوان کردنىش، ئەمەندە بابەتى تازە دادەھێنن و باو پيشان دەدەن، دەرگای هیوا لە ئاfrتە پیرەکان دەکەنەو.

بێگومان توئیش وات دیتە پیتە چاو، کە هونەرى ھەلبژاردنى جلوبەرگ لە دواى تەمەنىکی دیاردى کراو، روو بۆ ئەو دەکات کە کەموکورپییەکانى لەش بشارنەو. ئەمەيش جۆزیکە لە جۆرەکانى وێژە! روو پۆشیش بریتىیە لە بابەتیکى داھینراوى ناوازە، بۆ شىوئى دەموچاو گۆرپن و پەخش کردنى ئەندىشەى جوانى بەسەر ئاfrتە دەموچاو داپۆشراو کەدا.

ھەروەھا ھەموو جۆرە بابەتیکى خۆ رازاندنەو و خۆ جوانکردنىش بریتىن لە روو پۆش و پەردە و تارا بۆ شارنەوئى ئەو ناشیربىیانەى کە لەسەر دەستى رۆژگاردا پەیدا بوون خۆ دیارە کە ئەمەيش تا ئەندازەیک بر دەکات.

بەکارھێنانى زانست بۆ گێرانەوئى لاوینى!

بەلام ئاخۆ رۆژتیک لە رۆژان زانست پیتی دەکرى پیری لە لەشمان دوور بخاتەو کە بەم دەردەى نەبات؟... ئایا ئەوئى بۆ دەچیتەسەر کە رۆژتیک لە رۆژان سوپىکی لاوینمان بۆ دروست بکات، کە ھەر کامیکمان خۆى بەئاوئەکەى شوش، لاوینى سەرلەنوئى بۆ تازە بپیتەو؟... زۆر جاریش ئەمە گوتراو کە تەمەنى مرۆف بەزانىنى رۆژى لەدايکبوونیدا نازانرى بەچوئیتى دەمار و جومگەکانى لەشیدا دەزانرى!... جا لەبەر ئەوئى دوور نییە کە پیاوئى پەنجا سالى، لە پیاوئى حەفتا سالى زۆرتر پیر بێن. کەواتە بەھىچ کلۆجىک مرۆف ناگێریتەو بۆ تەمەنى لاوینى خۆى، بەتازەکردنەوئى کۆلانەکانى ناو لەشى نەبى لەگەڵ گورج و گۆل کردنەوئى ئەندامەکانى لە فەرمان بپیندا.

زاناکانى ژيانيش توانیوانە بۆ ھەندى لە گيانلەبەرە ھەرە گەنگەکان ئەم تەمەن تازە کردنەوئى پیک بەپین. بەپیتی ئەو بەسەرھاتانەى کە روویان داو، رەنگە ئەو بەلامانەو پەسند بێ کە بلتین پیری کۆلانەکانى ناو لەشمان لەوئى پەیدا دەبێ کە ئەو بابەتانەى فری دەدەن دەروە کۆ دەبنەو. کەواتە ئەگەر ئیمە ئەو بابەتە کۆبووانە فری بدەینە دەروە لە لەش، واتا کۆلانەکان لەو چەورى و پىسییانەى کە تیباندان کۆبۆتەو پاک بکەینەو، دەتوانین تەمەنى خۆمان درێژ بکەین. ھەندىک رێگايش بەکارھینراو بۆ گێرانەوئى گيانلەبەر بۆ ھەرئەتى ھەرزەکارى، بەھۆى دەرمان دەروادانەو بەھەندىک لە ئەندامەکان، یاخود بەھۆى رشتنى ھەندى ھۆمۆناتەو لەناو خوئندا. کە سەرنج دراوئى ئەو مشکانەى ئەم کارەیان لەگەلدا کراو، چوونەتەوئى بارى ھەرزەکارى لە ھێز و ھەرەت و چستوچالاكى رەگەزبازیدا، کە تا ماوئى مانگىک درێژەى کیشاو. توانیوشیانە ئەم جۆرە چارەکردنە تا چوار جار دووبارە بکەنەو لەسەر گيانلەبەرئى، کە ھەرچوار جارە کە ھەر بەم ئەنجامە گەبشتوون، کە بەم ھۆبەوئى توانیوانە تەمەنى تیکرایی مشکىک جار و نیوئىک لە ھى پیتشووئى درێژتر بکەنەو. ئەوئەندە ھەبە ھەرچەند ئەم چارەکردنە دووبارە دەبیتەوئى ماوئەکەشى کورت تری لى دى.

تاقیکردنەوئى پزىشک (فۆر و نۆف) ییش لە ھەموو تاقیکردنەوئى ناسراوئىکان

به‌ناوبانگتره. به‌لام ئەو ئەنجامانەى كه له تاقى كردنەوى مرۆڤدا بۆى دەرکەوتن، وەك ئەنجامەكانى تاقىكردنەوى بەرانەكان، رۆشن و راست و رەوان نەبوون. ئەوەندە هەيه ئەگەر بزائين هەموو مرۆڤىك لەم چەرخەى ئىمەدا دەتوانى تا تەمەنىكى هەشتا سالیس بژى، بەمەرجى ئاگای له ژيانى خۆى بى كه تاسەر لەسەر پىتره‌وبىيەكى تەندروستانە دەروا ت بەرپۆه، ئەم جۆره تىكۆشينا نەمان هېچ و پوچ بۆ دەرده‌كەوى. ئايا ئىتر لەمە به‌ولاوه دەمانەوى بژين؟...

مردن دایه‌نیکه خۆشه‌ویستی و کار دروستیش له خۆیدا کۆ ده‌کاته‌وه!

مرۆڤ كه گە‌یشتە تەمەنى هەشتا سالی، شاره‌زای هەموو شتیك دەبێ:

(خۆشه‌ویستی) و (نەمانى خۆشه‌ویستی). ئاواتى گە‌وره‌یى و، ساردبوونه‌وى ئاواتى گە‌وره‌یى، با‌وره‌ییه سه‌رچله‌كان و ئەو راستیانه‌ى كه راستیان ده‌كە‌نه‌وه. ترس له مردنیش، خۆى، له‌وانه نییە كه پیاو زاره‌ترەك ببێ پى. چونكه ژيان هەر له فلیمیكى سینەما ده‌كات كه هەمیشه له گە‌ردابى. ئەویش وەك ئەو فیلمه وایه كه له هەندى سینەماكاندا دەبیرى، كه پىتره‌وبىيەكه په‌یتا په‌یتا دووباره دەبیتە‌وه، كه تەماشاکەرەكه‌یش هەرچه‌ندىك ئاره‌زوو بکات، مافی هەيه له جیگا‌كه‌ى خۆیدا بمی‌نیتە‌وه. له كۆزى روودا‌ویشدا ئەمە دەرکە‌وتوو، كه تەماشاکەرەكه زانى ئەو چا‌وته‌اندازانه‌ى دى‌ونى له‌سەر په‌رده‌ى سینەماكه دووباره دەبینه‌وه، زۆرى پى ناچى سینەماكه به‌جى ده‌هێلێ. ژيانیش هەر به‌م جۆره‌یه چونكه کاره‌ساته‌كان هەر سى ساله جارێك دووباره دەبینه‌وه. له‌بەر ئەوه پیاو لی‌بان وە‌رس دەبێ! له‌بەرئە‌وه زۆرى پى ناچى تەماشاکەرەكان، یەك له‌‌واى یەك ماله‌كه به‌جى ده‌هێلێ!

رۆژتیکیان دەسته‌یه‌ك له نووسه‌ران و دانه‌ره‌كانى ئینگلیز كۆبوونه‌وه بۆ رێزگرتنى «ه. ج. ویلز» كه گە‌یشتبووه تەمەنى حەفتا سالی. كاتى كه خۆشى هەستایه سه‌ر پى قسه‌یان بۆ بکات گوتى: «بەم بۆنه‌یه‌وه قسه‌ى دایه‌نه‌كه‌ى خۆم بێرده‌كه‌وتیتە‌وه كه له كاتى مندالی‌مدا پى ده‌گوتم: «كاتى نوستنت هاتوو» له‌گە‌ل ئەو تەزووه‌دا كه ده‌هات به‌له‌شمدا. چونكه مندال كه كاتى نوستنى هات، خوروى وایه دەست ده‌كات به‌بیانوو گرتن و، بۆله‌بۆل كردن. كه‌چى له كانگای دلى خۆشیدا هەست به‌وه ده‌كات كه زۆرى پى ناچى خەو ده‌بیاتە‌وه. هەر‌وه‌ها پى‌بوستیشى به‌سره‌وت و حەسانه‌وه زۆر هەيه...». پاش ئەوه «ویلز» ده‌ستى كردوه به‌قسه‌كردن گوتى:

«مردنیش دایه‌نیکه خۆشه‌ویستی و کار دروستى له خۆیدا كۆ كردۆتە‌وه هەر كاتى، كاتى خۆى هات، دەم‌ده‌ست تىمان ده‌گە‌ییتى كه كاتى نوستن هاتوو. ئىمە‌یش رەنگه بیانوو بگرن و بۆله‌بۆلش بکه‌ین. به‌لام به‌دلتیاییه‌كه‌وه په‌ى به‌وه ده‌به‌ین كه كاتى سره‌وت هاتوو و ئىمە‌یش له كانگای دلمان‌وه بۆى به‌په‌رۆشه‌وه‌ین!».

خه‌ه‌خواردنى تەندروستی له هه‌رزه‌گاریدا ده‌مانپاریزى له كزى له تافى پیریدا

جا ئەگەر ئەوه بچیتە دلمان‌وه، به‌بى دلناخۆشییەكى زۆر كه ماوه‌ى ژيان تا ئەندازه‌یه‌كه، ده‌بیتە فه‌رمان له‌سەر شامان كه به‌تەنگ پاراستنى تەندروستی خۆمان و بى وه‌یى هۆشى خۆمان‌وه بى تا ده‌گە‌ینه ئەو په‌رى ژيان ئەمە‌یش كارێكى وایه كه به‌تە‌واوه‌تى پىمان ده‌چیتە سه‌ر. چونكه ئەمە پى‌بوست نییە كه پىرى بنوسى به‌و باره ناخۆشان‌وه كه له‌مه‌وپىش ناومان بردن. چونكه گە‌لیك گیانه‌به‌رى وا هەبووه كه بى ئەمە‌ى گۆرانىكى تە‌واو به‌سه‌ر لەشى سروشتیدا هاتبى، له ژيان‌وه په‌ربوه‌تە‌وه بۆ مردن. له‌مه‌یشدا هېچ گوما‌تیك نییە كه ئەو لەشەى خاوه‌نه‌كه‌ى به‌تەنگ په‌روه‌رده‌كردن و مه‌شق پى كردنیه‌وه بى، هەتا ده‌مىكى دوورودرێژ نەرمونیاى خۆى و گە‌شى و خۆشى خۆى ده‌پاریزى. كه‌واته رازى ئەمە له‌وه‌دایه كه مرۆڤ به‌تەنگ خۆیه‌وه بى و كه‌مه‌ترخه‌مى له‌گە‌ل لەش و هۆشى خۆشیدا نه‌كات. چونكه مه‌شق‌كردن و په‌روه‌رده‌كردن و رىكوپىكى له ژیندا ده‌بنه په‌یدا‌بوونى ئەنجامى یه‌جگار نایاب و نا‌وازه كه هەر به‌بیردا نایه‌ن. گە‌لیك پیاوانى وا هەن كه له تەمەنى حەفتا سالیان، كه‌چى له‌گە‌ل زۆرانبا‌زى و تیرئه‌ندازى و مه‌له‌كردن و یاریى (تەنس) دا خه‌رىكن!... ئەمە‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه كه ئەوانه ئەمە‌نده خاوه‌ن تیگه‌یشتن بوون، ئەو وه‌رزشە‌ى پىیان خۆش بووه بىكەن، له شىوه‌یه‌كى رىكوپىكدا هەتا دواه‌ناسه‌یان كرده‌ویانه و، دەست به‌ردارى نەبوون. هەر‌وه‌ها له‌بەر ئەوه‌یش نه‌یان‌كردوه كه ئاره‌زوویه‌كى ده‌مه‌مى خۆیانى پى بشكێتن. جا ئەگەر پىرى ده‌ستى به‌هاتن كرد، رىگا پىگرتنى له توانا‌ییدا نییە. كه‌چى پیاو ئاره‌زوى ئەوه ده‌كات، پى له‌وه نه‌نى كه پىرى مافی زالبوونى هەيه به‌سه‌ر له‌شیدا. له‌گە‌ل ئەمە‌یشدا ئەم پى لی‌تانه زۆر گران پىك دى. جا لەم باب‌ه‌تە‌یشه‌وه (مۆنتین) ده‌لێ: «هېچ له‌وه ئاسانتر نییە كه پیاو د‌ه‌رد و نه‌خۆشییە‌كانى مرۆڤ درێژه پى بدات. ئەمە‌یش به‌و جۆره پىك دى كه له‌وه نه‌خۆشى و د‌ه‌ردانه بى دەنگ بى و ماوه‌ى په‌رسه‌ندنیان بدات. ئەوه‌نده هەيه من درێژبوونه‌وى پىرىم پى خۆشتره له‌وه كه له پىش كاتى خۆیدا، به‌هۆى د‌ه‌رد و نه‌خۆشییە‌وه پىر بىم!...».

دلداری پیران شوریهی تیدا نییه!

جا ههروهک پیتویسته مرۆف زوو خۆی نه داته دهست تیکچوونی له شهوه، ههروهها له سه ریشی پیتویسته که به رهنگاری تیکچوونی ههستی خۆشی بکات. چونکه دلێش وهک لهش وایه، پیتویستی به پهروه دهکردن و وهرزشکردنی خۆی ههیه. ئەمهیش شتیکی سروشتیه که وربا کردنه وهی ههست و تاسه به دهست مرۆفه که خۆی نییه. به لām ئەمه به بۆچ له مرۆف داوا بکری که ئەو ههست و تاسانهی خۆشیهی پێ دهگه یین، خۆی لێیان بیههش بهیلتیه وه، ههه له بهر ئەو بیانوهی که به سالدا چوو؟... که ئەو بتوانی ئەو ههست و تاسانه پر به دل به کاربهینتی بۆچ ئەو نه کات؟... له راستیدا شوهریهی بۆ ئەو پیرانهیه که پیری خۆیان له بهر ده چیته وه، دهست ده کهن به تووره و ترۆبی و، کاری ناشیانه ده کهن. به لām بۆ وینه ئەگه ر پیره میردیک و پیری نیک دلداری بکهن له گه ل یه کتردا، ئەگه ههه که سه یان له وی تردا ئەو کرده وه و کارانه بیینی که هه موو ده میک له تافی هه رزه کاری خۆیدا به دلیدا چوون، هیچ شوهریهیه که له مه دا نییه. چونکه به زه یی پیداهاتنه وه و دل راگرتن و خۆشه یستی و به دلدا چوون بۆ هه موو ته مه نیک ده شین، فریان به سه ر درێژی و کورتی ته مه نه وه نییه. ته نه ات ئەمهیش زۆر روو ده دات که له دوای ههست و تاسه ی پر گپ و کلپه ی هه رزه کاریه وه، که بکوژیته وه، خۆشه یستی هه کی پاک و بی گه ردی بی مه به سی جوانی له جی ده رکه وی. ئینجا له گه ل کزیی ئالۆشی له شدا، هه موو سه رکیشیه کی ههست و تاسه بی به هه لم و بچیت به ئاسماندا.

ههروهها له گه ل کوژانه وهی هه رزه کاریشدا هه موو جوړه به ره ره کانی و رقه به ره کیش بکوژیته وه. ئینجا له گه ل دامرکانده وهی هیزی له شدا، تووره و ترۆبیش دامرکیتنه وه. ئەوسا کهیش له سه ر که لا وهی هه رزه کاری پر گیه لوه که ی ههست و تاسه، تاسه یه کی دلداری مه ند و له سه رخۆ دامه زری له ناو ژن و پیاویکی پیردا!...

ئهم دلداریهیش ههه له و رووباره ده کات که کاتی له سه رچاوه که ی خۆی دیته ده ره وه، به سه ر که له به رده نا قولا کاندایه ته وه و تیده په ری و، هاژه هاژ ده کات. به لām هه رچه ند له ئاوریه که ی خۆی نریک ده بیته وه که برژیته ناو زریه وه تا دیت ئاوه که ی روونتر ده بیته وه، به مه ندی و له سه رخۆبی تریشه وه ده روات به رپوه، تا وای لی دی وینه ی دره خته کانی ئەمه بهر و ئەوبه ری رووباره که له گه ل ئەو ئەسته رانه یشدا که ناو جه رگی ئاسمانیان به شه و پازاندۆته وه، له رووی ئاوه که ییدا ده رکه ون! له دلداری پیره کانی شدا

وهک دلداری لاوه کان، راستی و گرفتاری ههیه. چونکه پاکی دۆستایه تی و گر و گلپه ی سۆزی ئەقینی هه رزه کارانه ی تیدا کو ده بیته وه. (فیکتور هیگۆ) له نووسینی تیدا ده لێ: «که چاوی کهوت به (مادام ریکامییه) و (شاتۆ بریان)، وهک دوو دلدار به یه ک ده گه یشتن. که چی یه کیکیان کویر و، ئەوه ی تریشیان په ک کهوته و، هه ر دوو کیشیان پیر بووبون، ناگر له دلی بهر بوو!...

«مسیۆ دی شاتۆ بریان» له کاتی سییه می پاش نیوه رۆی هه موو رۆژیکدا هه لده گی را و ده برایه ته نشت پیخه فه که ی (مادام ریکامییه) وه. به راستی به یه ک گه یشتنه که یان کاری له دلی پیاو ده کرد!... ئەو ئافره ته ی که هه رچه ندی ده کرد چاوی نه یده بیینی، دهستی خۆی درێژ ده کرد بۆ ئەو پیساوه ی که توانایی ئەوه ی نه ما بوو ههست به هیچ بکات. دهستی یه کتریان ده گۆشی!... ئای خودایه هه رخۆت ده زانیت چی ده که ییت! ئەو دووانه هه ر دوو کیان نریک به مه رگ بووبونه وه. که چی هه ر دوو کیشیان هه تا ئەو ده مه، خۆشه یستی هه کی ناوازه، یه کتریان خۆش ده ویست!».

«دزاییلی» ش هه موو ئیوارانیک به زۆر خۆی کیش ده کرد بۆ ناو کوپورنه وه کان. هه موویشی ههه بۆ ئەوه بوو که چاویک بخشیتنی به «لیدی براد فۆرد» دا... بیگومان ئەو ئافره ته بووبوه هۆی په یدا بوونی هه ندی نازار بۆ ئەو، که چی له گه ل ئەوه یشدا ئەمه نده بۆی سووتابوو، هه رچه ندی ده کرد له دهست ئەو خۆشه یستی پرگاری نه ده بوو!... بۆ ژنانیش وا هه لده گری که په ری رووی خۆیان بۆ بزواندی ئاره زووی میترده پیره کانی خۆیان به کار به یین. ئەویش بۆ ئەمه ی که رۆژه کانی دوایی ئەو پیرانه پر بکهن له ههست و تاسه ی هه رزه کارانه ی خۆش و به جۆش. گه لیک ژیا نی پر ههست و تاسه ی وایش هه بوون که وا ده زانرا هه تاسه ر له ناو چوون و نه ماون. که چی کاتیک ده زانرا له پر گپ و کلپه، یان بلتیه یان ده سه ند و سه ری پیاویان ده هینایه سه رسورمان!...

ئوه نده ههیه ژیا نی ههست و تاسه، ههه له ته زووه کانی دلداری پیک نایهت. چونکه خۆشه یستی پیره میرد به رامبه ر کوپه کانی خۆی و نه وه کانی خۆی جاری وا ههیه هه موو لایه کی ههست و تاسه کانی ده گریته وه. چونکه ئەو به وه چاوی زۆر ده گه شیتنه وه که کوپه کان و کچه کانی خۆی بیینی ریگا ده که نه وه بۆ ژیا نی خۆیان. له راستیدا ئیمه ئەوسا که وامان لی دی: که له خۆش را بواردنیان خۆشی وه رده گرین، که به دلته نگیان نازار به دلیمان ده گات. که ئەوان خۆشه یستی دنوین، ئیمه ییش دلیمان ده بزوی به و

خۆشەوېستىيە. ھەرچەند خەباتىش دەكەن و زۆرانبازش دەكەن، ئىمەيش ھاوبەشيان دەكەين.

جا ئىمە چۆن دەبى خۆمان وا بېتتە پېش چاۋ كە لە ژيان دەرىپەرتىراوين، كاتى كە ئەوان دەبىن ھەر كاروبارەكەى خۆمان ھەلدەسورپىن لە ژياندا؟... كە ئەوان لە كامەرانىداين، چۆن دەبى ئىمە لە ھەناسەساردىدا بىن؟... جا ئەگەر ژيان بەھۆى پېرى خۆمانەو ەى لى ھاتى كە نەتوانى خۆشەوېستىيە گەورەكانى خۆمان پى بېەخشى ئايا ھېچ خۆشەوېستىيەك لەو خۆشەوېستىيە گەورەتر ھەيە كە دەروونى مندالەكانى خۆمان پى لە كامەرانى بکەين؟...

باپىرەكانىش رەوشتىيان واىە كە لەگەل نەوہەكانىياندا باشتىرىك دەكەون تا كورەكانىيان. ئەمەيش سەبارەت بەوہيە كە ھەر كاتى پىرەمىرد وازى لە ژيانى پى چىستوچالاكى ھىنا، خۆش رابوردنى تافى مندالىي بۆ دەگەرتىتەو لەگەل ئەو ژيانەدا كە دوورە لە لى پرسىنەوہ جا لەبەرئەوہ لە مندال نىكتىر دەبىتەوہ تا لە گەورە، تەنەت لە ھىز و ھەرەتەشدا. چونكە ئەو لە راستىدا ناتوانى لەگەل كورەكەى خۆيدا ھەرا بكات. بەلام دەتوانى بەپەلەقاژى بەتەنەشت نەوہەكەى خۆيەوہ ھەنگاۋ بەھاۋىژى. چونكە لە راستىدا ھەنگاۋەكانى دوايشمان ھەر بەچەشنى ھەنگاۋەكانى سەرەتايان كار لە دلەمان دەكەن!...

ئىگەشتوويى پىرەكان لاۋەكان كىش دەكات بۆ خۆى!

ھەرۋەھا پىتويست نىيە پىرەمىرد ئازارى تەنبايى بچىژى. مەگەر پىاۋىكى وا بىن كە ھەر خەمى خۆى بخوات، خەمى كەسى تر نەخوات.

ياخود دەس قوۋچاۋ بىت. يان سەھندە و زەبىر بەدەست بىن، ھەر بىھەۋى زۆر لە كەسانى تر بكات. ياخود ھۆش سووك و رىژگاۋ بىن، مېشكى تىكچوۋ بىن. بەلام ئەگەر ھاتو چوۋ بەگژ كەموكوربىيەكانى پىرىدا، لە دللى خۆشەوېستىيە بىرىدا كە بەخشندە و گىان سووك و ملكەچ و نەرمونىيان و خۆش روۋ بىن بىگومان لاۋەكان كىش دەكات بۆ لاي خۆى و، ئەوانىش خۆيان دەكوتن بۆ لاي ئەو تا خۆيان خۆشەوېستىيە بکەن. ھەرۋەھا بەپەروشى ئەوہىشەوہ دەبن كە لە شارەزايى ئەو كەلك وەر بگرن ئەگەر ئەو گىروگرفتەيش كە خۆى پىتوہ خەرىك دەكات زال بىن بەسەرىدا واى لى دى كە بەسەرھاتەكانى خۆى بۆ لاۋەكان بگىرتىتەوہ، بىن ئەمەى لە ئەندازەى گەرموگورى سروسى لاۋەكان تىپەر بكات، ياخود خۆى لى بشارىتەوہ. چونكە تاقى كورنەوہكان وامن بۆ دەردەخەن، كە ھەموو دل گەرمى و خۆين گەرمىيەك برىتى نىيە لە بابەتىكى نەنگەوېستىيە پىروپوچ. ئەوہندە ھەيە،

بەتەنەشت خۆين گەرمىيەكەمانەوہ، پىتويستىيان بەئارام گرتن ھەيە لە سەرچاۋەروانى كورنى ئەو ئەنجامانى كە لە وشە زلە بۆشەكانەوہ پىدا نابن، بەلام لەو كار و فەرمانانەوہ پىدا دەبن كە رەنجىيان تىدا دراوہ، لەگەل ئازابەتەيەكى بى ئەندازەدا كە نوتىراوہ. لاۋەكانىش بەپەروشىوہ ئەم جۆرە وانايانە وەر دەگرن بەمەرجى لەو پىاۋانەوہ وەريان بگرن كە لى ھاتوبىن و ھەلەش بگرن كە بىنە سەرچاۋەى سروس و زانست. منىش وا رھاتوۋم كە ھەموو سالىك لە ناوہراستى مانگى بەفرانبار (كانوونى يەكەم) دا گەشت بکەم بۆ لىۋارى بانەرزەكەى «لاتىرى»، بۆ ئەمەى سەر لە مانگىكى بچووك بەدەم كە لە مالىەكانى جووتىيارەكانى سەردەمى رۆمىيەكان دەكات، كە لەو پىدا (مىسۆگابرىيل ھانتو) دەئى، كە ئىستايش لە لاۋەكان گورجىر سەردەكەۋى بەسەر لاپالە سەختەكەى بانەكەدا. كە لە دلەتەرى و پەي بەشت بردنىشدا كۆن و تازەى لە خۆيدا كۆكردۆتەوہ. جا لەو كاتەدا كە ئەم قسانەى بۆ دەكردم، زۆر شادمانم دەدى. گوتى: «وا ھەندى جۆرى چارەكورنى كاروبارت پىشكەش دەكەم. ھەرچەند پىتويستىيە بەرسەكردن و دلەدانەوہ بوۋ بەكارىان بەتەنە. ئەم واتانە سووك و ساكارن، كارىگەرىش. گوتى بگەر ئەمەتان: «ھەموو گىروگرفتەيكىش دەتوانى چارەبەكرى. ھېچ كەسپىكىش نىيە كە لە ھەموو شتىك تى بگات. ئەگەر ھەموو كەسپىكىش لەوہ ئاگادار بوۋاىە كە ھەموو كەسپىك چى بەپەكتر دەلەين، كەس لە جىھاندا كەسى تى نەدەدواندا!...». جا ئەم قسەى دوايىە ئەمەندە تىگەشتووانەيە، لە وانەيە كە زۆرىەى بەند و باوہ ناخۆشەكان لە بەدى و زىانەكانىيان جوى بكاتەوہ!.

پاش ئەو دەستە پىرەكەم دەستى كورەوہ بەنامۆژگار بىيەكانى خۆى. گوتى:

«بىجگە لەوہ پىتويستە لە پىش ھەموو شتىكدا ترست لە ھېچ نەبىن. چونكە ئەو دوزمەنى ناچارت دەكات بكىشەيتە داوہ، ئەوئىش لەوتەدا لە تۆ دەترسىت!» . تا بەم رەنگە خۆئىندەنەوہى مېژوۋ لەگەل كارەساتى دووردرىژى تەمەنى درىژىدا، پىتەوہ ئەم پىاۋە پىرىيان فىرى ئەوہ كوردبوۋ كە باوہرى بەخۆى بىن، كە مەند و زىنگ و لەسەرخۆ بىن. نەك ھەناسە سارد و كەمتەرخەم بىن. منىش كە لە تەمەنى ھەشتا و پىنج سالىدا دىم، تەماشام دەكرد رەنگىژىيى دوارۆژ دەكات. بىرى لەوہىش دەكردەوہ كە چەند گەشتىكى دووردرىژ بكات. بىجگە لەوہ ساختمانىش دروست بكات ئىنجا دەست بكات بەكشتوكالىش! ئەو لەوہدا ھەر لە (مارىشال لىوتى) ى دەكرد، كە كاتى لە رىكخستىي نوتىگاي خاكە ئاۋەدان كراۋەكان (مستعمرات) بوۋەوہ گوتى: «ئەى ئىستا چى بکەم؟» .

منیش که پیم گوت: «فهرمانره وایی زوری پی ناچی، کاریکی بو ددوژیتته وه تا که لکی لی وهر بگری».

قیژاندی گوتی: «به لآم کهی؟ من بهم زووانه ته مه نم ده گاته هه شتا و بهک سال. جا له بهر نه وه پیوسته هه تا زوه بمخه نه سه ره نه و کاره تازه به». تا نه مه به ره وشتی راست و دروست. چونکه «پیری» بریتیه له «ههست کردن» به دره نگی کات، به هه له ده ست ده رچون به دادانه وهی په رده له سه ره کار و فه رمان، تا ته ختی به زمگاه به جی بهیتری بو به ری تازه! بیگومان ور به ردان و سه ردانه واندنی گیان، نه ک تیکچوونی له ش و پرست بران، به لایه کی هه ره به د و ناخوشی (پیری) داده نرین. نه وه نده هه به له توانا ییماندا هه به به رهنگاری نه م ور به ردان و سه ردانه واندنی گیانه مان بکه یین. ته نانه ت نه م به رهنگاری کرده پیوستیسه له سه رمان بیکه یین. جا نه گه ر بیتو مرؤف هوئی وا بدوژیتته وه که وای لی بکات به ته نگ ژبانی خو به وه بی، پیری دره نگ ده گاته سه ری، به سستی لپی دیتته پیته وه. ره نگه وایش بیتته میتشکه وه، که ژبانی بی نارام و، وروژانی هه ست و تاسه به توندوتیژی و، خه بات کردن و، خوتندن و، لیکوژینه وهی هه تا هه تایی، ده بنه هوئی تیکچوونی له ش و پرست بران و په ککه وتنی مرؤف. که چی راستیه که ی پیچه وانه ی نه م باوه ره به.

چونکه (کلیمه نسو) و (گلاستون) هه ردو وکیان نه مه نده زیندو ویتیه که ی سه رسوریه نهران تیدابوو، له پاش ته مه نی هه شتا سالیس، هه ره که یان توانی بیی به سه ره کی کار به ده ستانی خاکیکی گه وره و به چنگ وه ک (فه ره نسه) و (به ریتانیا)! چونکه له راستیدا «پیری» هه ره به خوویه کی خراب داده نرین، که پیاو یکی خاوه ن کار و فه رمانی زور ده ستی ناپه رژی به کاری بهی نی و مه شقی له سه ر بکات!... به لآم چون نه مه بو پیاو ده لوی که هه موو دم بتوانی کاریکی وا بدوژیتته وه بو خوئی، که خوئی پیوه خه ریک بکات؟! نه ی نه وه نیبه به سالدا چوه کان، هه تا پیرین به ره نج و کویره وه ره به کی زوره وه نه بی، فه رمانیان ده ست ناکه وی؟!... ئایا نه مه ییش به کاریکی ژیرانه داده نرین، هه رچی کار و فه رمانی فه رمانره وایی و نه ته وه بی هه به بو پیره کان به ره لآ بگری، چون ئاره زوو ده که ی بیانبه ن به پیوه؟!... له راستیدا پیره کان له زور جاردا سه رکرده به کی سه رکه وتوانه، له لاهه کان باشتر هه لده سوو رین. باشتر له وان به سه ره نه و سه رکرده به تیه دا زال دهن. هه ردو و لای جه نگا وه ریش، له سالی ۱۹۱۴د، سه رکرده ی له شکره کانیان ده خسته ژیر چنگی سه ر یازه به سالدا چوه کانه وه.

زرننگاره کانی کاروباری ده ره وه و، پزیشکه کانیش که پیر ده بت، به جو ریکی تیکرایی، له زرننگار و پزیشکه لاهه کان شاره زاتر و ژیرتر ده رده چن. نه وانه ئالوش و خرؤشی هه ره کارانه له خسته یان نابات. جا له بهر نه وه ده توانن بیروباوه ر و بریاره کانی خو بان به وردی و له سه رخوه بدن. (شیشرون) ییش هه ره له کونه وه گوتویه تی: «هه رچی کاریکی گه وره هه به به سایه ی هیزی له ش و گورج بزوتنه وه وه رانا په رینری. له راستیدا به هوئی راویژ کردن و ده سه لاتداری و تیگه یشتوویه کی پیگه یشتووانه وه پیک ده هینرین. نه مانه ییش له و ناز و جیازه ناوازانن که بهر پیره کان که وتوون. نه ک وه ک به بیراندا دی، پیره کان له سه ره نه و ناز و جیازانه دامابن!».

رینگای پیرییه کی پر له کامه رانی

دوو رینگا هه ن که پیری ده بنه سه ر تافیتیکی پر خوئی و کامه رانی یه که میان نه وه تا: مرؤف خوئی نه دات به ده ست پیرییه وه. نه م رینگایه ش نه و که سانه ده یگرن که هه را کردن له ده ست پیریان پی باشتره به هوئی خو ماندوو کردن به کار و فه رمانه وه. نه مه ییش هه ره نه و نه نجامه به که (گوته) پیی گه یشتووه، له چیرۆکه هونراوه که ییدا که له بابته پر وپوچییه که ی (فاوست) وه دایناوه چونکه نه م پیاهه پیره ی که توانی خوئی بکاته وه به لاهو، زوری پی نه چوو، دلداری و ئاواتی گه وره بی فریوبان دا. پاشان هه ستی به خوئی کرد، که به خو رایی خوئی ماندوو ده کات بو ده ستکه وتنی کامه رانی، له رینگای په لاماردانی به زموره می هه ره کارانه وه هیچ شتیکیش له گه رداوی نه م ره نجه رویی و هه ناسه ساردیبه رزگاری نه کرد، کار و فه رمان نه بی!... نه و هه رچه نده کو تریایی داهاتبوو، نزیکه مردنیش بوو بووه وه، به لآم خوئی هاویشته ناو نه و فه رمانه وه که گو میکی پر له زونگاوی بوگه ن وشک بکاته وه و، بیشیکان به زه و بییه کی پر له وه ر بو چهراندنی مه رومالات. تا به م ره نگه کابرای پیره خوئی فرمان کردنی چیشته و، به ئازاد ییشه وه خوئی کامه ران کرد، پیش نه مه ی بمری. کاتی که «میگستوفلیس» یاخود (شه یتان) ییش خوئی ئاماده کرد نه و گیانه داگیر بکات که (فاوست) پیی فرؤشتبوو، فریشته کان هاتنه خواره وه بو نه مه ی نه م به شه زیندووه ی که له و پیاهه سه رگرده مانه مابووه وه، هه لیگرن و بیبه ن بو ئاسمان. نه م به شه ییش نه و به شه بوو که هه رگیز باوه رپی خوئی ون نه کردبوو به وه ی که فه رمانیش کاری خوئی ده کات. جا له بهر نه م باوه رپییه ی پاداشتی (فاوست) وا درایه وه، که په شیمان بووونه وه که ی بو په سند بگری و، له ده ست سزایش رزگار بگری.

رینگای دووه‌میش بۆ پیرییه‌کی سه‌رکه‌وتوانه‌ی پر له کامه‌رانی ئه‌وه‌یه که مرۆف به‌دل خوشیی و بێ دهنگییه‌که‌وه بچی به‌پیر گه‌شه‌کردنی ته‌مه‌نه‌وه. که به‌هۆی ئه‌وه‌وه کامه‌ران ده‌بێ. چونکه پێ له‌وه ده‌نی که تافی خه‌بات کردن و زۆرانبازی، له‌ خۆی به‌سه‌رچووه. که ئه‌ویش به‌شی خۆی خه‌باتی کردووه و ره‌نج و کویره‌وه‌ری تووش هاتووه، ئیستاکه‌یش کاتی ئه‌وه هاتووه که له‌سایه‌ی مه‌رگه‌وه بکه‌وتته سه‌روت و حه‌سانه‌وه‌وه، جا له‌به‌رئه‌وه، ئیتر له‌وه به‌ولاوه ئه‌وه‌ی پێ ناوی که تالی ئه‌رک و نازاری خه‌بات کردن و سه‌رکیشیی به‌ختی خۆی بچیتژی.

له (سۆفۆکل) ده‌گێرنه‌وه، که له کاتی پیرییدا لیبی پرسراوه:

«ناخۆ ئیستایش ئاره‌زووی به‌زم و په‌زمی دل‌داری ده‌کات یان نا؟». ئه‌ویش پیتی گوتوون: «خوداکان له‌وه‌م بیاریزن! من تازه خۆم له‌ ده‌ست دل‌داری رزگار کردووه. هه‌روه‌ک خۆم له‌ ده‌ست گه‌وره‌یه‌کی دل‌ره‌قی درنده رزگار کردبێ وایه!...». منیش گه‌لیک پیری و ده‌ناسم که هه‌ر له‌ شیتوتیتی دل‌داری خۆیان رزگار نه‌کردووه، هه‌روه‌ها له‌ لی پرسینه‌وه‌کانی دوا‌رۆژیش باری خۆیان سووک کردووه. که چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا چاویان به‌هه‌رزه‌کاره‌کان هه‌ل نه‌هیتاوه. له‌ جیاتی ئه‌وه به‌زییانی به‌لاوه‌کاندا هاتوته‌وه که زووبه‌زوو ده‌که‌ونه گێژاوی ئه‌و زبانه‌ی ژبانه‌وه که به‌توندوتیژی و هاژه‌هاژه‌وه گیل ده‌خۆن. جا وینه‌ی ئه‌م جو‌ره پیرانه خوشییه‌کی یه‌جگار ده‌چیتن له‌و بابته‌ی خۆش راباردنانه‌ی که بۆیان ماونه‌ته‌وه له‌ پاش ئه‌وه‌ی که به‌خۆشی خۆیان له‌ هه‌ندیک له‌و خۆش راباردنانه‌ وازیان هیناوه. جا ئه‌م جو‌ره پیرانه، په‌ی به‌وه‌یش ده‌به‌ن که ئامۆژگاری کردن که‌لکیک نابه‌خشی. له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌مانه هه‌ر ئه‌وه‌یان پێ باشتره که هه‌ر که‌سه به‌رئه‌للا بکه‌ن به‌ژیانی خۆیه‌وه: چۆنی پێ خوشه‌ بژی و، ژبانی خۆشی ئاراسته‌ بکات. جا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ئیمه به‌خوشییه‌که‌وه گوێ له‌ بیره‌وه‌ری ئه‌و پیرانه ده‌گیرن. چونکه به‌توانج و پلار سه‌رکویرمان ناکه‌ن. کاتیکیش که گیروگرفت په‌یدا ده‌بێ.

ته‌نگوچه‌له‌مه‌مان لی روو ده‌دات، په‌نا ده‌به‌ینه‌وه به‌ر ئه‌وان تا لیبیان بخوازین بگه‌رینه‌وه سه‌ر ته‌ختی پیشه‌وایی و سه‌رکرده‌یی خۆیان، که هه‌ر له‌و کاته‌یشدا دل‌نیابن له‌وه‌ی که ئه‌وانه هه‌رگیز ئه‌م هه‌له بۆ که‌لکی ناپوخته‌ی خۆیان به‌کارناهیین. چونکه ده‌ره‌سته‌ی ئه‌وه نین که بینه‌وه به‌خواه‌ن هیتز و ده‌سه‌لات.

رینگای پیرییه‌کی پر له سه‌رگه‌ردانی!

ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌رامبه‌ر به‌هه‌ردوو رینگاکه‌ی که بۆ پیرییه‌کی پر له کامه‌رانیمان ده‌به‌ن، چه‌ند رینگایه‌کیش هه‌ن که بۆ پیرییه‌کی پر له سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ساردیمان ده‌به‌ن. له هه‌موو رینگاکانیخ خراپتر ئه‌وه‌یه که پیره‌که هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه بێ، بابته‌ی وای ده‌ست بکه‌وی، که ده‌ست که‌وتنی هه‌رگیز سه‌رنه‌گرێ! گه‌لیک پیاوانی خاوه‌ن کار و فه‌رمانیش هه‌ن، که پیره‌وون واز له هیتز و ده‌سه‌لاتی خۆیان ناهیین. له جیاتی ئه‌وه کوره‌کانی خۆیان ده‌که‌ن به‌به‌نده و ده‌یانچه‌وسینه‌وه و، چنگیش ده‌گرن به‌سه‌ر ژبانیاندا. که چی ئه‌گه‌ر تینگه‌یشتووویی خۆیان به‌کاربه‌یتنایه و، ئه‌و کورانه‌ی خۆیان بکرده‌یه به‌هاوکاری خۆیان له‌وانه بوو، خۆشه‌ویستی ئه‌و کورانه‌یان کیش بکرده‌یه بۆ خۆیان و، به‌رپه‌رته‌نیشیان شادمان ببوونایه. هه‌روه‌ها ئه‌مه‌یش زۆر ده‌بینین که باوکه‌کان له تافی پیریاندا ده‌ست قووچاو ده‌بن به‌رامبه‌ر کوره‌کانیان و، ناچاریشیان ده‌که‌ن ژبانیکی بژین که پر بێ له به‌ند و کوته و دیلی. هه‌موویشی هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی خۆشی له شتی و بچیتژن، که رینگایان نییه له‌و تافی پیریاندا خۆشی لی وه‌رگرن! هه‌روه‌ها پیرانی وایش ده‌بینین که ئاواتی گه‌وره‌ییان له پیرییدا ده‌گۆرێ و ده‌بیتته چاوبرسیتی، که له برانه‌وه‌ی ژبانیاندا ژه‌هری به‌ره‌ره‌کانی و وه‌رس بوونی لی ده‌وه‌شیتته‌وه!... جا له‌مه‌وه تیده‌گه‌ین که هونه‌ری ژبانی تافی پیری ئه‌و هونه‌ره‌یش ده‌گریتته‌وه که رپه‌زگرتن و باوه‌ر پێ کردنی رۆله‌کانی به‌ره‌ی تازه ده‌ست بخات بۆ خۆی.

تاكو پیره‌که‌یان وایته پیتش چاو که یارمه‌تی ده‌ریانه، نه‌ک به‌ره‌هه‌ستیکه و که‌وتوته به‌ر ریبیان، که رزگارکه‌ریانه، نه‌ک به‌ره‌ره‌کانیبیان له‌گه‌لدا ده‌کات!... که‌واته بام پیره‌کان خۆیان له‌م سێ به‌دخوویییه‌ بیاریزن: «خۆپه‌رستی» و «ده‌ست قووچاوی» و «چاوبرسیتی»، یاخود به‌ره‌ره‌کانی کردن له‌گه‌ل هه‌رزه‌کاراندا!...

ژیانی بێ کار و فه‌رمانی و پرکردنی له‌ خۆشی

ماوه‌ته‌وه سه‌ر ئه‌وه‌ی که له کار و فه‌رمان ده‌ست به‌ردان بدوین و سه‌روت به‌خۆدانه‌وه له کاتی پیرییدا. که‌سانی و هه‌ن که ژبانی بێ کار و فه‌رمانیان زۆر پێ گرانه و بۆیان ناچیتته سه‌ر. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه که له کاتی خۆیدا خۆیان بۆ ئه‌م ژبانه ئاماده نه‌کردووه. به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌توانن ئاره‌زووی خۆ ئاگادارکردن له دلی خۆیاندا بیاریزن، به‌راستی

سهردهمی بچ کار و فهرمانيان له وانهيه ببيته خوشترين کاتي ژيانيان. نهونده ههيه نابي ماوه بهوه بدن که دواي نهو نارهزووه بکهون که بهيهکجاري له ژيانی کار و فهрман کردن خويان دووربخه نهوه. ههروهه پاريزگاري نهو نارهزووه يش بکهن که هه موو دم فيري شت بن و له شتيش تي بگهن، که خويشيان بهه ندي کاروباري تاييه تي دياردي کراوي خويانهوه خهريک بکهن له گونده کاني خوياندا، ياخود له باخچه کانياندا، يان له ناو خانووه کاني خوياندا، چونکه پياوي ژير نهو که سهيه که هه موو کوششيکي خوي بخاته سهر کاروباري تاييه تي خوي، که له وه پيش نهو کوششيه له گهل ژيانی خويدا ته رخان کردبوو، بو کاروباري گشتي. جا نهو نهو ژيانه ي زور پي ناسان دهبي، نه گهر بيتو له وه پيش خوي و راهيتناي که دلتي بهه نراوه، ياخود به ته ماشا کردني چاوه نندازاني سروشت کراييه ته وه، يان بهه هه شتيکه وه خهريک بووي. منيش هيچ تافيتي پيريم له وه جوانتر نايه ته پيش چاو، که په نا بهرمه بهر جيگايه کي نزيک له دهشت و لاديدا، که له ويدا نووسراوه هه ره خوشه کان دووباره بخوينمه وه و، بگه ريم بهدواي واتاياني تازه يشدا که له ناوياندا بيان دوزمه وه. نه مه يش له سه ر قسه ي (موتنين) ه که دهلي: «پتويسته ميشک له تافي پيريدا، زيندويتتي خوي بپاريزي بام نهو يش ههروهک نهو گرژگيايه ساوايانه بکات که له ملا و له ولاي سپينداری مردووه وه دردين». جا هه ره وهک مردووه کان نهو دوستانه که خونکاري مهرگ (۱) ناتواني له چنگمانيان دهريه پيني، ههروهه نووسره گه وره کانيش دوستي هه موو ده ميمان، ههروهک له تافي لاوينيماندا به نووسينه کانيان چاوه ستيان کردووين و دلتيان کيش کردووين ههروهه له تافي پيريشماندا دلتيان خوش دهکن و کامه رانمان دهکن.

(۱) خونکاري مهرگ: بهرامبه (مَلِكُ الموت) دانراوه

ههروهه ساز و ناوايش دوستيکي دلسوژ و چاکه دهروهه و بچ هاوتايه هه ره که سي له تيمه دلتي له سروشتي مروقايه تي ره نجايي و پشت به مروقايه تي نه به ستي، ساز و ناواز جيهانتيکي تري پيشکهش دهکات که سه روتتيکي بي هاوتا و خوش رابواردنيکي ناوازي تيدا بدوزيته وه.

پيري بریتی نيه له ناگرستانيکي بي هيو!

(پاسکال) دهلي: «ژيانی مروژ پي دهبي له کامه راني، نه گهر بيتو له دلداريه وه دهست پي بکات و، به ناواتي گه وره يش دوايي پي بهيني!». به لاي منيشه وه وايه که مروژ ژيانه که ي پتر دهبي له کامه راني، نه گهر بيتو له پاش به ديپيناني هه موو ناواتيک به بي دهنگ و سه نغييه کي پي له نارام و دلتياييه وه دوايي بيت. چونکه مروژ له پاش تپه رکردني له (هيتلي سيهر) به ده ساليک ياخود به بيست ساليک، زوري پي ناچي له (هيتلي رووناکي) يش تپه رکدهکات. جا له پاش نه مه ي که تووشي نهو نازاره ديت که له سه ره تاي هوروژمه کاني پيريدا پهيدا دهبي، سه باره ت به وه ي که نهو سه ره ده مه ي به سه ره ده مي خوي داده نا، بووه به سه ره ده مي رابوواردني به ره يه کي تازه، له پي واي لي دي که په نا ده باته بهر دلتياييه کي بي دهنگ و سهنگ و، له وه يشدا هه ست به کامه راني دهکات که به ورباييه کي بي لايه نگيريه وه له دووره وه ته ماشاي به زمگاهه که بکات. شيه وي دلخوشي به ده مورچاويه وه ديار دهبي، زه ره خه نه ي سه روت و شادمانيش له چاوه کانياندا ده ره ده که وي.

به م رهنه، بو مان ده ره ده که وي، که پيري بريتي نيه له دوزه ختيک که له سه ره ده رگاهي نووسراي: «نه ي نهو که سه ي ديته ناو نهو جيگايه وه، واز له هه موو هيوايه کت بهينه!». تا ئيستا هه ره هيه کي هه ناسه سارد ي هه بوو که پياوي پير هه ستي پي دهکات دلتي داگير دهکات، شيمان کرده وه. که ته ماشاشمان کردن، له چاره کرده وه دوور نين. جا هه ر کاتي گوتيان کزي و لاوازي به ده م پيريه وه په يدا ده بن، تيمه يش ده لتيين: «که ينه وه ينه که به نده به ته ندروستي مروژه که خويه وه. گه ليک پيري واهن که زور به هيز و هه ره تن. گه ليک هه ره کاري وايش هه ن که کز و لاوازن و، وره به ره ده دن!». نه مه يش راسته که پيري مروژ له زور بابته خويش رابوواردن بيتهش ده هيتييه وه، به لام نهو خوش رابووردانه ي که بو پياوي پير ده ميننه وه وهک هه موو خوش رابواردنيکي کورت ته من، دوو هينده خوشي ده گه بيتن به دلتي. رهنه نهو هيش بگوتري که بو پيره کان گرانه، بتوانن کار و فه رماني و بدوزنه وه بو خويان که پيه وي خهريک بن. به لام راستيه که ي واهه که وتوه: نه وان له لاوه کان باستر ده ره ده چن، له کار و فهрман کردن و پيشه وايي و فه رمانداريدا. ياخود رهنگه بلين پيره کان دوستيان ده ست ناکه وي. به لام وهک ده ره ده که وي به پيچه وانه ي نهو قسه يه، دوستيان زور لي کو ده بيتته وه، بيتو نه گهر خويان ده ريخن که هه لده گرن دوستايه تيبان له گه لدا بکري. ئيتر هه ر «ترسي مردن» ده ميتنيته وه له پيريدا نهو يش له

تواناییدا ههیه که بهسه‌ریدا زالّ ببین. ئەویش بههۆی (خوداناسی) و (راستی پهرستی) یهوه، که له‌مه‌ولا لیبیان دده‌وێن.

مردن دوو راستی پهرستی ههیه به‌لام هه‌رده‌ووکیان سه‌روه‌تیبان تیدایه!^(۱)

بۆ ئەمە‌ی رووبه‌رووی مردن بوه‌ستین دوو ڕیگا هه‌یه: ڕیگای «ئەپیکووری» یه‌کان که بریتین له و راستی پهرستانه‌ی که باوه‌ریان وایه «کامه‌رانی» له ئارامی دل‌دایه که به‌نده به به‌سه‌ر راستییه‌وه. جا ئەم راستییه‌ پهرستانه به‌لایانه‌وه وایه که «مردن» به‌ش به‌خۆمان، کهینه‌وبه‌ینه‌یه‌کی ئەمه‌نده گ‌رنگ نییه که پیاو دلّی خۆی پێوه خه‌ریک بکات. چونکه چاکه و خراپه بریتین له دوو باب‌ه‌تی په‌ی بردن به‌هۆی هه‌سته‌وه. به‌لای ئەوانیشه‌وه وایه که هیچ ژبانی‌یک ترسی تیدا نابێ ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی په‌ی به‌وه ببات که له پاش پرانه‌وه‌ی هیچ شت‌یک له دوايه‌وه نایه‌ت هه‌روه‌ها «تا له ژیندا بین مردن نییه، که مردیشین نامینینه‌وه!».

ڕیگای دووه‌میش بۆ رووبه‌روو وه‌ستان به‌رامبه‌ر مه‌رگ ئەوه‌یه که ئایینه‌کانی ناسمانی دایان ناوه. له راستیدا پیاوی خوداناس له مردن ناترسی. چونکه ئەو مردن هه‌ر به‌کوچ کردن‌یک داده‌نی، که گه‌بشته جیبی دیاردیکراو، چاوی به‌وانه ده‌که‌وی که له‌وه‌په‌یش خۆشی و‌یستوون.

هه‌روه‌ها چاکه‌یه‌کی وایشی دیته‌ ڕۆ و پیتی شادمان ده‌بێ که تا ئەندازه‌یه‌کی هه‌ره گه‌وره له هی ئەو سالانه‌ی که له سه‌ر زه‌ویدا رایی‌واردوون زۆرتر ده‌بێ. جا چه‌ند گه‌وره‌یه ئەو مردنه‌ی که کارگه‌ریکی خاوه‌ن به‌ره‌م ده‌مری، هه‌تا ده‌می سه‌ره‌مه‌رگی خۆی هه‌ر به‌کار و فه‌رمانی خۆیه‌وه خه‌ریک ده‌بێ! چه‌ند پیاوی وایش هه‌یه که تا له ژباندای بووه هه‌ر به‌نامه‌ی خۆیه‌وه خه‌ریک بووه، که خۆی بۆ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ته‌رخان کردووه، که چی له ده‌می سه‌ره‌مه‌رگیشدا هه‌ر ئەو نامه‌ی به‌ده‌مدا هاتووه، که به‌هۆی ئەوه‌وه ئەو نامه‌یه‌ی پیتی سپی‌راوه له پاش مردن‌یشی هه‌ر به‌زیندووتی ماوه‌ته‌وه و له‌ناو نه‌چوووه!...

(هاملیت) له چیرۆکی لاسایی کردنه‌وه نه‌مه‌که‌ی (شکسپیر) دا له خۆی ده‌پرسی ده‌لێ: «مه‌رگ هه‌ر بریتیه‌یه له راکشانیک. به‌لام ئاخۆ له وه‌نه‌وزی مردندا چ جو‌ره خه‌ویک له‌لایه‌ن مرۆڤه‌که‌وه ده‌بیرێ؟!».

جا دوور نییه که هه‌تا ئیستا که‌یش وه‌رامیک بۆ ئەم پرسه‌ سامناکه، نه‌دۆزرا بێته‌وه. ئەوه‌نده هه‌یه ره‌نگه ئەمه به‌که‌ل‌کمان بێت که بزاتین زۆر که‌س له هه‌موو پێره‌وییه‌کانی ژباندای، به‌هه‌موو ئازابه‌تییه‌ک و بێباکییه‌که‌وه ئەم پرسه‌یان له خۆیان کردووه، بێ ئەمە‌ی به‌نه‌شاره‌زایی پاش مردن زا‌ره‌تره‌ک بێن!...

ته‌واو

۱۹۶۶/۵/۱۲

(۱) راستی پهرستی: مامۆستا به‌رامبه‌ر (فهلسه‌فه) دایده‌نی.

ثانی

ژیانی محەمەد

نووسەری: محەمەد بەدرەدین خەلیل

ئەم نووسراوە

ئەم نووسراوە نایابە، (ژیانی محەمەد)، کە نووسەری بەناوبانگی میسر، محەمەد بەدرەدین خەلیل دایناوە، لە پوختەیی گەلیک نووسراوانی گەورە گەورە، کە لەسەر محەمەد نووسراون، پیتی هیناوە لە شێوەیەکی کورت و گەرموگور و گرنگدا، ژبانی محەمەد مان بوو دەرتەخات؛ کە هەرەک پیغەمبەرێکی گەورەبوو، مامۆستایەکی پۆشنییر و، خاوەن خیزانیکی دل نەرم و شیرین رەفتار و، چاکەخوایەکی کۆمەڵایەتی یەجگار پێشکەوتوویش بوو محەمەد توانی لە ماوەیەکی کەمدا شۆرشێکی نیشتمانی و جیهانی بەرپا بکات و، نەتەوێکی خۆی و بەشێکی گەورە لە مەزەنەتی بخاتە سەر پێگای پێشکەوتن و ئازادی و سەرپەرزی و کامەرائی.

جا ئەم جیهانەیش کە ئیستا پرە لە ئازاوەی خۆپەرستی و پوولپەرستی، کە بەهۆی ئەووە هەرچی کەتن و کارەساتی نەنگ و ناشیرین هەیه لە ناوەند نەتەوێکاندا پوو ئەدات، وەک: (زۆرداری) و (هەژاری) و (نەخویندەواری) و (دەردەداری)، هەمووی سەبارەت بەوێه کە پشتمان کردۆتە (خواناسی) و پوو مان کردۆتە (خوانەناسی)، (کوردەواری) یەکە ئیمەیش کە کۆمەڵیکە لە (مەزەنەتی)، داخەکەم لە هەمووان زۆرتەر تووشی ئەو دەردانە بوو. هەرەک لە سەرەتای ژبانییەو (سەرگردانی)، وەک کالای برابری بەبالای وایە (۱) ئەم بارە ناهەموارەیش کە ئیمەیی تێ کەوتووین، خەباتیکی گەورەیی مەردانەیی ئەوئ بۆ راستکردنەو، وەک خەباتە گەورەکی محەمەد هەرەها پێگایەک و شێوەیەکی فرمانکردنی ناوازه و نایابیشی ئەوئ وەک ئایینەکی محەمەد.

منیش کە ئەم نووسراوەم کردۆتە (کوردی)، مەبەسم ئەوێه کە ئەو کەسایەتییه نازەنینهی محەمەد و، ئەو ئایینە پاکە بلنەدی (ئیسلامەتی) یە، لەگەڵ ئەو خەباتە مەردانەیی محەمەددا، لە شێوەیەکی ئاسان و روشنیدا، بۆ (خویندەواری کورد) روشن بکەمەو.

(۱) یان: کالای برابری بەبالای...

تا هەتا زوو بەگەرتینەو سەر ئەو ئایینە پاکەیی خواییە و بەکاری بەینین بۆ ئازادکردنی نەتەوێکەمان لە دەست (زۆرداری) و (پاشکەوتوویی).

(ئایینی ئیسلام) هەموو پڕوویەکی ژبانی گرتۆتەو ئەوانەیی بەپێوستی ئەزانن: ئایین لە فەرمانداری و زنگ کاری (سیاست) و کۆمەڵایەتی و خویندەواری و بابەتانی تری ژین جیا بکەنەو، نەک هەر بەهەڵەداچوون، لە گۆتی گاییدا نوستوون.

چونکە لە راستیدا مەزەنەتی، هەزار رەنگی خوانەناسی لە خۆی بدات و، لە هەزار پێگایەو خەبات بکات بۆ پێشکەوتن، لەم شەر و ئازاوە و جۆین و خۆین و کەتن و ریسواییە پزگاری نابێ، تا نەگەرتینەو سەر (خواناسی)، بەمەرجی خواناسییەکی لە شێوەی ئیسلامەتی دابێ بەواتایەکی پۆشنتر کلیلێ (پێشکەوتن) ی (مەزەنەتی) هەر بە دەست (ئیسلامەتی) یەوێه، نەک بە دەست (بت پەرستی) و (پارە پەرستی) یە.

جا بەم هیواو ئاواتەو کە نەتەوێ نەژادی (کورد) پۆژیک لە پۆژان بکەوێتە سەرپەرزی و کامەرائی و پێشکەوتنی راستەقینەو، بانگ ئەدەم بۆ گەڕانەو مان بۆ (خواناسین)، بۆ راستی و دروستی و دادپەروری، بۆ خۆشەوێستی و برابری و هۆگری، بۆ کرداری شیرین و پرەوشتی بلند و اتا بۆ (ئیسلامەتی)، کە هەر ئەم ئایینەیی بێتە پێگای پزگاریمان و سەرپەرزیمان.

شاکر فتاح

سلیمانی: ۱۹۶۵ دوانزە مانگ

له رۆژی دووشه‌مه‌دا، دوانزه‌ی مانگی (ربیع الأول) که یه‌کیک بوو له مانگه‌کانی عه‌رب له سه‌رده‌می ناشیتیان (الجاهلیة)دا، به‌رامبه‌ر سالی ۵۷۱ی پاش له دایک بوونی مه‌سیح - هه‌ندیکیش ئەلین سالی ۵۷۰- محهمه‌د درودی خوای له‌سه‌ریج له دایک بووه... هه‌روه‌ها له دوانزه‌ی مانگی (ربیع الأول)دا که له سیانزه‌مین سالی بانگی ئیسلامه‌تی دابوو- به‌رامبه‌ر ۶/۲۸/۶۲۲ی زاین- محهمه‌د به‌کوچ کردوو‌یه‌وه گه‌یشتۆته شاری مه‌دینه‌ی ئه‌ویش وه‌ک هه‌موو خاوه‌ن نامه (رساله)یه‌ک، له‌وه ترسابوو که له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیه‌وه، نامه‌که‌ی له‌ ده‌ست به‌چێ...

نه‌ته‌وه‌ی هه‌موو هه‌لکه‌وتوو‌یه‌کی تینگه‌یشتوو‌یش، له‌ دوا‌ی هه‌مووانه‌وه‌ دان به‌هه‌لکه‌وتوو‌یی و تینگه‌یشتوو‌ویی ئه‌و که‌سه‌دا ئەنێن!

هه‌روه‌ها له رۆژی دووشه‌مه‌یشدا، دوانزه‌ی (ربیع الأول) که له سالی ده‌یه‌می پاش کوچ کردندا‌بوو، به‌رامبه‌ر ۷ یاخود ۸ مانگی خه‌رمانان (حوزه‌یران)، سالی ۶۳۲، محهمه‌د مرد... به‌م په‌نگه ۱۲ی مانگی (ربیع الأول)، سێ هه‌نگاوی دیاریکرد، له ژبانی ئه‌م پیاوه‌ شۆرشگێه‌دا، که بانگی ر‌ائه‌ه‌یشت بو‌ شۆینکه‌وتنی فه‌رمانی خوایی و یاسای خوایی، هه‌روه‌ها له ژبانی ئه‌م پیاوه‌ جه‌نگاوه‌دا که بانگی ر‌ائه‌ه‌یشت بو‌ ئاسایش و ناشتی!

جا له ناوه‌ند ئه‌م سێ هه‌نگاوانه‌دا، یاخود ئه‌م سێ میژوو‌ه‌دا زۆر کاره‌سات و ژبان روویان داوه...

۱۲ی (ربیع الأول): له دایک بوونی محهمه‌د

جووله‌که‌یه‌کی^(۱)، جیگای په‌یدا‌بوونی خۆی له‌ده‌ست چووبوو، له‌گه‌ل جیگای په‌ره‌سه‌ندنیدا... هێژ و ده‌سه‌لاتیشی په‌رش و بلا‌بووبوو‌وه... له ئەنجامی به‌ره‌نگاری کردن و تیکۆشانی خۆیدا سه‌رکه‌وتبوو.

به‌لام سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی له‌و جوژه سه‌رکه‌وتنه‌بوو، که ماوه‌ی دابوو به‌پارچه‌ پارچه‌بوون و جیاوازی و په‌ره‌وازه‌یی... جوژه تیکچوون و که‌لله‌ ره‌قی و خۆپه‌رستییه‌کی وا که‌وتبووه‌ ناویانه‌وه که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو، له ناو‌ه‌چن...

جیهان هێزی ئایین و پروناکی باوه‌ر و هۆی ئارامی دل و گیانی له‌ ده‌ست چووبوو

(۱) راستتر: ئایینی جووله‌که

تووشی وشکانی و گروگه‌رمییه‌کی گیانی وایش بووبوو، که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو تینویتی بو‌ ئایین و تینگه‌یشتوو‌ویی و ئارام، له‌ که‌لکی بخت...

له‌به‌ر ئه‌وه له‌وکاته‌دا وا چاوه‌روان ئه‌کرا، که سه‌رچاوه‌یه‌کی گیانی نوێ بو‌ مرۆفایه‌تی هه‌ل بقوولێ چونکه هه‌مووده‌م هه‌ر و ابوه، که خوای میه‌ره‌بان و دلپاک له‌ کاتی ته‌نگانه‌ی تینویتی گیانیدا، ده‌ستی په‌رۆزی بو‌ مرۆفایه‌تی درێژکردوو‌ه نه‌یه‌یشتوو‌ه تاسه‌ر مرۆفایه‌تی له‌ ناگرستانی ئه‌و تینویتییه‌دا بمینیتته‌وه، له‌ بیابانی ئه‌و رێ لێ ون بووبیه‌دا بمینیتته‌وه...

له‌ کۆنیشه‌وه هه‌روابوو که سه‌رچاوه‌کانی ئایین له‌و شوینانه‌دا هه‌ل قوولبوون، که له‌ هه‌موو شوینیک و شکترو بی ئاو‌تربون بو‌ گیانی مرۆفایه‌تی...

نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بستانیش، جیگای هه‌ل‌بێژراوی ئه‌م جاره بووه چونکه عه‌ره‌بستان له‌وکاته‌دا، گه‌یشتبووه ئه‌وه‌په‌ری ناشیتی و نه‌زانی و بت په‌رستی... به‌دخوویی ئه‌وه‌نده هێزی تیا سه‌ندبوو، داوین پیسی و نه‌خوینده‌واری و مه‌ی خۆزی و قومار و دووبه‌ره‌کی، ئه‌وه‌نده په‌ره‌ی تیا سه‌ندبوو، کرده‌وه و په‌وشتی پاک به‌جاری له‌ ئارادا نه‌ما‌بوو... جا له‌م شوینه‌دا و له‌م کاته‌دا، محهمه‌د له‌ دایک بووه له‌ ماییک له‌ دایک بووه که له‌ رێژدارترین ماله‌کانی هۆزه‌که ئه‌ژمێرین.

هۆزه‌که‌یشتی له‌ پێشکه‌وتوو‌ترین هۆزه‌کانی عه‌ره‌بستانی ئه‌وکاته دا‌ئه‌نری... له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشا له‌ماله‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی هۆزه‌که نه‌بوو چونکه مائی عه‌بدولموته‌لیب له‌ جیاتی ده‌وله‌مندی له‌ ساماندا، خوا ده‌وله‌مه‌ندیی دابوو‌یه له‌ ده‌روون و گیاندا... له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌ی بو‌ کوره‌کانی عه‌بدولموته‌لیب به‌جی ما‌بوو چاکتر بوو له‌ سامان، باشتر خۆی ئه‌پاراست له‌ سامان چونکه به‌هۆی ئه‌وه‌وه پایه‌یان له‌ناو هۆزی (قوره‌یش)دا به‌رزبووبوو‌وه (*).

عه‌بدولموته‌لیب له‌ دلێ خۆیدا پیریاری و ابوو، که ئه‌گه‌ر ده‌ کور له‌ کوره‌کانی خۆی بو‌

* پێیوسته بزاین که هۆزی قوره‌یش، له بنچینه‌دا عه‌رب نه‌بوون، به‌لام که هاتونه‌ته عه‌ره‌بستانه‌وه و تیکه‌ل‌بوون به‌عه‌رب زمانیان گۆرراوه و به‌عه‌رب دانراون به‌لای (إحسان نوری پاشا)وه، که له نووسراوه‌ ناوازه‌که‌یدا، (تاریخ ریشه و نژاد کورد) نووسیویه‌ به‌جی ئه‌م (هۆزی قوره‌یش)ه، هێشتا له‌ناو جه‌رگی کوردستانی ژوورداماون، ناویان (کوره‌یش)ه و به‌کوردی قسه ئه‌که‌ن! -وه‌رگێتر- سه‌رنجی بو‌ ئه‌م په‌راویزه‌ی وه‌رگێتر: -کتیبی ناوبراو کاک حه‌مه که‌ریم عارف له‌ فارسیه‌وه گۆپیویه بو‌ کوردی (میژووی ره‌گ و په‌چه‌له‌کی کورد) نووسینی إحسان نوری پاشا- ۱۹۹۸ له‌ بلا‌وکراوه‌کانی کتیبخانه‌ی رۆشنبیر چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.

بیتیتتهوه و بژین، له تۆلهی ئهوهدا^(۱) یه کیتیک لهو کورانه له ناو (کهعبه) دا سهر ئهپری... که سهر پشکیان نا، بهر کوری ههره پچکۆلهی کهوت که ناوی (عهبدوئالا) بوو قورهیش که ئهوهی زانی دهستی کرد بهمقۆ مقۆ کردن چونکه (عهبدوئالا) لاوهکانی مهکهی رازاندبووه له سهر ئهوه عهبدولموتهلایب ناچاربوو که پرس بهزۆر زانییک^(۲) بکات له شارهکهدا ئهویش وای پیتش نیاز کرد که له جیاتی (عهبدوئالا)ی کوری ده حوشتر سهر ببری ئهوهیش بهم جۆره بێ که سهر پشک بنیتته سهر کوره که و حوشترهکان له ناو مالی (کهعبه) دا ئهگهر سهر پشکه که کهوته سهر کوره که، ژماره ی حوشترهکان زۆر تر لی بکری و سهر پشکه که دووباره بکریتهوه له ناوهند (عهبدوئالا) و حوشترهکاندا، تا له ئه نجامدا سهر پشکه که ئه که ویتته سهر حوشترهکان تا خوا بهوه واز ئه هینی^(۳)...

ئهوانیش له سهر ئه و پیتشوتنه که ئافرهته زۆر زانه که بۆی دانا بوون، چهند جار ییک سهر پشکه که بیان دووباره کردهوه، تا کهوته سهر حوشترهکان، که ئه و کاته ژماره بیان گه یشتبووه سهد سهر ئیتر له ویدا، عهبدولموتهلایب مافی پێ درا که خۆی له بریاره کهی دلی خۆی رزگار بکات و اتا (عهبدوئالا)ی کوری سهر نه پری و له باتی ئه و سهد حوشتر سهر پری و گوشت و پیتسته کانیان به سهر هه ژار اندا دابهش بکات.

بهلام ههتا ئهوه تهواو نه بوو، قورهیش ههر له گلاراییدا مایه وه، نه حه سایه وه... ئافرهتهکانی قورهیش به دزیبیه وه خۆیان ئه گه یانده ناو (کهعبه) وه و دامینی پهرده کانیان ئه گرت و ئه پارانه وه له خوی خۆیان که ئه و لاوه جوانه شه نگوشۆخه بیان بۆ رزگار بکات... له مالی (وهه ب) یشدا که گه و ره ی (بنی زهره) بوو ئافره تیک هه بوو، ئه و نه ده ی نه مابوو له داخانا جه رگی بتویته وه... چونکه عهبدوئالا کوری مامی بوو، زۆر نازی هه بوو له لای، زۆری خۆش ئه ویست به لام چونکه ئه و وه ک پیاو و ژنه کانی تر پری پێ نه ئه درا بچیتته کهعبه وه بۆ بینینی ئه و کاره ساته که له و ی روه ی ئه دا به سهر عهبدوئالای خۆشه ویستی، ئه و نه ده ی تر خه موخه فته دلی داگیر کردبوو...

جا له و کاته دا که (ئامینه) کچی (وهه ب) له و گلارای و دل ناخۆشیی هه دا بوو، له پر کۆمه لیک له پیاوه ناسراوه کانی شاره که، به سه ره کایه تی عه بدولموتهلایب هه گه یشتنه مالی باوکی... (عهبدوئالا) ییش له ته نشتی راستی باوکیبیه وه بوو!...

(۱) به لکو راستتر: له سوپاسگوزاری ئه وه دا...

(۲) زۆر زانییک: به رامبه ر به (عراف) دیت.

(۳) یان: تا خوا وه ند به وه رازی ده بی.

کچه که، که کوره که ی چاوپیکه وت رزگاری بووه له ده ست سهر برین، له خۆشیاندا گه شکه داربوو ئه و دلخۆشییه، له پاشدا، وا ده رکه وت بۆ ئامینه، که ئه ویش جۆره مزگینیی هه کی گیانی بووه به ده روه ی گه یشتوه، پیتش ئه و کاره ساته چاک و به که لکه ییش که و توه که له پاشدا روه ی داوه...

چونکه رزگار بوونی (عهبدوئالا) له ده ست سهر برین که لکی (ئامینه) ی تیا بوو چونکه باوکی (عهبدوئالا)، ویستی ئه و دلته نگه ی و گلاراییه ی که توشی ئه وانه بو بوو، به دوو شادمانی تۆله ی بکاته وه... شادمانیی هه کیان رزگار بوونی (عهبدوئالا) بوو له ده ست سهر برین شادمانیی هه کی تریشیان خوازیبینی کردنی گولی باخچه ی قوره ییش بوو، (آمنه) بۆ لای رزگار کراو، لای شه نگوشۆخی قوره ییش (عهبدوئالا)!

(آمنه) ییش، مافی هه بوو، وا به و جۆره گه شکه دار بێ. وا به و جۆره دلی پر له خۆشی و کامه رانی بێ، که له توانای دلیا نه بێ ئه و خۆشییه هه لبگری!... چونکه (عهبدوئالا) لای شوژه سواری کچانی قوره ییش بوو که خه ویان پتوه ئه دی.

ته نانه ت هه موو ئافره تانی قوره ییش ئاوتیان بۆ ئه خواست که بیتته مێردیان... ته نانه ت ئه ویشیان گێراییه وه که (روه یه کچی نۆفل)، له کاتی چوونی (عهبدوئالا) دا له گه ل باوکی بۆ خوازیبینی کردنی (ئامینه)، رینگه به (عهبدوئالا) ئه گری و ئه یوه ستینی و پیتی ئه لی: (چهند حوشتریان له پینا و رزگار کردنی تۆدا سهر بریوه ئه و نه ده ت ئه ده می، به و مه رجه ی به یللیت که هه ر ئیستا خۆمت پیتشه ک شه بکه م)!... به لام (عهبدوئالا) به ره ره چی ئه داته وه و روه ی خۆی لی وه رته گێری!...

له راستیدا (عهبدوئالا) لایکی جوان بووه، به هیز و هه ره ت بووه، شه نگوشۆخیکی وایش بووه که دلی ئافره تانی کیش کردوه!... به لام سهر گوزه شته کان وا ئه لێن که هه ر له به ر جوانیی هه کی نه بووه، ئه و ئافره تانه گرفتاری دلداری (عهبدوئالا) بووبن و په دووی که وتبن و خۆیان پیتشه ک شه کرد بێ... وایان گێراوه ته وه که (روه یه کی کچی نۆفل)، پاش گوتراوه ی (ئامینه) بۆ (عهبدوئالا)، که (عهبدوئالا) ی دیوه، روه ی لی وه رگێراوه... که (عهبدوئالا) لیتی پرسیه و بۆچ وا ئه که ییت?... (روه یه) گوتویه تی:

(ئه و رۆشناییه ی دوینی له ناو چاوتابوو، تیا یانه ماوه تاز ه من کارم به تۆ نه ماوه!...).

هه روه ها ئه ویشیان گێراوه ته وه که کاتی (ئامینه) له به ره به یاندا له خه و هه لساوه، له شه و ی بووک و زاوایه تی یاندا، وا هه ستی به خۆی کردوه که شتییک له ناو له شیایه، وه ک پرشنگ بدا و هه موو جیهان رۆشن بکاته وه وایه... چره یه کی شی گوی لی بووه، مزگینی

داوه تې که گوره ی نه ته وه که ی خوی له ناو سکيا په!...

نه وه روښنايي پيغهمبريتي بووه که به پتي نه و سهرگوزه شتانه ی گپراو يا نه ته وه، به پشت له نه وه ی (ثيبراهيم) پيغهمبردا هاتو ته خواره وه، تا که يشته سهر نه وه ی (قُصِي) که چواره مين باپيري (محمه د پيغهمبر) بووه له ويشه وه پشت به پشت هاتو ته خواره وه تا که يشته (عبدالللا). (عبدالللا) يش له شوي زاوايه تيدا نه و روښنايي خسته وه له شي هاوسره که ی خويه وه!...

به لام کامه راني (ثامينه) زوري نه کيشا چونکه ميړده که ی به هوي کاروباريکي بازگانيبه وه رووي کرده (شام) له بهر نه وه که وه خه موخه فه تي دوور که وتنه وه ی (عبدالللا) و گهرموگوربي ناواتي زوو هاتنه وه يه وه تا به شادمانيبه وه له گه ليا بږي... له بهر نه وه تا ههستي نه کرد به سک پريووني خوي، نازاري دلي که م نه بووه... مه گهر به ويش دلخوشي خوي بدايه وه، که ميړده نازداره که ی گه پايه وه، به خوشي و کامه رانيبه وه له گه ليا راته بوږي!.

به لام ميړده که ی (ثامينه) گه رانه وه نه بوو!... چونکه، له پاش گه رانه وه ی له (شام)، ههر نه و نده گه يشته شاري (مدينه)، نه خوش که وت ناچار بوون برديانه مالي لالوکانی که له ويدا مرد... نه وکاته محمه د له سکی دايکيا دوو مانگان بوو!...

محمه ديش له باوه شي بې باوکی و هه ژاريدا له دايک بوو... ته نانه ت (حليمه السعديه) دايه ن، ههر له بهر نه وه محمه د ی وهرگرت له دست (ثامينه) دايکی که شيري بداتي و به خپويشي بکات، که نه ترسا له وه ی مه مکه که ی وشک بيې، هه روه ها به زيشي به خويا نه هاته وه که دايه نه کانی ناسياوي توانج و پلاري تي بگرن و بلين (حليمه) منالي دست نه که وتوه به خپوي بکات، بويه کا بې منال هاتو ته وه گه رکه که ی خوي...

سهر نه و بوو، ههر نه و نده ده می محمه د له مه مکي (حليمه) که وت، مه مکه که ی پريو له شير و وهک چوراو که شيري پيا نه هاته خواره وه!... ههر نه و نده مناله که ی گه يانده مالي خويان له هه مو لايه که وه چاکه ی به سردا باري... نه ويش که به هوي محمه د وه، نه م هه مو چاکه و خوشيبه ی دست گير بوو که دوو ساله که ی به خپو کرده که يشي ته واو بوو، محمه د ی نه دايه وه به دايکی هه تا پينجه مين سالي ته مه ني... ئيستر له وساو ه عه بدولموته لیبی باپيري برديه لای خوي و له خوي نزيک خسته وه، و په روه رده کردنی محمه د ی گرته نه ستوي خوي.

به لام محمه د له گه ل هه تيويدا گف و به لينيکی هه بوو که گه يشته ته مه ني شه ش سالي، دايکی له گه ل خويدا برديه شاري مه دینه له ويدا نه و خانووه ی پيشاندا که باوکی تيا مرد بوو.

رهنگه بيرکردنی جي مردنی نه م ميړده خوشه ويسته يش بوو بيته هوي نياز به خشينيکی گيانی تر... نه ويش بانگيک بوو که له جيها نه که ی تره وه نه هات... ههر نه و نده (ثامينه) بيست و سي ميلتيک له شاري مه دینه دوور که و ته وه، له ريگای گه رانه ويدا مرد!... محمه د به ته نيا هاته وه عه بدولموته لیبی زورتر ته ماشای نه کرد له جارن^(۱).

زورتر به تنگ پي گه يشتن و دلپه وه بوو... هه روه ک ويستبيتي توله ی له ده دست چووني خوشه ويستی دايک و باوکی بې بکاته وه واوو... له گه ل نه و يشدا هه تيوي ههر به دووي محمه د وه بوو، وازی لي نه نه هينا... ههر نه و نده بوو به هه شت سالان، باپيري شي مرد!... (نه بوتاليب) ی مامی برديه لای خوي تا گه وره ی بکات نه و نده نازی محمه د ی نه کيشا، پيش مناله کانی خوي نه خست... نه مه توزيک له کتولي محمه د یی که م کرده وه...

ته شه (بحيري) دوا روژي محمه د نه خوښي ته وه

که محمه د گه يشته ته مه ني دوازه سالان، له گه ل ماميا بې بازگانی چوه (شام) که کاروانه که گه يشته شاري (بصري) له باشووري شامدا، له ناوچه ی (جولان) دا، قه شه يه کی گاور ميوانداری کردن، ناوی (بحيري) بوو (بحيري) يه کيک بوو له زانا تيگه يشتوه کانی گاوره کان، که له رازی نايينه کاندازور شاره زا بوو... قه شه که خوانی خسته به رده می ميوانه کانی، زوري لي کردن که که س نه مي ني ته وه، هه موويان بيته سهر خوانه که ی نان بخون له بهر نه وه (نه بوتاليب) يش کوره بچکوله که ی برازای له گه ل خوي برده نه وي ههر نه و نده (بحيري) چاوی به محمه د که وت، ته ماشای کرد و لتي ورد بووه وه رووي کرده مامی و لتي پرسى: (نه م کوره، کوري تو نييه وادياره باوکيشي نه ماوه) نجا که نه بوتاليب، پتي گوت قسه که ت راسته (بحيري) گوتی: (راست نه که يت که واته بيبه روه ناو شاره که ی خوي وريابه جووله که کان دهستی لي نه وه شين نه گهر بيتو بزنان کيتيه، له ناوی نه بهن، نه م کوره پایه ی زور بلند نه بيته وه نه بيته پياوکی يه جگار گه وره)!...

(۱) له جارن زياتر چاوه ديږي ده کرد.

بهم رهنگه (ئه بوتالیب) بۆ محهمه دی بئ باوک و دایک زۆر به پهرۆشهوه بوو به جۆرتیکی تایبه تی خه می پیگه یاندنی ئه خوارد... نهی ئه ویست گهنگی و نهنگی سهردهمی ناشیتی^(۱) عه رهب، تیکه ل به ره وشت و خووی محهمه دبئی!...

له گه ل ئه مه پشا، گه شته که، کاری خۆی له دلێ محهمه ددا کرد... جوانی و تیکه یشتوویی دهشت و بیابانه که ی بۆ ده رکه وت... رازه کانی ناو ده شته که به ره به ره دلێ محهمه دیان کیش ئه کرد... ههروه ها له گه لیک که ی نه وه ی نهی فورسه کان و رۆماییه کان ناگاداربوو، که له بهر بهرکه نایی مه گوسایه تی فورسه کان و مه سیحایه تی رۆماییه کانه وه پهیدا ئه بوون...

محهمه د تا ئه هات تیکه یشتنی په ره ی ئه سه ند... له بازاره کانی (عکاظ) و دراوسیکانی هه وه فیری زمان پاراویی عه رهب بوو به پهرۆشیکه وه گوئی له وتاریتیه کانی جووله که کان و گاواره کان ئه گرت، که له نووسراوه کانی (موسا) و (عیسا) وه ئه دووان... له گه ل ئه وه پشا که نه خوینده واروو، تا ئه هات می شکی روون ئه بووه وه و ئه که وته بیرکردنه وه و لیکۆلینه وه وه...

جا له بهر ئه وه ی که زۆر ئه مایه وه به ته نیا، له کاتی مه ر له وه راندندا تا ئه هات می شکی چالاکێ زۆرتر ئه نواند و تیزتر بیرێ ئه کرده وه...

محهمه د له لایه که وه هۆگری کرده وه بلند و مه ردا به تی و سه ر راستی ئه بوو له لایه کی تریشه وه هه ر له منالیه وه خۆی له بت په رستی و به زموره زمی هه رزه کاره کانی مه که و خو پرتیه کانیان دوور ئه خسته وه جا ئه م دوو جۆره کرده وه یه ی، وای لێ کردبوو که له کرده وه و کاری نه نگ و ناپه سه ند و گه نگ خۆی بیاریزی له بهر ئه وه له لایه ن هۆزه که ی خۆبه وه ناو نرابوو (سه ر راست) و اتا جیگای باوه ربوو پشتی پێ ئه به سترا، گه له که ی هه موویان له راستی و دروستی دلسۆزی محهمه د دنیابوون!

پیگه یشتنی محهمه د به خه دیجه ...

ئه وه نده هه بوو (ئه بوتالیب) که م ده ست بوو سامانی که م بوو خێزانی زۆربوو که قوره یش کاروانه بازرگانییه کانی خۆی ئاماده کرد و کاتی رۆشستیان هات بۆ شام، ئه بوتالیب وای به باش زانی که محهمه د له گه ل کاروانی ئافره تیکی خزمی خویندا بچیت بۆ شام ئافره ته که خاوه ن کرده وه ی بلند و پایه ی بهرز و سامان بوو له ناو قوره یشدا... پێیان ئه گوت: (خه دیجه کچی خویندا)... له وه پیتش دوو جار شووی کردبوو... هه ر دوو جار هه که یش بوو بووه وه

(۱) سهردهمی ناشیتی: سهردهمی نه زانین (عصرالجاهلی).

به بیهژن... هه ر سامانیکیشی هه بوو له بازرگانییدا به کاری ئه هینا، تاوای لیتهات بووه به کیک له هه ره ده وه له مه نده کانی مه که (خه دیجه) کرده وه و ره وشتی محهمه دی بیستبووه وه.

که (ئه بوتالیب) یش له و با به ته وه قسه ی له گه ل کرد، به کوه دووی لێ نه کرد، ده موده ست ریک که وت له گه لیا که ئه و کاری بازرگانی به محهمه د بسپیری، له تۆله ی^(۱)

ئه وه یشدا چوار حوشتی بداتی ئنجا به (ئه بوتالیب) ی گوت: (تۆ ئه گه ر ئه مه ت بۆ به کیکێ بیگانه و نه ناسیا و داوا بکرده یه، بۆمان جیبه جی ئه کردیت که واته چۆن بۆ محهمه دی جیبه جی ناکه ین، که خزمانه و نازی هه یه له لامان و به کیکیشه له هۆزه که مان) پیاوه که ی (خه دیجه) یش که ناوی (میسره) بوو له گه ل کاروانه که یدا هاتبوو ئه ویش که کرده وه و ره وشته جوانه کانی محهمه دی دی، وه ک داوین پاکێ و روو خۆشی و زمان شیرینی له گه ل خۆشه ویستی و پشت بئ به ستنی هه موواندا بۆ ئه و... دلێ پیاچوو که گه راپه وه لای خانمه که ی خۆی ئه و شتانه ی هه موو بۆ گپراپه وه...

(خه دیجه) یش خانمیکێ وابوو که جیهانی زۆر دیبوو، ته واو شاره زای ژبانیش بوو بوو توانای ئه وه شی هه بوو که پیاو بناسی... ئه وه ی هینایه وه بیر خۆی که زمان پاراویی محهمه د چۆن کاریکێ له دلێ کرده وه، که (میسره) ی پیاوه که ی خۆی چی له محهمه ده وه گپراپه که محهمه دیش به خۆی و سه رو شیوه ی پیاوانه یه وه چه ند به جوانی چه سپیوه ته دلێه وه... له راستیدا محهمه د، قژه سه ریکێ یه جگار ره شی هه بوو ناوچه وانیکێ کراوه و دوو چاوی گه وره ی پتیه بوو برژانگه کانی درێژ و تاریکه ره نگ بوون.

سنگی پان بوو بالایشی مام ناوه ندی بوو، نه درتیزوو، نه کورت، خانمی چل سالانه، که ئه م هه موو کرده وه و ره وشت و شیوه یه ی له محهمه دی سه ر راستدا هینایه پیتش چاوی خۆی که ته مه نی له بیست و پینج سالی تپیه ری نه ئه کرد، پر به دل ئاواتی ئه خواست که محهمه دی بۆ بکرده یه به میترد بۆ خۆی^(۲)، بۆ ئه مه ی ئاگای له سامانه که ی بئ و له و ته نیاییه یش رزگاری بکات که چی له وه پیتش زۆر که سی له خوازینیی که ران به ریه رچ دا بووه وه و ده ستی نابوو به روویانه وه، هه ر له بهر ئه وه ی که مه ترسی ئه وه ی لێ ئه کردن چاویان بریبیتته سامانه که ی...

(۱) یان: له بهرامبه ر ئه ویشدا...

(۲) ... که محهمه د ببوا به ته میتردی، که میتردی به محهمه د بکرده یه، که شووی به محهمه د بکرده یه.

(خه‌دیجه) قسه‌ی دلّی خوئی بۆ ئافره‌تییگ کرد، که ئەمیش چووه‌کن محهمەد بۆ ئەمە‌ی بزانی ئەو له‌دلّیا چی هه‌یه ده‌رباره‌ی (خه‌دیجه) که ئافره‌ته‌که ئاره‌زووی محهمەدی بۆ ده‌رکه‌وت بۆ ئەو ژن و می‌ردیییه، راست و په‌وان پیتی گوت که له‌ توانای دا هه‌یه (خه‌دیجه) ی بۆ به‌هینیتته‌ سه‌ر ری و شووی پتی بکات که محهمەد ئەوه‌ی گوئی لی بوو، ژنه‌که‌ی دلّیا کرد که هه‌ز به‌و ژن و می‌ردیییه ئەکات.

ئیتتر محهمەد بوو به‌می‌ردی (خه‌دیجه) ته‌مه‌نی خوئی بیست و پینج سال بوو ته‌مه‌نی ژنه‌که‌ییشی چل سالان بوو له‌گه‌ل ئەوه‌یسا که ته‌مه‌نیان زۆر دووربوو له‌یه‌که‌وه، به‌لام ژن و می‌ردیییه‌که‌یان پرپوو له‌ ریکی و کامه‌رانی.

بیست و نۆسالی‌ش درێژه‌ی سه‌ند، بۆ ئەمە‌ی محهمەد رۆژنیک له‌ رۆژان بیه‌ر له‌وه بکاته‌وه - وه‌ک له‌سه‌رده‌می ئەوا ئەیانکرد - که ژنی به‌سه‌ر به‌هینیتتی... ژن و می‌ردیییه‌که‌ییشیان به‌ری زۆردا... دوو کورپان بوو هه‌ردووکیان به‌منالی‌ی مردن... چوار کچیشیان بوو... هه‌رچه‌ند محهمەد به‌مردنی کورپه‌کانی یه‌جگار دلّشکاو و خه‌فه‌تبار بووبوو، به‌لام به‌بوونی کچه‌کانی دلّی خوئی ئەدایه‌وه... که چی له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا کچ ناشتن به‌زیندوویی باوبوو له‌ناو قورپه‌ی‌شدا... هه‌روه‌ها دلّیشی به‌ (عه‌لی کوری ئەبو‌تالیب) ییش زۆر ئەکرایه‌وه، که هینتا له‌ ته‌مه‌نی پینج سالاندا بوو که له‌ده‌ست (ئەبو‌تالیب) ی مامی وه‌رگرت و له‌ مالی‌ی خویدا وه‌ک یه‌کپێک له‌ مناله‌کانی خوئی به‌خێوی کرد... محهمەد بۆیه‌کا (عه‌لی) ی له‌ مامی سه‌ند که هه‌ندی باری ئابووری سووک بکات بی‌جگه‌ له‌وه هه‌ندی چاکه‌ییشی بداته‌وه... دلّی محهمەد ئەوه‌نده پرپوو له‌ خو‌شه‌ویستی، ئەمانه هه‌موویان ئەو خو‌شه‌ویستییه‌یان نه‌پرانده‌وه له‌ پر نۆکه‌ریکی ژنه‌که‌ییشی ئازاد کرد، که ناوی (زه‌ید کوری حارسه) بوو، ئەویشی کرد به‌کوری خوئی!... به‌م ژن هینان و باوکایه‌تییه‌وه ده‌ژیان خو‌ش بووبوو بۆ محهمەد... هه‌یج تییکی نه‌دا، مردنی هه‌ردوو کورپه‌که‌ی نه‌بی... بۆ گومان سامانه‌که‌ی (خه‌دیجه) رینگای بۆ کردبووه‌وه که سه‌هوت و ئارام و ژیا‌نیتی نهرمونیا‌نی چنگ که‌وئ هه‌روه‌ها ئەو پایه‌یه‌یش که هه‌یبوو له‌ناو دلّ و ده‌روونی قورپه‌ی‌شدا، به‌هۆی کرده‌وه و په‌وشته‌ جوانه‌که‌ی و که‌س و کاره‌ به‌رێژه‌که‌یه‌وه، به‌و سامانه‌ی خه‌دیجه بلندتر بووه‌وه... له‌به‌ر ئەوه، جی‌گه‌که‌ی له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌یدا به‌رزتر بووه‌وه... تییگه‌ی‌شتوویی و هوشیاری و قسه‌ دروستی محهمەد، له‌ کاروباری کۆمه‌لایه‌تی دا له‌وساوه‌ ده‌ستی به‌ده‌رکه‌وتن کرد... ئەوه‌بوو له‌وه پیتیشیش، ئەو زرنگی و کارپه‌سه‌ندییه‌ی له‌ کاروباری که‌سایه‌تی‌دا ده‌رکه‌وتبوو په‌نگه‌ که‌ینه‌به‌ینه‌ی دروست کردنه‌وه‌ی ساختمانی (که‌عبه)

چاکترین نمونه‌بی بۆ ئەوه، چونگه به‌ری‌که‌وت لافاو هه‌لسابوو. دیواره‌کانی (که‌عبه) ی رووخاند بوو قورپه‌ی‌شیه‌کانیشی پرسیان به‌خواکانی خو‌یان کردبوو، له‌پاش ئەوه ریک که‌وتبوون له‌سه‌ر ئەوه که بیانرووخین دیواره‌کانی مالی‌ی خو‌یان له‌ناو خو‌یاندا دابه‌ش کردبوو، که هه‌ر هۆزه له‌ چوار هۆزه‌کان رووخاندن و دروست کردنه‌وه‌ی دیواریک له‌و دیوارانه‌ بخاته‌ سه‌ر ئەستۆی خوئی کاتی که له‌ دروست کردنه‌وه‌ دا گه‌یشتنه‌ سه‌ر جی‌گای به‌رده‌ ره‌ش (الحجر الأسود) که هه‌ر چوار هۆزه‌که ده‌ستیان کرد به‌ به‌ری‌هه‌کانی بۆ ئەمە‌ی ئەو سه‌ری‌هه‌زییه‌یان چنگ بکه‌وئ له‌ هه‌لگرتنی ئەو به‌رده‌دا زۆری نه‌سابوو که شه‌ر و کوشتار له‌ ناویاندا هه‌ل‌بگیرسی به‌لام پیاو‌یکی تییگه‌ی‌شتوویان تیا‌بوو، به‌وه چه‌واشه‌ی کردن، له‌ شه‌ر و کوشتار واز به‌هینت که هه‌رکاتی یه‌کپێک له‌ ده‌رگای (الصف) وه‌ هاته‌ ژووره‌وه، ئەو که‌سه بکه‌ن به‌ناو‌ری‌که‌ری خو‌یان، تا ئەم ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه له‌سه‌ر ده‌ستی ئەودا به‌پرتی‌ته‌وه... چاره‌نووس وای هینا، که یه‌که‌م که‌س له‌و ده‌رگایه‌وه بیته‌ ژووره‌وه محهمەد بی، محهمەدی ده‌ست پاک و کار دروست و سه‌ر راست، که له‌ که‌ینه‌و به‌ینه‌که تییگه‌ی‌شت داوای کراسی‌کی کرد هینایان به‌رده‌که‌ی خسته‌ ناوی هه‌رچمکه‌ی دایه‌ ده‌ست سه‌رۆکی هۆژنیک له‌و چوار هۆزانه‌ پاشان پیتی گوتن هه‌ریه‌که ده‌ست‌بدا‌ته‌ چمکی‌کی کراسه‌که و به‌رده‌که هه‌ل‌بگرن.

هه‌لیانگرت، هه‌تا گه‌یشتنه‌ ئاستی جی‌گه‌که‌ی خوئی له‌ ساختمانه‌که‌دا ئنجا محهمەد چووه‌ پیتشه‌وه و به‌ده‌ستی خوئی به‌رده‌که‌ی له‌ کراسه‌که هه‌ل‌گرت و خسته‌وه جی‌گای خوئی... ئا به‌م جۆره، محهمەد، ئازاوه‌که‌ی کوژانده‌وه...

جا له‌م ژیا‌نه نهرمونیا‌نه‌دا که پری بوو له‌ دلّخو‌شی و ئارام، محهمەد، ماوه‌یه‌کی فراوانتری ده‌ست که‌وت له‌ هی پیتشو که ده‌ست بکاته‌وه به‌بیرکردنه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه‌کانی خوئی قورپه‌ی‌ش هه‌ستی پتی کردبوو، که جۆره‌ وه‌رس بوون و پشیتویییه‌ک که‌وتوته‌ ناو بیه‌ر و می‌شک و ده‌روونی نه‌ته‌وه‌وه.

هه‌ندی‌کی‌شیان هاتبوونه سه‌رئوه‌ی که ده‌ست بکه‌ن به‌گه‌له‌ کۆمه‌کی کردنیک بۆ سه‌ر ئەو خوایانه‌ی که ئەیانپه‌رسن، که هه‌ر بریتی بوون له‌و به‌ردانه‌ی که نه‌ئه‌یان‌بیست، نه‌ ئەیان‌بینی، نه‌ که‌لکیان هه‌بوو، نه‌زیان!... هه‌روه‌ها جووله‌که‌کان و گا‌وره‌کانیش، له‌وه دلّیا‌بوون که‌واز له‌ روو وه‌رگێران و دم به‌ستراویی خو‌یان به‌هینت، راست و په‌وان به‌ناشکرا هه‌رچی له‌ دلّیا‌ندا بوو، ده‌رباره‌ی بته‌کان ده‌ریان ئەپری!... ئەو جی‌گه‌ به‌رزوی بته‌کان هه‌یانبوو له‌ دلّی عه‌ره‌به‌کانی شاری مه‌که‌دا، ده‌ستی کردبوو به‌کزی‌بوون و نه‌مان ئەوانه

زۆرتى، لەبەر ھۆى زىنگىكارى و ئابوورى بوو كە رىزبان لەو بتانە ئەگرت چۈنكە بەھۆى ئەو بتانە بوو، كە ھەندى كەش لە ھەموو سالىكا، عەرەبەكان لە مەكەدا كۆتەبوونەو، بۆ چاوپىكەوتنى (كەعبە)، لە نىوہ دوورگەى عەرەبستانىشدا مەكە جىگەيەكى ناسراوى گىرنگى بۆ خۆى كىرەبووھە!...

ھاتنە خوارەوھى سىرۇش

مەھمەد ئەمانەى ھەموو ئەكرد بەبابەتتىك و بىرى لى ئەكردەوھ و لىبى ورد ئەبووھە... ھەموو سالىك لە مانگى رۆژوودا ئەچووھ ئەشكەوتىكەوھ لە تەوقە سەرى چىاى (حراء)دا... ھەر خۆى ئەمايەوھ لەو پىدا تىكەلى ئەئەكرد لەگەل كەسدا... خۆى خەرىك ئەكرد بەلى وردبوونەوھ و بىر كىرەنەوھەكانىيەوھ جۆرە پەرسىتىكى گىيانىشى ھەل ئەسووراند... ھەرەك (ئىبراھىم پىغەمبەر)، لەو پىش كىردى، مەھمەد پىش پەيى بەوھ برد كە بتەكان ئەو خوا راستەقىنەيەنەن كە ھەلگىرن پەرسىتىن... لەبەر ئەوھ دەستى كىرد بەگەران بەدوای راستىدا لەناو كارەسات و رووداوەكانى سىرۇشتدا... چاوى ئەگىرا بەناو ئاسماندا، تەماشای دەشت و دەرى ئەكرد ھەر لەبىر كىرەنەوھدا بوو... ئىتر بەرە بەرە راستى لەناو مەشكىيا دەركەوت... ئىتر چووھ دلىوھ لەپاش ئەمەى تەمەنى گەيشتە نىكى چل سالان كە ئەبى ھىزىك ھەبى لەسەر و ھەموو ھىزەكانەوھ و، لە پشت ھەموو رووكەشەتتىكى ژبان و كارەساتىكى ناو سىرۇشتەوھ...

ھىزىك بى بلند و دەسلەتدار و بەچنگ، كە زال بى بەسەر، ھەموو جىھاندا... مەھمەد ھەرچەند بىرى لەم رازانە ئەكردەوھ زۆرتىر دىژەى ئەدا بەرۆژو و گرتن و بەخۆ دوورخستەوھ لە كۆمەلايەتى و، بەتەنبايى...

رۆژتىك لە رۆژانى مانگى رۆژو، لەوكاتەدا كە لەناو ئەشكەوتەكەدا بوو، فرىشتەيەكى دى، لە ئاسمان ھاتە خوارەوھ... لاپەرەيەكى بەدەستەوھ بوو... بەمەھمەدى گوت (بىخۆتەنەرەوھ!)... مەھمەد پىش پىش گوت: (نازانم بىخۆتەنەرەوھ!)... فرىشتەكەيش دەستى ناىە بىنا قاقاى، ئەوئەدى نەمابوو بىخىكىنى پاشان دەستى لى بەرەللا كىرد جارىكى تىش پىش گوتەوھ: (بىخۆتەنەرەوھ!)...

مەھمەد پىش وەك جارى پىشوو وەرامى داىوھ... فرىشتەكە ئەمجارەيش قورگى مەھمەدى گوشىيەوھ، ئەوئەدى نەمابوو بىخىكى، پاشان بەرەللاى كىرد و پىش گوتەوھ: (بىخۆتەنەرەوھ!)

بەلام لە مەھمەدەوھ ھەر ئەو وەرامەى وەرگرتەوھ... فرىشتەكە بۆ جارى سىيەم دەستى ناىەوھ بىنا قاقاى مەھمەد، پشان گەردنى بەرەللا كىرد و پىش گوتەوھ: (بىخۆتەنەرەوھ!)... مەھمەد پىش بۆ ئەمەى خۆى لە دەست ئەو قورگ گوشىنە رىزگار بكات، پىش گوت: (چى بىخۆتەنەرەوھ!)... فرىشتەكەيش گوتى:

(بەناوى ئەو خوايەوھ بىخۆتەنەرەوھ كە دروست كەرى جىھانە كە مەرقى دروست كىردوھ لە زەرۆيەك لەگەل ئەو خوا مەھمەد بەنەتا بىخۆتەنەرەوھ كە بەھۆى پىشوو سەوھ شت فىرى مەرق ئەكات ئەو شتە فىرى مەرق ئەكات كە لەوھ پىش نەى زانىوھ).

مەھمەد پىش خۆتەندىوھ ئىتر لەوساوھ فرىشتەكە ون بوو كە مەھمەد لەپاش لە ھۆش خۆچوونەكەى، ھاتەوھ سەرخۆى، ھەستى كىرد ئەو وشانە لە كانى دلىا چەسپىوون... ترسىكى گەورەى لى نىشت بەھەلە داوان لە پىشوو پەناكانى شاخەكەوھ دەرپەرى، نەى ئەزانى روو بۆ كۆى بكات.

كە سەرنجىدا ئەو دەنگىك لە ئاسمانەوھ دىت بانگى ئەكات ئەلى: (ئەى مەھمەد! من (جىرىل)م تۆ راسپارەى خاوت) كاتى كە واى لىتھات لەترس رىزگارى بىش و خۆى پى بگىرى، زوو بەزوو گەرايەوھ كىن خىزانەكەى لەو پىدا ھەرچىيەكى دىبوو بۆ (خەدىجە)ى گىرايەوھ... (خەدىجە) دوودل نەمايەوھ لە قسەكانى مەھمەد... چۈنكە لەكانى دلىوھ باوهرى بەمەھمەد ھەبوو، كە درۆ ناكات، ھەرەھا قسەى پرۆبووچىشى لى ناوھشەتەوھ... چۈنكە لە راستىدا بۆ پىغەمبەرەتتىيەكى گىرگى دروست كراوھ، كە ئەبى نامەى خوايى بگەتتى بەمەرقىايەتى، سەرەتاي ئەم پىغەمبەرەتتى يەيشى لەوھە دىيارە كە كىردەوھ و رەوشتتىكى جوان و پەسەندى ھەيە، كە ساىەتتىيەكى بەھىز و ھەرەتى ھەيە، باوهرىكى وايشى ھەيە بەراستى و دروستى، كە بىزى ناىەت كىرەوش بۆ بتەكان بكىشى!...

نامۆزايەكىشى ھەبوو، ناوى (وەرەقە كورى نۆفل) بوو لە ئاشنايانى (تەورات) و (ئىنجىل)بوو. (خەدىجە) لەو پىمامەى خۆيەوھ زانىبووى كە خوا يەككىك بۆ ئەم نەتەوھەيە ھەر ئەنەرى تا لەدەست گومراھى رىزگارى بكات...

لەبەر ئەوھ، ھەندىك پەتووىدا بەسەر مەھمەددا، ترس و لەرزەكەى لى كەم بووھە... زۆرى پىش نەچو خەوى لى كەوت خەدىجەيش دەمۇدەست رووى كىردە مالى (وەرەقە) و ھەموو قسەكانى مەھمەدى بۆ گىرايەوھ (وەرەقە)يش بەجوانى گوتى لى گرت، پاشان گوتى: (خا لى پىرۆزكات... خا لى پىرۆزكات... بەو خوايەى كە گىانى (وەرەقە) بەدەست ئەوھەيە، ئەگەر باوهرم پى ئەكەيت، خەدىجە، مەھمەد پىش وەك موسا، ياسا

گهوره که ی بۆ هاتۆته خوارهوه له خودا... وا دیاره ئه بێته پیغه مبهری ئه م نه ته وه یه که واته پیتی بلتی، نه ترسی، خۆی رابگری؟!...

محهمه د پهبی به وه برد که فرمانتکی گه وره ی هاتۆته سه رشان. دووباره گه راپه وه ئه شکه وته که، تا مانگت خوا په رستی ته واو بکات پاش ئه وه گه راپه وه بۆ (که عبه)... له و کاته دا که به لایدا ئه سووراپه وه، (وه ره قه کوری نۆفل) ی پتی گه یشت... ئه ویش چیرۆکه که ی بۆ گتیاپه وه (وه ره قه) گوتی: (به و خودایه ی که گیانی منی به ده سه ته وه یه، تۆ پیغه مبهری ئه م نه ته وه یه ی؟!)... ئه وه شی تیگه یاندا که له لایه ن نه ته وه که ی خۆیه وه، زۆرداری لئ ئه کری: به درۆی ئه خه نه وه، ئازاری ئه دن، له مه که ته فر و توونای ئه کن، ئه شچن به گتیا... هه مووی هه ر له بهر ئه وه ی که ئه م نامه گه وره یه یان پتی ئه گه پتی!...

ئهبویه کر (ئیسلام ئه بی)

محهمه د ههستی کرد به خۆی: داماو و په ریشانه، دوودله، نازانتی چی بکات به لام یه که م که سیک که باوه ری پتی کرد (خه دیجه) بوو.

خه دیجه یه دهستی کرد به پشت گرتنی ئه یویست بیچه سپینتته دلپه وه که خوا له گه لپایه تی و پشتی ئه گری، ناهیلتی ژیرکه وی... پتیشه وای موسولمانانی هیندستان، (مه ولای محهمه د عه لی) له م بابه ته وه ئه لئ: (له پتیشدا محهمه د نه ی ئه زانی که ئه توانی ئه م فرمانه گه وره یه بیات به رتپه به لام زۆری پتی نه چوو، که دوو دلپه یه که ی گۆپراو بوو به ئاینیتکی ته واو و دامه زرا و، باوه ری هینایه وه ی که له ئه نجامیدا هه ر راستی و دروستی سه ر ئه که وی ئنجا به هیز و هه رپه تیکه وه دهستی دایه ئه و فرمانی هه رگیز له رتی خۆی لای نه دا، به رنه گاریبه به هیزه که ی قوره ییش کۆلی پتی نه دا!...)

له پاش (خدیجه)، که سوکاری محهمه د و خه دیجه، باوه ریان به راسپیتراوی محهمه د و ئایینی ئیسلامه تی هینا... ئه و کاته (عه لی کوری ئه بوتالیب) له په نای محهمه ددا ئه ژیا دهست به جتی له سه ر دهستی محهمه ددا ئیسلام بوو به دوای ئه ودا (زهید) یش، که محهمه د کردبووی به کوری خۆی، هاته سه ر ئایینی ئیسلامه تی... ئیسلامه تی هه ر له ناو مالی محهمه ددا مایه وه، تا راسپیتراوی خوا، خۆشه ویست ترین هاو رتی خۆی بانگ کرده سه ر ئایینی ئیسلامه تی ئه و که سه: (ئهبویه کر کوری ئه بوقحافه) بوو. (ئهبویه کر)، بیتی دوو دلئ نواندن، بیتی ئه مه ی یه کودوی لئ بکات، ده موده ست باوه ری به راسپیتراوی محهمه د هینا و بوو به ئیسلام.

هه ر که سیکیشی بدۆزیاپه وه له ناو گه له که ی خۆیدا که به که لکی ئه وه بیت و پشتی پتی به سه ستری، نامۆزگاری ئه کرد ئیسلام بی...

(سیر ولیه م مویر)، له نو سه راوه که ی خۆیدا که ناوی ناوه (ژیانی محهمه د)، له م رووه وه وا ئه دوو: (له هه موو شتیک زۆتر که راستگۆبی محهمه د پیشان ئه دا، ئه وه یه، که ئه وانه ی له سه ره تادا ئه بوون به ئیسلام هه ر له وانه نه بوون که خاوه نی کرده وه و په وشتی چاک بوون، بیجگه له وه له دۆسته دلئسۆزه کان و که س و کاره کانی خۆیشی بوون له وانه بوون که ئاگاداریبه کی ته واویان هه بوو له ژبانی تایبه تی محهمه ددا ئه گه ر محهمه د له و که سانه بوایه که ده مو زمانیان و رووکه شی ژبانیان له ده ره وه ی خانووه کانیان دا، پیچه وانه ی کرده وه و کاریان بوایه له ناو خانووه کانی خۆیاندا، بۆ ئه و که سانه ده رتیه که وت... ئه و ساکه ییش ئه و که سانه به محهمه د باوه ریان نه ئه کرد!...)

قوره ییش دهستی کرد به گالته کردن به محهمه د و ئه و چهند که سه ی که دوای قسه ی ئه و که وتبوون خه ریک بوو داوی بۆ ئه نانه وه به لام محهمه د، پاشگه ز نه بووه وه له قسه و کرده وه ی خۆی هه ره ها کزیشی پیشان نه دا به رامبه ر ئه وانه ته نانه ت چوو ده ریشه وه بۆ سه ر چپای (الصفا) بانگی کرده قوره ییشیه کان لیتی نزیک بینه وه ئنجا لیتی پرسین: (ئه گه ر من پیتان بلیم ئه سپیک له دامینی ئه م چپایه دایه، پروام پتی ئه که ن؟) ئه وانیش، وه ک که سانیک که شاره زای په وشت و خوی محهمه د بن و پروا به قسه ی بکه ن، پیتان گوت:

(به لئ!...! تۆ لای ئیمه به دنناو نیت هه رگیز درۆیشمان لئ نه دیویت!...!)... محهمه دیش گوتی:

(که واته گوئی بگرن پیتان بلیم: من وریاتان ئه که مه وه له وه ی که خۆتان تووشی ئازارتکی گه وره بکه ن خوی گه وره فه رمانی پتی داوم که هۆزه نزیکه کانم ئاگاداریکه م له ئه نجامی خرابی خۆیان، تا له م کرده وانه ی ئیستایه یان لابده ن و خۆیان تووشی ئه و دهر د و ئازاره نه که ن... له م جیهانه دا هه یج شتیک به ده ست من نیبه نه ئه توانم که لکتان پتی بگه یتم، نه ئه شتوانم له رۆژی دواییدا رزگارتان بکه م، تا خۆتان دان به وده نا نه نیتن که بلتین له خوا به ولاره هه یج خواپه کی تر نیبه!...!)... یه که م که سیک که له سه ر ئه م قسه یه ی لیتی تووره بوو، مامی خۆی بوو که ناوی (ئهبوله هه ب) بوو به لام نه تووره یه یه کیه ی ئه و، نه درۆشمنایه تیبه که ی قوره ییش هه یچیان به ره سه تی بلا بوونه وه ی ئیسلامه تی پتی نه کرا... له پتیش هه موو که سیک، ئه وانه ئیسلام بوون، که وازیان له جیهان هینا بوو، که له لایه ن

کۆمه لایه تییه که یانه وه خواناسییان له گه ل نه نوێنرابوو، وهک نۆکه ر و بهنده و ههژاره کان نهوانه به لایانه وه شتیکی یه جگار گه وره بوو، که که سینک بیته پیشه وه و بانگ بدات بو یه کسانێ و سه رهستی و نازادی که ناوچه وان به رزی مرۆقایه تی له ده ست مل که چی و سه رشۆری رزگار بکات بو نه و بتانه ی که له به ردی ره ق و ته ق دروست کراوون که نه هیله ی هیچ ده سه لاتییک بیتیته وه به سه ر مرۆقدا، ده سه لاتێ نه و ده روونه نه بی که له به رده م خوادا چهند و چوونی له گه ل بکات له سه رکرده وه و کاری!... زووبه زوو چینی هه ره ژوو رووی قوره یش، ههستی پێ کرد که بانگ راهیشتنه که ی محمه د، نه بیته هۆی له ناو بردنی سایه و پایه و ده سه لاتێ له به ر نه وه دهستی کرد به نازاردانی راسپییراوی خوا و دوکه وتوه کانی (۱)...

له نازاردانی بنده و نۆکه ره کاند، یه جگار دل ره قیبه ی نهواند... پاش نه وه، دل ره قیبه که گه یشته سه ر نه و ئیسلامانه ی که له چینی ژوو رووی قوره یشدا بوون... نازاریکی زۆری نهوانیش درا... محمه د خۆی له و نازاردانانه به شیکی زۆری به رکه وت... ته نانه ت ژنه که ی مامی خۆی، (نه بوله هه ب)، نه چوو پیسایه فری نه دایه به رمالی پیغه مبه ر.

(نه بوجه هل) یش، نه چوو منال دانی به رخی سه رپراوی تی نه گرت، له کاتی نوێژکردنیا... ئیتر له وه دا نه مابوو، که موسلمانانه کان بتوان به ناشکرا کۆبینه وه و نوێژ بکه ن.

له گه ل نه وه یشا محمه د کۆلی نه دا، هه ر له سه ر بلاو کردنه وه ی ئایینی ئیسلام نه رۆیشت... ئنجا قوره یش دهستی کرد به ته نگه تاو کردنی (نه بوتالیب) ی مامی پیغه مبه ر قوره یش نه وه ی نه زانی که خۆشه و یستییه کی چۆن به هیز هه یه له ناوهند نه و و محمه د دا هه ره شه ی له و و له محمه د کرد، که نه گه ر محمه د از له م کاره نه هیته ی، قوره یش نه چیته به گژباندا، له کۆلیشیان نابیتته وه، تا لایه ک له و دوو لایه له ناو نه چن!...

به لām محمه د، به پشت به ستییکه وه به خۆی، به مامی گوت: (مامه، به سه ری خوا سوێند نه خۆم، ته نانه ت نهوانه نه گه ر رۆژی بخره له لای دهستی راسته وه و مانگیش بخره له لای دهستی چه پمه وه، بو نه مه ی از له م کاره به ینم، از ی لی ناهینم، تا خوا خۆی نه یگه ینێ به نه نجام یا خود خۆم له ناو نه چم.!)

مامه پیره که یشی، سه ری سوپما له م خواناسینه ی محمه د، واقی وپما له هیز و هه ره تی ئایینه که ی، هیچی بو نه مایه وه نه وه نه بی که به هه موو کۆلی دل یه وه پشتی محمه د بگری!...

(۱) راستتر: شوێنکه وتوه کانی.

(نه جاشی) ناوارة کان نه گریته خۆی

قوره یشییه کان، به نازاردانی موسلمانانه کان و ازبان نه هیته، ده ستیان کرد به کوشته یشیان محمه د له م باره زۆر دلته نگ بوو ناچار بوو موسلمانانه کانی هاو پیتی نامۆژگاری بکات که کۆچ بکه ن، یانزه که س، له ژن و له پیاو قسه که ی محمه دیان به جی هیتا و له شاری مه که دوور که وتنه وه و روویان کرده (حه به شستان) نه و کاته سالی پینجه می ئاشکرا کردنی ئیسلامه تی بوو په نایان برده به ر خونکاری نه وی که ناوی (نه جاشی) بوو قوره یشیش چهند که سیکی نارد به دوایاندا داویان له خونکار کرد نه و راکردووانه یان بداته وه... به لām (نه جاشی) هه ر نه وهنده گوێی له ناشیته ی په رستانی عه ره ب بوو که چهند له داپزین و سووکی و دوکه وتندابوون، که چی به پیچه وانه ی نهوانه وه قسه کانی محمه د پریوون له (راستگۆی و سه رپاستی و په یان راکرتن و فرمان به جی هیتان به دل سوژییه وه و، خزمایه تی راکرتن و، دراوسییه تی پاراستن و، خۆ دوورخستنه وه له کرده وه ی نه نگ و ناپه سهند و خۆپن رشتن)، هه ره ها پریوون له: (خۆ دوورخستنه وه: له داوین پیسی و، به دخوویی و، له قسه ی درۆ هه لبه ستن و، له خواردنی سامانی هه تیوان و، له به دناو کردنی ئافره تانی داوین پاک)... هه ره ها پریوون له فه رمان به (په رستنی خوا، بی نه مه ی هاوتای بو په یدا بکه ن، به نوێژکردن و رۆژووگرتن و خاوپن کردنه وه ی سامان به به شینه وه ی به شیکی دیاردی کراوی به سه ر هه ژاران و لی قه و ماواندا...)... هه ر نه وهنده (نه جاشی) گوێی له م قسانه گرت ئاره زووی پیشاندا که هه ندیکی له (قورئان) بو بخویند ریتته وه.

(جه عفه ر کوری نه بوتالیب) یش هه ندیکی له به شی (مه ربه م) بو خویند وه نه وه که شیشانه ی له وی دابوون، هه روا سه ریان سوپما له راستی قورئان ته ماشایان کرد نه وه ی خویند ریا وه هه ر له وه به شه نه کات که له (ئینجیل) دا نووسراوه... (نه جاشی) بو ی ده رکه وت که بانگ راهیشتنه که ی محمه د بو ئیسلامه تی، هه ر له وه سه رچاوه یه وه هه ل قوولا وه که بانگ راهیشتنه که ی مه سیحی لی هه ل قوولا وه.

له به ر نه وه، نه وه ی خسته سه ر نه ستۆی خۆی که ناوارة کانی ئیسلام پشتیوانی بکات و له نیشتمانه که ی خۆشیدا میواندارییه کی به رتیزان بکات...

به م جوژه، جیهان یه که م یارمه تی ناوهند گاوره کان و ئیسلامه کانی دی!...

موسولمان بوونی (عومەر)

فروفیلله کانی قورپه‌یش به‌که‌لک نه‌هاتن زۆری پئی نه‌چوو ده‌ستیان دایه چه‌کیتی تر بۆ له‌ناوبردنی محمه‌د و ئایینه‌که‌ی... ئه‌ویش چه‌کی چه‌اشه‌کردن بوو به‌زه‌بری سامان به‌خشین و پایه و سایه پیتشکه‌ش کردن... به‌لام باوه‌ره به‌هیزه‌که‌ی محمه‌د ئه‌م چه‌که‌یشی کۆل کرد و نوشتان‌دیه‌وه!...

قورپه‌یشیه‌کان له‌مه رقیان زۆر هه‌ستا، ته‌نانه‌ت گه‌یشته ئه‌وه‌یش که جارێکیان خه‌ریک بوون محمه‌د له‌ناو (که‌عبه) دا بکوژن!... به‌لام ده‌ست درێژی و توندوتیژییه‌که‌یان بوون به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ئیسلامه‌کان پشتیوانانی تازه‌یان ده‌ست بکه‌وئ له‌وانه‌ی که خاوه‌ن سایه و پایه و ده‌سه‌لات بوون، له‌ناو قورپه‌یش خۆیدا!...

یه‌کیتک له‌وانه (عمر کوری خه‌تاب) بوو که هه‌روه‌ک به‌توندی و تیژییه‌وه ئه‌چوو به‌گژ ئیسلامدا، ئاوه‌ه‌ایش به‌توندی و تیژییه‌وه بوو به‌یه‌کیتک له ئیسلامه‌کان!... (عومەر) زرنه‌کاری ئیسلامه‌کانی ئه‌و ده‌مه‌ی پئی خۆش نه‌بوو، که هه‌ر خۆیان له‌ دوژمنایه‌تی قورپه‌یش ئه‌پاراست ئه‌و زرنه‌کارییه‌ی پئی گۆڕین و کردی به‌زرنه‌کارییه‌کی به‌جی و کاریگه‌ر و به‌که‌لک، که پریوو له‌ هه‌لمه‌ت بردن و ئیسلامه‌تی نواندنیکی به‌ناشکرا!... سه‌یر ئه‌وه‌بوو که قورپه‌یشیه‌کان ئه‌مه‌یان له‌ عومەر و ئیسلامه‌کانی تردی، زرنه‌کارییه‌که‌ی خۆیان گۆڕی و کردیان به‌و جۆره زرنه‌کارییه‌ بئێکه‌ی که ئیسلامه‌کان له‌وه پیتش له‌ سه‌ری ئه‌رویشتن... له‌ناو خۆیاندا بریاراندا که خۆیان له ئیسلامه‌کان دووربخه‌نه‌وه، به‌مه‌رجی (ئه‌وه‌ی هاشم)، (ئه‌وه‌ی عه‌بدولموته‌لیب) یشیان له‌گه‌لدابن، که محمه‌د و هۆزه‌که‌ی محمه‌دیشی ئه‌گرتوه بریاراندا نه‌ژن له‌وانه به‌یتن، نه‌ ژنیشیان بده‌نی نه‌شتیشیان لئێ بکرن، نه‌شتیشیان پئی بفرۆشن... ئه‌م بریاره هه‌یج که‌لکیکی نه‌بوو، به‌لکه‌و زبانی لئێ په‌یدا بوو چونکه بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ده‌ماری هۆزه‌رستی^(١) و به‌ربه‌ره‌کانی و هۆزایه‌تی بزوینی و بورووژینی!...

له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌کانی هاشم و موسولمانه‌کان ناچاربوون خۆیان خسته ناو پینچوپه‌ناو ناو شاخه‌کانه‌وه... که قورپه‌یشیه‌ ئه‌وه‌یان لئێ دین، جۆره چوار لاگرتنیکی شارستانیانه‌یان لئێ کردن^(٢) مه‌به‌سیان ئه‌وه‌بوو به‌برستی بیانه‌یلته‌وه... به‌لام چوار لاگرتنه‌که‌یان، زۆری پئی

(١) هۆزه‌رستی: هۆزایه‌تی، تیره‌گه‌ریتی، عه‌شایه‌ری.

(٢) چوار لاگرتن: ئابلقه، لیره‌دا مه‌به‌ست دابران (مقاطععه) یه.

نه‌چوو، درزی تی بوو... له‌و درزانه‌یشه‌وه خوارده‌مه‌نی ئه‌هات له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رسی سالتیکی پئی چوو، چوارلاگرتنه‌که، رووخا و نه‌ما!...

ئیسلامه‌کانیش له‌ به‌ندیخانه‌که‌یانوه گه‌رانه‌وه (مکه)!...

له‌پاش ئه‌م گه‌رانه‌وه‌یه، به‌چوار هه‌فته، پینچه‌مه‌ر (ئه‌بو‌تالب) ی مامی له‌ ده‌ست چوو، که پشتگرتیکی هه‌ره باش بوو بۆ ئه‌و به‌رامبه‌ر قورپه‌یشیه‌کان!... ئه‌وه‌نده‌ی پئی نه‌چوو (خه‌دیجه) یشی له‌ ده‌ست چوو، که محمه‌د به‌وه ژنیکی و هاوکاریکی گرنگی له‌ ده‌ست بووه‌وه، له‌لایه‌که‌وه پشتی ئه‌گرت و له‌لایه‌کی تریشه‌وه خۆشیی ئه‌خسته دلپه‌وه و دلێ به‌هیز ئه‌کرد^(١)!...

ئیتیر محمه‌د خۆی وا هاته پینش چاو که به‌ته‌نیا رووبه‌رووی قورپه‌یشی هه‌لمه‌ت به‌ر وه‌ستاوه... چونکه له‌پاش ئه‌وه، قورپه‌یش چوه‌وه سه‌رکرده‌وه توندوتیژییه‌که‌ی جارانی خۆی له‌گه‌ژ موسولمانه‌کاندا... ته‌نانه‌ت، کارگه‌یشته ئه‌و ئه‌ندازه‌یه، که هه‌ندی له‌ خۆپرییه‌کانی قورپه‌یش خۆیان کرد به‌سه‌ر جلوه‌گره‌که‌کانی محمه‌د دا!... ته‌نانه‌ت محمه‌د ناچاربوو مه‌که‌ی به‌جی هه‌یشت و رووی کرده (تائف)، که له‌ خوار مه‌که‌وه‌یه په‌ناو برده به‌ر هۆزی (ثقیف) به‌لام سه‌ره‌ۆکه‌کانی هۆزه‌که، هه‌ر به‌وه‌نده و ازبان له‌ محمه‌د نه‌هه‌ینا، که خواسته‌که‌ی به‌ره‌پرچ بده‌نه‌وه به‌نده و نۆکه‌ر و پیاوه خۆپرییه‌کانی خۆیشیان نارد هه‌ر پینگی، لیبی گردینه‌وه و قاچه‌کانی بده‌نه به‌ر به‌ر تاوای لیهات پینیه‌کانی برینداربوون و خۆپینیان لئێ ئه‌هات محمه‌د به‌وه دلێ زۆر ته‌نگ بوو جیهان له‌به‌ر چاویا تاریک بوو بوو سه‌رئیکی به‌رزکرده‌وه و رووی کرده ئاسمان بانگی خاوه‌نی ئه‌و نامه‌یه‌ی کرد، که له‌ پیناویا، ئه‌م هه‌موو ره‌نجه‌یدا و، ئه‌م هه‌موو ئه‌رک و ئازاره‌شی هاته به‌ر گوتی:-

(خوایه، من سکا‌لای ده‌ردی خۆم ئه‌هه‌ینمه به‌رتۆ هه‌ینم کم بووه و سه‌ریشم لئێ شیواوه نازانم چی بکه‌م چۆن خۆم رزگار بکه‌م ده‌سه‌لاتیشم نییه به‌سه‌ر که‌سدا تۆ به‌زه‌یی هاته‌وه‌ت له‌ هه‌موو که‌س زۆرتره... تۆی گه‌وره‌ی داماوو لئێ قه‌وماوان... هه‌ر تۆی خوای من... که‌واته په‌نابه‌رمه به‌رکئ!...!)

که گه‌یشته‌وه مه‌که، دوژمنایه‌تی قورپه‌یش زۆرتیر تینی سه‌ند به‌رامبه‌ری... ئه‌م جاره رووی کرده (یشرب)... له (یشرب) یاخود مه‌دینه‌دا چهند که‌سیک له‌ هۆزی (خه‌زه‌ج) بیوون به‌ئیس‌سلام هۆی ئه‌وه‌یش ئه‌وه بوو که هه‌ندی له‌ دراوسی جوله‌که‌کانیان ئه‌وه‌یان

(١) یان: وره‌ی به‌رز ئه‌کرده‌وه.

تیگه یان دیبون که له (تهورات) دا نووسراوه پیغهمبه رتیکی عه رب په یدا ئه بی ئنجا که گه رابوونه وه (مدینه) موزده دیان دابوونج که ئه و پیغهمبه رتی له تهوراتدا ناوبراوه، په یدا بووه بیجگه له وه براکانی خوشیان که له ناو شاری مه دینه دا بوون، بانگ کردبووه سهر ئه م ئایینه تازه یه، که له (مکه) له سهر دهستی محهمه ددا فیرکرابوون ئیتر زوری پی نه چووبوو، که ئایینی ئیسلامه تی له ناو هۆزه کانی (ئهوس) و (خه زه ج) دا بلاو بوو بووه وه. جا محهمه د فهرمانیدا به هاو رتیکانی خۆی، به دوا که وتوووه کانی خۆی، که کوچ بکه ن بۆ شاری مه دینه... ئه و کاته سالی سیانزه یه می ئیسلامه تی بوو به لام خۆی له ناو دوزمنه کانییدا مایه وه، که تا ئه هات زورتر نازاریان ئه دا، زورتر داویان بۆ ئه نایه وه... چاوه پروانی ئه وه ی ئه کرد که خواری بدات بچی بۆ مه دینه... به دووی ئه و دهنگ و پاشانه یشدا ئه گه را که ئارامیک بیه خشن به دللی له بابته بی وه یی ئه و موسولمانانه وه که کوچیان کردبوو بۆ مه دینه... ته نیا (ئه بوکر) و (عه لی) ی له گه لدا ما بووه وه...!

ئه و کاره سه رسوره یینه ره ی که محهمه دی رزگار کرد!

کارگه یشته ئه وه ی که دوزمنه کانی محهمه د، دوزمنایه تیبه که یان له ئه ندازه تیپه ری ئیتر ههر بیران له وه ئه کرده وه که کارتیکی وا بدوزنه وه، به جارتیک محهمه دی پی له ناو بیه ن و رزگاریشیان بی له دهستی هات کومه له یه کیان به ست. گه له کومه کتیان کرد له محهمه د بپاریاندا، له ههر هۆزه، لاویکی به هیز و هه رته هه ل بیزیری ئنجا ئه و لاوانه، هه موویان پیکه وه هه ل بکوته سهر محهمه د و بیخه نه ناو خۆیان وه. پاشان هه موویان پیکه وه، له یه ک کاتدا، به شیره کانیان دهستی لی بووه شین تا خۆینه که ی محهمه د به خۆرای بیروت^(۱)!... چونکه ئه و ساکه (ئه وه ی هاشم) له توانایاندا نامینیتته وه که تۆله له و هه موو هیزانه بکه نه وه!...

محهمه د توانی له م ری و شوین دانانه یان تی بگات ئه ویش ری و شوینتیکی بۆ خۆی دانا... ههر له وه شه وه دا که فهرمانیدا به موسولمانه کان کوچ بکه ن بۆ مه دینه، به (عه لی کوری ئه بوتالیب) ی گوت که له ناو جیگه که ی ئه ودا بخه وئ پاش ئه وه به دزیبه وه خۆی له مال دوورخسته وه که چی ئه وانیه بۆ سهری ئه و ئه گه ران بیبه ریتن، چوارلای خانوه که یان لی گرتبوو ئه م چوار لای خانووگرتنه ههر له وسا که وه دهستی پی کردبوو که بپاری کوشتنی محهمه دیان دابوو.

(۱) له راستیدا: تا خۆینه که ی له ناویاندا ونیبن، چونکه...

ئه مه یش ره وشتیکی ئه وسای قوره یش بوو له گه ل ئه مه یشا محهمه د توانی له دهستیان ده ربا ز بی!... چونکه توانی به دزیبه وه خۆی بگه یینیتته مالی (ئه بوکه کر).

که ته ماشای کرد (ئه بوکه کر) یش خۆی ناماده کردوو، چاوه پروانیی ئه کات دوو حوشتریشی داناوه که هه ردووکیان سواریان بین و خۆیان ده ربا ز بکه ن له تاریکیی شه ودا پرویان کرده (یه مه ن) ئه و ریگایه به بیبری دوزمنه کانیاندا نه ئه هات که محهمه د و ئه بوکه کر بیگره بهر... که گه یشتنه ئه شکه وتی (ئور)، خۆیان تیاماتدا و تا سی رۆژیش تیا مانه وه (عه بدوللای کوری ئه بوکه کر) هه موو شه ویک سهری لی ئه دان ههر دهنگو یاسیکی ناو قوره یشی بزانیایه بۆی ئه گپه رانه وه شوانه که ی (ئه بوکه کر) یش گوشت و ماستی بۆ ئه هینان ئه وان هه ردووکیان به په رۆشه وه بوون که شوین پیی خۆیان ون بکه ن له هاتن و چوونیا ندا... جاریکیان دوزمنه کانیان، له کاتی به دوا گه رانیاندا گه یشتنه به رده م ئه شکه وته که (ئه بوکه کر) وای زانی که دوزمنه کانیان جیگه که ی خۆی و محهمه دیان دوزبووه ته وه به لام محهمه د، هه موو ده م دلنیای ئه کرد له وه ی که هیچیان لی نایه ت ئه یگوت: (تۆ له چی ئه ترسیت که خوا له گه ل هه ردوو کمان دابیت؟!...!)... (خه فه ت مه خو! خوا له گه لماندایه!...)... خوایش پاداشتی به نده ی خۆی دایه وه له سهر ئه و باوه ریپیکردنه ی که دوزمنه کانی (ئه بوکه کر و محهمه د) سه رنجیاندا، دره ختییک له بهر کونی ئه شکه وته که دا روو ابو، لقوپی که یان به ری کونه یان گرتبوو هه تا نه برانایه، ماوه نه بوو که س پیا بجیتته ژوو ره وه^(۱)...

جالجالۆکه یه به ری کونه که ی و ته نیسو، چوه دلپانه وه که ئه م ته نینه له ده میکی کۆنه وه نه بی پیک نه هاتوو هه ره ها دوو کۆتره کیوبله یشیان دی له به رده م کونی ئه شکه وته که دا، به دلنیاییه که وه هه لئیشتبوون.

(۱) له هیج به لگه و سه رچاوه یه کدا باسی ئه م دره خته نه کراوه، ته نیا باس له کۆتر و جالجالۆکه که وه کراوه که ئه م دووانه ش بۆته (تواتر سیری) و ئه گین نه له قورئان و نه له حه دیسی (صحیح) دا ئیشاره یان پی نه دراوه، لیته دا ته نیا توانا هیزی مه زنی خوی گه وره به شتیه یه له شتیه کان ئه و دووانه ی پاراست و رزگاری کردن.

(إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكَنَتَهُ عَلَيْهِ وَ أَيْدُهُمْ جُنُودٌ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْسَفَىٰ وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ.)

جا ئەم بابەتە رووکەشە، هێچیان لە پیش هاتنی ئەواندا نەبوو، بچ گومان، بۆیەکا پەیدا بوون چونکە خوا وای ویستبوو کەبەن ئەمەیش کارێکی سەرسووڕهێنەری خوابوو^(۱) ... لە توانای کەسدا نەبوو بیکات!...

بێجگە لەوه شاکاریکی خوایی تریش روویدا یەکیێک لەو پاره پەرستانەهێ کە بۆ سەری محەمەد ئەگەرەن بێهەرین، تا پاداش لە قورەیش وەر بگرن، زۆری پێ نەچوو هاتەوه سەر ئەشکەوتە کە توانی شوێن پیتی محەمەد و (ئەبویەکر) هەل بگرێ لە پاش دەربازیوونیان لە ئەشکەوتە کە بە عار کەوتە دوایان ئەواندەهێ نە ما بوو بیانگات، ئەسپەکەهێ هەل ئەنگوت دوو جار کەوتە خوارەوه... دوو بارە رەگی پاره پەرستی جوولایەوه ئەمجارەیش دوایان کەوتەوه هەر ئەواندەهێ ڕم هاوێژێکی ما بوو بیانگات، بۆ سییەم جار ئەسپەکەهێ هەل ئەنگوتەوه.

ترس چوو دەلی کابرای سوارەوه پیتی گوتن دڵنیابن لەوهی کە ئیتر دوایان ناکەوێ پاشه و پاش گەڕایەوه لە رێگا بەهەرکەسێ ئەگەیشت لەوانهێ دوای ئەوان کەوتبوون رێگای لێ ون ئەکردن!...

پێغه مبهەر و هاوڕێکەهێ گەیشتنە مەدینه... ئەوانهێ بە پیرایەوه چوو بوون، رووخواش بیان زۆر لەگەڵدا نواندن^(۲).

بەوه ماندویتییه کەیان کەم بووهوه... رۆژی گەیشتنیان بەر ۲۸ ی مانگی خەرمانان (حوزەیران) کەوت لە سالی ۶۲۲ ی زاینندا... و اتا:

۱۲ (ربیع الاول): رۆژی کوچ کردن

لەم رۆژەدا، هەنگاوی دووهمی میژووی ژیانمی محەمەد و نامەکەهێ دەست پێ ئەکات... ئەم دەمه دەمی رێکوپێک خستن بوو رێک خستنی فەرمانرەوایی ئیسلام لە رووی زرنجکاری (سیاسی) و ئابورییهوه هەر وهه رێک خستنی کۆمەلایهتی موسلمانەکان، پێغه مبهەر دەستی کرد بە بهێژکردنی براههتی ناوهند موسلمانەکان.

موسلمانە کوچ کردووهکان و موسولمانەکانی دانیشتووی شاری مەدینه کە پشتیان (انصار) یان پێ ئەگوتن...

(۲) کاری سەرسووڕهێنەر: موجیزه (معجزه).

(۱) یان: پیشوازیهکی گەرمیان لێکردن.

محەمەد بۆ ئەوه یاسایهکی یارمهتی دانی وای دامەزراند لە نایاندا، کە زۆرکەم نەبێ میژوو هاوتای ئەوهی چاوپێ نەکەوتبوو... چونکە موسلمانەکانی مەدینه کوچ کردووهکانیان کردبوو بەهاوبەشی خۆیان لە نیشتماندا، لە خانوودا، لە ساماندا...

محەمەد هەر وهک بە دامەزراندنی یارمهتی لە ناوهند موسلمانەکانی مەکه و (مدینه) دا، لا پەرەیهکی کۆمەلایهتی کردووه له میژووی فەرمانرەوایی ئیسلامدا، هەر وهه لا پەرەیهکی زرنجکاریشی کردووه بهوهی کە پهیمانی سۆیندخواری و دۆستایهتی و یارمهتی گرتا له ناوهند موسلمانەکان و هۆزهکانی مەدینه دا، کەسێ هۆزیان لە ناو دادبوو، جووله کەبوون... ئەم پهیمانامهیه لەسەر چەند بنچینهیهکی و دامەزرا، کە ئەههتینی بەئموونهی زرنج کارییهکی بەرز و بلند دا برێ:

۱- سەریهستی له بیرو باوه ردا... چونکە تیانوسرابوو: (لێ پراسراییی خوایی هەر یه کەه)، (جووله کە ئایینی خۆیان ههیه، ئەتوانن پێرهوویی بکەن موسلمانەکانیش بە خۆیان و نۆکه رهکانیان ههیه ئایینی خۆیان ههیه ئەتوانن پهیرهوویی بکەن هەرکە سیتیکیش له مانه خراپهی کرد سزای خۆی ئەدرتێ.)

۲- ئەگەر لە لایهکی تروه زۆرداری له یهکیێک له هەردوولای پهیمانامه کە کرا، یان له هەردوولای کرا، پتووسته له سەر هەردوولای پهیمانامه کە دەستی یارمهتی درێژ بکات بۆ لا بردنی ئەو زۆردارییه پتووسته له سەر هەردوو لایشیان کە یارمهتی یه کتر بدەن له پاراستنی نیشتمانی هەردوولایاندا کە بریتیهیه له مەدینه ههچ لایهکیشیان مافی ئەوهی نییه کە له گەڵ دۆژمندا ناشت بێتهوه، تا پرس به لایهکی تر نهکات...

رەنگه چاکترین قسه کە له بابەت ئەم پهیمانامهیهوه کرابێ، کە محەمەد له (۱۳۵۰) سال له مه و پێشهوه دايناوه، قسهکانی پزیشک (محمد حسين هیکل)^(۱) بیت کە له

(۱) محەمەد حسین هیکل - دکتۆر - (۱۸۸۸ - ۱۹۵۶) وەرگێر بە (پزیشک - طبیب) ناوی دهبات؛ بهلام وادیاره نازناو و پله زانستیه کەهێ به (پزیشک گۆربوه)، سیاسیسهقه دار و رۆژنامه نووسیگی میسری بووه، له سهرهتای چهرخی بیستدا کوتایی پلهی دوکتۆرا بووه له پاریس و له ۱۹۱۲ پاش تهواو کردنی گهراوه تهوه میسر، چەند جارێک کراوه بهوهزیری ئەوقافی میسری، نووسه رێکی به توانا بووه، زیاتر روالهتی کۆمەلایهتی و ئایینی و سیاسی به نووسینه کانی هه ن؛ بابەتهکانی له گۆفاری (المقتطف، السفور، الجریده) دا بلاو کردهوه، بهیهکیێک له پیشه نگه کانی رۆمانی عه ره بهی دهژمیرو، له ۱۹۱۴ دا رۆمانی (زینب) ی بلاو کردهوه، له ۱۹۱۷ دا باسیگی بههیزی دهباره (القدریه و الجبریه) دا نووسی، هه روا بابه تیگی به ناوی (الطلاق و اثره في الحیاة =

نوسراوه که یدا (ژیانی محمه‌د) نووسیوویه تی: (په یمانامه که، له جیهانی ئه و رۆژده‌دا، ده‌رگایه کی تازه بوو کرایه وه له ژبانی زرنګکاری و ژبانی شارستانیته‌ی!)...

به‌لام هه‌روه‌کو پیشه‌وا موسلمانانه‌کی هیندستان (محمه‌د عه‌لی) ئه‌لێ، په‌یمانامه‌که ئه‌وه‌یشی ده‌رخست که: (پییغه‌مبه‌ر ئه‌ندیشه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌کرد که قورده‌یش بدات به‌سه‌ر مه‌دینه‌دا چونکه بۆی نه‌کرا بوو له مه‌که‌دا محمه‌د له‌ناو سات دوور نه‌بوو که له‌و سه‌رنه‌که‌وتنه‌یدا رقی هه‌لسابێ و به‌قینا چووبن و بیه‌وی هه‌لبکو تپته سه‌ر مه‌دینه تا تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه!)...

محمه‌د له‌مه‌دا، بیره‌که‌ی ته‌واووو چونکه قورده‌یش بۆی ده‌ست نه‌ئه‌دا، ئیسلامه‌تی له‌ناو شاریکی وه‌ک مه‌دینه‌دا په‌ره‌بسیته‌ی و گه‌شه‌ بکات، که له‌ گرنه‌ترین ئیستگه‌ی کاروانه‌کان و بنکه‌ بازرگانییه‌کانی سه‌ره‌ رێگای (سوریه) (١) دا ئه‌نرا!...

شه‌ره‌ نه‌تاییه‌کانی ئیسلامه‌تی

که موسلمانانه‌کان له‌ شاری مه‌دینه‌دا جیگای خۆیان دامه‌زراند و ئارامیان گرت کارساتی ئه‌و ده‌مه‌ به‌ره‌ به‌ره‌ هینانیه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که لاپه‌ریه‌یه‌کی تر بکه‌نه‌وه له‌ میژووی فه‌رمانه‌روایی ئیسلامه‌تیدا ئه‌و لاپه‌ریه‌یه‌ش لاپه‌ریه‌ی سه‌ریازی بوو... له‌پاش ئه‌وه‌ی که شه‌ش مانگیکی به‌سه‌رداچوو، موسلمانانه‌کان ده‌ستیان کرد به‌په‌لاماردانی چه‌ند کاروانیکی قورده‌یش که له‌ رێگادا بوون ئه‌چوون بۆ شام زۆریه‌ی میژووناسه‌کان و ئه‌زانن که موسلمانانه‌کان بوون شه‌ریان ده‌ست پێ کردوو به‌و مه‌به‌سه‌ی که تۆله‌ی خۆیان له‌ قورده‌یش بکه‌نه‌وه و هه‌ندیکیش له‌ زرخێ ئه‌و که لویه‌لو سامانه‌یان ده‌ست بکه‌وتنه‌وه که ناچار بوون له‌ مه‌که‌دا به‌جییان هه‌شتن به‌هۆی کۆچکردنه‌که‌یان وه... به‌لام پزیشک (هه‌یکه‌ل) به‌لایه‌وه وایه، که (مه‌به‌س له‌و په‌لاماردانه‌ ئه‌وه‌بوو که قورده‌یش تی بگه‌یتن، که که‌لک و چاکه‌ی

= الأجماعیه فی مصر ووسائل تنظیمه، دیسان کتیبیکی به‌نرخ به‌ناوی (حیاه محمه‌د) جگه له چه‌ند باسێک ده‌رباره‌ی ئه‌ده‌ب و زمانه‌ی فه‌ره‌نسی وه‌بایه‌تیک به‌ناوی (ئۆگست کۆمت و فه‌لسه‌فه‌که‌ی) پاش خۆی کتیبیکی به‌ناوی (الایمان و المعرفه و الفللسفه) وه له‌لایه‌ن پارێزه‌ر (احمد محمد حسین هیکل) وه له (دار المعارف) ی میسه‌روه به‌چاپ گه‌یه‌نرا له ١٩٦٤ د.

(١) ئه‌و سه‌رده‌مه‌ زاراوه‌ی (سوریه) ی جوگرافی نه‌بوو، به‌لکو به‌هه‌موو ئه‌و ده‌قه‌ری سه‌رو نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بی و رۆژئاوای عیراقیان ده‌وت (شام)، یا ولاتی (غه‌ساسینه‌) کان که له‌ژێر سایه‌ی رۆمه‌کاندا بوون.

خۆی له‌وه‌دایه له‌گه‌ل موسلمانانه‌کاندا رێک بکه‌وی به‌لام رێک که‌وتنیکی وایش بێ که هه‌ردوولا له‌وه‌ی و زبانی دوژمنایه‌تی و رقه‌به‌ری رزگار بکات، که سه‌ره‌سه‌ستی بۆ موسلمانانه‌کان بپاریزی له‌ بلا و کردنه‌وه‌ی ئاینه‌که‌یاند، که بۆ دانیشه‌توانی مه‌که‌یش بازرگانیته‌یه‌که‌یان به‌بێ وه‌ی و زیان به‌هێلته‌وه...)

جا له‌م پاکانه‌یه‌دا که (هه‌یکه‌ل) کردویتی، دان پیاوانیک هه‌ست پێ ئه‌کرێ که موسلمانانه‌کان بوون شه‌ریان دامه‌زراندوو.

(واشینتون ئیر فینچ) یش له‌ نووسراوه‌که‌یدا: (ژیانی محمه‌د) خه‌ریکی ئه‌وه‌ بوو که په‌نگیکی پشم و قینی که‌سایه‌تی و هه‌وه‌س و ئاره‌زووی مرۆفایه‌تی له‌م کاره‌ساته‌ بدات به‌لای ئه‌وه‌ وه‌ وایه که محمه‌د رقی هه‌لگرتبوو له‌ قوویره‌یش، له‌سه‌ر ئه‌و ئازار و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ی که له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌واندا تووشی خۆی و هاوڕێکانی هاتبوون وه‌ک هه‌موو مرۆفیک ئه‌ویش ده‌ماری مرۆفایه‌تی و هۆزایه‌تی بزوو تبوو ئه‌یوبست سه‌ره‌به‌رزنی خۆی و که‌س و کاره‌کانی بسیته‌ (١) وه. چونکه ده‌میکی بوو له‌ سووکی و ریسواییدا ئه‌ژیا، به‌هۆی ئه‌و بێ ده‌نگییه‌وه که ئه‌ینواند به‌رامبه‌ر دوژمنه‌کانی خۆی که هه‌یچ خراپه‌یه‌ک نه‌ما لێی نه‌که‌ن (٢)!

جا ئه‌م جوړه هه‌ستی مرۆفایه‌تیا نه‌بوو که دلێ خسته سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌یه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستیابوو به‌کاری به‌یته‌ ئاراسته‌یشی بکات بۆ سه‌ر دوژمن تا به‌ئاواتی هه‌ره‌ بلندی خۆی ئه‌گات... به‌لام زۆریه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که میژووی ژبانی محمه‌دیان نووسیوه‌ته‌وه، به‌لایانه‌وه وایه که نووسراوه‌که‌ی (ئیر فینچ)، له‌به‌ر ئه‌و هه‌لمه‌ت و هه‌لانه‌ی تیا به‌تی، به‌سه‌ر چاوه‌یه‌کی کز دانه‌نرێ، یاخود هه‌ر هه‌یچ نه‌بێ به‌نووسراویکی دلشکین دانه‌نرێ!... بیروباوه‌ری پیسه‌واکه‌ی هیندستانیش (محمه‌د عه‌لی) له‌گه‌ل هی ناو قورئاندا رێک ئه‌که‌وی زۆریه‌ی نووسه‌ران خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌کانیش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ن (محمه‌د عه‌لی) له‌ نووسراوه‌که‌ی خۆیدا که ناوی (محمه‌د پیغه‌مبه‌ر) ه، به‌جوانی ئه‌مه‌ی ده‌رخستوه ئه‌لێ: (محمه‌د بۆیه‌کا فه‌رمانیدا کوشتا بکری، تا کۆمه‌له‌ی موسلمانانه‌کان رزگار بکات له‌ ده‌ست نه‌مان و سه‌رگه‌ردانی، به‌هۆی دوژمنیکی به‌هه‌یه‌وه که بریاری داوو ئیسلامه‌تی له‌ خاکی عه‌ره‌بستاندا نه‌هه‌یتێ و له‌ په‌گ و ریشه‌وه‌ ده‌ری بکیشێ!)...

(١) به‌لکو: تۆله‌یان بسیته‌وه.

(٢) راسته‌ر: هه‌یچ خراپه‌یه‌ک نه‌ما به‌رامبه‌ری نه‌که‌ن.

(محەمەد، دلى خۆى وابو حەزى لە شەروشۆر ئەئەکرد... ھەتا تەمەنیشى نەگەيشتە پەنجابو پىنج سالى، ھىچ جارتيك شەرتيكي راستەقىنەى ھەل نەگىرساندبوو، تاشيرى بۆ ھەل بگرئ... بىنجگە لەو، ئايىنى ئىسلام خۆيشى كە محەمەد ئەبويست بلاوى بكاتەو، ئايىنى ئاشتى و ئاسايش بوو خەمى خواپەرستى و كەلكى مرۆفائەتى ئەخوارد، محەمەدەيش لەلايەن خواو و راسپىررابو كە مرۆفائەتى بانگ بكاتە سەر ئايىنى ئىسلامەتى، نامەى خوايىان پى بگەينى، نەك بەزۆر بەسەرياندا بچەسپىتىنى خوافەرموويەتى لە قورئاندا: (تايىن بەزۆر ناچەسپىتى بەسەر كەسدا) بەلام شەر لە چارەى محەمەد نووسرابو بىكات ھەر وەكو خوايش پى فەرمووبو، پىبويست بوو لەسەرى، لەسەر ئەو كۆمەلە بەسەزمانە سەرگەردانە بكاتەو كە لە دەست دوزمىتىكى دلرەق راى كرددبوو و ئاوارە بوو بوو، بۆ ئەمەى تاوانىكى بى، ھەموو ئازار و سزايەكى درابو خوا لە قورئانى پىرۆزدا فەرموويەتى: (ئەو موسلمانانەى كە گوناھيان ھەر ئەو بوو: گوتويانە گەورەى ئىمە خوايە، ئەوانەى كە بەنارەوا رەويان پى كرددون لە شارى خۆيان، ئەوانە بەسەزمان و زۆر لى كراوون بەلام خوا لە توانيدا ھەيە كە سەريان بخت بەسەر دوزمەكانياندا لەبەر ئەو خوا رىتى داوون بچن بەگژ ئەو زۆردارانەياندا...).

لەدواى ئەو جار لەسەر جار خوا بەپىغەمبەرى فەرموو شەرى دوزمەنانە ھەلنەگىرسىتىنى خوا ھەرگىز رىتى نەداو شىر ھەلگرئ بۆشەر، بۆ خۆپاراستن نەبى... خوا ئەفەرمووئ: (لە پىنابو خوادا، بچن بەگژ ئەو كەسانەدا كە شەرتان لەگەل ئەكەن... نەكەن زۆردارىيان لى بکەن... چونكە خوا حەز لە زۆردار ناكات)... مەبەس لە شەر ئەو نەبوو كە ھىچ كەسىك بەزۆر ئىسلام بكرئ لەراستيدا ھەر دوزمەن بوو كە ويستويىتى بەزۆر ئىسلامەكان لە ئىسلامەتى پەشيمان بكاتەو.

خوا فەرموويەتى: (دوزمەكانتان ئەوئەندەى لە دەستيان بىت شەرتان لەگەل ئەكەن تا لە ئايىنەكەى خۆتان پەشيمانتان بکەنەو)... جا لەبەر ئەوئەى ئايىن برىتبيە لە پەيوەندىبەك لە ناوئەند خوا و بەندەكانى خوادا، ناشى كەس بەزۆر كەسىكى تر بختە سەر ئايىنىكى دياردى كراو ياخود كەس بەزۆر كەسىكى تر بگىرپتەو سەر ئايىنىكى تر بەلام قورەيش واى ئەويست بكات^(۱).

جا لەبەر ئەو، ھاتنە پيشەوئەى محەمەد بۆ شەر، برىتى بوو لە خۆ بەخت كرديك لە

(۱) بەلام قورەيش دەويست وابكات.

پىنابو بىروباو رىكى بەرز و پىرۆزدا كە ئەويش (سەربەستى مرۆف) بوو.

خوا فەرموويەتى لە قورئاندا: (بۆ ئەمە بچن بەگژياندا، تا شەر و ئازاوە نەقەومىن تا ئايىن ھەر بۆ خوا بىنيتتەو ئەوانە كە وازيان ھىنا لە خراپەى خۆيان، ئىبەيش وازيان لى بەيئەن.

چونكە دوزمنايەتى ھەر ئەبى لەگەل ئەوانەدا بكرئ كە زۆردارن) جا ھەر وەك پىغەمبەر لەسەرى پىبويست بوو كە شەر بوەستىتىنى لەكاتى واز لى ھىنانى دوزمندا لەوو لە گومراھى، ھەر وەها پىبويستيش بوو لەسەرى كە شەر بوەستىتىنى، لەكاتى ئامادەبوونى دوزمندا بۆ رىك كەوتن و ئاشتى... (محەمەد عەلى) پاش ئەو ئەلئ: (جا لەناو ئەم جۆرە كارەساتانەدا و، بەپىتى ئەم جۆرە مەرجانە، رىتى محەمەد دراو كە شەر بكات جا ھەتا ئەوكاتە، كەسىك مەشقى پى نەكرابو لەسەر شەر كرددن محەمەدەيش تا ئەوكاتە لەشكرى پىكەو نەنابوو...).

ھەر لەو بابەتانەو، مامۆستا (عەباس مەحمود عەقاد) يش^(۱) لە نووسراوئەى خۆدا: (ھەلگەوتويى محەمەد) نووسبوويەتى، ئەلئ: (لە سەرەتادا، ئىسلامەكان زۆردارىيان لى ئەكرا.

خۆى زۆردارىى لە كەس نە ئەكرد... شەرەكانى پىغەمبەرىش ھەموويان شەرى خۆپاراستن بوون، شەرى ھوروزم بردن نەبوون... مەگەر كاتىك ھوروزمى بردبى، كە بەتەواوئەتى بۆيان دەرکەوتبى، پەيمان تىك دراو و دوزمەن شەرى ئەوئ، ئەمانىش بەناوى خۆپاراستنەو لە سەرەتادا ھوروزمىيان بردبى... پىغەمبەر لە ھەموو شەرەكانيا رەوشتى ھەر وابوو چ لەگەل قورەيشدا، چ لەگەل جوولەكەكاندا، چ لەگەل رومەكاندا)... لە جىگايەكى ترىشدا ئەلئ:

(ھەرگىز ئىسلامەتى پەناى نەبردۆتە بەر شىر مەگەر لەوكاتانەدا ئەوئەى كرديك كە ھەموو ياساكانى مرۆفائەتى شىر بەكارھىنانيان بەچاك زانىبىت!...). ئەمەيش وەك ئەوئەى كە فەرمانرەوايىبەك شىرەكار بەيئەن بەرامبەر ئەوانەى كە لەسەر رى و شوئىنى ئەو نارۆن و

(۱) عەباس مەحمود عەقاد (۱۸۸۹-۱۹۶۴) شاعىر و رەخنەگرىكى نوئەگەرى مىسىرى بوو و لە كارى رۆژنامە نووسيدا جىگاي ديارە، لە شارى ئەسوان ھاتۆتە دنياو، لەگەل (مازنى)دا ھىرشيان دەبردە سەر ھەوادارانى شىعەرى كۆن، لە دىوانەكانى (دىوان شەر، وحى الأربىع، ھدىە الكروان، عابرسىيل)، ھەروا زنجىرەى (سىر اعلام الإسلام، عبقرىە محمد، عبقرىە عمر) جگە لە كىتەبىك بەناوى (مذہب ذوى العاهات) كە مامۆستا شاکر فتاح گۆربوويە بۆ كوردى.

لیبی هه‌ل ته‌گه‌رینه‌وه... یان وه‌ک ته‌و فرمانره‌واییه‌ی که هه‌ندی‌ک له رۆ‌له‌کانی ته‌چن به‌گژ هه‌ندی‌کی تر باند‌ا خاک گرتنه‌کانی ئیسلامی‌شی و‌ا پیشان داوه‌ که:

(زوو ده‌ستی‌ان پێ نه‌کرد تا فه‌رمانه‌روایی ئیسلامی‌ش به‌ته‌واوه‌تی دانه‌مه‌زرا، ته‌و خاک گرتانه‌ ده‌ستی‌ان پێ نه‌کرد ناشی ته‌ویش بگوتی که ئیسلامه‌تی بۆیه‌ ته‌و خاکانه‌ی ته‌گرت تا ده‌ریکه‌وه‌ی... بی‌جگه‌ له‌وه ته‌م خاک گرتانه، ناچاری بوو چونکه ته‌گه‌ر نه‌گیرانایه فه‌رمانه‌روایی ئیسلام بی وه‌ی نه‌ته‌مایه‌وه‌!...) (*).

بلیمه‌تی محمه‌د له‌ شه‌ر و چاوپۆشینه‌دا

هه‌رچه‌نده محمه‌د، شاره‌زایی له شه‌روشه‌رکردندا نه‌بوو، به‌لام له‌سه‌رکرده‌یه‌تی و هونه‌ری شه‌ردا، بلیمه‌تی نو‌اند.

رێ و شوینی وای پیشان نه‌دا، له شه‌رکردندا، که هه‌روه‌ک (عه‌قاد) راستی کردۆته‌وه، له رێ و شوینی ته‌و سه‌رکردانه‌ی ته‌کرد که له‌دوای خۆیه‌وه هاتوون، وه‌ک (ناپلیۆن) هه‌رگیز به‌لگه له‌وه گه‌وره‌ترنایی که محمه‌د له‌شه‌ردا بلیمه‌ت بوو، که هه‌یزه‌که‌ی موسلمانه‌کان بریتی بوو له (۷۰۰) سه‌ریاز، که‌چی هه‌یزه‌که‌ی قوره‌یش (۳۰۰۰) که‌س بوو له شه‌رکه‌ره هه‌ره به‌هه‌یزه‌کان ته‌مه له شه‌ری ئو‌حوددا روویدا له‌پاش کوشته‌اریکی یه‌جگار پر ته‌نگوچه‌له‌مه، ئیسلامه‌کان خاوه‌ناسه‌کانی قوره‌یشیان شکاند و گه‌یرانیانه پاشه‌وه جا بلیمه‌تی محمه‌د له‌م شه‌رده‌دا، له‌وه‌دا ده‌رکه‌وت، که له کاتی‌کدا له‌شکره‌که‌ی خۆی خه‌ریک بوو له‌ناو جه‌رگی جه‌نگا بشکێ، وه‌ی به‌رنه‌دا سنگی برده‌ پێشه‌وه و خۆی دایه به‌ر هورۆژم بردنی دوژمن ده‌نگی به‌رز کرده‌وه سه‌ریاره‌کانی بانگ کرده‌وه لای خۆی گوتی: ته‌ی بنده‌کانی خوا، وه‌رنه وه‌لام، من راسپه‌یراوی خوا... ئنجا که موسلمانه‌کان چاویان پێکه‌وت هورۆژمه‌کانی دوژمنه‌کان رووه‌و پێغه‌مبه‌ر ته‌رۆشیت، به‌ناو ریزه‌کانی دوژمنه‌کاندا رێگایان بری و خۆیان گه‌یاند هه‌ پێغه‌مبه‌ر، چوارلایان گرت به‌م جوژه ریزه‌کانی خۆیان خسته پال یه‌ک و به‌ته‌وه‌سه‌ری ته‌و گرده‌وه وه‌ستان که پێغه‌مبه‌ر له‌سه‌ری وه‌ستا‌بوو ئنجا قوره‌یش ناچاربوو بشکێ و بکشیته‌دواوه‌!...

(*) ته‌م به‌لگه‌یه‌ی مامۆستا عه‌قاد، یه‌جگار که‌زه، خۆی ناگرت له‌به‌رده‌م هه‌ی و هه‌رته‌ی هۆشدا چونکه هه‌یچ ده‌روونیکی پاک و دادپه‌روه‌ر ته‌وه په‌سه‌ند ناکات که له‌به‌ر خۆشی و کامه‌رانی فه‌رمانه‌رواییه‌یک، یاخود له‌به‌ر بی وه‌ی ته‌و، خاکیکی تر داگیر بکری و دانیشه‌وه‌کانی بکری نه‌دیل!... (وه‌رگه‌یتر)

لێره‌دا، له که‌سایه‌تی محمه‌ددا، رووه‌کانی مرۆ‌قیه‌تی و بیوه‌یی و چاوپۆشی و گونا‌ه به‌خشین ده‌رته‌که‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌دوا که‌وتوه‌کانی خۆی روویان لێ نا، که له‌خوا بپاریته‌وه‌وه دوژمنیان بۆ له‌ناو ببات له‌گه‌ل ته‌وه‌یشدا که محمه‌د له‌وکاته‌دا له‌گه‌لی لاهه بریندارکرا‌بوو، هه‌ردوو ده‌ستی خۆی بلندکرده‌وه و ده‌ستی کرد به‌پارانه‌وه له‌خوا گوتی: (خوای گه‌وره نه‌ته‌وه‌که‌م بیه‌خشه، خۆیشیان نازانن چی ته‌که‌ن!...)...

له ره‌وشتی محمه‌ددا نمونه‌ی گه‌وره‌تریش هه‌یه... ته‌و نمونه‌ی له‌وه‌دا ده‌رته‌که‌وتن که ریزی له به‌ندییه‌کان ته‌گرت و چاودێری ته‌کردن، کزی و بی ده‌سه‌لاتیه‌یه‌که‌یانی به‌هه‌ل نه‌ته‌زانی که به‌کاری به‌یته‌ی بۆ ناچارکردنیان به ئیسلامه‌تی... هه‌روه‌ها له‌وه‌دا ده‌رته‌که‌وتن که گه‌وتو په‌یمانی خۆی ته‌پاراست له‌گه‌ل دوژمندا تا دوژمنه‌کانی گه‌تویه‌یمانی خۆیان نه‌شکاندایه له شه‌ر وه‌ستاندندا ته‌و ده‌ستی نه‌ته‌کرده‌وه به‌شه‌رکردن!...

هه‌روه‌ها له دابه‌شکردنی بابه‌تی تالانیدا ده‌رته‌که‌وتن. هه‌رچه‌ند شه‌ر هه‌ل ته‌گیرساو ته‌برایه‌وه کۆمه‌لیکی تازه ته‌هاتنه‌کن محمه‌د، باوه‌ریان پێ ته‌هه‌ینا و ئیسلام ته‌بوون. ته‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو بۆ محمه‌د و سه‌ریاره‌کانی، که له‌کاتی شه‌روشه‌ردا، کرده‌وه‌ی په‌سه‌ند و بلندیان ته‌نواند، بۆیه‌کا دلێ ته‌وانه‌یان کیش ته‌کرد بۆلای خۆیان...

پێشه‌کی له‌ کوشنی کسرا ناگاداریان ته‌کات

ته‌وه‌نده هه‌بوو، ته‌و پشوانه‌ی که ته‌که‌وتنه ناوه‌ند جه‌نگه‌کانه‌وه لاپه‌ریه‌که‌ی تازه‌یان له میژووی فه‌رمانه‌روایی ئیسلامدا پیشان ته‌دا: ته‌ویش لاپه‌ری په‌یوه‌ندی ده‌ره‌وه‌بوو.

چونکه محمه‌د، چه‌ند که‌سیکی ره‌وانه‌کرد بۆلای خونکاره‌کان و سه‌رداره‌کانی فه‌رمانه‌رواییه‌کانی درواسپی خۆی. بانگی ته‌کردنه سه‌ر ئیسلامه‌تی... (نه‌جاشی) ی خونکاری (حه‌به‌شستان) موسلمان بوو... (مقۆقس) خونکاری (میسر) دیاری بۆ محمه‌د نارد، به‌ناوی دۆستایه‌تی و شه‌ر وه‌ستانده‌وه... شاهه‌نشاهی رۆم‌ایش، قسه‌کانی محمه‌د کاری له دلێ کردبوو به‌لام سه‌رکرده سوپاییه‌کانی دل‌یان له ئیسلامه‌تی ره‌ش کرد^(۱)...

(۱) له ناوه‌ینانی ته‌م پاشا و خونکارانه‌ی ده‌رووبه‌ری نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بیه‌دا ده‌توانین به‌م شیه‌ویه ناویان به‌یته‌ی که له (صه‌یح مسلم) دا ده‌ستنی‌شانیان ده‌کات و ده‌لی: (... قال المظ ر واین خالویه وآخرون من الأئمة کلاماً متداخلاً حاصله ان کل من ملک المسلمین =

به‌لام (کیسرا)، که شای (فارس) بو، نامه‌ک‌هی پیغهمبهری دراند، سهرداره‌ک‌هی خویشی که له (یمن) دا بو، ناردیه سهر محمهد، که دهردهستی بکات و بیگری سهرداره‌ک‌هیش له‌شکرکی ناردده سهر مه‌دینه پیغهمبهریش رووبه‌رووی وه‌ستاو پیتی گوت: پیویست به شهر ناکات، (کیسرا) مردووه!... سهربازه‌کان گه‌رانه‌وه.

پاشان بویان دهرکه‌وت که ههر له‌وه شه‌وه‌دا که پیغهمبهر دیاردی کردبو، (کیسرا) به‌دهستی کوره‌ک‌هی خوئی کوژرابو!... سهرداره‌که هیچی بۆ نه‌مایه‌وه، نه‌وه نه‌بی، که له‌سهر دهستی پیغهمبهردا ئیسلام بو ئیسلامه‌تی خوئی ناشکرا کرد و له‌فه‌رمانه‌روایی (فارس) هه‌لگه‌رایه‌وه، تا (یمن) له‌چنگ هینانه دهره‌وه.

دوایی، خواریکی خست، موسلمانانه‌کان مه‌که‌یان گرت چونه‌ ناو (که‌عبه) وه‌بته‌کانیان شکاندن.

(عه‌باس) که مامی پیغهمبهر بوو گپ‌رایه‌وه، گوتی: له‌وکاته‌دا که له‌شکری پیغهمبهر به‌لای هندی دپهاتی نزیکی مه‌که‌دا تی نه‌په‌رین، گه‌یشت به (أبو سفیان کوری حارس کوری عبدمولوته‌لیب)، که له‌هه‌موکه‌س دوژمن‌تروبو به‌پیغهمبهر ته‌ماشای کرد داماو و په‌شو‌کاو، نه‌مه‌نده نه‌ترسی له‌سهرکه‌وتنه‌کانی موسلمانانه‌کان، نازانی چی بکات!...

= يقال له أمير المؤمنين ومن ملك الحبشه النجاشي ومن ملك الروم قيصر ومن ملك الفرس كسرى ومن ملك الترك خاقان ومن ملك القبط فرعون ومن ملك مصر العزيز ومن ملك اليمن تبع... - باب التكبيرى على الجنازة - ص (٢٣)

هه‌روا نه‌وجاشیهی هه‌به‌شه که نامه‌ک‌هی محمهد (د.خ) پیگه‌یشت، نه‌وه نه‌بوو که چه‌ند سالی له‌وه‌بهر موسلمانان کوچیان کرده لای و پنایان بۆ برد، نه‌وه مه‌سیحی بوو وه‌ریزی موسلمانانه‌کانی گرت، نه‌مه‌ی نامه‌ک‌هی بۆ نارد ناوی (نه‌سحه‌مه - اصحمه) ی نه‌جاشی بوو:

(وحدثنا ابوبکر بن أبي شبيب... عن جابر بن عبد الله، أن رسول الله - ص - صلى على أصحابه النجاشي فكبر عليه أربعاً...) باب التكبير على الجنازة.

هه‌روا له‌لایه‌کی تریشدا هه‌مان سه‌رچاو ده‌لت:

(حدثنا يوسف بن حماد المعنى... عن أنس ان نبي الله - ص - كتب الى كسرى والى قيصر والى النجاشي والى كل جبار يدعوهم الى الله تعالى وليس بالنجاشي الذي صلى عليه النبي - ص -) باب كتب النبي الى ملوك الكفار يدعوهم الى الإسلام - ص (١١٢)

(پروانه: صحیح مسلم - بشرح النووي - ج (٧) ط (١) ١٩٢٩. وكذلك ج (١٢) ط (٢) ٩٧٢، نشر دار احیاء التراث العربی - بیروت، لبنان باب التكبير على الجنازة ص ٢٢، ٢٣ و باب كتب النبي الى ملوك... ص (١١٢).

(عه‌باس) یش خوئی پیشک‌ه‌ش کرد، که پشتی بگری و بیپاریزی له‌گه‌ل خویدا برده‌لای پیغهمبهر هه‌رئه‌وه‌نده (عومهر کوری خه‌تاب) چاوی به (نه‌بوسفیان) که‌وت له‌پر گوتی: (نه‌ی راسپیترراوی خوا نه‌مه نه‌بوسفیان به‌ریک که‌وتن و بی‌گفت و په‌یمان خوا خستوبه‌تیه ژیر چنگمان ریم بده بام که‌لله‌ی بپه‌رینم!)...

(عه‌باس) یش گوتی: (نه‌ی راسپیترراوی خوا من په‌نام داوه!)... پیغهمبهریش فه‌رمووی بیهیتلنه‌وه تا به‌یانی پاشان پیتی گوت ئیسلام بیه (نه‌بوسفیان) یش پیتی گوت: (نه‌ی له‌جیتی دایک و باوکم! چه‌ند ره‌وشت شیرین و دلنه‌رمیت من نه‌وه باش نه‌زانم که له‌هه‌موو که‌سپیک گه‌وره‌تر خوایه و له‌ویش به‌ولاو که‌سی ترنیه‌ه).

محمهد گوتی: (خوا نه‌تگری نه‌بوسفیان هیشتا نه‌گه‌بشتوویته نه‌وه‌ی که‌بشزانی من راسپیترراوی خوا؟!).

(نه‌بو سفیان) یش گوتی: (نه‌ی له‌جیتی دایک و باوکم، چه‌ند دل فراوانیت، چه‌ند میه‌ره‌بانیت، چه‌ند خزم دۆستیت به‌لام نه‌مه، به‌خوا سویندت بۆ نه‌خۆم، هیشتا لیتی دلنیا‌نینم!...) بۆچ محمهد له‌م قسه‌یه تووره‌بوو؟!...

- نه‌ه.

به‌لام (عه‌باس) وازی له (نه‌بوسفیان) نه‌هینا تا ئیسلام بوو ئنجا تاره‌زووی (نه‌بوسفیان) و ابوو که محمهد له‌بهر دلئی نه‌وه له‌که‌سوکاره‌ک‌هی چاوپووشی مه‌به‌سیشی له‌وه نه‌وه‌بوو که له‌بهرده‌م قوره‌یشدا به‌و چاوپووشینه‌وه بنازی ئنجا محمهد گوتی:

(بام له‌دانیشتوانی شاری مه‌که‌وه ناشکرا‌بیت که‌خۆبان له‌قوره‌یشتن: هه‌رکه‌سه‌ی چوهه‌ مالی نه‌بوسفیان‌ه‌وه، ده‌ستی لی ناوه‌شپترئ هه‌رکه‌سه‌ی ده‌رگای مالی خوئی داخست هیچی لی ناگری هه‌ر که‌سپیکیش چوهه‌ ناو مزگه‌وته‌وه که‌س ده‌ستی بۆ نابات!...).

جا ده‌روون فراوانی محمهد و چاوپووشیه‌ک‌هی له‌گوناه‌ی گونا‌ه‌کاران تا به‌م جۆزه‌بوو!... که‌چوهه‌ ناو (که‌عبه) وه، دانیشتوانی شاره‌ک‌هی کوژکرده‌وه و گوتی:

(نه‌ی گه‌لی قوره‌یش! چیتان دپته به‌رچاو لیتان بکه‌م?!)...

گوتیان: (چاکه‌ تو برایه‌کی ره‌وشت بلندیت کوری برایه‌کی ره‌وشت به‌رزیشت!)...

محمهد گوتی: (که‌واته برۆنه‌وه مالی خو‌تان، ئیوه به‌رله‌لان!)^(١)...

(١) به‌لکو: ئیوه نازان، سه‌ره‌ست.

بەم جۆرە نەژادىيى و مەزۇقايە تىبى محەمەد دەرکەوت، لە کاتتیکا کە بەسەرکەوتووبى بەرامبەر دوژمنىكى شكاوو پيسوا راوهستابوو... چەندوچونى ئەو دەى لە گەلدا نەکردن کە چ کردەو پەيەكى بەدو خراپيان دەر بارەى خۆى و هەقالەکانى کردبوو!. هەموويانى بەخشى، ريزى لە هەموويان گرت، دلئى هەموويشيانى خۆش کرد!...

١٢ى (ربيع الأول): مردن

لە شەوى يەكەمى مانگى (ربيع الأول)ى سالى دەيهەمى كۆچيدا، خەو لە محەمەد بارى كرد ئەو يەش لە مالى دەر بازبوو، چوو دەرەو (أبو موبهبة)ى پياويشى، كە هەستى بەو دە كرد، دواى كەوت... لەو شەو تاريك و نووتە كەدا دەستيان كرد بەرزيشتن، تا دەرنگيتك هەر نەوستان، تا گۆرستانىكيان بۆ دەرکەوت، پييان ئەگوت (گۆرستانى البقيع)، لە نزىك شارى مەدينەو پيغەمبەر چوو نەو گۆرستانەكەو، بەدەنگيتكى سامناكى مل كەچانەى قوولەو ئەيگوت: (خاوەن گۆرەكان، خواليتان خۆش بى لیتان پيرۆزبى ئەم جىگايە، هەر بەخۆشى تيا بن ئەو بارەى ئيوى تيان لە چاوە ئەم بارەدا كە كەسانىتر تيان لەم جىهانەدا، گەليك باشتر و خۆشتر شەر و ئاژاوە و ناكۆكى وەك تاريكايى شەو زەنگ رووى تى کردووين دوامينەكەى ئەگاتەو سەر پيشينەكەى بەلام دوامينەكەى لە پيشينەكەى گەليك خراپترە!).

لەپاش ئەمەى بۆ پال كەوتووەكانى ناو گۆرستانەكە، لە خوا پارايەو كە لە گوناھيان خۆش بى، خۆى نامادەكرد بگەرپتەو مالى.

ئنجە بەپياو كەى خۆى گوت: (ئەى ئەبو موبهبة! هەرچى كليلىكى گەنجينەكانى جىهان هەيه خستيانە بەر دەستم لەگەل ئەو يەشدا كە تا سەر تيا بيمەو پاش ئەو بەهەشتيشيان خستە بەر دەستم گوتيان ئەوانەت ئەوئ باشە، گەيشتن بەخوایشت ئەوئ لەگەل بەهەشتدا هەرياشە)...

پياو كەيشى گوتى: (لەجىبى داىك و باوكم! كەواتە كليلهكانى گەنجينەكانى جىهان هەلبگرە و تياپزى تا سەر، پاش ئەو يەش بچۆرە بەهەشتەو)...

محەمەد يەش گوتى: (أبوموبهبة! خوانەكات و ابكەم... من ئەو دەم هەلبژارد كە بەخوای خۆم بگەم و بچمە بەهەشتيشەو!)

كە بوو بە بيانى، محەمەد، لەتاو ئازارى نەخۆشى هاواری كرد... ئازارەكەى تا ئەهات، زۆرتر ئەبوو چونكە بەزۆر خۆى كيش ئەكرد بۆ سەردان لە ژنەكانى... ئەمەيش رەوشتىكى

محەمەد بوو كە هەموو رۆژتیک سەرى لە هەموو ژنەكانى خۆى ئەدا... بەلام كە ئازارى نەخۆشيبەكەى لە ئەندازە دەرچوو، ژنەكانى خۆى لای خۆى كۆكردەو.

رۆى دانى لى خواستن كە لە مالى (عائيشە)دا نەخۆشيبەكەى تەواو بكات (عائيشە) لە هەموو ژنەكانى، بەتەمەن، بچوكتريو ئنجا كە نەخۆشيبەكەى زەيفى لى سەند و لە توانايدا نەما نوێژ بەموسلمانەكان بكات، (ئەبو بەكر)ى لە جىبى خۆى دانا.

دراوسىتى خوای هەلبژارد

لەبەرە بەياني رۆژى دوانزەيهەمى مانگى (ربيع الأول)دا، هەستىكى كرد بەسەرەوت و لەش خۆشى دەمودەست چوو دەرەو بۆ ناو موسلمانەكان نوێژى بەيانبيان پى بكات لەو كاتەدا (ئەبو بەكر) لەوئ دابوو، لەجىبى ئەو نوێژى پى ئەكردن.

موسلمانەكان، خەرىك بوون نوێژەكەيان تىك بەدەن (ئەبو بەكر)يش وىستى لە جى نوێژەكەى پيغەمبەر خۆى بكيشتتەو بەلام محەمەد، دەستى تپو ژەند، لانهچى خۆيشى لە تەنیشتيەو دانیشت نوێژى كرد بەدانیشتنەو... پاش ئەو گەرايەو مالى... ئەم لە مال دەرچوونەى پيغەمبەر بەراپەرىنى پيش مردن دانراو چونكە مردنى لى نزىك بووبووە... لە كاتتیکا سەرى لە سەرپانى (عائيشە)بوو، كەوتە گيانەلاووە لە خوا پارايەو.

گوتى: (خوایە لەسەرە مەرگام يارمەتيم بەدەيت)... زۆرى پى نەچوو (عائيشە) گوتى لە محەمەد بوو، لەبەر خۆيەو ئەيگوت: (نە! هەر هاوړپى هەرە بلندم ئەوئ، نەك بەهەشت...)...

(عائيشە) تىگەيشت كە لە پيغەمبەريان پرسيوە كاميانت ئەوئ؟ لای خوا بچيت، يان بچيته بەهەشتەو؟ پيغەمبەريش هاوسىيەتى خوای هەلبژاردووە ئەمانەيش دوا وشەى پيغەمبەر بوون... موسولمانەكان، ئەوئ نەو كارەساتەيان پى گران بوو، باوهریان نەئەكرد كە محەمەد مردبى... تەنانەت (عومەر كورى خەتاب) چوو بەگژ ئەو كەسەدا كە گوتى پيغەمبەر مردووە!... بەلام (ئەبو بەكر) چوو دەرەو لای موسولمانەكان، پىي گوتن:

(مەزۇقەكان! هەر كەسى محەمەد ئەپەرسىتى، بام بزانتى كە محەمەد مردووە بەلام ئەوى خوا ئەپەرسىتى بام بزانتى كە خوا زىندوو، نامرى، محەمەد يەش پيغەمبەرىكە وەك پيغەمبەرانى پيش خۆى بۆچ ئەگەر مرد يان كوژرا، ئەبى ئيو هەلبگەرتنەو... ئەوى هەلبگەرتنەو، زيان بەخوا ناگەتني... بەلام خوا پاداشى ئەوانە ئەداتەو كە لەسەر رپى ئەو ئەرۆن بەرتنەو)...

پيشهوا هيندييه كه نامه كهي مه مه د شي نه گاته وه

(محمه د علي) نه لئ: (رازي سهر كه تني پيغهمبر، نهو سهر كه وتنه ي كه هه تا ئيستا وينه نه بينراوه، له وه دا بووه كه تاين و باوه ريبه كه ي به خوا زور به هيتز بووه... محمه د له كاني دليه وه باوه ري به وه هه بووه كه خوا ويستويه تي مرؤفايه تي به رز بكا توه هه روه ها ويستوي تي ره وشت و خووي ته واو يش بيه خش ي به هه موو جيهان، نه ك ته نيا به گه ل و نه ته ويه ك جا هيچ هيتزي كيش له جيهاندا نيهه كه بتواني ته گره له م نياز ه ي خوا بدات)...

جا نه باوه ري و تاينه هه موو ده م له دلي محمه د دا بووه هيچ تاويك لي تي جيهانه بوته وه ته نانه ت له كاته پر ته نگوچه له مه كانيشدا نه م تاينه ي بهر نه داوه... ته نانه ت نه م باوه ريبه، بوو بووه سه رچاوه ي دلنبايشي كه خوا يارمه تبي نه دات له ريگا پيشان داند به هه موو مرؤفايه تي ناو جيهان، بو نه مه ي بگه نه پايه ي چاكي تي و دروستي و ته واوي... تاينه كه يشي له دليه وه نه رزايه ناو دلي نه وانه كه باوه ريان به پيغهمبره ريتييه كه ي هيتا بوو.

دواي نه وه (محمه د علي) نه لئ:

(خوا له نامه كه ي محمه د دا، برتبييه له راستبييه كي بنچينه بي وه ها كه هه رچي ژيانتيكي مرؤفايه تي هه يه له چوار لايدا كو بوته وه جا له بهر نه ويه كه موسلمان ه كان، هه موو ده م، رووي تي نه كه ن و ليبيشي نه پارينه وه كه يارمه تبيان بدات و ريبان پيشان بدات)...

باوه ري پي كرده كه، شيويه كي دياردي كراوي گرتوه نهو شيويه يه يش برتبييه له (نوئز) هه موو موسلمانتيك شه وو رورزي پينج جار نوئز نه كات... هوگر بووني دهرووني مرؤفياش (به خوا وه زورتر له وكاتانه دا ده رنه كه وي كه مرؤفه كه بكه ويته ناو ته نگانه وه... كه زبانيكي تووش هات هاوار نه هينج بو خوا... هه ر به مه نده يش ته واو نابيت ته نانه ت مرؤف فه رمان ي نه وه يشي پي دراوه، كه له هه موو كاتيكا نوئز بكات و ليبي پاريتته وه چ له خو شيدا، چ له ته نگانه دا... به بو نه ي هه موو رووداو و كاره ساتي كه وه يارمه تي له خواي خوي داوا بكات له گه ل پيشانداني ريگه ي راستدا... خوا له هه موو كاتيكا ناماده يه كه گوئ له پارانه وه كه ي بگري و نياز ه پاكه كاني به جي بهيني)

لي پرسينه وه، سزا، پاداش

لي پرسينه وه ي مرؤفياش له كرده وه و كاره كاني خوي، په يوه نديي به خواناسي و تاين و نوئزه وه هه يه... (هه ركه سي كرده وه ي چاكي نوواند، به كاري خوي دي، هه ركه سي كرده وه ي خراپي نوواند، خوي زيان نه كات)... كه لي پرسينه وه يش هه بوو سزادان و پاداش پي دانيش په يدا نه بن... (هه ركه سي نه و نده ي توئزيك چا كه بكات ديتته وه ربي هه ركه سي كيش نه و نده ي توئزيك خراپه بكات، هه ر ديتته وه ربي!)

ياساي لي پرسينه وه له سه ر بنچينه ي چا كه كردن و خراپه كردن، هه ر به سه ر مرؤفدا، به ته نيا، نانوي ري هه روه ها به سه ر گه لان و نه ته وه كانيشدا نه نوئري...

پاش نه وه (محمه د علي) نه لئ: (دهرووني مرؤفايه تيش كه تاكي كرده وه كاني گياني خوي نه كات، له نه نجامدا نهو باوه ر كردن به خوايه به هيتز نه كات... نه م تاكي كرده وه يه نزكي ترين به لگه و باوه ري پي كراوترين نيشانه يه كه خوا هه يه.

تاكي كرده وه كه له وه دا ده رنه كه وي، كه خواي گه وره، له بهر نهو ميهره باني و به زه بي پيا هاتنه وه گه وره يه ي كه هه يه تي، له ناو هه موو نه ته وه به كدا، له هه موو سه رده مي كدا، هه ندي پياو هه ل نه بزي ري بو خوي، نه يانكات به راسپي رواو، بو نه مه ي نه وانيش بيگه ين به كه ساني تر، به نه ته وه كانيان، تا هه رچي مرؤفايه تي هه يه ربي چا كه بگرن و خويان له خراپه دووربخه نه وه)... (هه روه ها نهو راستبييه يش كه به هوي پيغهمبره كانه وه بو مرؤفايه تي ده رنه كه وي، له لايه ن خواوه شتي وا روو نه دات كه پشتبواني بكات و بيپاري زي له نه مان...

خوا هه رچه ند پيغهمبره رتيكي نارديج بو جيهان، له هه ر شويني كدا بووي، هه روا مان هاتوته پيش چاو كه به ته نيا وه ستاوه به رامبه ر هه موو نه ته وه كه... نه ته وه كه يش هه ر به و نده وازي نه هيناوه كه گوئ له قسه راسته كاني نه گري كه خوا خستوي تييه دليه وه هاتوه خه ريكي نه وه يش بووه كه پيغهمبره كه به خوي و بيرو باوه ري راسته كانيشيه وه له ناو به ري!... كه چي له گه ل نه وه يشا، تا هاتوه به رنه گاري كردني نه ته وه كه كزيوه، هه رچه نديك به هيتز يش بووي، هه ر به رگه ي پيغهمبره كه ي نه گرتوه، له ناو چوه!).

بىروباوهرى يەككىتى مەرقايەتى

(مەھمەد ئەلى) دەست ئەكەتەۋە بەلېكۆلېنەۋە و شىكردنەۋە نامەكەى مەھمەد ئەۋە پېشان ئەدات كە لە بىروباوهرى و ئامۇزگار بېيەكانى مەھمەدەۋە كە دەربارەى يەكتايى خوا قسەى ئەكرد، گەۋرەتربىن كارى خۆى پېشكەش بە شارستانىتى مەرقايەتى ئەكرد.

ئەۋەش (يەكايەتى مەرقايەتى^(۱)) بو... خاكى عەرەبستان لەناۋەند ھۆز و تېرەكاندا دابەش بوۋبو ھەر بەشەيان ياساى خۆى ھەبوو زۆرجارى وايش ھەبوو، كە شەپوشپۇرپان لەناۋدا ھەل ئەگېرسا، لەسەر بەرەركانىتى ھۆزايەتى و خۆپەرستى... بەلام كە مەھمەد ھات، بۆ يەكەم جار لە مېژوۋى مەرقايەتېدا، ئەۋ دەنگە دەرھات كە مەرقايەتى، ھەموۋيان (نەك بەتەنبا نەتەۋەى عەرەب)، لە سەرەتادا ۋەك يەك نەتەۋە خوا دروستى كىرۋون جا ئەم بانگە پېرۆزە، لە نامەكەى مەھمەدەۋە ھاتبۋە دەۋە... ئەۋ مەرقايە، لە ھەر كۆپتەكدا بېرىن، زمان و رەنگىشيان ھەرچۆنېك جۆى جۆى بې، ھەموۋيان ھەر ئەچنەۋە سەر يەك پىشت، ھەموۋيان رۆلەى يەك خېزانن، كە لەژىر بىمىچېكدا ئەژىن، كە ئەۋەش ئاسمانە... جا ھەرۋەك مەرقايەتى، ھەموۋيان، لەلايەن خواۋە دروست كراۋون، ھەرۋەھا ئەۋ ياسا و پېرەۋىيەش كە خوا بۆى داناۋون، ۋەك يەك سەپىرى ھەموۋيان ئەكات...

لە راستىدا بىروباوهرى (يەكايەتى مەرقايەتى) و (يەكسانى مەرقايەتى)، يارمەتى مەھمەدىان دا، كە گەۋرەتربىن كارى كەلك و چاكەى خۆى راپەرىنى لەناۋ نەتەۋەكەى خۇيدا.

ئەۋەش ئەۋەبوو كە ئەۋ جىاۋازىيە بەھىزەى كەۋتېۋە ناۋ عەرەبەكانەۋە، لەسەر بىنچىنەى رەگەز و رەنگ، مەھمەد لەناۋبا نەھىشت!... بىجگە لەۋە براپەتى ناۋەند عەرەب و بېگانەكانىشى پىك ھېنا... ئەۋ يەكسانىيەش كە لە ناۋەند موسولمانەكانى ھاۋرپى مەھمەددا دامەزراۋبو^(۲)، يەكەم پاچى مەرقايەتى بو، بۆ ۋوخاندنى ياساى بەندەگەرى (نظام الرقيق)^(۳)...

چونكە گەۋرە و نۆكەرەكەى، شەۋو رۆژى پىچ جار، لەبەردەمى خادا ئەۋەستان، شانبان بەشانى يەكەۋە بو، لەكاتى نوپۇزكردندا...

نامەكەى مەھمەد، ھەر بەمەندەش وازى نەئەھىنا... ئەپگوت:

لە گەۋرە و نۆكەرەكەى، ھەر كامىتىكان خواناسترىن، ئەۋەيان لاي خوا رېزى زۆرتەرە... نەك ئەۋەيان كە پىستى لەۋى تر سېى ترە!...

سەرپەرزى مەرقايەتى

يەككىك لەۋ بىروباوهرانەش كە مەھمەد داى ئەمەزراند، بىروباوهرى (سەرپەرزى مەرقايەتى) بو... ۋتارەكانى مەھمەد، ئەۋەى ئەۋىست كە مەرقايە لەۋە دوۋرىخىتەۋە، كە كىرپوش بۆت بىت... ئەۋەش سەبارەت بەۋەبوو، كە ئەۋ مەرقايە بەچاكتىر دەستكردى خوا دائەنا، بەبىلدترىن يان، بەخۆشەۋىستترىنشىيان لاي خوا... بەم رەنگەبوو كە مەرقايە دەستى داپە شارستانىتى: لە پىشدا بۆ ھېزەكانى سىرۋىت نۆكەر بو بەلام كە مەھمەد پەيدا بو، پاھى مەرقايە بەزىكردەۋە تا گەياندىپە پەلەى گەۋرەپە بەلام گەۋرەبېيەكى ۋەھا كە خوا ھەرچى ھېزىكى ناۋ سىرۋىت ھەپە خىستوتىتېە ژىر چىگىپەۋە!...

لەۋۋى بابەتى گىيانىشەۋە، بىروباوهرەكانى مەھمەد، وايان براندۆتەۋە كە ھەموۋ مەرقايەك بەپاكى لەدايك ئەبى، بەخاۋىنى دېتە جىھانەۋە... ئەۋ پاكى و خاۋىنىيەش بەۋە تىك ناچى، كە مەنالكە لە دايك و باۋكىكى موسولمان لە دايك بېى يان لە باۋك و دايكىكى ناموسلمان، يان لەبت پەرستان.

جايىروباوهرى پاكى و بى گوناھى مەرقايە لەكاتى لەدايك بوۋنيا، بوۋبوۋە ھۆى ئەۋەى كە ئەۋ كەسە رى و شوپىنىك بۆ خۆى دابىنە لە ژيانبا، پىپى لە چاكى، دوۋرىن لە ھەلەۋ گوناھ، ھەرۋەھا خىستوبىيە سەر ئەۋەى كە بەرەنگارى بى گوناھبارى بكات و روۋىش بكاتە گىان بەرزى...

لە نامەكەى مەھمەد دا، لەۋ شتەباشانەى كە باش دەرئەكەۋن، يەككىكان ئەۋەپە: كە مەرقايە بەكەلك بى بۆ ھەموۋ مەرقايەتى.

بۆ ۋىنە: يارىدەدانى ھەتىۋو ھەزار، ھەرچەندە فرمانە بەسەرشانى ھەموۋ موسولمانىكەۋە، بەلام پىۋىستە فرمانەكە دوۋرىن لە خۇنۋاندن و ناز پىۋەكردن و بىرخىستەۋەى ھەتىۋو ھەزارەكان كە چاكەيان لەگەلدا كراۋە چونكە خوا سامان نابەخشى بەكەس بۆ ئەمەى كەلەكەى بكات، يان بۆ ئەمەى ھەر خۆى كەلكى لى ۋەربگىرى ئەبى

(۱) ھەر تەنبا (مەرقايەتى-الإنسانية) دەگىتەۋە.

(۲) ھاۋرىپىنى مەھمەد (د.خ): مەبەستى سەحابەكانە (الصحابه).

(۳) واتا: سىستىمى كۆپلايەتى.

خوازەلۆك و بەش براویش لەو سامانەدا بەشیان هەبێ...

محەمەد هەر لە منالییەوه بەتەنگ ئەوهوه بووه که یارمەتی کز و بەسەزمان و زۆرلی
کراو بدات. لە سەرەتای هەرزەکارییدا ئەندامێک بووه لە کۆمەڵی (سوێند خواری
چاکەکردن)^(١)دا، که هەر بۆ ئەوه دامەزراو، مافی بچ دەست و لاتەکان و زۆر لیکراوەکان
بپاریزی و ماوەش نەدات زۆریان لێ بکری...

محەمەد ئەوهنده هاواری ئەکرد بۆ بەزەیی هاتنەوه بەهەژاراندا و، یارمەتیدانی کزویی
چاران و، پشتیوانی کردنی زۆر لێ کراوان، ئەو یارمەتییانە هەر بۆ مرۆف پیشان
نەئەدا، بەشی گیانلەبەرانیشی لێ ئەدا...

بەرەردەکردنی دەروون و بەرەم هینانی کەسایەتی

یەکیەک لەو ئامانجە گرنگانەی محەمەد بۆی تێ ئەکۆشا، بەرەم هینانی کەسایەتی
خۆی بوو... لە راستیدا راستگویی و دلۆسۆزی و سەر راستی و، پاک و خاوینی دل و
دەروون و بیرو لەش لە بنچینەکانی کەسایەتی محەمەد بوون... محەمەد بۆ ئەوهیش تێ
ئەکۆشا که کەسایەتی هەموو مرۆفیک لەسەر ئەو بنچینانە داچەزێ...

بەتەنشت ئەم بنچینانەیشەوه، کردەوه و رەوشتی تریشی هەبوو: وەک خۆ دوورخستنهوه
لە بابەتی جیهانی، وازهینان بەبەشی خاوی، نازایەتی، خۆراگرتن لە بەرامبەر ناخۆشیدا،
ئارام گرتن لەسەر سەرگەردانی، لە پێ لانهدان، بەرەنگاری کردنی زۆرداری و، نەویستنی
سووکی و زۆرلیکراوی، مل کەچی، پێش خستنی کەسانی تر لەخۆ...

ئەم بیروباوەرانە محەمەد لە بابەت پەرەردەکردنی دەروونی خۆی و گیانی خۆیهوه،
زۆری پێ ئەههجوو بەشێوهیەکی بەرجەستە ئەخرانه کار، که هەر لەو کاتەدا، ئەبوونه
پەرەردەکردنێکی کۆمەڵایەتی و زرنگکارییش.

که ئامانجیان ئەوهبوو کۆمەڵایەتییهکی چاک و بەکەلک و راست و دروست پێک بێت.

سامان لە یاسای ئابووری مەمەدا

لەدوای دامەزراندنی باوەرکردن بەخوا لە دەروونی مرۆفایەتیدا لەپاش پێک هینانی
دۆستایەتی و برابری لە ناوهند مرۆفایەتیدا لەسەر بنچینەیهکی خۆشهویستی و یەکسانی
راستەقینە، محەمەد رووی کردە دامەزراندنی یاسایەکی بەکەلک بۆ کۆمەڵایەتی...
سامانیشت لەهەر یاسایەکی کۆمەڵایەتیدا بێ، بەکەرەستەیهکی گرنگ دائەنری... لە پێش
هەموو شتییکا، بیروباوەرەکانی محەمەد دەربارە ی سامان، لەوه ئەدوێ، که هەموو
کەسیک مافی هەیه سامانی هەبێ تەنانهت ئەم ساماندارییە بەپێوستییەکی ژبانی
جیهانیشت دائەنی لەبەر ئەوه لەسەر هەموو کەسیک پێوستە که کار و فرمان بکات
لەکردنی هیچ کار و فرمانیکیش بێز نەکاتەوه، بەمەرجێ ئەو کارە پیرۆز و رەوا بێت...
لەگەڵ ئەمەیشا، نابێت سامان پیاو لە بەجێ هینانی فرمانی خۆی بکات بەرامبەر بەخوا...
ناشێت سامان کەلەکه بکری ئەبێ بخریتە کار و بەرەمی سپی پەیدا بکری ئەوانەیش که
هەژار و داماو و بەش براو و پەک کەوتەن، ئەبێ لەو سامانە بەشیان بدری...

محەمەد لەم رووهوه، بیروباوەری گرنگی دامەزراندووه یەکیەک لەوانە ئەوهیه که (دەست
کەوت بە پێی فرمان ئەبێ).

جا لەمەوهیه که سامانەکان لەناو کۆمەڵیکدا جوێ جوێ یان لێ دێ و لە کەم و زۆریشدا
لە یەک ناکەن... بێجگە لەوه ئافرەتیش وەک پیاو مافی هەیه سامان پێکەوه بێ و
بێخاتە کار و فرمانی پێ راپەرینی... جا ئەگەر پیاو کار و فرمانی کرد، بەلام ئەوهندهی
دەست نەکەوت که لە پێوستیی خۆی زۆرتری، یاخود کاروبار بەدلی ئەو هەلنەسوورا و
لە دەست کەوتە سەر نەکەوت، هەژاری نابێ بەشووڕییی دا بنری... محەمەد خۆبیشی
پێشەوایهکی جیهانی و گیانی بوو.

لەگەڵ ئەوهیشا لە ماله که یا هەرگیز ئەوهنده شت کۆنەئەبووهوه که لە پێوستی خۆی
زۆرتری بووی... لەمەیشەوه بیروباوەرێکی تر پەیدا ئەبێ... ئەویش ئەوهیه که سامان
بنچینە ی گەورەیی و پایەداری نییه لە کۆمەڵایەتیدا...

سامان بۆ ئەوه نییه که کۆبکریتهوه لەم بارهیهوه قورئان و قسەکانی پێغەمبەر پرن لە
بەدناکردنی دەست قووچاو و پیاوی رژد و چرووک لە راستیدا سامان بۆ ئەوه دانراوه که
ئامانجی گەورەتر و بەرزتری پێ پێک بێ: وەک بەرەم پەیداکردن و کاروباری بەکەلک
هەلسووراندن، یان یارمەتی دانی هەژار و داماو... هەرەها سامان بۆ ئەوه دانراوه که

(١) واتا: (حلف الفضول).

به فیروز بهخت بکری و لهشتی پروپوچدا بپریتیتتهوه، بۆ ئەمە ی شانازی پیتوه بکری یان بهدەر وون زیان بیه خشی و له ناوی بیات... له بهر ئەوه، چ له قورئاندا، چ له وتاره کانی پیغه مبهردا، دهست بلاوی و پاره به فیروزدان، به کاریکی خراپ دانراوان... هەر کاتی مرۆف سامانه که ی خۆی خراپ به کارهینا، پیتویسته سامانه که ی له دهست دهر بهینری و له ژیر سهر پهرشتی پیاوانی تیگه یشتوو دا به کار بهینری، تا خاوه ن سامانه که خۆشی و نه ته وه یش که لک له و سامانه وه ریگرن!... له مه وه تی ئەگه ین که سامان، خۆی به هۆیه ک دائه نری، نه ک به ئامانج... جا بۆ ئەمه ی ماوه ندری به که س له ریگه لابدا و سامان که له که بکات، ههروه ها بۆ ئەمه ی کۆمه لایه تی له وه ی و زیانی خۆ په رستی سهر مایه داری رزگار بکری، ئیسلامه تی له هه موو ئیسلامیکی ئەوی چاکه بکات و دهستی یارمه تی درێژ بکات بۆ هه ژاران و لی قه و ماوان و داماو ان... بیجگه له وه سامان پاک کردنه وه (زه کات) یشی کردوو به فرمان له سهر شانی موسلمانان کان بۆ ئەمه ی به شی کۆمه لایه تی له و که سانه وه ریگری که به خوا هیشتی خۆیان یارمه تی هه ژاران و داماو ان ناده ن...

ئهو سه رمایه داریه ی که له که موکووریه کانی پاک کراوته وه

(محهمه د عه لی)، دهست ئەکاته وه به شی کردنه وه و لی کۆلیینه وه کانی خۆی ئەلی: (به م رهنگه پیغه مبهردا، خه ربکی لبردی که موکووریه کانی سه رمایه داری بوو، بێ ئەمه ی سه رمایه که، خۆی، له ناو بیات... چونکه ئەو دهستی نه دا له سامان داری تاییه تی، له بازرگانی و پیشه سازی و گه نجینه کانی تر... ههروه ها مرۆقیشی به ش برا و نه کرد له به ره مه می کاروتیکۆشانی خۆی... له جیاتی ئەوه ماوه یدا به هه موو که سیک به ئاره زوو ی خۆی به ره ره کانی بکات له گه ل که سانی تر دا له کار و فرمان و بیر کر نه وه و شت داهیناندا... محهمه د تیکۆشا، داد په ره ی به ئاوات بگه ینی له دابه ش کردنی سامانه کاندان... هینان، داوای له سه رمایه داره کان (خاوه ن سامانه کان) کرد که به شی ئەوانه بدن که له خوار خۆبانه وه ن له هه ژار و داماو و لی قه و ماوه کان... تا هه ژاره کان به و به شه سامانه ی که له ده وله مه نده کانی وه ره گرن، به ناوی پاک کردنه وه ی سامانه وه بتوانن کاریکی به که لکی پی هه لبسوو ری، بۆ ئەمه ی خۆیان و خیزانیان به به ره مه که به وه گوزه ران بکه ن). له گه ل ئەمه یشا (سامان پاک کردنه وه = زکا)، به ته نیا به شی ئەوه ناکات که دابه ش کردنیکی راسته قینه ی سامانی پی پیک بیت له ناو کۆمه لایه تییدا... (یاسای وه رگرتنی له پاش به جی ماو = قانون الوراثه) یش هۆیه کی تره بۆ ئەم مه به سه ...

پیغه مبهردا، به هۆی دامه زرانندی ئەم یاسایه وه، کاریکی چاکی وای کرد که له گه لیک لاوه که لک بیه خشی: له لایه که وه سامانه گه وره گه وره کان پارچه پارچه ئەکات له لایه کی تریشه وه یه کسانیه ک ئەخاته ناونه وه ی خاوه ن سامانه که وه بۆ وینه: کوریک پیاهه مردوو که، ناتوانی هه موو سامانه که بیات بۆ خۆی بیجگه له وه ئافره تیش له و که له پوره دابه شی هه یه له هه ندی کۆمه لایه تی و هۆزا، ئافره ت بێ به ش کرابوو له سامانی له پاش به جی ماوی باوکیدان... ههروه ها بۆ ژنی پیاهه مردوو که و باوک و دایکی مردوو که و برا و خوشکه کانیشی هه ره که به شیک له و که له پوره دانراوه...

چونکه ئەوانه ی خاوه ن مافن له که له پوره دا کردوونی به دووبه شه وه: مناله کان و باوک و دایک و ژن یا خود مبردی له لایه که وه داناه... براکان و خوشکه کان و که سوکاری مردوو که یشی له لایه کی تره وه داناه... ئەگه ر تیبی یه که م له ئارادا نه بوون، له پاش به جی ماوی مردوو که به سه ر ئەوانه ی له تیبی دووه مدان دابه ش ئەکری...

په یوه ندیی کریکار به خاوه ن کاره وه

یه کیک له و کاره به که لکانه ی که محهمه د بۆ مرۆقیه تی پیک هیناوه، ئەوه یه که هانه ی موسلمانان کانی داوه کار و فرمان بکه ن کار و فرمانی به شتیکی گه وره داناه، نرخیکی به رزی داوه تی و جیگای پیروزیشی بۆ کردۆته وه له ناو کۆمه لایه تییدا خۆی کردبوو به وینه بۆ ئەم بیرو باوه رانه ی ته نانه ت مه ره کانی خۆی به دهستی خۆی ئەدۆشی! که مزگه وته که ی شاری مه دینه یان دروست کرد محهمه د له گه ل کریکاره کاندان فرمانی تیا ئەکرد ههروه ها که چاله که ی چوارلای شاری مه دینه یان هه لکه ند، بۆ ئەمه ی بیپاریزن له دهست قوره یشی دوژمن، محهمه دیش کریکاری له گه ل ئەکردن... له گه ل ئەوه یشا که محهمه د پیشه وا و سه ر کرده ی له شکر بوو، هه رگیز له فرمان کردن خۆی دوور نه ئەخسته وه!...

محهمه د په یوه ندیی کریکارو خاوه ن کاری له سه ر بنچینه یه کی داد په ره رانه دامه زرانده هه ردوولایانی، وه ک یه ک دانا، له په یمان گرینداندا، له په یمان راگرتندا... ئەگه ر وا ریک کهوت مزه کانی کریکاره که، نه درا، پیتویسته له سه ر خاوه ن کار ئەو مزانه ی بۆ کۆیکاته وه و بیخاته گه ر، به ره مه می لی پیک بهینری، پاش ئەوه هه ر دهست که وتیکی لی په یدا بوو، بیداتی...^(۱)

(۱) هه ر له م رووه وه حه دیستیکی پیغه مبهردا - د.خ- هه یه که ده فرموی: (أعطوا الأجير أجره قبل ان يجف عرقه.)

محهمه، وای لئ ئەویستن که بازگانی نهگۆرئ و نهکری بهچهوساندنهوی کهسانی تر و پرووتاندنهویان؛ ئەبئ بهکاریکی بهکهککی گشتی دابنرئ، که بازگانه که بههوی ئەوکارهوه، شتیکی دهست کهوئ و پئی بئی!...

محهمه، فرمانه واییهکی دامهزاند ئەم فرمانه واییه لهسه یاسای دیموکراتی و اتا (فرمانداری نهتهوه)، ئەرۆیشت بهرپوه بهلام بنچینهی دیموکراتییه کهی باوهکردن بهخوابو باوهکردن بهلئ پرسینهوی خوابوو... لهم پرووه فرمانه واییه که لایهکی گیانی هه بوو.

راویژکردن، یاخود یاسای کۆری نهتهوه (مجلسی نیایی) یش یهکیکه له پایه کانی فرمانه واییه ئیسلام...

ههچهنده محهمه بهپیتویستی داناوه که فرمانه واییه، ههستی خۆی بپارێزی و لهسه خۆی بکاتهوه، بهلام هاواری بۆ ئەوه یش کردوه که لهگهڵ دوژمنی شکاودا دلنهرمی بکات و چاوی لئ بپوشی و، له گوناھ بیهه خشی و کردهوی جوانیسی لهگهڵدا بکات... ئەوه یش بهوه، خرۆشی تۆله سندنهوی لهناو بردوه.

نههیشتی زۆرداری بهشی زۆری نهتهوه

ئیسلامهتی سهرداری بهستۆتهوه لهوهی که زۆر و زۆردارهکی بکات. سهردار، لهسه چاکه و خۆشی نهتهوه، خوالی ئهپرسیتتهوه مامۆستا (عهباس مهحمود عهقاد) لهم پرووه جوان قسهی کردوه له نووسراوه کهیدا (ههلهکهوتوییه محهمه) ئەلئ: (خۆشهویستی نهتهوه بهرامبهر سهرداره کهیان مهرجیک بوو له مهرجه کانی فرمانداری... ئەوهی بهسه هههه بچووکی نهتهوه کهیدا ئەینواند^(۱)، بهسه خۆشیا ئەینواند خۆی له ههموو کهس باشتری ئەزانی که له کارو فرماندا نیاز بایهخی ههیه^(۲).

ئهگه نیاز باش نهبێ کارو فرمانه که یش بهباش دانانرئ بهلام ئەوه یشی ئەزانی که (ئهگه سهردار باوهری بهنهتهوه نهبێ، زیانیان پئی بههه خشی و تیکیان ئەدا)

لهبهر ئەوه ههموو کهستیکی بهرهو پرووی دهررونی خۆی و خوای خۆی ئەکردهوه کاتیکیش چهندو چوونی لهگهڵ کهسانی تره ئەکرد، که چهندو چوون کهککی ههباوه...)

به لای مامۆستا - عهقاد - وه وایه که سه رهستی بیروباوه، بهسایه شۆرشی فه رهنسه و شۆرشه کانی پاش ئەوه پهیدا نه بووه.

له راستیدا محهمه، له پیتش چوارده سه دهوه، ئەو سه رهستییهی بۆ نهتهوه کهی خۆی دامهزاندوه ههروهها فه رموییه تی بهزه بی پیاها تنه وه بهنه پیتش دادپه روه رییه وه. پیتغه مبه ر فه رموییه تی: (که خوای گه وره جیهانی دروست کرد له سه ر خۆی نووسی که بهزه بی پیاها تنه وه م زال ئەبئ به سه ر تووره بییدا دوا ی ئەوه (عهقاد) ئەلئ: (پیتغه مبه ری سه رۆک ئەوهی ئەزانی که سه رۆکایه تی بۆ کهککی هه موانه، نهک هه ر بۆ ئەوانه یه که سه رۆکایه تییه که یان پئی باشه و به ره نگاری که ره کانی لئ بئ به ش بکری له به ر ئەوه فرمانی ئەدا به نه ته وه کهی خۆی ئە یگوت: (له هاواری زۆر لئ کراو خۆتان بپارێزن، ئەگه ر خوا نه ناسیش بئی! چونکه به ره له سستی له به ر دانیهی^(۱) و ئەگاته خوا) ... پاش ئەوانه هه مویان، محهمه زۆرداری به شی زۆری نه ته وه یشی له سه ر به شی که می^(۲) نه ته وه لا برد. ئەمیش ئەو که موکوورپییه یه که هاوبه ش بوو له تیکدانی ژبانی زرنگاری و کۆری نه ته وه ماندا، له پیتش شۆرشی دوا بی میسر دا، که یاسای خونکاری لا برا...)

فرمانداری نهتهوه، هه لبژاردن، مافی دهنگدان

بام بگه یینه وه لای (محهمه علی) ... ئەم له یاسای فرمانه واییه کهی محهمه د ئەدوئ له بابه ت راویژکردن (شوری) وه زۆر قسه ئەکات ئەلئ: هه رچه ند محهمه د بیویستایه کاروباریکی گرنگ هه لبسوورپیتن، ئەوانه ی خاوه ن بیروهوش بوون، کۆی ئەکرده وه لای خۆی محهمه د به سایه ی ئەو کرده وه یه وه بنچینه یه کی دامه زاند بۆ په یدا بوونی (کۆری نه ته وه) یاخود (پارله مان - مجلسی نیایی) ... ئەوانه ی له پاش محهمه دیشه وه هاتنه سه ر فرمانداری، هه روه ک ئەویان کرد... که به وه دیموکراتیتی ئیسلام له سی بیروباوه ردا خۆی پیشان ئەدات:

یه که م دهسه لات و گه وره بی یاسا.

دووه م: راویژکردن له کاتی دانانی یاسایه کی تازه دا.

سیتییه میش: (هه لبژاردنی سه رۆکی فرمانه واییه) ... بنچینه ی هه لبژاردنیش سه ره سستی

(۱) یان: چونکه هاوار و نزاکه ی هیچ به ره سستیکی له رتگادا نییه و زوو ده گاته لای خوا.

(۲) راستتر: زۆرداری که مینه له سه ر زۆرینه یا زوریه.

(۱) نواندن: لیره دا به رامبه ر (پراکتیزه کردن - التطبيق) دایناوه.

(۲) نیاز: به مانا (النية) - إنما الأعمال بالنیات - له م روانگه یه وه یه.

و یه کسانیییه. له ویدا هیچ شتییک له ئارادانه بوو، که به رهه لستی ئه وه بکات، نۆکه رتیکی پیست رهش بیته سه رۆک!... جا ههروهک سه رۆک، به ههله لباردن نه بی ناگاته سه رتهخت، مافی ههیه له سه رتهخت بهیه پیتته خواره وه...

محهمه د هانه ی موسلمانانه کانیسی ئه دا، که هه مووده م سه ربه ست و ئازادین له قسه کردندا، که له به رده م سه ردار خۆیدا، هه ر زۆردارییه کی کردوه بهیخه نه رووی!... له م رووه وه ئه یگوت: (چاکترین خۆبهخت کردن له پیناوی خوا دا ئه وهیه که قسه ی راست و دروست به رامبه ر سه ردارتیکی زۆردار بکه یته!).

سه رمایه ی فه رمانه روایی ه ی سه ردارنییه چونکه ئه ویش وهک هه موو ره نجبه ر و فه رمانه رتیکی فه رمانه روایی وایه هه ر مافی ئه وه ی هه یه که مانگانه که ی خۆی، له و سامانه، وه ربه گری!...

سه رۆکی فه رمانه روایی، جیاوازی نییه له که سانی تر هه موو که سیک له نه ته وه، ئه توانی له به رده م دادگا دا چهن د و چوونی له گه لدا بکات!...

پایه ی ئافرهت له فه رمانه روایی دا

ئه گه ر محهمه د جیگای ئافرهتی دیاردی نه کردایه له ناو فه رمانه روایی دا، ئه و یاسایه ی که داینا بوو بۆ فه رمانه روایی ئیسلام راست و دروست نه ته بوو، سه ره یسی ئه نه گرت... چونکه له پیتش په یدا بوونی نامه ی محهمه دیدا، ئافرهت بریتی بوو له که له و په لیک، وهک که له پوور^(۱) له م که سه وه ئه مایه وه بۆ ئه و که س!... ئافرهت به شتیکی شووره یی دانه را، باوک و دایک و که س و کار به وه خۆبان لئ پزگار ئه کرد، که به زیندوویی ئه یان خسته ناو چاله وه!... خۆ ئه گه ر که چه که له و زینده به چالییه ییش پزگاری ببوایه، ره وش و خووی عه ره به کانی ئه و سه رده مه ئه وه نده گه نگ و نه نگ بوو، ئه وه نده تیک چو بوو، له ژبانی خۆی هه ر ئه وه نده تی ئه گه یشت که بریتییه له خۆ رازاندنه وه و پیاو له خسته بردن ئه ویش نهک هه ر بۆ مێرده که ی خۆی بوو به ته نیا، به لکو بۆ دلخۆشکردنی هه موو پیاو تیک بوو!...^(۱)

(۱) یان: وهک میراتی.

(۱) وک ئه وه ی له باشتترین حاله تدا شوو کردن به گه له (الزواج بالرهنط) یان هه بوو، وهک مێردکردنی ژنه عه ره به تیک به کۆمه لئ پیاو له تانیکدا، یان به چور پینج برا ژنیکیان ده هینا!!

به للام محهمه د په یی به وه برده بوو که هیچ کاتییک کۆمه لایه تی روو ناکاته چاکی، تا ژن و پیاو پیکه وه کاری چاکی تیا نه کهن و له کار و فرمانی به که لکیشدا یارمه تی یه کتر نه دن!...

جا له م بیروباوه ره په وه بوو که محهمه د، به شینه یی و له سه رخۆ به ره به ره دهستی کرد به جی خۆش کردن بۆ ئافرهت له ناو کۆمه لایه تی ئیسلامه تیدا له وه دا محهمه د خۆی ئه پاراست له به رنه گاری کردنی کۆمه لایه تی له به ر ئه وه تا ئه ندازه یه ک دلی نه ته وه ی رانه گرت و یاسا کانی کۆمه لایه تی عه ره یی ده مو ده ست و به هیتز و هه ره ت و توندیییه وه نه شه کاند... له پیتش هه موو شتییکا ئه وه ی تی گه یاندن که ئافرهت هه ر وهک پیاو، به شیان هه یه له وه دا که ده ستیان ئه که وی پاش ئه وه ئامۆژگاری موسلمانانه کانی وا ئه کرد که له گه ل ئافره تدا به نه رمی و شیرینییه وه بیزونه وه، که چاودیریسی بکه ن و بیپاریژن...

هه ر له و کاته دا، محهمه د، به رنه گاری خۆ رازاندنه وه ی کرد بۆ هه مووان، و اتا خۆ نوواندن به مه به سی دلکیش کردنی پیاوان... چوو به گژ ئه و ره وش و خووه ناپه سه ندانه یشدا که ئه و سه رده مه باو بوون له ناو عه ره بکاندا له بابته ئافرهت فریودان و پیاو کیش کردن و داوین پیسییه وه... ئنجا که ئه م بیروباوه ر و یاسایانه ی محهمه د جیگیروون، دهستی کرد به مافدان به ئافرهت له که له پوور و له پاش به جی ماودا^(۱)، له سامان دارییدا، له کرین و فرۆتن و کاروبار و فرماندا...

به م ره نگه محهمه د، تی کۆشا، یه کسانی له ناوه ند پیاو و ئافره تدا پیک به یین، له ناو کۆمه لایه تی موسلمانانه کاند... له کرده وه و ره وشیشیان له گه ل ژنه کانی خۆیدا، هه ر له سه ر ئه و بیروباوه رانه ئه جوو لایه وه که ئه بوون به وانه (درس) بۆ موسلمانانه کانی تر...

محهمه د له کاتیکی وادا ئه م ئه رکه ی ئه کیشا بۆ ئافره تانی موسلمانان، که ئافرهت له کۆمه لایه تییه کانی رۆژئاوا دا هیشتا جیگایه کی به رتیزی بۆ ته رخان نه کرا بوو، هیشتا هه ر به چاوتیکی که مته رخنه مانه وه سه یری ئه کرا!...

(۱) له پاش به جیماو: میراتی (الارث).

مههمه دی مرۆف

تا ئیستا، میژووی ژبانی محهمه دمان پیشاندا له گه‌ڵ بنچینه‌کانی نامه‌که‌ی و هاواره‌کانیدا بۆ راستکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ته‌مه‌ش به‌و جوژه‌بوو که پیشه‌وای موسولمانه‌کانی هیندستان (مه‌ولای محهمه‌د عه‌لی) شی‌ی کردبووه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی تیا کردبوو... ئیستا که‌یش وای به‌باش نه‌زانین که له‌بابه‌ت (محهمه‌دی مرۆف) هوه‌ بدووی یین... واتا له‌بابه‌ت ژبانی تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ قسه‌ بکه‌ین...

ئه‌وه‌ دیاره‌ که ژن هینان یه‌که‌م خشته له‌ ساختمانی ژبانی کۆمه‌لایه‌تیدا... محهمه‌دیش خۆی کردبووه‌ وینه‌یه‌ک بۆ می‌ردێکی بچ‌هاوتا... (محهمه‌د عه‌لی) ته‌له‌تی: (محهمه‌د ته‌وه‌نده‌ به‌په‌رۆش بوو بۆ یارمه‌تی دانی ژنه‌که‌ی، هه‌یچ له‌وه‌ کۆی نه‌ته‌کرده‌وه‌ که له‌ کار و فرمانی ناو مالێشدا یارمه‌تی بدات هه‌موو جارێ ته‌چووه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ بازار شتوومه‌کی بۆ مائی خۆشیا و بۆ مائی دراوسێکانی شی‌ی ته‌کری!...).

محهمه‌د هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌، رینگای پیشان داوه‌ بۆ ژبانی ژن و می‌ردی واتا ژبانی پیش ژن هینان کردویتی به‌فرمان به‌سه‌ر پیاوه‌وه‌ که ئافه‌ره‌تیکی خوازیینی کرد، هه‌موو که‌موکوورپیه‌کی خۆی بۆ ده‌ربخات.

ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر که‌موکوورپیه‌که‌یش هه‌ر ته‌وه‌نده‌بی، که‌ پیریتی خۆی به‌وه‌ شارده‌بیته‌وه‌ که‌ سه‌ر و پش و سمبلی خۆی ره‌نگ کردبێ!

جا هه‌روه‌ک، بۆ ته‌وه‌ پتی داوه‌ که‌ پیاوه‌که‌ ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی ببینی، بۆ ته‌مه‌ی ته‌واو تیی بگات.

هه‌روه‌ها رتی به‌ئافه‌رتیش داوه‌، که‌ بیروباوه‌ری خۆی به‌رامبه‌ر خوازیینی که‌ره‌که‌ی خۆی ده‌ربیری!... جا به‌هۆی ته‌وه‌وه‌، ژن و می‌ردیه‌که‌، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی ته‌واو و دروست دانه‌مه‌زی.

بیروباوه‌رکانی محهمه‌د له‌بابه‌ت که‌ینه‌وه‌یه‌ی ره‌گه‌زه‌وه‌

زانا‌کانی ده‌روون و کۆمه‌لایه‌تی ته‌مه‌ چهرخه‌، به‌ئاشکرا هاوار ته‌که‌ن که‌ ۹۰٪ ی که‌ینه‌وه‌یه‌ی ژن به‌ره‌للاکردنی ته‌مه‌ده‌مه‌ (۱)، سه‌باره‌ت به‌هۆی ره‌گه‌زبازییه‌وه‌یه‌... سه‌یر ته‌وه‌یه‌ که‌ له‌پیش (۱۶۰۰) ساله‌وه‌ محهمه‌د په‌یی به‌م راستییه‌ بردووه‌ (عه‌قاد) له‌م بابه‌ته‌وه‌ ته‌له‌تی: (محهمه‌د ته‌وه‌نده‌ به‌ته‌نگ هه‌ست و تاسه‌ی ژنه‌وه‌ بووه‌، ته‌وه‌نده‌ ریزی له‌ شه‌رم‌نییه‌که‌ی ئافه‌رت گرتووه‌ که‌ هه‌ر له‌ نه‌ژاده‌وه‌ وایه‌، کردویتی به‌فرمانیک به‌سه‌ر پیاوه‌وه‌ که‌ هه‌روه‌ک ژنه‌که‌ی خۆشی پچ‌ته‌گه‌بیتنی، ته‌ویش خۆشی به‌ژنه‌که‌ی خۆی بگه‌یتنی ته‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ ئافه‌رت شه‌رم ته‌کات داوای ته‌وه‌ بکات له‌ می‌رده‌که‌ی خۆی، که‌ می‌رده‌که‌ی داوای لێ ته‌کات!...) محهمه‌د گوته‌ویه‌تی: (هه‌رکه‌سی له‌تیوه‌ لنگ بازی له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی خۆیدا کرد، بام دۆستانه‌ له‌گه‌لیا بکات. ته‌گه‌ر له‌پیش ته‌وه‌ی ژنه‌که‌ی ناوی بیته‌وه‌، ته‌و ناوی هاته‌وه‌ بام په‌له‌ له‌ ژنه‌که‌ی ته‌کات تا ته‌ویش ناوی دیته‌وه‌!) هه‌روه‌ها ته‌ محهمه‌د فه‌رموویه‌تی به‌ته‌نگ کزی و بی‌ده‌سه‌لاتی و که‌موکوورپیی ژنه‌کانیا نه‌وه‌ین، چاودیریان بکه‌ن...

هه‌روه‌ها کردویتی به‌فرمان به‌سه‌رشانی می‌رده‌که‌وه‌ که‌ خۆی بۆ ژنه‌که‌ی خۆی جوان بکا و برازییته‌وه‌ خۆی له‌وشیوه‌یه‌دا پیشان بدات که‌ ژنه‌که‌ی دلێ پتی ته‌کریته‌وه‌.

له‌م رووه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر خوا لێ خۆش بی، فه‌رموویه‌تی:

(جل و به‌رگه‌کانی خۆتان بشۆن و به‌پاکی رایان بگرن تووکی سه‌رتان هه‌لپاچن و ریشو سمبلیتان ریک بخه‌ن ده‌مو دانی خۆتان بشۆن و پاکی بکه‌نه‌وه‌ خۆتان برازیینه‌وه‌ خۆتان پاک بکه‌نه‌وه‌. چونکه‌ جووله‌که‌کان ته‌مانه‌یان نه‌ته‌کرد، بۆیه‌کا ژنه‌کانیان داوین پیسیان ته‌کرد!...!)

هه‌ر کاتێ به‌ته‌نیا لای ژنه‌کانی بووایه‌، روو خۆشی ته‌واند و به‌ده‌میان‌وه‌ پچ‌ته‌که‌نی دلنه‌رمی پیشان ته‌دان ته‌نانه‌ت ماوه‌ی به‌وه‌یش ته‌دا که‌ ژنه‌که‌ی رقی هه‌لبسینی و چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکات!... کاتێ هه‌ندی که‌س ده‌ریاره‌ی ده‌ست بازی (عائشه‌) ی ژنی پیغه‌مبه‌ر له‌گه‌ڵ پیاویکا ناو ناتۆره‌یان بلاوکرده‌وه‌ و به‌دناویان کرد، خوا داوین پاکی (عائشه‌) ی له‌ پیغه‌مبه‌ر گه‌یاند پیغه‌مبه‌ر به‌ (عائشه‌) ی گوت: (عائشه‌! موژده‌ت لێ بی،

(۱) به‌ره‌للاکردن: ته‌لاقدان.

خوا بى گوناھى تۆى دەرخت!)^(۱)... داىكى عائىشەيش، بەعائىشەى گوت ھەستىت بچىتە بەردەستى پىغەمبەر، سوپاسى بىكات و داواى بەخشىنىشى لى بىكات.

بەلام عائىشە بەقسەى داىكى نەكرد گوتى : (بەخوا سوپىد نەخۆم ناچمە بەردەستى لىتى بپارپىمەو و سوپاسى بىكەم. سوپاسى كەسپىش ناكەم، خوا نەبى چونكە ھەر ئەو كە داوین پاكى منى دەرختووه!...)...

لەگەل ئەمەيشا محەمد توورەنەبوو چونكە نازكىشانى و ھە ھەر ئەبى بىنى لەناوەند مپرد و ژنەكەيدا!...

خۆ ئەگەر قىنى لە ژنىكى خۆى ھەلسايە، گلەبى لى ئەكرد و ئامۆزگارىي ئەكرد پاش ئەو لىتى جىئەبوو ھە ماو ھى ئەو لى جىابوونەو ھەبىشى، كورت ئەبوو ھەو و درىژئەبوو ھە بەبىيى دەرنگ و زووبى پەشىمانى ژنەكەى لەو ھەلە و گوناھانەى كە كەردبوونى. لپردا مەبەس لە جىابوونەو جىابوونەو ھە لە نوستن لەگەل ژنەكەيا. مەبەسى پىغەمبەرىش لەو ئەو ھەبوو، كە ژنەكەى خۆى لەو خۆش راباردنى ناو جىگايە بى بەش بەپىلتەو... تا دل و دەروونى راپچەنئ و لە گوناھى خۆى پەشىمان بپىتەو و جارپكى ترىش ئەو ھەلەو گوناھە دووبارە نەكاتەو... بەلئ ئەمە سزايەكى دەروونى بەھبىز بوو، كە محەمد دەربارەى ژنەكەى خۆى ئەكرد!...

داوین پاكى محەمد لە كاتى ھەرزەكارىدا

ئەم لى دووانە ئەمانخاتە سەر گىترانەو ھى بابەتى ژن زۆر ھىنان ئەم بابەتە، لەلايەن ھەندئ نووسەرانى رۆژئاو، زۆر قسەى لەسەر كراو ھەنەت ھەندئ دل رەشى وەك (ئىتر فىنج واشتن) ىش كەردووتى بەبىشە خۆشەى بن دانى، بۆ ئەمەى محەمدى پى سووك بىكات لەبەرچاو كەسانى تردا... (محەمد عەلى) ئەلئ:

(ژن زۆر ھىنان، بەبەرچاوى جىھانى ئىمپروو ھەر چۆنىك بى، كەينەو ھەبەبەكى وايە كە لە ژيانى زۆركەسدا ئەبىبىن؛ لەناو پىغەمبەران و سەرۆكە ئابىبىبەكاندا (ئىبراھىم) و (يەعقوب) و (موسا) و (داود)، كە ھەر چوارىيان پىغەمبەرى خاوبون و لەو ساو ھە تا ئىستا ھەر بەرپىزەو ھە ناو براوون لەناو خاواناساندا، ھەبەكە لە ژنىك زۆرتى ھىناو لەگەل ئەو ھەبەس كەس بەو پىغەمبەرانەى نەگوتووه كە لەبەر ئالۆش دامرکاندەو ھى خۆبان ئەو ژنانەيان ھىناو ھەنەت ئەو ژيانە پاكەى بەسەريان بردووه، بەرپەرچى ھەموو قسەبەكى پىرووچى وا ئەداتەو.

رەنگە ئەمە بۆ ئىمە ئىمرو گران بى، كە ھۆى ژن زۆر ھىنانى ئەوانە بزانبى بەلام كە بىبىنە سەر ژيانى محەمد، ئەتوانىن لەو بابەتەو بەدرىژى بدوون ژيانى تايبەتى محەمد دابەش بووبو بەچار بەشەو ھەتا تەمەنى بىست و پىنج سالى بى ژن و مال بو لە تەمەنى بىست و پىنج سالىشەو ھەتا تەمەنى پەنجاو چوار سالى مپردى يەك ژن بوو، كە ئەو ىش (خەدىجە) خاتون بو... لە تەمەنى پەنجاو چوار سالىشەو ھەتا تەمەنى شەست سالى، چەند ژنىكى مارەكرد، بەلام لە تەمەنى شەست سالى بەدووه ھىچ ژنىكى ترى نەھىنا...

پاش ئەو (محەمد عەلى) ئەلئ:

(گرنگترىن سەردەمى ژيانى محەمد، لەم روو ھەو، سەردەمى ھەرزەكارىبەتى كە ھەر لپردا ئەزانئ ئاخۆ محەمد، پىاوتكى مى باز و ئالۆشباوى بوو، يان نا... جا ئەگەر محەمد لەو پىاوانە بوو ھەبەتەو ھەتە زالن بەسەر ئالۆشى خۆياندا لەم ھەرەتى كورپىتەبەياندا، ھەرگىز بەداوین پاكى ناو بانگى دەر نەئەكرد و ناو ىشى نەئەنرا (دەس پاك و داوین پاك) خۆ ئەو ىش ئەزانىن كە نىشتمانەكەى محەمد، بەگەرميان دائەنئ، كە ئارەزووى رەگەزبازى لەو پىدا، لەناو مەوقدا، زوو دەرئەكەوئ لەگەل ئەو ىشا كە سەردەمى كورپىنى، بەسەردەمىكى وا دائەنئ كە ئالۆش و خروش سەركىشى ئەكەن لەپىاو وپال بەپىساو ھە ئەنئىن بۆ داوین پىسى، كەچى دوزمەن ھەرە خراپەكانى محەمد،

(۱) ئەو ى راستى بىت عائىشە دەست بازى لەگەل ھىچ پىاوتكىدا نەكردبوو وەك نووسەر دەپلئ، ئەم روو داو ھە نەبەندە شەرى و فىقھىبەكانى ئىسلامدا بە (روداوى-الافك- ناو براو: كە گوايە عائىشە لەگەل يەكئ لە سەحابەكاندا (صفوان بن المعطل السلمى) شەو لە دەشت ونبوون.

ئەم گومانە بى بناغەيە خواى گەورە لە چەند ئايەتتىكى قورئاندا لىتى دوو ھە و پاكى و خاوتى خىزان و ھاسەرەكەى پىغەمبەرىشى پىشاندا: (إن الذين يرمون المحصنات الغافلات المؤمنات لعنوا في الدنيا والآخرة ولهم عذاب عظيم. الخبيثات للخبيثين والخبيثون للخبيثات والطيبات للطيبين و الطيبون للطيبات أولئك مبرؤن مما يقولون لهم مغفرة ورزق كريم.) (النور/۲۳، ۲۶) بۆ زياتر پروانە: (محمد علي الصابوني- روائع البيان، تفسير آيات الأحكام- دار أحياء التراث العربي، ج (۲) من ص ۹۹ إلى ۱۲۵).

نهیانتوانی هلهیهکی داوین پیسی له محهمه بدوژنهوه ههر کهسیکیش له تافی کورپینی خویدا بتوانی زال بی بهسەر ئالۆش و خرۆشی رهگهزبازی خویدا، پرو ناکری که کهوته سالهوه، جلهو بو ئه و ئالۆش و خرۆشه ی خوی بهربدات نهخوازه لالا که محهمه لهوکاته دا گهیشتیته پایهیهکی وهها بلند لهناو نهتهوه دا که پیوست بی بیته نمونه ی داوین پاکی و بهسەر خۆدازال بوون... نه بی ئه ویشمان لهبیر نهچی که ئه و سهردهمه له خاکی عه ره بستاندا، می بازی و رهگهزبازی بهشتیکی ناشیرین و شوهره ی دانه تراوون ته نانه ت پیاو هکانیان به گپرانه وه ی چپروکی میبازی خویانه وه نازیان کردوه!...^(۱)

هۆی ماره کردنی (عائشه)

که گهیشتیته سهردهمی دووه می ژیان محهمه، خاتوو (خه دیجه) مان دپته بهرچاو له مائی محهمه دا، که ته مهنی پانزه سال له ته مهنی محهمه د گه وره تریو که چی له گه ل ئه وهیشا محهمه د به دل سوژی و سه رراستی له گه ل (خه دیجه) ی ژنیا مایه وه تا مرد. و اتا له ژیان خه دیجه دا ژنی تری نه هیتا که چی ئه و کاته ژن زور هینان باویش بووه له ناو خاکی عه ره بستاندا ئنجا که (خه دیجه) مرد، محهمه د (سووه) ناویکی ماره کرد ئه میش بیوه ژنیکی خاوه ن ته مهن بوو محهمه د بویه کا کردی به ژنی خوی، تا پایه ی بهرز بکاته وه.

ئه وهیش سه بهارته به وه بوو، میترده که ی له و موسلمانه خاوه ن باوه ره راسته قینانه بوو که کۆجیان کردبوو بو (خه به شستان) جا (محهمه د عه لی) له وه وه تی نه گات که ژیان محهمه د (له بیست و پینج سالییه وه تا په نجاو چوار سالی و نمونه یه ک بوو، محهمه د پیشانی موسلمانه کانی ئه دا، که ژیان یه ک ژنه ی پی باشتریوه له ژیان زور ژنه^(۲).

ئنجا دپینه ناو سهردهمی سییه می ژیان پیغه مبه ره وه لیتره دا (عائشه) ئه بین، که ههر ئه و ژنه ی بووه، به کچینی، ماره ی کرد بی (محهمه د عه لی) ئه لئ: باوکی (عائشه)، (ئه بویه کر)، خوی، عائشه ی پیشکه شی محهمه د کرد ئه وهیش سه بهارته به وه بوو که (ئه بویه کر)، به زه یی به محهمه د ئه هاته وه، و دلشکاو و خه مبار بی به هۆی مردنی (خه دیجه) ی ژنی و (ئه بوتالیبی) ی مامیه وه.

عائشه ی کچیش، ئافره تیکی هه لکه وتوو یه جگار زیره ک بوو.

(۱) راستتر: خویان هه لکیشاوه.

(۲) رسته که: ژیان یه ک ژنه ی پی باشتریوه له ژیان له ته ک زیاتر له ژنیکا دا.

له بهر ئه وه (ئه بویه کر) و محهمه د هه ردووکیان هاتنه سه ر ئه و بیره ی که (عائشه) چاکترین ژن دهر ئه چی که بتوانی کاروباری که بیانویه کی خاوه ن نامه ی وه ک محهمه د بیات بهر پیوه، به جۆریکی وایش بی که بتوانی پال به محهمه ده وه بنی بو ئه مه ی بیته ماموستایه کی هه موو ره گزی مرۆقابه تی له وی دا محهمه د، دیار بیه که ی (ئه بویه کر) ی وه رگرت به لام (عائشه) هیشتا پی نه گه یشتبوو به پیی قسه ی ئه مو ئه و ئه و کاته (عائشه) له ته مهنی نو سالی دا بووه محهمه دیش نه چووه ته باخه لی، تا ته مهنی گه یشتو ته یانزه سالی... له گه ل ئه مه یشدا (محهمه د عه لی) هه ندی به لگه ی هینا وه ته وه، به راوردیکی هاتنه خواره وه ی هه ندی به ندی ناو قورئانی شی کردوه، له وانه وه ده ری ئه خات که محهمه د عائشه ی له ته مهنی نو سالی و ده سالی دا خواستوه له ته مهنی چواره سالی و یانزه سالی شدا چۆته باخه لی...

سا له هه ردوو قسه که، ئه میان راست بی، یان ئه ویان، ئه وی به لای ئیمه وه بایه خی هه بی ئه وه یه که عائشه له کاتی شوو کردنی ته مهنی که م بووه له وه یشه وه پزیشک (محمد حسین هیکل) ده ری ئه خات که: (ئه وه به هۆشی مرۆقدا ناچی، که عائشه له و ته مهنه بچووه که دا بوو بی و محهمه د هه زی لی کرد بی)... وادیاره خۆشه ویستی و دلدارییان له دوا ی ماره کردن په یاد بووه له مه وه دهر ئه که وی که ماره کردنی عائشه ییش، وه ک ماره کردنی (خه فسه کچی عومه ر کوری خه تاب) بووه پیغه مبه ر له وانه مه به سی ئه وه بووه که په یوه ندیی ناوه ند خوی و ئه و دوو برادۆسته به هیتتر بکات، که هه ردووکیان وه ک کار به دهستی ئه و وابوون...

هۆی ژن زور هینانی پیغه مبه ر به زه یی پیا هاتنه وه بووه

(محهمه د عه لی) له سه ر قسه ی خوی ئه روا ت ئه لئ: ئه و چه ند شه ره ی که له سالی دووه می کۆچ کردنی پیغه مبه ردا قه ومان، ژماره ی پیاوان و خاوه ن، خیزانانی که م کرده وه... جا له ماوه ی شه ش ساله که ی ناو شه وشۆره کاند، محهمه د ژنه کانی تری خوی ماره کرد... له و کاته دا میتردی ئافره تیکی ته مهن بچووکی هه رزه کار و جوان بوو له بهر ئه وه ژن هینانه کانی محهمه د له بهر ئاره زوو کردنی جوانی نه بوه باوه جوو ئه و ههر له تافی کورپینییه وه، زال بوو بوو به سه ر ئالۆش و خرۆشی ره گه زبازی خویدا ئه وه ییش به میشکا دا ناچی که محهمه د له پاش ته مهنی کی پتر له په نجا سالی، له پر وه رگه ری و بیته پیاویکی ژن باز!... ئه و، له راستیدا، هۆی ژن هینانه کانی ئه وه بووه، که به زه یی به و ئافره تانه دا

هاوتۆتەو، كە پياوھەكانيان لە دەست چووە و كەسيان بۆ نە ماوئەتەو بە خەتەيان بکات چوئە زۆر بەی ژنە كانی پێغەمبەر بێتەوژن بوون كە ماری کردوون!... (بوسوبرت سمیث) یش ئەم بیروباوەرە پەسەند ئەكات...

رووداوە كانی ئەو سەر دەمەیش هەر راستیی ئەمە دەر ئەخات... چونكە ژيان لە شاری مەدینەدا ئاسان و هەرزان نەبوو... خۆ بە تاییبەتی بۆ مەمەد، یەجگار ناخۆش و ناھەموار بوو... چونكە نیوێ دوورگەیی عەرەبستان بە جاریك بەرامبەری وەستا بوو، بە گژیا ئەچوو... جا لە ژيانیکێ وادا، مەمەد، ئەچێ بەدوای بەزمورەزمی ژن هێناندا بگەرێ؟!... بێجگە لەو مەمەد رۆژانی خۆی بە گێرە و كێشە و ئەرک و ئازارەو رانەبوارد... بە چارە کردنی گێروگرفتی ئەو كۆمەلایە تییەو خەریك مابوو كە پێشەوایی ئەکردن، خەریکی خۆ ئامادەکردن بوو بۆ ئەو جەنگانەیی كە پەیتا پەیتا لیتی ئەقەومان... كە شەویش داتەھات، لە گەل ئەو هەموو ژنانەیشدا كە هەییوو، دەستی نەئەكرد بە بەزمورەزمی ژن و مێردیی... تەنانەت بە لگەیی تەواویش هەییە بۆ ئەوێ كە نیوێ شەو یاخود لە سێ بەش دووبەشی شەو بە خوا پەرستان و لە خوا پارانەو هەو رانەبوارد...

چونكە مەمەد هەر واپوو، لە هەموو سەر دەمێكێ ژيانیا هەر لەو دەمەو كە هەتیوو و هەژار بوو تا بوو تە پێشەوایی و سەرداریكێ واکە بەرامبەر (كیسرا) و (هەركولی) وەستاو، هەر ئەو پياوھە گیانییە بوو كە هەموو دەم خۆی لە بەزمورەزمی جیهانی و ژيانی دەوڵەمەندانە دوور خستۆتەو و هەژارانەیش ژيانی بە سەر بردوو هەرچی ناوماڵێكێ بوو، بریتی بوو لە رایەخێك كە لە گەلای دارخورما دروست كراو بەو هەموو رەقی و ناخۆشییەو لە گەل گۆزە ئاویكدا... جا پیاویك بەدوای مێبازی و دامرکاندنی ئالۆشی خۆیدا بگەرێ، ئەم جۆرە كە لوپەلەیی ئەبێ؟!...

مارە کردنی بێتەوژن لە بەرچی بوو؟

(مەمەد عەلی) دەست ئەكاتەو بە پێشاندانی ئەو هۆیانەیی كە مەمەدیان خستۆتە سەر ژن هێنانی زۆر ئەلێ: ئەو شەرانی كە لە ناو ئەند ئەو شەش سالدە هەلگێرسان، بوون بە هۆی ئەوێ كە زۆر لە ئافەرەتە موسولمانەكان مێردەكانیان لە دەست بچێ بە تەنشت پێویستی ژبانەو، پێویستی دامرکاندەوێ ئارەزووی رەگەزبازیش كاری خۆی ئەكرد. هەموو سەرداریكێ تێگەیشستوو و چاكە خوازیکێ كردهو و رەوشت بڵندیش، لیتی ئەو شایەو كە بێر لەو بێتەوژنانە بکاتەو ئاخۆ چییان بە سەردێ بە هۆی ئەو دوو

پێویستیەو: (برسیستی) و (رەگەزبازی)، بێتەو گەر چارەبەکیان بۆ نەدۆزیتەو؟!... خۆ ئەگەر ئەو چارەبە نەدۆزرایەو، بێ گومان كۆمەلایەتی ئەكەوئیتە تێك چوون و داپزانندنەو!... جا لە بەر ئەو بوو كە پێغەمبەر ژنانی لەوانە ئەهێنا.

مەبەسیشی لەو ژن هێنانانە ئەو بوو، كە رێزیک لە بێرەو ریبی خۆ بە كوشت دانی مێردەكانیان بگەرێ، بۆ ئەمەیی موسولمانەكانی تریش تیرش بکاتە سەر خۆبەخت كردن لە پێناوی ئایینی ئیسلامەتیدا... هەر وەها مەبەسیشی ئەو بوو كە موسولمانەكان تیرش بکاتە سەر ئەوێ چا و لە خۆی بکەن و ژن لەو بێتەوژنانە بەهێن تا بیان پارێزن لە برسیستی و داوێن پێسی!...

چوارەم بەشی ژيانی مەمەد، گرتنی مەكەیی تیا روودا، لە گەل دامەزراندنی ئیسلامەتیدا بە تەواوێ... جا ئەگەر مەمەد لەوانە بوايە كە ژنی زۆریان ئەهێنا بۆ دامرکاندەوێ ئالۆشی رەگەزبازی خۆیان، یاخود بۆ خۆش رابواردن و بەزمورەزم، ئەم سەردەمە لە هەموو سەر دەمێك باشتر دەستی ئەدا بۆ ئەو... بەلام ئەو لەم ماوئەیدا هێچ ژنیكێ بۆ خۆی نەخواست!

پزیشك (هەيكەل) لەم رووئەو ئەمەیشی ئەخاتە سەر، كە ئەلێ: ئەمە زۆر سەیرە كە (خەدیجە) چەند كوروكچیکێ بۆ مەمەد دا بە دەستەو تا مەمەد گەیشتە نزیک تەمەنی پەنج سالی... هەر وەها (ماریە قبطی) یش كورپیکێ لە مەمەد بوو، ناوی (ئیبیراهیم) بوو، لە تەمەنی شەست سالی مەمەد دا... كەچی لەم دوو ژنەیی بەو لاو هێچ ژنیكێ تری منالی نەبوو... لە گەل ئەمەیشا هێچ ژنیك لە ژنەكانی تری مەمەد، بەرھەلستێكیان لە بەر دەمدا نەبوو بۆ منال بوون هەر وەها لە توانایشیاندا بوو كە سکیان پریبێ و منالیشیان بێی...

جا لەم كارەساتانەو پزیشك (هەيكەل) ئەو تێ ئەكات كە ژن هێنانە كانی مەمەد بۆ مەبەسی بەزمورەزم و رابواردن نەبوون!...

هەندى ھۆى بن ھاوتا كە پاكانە بۆ ۆن زۆر ھىنان ئەكات (۱)

پەزىشك (ھەيكەل) لە لىكۆلئىنەو كەيدا، بەتەواوى بۆى دەرئەكەوئ، كە محەمەد، لەكاتى ئاساييدا، ئامۆژگارىيە و كەردوو كە لە ژنىك زۆرتر ماره نەكړئ... لەگەل ئەمەيشدا بەپىي كەينەوبەينەى بى ھاوتاي ئەو ژيانەى كە كۆمەلايەتى ئىسلامى تىابوو، لەو سەردەمەدا، پىي ئەوئ داوھ كە ھەتا چوار ژنىش بەپىيئى بەمەرجى مەتردەكە بتوانى دادپەرورانە لەگەلئاندا بچوولئىتەو... ئەو كەينەوبەينە بى ھاوتايەيش لەكاتى جەنگدا پروويان ئەدا... پاش ئەو ئەلئ:

(بۆ چ دانىشتوانى خاكەكانى ئەوروپا، لەم چەرخەدا، كەدواى شەرى گەورە كەوتوو، ئەتوانن ئەو بەلئىن كە ياساى ژن ھىنانئىكى يەك ژنى لە راستىدا بەكار ئەھىيئى، بام لە پرووى ياساى فەرمانرەوايشەو بەسەر زارى بەكارھىيئى؟!...)

ئاخۆ ھۆى پشپىيى ئابوورى و كۆمەلايەتى پاش شەرى گەورەيش ناگەرئىتەو سەرئەوئەى كە يارمەتییەكى رەوا و پەسەند لەناوئەند ھەردوو رەگەزدا پەيدا نەبوو بەھۆى ژن و مەتردى پىك ھىنانەكەو (۲)؟ كە ئەگەر ئەو يارمەتى دانە لەناوئەند ھەردوو رەگەزەكاندا لە ئارادابووايە، بارى ئابوورى و كۆمەلايەتى گشتى تا ئەندازەيەك لەنگەرى خۆى پى ئەگىرايەو؟!..)

مامۆستا (عەقاد) يش ئەو ئەخاتە سەر قسەكەى ئەو ئەلئ: محەمەد كە ژنەكانى خۆى

(۱) ھەرچەند لەم بەشەدا نووسەر ھەندى ھۆى دەستنيشان كەردوو، بەلام جۆرە تىكەلئى و ناپىكەكى تىدا دەپىين، (محمد على الصابونى) لە (تفسير آيات الأحكام) كەيدا چوار ھۆكارى سەرەكى و بەھىزى ديارىكردوو: (التعليمية، التشريعية، الاجتماعية، السياسية) كە ھەرىكە لەمانەى بەدريئى شى كەردۆتەو و لەسەريان داوھ (ل ۲۱۸ - ۳۲۷) ھەروا ناوى ھاوسەرەكانى محەمەدى (د.خ) بەپىي مەتروى بوون بەھاوسەرى، نووسىو و لەسەر ھەرىكەشيانى نووسىو: (خەديجە كچى خوەبىلد، سوودە كچى زمە، عايشەى كچى ئەبويەك، حەفسەى كچى عومەر، زەينەب كچى جەحشى ئەسدى، زەينەب كچى خەزىمە، داىكى سەلمە - ھىند كچى ئەبى ئومەييە مەحزومى، داىكى حەبىبە - رەملە كچى ئەبى سفیان، مەيمونە كچى حارىسى ھىلالى، جويىبە كچى حارىس و سەفە كچى حويبى ئەختەب) خوا لىيان خۆشئ. (ل ۳۲۷ - ۳۳۸).

بۆ زياتر پروانە: محمد على الصابونى - روائع البيان تفسير آيات الأحكام... دار أحياء التراث العربي.

(۲) راستتر: بەھۆى پىكەھىنانى ژن و مەترديەكەو، يان... خىزانەكەو

ھەل ئەبژارد، لەسەر ئەو بنچىنەيە ھەلئى ئەبژاردن، كە ئەو ئافرەتە دامابوون لەسەر داللادانئىكى بەپىزانە.

ياخود چاكەى گشتى واى پى ئەويست كە خزمایەتى بگريئ لەگەل گەورەكانى عەرەب و دەسەلاتدارەكانى عەرەبستاندا، چ لەگەل ئەوانەدا كە دۆستى بوون، چ لەگەل ئەوانەدا كە دۆزمنى بوون ھىچ ژنىكى محەمەدئىش نىبە كە لەسەر ئەم دوو بنچىنەيە نەخوارابى. تەنانەت (عائشە) يش كە كچ بوو و كچىكى شەنگوشۆخ و جوانيش بوو ھەر لەسەر ئەم بنچىنەيە ھىنانئى!

ماوەتەوھ شتىكى تر: محەمەد، بۆچ بۆ خۆى، گوئى نەئەدايە ژمارە لە ژن ھىناندا و كەچى بەموسلمانەكانى ئەگوت لە چوار ژن زۆرتر مەھىين؟ (۱).

وھرامدانەوئ ئەم پەرسە ئاسانە چونكە قورئان ژمارەى ژن ھىنانى دياردى نەكردبوو، تا محەمەد لە ھەموو ژن ھىنانەكانى خۆى بووبووئە!

ئىمەيش بۆيەكا ئەمەندە درئەمان بەم گەتوگۆيەدا، لەبابەت ژن ھىنانەكانى محەمەدەو، چونكە دۆزمنە زمان درئەكانى محەمەد، ھەموودەم لەم لايەو، ھوروزمىيان ئەبەردە سەر ژبانى تايبەتى محەمەد، بۆ ئەمەى لەسايەو پايەى كەم بگەنەو.

محەمەد خاوەن خىزان

محەمەد، وپنەيەكى بلئدى خاوەن خىزانەكان بوو ئەو بوو ھەندى لەمەويئىش، لە ھەندىك لە كەردەوكانى محەمەد دوواين لەگەل ژنەكانىا لەگەل دەس و پىتوھنديشا، ھەروەك ئەوان، نەرم و دل فراوان و چاو پۆش بوو (ئەس كورى مالك) گىرئابوويەو كە لە ماوئەى ئەو دەسالەدا كە نۆكەرى ژئىر دەستى محەمەد بوو، نەجارتىك توورەيى لئ دىبوو، نە جارتىك گلەيى، گوتبووى: جارتىك محەمەد ناردبووى بۆ فرمائىك لەرئىگا گەيشتبوو بەچەند مائىك يارىيان ئەكرد ئەويش بەسەيركردنى خەرىك بووبوو...

(۱) خواى گەورە بۆ ئەمە دەفەرموئ (يا أيها النبي إنا أحللتنا لك أزواجك اللاتي آتيت أجورهن وما ملكت يمينك مما أفاء الله عليك وبنات عمك وبنات عماتك وبنات خالك وبنات خالاتك اللاتي هاجرن معك وامراً مؤمنة إن وهبت نفسها للنبي إن أراد النبي أن يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنین قد علمنا ما فرضنا عليهم في أزواجهم وما ملكت أيمنهم لكي لا يكون عليك حرج وكان الله غفوراً رحيماً. الأحزاب / ۵۰)

منالہ گانی محمہد ... چاکہ کردنی لہ گہل مروث و گیانہ بہرہ

محمہد باوکیکی دلنہرم و دلنہسوز و خاودن بہ زہیبی بوو لہ خاتوو (خدیجہ) دوو کور و چوار کچی بوو... ہر دوو کورہ کھی بہ منالی مردن... بہ مردنیان محمہد زور دلئی شکا... خہمباری لئی جیا نہ ئہ بووہ وہ... بہ لآم کچہ کانی خوی چاودیری کرد و پتی گیاندن... دانی بہ شوو بہ و پیاوانہی کہ لہ دانگی خویاندابوون... لہ پیش مردنی خویدا، سیان لہ کچہ کانی مردن... لہ پاش مردنی خوی ہر (فاطمہ) مایہ وہ، کہ ئہ ویش زنی (عہ لی کوری ابو تالیب) و دایکی (حسہن و حوسین) بوو.

کہ پیغہ مہر تہ منی گہ یشتہ نزیک شہست سالی لہ (ماریہی قبطی) کورپکی بوو، دلئی زور پی خوش بوو ناوی نا (ٹیبراہیم)، بہ ناوی (ٹیبراہیم) پیغہ مہر وہ... یہ جگار ہوگری ئہ کوری بوو تہ نانہت کہ ئہ بدی، دلئی نارامی بی ئہ گہ یشت، دہروونی ئہ کہ وتہ سہرہ وتہ وہ.

بہ لآم کورہ کھی نہ گہ یشتہ تہ منی دوو سالی، گیانی بہ خاک سپارد... محمہد، بہ مردنہ کھی یہ جگار دلئی شکا بہ بی دہنگی و نارامہ وہ بوی گریا ہندی کہس لہ موسلمانہ کان ویستیان خہمہ کھی پرہ ویننہ وہ، ئہ وہیان بیرخستہ وہ کہ خویشی گوتوویہ تی خہفت مہدن بہ دلئی خوتان گوتی: (من نہمگوتوہ خہفت مہخون).

گوتوومہ شیبون و گریان مہکن و دہنگ بہرز مہکنہ وہ ئہ خہفتہ تیش کہ بہ منہ وہ دیارہ ہی ئہ وہیہ کہ لہ دلما پی شوینی خوشہ ویستی و بہ زہیبی پیاہاتنہ وہ ماوہ تہ وہ ہرکہ سیکیش بہ زہیبی پیاہاتنہ وہ لہ دلئا نہ بیت، کہس بہ زہیبی پیاہاتنہ وہ!.

یہ کییک لہ کردہ وانہ ییش کہ دلنہرمی و بہ زہیبی پیاہاتنہ وہی پیغہ مہر دہرئہ خات، ئہ وہیہ: جارپکیان (حسن) کی کچہ زای کہ کوری (فاتیمہ) و (عہ لی) بوو دیتہ ئہ و ژورہ وہ کہ پیغہ مہر نوپڑی تیا ئہ کات کہ تہ ماشا ئہ کات پیغہ مہر لہ نوپڑہ کہ دا نوشتا وہ تہ وہ بہ سہر زویدا، سواری پشتی ئہ بی محمہد بہ تارہ زوو درپڑہ ئہ دا بہ کپنووش کیٹسانہ کھی خوی بو خوا.

کہ ہندی لہ ہاورپکانی ئہ وہی لی ئہ پرسن، ئہ لی: (کورہ کہم سواری پشتم بوو بوو منیش حزم نہ کرد زوو لہ پشتمی بہینمہ خوارہ وہ!) پیغہ مہر ہرچہ ند گوتی لہ گریانی منالیک بوایہ نوپڑہ کھی خوی کورت نہ کردہ وہ، بو ئہ مہی بچی بہ ہاوارئ منالہ کہ وہ وژیبری بکاتہ وہ.

کاتیکی زانیبوو محمہد بہ دوایدا ہاتبوو، لہ پشتہ وہ کراسہ کھی راکیشا و پی ئہ کھی بہ (ئہ نہس) ی پیوای گوتبوو: (بو کویم ناردوویت برؤ!...)... ئہ و پایہیہی (ئہ نہس کوری مالک) دہستی کہوت لہ ناو زاناکانی ئیسلامدا، وک یہ کییک لہ چوار پیغہ مہر چوار نایینہ کان^(۱)، بہ لگہ یہ کہ بو ئہ مہی کہ نایینی ئیسلام جیاوازی نہ خستبوہ ناو تاک و تہ راکانی کوزمہ لایہ تیپہ وہ تہ نانہت ماوہی بہ نوکہ ریش دابو کہ بیٹہ زانا و پیغہ و!...

محمہد ئہ وہی ئہ زانی کہ ژبانی ناومال، چونکہ ہر لہ سہر یہک رہوش تہ روات بہ رپوہ^(۲)، ٹافرہ تہ کان وہرس ئہ کات لہ بہر ئہ وہ ماوہی ئہ دا بہ ژنہ کانی کہ لہ مالیدا بہ خوشی و بہ زمہ وہ، تا ئہ نڈازہ یہک، رابویرن... گالتہ و گہ پی لہ گہ لدا ئہ کردن، بہ شیرینیہ کہ وہ ئہ دیدواندن...

لہم بابہ تہ وہ ئہ گپنہ وہ، کہ محمہد روظیکیان بہ پورپکی خوی گوتوہ کہ ناوی (صفیہ) بووہ: (ہیچ پیترنیک ناچیتہ بہ ہشتہ وہ!)... پورہ کہ یشی لہ داخانا ئہ گری!... محمہد ییش دہمودہست بوی روشن ئہ کاتہ وہ، کہ خوا بہ لینی داوہ بہ وانہی ئہ یانخاتہ بہ ہشتہ وہ، کہ سہر لہ نوئی تہ منیان تازہ ئہ کاتہ وہ و ئہ یانکاتہ وہ بہ ہر زہ کار!...

(عائشہ) ییش گپنہ وہ، کہ روظیکیان خوی و پیغہ مہر چونہ تہ دہرہ وہ بہ نیازی گہشتیک، ئہ وساکہ (عائشہ) بچووک و لہش سووک بووہ لہ روظیشتنا، محمہد و ئہ دو اکہ وتن لہ کاروانہ کہ... پاشان پنی گوت:

(وہرہ من و تو گرہو بکہین، بزاین کامان پیش نہ کہوین)... عائشہ ییش پیشی کہوت... محمہد لہ ودا بی دہنگ بوو بو جارپکی تر کہ چونہ وہ دہرہ وہ، بو گہشتیک تر، دیسانہ وہ محمہد داوای گرہوی راکردنی لہ عائشہ کردہ وہ... بہ لآم عائشہ لہ و دہمہ دا ہندی کہ لہ و بوو بو... ئہ مجارہ محمہد پیشی کہوت... ئنجا محمہد بہ پیکہ نینیکہ وہ بہ عائشہ ی گوت: (ئہ مجارہم بہو جارہت!...)...

(۱) مہبہستی لہو چوار ئیمامہ یہ کہ پیغہ وایی ہر چوار مہزہ بہ کھی ئیسلامیان کردوہ و بناغہ دانہ ربانن، بہ پتی قوناعی میٹووی سہرہ لڈانیاں تہ مانہن:

۱- ئیمامی حنہفی (ابو حنفیہ نعمان کوری سابت ۸۳-۱۵۰ ک).

۲- ئیمامی مالیک (مالیک کوری ئہ نہس ۹۳-۱۷۹ ک).

۳- ئیمامی شافعی (محمہد کوری ئیدریسی شافعی ۱۵۰-۲۰۴ ک).

۴- ئیمامی حنہبل (ئحمہد کوری حنہبل ۱۶۴-۲۴۱ ک)

(۲) بہ لکو: لہ سہر یہک رہوت (وتیرہ) دہروات...

ژیانی دەرۆشانە ی پێغه مەبەر

له دواییدا ئهوه ئه لێین، که ئه م لاپه رانه هه رچهند زۆرن، به للام له راستیدا هه ر سووچیک له ژبانی پێغه مەبەر دهرئه خه ن!... محمه مد ئه و پیاوه بوو: گه یشته پله ی هه ره به رزی پایه داری و گه وره یی، که چی هه یچ له خۆی نه گۆزی چونکه ئه و هۆگری بابه تی جیهانی نه بوو... بۆ سایه و مایه و پایه ی جیهانی تی نه نه کۆشا... هه موو جارێک به هاوڕێکانی خۆی ئه گوت:

(من نه خونکارم، نه پیاویکی زه بر به دهستم له راستیدا من کورێ ئافره تێکی مه که ییم که گۆشت و ئاوی ئه خوارد^(۱).)

محمه مد هه ر ته نیا کراسیکی لۆکه ی هه بوو لباده یه کیشی له به ردا بوو، چمکه کانی ته نگ و ته سک بوون به بازووی که وایه کیشی هه بوو، له وانیه که له (عمان) چنرابوو... لباده یه کی (یمانی) یشی هه بوو، له هه ندی رۆژانی تایبه تیدا له به ری ئه کرد... له پێخه فیکیشدا ئه نوست که دۆشه که که ی، ناوی، پرکرا بوو له پووش هه ندی جار له سه ر رایه خیتی پووشی خورما ئه نوست یان له سه ر بالا پۆشه که ی خۆی ئه نوست به نوشتاوه یی... جارێکیان (عائشه) ئه و بالا پۆشه ی بۆ چوارتوی کردبوو، به زه یی پیا ئه هاته وه، نه ک نازی له شی بگات که محمه مد چوه سه ر پێخه فه که ی له عائشه ی پرسی:

(ئیمشه و پێخه فه که م بۆچ وا ئه ستووربووه؟!). که عائشه پیتی گوت له به رچی وای لی کردووه، پیتی گوت: (وهک خۆی لی بکه ره وه) جاری وایش هه بوو، مانگیک به سه ر ئه چوو، که چی له به ک مال له ماله کانی محمه مد دا ئاگریک نه ئه کرایه وه، نانێکی پی بکری، یاخود چیشتیکی پی لی بنری واته گێپرایه وه که محمه مد و خیزانه کانی له سه ر دووشت ئه ژبان: ئاو و خورما!... هه ره ها گوتراوه: (هه یچ جارێک نه بووه پێغه مەبەر دوو رۆژ له سه ری که له نانی جۆتیری خواردی!).

که محمه مد که وته سه ره مه رگه وه و خه ریک بوو گیان بدات، له پر خه به ری بووه وه و له ژنه که ی خۆی پرسی: حه وت دیناره زێره که ی هه مه، له کوپیه؟ فه رمووی: هه ر ئیستا بیه شه وه به سه ر هه ژارندا پاش ئه وه له هۆش خۆی چوه وه که ئه مجاره هاته وه هۆش

به للام چاکه خوازیبه که ی محمه مد، هه ر له مه نده دا نه وه ستا. ئه و هه ر بۆ مرۆقایه تی چاک نه بوو گیانه به رانیشی ئه گرته وه!.

خۆشی به دهستی خۆی ئاوی ئه کرده ئامانیکه وه و ئه یدا به پیشیله بیخواته وه... ئامۆژگاری موسلمانه کانیشی ئه کرد، ئه یگوت: (هه ر چه ند سواری ئه م چوار پێیانه بوون، به شی خۆیان بیانه سه یینه وه)

(که گیانه به ران به کارئه هیئن، له خوا بترسن نازاریان مه ده ن، تا له ته ندروستیدا نه بن، سواریان مه بن، تا له ش خۆش نه بن، گۆشتیان مه خۆن...) واتا به چاکی سواریان بن، به چاکی بیانه خۆن.

یه کیک له و چیرۆکانه ی بۆ موسلمانه کانی ئه گێپرایه وه، ئه وه بوو: که جارێکیان ئافره تێکی داوین بیس و سۆزانی، به لای سه گیکدا ئه پروات سه گه که له تاو تینویتی ئه که ویتته گیانه لالا.

سۆزانیبه که ییش که وای ئه بینی، ده موده ست پیتاوه کانی خۆی دائه که نی و بۆی پر ئه کات له ئاو ئه یداتن بیخواته وه خوا له سه ر ئه وه له گوناھی ژنه داوین بیسه که خۆش ئه بی!...

ئه وه یشی بۆ گێپرایه وه که (ئافره تیک خرایه دۆزه خه وه، هه ر له به ر ئه وه ی که پیشیله یه کی به په ت به ستبووه وه نه خۆی خواردنی ئه دای بیخوات نه ئه یشی هیشته پیشیله که، شتومه کی ناو زه وی بخوات)...

جارێکیشبان که له شیریکی هه بوو، نه خۆش که وت هه ره وک به مانیکی خۆی ده رمان بدات، به و ره نگه ده رمانی به ویش ئه دا!...

(۱) بۆ ئه مه خوای گه وره به محمه مد ده لێ که به خه لکه که رابگه یه نی: (قل إنها أما بشر مثلکم یوحی إلیٰ إنا إلهکم إله واحد - کهف/ ۱۰۹)

خۆی، دیسانهوه، له بابەت حەوت دینارە زێرەکهوه پرسى له ژنهکهى کردهوه ئنجا کهزانی
هیشتا دابهشى نهکردوه بهسەر ههژاراندا، فهرمائیکى بهههیز و ههرهت تری پیتدا، گوتى:
(محهمهد که گه یشت بهخوئا و ئەم پارهییهى لهلامابوهوه ناخۆ خوا چى پى بلتئ؟! هەر
ئىستا بیان بهشهرهوه بهسەر ههژاراندا پیتغه مبهر نابت هیچی له پاش بهجئ بمینئ نابت
که سیش کهله پوورى ئەوى پى بیری!)... پاش ئەوه تاوێک بئ دهنگ بوو ئنجا له بهر
خۆیهوه گوتى:

(خوایه بهههژارى بم مرینه بهدهولته مهندى مهم مرینه، بشم خه ره ناو دهستهى
ههژارانهوه!...) .

تهواووو

١٧ - ١١ - ١٩٦٥

مووسا

ئەو پېئەمبەرەى خودا قىسەى لە گەلدا کرد

نووسەرى: دانالى

لە لايەن (ئىسماعىل كامىل) ەو كورت كراو تەو و،

لە گەلېك سەرچاوەى تىرشەو خراو تە سەرى

ئەم نووسراو

[مووسا]، كە لە بابەت چىرۆكى ژيانى «مووسا» پېئەمبەرەو، خودا لېى خۆشى، دەدو، ەى نووسەرى گەورە و مېژوونووسى بەناوبانگ «دانالى» ە. لە لايەن مامۆستا (ئىسماعىل كامىل) مىسرىيەو، كە ئەو یش نووسەرىكى شارەزايە، كورت كراو تەو، لە گەلېك سەرچاوەى تىرشەو خراو تە سەرى، نووسراوېكى زۆر بەكەلك و نايابە. بۆيەكا پېشكەشى خويندەوارانى كوردى دەكەم، تا كە ساپە تىبەكى شۆخ و، شەنگ و، بەهېز و ەپرەتى، نىشتمانپەرەو و، گەلپەرەو و، مەزقەدۆستى وەك (مووسا) پېئەمبەريان بەخەمە پېش چا، كە خەبات و كەردەو پاك و بلىندەكانى لە پېناو دەستخستتەو ەى مافەكانى نەتەو كەى خۆى، جوولەكەكان دا، و، رزگار كەردنيان لە دەست (هەژارى) و (نەخۆشى) و (زۆردارى) كەردى بەگژ «فېرەونى مىسر» دا، و، لەژىر سەرپەرشتى «خودا» دا، ئەو نەتەو كۆلۆ و سەرگەردانەى ئازاد كەرد و ئاراستەى ژيانىكى باشتەر و پاكتر و بلىندترىشى كەرد.

«مووسا» تا جوولەكەكانى ئازاد كەرد، لە دەست زۆردارى سەدان سالانى (فېرەون) ەكانى مىسر و ژىردەستەكانيان، ئەوپەرى خەبات و، ئەوپەرى خۆبەختكەردنى نواند، كە چى لە گەل ئەمەيشدا جوولەكەكان ئازارىكى زۆريان دا، چ بەقسە و، چ بەكەردەو، تەنانەت ئەمەندە سەركىشىيان كەرد، لە گيانى خۆى وەرسىيان كەرد. لە گەل ئەمەيشدا (مووسا) لەژىر چاودىرى خودادا، لەژىر ناوى «تەورات» دا، دەستورىكى وا رېكۆپىك و جوان و پەسندى بۆ ژيانيان دامەزەند، كە ەتا ئىستاكەيش كە (۳۳۰۰) سال پترى بەسەردا رۆيشتو، كار لە ژيانيان دەكات و، دەيانپارتىزى و، پېشيان دەخات و، چىگايەكى بلىنديشيان لەناو شارستانىتى جىهاندا بۆ دەكاتەو.

پېئەمبەرەو ئەو یش بلىين كە (مووسا) چونكە پەرەردەى دەستى خىزانى فېرەون بو، بەيەكېك لە چىنى ەره دەسەلاتدار و ەره دەولەمەندەكانى مىسر دەژمىررا. بەلام خواناسىيە بەهېزەكەى، كە فېرى (نىشتمانپەرەرى) و (گەلپەرەرى) و (مەزقەدۆستى) ەى كەردبو، پالى پېئەنا ەموو ساپە و ماپە و پاپەيەكى خۆى و، ەموو ەيز و دەسەلاتىكى خۆى و، ەموو خۆش رابواردنىكى شاهانەى خۆى لە پېناو ئازادكەردنى نەتەو كەى خۆيدا بەخت بكات، رەنج و تەقەللا و، برسېتى و، پروتى و، ەژارى و، دەربەدەرى و، كزى و نەبوونى و، ئەرك و، ئازار و، ەرهشەى كوشتن و، رېسوایى لە پېناو (بېروپاوەر) ەكەى خۆيدا تووش ەات. بەلام نە كۆلى دا و نە وەرە بەردا. ەر لەسەر خەباتى خۆى رۆش، تا بەئامانجى خۆى گەيشت. واتا: گەلى جوولەكەى رزگار كەرد لە دەست زۆر و ستەمى فېرەون و، دەرگايەكى گەورەيشى لى كەردەو بۆ دوارۆزى، كە بەتەواو ەتى رزگارى بېى لە دەست (زۆردارى) و (هەژارى) و (نەخۆشى) و (نەخويندەوارى)، ەرهو ەا لە كۆزى (شارستانىتى) یشدا بگاتە ئەوپەرى پېشكەوتووى و كامەرانى و سەربلىندى.

«مووسا» تا جىهان بىئى وەك نموونەيەكى خوداناس و مەرد و خەباتكار و نىشتمانپەرەو، لە يادى ەموو مەزقە تىدا دەمىن و چاوى لى دەكرى. (جوولەكەكان) لە سەردەمى (مووسا) دا، زۆر ناشى و بەدخوو بوون. دىليەكە (۴۳۰) سالى بۆ فېرەونەكانى مىسر بەدەردىكى واى بردبوون، كە لە كەلكى پىاوەتى خستبوون. سەرنوشوستى و پارەپرستى نىشانەى سروشتيان بو، لەبەرئەو گەلېك جارى و ەبوو، مووسايان ئەمەندە لە گيانى خۆى وەرس دەكەرد. لە خودا دەپارايەو كە رزگارى بكات لە دەستيان. كە چى كە دەهاتەو سەرخۆى دەستى دەكەردەو بەخەباتە بەرز و پىرۆزەكەى خۆى.

«مووسا» مەرد، بەلام ەتا جىهان ەيە، ناوى ەر بەزىندووتى دەمىنئەتەو، چونكە نەتەو ەكى زىندو كەردەو، بەلام بەجۆرىكى و ەها كە لە پاش ماو ەيەك لە دىليتى دەستى خۆشيان رزگاريان بو، واتا دەستيان داپە خوداناسى و بوون بەگەورەى خۆيان. ئىتر لەوساكەو دەستيان كەرد بەگەشەكەردن و پېشكەوتن و دەسەلات پەيدا كەردن، بەجۆرىكى وا كە لە شارستانىتىدا گەبشتنە پاپەيەكى يەجگار بلىند. ئەوساكە نىكەى سالى (۱۹۰۰) ە زايىن بو، بەلام كە لە دەستورەكانى ناو «تەورات» ەكەى «مووسا» لايان داپەو، ەمىسان سەرنەنگرى بوونەو. كەوتنەو ژىردەستى ئەم و ئەو، پەرت و بلاو بوونەو بە ەموو لايەكى جىهاندا. تا ئەم چەرخەيش ەر لەناو ئاوارەبى و، دەربەدەرى و، سووكى و، رېسوایىدا ژيان، بەلام لەم سەدەبەدا، دووبارە ئەو رېگايەى (مووسا)

هه‌ندیگ ده‌لین مووسا هه‌ر نه‌بووه!

هه‌ندیگ کەسی وا هه‌ن ده‌لین مووسا هه‌ر نه‌بووه. هه‌روه‌ها هی وایش هه‌ن ده‌لین «هۆمیرۆس» و «شکسپیر» یش هه‌ر نه‌بوون، ئەوه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که ئەو که‌سانه ئەوه‌نده گه‌نده پیاون، ناتوانن له که‌سایه‌تی ئەو جوژه گه‌وره پیاوانه تی بگهن، له‌به‌رئه‌وه وایان پی خۆشتره که بلین هه‌ر نه‌بوون!.

«مارک توین» ی نووسه‌ر، که وه‌رامی ئەو جوژه که‌سانه ده‌داته‌وه، به‌ته‌وسیکه‌وه وا ده‌لی: «ئه‌گه‌ر هه‌ر ده‌ نامۆ‌گارییه‌که، مووسا نه‌بنوسیب؛ بێگومان ئەوی نووسیویتی، که‌سیکی تره، که هه‌ر ناوی مووسایه!!».

وتاریه‌تیکی قسه نه‌سته‌قیش جاریکیان گوتبووی: مووسا گه‌وره‌ترین که‌سیکی میژوویییه که هه‌رگیز نه‌ژیاوه!! یه‌کیک له گوتگره‌کانیشتی لیتی هه‌لده‌سیتته سه‌رپی، پی ده‌لی: «گه‌وره‌م! وا ده‌رده‌که‌وی ده‌ته‌وی بلتی: مووسا گه‌وره‌ترین که‌سیکی «هه‌لبه‌سترا»ه، به‌لام تا سه‌ر ناوی به‌زیندووییته ده‌میته‌وه!!».

خۆ ئەگه‌ر هیچ به‌لگه‌یه‌کی «زانیاری» یش نه‌بی له‌سه‌ر نه‌بوونی میژوویی مووسا که‌سایه‌تییه زیندووه‌که‌ی مووسا بووه‌ته هۆی په‌یدا‌بوونی «نووسرا‌خانه» یه‌کی ته‌واو له به‌ره‌می می‌شک و بیره‌شت دروستکه‌ره‌کان... جا ئەم که‌سایه‌تییه کاربگه‌ره‌یه له پێشکه‌وتنی مرۆفایه‌تیدا، که ده‌مانه‌وی زیندووی بکه‌ینه‌وه له‌ناو می‌شکاندا...

ئهو خه‌وه‌ی فیرعه‌ونی دله‌نگ کرد!

ئهو وینه‌ی مووسایه که دیتته پیش چاوی خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی ئیمیرۆوه، بریتیی له به‌ریکی تیکه‌لی چیرۆکه‌کانی ناو «ته‌ورات» و، ئەفسانه‌ی عیبرانییه‌کان. ئەمانه هه‌موویان له‌سه‌ر ئەوه ریک ده‌که‌ون که مووسا مندالیتی جووله‌که بووه. باوکیشی که ناوی (عه‌مران) بووه کوری (قاهبت) کوری (لاوی) کوری (یه‌عقوب) کوری (ئیسحاق) کوری (ئیسراهم) بووه، که له چینی به‌رزی عیبرانییه‌کان بوون. دایکیشی که ناوی (یوکان) کچی (لاوی) بووه، (عه‌مران) ی برا‌زای خۆی ماره‌ی کردووه، سێ مندالی لێ له دایک بووه: (هاروون) و (مه‌ریه‌م) و (مووسا). جا که مووسا له دایکبووه، دایکی شار‌دووتیییه‌وه، نه‌وه‌ک می‌سرییه‌کان سه‌ری بپرن! چونکه له پیش له دایکبوونی مووسادا «فیرعه‌ون» خه‌ویکی وای دی، ئەوه‌نده‌ی تر رقی له جووله‌که‌کان هه‌لسا. له خه‌ویدا وای

له‌گه‌ل باو و باپیرانیاندا پێیدا رویشتبوو، گرتیان‌وه، خودایان ناسیییه‌وه و رینگای چاکه‌یشیان گرت‌وه‌به‌ر. یه‌کیان گرت‌وه‌وه، مه‌ردانه خه‌باتیان کرد‌وه‌وه، خۆیان له دست زۆر و سته‌می زۆریه‌ی گه‌لان و، فه‌رمانه‌روایانی جیهان رزگار کرد‌وه‌وه، ئەمه‌یش هه‌ر بۆ ئەمان ده‌ستوور نییه: هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک رینگای راست نه‌گرێ سه‌رناکه‌وی.

له راستیدا خه‌باتی جووله‌که‌کانی ئەم چه‌رخه، شایانی لیکۆلینه‌وه و، لیکۆلینه‌وه و، سه‌رنجدان و، پێره‌وی کردنه بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیل و ژێرده‌ست و دواکه‌وتوو. به‌لێ وایه (زانست) و (په‌وشت و خووی بلند) و (خوداناسی)، پیکه‌وه، رینگایه‌کن بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌کامی ره‌وای خۆی ده‌گه‌یینه‌ن!... نه‌ته‌وه‌ پێشکه‌وتووه‌کانی جیهان به‌م رینگایه‌دا رووییون... ئەی ئیمه‌ی (کورد‌ه‌واری) بۆچ پێیدا نه‌روین!؟

شاکر فه‌تاح

سلیمانی: ۱۹۶۵/۱۰/۲۱

خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆتنده‌واری کورد

چاوپتیکهوت: ناگریک له (بیت المقدس) هوه بهرپوتهوه و بهرهو میسر دیت!... ئه ویش هرچی جادووگهر و پیاوانی ناینییی ئه ودهمه هه بوو، کۆی کردنه وه بۆ لیکدانه وهی ئه و خه وه، ئه وانیش وایان پت گوت:

«له شاری (بیت المقدس) هوه پیاویک دئ، میسر ییه کان له سهر دهستی ئه ودا له ناو ده چن!...». فیرعه ونیش ده موده ست فه رمانی دا هه رچی مندالیکی نیرینه له ناو عبیرانییه کاندا له دایکبوو سهری بپرن. به للام ده ست له مندالی میتینه نه دن... به م ره نگه ده ست کرا به کوشتنی مناله نیرینه کانی جووله که کان. ئه و نه دهی نه ما بوو قریان تی بکه وئ. له سهر ئه وه گه و ره کانی میسر مقومقویان پتیکه وت، چونه سهر فیرعه ون و پتییان گوت: «ئه و عبیرانییانه ئه و نه ده یان لی کوژرا وه و، ژماره یان که م پوته وه، ئه و نه دهی نه ما وه کار و فرمانی ناو کیلگه که کان و په رستا گاکان و، دروستکردنی ریگاگان، بکه ویتته سه رشانی میسر ییه کان، ئه گه ر به اتیتایه و ازت له کوشتنی جووله که کان بهینایه، ئه وانه ی ده مانه وه ده یان توانی ئه م کار و فرمانانه راپه رپتن». ئیتر له وسا که وه فیرعه ون فه رمانی دا منداله نیرینه کانی جووله که کان سالیکی بکوژرین و، سالیکی ش نه کوژرین... که ئه و ساله داها ت، واز له کوشتنی منداله جووله که کان بهینرئ، (هاروون) له دایک بوو... به للام که ئه و ساله داها ت منداله جووله که کان بکوژرئ، [موسا] له دایک بوو!...

موسا یاری به ریشی شا ده کات!

«خستمانه دلئ دایکی موسا وه که به موسا شیر بدات و گه و ره ی بکات، ئه گه ر ترسایش له وه ی بیکوژن، فرپی بداته زرئ وه. نه ترسی له وه ی تووشی خنکان بیت، یان بکوژریت. بۆ ئه وه خه فته نه خوات. ئیمه بۆ خۆتی ده نیرینه وه ده ییشیکه یین به به کیکی له پتغه مبه ران». (قورئانی پیرۆز)

که موسا لای دایکی خۆی سی مانگیکی مایه وه دایکی ترسا له وه ی پتی بزائن و بین سهری بپرن، له به ره وه بیتشکه یه کی بۆ دروست کرد و به قیروزفت کونبری کرد. پاشان شیر ی دایه و خستیه ناو بیتشکه که وه. ئنجا فرپی دایه ناو رووباری (نیل) هوه به مبه ریه می کچیشی گوت دوای برا که ی خۆی بکه وئ. شه پۆلی نا رووباره که به سووکییه که وه، گه یشته بیتشکه که و هه لئ گرت بۆ که ناری رووباره که که پر بوو له گژوگیا. خۆشبه ختانه، له و کاته دا کچی فیرعه ون ها تبووه ئه و ناوه، مه له بکات. که نیره که کانی ئه و بیتشکه یه یان دۆزییه وه. ئیتر له و سا وه کچه شا به زه یی پتدا ها ته وه و فه رمانی دا نه یکوژن. پاشان

هه لئ گرت و بر دیه لای دایکی. ئه میش هه ر سه یریکی کرد و دلئ پتی دا چوو. به و هیوا یه وه هیشته یه وه، که به کاری خۆی و فیرعه ون بیت، هه ردووکیان بیکه ن به کوری خویان، که خونکار ویستی سهری بپرن، شازن لپی پارایه وه سهری نه پرن. ئه ویش له به ر دلئ ژنه که ی خۆی وازی لی هینا، گوتی: «له وه ده ترسم ئه م منداله له عبیرانییه کان بی و، منیش له سهر دهستی ئه ودا له ناو بچم!...».

ژنی فیرعه ون ناوی منداله که ی نا (مووشه) و اتا: له ئا و ده ره پتیرا و، له ئاوی نیل. منداله که ی هه لگرت و بر دیه به رده م میترده که ی خۆی، پتی گوت: «وه ری گره، بام ببیته رو شنایییه کی چاوی خۆم و خۆت!»، که فیرعه ون منداله که ی لی وهرگرت، (موسا) دهستی برد بۆ ریشه درتزه که ی، یاری پتکرد!... فیرعه ون له تا ودا تووره بوو، دهنگی هه لپری گوتی: «سهری بپرن!!». به للام ژنه که ی لپی پارایه وه، سهری نه پرن. گوتی: «ئه و منداله هۆشی به خۆی نییه تا ئه وه لیکی بداته وه و نه یکات!...». ویستی به لگه به ییتیه وه بۆ راستییی قسه که ی خۆی. پارچه خشلیکی له یاقووت دروستکراوی خسته ده ستییی خۆیه وه، له دهسته که ی تریشیدا به ردییکی دانا. پاشان گوتی: «ئه گه ر منداله که دهستی برد بۆ خشله که، ئه وه دیاره هۆشیا ره و بیر له شت ده کاته وه، بیکوژن، به للام ئه گه ر دهستی برد بۆ به رده که، ئه وه دیاره مندالیکی سا وایه و تیتگه یشتنی نییه، مه یکوژن!...». خشله که و به رده که یان خسته به رده می منداله که، منداله که دهستی بۆ به رده که برد و هه لئ گرت. له به ره وه فیرعه ونیش به نا به دل وازی له کوشتنی منداله که هینا!... به للام منداله که به هیچ دایه نیک دانده مرکا، «مه ریه م» ی خوشکیشی که هه ر له زو وه وه به دوا یه وه بوو، ته ماشای ئه و که ی نه وه به ی نه یه ی ده کرد، چاوی له وه بوو. له مالی فیرعه ون ها ته پتیشه وه و، پتی گوتن: «ئه گه ر ده تانه وئ دایه نیکی عبیرانییان بۆ بدۆزمه وه شیر ی بداتی و به ختوی بکات و پتی بگه ییتن». ئه وانیش پتییان گوت: باشه. (مه ریه م) چوو به دوای دایکی «موسا» و خۆیدا، بۆی هینان، دم و ده ست منداله که مه مکه که ی مژی و شیر ی لی خوارد. ئیتر له وسا وه، ژنی فیرعه ون شیر ده ر خواردان و پتگه یاندنی موسای سپارد به... به م ره نگه خدای گه و ره موسای گه یاندنه وه ناو با و هشی دایکی خۆی، تا چاوی پتی رو شن ببیته وه و، له وه به لاره خه فته تی بۆ نه خوات!.

کاتی که له شیر برایه وه، دایکه که ی (موسا) ی برده وه بۆ مالی فیرعه ون، ئیتر له وسا که وه موسا له ناو کۆشکی فیرعه ون دا گه و ره کرا، وه ک یه کیکی له شازادان په روه رده ده کرا!... پیاوانی ئاین فتری خۆینده وارییان کرد و پتییان گه یاند، هه روه ها چ به ئاشکرا، چ

به نهی، بیروباوهری خوداناسییان برده میتشکییه وه. ئەوانه ئەو بیروباوهرانهیان له بۆره پیاوان دهشاردهوه، بۆ ئەمەیی بهبتپهرستیییه وه خهریکیان بکهن و، بههۆی پێ راگهیانندی فهرمانی خوداکانهوه، ههموو دەم، لەژێر باردا بیاننێتێهوه!

سهرگردهیهتیی سهلمهتیی جهنگ دهکات...

زانستی خوداپهرستیش له ههلیۆ پۆلیسدا دهخوینیت!...

«که گهوره بوو پێگهیش، دهسهلاتی بریاردان و زانستمان پێ بهخشی. ههر بهم رهنگهیش که پاداشی پیاوچاکان دهدهینهوه». (قورئانی پیرۆز)

که موسا گهیشته ههرتهی کورپینی، کرا بهسهرگردهی ههلمهتیی جهنگ بۆ سهر حهبهشیییهکان (ئیتتوییهکان). لهو شهردها سهرکهوت و گهراپهوه. بهلام ئەو دهلهرقی لهشهردهبووهوه. حهزی له زانست و هونهردهکرد. لهبهرئهوه چوه زانستگای خوداپهرستیییهوه، که ئەوساکه له شاری (ههلیۆ پۆلیس)^(١)، اتا له (شاری رۆژ) دابوو. ریشی خۆی تاشی و دهستی کرد بههاوبهشی کردن له زۆریه و ئهویاری و وهرزاشانه که له زانستگاکهدا دهکران. ئەو ناوچهیهی موسا تیییدا پێ دهگهیی، ئەو شتانهی بۆ ئەو ههلهکهوتبون، ههموویان، ئەویان بهرهو ئەوه دهبرد، که بیته جیگا بلندیکی گهورهی میسری. ههتا له ژیان دایه بهو جۆره بژی، که مردیش لاشهکهی له شیهوی لاشه گهوره پیاواندا داوودهومان بکری و بپاریزی!

بهلام موسا پیاویکی شۆرشگێر بوو... جوولهکەیش بوو... لهبهرئهوه، ئەو ئەوهی پێ خوئشو، که خۆی فری بداته ناو چینه نزمهکانهوه، که گفتوگۆ لهگهڵ ئەو کرێکاره جوولهکانهدا بکات که فیرعهون بێگاری پێ دهکردن بۆ دروستکردنی خشتی سوور و خشتی کال. موسا سهری لهوه سووردهما، که ئەو بێگانانهیش بهشی خویان میتوویهکیان ههبوو، شانازیان پێوه دهکرد، ههروهک میسرپییهکانی سهرداریان به میتووی خویانهوه دهنازین، ئەوانه بهموسایان دهگوت: باپیریکیان ههبووه ناوی (ئیسراهمیم) بووه. شاری کلدانیییهکان، (ئوورای) بهجی هیشتهوه، له پیناو دهستکهوتنی ئازادیدا... تا دواپی ئەو ئازادییهی له خاکیکی تردا دهستکهوتووهتهوه، که کهوتۆته ناوهند بیابان و زریه... ئەو

خاکه خاکی (کهنعان)ی پێ دهلین... خاکیکی جوان و بهپیتته «شیر و ههنگوینی تیدا ههلهقهوتی». ئیسراهمیم و هۆزهکهی لهو خاکهدا ژیاون. پهردیان سهندوووه و، سامانی خویشیان به رانهمه و ئاژهل و کشتوکال پهردپداوه، تا وایان لیهاوتوه دهولهمههه... بهلام جوولهکهکان له ههموو دهمیگدا گهلیکی پێ نارام بوون. ههروهک بۆ موسایان دهگێراپهوه، وا دیاره چاره نووسیان ههههوه بوو: که لهم خاکهوه کۆچ بکهن بۆ ئەو خاک و بهناو سهر زهویدا بسوورپنهوه... بهلام دواپی گهیشتهونهته خاکی فیرعهون، کهوا بهسهرگردانی و دیلییهوه دهژین!...

ئەو گهلی جوولهکهیه و میتووهکهیان، دللی موسایان کیش کرد، میتشکی ههر بهوانهوه خهریک مابوو، تا دههات زۆرتر دهچوه سهردانیان. له سهرهتادا دۆست و هاوڕێکانی موسا، که له خاوهن پایه بلندهکانی میسر بوون، که سهرنجیان دهدا له کردهوهکانی موسا لهگهڵ بهندهکانیاندا، خویشیان پێ دههات بهشتییی سهیر و ناوازهیان دهژمارد که بهو جۆره لهگهڵیاندا دهکراپهوه و رووی دهدان. بهلام زۆری پینهچوو دهستیان کرد بهگهلی لێ کردن. ههروهها فیرعهونیش نامۆژگاری کرد که لهگهڵ ئەو بێگانه ناشیییه «سامی» یانهدا ئەمهنده تیکهلی نهکات!... بهلام موسا گوپی نه دایه سهرزهنشتکردنی فیرعهون و نامۆژگاری کردنی هاوڕێکانی... رۆژێکیان چاوی لێ بوو، چهند کرێکارێکی عیبرانی خشتیان دهبری، یهکتیک له سهرکارهکانیان که میسری بوو، بهدلرهقییهکی زۆروه له کرێکارێکیانی دهدا. موسا که ئەوهی دی، خۆی پێ نهگیرا، لهپهروورژمی برده سهر کابرای زۆردار، شهپازلهیهکی لیدا کوشتی!... بهلام موسا له کردهوهکهی خۆی پهشیمان بووهوه. تکای له «خودای خۆی» کرد له گوناھی خوئش بی و، ههرگیز ماوهیشی نه دات بیته پشتیوانی گوناهباران و کۆمهکی پیاوخراپان بکات... ئیتر دهمودهست کوژراوهکهی لهناو خاکدا شاردهوه نهیهیشت کهس بهوهیش بزانی ئەو جوولهکهیه نهبیته که زۆری لێ کرابوو!...

(١) هیلۆ بۆلیس: یۆناییهکان ئەم ناوهیان له گهلی شار ناوه، لهوانه؛ (بهعلبهک) له لوینان و (عین الشمس) له میصر، لێردها ئەمەیی دواپیان.

ههراکردن بۆ خاکی مه‌دیان

پۆژی دوایی مووسا جووله‌که‌که‌ی ئەو پۆژە‌ی دییه‌وه، به‌گژ میسراییه‌کی تردا ده‌چوو، دیسانه‌وه هاواری بۆ هینایه‌وه که یارمه‌تی بدات! مووسا تیگه‌یشت جووله‌که‌که‌ پیاویکی سهر به‌ئاشووبه، هه‌ز به‌گه‌ه‌پوگه‌په‌چهل ده‌کات، قه‌یزاندی به‌سه‌ریدا گوتی: «دیاره‌ تو پیاویکی خراپی!». جووله‌که‌که‌ وایزانی مووسا ده‌یه‌وئ پهلما‌ری بدات... ده‌ستی کرد به‌قه‌یزاندن گوتی: «مووسا، ده‌ته‌وئ وه‌ک دوینی به‌کیتک کوشت، ئیم‌رۆ‌یش من بکوژیت؟ وا دیاره‌ تو بۆ ئەوه ده‌گه‌ریت زۆر له‌م و له‌و بکه‌یت. ناته‌وئ چاکه‌ بکه‌یت». پاش ئەوه به‌هه‌له‌داوان چوو بۆ ناو ئەم کۆمه‌ل و ئەو کۆمه‌ل، ئەوه‌ی بلا‌وکرده‌وه که ئەوی سه‌رکاره‌که‌ی کوشت، له‌ پۆژی پشه‌شوو‌دا، که‌س نه‌بوو مووسا نه‌بێ! که ئەم قسه‌یه‌ گه‌یشته‌وه به‌ فیرعه‌ون فه‌رمانی دا مووسا بگرن... هه‌ندێ له‌ میسراییه‌کانیش خۆیان کوتا بۆ ئەوه‌ی مووسا سه‌ربهرن!... به‌لام به‌کیتک له‌ پیاو باشه‌کانی که‌سوکاری فیرعه‌ون، له‌وه‌په‌ری شاره‌وه خۆی ده‌ریاز کرد، له‌ پشه‌ هه‌ردوولادا، به‌په‌یگایه‌کی کورتدا خۆی گه‌یانه‌ مووسا. له‌وئ به‌مووسای راگه‌یاند، که هه‌موو لایه‌ک خه‌ریکی گه‌له‌کۆمه‌کین، ده‌یانه‌وئ بیکوژن. پاشان ئامۆژگاری کرد، خۆی ده‌ریاز بکات له‌ ده‌ستیان، ده‌موده‌ست میسر به‌جێ به‌یه‌یت. مووسا‌یش هه‌ر ئەو کاته میسری به‌جێ هه‌یشت. له‌ خۆی ده‌ترسا بیکوژن ده‌یگوت: «خودایه‌! له‌ ده‌ست نه‌ته‌وه‌ی زۆردار پزگارم بکه‌یت.»

مووسا وای به‌باش زانی که به‌جیته‌ خاکی (مه‌دیان)، له‌ نزیک که‌ندای (عقبه‌) وه‌ به‌په‌ی پشه‌اووس، هه‌شت شه‌و و هه‌شت پۆژ پۆ‌یشت، تا خۆی گه‌یانه‌ ئەوئ له‌ په‌یگا خۆرشته‌ی پێ نه‌بوو، به‌گه‌لای دار گوزه‌رانی ده‌کرد... به‌م په‌نگه‌ شازاده‌که‌ی میسر بووه شواینیک له‌ ده‌شته‌ پان و فراوانه‌دا که بیابان گرتبوویه باوه‌ش. ئیتر له‌وساوه ده‌ستی کرد به‌فیه‌ربوونیه‌کی نوێ، په‌راو و ئەفسانه‌ پرپو‌وچه‌کانی زانسته‌گای واز له‌ هینا، که له‌ بابته‌ تارماییی مردووان و په‌روه‌ده‌کردنی له‌شی مردووانه‌وه ده‌یخویند! له‌ بابته‌ی ئەوانه‌، له‌ راستیی ئاسمانه‌کان ورد ده‌بووه‌وه، له‌ شه‌وه‌زنگه‌ تاریکه‌کاندا، که ئەسته‌یره‌ گه‌شه‌کانی تیدا ده‌دین و کشانێ ئەسته‌یره‌کانی چاوپه‌ ده‌که‌وت! مووسا ئەمانه‌ی ده‌خوینده‌وه. به‌په‌یاری دا ئەو خودایه‌ بدۆ‌زیته‌وه که ته‌نیایه‌ و هه‌لیش ده‌گرێ پۆ‌زی له‌ بگه‌یرو و به‌په‌رۆز دا‌هنری و په‌ه‌سترێ. ئەو خودایه‌ی که له‌ بیاباندا چاوی پێ ده‌که‌ت به‌ناو گه‌یته‌لووکی لمدا تیه‌په‌ری ده‌کرد، که له‌ گرمه‌گرمی هه‌وره‌ تریشه‌قه‌دا گوتی له‌ ده‌نگی ده‌بوو، که له‌ به‌ره‌به‌یاندان

په‌وه‌په‌رووی ده‌بووه‌وه، له‌ کاتی راپه‌ڕینی پۆژدا له‌ خه‌و، که ئاگری به‌ر ده‌دایه‌ چوارلای بیابانه‌که له‌ ئاسۆدا مووسا، خودا تازه‌که‌ی خۆی له‌ بیاباندا دۆ‌زییه‌وه په‌که‌کو!... چ خودایه‌کی سامناک بوو!... خودایه‌ک (عه‌ره‌ب) بوو (*). به‌چنگ بوو، که نه‌ته‌وه‌که ده‌نووستن، ئەو پاسه‌وانی ده‌کردن، خۆی سه‌رکرده‌یی ده‌کردن بۆ جه‌نگ دلی نه‌ده‌سووتا به‌دۆ‌ژمه‌نه‌کانیان، هه‌تا پته‌ی ده‌کرا لته‌ی ده‌کوشتن... به‌لام خودایه‌کی وایش بوو، له‌ زۆرداری بیده‌نگ نه‌ده‌بوو، له‌ زیاندا‌ری ده‌ستی هه‌له‌ده‌گرت. یارمه‌تی ئاواره‌ی ده‌دا، ده‌ستی ده‌کیشه‌ به‌سه‌ر هه‌ته‌یواندا، به‌زه‌یی به‌ به‌شپراو و خوازه‌لۆکدا ده‌هاته‌وه... خودایه‌کی وابوو، که کرده‌وه‌کانی وه‌ک کرده‌وه‌کانی عه‌ره‌به‌ کۆچه‌ره‌کان وابوو. هه‌روه‌ک مووسا سه‌ه‌ه‌یه‌ی ئاوتنه‌ی کردبێ، و له‌ وینه‌ی خۆیه‌وه‌ خودای ناسیبی وابوو... چونکه‌ وینه‌ی ئەو خودایه‌ی مووسا کیشه‌بووی، له‌ وینه‌ی خۆی ده‌کرد، به‌لام گه‌وره‌ کرابوو... چونکه‌ په‌یغه‌مه‌یه‌ریکی ئاینی گه‌وره‌، وه‌ک هونه‌رمه‌ندیکی گه‌وره‌ وایه‌، که‌سایه‌تیه‌که‌ی خۆی تیکه‌ل به‌که‌سایه‌تی نمونه‌که‌ی ده‌ستکردی خۆی ده‌کات.

ئهو ژنه‌ی بوو به‌هاوسه‌ری

مووسا چه‌ند سالیک له‌و ده‌شت و بیابانه‌دا مایه‌وه، هه‌زی به‌ته‌نیایی و فراوانی و بیده‌نگیه‌که‌ی ده‌کرد. ئەوده‌مه‌ ماوه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو که به‌ئاره‌زوی خۆی به‌ریکاته‌وه. سروشته‌ ده‌رویشانه‌که‌ی، خۆرشته‌ی نایابی وه‌رده‌گرت له‌ناو ئەو بیده‌نگیه‌ فراوانه‌دا که له‌ ناو ئەو لم و ئاسمانه‌ بێ پایانه‌دا ده‌ستی ده‌که‌وت. به‌لام له‌و سروشته‌ی مرۆ‌قایه‌تیه‌ هه‌له‌ده‌گه‌رایه‌وه، که ده‌یویست ژنیکی ده‌ست بکه‌وئ و بیکاته‌ هاوسه‌ری خۆی.

نوسراوه‌کانی خودا که نیه‌راونه‌ته‌ خوارێ بۆ په‌یغه‌مه‌یه‌ره‌کان، له‌م روه‌وه‌ چه‌په‌رۆکی خۆش خۆش ده‌گه‌یته‌وه: مووسا سه‌رنجی دا له‌ (مه‌دیان)دا، چه‌ند کۆمه‌له‌یه‌ک ئاژاله‌کانی خۆیان ئاو ده‌دا. له‌ناو ئەو که‌سانه‌دا دوو ئافه‌رت هه‌بوون، مه‌ره‌کانی خۆیان لاده‌دا له‌ ئەسته‌یره‌که‌، له‌ چاوه‌روانیی ئەوه‌دا بوون که شوانه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ به‌زه‌بروزه‌نگه‌کان له‌ ئاودانی ئاژاله‌کانی خۆیان بینه‌وه، ئنجا ئەوانیش مه‌ره‌کانی خۆیان ئاو بدەن. که په‌رسی کرد له‌ ئافه‌رته‌کان بۆچ مه‌ره‌کانیان ئاو نادەن، له‌و ئاوه‌ روه‌نه‌ که هه‌یشتا لیه‌ نه‌کراوه‌؟ گوتیان

(* نووسه‌ر خۆی ده‌لی مووسا جووله‌که‌یه‌ و عیبرانییه‌، نازانم چۆن ئەم هه‌له‌یه‌ی کردوه‌ و عیبرانیی له‌ی بووه‌ به‌عه‌ره‌ب! بۆچ هه‌ر عه‌ره‌بن که هۆزی روه‌ندیان بووین؟! یان هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ له‌ په‌یشتا هۆی روه‌ند بوون، که جووله‌که‌کان خۆشیان وابوون. (وه‌رگه‌یتر)

ئەگەر دەست بەكەن بەئاودانى مەرەكانيان، شوانە دەسەلاتدارەكان بەرەستيان دەكەن، كەسپكى وايشيان نىيە كە ئەو شوانە بەهتەز و ھەرەتەنە بوەستىنى، تا مەرەكانى خۇبان ئاودەدەن. ھەرچى باوكيانە پىرپووە و پەكى كەوتووە. توانايى ئەوئى ئەماوە نە مەر بەوھەرپىنى، نە مەر ئاوبدات...موسايش كە ئەوئى بىست، دلى بەئافرەتەكان سووتا، دەمارى مەرەدایەتیی بزووت، دەستى يارمەتیی بۆ درتێژکردن. دەمۆدەست چوو ھەر بىرەكە كەلەبەردىكى زل و گران زۆرەى ئاوەكەى بەرەست كەردبوو - ژمارەىكى زۆریش لە دانىشتوانى شارەكە لەسەر ئەو بەردە كۆبووبوونەو، بەلكو لای بىەن و ئاوەكە بەرەللا بەكەن - موسا بەتەنیا ئەو كەلەبەردەى ھەلەكەند و تلوۆرى كەردەو، كە شوانەكان ئەو ھەتەز و ھەرەتە بچ ھاوتايەيان لە موسا دى، بەھتەوئى كەشەنە داووە و بەرەنگارى دوو ئافرەتەكە نەبوون، مەرەكانيان ئاودەن. ئافرەتەكانىش مەرەكانيان بەتەواوەتەى لەو ئاوە پاكە ئاودا، كە جارەن لە پاش ئاوى لىخن و لىل بەنوايە، مەرەكانيان بۆ ئاودەدەرا!...

كە ئافرەتەكان گەرەنەو لای باوكيان، كابرە سەرى سوپما لە زوو گەرەنەويان، چونكە لەوھەپتەش تا درەنگى نەياندەتوانى بىنەوھە كە لىتى پرسىن: چۆنە وا ئىمپوۆ زوو ھاتوونەتەوھ؟ چىرۆكى موساىيان بۆ گىتپرايەو، كە كابرەكى مىسرى ھاتووتە كۆمەكىيان و، بەگورجى ئاوى مەرەكانى خۇبان داو، بۆيەكا وا زوو ھاتوونەتەوھ... (شەخ شوعەيب) ئەمەى زۆر پىن خۆش بوو. كچىكە لە كچەكانى خۆى ناردە شوپن موسا. لە شوپنىكى نىك بىرەكەوھە دۆزبىيەوھ. بەشەرمىكەوھ پىتى گوت: «باوكم بانگت دەكات، بۆ ئەوھى پاداشى ئەو چاكەيەت بداتەوھ، كە مەرەكانت بۆ ئاوداين». موسايش نەپارەى لە گىرفاندا بوو، نەخواردەمەنىشى پىن بوو. ھەرچەندە سەرى بلىند بوو و پىزى لە خۆى زۆر دەگرت، بەلام ئەوھى زۆر پىن خۆش بوو، كە خودا دەرگايەكى گەورەى لى كەردەو بۆ ئەوھى لەو برسیتىيە دووردرىتەرزگارى بىنى. دواى ئافرەتەكەى كەوت و پۆى. كە بايەكە ھەلى كەرد دوو سمتى ئافرەتەكەى دەرخت، موسا خۆى خستە پىش ئافرەتەكەوھ، پىتى گوت: «ئىمە سەبرى پشتى ئافرەت ناكەين ھەزەكەم تۆ لە دوامەوھ پىوت، جا ئەگەر لە پۆيشتندا ھەلەم كەرد، تۆ پىتگاكەن پىشان بە». كە موسا گەيشتە كەن باوكى كچەكان، (شەعەيب) بەرەو پىرى ھات و، بەگەرمىكەوھ خۆش ھاتن و چاك و چۆنى لەگەلدا كەرد. پاشان لە موساى پرسى: چۆنە وا گەيشتووتە ئىرە؟ موسايش سەرگوروشتەى خۆى بەدرىتۆ بۆ گىتپرايەوھ: كە فىرەون لە مىسردا چى لە عىبىرەكان دەكات، خۆشى چۆن مىسرىيەكى كوشت، بچ ئەمەى ھەز بەكوشتنى بكات، لەسەر ئەوھى كە كرىكارىكى جوولەكەى تازار

دەدا، كە چۆن مىسرىيەكانىش بەدوايدا دەگەرپىن بىكوژن، كە چۆن ئەوئى ھەراى كەردۆتە (مەديان) بۆ ئەمەى لە دەست ئەوانە رزگارى بىنى. شەخەكەيش دلى موساى داىوھ و پىتى گوت: «مەترسە، لە دەست گەلى زۆردار رزگارت بوو». بەكەكە لە كچەكانىش موساى بۆ باوكى وا پىشان دا، كە پىاوپىكى بەھتەز و ھەرەتە و جىتگەى پشت پى بەستىشە. ئەوئى لە كچەكەى خۆى پرسى: «ئەوا ھەتەكەيم بەوھەدا بۆ دەرەكەوت كە ئەو كەلەبەردەى لە سەردەمى بىرەكە ھەلەكەندوھ. ئەى لە بابەت سەرراستىيەكەى و پاكيەكەوھە چىت دىوھ؟» كچەكەيش گوتى: «من لە پىشەوھە دەرۆيشتم، ئەو نەبوست ناپاكىم لەگەلدا بكات، پىتى گوتم لە پشتىوھە پۆم!». شوعەيبىش كە ئەوئى بىست، زۆرتەر دلى بەموسادا چوو، زۆریش بەزەبى پىداھاتەوھ، لەبەرئەوھ، روى لىنا كە بىتە شوانى بۆ ماوھى ھەشت نۆدە سالىك بەمەرجى لە تۆلەى ئەوھەدا كچەكەى خۆى لى مەرە بكات!.

ژن دەھىنى و كورپكىشى لىى دەبى

پىاوە پىرەكە بەلنى خۆى بەجى ھىنا. «صفورة»ى كچى لە موسا مەرە كەرد، كورپكى بوو ناوى نا «جرشوم»، واتا لە داىكبوى ئاوارە. پۆژىكىيان موسا مەرەكانى دەلەوھەراندا، ژنەكەيشى لەگەل بوو، رىتگەى لى ون بوو. شەوھەكەى سارد بوو، وىستى ئاگرىك بكاتەوھ، بەلام بەردەستىكەى^(۱) ئاگرەكەى ھەلەگىرساندا. لەو كاتەدا ئاگرىكى لە دوورەوھ بەرچاوكەوت. بەخىزانەكەى خۆى گوت: «ئىوھ لىرە بىنەوھ. من چاوم لە ئاگرىكە دەسووتى. دەچم بۆ ئەوئى، بەلكو پىسكىكى لى بەپىنم، ياخود بەھۆى ئاگرەكەوھ رىتگەيكە بەدۆزمە. كى لەوئى بوو لىيان دەپرسم بەلكو رىتگەكەم پىشان بەدەن». موسا ھەر رۆيشت بەدەم ئاگرەكەوھ، تا لە (مەديان) دووركەوتەوھ و گەيشتە «سینا» لەناكاو موسا درەختىكى دى ئاگرى تىبەربووبوو. نەئاگرەكە دەكوژايەوھ، نەدەرەختەكەيش دەسووتا!. لەوكاتەدا كە ئەو لەو پەشوكاويە دابوو، لەناو جەرگى ئاگرەكەوھ دەنگىكى بىست، بانگى دەكەرد، موسا داچلەكى...! بەلام دەنگەكە قسەى لەگەل كەرد، گوتى: «ئەى موسا! من خوداى تۆم، پىلاوھەكانت دابكەنە، چونكە تۆ لە دۆلى پىرۆز دايت». موسايش پىلاوھەكانى خۆى داكەند، دەنگەكە دەستى پىكردەوھ: «وا من تۆم ھەلپەردووھ، گوئى بگرە چ نىازىكت پى دەبەخشم. خودا منم. كەسى تر خودا نىيە. بىم پەرسەتە. نوئىز بەكە بۆ ئەمەى

(۱) بەردەستى: بەردە ئەستى: ئەو بەردەى بە بەيەكادانى ئاگرى پىن دەكرىتەوھ.

منت بېر بکه وپته وه، نه دده مه هاتووه که هه رکسه به پیتی کرده وهی خۆی پاداشی بدرپته وه، یاخود سزا بدری، نه ونددهی نه ماوه نه دده مه بشارمه وه. تو له وه دلته نه رنجی و دست به ردار نه بیت، که که سانی وات توش بیت پروا بهم قسه یه نه که ن و دوی تاره زووی خۆیان بکه ون. نه گینا خراپت به سهر دی» .

«ته ورات» یش چیرۆکه که بهم جۆره ته واد ده کات:

«مووسایش دهموچاوی خۆی داپۆشی، چونکه نه دیده ویترا ته ماشای خودا بکات. خودا فهرمووی: «که چاوم کهوت به سهرگردانی و دیلی نه ته وه که م و هاوار و فهریادیانم هاته بهرگۆی، هاتمه وه خواره وه بو نه وهی رزگاریان بکه م، دهی ئیستا که خۆت ناماده بکه بنتیرم بو کن فیرعه ون تا نه ته وه که م، نه وهی ئیسرائیل، له میسر رزگار بکهیت». مووسایش گوتی: «من کیم هه تا بتوانم بچمه لای فیرعه ون و نه ته وهی ئیسرائیل له میسر به پینه مه دهره وه؟!». خودایش فهرمووی: «من له گه لندا دهم». مووسا گوتی: «وا من ده چم بو لای نه وهی ئیسرائیل، پیتیان ده لیم: خودای باو و پیرتان منی ناردووه بو لای ئیوه. جا نه گه ر گوتیان: خودا ناوی چیه؟ چیهان پتی بلیم؟» .

خودایش فهرمووی: «وا بلتی به نه وهی ئیسرائیل: خودای باو و باپیرتانه، خودای ئیبراهیم، خودای ئیسحاق، خودای یه عقوب، منی ناردۆته لای ئیوه» .

مووسایش گوتی: «ئاخر نه وانه باوه ر به من ناکه ن. پیم ده لیم خودا خۆی دهرنه خستووه بو تو...». خودایش پیتی گوت: «نه وه چیه له ده ستندا؟». مووسا گوتی: «گالۆکه». خودا گوتی: «فریتی بده ره سهر زه وی». که مووسا گالۆکه کهی خۆی فری دایه سهر زه وی، گۆرراو بو به مار. مووسا ترسا لیتی و رایکرد... پاشان خودا پیتی گوت: «دووباره بو نه مه ی پروات پتی بکه ن، ده ستت بخهره گیرفانته وه». مووسایش ده ستی خسته گیرفانه که یه وه و، دهر به پینایه دهره وه، که ته ماشای کرد ده ستی وه ک به فر سپی ده چپته وه!... پاشان پیتی گوت: «ده ستت بخهره وه گیرفانت». نه ویش ده ستی خسته وه گیرفانی و دهر به پینایه وه، که ته ماشای کرد، وه ک خۆی لیته اته وه!!» .

به م دوو به لگه یه وه، خودا فهرمووی به مووسا که بچپته کن فیرعه ون و هه قاله کانی به رده ستی، که له خودانه ناسه کان بوون، به لام مووسا ده ترسا بچپته وه میسر، چونکه سهرکاریکی کریکاره کانی لی کوشتبوون.

له بهرته وه له خودا پاراپه وه که (هاروون) ی برایشی له گه لدا بنیری بو کن فیرعه ون،

چونکه نه و زمانی له مووسا پاراوتر بوو، قسه کانیشی به هیزتر بوون. خودایش پیتی گوت: «به هۆی براهه ته وه ده ست و بازووت توند ده که یه وه. ده سه لاتیشتان پی ده به خشین. به هۆی نه و شاکاران ه وه که پیمان به خشیون ناتوانن تازارتان بدن. ئیوه و پیاوه کانتان سهرده که ون به سه ریاندا» .

ههروه ها خودای گه وره پیتی فهرموو: نه گه ر له فیرعه ون زاره تره ک بوویت، ده سه کانت بخهره بن باخه لته وه. نه وساکه خودا هیز و تارام به دلته دده و، ناماده یش ده بیت بهرگه ی بگریته!...

گه رانه وه بو میسر!

ئیترا مووسا گه راپه وه کن ژنه که ی، پاشان پیکه وه رۆشنت تا گه یشتنه وه میسر. له مالی خۆیاندا دابه زین. ئنجا که به (هاروون) ی برای گوت، نه ویش هاوبه شه له م نامه کاریبه ی ناسمانیبه دا، نه ویش ده بی یارمه تی بدات له پیکه یاندنی نامه که دا به فیرعه ون و ژیر ده سه کانی؛ هاروون بو فهرمانه که ی خودا ملکه چیه نواند، به لام دایکیان تکای لی کردن که نه چنه کن فیرعه ون نه وه ک بیانکوژی، به لام نه وان گوتیان نه دایه قسه ی دایکیان، چونه کن فیرعه ون و نامه که ی خودای پی راگه یاند، که باوه ر به خودا بکات، به خاوه نی هه موو جیهان. نه ته وهی ئیسرائیلیش به رله لای بکات و له گه لیاندا بیان نیری، تا ده ست بکه ن به په رستنی خودای تاک و ته نیا و زه بر به ده ست... فیرعه ونیش که نه مه ی له مووسا بیست سهری سوپما له سپله یی. رۆژه کانی کۆنی خۆی بیره خسته وه، پیتی گوت: «نه ی ئیمه نه بووین تو مان له ناو خو ماندا گه وره کرد و، گه لیک سالیش له ناوماندا مایته وه؟ نه ی تو ی نه بوویت که نه و کرده وه به ت نواند، تو له خودانه ناسه کانیته!!» .

مووسایش گوتی: «من بووم نه و کرده وه یه رووی لیدام. من له وده دا گو مری بووم، به لام لیتان ترسام بو به کا رۆشتم. دوی نه وه خودای خو م، ده ستووریکی دایه ده ستم که له سهری برۆم. منیشی کردوه به راسپیروای خۆی». فیرعه ونیش گوتی: «مووسا! خودای ئیوه کییه؟». گوتی: «خودای ئیمه نه و خودایه یه که هه موو شتیکی دروست کردوه و، رتیگی راستیشی پیشان داوه بو ژبانیکی پاک و بهرز و پیروژ». فیرعه ونیش به وانیه گوت که له وی دانیشتبوون: «خۆ گوتیان لیه نه م کابراهی ده لی خودایه کی تره یه بیجگه له من؟!». نه م راسپیروای بو ئیوه نیراوه به راستی شپته!!» . مووسایش گوتی: خودای

ئیوه ئه و خودایه یه که له سه ره تاوه با و با پیرانی ئیوه ی دروست کردووه. پاشان ئیوه یشی له باوکه کانتان دروست کردووه...»

ئنجا که موسا درێژهی دا به بانگ راهیشتنه که ی خۆی له گه ل فیرعه ون دا که باوهر بهیته به خودا، به تایبه تی له ناو کۆمه له یه کی گه وره ی که سوکار و هۆزه که یدا، به و مه به سه ی که له سامی ئه و که م بکاته وه، فیرعه ون ئه م «خودایه تازه» به ی خسته پشتگۆی. پاشان رووی کرده دانیشتوانی هۆزه که ی خۆی و پیتی گوتن: «وا خه ریک ده بم هۆیه کی وا بدۆزه وه که بچم به ئاسماندا، بۆ ئه مه ی ناوه ندی خۆم و خودای موسا بپرنمه وه!!» ره نگه ئه و له قسه که ی موسا وا تیگه یشتیبه که گوتی: «خودای زه وی و ئاسمان» ه، که خودا له ئاسمان دایه، چونکه ئه وی گه وره بی و بتوانی به رزیبته وه، نایه ته خواره وه، پاشان فره مانی دا خشتی سوور دروست بکه ن و بالاخانه یه کی وای بۆ ساز بکه ن، که پیتیدا سه ر بکه وی و بگاته ئاسمان، تا له وی خودای موسا ببینی، که به لای ئه وه وه هه ر نییه!!...»

فیرعه ون پیاویکی ناشی و نه زان نه بوو، به للام ئه و ده یویست نه ته وه که ی خۆی چه واشه بکات، تا ئه وه به بیرباندانیه ته که له توانایییدا نییه بچن به گژ هه موو خودایه کدا، ته نانه ت نه گه ر له ئاسمانیشدا بی!! دروستکردنی بالاخانه که ی خسته سه ر نه ستۆی (هامان) ی کاربه ده ستی. له ئه فسانه کانداندا وا ده رده که وی که «هامان» تا توانی بالاخانه یه کی به رزی بۆ دروست کرد. پاشان فیرعه ون سه رکه وته سه ره وه ی. له ویدا تیرتیکی گرته ئاسمان، تیره که گه رایه وه لای خۆی خۆینی پتیه بوو. ئنجا پیتی گوتن: «وا به چاوی خۆتان دیتان خودایه که ی موسام کوشت!!».

به نده کانی فیرعه ون هان ده دا سه رکیشی بکه ن!

پاشان موسا خۆی گه یانده به نده کانی فیرعه ون، هانه ی ده دان سه رکیشی بکه ن و، له زۆرداره کانی خۆیان هه لبگه رپنه وه، به م ره نگه شازاده که ی میسر و شوانه که ی ناو بیابان، گۆررا و خۆی کرده سه رکرده یه کی جووله که. خۆی ناماده ده کرد بۆ سه رکرده یه تی شۆرشیک له شۆرشه هه ره کۆنه کانی میژووی مرۆفایه تی.

ئه فسانه کان ده لێن، فیرعه ون بانگی کرده لای خۆی و به که شوفش و لووت به رزیبه که وه لیتی پرسی: «تۆ به چ هیتیکته وه ده نازیت، که لیم ده پارپیتیه وه، به نده جووله که کانی خۆم تازاد بکه م؟». ئه ویش وه رامی دایه وه گوتی: «من به ده سه لاتی خوداوه ده نازم»... گوتی:

«ئه م خودایه ی تۆ کیتیبه و، له که یه که وه ده ستی کردووه به فره مانداری؟ کامه تان ئه و شارانه ی تالانی کردوون و، له کۆین ئه و نه ته وانیه شکاندوونی؟!».

«خودای من له پیتش دروستبوونی هه موو جیهاندا هه بووه... که جیهانیش له ناوچوو، ئه و هه ر ده میپیتیه وه... بۆ هه ر کۆتیه ک بچن به زه بی هاتنه وه ی خۆی بلاو ده کاته وه... دل پیتی سووتان، پشتپینه که یه تی. خۆشه ویستی شا کلاوه که یه تی، به للام ئه گه ر چوو بۆ ئه وه ی دادپه روه ری بلاو بکاته وه و ته ختی زۆرداری برووختینی، تیره که ی ناگر ده بی و، رمه که ی گری ناگر ده بی هه وره کان قه لغانه که ی ده بن و، هه وره تریشقه کانیش شیره که ی ده بن!!».

به للام فیرعه ون گوتی خۆی که ر کرد، نه یده ویست ده نگه ی خودا یاخود پارانه وه ی گه له که ی خۆی بییه ت، هه ر قسه که ی خۆی دووباره ده کرده وه: «ته نیا هیتیکه ی بلند هه یه له هه موو ئاسمانه کان و زه ویدا... ئه و هیتزه بلنده گه وره یه یه که س نییه من نه بم!!». جا بۆ ئه مه ی قسه ی خۆی له به رده م خودادا بباته سه ر، فره مانی دا هه موو کرێکارێک دوو ئه وه ندیه جارن خشت بپری، که چی کایشی لێ برین که پتویست بوو بۆ سوورکردنه وه ی خشته کان. واتای ئه وه یه یه ئه وه بوو، که گه لیک کاتی تره اته سه ر ئه و ماندوو بوونه ی له وه پیتش تووشیان ده هات. پتویست بوو گه لیک کات له وه دا به خت بکه ن تا پووش بدۆزنه وه. گه لیک کاتی تریش له وه دا به خت بکه ن که به ره مه ی خشته کان زۆتر لێ بکه ن... که ئیواره یه ی داها ت خشته کانی کرێکاره کانیان ده ژمارد. هه ر کامێکیان خشتیکی ناته واو بوایه، له جیاتیی ئه و خشته منداله که یان له باوه شی دایکی ده رده هینا و ده یانخسته جیگای!! به م ره نگه زۆریان له دروستکه رانی کۆشک و شاران ئه کرد، که منداله کانی خۆیان له ناو دیواره کاندان بنیژن به زیندویتی، له جیاتیی خشته ناته واوه کان!!».

چاوبه سته که ره کان به رهنگاری چاوبه ستی موسا ده که ن!

که فیرعه ون تیگه یشت هه رچییه کی کرد موسای بۆ نه خرایه سه ربار، که خودای راسته قینه خۆیه تی، به موسای گوت کرده وه یه ک بنوینتی، راستیی قسه کانی خۆی و براکه ی ده ربخات، موسایش دارده سته که ی خۆی فری دایه سه ر زه وی دارده ست بوو به مار. دانیشتوان له ترسا رایان کرد. فیرعه ونیش ترسی لێ نیشت زۆری نه ماوو بتوقن، پاشان موسا ده ستی خسته ناو گیرفانی کراسه که یه وه و ده ربه یته یه وه، ده سته که ی وه ک به فری لیهات، سپی ده چوووه، پاشان وه ک پیتشووی خۆی لێ کرده وه!! که سوکاره کانی فیرعه ونیش پیتیان گوت: «واز له موسا و براکه ی به یته، تا له شاره کان چاوبه سته که ره

هونه رمه نده كان كۆدده كېته وه، به لكو به كېتك له وانه چاوبه ستيكي وهك چاوبه سته كه ي تهو بكات!». تهو ساكه چاوبه سته كهرى له ميسردا بايه خى زور پى ددرا. خونكار و سه رداره كان به په رۆشه وه بوون بوى. تهوى چاوبه سته كهردى باش بزانيايه پاداشيان دده ايه وه. كۆمه لتيكى گه وره يان لهو چاوبه سته كهرانه هينا. شانازيان ده كرد به پيشه كه ي خويانه وه. پشت ته ستور بوون به چاوبه سته كهرنه كه ي خويانه وه، داواى مز و پاداشيان ده كرد له فيرعه ون، له برى بى يار بيه كانيان. فيرعه ون بيش به لتيكى پيدان كه به خشيشى گه وره يان بداتى، چاوبه سته كهره كان پرويان كرده موسا و لتيان پرسى: «دهيه وي تهوان له پيشدا چاوبه سته كه ي خويان بنويان، يا خود خوى له پيشدا چاوبه سته كه ي خوى پيشان دده؟!» تهو رۆژه رۆژى چاكدانه وه (نيل) بو. له بهر ته وه كۆمه لتيكى به جگار گه وره له سه بره ران كۆبوو بوونه وه، جه زنى هره گه وره يان بو. موسا ش پى گوتن: «ئيه چاوبه سته خوتان بنويان». تهو و بيش دارده ست و گوريسه كانى خويان فرى دايه تهو ناوه وه. جىگا كه به وه هه موو گه وره بيه وه، پرپو له مار و نه ژده ها. هه ر كه سى له ويدا بو، ته نانه ت موسا خويشى، له بهر هبى چاوبه سته كان واى ده هاته به رچا كه تهو مار و نه ژده ها يانه ده جوو لتيه وه و ده رۆن!! فيرعه وه ن و كه سوكاره كانى و سه ر بازه كانى دلتيان خوش بو. چوه دلتيش يانه وه كه موسا ته وه ي له ده ست نايه ت لهو چاوبه سته، چاوبه ستيكى گه وره تر بنويان. چونكه هه رچيه كه به ده سته وه بو، هه ر دارده سته كه ي بو، خو ته گه ر بشبى ته مار، هه ر ماريكى لى دده رده چى، به لام له وي به هه زاران مار، هو له كه يان داگير كرد بو موسا ترسى لى نيشت. خه ريك بو وه به ريدات، دوو دل ما بو وه له كرده كه ي خوى. به لام خودا فه رموى دارده سته كه ت فرى بده، كه فرى دابو به ماريكى بى تامان، ده سته ي كرد به رويشتن و گرتن و قووتدانى ماره كانى چاوبه سته كهره كان. ئيتر چاوبه سته ي چاوبه سته كهره كان هه لوه شايه وه. چاوبه سته كهره كان په ييان به وه برد كه ته گه ر كارى موسا چاوبه ست بووايه ته وه ي له ده ست نه ده هات. وادياره هبى تيكى خودا بيه وه و ته وه ي له ده ست دى، له بهر ته وه هه موويان خويان به زه ويدا و سه ريان نوشتانده وه بو خودا. باوه ريشيان هينا به خوداى موسا و هاروون. ته وه يان پى باشت بو له پاداشى هه ره گه وره ي فيرعه ون. سزاي هه ره گه وره ي فيرعه ون يان به هيج ده هاته پيش چاوا!

فيرعه ون ويستى سه رنه كه وتنه كه ي خوى و نابروو چونه كه ي خوى كه به ده ست چاوبه سته كهره كانه وه پيكا ته بوون، بشارپته وه، له بهر ته وه موساى تاوانبار كرد به وه، كه

خوى گه وره ي تهو چاوبه سته كهرانه يه، هه ر خويشى تهو چاوبه سته كه ي فيرعه ون. بو به كا له وانه، هه موويان به هبى تر دهرچوه وه. پاش ته وه ده سته ي كرد به هه ر شه كردن له چاوبه سته كهره كان، پى گوتن: «پيش ته وه ي من ريگانان بده م، ئيه چوون باوه رتان پى هينا؟!». گوتى: «پيش ته مه ي پرس به من بكه ن، باوه رتان به موسا هينا، وا دياره موسا ماموستاى ئيه وه يه، هه ر ته و يشه كه ته م چاوبه سته كه ي فيرى ئيه وه كردوه. چواتان لى دهبى چوون ده ست و پيتان دهبه رينم، چوون هه لتان ده واسم به دارخورمادا. جا ته وساكه تى ده گه ن كامان به زه بر و زه تگه ترين و كاميشمان به رگه گه ترين...» گوتيان: «ئيه ته تو به باشت نازانين لهو كه سه ي دروستى كردووين... چونكه هه موو شتيكمان به ناشكرا بو دهر كه وت. چيت له ده ست دى، بيكه. تهو ته وه پرى ته وه ي له ده سته ي، ته م ژيانه نه نگه مان لى ده ستيته وه... تازه ئيه برومان كردوه به خوداى خومان. خودا له گونا همان خوش دهبى لهو چاوبه سته كه ي به زورى تو كردوومان. خودا له تو چاكتره، له تو بيش زورتر ده ميته وه!..».

زۆره اريه كانى فيرعه ون و ده ست وه شانده كانى موسا

فيرعه ون فه رمانى دا وا له چاوبه سته كهره كان بكه ن! تهو و بيش هه لتيانواسين به قه دى دارخورمادانه وه. ده س و پيشيان په راندن!... فيرعه ون وازى له خودانه ناسينى خوى نه هينا، هه ر له سه ر كه له ره قى خوى مايه وه!...

كه سوكاره كانيشى هه ر خه ريكى ته وه بوون دلى ره ش بكه ن له موسا و جووله كه كان. توانجيان تى ده گرت و گله بيبان لى ده كرد كه موسا و نه ته وه كه ي موساى به ره لالا كردوه، نازاوه بنينه وه له خاكى ميسردا، كه س بيگار نه كات. فيرعه ون بيش به لتيكى دانى كه هه قاله كانى موسا بكورئى و ژنه كانيشيان نابروو ببات! هه رچه ند ئيسرا ئيليه كان ها واريان ده هينا بو موسا كه نازاريان دده ن، موسا به سه رياندا ده هات كه به رامبه ر تهو نازارانه خويان رابگرن، روويش بكه نه خودا كه ناراميان پى به خشى، تا خوى ده روويه كيان لى ده كاته وه، به لام تهو قسانه فرميسكى چاويانى وشك نه ده كردوه. پييان گوت: «پيش ته مه ي تو بى يت، نازاريان دده اين، پاش هاتنى تو بيش هه ر نازارمان دده ن!». موسا پيش گوتى: «بو خودا چيه دوژمنتان له ناويه رى و بشتانكات به گه وره ي ته م زه مينه... ئيتر موسا هه ر خه ريكى ته وه بوو دلتيان پر بكات له هيو كه دوژمنه كيان سه ر نه نگري دهبى، كه خودا له م ته نگانه يه رزگاربان ده كات و ده كه ونه خوشى و

کامه رانییه وه... مووسا هه ره له سهه قسه ی خۆی ده رۆیشت، به فیرعه ونی ده گوت و ده گوت وه که باوه ر بهیته به خودا و، ئیسرانیلییه کان به ره لالا بکات، به لام فیرعه ون هه ره له که لله ره قبی خۆی وازی نه ده هیتنا، تا ده هات شیتگیتر تر ده بو له سهه خودانه ناسینی خۆی، زۆر و سته می له نه ندازه تپه راند. هیچ نازار و پرسیواییه که نه ما که به سهه ئیسرانیلییه کانیدا نه هیتنی به لام نارامگرتن له ووزدا نه ما. مووسا به هه موو به لگه کانییه وه نه یه توانی دلئی فیرعه ون نه رم بکات. به یارمه تیبی خودا وه نه وه موو کاره پر هونه رانه ی ده نواند له به رده م فیرعه وندا... که چی هیچ کاری لی نه ده کرد!... له به رته وه خودا به مووسا و هاروونی راگه یاند، که پیتیوسته ده جار ده ست له خاکی میسر بوه شین. له پیشدا نه م ده سته یان لی بوه شین. وهک (تهورات) ده لی: «مووسا دارده سته که ی خۆی به رزکرده وه و دای له ناوی پرووباره که، له به رده م فیرعه ون و به نده کانیدا. ئاوه که هه مووی گۆپراو بوو به خۆین. هه رچی ماسییه کی تیدا بوو مرد. ئاوه که بۆگه نی کرد ئیتر میسر ییه کان له و ئاوه یان پی نه ده خورایه وه. خۆین له هه موو زه وییه کی ناو میسر دا په دابوو.»

ئنجاکه فیرعه ون ده سته دایه سه رکیشی و به قسه ی مووسای نه کرد، به نده کان به ره لالا بکات، خودای گه وره نه م هه ره شه یه ی بۆ نارد، که مووسا نه م ده سته ی لی بوه شین به لکو چاوی فیرعه ون بترس و بیته سهه ری:

«هه موو خاکه که ت پر ده که م له بۆق، پرووباره که هه لده سی و بۆق فری ده داته سهه زه وی، بۆقه کان هه لده گه رین به دیوارا، تا دینه ناو خانوه که ته وه، ناو پتخه فه که ته وه، ناو ژووری نوسته که ته وه، ناو خانووی به نده کانته وه، ناو نه ته وه که ته وه.»

ئنجاکه دلئی فیرعه ون ره ق بوو و گوئی له هه ره شه کانی خودا خه فاند، خودای گه وره فه رمانی دا به مووسا و هاروون، یهک له دوا ی یهک نه م ده ستانه له خاکی فیرعه ون بوه شین:

* هاروون دارده سته که ی خۆی مالی به گلی زه ویدا، میشووله به ربونه مرۆف و گیانله به ران. هه موو خاکی میسر پر بوو له میشووله.

* وا من میش ده نیرمه سه رخۆت و به نده کانت و نه ته وه و خانوه کانت هه رچی خاکی میسه و ناو خانوه کانیانه پر ده بن له میش.

* وا خودا ده ست ده وه شین له مه ر و مالات ئاژاله کانت. هه رچییه که هه یه له ناو کیلگه کاندای له نه سپ و ماین و کهر و حوشر، له گا و مانگا و مه ر و بز تووشی

ده ردیکی گران دین. نه و ساله هه موو ئاژاله کانی میسر ییه کان قریان تیکه وت، نه مان. * مووسا و هاروون هه ردوو چنگی خۆیان پر کرد له خۆله میشی ناو ناگردان، له به رده م فیرعه وندا وه ستان. مووسا خۆله میشه که ی کرد به ئاسماندا، هه موو له شی مرۆف و گیانله به رانی میسر ده ستیان کرد به بلۆق کردن و زییکه ده ران.

* مووسا دارده سته که ی خۆی به رزکرده وه بۆ ئاسمان، ده موده ست خودای گه وره هه وره تریشقه و ته رزه ی ره وانه کرد بۆ سهه زه وی، ئاگر به ربوه وه، ته رزه که یش دای له سهه و پۆته لاکی هه موو نه وانه ی له کیلگه کاندای بوون، له مرۆف و له گیانله به ر و له گیا. هه رچی دار و دره ختیکیش هه بوو، شکانه وه.

* مووسا دارده سته که ی خۆی دا له خاکی میسر. خودای گه وره ره شه بای نارد سهه میسر ییه کان. شه و و رۆژیکی خایاند. بۆ به یانی کولله به ربونه خاکی میسر. کولله نه مه نده زۆربوو به ری رۆژی گرت، کردیه تاریکی. رووی زه ویی دا پۆشی. نه گه لای دار و دره خت، نه به ره کانیان، که له ده ست ته رزه رزگاریان بوو بوو، نه گژوگیا، هیچیان نه ما، کولله هه مووی خواردن.

* ئنجاکه مووسا ده سته کیشا بۆ ئاسمان، تا سی شه و و سی رۆژ تاریکی میسری داگیر کرد، که س برای خۆی نه ده بین، که س له جیتی خۆی نه یه توانی بیزو پته وه.

* وا ریکه وت له نیوه شه و دا خودا ده سته وه شاندا له هه موو مندالیکی ساوا له خاکی میسر دا. هه ره له مندالی فیرعه ونه وه، که له سهه ته ختی شاهی دانیشتبوون هه تا ده گاته مندالی به ندییه کی به ندیخانه، هه تا ده گاته بیچووی گیانله به ران و درنده کان، هه موویان مردن، که فیرعه ون و به نده کانی و، میسر ییه کان به شه و له خه و راهه رین و، به وه یان زانی، کردیانه شین و گریان، چونکه هیچ مالیک نه ما بووه وه مردوویه کی تیدا نه مردی.

ئنجاکه ترسی نه م ده ست وه شاندا توندو تیرانه میسر ییه کان په نیان برده بهر مووسا، لیتی پارانه وه گوتیان: «ئه ی مووسا، لای خودا بۆمان بیار پیره وه، وهک لیت ده وه شیتته وه شتی وا بکه یه ت، نه گه ر توانیت نه م ده رانه له سهه ئیمه لابه یه ت، باوه ریشته پی ده که یین و، نه ته وه ی ئیسرانیلیشت بۆ به ره لالا ده که یین، له گه لته دای بۆن». فیرعه ون به شه و ناردی به شوین مووسا و هارووندا. پیتی گوتن: «هه لسن به خۆتان و نه ته وه ی ئیسرانیله وه بۆن، له میسر بچنه ده ره وه، مه ر و بز و گا و مانگا کانیشتان له گه ل خۆتاندا به بن. له سهه

ئەو، ھەرچى لە نەتەوہى ئیسرائیل بوو، ھەویرەکانیان ھێشتا ھەلنەھاتبوون، خستیاننە ناو کراسەکانیانەوہ لێیاندا رویشتن. ھەندى کەلوپەلى زىر و زىو و جلوپەرگیان لە ميسرېيەکان خواست، داياننئى، شتەکانیان خستە ناو توورەکەوہ و، دايان بەسەر شانياندا و رویشتن، نەتەوہى ئیسرائیل بېجگە لە مندال ژمارەيان دەگەيشتە شەش سەد ھزار کەس. ھەموويان باربان کرد، مەر و مالات و ناژەلتيكى يەجگار زۆریشيان لەگەل خۆياندا برد. تا ئەو پرۆژە ئیسرائیلیيەکان چوارسەد و سى ساڵ لە ميسردا ما بوونەوہ.

ئەمە چيرۆكى ناو (تەورات) و (تەلمود) بوو لە بابەت دەست و ھشاندنەکانى موسا و ھەلام نووسيارە زاناکان و ینەبەكى راستەقینەتر و رووداوترمان پيشان دەدەن. ئەو دەرد و نەخۆشيانەى لە سەرەوہ ناوبران، دەدەنە پات ئەو جوولەکە بەندیانەى کە خرابوونە ناو ئەو گەرپەکە ھەژارە پيسانەوہ موسا خۆيشى زۆر بەتەنگ ئەوہوہ بوو، کە ئەو نەخۆشيانەى لە خاکی فيرەوونەکاندا دادەکەتن بیداتە پال ئەوان، تەنانەت کە ئەوانە لە ميسر چوونە دەرەوہ، چ فيرەوون، چ ميسرېيەکان، ھەموويان پيشان خۆشبوو، کە رزگاربان بوو لە دەستيان!

بەلام ھەر ئەوئەندە جوولەکەکان لە ميسر دوورکەوتنەوہ، فيرەوون لە بېرەکەى خۆى پەشيمان بووہوہ، چونکە ھەستى پى کرد، ھۆى پيشکەوتنى خاکەکەى خۆى ئەو جوولەکانە بوون. لەبەرئەوہ لەشکرتيکى کۆکردەوہ و، دوايان کەوت، تا لەسەر کەنارى زرتى سوور پيشان گەبشت... کە سەربازەکانى فيرەوون نزيکیان بوونەوہ، نەتەوہى ئیسرائیل پەشوکان و شلەژان، تۆقین و زارەترەک بوون. لەپر دەنگيکى گەورە ھات، دەنگى داہوہ، گلەبى و توانج تىگرتنى تیدا بوو. بېباکى و ھاوار و فەرباديشى ھەر تیدا بوو. دەنگەکە دەنگى «یەشووع کورى نوون» بوو، کە لە نەتەوہى موسا بوو، گوتى: «ئەى ئەو کەسەى لەگەل خودادا قسە دەکەیت، لە کوپيە چارە کرد نەکەت؟ وا ھەموو تەنگ و چەلەمەيەکى پرۆژگارمان لى کوپۆتەوہ. رزى لە پيشمانەوہ، دوژمن لە پشتمانەوہ، لە دەست مردن رزگارمان نابى!». موسايش گوتى: «فەرمانم وا پیدراوہ کە بچمە سەر زرتى، ھەر لە ئیستاوہ بېر لەوہ دەکەمەوہ، کە چى پتويستە بیکەم».

راوہوونانىكى ميژوويى لەناو زرتى سوورە!

لە بابەت راوہوونانى نەتەوہى ئیسرائیلەوہ، لەلایەن لەشکرى فيرەوونەوہ کە لەو پرۆژەدا رووى داوہ، (تەورات) دەلئى:

«فیرەوون گالیسکەکەى خۆى ئامادەکرد، گەلى فيرەوونيش شەش سەد گالیسکەى ھەلژارەدەيان بەکارھینا، ميسرېيەکان دواى جوولەکان کەوتن و پيشان گەبشتن، کە فيرەوون ليشان نزيکبووہوہ، ئیسرائیلیيەکان چاويان ھەلپى، سەربان کرد ميسرېيەکان لە پشتیانەوہن. بەجارتیک زارەترەک بوون، ھاواربان برەبەر خودا. بەموسايشيان گوت: «بۆچ لە ميسردا گۆر دەست نەدەکەوت، وا ئيمەت ھینايە ئەم دەشت و بيايانە، لېرەدا لەناو بچين؟ ھەر ئەوہ چاکتر بوو، کە بۆ ميسرېيەکان فرمانمان بکردايە، نەک لەم چۆل و ھۆلەدا بمرين...». موسايش بەگەلەکەى خۆى گوت: «مەترسن. ھەر ئيوہ بیدەنگ بن، خودا لەجياتيى ئيوہ شەر دەکات»...

کە موسا ئەوہى گوت کزەبايەکى فيتنكى ھيوأ لە دەررونى جوولەکەکانى دا، بەلام چراى ھيوأکەيان جاروبار رەشەباى ھەناسە ساردى و رەنجەرپۆيى، دەيکوژاندەوہ. دوايى خۆيان داہ دەست چارەنووسى خودا... ھەر ئەوئەمە خودا خستىە دلئى موسا و ھەر دەستەکەى بمالئى بەزرتیکەدا، ئەویش ليشى دا تاريکاييشان دەمۆدەست لئى لاچوو، بۆ ھەر دوانزە بەشەکەى جوولەکەکان دوانزە ريتگا لە زرتیکەدا کرانەوہ. خودا رۆژ و باى بۆ ناردن، زەوييەکە کزر بووہوہ، ريتگاگان کرانەوہ... جوولەکەکان بەدلنياييەکەوہ رویشتن بەناو ريتگاگاندا تا گەيشتنە کەنارى ئاسايش و ئارام. لە ھەردوولای ھەموو ريتگاگانەوہ ئا و ھەکو شاخيتكى گەورە ھەلسابوو، بۆ پاراستنيان، تا لە پەرينەوہ بوونەوہ!.

جوولەکەکان چاويان بربووہ ئەوہر ئاوەکە. فيرەوونو سەربازەکانيان دى خۆيان ئامادە دەکەن بەو ريتگايانەدا بپەرتنەوہ ئەمبەر کە ئیسرائیلیيەکان پيشان پەربوونەوہ، بۆ ئەمەى بيانگەنئى و شلکوتى مەرگیان بکەن... جوولەکەکان خەمبارى داىگرتن، ئەوئەدى نەمابوو لە گلارويدا بتوقين. ھەموويان چاويان بربپە موسا. موسا خەريکبوو داردەستەکەييمالئى بەزرتیکەدا، بۆ ئەمەى زرتیکە وەک خۆى لئى بيتەوہ و، لە دەست فيرەوون و سەربازەکانى رزگاربان بکات، بەلام خودا خستىە دلپەوہ کە واز لە زرتیکە بەھينئى، داردەستى لئى نەدات، بام وەک خۆى بيمينيتەوہ، نەوہک شتپيکى لئى بگۆرئى، چونکە خودا نەيدەويست زرتیکە بکەويتە ناوہند جوولەکەکان و فيرەوون و سەربازەکانیەوہ

نه وهك ئەمان به بچ وهی بگه پینه وه میسر، ناو خاکی خویانه وه، چونکه خودا له وه پیش بریاری دابوو که ئەوانه له ناو ئاودا بخنکین. که فیرعه ون و سه ربازه کانی سه رنجیان دا، ته ماشایان کرد، ریگاکانی ناو زریکه وشک و تهخت، ئاماده ن بۆ په رینه وه، به سه ریاندا بۆ ئەوبه ر، تا بگه نه جووله که کان، له خۆشیاندا بایان تیکه وت و، له خۆیان بایی بوون. فیرعه ون به سه ربازه کانی خۆی گوت: «سه رکه ن زریکه چۆن کرایه وه به قسه ی من و به دلی من، بۆ ئەمه ی بگه مه ئەو گونا هباره سه رکیشه نه!». پاش ئەوه به خۆی و پیاوه کانییه وه چوونه ناو ریگاکانی ناو زریکه وه، بۆ ئەمه ی بگه نه جووله که کان. به لām تا گه یشتنه ناوه راستی زریکه، ئاوه که کشا به سه ریاندا و خنکاندن! هه ر له و کاته وه که فیرعه ون له خنکاندندا بوو، هاواری کرده خودا و گوتی: «وا باوه ریم کرد که له خودای نه ته وه ی ئیسرا ئیل به ولاره هه یچ خودایه کی تر نییه...»

وايش دهرده که وهی که فیرعه ون به و قسانه ده یویست خۆی له خنکاندن دووبخاته وه، به لām پروای پیتی نه بوو. ئەو وای ده زانی که به وه موسا و خودای موسا چه واشه ده کات... «په شیمان بوونه وه به وه نالین که به کیتک خراپه ی کرد، تا نه گاته سه ره مه رگ، نه لێ په شیمان بوومه وه و، وازم له کرده وه ی خراپ هینا».

خودایه دوزمنان پین خوش نه که ییت!

شه پۆله کانی زریکه دایان به سه ره که دا، ده نگیتکی به جگاره وه ریان لێ په یدا بوو... زۆری پینه چوو لاشه ی فیرعه ون^(۱) که وته سه رکه نار! که ئەوه یان دی، موسا و نه ته وه که ده ستیان کرد به گۆرانی سوپاس و نواندن گه وه ریبی خودا، که دوزمنه میسریه کانی بۆ له ناو بردن... «ته ورات» ده لێ:

«مه ربه می پیغه مبه ر که خوشکی هاروون بوو، ده فیکی گرت به ده سه ته وه و، له گه ل هه موو ئافره ته کاندایا که له دوا یه وه ده رۆیشتن چووه ده ره وه، ئەوانه هه موو به ده ف لیدانه وه سه مایان ده کرد. مه ربه م پیتی گوتن: «گۆرانی بلین بۆ خودا، گه وه ریبی ده رکه وت. ماین و سواره که ی سه رپه شتی، هه ردو وکی فری دایه ناو ئاوه که وه». به لām هه ره وه که ئەفسانه کانی عیبرانییه کان ده یگێر نه وه، خودا له سه ر ئەو شادمانییه ی، موسای سه رزه نست کرد. پیتی کوت: «چۆن تۆ گۆرانی ده لیبیت که منداله کانم خه ریکن گیان ده دن؟!... به لām له به ره ته وه ی

(۱) زۆریه ی سه رچاوه کانی میژوو ئەم فیرعه ون به «منفتاح» ی کوری «رامسیس» داده نین. (وه رگێر)

که تۆ نازاری دوزمنه کانی خۆت به خۆشییه که وه وه رگرت، له جیاتیی ناخۆشی، دوا رۆژت به ناخۆشی بۆ تۆمار کرا!».

سه رگوروشته که ییش هه ر له سه ر ئەوه ده ورات، ده لێ: «ساز و ئاوازی نه وه کانی موساییش که وا خه مارییان تیدایه، به هۆی ئەو کاره ساته وه به که له سه ره وه پیتشمان دا!». هه رچه نده چاکه ی خودا له گه ل نه ته وه ی ئیسرا ئیلدا به جگاره گه وه و فراوان و به نرخ بوو، به لām بتپه رستی، هیشتا له دلی ده سه ته یه کیاندا مابوه وه. کاتی که به لای گه لیک تپه رین، بتپه رستییان ده کرد ئەوانیش له موسایان خواست که خوا به کی وه ک خودای ئەو گه له یان بۆ دا به زرتینی!! موساییش هه یچی بۆ نه مایه وه ئەوه نه بچ، که سه رزه نشتیان بکات و، بیری شیان بخاته وه که ئەو خودایه ی به و شیوه سه ر و هونه ره مندانه یه له ده ست سه رگه ردانی رزگاری کردوون، شایانی ئەوه یه هه موو که س بی په رستی، به کیتک له په رستی ئەو گوریز ده کات که ناشی و نه زان بچ و، گومرا هیبی به رچاوی گرتبچ!

نه ته وه ی موسا په رینه وه بۆ نیوه دوورگه ی «سینیا». هه تا وه که ی به جگاره گرم بوو. وه ک ناگر پیاوی ده برژاند، نه خانوویان تیدا دی، تیدا به سه ستینه وه نه دره ختیان تیدا دۆزییه وه، له بن سه تبه ریدا دابنیشن... په نایان برده به ر موسا که چاره یه کیان بکات... ئەویش له خودا پارایه وه خودایش هه وریتی بۆ ناردن کردی به سه تبه ری... ئەوه نده ی نه مابوو خواره مه نییه که یان ته واهو بی... خودا به بادا (گه زۆ) و (شه لاقه) ی بۆ ره وانه کردن... که له زریکه په رینه وه بۆ که ناری رۆژه لاتی، ئاویان نه دۆزییه وه، خۆیان و ئاژاله کانیان لینی بخۆنه وه. خودا فه رمووی به موسا: دارده سه ته که ی بمالێ به به ردیکدا... که موسا ئەوه ی کرد، دوانزه سه رچاوه له و به رده هه لقلولا. هه رتیبه سه رچاوه ئاویکی به رکه وت - (ره نگه ئەو کانیانه بوون که ئیمرۆ به کانییه کانی موسا به ناوبانگن، له نزیک سوته سه وه) - . پاشان جووله که کان وه رس بوون له خواردنی ئەو خۆرشتانه، که هه ر به ک دوو جوړتیک بوون و نه ده گۆرپران... له موسایان خواست که له خودا بپارێته وه پاقله و، ئاروو و، سه ر و، نیسک و، پیا زیان بۆ پروتی له زه وییه که دا... موساییش ئەم جوژه خواسته پروبوو چانه یانی زۆر پین ناخۆش بوو... دای به ده میاندا، پیتی گوتن: «ئیه وه له توانا بیتاندا هه یه له وانه باشترتان ده ست بکه وێ، ئەگه ر بگه پینه وه میسر!».

هه رچه ندیکی کرد جووله که کانی بۆ نه خرایه سه ر ئەوه ی که مه ردانه بگه پینه وه میسر و، بچن به گژ دوزمنیاندا و به سه ریاندا سه ربکه ون!

گۆشه گيری مووسا و هاتنه خواردهوی یاسا!

ئیسرائیلییه کان له پاش ئەمەى دامەزران، پیتوبستییان بە یاسایەک بوو لەسەرى برۆن و، پەنای بەرنەبەر. مووسايش پاراپهوه له خودا نووسراویکی بۆ بنیتریتە خواردهوه، که رینگایان پيشان بدات و، له کاتی تیکچوونياندا مافدارى و بى مافیيان بۆ له یەک جیابکاتەوه و ناوژییان بکات، مەبەسیان ئەوه بوو: نەکهونه ئاژاوه و پشیتوبییهوه و، سەریان لى تیک نەچی... خودایش فەرمووی: خۆی پاک بشوا و سى رۆژ لەسەریهک بەرۆژوو بیت. پاشان بچیتە (طووری سینا)، تا لەوی قسەى له گەلدا بکات و، فەرموودهکانى خۆی پى بلن، تا بیانکاته نووسراویک و بپیتە پەناگایەک بۆ گەلهکەى... مووسايش له گەلهکەى خۆى حەفتا پیاوی هەلبژارد، پاشان لەسەر بەلینەکەى خۆى، چو بۆ لای خودا... بەلام له رینگادا بەپهله دەرۆشت. پيش ئەوانه کهوت و سەرکهوتە سەر شاخهکه... له پاش سى رۆژ که له هەموویدا بەرۆژوو بوو گەيشته جیگاکه... بەلام حەفتا کەسهکه هیشتا نەگەيشتوبونه ئەوى... مووسا که هاتبوو، هاروونى برای له جیبى خۆى داناوو، تا هەتا دەگەریتەوه لای، کاروبارى ئیسرائیلییه کان هەلبسورپیتى که سى رۆژهکەى رۆژوووهکەى خۆى تەواوکرد، رووی کرده خودا و پیتی گوت: «ریم بده، بتبینم، یان خۆت دەریخه تەماشات بکه!»... خودایش فەرمووی: «تۆ ناتوانیت من ببینی، سەیرتکی شاخهکه بکه، ئەگەر توانی له جیبى خۆى بپیتەوه، تۆیش دەتوانیت من ببینیت!».

خودای گەورهيش خۆى دەرخت بۆ شاخهکه، شاخ هارپى کرد و رووخوا و بەجاریک نوقمى زهوى بوو... که مووسا ئەوهى چاوپیتکهوت، له خودا پاراپهوه که لهو خواستهى بیههخشى، که داواى بینینی خودای کردبوو. له هۆش خۆى چوو و، کهوت بەدەمدا. هەر وهک ههوه تریشقه لیبى دابى وای لیتهات، که هۆشیشى هاتهوه بەرخۆى گهراپهوه له کردهوى خۆى، باوهپیشى بهوه هینا که ئەوهى له خودا داواى کردوو، له وزیدا نییه بەرگەى بینینی بگرئ... خودایش پیتی گوت: که ئەوى هەلبژاردوو بپیتیتە کن نەتەوهکەى خۆى، بۆ ئەمەى نامەکانى خودایان پى رابگهیتن... ئەو نامانەيش بریتین له بەشەکانى «تەورات». ههروهه راسته و راست قسەى له گەلدا بکات، نەک بەهۆى فریشتەوه. خودایش هەرچییهک پیتوبست بووی بەنەتەوهى ئیسرائیل، له پيشاندانى ئەو کردهوه و بیروباوه رانهى که پەسندن و ناپەسندن، که جوانن و ناشیرین، لەسەر چەند تەختەیهک بۆى نووسینهوه، بۆ ئەمەى نەتەوهکەى مووسا له ژياناندا لەسەریان برۆن بەرپوه.

ئەو دە نامۆزگارییهى بەمووسا دران

«بەپیتی تەورات»

* بەرامبەر من هیچ خودایهکى تر مەپەرسته، هیچ پەیکەر و وینەیهک دروست مەکه بۆ ئەو شتانەى له ئاسمان و زهوى و ئاوى ژیر زهويدان. ئەوانه مەپەرسته، خۆشت بۆ ئەوانه مەنوشتیتەرهوه، چونکه خودای تۆ منم. من خودایهکى ئەوهنده خەمخوارم، گوناھى باوکەکان له دەروون و کردەوى نەوهکانیاندا دەدۆزمهوه، تا دەگاتە بەرهى سییەم و چوارەم، چاکەيش له گەل هەزاراندا دەکەم، منیان خۆش دەوى و نامۆزگارییهکانم دەپارێزن.

* بەدرۆ ناوى خودای خۆت مەهینە و، سوتند بەسەرى مەخۆ، چونکه خودا لهو کەسه خۆش نابى که بەخۆراپى ناوى دەبات.

* رۆژى خودات لەبیرنەچى، تا ریزی لى بگریت و، بەپیرۆزى راي بگریت، شەش رۆژ بۆ کار و فرمانت دابنى. رۆژى حەوتەميش بۆ خودای خۆت. لەو رۆژەدا نەخۆت، نە کور و کچه کانت، نە بەنده و کەنیزهکەکت، نە گیانلەبەرەکانت نە میوانەکانت هیچ مەکهن، چونکه لەو شەش رۆژەدا ئاسمان و زهوى و زرى و هەموو ناوهپرۆکى ئەوانەى دروست کردوو، بەلام له رۆژى حەوتەمدا پشوو بەخۆى داوه. لەبەرئەوه خودا ئەو رۆژى بەپیرۆز و بەرپز داناوه.

* ریز له باوک و دایكى خۆت بگره، بۆ ئەمەى ئەو رۆژانەى خودا پیتی بەخشیویت لەسەر زهويدا بژیت و بەخۆشبییهوه رایان ببویریت.

* کەس مەکوژە.

* داوین پیسى مەکه.

* هیچ شتیک مەدزە.

* لەسەر خزمى^(۱) خۆت قسەى درۆ مەگێرەوه.

* چاو مەپرە خانووى خزمەکەت.

* چاو مەپرە ژنى خزمەکەت، یاخود بەنده و کەنیزهک و گا و کەر و کەلوپەلهکانى.

(۱) لام وایه لیژدها مەبەس له وشەى خزم بچگه له کەسوکار، دراوسى و کەسانى نزیکیش و کەسانى تریش دەگریتەوه. (وەرگێر)

پهرستنی گویره که!

نه ته وهی ئیسرائیل چاوه پروانیی مووسایان ده کرد، که له پاش سی رۆژده که بگه ریتته وه لایان، چونکه خووی به لئینی وا پێ دابوون، به لّام ئەو زۆرتری پێ چوو، له بهرئه وه گوتیان مووسا به لئینی وا پێ دابوون، به لّام ئەو زۆرتری پێ چوو، له بهرئه وه گوتیان مووسا به لئینی خووی شکاندووه و، له پهیمانی خووی لای داوه، بۆیه کا له و سه رگه ردا نییه دا به ره لّالی کردوون. له و کاته دا پیاویک هه بوو ناوی (سامیری) بوو. ده ماری خراپی له دلیدا بزوو ته وه، ئەمه ی به هه ل زانی، پیتی گوتن: «پتووسته له سه رتان خودایه که بۆ خۆتان دابنێن بیپه رستن، تازه مووسا له وانه نییه بگه ریتته وه لاتان، چونکه ئەو بۆیه کا چوو ته ده ره وه، خودا بدۆزیتته وه، به لّام له ریتگا ون بووه، جا ئەمه یه هۆی نه هاتنه وه و، په ایمان شکاندنه که ی...»

(سامیری) پشت ئەستور بوو له وهی که نه ته وهی ئیسرائیل ناشی و نه زان بوون، له تاینیشدا کزیوون، ئەوانه ئەوه نده شاره زای تاینه که ی خۆیان نه بوو بوون که بتوانن بیروبا ره که انیان پیا ریزن له ریتگا لادان بچگه له وه چونکه له میسریشدا ژبا بوون، چاویان راها تبوو به په رستنی گویره که (ئه پیس) وه له لایهن میسریه که انه وه، له بهرئه وه (سامیری) ئەو ناشیتیه ی ئەو جووله که نه ی به هه ل زانی، هینای هه ندی خشلی له ئافره ته جووله که کان کۆکرده وه و، فریتی دایه ناو چالیکه وه که به تاییه تی بۆ ئەوه ی هه لکه ندبوو، که ئاگریان تیبه ر بدا تا ده توینه وه. ئنجا که ئەوه ته واو بوو، هینای گویره که یه کی لێ دروست کردن، گویره که یه و او دروست کردبوو: ده بیۆراند!... پاشان پیتی گوتن: «ئمه تا خودای ئیوه و مووسا!». چه ند که سیک نه بی له سه ر تاینی مووسا مانه وه، هه موویان گۆران.

(هاروون) یش له وه ترسا بپیتته ئازاوه و تیکچوون و دووبه ره کی، به لّام هه ر چه ندیکی کرد ئەو له تاین وه رگه راوانه ی بۆ نه هینرایه وه سه ربار، تا واز له په رستنی گویره که که بهین، پتییان گوت: «ئیمه واز له په رستنی ئەم گویره که یه نه هینین، تا مووسا ده گه ریتته وه لامان!». خودایش مووسای ئاگادار فه رموو که نه ته وه که ی له تاین وه رگه راوان، هه ر (سامیری) یشه که ریتگای لێ ون کردوون، ئیتر مووسا گه رایه وه کن جووله که کانی نه ته وه ی خووی، به لّام به تووریه ی و دلش او بییه که وه... له و کاته دا که ئەو به توندی و تیبیه وه سه رزه نشتی ده کردن، ته خته نووسراوه کانی خودای، له ده ست که وته خواره وه شکان!...

ئیسرائیلییه کانی ش له هه له ی خۆیان په شیمان بوونه وه... له خودای خۆیان پارانه وه که له گونا هیان خۆشبی... مایه وه سه ر (سامیری)، خاوه نی ئەو ئازاوه یه، که نایه وه له ناو جووله که کاند... خودا ئەویشی له جیهاندا سزادا... فه رمانی دا به ئیسرائیلییه کان، نه تیکه لێ له گه لدا بکه ن، نه لئیشی نزیک ببنه وه... هه ره که خۆیان له گه ریتک دووربخه نه وه، ئاوا یش خۆیان له و دووربخه نه وه!.

تا چل سال ریتگیان لێ تیک نه هین!

خودا خستیه دلێ مووسا وه که ئیسرائیلییه کان کیش بکات بۆ زهوی پیرۆز، ئەم زهوییه ئەو زهوییه بوو که خودا به لئینی دابوو به (ئیسراهیمی دۆستی)، که بیبه خشی به نه وه باشه کانی و ئەوانه ی تاینی ئەو ده پاریزن، به لّام نه وه ی ئیسرائیل، چونکه ماوه یه کی دوور و درێژ بوو له ژێر زۆر و سته می فیرعه ونه کاند چه وسابوونه وه و، راهاتبوون به و زۆردارییه وه که لئیان ده کرا، سه روشتیان نوشوستی هینابوو، فیری ملکه چی و سه رشۆری بوو بوون بۆ زۆرداری، له بهرئه وه سووکی و ریسواییان به شتیکه گرنگ نه ده هاته پیتش چاو. هه ر ئەوه نده گوئیان له وشه ی هه لمه تدان بوو بۆ سه ر (ئه ربحا) که (هیتیه کان) و (که نعانیه کان) ی لێ ده ریکه ن و، بیکه ن به نیشتمانی خۆیان، بۆ ده سته که وتنی به رو بوومه کانی، ترسوله رز چوو ده لئانه وه و، به ریسوایییه که وه به مووسایان گوت: «نه ته وه یه کی به چنگ له ویدا هه یه، تا ئەوان نه چنه ده ره وه، ئیمه ناچینه ناو ئەو شاره وه، هه ر کاتی ئەوان چوونه ده ره وه، ئیمه ده چینه ناویه وه!». هه ره که ویستبیتیان ئەو نه ته وه یه ییش به کار و کرده ی خودایانه ده ربه ریتن و ابو... مووسایش له وه پیتش چه ند دیده وانیکه نارده بوو ئەوی که به دزییه وه بزانه خا که یان چۆنه و، کرده وه و کاروباری دانیشتووه کانی ش چۆن... که سه رنجیان دا، ئەوانه له ش و بالا یه کی یه جگار زه لامیان هه بوو، پیاویان ده ترساند... که گه رانه وه، ئیسرائیلییه کانیان له و با به تانه ئاگادار کرد... جووله که کانی ش ئەوه نده ی تر شپه رزه بوون... هه ر له دووره وه مه رگی خۆیان هینایه پیتش چاوی خۆیان. ئنجا که مووسا فه رمانی پتیدان بپه ریتنه وه، سه رکیشییان کرد، گوتیان: «مووسا! تا ئەو نه ته وه یه له وێ بن، ئیمه ناچینه ناویه وه، تو خۆت و خودای خۆت بچنه ئەوی، کوشتاریان لێ بکه ن. ئیمه لێره ده میتینه وه، ناجو لئین!»...

مووسا که ئەوه ی لێ بیستن ئاوریکی دایه وه به ملا و به ولای خۆیدا. هه رچه ندی کرد که سیکی نه دۆزییه وه پشتی پێ ببه ستنی و، هیوای یارمه تیی لێ بکات، ته نیا

(هاروون) ی برای نه بی... ئیتر هیچی پی نه ما تهوه نه بی پروی کرده خودا و پیی گوت: «خودایه من که سم به دهسته وه نه ماوه، خۆم و براکه م نه بی، که واته ئیمه و ئەم نه ته وه خودانه ناسه به دخووه، له یه کتر جیا بکه ره وه!»... خودایش خستیه دلئی مووساوه، که وازیان لی بهی نی له و چۆل و بیابانه دا ریگیان لی تیک بچی. بو ئەمه ی تا چل سالی خشت هه ر بی و بچن به ناو پیچوپه ناکانیدا و، سه ریان لی بشیوی... تا وایان لی دی، گه وره کانیان له ناو ده چن و، سه رداره کانیشیان مه رگ ده یانباته وه. ئنجا له پاش ئەوانه وه، به ره یه کی خورت و به چنگ و سه ره رزی دینه کایه وه، ئەوساکه جووله که کان ده گه ریته وه سه ر هه لمه تبردن و خو به ختکردنی خو یان له پینا و ئاینی خوداییدا...

زمانی مانگا پیاو کوژ ده ره خات!

یه کی تیک له پیاو ه ناسراوه کانی نه وه ی ئیسرا ئیل پی رتیکی ده وله مه ند بو... خودا هه موو با به تیکی خو ش گوزه رانی پی به خشی بو. سامانیکی زۆریشی دابوو پی. ته نیا کوریتیکی هه بو، له پاش مردنی خو ی، ئەو هه موو سامانه بو ئەو کور ه ده مایه وه. ئاموزاکه ی چاوی بری بو وه ئەو که له پور ه ی. کوشتی. که چی داوای خو ئینه که ی له که سانی تر ده کرد. ئەوانیش که سیان ده ست نه که وت دال لایان بدات، مووسا نه بی که که ی نه وه یه نه که ی خو یان و ئەو کور ه یان خسته به رده ستی تا بریاریکی له سه ر بدات.

مووسا یش بو ئەوه پرس ی به خودا کرد، پاشان مووسا فه رمانی دا مانگایه ک سه ر برین. ئینجا به زمانه که ی له کور ه کوژرا وه که بدن، تا زیندوو بیته وه و، راستی له وه که سه بلئی که ئەو ی کوشتوو ه!... نه ته وه که بيش وایانزانی مووسا تیزیان پی ده کات و پییان پی ده که نی، به لām مووسا ئەو گومانه ی له دل ده رکردن. ره نگ و شیوه ی ئەو مانگایه ی ده یویست پی شانی دان... ئەوانیش گه ران بۆ ی، بیدۆزنه وه. داوی ئەو مانگایه یان لای مندال ئیکی بی باوک و هه تیو دۆزییه وه. نرخیکی زۆریان پیدا و لی بیان کری... پاش ئەوه ی سه رلی شتی وای و دوو دلئی و درێژه پیدانیکی زۆریان پی شان دا، مانگاکه یان سه ر بری. له داوی سه ر برینی، مووسا زمانه که ی ده ره ینا و کوتای به کور ه کوژرا وه که دا، کور ه که زیندوو بو وه وه و ناوی ئەو که سه ی هی نا که که شت بو ی... له گه ل ئەوه ی شدا نه وه ی ئیسرا ئیل دل بیان هه ر نه رم نه بو و!...

سامانی قاروون

له ناو نه ته وه ی مووسا و هۆزه نزیکه که یدا پیاو ویک هه بو، (قاروون) یان پی ده گوت. خودا گوزه رانیکی باش و سامانیکی زۆری پی به خشی بو. هه موو هۆبه کی کامه رانی پی بو کۆبوو بو وه. ژیانیکی وا ده ژیان له ناو نه ته وه که ی خویدا که پر یو له ده ست بلاوی و خو ش راباردن و که ش و فش. جلوه رگی ناوازه ی ده پۆشی. له ناو کۆشک و بالا خاناندا ده ژیا. ده س و پیوه ندیکی زۆریشی له خو ی کۆکرد بو وه، به هۆی سامانه وه جوانی و رازوه یی ژیان جیهانی ده چیشت... له پر له خو ی باپی بو و ده ستی کرد به زۆرداری و خو نواندن... مرۆفانی تری وا ده هاته پی ش چا و، که له و گله دروست نه کراون، که خو ی لی دروست کراوه... که خودا هه ر بو ئەوه ی دروست کردوون که بینه ژێرده ستی ئەو... جا هه ش به سه ر ئەو که سه ی له (قاروون) هه ل بگه راپه وه، یاخود له یارمه تیدانی ئەو خو ی بکیشایه وه، یان ئاواتی ئەو ی به چی هینایه! نه ته وه که (قاروون) یان وا ده هاته پی ش چا و که تایه ت زۆر تر شوولی لی هه لده کیشی و زۆرداری و به دکرداری ده کات. هیچ خه میکی نییه ئەوه نه بی زۆر تر پاره کۆیکاته وه و که سانی تریش به برستی بهی لیتته وه!... رقیان لی هی لسا، تیکۆشان ده ماری مه ردا یه تی بی زوین تا چاکه و پیاو ته ی له گه ل نه ته وه که ی خویدا بکات و، فرمی سکی هه ناسه ساردان وشک بکاته وه... به لām ئەو به ره رچی دانه وه، گوتی: «من پیویستیم به ئاموزگاری ئیوه نییه. چونکه من له ئیوه ژیرترم، له ئیوه ش با شتر له شت تی ده گم. ئەم سامانه یش که هه مه، هی ئەوه یه که له ئیوه مافدارترم بیی. له ئیوه ش زۆر تر هه لده گرم بۆم کۆبیته وه!».

مووسا یش به توندوتیژی و زۆره ملییه که وه پیی گوت: «پیویسته له سامانه که ی به شی پاکبوونه وه (زه کات) که ی بدات. هه روه ها لی ششی دابه ش بکات به سه ر هه ژاران و داماو اندا، چونکه خاوه لۆک بر او، به شیان هه یه له و سامانه دا.» به لām ئەو گو ی نه دایه فه رمانی مووسا، گالته ی پی کرد، به دناوی کرد، به توندوتیژی و تیز پی کردنی که وه وه رامی دایه وه گوتی: «تا پیمان کرا دل مان را گرتیت و، بارمان کیشایت. ئاینیکی تازه ت بو هینایه پی شه وه، له بهر تو پی ره ویمان کرد، هه رچی به کیشت پی گوتین به گوتیمان کردیت، که چی تویش چاوت بری وه ته سامانه که مان و ئازایه تی شمان به سه ردا ده نویتیت. جا هیچ نه ماوه ئەوه نه بی که سامانه که مان لی داگیر بکه ی و، که لویه له کافمان تالان بکه ی ت؟! تو به م کرده وه یه تدا ده رتخت که پیاو ویک درۆزیت. هه رچی به کیشت له نه ته وه ده شارده وه، وا بو ی ده رکه وتن. له راستیدا تو چا و به سته که ریکی درۆزیت!!».

(قاروون) تیکۆشا بهزهبری پاره نهتهوه له مووسا بکیشیتتهوه و، وهریان بگێرئ و، ئاین و باوهریان تیک بدات. ناردی بهشوتین ئافرهتیک سۆزانیدا، که مووسا له بهر داوین پیسی و به دخوویی تفروتونای کردبوو. پیتی گوت: «ئهگر ئهوی پیت ده لیم به جیی بهیتیت، مارهت ده کم و، له دهست ئه م ههژاری و ئاواره بیبه رزگارت ده کم!».

ئافرهته که بيش پرسى: «چیت لیم ده ویت؟». قاروون گوتی: «که ئیسرائیلییه کان هاتنه لام و لیره کۆبوونهوه، تۆیش وهره ئیره و بلج: مووسا بۆیه که منی ده ربه ده کرد، داوای داوین پیسی لیکردم که له گه لیدا بکه م، به لام من به قسم نه کرد!». رۆژی دوايي، که هه ندیک له ناسراوه کانی نه وهی ئیسرائیل لای قاروون کۆبوونهوه، ئافرهته که بيش هاته ناویانه وه و گوتی: «ئهی نه وهی ئیسرائیل! پیاوچاکان شتی وا له پیاوخراپانه وه ده بین... ئاگادارتان ده کم که قاروون دوینێ ناردی به شوتیندا، وای پێ گوتم و وای هانه دان که پیتان بلیم. فرمانی پیدام درۆ هه ل بیهستم بۆ پیغه مبه ری خودا که مووسایه. قاروون درۆ ده کات. له راستیدا مووسا بۆیه که منی تفروتونا کرد، که به دخوو و داوین پیس بووم. منیش له وه وه و ازم له کرده وهی خراپی خۆم هینا و، له سه ر دهستی ئه ودا په شیمان بوومه وه!».

که قاروون ئه وهی له ئافرهته که بیست، له کرده وه که ی خۆی په شیمانی نواند، چونکه نه وهی ئیسرائیل سه رزه نشتیان کرد. مووسا پش که پیتی گه بشته وه قاروون و یستویه تی به و جوړه به دناوی بکات، قینی هه لسا و تووره بوو. له خودا پاراپه وه تۆله ی لێ بکاته وه. پاشان نه ته وه که ی خۆی کۆکرده وه و پیتی گوتن: «ئهی نه وهی ئیسرائیل!... خودا هه ره که منی بۆ فیرعه ون په وانه کردوه، ئاوه هایش منی بۆ قاروون په وانه کردوه! هه ر کامیکتان دۆستی ئه ون له گه لیدا بپینه وه، هه ر کامیکیشان له گه ل مندا ده بن خۆتانی لێ دووربخه نه وه!».

نه ته وه که بيش هه مو خۆیان له قاروون دوورخسته وه، مووسا له خودا پاراپه وه که پیتی بنوینێ. خودایش قاروونی به خۆی و کۆشکه که یه وه نوقمی ناو زهوی کرد ئه مه بوو به په ندیک بۆ نه ته وهی مووسا و بێ ده سه لاته کانی هاوړتی... «ئهی ئه و که سانه ی که باوه رتان به خودا هیناوه، ئیوه پش وه که ئه و که سانه مه بن که ئازاری دلی مووسایان دا. هه رچیبه کیان به مووسا گوت، خودا به درۆی خستنه وه. چونکه مووسا رووسووری لای خودا بوو.»

دیسانه وه له مووسا هه لده گه رپه وه!

به لام گیانی مووسا هیشتا له ته نگوچه له مه رزگاری نه بوو بوو. چونکه ئه و په گه زه ی له پینا و رزگار بوونیدا خۆی بۆ به خت کردبوو، هه ر جاره ناجاریتیک سه رکیشیی ده ست پێ ده کرد و، له رزگار که وه که ی خۆی هه لده گه راپه وه! هه ره که گوتویانه، هه یج پیغه مبه رتیک له ناو نه ته وهی خۆیدا بایه خی پێ نادری! به م په نگه، له کاتیکدا که مووسا چاوی بریبه وه ئه و رۆژه ی بگاته (زه ویی به لێن له سه ر دراو)^(۱)، نه ته وه که ییشی هه ر ئاووړی بۆ پشته وه ده دایه وه، به کولی دلێه وه ئواتی بۆ به رووومی میسر ده خواست!... نه ته وهی ئیسرائیل ئه وه یان پێ خۆشتر بوو که ئاسایشیان بپێ، نه که له خه باتدان. ته نانه ت بێ ده سه لاتی و دیلیشیان هه ر به باش ده زانی، به مه رجی ئاسایشیان لێ تیک نه چێ! هیشتا کو چێرکه یان له خه باتی سه ره رزانه وه رنه گرتبوو دلنیا نه بوون له وهی که له ئه نجامی خه باته که یاندا سه رده که ون و ئازادیان ده ست ده که ویت! هه روا بلیت باشتره که چه زبانه وه ئازادییه نه ده کرد که به ئه رک و ئازار و شه رو شۆره وه ده ستیان بکه وئ!... به لام مووسا خۆی ده یگوت: «ئه وانه هه لسان نه ده گرت ئازادیان ده ست بکه وئ!». وانا ئازادیان لێ نه ده وه شایه وه!... به م په نگه ده ستیان کرد به گه له کۆمه کێ کردن له و که سه ی ئازادی ده کردن!... له پیندا سه رکیشیه که یان هه ر بریتی بوو له بۆله بۆلیکی رووت! توانج و پلاریان ده گرت له هه لسان و دانیشتنی مووسا! ئه گه ر زوو هه لسا یه له خه و ده یانگوت: «بۆیه که وا زوو له خه و هه لده سه ی که به شی هه ره باشی گه زۆ که بۆ خۆی به ری!». ئه گه ر دره نگ هه لسا یه له خه و، له ژێر لپه وه ده یانگوت: «ئه وه نده ی گه زۆ خواردوه نه خۆش که وتوه، بۆیه که دره نگ له خه و هه لده سه ی!». ئه گه ر بچوا یه به لای گه ردن که چیی و ته نیایه وه، بێزاریان پیشان ده دا له ده ست لووتبه رزی و له خۆیای بونی، له ده ست بێز هه تانی که تیکه لپیان له گه لدا بکات... خۆ ئه گه ر زۆریش تیکه لپیان ببوا یه و لپیی پیرسینا یه وه ده یانگوت: «به زۆر خۆی فری ده داته ناویانه وه، تا چه پله ی زۆرتر بۆ لێ بدهن!».

پاشان له توانج و پلار تیگر تیه وه، که وتنه به دنا و کردنیه وه. وایان به دنا و ده کرد: که چینی تیک ده کات به گز چینی تیک تر، وانا گه نده پیاوه کان ده کات به گز پیاوه جوامیره کاند! هه ژاره کانی ش ده کات به گز ده و له مه نده کاند!... تا ده هات توندوتیژتر

(۱) زهوی به لێن له سه ر دراو: (أرض الميعاد). ولاتی ئیسرائیلی ئیسته.

قسه‌یان لئی ده‌کرد. پتییان ده‌گوت: «تۆ که پیشه‌وای ئیمه‌یت، ناپاکیت له‌گه‌ڵ کردین!». خوش‌گوزهرانیی میسرت له‌دهست ده‌هیتناین، به‌روبوومه‌کانیت له‌دهست داین، به‌درۆ (زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو) ت دا به‌گوێچکه‌ماندا که پیتی شاد ده‌بین... به‌لام هه‌رگیز نه‌وه سه‌رناگری که ببینین! چونکه‌ ئه‌و زه‌وییه‌ مه‌گه‌ر هه‌ر له‌میشکی خۆتدا بیت!». «».

پاش نه‌وه هه‌ره‌شه‌یان لئی کرد: «ئه‌گه‌ر نه‌یانگه‌ی پته‌وه‌ میسر ده‌یکوژن!». به‌لام موسا له‌ شتیه‌یه‌کی نازایانه و چاوپۆشیدا رووبه‌رووی دوژمنه‌کان ده‌وستا!. هه‌ر هه‌ره‌شه‌یه‌کیان لئی ده‌کرد به‌ئارامه‌وه‌ وهرامی ده‌دانه‌وه. هه‌ر دوژمنایه‌تیه‌یه‌کیان له‌گه‌ڵدا ده‌کرد چاوی لئی ده‌پۆشین!. به‌لام له‌و کاته‌ ته‌نیا یه‌یه‌ تالانه‌دا، ده‌گه‌را بۆ چاوپۆشیه‌یه‌ک له‌ دلیدا، هه‌رچه‌ندی ده‌کرد نه‌یده‌دۆزییه‌وه‌!.

... «ئه‌وانه‌ هه‌لئاگر (زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو) یان ده‌ست بکه‌وی... نه‌ ئه‌م سه‌رده‌مه‌، نه‌ سه‌رده‌می نه‌وه‌کانیشیان!». «».

هه‌روه‌ک سه‌رگوروشته‌کانی جووله‌که‌کان ده‌لئین، خودا هه‌ستی کرد به‌و بیروباوه‌ره نه‌یتیبیانه‌ی موسا... له‌به‌رئه‌وه‌ قینی هه‌لسا!...

مردنی موسا له‌ پیش چوونیدا بۆ زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو

به‌ره‌ی کۆن له‌ناو ئه‌و ده‌شت و بیابانه‌دا له‌ناوچوون. به‌ره‌یه‌کی تازه‌ په‌یدا بوون که ئاماده‌بوون بچنه‌ ناو (زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو) ده‌وه. به‌لام ئه‌م زه‌وییه‌ له‌ موسا خۆی، به‌ره‌ست کرابوو!. خودا پیتی فهرموو: «ئه‌و کاته‌ هاتوو که له‌ جیهان جیا بیه‌ته‌وه‌!». به‌لام موسا ده‌پارایه‌وه‌ له‌ خودا و ده‌لالایه‌وه، ده‌یگوت: «هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌هێله‌ره‌وه‌ له‌ جیهاندا تا نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆم ده‌گه‌یینه‌ (زه‌ویی که‌نعان)، ئیتر ئه‌وساکه‌ ئاماده‌ ده‌بم بۆ مردن».

- نابیی ده‌بی هه‌ر برۆیت!

موسا هه‌ر ده‌پارایه‌وه‌ له‌ خودا: «ئه‌گه‌ر ناته‌وی وه‌ک سه‌رکرده‌ و پیشه‌وایه‌ک بچمه‌ ناو (زه‌ویی که‌نعان) ده‌وه، به‌هێله‌ بام وه‌ک یه‌کێکی هه‌ره‌ بچوک بچمه‌ ناویه‌وه‌!».

- نابیی ده‌بی هه‌ر بمریت!

- که‌واته‌ هه‌ر هیج نه‌بێ، بام به‌مردویی بچمه‌ ناویه‌وه‌! به‌هێله‌ بام ئیسکه‌کانم له‌ (زه‌ویی به‌لئین) دا سه‌ره‌تیان تێ بکه‌وی!

- نابیی تۆ بچیه‌ته‌ ناو (زه‌ویی به‌لئین) ده‌وه‌ نه‌به‌زیندویی، نه‌به‌مردویی. تۆ هه‌له‌ت زۆر کردوه‌!

- ئایا ده‌رباره‌ی خودا هیج گوناهیکم کردوه‌؟ که‌ی کردومه‌؟

- نه‌ تۆ ده‌رباره‌ی خودا هیج نه‌کردوه‌، به‌لام ده‌رباره‌ی مرۆقی برات هه‌له‌ت کردوه‌. تۆ له‌وه‌دا دوودل بوویت له‌وه‌ی که‌ مرۆقایه‌تی له‌ بنه‌ره‌تدا حه‌ز له‌ رووناکی ده‌کات. ئه‌مه‌ راسته‌ مرۆف ترسنۆکه، درنده‌یه، چاو هه‌له‌یه‌نه‌ره، به‌ئالۆش و خروشه، درۆزنه، ناپاکه، پیاوکوژه. به‌لام ئه‌ی خۆت چیت؟. تۆیش مرۆف نیت؟. جا ئه‌گه‌ر له‌ ئامۆژگاری و په‌نده‌کانی من تێ بگه‌یشتیتایه، بۆچ له‌وه‌ ده‌که‌وتیه‌ دوودلییه‌وه، که‌ نه‌ته‌وه‌که‌یشت رۆژتیک له‌ رۆژان تیی ده‌گه‌ن؟

- به‌لام ئه‌وانه‌ دره‌نگ له‌ شت تێ ده‌گه‌ن!

- کاتیان زۆر به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌یه‌ فیریان بن. پیاو پتییسته‌ به‌ئارام بی. چونکه‌ من خودای به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌م، له‌گه‌ڵیاندا به‌ئارامم!

جا هه‌روه‌ک سه‌رگوروشته‌که‌ ده‌یگه‌ی پته‌وه‌: که‌ موسا ئه‌م قسانه‌ی له‌ خودا بیست، سه‌ری بۆ چاره‌نوسی خۆی دانه‌واند، گیانی دا به‌ده‌سته‌وه‌... ئه‌وساکه‌ زانی، که‌ (زه‌ویی به‌لئین) هه‌ر (زه‌ویی که‌نعان) نییه. هه‌ر زه‌وییه‌ک (دادپه‌روه‌ری) و (به‌زه‌یی پێداهاتنه‌وه‌) و (خۆشه‌ویستی) ی تیدا فەرمانه‌وا بی ئه‌وه‌ (زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو) ه.

«خودا به‌شیرینییه‌که‌وه‌ موسای له‌سه‌ر زه‌ویدا حه‌سانده‌وه‌... گیانی له‌ لێویه‌وه‌ هیتایه‌ ده‌ره‌وه‌... موسا مرد... به‌لام که‌ مرد لای خودا خۆشه‌ویست بوو».

رابعه‌ی عدوی

ئەو ئافەرەتە‌ی لە گوناھی خۆ‌ی پەشیمان بوو، و، گرفتاری دل‌داری خودا بوو و وشە‌ی دل‌داریبێشی خستە ناو زمانی دەرویشانەوه

نووسەری: کامل محەمەد کامل

وەرگێڕانی لە سالی: ۱۹۸۷

ئەم نووسراوه

(رابعه‌ی عدوی) لە سالی ۱۰۵ی کۆچیدا، لە شاری (بصره)دا، لە خێزانیکی هەژاری ئێرانیی (۱) سەر بە ماله دەوله‌مه‌ندیکی عەرەب لە دایکبوو. تا گەوره بوو و گە‌یشتۆته هەره‌تی هەرزە‌کاری ژبانیکی پر لە هەژاری و مە‌ینه‌تی و سووکی و بیکه‌سی به‌خۆ‌ی و خێزانه‌که‌یه‌وه دیوه باوکی زوو مردوو پاش ئەو دایکیشی مردوو ماله دەوله‌مه‌نده‌که، له‌تاو گرانی و دەست‌کورتی و هەرس‌خ خوشکه‌که‌ی له ماله‌که‌ی دەره‌پەراندون پاشان که له بازاردا فرۆشراون، (رابعه) به‌ر دەوله‌مه‌نیکی چاوبرسیی که‌وتوو که کریوتتی به‌شه‌ش دره‌م هەر ئەوه‌یش بوو به‌هۆ‌ی ئەوه‌ی که له خوشکه‌کانی خۆ‌ی جیای کردۆته‌وه... کابرا کردبووی به‌کاره‌که‌ر به‌خۆ‌ی و خێزانه‌که‌یه‌وه ده‌یانچه‌وسانده‌وه، به‌چاویکی سووکیشه‌وه سه‌یریان ده‌کرد!

(رابعه) له‌و چە‌ند ساله‌ی ته‌مه‌نیدا، ئەمه‌نده‌خه‌موخه‌فه‌ت چوو بوو دل‌یه‌وه دل‌ی له‌ مرقه‌فایه‌تی ره‌ش بوو هیچ که‌سیکی بۆ نه‌مابوو و په‌نای بۆ ببات (خودا) نه‌بی! ... نه‌ که‌سی مابوو پشستیوانی بکات و، نه‌ خزم و دۆست و یاریشی هه‌بوو دل‌یان پێ‌خۆش بکات! به‌رۆژ کاره‌که‌ری ده‌کرد و، به‌شه‌ویش له‌ناو ژووهره‌که‌ی خۆ‌یدا، ته‌نیایی کرد بوو به‌ (یار)ی خۆ‌ی و په‌رستنی خودایشی کرد بوو به‌ (کار)ی خۆ‌ی! پارانه‌وه‌کانی له‌ خودا ئەمه‌نده‌ به‌سۆز بوو، خودای گه‌وره دل‌ی پیتی سووتا، دل‌ی خاوه‌ن ماله‌که‌ی بۆ نه‌رم کرد و (رابعه)‌ی به‌شیرینییه‌که‌وه (نازاد) کرد!

په‌که‌کو له‌م خۆشییبه‌! ئەمه‌ ئاواتی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی (رابعه) بوو!

(رابعه) له‌سه‌ریکی تره‌وه، ئەوه‌نده‌ی شوخ و شه‌نگ بوو، ئەوه‌نده‌یش زیره‌ک و خۆتنده‌وار و، خوداناس و، هونه‌رمه‌ند بوو له‌ هۆنراوه‌ دانان و، گۆرانی گوتن و ساز و ئاواز لێدان و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکێدا له‌ دلته‌پیدا، ده‌ست په‌نگینییه‌کی ته‌واوی هه‌بوو به‌لام کاتی که به‌ره‌للا بوو (۱) نه‌یزانی نازادیه‌که‌ی خۆ‌ی باش به‌کاربه‌یتی گۆرانی و ساز و ئاوازی کرد به‌پیشه‌ بۆ خۆ‌ی، که‌به‌وه خۆ‌ی خسته‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌وه! هه‌م له‌به‌ر جوانییه‌ ناوازه‌که‌ی و، هه‌م له‌به‌ر هونه‌ر و ده‌ست په‌نگینییه‌که‌ی ده‌وله‌مه‌ندانی جه‌نگ و، ده‌سه‌لاتداری به‌په‌نگی ئەو سه‌رده‌مه‌ی (بصره) ئاویتته‌ی بوون و تپی ئالانان پیتیان خلیسکاند له‌ کۆره‌کانی به‌زموره‌زم و ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند دا، که له‌ناو پیاناندا بوون، به‌مه‌ی و نه‌ی و خوارده‌وه وه، گه‌لیک شه‌وگاری رۆژ کرده‌وه، که به‌وه، ئابرووی خۆ‌ی تکاند!

به‌لام (رابعه) چونکه له‌ نه‌ژاد دا چاک و پاک و خوداناس هه‌له‌که‌وتبوو، له‌ پاش ماوه‌یه‌ک چه‌واشه‌کاری ئەو ژبانه‌ ناپوخته‌یه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت.

زۆری پێ‌نه‌چوو، دل‌ی لێی هه‌ل ئەنگوت هۆشی هاته‌وه به‌رخۆ‌ی و گه‌په‌شه‌وه سه‌ر سه‌روشته‌ خاوتنه‌که‌ی خۆ‌ی له‌ هه‌موو گۆبه‌ند و به‌زمیک و له‌ هه‌موو باهه‌تیکی دل‌داری نارپه‌وای جیهانی وازی هیتا له‌ په‌نایه‌کدا به‌ژبانیکی ده‌رویشانه‌ی ساکارانه، به‌لام خودا ناسانه‌وه سه‌ری خۆ‌ی کز کرد و گۆزه‌رانی کرد هه‌تا مرد هه‌ر خه‌ریکی خودا په‌رستی و زانست و هۆنراوه و ده‌رویشایه‌تی (تصوف) بوو دوا‌ی بوو سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ په‌رسیاری (خودا ناسان) و، سه‌رکرده‌یه‌کی سامدار و پایه‌دار و گرنگیش بۆ ده‌رویشان.

(رابعه) به‌م په‌نگه‌ ژبا، تا له‌پاش ته‌مه‌نیکی هه‌شتا ساله‌ی به‌رز و په‌رۆز له‌ ساله‌ی ۱۸۵ی کۆچیدا، کۆچی دوا‌ی کرد و، له‌ باره‌گای خودا دا به‌کامی خۆ‌ی گه‌یشت ئەوه‌ی له‌ژبانی ئەم ئافه‌ره‌ته‌ نازه‌نینه‌ گه‌وره‌یه‌دا جیگای په‌ند و هه‌رگرتنه [بۆ خوشکه‌ به‌رپه‌زه کورده‌کامان]، ئەوه‌تا که له‌ باریکی هه‌ره‌ نزمه‌وه، (رابعه) توانی خۆ‌ی بگه‌یینه‌تی باریکی هه‌ره‌ بلند ئەمه‌یشی به‌سایه‌ی هیچه‌وه ده‌ست نه‌که‌وت، به‌سایه‌ی (خودا ناسی)یه‌که‌وه نه‌بی به‌لێ، (رابعه) به‌هۆ‌ی (خودا ناسی)یه‌که‌یه‌وه بوو، که هه‌موو گیان و سامان و ژبانی خۆ‌ی بۆ ته‌رخان کردبوو، توانی له‌ هه‌موو موسولمانیکی سه‌رده‌می خۆ‌ی، خۆ‌ی پتر بلند بکاته‌وه، له‌ (کۆری خۆشه‌ویستی خودا)دا. هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو که‌ سیکیش پتر خۆ‌ی نزیک بخاته‌وه له‌ خودا. (رابعه) تاما شووی نه‌کرد! ده‌ستی نا به‌رووی گه‌لیک

(۱) راستتر: که نازاد بوو

دلخووانی گه وره و دهوله مه‌ند و دهسه لات دارانه وه نه ویش هه ره له بهر نه مهی هه رچی (خوشه و بیستی) یه کی هه یه، هه ره بۆ خودای گه وره ی ته رخان بکات و، ماوه یش به خۆی نه دا که تاویک خودای له بیر بچیتته وه!

(رابعه) چونکه ریگای راستی گرت، توانی، له ناو نه و کۆمه لایه تبیهه رزیوه دا و له ژیر سیبه ری نه و فه رمانه وه اییبه زۆر داره، که مته رخه مه، بی فه رده دا، خۆی بپاریزی و سه ریش به رز بکاته وه.

(رابعه) تاما نمونه یه کی پایه بلندی و، کرده وه ی جوان و، خودا ناسیبه کی بی هاوتا بوو نه وه هه ره نه و بوو، که (خوشه و بیستی خودا) ی هونیبه وه به هۆنراوه و، کردی به گۆزانی و هاویشتیبه ناو پارانه وه کانی ده رویشه کانه وه هه ره نه ویش بوو که بی باکانه نه م قسه یه ی کرد که تا نه و ساکه که س له ناو ئیسلامه تیدا قسه ی وای نه کرد بوو واتا نه زانیبووی بیکات و نه ویرابویشی بیکات نه ویش نه مه بوو که: (نه له ترسی ناگری دۆزه خه که ی، خودا ده پهرستی و، نه له بهر پاداشتی به هه شته که یشی ده پهرستی ته نیا له بهر خوشه و بیستیبه که ی ده پهرستی) (رابعه) ده بوست زوو بمری، تا زوتر به دیداری خودا شادمان بی، به کورتی: خودای له بهر خودا خۆی خوش ده بوست، نه که له بهر خۆی.

منیش (نه نووسراوه) بۆ نه و (خوشکه خوینده واره کوردان) ه پیشکه ش ده که م، که له ته نگانه دان و، نه رۆژگار یاریانه و، نه که سوکار. نه کۆمه لایه تی به ته نگیانه وه یه و نه کاربه دهستان. بۆ نه مه ی (رابعه) بکه نه به نمونه به ک بۆ خۆیان و چا و له کرده وه بلنده کانی پاش راچه نین و راپه رینه که ی بکه نه واتا (خودا ناسی) بکه نه به چه کیک بۆ خۆیان و، خۆبانی پی بپاریزن له ده ست گورگ و چه له لایه تیبه به لئ وایه (خودا ناسی) ته نیا ریگایه که، نه که هه ره مرۆف له سووکی و، ریسوایی و، کزی و، بی ده سه لاتی و، هه ژاری و، نابوتی، رزگار ده کات، بگره هه مو نه ته وه یه کیش له ده ست (دیلی) و په نگی (هه ژاری) و (نه خوشی) و (نه خوینده واری) رزگار ده کات که واته بۆ نه مه ی (پیشکه وین): نه م (ریگای خودا ناسین) ه بۆ چ نه گرین!؟

شاکر فه تاح

سلیمانی: ۴-۱-۱۹۶۶

«خاوه نی پرۆژه ی خوینده واری کورد»

له پاش نیوه شهوتیک...

به شی زۆری شه و رۆیشتبوو خاوه ن مائیش شتیکی وای به سه ره اتبوو که تا نه و ده مه خه و نه چوو بووه چاویه وه کابرا هه ره له ناو پیخه فه که یدا نه م دیو و نه و دیوی ده کرد و هرس بوو له ده ست خه و لی نه که وتن هه ره بۆ نه وه تینه ده کۆشا که خه وی لی بکه ویتته وه به لام خه ولی خه وزه بوونه که ی به چاوه کانی راهاتبوو نه ویش به وه نه و نه ده ته نگه تاو بوو له ناچاریدا له جیگا که ی ها ته ده ره وه... له و کاته دا که به ناو خانووه که ی خۆیدا هات و چۆی ده کرد، له تاو گلارایی خه و لی نه که وتن، بۆ نه مه ی تۆزیک هه وای بالی خۆی بدات و دلی بکریته وه، له پشت یه کیک له ده رگا کانه وه گوتی له چه یه که بوو دلی لیتی کرمی بوو وه ستا... نه و ژوره یش که له بهر ده رگا که یدا وه ستا، نه و ژوره بوو که بۆ که نیزه که که ی خۆی ته رخان کرد بوو، بۆ (رابعه).

سه ری لیتی سوپما زۆر شتی خراب به دلیدا ده هات چونکه نه م که نیزه که ئافره تیکی سه رکز بوو، هه موو ده م چه زی له بی دهنگ و سه نگی و ته نیایی ده کرد.

به لام له و جوانانه یش بوو که به شوخ و شه نگیی و هه ره تی هه رزه کاری خۆبه وه دلی پیای کیش ده کرد، تیری دلداری له دلی پیایان ده دا، هۆشی له دلداران ده سه ند، خۆبشی نه وه نه ده له لا خوشه و بیست ده کردن، که خۆی بکه بیتیته پایه ی هه ره بلند لای پیایه گه وره کان! کابرا له دلی خۆیدا ده یگوت: تۆبلی (رابعه) دۆستیکی بۆ خۆی دۆزبیتته وه و به فیئل هینابیتیه ناو ماله که وه و، ده ستی کردی به قسه بازی و دلداری له گه لیدا!؟.

خاوه ن ماله که به هیتواشی له ده رگای ژوره که نزیک بووه وه و، له کونی ده رگا که وه سه بریکی ناو ژوره که ی کرد. که ته ماشای کرد نه و (رابعه) نوشتا وه ته وه نویت ده کات و ده پاریتته وه له خودا... پاشان گوتی خۆی نووساند به ده رگا که وه، بزانی چی ده لی گوتی له (رابعه) بوو به ده نگیکی پر له ناگری ده روونه وه ده پارایه وه له خودا ده یگوت: «خودای گه وره! تۆ خۆت ده زانیت که به دل ده مه وی بته رستم و له سه ره و ریگایه برۆم که تۆ داتناوه... که چاوم بریوه ته ده رگا نه که ی تۆ و ده مه وی رووناکی چاوه کانم بۆ ده روازه که ی تۆ به خت بکه م... نه گه ره جله وی خۆم به ده ست خۆمه وه بوایه، هیچ تاویک له کاره که ری کردن بۆ تۆ ده ست به ردار نه ده بووم. که چی تۆیش و منت خستۆته ژیر چنگی نه و نوکه ره دلره قه زۆرداره ی خۆته وه!». .

پیایه که یش له م پارانه وه یه وای و پرما... چونکه (رابعه) له قسه کانی دوایی مه به ستی

ئەو بوو! كەنيزەكە كەيش سكالاي خۆي دەبرده بەر گەورەبەكە لەو بەهێزتر و، بەدەسەلات تر بەسەر خۆیدا!... ئەگەر بەهاتايە ئەو پياووە لە كاتتەكە تر دا گوتی لەو قسانە بووایە، لەوانە بوو توورە بێت و بچت بەگژ (رابەحە) دا. بەلام لەو كاتە بەرەبەيانەدا، كە بێ دەنگی هەموو لایەكی داگیر كردبوو، و پاكیپەكە گيانی بەجیهان بەخشیبوو، خاوەن مالهەكە هەستی پێ كرد: تەزوویەك بەلەشیدا دیت شتووی قسەكانی كەنیزەكە كە كاری لە پەڕەي دلی كرد بوو شتووی گفتوگۆی كەنیزەكە كە لەگەڵ خودا دا، هەر چەند بەئەسپایی بوو هەرچەند بەچرپە بوو، بەلام ئاشكرا و دیار قسەكانی دەكرد لە كانی دلپەووە دەهاتنە دەرەووە پڕبوون لە دلئسوژی و راستی و دروستی سامتەكیان دەخستە دلی خاوەن مالهەكەو لە قسەكانی كەنیزەكە كەووە كە بەرامبەر خودا دەیکرد، هێت و دەسەلاتی خودای بێردەكەوتەووە، كە گەورەي هەموو گەورەبەكە. لە پڕ دلی داخوړیا ئەوئەندەي پێ نەچوو دل و دەروونی كەوتنە سەر ئەوئەي كە كاریكی دروست و باشی وا بكات كە دلی خودای پێ خۆش بكات، بەلكو ئەمە خودایە، یەزدانی پاك لە گوناھی خۆش بێت و، لەو خودا لەبیرچوونەئەوئەي ئەو چا و ببۆشی!.

گەورەكەي خۆي ئەوي بەشەش درهەم كریبوو

دلی (رابەحە) لە خۆشیاندا لیتی دەدا... كەواتە خودا نزاكەي گێرا كردبوو... خۆشەوێستییەكەيشی بەرامبەر خۆي پەسەند كردبوو بۆیە كا ئازادییەكەيشی پێ بەخشیبوووە، كە هەموو تەمەنی خۆي هەر لە پەرسنتی خودا دا بەخت بكات!.. تاهەمیشە هەر لەسەر ڕێگای خودایی بروات بەرپۆتە خودا هەر بەمەندەيش بەخشندەیی وازی نەهیتا كاریكی وایشی كرد كە خاوەنەكەي كە هەموو هەست و نەستەكی بەدەست ئەووە وە بوو، كە دەیتوانی هەرچیبەكەي بوی لیتی بكات، ئیمپۆ و دوا ڕۆژی ئەو بەئارەزووی خۆي هەلبسووپیتنی ئەو خاوەنە وای لێ هاتبوو پیتی دەگوت: «ئەگەر دەمیتیتەووە خۆم و خیزانەكەم و دەس و پیتوئەندەكانم لەبەر دەستتدا دەبێن و فەرمانت بۆ دەكەین». دیارە ئەمەيش بەخششێكی پیاوانە و مەردانە بوو بەلام نایا (رابەحە) پیتی دلخۆش دەبوو!؟.

(رابەحە) تا چەند تاوێك بیری پڕش و بلاو دەبوووە، بەهەموو لایەكدا... ژيانی خۆي دەهاتەووە بەرچاو كە بریتی بوو لە ژيانی ئاڤرەتێكی بچووك و سووك!. (رابەحە) لە شاری «بصرە» دا لە دایك بوو بوو، لەخیزانێكی هەژار كەسەر بەخانەدانی «عتیک» بوو. ئەو خانەدانەيش تیرەبەك بوون لە «بنی قیس». باوك و دایكەكەي (رابەحە) لە هەژاری و

ژيانێكی سەخت و ناخۆش دا گوزەرانیان دەكرد تەنانەت ئەوئەندە دەست كورت بوون كە (رابەحە) لە دایك بوو، پارچە پەلاستیكیان نەبوو پیتی بپیتچنەووە!. بەم ڕەنگە (رابەحە) چاوی لە هەژاری و پەرتشانیدا كردهووە بەلام چارەنووس بەوئەيش وازی لێ نەهیتا وێستی دەردێكی تریشی بۆ بخاتە سەر ئەو دەردەي، ئەو دەردەيش سووكی و بێ دەسەلاتی بوو... (رابەحە) كە باوكی مرد هیتشتا مندال بوو زۆریشی پێ نەچوو، گرانی داها (بصرە) ییشی گرتهووە.

هەر بەروبوومێكی تیدا بوو لەناوی برد تەنانەت دەوڵەمەندەكانیش بەگران خواردەمەنیشان دەست دەكەوت و، كەوتبوونە تەنگانەووە... ئنجا دەبێ هەژارەكان چیبیان بەسەرھاتنی؟! خانەدانەكان ناچار بوون، بەندەكان و نۆكەرەكانیان بەرەللا بكەن، بۆ ئەمەي باری خۆیان سووك بكەن. (رابەحە) و هەرسێ خۆشكەكەيشی لەو خانوووە چوونە دەرەووە سەریان پیتوئەنا ڕۆشتن نەیاندەزانی ڕوو بۆ كوێ بكەن!. تا ڕۆژگار دەردێكی تریشی تووش كرد.

(رابەحە) ی لە خۆشكەكانی جیا كردهووە و خستیه چنگ پیاوێكی چاوبرسی یەووە كە بەشەش درهەم كریی!. ئەو كەسەي (رابەحە) ییشی كریی، هەر ئەم خاوەن مالهە بوو، كە ئیمپۆ گەردنی ئازاد كرد و، بەلێنی پێ دا بەخۆي و خیزانی و كەسوكارییەووە لەبەر دەستیدا بێ!.

بۆچ شت لەمە سەبیرتر هەبوو!؟...

ئەو ژيانەي لەو مالهە دا رابوارد بوو، هیتنا یەووە پێش چاوی خۆي كە چەند دەیانچەوساندهووە و، چەندیش بەچاوی سووكەووە سەیریان دەكرد تا وای لێ هاتبوو، خۆیشی لەبەر چا و كەوتبوو ژيان بەلایەووە بێ نرخ بوو بوو.

رقی لە مەرۆقاییەتی دەبوووە وە حەزی لە چارەیان نەدەكرد نەیشی دەوێست توخنیان بكەوێ!... مەرۆقیش سروشتی وایە كە سووكی و ریسوایی دیبە بەخۆبەووە، دلی تەنگ دەبێ كە هەستی بەكزی و بێ دەسەلاتی خۆیشی كرد بەرامبەر ئەو زۆردارییەي لیتی دەكری، وەرس دەبێ و، دەكەوێتە تەنگانەووە، جیهانی لێ دیتەووە بەك كە زۆر دلێشی لە كەسانی تر كرمی بوو، و بەھیوای پیاوێتی و چاكەیان نەما خۆي بەبیتگانە دەزانی لەناویاندا و، خۆي لیبیان دوور دەخاتەووە... كە مەرۆف گەیشتە ئەم ئەندازەي، ئیتیر بەدوای هیتێكی تر دا دەگەرێ پەنای بۆ بیات... بۆ هیتێكی وا دەگەرێ كە لە هیتزی مەرۆف گەورەتر بێ دەسەلاتیشی بەسەر مەرۆفدا، لەخۆیان بەسەر خۆیاندا، زۆرتر بێ!. نا بەم ڕەنگە مەرۆقی

کز و بی دهسه لات، داماو و وه رس بوو له گیانی خوئی، زۆری پی ناچی، دهروونی خوئی بلند دهکاته وه.

له جیهانی پوول په رستیه وه ده گوتیتته وه بو جیهانیکی گیانی، که له ویدا دلئی دادمه رکیتته وه، نارام به گیانی دهگات و، تم و خه میشی لی ده پوهیتته وه!...

دهنگیکی ئاسمانی به لینی پاداش دانهودی ده داتی!...

(رابعه) کاره ساتی رۆژتیک له رۆژه پر بنده یه تیبیه کهی خوئی هاته وه پیش چاو، که له مائی ئه و خاوه ن ماله دا دیبوی: (رابعه) رۆژتیک ده چیتته ده ره وه، کاریکی خوئی جیبه جی بکات که چی چاوی به پیاویک ده که وی، چاوی تی بریوه، هه سه بری دهکات... (رابعه) یش وهک به رخیک له به ردهم گورگیکی درنده دا چون ده ترسی و، لیبی زاره ترهک ده بی، ئه ویش به و جوژه له کابراکه ده ترسی و ده سلنه میتته وه... له چاوه کانی پیاوه که دا ههست به ئاره زوو و نیازیکی خراب و درنده دهکات. (رابعه) دواپی ناچار ده بی خوئی په نا ده دات، له جیگایه کدا، خوئی تیدا بشاریتته وه.

ئنجاکه دلنیا ده بی له وهی، له دهست ئه و کابرایه رزگاری بووه، دهست دهکات به کولی گریان و، له په و روو خوئی ده دات به زه ویدا... به دلئیکی شکاو و ره نجه رۆ وه، به ده روونیتی بریندار و ئازارداوه وه، که ههست به سووکی و کزی و ته نیایی خوئی دهکات، روو دهکاته خودا و، ئه و هیزه گه وره یه بانگ دهکات که ده سه لاتنی به سه ر هه موو مرۆقینکدا هه یه، هاواری بو ده بات و لیبی ده پاریتته وه، ده لئ: «خودای گه وره!». من ئاواره و بیچاره م بی باوک و دایک ماومه ته وه به بیته ندی به ندیی به ستراومه ته وه.

به لام خه می گه وره م هه ر ئه وه یه که بزانه م: تو گله بیت لیم هه یه، یان دلته به من خویش دئ؟!».

ئه و که سه ی ئه م چیرۆکه له بابته (رابعه) وه ده گیتیتته وه ده لئ: «که (رابعه) ئه وهی گوت بوو، دهنگیک هاتبه به رگوتی، دلئی دابوه وه و پی گوتبوو: «دلته ته نگ نه بی! چونکه له رۆژی چه ندوچوون کردندا، ئه وانهی له ئاسماندا له خودا وه نزیکن، ئه وه نده پایهی تو له لای خودا به رز ده بینن، چاوت پی هه لده هیتن و، ئاواتیش ده خوازن بگه نه پایهی تو!...».

سا ئایا ئه مه راست بی که (رابعه) ئه م دهنگه ی له ئاسمانه وه گوئی لی بووه، یاخود دهروونی وروژاوه و خوئی وا هاتوته پیش چاو، که ئه م گفتوگۆیه ی له گه ل خودا دا کردوه،

ئه وهی راستیه کهی ده رکه وتوه، ئه وه یه که ئه و پارانه وه یه ی و، ئه و وه رامه ی وهی گرتوته وه، نارامی به دلئی داوه و، هیوایشی پی به خشیوه بو دوا رۆژتیک پر له خوئی و کامه رانی پاش ئه وه چۆته وه مائی خاوه نه کهی له رۆژدا کاروفه رمانی ناو ماله کهی بو کردوه و ملکه چی بو نوواندوه هه ر دلره قی و زۆردارییه کیشی لی دیبی به دلئیکی پر له نارامه وه وهی گرتوه و دهنگی نه کردوه، به و هیوایه وه که زوو به زوو له دهستی رزگاری ده بی... به لام که شه و داهاتوه، (رابعه) چووه ته ژووره کهی خو به وه، خه وی له خوئی بریوه و، هه موو کاتیکی خوئی به په رستنی یه زدانی پاکه وه، بهخت کردوه نوژی کردوه و، ناوی خودای هیناوه و، سوپاسی خودای به جی هیناوه و، لیبی پاره وه ته وه که زوو به زوو له دهست ئه و سه رگه ردانییه رزگاری بکات... (رابعه) هه روای کردوه، تا ئه وشه وه که گه وره کهی به که یه و به یه کهی زانیوه و، که رۆژیش بوته وه گه ردنی ئازاد کردوه و سه ره سستی داوه تی که یان له ماله کهیدا بمینیتته وه و، بیته خانگی خوئی و، هه موو خیزان و دهس و پیته نده کهی، یاخود به ئاره زوو خوئی هه ر کوئی یه ک ده چی بچی!...

تو بلئی (رابعه) مابو بیتته وه له و ماله دا!؟.

ئه گه ر له ویدا بمایه وه هه رچی یه کی ده بیننی له ناو ماله که دا، ئه وه ی بی ده خسته وه که کاره که ر و به نده ی مرۆقیک بووه له ناو مرۆقه کاند.

چه وسانه وه و چه رمه سه ری و سه رگه ردانیی خوئی بی ده که وته وه، که له ناو ئه و ماله دا به سه ریدا هاتبوون خو ئه ویش ئاواتی بو ئه وه ده خواست که رۆژتیک بیت و، رزگاری بیت له دهست ئه و به ندیخانه یه، تا خوئی ته رخان بکات بو په رستنی خودا... تا خوئی بکیشیتته وه له جیهان و له هه موو که سیک، بو ئه مه ی هه ر له گه ل خودا دا بمینیتته وه... که واته ناچاره ده بی له و ماله دا نه مینیتته وه!...

به لام دهروونی مرۆف زور گزه!؟

به م رهنگه (رابعه) ئه و ماله ی به جی هیشته و ملی نا به ریگاوه... نامانجیکی دانه نابوو بوی بچی، مه گه ر هه ر ئه وه که رووی خودای خوئی بیینی به لام پیوستی ژبان له کولی نه ده بوه وه، تا بمایه له ژباندا ده بوو، خه می خواردن و پۆشین و سه روت بخوات که واته چون بریی!...

ئه وه شتیکی سروشتی بوو، که ده بوو کاریکی وا بدۆزیتته وه بو خوئی که له گه ل دل و ئاره زوو خویدا بگوتی... (رابعه) خوئی له بنجینه دا کچیکی دلناسک بوو سروشتیکی

بوئانهی هه‌بوو دلی به‌بابه‌تی گیانیدا ده‌چوو بۆ ئه‌وه‌بیش هه‌لکه‌وتبوو که کاروفهرمانی جوان و ناسک بکات... له‌بهر ئه‌وه دلی چوو به‌لای پیشه‌یه‌کی وا دا که هونه‌رمه‌ندی تیدا بنوێنێ و ئارام به‌دل و گیانی بکات... ئه‌وه‌بیشی بۆ ده‌لوا... چونکه (رابعه) له‌بنچینه‌دا له‌ فارسه‌کان بووه فارسه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یش وا راهاتیبون تا گه‌وره ده‌بوون فیری دووزله‌ لیدان و هونه‌ره‌کانی به‌زموره‌زم ده‌بوون و، به‌ته‌واوه‌تیش تییاندا شاره‌زا ده‌بوون!... به‌لام پیوستی ژیان (رابعه) ی له‌ ئامانجه‌که‌ی یه‌که‌می دوور خسته‌وه نه‌خوازه‌لا که ئازادبوونه‌که‌یشی هه‌ر خۆی له‌ خۆیدا، به‌شۆرشیکێ گه‌وره داده‌نرا له‌ ژیانیدا ئازادی و سه‌ربه‌ستیش جووره ژیانیک بوو بۆ ئه‌و که هیشتا شاره‌زای نه‌بوو بوو، که هیشا تاکی نه‌کردبووه وه... هه‌روه‌ها جوانییه‌ دلکیشکه‌ره‌که‌یشی له‌وانه‌بوو که ڕینگایه‌کی فراوان و ته‌ختی بۆ بکاته‌وه له‌ جیهانی هونه‌ره‌کاندا کاتێ که که‌وتیشه‌ ناو ئه‌م ڕینگایه‌وه، سه‌ری لێ تیکچوو و ڕینگایه‌که‌ی یه‌که‌می خۆی ونکرد له‌بهر تیشک و پڕشنگی ئه‌و ژیانانه تازیه‌شیدا چاوی ده‌ستی کرد به‌پیشکه و پیشکه‌کردن و، ئامانجه راسته‌قینه‌که‌ی خۆی له‌بهرچاودا نه‌ما!... ئه‌م جووره سه‌رلێشبوانه، ئه‌م جووره هه‌لته‌نگووته، له‌ راستیدا بۆ ئه‌و به‌شتیکێ زۆر دانانری چونکه ئه‌م جووره کارساته له‌ ژیانێ زۆر له‌ پیاوانی ده‌رویشایه‌تی و خاوه‌ن گیانی خه‌باتکاردا ده‌بینری! بۆ وینه ئیبه‌ ئه‌م نمونه‌یه له‌ ژیانێ خاتوو «تیریزا» دا ده‌بینن، که ئافره‌تیکێ ئایینی به‌رز و پیرۆز بوو له‌ سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌مدا ده‌ژیا... چونکه ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌ کلبساکه‌ی یه‌که‌م په‌نا‌ی ژیانێ خۆی، ده‌ریاز بوو کاروباری جیهانی و خۆش رابواردنی ژیان راپیچیان کرده‌وه بۆ لای خۆیان و، له‌ خودا په‌رستی دووریان خسته‌وه تا له‌ سالی ۱۵۵۵ دا خودا یارمه‌تیدا و، بۆ جاری دوومه هاته‌وه سه‌ر ڕینگای خودایی ئه‌مه‌ش سه‌بارت به‌وه‌یه که ده‌روون هه‌ر له‌ بنچینه‌وه به‌دوای خۆش رابواردن و ئالۆش دامرکانده‌وه‌دا ده‌گه‌ری جا که مرۆف له‌ کرده‌وی خۆی په‌شیمان بووه‌وه و، گه‌رپاوه بۆ سه‌ر ڕینگای خودایی، ئه‌و ئاره‌زوو و ئالۆشانه له‌ ژیره‌وه ده‌که‌ونه بزوتنه‌وه و هانه هانه‌ی ده‌ده‌ن بۆ گه‌رپاوه بۆ سه‌ر خۆش رابواردن و ئالۆش دامرکانده‌وه‌که‌ی جارانی... ئه‌و ئاره‌زوو و ئالۆشانه که وه‌س ده‌بن له‌ ده‌ست به‌ربه‌ستکردنی ڕینگای دامرکانده‌وه‌یان، بێ ده‌نگ و سه‌نگ نامیننه‌وه... هه‌موو دهم ئازاوه ده‌نینه‌وه... هه‌موو دهم دل و ده‌روونی مرۆقه‌که ده‌وورووژین بۆ سه‌ر خۆش رابواردن و دامرکانده‌وه‌ی خۆیان... له‌بهر ئه‌وه زۆری بێ ناچێ، مرۆقه په‌شیمان بووه‌که دووباره ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر به‌زموره‌زمی خۆی، له‌ جارێ زۆرتری ده‌کات.

تاوای لێ دی وه‌رس ده‌بی و، دلی لێ تیکه‌ل دی... ئه‌ویش له‌وه دا هه‌ر له‌ زگ ده‌کات، که چه‌وری و شیرینی زۆری تیکرا فری ده‌داته‌وه ده‌ری! ئنجا که گه‌یشته ئه‌و راده‌یه، ئالۆش و خرۆشه‌که‌ی، خوتوکه و ئاره‌زووه‌که‌ی داده‌مرکینه‌وه و، مات و بێ ده‌نگ ده‌بن و، له‌ گه‌ر ده‌که‌ون.

ئه‌وسا که گیانی مرۆقه‌که وریا ده‌بیته‌وه و، راده‌په‌ری له‌ خه‌و. ئه‌و گیانه ئاره‌زووی بلند بوونه‌وه ده‌کات بیروباوهره به‌رزیه‌ی خوازه‌کانی ده‌ست ده‌که‌ن به‌بزوتنه‌وه و چستوچالاکی مرۆقه که رقی هه‌لده‌ستێ له‌ له‌شه‌که‌ی خۆی که تووشی ئه‌و ریسواییانه‌ی کردووه. بۆ ئه‌مه‌ی تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه، به‌ته‌ووژمه‌وه تیده کوژی و خه‌بات ده‌کات له‌ پیناو راستی و دروستی و ماف په‌رستیدا... ئینجا له‌مه‌وه‌یه که ده‌رویشایه‌تی په‌یدا ده‌بی!...

دلی پاکه... به‌لام ڕینگا ون ده‌کات!

بهم ره‌نگه (رابعه‌ی عدوی) له‌و سه‌رده‌مه‌دا که ده‌ستی کردبوو به‌نه‌ی لیدان و گۆرانی گوتن، ناچاربوو که تیکه‌ل به‌پیاوان بیت!... بیگومان هه‌ست و تاسه و ته‌زووه به‌هیز و هه‌ره‌ته‌کانی، که تووشی به‌زموره‌زمه‌کانی کومه‌لایه‌تیه‌که ده‌بوون و، ریز و خۆشه‌ویستی چه‌واشه‌کاریان تیدا ده‌دی، له‌ ڕینگای خۆیان لایان ده‌دا (رابعه) به‌هۆی ئه‌و جووره ژیانانه‌وه که تیدا ده‌ژیا، گه‌لیک جار گرفتاری دل‌داری ده‌بوو... په‌یدا‌بوونی ئه‌و دل‌داریانه‌یش شتیکی ئاسایی بوو چونکه کچیکێ هه‌رزه‌کاری جوان و شۆخه‌سنگی وه‌ک (رابعه) که بکه‌ویته ناو کوپه‌کانی به‌زموره‌زم و خواردن و خواردنه‌وه و رابواردنه‌وه له‌ناو پیاواندا، بیگومان خۆشه‌ویستی و دل‌داری لێ ده‌ه‌شیتته‌وه!... له‌بهر ئه‌وه (رابعه) شه‌وگاری به‌وه رۆژ ده‌کرده‌وه، که به‌به‌زموره‌زم و خواردن و خواردنه‌وه‌وه، به‌نه‌ی و مه‌ی و گۆرانییه‌وه، هه‌تا به‌یانی له‌ناو پیاواندا راپه‌یارد!...

به‌لام (رابعه) له‌ بنچینه‌دا، گیان بلند بوو تۆ بلتی به‌و ژیانانه سه‌ره‌وت به‌گیانی که‌وتی؟!...

بیگومان (رابعه) جار به‌جاریک هۆشی ده‌هاته‌وه به‌رخۆی بیزیشی ده‌کرده‌وه له‌و ژیانانه‌ی خۆی که پرپوو له‌ ئالۆش و خرۆش و ئاره‌زووه‌کانی له‌ش... به‌لام هه‌ر چه‌ندی ده‌کرد توانایی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که له‌ گیتاوی ئه‌و ژیانانه‌ی خۆی ده‌ریاز بکات بۆ ئه‌مه‌ی نه‌خنی!... به‌واتایه‌کی تر، سه‌ری لێ شیوا بوو، ڕینگای لێ ون بوو بوو، نه‌یده‌زانی چی بکات!...

دلئی بۆ ئەو دەروست کرابوو که بە دلدارییەو خەریک ببی بەلام لەبەر نەشارەزای، ریتگای لئی ون بوو لەو خۆشەوویستییەش لایدا. که ئاواتی بۆ دەخواست، کهوتە ناو خۆشەوویستییەکی ترەو که ئالۆش و خرۆش و ئارەزووەکانی لەش بۆ ژۆیان کردبوو لەگەڵ ئەویشدا ئەمەندە چەواشەکردن و چاوی تێدا بوو (رابە) ی کیش دەکرد و لە خستەیشی دەبرد!...

داخەکم هەر چەند پیکمان کرد سەرچاوەیەکی و اماان دەست نەکەوت که بەدوور و درێژی و ئاشکراییی ئەو هەمان بۆ دەریخات که چی بەدەر وونی (رابە) دا هاتوو، لەو سەر دەمە ی ژیا نیدا، لە بابەت چەند و چوون کردنی گیانی و ئارەزووەکانی لە شیبەو یاخود لەو کاتەدا که بیروباوەرەکانی گیانی و چەواشە کردنەکانی جیهانی لە ناو میتشکیدا بەرەنگاری یەکتەر دەبوون (رابە) چ جۆرە هەستییکی کردوو، و دوایی ئەو جەنگانە و ئەو هەستانەیش بە چ ئەنجامیک گەشتوون!؟.

بانگ کردنی خودا بۆ پیر ئۆگوستین!

رەنگە لە تۆلە ی ئەم کەموکوری یەدا کە لێرە دا هەیه، لە ژیا نیی پیر (ئۆگوستین) دا ئەو زانیاری یانەمان دەست بکەوێ... ئەم پیرە لەسە دە ی چوارەمی زاینیدا لەدایک بوو ئەمیش چەشنی (رابە) تووشی ئەو تەنگ و چەلەمە یە هاتبوو... ئەویش سەبارەت بەو دیە که دەروونی پر لە ئاوات و بزێو، لەو زۆرتر نازانی که یان بەم لا دا پروات، یاخود بەولادا بەلام پە ی بەریتگای ناوونجی نابات!... جا پیر «ئۆگوستین»^(۱) لە نووسراو بە ناو بانگەکی خۆیدا، که ناوی «پێ لئی نان»ە، ئەو دەگێریتەو: که لە تافی هەرزە کارییدا چیی کردوو، و چیی بەسەردا هاتوو، که چۆن سەرکیشیی کردوو، تا خودا و رەخسان رۆژتیک لە رۆژان نووسراوی «هور تنسوس» دەدۆزیتەو، که لە لایەن پیاوێکی تێگە یشتووی هەرە بە ناو بانگەو که «شیشیرۆن»ە دانرابوو (ئۆگوستین) که ئەو نووسراو

(۱) ئوگستینس augustins ۳۵۴-۴۳۰ قەشە یەکی هیپۆنی بوو، لە گەنجیدا دوا ی هەواو هەو دەسی خۆی کەوتبوو، هەتا پە یرووی ریتبازی (مانی) یشی دەکرد، دوایی بە تەقە لالی (مۆنیکا) ی دایکی و (قدیس ئەمبەرۆسیوس) که گەورەترین قەشە ی کلیسای رۆژاوا بوو، هینایانەو سەر راستە ریتگای خوا پەرستی جا بوو و تاربیژ و لاهوتی و فەیلەسوف و نووسەر... کەوتە بەر بەرەکانی بی دەکانی دۆناتی و پیلای هەولی هاوسەنگی و ریتخستنی نیوان باوەرۆ ئەقتلی دەدا، نووسینەکانی زۆرن، گزنگەکانیان: (دان پیا نەکان، شاری خوا، لە نیعمە تدا).

دەخوینیتەو، ئیتر لە خۆشەوویستی خۆی واز دەهێنێ و هۆگری خۆشەوویستی ژیری و تێگە یشتووی دەبیت زۆری پێ ناچێ ژیریەکی یەکی بە یەکیان بۆ ئەمە ی راستی بدۆزیتەو، ئایینیەکان، که دەست دەکات بەخویندەو ی یەکی بە یەکیان بۆ ئەمە ی راستی بدۆزیتەو... زۆری پێ ناچێ ریتی لئی ون دەبێ و پیتی هەل دەخلیسیکتە ناو ئایینی گومان بردنەو... ئیتر لەوتیو دەست دەکات بەگومان بردن بەهەموو بیروباوەرێک، بەهەموو دەستوورێک، بەهەموو نرخ و ئەندازە یەکی، که لە پێش هەموو یاندا گومان دەباتە سەر «راستی خودا»!... ئەمە ییش هەل ئەنگوتتیک بوو که لە ژیا نی پیر «ئۆگوستین» دا پرووی دەدا بەلام زۆری پێ نەچوو، چاوی بە پیر «ئەمبرواز» کەوت، که ئەوساکە پیاوێکی گەورە ی ئایینی بوو لە شاری «میلانو» دا.

پیر «ئەمبرواز» توانی کار لە دلئی پیر «ئۆگوستین» بکات و، وایشی لئی بکات که «نووسراوی پیرۆز» بخوینیتەو و باش لیبی بکۆلێتەو.

زۆری پێ نەچوو پیر «ئۆگوستین» هۆگری خویندەو ی نامەکانی پیر «بۆلس» بوو و اتاکانی ئەو نامانە بەرە بەرە کاریان لە دل و دەروونی کرد... رۆژتیکیان لەو کاتەدا، که لەگەڵ یەکتیک لە هاو ریتکانی خۆیدا لە باخچە یە کدا دانیشتبوو، دەروونی پر بوو لە هەست و ئارەزوویەکی پر لە ئاژاوه و، بەرەنگاری بکردن لەگەڵ یەکتەر، ئەمەندە ییش دلئی تەنگ بوو، فرمیتسک خور خور بەچاوەکانیدا دەهاتە خوارەو.

لە پر لە خۆیەو راست بوو و دەستی کرد بەقسەکردن، گوتی: «ئەم ئیمپۆ و سبە یینیە تاکە ی بکەم؟!... بۆ چ هەر لە ئیستاو ئەم کارە رانە پە رینم، تا ئیتر لەم ژیا نە ی ئیستایەم لا بدەم و بکەومە ژینیکی پر ئاسایشترەو؟!...» هەر لەو کاتەدا کورپیک لە تە نیشتیەو بوو، گۆزانییەکی دەگوت... لەو وشانە ی که هەموو جارێک دووبارە ی دەکردنەو ئەم وشانە بوون: «وهری بگره و بخوینەرەو»... (ئۆگوستین) وای ها تە پێش چا و که ئەم دەنگە لە خودا وە دێ... دەستی برد «نووسراوی پیرۆز» ی هەلگرت و کردیەو بخوینیتەو دەم دەست چاوی کەوتە سەر قسە ی پیر (بۆلس)، که فەرموویەتی: «ئیستاکە ئەو کاتە یە که لە خەو خەبەر بیینەو... شەوگار بەسەر چوو و، رۆژیش نزیک بۆتەو... بام واز لە کاری ناو تاریکی بهینین و، چەکی رووناکی پێشین» ئیتر لەو ساکەو دەروونی «ئۆگوستین» ئارامی پێ گە یشتەو لەگەڵ ئەویشدا «ئۆگوستین» هەموو دەم هەستی بەو دەکرد که خودا ناسینەکی خۆی درەنگ بۆ پیکهاتبوو هەموو دەم دە یگوت: «تا درەنگی پێ نەچوو، خودای گەورە، بۆم نەکرا بتناسم»!

خودا خوشه‌ویستی، هیوایه‌تی، حیی نارامیه‌تی!

(رابعه) یش که په‌شیمان بووه وه له کرده‌وه‌کانی خۆی و، له‌سه‌ر دهستی خودا دا گه‌رایه‌وه، هه‌ر به‌م جوړه‌ی به‌سه‌رهات له‌لای رۆژئاوای شاری (بصره) وه کۆلیتیکی کرد به‌خانوو بۆ خۆی و، خۆبشی دوورخسته‌وه له‌قره‌قهر و دهنکه دهنگی ژیان که‌لویه‌لی ناو ئەم ماله‌یشی هه‌ر بریتی بوو له‌گۆزه‌ ناویک و رایه‌خیتی که‌به‌رگن که‌بۆ نوێژکردنیش و نوستنیش به‌کاری ده‌هینا سنووقیتیکی له‌نه‌ی دروست کراویشی تیدا دانا‌بوو به‌لام جلویه‌رگی تیدا دانه‌نا‌بوو چونکه هه‌ر ئەوه‌نده جلویه‌رگی بۆ خۆی هیشته‌بووه وه که‌له‌شی خۆی پێ‌بشاریته‌وه له‌ناو ئەو سنووقه‌دا که‌له‌نه‌یی فارسی^(۱) دروست کرابوو هیچی دانه‌ نابوو، به‌رگی مردنی خۆی نه‌بێ!... مه‌به‌ستیشی له‌وه ئەوه‌ بوو که‌هه‌موو دهم مردنی خۆی بیه‌ر بکه‌ویتته‌وه!

به‌م رهنکه (رابعه‌ی عدوی) گه‌رایه‌وه بۆ سه‌ر یتگی خودایی، گه‌رایه‌وه لای خودا... وازی له‌گه‌نده‌کاری مرۆفانه‌ هینا... به‌جوړتیکی وایش گه‌رایه‌وه لای خودا، هه‌روه‌ک زمانی له‌تینوتیدا شکایی بۆ ناو، به‌وجۆره‌ په‌لاماری خوشه‌ویستی خودای ددا و ده‌یخسته‌ ناو دلێ خۆیه‌وه... خۆی له‌پیناو ئەو خوشه‌ویستییه‌ پیرۆزه‌دا به‌خت ده‌کرد... (رابعه) بوو بووه‌ نمونه‌یه‌کی سه‌ر له‌خودا په‌رستی و خوشه‌ویستییه‌که‌یدا... چونکه ئەو له‌سه‌رده‌میکی وادا ده‌ژیا که‌خودا په‌رست هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ خودای ده‌په‌رست تا به‌هه‌شتی ده‌ست بکه‌وێ، یاخود له‌ئاگری دۆزه‌خ خۆی بپاریژی... که‌چی (رابعه) که‌ده‌پارایه‌وه له‌خوشه‌ویسته‌که‌ی خۆی، واتا له‌خودا، به‌م جوړه‌ گفتوگۆی له‌گه‌لدا ده‌کرد:

خودای گه‌وره‌! ئەگه‌ر من له‌ترسی ئاگری دۆزه‌خ بته‌په‌رستم، هه‌ر به‌و ئاگره‌ بمسووتینه‌! ئەگه‌ر بۆ هاتنه‌ ناو به‌هه‌شتیش بته‌په‌رستم، منی لێ بیه‌ش به‌هیل‌ه‌ره‌وه‌!... به‌لام ئەگه‌ر هه‌ر له‌به‌ر خوشه‌ویستی خۆت ده‌ته‌په‌رستم خودای گه‌وره‌ بیه‌شم مه‌که‌ له‌و جوانییه‌ت که‌هه‌ر هه‌تبه‌وه‌!..

له‌بابه‌ت دل‌داری خۆبشییه‌وه له‌گه‌ل خودا دا، جار به‌جاریک هۆنراوه‌ی ده‌هۆنی یه‌وه... ده‌یگوت:

«ئێستا که‌خوشه‌ویستییه‌که‌ی تۆ بووه‌ته‌ ئاواتی دل‌م و کامه‌رانی ده‌روونم... چاوه‌کافی پێ‌ده‌گه‌شینه‌وه، دل‌بشی پێ‌ده‌بووژیتته‌وه.

تۆ هه‌ر ئەوه‌نده کرده‌وه‌کانی منت لاپه‌سه‌ند بیت، ئەی ئاواتی دل‌م و بینایی چاوم، من کامه‌رانی رووم تیده‌کات!...».

(رابعه) که‌تافی هه‌رزه‌کاری خۆی بیه‌رده‌وه‌ته‌وه، تافی رێ لێ ون بوونه‌که‌ی، خۆی نوقمی په‌شیمانی ده‌کردوو، ده‌ستی ده‌کرده‌وه به‌پارانه‌وه له‌«خوشه‌ویسته‌ هه‌ره‌ بلنده‌که‌ی»، ده‌یگوت:

«ئەی خوشه‌ویستی دل‌! له‌تۆبه‌ و لاوه‌ که‌سی ترم نییه‌ په‌نای بۆ بیه‌م... وا ئیم‌رۆکه‌ من گونا‌هباریکم و هاتومه‌ته‌ به‌ر ده‌مت، به‌زه‌بیت پیم‌دا بیتته‌وه...»

ئەی هیوا و سه‌روه‌ت و کامه‌رانیم!... تۆ له‌وه دل‌نیابه‌، که‌دل‌م له‌تۆ به‌ولاوه‌ که‌سی تری خۆش نه‌ویستوه‌!..».

رابعه‌ خۆی بازار ده‌دات تا خۆی له‌خودا نزیک بخته‌وه!

ئەوه‌نده‌ی پیاو له‌ره‌وشت و ژبانی ئەم ئافه‌ته‌ دل‌داره‌ سه‌ری سوڤ ده‌میتن، له‌هی که‌سی تر ئەوه‌نده‌ سه‌ری سوڤ نامیتن له‌راستیدا (رابعه) دل‌داریکی خودا په‌رست بوو خودا وای بۆ دانا‌بوو که‌ناوه‌که‌ی به‌تیشکیکی گیانی بنوسریتته‌وه له‌میتزووی دل‌داری و ده‌رویتشایه‌تی و ویتزه‌دا!...

چونکه ئەو هه‌ر دوو جوړه‌ خوشه‌ویستییه‌که‌ی تاقی کردبووه‌ وه: خوشه‌ویستی ئالۆشایی و خوشه‌ویستی گیانی... له‌ناوه‌ند ئەو دوو دل‌داری یه‌دا ده‌هات و ده‌چوو... به‌لام له‌دواییدا، خوشه‌ویستی گیانی هه‌ل‌بژارد... ئیتر شه‌یدا‌ی خوشه‌ویستی خودا بوو خۆی له‌پیناو ئەو خوشه‌ویستییه‌یدا له‌ناو ده‌برد. به‌لام تا ئەنده‌زه‌یه‌کی وه‌ها که‌خۆبشی له‌بیر ده‌چوو وه‌خواست و ئاره‌زووی خۆبشی ده‌خسته‌ لاوه‌ و لای لێ نه‌ده‌کرده‌وه...

وایان ده‌گێرایه‌وه که‌پیاویک پیتی گوتبوو:

«من گونا‌ه و سه‌رکیشییه‌کی یه‌جگار زۆرم کردوو ئەگه‌ر بگه‌رپیمه‌وه له‌کرده‌وه‌کانی خۆم، خودا لیم خۆش ده‌بێ؟!..».

(رابعه) یش واه‌رامی دا بووه‌ وه‌ گوتبووی:

«ئە... به‌لام... ئەگه‌ر ئەولیت خۆش ببوایه‌، تۆ په‌شیمان ده‌بوویتته‌وه له‌کرده‌وه‌ و کاری خۆت!..».

تا به‌م رهنکه (رابعه) مان وا دیتته‌ پیش چاوه‌که‌له‌وی خۆی له‌ده‌ستی خۆیدا نامیتن...»

(۱) نه‌ی: قامیش.

خۆی دەداته دەست خودا، چی لی دەکات، لیتی بکات.

لهو پیناوهدا هه‌رچی یه‌ک بێت به‌سه‌ریدا، له‌ژیانیدا، پیتی خۆش دێ.

چونکه‌ باوه‌ری هه‌یه‌ به‌خودا و، لیتیش دلتیایه‌، که‌ له‌ چاکه‌ به‌ولاوه‌، هه‌یچی تری لی ناوه‌ شیتته‌وه‌... (رابعه‌) وه‌ک که‌سانی تر ده‌ستی نه‌کردوه‌ به‌راستی په‌رستی نواندن له‌ بابته‌ کاروباری دادپه‌روه‌رانه‌ی خوداوه‌، یان له‌ بابته‌ سه‌ره‌ستی خواست و ئاره‌زووی مرۆقه‌وه‌... ته‌نانه‌ت په‌شیمان بوونه‌وه‌ که‌یشی له‌ کرده‌وه‌ خراپه‌کانی خۆی، له‌سایه‌ی خودا وه‌ ده‌زانی، هه‌ر خودا، نه‌ک له‌سایه‌ی خۆیه‌وه‌! (رابعه‌) به‌جۆریکی وایش هۆگری په‌شیمان بوونه‌وه‌ و خوداس په‌رستی بوو بوو، په‌له‌ په‌لی بوو، ده‌یویست زوو خۆی له‌ گونا‌ه‌ بشواته‌وه‌، زوو تۆله‌ی خۆیشی بکاته‌وه‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و کاتانه‌ی که‌ به‌گونا‌ه‌باریه‌وه‌ راییوارد بوون و، دل راکرتنی خودای له‌ ده‌ست چوو بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ خووی دایه‌ نازاردانی له‌شی خۆی، تا هه‌ر په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌بوو بێ له‌ ناوه‌ند له‌شی مرۆقدا بپچرێ به‌دل چاوه‌روانی مردنی ده‌کرد مردنی به‌پرزگاربوونیکی تاکانه‌ داده‌نا له‌ده‌ست ئه‌و باری نه‌نگی و گه‌نگیه‌ی که‌ تیتی که‌وتیوو! ئنجا ده‌ستی کرد به‌پارانه‌وه‌ له‌ خودا که‌ بیبه‌خشی... خه‌موخه‌فه‌ت دلی داگیرکرد بوو خه‌فه‌تی بۆ ئه‌وه‌ ده‌خوارد، که‌ ئه‌و گونا‌ه‌نه‌ی کردبوو... هه‌روه‌ها خه‌فه‌تی بۆ ئه‌وه‌یش ده‌خوارد که‌ گونا‌ه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ زۆر بوون، ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ بوون هه‌یچ پارانه‌وه‌یه‌ک چاره‌ی نه‌ ده‌کردن هه‌یچ پارانه‌وه‌یه‌کی وایشی پێ نه‌ده‌کرا که‌ بشێ پێشکه‌شی باره‌گای خودایی بکری له‌وه‌دا هه‌موو جارێ ده‌یگوت: «پارانه‌وه‌که‌ی ئیمه‌، خۆی پتویستی به‌پارانه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ په‌سه‌ند بکری!» (رابعه‌) شه‌ه‌وگاری به‌نوێژکردن و خوداپه‌رستن و له‌ خودا پارانه‌وه‌ ده‌برده‌ سه‌ر به‌رۆژیش، له‌ رووی سوپاسه‌وه‌ بۆ خودا، به‌رۆژوو ده‌بوو خوداپه‌رسته‌یه‌که‌ی (رابعه‌) له‌گه‌ل هه‌ست و تاسه‌ به‌هه‌یز و به‌رزه‌کانیدا و، په‌رۆشیه‌که‌یدا، بۆ گه‌یشتن به‌خۆشه‌ویسته‌ هه‌ره‌ بلنده‌که‌ی، که‌ خودا بوو، تیکه‌ل ده‌بوو!...

که‌ شه‌و داده‌ات و ده‌بوو به‌هه‌وارگی دۆست و دلداران، (رابعه‌) یش به‌ته‌نیا ده‌مایه‌وه‌ له‌گه‌ل خودادا ده‌ستی ده‌کرد به‌نوێژکردن ده‌پاراپه‌وه‌ له‌ خودا، ده‌یگوت: «خودای گه‌وره‌! شه‌و داها‌توه‌ و ئه‌ستیره‌کان له‌ ئاسماندا ده‌چریسکینه‌وه‌ هه‌موو که‌س ده‌ستی کردوه‌ به‌نوسین.

خونکاره‌کانیش ده‌رگا‌کانی خۆیان داخستوه‌ هه‌موو دۆسته‌یکیش چۆته‌ لای دلدارای خۆی... منیش وا له‌به‌رده‌م تۆ دام!...»

(رابعه‌) تا به‌ره‌به‌یان هه‌ر نوێژی ده‌کرد و ده‌پاراپه‌وه‌ له‌ خودا... پاشان دوایی به‌پارانه‌وه‌کانی خۆی به‌م جۆره‌ ده‌هه‌یتا:

«خودای گه‌وره‌! وا شه‌و به‌سه‌رچوو... رۆژیش هه‌له‌هات... خۆزگه‌ بمزانیا‌یه‌، ئه‌م شه‌و راییاردانه‌ی منت پێ خۆش بووه‌ یان نا?...»

تا ئه‌گه‌ر پیت خۆش بووی، پیتی کامه‌ران بيم ئه‌گه‌ر پیتیش خۆش نه‌بووی، دلی خۆم بده‌مه‌وه‌!... به‌گه‌وره‌یی خۆت سویند ده‌خۆم: تا بمژییی و یارمه‌تیم بده‌یت، کرده‌وه‌ و په‌وشتم هه‌روا ده‌بی... دیسانه‌وه‌ به‌گه‌وره‌یی خۆت سویند ده‌خۆم ئه‌گه‌ر له‌ ده‌رگا‌نه‌ که‌یشته‌ ده‌رم بکه‌یت، به‌جیی نا‌هه‌یلم له‌ خۆشه‌ویسته‌ییشم به‌رامبه‌ر تۆ هه‌یج که‌م نا بێته‌وه‌!...»

رابعه‌ نه‌خۆش ده‌که‌وی... به‌ئ‌م ده‌رمانی ده‌ردی له‌بهنینی خودا به‌ولاوه‌ هه‌یچی تر نه‌یه‌!

چاوت لیتی بێ، دلداریه‌یه‌کی چه‌ند به‌هه‌یز و هه‌ره‌ت و شه‌نگ و شۆخی هه‌یه‌!

(رابعه‌) وا به‌لین ده‌دات به‌خودا، که‌ ئه‌گه‌ر خودا ئه‌ویشی خۆش نه‌وی و به‌ره‌په‌رچی دلداریه‌یه‌که‌یشی بداته‌وه‌، ئه‌و ده‌ست به‌رداری خۆشه‌ویستی خۆی نابێ به‌رامبه‌ر به‌خودا، خودای هه‌ر خۆش ده‌وی!

(رابعه‌) هه‌ر له‌ دلداریتکی، تیر له‌ جه‌رگ دراوی ده‌کرد، شیت و شه‌یدا بوو بوو بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی... ئه‌و باکی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که‌ دلداره‌که‌ی خۆشه‌ویستی له‌گه‌لدا بنویتی یان نه‌نویتی ئه‌و هه‌ر ده‌ره‌ستی خۆشه‌ویستی خۆی بوو هه‌ر له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خۆی ده‌رۆشیت! هه‌یج مه‌به‌سته‌ییکه‌ی به‌دلداره‌که‌ی نه‌بوو هه‌ر له‌به‌ر خۆی خۆشی ده‌ویست کاتێ که‌ له‌ بابته‌ راستی خوداناسیه‌یه‌که‌یه‌وه‌ پرسی لی کرا، وه‌رامیکی بلندی دایه‌وه‌. گوی بگه‌ر چی گوتوه‌:

من خودام بۆیه‌کا نه‌په‌رستوه‌، که‌ له‌ ئاگره‌که‌ی ترسابم هه‌روه‌ها له‌به‌ر ده‌سته‌که‌وتنی به‌هه‌شته‌که‌یشی نه‌م په‌رستوه‌ چونکه‌ ئه‌گه‌ر وا بکه‌م، له‌ کری گرتیه‌کی خراب ده‌که‌م من خودام هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌رستوه‌ که‌ خۆیم خۆش ده‌وی و، که‌ حه‌زیش به‌چاوپێکه‌وتنی ده‌که‌م!...»

جا ئه‌م جۆره‌ خودا په‌رستی و ده‌رویشایه‌تی یه‌، ئه‌و ساکه‌، به‌باویکی تازه‌ داده‌نرا له‌ ئسلامه‌تیدا که‌س هه‌شتا ئه‌وه‌ی پیشان نه‌دابوو (رابعه‌) نه‌بی! دوورنیه‌ چاکترین قسه‌که‌ ده‌رباره‌ی ئه‌م ریتگا‌ تازه‌یه‌ی (رابعه‌) کرایب له‌ده‌رویشایه‌تیدا، ئه‌وه‌بی «شیخ مصطفی عبدالرزاق»ی خودا لی خۆشبوو کردویتی:

«لەو کاتەدا دەرویشایەتی (تصوف)، تا سەر دەمی (رابەحە) یش بە ساوا و ساکار دادەنرا قسە کردن دەربارەى خۆشەویستی دەرویشایەتی بە ئاسانی و دلنیاوییەوه نە دەکرا رەنگە (رابەحەى عدوی)، یە کەم کە سێک بوو بێ، کە لە باخچەى دەرویشایەتیدا دەنگی بەرزکردبیتەوه و، ئاوازی دلداریی بەهۆنراوه و بەپەخشان بە دەمدا هاتبێ!..».

پاش ئەوه زانای گەوره، خەم و دلتنەنگی (رابەحە) کە لە هۆنراوه دلدارییەکانیدا پیشانیان دەدا، وەها لێک دەداتەوه:

«ئەم خەم و پەژارە بەهێزەیش کە لە ناو دەروونی خاتوو (رابەحە) دا گری سەندبوو، هەر ئەوهی پیشان دەدا کە لە کانگای دلیدا خۆشەویستیەکی قوول هەبوو چونکە خاتوو (رابەحە) یە کەم کە سێکە کە دەستووری خۆشەویستی و دلتنەنگی لە چوار چێوهی دەرویشایەتی ئیسلامەتیدا دامەزاندوو هەر خاتوو (رابەحە) یشە کە لە نووسراوه بەجێ ماوه کانیدا، گیانیتکی راستەقینەى پیشان داوه لە دەرپرینی خۆشەویستی و دلتنەنگی یە کەیدا لە پاش ئەویش، هەر وێژەیهکی دەرویشایەتی، چ لە هۆنراوه دا بووبێ، چ لە پەخشاندا، کە لەم دوو بابەتەوه: خۆشەویستی و دلتنەنگی، دووابێ، لە راستیدا لەسایەى هەست دەرپرینی خاتوو (رابەحە) وه پەیدا بووه چونکە هەر خاتوو (رابەحە) بوو کە بوو بووه پیشەوای دلداران و خەمباران لە ئیسلامەتیدا!..».

جارێکیان لێ بیان پرسى: رازی ئەو خەمی هەموو دەمی یەت چیه؟... رازی ئەو هەموو گریان و شینەت چیه کە هەرگیز ناپریتەوه؟!.

(رابەحە) یش وەرانی وا دانەوه: «داخە کەم ئەو دەردەى من هەمە، لە دەست پزیشک نایەت چارهى بکات ئەم دەردەى منە، هەر دەرمانیتکی هەیه ئەویش بینینی خودایە هیچ شتیکیش یارمەتیم نادات کە بەرگەى ئەم نەخۆشییە بگرم، ئەو هیوایە نەبێ، کە لە رۆژی دوایین دا، بەم ئاواتەى خۆم بگەم!..».

ئەم قسەیهى (رابەحە) یش زۆر لە قسەى «پیرئۆگۆستین» دەکات کە دەلێ: «من مەرگم بۆیه کە دەوێ کە نامرم و پرووی تۆ ببینم!..».

ئەمە چۆن خۆ لە ناو بردنیکە، چۆن خۆ بەخت کردنیکە؟!... ئەم خودا ناسە گا ووره، بە دل ئارەزووی مردنی دەکرد، هەر بۆ ئەمەى بە ئاواتی خۆی بگات و، پرووی خودا ببینێ... چونکە تا لە ژياندا بوو نەیتوانی ئەو پرووه ببینێ!.

جا ئەگەر دەمانەوێ لە واتای خۆشەویستی تێ بگەین، بە لای (رابەحەى عدوی) یهوه،

بام لە گەل خۆیدا ئەم هۆنراوه بە ناوبانگە بخوێنینهوه، کە خۆشەویستی خۆی تێدا پیشان دەدات بەرامبەر خودا:

«من لە دوو سەرەوه تۆم خۆش دەوێ: خۆشەویستیەکیان کە لێکی خۆمی تێدا یە... خۆشەویستیەکیان هەر بۆ خۆتە چونکە تۆ هەل دەگریت هەموو کەس خۆشی بویت بەهۆی خۆشەویستیە کەمەوه هەر بە ناو هیئانی تۆوه خەریکم، کەسى ترم بێرناکە ویتەوه بەهۆی خۆشەویستیە کەى تریشمەوه، بە هیوای ئەوهم پەردە لەسەر خۆت لابدهیت و بتوانم ببینم...».

ئەو دوو خۆشەویستیە، هیچ هونەریکی میان تێدا نییه لەبەر ئەوه من شایستەى سوپاسیم هونەر هونەری تۆیه و، هەر خۆیشتی کە شایستەى سوپاسی من بیت!...».

(رابەحە) لێرەدا خۆشەویستی دەکات بە دوو رەنگەوه بە یە کە میان دەلێ خۆشەویستی کە لێک بەخش مەبە سێشی لەم جۆره خۆشەویستیە ئەوهیه، کە خودای بۆیه کە خۆش دەوێ: رێگای راستی پیشان داوه لە ژياندا هەر وهها ئەوهیشتی پێ بەخشبووه کە دلێ بە ناو بردنی خوداوه هەر خودا، خەریک کردوووه...

جۆره خۆشەویستیە کەى تریش ئەوهیه، کە خودای هەر لەبەر کەسایەتی خۆی خۆش دەوێ، هیچ مەبەستێکی تری پێتی نییه...

(رابەحە) بەهۆی ئەم بیروباوه رانه یهوه، ژيانی گیانی لە ناو ئیسلامەتیدا بەرزکردۆتهوه بەلندتری کردۆتهوه لەوه دەرویشایەتییهى کە بەندبوو بە (ترسی سزادان) و (هیوای پاداش وەرگرتن) وه کۆرێکی تازه یشتی بۆ خودا پەرستەکان ئاماده کردوووه کە دەرویشایەتی تێدا بنویتن کە بنچینه کەى لەسەر (خۆشەویستی خودا) دامەزراوه، بێ ئەمەى مرۆف چاوی لە پاداشیکه وه ببێ، مەگەر هەر ئەو پاداشەى کە خودای چاوی بێ بکەوێ و، خۆشی لە بینینی پرووی ئەو ببینێ... بێگومان ئەم خۆشەویستیە یش پەسەندترین نمونەى خۆشەویستیە، بەرزترین و پیرۆزترین کردووهى خۆ بەخت کردنه...

(رابەحە) کە پروو دەکاتە خۆشەویستە بێ هاوتاکەى دەلێ:

«ئەى رۆشنایی یە کەى دلێ!... ئەى ئاواتە کەى دلێ! ئەى جیگای باوهرم! ئەى هاو دەم و پێخۆره کەم!... ئەى ئارەزووی دلێ کەم! تۆی گیانی دلێ و تۆی هیوای دوا رۆژم! تۆی هاو دەمێم دەکەیت و، ئارەزووی بینینی پرووی تۆیشە پێخۆره کەم!..».

درویش‌ه‌کان دواى تـه‌ى سه‌رکـردى خوښه‌ويستى خودايى ده‌کـه‌ون!

نامانجى هره گه‌وره‌ى (رابعه) يش له‌م دلدارى يه، ته‌وه بوو که چاوى به‌پرووى خودا بکه‌وئ و، سه‌رنج له جوانييه تاسه‌ره‌که‌ى بدات...^(۱) لام وايه هم‌مو که‌س له‌و باوه‌په‌دايه که (رابعه) يش له زوره‌ى درويشه‌کانى سه‌رده‌مى خوئ و، پيش سه‌رده‌مى خوئ و، پاش سه‌رده‌مى خوئ ده‌کرد، له‌وه‌دا که درويشى به‌لاى ته‌وه وه، به‌واتايه‌کى هره ساکار داده‌نرا، که بریتى بوو: له خوډوور خستنه‌وه‌يه‌ک له بابه‌تى ژيانى جيهانى و، له وازه‌يتانیک له به‌زم و خوئى ژيان و، له تیکه‌ل نه‌بوون به‌جيهان په‌رستان، به‌و مبه‌سه‌ى که مرؤف هره به‌په‌رستنى خوداوه خه‌ربک بيئ، که بنچينه‌که‌ى خوښه‌ويستى خودايه و ناره‌زووى چاوپيکه‌وتيتى به‌لام (رابعه) له‌وه‌دا جياواز بوو له درويشه‌کانى پيش خوئ، که له هم‌مويان سه‌ربه‌ست ترو نازاتر خوئ ده‌نواند له پيش هم‌موويشياندا ده‌ستى کرد به به‌کاره‌يتانى وشه‌ى «دلدارى» به‌ناشکرا به‌ره‌و پرووى خوداى پاکى بيئ هاوتا ته‌وه بوو له‌و شپوه ناسک و ناوازه‌يه‌دا، چ به‌هونراوه، چ به‌په‌خشان، گفتوگوئى له‌گه‌ل خودا دا ده‌کرد...

به‌م په‌نگه (رابعه) له ميژووى ژيانى گيانى ئيسلامه‌تيدا ده‌رگايه‌کى تازه‌ى کرده‌وه، که زورى بيئ نه‌چوو، درويشه‌کان و خودا ناسه‌کان، که له سه‌رده‌مى ته‌ودا ده‌ژيان، له‌وه‌وه فيرى به‌کاره‌يتانى وشه‌ى ناشکراى «دلدارى» بوون له گفتوگوکردندا له‌گه‌ل خودادا، که چاويان له‌و ده‌کرد له نازايه‌تيدا، که هه‌روه‌ک دلدارتکى تير له‌جه‌رگ دراو، قسه‌کانيان به‌ره‌و پرووى خودا بکه‌ن!...

زورى بيئ نه‌چوو وشه‌ى «خوښه‌ويستى» و هه‌فاله‌کانى وشه‌ى «خوښه‌ويستى» و لى دروست کراوه‌کانى وشه‌ى «خوښه‌ويستى» له‌لايه‌ن درويشه‌کانى سه‌رده‌مى پاش مردنى سه‌رکړده‌ى «خوښه‌وستى خودا» وه به‌کار ده‌هيتران و بوون به‌باو له ناوياندا!...

ته‌و ريگايه‌يش که (رابعه) گرتبووى له درويشايه‌تبيه‌که‌يدا، سه‌خت بوو، دوور و دريژ بوو، پرپوو له گيروگرفت و تنگ و چه‌له‌مه مرؤف هره پييدا ده‌رؤيشت و نه‌ده‌گه‌بسته دوايى!. چونکه ته‌وى بيه‌وئ به‌خودا بگات و بيبينى، پيوسته له‌سه‌رى خوډووداته پاک‌کردنه‌وه‌ى گيانى خوئ و، قال کردنى هوشى خوئ و، له ناوبردننى تالوش و خرؤشى ناو له‌شيشى... پاش ته‌وه پشت بکاته جيهان و، له په‌يوه‌نديه‌کانى له‌شيش روو وه‌ربگيږئ

ننجا خوډووداته مه‌شق کردن به‌گيان و ده‌روون و هوش، تا له‌ده‌ست گيان له‌به‌رى و درنده‌يى خوئ رزگارى بيئ و، ته‌نيا گيانيتکى پاکى بيئ گه‌ردى بوئ بمينيته‌وه به‌واتايه‌کى تر، ده‌بي ته‌وه‌که‌سه‌ى گرفتارى جوانى کرده‌وه و، ره‌وشت و، گه‌وره‌يى و، هيتز و، ده‌سه‌لاتى خودا بيئ، خوئ به‌جوړتکى وا پاک بکاته‌وه و قال بکات و دابركينيته‌وه، ده‌بي خوئ بخاته شپوه‌يه‌کى گيانى راسته‌قينى واوه، که هره له خوداى گه‌وره، خوئ بکات!...

(رابعه‌ى عدوى) يش سه‌رى نا به‌م ريگا سه‌خته‌وه گوتى نه‌دايه تنگ و چه‌له‌مه و نه‌رک و نازار به‌زه‌يى به‌خوئدا نه‌هاته‌وه ته‌وه‌نده نوئږئى کرد، وشک هه‌له‌هات ته‌وه‌نده‌يش رؤژووى گرت، په‌نگى پيسته‌ى له‌شى ره‌ش هه‌لگه‌را... به‌لام ته‌وه‌نده‌ى له‌شى کزبوو بوو، ته‌وه‌نده گيانى گه‌شابووه وه، که به‌و هويشه‌وه، به‌رچاوى رؤشن بوو بووه وه و، دلپيشى پروناکى خودايى تیکه‌وت بوو.

زورى بيئ نه‌چوو (رابعه)، خوئ به‌ته‌واوه‌تى له‌ببر چووه‌وه و، خوئ تووانده‌وه له پيتناو خوښه‌ويسته هره به‌رز و پيرؤزه‌که‌يدا و اتا هم‌مو ژيانى خوئ هره بوئ ته‌و خوښه‌ويسته‌ى خوئ ته‌رخان کرد جا چونکه له ده‌ست ناره‌زووه‌کانى له‌شى رزگارى بوو بوو، نه‌هسته‌ى به‌نه‌رک و نازار ده‌کرد، نه‌هسته‌ى به‌ماندويتى ده‌کرد هره په‌يوه‌نديه‌کى هه‌بوو به‌جيهانى ده‌روه پچرا و نه‌ما هه‌ستيشى هره نه‌ده‌کرد به‌جيهانى ده‌روه جيهانى هم‌مو له‌ببر چووه وه و، هم‌مو هه‌ست و هوشيتکى خوئيشى ته‌رخان کرد بوئ خودا!...

(رابعه) له‌و ريگا برينه‌دا گه‌يشته ئيستگه‌يه‌کى وه‌ها که‌هيج ناگايه‌کى له جيهانى هه‌ست نه‌ما بوو هه‌روه‌ک له تاسمانيتکى گيانى پر له‌رووناکيدا مه‌له بکات، واى لى هاتبوو کاتيتکى زانى له‌شه له‌ناوچووه‌که‌ى سه‌ر زه‌وى خوئ لى بوو بوو به‌بيگانه، نه‌ده‌يناسييه‌وه و نه‌خوئيشى ده‌کرد به‌خاوه‌نى!...

له‌شه‌که‌ى (رابعه) وه‌ک لاشه‌يه‌کى مردووى لى هاتبوو هه‌روه‌ک هى (رابعه) يش نه‌بووبئ و ابوو! ته‌نانه‌ت جاريتکيان ته‌مه‌نده نوقمى نوئږکردن بوو بوو، له کاتى سه‌ردانه‌واندنيدا بوئ سه‌ر زه‌وى، ته‌له نه‌ييتک چو بووه چاويه‌وه، هه‌ستى به‌خوئى نه‌کردبوو، ده‌ردى به‌ييتيه‌ته ده‌روه، تا له نوئږه‌که‌ى بوو بووه وه!...^(۱)

(۱) تاسه‌ره‌که‌ى: هه‌ميشه‌بييه‌که‌ى، به‌رده‌وامه‌که‌ى: (أبدى. سرمدى).

(۱) ته‌م قوناعه له ته‌سه‌وفدا پله‌ى هره به‌رزه که به (الفناء في الله) ناو ده‌بريت.

بهههشتیهکان بهسهزمان!

که گیانی (رابعه) پاک بووه وه، گهشی گیانهکهی پرشنگی دایه سهه بیرکردنه وه و سهه رنج لیدانهکانی له لیکۆلینه وهی ئایین و بریارده رکردنی تازه له بابته ئایینه وه، رتگیایه کی وای گرت، که کهس له وه پیش نه یگرتبوو.

ئه وه باره ی (رابعه) هه ندی له خاوه ن لیکۆلینه وهکانی خسته بووه سهه ئه وه ی که تاوانباری بکه ن به یی باکی له خودا، بههه لکوتانه سهه خودا!.

ئه مه یه یه پیش بینیه کی وایه، که پیوستی به به ره ره رچ دانه وه نییه چونکه ئیسلامه تی ئاینیکی چا و پۆش کار و، سنگ فراوانه و، پر لیکۆلینه وه و ده ره پینی بیرو با وه ره... ههروه ها (رابعه) یه که شیت و شهیدی که سایه تی خودا بوو بوو، هه ره له به ره خۆی خۆشی ده ویست، نه که له به ره که لک و چاکه ی (رابعه) خۆی. له وانه یه نه بوو که بویتته گه وه ی خۆی و بیهوی تووره ی بکات!...

ئه وه ی له هه موو شتیکی زۆتر، کۆنه په رسته کانی لئ وروژاندبوو، لیکدانه وه ی به ندیکی قورئان بوو که ده فه رمووی: «إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكَاهُونَ»...^(۱) له وه سهه رده مه دا قورئان لیکدانه وه کان^(۲) ئه وه به نده یان و لیک ده دایه وه، که فه رمانی ئه وانه ی خودا به هه شتی پیداون ئه وه یه، که ئه و پاداشانه کۆیکه نه وه که خودا له رۆژی دواییندا پتی به خشیون و اتای وشه ی (فاکهون) یه ئه وه یه که ئه و کچه په ره ی یانه ی خودا به خشیونی به به نده دلسوژه کانی خۆی له به هه شتدا، له لایه ن ئه و به هه شتی یانه وه «کون بکرتن»! ئه م لیکدانه وه ی قورئانه یه هه ستمان یه ده کات که ئه و که سانه ی لیکیان ده دایه وه، هه ره با به تی جیهانی کاری تیکردبوون و دایاره ئه و قورئان لیکدانه وه، ئه وه یان له بیر چوو بووه وه که به نده کانی قورئان هه ندی جار به شتی هه ست پیکراو، مه به سته کانی خودا ده ره ده برن به لām ئه م بیرو با وه ره ده ره پینه، ته نیا بو تیکه یانندی موسولمانه کانه، نه که بو شتی تر.

واریک کهوت، رۆژتیکیان (رابعه) گویتی له یه کیک بوو ئه م به ندی قورئانه ی ده خوینده وه (رابعه) یه ده م و ده ست ئه و لیکدانه وه به رجه سته یه ی ئه و قورئان

لیکدانه وه وانه ی بیرکه و ته وه، که به لای ئه وه وه نابه جی بوون له پرگیانه په سه ند و بلنده که ی گری گرت و وروژا.

له ناکاو ئه و چیترکه ناسکه ی هه بیوو، نازاری یه گه یشت ئه ویش به ته وس و توانجیکی توندو تیزه وه گوئی: «بههه شتی یه کان، به سه زمانه مه گه ره خۆیان و ژنه کانیان هه ره خه ریکی کون بوون و کون کردن بن!».

مه به سی (رابعه) یه له م تیز یه کردنه ی ئه وه بوو، که هه له ی قورئان لیکدانه وه کان ئاشکرا بکات بو هه مووان که چۆن به تویتکی وشه کانه وه نووساون و، ته ماشای کاکلیان ناکه ن ههروه که به هه شتی یه کان هه یچیان ده ست نه که ویت خۆیانی پیوه خه ربیک بکه ن، ئه وه نه بی که لنگ بازی بکه ن!...

به لām کۆنه په رسته کان و کورت بینه کان ئه وه یان له سه ره (رابعه) تو مارکرد.

دیسانه وه به ندی قورئانه که یان و لیک دایه وه، که مه به سی خودا ئه وه یه به هه شتییه کان خۆیان به لینگ بازی یه وه له گه ل کچاندا خه ربیک ده که ن! تیز یه کردنه وه که ی (رابعه) یه پیشاندانی که م و کورپی قورئان ده گرتته وه له لایه ن رابعه وه نه که لیکدانه وه ی هه له که ی قورئان لیک دانه وه کان!^(۱)

(۱) (إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكَاهُونَ - يس / ۵۵):

(شغل: شأن یشغلهم عما سواهم، فاکهون: ناعمون بطیب العیش، مرورون، متلذذون) له رۆژی قیامه تدا، بههه شتییه کان (خاوه ن با وه ره راسته کان) سهه رقالن به خۆشی و شادی و چیژی ئه و سهه رنجامه گه وه و مه زنه وه، جا ده بی بزاین که ئه و خۆشی و شادیه هه موو جویتیک ده گرتته وه که خوی گه وه به خاوتینی ده به خشیته ئه و خاوه ن با وه ره راستانه ی به هه شتین. خۆ ژیان و پیکه وه بوون له گه ل ژنه کانیان یان په ره کانی به هه شت، دایاره به شتی که له و چیژ و خۆشیه پاک و بیتگه رده ی خوا ده بیه خشی (ژنه کانی دنیا یان یا حۆریه کانی به هه شت) چونکه که دواتر ده فه رموی: (هم وأزواجهم فی ظلل علی الأرائک متکونن - يس / ۵۶) دایاره ژنه کانی دنیا یانه (نه گه ره) ئه وانیش به هه شتی بن، خۆ نه گه ره نا، ئه و حۆری به هه شت هه یه. گرنگ ئه وه یه ئه و ته نیا خاله ی له م با سه دا هاتوه، وانیه و مه به ست نییه.

(۱) یاسین / ۵۵

(۲) وانا: المفسرون، ئه وانه ی ته فسیری قورئان ده که ن.

سەردارى بصرە دەيهوۆى مارهى بکات بەلام رابعه شووی پى ناکات!

هەندىک لە مېژوونووسەکان بەهەلەداچوون کە گوتوویانە: (رابعه) شووی کردوو... ئەوانەى لە راستیدا سەريان لى تىکچوو لەجياتى مېژووی ژيانى ئەو، مېژووی ژيانى (رابعه) ناویکی تریان نووسووتەو، کە لە دانىشتووانى شام بوو... بەلام (رابعهى عدوى) دانىشتووی (بصره)، کە نىمە لى دەدوین، بەلایەو و ابوو کە ژيانى ژن و مېردى گەورەترین هەلەیه کە خوداناسىکی دلسۆز تىی بکەو، کە هەر بەتەنیا خودای خۆش بوى و ژيانى خۆشى بۆ پەرستنى ئەو تەرخان کرد بى! لەگەل ئەویشدا کە (رابعه) خۆى بەکچى هېشتبوو وە، (١) هەر بېرى لە شووکردنیش نەدەکردوو، کەچى چەند کەسێک هەر پەیداابوون، کە گوئى نەدەنە رەوشت و برپارى ئەو، دەستیان کرد بەخواستنى... ئەوانەى خوازىنى يان دەکرد، پياوى دەرويشيان تىدابوو پياوى جيهانىشيان تىدابوو... بەکىک لەوانەش (عبدالواحد کورى زید) بوو کە بەکىک بوو لە پېرە دەرويشە پایە بلندەکانى... کە دەستى کرد بەخوازىنى کردنى، (رابعه) چەند رۆژێک خۆى لى دوورخستەو، تا چەند برايه کى تکايان لى کرد رېى بدات ببىنى ئەویش رېى دا، چوو ژوورەو لە لای دەم و دەست (رابعه) پى گوت: «ئەى کابراى خاوەن ئالۆش، خاوەن ئالۆشێکى وەک خۆت بخوازه! بۆ تۆچ ئالۆشێک بەمنەو ديو، تا خوازىنىم بکەیت؟!». .

سەردارى (بصره) یش کە ناوى «محەمەد کورى سلیمان هاشمى» بوو بەو هەموو پایە و سایەیهو کە هەبوو، وىستى خوازىنى بکات، سەد هەزار درهه مېشى دانا بۆ شىرباى پى گوت: «دەرامە تىکى مانگى دە هەزار درهه مېشم هەیه، بەرەو روى تۆى دەکەمەو». (رابعه) یش بۆى نووسىبەو گوتى: «ئەگەر خۆشت بکەیت بەنۆکەر و بەندەى من و، هەموو سامانە کە مېشم بدەیتى، لە تۆلەى ئەو دەدا کە هەناسەیه کە خودام لەبىرەبەرتەو، ئەو دەم پى خۆش نایەت!». .

(١) ئەمە غافلگیریه کە نووسەر تووشى بوو، ئەگەن لە دواى نازادکردنە کەى لە کۆیلايه تیه کەى (وەک نووسەر دەلێ) دەستى دایە بەزم و رزم و کۆزى رابواردن و خواردنەو و گۆرانى... تا دواى هۆشى هیناىه و گەراپه، دياره لهو قوناغه دا دهبي بهکچى نه مایتهوه.

بەپى سەر گوروشتهیه کى تریش، سەرداره کە، پیاو هەورەکانى (بصره) ی هەموو ناردەکنى بۆ رێک خستنى ئەو خوازىنىبە، کەچى (رابعه) لە وەرماندا بۆى نووسىبەو: «لەپاش ئەو، هەرچى خۆ دوورخستنەو دیه لە بابەتى جيهانى، سەرەوتى لەشى تىدايه نازەو کردنى بابەتى جيهانىبىش، خەم و تەم بۆ مەرۆف پەیدا دەکات کە واتە زوو بەزوو کەلوپەلە کانت بفرۆشە بەخودا و، خۆشت نامادە بکە بۆ رۆژى دواين خۆشت ببیت بەسەر پەريشتيارى خۆت چاکترە لەوێ کە سانى تر تەماشای کاروبارت بکەن نەو کە کەلەپورە کەت دابەش بکەن لە ناوخۆياندا تا لە جيهان دایت بەرۆژوو، مردنیش بکە بەرۆژوو شکاندنە کەت هەرچى یەکو مېشم، ئەگەر خودا بەچەندان ئەو نەدەى تۆ سامانت هەیه بىدات، پىم خۆش نىبە هەناسەیه کە خودا لەبىر خۆم بىمەو!... ئىتر خۆشى تۆ!». .

لەپاش ئەمەو ئەم هۆنراوانە یشى گوتبوو:

«براگانم! سەرەوتى من لەو دابە کە بەتەنیا مېشمەو... تا هەموو دەم لەبەر دەم خۆشەو وىستى خۆمدا بم... لە خۆشەو وىستى ئەو بەو لاولا، هېچى تر نادۆزمەو کە خۆمى پىتو خەرىک بکەم... خۆشەو وىستىبە کە یشم بۆ ئەو، لە تەنیا بىبە کەمدا دياره، کە بە خەم و خەفە تەو دەتلىتمەو...»

ئەى خۆشى دل و ژيانى هەموو دەمىم... من بەسایەى تۆو هاتوومە تە جيهانەو و، بەهۆى تۆيشەو دەم دەکەو ویتە خۆشى یەو...»

من وازم لە هەموو کەس هیناوه هەر بەو هیوا بیهو کە بەتۆ بگەم، کە ئەو دىش ئاواتى هەرە بەرزمە!». .

دەرويشى له ناوەند ئىسلامەتى و مەسەبەتیدا

(رابعه) دەربارەى شووکردن وای کرد کە ديمان؛ ئەمە یش بىروباو رېکى سەیر و نەناسراو بوو لە ئىسلامەتیدا، کە پىغەمبەرە کەى بە (عبدلله کورى عمر و کورى عاص) ی گوتوو:

«پىيان گوتووم بەرۆژ بەرۆژو دەبیت و، بەشەویش نانوویت، هەر خەرىکى پەرستنى خودایت!». . (عبدلله) یش کە پى گوت راست دەکەن (محەمەد پىغەمبەر) خودا لى خۆش بىت، پى فەرموو: «وامە کە!... بەرۆژوویش بەو، بى رۆژوویش بە... هوشيارىش بەرەو بۆ نوێژ و بشنوو چونکە تۆ مافى لەشى خۆت بەسەرەو دیه مافى چاوت بەسەرەو دیه مافى ژنت بەسەرەو دیه مافى مېوانت بەسەرەو دیه تۆ هەر ئەو نەدە مانگى سى رۆژ بەرۆژوو»

بیت به‌سته چونکه خودا هموو چاکه‌یه‌ک به ده ئه‌ه‌نده چاکه ده‌داته‌وه ئه‌وه‌یش رۆژووی هموو ساله‌کانت بۆ ده‌گرێته‌وه» .

ته‌نانه‌ت (محهمه‌د) خۆی‌شی نمونه‌یه‌ک بوو بۆ ئه‌مه‌ی که پیاوی ئایین مافی هه‌یه ژن به‌یئێ و ، بۆ جیهانی خۆی‌شی تیبیکۆشی ، بێ ئه‌مه‌ی واز له خودا په‌رستی و تیبیکۆشان بۆ رۆژی دوا‌یی‌نی خۆی به‌یئێ ئه‌وه‌نده هه‌یه خۆ خه‌ریک کردن به‌ده‌رویشایه‌تی یه‌وه تا ده‌گاته ئه‌ندازه‌ی ژن نه‌هێنان ، یاخود شوونه‌کردن ، باو بوو له‌سه‌رده‌می (رابعه)دا... ته‌نانه‌ت له ده‌می «حسن البصری» یه‌وه ده‌گه‌یترنه‌وه ، که ئه‌و ده‌مه‌پیشه‌وای ده‌رویشایه‌تی بووه ، گوتویه‌تی: «ئه‌گه‌ر خودا بیه‌وئ به‌نده‌یه‌کی خۆی بحه‌سینیته‌وه و چاکه‌ی له‌گه‌لدا بکات ، نه‌ ژنی ده‌داتێ پێوه‌ی خه‌ریک بێنێ و نه‌ مندال!»...

هه‌روه‌ها یه‌کیک له‌ پێشه‌واکانی ده‌رویشایه‌تی ئه‌و سه‌رده‌میش ، که‌ناوی [مالک کوری دینار] بوو ، گوتبوی: «که‌س ناگاته پایه‌ی موسولمانه راسته‌کان که بیته‌ جیتی باوه‌ر تا ژنه‌که‌ی خۆی وا به‌ره‌لانه‌کات که هه‌ر له‌ بێوه ژن بچیت!»...

ره‌نگه له‌و سه‌رده‌مه‌دا گیانی هموو که‌سێک به‌وچه‌شنه بووبێ ، چ له‌ناو ده‌رویشه‌کاندا ، چ له‌ناو خودا ناسه‌کاندا ره‌نگه له‌ناو هموو خاوه‌ن ئایینه‌کانیشدا هه‌ر وا بوو بێ! چونکه ئه‌وانه‌ی ئاگاداری مێژووی ئه‌وروپان له‌ چه‌رخه‌کانی ناوه‌راستدا ، ئه‌وه‌یان بیره‌که‌وتیه‌وه ، که پیاوه ئایینه‌کانی مه‌سیحی به‌لایانه‌وه وابوو که ژنی و مێردی ، هه‌ر ته‌نیا بریتیه‌یه له‌ هۆیه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی شیوه‌یه‌کی ئایینی بدرێ به‌ (گوناهباری خۆشه‌ویستی ژن و پیاو!)» .
ئه‌وانه‌ی ئه‌وه‌نده توند و تیز بوون له‌سه‌ر ئه‌و بیروباوه‌رانه‌یان ، وایان ده‌زانی ژن و مێرد ئه‌گه‌ر بچنه‌ باخه‌لی یه‌کتره‌وه و ، لنگبازی له‌گه‌ل یه‌کتردا بکه‌ن ، ته‌نیا بۆ مه‌به‌سی خۆش رابواردن ، «نه‌ک بۆ مندال دروست کردن» گوناهبار ده‌بن!... به‌لای ئه‌وانه‌وه وابوو به‌هیزترین کاره‌سات که پیاو ده‌یه‌یئێ به‌سه‌ر خۆیدا ، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ خودا نزیک بیته‌وه ، ئه‌وه‌یه که ژن و مێرده‌که ، هه‌ردووکیان ، پێ بنێن به‌ئاره‌زووی خۆیاندا و ، خۆیان به‌ش پراو بکه‌ن له‌ لنگبازی!» .

بێ گه‌شتن له‌پاش چاوه‌روانی یه‌کی دوورودریژ

له‌گه‌ل ئه‌مه‌شیدا ، له‌ ژنیانی (رابعه) خۆیه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وئ که ئاگای له‌م ره‌وشته توند و تیزه‌ی ده‌رویشایه‌تییه نه‌بووه... شوونه‌کردنه‌که‌ی‌شی له‌به‌ر هۆیه‌کی تر بووه ، که له‌ سه‌رچاوه‌ی دڵ و ده‌روونی خۆیه‌وه هه‌لقوولاوه... (رابعه) تاوای لێ نه‌هات که خودای هه‌ر له‌به‌ر خۆی خۆش بوئ ، نه‌ک له‌به‌ر ترس و چاکه‌که‌ی ، نه‌که‌وته ناو گه‌یترای ده‌رویشایه‌تی و خوداناسیه‌یه‌وه... (رابعه) له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر دلی چوو بوو به‌خودا دا... خودای ئه‌وه‌نده خۆش ده‌ویست ، خۆی هه‌ر له‌ پێناوی ئه‌ودا به‌خت ده‌کرد .
له‌و به‌ولاوه که‌سی تری به‌دڵدا نه‌ده‌هات و ، به‌میشکدا نه‌ده‌هات!

(رابعه) تا ما خۆی ته‌رخان کرد بۆ خودا هه‌ر خه‌ریکی خودا په‌رستن و نوێژکردن بوو خۆی بیه‌ش هه‌شته‌وه له‌ جیهان و مرۆفایه‌تی ، تا ته‌مه‌نی گه‌شته هه‌شتا سال!... له‌و ته‌مه‌نه‌دا (رابعه) ئه‌مه‌نده ئازاری دڵ و له‌شی خۆی دا‌بوو ، وشک هه‌لاتبوو ، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چنگێکی مابوو ، له‌شی وه‌ک کۆله‌ووژی لێ هاتبوو هه‌ر چه‌ند ئیسکیتک و پێستیکی بۆ مابوووه که دا‌پۆشیبوون!...

له‌ سالی ۱۸۵۱ کۆچیدا خۆشه‌ویسته‌که‌ی که خودا بوو بانگی کرده ته‌نشت خۆیه‌وه...
له‌ پاش مردنی (رابعه) چیرۆک زۆر گه‌یترایه‌وه ، له‌بابه‌ت بینه‌یه‌وه له‌لایه‌ن چه‌ند پیاو و ژنیکی چاکه‌وه ، له‌ خه‌ودا که له‌ به‌هه‌شتدا له‌ جیگای هه‌ره‌ باشدا ژیاوه...

ئهم چیرۆکانه ئه‌وساکه وه‌ک راست بن ، باوه‌ریان پێ ده‌کرا سا ئایا زانستی ئه‌م سه‌رده‌مه ، رێی ئه‌وه‌مان ده‌دات به‌و چیرۆکانه باوه‌ر بکه‌ین ، یان رێمان نادات ، ئه‌وه‌ی به‌راستی بۆمان ده‌رکه‌وتوه ئه‌وه‌یه که (رابعه) له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌یدا به‌رامبه‌ر به‌خودا ، راستی کردوه و ، به‌راستی‌ش خۆشی ویستوه خۆشه‌ویستییه‌که‌ی‌شی بۆ هه‌یج مه‌به‌ستییک نه‌بووه: نه‌ بۆ (پاداش) ، نه‌ بۆ (خۆپاراستن له‌ ئازار دان)... که به‌وه گه‌یشتوته پایه‌یه‌کی هه‌ره‌ سه‌یر و بێ هاوتا و ، هه‌ره‌ پیرۆز له‌دڵداریدا ، که مێژوو له‌وه پێش به‌خۆیه‌وه نه‌دیوو!...

(رابعه) دڵدارێکی وابوو ، که خۆشه‌ویستییه‌که‌ی خۆی ئه‌مه‌نده بلندکرده‌وه نه‌یویست به‌هه‌یج مرۆفایه‌کی به‌خشی... هه‌ر بۆ خودای هه‌شته‌وه ، که به‌رتر و پیرۆزترین که‌سه له‌ زه‌مین و ئاسماندا!...

ژيانى مەسىح

گەورەترین چىپرۆك كە تا ئىستا گوتراوہ

نوسەرى: فۆلتون ئۆرسەلەر

ئەم نوسراوہ، (ژيانى مەسىح)، كورت كراوہى نوسراوى ئەونوسەرە بەناوبانگەيە كە ناوى (فۆلتون ئۆرسەلەر) ە. (فۆلتون ئۆرسەلەر)، بەم نوسراوہ نايابەى، نەك ھەرمىشكى خويئندەوارانى (ئەمەرىكا) ى رۆشن كىردەوہ، مىشكى خويئندەوارانى جىھانىشى رۆشن كىردەوہ. (فۆلتون ئۆرسەلەر)، خاوەنى گەلپىك نوسراوانى تىرى گىرنگ و بلند و ناوازەيە، كە ھەروەك پىپەپىرى چىشكەى خويئندەوارانن، ھەروەھا بارستايى خويئندەوارىشيان بلند ئەكەنەوہ. (فۆلتون) لە سالى ۱۹۳۵دو گەشتى دوورودىژى كىردوہ بو خاكى (فەلەستىن) ھەر لەو سالەوہ خەرىكى لىكۆلىنەوہ و ئامادەكردن و نوسىنى ئەم نوسراوہ بووہ كە ئىمىرۆ لەبەردەست خويئندەوارانى بەرپىزى (كورد)دايە. ئەوہ تا ئەم نوسراوہى، لە سالى ۱۹۴۹د، تەواو كىردوہ. چوارە سالى خشتى پىچوہ. ئەو ساكە ژمارەى لاپەرەكانى گەيشتبوہ چوار سەد لاپەرە ناويشى نابوو: (گەورەترین چىپرۆك كە تا ئىستا گوتراوہ)!... لە راستىدا نوسراوہ كە تازەترین نوسراو و بەكەلكىرەن نوسراوہ كە لەم بابەتەوہ نوسرايى... لە رۆژى چاپكردىنەوہ تا سالى ۱۹۵۵، كە ئەم نوسراوہ، لەلايەن پىسپۆرپىكى تايبەتايى خويەوہ كورت كرابووہ و، گۆررابووہ سەر زمانى (عەرەبى)، لەلايەن گۆقشارى (كتابى)يەوہ، (۵۵) جار چاپ كرابووہ!... نىكەى سى مىليۆن دانەيشى لى فرۆشرايوو، ھەرچى پەسندكردنى نوسراوہ كەيشە، لەلايەن خويئندەوارانەوہ، ئەوہ ھەر باس ناكى كە تا چ ئەندازەيەك بووہ.

جا منىش بەھىواى ئەوہوہ كە كەسايەتايەكى شەنگ و شوخ و كارامە و بەنرخى جىھانى، بەخويئندەوارانى كورد بناسىنم، ئەم نوسراوہ نايابەم لەژىر ناوى: (ژيانى مەسىح)دا پىشكەش كىرد ھىوادارم بەخو كە خويئندەوارە بەرپىزەكانمان كەلكىكى زۆرى لى وەرگىرن و، چا و لە كەسايەتايە ناوازە و گەورە و گىرنگەكى (مەسىح) پىغەمبەر بكنە، كە ھەتا جىھان مابى كۆمەلى (مروفايەتى)، بەتايبەتى (كوردەوارى)، لەسەر يارىدەدانى گىيانى ئەم جۆرە كەسانەدا ئەمىتن و لە يارىدەدانىشيان ھەرگىز تىرنابن.

(عيسا)، ھەروەك لەسەر و چا و بەژن و بالادا جوان و شەنگوشوخ بوو، لە دلى پاك و كىردەوہى چاك و ئامانجى پىرۆزىشدا ھەروەھا جوان و شەنگوشوخ بوو (عيسا): بەرەنگارىيى زۆردارى ھەژارى و نەخوشى و نەخويئندەوارىيى زۆركرد لە ناو گەلەكەى خويئندەوارانى دەستان و دەولەمەندان و پىاوە تاييىنى (مالووم)ەكان و بەدكردارەكانى گەلى (جوولەكە)يش بەرەنگارىيان زۆركرد!... (عيسا)، خواى خوش ئەويست. دەستوورى خوايى خوش ئەويست تى ئەكۆشا بەدل بۆژىنپىكى گىشتى بى ئازار و بى ھاوارى پىر لە كامەرانى و، دوور لە خويپەرستى و دوژمنايەتى، لە ناو نەتەوہكەى خويئندەوارانى دەستانەكانى ئازارباندا، بەلام (عيسا)، تا گىيانى پاكىشى بەخاك سپارد^(۱)، بەرامبەر دوژمنەكانى، دلى گەردىكى نەگىرت ھەموو دەم: داواى ئاشتى و خوشەويستى ئەكرد لە ناو گەلدا.

ھەموو دەم: ئامۆزگارىيى گەلەكەى خوي ئەكرد، ئەيگوت: (لەگەل دوژمناندا، دوژمنايەتى بكنە. دوژمنەكانتان خوش بوئ!...) مېژوونوسان گوتيان: (لە تەمەنى سى سالىدا، عيسا: بەداردا كرا.) بەلام لە راستىدا، عيسا بەداردا نەكرا دوژمنى عيسا بوو بەداردا كرا دوژمنەكانى عيسا سەريان لى تىك چوو، لە برىتىيى عيسا، شاگردىكى ناپاكى عيسايان گرت و كىرديان بەداردا، وايان زانى عيسايە^(۲) كەچى عيسا، خوي دەرياز كىردبوو!... ئەو شاگردە، خوي، بەھەلە لەلايەن سەربازەكانەوہ گىرابوو و بەداردا كرابوو!... عيسا ھەلات و خوي نەدا بەدەستەوہ بەلام دوژمنەكانى و ھەمووكەس وايان زانى كە عيسا بووہ بە داردا كراوہ!...

بەلام كە جىھان چاوى كىردەوہ و لە راستى تى گەيشت، جىگاي ھەرە بەرز و پىرۆزى لە دلى خويئندەوارانى پىغەمبەر كىردەوہ.

(عيسا)، تا، ما، نمونەيەكى خواپەرستى و خوشەويستى و كىردارى چاك و بلندبوو ھىزىكى گىيانى گەورەيشى ھەبوو. كۆلى پى نەئەدرا و ھەرگىز نەئەبەزىنرا.

(۱) عيسا بەخاك نەسپىرا... وەرگىز كەمىكى دى خوي راستى دەكاتەوہ.

(۲) لىئەدا ناچاربووم بەرپەرى خاوەن نوسراوى بەرپىز (فۆلتون ئۆرسەلەر) بەدەمەوہ، چونكە لە (قورئانى پىرۆز)دا ئەفەرموئ: (دماقتلوہ وماصلبوہ و لكن شىئە لھم) و اتا نە (مەسىح)يان كوشتووہ و نەكردوويشيانە بەداردا تا بەئازارەوہ بىر بەكىكى تىران بەو زانىوہ و كىردوويانە بەداردا و نازاريان داوہ تامردووہ - وەرگىز -

(عیسا)، هه‌رچه‌نده له ژینیا به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیا سه‌ر نه‌که‌وت، به‌لام له‌دوای مردنی ئەو، ئایینه‌که‌ی به‌ره‌به‌ره گه‌شە‌ی کرد و په‌ره‌ی سه‌ند و سه‌رکه‌وت، تارا‌ده‌یه‌کی وه‌ها که ژماره‌ی عیسا‌یه‌کانی گه‌یاندە نزیکه‌ی شه‌ش سه‌د ملیۆن که‌س!...

دروود بۆ‌گیانی پاک‌ی (مه‌سیح) پی‌تغه‌مه‌ری مه‌زن، که هه‌تا هه‌ین، ژیا‌نه‌که‌ی خۆ‌ی وه‌ک گه‌وه‌ریکی شه‌وچرا، رێگای ژینمان بۆ‌رۆشن ئە‌کاته‌وه و، وه‌ک مامۆستا‌یه‌کی په‌روه‌رده و فێرکردنیش ئاراسته‌ی (خواپه‌رستی) و (مرۆف دۆستی) و (خۆشه‌ویستی) و (ئارامی گیانی) مان ئە‌کات.

سلیمانی: شاکر فتاح

سالی ۱۹۶۵

(خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆینده‌واری کورد)

له دایک بوونی منایک

۱

یوسفی دارتاش

دانیشتوانی شاری (ناسره)^(۱) ئە‌یانگوت (یوسف)، هه‌ر له (یوسف کوری یه‌عقوب) ئە‌کات، که له‌پیش خۆ‌یه‌وه بووه و پیاویکی گه‌وره‌بووه و، له کوره هه‌ره خۆشه‌ویسته‌کانی (یه‌عقوب) یش بووه له راستیشدا، (یوسفی دارتاشی ناسره)، خاوه‌نی ریشیکی رهنگ زێ‌پین بوو، پیاویکی مه‌ندی، دهنگ نه‌رمی له‌سه‌رخۆ بوو.

له‌شپه‌دا، زۆتر، له شاگردیکی خۆیندنگای ئە‌کرد، نه‌ک وه‌ستا‌یه‌کی خاوه‌ن پیشه‌ی وه‌ک دارتاشی... یوسف دارتاش به‌هه‌تیوی گه‌وره‌بوویوو مامه‌که‌ی گه‌وره‌ی کردبوو هه‌ر ئە‌ویش پیشه‌ی دارتاشی فێرکردبوو ئە‌یتوانی ده‌ستی خۆ‌ی به‌کاربه‌ینی له روستکردنی کورسییه‌ک، یاخود ده‌رگایه‌ک، یان هه‌وچارێکدا... له دوکانه‌که‌یدا پاک و خاوتنی دیاربوو له‌بنه‌وه ته‌ختیکی نووستنی بۆ خۆ‌ی دانا‌بوو به‌ته‌نشت ئە‌ویشه‌وه ئاگردانیکی دامه‌زراندبوو، جا که شه‌و دانه‌هات، تاده‌نگه‌ شه‌ویک^(۲) له‌به‌ر تیشکی چرایه‌کی کزدا نووسراوه ئایینییه‌کانی ئە‌خۆینده‌وه، که له‌مووله‌وی ئە‌خواستن. دانیشتوانی شارکه‌ به‌پیاویکی ئە‌ندیشه‌ بازیان دانه‌نا^(۳) چونکه‌ خۆ‌ی ئە‌پاراست له‌وه‌ی تووشی قومارکردن ببێ له‌گه‌ڵ رێبواره‌کاندا یاخود له‌گه‌ڵ ئافره‌ته‌ سۆزانییه‌کانی ناو مه‌یخانه‌کاندا رابووێ. ئە‌و وه‌ک که‌سوکار و هۆزه‌که‌ی خۆ‌ی نه‌ئه‌کرد، که دلێان ئاره‌زووی هه‌رشتیکی بکرایه، په‌روایان له هه‌یج نه‌بوو، ئە‌یانکرد.

(ناسره) یش، شوینه‌که‌ی وا هه‌لکه‌وتبوو، که‌وتبووه ناوه‌ند ئە‌وروپا و ئاسیاوه، بووبوو ناوچه‌یه‌کی بازرگانی که هه‌موو جوژه‌ که‌لوپه‌لیکی تیا ئە‌کررا و ئە‌فرۆشرا: وه‌ک به‌هارات و داو و ده‌رمانی چیشت و پۆشه‌نی ئاوریشم، که له رۆژه‌ه‌لاته‌وه ئە‌هاتن، وه‌ک

(۱) ناسیره (النصیره): شاریکی فه‌له‌ستینه له ده‌قه‌ری (جه‌لیل)، حه‌فتا و پینج هه‌زار که‌سیکی تیدا ده‌ژی، نزرگه‌ی (مربه‌می کچ- عذراء-ه)، هه‌ر به‌ناوی ئە‌م شاره‌وه‌یه مه‌سیح و شوین که‌وتوانی ناوده‌برین به (النصاری- ناسیره‌کان).

(۲) یان: تا دره‌نگانیک، تا شه‌وگاریکی دره‌نگ.

(۳) پیاویک یا که‌سبکی گۆشه‌گیر و خه‌یالای (انطوائی).

دهستکرده کانی رۆژئاوا و کوتال که لویه له کانی ئەسکه نده ریبه و دیمه شقیش، که به لیشاو ئەرژانه ئەویوه...

ئێوارده کیان، بازگانیکێ دۆستی یوسف، هاته دوکانه که ی ناوی (ساموئیل) بوو. له بابته ئەو ژيانه ته نیا بییه وه که یوسف تیا ئەژیا، که دووریو له دلدارێ و میتا بییه وه، توانجی تی گرت!... دوای ئەوه له بابته زنگکاری (سیاست) و تایینه وه گفتوگۆیان کرد میوانه که به داخیکه وه گوتی: (له دهست ئامۆزگارییه کانی پیغه مبه ره کان و کارگێری دادگاگانان وهرس بووین له راستیدا ئیتمه به ندهین و بۆ که لکی (رۆما) ئەچه و سیتینه وه ئاخ خۆزگه رزگارمان ئەبوو!...). (یوسف) یش، تیی گه یاند که به ئەسپایی قسه بکات نه وه ک قسه دز (جاسوس) ه کانی فه رمانه وایی گوتیان لیبی بی، چونکه رۆماییه کان نه ته وه یان به ته و اه ته ی خستبووه ژیر چنگی خۆیان وه سه د سالییک بوو فه رمان دارییه کی به زه برووه زنگیان ئە کرد له و ناوه دا جا هه رچه ند ها ونیشتمانه کانی ئەو خاکه، ده ماری مه ردا یه تی ئە یگرتن و جار و بارێک ئاگری شوپشیان هه ل ئە گیرساند بۆ ئازا کردنی خۆیان، شوپشه کانیان به وه دواییان ئە هات که به هه زاران لیبیان بکوژێ^(۱) و ئەوانی تریش سه رگه ردان بکرتین... جا هه ر ئەو نه ته وه یه ی که رۆژێک له رۆژان گه یشتبووه ئە وه پیری گه وره یی؛ که خاوه نی سه ره رزی (یه سووع)^(۲) و هیزی (داوود)^(۳) و تیگه یشتووی

(۱) راستتر: که به هه زارانیانی لیبی بکوژێ.

(۲) یه سووعی مه سیح: به بروای مه سیحیه کان دووه می سیانه پیروژه که یه، له (بیت لحم) له دایک بووه، له (۴. پ. ز) له رۆژانی حوکی ئۆگستس قه یسه ر. له (ناسره) ژیاوه تا سی سالی تیماوه ته وه؛ بۆیا ناوه بری به (ناصری)... ئیتر دهستی کرده موژده دان و پیشاندانی موجیزه، له چوار میخه یاندا و کوشتیان، له سه رده می والی رۆمانی (بیلاتس بنتی)، به لām پاش سن رۆژ هه ستایه وه و موجیزه کانی خۆی ته و اوکر له ئینجیلدا باسی ژیان و به سه ره اته کانی ده کری، به لām له قورئاندا به (عیسا) ناو ده بری.

(۳) داوود: (ده وروبه ری ۱۰-۹۷-۹۷ پ. ز) دووه مه لیکی جووله که کان بوو باوکی (سلیمان) حه کیمه) وه یه کیکه له باوانه کانی مه سیح، پیغه مبه ره بووه، (جلیاتی پالنه وان) ی کوشت و به مه ناوی ده رکر دووه، (شائوول) ی له دوای خۆی کرده مه لیک، مه مله که تی یه هوژای دامه زراند و ئورشه لیمیشی کرده پایته ختی، له گه ل ئەو هه موو داد په روه ری و خۆپاراستنه ی له خراپه، به لām یه کن له سه رله شکره کانی خۆی، (ئوریان) ی دا به کوشت تا (بتشایع) ی ژنی ماره بکات!! دوایی په شیمان بۆوه له و تاوانه ی. (سیفری مه زامیر) ده درپته پال ئەم، هیز و توانای جهسته یی له راده به ده ر بووه، له قورئاندا ناوی هاتووه و باسی ده کات.

(سلیمان)^(۴) و گه وره بییه که ی بوو؛ وای لیبی هاتبوو، بوو بووه به نده و دیلیکی کز و بیچاره و مل که چی (ئۆگوست سزار)^(۵) سه رانه ی ئەدایب!...

... جا که ئەو میوانه (یوسف) ی هاندا بینه ژیر ئالای شوپشگێره کانه وه، بۆ ئەمه ی به رنه گاری فه رمانداری رۆماییه کان بکه ن، (یوسف) پر به دل ههستی خۆی پیشاندا بۆ رزگار کردنی نیشتمانه که ی خۆی له دهست زۆرداری داگیرکه ره کان به لām نه ک له رینگای سه رکیشی و خۆین رشتنه وه- به لکو به چاوه روانی کردنی له دایک بوونی (مه سیح) = مه سیح) وه که به پیتی واته ی (ته ورات) ئە بی په یدا بیج و (نه ته وه که ی خۆیشی رزگار بکات له دهست زۆرداری و بیگه ی نینه ئاسایش و ئاشتیبه وه).

به لām (ساموئیل) که وه رس بوو بوو له دهست نووسراوانی تایینی و لیک دانه وه ی رۆژانی دوایی، به دلێکی شکاوه وه رووی کرده (یوسف) و پیتی گوت: (وا هیرو دسی خونکار، ئە وه نده دهستی داوه ته به دکاری، به ئاره زووی خۆی بی تاوانه کانی ئە کوژێ، که چی تویش هیشتا هه ر له سه ر به زمی خۆت ئە رویت هه ر ئە وه به لپین و چاره نووسی دوا رۆژانه مان ئە دهیت به گویدا، که ئە مه سه دان ساله ئە درین به گوتماندا؟! وا دیاره نیازت هه یه نه مریت تا (مه سیح) ی چاوه روان کراو ئە بینیت به چاوی خۆت، تا کو بیگه ییت به دۆستی خۆت!...).

(یوسف) یش به گیان سووکیبه که وه پیتی گوت:

(بۆچ من کیم، که دارتاشیکێ بچووکم، بیمه هاو پیتی مه سیح؟ من هه ر ئاوا ته خوازی ئە وه م که بزیم و ژیانیکێ بی دهنگ و سه نگی پر ئاسایش به سه ر بیه م له گه ل ئە مه یشا ئە وه نده ی نه ماوه (مه سیح) په یدا بیی چونکه فه رمانه وایی چاوی بریوه ته هه موو منالیک که له نه وه ی (داوود) بی نه وه ک ئەو (مه سیح) یه ده ریچی که چاوه روانی ئە کری!)

(۴) سوله یمانی حه کیم: مه لیکی ئیسرا ئیلیه کان بووه، له ده وروبه ری ۹۷۰-۹۳۵ پ. ز، کوری داووده له (بتشایع) ی ژنی که به نا په وایی داگیری کرد و ماره ی کرد و باسکرا، له رۆژانی حوکمیدا ولات گه یشته ئە وه پیری سه ره وری، هه یکه لی ئورشه لیمی بنیاتنا، به ژیری و حیکمه ته وه ناوی ده رکر دوو، ئە میش له قورئاندا ناوی هاتووه و باس ده کری.

(۵) ئۆگستیس (کایۆس یۆلیۆسی ئوکفا قیاتس) ۶۳ پ. ز- ۱۴، قه یسه ر هه لی گرتبۆوه و کرد بوو یه کوری خۆی، رۆژی ئیمپراتۆری دامه زراند و تاکره وانه حوکمی ده کرد: ئە مه ش دوای ئە وه ی له (ئه کسپۆم) دا سه رکه وت ناشتی به ریا کرد و هانی ئە دیبانی دده دا، له سه رده می ئە مدا مه سیح هاته دنیا وه.

به‌زاری پيش ده‌زگيراني!

هر له و شه‌وه‌دا كه (يوسف) برياريدا، له‌گه‌ل دايك و باوكي (مه‌ريه‌م) دا، كه (يه‌واقيم) و (حه‌ننه) بوون،^(۱) له بابته ژن هينانه‌كه يه‌وه گه‌توگۆ بكات، خۆي پاك پاك ششت و، ريشي ريتك خست و، سه‌ري خۆي داهينا ئنجا له شيربينيه‌كاني (ديه‌شق) يش دياريه‌كي گرت به‌ده‌سته‌وه، پاشان رووي كرده خانووي خيزاني (مه‌ريه‌م) كه هه‌مووي نزيكي ميليتك دوور بوو له‌ويوه... له‌وكاته‌دا كچيكي پووري (مه‌ريه‌م) يش كه ناوي (ئه‌ليسابات) بوو، بووبوو به‌ميواني ئه‌و خيزانه ئه‌م له (مه‌ريه‌م) چل سالتيك گه‌وره‌تر بوو كاتى كه گه‌وره كچ بووه، شووي كرده‌وه به‌پياويكي ئاييني كه‌ناوي (زه‌كه‌ريا) بووه.

به‌لام هيج منالي لتي نه‌بووه هه‌ردوو‌كيان كه له گوندي (عه‌بن كارم) دا دانه‌نيشتن، سالي جاريك دووجار، ئه‌هاته لاي پووري سه‌ري لي ئه‌دا...

ئنجا كه يوسف گه‌يشته خانووه‌كه‌يان، (يه‌واقيم) به‌پيريه‌وه چوو. خۆشي و چلۆني له‌گه‌لدا كرد و داينيشاند له‌لای خۆيه‌وه.

پاشان چوووه ژوووه‌وه، ژنه‌كه‌يشي له هاتني يوسف ئاگاداري كرد، (مه‌ريه‌م) و (ئه‌ليسابات) يش له ژوووه‌كه‌ چونه ده‌ره‌وه (حه‌ننه) ي ژني (يه‌واقيم) يش راسته‌وراست به‌ميرده‌كه‌ي خۆي گوت، كه له‌وساوه هه‌ستي به‌دل‌خوازي (يوسف) كرده‌وه به‌رامبه‌ر (مه‌ريه‌م) ي كچي، ترسيكي سه‌يري لي نيشتووه كه هۆيه‌كه‌ي نازاني چيه!

هه‌روه‌ك هه‌ستي كرده‌بۆ به‌وه‌ي كه له‌دوا رۆژدا (مه‌ريه‌م) تووشي ئه‌رك و ئازار و سه‌رگه‌ردانييه‌كي زۆر ئه‌بۆ به‌هۆي (يوسف) ي ميرديه‌وه و ابوو ئه‌ميش به‌كيك بوو له په‌وشته‌كاني خيزاني (حه‌ننه)، كه جاروبار هه‌ستي رووداوي پاشه رۆژيان ئه‌كرد^(۲)!... پاش ئه‌وه (حه‌ننه) گوتي: (له‌گه‌ل ئه‌مه‌يشا به‌پيتويستي ئه‌زانم، كه گوي ئه‌ده‌مه ئه‌م ترس

(۱) مه‌ريه‌م: كچه پاكيزه‌كه‌ي ناسيره بووه، باوكي (يواكيم) و دايكيشي (حه‌ننه) له بنه‌چه‌ي يه‌هوزاي خانه‌واده‌ي (داوود) پتيغه‌مبه‌ره، هه‌ر له ناسيره جوياييلي مزستاده خۆي پيشاندا و مژده‌ي سك پهبونيكي خاوتي دايه كه (مه‌سيح) رۆحي به‌رجه‌سته‌كراوي ده‌بن، دواي به‌رۆح و جه‌سته‌يه‌وه چوو ئاسمان، مه‌سيحيه‌كان سه‌دان كلتيسايان بۆ پيرۆزكردن و به‌رز راگرتني بنيتاوه، هونه‌رمه‌نده‌كانيشيان هه‌زاران به‌ره‌م و داهينايان به‌په‌يكه‌ر و وپنه و تابلۆي به‌ره‌مه‌هيتاوه... له ياده‌وه‌يه‌كاني: (۸) كانوني يه‌ك سك پهبوني خاوتي، (۱۵) تاب چووني بۆ ئاسمان.

(۲) يان: پيشيني رووداوه‌كاني ده‌كرد.

- ئاي يوسف چه‌نده به‌سه‌زمانيت!... هه‌تا ئه‌ميتيت هه‌ر له خه‌م و په‌ژاره‌ي خۆتا ئه‌ژيت!... هه‌تا هه‌يت دوور ئه‌بيت له رووداوه وه!... ئاره‌زووي خۆته، هه‌ر به‌ته‌نيايي ميته‌ره‌وه!...

- ئيتر له‌مه به‌ولاوه، ته‌نيا نامينه‌وه... چونكه كچيكي وام دۆبوه‌ته‌وه كه بۆ هاوسه‌ري خۆم ده‌ست بدات... كچه‌كه، له ته‌مه‌ندا بچووكه... به‌لام له كچاني تر ناكات!... زۆري پي نه‌چوو، ئه‌و كچه‌ي يوسف لتي ئه‌دوا، به به‌ردوو‌كانه‌كه‌يدا تپيه‌ري گۆزه‌له‌يه‌ك ئاوي به‌ده‌سته‌وه بوو...

كه (سامۆئيل) جواني كچه‌كه‌ي بۆ ده‌ركه‌وت و سه‌روشيوه نه‌ژاده‌كه‌ي چاوپيكه‌وت، له يوسف پرسی:

- تۆ له‌وه دلتيابت كه شوت پي ئه‌كات و به‌لينه‌كه‌ي خۆي ئه‌باته سه‌ر؟

- من هيشتا ئه‌و قسه‌يه‌م له‌گه‌ل نه‌كردوو...

- هاوپتي خۆم، كوپه هه‌زه‌كاره‌كاني (ناسره)، چاويان تيژه، هه‌ر له دووره‌وه هه‌ستيان پي كرده‌وه... زۆري پيناچي لتي كوئه‌بنه‌وه... جا ئه‌گه‌ر، هه‌ر شه‌رم به‌كه‌يت و ئه‌م هه‌له‌ي ده‌ستت كه‌وتوووه، به‌كاري نه‌هيت، ئه‌وا به‌نيازي خۆت ناگه‌يت... ئه‌زانيت باوك و داكي كين؟

- هيشتا ئه‌وه‌م بۆ ده‌رنه‌كه‌وتوووه هه‌ر ئه‌وه‌نده ئه‌زانم كه له‌م چه‌نداندا له (ئورشه‌ليم) وه هاتوونه‌ته (ناسره) و له‌م شاره‌دا ئاراميان گرتوووه.

- ئه‌ي ناوي كچه‌كه‌ نازانيت؟

- ناوي (مه‌ريه‌م) ه.

و له‌رزی ناو دلهم چونکه به‌ئاواته‌وه‌م مه‌ریه‌میش وه‌ک من و تو، خوښی له‌ دل‌داری و کامه‌رانی ببینی... که‌واته یوسف بانگ که‌ بیته ژووره‌وه).

(یوسف) یش هاته ژووره‌وه که (حننه) چاوی به‌روخساری که‌وت، نارامیکی وا به‌دلی گه‌یشت، که‌ هه‌ر خه‌موپه‌ژاره‌یه‌ک له‌ دل‌یا هه‌بوو، ره‌وییه‌وه... سی کوچکه هه‌رس‌یکیان دانیشن و ده‌ستیان کرد به‌گفتوگۆ‌کردن‌یک‌ی ئاسایی: وه‌ک ئاووباو، خه‌رمان و به‌ره‌م و، گرانیی باجه‌کانی فه‌رمانه‌وایی... پاشان (یوسف) خوازینی (مه‌ریه‌م) ی لی کردن گوتی: ئه‌وه‌نده (مه‌ریه‌م) ی به‌دل‌اچووه و حه‌زی لی کردووه، که‌ هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ی که‌ خیزانه‌که‌یان گه‌یشتوونه‌ته (ناسره) تا ئیمپۆ، بی وچان سه‌رنچی لی ئه‌دا و چاوی تی ئه‌پری مه‌گه‌ر ئه‌و رۆژانه نه‌یدی بی که‌ نه‌خوښ که‌وتی و نه‌هات‌بیته ده‌ری بو‌ئاو هینان بو‌ مائه‌وه له‌بیره‌که‌... له‌و کاته‌دا دایکی کچه‌که‌ گوتی له‌ پیکه‌نینیکی به‌ئه‌سپایی بو.

تیگه‌یشت که‌ پیکه‌نینی مه‌ریه‌م بو، که‌ له‌گه‌ل (ئه‌لیسابات) دا چوو بوونه سه‌ریان گوتیان لی ئه‌گرتن!... دایکی کچه‌که‌ له‌ دلی خویدا پی ئه‌که‌نی چونکه ئه‌وه‌ی بیرئه‌که‌وته‌وه که‌ ئه‌ویش له‌ رۆژی خوازینی خویدا، له‌ مالی باوکی خویدا هه‌روای کردبووه!...

له‌ دواییدا بانگی کچه‌که‌ی کرد مه‌ریه‌میش هاته ژووره‌وه کراسیکی شینی له‌به‌ر دابوو به‌قاچه رووته‌کانیه‌وه به‌رامبه‌ریوسف وه‌ستا... ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده بو، باوکی ده‌ستی گرت و خستیه ناو ده‌ستی یوسفه‌وه، ئاشکرای کرد که‌ هه‌ر دووکیان بوون به‌ده‌زگیرانی یه‌کتربی، هه‌روه‌ها پیرۆزبایشی لی کردن!...

پینه‌به‌ریکی نه‌ناسراوا!

هه‌ندی کاروبار هاته پیشه‌وه، که‌ هه‌موویانی ناچارکرد بچن بو‌ شاری (ئورشه‌لیم) چونکه پشک یان نایه سه‌ر (زه‌که‌ریا) که‌ بو‌ چهند رۆژیک بچینه ناو په‌رستگاکه‌ی ئه‌و شاره‌وه تا له‌وی فرمانی ئایینی خۆی به‌جی به‌یته.

خیزانه‌که‌یش به‌ (یوسف) یان گوت که‌ بچی بو‌ ئه‌وی له‌گه‌لیاندا ئه‌و کۆچه سی رۆژه‌ی ئه‌ویست به‌سواری گوتی درێژ تا بگه‌نه ئه‌وی (حننه) و (مه‌ریه‌م) یش هه‌ریه‌که‌ سواری که‌ریک بوون، که‌ (یه‌واقیم) و (یوسف) یش جله‌وه‌کانیان، راته‌کیشان. له‌و گه‌شته‌دا (یوسف) چوو به‌دلی باوک و دایکی (مه‌ریه‌م) دا. هه‌ستیان وا ئه‌کرد که‌ (یوسف) کورپکی خۆبانه!...

ئجا که‌ گه‌یشتنه (ئورشه‌لیم) و (مه‌ریه‌م) چاوی به‌گه‌وره‌یی و شه‌نگوشۆخی شاره‌که‌

که‌وت، به‌گوتی (یوسف) یا چریاند گوتی: (چهند شاریکی گه‌وره‌یه‌!). به‌لام که‌ په‌رستگاکه‌یان چاوپیکه‌وت، شاره‌که‌یان زۆرتر به‌دل‌اچوو چونکه راره‌وه فراوانه‌کانی و هۆله گه‌وره‌کانی و پایه و ستوونه به‌رده مه‌ریه‌ره‌کانی که‌ یه‌جگار بل‌ندبوون له‌گه‌ل بنمیچه‌که‌یا که‌ له‌ ته‌خته‌ی داری ئورزی لوینان دروست کرابوو، به‌لایانه‌وه یه‌جگار جوان و شه‌نگ و شوخ و رازاوه بوون!... په‌رستگاکه‌ له‌ هه‌ر پینچ ده‌رگاکه‌یه‌وه خواناسانی تی رێژابوو ژماره‌یان له‌ هه‌زاران تیپه‌ری کردبوو!... به‌لام کۆری ده‌ره‌وه‌ی په‌رستگاکه‌ پرپووبوو له‌ دوکاندار و پاره‌گۆزه‌ره‌وه کۆترو مه‌رومالات و مۆمیان تیا ئه‌فروشت... بازاره‌که‌ی گه‌رم بو، پرپوو بو له‌ قاووقیژ و هاتوچۆوه ده‌نگه‌ ده‌نگ... (یوسف) له‌وکاته‌دا گه‌وره‌یی رابردوو (په‌رستگای داوود) ی بیرکه‌وته‌وه که‌ هه‌ر له‌و شوینه‌دا دروستی کردبوو پاش ئه‌وه (په‌رستگا گه‌وره‌که‌ی سلیمان) ی بیرکه‌وته‌وه که‌ له‌سه‌ر که‌لاوه‌که‌ی ئه‌و په‌رستگایه دروستی کردبوو.

ئه‌وه بو، مایه‌وه تا چوار سه‌د سالی خشت، تا له‌لایهن (نه‌بو‌خه‌د نه‌سر)^(۱) ی خونکاری ئاشوورییه‌که‌نه‌وه رووخینرا!...

(یوسف) له‌ پیتش ده‌می په‌رستگاکه‌دا پیاوکی کورته بنه‌ی ریش پری، چاوشینی، چاومه‌یبوی دی، ته‌مه‌نی له‌ چل سالان تیپه‌ری کردبوو... گوتی له‌ ده‌نگیک بو بانگی ئه‌کرد. که‌ ئاووری دایه‌وه (ساموئیل) ی دۆسته بازرگانه‌که‌ی بو خوښی و چلونی له‌گه‌لدا کرد و پتی گوت: (ئه‌م پیاوه ناوی «حننایا» یه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو پیاوه ئایینه‌کانی ئیره‌یه که‌م دیته ناو کۆبوونه‌وه ئایینه‌که‌نه‌وه ژیانیکی وا ئه‌ژی که‌ زۆر دووره له‌ خوا په‌رستی و ره‌وشت دروستییه‌وه له‌گه‌ل (هیرۆدس) دا گه‌له‌ کۆمه‌کی له‌ نه‌ته‌وه ئه‌که‌ن خوښی و پیاوه‌کانیسی له‌ ریتگای ناپاکی و چه‌واشه‌کردن و بازرگانی ناو په‌رستگاکه‌وه ده‌وله‌مه‌ندبوون!).

کاری ئایینی ده‌ستی پی کرد... (زه‌که‌ریا)، له‌ شپوه‌یه‌کی مه‌ند و به‌سامدا، نوێژکه‌ره‌کانی کیش کرد بو‌ نوێژیکی بی ده‌نگ و سه‌نگ له‌ناو ئه‌و هه‌زاران که‌سانه‌دا که‌ له‌ویدا نوێژیان ئه‌کرد، که‌س نه‌بوو بزانی چی به‌دلی (زه‌که‌ریا) دا دی له‌ کاتی نوێژکردندا، (ئه‌لیسابات) ی ژنی نه‌بی... ئه‌و ئه‌یزانی ئاواته دووردریژه‌که‌ی چیه‌ که‌ هه‌موو ده‌میک له‌

(۱) نه‌بو‌خه‌ز نه‌سر، یان: نه‌بو‌که‌د ناسری دووه‌م، ۶۰۵-۵۶۲ پ.ز، مه‌لیکی بابل بووه، له‌ ۵۸۶ پ.زدا ئورشه‌لیمی کاولکرد و جووله‌که‌کانی به‌دیل گرت و سه‌دان هه‌زاری راپینچ کردن بو بابل و میسۆپۆتامیان.

نوٲٲځا دووباره‌ی ٲه‌کرده‌وه، له‌خوا ٲه‌پاراپه‌وه که‌کورٲٲکی ٲٲٲ بٲه‌خشی!

که‌نوٲٲه بٲٲ ده‌نگه‌که‌پراپه‌وه، (زه‌که‌ریا)، بو‌خوردانه‌زیوینه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه به‌سه‌ر سه‌ری هم‌مو‌اندا له‌دووره‌وه ٲه‌یگیٲرا پاشان په‌رده‌ی په‌رستگاکه‌ی لابرډ و‌چووه‌ناو (جٲگای هه‌ره‌پٲرؤز)وه‌که‌له‌وٲدا هم‌موو ده‌م ٲیاوه‌ٲایینه‌کان له‌خوا ٲه‌پارٲنه‌وه و ٲه‌په‌رستان... به‌لام ٲه‌مجاره‌زؤری ٲٲٲ چوو‌خیزانه‌که‌ی دلٲان دا‌خوړپا... دواٲی زه‌که‌ریا ده‌رکه‌وت به‌لام په‌نگی وا‌زهرده‌لگه‌رابوو هم‌موو‌که‌س له‌وٲدا په‌ٲی ٲٲٲ برد‌که‌ (کاره‌سات)ٲکی سامناکی لٲٲ روودابوو (حه‌نانيا) ٲش به‌ه‌له‌داوان‌خؤی گه‌یاند‌ه‌ ٲه‌و و باوه‌شی ٲٲاکرد، نه‌وه‌ک بکه‌وٲٲ له‌وٲدا (زه‌که‌ریا) په‌نج‌ه‌ی کٲشا بو‌ده‌می مه‌به‌سی ٲه‌وه‌بوو زمان‌ی شکاوه‌و، قسه‌ی ٲٲٲ ناکرئ. (حه‌نانيا) ٲش ناچاربوو، فرمانه‌ٲایینه‌که‌ی دواٲی ٲٲٲ هٲٲا!... پاش ٲه‌وه‌خیزانی زه‌که‌ریا له‌گه‌ل زه‌که‌ریادا‌چوونه‌وه بو‌گونه‌که‌ی‌خؤیان‌که‌ه‌ زه‌که‌ریا ٲٲگه‌ٲشت ترس و‌دل‌ه‌گورٲٲٲ که‌وت‌ٲه‌دل‌ی‌خیزانه‌که‌ی‌ه‌وه، په‌ره‌قاقه‌ز و ٲٲٲووسٲکی لٲٲ داوا‌کردن.

ده‌ستی کرد به‌نووسٲٲٲ به‌م‌جوړه:

(فریشته‌ی‌ه‌ک په‌یدابوو قسه‌ی کرد له‌گه‌لما!... هه‌ر ٲه‌وه‌نده‌ٲٲٲ نایه‌«جٲگ‌ه‌ه‌ره‌پٲرؤز»که‌وه، فریشته‌ی‌ه‌ک له‌به‌ر ده‌ما‌ه‌ستا بال‌ه‌کان‌ی کردبووه‌وه من‌ٲش ترسم لٲٲ ن‌ٲشت به‌لام فریشته‌که‌ده‌ستی کرد به‌دل‌دانه‌وه‌م، گوتی: زه‌که‌ریا له‌هیچ‌مه‌ترسه‌ٲاواته‌که‌ت که‌وته به‌رگوتی‌خواو برٲاری له‌سه‌ردا که‌بوٲ بٲته‌دی (ٲه‌لیسابات)‌ی ژنت کورٲٲکی ٲه‌ٲٲ، «ناوی ٲه‌ٲٲی «یو‌حه‌نا» ٲیاوٲکی پاک و‌خواناس و‌گه‌وره‌ده‌رٲه‌چٲ له‌ناو گه‌له‌که‌ی‌خؤیدا زؤرکه‌س له‌خوانه‌ناسه‌سه‌رکٲشه‌کان ٲه‌گٲٲٲته‌وه‌سه‌ر‌خواناسی!...» من‌ٲش به‌فریشته‌که‌م گوت: «به‌لام من‌ٲش و‌ژنه‌که‌ٲشم هه‌ردوو‌کمان‌ٲٲٲٲ!...» ٲه‌وٲش به‌قسه‌که‌م دل‌ته‌نگ بوو، گوتی:

«من‌جبرائٲلم ٲه‌و فریشته‌ی‌ه‌م که‌له‌به‌رده‌می‌خوادا ٲه‌وه‌ستم من‌نٲٲراوم که‌ٲه‌م موژده‌ٲه‌ت بده‌می... جا‌چونکه‌تو‌به‌قسه‌که‌م پروا‌ناکه‌ٲه‌ت، زمان‌ت ٲه‌شکٲٲ وقسه‌ت ٲٲٲ ناکرئ، تا ٲه‌و رؤژ‌ه‌ی قسه‌که‌م دل‌ٲه‌دی!»^(١) که‌ٲه‌وه‌ی گوت ٲٲٲتر من‌زمانم‌شکاوه‌له

(١) له‌م‌رووه‌خوا‌ی‌گه‌وره‌له‌قورٲانی‌ٲٲرؤزدا‌ده‌فرموٲٲ: (بازکریا‌إنا‌ن‌ش‌رک‌ب‌غلام‌أسمة‌ی‌حی‌لم‌ن‌ج‌عل‌له‌من‌ق‌ب‌ل‌س‌م‌ی‌ا‌ق‌ال‌رب‌أ‌نی‌ی‌ک‌ون‌ل‌ی‌غ‌لام‌و‌ک‌ان‌ت‌أ‌مرأ‌ت‌ی‌ع‌اق‌راً‌وق‌د‌ب‌ل‌غ‌ت‌من‌ال‌ک‌بر‌ع‌ت‌ی‌اً‌.‌م‌ر‌ی‌م‌-٧، ٨) هه‌روا‌گه‌رانه‌وه‌بو‌سوره‌تی‌(مریم) له‌سه‌ره‌تا‌وه‌تا‌کو‌ٲاییه‌که‌ی، جوان‌ترین‌خس‌تنه‌روویه‌که‌بو‌ٲه‌م‌باسه، له‌گه‌ل‌ه‌ندی‌ورده‌ج‌یا‌وا‌ز‌ی‌دا.

قسه‌کردن‌په‌کم‌که‌وت... له‌به‌رٲه‌وه‌باوه‌رم‌به‌قسه‌ی‌فریشته‌که‌هٲٲا، که‌رؤژ‌ی‌هاتنه‌دی‌ی‌ٲاواته‌که‌م‌نزیک‌بو‌ته‌وه!...)

(ٲه‌لیسابات)ٲش ترسا له‌وه‌ی که‌مٲٲرده‌که‌ی‌تووشی‌شٲٲٲیه‌ک‌بووٲٲ!... به‌لام (حه‌ننه) گوتی:

(نه‌. ٲه‌مه‌موژده‌ی‌هاتنی‌ٲٲٲه‌مه‌رٲٲکی‌شی‌به‌ده‌مه‌وه‌ٲه!... چونکه‌خیزانی‌ٲٲٲه‌توانای‌ٲه‌وه‌ٲان‌هه‌ٲه‌که‌دوا‌رؤژ‌ب‌خوٲٲنه‌وه!)

له‌ٲاستٲشدا‌وا‌ده‌رچوو‌چونکه‌چند‌مانگٲکی‌ٲٲٲه‌چوو‌که‌رؤژٲٲک‌له‌ٲٲٲیاوٲٲکی‌ٲاسٲٲٲرا‌گه‌ٲشته‌(حه‌ننه)، نامه‌ٲه‌کی‌له‌(ٲه‌لیسابات)وه‌بو‌هٲٲابوو، ٲه‌مه‌ی‌ٲیا‌نووسٲٲوو: (خؤشه‌ویسته‌که‌م، ده‌ستی‌خوات‌له‌سه‌رٲٲ...‌خوا‌ی‌گه‌وره‌نزاکه‌مان‌ی‌گیرا‌کرد قسه‌ی‌فریشته‌که‌ٲاست‌ده‌رچوو.‌وا‌من‌به‌م‌ٲٲٲٲیه‌مه‌وه‌سکم‌ٲٲٲوه‌!...)

شه‌وٲٲکی‌بٲٲ‌ه‌وٲٲٲٲٲ!

که‌یوسف‌له‌فرمان‌ی‌رؤژانه‌ی‌خؤی‌بووه‌وه، چوو‌ه‌به‌رده‌می‌تاقٲٲکه‌وه‌له‌ناو‌دوکانه‌که‌ی‌خؤیدا، وه‌ستا‌له‌ناو‌ٲه‌تاقه‌دا‌ٲامانٲکی‌کاشی‌دانابوو‌هه‌ر‌له‌وساوه‌که‌(مه‌رٲه‌م)‌ی‌دی‌بوو، هه‌رچی‌ده‌ست‌که‌وت‌بوو‌له‌ناو‌ٲه‌کاشی‌به‌دا‌کو‌ی‌کردبووه‌وه!... که‌ٲاره‌ی‌ناوکاشی‌به‌که‌ی‌کرده‌مستٲه‌وه‌و‌ژماردی، دل‌ی‌خؤش‌بوو‌و‌ده‌م‌رچاوی‌گه‌شایه‌وه‌له‌به‌رخ‌ٲه‌وه‌گوتی:

(ٲه‌مه‌به‌شی‌ٲه‌وه‌ٲه‌کات، که‌به‌م‌زووانه، موژده‌ی‌ته‌واو‌کردنی‌ژن‌هٲٲانه‌که‌م‌بدان‌ٲٲ!...‌گه‌رمای‌به‌هاری‌ٲه‌و‌رؤژه، گٲٲ‌خؤشه‌ویستی‌به‌دل‌ی‌سه‌ندبوو‌به‌ه‌له‌داوان‌رووی‌کرده‌مال‌ی‌ده‌زگیرانه‌که‌ی‌رٲگاکه‌ی‌که‌به‌ناو‌چند‌گردٲٲکدا‌ٲه‌رؤٲشت‌ٲه‌ملاو‌ٲه‌ولاکه‌ی‌سه‌وزه‌گیایه‌کی‌ره‌نگ‌ٲن‌دایٲوشٲٲوو، که‌ٲٲٲ‌بوو‌له‌گول‌ی‌ره‌نگا‌وره‌نگ‌و‌گه‌ش‌و‌جوان...)

که‌نزیک‌خانووی‌مه‌رٲه‌م‌بووه‌وه، چاوی‌به‌مه‌رٲه‌م‌که‌وت‌چراپه‌کی‌به‌ده‌سته‌وه‌بوو، دانه‌ویبووه‌وه‌خورما‌و‌هه‌نجیری‌وشکی‌کو‌ٲه‌کرده‌وه‌که‌مه‌رٲه‌م‌خسٲه‌ی‌ٲٲٲ‌یوسف‌ی‌هات‌ه‌به‌رگوتی‌و‌ٲاوری‌دایه‌وه، به‌ده‌ست‌تاسه‌ی‌دل‌ی‌خؤی‌ٲٲگه‌یان‌د... له‌پاش‌شٲٲو‌خواردن، هه‌ردوو‌ده‌زگیران‌ده‌می‌کی‌درٲٲٲان‌ٲٲکه‌وه‌ٲابوارد، رٲٲ‌و‌شوٲٲٲان‌بو‌دوا‌رؤژ‌ی‌خؤیان‌دائنه‌دل‌ی‌هه‌ردوو‌کیان‌ٲٲٲو‌بوو‌له‌کامه‌ران‌ی‌و‌ٲایٲن‌و‌نیازی‌به‌هٲٲ... مه‌رٲه‌م‌و‌ای‌ٲٲٲش‌نیاز‌کرد‌که‌ژن‌و‌مٲٲرٲٲیه‌که‌ٲان‌پاش‌سٲٲ‌مانگ‌ی‌تر‌ته‌واو‌بکرئ... چونکه‌ماوه‌ٲه‌کی‌ٲٲٲ‌ٲه‌ویست‌تا‌به‌رگو‌ٲؤشه‌نیسه‌کان‌ی‌خؤی‌ته‌واو‌بکات‌له‌برانه‌وه‌ی‌ٲابواردنی‌ٲه‌و

شهو یاندا، یوسف، مەریەمی بەخواسپارد، بەمەرجی بەیانەکی زوو کەچوو بۆ گۆزە پرکردن لە ئاو چاوی پیتی بکەوێتەوه... پاش ئەوه، یوسف گەرایەوه بۆ جیگاگەکی خۆی لەوکاتەدا هەستی وا ئەکرد کە کامەرانتربین پیاوه لە شاری (ناسرە)دا...!

ئێتر هەر ئەوهندە چوو ناو پێخەفەکە یەوه، خەو چاوهکانی داگرت^(١) ئەویش وهک هەموو پیاویک کە لەو بارەدابی خەوی ئەدی: خەوی ئەدی بەمەریەمەوه کراسە شەهەکی بەدەم باوه ئەشەکایەوه... چاوه مەستەکانی مەریەمی ئەهاتە پێش چاوا!... بەلام خەوهکانی ئەو وهک خەوی ئەو پێخەمبەرانی پێش خۆی نەبوون، راست و رەوان دوارۆژ پێشان بدەن. ئەو کارەساتە ی نەهاتە پێش چاوا، کە خەریک بوو لەوشەوهدا پرووه جیهان ئەرۆیشت! هەررەها، نە (هیرۆدس) و^(٢) نە نەتەوهیش، نە (ئوگۆست سزار)یش لە کۆشکەکی خۆیدا، ئەو بیان بەبیردا ئەهات، کە جیهان خەریکە بەرەو لایەکی تازه بروات!... کەس نەبوو، ئەوه بەدلیابیت کە هەلگەرانەوه یەکی کۆمەلایەتی لە پەیدا بووندا یە و لەو شەوه تاریک و نووتە کەدا رێگەکی خۆی گرتوو...

هێشتا بەرەبەیان بوو، کە یوسف لە پرگوتی لە چەند لێدانێکی دەرگای دوکانەکی بوو، لە جیگا هاتە دەرەوه و چوو بەدەم دەنگەکەوه کە دەرگای کردەوه، (یەواقیم)ی خەزوری بەشلەژاویبە کەوه وەستابوو دەستی خستە سەر شانی و پیتی گوت: (کۆرم ئارامت بێ... تێک مەچۆ! مەریەم خۆی شاردۆتەوه!)

مەریەم تۆ بەرز و پیرۆزیت...

مەریەم لە (ناسرە) دەر بازوو! بەلێ ئەم مەریەمی کە خاوهنی چاوه شینەکان و قژە رەشەکان بوو، کە دەزگیرانی یوسف بوو، کە بەهەموو دلێهه، بەهەموو گیانیههوه خۆشی ئەویست، هەلات و چوو!... چونکە هەر ئەوهندە یوسفی دەزگیرانی رەوانەکرد، پاش تاویک، کارەساتیکی گرنگی وا رووی لێ ئەدا، کە بەجاریک ژبانی پیتی وەرگیرا...

(١) یان: خەو بردیەوه، چاوی چوو خەو، خەوی لێ کەوت.

(٢) هیرۆدس: چوار پاشای جولهکەکان بەم ناوهوه، بوون، ئەوهی ئیمه مەبەستمان بێ؛ هیرۆدسی گەوره: (٧٢-٤ پ.ز) لە عەسقلان لە دایکبووه، هیرۆدس (٤٠-٤ پ.ز) دەستی هینا بەهەیکەلی ئورشەلیمدا و رازاندیەوه، هەیکەلی سامیرەشی بنیاتنا، زۆری حەز لە ئاوهدانی بووه، ئەمموو فەرمانیدا بەسەربرینی منالانی (بیت لحم). هیرۆدس ئەنتیباس (٢٠ پ.ز- ٣٩ز) کوری هیرۆدسی گەورهیه، فەرمانیدا بەسەربرینی یوحەنای مەعمەدان، مەسیحیسی دادگایی کرد... ئەم دووانە لەم کتیبەدا مەبەستن.

مەریەم، شەهژا و تیک چوو، چەند کاتیکی مایهوه بەبێ دەنگی، هەر چەندی ئەکرد، زمانی گۆی نەتەکرد قسە بکات!...

کارەساتەکی یەجگار گرنگ و بەسام بوو، لە ناکاو لیتی قەوما.

هەرگیز بەبیردا نەتەهات کەشتی وای لێ روو بدات!...

هەر ئەوهندە، ئەوشەوه باوک و دایکی چوو سەریان، مەریەم سەرما تەنگە تاوی کرد ناچاربوو بچیتە بەر هەویانێکی ناو خانووهکەوه، بۆ ئەمە ی گەرمی بیتەوه... لەویدا، پیاویکی نەناسیای چاویکەوت پرشنگی روونایکی؛ چوارلای گرتبوو.

لەوشەوه تاریکەدا مەریەم زارەترەک بوو، لە جیگای خۆیدا چەقا!... لەوکاتەدا پیاوه نەناسیایە کە خۆشی و چلۆنییەکی لەگەڵ کرد!... بەدەنگێکی وا کە مەریەم لەو دەنگەکی ناسکتر هەرگیز نەبێستبوو بەمەریەمی گوت: (ئە ی ئەو کەسە ی کە خوا ئەتخاتە خۆشییەوه، دروودی خوات لەسەری موژدە بێ خوا لەگەڵ تۆیە تۆ ئەبیتە ئافرەتێکی بەرز و پیرۆز لە ناو ئافرەتاندا!). مەریەمیش چاوهکانی داخست، بەلام هەندێک دلنیایی پیتی گەیشت گوتی هەل خست بۆ پیاوه نەناسیایە کە موژدەکی خۆی تەواو بکات. گوتی: (خوا دیارییەکی گەورەت پیتی ئەدات، سکت پر ئەبێ. کوریکیشت ئەبێ، ناوی ئەنیت (یەسوع)... بۆت ئەبیتە پیاویکی گەوره و بەسەررەزی و کردەوه ی بلنەوه ناو دەرئەکات... تەختی داوودی ئەکەوێتە ژێر چنگەوه... هێز و دەسەلاتیشی هەرگیز لەناو ناچیت!) مەریەم هەستی پیتی کرد، پتیوستیی بەدلنیاییەک هەیه...

بەگومانێکەوه ئەو پرسە ی لێ کرد، کە (زەکەریا) لەسەری سزا درا بەپەکەوتنی زمانی... گوتی: (من لەگەڵ هیچ پیاویکدا کاری ژن و مێردیم نەکردوووه شتی وا چۆن روو ئەدات؟!)... دەنگی پیاوه نەناسیایە کە پرپوو لە شیرینی و خۆشەویستی، هەتا لیتی نزیک نەبووهوه نەیزانی کە ئەو پیاوه فریشتەیه کە و، ورشە ی بالەکانی دی...

بەمەریەمی گوت: (گیانی پیرۆز دیتە ناو لەشتەوه. هێزی خوا ئەبیتە نیگاھبانت. لەبەرئەوه ئەو منالە پیرۆزی لەتۆ لە دایک ئەبێ^(١) ناوی ئەنری کوری خوا!...)^(٢) مەریەم

(١) راستتر: لەتۆ دەبێ، دەتبی.

(٢) هەر لەم بارەیهشەوه خۆی گەوره لە قورئانی پیرۆزدا دەفرموی: (واذکر فی الکتاب مریم إذ آنتبذت من أهلها مکاناً شرقیاً فاتخذت من دونهم حجاباً فأرسلنا إليها روحنا فتمثل لها بشراً سوياً قالت إني أعوذ بالرحمن منك إن كنت تقياً قال إنما أنا رسول ربك لأهب لك غلاماً زكياً قالت أنى یكون لی غلام ولم یمسسني بشر ولم أك بغياً. مریم- ١٦، ٢٠)

کرژبوو! بۆ کچیتکی (ناسره) یی ساویلکهی وهک مهربم، ئەمه یه جگار زۆربوو که تیتی بگات، که بچیته دلپهوه! جا که فریشته که پیتی گوت، (ئهلیسابات) ی خزمی ئەمه شهش مانگه سکی پرپوهه، راستی قسه که ی ئەوی بۆ دهرکهوت مهربمیش گوتی: (من کاره کهری خوا... خوا بکا قسه کهت بپته دی)... ئیتر هه ئه وهنده بوو فریشته که له بهر چاونه ما! مهربمیش به په له خۆی فریاده ناو جیگا که یه وه... له سه ر ئه ژۆ، به چۆکدا هات و چاوه کانی نووقاند... به هه نسکی گریان وه دهستی کرد به پارانه وه له خوا... پر به دل ئه بیوست خۆی فری بداته باوهشی دایکیه وه و ئەم رازه گرنگی بۆ دهریخت... به لام هه ر چهندی کرد له توانیدا نه بوو ئه وه بکات چونکه ئەوان مهربمیان هه ر به کچیتکی ساوا دانه نا! دوور نه بوو پر وایان وایی که مهربم ورتنه ئەکات و له چیرۆکه که ی زه که ریا وه تووشی ئه و بیرو باوه ر به بو بیت!...

ئه وشه وه تا به یانی خه وه له چاوی نه کهوت له پاش دوکاتی ته و او، که له وه خه مو په ژاره یه دا مایه وه، نامه یه کی نووسی بۆ دایکی... پاش ئه و، له تووره که یه کدا ههندی له جلوه رگه کانی خۆی و، ههندی خواره ده مهنی دانا و روه ی کرد له مال!... له هه موو جیهاندا که سیتی نه دۆزیه وه په نای بۆ بیات و دللی پیتی بکرتته وه، ئافره تیک نه بی، که ئه ویش (ئهلیسابات) ی کچی پووری بوو ده موده ست رووی کرده لای ئه و!...

تهنگ و چه له مه کهوته ناوه ند هه ر دوو ده رگیرانه وه!

مهربم هه ر رویشت، هه ر رویشت، هه تا گه یشت به کاروانتیک کاروانه که بانگی کرد که له گه لیا پروات گوئی درێژتیکیشی دایی، سواری بوو... مهربم ههندی جار بیری له باوکو دایکی خۆی ئه کرده وه ههندی جاریش بیری له یوسفی ده زگیرانی ئه کرده وه... ئاخۆ که چاوی پیتی که و ته وه چیی پین بلتی؟... چۆن راستیی ئەم شتانه ی پین بلتی؟...

به لکو که چاوی به (ئهلیسابات) کهوت، ئامۆژگاریه کی بکات و چاره یه کی بۆ ئەم شتانه بۆ بدۆزیتته وه!... چواره م روژ مهربم گه یشته مالی (زه که ریا)... (ئهلیسابات) یش چوو به پیری به وه، دهستی کرده ملی چاکو چلۆنی له گه ل کرد و خو ش هانتی لئ کرد ئه ویش هه ر ئه و واژانه ی دا به گویتی مهربمدا، که فریشته که به مهربمی گوتبوو... پیتی گوت: (ئهی ئه و که سه ی که خوا ئه تخاته خو شیی به وه... تو ئه بیته ئافره تیک ی به رز و پیرۆز له ناو ئافره تاندا!...!...).

پاش ئه وه پیتی کانی مهربمی شوش و خواره ده مهنیشی خسته به رده می...

روژی منال بوونی (ئهلیسابات) هات... خوا کوریتکی دایه، ناوی نا (یوحه ننا ی مهنمه دان)... ئیتر زمانی (زه که ریا) یش به ره للابوو... دهستی کرده وه به قسه کردن! مهربم گه راپه وه (ناسره) چوو بۆ لای یوسف، بۆ دوکانه که ی، بۆ ئەمه ی که ی نه وه ی نه ی خۆی تی بگه ینی...

یوسف که دی وا لاواز بووه و زه ردیش هه لگه راره دللی ته نگ بوو... به لام که هۆی ئه وه ی زانی چیه، ئه وه نده ی تر دللی ته نگ بوو چونکه مهربم تیتی گه یاند سکی پره!...

- هیشتا من و تو داوینمان له یه کتری نه که و تو وه. ئەمه چۆن په یدا بوو!?

- هه یچ پیاویک داوینی له داوینم نه که و تو وه، به لام من به گیانی خوا وه سکم پرپوهه... ئه و فریشته یه ییش که ئەمه ی پین گوتم، هه ر ئه و فریشته یه بوو که له وه پیتیش (زه که ریا) ی دیبوو!...

- ئهی فریشته که بۆچی نه هاته لای من، له وه ئاگادارم بکات؟

ئهی من ده زگیرانی تو نیم؟ تو باوک و دایکی خۆت له م که ی نه وه ی نه یه ئاگادار کردو وه؟...

- نه هیشتا ئاگادارم نه کردوون وام به باشتر زانی که له پیتش هه موو که سیتکا تو ئاگادار بکه م!

- من خه فه تبارو دل شکاوم... پیتی و چانیکم بده تیت بیری لئ بکه مه وه... بیخه ره به یانی!...

پاش ئه وه مهربم مال ئا وایی له یوسف کرد و گه راپه وه... ئه و یوسفی وا به جی هیشت، که به جار ی ههستی به سه رگه ردانی و هه ناسه ساردیی خۆی ئه کرد!... له داخا خۆیدا به سه ر پیتخه فه که یدا له تا و نازاری دل و گیانی گینگله ی ئه دا... هه یچی له ده ست نه هات ئه وه نه بی که دهستی کرد به گریان... تا ما وه یه کی درێژ فرمیتسکی وشک نه ئه بو وه دوا یی خه وی لئ کهوت!...

ئه ویش له خه ویا فریشته یه کی دی، هه ر خه م و نازاریکی هه بوو له دللیا، هه ر ترس و په ژاره یه کی چوو بو وه میتشکه وه، له بابته مهربمی ده زگیرانی به وه به هۆ به وه پرانه وه و نه مان!...

چونکه هه رچی رووی دا بوو، بریتی بوو له هاتنه دی، دوارۆژ خۆتندنه وه که ی کۆن که گوتبووی: (وا کچی بوخچه نه کرا وه، سکی پرپوه و منالی ئه بی!)... ئیتر له وساکه وه

یوسف گیانی ئارامی پئی گه یشته وه و ، دلئیشی دامرکایه وه... جا که به یانی له خه وه ههستا ، بریاری دابوو مه ربه م بکات به ژنی خۆی!...

فه رمانیک له رۆماوه!

ناههنگی ژن و میتردییه که بیان^(۱) یه جگار ساکار بوو یوسف زۆر به تنگ دلئێ ژنه بچکۆله که یه وه بوو یه جگار خۆشی ئه ویست یه جگار ئه یلاوانده وه و به کاری ئه هات... مه ربه م یه پیش پر به دل، خه می کاروباری یوسف و کاروباری ماله که ی ئه خوارد... له پیش ده م کۆمه لایه تیدا^(۲) خۆیان وا ئه نواند که ژن و میتردی ته واون... به لام له راستیدا، له جیاتی په یه ندیی له ش، خۆشی و کامه رانییان له پتیک گه یشتنی گیانیان، و سازبوونی ده روونیان وه ر ئه گرت!...

هه ر له وه ده مه دا، (هیرۆدس) ئه یویست باجی سه رنه ته وه زۆر بکات له به رئه وه فه رمانیدا که ژماره سه ریکی گشتی بکه ن^(۳) به هۆی ئه وه یشه وه یوسف و مه ربه م و باوک و دایکی مه ربه م ناچار بوون بچنه (بیت لحم) بو ئه مه ی ناوی خۆیان له تۆماری هۆزه که یدا بنوسن... رتگا که نزیکه ی (۷۵) میلیک درتژیوو... پر بوو بوو له وه هاتوچۆکه رانه ی که بو ئه وه مه به سه ئه چوونه ئه وی... ماندوویی خۆیان به وه ئه حه سانه وه، که شه و دائه هات خه یه تیان هه ل ئه دا له ده شته که دا و ده ستیان ئه کرد به ساز و ئاواز لیدان و گۆزانی گوتن...

هه رئه وه نده خه یزانه که گه یشته (بیت له حم) و له ژتیر دره ختییکا حه سایه وه مه ربه م ده ستی کرد به ده ست گه لۆفته وه ی خۆی؛ له تاو بازار ره نگی زه رد هه لگه رابوو... وادیار بوو خه ریکی منال بوون بوو!... یوسف هه رچه ندی کرد، نه خانیکی ده ست که وه ت، نه میوانخانه یه ک، تا جیگا نووستنیک بو مه ربه م ئاماده بکات! چونکه هه موو میوانخانه کان پر بوو بوون له رتیسوار و هاتوچۆکه ران دوایی ژنی خاوه ن میوانخانه که ی دوامین، رتگای مه ربه م ییدا که له گه ووری مانگاکاندا دا به زری... مه ربه م یه پیش به سوپاسیکه وه پتیی گوت: (ئه م جیگایه م زۆر پئی خۆشه چونکه گه رمه زۆر جاری و ابووه که له ناو چه په ردا نووستووم له گه ل مه ردا!).

(۱) شای یه که بیان، زه ماوه نده که بیان.

(۲) له به رچاوی خه لکیدا...

(۳) سه ر ژمیترکی گشتی بکه ن.

مه ربه م برستی برابوو، په کی که وتبوو به پشتدا خۆی دابه سه ر نوینه که دا، راکشا دایکه که ی به په ره شه وه فرمانی بو ئه کرد به لام (یه واقیم) خۆی دابوو له وه...

یوسفیش به ناو جیگا که دا هه ر ئه هاتوو ئه چوو، ته واو دلته نگ بوو بوو... دوایی له ده نگ و قه یه ی منالیک راجه نی!... هه ر ئه وکاته ی چاوی به مناله که که وه ت، هه ستی پئی کرد، که ئه و مناله منالیک (ئاسایی) نیه، له منالانی تر ناکات!... ئه و مناله ده موچا و سوورده ی پتست ته نکه ناسکه، بو ئه وه نه هاتوته جیهانه وه، که شت بیچرئی، به لکو بو ئه وه هاتوو که هه موو شتییک بیه خشی!...

سێ شوانه که!

مه ربه م چاوی چوو خه و (یه سووع) ی منالیش له ناو ئه و سنووقه دا نووست که بو ئالیکی که ر و گا دانرابوو.

به لام باوکه که ی، که کردی به کوری خۆی، ناو سنووقه که ی بو نه رمونۆل کرد، به هۆی ئه و پووش و کا پاکانه وه که تیا دانا... له وکاته دا که بئی ده نگ و سه نگی هه موولایه کی داگیر کردبوو، له پشت ده رگا که وه ده نگه ده نگیک هات سه شوان هاتبوونه ئه وی، بو ئه و مناله ئه گه ران، بیدۆز نه وه ده ستیان کرد به گیرانه وه ی چیرۆکه که ی خۆیان، ئه یانگوت:

(له شه و پاسه وانی مه ره کانی خۆمان ئه کرد، له پر له ناو جه رگی ئاسماندا رووناکی یه ک په یدا بوو و پرسنگیدا... ئیمه یه ترسمان لی نیشته، ئه وه نده ی نه ما بتوقیین... که سه بیرمان کرد ئه و فریشته یه ک لیمان هاتوته پتیشه وه پیمان ئه لی: (مه ترسن وامن موژده تان ئه ده می که خۆشبیبه کتان لی روو ئه دا هه موو نه ته وه ئه گرتته وه).

ئیمرو له شاری داوودا، رزگار که رتکتان له دایک بووه ناوی (مه سیحه که ی خوا) یه ئه مه یه نیشانه که یه تی: (منالیک پیچراوه یه له ناو گه وورپتیکا پال خراوه!) له پر، کۆمه لیک گه وره له سه ربازانی ئاسمانی له گه ل فریشته که دا په یدا بوون، سوپاسی خویان ئه کرد و گه وری ئه ویان پیشان ئه دا ئه یانگوت: (گه وری بو ئه و خویا یه که له ئاسماندا یه دروودی خوا بو سه ر زه مین بئی. خوا هه موو لایه ک دلشاد بکات.).

یوسف له تاو نازاری دلئێ خۆی ده سه کانی خۆی ئه گلۆفته وه دوایی ده رگای گه ووره که ی کرده وه شوانه کان هاتنه ژوو ره وه کړنووشی نه وازشیان بو مناله ساواکه کیشا^(۱)

(۱) به لکو: بو کۆریه که برد.

بریتی بوون له زتیر و بابه تانی تر... که نه وه بیان دی، هه موولایه کیان کرنوشیانی بو خواکیتشاو سویاسی گه وره بی و دلّسۆزی و سازکردنی کاره که بیان کرد!

که هیرۆدس، چه واشه کردنی مه گووسه کانی بیسته وه، رقی لیبیان هه لسا له وکاته دا که پیشی نه خوارده وه به دهست نه و بیره بیه وه که منالییک پاش چند سالیک ته ختی شایه تیه که ی لی داگیر نه کات، بیریکی به دوو سامناک به بیرباها: ناردی به شوین هه موو سه رکرده کانی نه ونده رقی هه لسا بوو، له شی نیشتبووه سه ر ئاو، فره مانی پیدان چند تیبیکی سه ر باز بنییرن بو شاری (بیت له حم) هه ر چی مالیکی تیا به بگه رین هه ر منالیکی ساوا ی نییرینه ی تازه له دایک بو بیان دۆزییه وه سه ری بییرن!... به م ره نگه له مناله نییرینه کانی شاره که کهس رزگاری نه بو له دهست کوشتن (یه سووع) ی ساوا نه بی، که له و کاته دا له گه ل دایک و باوکی خویابوو، بیابانی سینایان تیپه ر نه کرد.

سواری که ریک بو بوون، نه چون بو میسر!...

(هیرۆدس)، په یتا، په یتا نه م دهنگو باسانه ی به ر گووی نه که وته وه: وه ک په که که وتنی زمانی زه که ریاو سک پرپوونی ژنه پیره که ی و سک پرپوونی کچه که ی (ناسره) که کهس له گه لیا نه نوستووه! هه روها که مه له گه وره که ی فریسته که ییش، که هه رسه شیوانه که ی کیش کردبوو بو جیگای مناله که!... ته نانه ت قسه دزه کانی خونکاریش، پیبیان گوت سی پیاوی ناسمان ناسپان دیوه پیبیان نه گوتن ژیره پیاو^(۱) یاخود (مه گووس). هه ندیکیش پیبیان نه گوتن خونکارن و خویان ده رناخن- به ناو نه و خا که دا نه هاتن و نه چون، به دووی منالییکی تازه له دایک بووی گه وره دا نه گه ران نه یانگوت نه ستیره ی نه و مناله له رۆژه لاتی دووردا بو بیان ده رکه وتووه، که نه وه ی پیشان داون، نه و مناله نه بیته خونکاریکی زۆر گه وره... نه وانیش له جیگایه کی دووره وه هاتوون وشتریکیشیان پیه، بارکراوه له دیاری: له زتیر و له بخوور و له بوئی خوش!

بو نه مه ی پیشکه شی نه و مناله ی بکه ن به ناوی نوواندنی بچووی خویان و ریزگرتن و دلّسۆزی خویانه وه... (هیرۆدس) ییش سه ری لی شیوا... ناردی به شوین نه و پیاوه ژیرانه دا که (مه گووس = مه جوس) هکان بوون که له وانه وه تیگه یشت قسه کانی بو بیان گیتراوه ته وه راستن، په نای برده به ر فروفیلیکی نامه ردا نه؛ پیی گوتن که هه ر کات شوتنی مناله که بیان دۆزییه وه، ئاگاداری بکه ن و پیشانی بدن، تا نه ویش بچیتته سه ردانی و بچووی و په رستنی خوی بو بنوینتی!... به لام پیاوه ژیره کان که گه یشتنه (بیت له حم) و مناله که بیان دۆزییه وه، که کرنووشی نه وازشیان بو کیتشاو دیاریه کانیان پیشکه ش کرد، خوا خستییه دلایانه وه، که گه رانه وه بو جیگای خویان، له ریتگایه کی تره وه بگه رینه وه تا (هیرۆدس) شاره زای شوتنی مناله که نه بی!...

راکردن بو میسر!

یوسف که نه و شه وه نوست، له خه و، فریسته که ی نه و جاره ی پیشووه ی دییه وه که ئامۆزگاریی نه کرد مه ریبه ماره بکات!... فریسته که نه مجاره پیی گوت: (مناله که هه لگه ر و هه مووتان ده ر باز بن بو میسر، چونکه هیرۆدس نیازی وایه مناله که بکوژی!)... یوسفییش به وه یه جگار دلته نگ بو... چونکه له باریا نه بوو پاره ی نه و کوچ کرده ئاماده بکات... له پرخه زووری هاته ژووره وه، دیاریه کانی پیاوه ژیره کانی گرتبوو به دهسته وه که

(۱) ژیره پیاو: حه کیم.

منالیکى (ناسره) یی له گوئی ناوی نیلدا

۲

(خیزانی پیروژ)، له ریگای (مطریه) وه چونه میسره وه ئیستایش له ویدا درهختیکى کۆن ماوه، پیتی ئەلین (درهختی کچی شوونه کردو) وهک ئەبگێرنه وه که به ویدا تیپه پر بوون له بن سێبه ری ئەو درهخته دا ههساونه ته وه پاشان به لای کیتله کانی (ههلیۆپولیس) یشدا تیپه پرین، که له وه دوو گوتیزانه وه بۆ کۆره کانی رۆما و پاریس و ئەسته مبول و نیویورک، دوایی خیزانه که له پارچه زهویییه کی ته نشت (ئه هرامی جیزه) (۱) دا گیرسایه وه، له وئ له خانویه کی هه ژارانه دا هه رسیکیان هه سانه وه... پیاوه نه ئیینه کانی (هیرۆدس) تا میسر و هه لیبۆلیسیش دوایان که وتیون ئەوه نده هه بوو جیگا که یان نه دۆزیبوونه وه!

(مه سیح) و دایک و باوکی نزیکه ی دووسال له ویدا مانه وه تا بۆ جاری سێهه میس فریشته که چوه وه خه وی (یوسف) خۆی پیشان دایه وه ئەمجاره وای پین گوت:

(منال که ت هه لگره و برۆره وه بۆ ناسره چونکه ئەو که سه ی بۆ (به سووع) ئەگه را بیکوژیت، مرد!)...

یوسفیش ده موده ست خۆی و که لویه له کانی خۆی کۆکرده وه هه رسیکیان به بیابانه که دا گه رانه وه بۆ جیتی خۆیان، له ریگادا، به هۆی هاتوچۆ که ره کانه وه، (۲) چیرۆکی له ناوچونی (هیرۆدس) یان زانی: که چۆن کوره که ی خۆی، له سه ر سه رپینی ئەو منال ه بۆ گونا هانه لیبی هه لگره را وه ته وه و باوکی خۆی ده رمان خوار کردوه، باوکیشی چۆن جه زه به ی به کۆره که ی خۆی گه بان دووه و کوشتی تی!...

پاشان خونکار چۆن تووشی تازار و ده ردی ناو ریخۆله کانی بووه، که وای هه ست کردوه ئاگرێکه و به رپوته ناو سک و هه ناوی! بۆنی ده میشی، چۆن یه جگار ناخۆش بووه!

هه رچه نده، له سه د پزیشکیش زۆرتر خه ربکی چاک کردنه وه ی بوون، به لām هیچیان خونکاریان بۆ چاک نه کراوه ته وه... ئیتر هیاوش هیاوش تا هاتوه به ره و له ش تیکچوون چوه.

ئەو ژبانه پر به زموره زمو داوین پیسی و شیتو ویتیه یه که تیا ژباوه ئەوه نده ی تر له شی تیک داوه هه ر ئەمه نده به سه که بلتین: (هیرۆدس)، که له ته مه نی شه ست سالان دابو نوژنی هه بوو، بیجگه له ژماره یه کی یه جگار زۆریش له دۆست و یار که ده ست بازی و داوین پیسی له گه لدا ئەکردن!... هیرۆدس دوایی مرد کوره که ی دووه مینی چوه جیگای، ئەمیش هه رچه نده وه ک هیرۆدسی باوکی جه ره زه و زۆردار و نه گریس بووه، به لām له خراپه دا نه ئەگه یشته ئەو!...

ساله کانی ساوایی (۱)

یوسف له ناسره دا خیزانه که ی خۆی دامه زراند خۆی و مه ریهم. به کۆلی دلّه وه عیسیان په روه ده ئەکرد ئەیانویست له چاکترین شتوه دا پین بگات تی ئەکۆشان، خۆشیا بۆ ی بن به چاکترین نمونه هه ر له منالییه وه مه سیحیان فیتری ده ستووری ئایینی ئەکرد، له یاسا کانیان شاره زا ئەکرد.

مه سیح هه ر له منالییه وه، زیره کی و وربایی و میتشک پرونیی ده رکه وت زۆرتر حه زی به ته نیایی ئەکرد.

ده میتکی دووردرتی به بیر کردنه وه رائه بوارد که ئیمه پیتی ئەلین (خه وی ئاگاداری) که مه سیح له به ر ده رگاکه ی خۆیاندا دانه نیشت، چاوی ئەه ریه ئاسمان، یاخود ئەچوه سه ر چیمه نی کیتلگه که، به گازی پشتا رائه کشا گۆبی له سه ری بایه که ئەگرت هه روه ک بایه که قسه به زمانیکی واکات، که که س تیی نه گات خۆی نه بی و ابو!

ته نانه ت ئەتوانین بلتین، له هه موو هه سته کانی، هیز و توانایه کی له ئەندازه به ده ری هه بوو، که هه ر له سه رده می (ئادهم) وه تا ئەوسا که له هیچ منالیکی تر نه وچۆره هیز و هه رت و توانا و دروستییه نه بینرابوو!... دایک و باوکی عیسا، عیسیان خسته خۆیندنگای (شامای) وه له ویدا له سه ر زه ویی جی کۆبوونه وه که، دانه نیشت و فیتری فه رمانی ئایینی و میتزوی پیغه مبه ره کان ئەبوو له ویدا عیسا، زیره کی و تیگه یشتن و خۆ دوورخستنه وه یه کی وای نوواند له کرده وه ی گه نگ و نه نگ، له گه ل دل فراوانییه کی وه هادا که به زه یی به هه موو که سیککی داماو و لئ قه و ماودا ئەهاته وه، که هه موو لایه کی به چاوی

(۲) له راستیدا ئەم ده سته واژه یه ریک به رامبه ر (سنوات الطفوله) ی عه ره بیه که یه که ده بوو ماموستا بیگۆریا به (سالانی منالی، سه رده می منالی...)، چونکه (ساوایی) قوناعی یه که می مرۆقه که له دایک ده بی تا له شیر ده بریتته وه.

(۱) جیزه: شاریکی میسره ئیستا و له ده روه ری قاهیره دا، له به ری رۆژئاوای نیل، به ناویانگه وه هه ره مانه ی که لیبه تی و هه روا په یکه ری (ئبه ی له ول).
(۲) به هۆی ریبواره کانه وه.

خۆشه‌وېستىيېه وه سه‌ير نه‌کرد... كه يوسفى وا لى كرد به‌مه‌ريه‌م بلتى: (وام بۆ ده‌رئه‌كه‌وى
ئەم منالە له‌وانه‌نیه كه له شاریكى بچ سهره‌پیتی وهك ناسره‌دا بچیتته‌وه!...)

ئەگەر ئەوه‌ی لى ده‌ریكه‌بین كه خیزانی یوسف، به‌وو‌شكیبه‌كه‌وه كارو‌فرمانه ئایینیبه‌كان
و پتویستیبه‌كانی جیبه‌جی نه‌کرد، نه‌توانین بلتین (یه‌سوع) له ناوچه‌و کاتیکی ئاساییدا
گه‌وره‌ نه‌بوو وهك هه‌موو منالتيکی تر، ژيانتيکی خۆشی منالانه‌ی رانه‌بوارد: نه‌ویش هه‌زی
له راکردن و له یاریکردن نه‌کرد به‌لام هه‌زی له‌به‌ریه‌ره‌کانی نه‌نه‌کرد!...

هه‌زی به‌وه‌رزش کردن نه‌کرد به‌لام به‌وه دلی خۆش نه‌ه‌بوو كه به‌سه‌ر به‌رامبه‌ره‌كه‌ی خۆیدا
سه‌ریكه‌وى!... نه‌وه‌نده هه‌قاله‌كانی مه‌سیح رقییان له خوتندن و خوتندن‌گا نه‌بووه‌وه،
نه‌وه‌نده مه‌سیح هۆگری خوتندن و خوتندن‌گا نه‌بوو زیه‌کیه‌کی بچ نه‌ندازه‌ییشی له‌ویدا
نه‌نواند به‌جۆرتیکی وا شاره‌زای وانه (درس)‌کانی خۆی بووبوو، هه‌ر پرسیکی لى بکرایه له
بابه‌ت به‌شیتیک له به‌شه‌کانی (ته‌ورات)‌وه، به‌گورجی و ئاسانی و هونه‌رمه‌ندیبه‌وه وه‌رامی
نه‌دایه‌وه!...

منالە‌كه به‌جۆرتیکی وا ژیری و میتشک روونی پیشان نه‌دا، كه له نه‌ندازه‌ی ته‌مه‌نی نه‌و
نه‌وه‌ چاوه‌روان نه‌ه‌کرا!...

به‌ره‌نگاری کردنی دوورویی

هه‌ر له‌وساوه كه مه‌سیح له كه‌موکو‌روپی ژيانی ئایینی گه‌له‌كه‌ی خۆی تینگه‌یشت، وهك
شپه‌ره‌ته دريژه وه‌رس کاره‌كان و، نوپژه له‌به‌رکاره‌ دووباره‌ کاره‌كان، كه هه‌ر له‌ده‌م نه‌هاتنه
ده‌روه، نهك له دل‌ه‌وه، كه‌سایه‌تی و ره‌وشت و پى و شوینی کاری ده‌رکه‌وت!... ته‌نانه‌ت
منالە‌كه، توانی له پشت په‌رده‌ی کارو‌فرمانی ئایینیبه‌وه كه پیاویان چه‌واشه نه‌کرد،
راستیبه‌کی پێچه‌وانه‌ی نه‌و رووکه‌شانه‌ ده‌ریخات، كه دلی زۆرپیتی شكا نه‌ویش نه‌بوو
كه رووکه‌شی ئایینه‌كه‌یان به‌ته‌واوه‌تی به‌جی نه‌هیتا ئامۆزگاربه‌یه‌کانیان به‌زمان دووباره
نه‌کرده‌وه به‌لام ره‌گی ئایینه‌كه‌ نه‌گه‌یشتبووه ناخی ده‌روونیانه‌وه هه‌روه‌ها خواناسینه‌كه‌یش
له‌گه‌ل خۆپاراستندا له‌ گونا، له‌کرده‌وه و ره‌وشتی نه‌و كه‌سانه‌دا ده‌رئه‌كه‌وتن!.

كوپه‌كه، مه‌سیح، نه‌وه‌نده دووربینتيکی بچ هاوتا بوو، له‌و ته‌مه‌نه‌دا، به‌ته‌نگ نه‌و
بابه‌تانه‌یسه‌وه بوو، كه له‌ژيانی خیزانی به‌ده‌ریون: وهك: گوند، شار، نه‌ته‌وه، هه‌موو
جیهان... به‌لای نه‌وه‌وه وابوو كه (جیهان نه‌بچ یه‌ك نیشتمان بچ، هه‌ر خیزانتيکی
گه‌وره‌یش له ناویا بژی، كه نه‌ویش مرۆفایه‌تیبه‌)!...

ناره‌زوی دلی مه‌سیح بۆ ناشتی و چاوپۆشین له‌وه‌دا ده‌رکه‌وت كه هه‌ر له منالیبه‌وه،
نه‌ی نه‌توانی له‌گه‌ل منالە‌کانی شاره‌كه‌دا، یاری پر دوژمنایه‌تیبه‌كان یاخود
(شۆرشگيریبه‌كان) بکات وهك نه‌و یاریانه‌ی كه هه‌لگه‌رانه‌وه‌یان پیشان نه‌دا به‌رامبه‌ر
زۆرداری فه‌رمانداره‌ رۆمایه‌یه‌كان و داگیرکردنه ناشیبه‌كه‌یان!... كه له شاری (صفوره)‌دا
شۆرشتيکی نه‌ته‌وه‌ی هه‌لگيرسا بۆ به‌ره‌نگاری کردنی هیتزه‌ داگیرکه‌ره‌كان، نه‌م هیتزانه
به‌گورجی شۆرشه‌كه‌یان کوژانده‌وه... پاشان به‌وه تۆله‌ی خۆیان کرده‌وه له شۆرشگيریبه‌كان كه
شاره‌كه‌یان سووتانندن، سه‌رکرده‌كه‌یان سه‌رپین، دووه‌زار كه‌سیشیان له پیاوه‌کانی به‌داردا
هه‌لواسی پاش مردن لاشه‌کانیان سووتانندن نه‌وانه‌ی ما‌بوویشنه‌وه وهك به‌نده له بازاردا
نه‌فرۆشان... دیمه‌نی نه‌و دووه‌زار كه‌سه‌ی كه به‌داردا کرابوون، له ناو نه‌و ده‌شته‌دا، نه‌و
دووکه‌له‌یش كه له سووتانندی نه‌و لاشانه‌وه هه‌ل ته‌ستا، هه‌لامه‌تی تووشی لووتی
دانیشتوانی ناسره‌ کردبوو... جا بیره‌وه‌ری نه‌م دیمه‌نانه‌ نه‌وه‌نده کاری له دلی (یه‌سوع)‌ی
كوپ کردبوو، نه‌وه‌نده نازاری به‌ده‌روونی گه‌یاندبوو، هه‌ر له‌و ساكه‌وه، بیروباوه‌ریه‌کانی
دروست کردبوو و هینابوونیه‌ کایه‌وه!...

ئایین ناوکه‌ نه‌ک نوپکل!

دانیشتوانی (ناسره)‌یش دووبه‌ش بوون: به‌شیتکیان بروایان وابوو كه پزگاربوون له
به‌نده‌ی له پنگای شۆرش و شه‌روشنۆره‌وه نه‌بچ پیتک نایه‌ت سه‌رکرده‌ی نه‌م به‌شه‌یش
سامۆئیلی بازگان بوو، كه هاو‌رتیبه‌کی یوسف بوو... له‌م دوا‌یبه‌دا ناوی خۆی گۆربوو
کردبوو به (باراباس)، بۆ نه‌مه‌ی له‌وه‌پاش سه‌رکرده‌ی له‌شکری شۆرش بکات.

به‌شه‌كه‌ی تریشیان: بروایان وابوو كه پزگاربوون له به‌نده‌ی له پنگای یارمه‌تی دانتيکی
ناشتیبه‌انه‌وه پیتک دی، كه (ته‌ورات) به‌لینى دابوو بپته‌ دی یه‌کیتک له‌وانه، ده‌رکه‌وتنی
نه‌و مه‌سیحه‌ بوو كه‌وا چاوه‌روان نه‌کرا بپته‌ کایه‌وه و نه‌ته‌وه پزگار بکات له‌ده‌ست
زۆرداری، یه‌کیتک له نه‌ندامانی نه‌م به‌شه‌یش (یوسف)‌ی میتدی (مه‌ریه‌م) بوو.

یه‌سووعیش له خوتندن‌گادا گویتی له‌موله‌و نه‌گرت، كه نه‌یانگوت به‌م زووانه
مه‌سیحیتک په‌یدا نه‌بچ، نه‌چن به‌گژ فه‌رمانه‌وه‌اییدا بۆ نه‌مه‌ی نه‌ته‌وه پزگار بکات...
نه‌یانگوت نه‌و مه‌سیحه‌ له (بیت له‌حم)‌دا له دایک نه‌بچ له‌نه‌وه‌ی (داوود)‌یش ده‌رئه‌چن
له (جه‌لیل)‌یشدا نه‌ژی كه ناوچه‌یه‌كه‌ شاری (ناسره)‌ی له ناوایه‌... نه‌وکاته نه‌ستیره‌یه‌ک
له ناو ئاسماندا ده‌رئه‌كه‌وى، موژده‌ی له دایک بوونی نه‌و نه‌دات...

یوسف و مهربه‌یش، یه‌سووعیان له‌وه ناگادار کردبوو که شوانه‌کان و مه‌گوسه‌کان، له رۆژی له دایک بوونی ئەودا هاتبوونه ماله‌وه له شاری (بیت له‌حم)دا، ریزگرتن و دلسۆزی خۆیان بۆ نوواندبوو به‌کرنووش بردنه‌وه... به‌لام مه‌سیح شتی وای ئەزانی، که دانیشتوانی شاره‌که‌ی په‌ییان پێ نه‌بردبوو: ئەو ئەوه‌ی ئەزانی که مه‌سیح نایه‌ت به‌ (شه‌رکردن) نه‌توه‌ه تازاد بکات!... که مه‌سیح گه‌یشته‌ ته‌مه‌نی دوانزه سالان، بۆ به‌که‌م جار له‌گه‌ڵ دایک و باوکیا چوو بۆ (ئورشه‌لیم)، بۆ بینینی په‌یکه‌ره‌که‌ی، له‌ جه‌ژنی (په‌سح= فصح)دا. (*) له‌ویدا پاره‌ گۆره‌ده‌وه‌کان^(۱) و کۆتر فرۆشه‌کانی دی، په‌یکه‌رگاکیان کردبوو به‌بازاریک، که له‌په‌لی خۆیانیا تیا ئەفرۆشت! هه‌روه‌ها له‌وه‌زاران که‌سانه‌یش ورد ئەبووه‌وه که له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هاتبوونه ئەو، بۆ ئەمه‌ی کوشتییه‌کان^(۲) سووته‌مه‌نییه‌کانی خۆیان پێشکه‌شی په‌یکه‌رگا که بکه‌ن به‌ته‌نشست به‌جێ هێنایی ئەو نوێژ و پارانه‌وه و کارو فرمانه‌ ئایینیانه‌وه که هه‌ر بریتی بوون له‌ بابه‌تییکی رووکه‌ش و روواله‌تی و هیچ فریکیان به‌سه‌ر دله‌وه نه‌بوو!...

کورکه‌یش دانیشته‌ و که‌وته‌ مقومقۆکردن له‌گه‌ڵ پێش سپی و سه‌رۆکه‌ ئایینییه‌کاندا، له‌ بابته‌ راستییه‌کانی ئایینه‌وه پرس و لیکۆلینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵدا ئەکردن... هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی بۆ ده‌ر ئەخست که پێوسته‌ خه‌می ناوه‌رۆکی ئایین بخورێ و اتا هی کاکلی ژبانی گیانی، نه‌ک توپکله‌که‌ی... ئەوانه هه‌موویان سه‌رسام مابوون له‌ تینگه‌یشتنی مه‌سیح، هه‌رچه‌ندیان ئەکرد وهرامی راست و دروستی وایان پێ نه‌ئه‌درایه‌وه، که ئەو دلێ ئا و بخواته‌وه!...

پشوووی خۆ ئاماده‌کردن بۆ هه‌لگرتنی ناهه‌ی خوایی

یه‌سووع هه‌ژده‌ سالی خشت له‌ ناسه‌دا ژیا... میژوویش له‌ بابته‌ ژبانی ئەو سالانه‌یه‌وه، شتیکی زۆرکه‌م نه‌بێ، بۆمانی ناگێریته‌وه یه‌کیتک له‌و بابه‌تانه‌وه‌یه، که له‌و ماوه‌یه‌دا، یوسفی باوکی و یه‌واقیمی باپیری و، هه‌ننه‌ی نه‌نکی له‌ ده‌ست چوون... ئەویش ده‌ستی دایه‌ دارتاشی، وه‌ک یوسفی باوکی... تانانیتک په‌یدا بکات بۆ خۆی و دایکی ئەو ده‌مه‌ به‌ته‌نیاییه‌وه ئەژیا، له‌ ناو کۆمه‌لایه‌تییه‌کی پرقاووقیژدا ئەوه‌یشی ئەزانی که ئەو رۆژه

(*) ئەم جه‌ژنه‌ جه‌ژنی په‌رینه‌وه‌ی جووله‌که‌کانه له‌ ئاوی (نیل) و تازادبوونیان له‌ ده‌ست فیرعه‌ونی میسر- وهرگێت-.

(۱) پاره‌ گۆره‌ده‌وه‌کان سه‌رافه‌کان (صراف).

(۲) کوشتییه‌ی: قوربانی، (الضحیه).

نزیک بۆته‌وه واز له‌ پیشه‌ی دارتاشییه‌که‌ی خۆی به‌یته‌ و له‌ دایکی خۆبشی دووربکه‌وتیه‌وه، تاماوه‌ی ژبانی خۆی له‌ پێناو رێگا پیشاندانی گومراهان و دلنیاکردنی ترساواندا به‌خت بکات چونکه له‌ خۆی به‌ولاوه که‌سیکی ترنیه که بتوانی ژبانی ئەوانه تازه بکاته‌وه و هیوایان بخاته‌ دله‌وه، نه‌ له‌م جیهانه‌دا، نه‌ له‌ جیهانی داها‌توودا!

مه‌سیح تا ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ په‌نای دایکیا مایه‌وه ئەوه‌یشی ئەزانی که ئەبێ بیته‌ کۆری به‌ره‌نگاری کردنی چینی پیاوه‌ ئایینییه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانه‌وه، خاوه‌ن سایه و پایه و ده‌سه‌لاته‌کان؛ ئەوانه‌ی که ئایینیان کردبوو به‌هۆیه‌ک بۆ جیبه‌جێ کردنی مه‌به‌س و ئاره‌زووی خۆیان!... هه‌رچه‌ند بیری له‌ به‌دخوویی و کرده‌وه نه‌نگیی کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی^(۱) ئەکرده‌وه زۆرتر هه‌ستی به‌وه ئەکرد که مرۆقاییه‌تی پێوستی به‌بوون و کاروکرده‌وه‌ی ئەو هه‌یه. بۆچ نه‌ی ئەبینی، نه‌ته‌وه‌که‌ی ریزی له‌و فه‌رمانداره داوین پیسه‌ی خۆی ئەگرت، (هیرۆدس)، که براژنی خۆی له‌ براکه‌ی خۆی داگیرکردبوو و کردبووی به‌ژنی خۆی؟!... به‌لام ئەو ئەوه‌ی ئەویست که نیشتمانیکی و دا‌مه‌زێتی که خۆشه‌ویستی و خۆ به‌خت کردن و خواناسی و چاکه‌ خوازی تیا فه‌رمانه‌وه‌بێ، ئەویست خاکیتی و ابێ، که له‌سه‌ر بنچینه‌ی کوشتار و خۆین رشتن دانه‌مه‌زری نه‌ته‌وه‌که‌یشی، ئازادی و سه‌ریه‌خۆییان له‌ رێگه‌ی کوشتن و برینه‌وه ده‌ست نه‌که‌وی به‌لام له‌و رێگایه‌وه ئازادی ته‌واویان ده‌ست بکه‌وی، که له‌ ئەنجامی راستی په‌رستی و ریزگرتنی مافه‌وه په‌یدا بێ خۆشه‌ویستی خوی کردبوو به‌ئامانجیتک، که خۆشه‌ویستی مرۆقیش بۆ مرۆقی برای هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌یه‌وه په‌یدا ئەبێ... به‌م رهنه‌گه مه‌سیح، که به‌دلێ خۆی ئەچوو سه‌ر ئەو گردانه‌ی که ئەیانروانی به‌سه‌ر شاره‌که‌دا و دانه‌نیشته‌ میشکی به‌م نامه‌یه‌وه خه‌ریک ئەبوو، که له‌ کانگای دلێه‌وه، هه‌ستی پێ ئەکرد به‌ره‌و رووی ئەو کراوه‌ته‌وه که بیگه‌یته‌ به‌جیگای خۆی و ئیستا پێ گه‌یشته‌وه و گه‌یشته‌ته هه‌ره‌تی پیاوه‌تی قژه سه‌ریکی رهنه‌گ زێپینی تاریکی هه‌یه که شۆرپووه‌ته‌وه به‌سه‌ر سه‌ریا تا گه‌یشته‌ته سه‌ر شانه‌کانی، چاوه‌کانیشی له‌ چاوه گه‌شه رهنه‌گ تاریکه‌کانی دایکی ئەکه‌ن، ماسولکه‌کانی له‌شیشی توند و پته‌ویان لێ هاتوه‌، به‌هۆی کارو فرمانه‌وه روویشی له‌ رووی زۆربه‌ی پیاوان سپی تر و زه‌رد باوتره‌...

(۱) به‌لکو: کۆمه‌له‌که‌ی.

ههنگاوی هۆ ئاماده کردن

۳

دهنگیگی گهوره له بیاباندا

له ناکاو، بئێ ئەمەش کەس چاوه‌روانی بئێ، له ناسره دا دهنگیگی بلابوووه، که پیاویکی سەرگه‌رم و که‌للەره‌ق په‌یدا بووه، ناوی (یوحه‌ننا) یه، ئەگه‌ر ئێ به‌ناو ئەو ناوچانه‌دا، ئەلێ به‌م زووانه (مه‌سیحی چاوه‌روان کراو) که ته‌ورات گوتوتی رۆژتیک له رۆژان په‌یدا ئەبێ، بۆ هه‌مووان ده‌رئه‌که‌وئ. مه‌ریه‌میش به‌مه‌سیحی کوری گوت، ئەم پیاوه خزمیتی، چونکه ئەو کوری (ئه‌لیسابات) ی کچی پووری و (زه‌که‌ریا) یه چهند جار تیک له‌گه‌ڵ باوک و دایکیا هاتۆته ناسره به‌لام له‌پاش مردنی باوک و دایکی له‌م ناوه‌دا نه‌ماو، ون بوو.

له نزیك زرتی مردوو (البحرالمیت) هوه، له چۆل و بیاباندا ئەژبا خواردنی بریتی بوو له کولله و هه‌نگینه کتیی. به‌رگو پۆشه‌نیشی بریتی بوو له پارچه به‌رگیکی تووکی حوشر، که به‌روپشتی خۆی پێ ئەشارده‌وه موژده‌یشی وا ئەدا به‌نه‌ته‌وه، ئە یگوت:

(من به‌ئاو ئە تانشۆمه‌وه^(۱) به‌لام له‌پاش من یه‌کیکی تر دیتسه پیتسه‌وه که له‌من به‌هیزتره، که من رایه‌م ناکه‌وئ، په‌تی پیناوه‌کانیشی بکه‌مه‌وه ئەو به‌گیانی پیرۆز پاکتان ئەکاته‌وه... که‌واته بگه‌رینه‌وه له‌کرده‌وه‌ی خراپی خۆتان باوه‌ر به‌هین به‌خوا چونکه خودانی ئاسمانان نزیك بۆته‌وه!).

که یه‌سوع ئەمه‌ی له‌ دایکی بیست، چوه‌کن (یوحه‌ننا) پاک ی بکاته‌وه ئەویش ئاوی به‌سه‌ردا کرد... به‌لام له‌پیشدا تاویک وه‌ستاو پیتی گوت: (پتیبست و ابوو من بئیم لای تو پاکم بکه‌یته‌وه!) جا له‌وکاته‌دا که یوحه‌ننا، ئاوی ئەکرد به‌سه‌ر مه‌سیحدا گیانی خواپی له‌شپوه‌ی کۆترتیک سبیدا هاته‌خواره‌وه، لای نیشته‌وه گه‌لێک که‌سیش گوتیان له‌ ده‌نگیگ بوو له‌ ئاسمانه‌وه ئەهات، بانگی ئەدا ئە یگوت: (ئا ئەوه کوره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی منه، که دلم پیتی خۆش بووه گوتی بده‌نئ!)

(۱) هه‌ر له‌به‌ر ئەم شوشتنه‌ بوو نازده‌کراوه (یوحنا المعمدان). (تعمید) به‌مانای شوشتن و پاک‌کردنه‌وه‌ی رۆح له‌ گونا و تاوانه‌کان.

له‌پاش ئەوه ده‌موده‌ست مه‌سیح چوه‌ ده‌شت. به‌تاکێ ته‌نیا مایه‌وه خه‌ریکما له‌گه‌ڵ ده‌روونی خۆیدا، خۆی بۆ ئەوه ئاماده ئەکرد هه‌ر بۆ جیبه‌جی کردنی ئەو فه‌رمانه هاتۆته جیهانه‌وه. له‌ویدا چل رۆژ به‌رۆژوو بوو. که له‌رولاوازی سه‌ری تیکرد؛ تاقی کردنه‌وه گه‌وره‌که‌ی لێ روودا: شه‌یتان کیشی کرد بۆ سه‌ر چپایه‌کی بلند، له‌وتیه‌وه گه‌وره‌ی جیهانی پیشاندا، ویستی چه‌واشه‌ی مه‌سیح بکات، پیتی گوت: به‌مه‌رجی کرونووشی په‌رستم بۆ بکیشیت، که هه‌ر ئەو فه‌رمانه‌یشت لێ داوا ئەکه‌م ئەتوانم هه‌موو کلاوه‌ی زه‌ویت پێ ببه‌خشم، هه‌رچی نه‌ته‌وه‌یه‌ک هه‌یه له‌ جیهاندا، به‌سه‌رکرده‌کان و شاهه‌کانیانه‌وه ملکه‌چیت بۆ بکه‌ن و ئەکه‌ونه ژیر چنگته‌وه، له‌ سایه و پایه و گه‌وره‌بیشدا، له (دارا) و (ئه‌سکه‌نده‌ر) و (هه‌یرۆس) گه‌وره‌ترت لێ دئ!

شه‌یتان ئە یگوت: (من له‌لای خواوه هاتوم)... بۆ ئەمه‌ی زۆتر چه‌واشه‌ی بکات، له‌گه‌ڵ قسه‌کانی خۆیدا قسه‌کانی خوایشی ئەگێراوه که له‌ ته‌وراتدا نووسرا بوون!... به‌لام شه‌یتان هه‌رچه‌ند تیکۆشا و رنج و ته‌قه‌للای له‌گه‌ڵدا، مه‌سیح چه‌واشه نه‌بوو، به‌قسه‌کانی ئەو ده‌ستخه‌رۆ نه‌بوو.

دوا ی قسه‌ی شه‌یتان نه‌وکه‌ت!... ئەویش هه‌ر به‌قسه‌کانی خوا شه‌یتانی به‌رپه‌رچ دایه‌وه گوتی: له‌ ته‌وراتدا و نووسراوه (هه‌ر خوی خۆت به‌رسته، بۆ ئەو به‌ولاوه بۆ که‌سی تریش کرونووشی په‌رستان مه‌کیشه!).

شه‌یتانیش پیتی گوت: (ئەگه‌ر راسته تو کوری خوایت ده‌بفه‌رموو به‌م به‌ردانه بێن به‌نان!...)... مه‌سیحیش پیتی گوت: (له‌ ته‌وراتدا نووسراوه: پیاو هه‌ر به‌نان ناژی، هه‌ر قسه‌یه‌ک له‌ده‌می خوا بێته‌ ده‌ری ئەبێتئ!...)...

دوو باره شه‌یتان خه‌ریک بووه‌وه له‌گه‌ڵیا، پیتی گوت:

(له‌ ته‌وقه سه‌ری ئەم شاخه‌وه خۆت فری بدهره‌ خواره‌وه، بۆ ئەمه‌ی ده‌ری بخه‌یت که تو له‌ ئاسمانه‌وه هاتوویت ئە ی له‌ ته‌وراتدا نه‌نووسراوه که خوا به‌فریشته‌کانی خۆی فه‌رموه تو له‌سه‌ر باله‌کانی خۆیان هه‌ل بگرن، تا له‌به‌رده‌کان نه‌که‌ویت؟!)

مه‌سیحیش پیتی گوت: ئەوه‌یشی تیانوسراوه که (خوی خۆت تاقی مه‌که‌ره‌وه)! (شه‌یتان، برۆ، له‌کۆلم به‌ره‌وه!).

ئیتیر شه‌یتان لێی جیا بووه‌وه... به‌لام ئەوه هه‌ر بۆ ماوه‌یه‌ک بوو!...

سەر سۆرھەتھەری یەكەم!

پۆژی دوایی مەسیح رووی کردە ئەو شویتەنە یە (یوحەننا مەعمەدان) موژدە ی هاتنی پێغەمبەری خۆی ئەدا... کە (یوحەننا) چاوی بە مەسیح کەوت گوتی: (وا بەرخی خواهات بۆ ئەمە ی گوناھی جیهان بسریتەوه!)... مەبەسی ئەوهبوو کە مەسیح نیازی وایە خۆی بەخت بکات لە پێناو چاکە ی مرۆفایە تیدا... ئەو لە جیاتنی خۆ بەختکردن، ناوی ئەو بەرخی هێنا کە هەموو سالیکی لە جەژنی گەورەدا سەرئەبرێ... مەسیح و یوحەننا، گەلێک جاری تر چاویان بە یەکتەری کەوتەوه و گفتوگۆشیاان لە بابەت کاروباری ئایینی و جیهانییەوه کرد...

لە چاوی پێکەوتنە کە ی دوامینیاندا، دوو کەسی تر لە گەل یوحەننا و هەستابوون، گەلیان لە هەژاری خۆیان ئەکرد یە کێکیان ناوی (ئەندراوس)^(١) بوو، ئەوی تریشیاان ناوی (یوحەننا) بوو کە گوتیان لە مەسیح بوو، لە ژبانی پر خۆشەویستی و خۆ بەخت کردن و چاکە کردن لە گەل کەسانی تر، ئەدوا، هەر دووکیان بریارینا ببنە شاگردی ئەو بۆ هەرشوێنیکیش بچێ دوای بکەوون... بەلام مەسیح پیتی گوتن ئەوهنده پە لە مەکەن، پیتویست وایە ئارام بگرن بە خۆتان تا ئارەزووی راستەقینە ی خۆتان بۆ دەرئەکەوی چونکە بنچینە ی وانه و ئامۆژگارییە کانم خۆبەخت کردنیکی کە بە ئارەزووی مرۆف خۆی بیت.

ئەویش لە پاش باوەرکردن بە خوا و، نەمانی هەموو گومان و دوودلی یەک لە دل و دەرووندا...

لە کاتی گفتوگۆدا خزمایە تیبەکی نزیکی ناوهند مەسیح و یوحەننا دەرکەوت چونکە دایکی یوحەننا، خوشکە گەورە ی دایکی مەریەم بوو!... هەردوو شاگردە کە، دوای مامۆستاکە ی خۆیان کەوتن تا (ناسرە) پاش ئەوه برابەکی (ئەندراوس) یش هاتە ناویانەوه، ناوی (سەمعان)^(٢) بوو، یە کێکی تریشیاان پیتوەنیش (فیلیس)^(٣) یان پیتی ئەگوت ئەمە پیاویکی راوەربوو پاشان بوو مە ی گێرێک بۆ سەربازە رۆمایەکان بەلام لە

(١) ئەندراوس: (قدیس)یکە، یەکیکی لە نیراوەکانی مەسیح و برای (پترۆس)ە، لە چوار میخەدرا و ئاوا کوشتیان.

(٢) سیمعان با شیمعون: کوری یەعقوبە و باپیری یەکیکی لە دووانزە ئیسپاتە ئیسرائیلییەکان.

(٣) فیلیس: (قدیس)ە، یەکیکی لە حەوت مۆم هەلگرەکانی سەردەتای مەسیحیتی، لە چەرخە یەکی زاینیدا ژیاوه، مژدەدەری (سامیرە)بوو.

وزەیا نەما لە گەلیاندا بمینیتەوه، لەبەر بی فەری و سەرسەریتیبیان!... ئنجا کە ئەمانە هەموو گەیشتنە مائی مەسیح، مەریەم خەریکی خۆرێک خست بوو بچیتە ئاھەنگیکی ژن هیتان لە (قانا الجلیل)^(١) دا. مەریەم بەوانیشی گوت کە لە گەلیا بچن ئنجا هەر شەشیاان چوونە جێ ئاھەنگە کە کەزبکی پینج میلیک لیبانەوه دووربوو کە گەیشتنە ئەوی، دەنگە دەنگ و تیکەل و پیکەلییەکیان دی چونکە مە ی نەمابوو، بخوریتەوه هەندێ لە میوانەکان بۆلە بۆلیان ئەکرد مەریەمیش کە شارەزای هیتز و دەسلاتی عیسا بووبوو، چاویکی لی تروکاند.

مەسیحیش فەرمووی، گۆزەکانیاان پر کەن لە ئا و ئەوهنده ی پێ نەچوو هەندیکیان دەنگیان لیتوہات گوتیان: (چەند سەیرە ئەمە! خۆ ئاوەکە سوور هەلگەراوه و بوو بە مە ی!)... جا کاتی کە سەرۆکی مە ی گێرەکان، لەم مە یی چیشت، گوتی ئەمە چل سالی، مە ی فرۆشی ئەکات، هیشتا مە یی و خۆشی نەچیشتووه!...

ئانرەتیبکی سامیری!

پۆژی دوایی یەسوع و دایکی و شاگردەکانی روویان کردە شاری (کفر ناحوم)^(٢) سەریان لە هەندێ کەسوکار و دۆست و یاردا کە مەسیح ئەوی بۆ دەرکەوت، شارەکە ناوچە یەکی بازارگانی بی هاتایە و، لە چەقی رینگاکانی شام و بەندەرەکانی سەر زری سپی ناوەراستی میسردایە، دەمۆدەست پە یی بەوه برد کە چاکترین شارە بۆ ئەوی تیکەل بەنەتەوه بی و بیروباوەرەکانی خۆی تیا بلابکاتەوه...

لەسەرەتادا، کاتیکی دووردریژی بەسەر ئەبرد بۆ ئەمە ی بیروباوەر و ئامۆژگارییەکانی خۆی فیری شاگردەکانی بکات... پاش ئەوه واهاتە پیتشەوه کە خۆی و کۆمەلەکە ی هەموویان بگوتن ئەوه بۆ شاری (ئەریحا)... چونکە ئەو گێروگرتە ی (یوحەننا مەعمەدان) بۆ خۆی هینابوو کایەوه، بەهۆی ئەو هورۆمە ئاشکرایانە یەوه کە لەناو بازارەکان و کۆبوونەوهکاندا ئەیکردنە سەر (هیرۆدس) ی خونکار و (هیرۆدیا) ی ژنی، کە ئەیگوت ژنەکە ی لە براکە ی خۆی داگیرکردوو و کردویتی بەژنی خۆی، بەعیسا و کۆمەلەکە ی گەیشتنەوه!...

(١) قانا: گوندیکە لە جلیل، بەناوبانگە بە (شایبەکە ی قانا) وه، هەروا بە یەکە م عەجباتی مەسیح کە لەم گوندەدا ئاوی کرد بە شەراب.

(٢) کۆنە شارۆچکە یەکی فەلسەتینە، وا لە ژووری دەریاچە ی (طبریه) وه.

هه‌چهنده نه‌ته‌وه هۆگری (بو‌ه‌ن‌نا) بو‌بوو، خو‌ن‌کار‌یش دو‌ودل مابوو له‌جه‌زه‌به پ‌ی‌گه‌یان‌دن‌ی، به‌لام شازن نه‌وه‌نده سه‌ری کرده سه‌ر خو‌ن‌کار، تا فه‌رمان‌ی پ‌ی‌ ده‌ر‌نه‌کرد بۆ گرتن‌ی (بو‌ه‌ن‌نا) له‌ کۆل‌ی نه‌بو‌وه‌وه که‌وای ل‌ی‌هات، مه‌سیح و کۆمه‌له‌که‌ی، نه‌وه‌یان به‌باش نه‌زان‌ی، له‌وه زۆر‌تر رو‌وه و (ئه‌ریحا) ب‌رۆن له‌به‌ر‌ئه‌وه به‌ربار‌باند‌ا ب‌گه‌ر‌ینه‌وه ج‌ی‌ی خو‌بان به‌لام مه‌سیح ر‌ی‌گه‌یه‌کی تری گرت‌ه‌به‌ر، که‌ نه‌بو‌وه به‌شار‌ی (سامیره) دا ب‌رۆش‌ت‌نایه. له‌وه‌دا کۆمه‌له‌که‌ی سه‌ریان سو‌رما!...

ئه‌و ب‌یره‌ی مه‌سیح‌یان زۆر به‌لا‌وه ناخۆش بو‌و!... چون‌که هه‌موو که‌سی‌کی مه‌ند و په‌سند که‌ له‌ دان‌یشت‌وان‌ی (جه‌لیل) بو‌ایه و ر‌ی‌زی له‌ خو‌ی ب‌گرت‌ایه، خو‌ی له‌ ناوچه‌یه نه‌پاراست، پ‌ی‌ایا نه‌ئه‌رۆش‌ت هه‌روه‌ک ئا‌وه‌دان‌ییه‌کی گ‌ر‌و‌ی‌کان^(١) ب‌ی به‌لایانه‌وه و‌ابوو!... گیانی دو‌ژمنایه‌ت‌یش نه‌وه‌نده کار‌ی له‌ دل‌ی دان‌یشت‌وان‌ی (جه‌لیل) کرد‌بوو، به‌رامبه‌ر دان‌یشت‌وان‌ی (سامیره)، چ‌او ت‌ی‌ب‌ر‌ی‌ن‌ی‌کی سا‌کار‌ی ب‌ی گونا‌هان‌ی سام‌یریه‌ک له‌ جه‌لیلیه‌ک نه‌بو‌وه هۆی نه‌وه‌ی که‌ به‌سووک ته‌ماشاکردن‌یک دا‌به‌ر‌ی و ئا‌گری شه‌ر‌یش هه‌ل ب‌گ‌یر‌س‌ین‌ی له‌ نا‌وه‌ند هه‌ردوو ناوچه‌که‌دا!...

جا بۆ ئه‌م ناوچه نه‌نگه‌و‌یسته که‌نه‌فت کراوه که‌ نزیکه‌ی په‌نج‌ا میل‌یک که‌وتۆته با‌کوری (ئورشه‌لیم)ه‌وه، مه‌سیح شا‌گ‌رده‌کان‌ی خو‌ی برد به‌ر‌پ‌ی‌وه... به‌وه‌یش و‌ازی نه‌ه‌یتنا، برد‌نیه نا‌وه‌وه بۆ پارچه‌زه‌ویه‌کی م‌ی‌ژ‌و‌ویی که‌ که‌وتۆته نه‌وه‌پ‌ری شاره‌که‌وه، پ‌ی‌یان نه‌گوت (ب‌یری به‌عقوب) چون‌که وا نه‌گ‌یر‌نه‌وه که‌ ئه‌م ب‌یره هی (یه‌عقوب پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر) بو‌وه، به‌دیاری به‌خش‌یویه‌تی به‌ (یوسف پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر)ی کوری ته‌نانه‌ت نه‌وه‌یش نه‌ل‌ین که‌ گوا‌یه گۆری (یوسف) له‌ ناو ئه‌و ب‌یره‌دا‌یه!... ئه‌وکاته‌ی شا‌گ‌رده‌کان‌ی چوون خو‌ارده‌مه‌نی ب‌ک‌رن، مه‌سیح له‌ گۆی ب‌یره‌که‌ دان‌یشت، ب‌یری نه‌کرده‌وه له‌ خو‌ی... له‌وکاته‌دا ئا‌فره‌ت‌یک‌ی سام‌یره‌یی هاته سه‌ر‌ب‌یره‌که‌ سه‌ت‌له‌که‌ی پ‌ر ب‌کات له‌ ئا‌و مه‌سیح‌یش پ‌ی‌ی گوت (هه‌ند‌ی ئاووم ب‌ده‌ر‌ی ب‌یخۆمه‌وه)... ئا‌فره‌ته‌که‌یش، سه‌ری نه‌وه‌نده سو‌رمابوو له‌و خواسته‌ی ع‌یسا، که‌ زمان‌ی به‌ته‌وا‌وه‌تی گۆی نه‌ئه‌کرد وه‌رام‌ی ب‌داته‌وه، پ‌ی‌ی گوت: (تۆ چۆن ئا‌و له‌من دا‌وا‌ئه‌که‌یت؟! تۆیه‌ک جه‌لیل‌ی و من‌یک‌یش سام‌یره‌یی!?)

(١) ئا‌وه‌دان‌ییه‌ک که‌ خه‌ل‌که‌که‌ی تووش‌ی نه‌خۆشی گه‌ری - ج‌زام - بو‌وین، گ‌ر‌و‌ی = گه‌ری، له‌ سه‌ر‌وی رۆژ‌ئا‌وای سلیمانیه‌وه (گرده‌گ‌ر‌و‌ی) هه‌یه، شو‌ین‌ی دو‌رخ‌سته‌وه‌ی ئه‌و نه‌خۆش‌خان له‌ ئه‌هل‌ی ناو شار؛ سه‌رده‌می بابانه‌کان.

مه‌سیح‌یش ئاو‌ر‌پ‌یک‌ی ل‌ی‌ دا‌یه‌وه و سه‌رنج‌یک‌ی ل‌یدا، ب‌یری له‌و‌پ‌شم و ق‌ینه‌گه‌وره‌یه نه‌کرده‌وه که‌ له‌نا‌وه‌ند ئه‌و هه‌ردوو شاره‌ دا‌بنج‌ی دا‌کوتابوو ب‌یری له‌و گیانی دو‌ژمنایه‌ت‌یه نه‌کرده‌وه که‌ هه‌ر له‌ منال‌ییه‌وه له‌نا‌و که‌ساندا چ‌ا‌وی پ‌یکه‌وت‌بوو، که‌ له‌لایه‌ن فه‌رمان‌ره‌و‌ایان‌یشه‌وه ئا‌گره‌که‌ی خو‌ش نه‌کرا!...

پاشان رو‌وی کرده ئا‌فره‌ته‌که‌ پ‌ی‌ی گوت: (تۆ ئه‌گه‌ر بتزان‌یایه قسه‌ له‌گه‌ل‌ ک‌ی نه‌که‌یت، خو‌ت دا‌وای ئاوت ل‌ی‌ نه‌کرد، نه‌و‌یش ئاو‌یک‌ی زیندو‌وی نه‌دا‌یت‌ی، هه‌ر‌که‌سه‌ی ل‌ی‌ی بخواردا‌یه‌وه هه‌رگ‌یز ت‌ینو‌وی نه‌ئه‌بو‌و!...) .

ئا‌فره‌ته‌که‌یش به‌پ‌یکه‌ن‌ی‌ن‌یک‌ی دو‌ود‌ل‌یانه‌وه پ‌ی‌ی گوت:

- که‌واته‌گه‌وره‌م له‌و ئا‌وه‌م هه‌ند‌ی ب‌ده‌ر‌ی، تا هه‌رگ‌یز ت‌ینو‌ونه‌بم!

- ب‌چۆ م‌یرده‌که‌ت بانگ ب‌که‌...

ئا‌فره‌ته‌که‌ سه‌ری دان‌ه‌واند و گوت‌ی:

- من م‌یردم نبیه.

- نه‌ء وانیه تۆ پ‌ینج م‌یردت هه‌بو‌وه به‌لام ئه‌و پ‌یا‌وه‌ی ئ‌یستا له‌گه‌لتایه، م‌یردت نیه!...

ئا‌فره‌ته‌که‌یش ش‌له‌ژا و واق‌ی و‌رما پاشان گوت‌ی:

- گه‌وره‌م! وا ده‌ر‌ئه‌که‌و‌ی تۆ پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ری!

ئا‌فره‌ته‌که‌ سه‌ت‌له‌که‌ی خو‌ی له‌ب‌یر‌چ‌وو به‌هه‌له‌دا‌وان ر‌ای‌کرده‌وه ناو شار بۆ ئه‌مه‌ی به‌دان‌یشت‌وان‌ی شاره‌که‌ بل‌ی، پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر‌یک‌ی وا هاتۆته ناو شاره‌که‌یان‌ه‌وه!...

دان‌یشت‌وان‌ی سام‌یره‌یش ده‌مو‌ده‌ست خو‌بان گه‌یان‌ده ئه‌و‌ی ب‌ی‌ب‌ین زۆریان ل‌ی‌ کرد که‌ چه‌ند رۆژ‌یک له‌نا‌وایاندا ب‌م‌ین‌یته‌وه ئه‌و‌یش ب‌ی‌ دل‌ی نه‌کردن وانه‌یه‌کی و‌ایشی ف‌ی‌ر‌کردن که‌ ه‌یت‌نا مرۆ‌ق‌ایه‌تی پ‌ی‌وه‌ی ر‌انه‌هات‌بوو له‌ باب‌ه‌ت ب‌رایه‌تی مرۆ‌قه‌وه له‌گه‌ل‌ مرۆ‌ق‌دا قسه‌ی بۆ کردن گوت‌ی: مرۆ‌ف هه‌موو ب‌ر‌ای یه‌ک‌ترن، چون‌که هه‌موو رۆ‌له‌ی خو‌ان!...

هه‌روه‌ها له‌باب‌ه‌ت دو‌ای هات‌نی سه‌رده‌می پ‌شم و ق‌ین و رق و تو‌وره‌یی و خو‌ین ر‌شته‌وه قسه‌ی بۆ کردن... که‌ چ‌او‌پ‌وش‌ین، باش‌تر‌ین چاره‌یه بۆ به‌ره‌ره‌کان‌ی ئایینی، که‌ خو‌شه‌و‌یست‌یش، ده‌رمان‌یک‌ی کار‌یگه‌ره بۆ ب‌ر‌ینی ده‌روونی... ئه‌م وانه‌ی (چ‌او‌پ‌وش‌ین) ه‌یه‌که‌م وانا‌بوو که‌ مه‌سیح دا‌ی به‌گوت‌ی کۆمه‌لاندا!...

سەر سوپهینهری چاک کردنهوهی نهخۆش!

له پاش چه ند رۆژتیک، له به یانییه کی به هاردا، که کزه بایه کی خۆش و فیتیک هه لیکردبوو، مه سیح و ههر پینچ شاگرده کانی له سامیره وه گه رانه وه جه لیل کاتنی گه یشتنه ناسره، دانیشن هه ندیک بحه سیته وه کۆمه لیک هه ژارو خوازه لۆکیان لی کۆبووه وه...

له پر یه کیک له پیاوه ریش سپیه کانی ناوچه که، که خاوه ن سامان و ده سه لات بوو له و ناوه دا، دریدا به کۆمه له که نیشانیک به سه رسنگیه وه نه بریسکایه وه؛ به به رده به نرخه کان رازینرا بووه وه... له ترسا هه موویان کشانه دواوه... که چی پیاوه که به مل که چی و دلشکاوییه که وه له مه سیح نزیک بووه وه، فرمیسک نه رژایه خواره وه به سه ر پوومه ته زه رد هه لگه راره کانی پیتی گوت: (ئه ی دارتاشه که ی ناسره! ده نگوباسی کرده وه بی هاو تا کانتم به رگۆی که وتۆته وه له به رنه وه، پاش هه ناسه ساردیه کی زۆر، سه رله نوێ هیوا له دلما بوو ژایه وه کوره که ی خۆم له شاری (کفر ناحوم) دا به جی هیشته وه خه ریکه گیان نه دا... گه و ره ی خۆم ناکه ییت ده ستیک بۆ درێژ به ره رموویت به لکو نه مه خواجه چاک بیته وه!...)...

پیاوه که نه وه ی گوت و ده ستی کرد به گریان... مه سیحیش به ده نگیکی نه رمو له سه رخۆه پیتی گوت: (بگه رێره وه به رپتی خۆتا کوره که ت چاک بۆته وه!...)... پیاوه که ییش با وه ری به قسه که ی مه سیح هینا به هه له داوان گه رایه وه شاره که ی خۆی... رۆژی دوا یی، پیاوه کانی له رێگا خۆیان گه یاندی، موژده ی بده نی، که کوره که ی چاک بۆته وه!...

ئینجا که لیتی پرسین چ کاتیک تایه که به ری داوه، و پیتیان گوت، بۆی ده رکه وت هه ر نه و کاته بووه که مه سیحی چاوی بیکه وتوه!...

ئه م ده نگوباسانه به دیتها ته کانی دراوسیدا بلا بوونه وه له به رنه وه کۆمه لانیکی زۆر دوا ی مه سیح که وتن نه ویش له پیتش نه مه ی ئامۆژگاریان بکات، پیتی نه گوتن: (له کرده وه ی خراپی خۆتان بگه رپنه وه با وه به خوا بکه ن)

ژماره یه کی زۆر له گوێ گران، با وه ریان پنی هینا... رۆژتیکیان لاو تیک خۆی کوتایه لای، گیانیکی به دی که وتبووه له شه وه^(١) که سایه تیه که ی کردبوو به دوولایی. خۆی له به ر پیتی مه سیحدا دا به زه ویدا و هاواری بۆهینا، گوتی:

(١) واتا: ده ستیان لی وه شاندیوو، یان رسته که به م مانایه بووه: (دخل روح شریه جسله)... شییت بیوو، تینکچوو بوو، به پیتی ئیستا توشی (شیزۆ فرینیا) بووه.

(ئیمه چیمان به سه ر تۆه. ئه ی یه سووعی ناسره یی تۆ ها تویت له ناومان به یه ت؟!...) مه سیحیش له گیانه پیسه که ی کوره که تووره بوو، تیشی خوری که له له شی بچیتنه ده ری... گیانه که له له شی چوو ده ره وه... کوره که ده موده ست چاک بووه وه!...

خه سووی شاگردیکی، که ناوی (سمعان یا خود په ترۆس) بوو گرانه تایه کی خراپی گرت. نه وده مه، ده رمانی ده ردی وایان به وه نه کرد، که خۆله میشی کاره له ی سه ری گورگیکیان نه دایب له پاش سووتاندنی یا خود سه لکه مشک، یان چاوی گیانله به رتیک، یان میشکی کونده په پوو، یان جه رگی بۆقیتکیان نه دایب!... قسه یه کی پیشینیان نه بگوت:

(ئه گه ره هه لامه تت تووش بوو، یا خود سه رمات بوو، لووتی مایین ماچ بکه، خۆ نه گه ر خرتی ددانیشته هاته ژان، نه وا بۆقیتکی کولا و له ناو خرتندا بخه ره سه ری!...)

خه سووه که ی په ترۆسیش، نه و ده رمانانه ی هه موو تا قیس کردبووه وه به لام تائه هات ده رده که ی کاربگه رتر نه بوو... نه و نه دی نه ما بوو بمی... په ترۆسیش له مه سیح تکای کرد، که ده ستیک به سه ردا به یینی...

مه سیحیش بی دللی نه کرد، خواسته که ی نه ی به جی هینا... ئافره ته که ده موده ست چاک بووه وه و هه لسا یه سه ر پنی و ده ستی کرد به فرمان کردن بۆ نه وان!... ئه م ده نگه بلا بووه وه... کۆمه لیکه گه و ره له نه خۆشان و هه ژاران له مه سیح کۆبوونه وه...

یه که م تینکچوونی مه سیح له گه ل سه رۆکه کانی جووله که کاند!

له پاش نه مه ی مه سیح گه را به گه لیک ناوچه دا، دوا یی گه رایه وه (کفر ناحوم) پیاوه ئاینیه کانی جووله که ییش له (ئورشه لیم) دا، چه ند که سپکیان به دزییه وه ناردبوو، شوینی بکه ون، لیتی جیانه بنه وه، به لکو هه له یه ک بکات و به بۆنه ی نه و هه له یه وه، هوروژم به نه سه ری!...

به لام نه و نه دی نه ما بوو که به هه ناسه ساردی بگه رپنه وه، له پر کاره ساتیک قه وما، هیوا ی له دلدا تازه کردنه وه.

مه سیح چوو بووه ناو خانوویه که وه بۆ نه مه ی ئامۆژگاریی نه و کۆمه لانه بکات که له ویدا کۆبوو بوونه وه له پر ده نگه ده نگیک په یدا بوو خیزانییک هاته پیشه وه، گه و ره که ی خۆی به پتخه فه که یه وه هینا بووه لای مه سیح که له نه خۆشی شه لی چاکی بکاته وه جا له به ر نه مه ی، کۆمه له که یه جگار چرو پر بوو، بۆیان نه کرا کابرا به ته ختی نوسته که یه وه به نا و نه و

که سانه دا بهین ناچار بوون بر دیانه سهر سهر بانی خانووه که پاشان له ویتوه به گوربس دایان هیشته خواره وه، که که وته ناو هۆلی سهر نه گیراوی خانووه که وه مه سیحیش سهر پیتی که نه خۆشه که ی کرد و پیتی گوت:

(چاو له گونا هه کانت پۆشرا) ... سهرۆ که کانی جووله که ش ئه م واژه به یان به هه لزان، بۆ ئه مه ی هورۆ می خۆیان به نه سهر مه سیح ئیتر له ورۆژه وه ده ستیان کرد به بۆله بۆل کردن له ناو خۆیاندا، ئه یانگوت: (کی هه به بتوانی ده سه لاتی خوا، له گونا هه لی خۆش بووندا به خۆی بدات؟! ئه مه تا خوانه ناسین! سزا که ی مردنه!) ... مه سیحیش ههستی پین کرد، چی به میتشکیاندا دی پیتی گوتن: (له م دووقسه یه کامیان ئاسانتره: که بلتییت: (چاو له گونا هه کانت پۆشراوه) ... یاخود بلتییت: (ههسته تهختی نووستنه که ت هه ل بگره و برۆ! ...))

به لām بۆ ئه مه ی ئیوه تیبگه ن که کوری مرۆف، ده سه لاتی ئه وه ی هه به چاو له گونا هه پۆش، وابه م پیاوه شه له ئه لیم: (ههسته تهخته که ت هه ل بگره و برۆ!).
ده موده ست نه خۆشه که، چاک بووه وه هه ستایه سهر پین و تهخته که ی خۆی هه لگرت و رۆیشت!

له هه موو لایه که وه دهنگی په سند کردنی ئه م شاکاره و سهر سوپمان له م کرده وه بپن هاوتایه به رز بووه وه.

هه موویان گه وره بی خویان به زمان ستایش کرد، به لām پیاوه نه ئینییه کانی پیاوه ئاینیییه کان، له گه ل (فهریسی) یه کاند که بریتی بوون له جووله که که له ره قه کان، که هه ر ئه نووسان به شپوه ی دهره وه ی ئاینه وه، گوتیان ئه دایه روو که ش و توپکل، نه ک ناوه رووک و کاکل، ئه وانه سهر له نووی خۆیان دایه وه په نا و ده ستیان کرده وه به گه له کۆمه کتییه کی تازه له مه سیح! ...

رۆژتیکیان مه سیح به لای پاره کۆکه ره وه یه کدا تیپه ری^(۱) که ناوی (لیفی) بوو نه ته وه که ی چه زی لی نه ته کرد به چاوی سووک ته ماشای ئه کرد چونکه له باج سه ندنه که یدا زۆرداری ئه کرد له نه ته وه که ی خۆی، بۆ که لکی فرمانه رواییه کی بیگانه ی وه ک رۆما! ... مه سیحیش پیتی گوت دوامکه وه.

کابراش فرمانه که ی خۆی دایه ده ست یه کیتی تر و دوا ی مه سیح که وت ئه ویشی کرد

(۱) ئه و کار به دهسته ی باج و خه راجی ده ولت گرد ده کاته وه.

به شاگردی کی تر له گه ل پینج شاگرده کانی تر ناویشی گۆری، کردی به (مه تتی) ... پاشان به قسه ییشی کرد و بوو به میوانی که چوه مالی (مه تتی) پرپوو له و گونا هه ارانه ی که له دانگی خۆی دابوون، بیجگه له وانه سووخۆر و سهرخۆش و قومارچیشی تیا بوو! ... ئنجا که فه رسییه کی هه له گۆ، هه لی دایه و له یه کیتک له شاگرده کانی مه سیحی پرسی: (بۆچی مامۆستا که تان له گه ل گونا هه اران و پاره بازاندا دانه نیشی و نان ئه خوات؟!).

مه سیح گوتی له وه بوو، پیتی گوت: (ئه وانه ی له ش دروست پیتیو ستیان به پزیشک نییه نه خۆشه کان پیتیو ستیان بپه زیشک هه به من بۆ ئه وه نه ها تووم که بی گونا هان بخه مه سهر پیتی راست من بۆ ئه وه ها تووم که گونا هه اران له کرده وه ی خراب بگپرمه وه!).

جاریکی تریش فه رسییه کان بۆله بۆلیان ده ست پین کرده وه گوتیان مه سیح و شاگرده کانی له رۆژی شه مه دا، به ناو کشتو کالدا گه راون و گوله گه میان لی کردۆته وه و خوار دویشیانه ئه م کرده وه ییش پپچه وانه ی فه رمووده ی ته ورا ته که ئه لی: (له رۆژی شه موواندا نه فرمان بکه، نه دروینه! ...) مه سیحیش گوتی: ئه ی ئه وه تان نه خۆیندۆته وه، که پتغه مبه ر داوود و شاگرده کانی برسییان بووه و چون نانی پیاوه ئاینیییه کانیان خوار دووه، که ئه و نانه له نه ته وه به ره به ست کراوه؟ مرۆف بۆ شه مه دروست کراوه، یان شه مه بۆ مرۆف؟ کوری مرۆف، گه وره ی رۆژی شه مه یشه! ...

پاش ئه وه مه سیح له رۆژتیک ی شه مه دا چوه ناو جی کۆبوونه وه کانی جووله که کانه وه نه خۆشیک ی ده ست وشک هه لآتوو ها ته به رده می، تکای لی کرد چاکی بکاته وه.

ئه ویش پیتی گوت: (ده ستت رابکیشه! ...) نه خۆشه که ییش دهستی خۆی راکیتشا ... که ته ماشای کرد وه ک دهسته چا که که ی تری لی ها ته وه! ... فه رسییه کان دووباره ده ستیان کرده وه به زمان درتییه که ی خۆیان مه سیحیش پیتی گوتن: (له رۆژی شه مه دا، کاری چاک بکری باشته، یان کاری خراب؟ ئه گه ر که ری یه کیتکیان بکه ویتته چالیکه وه له رۆژی شه مه دا، ئاخۆ ده ری نا هیتیتته وه له چاله که دا؟!).

ههوهسی ئافرهتیک و دوایی پیاو چاکیک!

(یوحه نهای مهعممه دان) هیشتا له زبنداندا بووه، که کردهوه شاهکاره کانی مهسیحی نه بیستهوه له گهله ئه ویشا، هیشتا له وه دلتیا نه بوو، که ئەم مهسیحه ئه و (مهسیح) دیه که پیغه مبه ره کانی تهورات گوتویانه پهیدا ئه بی؛ یان ئه و مهسیحه یه که خۆی موژدهیدا به جووله که کان که دهرئه که وئ له زبندانه که یه وه دوو که سی نارده کن مهسیح که لئی پیرسن: (ئاخۆ تو ئه و مهسیحه یه که ناوی له تهوراتدا هاتوه یان هیشتا ئه و نه هاتوه، پیوسته چاوهروانی بکه یین؟)

مهسیحیش ههردووکیانی برد له گهله خۆیدا، که به چاوی خۆیان شاکار و کردهوه بی هاتوکانی بیین پاشان ههردووکیانی ناردهوه کن (یوحه ننا) تا ئه وهی دیویانه بۆی بگێر نه وه: (کویره کان چاویان چاک ئه بیته وه، شه له کان دهست ته کهن به رویشتن، گرویکان له شیان چاک ئه بیته وه، که ره کان گوپیان له دهنگ ئه بیته وه، مردوووه کان ههله ئه سنه سه ری، هه ژار و به سه زمانه کانیش دل خۆش ئه بن)... که ههردوو پیاوه کان گه رانه وه کن (یوحه ننا) و ئه و کرده وانه یان بۆ گیتیرایه وه، باوه ری هیتنا که ئەم مهسیحه، هه ر ئه و مهسیحه یه که له تهوراتدا ناوی هاتوه و تا ئه وسایه چاوهروانی کراوه.

چهند مانگیک بوو (یوحه ننا) له به ندیخانه دا هیلرا بووه وه. پشتیوانه کانیشی له وه دلتیا بوون که هیچی به سه ر نایه ت.

به لام له راستیدا (هیرۆدیا)، بۆ هه لیک ته گه را که بیکوژی. ته گینا تا ئه وساکه، هیشتا نه یه توانی بوو هیرۆدسی میردی بخاته سه ر ئه وهی که (یوحه ننا) بکوژی ئەم هیرۆدسه، ئه و هیرۆدسه ی میردی دووه می نه بوو، که منالانی ته کوشته ئەم له شوژی نه ته وه ته ترسا، بۆیه کا خۆشه و بیسته په رسته راوه که ی- یوحه ننا- ی نه ته کوشته!...

به لام وارپیک که وت، که خونکار شه و تکیان ئاههنگیکه گه وری گپرا، به بۆنه ی جهژنی له دایک بوونی خۆیه وه!.

که بانگ کراوه کان سه رخۆش بوون و له نگه ریان تیک چوو، په رده لادرا، (سالۆمی) هاته ژوره وه ئەم (سالۆمی) یه کچی (هیرۆدیا) بوو، له میرده که ی یه که می که ناوی (فیلیبس) بوو که برای (هیرۆدس) بوو (سالۆمی) کراسیکه تنکی له بهر کردبوو، جوانیه کانی له شه ریکوپیته که نه رمو شله که ی دهرئه خسته دهستی کرد به سه ماکردن... هه رچی له ویدا بوو، به وسه ماکردنه ی ئه و سه رمه ست بوو له سه روو هه موویانه وه خونکاربوو

که ئه و سه مایه گه شکه داری کردبوو خونکار، سالۆمی له سه ر رانه کانی خۆی دانا و به لئیشی دایه، که هه رچی داوا بکات بیدات، ته نانه ت تا نیوه ی خاکه کانی ژێرده ستیشی.

کچه زۆر زانه که ییش، که دایکی باشی فیتر کردبوو چی داوا بکات له خونکار له پیش سه ماکردنیا، به خونکاری گوت: سه ر یوحه ننا ی مه عمه دان- م ئه وئ له سه ر ده فریک دابنرئ!... خونکاری نه یه توانی له به لئینی خۆی بگه رپته وه که لله په رتینیکه ی نارد، سه ری (یوحه ننا) ی بری و له سه ر ئامانیکه ی زترین داینا و هیتنا یه به رده میان! (سالۆمی) ییش که لله که ی به ئامانه که وه هه لگرت و خسته یه به ریته دایکی!...

سالۆمی یه که م

ئامۆزگاری سه ر چیا

که عیسا ههستی کرد به گه له کۆمه کێ سه رۆکه کانی جووله که کان، که بۆ له ناو بردنی ئه و تی ئه کۆشان؛ یه که م بریاری ئه وه بوو، که چهند شاگردیکه هه لبژارد، بۆ ئەمه ی له پاش مردنی خۆی، ئه و نامه ی خواییه که پیتی سپیترابوو بیگه ینیتته جی، چی پیوست بوو، ته وای بکه ن... له هه لبژاردنه که ییدا، زۆرتر به تنگ ئه وه وه بوو، که له وانه بن له گه لیک چینگاوه هاتبن.

له سه ره تاوه ئەم حه وت که سه بوون: (په ترۆس) و، (ئه ندراس) ی برای. (یوحه ننا زیدی) و، (یه عقوب) ی برای، (مه تتی) و، (فیلیبس) و، (به رثیلماوس).

پاش ئه وه ئه مانیشی هه لبژارد: (یه عقوی بچووک)، که ئه وه بوو له وه پاش له ته وه سه ری په یکه ره که وه فری درایه خواری، که زانییان به وه نه مرد، به ر دبارانیان کرد تا گینانی تیا نه ما!... ئەم سه رگه ردانیه ییشی له سه رئه وه به سه ره ات که هۆگری مه سیح بوو!... پاش ئه و (یه هودا) ی برای هه لبژارد که له پاش شه ست سال، له (ئه رمه نستان) دا، تیرباران کراو کوزرا، له سه ر ئه وهی که خوای ئه په رست و پروای به مه سیح پیغه مبه ر هه بوو! ئەم (یه هودا) یه، یه هودای ئه سخه ر بوونی نییه^(۱) جیا یه.

(۱) یه هودای ئیسخریوتی: یه کیکه له دووانزه قوتابیه که ی مه سیح، مامۆستا که ی خۆی به سی پارچه زیو فرۆشت، جا بووه په رمزی خیانته ت و سه پله یی، له په شیمانیدا خۆی خنکاند، له ناو ره شه خه لکه که دا به (یوزاس) ناوده بری.

ئنجنا (سەمەعان) ى ھەلبىژارد، كە لە خاكى عەجەمدا كرا بەداردا كەچى تەمەنى گەيشتېووه (۱۲۹) سال!...

ئنجنا (تۆمى دوودل) ى ھەلبىژارد، كە لە ھىندستاندا رېمىكيان لى داو كوشتيان!...
دوايى (يەھوداى ئەسخەربوتى) ى ھەلبىژارد، كە لە پاش ئەوھى ناپاكييەكەى كرد لەگەل مەسىحدا، بەدەستى خۆى، خۆى كوشت!...

مەسىح ويستى بېروباو ھەركەنى خۆى بخاتە مېتىشى شاگردەكانىيەو ھەلبىژارد لەگەل ھەمووياندا چووھ ناو كەشتىيەكى راوھوھ لەپاش چەند كاتىك لە شوئىتىكى بى دەنگدا گېرسايەوھ شوئىنەكە لە كۆمەلەو دەنگەدەنگى نەتەوھوھ، دووربوو ھەموويان سەركەوتنە سەرھوھ، لەسەربانىك دانىشتن شاگردەكانى لەشېوھەكى نېوھ كەمەربىدا لەملاو لەولايەوھ دانىشتن^(۲) لەوئىدا ئامۆژگارىيە بەناوبانگە نەمرەكەى خۆ كردن، كە بەبنچىنەيەك دائەنرى بۆ ئايىنى مەسىحى، ياخود راستى پەرسىيەكى بلندى بېھاوتا بۆ رەوشت و كردارى مەرقايەتى... ئەمە لە ئامۆژگارىيەكاندا گوترايوو:

(بۆ لەناوچوون، دەرگا چەند گەورەيە، رېنگا چەند فراوانە!...

(بۆ ژيانى تاسەرىش، دەرگا چەند تەنگە، رېنگا چەند بارىكە!... ئەوانەى گيان سووك و بەسەزمانن، داوژۆيان چاكە. چونكە ئاسمان ئەبىتە جىگايان ئەوانەى مل كەچىشن، خۆرش بەخت، چونكە زەمىن بۆ ئەوان ئەمىنىتەوھ خۆشى لەوانەى دلشكاو و ھەناسەساردن چونكە لەوھ پاش دلەيان خۆش ئەبى خۆشى لەوانەى برسېن و تىنوون بۆ چاكەكردن، چونكە تىر ئەبن خۆشى لەوانەى بەزەبىيان دېتەوھ بەكەسانى تردا، چونكە چاكەيان ئەدەرىتەوھ خۆشى لەوانەى دلچاكن و خۆيان ئەپاريزن لەگوناه چونكە خويان چاوپى ئەكەوئى خۆشى لەوانەى ئاشتى ئەھىننەوھ بەرھەم. چونكە بەكوپرانى خوا ناوئەبىرېن خۆشى لەوانەى لە پىناوئى چاكەكردندا تەفروتوونا ئەكرىن خۆشىستان لى بى، ئەگەر لە پىناوئى مند، توانج و پلاريان تى گرتن و، دەريان كردن، ياخود بەدرو بەدناويان كردن... دلەتان خۆش بى، شادمان بن، چونكە لە ئاسماندا، پاداشتى گەورە گەورە وەرئەگرن ھەرگىز خراپە بەخراپە بەرامبەرى مەكەن ئەگەر يەكىك شەپازللەيەكى لەلاجانى راستدا، لاجانگى چەپىشتى بۆ ھەربىگېرە بام لىيى بدات ئەگەر يەكىك بۆ ماوھى مېلىك رېنگا، بېگارى پىن كرديت، تۆ تا دوو مېل بېگارى بۆ بکە...)

(۲) نېوھ كەمەرىي: نېوھ بازەنەبى.

بەم رەنگە مەسىح ئامۆژگارىيە كۆنەكەى ھەلوھشانەوھ كە ئەلى: لەباتى چاو، چاو، لەباتى، دانىش دان ھەلبەكەنە!.

مەسىح دەستى كەدوھ بەتەواو كەردنى دە ئامۆژگارىيەكەى موسا گوتى:
(ئامۆژگارىيەكە ئەلى: كەس مەكوژە.

بەلام من ئەلىم: ھەركەسى حەز لەبراى خۆى نەكات، ئەبىتە پىاو كوژىك، دەروونىك ئەكوژى.

ئامۆژگارىيەكە ئەلى: داوئىن پىسى مەكە.

بەلام من ئەلىم: ھەركەسى سەبرى ئافرەتتىكى كرد و ئارەزووى داوئىن پىسى لەگەلىا كرد، بېگومان لە ناو دلئى خۆيا داوئىن پىسى لەگەلدا كەدوھ!...

جا ئەگەر چاوت بەھەلەيدا بردىت، ھەلىكوژە!... خۆ ئەگەر دەست و پىيشت ھەلەيان پىن كرديت، ئەوا بىيان برە!

بۆتۆ وچاكتەرە، كە يەكىك لە ئەندامەكانت لەناوچى، نەك ھەموو لەشت لە ئاگرستانى دۆزەخدا بىئىتەوھ.

ئىوھ بىستوتانە كە گوتراوھ: پىاو ئەبى خزمى خۆى خۆش بوئى، دوزمنى خۆشى نەوئى.

بەلام من پىستان ئەلىم: دوزمنەكانى خۆتان خۆش بوئى. لەجنىو پى دەركەكانى خۆتان پىروژبايى بکەن ھەر كەسى خۆشى ناوئىن، چاكەى لەگەلدا بکەن ھەركەسىكىش خراپەى لەگەلدا كردن، بۆى بپارېتەوھ لە خوا چاكەى لەگەلدا بکات... چونكە ئەگەر ئىوھ ئەوانەتان خۆش بوئى كە ئىوھيان خۆش ئەوئى، ھىچ پاداشتىكى تىانيە.

ئەى گوناھبارانىش ھەروا ناكەن؟!..)

لەپاش ئەمەى مەسىح، تا بانگى شىوان، بەم جۆرە گفتوگوئى لەگەل شاگردەكانى خۆيدا كرد ئامۆژگارىيەكەى سەرجىياى بەم جۆرە نوئىزكردنە پراندەوھ كە بەئەمۆنەيەكى بى ھاوتاي پارانەوھ دائەنرى لە خوا، گوتى:

(ئەگەر نوئىزتان كرد بەخۆرايى قسەكانتان دووبارە مەكەنەوھ. چونكە پىش داواكردنى ئىوھ خواى باوكتان، ئەزانى چى لەدلەتاندایە و پىوستىستان بەچى ھەيە بەلام نوئىزەكانتان وا بکەن: (ئەى باوكى ناو ئاسمانانمان، ناوت ھەر بەرز و پىروژبى گەورەبى خۆت بنوئىنە ئارەزوو و فەرمانى خۆت دەربخە بەزەوبىش وەك ئاسمان رەوا بفرموو بەشى ئىمىرۆمان ناغان پى بېخشە ھەرەك ئىمە لەوانە خۆش ئەبىن كە گوناھ دەربارەمان ئەكەن، تۆبش لە

گوناهى ئىيمە خوش بىبە مەھىللە بکە وىنە تەنگوچەلەمەى تاقىکردنەووه بەلام لە دەست پىاو خراب پزگارمان بکە چونکە هەرچى سامان و هیز و گەورەبى هەيه، تاسەر، لە دەست خۆتايە خوا بکا ئەم تکایانەمان بىنە دى)... چونکە ئەگەر ئىيوە (چاو لە گوناھ و هەلەکانى کەسانى تر بپۆشن، باوکەکەى ئاسمانىشتان بەوجۆرە چاو لە گوناھ و هەلەکانى ئىيوە نەپۆشى خۆ ئەگەر چاوىشتان نەپۆشى لەگوناھ و هەلەکانى ئەو کەسانە، باوکىشتان چاو لە گوناھ و هەلەکانى ئىيوە ناپۆشى!...).

ئەو ئافرەتە گوناھبارەى کە پەشىمان بوووه لە کردەوہى خراپى خۆى!

پوژتیکيان مەسىح بانگ کرایە سەر شىو خواردن لە مالى يەکتىک لە فەرىسىيە دەولەمەندەکان، خاوەن مال ناوى (سەمعان) بوو لەپاش ئەمەى لە بابەت دەغلووان و هىواى زۆرى بەروبوومى ئەوسالەو گەفتوگوپان کرد، دەربارەى باجەکان دووان کە تا ئەهاتن گرانترىان لى ئەهات، ئىنجا قەسەيان لە بابەت بەند و باوى سەر شەرووشۆرى ناو پوژ ئاواوە کرد کە تازە بلىسەى ئاگرەکەى هەلگىرسابوو... لەوکاتەدا ئافرەتیکى سەر و پرچ درىژى رەنگ زىرىن سەرى کرد بەژووردا، کراسىکى ئاورىشمى ناوازەى لەبەردابوو خاوەن مال ناسىيەووە چونکە لەو پىش، بەبۆنەى شىتىکەو، هەردووکیان بەیەکەووە بووبوو، کەسى ترىان لەگەلدا نەبووبوو!...

بەلام ئافرەتەکە، ئىمشەو خۆى وا پىشاندا، کە ئەو پىاو خانە خۆبىبە نانسىتەووە نەبايەخیدا بەسامانەکەى، نەبايەخىشیدا بەدەسلات و سايە و پایەکەى.

هەر وەها، ئەویشى لەبىر خۆى بردەووە کە پىشەيەکى نەنگى هەيه، کە لە پووەکەشا دل کىش ئەکات، بەلام لە راستیدا هىچووبووچە ئنجا لە برىتى ئەوہى روو بکاتە خاوەن مالەکە، کە دەولەمەندىکى بىن هاوتای ئەو ناوہوو.

پرووى کردە ئەو دارتاشە لاتە کە (یەسووع)يان پى ئەگوت؛ ئافرەتەکە دانەووبىيەو، پىشوشەيەک لە گولوى نرخ گرانى بەسەر پىبەکانى مەسىحدا رىشت.

پاش ئەو پىبەکانى مەسىح بەقزى سەرى خۆى وشک کردەووە ئنجا دەستى کرد بەماچکردنى پىبەکانى، کە لەوکاتەدا فرمىسکىش لە چاوەکانىيەووە ئەرژايە سەر گۆناکانى!... فەرىسىيە کەيش بەپشم و قىنىکەووە لەبەر خۆبەووە گوتى: (ئەگەر ئەم پىاو پىغەمبەر بوايە پىشەى راستەقىنەى ئەم ئافرەتەى ئەزانى!)

وہک مەسىح ناو مىشکى کابراى خۆبىبىتەووە، لای لى کردەووە و بەدەنگىکى نەرمەووە پىي گوت:

(سەمعان، هەندى قەسەم هەيه پىتى ئەلیم؛ پىاوئىک هەبووە دەستىاوى داوہ بەدووکەس، بەیەکتىکيان پىنج سەد دىنارى داوہ، بەوى ترىشيان پەنج دىنار جا لەبەر ئەمەى کەسیان پارەيان نەبوو، دەستىاوەکەى بدەنەو، کابراکە خۆى هەردووکیان لەدانەوہى دەستىاوەکە بەخشى کاميان خاوەن دەستىاوەکەى زۆرتەر خوش ئەوىست؟)

- ديارە ئەو کەسەيان زۆرترى خوش ئەوىست کەدەستىاوەکەى گەورەتربوو^(۱)

- تۆ راست ئەکەيت چاوت لەم ئافرەتەيە چى ئەکات؟

تۆ تاوت بۆ نەهينام قاچەکانى پى بشۆم (ئەوساکە وا راھاتبون)^(۲) بەلام ئافرەتەکە، هەر بەو وازى نەهینا کە بەفرمىسکەکانى چاوى پىبەکانى شتمەو، بەقزەکانى سەرىشى وشکى کردنەووە شوشەيەک ئاوى گولوى نرخ گرانىشى رژاند بەسەرياندا تۆ هىچ ماچىکى منت نەکرد بەلام ئافرەتەکە لەوساوە کە هاتۆتە ژوورى تا ئىستاکە هەر قاچەکانم ماچ ئەکات بۆيە من لە گوناھە زۆرەکانى خوش ئەم، چونکە خوشەوىستى زۆر پىشان داوہ!... پاش ئەو پرووى کردە ئافرەتەکە و پىي گوت: (هەرچى گوناھىکت هەيه چاوى لى پۆشرا!...)... ئنجا بى ئەمەى گوى بداتە رق هەلسانى خانە خۆبەکەى، مەسىح سەرى شوشە گولاوہکەى داخستەووە و داىەووە دەست ئافرەتەکە، پىيشى گوت:

(برۆ خوات لەگەل بى باوہر پى هینانەکەت بەخوا)^(۳) لە سزای ئەو گوناھانەى پىشوتى رزگار کردىت) ئنجا چووہ دەرهوہ...

(۱) يان: زۆرتەر بوو.

(۲) وا باوہوو.

(۳) باوہر هینانەکەت...

چېرۆكى كورې ون بوو

مەسىح ناوبانگى بەۋە دەركردبوو، كە قەسە نەستەق و واتەى پېشىنانى ئەدا بەگوتى گوتىگراندا. ھەرچەند كارەساتىك رووى ئەدا، يەككىك لەوقسانەى ئەخوتىندەۋە و بەتەواۋەتى لىكى ئەدايەۋە، تا دانىشتىن بەتەۋاۋى تىتى بگەن يەككىك لەوقسانە (چېرۆكى كورې ون بوو) بوو كورەكە زۆرى لە باوكى كرد، ھەرچى بەرئەكەوت لە كەلەپورەكەى^(۳) لىتى سەند كەچى ھىشتا باوكىشى نەمردبوو، پاشان بەھەلەداۋان رووى كرده شارتىكى دوور، تا باوكى ئاگاي لە كردهۋە و كارى نەبى لەۋشارەدا ھەرچى پارەيەكى پى بوو، بۆ ئافرەتتىكى يارى خۆى بەختى كرد.

ئافرەتەكە لەئۆرەۋە لەگەل چەند كەسىكى مەى خۆر و قومارچىدا رېك كەوتبوو، پوول و پارەيان بەدەست كورەۋە نەھىشت!... ئنجا كە گىرفانى كورەكەى مالىيەۋە و ھىچى تىبانەھىشتەۋە، كورەكەى بەرەللا كرد و خۆى تى نەگەياند كورەكە يەجگار پەرىشان بوو بوو دوايى ناچار بوو بېتتە شۋانى بەراز لەگەل ئەۋەششا بەئاۋاتەۋە بوو، كە لەۋ دانەۋىلەيەى بەرازەكان ئەيخۆن، دەستى بەكەۋى و ئاھى سكى خۆى پى بشكىتتى بەلام ئەۋەشى دەست نەكەوت! ئنجا كە شىرەزەيى بەتەۋاۋەتى سەرى تى كرد و رەنجەرۆ بوو، پىيارىدا بگەرپتەۋە لاي باوكى.

پەشىمان بېتتەۋە لەكردەۋەى خراپى خۆى و، داۋاي بەخشىنى گوناھەكانى لى بكات!... تكايشى لى بكات: بەلكو ۋەك يەككىك لە پىاۋەكانى خۆى داى بەزىنتى!...

بەلام باوكەكەى، ھەر ئەۋەندە لە دوورەۋە چاۋى پىكەوت، بەزەيى پىا ھاتەۋە و چوو بەپىرەۋە دەستى كرده مىلى و ئەملا و ئەۋلاى ماچ كرد دەستى جلوبەرگى تازەى كرده بەرى و بەپىاۋەكانىشى گوت گوتىرەكە قەلەۋەكەى بۆ سەر بېرن، گوتى: (بام دلمان خۆش بى و دەست بەكەين بەشادمانى چونكە ئەم كورەمان كەمردبوو ژبايەۋە، ئەم كورەيشمان كە ون بوو بوو دۆزرايەۋە!...)...

پاش ئەمە مەسىح گوتى: (ھەر بەم جۆرە، خۋاي گەۋرەش كە باوكى ئاسمانىتانە، پى بەدل ئارزوۋ ئەكات كورەكانى كە برىتىن لە مرۆقى سەر زەمىن لە كردهۋەى خراپى خۆيان بگەرپتەۋە و، بەپەشىمانىيەكەۋە بگەرپتەۋە لاي خۆى...).

خزمى تۆ كىيە؟!

پشتىوان (محامى) تىك جارتىكىيان لىتى پرسى: (گەۋرەى خۆم كام ئامۆزگارى لە ھەموويان گىرگ ترە؟)... لە راستىدا پرسەكە، مەسىحى تەنگەتاۋكرد، ۋەرامەكەى گران بوو... چونكە ئامۆزگارپىيەكان ژمارەيان ئەگەيشتە (۲۴۸) دانە، كە رەنگە ھەموويان لە يەك بارستايى داۋوبىن... بەلام مەسىح وای ۋەرامى كابران دايەۋە: (خۋاي خۆت خۆش بوئ، بەھەموۋ دلىكتەۋە، لە ھەموۋ دەرونىكتەۋە، بەھەموۋ ھۆشپىكتەۋە، بەھەموۋ توانايەكتەۋە خۆش ۋەك خۆت خۆش بوئ)... پشتىوانەكەيش لىتى پرسى: (خزمى من كىيە؟)... لەسەر رەۋشتى خۆى، مەسىحىش وپتەيەكى بۆ ھىنايەۋە، گوتى:

(پىاۋىك لە (ئورشلەم) ۋە ئەرۆش بۆ (ئەرىحا)، رېگاكە مەترسى ئەۋەى لى ئەكرا كە پىرپى لە تەنگوچەلەمەى دزو رى گرژنەكەيشى ئامۆزگارىيى كرد، خۆى بگرى تايەكىكى دەست ئەكەۋى لەگەلپا پىروا بەرپىدا لەۋىدا، كورپكى بچوۋكى ھەبو ھەلى دايە و گوتى: باوكى ھاۋرپىيەكى ھەيە، ئەيەۋى بەرپىدا پىروا ئەۋىش (سامىرى) بوو... ھەر ئەۋەندە باوكى كورەكە بەۋەى زانى، لە كورەكەى خۆى راپەرى و ۋەك يەككىك دوۋىشك پىۋەى داى بەسەرىا قىژاند، گوتى:

(چۆن تۆ ئەبىتە ھاۋرپى كورپى سامىرىيەكى پىس!؟..)

ئەى ئەۋە نازانىت كە سامىرىيەكان ژن و ژن خۋازىيان ھەيە لەگەل عەجەمەكاندا، كە ئەمە چەند سەد سالىكە بەسەر داگىر كردنى ئەۋاندا تىپەپوۋە؟...

حەز ئەكەم بزانىت كە ئەم كورەۋەيەت كار لە كارۋفرمان و بازىرگانى و ناوبانگىشم ئەكات!...)

(كابرا، پىشنىيازى كورە بچكۆلەكەى خۆى خستە پىشت گوتى بەتەنپا رۆشپىشت بەرپىگادا لە رېگادا دزەكان ھورۋمىيان برده سەرى ھەرچى پى بوو لە سامان و بەرگ و پۆشەنى لىيان سەند برىندارىشيان كرد لە بارتىكى گىانەلاۋىبىشدا بەجىيان ھىشت!... پىاۋىكى ئايىنى بەلايدا تىپەرى چاۋى پىكەوت، بەلام رووى لى ۋەرگىترا و مىلى رېگاي خۆى گرت و رۆشپىشت... پاش ئەۋە پىاۋىكىش لە ھۆزەكەى خۆى بەلايدا تىپەرى، خۆى تى نەگەياندو رۆشپىشت بەرپى خۆيەۋە...

دوايى (سامىرى) يەك بەلايدا تىپەرى ئەم بەزەيى پىاھاتەۋە، ۋەستا و برىنەكانى شوش و رۆنى لىدا پاشان سوارى چوارپىكەى خۆى كرد و بردى لەگەل خۆيدا، تا

(۲) لە مىراتىيەكەى، بەشەكەى.

گه یانديه میوانخانه یهک له خاوهن میوانخانه که یش تکای کرد که ناگای لیتی بی و به تنگیه وه بی تا چاک نه بیته وه پاشان و پیتشه کی دوو لیره ی دایه، تا له وه پاش چی له سه ر مابوو بیداتی...).

که مه سیح قسه که ی ته و او کرد، رووی کرده پشتیوانه که و گوئی گره کان، لیتی پرسین: نه وانه کامیان خزمی کابرای ریپوار بوون؟) ... پشتیوانه که یش گوتی:

(نه و که سه ی به زه بی پیاها ته وه و به که لکی هات!)

مه سیحیش پیتی گوت: (که واته تویش برۆ وابکه!...) شاکاره کانی مه سیح، یهک له دوا ی یهک دهر که وتن.

هه ریه که به یونه ی کاره ساتیکه وه دهر ته که وتن مه سیح و شاگرده کانیشی له ناو که شتیبه کی بچکو له دابوون. نه و نده ی نه مابوو که شتیبه که نوقوم بیی مه سیحیش له گیتزه لئو که که تور په بوو و تیتی خوری^(۱) ده موده ست وه ستایه وه... له ویدا پیتی گوتن: (که م باوه رده کان، نایینه که تان بو کوی چوو؟!...).

جارتیکی تریش نه چوو (کفر ناحوم) له ناو نه و کومه لانه دا که دوا ی نه و که تبوون، ئافره تیکی نه خویش هه بوو، به ده یان سال بوو به ونه خویشیه وه مابوو وه، پزیشکه که کان بو یان چاک نه کرابوو وه نه خویشیه که ی خوین به ربوون بوو.

ئافره ته که خوئی گه یانده لای مه سیح په نجه یه کی دا له داوینی کراسه که ی ده موده ست خوینه که ی وه ستایه وه مه سیحیش ههستی واه خوئی کرد، که هیتیک له له شی چوو دهر وه پرسى: (کی بوو لیم که وت؟) ئافره ته که یش خوئی خسته بهر پیتی، دانی به وه دانا که په نجه ی له کراسه که ی که وتوو.

مه سیحیش پیتی گوت: (نایینه که ت چاکی کردیته وه برۆ خوات له گهل بی)...

هه ر له و ریگایه دابوو، پیاویک له سه رۆ که کانی کومه لی جووله کان، که ناوی (یابرس) بوو، به هه له داوان رای کرده لای مه سیح تکای لی کرد که له گه لیا پرواته مالی خو یان، به لکو کچه نه خویشه که ی بو چاک بکاته وه.

له وکاته دا، پیاویک که نیررابوو لای ناگاداری بکات له مردنی کچه که ی، گه یشت و پیتی گوت: (ماموستامان ماندووم مه که، کچه که ت مرد!)... باوکی کچه که نه و نده ی

(۱) تیتی خوری: به توره بیبه وه داوای لینکرد.

نه مابوو له داخانا بکه وی و له هوش خوی بچی به لام مه سیح دلای دایه وه و له گه لیا چوو... که چوو ناو مالی کابراه، ئافره ته کان شیوه نیان نه کرد مه سیحیش لیتی پرسین: (بوچی نه گرین؟ کچه که نه مردوو مه ماوه به لام نوستوو!...). نه و انیش گالته یان پیتها، پیکه نین به قسه که ی به لام مه سیح دهستی دایه دهستی کچه که و پیتی گوت: (کچی ههسته!). کچه که ده موده ست راست بووه وه و هه ستایه سه ری!.

سالی دووهم

کولیره کان و ماسیه کان

شاژن (هیرۆدیا)، نه وه ی خستبووه میتشکی خونکاری میترده وه، که نه گهر (هیرۆدس)، خوئی، (یوحه نای مه عمه دان) بکوژی، به جارتیک رزگاری نه بی له ده ست نه و دل کرمیبه ی که (یوحه ننا) میتشکی نه وی پی ژه هراوی کردوو، له بابه ت داگیرکردنی (هیرۆدیا) وه له میترده که ی یه که می که برای خوئی بوو هه روه ها نه وه یشی خستبووه دلای میترده که به وه، که نه گهر (یوحه ننا) بری، ئیتر نه ته وه بیده نگ نه بی و، واز له توانج و پلاریش نه هیتی که له شازنی بگری، که شووه که ی ننگ و ناپه سنده له خونکاری ئیستا که هیرۆدسه!.

به لام له دوو لاه، (هیرۆدیا)، به هه له دا چوو بوو چونکه مردنی (یوحه ننا)، قسه کانی یوحه ننا و چاو ترساندنه کانی یوحه ننا ی له بیر خونکار و شاهژن نه کرده دهر وه هه روه ها مه سیحیش که بلاو کردنه وه ی بیرو باوه رده کانی نایینه تاز که ی گرتبووه نه ستوی خوئی، له شتیبه کی دروست و بی هاوتادا، له ناو هه موو خاکی جووله کاندان نه و فرمانه ی به جی هیتابوو. له راستیدا (یوحه ننا) بوو که نه نامه ی خوا بیبه ی ناو برد و ئاشکرای کرد به لام نه و هه ر نه و نده ی کرد که ریگای بو مه سیح کرده وه به لام نه وه ی مه سیح کردی دهر باره ی نایینه تاز که، شتیکی و ابوو که هه رگیز نه بینرابوو، هه رگیز به بیبری که سیشدا نه هات که به و جوړه ی بیات به ریته!... به م په نگه له دوا ی کوشتنی (یوحه ننا)، ناویانگی مه سیح په نجا نه و نده بلاو بووه وه!...

بیرو باوه رده کانی مه سیح و ئامۆژگاریبه کانیشی، به هه موولا یه کدا بلاو بوونه وه به تاییه تی له پاش نه وه ی که خوی گه وره ده سه لاتی ره واه فرمو بوو به شاگرده کانیشی، که نه و انیش وه ک مه سیح، بتوانن نه خویش چاک بکه نه وه و شاکاری بی هاوتا بنوین مه سیحیش رووی کرده ئاسمان و به سوپاسیکه وه نویتی کرد بو خوی خوئی.

پاش ئه وه گوتی: (ئهی ئه وه که سانهی ماندوون و بارتان گرانه، هه مووتان وهرنه لام، تا بتانخه مه سره و ته وه)...

(هیرۆدس)، به هۆی پیاوه قسه دزه کانیه وه، ئه م کاره ساتانهی بهر گوئی ئه که وه ته وه پیاوه کانی تییان گه یاند، که تایینی مه سیحی به ناو (۲۰۴) شار و دپه اتدا بلا و پوتته وه!... که خونکار ئه وهی بیست، مه سیح، توانبویتی به پینج کولیره و دوو ماسی، پینج هه زار که س تیر بکات، که ئه وه خواره ده مه نییانه لای کورپیک بوون که له لای خونکار بوو فرمانی بو ئه بیین پینجگه له وه له پاش تیر خواردنی ئه وه پینج هه زار که سه یه هیشتا به شی دوانزه سه به تهی تر نان ما بوو!... یه جگار دلته نگ بوو... خونکار نهی ئه توانی بهر په رچی ئه م کاره بی هاوتایه بداته وه چونکه پینج هه زار که س ناگای له وه بوو بوو!...

پاشان به هیرۆدس یان گوت که کۆمه لیک له شوێرشگێران دامه زراوه، بو رزگار کردنی خاکی جووله که کان له ده ست فرمانداری رۆماییه کان سه رۆکه که یان ناوی (باراباس) ه ئه مانه ئه یانه وی به زۆر به ئامانجی خۆیان بگه ن له ناو خۆشیاندا گه له کۆمه کی یان کردوه، که (مه سیح) بفرینین و به زۆر بیخه نه جیگای (هیرۆدس)... کاتی که ده ستیان دایه جیه جیکردنی ئه و بریاره یان، مه سیح بهر په رچی بیره که ی دانه وه و خۆی لی شاردنه وه، چوه ناو شاخه کانه وه!... له گه ل ئه مه یشا (هیرۆدس) هه ر ئه ترسا له مه سیح ئه ترسا له وهی که مه سیح زۆر خۆی پی نه گیرئ له بهرامبه ر هانه دان و بزواندن و چه و اشه کردنی ئه و شوێرشگێرانه دا نه وه ک رۆژیک بیت، له قسه ی خۆی پاشگه ز بپته وه و بچپته سه ر قسه ی ئه وان و ته ختی شاهی له ده ستی ئه و دهر به ینی!...

جا لیره وه بوو، که ده س و پیه ونده کانی خونکار، ئامۆژگاری (هیرۆدس) یان ئه کرد، که مه ترسییه که، له پیش گه وره بوونیا، له ره گورپشه وه دهر به یترئ ئه وه یه به و جوژه پیک ئه هات که له زووترین کاتدا مه سیح له ناو بیات!...

جاریکیان هیرۆدس، که وتبووه ترس و له رزیکتی ته وا وه وه، نیازی وابوو پرو به پرو له گه ل مه سیحدا دابنیشی به لام ژنه که ی له وه ئه ترسا که میرده که ی بکه و پته ژیر ده سه لاتنی که سایه تییبه به هیزه که ی ئه م پیغه مبه ره تازه یه وه زۆری له گه لا خه ریک بوو تا ئه و بیره ی له میشک هینایه دهر وه!...

خونکار فرمانیدا به بالبازه کان: مه سیح و شاگرده کانی ته نگه تاو بکه ن له گه ل ئه وانهی که دوا ی ئه که ون له ترسا هه ندیک له دوا که وتوه کان خۆیان لی کیشایه وه هه روه ها

هه ندیکی تریش به بیانوی گرانی به جی هینانی به نده کانی ئاینه که وه که گوایا پرن له توندوتیژی و وشکی وازیان لی هینا!... فه رسییه کانیس که بریتی بوون له جووله که وشک و که لله ره که کان، ئه مه یان به هه لزانی، تاتوانیان ته نگوچه له مه یان بو مه سیح دروست کرد و داویان بو نایه وه، بو ئه مه ی شپزه ی بکه ن جاریکیان له رووی گوێگره کانی لیبیان پرسی: (بوچی تو خۆت و شاگرده کانت خواره مه نی ناپه سند ئه خۆن؟ که ئه یخۆن بوچ به ده ستی پاکه وه نایخۆن؟). ئه ویش ده موده ست وه رامی دانه وه گوتی: (ئیه قسه ی پیغه مبه ره ئه شعیا^(۱) تان له سه ر جووت ئه بی^(۲)، که ئه لی: (ئه م نه ته وه یه هه ر به ده م من ئه په رستی به لام دلئ دووره له منه وه!)... ئه ی ئیه ئه وه نازانن که ئه وه ی ئه چپته نوده مه وه، پیاو پیس ناکات. به لام ئه وه ی له ده م دپته دهر وه پیسی ئه کات!...) مه به سی مه سیح له م قسه یه ئه وه ئه بی، که قسه ی سه رزاری پیاو پیس ئه کات!...

خۆ دهرخستن

مه سیح گواسته یه وه بو به ره و ژوور، بو (صیدون)؛ ئه م شاره به نده ریک بوو که وتبووه سه ر که ناری زرتی سپیی ناوه راست له شاره هه ره کۆنه کانی جیهان ئه ژمیرا. به لای خۆیه وه وابوو، که گه یشته ئه وی، ئه توانی چه ند رۆژیک به ئاسووده یی رابووترئ و بسوژپته وه چونکه له وی که س نایناسئ!... به لام زۆری پی نه چوو، به هاتنی مه سیحیان زانی.

به زانینی هاتنه که ی، پشووه که ی برایه وه!... چونکه له هه موو لایه که وه، پۆل پۆل، نه خۆش و دهرده داره کان خۆیان ئه گه یانده لای چاکیان بکاته وه ئافره تیکی فینیقی هاته لای، ئه پارایه وه که که چه که ی چاک بکاته وه، گیانیکی پیس چوو بووه ناو له شیه وه... که دوورنیه تووشی جوژه (فی) یه ک بووبئ به لام مه سیح ویستی پله ی تایینی ئافره ته که تا قی بکاته وه، قسه یه کی سووکی پی گوت تا تووره ی بکات پی گوت: (ئه وه جوان نییه نان له ده م کوران بسپنرپته وه و دهر خواردی سه گان بدرئ!)... ئافره ته که یه یه، بی ئه مه ی تایینه که ی کزبئ، وه رامی دایه وه گوتی:

(۱) ئه شعیا (سه ده ی ۸ پ.ز): یه کیکه له چوار پیغه مبه ره گه وره کانی ئیسرائیلیه کان، دژایه تی له گه ل مه لیک (ناحاز) ی ئیسرائیلی ده کرد، پتشیینی له دایکبونی مه سیحی کرد.
(۲) یان: به سه را ده چه سپن.

(گه وهی خۆم، سه گانیس هه ره له و پاش ماوهی نان خوارده نه خۆن که له پاش خاوه نه کانیان نه مینیتته وه!) مه سیح سه ری سوپما له هیزی باوه و ئایینی نافره ته که ده ست به جی کچه که ی بۆ چاک کرده وه!... پاش نه وه گه رایه وه (جه لیل)، پیاویکی که رو کویری له ویشدا چاک کرده وه!...

پۆژی دوابی، شاکاره بی هاوتاکه ی نان ده رخوارده که ی خۆی دووباره کرده وه چوار هزار که سی به حه وت کولپیره و چهند ماسییه ک تیرکرد!... مه سیح بۆ شاگرده کانی خۆبی ئاشکرای کرد؛ که به م زووانه نه جی بۆ (ئورشه لیم) له ویدا دوژمه کانی نازاری نه دن، تا نه یسپترن به مه رگ!... له پاش چهند پۆژیک له گه ل شاگرده کانی: (پترۆس) و (یووحه ننا) و (یه عقوب)، گه یشتنه سه ر شاخیکی نریک له ویدا به چۆک داهات، ده ستی کرد به نوێزکردن له پر شاگرده کانی هه ستیان پی کرد، که کاره ساتیکی نا هه مواری لی پروو نه دات چونکه ده موچاوی مه سیح گوپرا جلویه رگه کانیسی سیی هه لگه ران وه ک به فر.

(په ترۆس) گوتی: (مه سیح له شپوه ی راسته قینه ی خۆیدا ده رکه وت!...)... پاش نه وه له م لاو له ولایه وه دوو تارمایی ده رکه وتن، قسه یان له گه ل مه سیح نه کرد.

شاگرده کان په بیان به وه نه برد که چۆن زانیان نه وه دوو تارماییه: (موسا) پیغه مه به ر و (ئیلیا)^(۱) پیغه مه به رن بیینی چا و نه ندازه که هه مووی، له توانای که سدا نه بوو، ته نانه ت نه وانه ی نه یانیبی، چاویان قورس بوو و خه و رژابوه چاویانه وه، نووستن...

کاتی که نه م خۆ ده رخستنه ی عیسیا به ته و او بوو نه وانیش له خه و راپه رین، (په ترۆس) گوتی: (بام سی که پر دروست بکه ین، سیبه رتان بۆ بکه ن یه کییک بۆ تو و یه کییک بۆ موسا و یه کییکش بۆ ئیلیا!...)...

له و کاته دا هه وریک په یدا بوو سیبه ری بۆ هه موویان کرد گویشیان له دهنگییک بوو گوتی: (ئا نه وه کوره خۆشه و یسته که مه گوئی لی بگرن)... شاگرده کانی نه ونده ترسان که وتن به پروودا سه ر زه وی^(۱) نه یشیان توانی راست بینه وه تا مه سیح ده ستی به سه رداکیشان که ئاوورپان دایه وه، له مه سیح به ولایه که سی تریان نه دی!...

(۱) ئیلیا (ده وریه ری ۸۸۰ - ۸۵۰ پ.ز): نه میش له پیغه مه به رانی ئیسرا ئیلیه کانه، دژی بتپه رستی وه ستایه وه؛ بۆیه (ئیزابل) ی ژنی (تاحاب) یش تازارو نه شکه نه جی دده، فرمانیدا به کوشتنی پیاوه ئایینی کانی ناو په رستگای (باعال)، دوابی به عه ره بانه یه کی ناگرینه وه هه لکتیشرایه وه به ره و ئاسمان (ئه لیشاح) ی قوتابی خۆی جیگاکه ی گرت ه وه.

(۲) به پروودا که وتنه سه ر زه وی، له په و روو که وتنه ...

نموونه یه کی مل که چی

مه سیح ده ستی کرد به تیگه یاندنی شاگرده کانی، که مه ردنیک ی زۆر خراب نه مری، له سه ر ده ستی نه وانه یشدا نه مری که هیوا ی پییان بوو لایه نی راستی و دروستی بگرن. پاش نه وه پیی گوتن که خه و بیینی خۆده رخستنه که ی خۆی به که س نه لین، تا خۆی له ناو مه ر دوواندا راست نه بیته وه. نه و کاته له مه به سه که ی مه سیح تی نه گه یشتن.

وای زانی که راست بووه وه له گۆر، خاکیک بۆخۆی پیکه وه نه نی له سه ر زه ویدا خۆشیان له و خاکه دا پایه ی بلند بلندیان به ر نه که وه ی ده ستیان کرد به به ره ره کانی له سه ر نه و پایانه. کییان نه بی به سه رۆک و کیشیان نه بی به ژیر ده ستی!... که مه سیحیش زانی چی به ناو دلپاندا دی پیی گوتن: (هه ر کامیکتان نه یه وی بی به یه که م که س). (بام بی به دوامین که س بام کاری به که لک بۆ هه مووان بکات!)

پاش نه وه منالیکی گرت به ده ستیه وه و له ناوه راستی هه موویاندا داینا نجا گوتی: (ئه گه ر خۆتان نه که نه وه به منال، هه رگیز ناچنه به هه شتی ئاسمانانه وه هه ر که سی به ناوی منه وه منالیکی وای به خیتو بکات، وه ک کاری بۆ من کرد بی وایه هه رکه سی کاری بۆ منیش کرد بی، وه ک کاری بۆ نه وکه سه کرد بی که منی کردوه به راسپیراوی خۆی وایه).

سییه م سال

نافره ته سه باکه ره کانی په یکه ره گا!

هه رچه نده پیاوه نه یینییه کانی سه رۆکه کانی جووله که نه یان توانی مه سیح تووشی داوی خۆیان بکه ن، له ماوه ی نه وه دوو ساله دا که خه ریکی تیوه گلاندنی بوون... به لام ره نه جهرۆ و وه رس نه بوون... ته نگوچه له مه ی راسته قینه بۆ مه سیح و شاگرده کانی، له و کاته وه ده ستی پی کرد که جه ژنه به ناوبانگه که ی (که په ره شینه) نریک بووه وه... ده رباره ی نه م جه ژنه نه یانگوت: (هه رکه سی نه م جه ژنه ی نه دی بی، گه وره یی تۆر شه لیمی نه دیوه!)... هه ر سیانزه که سه که، ده ستیان کرد به گه شته سامناکه که یان به ره و پایته خت بۆ هه ر جیگایه ک نه چوون، دوژمه کانیان و پیاوه کانی سه رۆکه کانی جووله که به دوایانه وه بوون ته نانه ت (سامیره) ییش که جارن به ره و پیریان نه چوون و میواندارییان نه کردن، نه مجاره به ساردیکه وه به ره و روویان چوون که (یووحه ننا) و (یه عقوب) نه مه یان لی دین، رقیان لی هه لسان و داویان له مه سیح کرد ناگریک له ئاسمانه وه داباریتی به سه ر دانیشته وانی شاره که دا

بیانسووتینتی!... به لّام مه سیح به داخیکه وه سه ری خوئی راوه شانند و گوتی: (ئیوه هه تاکه ی به ناشیتتی ئەمینه وه و نازانن که من بۆ کوشتنی مرۆف نه هاتوومه ته جیهانه وه، بۆ رزگارکردنیان هاتووم؟!).

نامۆژگاربییه کان و وانه کانی عیسا که ئەیدان به گوتی هه موواندا، دوژمنه کانی خوئی هینابووه سه رسورمان جاروبار له خوئیان ئەپرسی ئەیانگوت: (ئه وه ئەم تیکه یشتنه ی له کوئی دهست که وتوه، که هیشتا ئەوه نده ی نه خویندوه که پیتی بلین زانا؟!).

که دهسته و کۆمه له ی عیسا له پایتهخت نزیک بوونه وه، شاگرده کانی له پیش خویدا چوونه ئەوی (ئورشه لیم) پرپووبوو له هاتووچۆکه ر و ریبوار که له هه موولایه که وه پرویان تی کردبوو، بۆ ئەمه ی به بۆنه ی جهژنه گه وره که ی خوئیانه وه ئاههنگ بکه ن. ئاههنگه که یان له ناو خپه تدا ئەگتیرا، که به کرئیان ئەگرتن.

له ئاههنگه که دا بیره وه ری باو و باپیره کۆچه ره کانی خوئیان ئەهینایه وه یادی خوئیان، که له شوینی وادا ئەژیان که له پیستی بزنی دروست ئەکران... په یکه رگا که له وه شه وه دا بووبوو چراخان و به جوانی رازابوو وه کۆره که ی پیش ده می پرپووبوو له وانیه که شا پلیتیه یان به دهسته وه گرتبوو، گرپان لیتوه ئەهات، له وه ئافره ته سه ماکه رانه ی دهف و چه قه نه یان به دهسته وه بوو لیتیان ئەدان، ههروه ها له وه ساز و ئاواز لی ده رانه ی که که لویه لی سازه که یان ته لداربوون... له پاش ئەمه ی ئەو شه وه یان رابوارد له نزیک په یکه رگا که وه، رۆژه ه لّهات و نه ته وه ییش دوای پیاوه ئایینییه کانی خوئی که وت بۆ ئەستیرکه که ی (سوله یمان).

ئوانه ئویان له ئەستیرکه که ده ره ئەهینا و ئەیانکرده جامیکی واه که له زیری پوخته دروست کرابوو، پاشان ئاوه که یان ئەپرژاند به سه ر ئەو جیگایه دا که مه رپان تیا سه ره ئەبری له په یکه رگا که دا...

هه ر که سیک له ئیوه بی گونا هه بام به ردی تی بگری!

به لّام مه سیح ئەوشه وه ی له سه رچیا ی زه ییتون رابوارد، که که وتبووه رۆژه لاتی پایته خته که وه که چی دوژمنه کانی پرس و راوئژیان به یه که تر ئەکرد له ناو په یکه رگا که دا، بۆ ئەمه ی بیخه نه داوئیکه وه و بیکوژن به لّام به شیتویه کی وایش له ناوی به نه که دواکه وتوووه کانی مه سیح، که ئەوده مه له ده یان هه زاران تیپه رپان کردبوو، قینیان هه ل نه ستی و نه ورووژین!... که داوه که یان بۆ مه سیح نایه وه، ئەبوو له رۆژی دوا پیدا ئاواته که ی خوئیان به نه سه ر که ئەوکاته هات دهست پی بکه ن، مه سیح له ناو

په یکه رگا که دا دانیشتبوو، نامۆژگاریی ئەو که سانه ی ئەکرد که لیتی کۆبوونه وه، فییری به نده کانی ئایینه که ی ئەکردن.

له پر چند که سیک هاتنه به ر ده می، ئافره تیکیان به دهسته وه بوو، راپیتچیان کرد بوو له گه ل خوئیاندا.

پییان گوت: (که هاتن به سه ر ئەم ژنه دا داوین پیسیی ئەکرد، ئایینی مووساییش ئەلی به رده بارانی بکه ن، ئەی تو چی ئەفه رموویت؟!).

له راستیدا فیله که یان، زۆر زانایانه بوو چونکه ئەوان له وه دلنیا بوون که (رۆله که ی ناسره)، خاوه نی ره وشتی چاوپۆشی و به زه یی پیاها تنه وه، له وانیه که فه رمانبدا ت ئافره ته که به رداران بکه ن... ئەگه ر هاتوو پیتی گوتن گوئی مه دهنه فه رمانی ئایینی موسا و به ردارانی مه که ن، به تاوانبار داته نری، چونکه به ره به ستی جیبه جی کردنی فه رمانی ته ورات ئەکات ئەوسا که ییش، به کوشتنی نه بی سزا نادری!...

... به لّی داوه که یان یه جگار ورد و توند وتۆل بوو!...

به لّام مه سیح چاویکی به هه موویاندا خشاندا^(۱) پاشان دانه و بییه وه و به په نجه دهستی کرد به نووسین له ناو خوئه که دا... ئنجا سه ری به رز کرده وه و به خاوه ن سکا لکانی گوت: (هه ر کامیکتان گونا ه ی نه کرده وه بام به ردیکی تی بگری!)... پاشان دانه و بییه وه دهستی کرده وه به نووسین له سه ر گله که!... هه ر کامیکیان ئەهاته پیشه وه و خوین گه رمانه ئەبووست فه رمانه که ی ته ورات جیبه جی بکات، سه یری ئەوه ی ئەکرد که مه سیح له سه ر زه و بییه که بۆی نووسیوه، که گونا هه کانی خوئی له سه ر خوئه که ئەخویندوه ئەگه رایه پاشه وه و سه ری داته خست و له به رد هاویشتن سارد ئەبووه وه!...

به م ره نگه هه رکه سی له وئیدا بوو، به پیرو جوانه وه، یه ک له دوا بییه ک کشانه دوا وه ئنجا که مه سیح له ژماردنی گونا هه کانی ئەو که سانه بووه وه، سه ری هه لبری، که ته ماشای کرد کهس له وی نه ماوه ته وه، ئافره ته داوین پیسه که نه بی!...

ئویش به چاویکی پر خوشه ویستی و به زه یی و پیاها تنه وه وه ته ماشایه کی ئافره ته که ی کرد بی ئەمه ی به چاوی سووک سه یری بکات، به روویه وه پیکه نی ژنه که گه شکه دار بووبوو له وه ره وشته چاوپۆشییه ی مه سیح، سه ری لی سوپا بوو... پاشان له ئافره ته که ی پرسى:

(۱) چاویکی به هه موویاندا گتیرا.

(كوان ئەوانەى ئەيانووست بەردبارانت بگەن؟ ناخۆ كەسيان بەرديان پيانە مالىت؟!...) ...
ژنە كەيش گوتى:

- (نە گەورەم كەس بەردى پيانە مالىم).

مەسيحيش گوتى:

(منيش بەردت پيا نامالم... برۆ بەرپى خۆتەوه. بەلام جارىكى تر گوناھى وا نەكەيت!).

ئافرەتەكەيش وەك ھەورە تىرشقەى بەرکەوتبى، گەشكە داربووبو، سەرى سورمابو، نەى ئەزانى ئەو قسانە چۆن لىك بداتەوه!... پاشان گەرايەوه مالى خۆى!...

شاكارى كۆپر چاكرەنەوه

چىرۆكى ئەو ئافرەتە داوتىن پيسە، كارى كرده دلئى ھەموو دانىشتوانى شارى (ئورشلەيم) چ ئەوانەى لە مالى كەسىن خۆياندا بوون، چ لە كۆمەلەكاندا، چ لە ناو ئەندامەكانى كۆپى ژووروى پەيكەرگاگە خۆيدا، كەسىك نەمايەوه ئەم كردهويەى مەسيحى بەدلا نەچىت و پەسندىشى نەكات.

بەلام ئەم كردهويە، گرى بەردايە دلئى دوژمنەكانى مەسيح بەوى پىشوو وازيان نەھيتا دەستيان كردهوه بەداو نانەويەكى تازە!... بەلام ئەوانە زۆرچاوەروانيان نەكرد!... رۆژتيكيان مەسيح لە كۆلانتيكدا بەپياویتی كۆپر گەيشت شاگردەكانىشى بەويان ئەزانى كە ئەو كابرايە ھەر لە منالبيەوه بەكۆپرى لە داىك بوو لە مەسيحيان پرسى:

(مامۆستا گيان! گوناھ گوناھى ئەم پياوھ خۆيتى يان گوناھى باوك و داىكيتى، كەوا بەكۆپرى لە داىك بوو؟!)

ئەويش دەمودەست وەرامى دانەوه گوتى:

(نەخۆى، نەباوك و داىكى، لەمەدا گوناھتيكيان نيبە ئەو بۆيەكا وا لە داىك بوو، كە كارى گەورەى خۆى تيا دەربكەوى!)... پاشان تفيكى كرده سەر خۆلەكە و تۆزە قورپىكى لى شىلا داي لە چاوەكانى كۆپرەكە پى گوت: (برۆ لە ئەستىركەكەى سولەيمان دەموچاوت بشۆ) لەپاش تاويك كۆپرەكە گەرايەوه لاي مەسيح، لە خۆشياندا ھەل ئەپەرى... چونكە چاوەكانى ئەيانبىنى!...

فەرىسيەكان و دوژمنەكانى مەسيح، لەداخانا شەقيان بردبوو ھىچيان بۆ نەمابوو ھە

پى بلىن ئەو نەبى كە: (لە رۆژى شەمەدا نەخۆشى چاك كردهتەوه كە بەوكردەويەى بەندەكانى ئايىنى موساى شكاندووه!)... كاتى كە ھۆشيان ھاتەوه بەرخۆيان و لەدەست ئەو دلشكاوى و رەنجەرۆبىيە تۆزىك ھەسانەوه ئەو قەسەيەيان بلاوكردەوه، كە كاپرا بەدرۆ ئەيگوت چاوم كۆپرە!... بەلام باوك و داىكى كاپراكە ھەموويانيان بەدرۆ خستەوه، چونكە خۆشيان دانيان پيانا كە كۆپرەكەيان ھەر لە منالبيەوه بەكۆپرى لە داىك بوو.

لە كاپراكە خۆشيان پرسى: (چۆن تۆ پروا ئەكەيت كە گوناھبارتيكى وەك مەسيح بتوانى چاوت چاك بكاتەوه؟)

كابرايش گوتى: (من ئەو نازانم كە مەسيح گوناھبار بووبى، يان گوناھبار نەبووبى، من ھەر ئەوئەندە ئەزانم كە من كۆپرەم، بەلام وا ئىستنا چاوم ئەبىنى!).

دوو جۆرى ئافرەت!

خۆزىتيك ھەبوو لە شارى (بيت عەنيا)^(۱) دا كە لە دۆستەكانى مەسيح بوو خۆزانەكە برىتى بوو لە لاوتىك كە ناوى (ئەليعازر) بوو لەگەل دوو خوشكيا كە ناويان (مەرثا) و (مەريەم) بوو. ئەويش ھەرچەند بەوشارەدا تى بپەريايە، سەرىكى لەو خۆزانە ئەدا ئەوانيش ميوانداریبەكى جوانيان ئەكرد و گوتيشيان لە وتار و ئامۆزگاریبەكانى ئەگرت بەتايبەتى (مەريەم) لە خوار مەسيحەوه دائەنيشت و بەدل گوتى ئەدايە قەسەكانى بەلام (مەرثا)ى خوشكى وانەبوو ئەو وەك زۆريەى ئافرەتە جوولەكەكان، ھەر خەمى كاروبارى ناو مالى ھەبوو ئەوئەندە گوتى نەئەدايە كاروبارى بيروگيان. رۆژتيكيان (مەرثا) ھاتە لاي مەسيح بەدلشكاويەكەوه، سكالائى كرده دەست (مەريەم)ى خوشكى، كە خۆى ھىچ فرمانتيك ناكات و مالىكە بەسەر ئەوئەوه بەجى ئەھيتى!... مەسيحيش بەنەرميەكەوه پى گوت: (ھەرچى تۆى، خووت داوئەتە زۆرشت بەلام (مەريەم)، ئەو بەشە باشەى ھەل بژاردووه، كە ھەتا سەر لى ناسەندريتە!).

مەسيح بەوقسەيە، دەرگاىەكى بۆ (مەريەم) كردهوه كە لەوتیە بچیتە ناو كۆپرى بىر و ھۆشەوه: كە تا ئەوساكە تەرخان كرابوو بۆ پياوان (مەريەم) بوو بەتۆوى ئافرەتى باو، كە ئيمرۆكە لەگەل پياودا شان بەشانی يەكتر ئەوئەستن!...

(۱) بيت عەنيا، يان: (عازرە)؛ گوندىكە لە فەلەستين، لە رۆژھەلاتى قودسەوه، دەيدەنە پال ئەو (عازرە)ى كە ھەزرەتى مەسيح بەمردووبى زىندوى كردهوه.

دوای ئه وه شاكاره كانی مه سیح په يتا په يتا پروياندا... مه سیح دهستی کرد به چاک کرده وهی چاوی کویران، به چاک کرده وهی له شی گروییان، هه نه خوشتیک نه خوشتی کاربگه ری پتوه بوايه و كهس بۆی چاك نه كرايه ته وه ئه و چاكی ئه كرده وه!... دوزمه كانی دامابوون، نه یان نه زانی چۆنی تووش بکه ن!...

یه كیك له دهوله مه نده كانیان، بیری له وه كرده وه، مه سیح بانگ كاته لای خوئی نان و خوانیكي ناوازه ی پیشكesh بکات به لكو بتوانی رینگای پی بگۆرۆ و بیهیتته ناو ریزی خوئانه وه كه مه سیح ههستی کرد، له ناو دهروونی كابرادا چی هه یه، بریاریدا، وانه یه کی باشی تی بگه یتنی.

بی ئه مه ی دهسته كانی بشوات، دانیشه سهرخوانه كه نان بخوات كه كابرآ پرووی خوئی گرزکرد، مه سیح پتی گوت: (فه ریسیه كان! ئیوه هه دیوی دهره وهی جامه كه پاك ئه كه نه وه كه چی هه ناوی خۆتان به دل پسییه وه ئه هیلته وه... ئیوه كاری پروالته ئه كه ن... ئیوه وهك ئه و گۆرانه وان كه له دهره وه (سپییكاری كراون... كه چی له ناودا پرن له ئیسكوپروسکی رزبوو گه نیو و بۆگه ن!...)...

دهوله مه نده كان و چوونه به هه شت!

مه سیح به وهی زانی كه زۆری نه ماوه له جیهاندا بمیتته وه... ههستی به وه یهش کرد كه پتویسته له سه ری شاگرده كانی خوئی وا فیری ئایینه كه ی خوئی بکات، كه بتوانن له پاش مردنی خوئی، نامه ی خوا بیه كه ی ئه و بگه یتن به جیتی خوئی.

به نده كانی ئایینه كه ی خوئی بۆ روشن كرده وه، له بابته گیروگرفته كانی كۆمه لایه تییه وه، وهك ژن هینان و بی ژن و بی میددی و به ره لاكردن. یه كیكیان لیتی پرسیی، گوتی: (ئه و كه سه ی مه به سه ی ئه وه بی خوی دل خوئی بکات، کامیان بکات باشتره، ژن بهیتنی یان به بی ژن بمیتته وه؟)

ئه ویش وه رامی دایه وه گوتی:

(هه كه سه ی به ئاره زووی خوئی هات و خوئی رزگارکرد له په یوه ندیی خیزانی و گه روگیتچه له كانی، به و مه به سه ی خوئی ته رخان بکات بۆ فرمانی خوی خوئی... لای خوا خوشه ویست تر ئه بی... هه ندیک ئافره تیش مناله كانی خوئان به باوه شه وه گرتبوو، هیتا بو یانه لای مه سیح پیرو زباییان لی بکات و دهست به سه ریاندا بهیتنی.

كه شاگرده كانی خه ربك بوون به ره به ستیان بکه ن له هاتن مه سیح تیی خورین گوتی: (بهیتن بام مناله كان بیته لام به ره به ستیان مه كه ن له هاتن چونكه باره گای ئاسمانی بۆ ئه و جۆره كه سانه ته رخان كراوه)...

پاشان له وه دووا، بۆ كۆمه له كان، كه خوا چه ند خه می مرۆف ئه خوات گوتی: (ته نانه ت ئه و چۆله كه یه يش كه به بیته چوویه ك ئه فرۆشری، له بیری خوا ناچیتته دهره وه...)

ته نانه ت تووکی سه ریشتان لای ئه و ژمیراوه... هه موو كه سیک هه رچه ندی كه م بی لای خوا نرخي ناوازه و بی هاوتای خوئی هه یه)...

پاشان خه فته خواردنی خوئی بۆ گیتراوه له بابته دل ره قی دهوله مه نده كانه وه دهریاره ی هه ژاره كان.

لاویکی دهوله مه ندیش پتی گوت: (چی بکه م باشه بۆ ئه وهی ژیانی تا سه رم دهست بکه وئی؟).

مه سیحیش پتی گوت: (ئامۆزگارییه كانی خوا له بهر بکه) لاوه كه يش گوتی: (هه ره له منالیمه وه هه مووم له بهر کردوون!)... مه سیحیش به پروویه کی خوشه وه سه پیری کرد و پتی گوت: (برۆ هه رچییه كت هه یه بیفرۆشه و نرخه كه ی دابه ش بکه به سه ر هه ژاراندا. پاش ئه وه دوام بکه وه)... كوره كه يش به دلتيكي شكاو و خه مباره وه كشا به دواوه و رۆیشه وه كوره كه له دهوله مه نده كان بوو له ویدا مه سیح واژه به ناو بانگه كه ی خوئی فه رموو، گوتی: (چوونی حوشتریک به كونی دهرزیه كا ئاسانتره له وهی كه دهوله مه ندیک بچیتته به هه شته وه!)...

مه سیح مه به سه ی له وشه ی (كونی دهرزی)، كونی دهرزیی راسته قینه نه بوو مه به سه ی له و درزه ته نگه بوو كه له دیواره گه وره كانی شاره كه دا پهیدا ئه بوو، له كاتی دهرگا كرده وهی ئیواراندا، كاتی كه ته نگه چه له مه به سه ی په له په ل پرووی بدایه و پتویسته به كرده وهی دهرگا كه بكردایه چونكه درزی دهرگا كه ئه وه نده ته نگ بوو مه گه ر حوشتره كه هه رچی باریکی پتویه لیتی بكرایه وه و به كۆششیکي زۆره وه پالی پتوه بنرایه، ئنجا ئه چووه ئه و دیو دهرگا كه وه!...

پاش ئه وه وانه یه کی تریشی فیرکردن له بابته چا و پۆشی و گونا ه به خشینی كه سانی تره وه یه كیكیان لیتی پرسی: (ئه بی رۆژی چه ندجار چا و له گونا هی برا كه م بپۆشم؟ رۆژی حه وت جار؟)... كه مه سیحیش فه رمویی: (ئه. حه فتا جار ئه وه نده ی حه وت جار!)...

مردوو زیندوو نهکاتهوه!

له (مهریهم) و (مهرثا) یشهوه نامهیهک هات بۆ مهسیح که (ئهلیعازری) ی برابان کهوتوو له جیگادا نهخۆشه مهسیح (ئهلیعازری) برابانی خۆش ئهویست لهگهڵ ئهمهیشا، خۆی خایاند، درهنگ چوو بۆلای مهبهسی لهو درهنگ چونهش ئهوهبوو که باوهپیی شاگردهکانی خۆی بههیتتر بکات لهپاش دوو رۆژ پینی گوتن: (ئهلیعازری خۆشهویستمان مردوو بهلام من ئهچم له خهو رای ئهپهپینم)... که گهیشته مالى خیزانهکه، (مهرثا) بههلهداوان خۆی گهیانده لای مهسیح مالهکهی بهجی هیشت له شیهون و گرباندا بهزمانیکی پرگلهیهوه بهمهسیحی گوت: (گهورهه، ئهگهر تو لیره بوویتایه، براههه نهئهمرد!) ئهویش وهرامی دایهوه گوتی: (براکهت راست ئهپینهوه)... ئهویش گوتی: (منیش ئهوه ئهزانم که له رۆژی راست بوونهوه^(۱)) ئهویش وهک ههموو کهسیک راست ئهپینهوه)... بهلام مهسیح وهرامی دایهوه گوتی: (منم رۆژی راست بوونهوه منم ژبان ئهگهر تو باوهپت بهخوایی، گهورهیی خوات چاوپتی ئهکهوئ!)... پاش ئهوه (مهریهم) یش هات بهلایهوه و لهبهر پییدا خۆی نوشتاندهوه ئهویش دهستی کرد بهگلهیی و شین و گربان مهسیح لیتی پرسی: (له کویتان داناوه؟).

که (مهریهم) گۆری براههی خۆی پيشاندا، مهسیحیش دهستی کرد بهگربان... پاشان گوتی بهردی سهه گۆرهکهی لابهه که بهردهکهیان لابرده، سهیریکی ئاسمانی کرد و له خوا پاراپهوه، گوتی: (ئهی باوکی ههموان، بۆ ئهمهی ئهه تهوهپه باوهر بهوه بکات، که تو منت بۆ ئهوان رهوانه فهرمووه، تکات لێ ئهکهه بهئاواتی خۆم بگهپینه)... بهسهه ئهوهدا پشووپیکی بێ دهنگوسهنگی سامناک رۆیشت، ئنجا مهسیح بهدهنگیکی یهجگار بلندهوه قیژاندى گوتی: (ئهلیعازر ههستهه بیره دهرهوه!)... زۆری بێ نهچوو، مردوو که بزوتتهوه پاشان راستبووهوه و ههستایه سهه پێ مردوو پۆشهکهی هیشتا لهبهردابوو!... مهسیحیش گوتی: (مردوو پۆشهکهی لێ بکهنهوه، بام برواتهوه مالهوه!).

ئهوهیش ئاسانه که زیندووکردنهوهی (ئهلیعازر) بهپیترتیه پيش چاو، که چ کاریکی کردبووه دلێ نهتهوهوه لهپاش ئهمهی که لهپشت لاشهکهیهوه رۆیشتبوون تا بهخاکیان سپاردبوو!... ئهه کارهساته گهلیک ئهنجامی زرنگ کاریی گرنگ و بهسامی لیهو چاوهروان ئهکرا!...

ئهگینا چ ریزوسامیک بۆ سههۆکهکان و پیاوه ئایینهکان و سههرداره کاربهدهستهکان ئهمایهوه، که ههرچی نهتهوه ههیه، ههمووی هۆگری مهسیح بێ؟!...

ببجگه لهوه، بیروباوهرهکانی مهسیح کاربان ئهکرده سهه رهوشت و خووه ئایینهکانیان که پارهیکی زۆربان بێ کۆنهکردهوه جا ئهگهر بپتو دهسهلات و هیتزی ئهوان کهم بپیتهوه، فهرمانهروایی رومایش روویان لێ وهرتهگپیری و لهگهڵ مهسیحدا ئاشنایهتی پهیدا ئهکات و کاروباری نهتهوهکه بههۆی ئهوهوه ههڵ ئهسوورپینتی، که وای لێ دێ ههر ئهوه بهنوینهری نهتهوه بزانی!... کهواته سهه سوورمانی بێ ناوی که بزانی، خهوه له چاوهکانی (قیافا)^(۱) دا نهماوو، که زاوای سههۆکی پیاوه ئایینهکانی جوولهکهکان بوو له ئهنجامی ئهه خهموپهژارهپیدا، (قیافا) تووشی نهخۆشیهکی ریحۆله بووبوو ههرچهند نانی ئهخوارد، ئهوه ژانهی بێ ئهگهیشته!...

دوایی لهپاش راوپیژتیکی دوورودرێژ، قیافا بریاریدا لهگهڵ دهست و پیتهوندهکانیا که (چاکتر ئهوهپه یهکیک بمری له نهتهوه، نهک نهتهوهکه ههمووی!).

بهلام لهوکاتهدا، مهسیح خهریکی ئهوهبوو، که له شاگردهکانی خۆی بگهپینتی، که ئهوه رۆژه نزیک بۆتهوه، بکهوپیته ژیر چنگ سههۆکهکان و پیاوه ئایینهکانهوه، که ئهمانهپیش ههتا پیتیان ئهکری تازاری ئهدهن تا گیانی لهبهه ئهبرن... بهلام له رۆژی سیتیهمدا له گۆردیتته دهرهوه!...

پهشیمان بوونهوهی (زهکای دهیهک کۆکهروهوه)

رۆژی جهژنه گهورهکه هات. ئهوه جهژنهی که ههموو نهتهوهکه روویان ئهکرده (ئورشهليم)، بۆ سهردان له پهیکههگهه و پيشکهش کردنی (بهرخ)ی جهژن، بهپۆنهی بیروهههیری دهبازبوونی نهوهی ئیسرائيلهوه له خاکی (میسر) و رزگاربوونیان له دیلی و بهندهی مهسیح و شاگردهکانیشی خۆبان نامادهکرد بچنه (ئورشهليم) بۆ رابواردنی رۆژهکانی جهژن له پهیکههگههیدا، بهچهشنی ههزاران کهسانی تر که بۆ ئهوه مهبهسه هاتبوونه ئهوی بهلام شاگردهکانی پهیبان بهوه نهبرد که مهسیح مهبهسی لهم چوونه چیهه و ئهنجامی ئهه سهه لیدانه بهچی ئهکات، کهچی مهسیح ئهوهپیشی بیرخستبوونهوه که تازاری ئهدری...

(۱) قیافا: سههۆکی پیاوه ئایینهکانی جوولهکهکان بوو که فرمانی مردنی بهسهه رهزرتی مهسیحدا دا.

(۱) رۆژی زیندوو بوونهوه (یوم القيامة)یه که لیرهدا هاتوو.

جا له و کاته دا که کۆمه له که بیان به ناو شاری (ئه ربحا) دا تێ ئه په پری، پیاویک هه بوو، ناوی (زه کا) بوو، ئه یویست مه سیح بیینی به لّام ئه وه نده کورته بنه بوو، کۆمه له کانیش ئه وه نده به چری و پری له ویدا کۆبوو بوونه وه، هه رچه ندی ئه کرد نهی ئه توانی چاوی به مه سیح بکه وی دوا بی ناچار بوو هه لگه را به دره ختی کدا (زه کا) سه رۆکی ده یه ک وه رگه کان بوو، که ده یه کی هه موو شتی کیان وه رته گرت به خوارده مه نی و کشتوکالی شه وه، بۆ که لکی فه رمانه وایی رۆما جا له بهر ئه وهی (زه کا) ئه م فه رمانه ی پێ سپی رابوو، نه ته وه حه زیان لی نه ئه کرد، به چاوی سه وکی شه وه سه یریان ئه کرد له بهر ئه وه ئه وانه ی له ویدا کۆبوو بوونه وه، سه یریان یه جگار سه وریا له وهی که مه سیح له بن دره خته که وه تی په پری گه فوگۆی له گه ل (زه کا) دا کرد مه سیح تیی خۆری: (زه کا! تا زوه بی ره خواره وه چونکه پتی وسته ئی مرۆ له مالی تۆدا بپنمه وه!...)... په کوو له و خۆشییه ی که که وته دلّی زه کا وه وه!... چونکه زه کا ی نه نگه ویست و که نه فت کراو، به م قسه و کرده وه یه ی مه سیحه، سه ره به رزیه کی گه وری ده ست که وت... فه رسییه کانیش هه تا بلّیت به مه قینیان هه لساو پشیان خواره وه چونکه ئه وه یان زۆر پێ ناخۆش بوو که مه سیح بچیتته مالی یه کیکی وا وه که به (گونا بهار) یان ئه زانی!...

به لّام چوونه ماله که ی (زه کا) له لایه ن مه سیحه وه، کارێکی گه وری کرده دلّ و ده روونی خاوه ن ماله که وه چونکه له به رانه وه ی سه رلی دانه که دا، زه کا هه ستایه سه ر پێ و گو تی: (خوای گه وری، تۆ ناگات لی بی، ئه وا نیوه ی سامانه که م ئه به خشم به هه ژاران خو ئه گه ر به دگۆبیم له یه کیکی ش کرد بی، ئه وا چوار ئه وه نده ی ده ستیا وه که ئه ده مه وه!)

مه سیح له کاتی گه شته که یا بۆ (ئور شه لیم)، به لای گوندی (بیت عه نیا) دا تێ په ری له مالی پیاویکا حه سایه وه نان به خوات، ناوی (سه معان) بوو (مه ریه م) ی خوشکی (ئه لبعازر) یش ها ته پیشه وه، له بهر پتی مه سیح دا نیشت (ئه لبعازر) خویشی له ته نیشت مه سیحه وه دا نیشت بوو مه ریه می ش شو شه یه کی پر له گولاوی نرخ گرانی کرده وه و رشتی به سه ر پتییه کانی مه سیح دا پاشان به پرچه درێژه ره شه شو پروه که ی قاچه کانی مه سیحی سه ری...

فه رسییه کان به چاویکی پر له پشم و قینه وه سه یریکی یه کترین کرد به تابه تی (یه هوو دا) یش که شاگردیکی مه سیح بوو و کرابوو به پاسه وان و سه رکاری سنووقی هه ژاران، که ئه ویش دزیک بوو بۆ خو ی، وه ک ئه وان سه یرکردنه پرپشم و قینه ی کرد پاشان له ناو خو باندا ئه مه یان گو ت: (ئه م ده ست بلاوی و پا ره به فیرۆ به خت کرد نه وه ی بۆ چیه ؟

ئهی ئه وه چاکتر نه بوو، شووشه گولا وه که به رۆش ری و نرخه که ی له سنووقی هه ژاران دا دا بیری؟)

به لّام مه سیح، هه ستی پێ کردن، بیری له چی ئه که نه وه پتی گو تن: (ئپوه بۆچی ئه م ئا فه ته ته نگه تا و ئه کن؟... ئه و بۆیه کا ئه وه ی کرد که ئاماده م بکات بۆ ناشتن له گۆردا... منیش پیتان ئه لیم که هه تا (ئینجیل) له ناو دا بپنیتته وه، یادی کرده وه ی ئه م ئا فه ته ی تبا ئه کریتته وه!...)...

باره گای زیندوو له یه ک شه مه ی لقی دارخورمادا

رۆژی دوا یی مه سیح ده ستی کرده وه به رۆشیت بۆ ئور شه لیم ئه و رۆژه، رۆژی یه ک شه مه ی پیت جی جی گه وری بوو مه سیح شا گرده کانی خو ی هه ر له گه لدا بوو ریگا که پر بوو بوو له وانیه که بۆ بیینی ئور شه لیم و په یکه ر گاکه ی ها تبوون هه ریه که یان لقی دارخورمایه کی به ده ست وه بوو به لّام ئه وه ی که بۆ شا گرده کانی مه سیح ده رته که وت ئه وه بوو که ئه وه گه شتی که بۆ سه رلی دانی په یکه رگای ئور شه لیم دا نرا وه، تا به پونه ی جی جی هه ره گه وریا نه وه ئا هه نگ بکه ن ئه می ش ئه نجامه که ی به وه گه یشت که ناو بیری (گه وری ترین سه رکه وتن له می ژوو ی هه موو جیهان دا)... هه ر ئه وه نده کار وانه که گه یشته (چیای زه بتون) که نزیک به پای ته خت بوو، هه ر که سه ی له ویدا بوو، هه موو نه ته وه که، له ملاو له ولای مه سیح کۆبوو نه وه هه ریه که یان چله دار خورمایه کی به ده ست وه گرت بوو، بۆ مه سیح یان را نه وه شان د، پیتان ئه گو ت: (ئهی ئه و که سه به رز و پی رۆزه ی که به ناوی خوا وه ها توو بته ناو مانه وه، ئامۆژگاریه کانتان پێ به ره موو)... پاشان ده ستیان کرد به را خستنی جلوه رگه کانیان له ناو ریگه که دا... ئه و سه ر گوروش تانه ی که له با به ت گه وریه ی و رازا وه یی باره گای (چار = قیصر) ی رۆما وه ئه یگ پنه وه، له کاتی تێ په رپوونیا به ژیر که وانه کانی سه رکه وتنیا له ناو پای ته خته که ی خویدا، هه رگیزا و هه رگیز ئه وه یان له باردانیه که گه وریه ی و رازا وه یی و شوخ و شه نگیی باره گاکه ی مه سیح پیشان بدن، که هه مووی له ناو، کو تو پر له تاو پکدا دروست بوو و دامه زرا!... له پاش ئه مه ی مه سیح یه کیکی بوو له هه زاران خواناسان که بۆ سه رلی دانی په یکه رگای ئور شه لیم ئه چوو، له پر بوو به سه رۆکی ئا هه نگه که. هه رچی نه ته وه هه بوو، چاوی پرپووه ئه و!...

که کۆمه له که، به خو بان و باره گایانه وه گه یشتنه کۆری به رده می په یکه رگاکه، هه رچی منال هه یه له مه سیح کۆبوو نه وه به ده نگیکی به رزه وه پیتان گو ت:

ئەى مەردى پېرۆز، ئەى نەوہى داوود پېغەمبەر، بفرموو ئامۆزگاريمان بکە!... بەلام سەرۆکەکان و پياوہ ئايىنيەکان، ئەوہندەى نەمابوو لە داخانا شەق بىەن لەبەرئەوہ بريارياندا ئەندازەيەک بۆ ئەمە دابنن!... لەو کاتەدا کە پەيکەرگاکە پريوو لە ھاوييروباوہرانی مەسيح، بيجگە لەوان، ژمارەيەکی زۆريش لەبيگانەکان ھاتبوونە ئەوئ، ھەر بۆ ئەمەى چاويان بەم پېغەمبەرە سەيرە بکەوئ!...

دوژمنەکانى مەسيح ويستيان تووشى داويکى بکەن!...

لتيان پرسى: (ئايا ئيمە باج بەدەين بەچار؟)...

پرسەکە، تەلەيەکی تيا دانرابوو بۆ مەسيح، ئەگەر مەسيح بيگوتايە: (باج مەدەن بەچار)، شاھەنشاهی رۆما، لە کوشتن کەمتری لئى نە ئەکرد چونکە سزای ھانەدانى نەتەوہ بۆ سەرکيشى لە فەرمانرەوايى کوشتن نەبۆ ھيچى ترنيە!... خو ئەگەر بيشى گوتايە: (باج بەدەن بەچار)، ئەوا ھۆگرى و خوئشەويستى نەتەوہى لە دەست ئەچوو چونکە ئەو بۆيەکا خوئشەويست بوو لای گەل، کە دوژمنى زۆردارى و دوو روويى بوو!...

مەسيح دەموودەست لە مەبەسى خاوەن پرسەکان تئ گەيشت، ئنجا گوتى: (پارچەيەک دراووم پيشان بەدەن... ئەم وینەيەى تيايەتى ھى کيتيە؟) ... گوتيان: وینەى چارە... ئەويش گوتى: (کەواتە، ھەرمافيتک چار ھەيەتى بیدەنتى ھەر مافيتکيش خوا ھەيەتى بیدەن بەخوا!)

رۆژى دوايى کە بەر رۆژى پينج شەممەى ۳۰/۴/۷ زانين ئەکەوت، مەسيح دەستى کردەوہ بە وتاردان لە بابەت ئايىنە تازەکەى خوئەوہ... جيگای وتاردانەکەى پەيکەرگاکەبوو... (حەنانيا) سەرۆکى پياوہ ئايىنيەکانى جوولەکەکانيش، لە پەنجەرەى ژوورەکەى خوئەوہ، گوتى لە دەنگە دەنگ و بزووتنەوہى نەتەوہ بوو، کە لە دەرەوہ ئەھات ھەرەھا گوتى لە دەنگى ھاتنى ھەزاران کەس بوو کە بۆ گوتى گرتن لە قسەى ئەم پېغەمبەرە تازەيە ھاتبوونە ئەوئ لە پير (قيافا)ى زاواى ھاتە ژوورەوہ و دەستى کرد بەگفتوگۆکردن لەگەلئيا، لە بابەت ئەو تەنگوچەلەمەيەوہ کە بوونى مەسيح بۆي پەيداکردبوون کە مەسيح چەند بۆتە جيگای مەترسى بۆ ساپە و پاپە و سامانى خوئيان و کۆمەلە و دەستەبان کە مەسيح چۆن بىرى ھەژارەکان رۆشن ئەکاتەوہ لە بابەت ئەو جياوازيە گەورەيەى کە ھەبە لە ناوہند خوئيان و دەولەمەندەکاندا ھەرەھا کردەوہ گەورە و بلندەکانى مەسيحيش چۆن بوونەتە ھۆى ھۆگرى نەتەوہ بەخوئەوہ!... نەتەوہ تايەت لە

مەسيح کۆئەبیتەوہ... ھيژى مەسيح و دەسەلاتى مەسيح، تاديت پەرہ ئەسپين لەناو نەتەوہدا!... لەويدا (حەنانيا) ھەلى داين گوتى: (کە کار گەيشتە ئەم ئەندازەيە، پيويستە ئەم پياوہ بکوژئ ئەبى زوويش بکوژئ نەوہک نەتەوہ وريا ببيتەوہ و لە داخانا پرکيشى بکات و شوپش بنيتەوہ!...

جا لەبەرئەمەى کە بريارى کوشتنەکەى مەسيح، ئەبى لەلایەن سەردار (بيلاطسى بەنطى)^(۱)یەوہ پەسند بکرى، وامن جيەجى کردن و رتيک خستنى ئەوہ بۆ تيگەيشتوويى و ھونەر مەندىيى خوئ بەجئ ئەھيتم!

(قيافا)يش پيى گوت: (چارەى ئەم کارەم دۆزبووہتەوہ خوئ لەگەل شاگردىکى مەسيحدا رتيک خستووہ، کە ناوى (يەھوداى ئەسخەر يووطى)یە. ئەم پياوہ بەلئىنى داومئ کە بالبازەکان لە جيگای مەسيح و لە مەسيح خوئى ئاگادار بکات نەوہک لە کاتى گرتنيا سەريان لئى تتيک بچئ و لە ناو ئەو کۆمەلە گەورەيەدا (بەھەلە کەسيکى تر بگرن!...)...

پاش ئەوہ (قيافا)، (يەھودا)ى بانگ کردە لای (حەنانيا)^(۲) کە بيىنئ يەھودايش، دووبارە بەلئىنى پئ دانەوہ و ئەوہيشى گرتەوہ ئەستۆى خوئى کە مەسيح بداتە دەست بالبازەکان بەلام بەمەرجئ پەيمانى بەدەنتى کە مەسيح ئازار نەدەن.

ھەر ئەوہندەى لئى بکەن کە لەژئير چاوديرى ياساؤلەکاندا دايننن!...

بيجگە لەوہ (يەھودا)، دانى نا بەدل چاکى و کردەوہ پاکى مەسيحدا ھەرەھا ئەوہيشى دەربرى، کە باوہرى بەھەموو کردەوہ و کارتيکى مەسيح ھەيە... بەلام کە لتيان پرسى: ئەى ھۆى ناپاکيت چيە لەگەل مەسيحدا؟! گوتى: لەم دوايىدا لە بابەت ئاسمانەوہ و بارەگای خوايىوہ قسەى سەير سەيرى ئەکرد!... کە ئەم چاوپيکەوتنە تەواويو، (حەنانيا) سى پارچە دراوى زيوى بەخشى بە (يەھودا) لە پاداشتى ناپاکيەکەيدا. يەھودايش، لەپاش کەميک بەرپەرچ دانەوہ، بەخشيشەکەى لئى وەرگرت!...

(۱) پيلاطس بەنتى: فەرماندارى رۆمانى جوولەکەکان بووہ (۲۶-۳۶ز)، مەسيحى دا بەدەستەوہ تا

بيکوژن، دوايى خوئى لەوتوانە گيل کرد و خوئنەکەى لە ئۆئالى خوئى دامالتى.

(۲) حەننن: سەرۆکى پياوہ ئايىنيەکانى جوولەکەکان بوو (۶-۱۵ز) و خەزورى (قيافا)یە، بەر لەوہى مەسيح دادگايى کرئ ھيتايانە بەردەم ئەم.

شیوی خوایی... دوايي

که ئیواره داها، مەسیح لە گەڵ شاگردەکانی خۆیدا دانیشتی شتیوان لە گەڵ بخوات ئەوانە کەسیان بەبیریاندا نەئەهات کە ئەم شیوه، دوامین شیوه کە لە گەڵ مامۆستا کە یاندا ئە یخۆن دەستیان کرد بە مقۆمقۆ لە ناو خۆیاندا: ئاخۆ کامیان لە هەموویان گەورەتر دەرئەچێ؟!... مەسیحیش نەیهیشت ئەم هەلە لە دەست بدات ویستی دوامین وانەیان فێر بکات لە بابەت خۆکەم پیشاندا نەوه^(١) پەشتەمالێکی لە خۆبەوه پێچاو ئاوی کردە ناو لە گەنیکەوه پاشان دەستی کرد بە پێشستی شاگردەکانی خۆی ئنجا پێی گوتن: (ئێوه بانگم ئەکەن مامۆستا و گەورە جا کە من مامۆستا و گەورە ئێوه بم و پیتان بشۆم، ئە ئێهێ ئێوه چەند پێی یە کتر بشۆن؟!)...

شاگردەکان سەبیریان کرد (یەهوذا ئەسخەر یووطی)، سەر راستی سنوقی هەژاران، پەشوکاوه خۆشی جەژنە کە ئێوه دیارنییه!... کە دەستیان کرد بە شیوخواردن، مەسیح پێی گوتن: (یەکیک لە ئێوه یه، کە من ئەدا بە دەست دوژمنە کانهوه!)... ئەوانیش بە سەر سورمانیکەوه سەیری یە کتریان کرد.

پاشان (یوحەننا) لێی پرسی: (کامان ئەوه مان لە دەست دێ، گەورەم؟)... ئەویش فەرمووی: (ئەوه کەسە پاروویەکی لە چیشته کە بۆ هەل ئەکیشم و ئەیدەم!)... پاشان پاروویەکی لە چیشته کە هەلکیشاو دایە دەست (یەهوذا)!

پاشان گوتی: (حەزم ئەکرد، ئازاریان نەدامایە تا نانی جەژنیشم لە گەڵ ئێوهدا ئەخوارد!)...

پاش ئەوه نانیکی گرت بە دەستهوه و شکاندی، پاشان سوپاسی خۆی بە جێ هێنا ئنجا گوتی: (وەرگرن، بێخۆن ئەمە ئەو لە شەمە کە لە پێناوی ئێوهدا بەختی ئەکەم هەرچەند، نانتان خوارد و یادی منیشتان کردوه، وا بکەن)... پاش ئەوه پر جامیک مەیی تری هەلگرت بە دەستهوه پێشکەشی شاگردەکانی خۆی کرد گوتی: (ئەمە لە ناو خۆتاندا دابەش بکەن چونکە ئەم جامە بریتییە لە سەر دەمی نوێ من لە پێناوی ئێوهدا خۆینی خۆم ئەکەمە کاسهوه هەرچەند بە ناوی منەوه مە تان خواردوه، وەها بکەن)...

ئەوانیش هەموو دەستیان کرد بە خواردن و خواردنەوه... تەنیا یەهوذا نەبێ کە خۆی لێ دەریازکردن و دوورکەوتەوه!

(١) خۆکەم پیشاندا: (تواضع) یان (خاکی).

پەیکەرگایان کردبوو بەبازاری سووخور و کوتر فروش!

هەر وهک ئەو قسانە لە جیاتی مالت ئاوی کردن و جیا بوونەوه بووبێ لە ناوێند مەسیح و خۆشه ویستەکانی ئەم جیهانیدا وابوو. لە گەڵ ئەوه یاشدا پرپوو لە ئامۆژگاری بۆ ئەوانە لە دواي خۆبشییهوه ئەهاتن لە باوهر کەران بە نامە کە و ئەوانە یاش کە سەر بە ئەو بوون... لەو بابەتانی کە ئەو شەوه بە شاگردەکانی خۆی گوت ئەمە بوو: (ئەمە ئامۆژگاری من بۆ ئێوه: هەر وهک من ئێوهم خۆش ویستوه، ئێوه یاش یە کتر بیتان خۆش بوئ چونکە لە کۆری خۆشه ویستیدا، هیچ شتیکی ناگاتە ئەوهی کە پیاو خۆی بەخت بکات بۆ ئەوانە خۆشی ئەوین جا ئەگەر ئەم ئامۆژگارییهی منتان بە جێ هێنا، ئەوا منیش بە دەست و خۆشه ویستتان ئەزانم)...

(پەترۆس) یاش پێی گوت: (گەورەم، من ئامادەم لە گەڵ تانم تەنانەت ئەگەر بزنام بشم گرن یاخود بشم کوژن، واز ناھێنم هەر لە گەڵ تانم!)...

مەسیحیش گوتی: (پەترۆس! وا من پیت ئەلیم، هەتا کە لە شیری بە یانیان ئەخۆین، تو سی جار ئەلپیت من مەسیح ناسم!)... تا ماوێهەکی تریش هەر ئامۆژگاری ئەکردن و فێری بیروباوهرەکانی خۆی ئەکردن پاشان لە گەڵ هەموویاندا چوو دەر وه، ناو باخچە یەک، کە پێیان ئەگوت (جیشمانی) ئا لەو کاتەدا، گە لە کۆمەکی کەرەکان، کە بە دزییهوه داویان بۆ مەسیح ئەنایهوه تیی کەوی، و اتا (حەنانیا) و (قیافا)، هەر دوویان هەستیان بە وه کرد کە پێویستە تا زوو بە دکارییه کە خۆیان جیبه جێ بکەن... ئەگینا چست و چالاکي مەسیح و کارگوزارییه کە و کاربگەری بیروباوهرەکانی، لەوانەن کە دوا رۆژی چینه ئەریستۆگراتییەکیان پر لە تەنگوچە ئەمە و کارساتی سامناک بکەن!...

لە بەر ئەوه (حەنانیا) سواری گالیسکە کە خۆی بوو شاپلپتە هەلگەرەکان لە پێشیهوه ئەرۆشتن... هەندێک لە پیاو کانیسی لە پشتیهوه ئەرۆشتن... رۆشیت و روهی کردە کۆشکی (بیلایسی بەنطی)... کەچی لە دلا هیچ حەزی لێ نەئەکرد، لە بەر ئەوهی کە ئەو نوینەری هێزی رۆمابوو، کە فەرمانرەوایی بە سەر خاکی جوولە کەدا ئەکرد... هەر وهها لە بەر ئەوهی کە ئەویش حەزی لە جوولە کە نەئەکرد... کاتێ گە یاشته کۆشکە کە، دەرگایان بۆ کردوه ئەویش چوو ژووهره نیوکاتیکی پێ چوو بە گەشی و روه خۆشیه کە وه هاتەوه دەر وه... لە (بیلایس) ئەوهی دەست کەوتبوو، کە هەر کاتێ بریار نامە کوشتنی مەسیح هاتە بەردەم پەسندی ئەکات!...

که (حنانیا) گه‌یشته‌وه مالتی، کۆمه‌لیک کریکاری در و به‌دخوی دی، (قیافا) ی زاوای بۆ ئەوه کۆی کردبوونه‌وه له‌ویدا که هه‌رکاتێ ئاره‌زووی کرد، بیان کات به‌گژ ئەوه که‌سه‌دا که خۆی ئەیه‌وێ تازاری بدات به‌ته‌نشت ئەوانه‌یشه‌وه هه‌ندی له‌ پیاوه ئاینیه‌یه‌کان کۆبوونه‌وه، (قیافا) به‌دناوی کردبوون به‌وه‌وه که له‌ فرمانی خۆباندادا که‌م ته‌رخه‌مییان کردووه.

ئه‌گینا مه‌سیح رایه‌ی نه‌ئه‌که‌وت بێ په‌روا بێته‌ ناو په‌یکه‌رگا‌که‌وه و میزه‌کانی دراو فرۆشه‌کان هه‌لگێرتنیته‌وه و، کۆتر فرۆشه‌کان و مه‌ر فرۆشه‌کانیش له‌ په‌یکه‌رگا‌که‌ ده‌ر بکات.

ئهو قسه‌یه‌یش بکات، بلتی: (خانوه‌که‌ی من، بۆ نوێژ دانراوه و په‌رستگای پێ ئەلین، که‌چی ئیوه‌ کرۆوتانه‌ به‌ئه‌شکه‌وتی دزان!...)...

بێجگه‌ له‌ دوو کۆمه‌له‌یه، (قیافا) تێپێکی چه‌کداری رۆمانیشتی ئاماده‌کردبوو، بۆ ئەمه‌ی له‌ پێش ئەو کاروانه‌ رێکخراوه‌وه برۆن خۆی گه‌یاندبووه ئەندامه‌کانی کۆری سه‌رۆکه‌کانیش بۆ ئەمه‌ی میسکیان ئاماده‌ بکات بۆ ئەو کارساتانه‌ی که‌ چاوه‌روان ئەکران روو بدەن!... زۆری پێ نه‌چوو، (یه‌هوذا) ئەسخه‌ر یووطی) گه‌یشته‌ جێ، بۆ ئەمه‌ی کۆمه‌لی گه‌له‌کۆمه‌کی که‌ره‌کان بگه‌ینیته‌ ئەو جێگایه‌ی مه‌سیحی لێیه‌... ئنجا (حنانیا) له‌ زاواکه‌ی خۆی پرسى: (که‌واته‌ تۆ ئاماده‌یت ئەم فرمانه‌ بیه‌یت به‌رپوه‌؟)... (قیافا) یش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: (به‌لێ ئاماده‌م، هه‌ر ئیستا ده‌ست پێ ته‌که‌م!...)...

ناپاکی یه‌هوذا!

شه‌ه‌و بوو. کات له‌ نۆ تێپه‌ری کردبوو تاریکه‌ شه‌وێکی ته‌واوو (یه‌هوذا) له‌وکاته‌دا ده‌ستی کرد به‌ناپاکییه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی ئەو کۆمه‌لانه‌ی هه‌موو گه‌یاند هه‌ر ئەو جێگایه‌ی که‌ مه‌سیح نوێژی تیا ئەکرد و اتا باخچه‌ی (جثیمانی)، له‌سه‌ر چیاى زه‌یتوون!... سه‌ربازه‌ رۆماییه‌کانیش به‌بۆله‌بۆلیکه‌وه له‌ به‌کتریان ئەپرسی: (ئهو هه‌موو کۆلانه‌ و ئەم هه‌موو چه‌کانه‌ ئەبێ بۆ گرتنی په‌کیک کۆبکێنه‌وه؟) که‌ گه‌یشتنه‌ جێگا‌که‌، (یه‌هوذا) له‌ ناو تاریکاییه‌که‌دا چاوی ئەگێرا بۆ مه‌سیح، بیدۆزیته‌وه. دواى دۆزیه‌وه‌ نوشتابوو هه‌وه.

نوێژی ئەکرد ئەیه‌گوت: (ئهی باوکی هه‌مووان، ئەگه‌ر ئاره‌زوو ئەکه‌یت، ئەم جامی ژه‌هره‌م لێ دووربخه‌ره‌وه... به‌لام بام له‌سه‌ر ئاره‌زووی تویی، نه‌ک له‌سه‌ر ئاره‌زووی من!) کاتێ که‌ له‌نوێژبووه‌وه، چووه‌وه‌ لای شاگرده‌کانی که‌ سه‌یری کرد نوستوون و خرپه‌ی خه‌ویان دێ

ئەویش هه‌لیساندن له‌ خه‌و، بۆ ئەمه‌ی نوێژ بکه‌ن... له‌وکاته‌دا (یه‌هوذا) لێی هاته‌ پێشه‌وه‌ و ماچپێکی کرد ئەمه‌یش نیشانه‌یه‌ک بوو، دانرابوو له‌ ناوه‌ند ئەو و ئەو کۆمه‌له‌دا که‌کیشی کردبوون بۆ ئەو، بۆ ئەمه‌ی ده‌ست نیشانه‌ی ئەو که‌سه‌ بکات که‌ ئەیانه‌وی بێگرن!.

که‌ یه‌هوذا ئەوه‌ی کرد، سه‌ربازه‌کان، ده‌مده‌ست هاته‌نه‌ سه‌ر عیسا و گرتیان و خستیان ه‌ پێش خۆیان... به‌لام شاگرده‌کان ترسان و هه‌رایان کرد!... ته‌نانه‌ت یه‌کێکیان کراسه‌که‌ی خۆی به‌جێ هێشت بۆ ئەو سه‌ربازه‌ی ویستی بێگرتی و هه‌رای کرد!...

مه‌سیحیش له‌ناو کاروانیکی ناحه‌زدا کیش کرا تا گه‌یاندرايه‌ کن (حنانیا)، که‌ چاوه‌روانی ئەکرد!... که‌ (حنانیا) مه‌سیحی دی، سه‌ری سوپما له‌ مه‌ندی و به‌سامی ئەو، ئەوه‌یشی زۆر به‌دلچوو که‌ له‌ چاوه‌ گه‌وره‌ گه‌شه‌کانی مه‌سیحدا، پاکی و هێمنیه‌کی وای ئەدی، که‌ نیشانه‌ی پاکی و بێ باکی و ئارامی ده‌روونی بوون!...

سه‌رۆکی پیاوه‌ ئاینیه‌یه‌کانی، (حنانیا)، ده‌ستی کرد به‌ئاراسته‌کردنی تاوان و گونا ه‌ به‌رامبه‌ر مه‌سیح گوتی (هاوتای بۆ خوا په‌یدا کردووه‌!...). پاشان داوای کرد له‌به‌رده‌م دادگادا چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکری!...

له‌وکاته‌دا ده‌نگیکی دلشکاوانه‌ له‌ ده‌می (یه‌هوذا) ئەسخه‌ر یووطی) یه‌وه‌ ده‌رپه‌ری، یه‌خه‌ی (حنانیا) ی گرت و پێی گوت: (ئیه‌وه‌ به‌هاوتا په‌یداکردن بۆ خوا، مه‌سیح به‌دناو ئەکه‌ن؟! ئەی به‌لینیتان نه‌دا به‌من که‌...؟)... به‌لام پێش ئەمه‌ی (یه‌هوذا) قسه‌ی خۆی ته‌واو بکات، سه‌ربازیک په‌لاماری ده‌می داو گرتی، نه‌یه‌یشت ورته‌ له‌ده‌می بێته‌ ده‌ره‌وه‌!... له‌وکاته‌دا مه‌سیح به‌ده‌ستی به‌ستراوه‌وه‌ کیش کرایه‌ جێگایه‌ک که‌ له‌ مالی گه‌وره‌ی هه‌موو پیاوه‌ ئاینیه‌یه‌کاندا بوو که‌ به‌تایبه‌تی بۆ مه‌به‌سی چه‌ند و چوون له‌گه‌لاکردنی ئەو له‌به‌رده‌م دادگادا ئاماده‌کراوو.

شه‌وه‌که‌ی یه‌جگار تاریک و نووته‌ک بوو رێگا‌کان که‌سیان پیا نه‌ئه‌هات، مه‌گه‌ر ئەو که‌سه‌نه‌ی که‌ به‌پاره‌ به‌کری گه‌یرابوون تا مه‌سیح به‌درۆ به‌دناو بکه‌ن!... (په‌ترۆس) یش له‌ دووره‌وه‌ دواى کۆمه‌له‌که‌ که‌وت.

ئنجا که‌ له‌ملاو له‌ولای ناگره‌که‌وه‌ دانیشتن، له‌ مالی گه‌وره‌ی پیاوه‌ ئاینیه‌یه‌کاندا چاوه‌روانی ئەوه‌ بوون یه‌ک به‌یه‌ک بانگیان بکه‌ن تا ده‌رباره‌ی مه‌سیح قسه‌ بکه‌ن. (په‌ترۆس) یش چووه‌ ناویانه‌وه‌ دانیشتن که‌نیزه‌کیک چاوی به‌ (په‌ترۆس) که‌وت، ناسیه‌وه‌ گوتی: (ئهم پیاوه‌یش له‌گه‌ل مه‌سیحدا بوو!...)... (په‌ترۆس) به‌درۆی خسته‌وه‌

گوتی وانیه من له گهڼ مه سیحدا نه بووم!... ته ناهت بهر په رچی نه ویشی دایه وه که مه سیح نه ناسی!...

به دناو کړدنه که دووباره کرایه وه بهر په رچ دانوه کانی (په ترؤس) یش سی جار دووباره کرانه وه دواى نه وه که له شپیری به یانی خویندی... (په ترؤس) قسه که ی پیشووی مه سیحی بیرکه و ته وه، که هاته دی!... خوى پی نه گیرا له وى، له ماله که هاته دهره وه و دهستی کرد به کولی گریان!...

چهند و چوون کردن!

نه و هوله ی که بو چهند و چوون کردن دانرا بو له گهڼ مه سیحدا، له بهر دم دادگادا، پر بو بو له کومه لانی سهیر که ران به ده یان چرای نه وتی تیا دانرا بو، که رووناکیان کړدپه وه نوابزیکه ره کان که ژماره یان خوى نه دا له هفتا که س، دهستیان کرد به دانیشتن له سهر پشتمی نه خشینراو، له شپوه په کی که وانه پیدا دانیشتن.

همه موویان سهری خویمان رانه وه شاندا و دهستی خویمان نه بزواند. سهریان سورما بو له و بانگ کړدنه ناکاوه له ونیوه شه وده دا. بو ته مه ی نه و به ندیبه بخه نه ژیر چهند و چوونی دادگا که وه! ههر له و کاته یشدا، ژماره یه که له نوابزیکه رانی هره زه کار له نریک نه و نوابزیکه رانه وه دانیشتبون، بو ته مه ی ههر نوابزیکه ریک له و نوابزیکه ره پیرانه، له کاتی چهند و چوون کردنی دادگادا نه خووش که وت، یان له په لویو که وت، یان مرد، به کیچ له و لوانه بچیتته چیگای، نه و دک کاری دادگا که بوهستی نه و نوابزیکه رانه، تایینی موسایان له بهر بو. بو هیچ که سیچ ملیان نه نه دا، بو که لله ره قی خویمان و بو ترسی له دهست چوونی سایه و پایه ی خویمان نه بیج!... نه وانه له زانسته کانی پیشکایه تی و کیمیا و ئاسماناسی و چاوبه ست کاری و زمانه کانی رومانی و یونانی و میسری و شتی تربشدا شاره زابوون!...

(حەنانیا) یش له شپوه په کی سامناکدا هاته ژورده وه له سهر پشتمی یه که، له سهر وو همه موویان وه دانیشتن له و کاته دا (قیافا) بانگی کرد: (یه سووعی ناسره یی بیته پیشه وه!)... مه سیحیش نریک بو وه، تا گه یشته ناوه ند دووستون له ستوونه کانی ناو هوله که دا له و کاته دا نه و انیش یه که به یه که هاتنه پیشه وه و به درؤ، نه وه ی فیریان کرابو و دهر باره ی مه سیح گوتیان همه موویان دهریان بری که گوتیان له مه سیح بووه هاوتای بو خوا په یدا کړدوه!... یاخود گوتوویه تی: په یکه رگا که نه رووختی و له سی رؤژیشدا سهر له نوی دروستی نه کاته وه!... یان گوتوویه تی که خوئی کوری خوا به ... هتد.

یه کیچ له و ناگالیبوانه یش که ناوی (نیقودیموس)^(۱) بو، راست بو وه و گوتی: (له میژوودا جاری وابوه که خوا له شپوه ی مرؤفدا خوئی نوواندوه... ئیستایش هیچ شتیک له ئارادانیه، که بهر به سستی نه وه بکات، که نه و وینه یه دووباره بیته وه... پاش نه وه گوتی: ناشی چهند و چوون له گهڼ نه م تاوانباره دابکری، تا چهند که سیکی بو په یدا نه کړی، که له سهری بکاته وه ئنجا دواپی قسه کانی خوئی به وه هینا که وا چاکتره به لای خوینه وه، مه سیح بهر له لای بکری. گوتی: به سیه تی شه و نخوونی من پیرم، پیریبه تیبه که م ناچارم نه کات که هه ر ئیستا بچمه وه ناو چیگاکه ی خووم و بنووم!...)...

په سندی نه که یین... په سندی نه که یین!

نه گهر نه وانه ی له وى دابوون، راپوژیان پی بکرایه، نه بو ده موده ست، له سهر قسه ی نه م کابرایه، مه سیح بهر له لای بکرایه به لام زوری پی نه چوو (قیافا) راست بو وه و، له جلوه رگه ناوازه کانی خوئی نوواند، به که ش و فشیکه وه قیراندی به سهر نوابزیکه ره کاند، نه یویست کاریان تی بکات مه سیحی به دناو کرد به خواناسییه وه که گوتوویه تی: (خوا باوکیتی)... پاش نه وه رووی کرده نویاره بچکوله کان که بو نه م مه به سه داینابوون له وى لی پی پرسین: (نه گهر ئیوه نوابزیکه ر بو نایه چ برباری کتان نه دا به سهر نه م تاوانباره دا؟!)... نه و انیش همه موو به یه که دهنگ گوتیان: (مه سیح تاوانباره هه ل نه گری بکوژی!)... به م ره نگه، (قیافا) ی فروفیللباز و زورزان، نوابزیکه ره کانی تیگه یاند، که نه بی له بریاره که یاندا چ مه به سستی پیک به یین!... له پر (یه هوذای نه سخر یوطی) راست بو وه و قیراندی به سهر یاندا گوتی: (خوا هه ل ناگری نه م پیاوه به گونا هبار دابنری من ناگام لیبه بی گونا هه ئیوه به لیتننانه به جوژیکی تر به مندا که چی ئیستا خراپه ی دهر باره نه که ن ها بگرن نه وه دراوه زیوه کانتان!)... نه وه ی گوت و تووره که که ی به دراوه زیوه کانی ناویه وه فری دایه سهر زه وی هه رچیبه کی تیابو و رژایه خواره وه و بلا بو وه و به ناوه دا تا گه یشته به ریپی (حەنانیا)... پاش نه وه به خه موخه فته و داخکی زوره وه سه ریچی مه سیحی کرد و ریگای بو خوئی کرده وه به ناو نه و همه موو که سانه دا که له ویدا کتو بو بو نه وه دهر بازبو و خوئی گه یانده کیلگه به کی نریکه وه، که له ویدا خوئی هه لواسی به لقه داریکه وه خوئی خنکاند!...

(۱) له نه ندامانی محفله ی جووله که کان بووه و سهرؤکاری ناشتی مه سیحی کرد.

به لّام (قیافا) له برانه وهی چهند و چوونه که یا که له گه لّ مه سیحدا کردی، گه یشته نه وهی که گونا که بچه سپینتی به سهر مه سیحدا و بلتی (مه سیح گونا هباره).

ناویشیکه ره کانیس قسه که ی نه ویان برپاردا!...^(۱) له کاته کانی ده می به ره به یانی رژی هه یینیدا که ۲۷ مانگی گولان (نه پرل) بوو (بیلاطس به نطی) که سهر داریکی رومی بوو، له کوشکه که ی خویدا نه نجامی برپاری دادگاهه ی چاوه روان نه کرد گله یی له به ختی خوی نه کرد که که وتبووه ناو نه و به شه چول و بیابانه ی ناو خاکی شاهه نشاهی رومی که له ویدا هه ره نه وهی ده ست که وتوووه که په یوه نده یی ناوه ند خوی و (هه نانییا) و (قیافا) به ناخوشی میتینته وه.

نه ترسا له وهی که نه گهر به ره نگاری بگردنایه؛ هه ردو وکیان، شورش یاخود پشتیویه کیان له و خا که دابنایه وه و به ده رکردنیا بدایه!...

له پر گوتیان له دنگه دنگیک بوو نه ونده ی پی نه چوو (هه نانییا) و (قیانا) هاتنه ژوووه مه سیحیش له دوابانه وه هات له سه رو شیوه یه وه وا ده رته که وت که له ریگادا به جگار نازاریان داوه به کری گبراهه کان له ری چاویان به ستوووه وه، شه پازلله بان لی نه دا و به تیز پیکردنیکه وه لیبان نه پرسه ی: (پیمان بلتی کی لی داوی؟!...)...

(بیلاطس) له میوانه کانی پرسه ی: چ تاوانیک دراوه ته پال مه سیح... نه وانیش هه ردو وکیان گوتیان: مه سیح نژاوه نه نیتنه وه باج نادات به چار، نه یشلتی من خونکارم، من کوری خوام!... له وکاته دا (بیلاطس) نامه یه کی بو هات له ژنه که یه وه که بوی نووسیوو: (نه که ییت نه م بی گونا هه تووشی نازاران بکه ییت له خه ودا چاوم پیکه وتوووه که هیچ تاوانیک نیه!)... (بیلاطس) له م خه وانیه ژنه که ی سه ری زور سورمابوو که ده رباره ی مه سیح نه یینی که وای لی هاتوووه، به پیچه وانیه سروشتی خوی، دهس و په نجه نه خاته کارو فرمانی فرمانر وایی نه وه وه!...

بانگی کرد، تاوانباره که ی به یینه به رده م که مه سیح هات و بیلاطس ته ماشای کرد، چاوه به سه زمانه کانی مه سیح که پرپوون له تیشکی پاکی و بی گونا هی و هیمنی کاری له دلّی کرد. نجا له خوی پرسه ی: (نه بی من نه م گیانه بکوژم، یان رزگاری بکه م؟!...)... پاشان له مه سیحی پرسه ی: (تایا راسته تو خونکاری جووله که ییت؟!...)... نه ویش وهرامی دایه وه گوتی: (تو و نه لیت به لّام خاکی من له ناو زه ویدا نییه له ناو گیاندایه!...)...

(۱) راسته: قسه که ی نه ویان په سند کرد.

(بیلاطس) باوه ری هینا که مه سیح بی تاوانه هه روه ها چاک و پاکه له به ره نه وه له دلّیدا برپاریدا به ره لّای بکات به تایبه تی له به ره نه وهی که وای نه هاته پیش چا که مه سیح نه مرئی، پیش نه مه ی به داردا بکری چونکه له تاوانیدا نامینتی که به رگه ی نه و نازارانانه بگری که له پیش به دار هه لواسیندا لپی نه کری، وه ک لیدانی، پاشان دارکاری کردنی به قه مچییه که که سه ره که ی بزمار ی پیوه بوو بو پیست بریندارکردنی تا چل جار!... له ویدا، سه ردار، عیسای برد له گه لّ خویدا بو به ره یوانی کوشکه که ی که له ویدا (هه نانییا) و (قیافا) و نه ته وه وه ستابوون چاوه روانی نه کرد...

نه وانیه کویووونه وه له ویدا، که چاویان که وت به (یه سووع) ده ستیان کرد به قاووقیژ و دنگه دنگ، وه ک درنده کان پی پی نه که نین و تیزیان پی نه کرد!... به لّام که (بیلاطس) ده رکه وت، بی دنگ بوون، ورته یان لیوه نه هات. نه ویش راستووه وان پی گوتن: له سه ر تاوانبارکراو، هیچ شتیکی وام نه دوزیوه ته وه، که هه لبرگری له سه ری بکوژری چونکه نه و به ده می خوی نه لیت خا که که ی نه و له زه مین دانیه، له ناو گیاندایه له به ره نه وه نه و تاوانیه که دراوه ته پالی له بابه ت خونکاری خوی وه، به راست درنه چوو... پاش نه وه (بیلاطس) دوابی به قسه که ی خوی و هینا؛ که وچاکتره به لایه وه که یینه وینه که ی تاوانبار کراو، بخاته به رده م خونکار (هیرودس)، تا له سه ر ده ستی نه ودا بپریتنه وه چونکه مه سیح له ناوچه ی (جه لیل) دایه که (هیرودس) خوی فرمانداری به سه ردا نه کات خو مه سیح سه ر به ناوچه ی (نورشه لیم) نیه که (بیلاطس) فرمانداری نه کات... بوله بولکردنی (هه نانییا) و (قیافا) و پیاوه به کری گبراهه کانیان، هه رچه نده له نه ندازه تپه ری، به لّام (بیلاطس) له قسه ی خوی پاشگه ز نه بووه وه!

بیکه به داردا... بیکه به داردا!

هیرودس له ناو یار و که نیزه که کانی دۆستیان دانیشتبوو، نه ونده ی خواردبوو و خواردبووه مه ست بووبوو!...

که مه سیحیان برده به رده می، ده ستی کرد به گالته پیکردنی داوی لی کرد که شاکاریکی خوی له به ر چاویا بنوتینتی!... پاش نه وه تیزی پی کرده وه، به مل که چی و ریزگر تپیکه وه له به رده می مه سیحدا وه ستا و گوتی: (که واته بو خونکاری جووله که ییت؟ خونکاره که م خوا خوشت کا! بوچ وای بی دنگ وه ستاویت سه ری چاوم نه که ییت؟ توبش هه روه ک (یوحه نای مه عمه دان) ی خزمت وایت که که لله م په راند و، (سالومی)

به که لله که یه وه که له سه سینییه ک دانرابوو، سه مای کرد!... به لام من جارێکی تر نه وه ناکه مه وه، که لله ی تو نا په رینم نه وه ندم کردوو و بهس!... خو نه گهر کردنی نه وه هه پتیبست بێ، بام (بیلاطس) نه وه بکات چونکه نه وه گونا هانه ی نه م پیاوه کردویتی، له ناوچه ی (ئورشه لیم) دا روویان داوه، که له ژیر فرمانداریی (بیلاطس) خۆی دایه.

سه ربازه کان ببینه وه نه وه له گه ل خۆتاندا من وام زانی مه سیح جادوو گه ریکه و به چاو به سته کانی توژی ک دلم خۆش نه کات!...).

به ندیبه که هاته ده ره وه و ده رگا داخرا یه وه... به لام (هیرو دس) هه ر به دل په شیوی مایه وه... نه مپهش هه ره وک بیلاطسی لی هات!...

تا وانبار کراوه که برابیه وه به رده م (بیلاطس) نه وه ده مه له لای ژنه که به وه دانیشتبوو، که هه ره شه ی لی کردبوو: نه گه ر بیتو مه سیح نازار بدات، خۆی لی جیا نه کاته وه!...

سه ردار، تا نه هات نه په شوکا، نه ی نه زانی چی بکات!... ئایا ده روونی خۆی و ژنه که ی تهخت بکات، یان ده روونی سه ره که کانی پیاوه ئایینییه کان، که فرماندارییه که ی نه وه به بێ یارمه تیبی نه وان پیک نایه ت!... (حه نانیا) و (قیافا) یش به هاتوچۆی نه م جیگا و نه وه جیگا وه، که به دوای به ندیبه که وه بوون، نه مه نده ماندوو بوو بوون، برستیان پرابوو، قاچه کانیان ئاوسابوون، ره نگیشیان زهرد هه لگه رابوو (بیلاطس) یش گوتی: (به لای منه وه وایه که نه وه ی له م پیاوه رووی داوه، نه وه هه لئاگرئ که له سه ری بکوژرئ. که ی نه وه به ی نه که ییم به ووردی پشکنیوه ولیم کوژی وه ته وه و هیرو دسیش، دووباره تا وانبار کراوه که ی یو نار دوومه ته وه، بیرو باوه ری نه ویش له م بابه ته وه هه ره وک هی منه... که واته بام به ره لالی بکه م و دوایی به م که ی نه وه به ی نه یه به ی نه م!) به لام له ویدا پیاوه ئایینییه کان و، پیاوه به کرئ گیراوه کانیان و روژان و کردیانه ده نگه ده نگ و هاوارکردن، گوتیان (به داریا بکه!... به داریا بکه!...).

نه وساکه باو و ابوو، که له رۆژی جهژنی گه وردها، به بۆنه ی له گونا ه چاو پۆشینه وه، به کیک له به ندیبه کان به ره لالا بکرئ (بیلاطس) یش جارێکی تر تیکۆشا، که مه سیح له ده ست مردن رزگار بکات پیتش نیازی کرد که مه سیح نه وه به ندیبه بیت که به م بۆنه یه وه به ره لالا بکریت به لام پتیبست بوو له سه ری، که له پیتشدا پرس به نه ته وه بکات.

نه ویش پرس ی به وانه کرد که له ویدا کوپوو بوونه وه، ئایا مه سیح به ره لالا بکات، یا خود به ندیبه کی تر که ناوی (باراباس) بوو... به لام نه وانه هه موو به یه ک ده نگ گوتیان: (باراباس) مان بو به ره لالا بکه!...). دووباره لیتی پرسینه وه:

(نه ی مه سیح؟)... هه موویان ده نگیان بلند کرده وه گوتیان: (نه وه بکه به داردا!... نه وه بکه به داردا!...)... کو مه له که خۆیان گه یانده مه سیح و که مه ره یه ک^(۱) درکیان له سه ر دانا و جله کانیان له به ر دا که ند تنجا ده ستیان کرد به دارکاری کردنی، تا له شی برینداریوو و خۆینی لی رژی به خواره وه به لام مه سیح هاواری نه نه کرد، نقه ی لیه نه هات!...

که (بیلاطس) هاته ناو ژووری نوستنه که ی خۆیه وه، ژنه که ی خۆی دی له ناو جیگا که دا خه مبار و دلشکا و بوو که نوشتایه وه بۆ ماچی بکات، به نه نگه ویستییه که وه ده سی نا به سنگیه وه، دووری خسته وه له خۆی!... نه ویش راست بووه دهستی کرد به سویتند خواردنیکی پر به دل: (وا جارێکی تریش خه ریک نه م یو مه سیح به لکو رزگاری بکه م!...)... دووباره گه رابیه وه لای نه وانه ی له ویدا کوپوو بوونه وه، پیتش نیازی کرده وه که مه سیح به ریدرئ.

به لام نه وانیش سه ره له نوێ هاواریان کرده وه و قیژاندیانه وه به جوژیکی وا که گوتی پیاوی که ر نه کرد، نه یانگوت: (بیکه به داردا!... بیکه به داردا!...)... ئیتر له ویدا (بیلاطس) داوای ناوی کرد و دهستی خۆی شوش، گوتی: (من نامه ی خۆینی نه م مرۆقه بریژم... نه گه ر ئیه خۆینی نه ریزن خۆتان بیکه ن به داردا!...)..

به لام (حه نانیا) و (قیافا) له کوژی نه بوونه وه، پیتیان گوت نه وه به مه واز له به جی هیتانی فرمانی خۆی نه هیتئ!...

نه ویش گوتی: (من چۆن خونکاری ئیه نه که م به داردا!... نه وانیش قیژاندیان گوتیان: (ئیمه که س خونکارمان نییه چار نه بێ بیکه به داردا!... بیکه به داردا!... ئوبالی خۆینی مه سیح به نه ستوی خۆمان و کوره کاغان بێ!...)).

نه م وشانه بیلاطسی په شوکاند به ناچاری مه سیحی دا به ده ستیان بو نه مه ی خۆیان بیکه ن به داردا!... نه وانیش مه سیحیان دایه پیتش خۆیان و بردیانه جیگای به داردا کردنی له سه ربانیک که پیتیان نه گوت: (جلجته)...

هه ر له وکاته دا (باراباس) به ره لالا کرا... نه ویش له گه ل که سوکار و پیاوه کانی خۆیدا هه نگاوی گه وره گه وره ی نه ناو به ئارامه وه نه رۆیشته ده ره وه... که س نه و ئافره ته کراس شینه ی نه دی، که له په نای دیوار تیکدا دانیشتبوو شیوه ن و گریانی نه کرد، که نه وه نده ی نه ماوو سوپی بیتته وه...

(۱) که مه ره: باز نه یه ک درک (اکیل الشوک).

ئەو ئافرەتە (مەریەم) بوو، كە داىكى يەسوع بوو!... (باراباس) يش، دۆستە كۆنەكەى (يوسف) ى مېردى (مەریەم) بوو... ئەو دۆستە، لەو رۆژەدا (سامۆئیل) يان پى ئەكەوت!...

كاروانىكى ھەفەتبار!

لەپاش ئەمەى مەسىح لە ژوورى پاسەوانەكاندا، لە سەربازگای (كۆشكى ئەنتۆنيا) دا داركارى كرا، كىشيان كرد بۆ پەيزەيهەكى پان، لەبەر رۆشناييهەكى كزى بەرەبەياندا بەپليكانەكانيا ھاتە خوارەو، بى ئەمەى كەس پىيى بزانتى...

لە خوار پەيزەكەو ئەو چەلپىيايەى بۆى ئامادەكرابوو كە پىيايا ھەلبواسن چاوەروانى ئەكرد كە بەكۆلى خۆى ھەلى بگرى تا ئەگاتە شوپنى خۆى. دارەكە لە تەختەيهەكى گران دروست كرابوو بەقەتران ھەنوورابوو، يەكىيان فەرمانى پىيدا دارە چەپ و راستەكە (۱) ھەلبگرى و بىبا بۆ جىيى خۆى، نەوہستى لەرپىگادا تەنانت بۆ پشوودانىش!... ھەر لەو كاروانەدا دوو كەسى تىرشى لە دزەكان لەگەلدابوو، ھەردوو كىيان ھەر بەسزاكەى ئەو سزا درابون ئەوانىش ھەريەكەيان دارە راست و چەپەكەى خۆى پى ھەلگىرابوو!... (۲) لە رىگادا مەسىح ھەل ئەنگوت بارەكەى يەجگارگران بوو لەبەركزى و ئازارى لەشى خۆى، خۆى پى نەگىرا كەوت بەسەر زەويدا تەنانت پاسەوانەكان و كرىكارە بەكرى گىراوہكانىش لەو ئەترسان كە ئەگەر لەو زۆرتەر ئازارى بەن، ھەر لەو رىگايەدا گىيان بدات بەدەستەوہ جا ئەوكاتە ئەو ھەلەيان لەدەست ئەچى كە بەداكوتراوييەوہ بىبىن بەسەر دارەوہ ئاھونالە بكات!... لەبەرئەوہ يەكىك لە رىبوارەكانىيان ھىنا كە بەپىكار يارمەتى بدات لە ھەلگرتنى ئەو دارە راست و چەپە قورسەدا!...

كاتى كە كاروانەكە بە بەرمالى كچىكا تىپەرى، كەناوى (فىرۆنىكا) (۳) بوو، كچەكە

(۱) وەك سەرنج دەدەين بۆ وشەى (صلیب) كە مامۆستا ويستويە بىكاتە كوردى، لىرەدا و لەوہەرىش زياتر لە ناوتىكى لە كوردیدا بۆ داناوہ: (چەلپىيا، دارى چەپ و راست...) جگە لەمە (چوار مېخە، خاچ... ھتد) يشى ھەر بۆ بەكاردى، مەسەلەكەش ئەوہى كە لەلای ئىمەى كورد ئەمجۆرە كوشتنە يا ھەلئاسىنە نەبوو، بۆيە زاراوہ بەرامبەرەكەيان نىيە، چاكتر بوو ئەگەر ھەر وشەكەى بە (سەلىب) دابنايە، وەك چۆن دەلەين (سەلىبىيەكان).

(۲) يان: پى درابوو بەكۆلىا.

(۳) فىرۆنىكا: ژنە جوولەكەيكە بوو، واى لىدەگىرئەوہ گوايە بە دەستە سىرەكەى خۆى دەموجاوى مەسىحى سىرپوئەوہ، لەو ھەلەى بەرەو ھەلئاسىنيان دەبرد.

چاوى بەو چاوى ئەندازە پى نازارە كەوت، رىگای خۆى برى بەناو ئەو كۆمەلە كەسانەدا و دەستى كرد بەگرىيان، پاشان دەستى كرد بەسپىنى تىنۆكە خۆھ (عرق)ەكان كە لە ناوچەوانى مەسىحەوہ ئەھاتنە دەرەوہ... برىارى بەداراكردى مەسىح لەناوشارەكەدا بلاوبووہوہ.

گەلپىك ئافرەت لەو بەرەبەيانەدا لە مالى خۆيان ھاتنە دەرەوہ ھىچ گوتىيان نەدايە ئەو ھەتپو و مەتپوہ خوتىرپىيانەى كە ئەو كاروانە ناھەزەيان لى پىك ھاتبوو زۆرى پى نەچوو بەسەدان ژنان و كچان و بىوہژنان لىيان كۆبوونەوہ، دەستيان كرد بەشىوہن و گرىيان بۆ كلۆلى مەسىح...

مەسىح كە چاوى بەوانە كەوت، ھىزكەوتە دلپەوہ، ئاوورپىكى لى دانەوہ و پىيى گوتن: (ئەى ئافرەتانى شارى ئورشەلىم! بۆ من مەگرىن بۆ خۆتان و منالەكانتان بگرىن چونكە رۆژىكى وا بەسەر شارەكەتاندا دى، كە بەدانىشتووہكانى بگوتى: خۆشى لەو كەسەى كە ھەر منالى نەبووہ، خۆشى لەو سكەى منالى لى نەھاتۆتە خوارەوہ، خۆشى لەو مەمكەى كەشىرى نەداوہ بەكەس!)...

كاتەكانى داوى...

مەسىح گەيشتە (جلجشە)، واتا (جىگای كەللەسەر). ھەردوو دزەكەيش لە داويەوہ بوون، چەلپىياكانى خۆيان بەكۆلەوہبوو ئەوانەى لەوناوہدا كۆبووہوہوہ، لە شىوہيەكى درىندانەدا دەستيان كرد بەشادمانى نوواندن چونكە بەلای ئەوانەوہ كردنى سى كەس بەداردا جىگای دلخۆشى و رابواردن بوو!...

كاتى كە كرىكارەكان لە ھەلگەندنى ئەو چالانە بوونەوہ، كە بۆ داچەقاندنى دارە راست و چەپەكان لەناوياندا ئامادە ئەكران نىوہرۆ نىزىك بووہوہوہ... ھەر سى بەندىيەكە: (جستاس) و (دىماس) و (يەسوع)، بەتەنشت دارەكانى خۆيانەوہ وەستابوون... لەو سەردەمى بەھارەدا و لەو كاتى نىوہرۆيەدا كە شتى وا رووى نەئەدا چەند پەلەھەوہرپىكى چلكنە لەناو جەرگى ئاسمانەكەدا دەرکەوتن ئەگەر كۆمەلەكان بەسەرنجدان لە ھەلگىرى چەكوش و بزمارەكانەوہ خەرىك نەبوونايە و، بەتەماشاكردنى رم ھەلگەرەكانەوہ رايان نەبواردايە كە ئەيانكرد بەلەشى برىار بەسەرداوەكاندا، بۆ ئەمەى پالىيان بخەن بەسەر دارە راست و چەپەكانياندا، ئەبوو لە پەيدا بوونى ئەو ھەورە تارىكانە سەريان سوپىمايە.

ئىنجا نۆرەى مەسىح ھات پالىيان خستە سەر چەلپىياكەى خۆى ھەندىكىيان دەستيان خستە سەر دەست و پىيەكانى تا لە جىيى خۆيان نەجوولپىن ئەوانى تىرش دەستيان كرد

به بزمار داکوتان به سه ریپیه کانیدا تا له داره که چه سپ ببن... که له فرمانه یان بوونه وه،
داره راست و چه په که یان به زر کرده وه... مه سیح به سه ر داره کانه وه چه سپ کرابوو.

بنکی داره که یان خسته ناو چاله که ی خۆیه وه... زۆری نه مابوو دهست و پیتی مه سیحی
به داردا هه لو اسراو پارچه پارچه بی... که نه وه کرا، ئاره زووی (حه نانیا) و (قیافا)
به ته و او ته هاته جی!...

به لام شتییک روویدا، نهو خوشیییه له هه ردووکیان تیکدا چونکه (بیلاطس) که
سه رداریکی رو مایی نه ژاد بوو، وای به باش زانی که به هوئی گالته پیکردن به دوو
گوناهبار وه، تیز به هه موو جووله که کانی دوژمنی بکات له بهر نه وه فه رمانیدا که له ژوور
سه ری مه سیحه وه به داره راست و چه په که یه وه ته خته یه ک چه سپ بکن نه مه یشی له سه ر
بنووسن:

(نه مه تا خونکاری جووله که کان!...) (قیافا) به م سووکییه که (بیلاطس) هینانی
به سه ر په گزی جووله که دا، خوینی هاته جووش و له قینا گرژبوو هه رچه نده (حه نانیا) ی
خه زووری له گه لئی خه ریک بوو که بگه رپته وه ماله وه، گوئی نه دایه، له ناو که ژاوه یه کدا
خۆی گه یانده کوشکی (بیلاطس) له وئی گه لیک خه ریک بوو له گه ل سه رداردا، که فه رمان
بدات نهو ته خته یه هه لگبری، یاخود هه ر هه یچ نه بی به شپوه یه کی باشتر بنووسری وه ک:
(نه مه نهو که سه یه که نه یگوت من خونکاری جووله که م!...)... به لام (بیلاطس) به رپه رچی
دایه وه، گوئی: (نهوی نووسراوه، نووسراوه و پراوه ته وه!...)... پاشان (قیافا) ی به جی
هیشته و چوه کن ژنه که ی خۆی، پیتی گوت: (من وا هه ست نه که م تاوانبارم له مه دا...
وادیاره من پیغه مبه ریکم کوشتوو!...)... ژنه که شی پیتی گوت: (نه هه روایزانه که
خوایه کت کوشتوو!)

له سه روو چه لیپا که وه مه سیح سه رییکی نهو که سانه ی کرد که بو گالته پیکردنی
کو بوو بوونه وه پاشان رووی کرده ئاسمان و گوئی: (باوکی به ریزم! لییان خووش به، چونکه
نه وانه خویشیان نازانن چی نه کهن!...)... لام وایه نهو باری که زمانی نهوی تیدابوو، وای
هه ل نه گرت که بلتی: (خوایه له هه موویان خووش به خووشه ویسته کان و دۆسته کانم له
کوین... (په ترۆس)، نهی تو له کوئی... نهی راوکه ری سه ر راست، ناخو چه ند بو من
خه فته بخویتی... نهی (بووحننا) تو له کویتی، که سه رت نه خسته سه ر سنگم...
نه وانی تر کوان... (یه هوذا) له کوئییه... نهو له داخی نه وهی که نه وهی به سه ر گه وری

خۆی داهینا، به خه موخه فه ته وه تلایه وه و خۆی دایه په ناوه تا گیانی ده رچوو!... نه وانه
هه موویان، له ترسی گیانی خوین هه له اتن... به لام باکم له وه نیه چونکه رۆژیک دی که
باوه ر و ئایینی نه وانه نه ونده به هیزبی که ترس و له رز سه ریان لی تیک نه دا!...

پاشان مه سیح گوئی: (من تینوومه) یاسا و له کانیش جو ره ئاو یکیان دایی که تیکه ل
بوو له سه رکه و شتی تال!... به لام نهو نهی خوارده وه... یاسا و له کان جلویه رگه کانی
مه سیحیان له ناو خویندا دایه ش کرد... که هاته سه ر نه وهی بالا پۆشه که ی دایه ش بکن،
که به ده ست چنرابوو، نه ک به مه کوک، سه ر پوشکیان نا بو نهو که سه ی به ری بکه وئ!... که
مه سیح سه رنجی له خواره وه دا، خۆی به ته نیا نه دی چونکه له نزیک داره که یه وه، سی
ئافره ت وه ستابوون: (مه ریهم) ی دایکی و خوشکه که ی دایکی و (مه ریهمی مه جده لی)^(۱)
له ته نشته دایکی شیه وه (بووحننا) ی شاگرده خووشه ویسته که ی وه ستابوو... (که واته
بووحننا له بهر نه مه بوو دو اکه وتی دایکی شم له گه ل خوئا بهی تیت!...)... مه سیح سه رییکی
دایکه هه ناسه سارده که ی خۆی کرد... گوئی: (نهی ئافره ت، ئا نه وه کوپی تو به!...)...
پاشان به (بووحننا) یشی گوت: (نه ویشه دایکی تو به) ... ئیتر له و رۆژه وه (بووحننا)،
(مه ریهم) ی دایکی مه سیحی برده ناو خیزانه که ی خۆیه وه.

یاسا و له کان و سه رکه ره کان که سه یری عیسیان نه کرد بهو بی دنگ و سه نگی و پاک ی
و به سه زمانیه وه، ئازار نه کیشی، دلیان بو ی نهرم بوو، به زه بیان پیا نه هاته وه ساله له بهر
به سه ر و شپوه و دل فراوانی و چاوپۆشییه که ی بو بی، یان له بهر ژیان ی رابردوی که
پربوو له که لک و چاکه بو هه ژاران و داماو و لی قه و ماوان، یاخود له بهر گریان و شینی نهو
ئافره تانه بو بی که لهو جیگایه دا کو بوو بوونه وه له وو... چا و نه دازه که ی مه سیح کاریکی
ته وای له دلی نه وانه کرد بوو... کاتی که پیاوه ئایینیه کانی جووله که هه ستیان به وه کرد که
کو مبه له کانی نه ته وه، خه ریکن بو کتو لیبی مه سیح دلته نگ ببن و دلیان پیتی بسووتی،
نه وانیش یاریده ده ره کانی خوین هینایه نه وی، که نه یانگوت به ده م گالته پچ کرد نیه وه:
(که سانی تری رزگار کرد... که چی خۆی پچ رزگار نه کرا... نه گه ر راست نه کات، نهو

(۱) مه ریهمی مه جده لی: نهو ژنه داوین پیسه بوو که هات لای یه سووع و به شووشه عه تره که قاچه کانی
شوشت و دایی به پرچی بو ی وشک کرده وه... تو به ی کرد و بووه خوا په رستییک و پاکیزه یه کی مه سیح
(پروانه: نهو ئافره ت گونا هباری په شیمان بووه وه... هه ر له م کتیبه دا) هه روا کتیبی (مه ریهمی
مه جده لی) وه رگی راری مامۆستا خۆی.

مه‌سیحه، بام خۆی رزگار بکات!... ئەگەر خونکاری جووله‌کە‌ی‌شه، بام له چه‌لیپاکه‌ی خۆی بێته‌ خواره‌وه، تا باوه‌ری پێ بکه‌ین!...

یه‌کێک له دوو دزه‌کە‌یش که ناوی (جستاس) بوو، قیژاندی گوتی: (ئەگەر مه‌سیح تۆیت، ئێمه‌یش و خۆ‌ب‌ش‌ت رزگار بکه‌!...)... به‌لام دزه‌که‌ی تریان سه‌ر زه‌نش‌تی کرد پیتی گوت: (ناب‌ی تۆ له‌ خوا بترسیت؟... هه‌رچی ئێمه‌ین هه‌ل‌ ئە‌گرین و امان لێ بکری، چونکه‌ دزیان کردووه‌ به‌لام ئە‌م پیاوه‌ بێ تاوانه‌، هه‌یج گونا‌هه‌تیکی نه‌کردووه‌ تا ئە‌وه‌ هه‌لب‌گری که‌وای لێ بکری!...)... پاش ئە‌وه‌ رووی کرده‌ مه‌سیح که‌ به‌سه‌ر داوه‌که‌ی ته‌نش‌تیه‌وه‌ هه‌ل‌واسرابوو، پیتی گوت: (هه‌ر کاتێ هاتمه‌ ناو خاکی تۆوه‌، له‌بیرت نه‌چمه‌وه‌، گه‌وره‌م!...)... به‌سووعیش وهرامی دایه‌وه‌ پیتی گوت: (ئیم‌رۆ له‌ به‌هه‌شتا پێکه‌وه‌ ئه‌ین).

واته‌کانی ته‌ورات دینه‌دی

تا ئە‌هات په‌له‌ هه‌وره‌کان تاریک تر نه‌بوون له‌ پر وه‌ک شه‌وه‌ زه‌نگی لێ هات تاریکی جیهانی داگیرکرد هه‌وره‌ت‌ریشقه‌ و بارانی ره‌هینله‌ ده‌ستیان پێ کرد تاوا‌ی لێهات ترس و له‌رز که‌وته‌ دلێ ئە‌وانه‌یشه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌موو که‌س دل‌ ره‌ق تر و درنده‌تر بوون ئە‌وانه‌ی له‌وئ دابوون ترسیان لێ نیش‌ت هه‌ستیان وا ئە‌کرد، که‌ کاره‌ساتیکی بێ هاوتا روو ئە‌دات و له‌ میژووی مرۆ‌فایه‌تیدا جیتی خۆی ئە‌گری له‌ نزیک کاتی سه‌بیه‌مدا، مه‌سیح بۆ جاری چواره‌م قسه‌ی کرد، گوتی: (ئە‌ی خوا، بۆچ به‌ره‌للالت کردم!...)...

(قیافا) یش ده‌ستی کرد به‌گالته‌ پیکردنی، گوتی: (ناوی خۆی ناوه‌ خواو که‌چی له‌ خوا ئە‌پارێته‌وه‌ رزگاری بکات!)... به‌لام (نانیا) هۆشی هه‌ینایه‌وه‌ به‌رخۆی، به‌چریه‌ پیتی گوت: (تۆ هه‌روه‌ک ناشی و نه‌زانه‌ گیت‌رۆ‌وت‌رێه‌کان قسه‌ ئە‌که‌یت ئە‌ی نازانیت که‌ ئە‌م واژه‌یه‌ له‌ ته‌وراتدا نووسراوه‌؟ له‌ مه‌زموری بیست و دووهه‌می مه‌زموره‌کانی داوود دایه‌؟!...)...

ئیت‌ر (حه‌نانیا) نه‌یتوانی ب‌ی‌نیت‌ه‌وه‌... (قیافا) هه‌رچه‌ندی کرد، نه‌یتوانی ب‌یه‌ت‌ل‌یت‌ه‌وه‌ له‌وئ... ده‌موده‌ست گه‌رایه‌وه‌... مه‌سیح، به‌رووی دایکی و خۆشه‌ویسته‌کانیه‌وه‌، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر خۆشه‌ویستی و دل‌سۆزی کرد یاسا‌وله‌کان پارچه‌ هه‌رێکی له‌ سرکه‌ هه‌ل‌کێش‌راویان خسته‌ سه‌رده‌می گوتی: (ته‌وا‌بوو...)... ئیت‌ر ئە‌وساکه‌ (قیافا) یش وای هاته‌پێش‌ چاو که‌ ئە‌م پیاوه‌ی به‌داردا کراوه‌، هه‌ر ئە‌وه‌ مه‌سیحه‌بێ که‌ له‌ ته‌وراتدا ناوی براوه‌ دیت‌ه‌ جیهانه‌وه‌ چونکه‌ هه‌رچی نیشانه‌یه‌ک له‌ ته‌ورات دا ناو براوه‌، له‌م پیاوه‌دا هاته‌دی به‌لێ، بێر زۆرتر به‌لای ئە‌وه‌دا ئە‌چێ، که‌ ئە‌م پیاوه‌ هه‌ر ئە‌وه‌ مه‌سیحه‌بێ که‌ له‌

ته‌وراتدا، چاوه‌روانی ئە‌کری، بۆ ئە‌مه‌ی بێته‌ جیهانه‌وه‌ و خۆی به‌خت بکات له‌ پیناوی گونا‌هه‌باراندا و بۆ رزگارکردنی ئە‌وان هه‌موو جۆره‌ نازاریکی مردن بچیت‌ی!...

پاش ئە‌وه‌ بۆ جاری دوایی مه‌سیح قسه‌ی کرده‌وه‌ به‌ده‌نگی‌کی زۆر کزه‌وه‌ گوتی: (ئە‌ی باوکی هه‌مووان! واگیانم ئە‌ده‌مه‌ ده‌ست تۆ) پاش ئە‌وه‌ سه‌ری نوشتانده‌وه‌ و گیانی پاکی به‌خوا سپارد... ئە‌و کاته‌، کاتی چواره‌می رۆژی هه‌ینی پر له‌ خه‌م بوو که‌به‌ر ۷ مانگی گولانی سالی ۳۰ پاش زاین ئە‌که‌وئ... له‌وکاته‌دا یه‌کێک له‌ یاسا‌وله‌کان نووکه‌ رمی‌کی کرد به‌په‌راسووی مه‌سیحدا بۆ ئە‌مه‌ی بزانی هه‌ت‌زی له‌ چ ئە‌ندازه‌یه‌ک دایه‌ ده‌موده‌ست خۆین و ناو له‌ له‌شی مه‌سیح رژانه‌ خواره‌وه‌!...

ئە‌و کاره‌ساتانه‌ی له‌و ده‌مه‌دا روویان داوه‌ که‌گیانی مه‌سیح چۆته‌وه‌ لای خوا‌ی خۆی، ده‌م به‌ده‌م گیت‌راویانه‌ته‌وه‌ تا ئیم‌رۆ وه‌ک گوتوویانه‌ له‌وکاته‌دا: ئە‌و دیواره‌ی له‌ ناو په‌یکه‌رگای جووله‌که‌کاندا بووه‌ و که‌وتبووه‌ ناوه‌ند (جیگای مه‌ر سه‌رپین) و (جیگا هه‌ره‌ پیرۆزه‌که‌وه‌) قلیشا بووه‌وه‌... گیت‌ه‌ لۆکه‌یه‌کی زۆر هه‌لی کردبوو...

زۆر له‌ که‌له‌به‌رده‌کان ورد و خاش بووبوون گه‌لێک گۆر کرابوونه‌وه‌... دۆسته‌کانی مه‌سیحیش ده‌ستیان کردبوو به‌سنگ کوتانی خۆیان و ئە‌گریان ئە‌وه‌ ئە‌فسه‌ره‌ رۆماییه‌ش که‌ فه‌رمانی ده‌رکردبوو مه‌سیح بگرن و بیکه‌ن به‌داردا، هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌ل‌کێش‌ابوو له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتبووی: (به‌راستی ئە‌مه‌ رۆله‌ی خوا بوو!)...

راست بوونه‌وه‌ی مه‌سیح...

(حه‌نانیا) ی پیره‌میت‌ر له‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا دانیش‌ت‌بوو، باوه‌شینی خۆی ئە‌کرد له‌به‌ر ده‌میشیا میت‌زیک دانرابوو، چرایه‌کیش له‌سه‌ر ئە‌و میت‌زه‌ دانرابوو هه‌ندی له‌ قژه‌ سپیه‌کانی سه‌ریشی به‌سه‌ر ناوچه‌وانیا شۆر بووبوووه‌ تا گه‌یش‌ت‌بووه‌ سه‌رچاوی چه‌پی... له‌ ته‌نش‌ت په‌نجه‌ره‌که‌یشه‌وه‌، (قیافا) ی زاوای، له‌سه‌رته‌ختیک دانیش‌ت‌بوو، ئە‌یگوت: (ئێمه‌ که‌ مه‌سیحمان کرد به‌داردا، و امان ئە‌زانی له‌ ناومان بردووه‌ به‌لام ئە‌وانه‌ی باوه‌ریان پێ هه‌ینابوو، له‌پاش مردنی مه‌سیح ژماره‌یان به‌چه‌ندان ئە‌وه‌نده‌ی لێ هاتوو هه‌ر له‌م هه‌فته‌یه‌دا سێ هه‌زار که‌س باوه‌ریان پێ هه‌یناوه‌!)

(حه‌نانیا): سێ هه‌زاری چی؟ بلێ پینج هه‌زار که‌س!... هه‌موویشیان له‌ کانی دل‌پانه‌وه‌ باوه‌ریان پێ هه‌یناوه‌.

(قیافا): هه‌لگیرساندنی شوپرش و سامناکی شوپرش له دواى مردنى مه‌سیح زۆرتەر هه‌ره‌تی سه‌ند!

(حه‌نانیا): تۆ له‌وه دلبنایت که مردووہ؟

(قیافا): ئەى تۆ به‌چاوی خۆت نه‌تدی مرد!

(حه‌نانیا): نه‌ء نه‌مدی چونکه من هه‌تا دواىی نه‌مامه‌وه ناخۆ ئیستایش لاشه‌که‌ی له ناو گۆردایه؟

(قیافا): ئە...

(حه‌نانیا): چۆن ئەلبی نه‌ء؟

(قیافا): شاگرده زۆر زانه‌کانی دزیوانه‌!...

(حه‌نانیا): چۆن ئەتوانن بیدزن؟... خۆ (بیلاطس) فه‌رمانیدا پاسه‌وانییه‌کی یه‌جگار به‌هیزی بکه‌ن!... کێ هه‌یه بویری ئەو دزییه بکات؟!

(قیافا): خۆزگه ئەمزانی ئەوه چۆن رووی داوه‌!...

(حه‌نانیا): قیافا گویت له‌من بێ چیت بێ ئەلبیم ئەوانه لاشه‌که‌یان بۆ نه‌دزراوه ئەو هه‌له‌یشیان بۆ هه‌ل نه‌که‌وتووہ که لاشه‌که‌ی ئەو بدزن لاشه‌که‌ خۆی شارۆتته‌وه. که‌چی تۆ ئەلبیت ئەوانه دزیوانه‌!...

(قیافا) (به‌بۆله بۆلێکه‌وه): قسه‌کانی تۆ وایه، وه‌ک یه‌کیک بیت سه‌ر به‌مه‌سیح، یاخود یه‌کیک بیت له‌وانه‌ی که باوه‌ریان پێ هیناوه‌!...

(حه‌نانیا): من هه‌ر ئەوه‌ندهم له باردایه که پێ له راستی و رووداو بنیتم... چونکه یاساوه‌له‌کان هه‌ر ئەو قسه‌یه دووباره ئەکه‌نه‌وه که فریشته‌یه‌کیان دیووہ، ده‌موچاوی پرشنگی داوه و له ئاسمانه‌وه هاتۆته‌ خواروه‌وه ئەوانیش له ترسانا تۆقیون و که‌وتوون به‌سه‌ر زه‌ویدا هۆشیان به‌خۆیان نه‌ماوه‌!... پاش ئەوه (مه‌ریه‌می مه‌جده‌لی) هاتۆته ناو باخچه‌که‌وه، به‌وتاریکیه، گه‌لی: بۆنی خۆش و داووده‌رمانی تری پێ بووه، بۆ ئەمه‌ی لاشه‌که‌ی مه‌سیحی پێ ده‌رمان بکات تا وه‌ک خۆی بمینیتته‌وه و نه‌رزی و بۆگه‌ن نه‌کات ئەویش که گۆره‌که‌ی مه‌سیحی دیوه‌ کراوه‌ته‌وه و هه‌یچی تیا نه‌ماوه، ترساوه و، زه‌نده‌قی چووہ و، به‌هه‌له‌داوان هه‌رپای کردووہ بۆ ناو شار، بۆ کن سه‌رکرده‌ تازه‌که‌یان که ناوی (په‌ترۆس)ه، پێشی گووتوه که لاشه‌ی مه‌سیحی گه‌وره‌ی دزراوه‌!... له‌پاش چه‌ند تاویک دایکی مه‌سیح و پووری، هه‌ردووکیان هاتوونه‌ته ناو باخچه‌که‌وه، که چوونه‌ته سه‌ر

گۆره‌که، سه‌ریان سوپماوه له‌وه‌ی که ته‌له‌به‌رده‌که‌ی سه‌ری لابراره و، له ناو گۆره‌که‌یشا، له‌جێ سه‌ری مردوو‌ه‌که‌دا، فریشته‌یه‌کیان دیوه، به‌رگی سه‌پی له‌به‌ر دابووہ، پێی گوتوون: (ئێوه ئەگه‌ر بۆ یه‌سووعی ناسه‌ریی ئەگه‌رپێن که به‌داردا کرابوو، بچن به‌شاگرده‌کانی بلێن که به‌رپێگاوه‌یه ئەچیت بۆ (جه‌لیل) هه‌روه‌ک خۆی له‌وه‌پێش پێی گوتوون، له‌وه‌ جێگه‌یه‌دا چاوتان پێی ئەکه‌وی!)

(قیافا): ئەمانه قسه‌ی پرپووچن!

(حه‌نانیا): (له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی ئەروات): که هه‌ردوو ئافه‌ره‌ته‌که ئەوه‌یان به (په‌ترۆس) و (یووحه‌ننا) گووتووہ، باوه‌ریان پێ نه‌کردوون... ئەوانیش چوونه‌ته سه‌ر گۆره‌که‌ی مه‌سیح له‌ویدا له‌ مردوو پۆشه‌کان به‌ولاوه هه‌یچی تریان نه‌دیوه و اتا لاشه‌که‌یان له‌ویدا به‌رچاو نه‌که‌وتووہ!... ئەوانیش، چه‌شنی من و تۆ، له‌ پێشدا باوه‌ریان به‌م که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه نه‌کردووہ. (قیافا): ناخۆ ئەم قسه‌یه‌ی تۆ ئەکه‌یت، کاتمان له‌ ده‌ست نادات؟

(حه‌نانیا): بام وای گوی بگره پاشماوه‌ی چیرۆکه‌که‌ت بۆ بگێرمه‌وه مه‌سیح، لێره‌دا له ئورشه‌لیمدا خۆی ده‌رخستبوو بۆ شاگرده‌کانی که‌چی ئەوان له‌ مالتیکدا کۆبوو‌بوونه‌وه که ده‌رگا‌کانی داخرا‌بوون!...

ئەوانیش له‌وه داچله‌کیبوون، باوه‌ریان به‌وه نه‌کردبوو که راست بێ... که‌چی مه‌سیح خۆی پێی گوتبوون: (بۆچ وا ئەپه‌شوکتین؟... من مه‌سیح‌م... ئەوه‌یش شوپینی بزماره‌کانه له‌ ده‌سته‌کان و پێیه‌کاندا، ده‌ستی لێ ده‌ن!..)

ئنجا شوپینی بزماره‌کانی پێشان دابوون پاش ئەوه نانیسی له‌گه‌لدا خواردبوون پیرۆزبایشی لێ کردبوون... له‌پاش تاویک یه‌کیک له‌ شاگرده‌کان که ناوی (تۆما)یه ئەگه‌رپیتته‌وه. ئەویش دوودل ئەبێ له‌و کاره، پروای پێ ناکات!...

(قیافا): ئەو یه‌که‌م مه‌سیحییه‌ک بووه که تۆزیک هۆشی هه‌بووه‌!...

(حه‌نانیا): ئنجا که مه‌سیح ده‌ستی گرتووہ و خستۆتییه سه‌ر جێگای بزماره‌کانی ناو له‌شی و جێگای نووکی ئەو نێزه‌یه‌ی که دابوو‌یان له‌ که‌له‌که‌ی، بۆ ئەمه‌ی له‌ مردنی دلبنا‌بن... ده‌نگی به‌رزکردبووه‌وه و به‌شه‌رمه‌زاریه‌که‌وه گوتبووی: (تۆ گه‌وره‌می و خوامی). له‌وکاته‌دا مه‌سیحیش به‌وی گوتبوو: (تۆما، تۆ کاتیک باوه‌رت پێ هینام که چاوت به‌هه‌موو شتیک که‌وت... به‌لام خۆشی له‌وانه‌ی که‌بێ ئەمه‌ی ئەم شتانه‌ بێن باوه‌ریان پێ هیناوم!...)

(قیافا): ئەم قسانە دوورن لە ھۆشەوہ!... دوورن لە ھۆشەوہ!...

... بەم رەنگە ھەردوو پیاوہ ئاینیہەکان کەوتیوونە دەمەقالتی و مقۆمقۆوہ، نەک ھەر لەو کۆبوونەوہیاندا، بەلکو لە چەند کۆبوونەوہیہکی تریشیاندا... پاش ئەوہ گەلێک کارەساتی ناخۆش ناخۆشیش رووی لی دان... مەسیح ھەمیسانەوہ لەکن گۆمی (تەبەرہ) وە خۆی دەرخستبوو بۆ شاگردەکانی خۆی ھەروہا بۆ ھەندی کەسی تریش خۆی دەرخستبوو لەسەر شاخێک لە (جەلیل)دا... پاشان ھەرچی ئەوانە ی سەر بەخۆی بوون، لەسەر شاخی (زەیتوون)، بۆ دوامین جار کۆی کردبوونەوہ... لەپاش ئەمە ی ھەندیک نامۆژگاری کردبوون و ریگای پیشان داوون، پیتی گوتبوون:

(وا ئەمبەین من ھەموودەم لەگەلتان دام، تاجیھان ئەبریتەوہ، لیتان جیانامەوہ!...)

مەبەسی مەسیح ئەوہبووہ کە بەگیان ھەر لەگەلتیاندا ئەبی و لییان جیانابیتەوہ تا جیھان ئەبریتەوہ... مەبەسی ئەوہ نەبووہ کە بەلەش ھەر لەگەلتیاندا ئەبی...

پاش ئەوہ، لییان جیابووہوہ و چوو بەئاسماندا، ھەتا وای لیتات لە چاو ون بووکەوتە ناو ھەورەکانەوہ!...

جا لەوشوہ گەرموخۆشەدا، (حەنانیا) و (قیافا)، ھەردووکیان دانیشتبوون، بیرەوری ئەو پیاوہیان ئەھینا یوہ پیتش چاوی خۆیان کە فەرمانی کوشتنیاندا کەچی ھیشتا لە کۆلیان نەبووہوہوہ و ژبانی لی تیک ئەدان.

پاش ئەوہ (حەنانیا) گوتی:

(بیسٹومە دەستت خستۆتەکار، یەکیک لە دەرۆشەکانی مەسیحت گرتوہ، کە ناوی (ئیسٹیفانوس)ە. فەرمانیشت داوہ، داویانەتە بەر بەرد تا مردوہ... ئەو پیاوہ یەکەم کۆژاویکی بی گوناھی مەسیحی بووہ!...).

(قیافا): بەلام ھەربەوہ واز ناھینم!...

(حەنانیا): ئە ی (قیافا) ئەمەت بەبیردا نەھاتوہ کەمردنی پیاویکی وەک ئەم پیاوہ، ھەموو بیروباوہرەکانت بەرہەرچ ئەداتەوہ؟... بۆچ تۆ وا ئەزانیت کە پیاویک گیانی خۆی بەخت ئەکات لە پینا و بابەتێکی داھاتووی ھیچوہوچدا، لە بابەت لە شیکەوہ کە مەسیحیہکان ئەلین زیندووبوہوہوہ، ئیمەیش ئەلین لە گۆزەکە ی دزراوہ؟!... نە ھەرگیز وانبە.

لە راستیدا ئەم پیاوہی کە خۆی داوہ بەکوشت، پیاویکی خاوەن ئایینی بەھیز بووہ

ئەویش ئەبی یەکیک لەوانە بووی کە مەسیحیان دیوہ، لەپاش زیندووبوونەوہی، ھەروہا لەو کەسانە بووی کە مەسیح جیگابزمارەکانی پیشان داون لە دەستەکان و پیتەکانیدا!... ھا ئەوانەیش مەسیحیہکانن، کە لەناو شەقامەکانی ئورشەلیم دان و بەدەمی خۆیان ئەلین مەسیحیان دیوہ خۆ ئەویش ئەزانن کە لەسەر ئەو قسانەیان چیمان بەسەردی وەک ئازاردان و تەنگەتاوکردن و برسیتی و سەرگردانی! ئەوانە باکی ئەوہیان نیہە بژین یاخود بمرن چونکە لای ئەوانە مردن و ژین وەک یەکە!... تا مەسیحیش زیندوو نەبووہوہوہ و ایان لی نەھاتبوو!...

(قیافا): چیرۆکی زیندووبوونەوہی مەسیح بریتییە لە بەزمو پیکەنین!...

(حەنانیا): باشە تۆ لەسەر کردوہ و کاری خۆت برۆ بەلام ئەوہندە بزانی کە ئەم ئایینە چووہتە ناخی دل و دەرۆنەوہ و رەگیشی داکو تاوہ. خوایش نەبی کەس نازانی کە تا ج ئەندازە یەک پەرہ ئەسیتی... دوورنیہ کە ئیمەیش بەلای میژووہوہ بەگوناھبار داہنرین تەنانەت رەنگە خۆشمان و ئەو کەسانەیش کە لە گەلماندا لەگەل ھەموو نەتەوہی ئیسرائیل دا، لەپیتش چاو جیھاندا بەتاوانبار داہنرین ئەوہیش سەبارەت بەوہیہ کە ئیمە لەوہ ئەترساین پی لە راستی و دروستی بنین و دان بەماف داہنن.

لە راستیدا، ئە ی (قیافا)، ئیمە (راستی و دروستی و ماف) مان کوشت!... بەلام وا راستی و دروستی و ماف، جارێکی تر زیندوو بوونەتەوہ!...

ئیسٹایش من ماندویتی پیریم پتوہ دیارەو ھەستی پی ئەکەم خەو دای گرتووم کەواتە (قیافا) شەو باش. ئەوہی گوتوو چوو بۆ ژووری نوستەکە ی خۆی!...

بوودا

نووسینی: ئەحمەد ئەلشنتناوی

ئەم نووسراوە

ئیمپرۆ نووسراویکی چاک و بەکەلک و سەرسوڤهینەر لە بابەت (بوودا) و (تایینی بوودا) وە پیشکەشی (خویندەوارانی کورد) دەکەم. هیوادارم کەلک و خۆشی لێ وەرێگرن. (بوودا) رۆڵی سەدەیی شەشەمی پیش زایینه. شازادانە ژیاوە. کەچی لە پر وازی لە ژن و مائ و بەزمورەزم و سایه و پایه و مایه هیناوه و، دەستی داووتە دۆزینەوی هۆی (ئەرك و نازاری ژیان) و (پێگای رزگاری لەو ئەرك و نازارە) و (گەشتن بە ئامانجی کامەرانی). پاش ئەو دەستی کردوو بە (رۆشنکردنەوی میشکی هاوئیشتمانەکانی خۆی، بۆ ئەمەیی ئەو (پێگا) بە بگرن و لە دەست (زۆرداری) و (هەژاری) و (نەخۆشی) و (نەخۆیندەواری) رزگاریان ببێ و بە کامەرانی و سەربەرزبیه وە بژین.

سەیر ئەو هیه (بوودا) نە بەخۆی گوتوو پێغه مەبەر و، نە بەخۆی گوتوو خودا. کەچی لە پاش خۆی، زۆری پەیره وەکانی، کردوو یانە بە پێغه مەبەر و پاشان بە خودا و پەرستوو یانە! ئامۆژگاریبە کانیشیان وەک تایینیکی ئاسمانی داناو. لە راستیدا (بوودا) کە تەمەنی گەشتە سی سالی لاویکی تیگە یشتوو و راستی پەرست و زانا و هونەر مەندیکی بلیمەتی لێ دەرچوو بوو پشتیوانی هەژار و دامە و لێ قەوماوانی دەکرد و لەسەری دەکردنەو.

بۆ (دادپەروری) خەباتی دەکرد. (شپۆهیهکی پەسندی بۆ ژیان دامەزراند) و (پێگایشی بۆ ئەو ژبانە پەسندە نیشاندا). کەچی لە پاشدا، ئەو بوو تایینیکی وەها کە هەر لە (هیندستان) وە گرتیەو هەتا گەشتە (تیبەت) و (چین) و (ژاپۆنیا) و (سیلان) و (سیام) و (بورما). بگرە لە ناو (ئەوروپا) و (ئەمەریکا) یشدا بلاو بوو وە، رەگی داکوتا. ئیستاکە پتر لە (۱۰۰۰) هەزار ملیۆن کەس، یاخود سی یەکی دانیشتوانی جیهان لە پەیره وانی ئەم تایینە.

تایینەکی (بوودا) بایەخ دەدات بە پەرور دەکردنی (مروفت)، لەسەر بنچینەیی (زانستی دەروون) و (شپۆهیی رەوشت و خوو) و (هونەر) و (راستی پەرستی). بەرەنگاری ئەو (ئالۆش) و (خروش) هێ دلیش دەکات، کە مروفت دەخاتە سەر (چاوچنۆکی) و

(چاوچلیسی) و (بەدخوویی). بۆ گەشتن بە ئامانجی رزگاریوونیش لە (ئەرك و نازاری دەروون) و هەست کردن بە (کامەرانی بالا)، ئەم پێگایهیی پیشان داو، کە کردویتی بە هەشت کەرتەو: (بیرو باوەری راست)، (ئامانجی راست)، (وتەیی راست)، (کرده وەیی راست)، (ژیانی راست)، (تیگۆشانی راست)، (بیرەو هیری راست) و (لێ وردبوونەوی راست). ئامۆژگاریبە کانیشی بریتین لە مانە: «خراپە مەکە»، «فێرە چۆن چاکە دەکەیت» و «دلیشت پاک رابگرە».

(تایینی بوودایی)، بایەخ بە (هۆش) و (گیان) و (دل) و (دەروون) زۆر دەدات. کەچی بە تەنگ سایه و پایه و مایه و دەسەلاتداریی ناو جیهانەو هە نیه. ژیانیکی (هەژارانە) ی وایش بەرھەم دەهینێ، کە (دەوڵە مەندانە) بی لە (کرده وەیی چاک) و (رەوشت و خووی جوان) و (ناوبانگی باش) دا. هەرچەندە (تایینی بوودایی) خودایهکی دانه ناو بۆ خۆی پروی تی بکات و لیتی بپاریتەو، بەلام پەریه رچی بوونی (خودا) و (گیان) یشت نادانەو. وشەیی تاییه تیبی خۆی بۆ داناو. ئەو هەیه دۆزمنەکانی (تایینی بوودایی) دەلین: «رەشبینە. لە نرخ (لەشی مروفت) و نرخ (ژیان) کەم دەکاتەو. هەر وەها بایە خیتیکی ئەو تۆیش نادان بە (رەگەزی ئافرەت) و (پەیره ندیبه کانی ناو خێزان)».

(تایینی بوودایی) هەرچەندە لە لایەن کۆمۆنیستەکانەو تەنگە تاو کراو، بەلام لە (ژاپۆنیا) و (ئەمریکا) و (ئەوروپا) و گەلێک شوپنانی تر، (رۆشنییران) دەیهن بەرپۆه و، گەشەیی پێ دەکەن و پەرهی پێ دەسین. (تایینی بوودایی)، (دل) و (هۆش)، هەردووکیان کیش دەکات بۆ خۆی. خەمی رووداوی ژیان دەخوات. چاوی مروفت دەکاتەو و تیییشی دەگەیینێ کە کللی ژیانیکی دوور لە (ئەرك و نازار) و پر لە (کامەرانی بالا) بە دەست خۆیه وەیه. هەر خۆیشی گەورهی خۆیه تی.

هەر چۆنیکیش بیهوی دەتوانی پاشەروژی خۆی و ادبیرتی کە بە ئامانجی خۆی بکات. کەواتە ئەم نووسراوە، (بوودا)، لە باریدا هیه رۆشنییریهکی تەواو بیه خشی بە (خویندەوارانی کورد). بۆیه کە منیش پیشکەشم کردوون کە کەلک و خۆشیی لێ وەرێگرن.

شاكره تاح

سلیمانی: ۱۹۶۷/۱۰/۴

(خاوهنی پرۆژهی خویندەواری کورد)

له دایکبوونی بوودا

خونکار (سوده‌هدانا) که سهرداری هۆزی «ساکیه» بوو له هیندستاندا، له سه‌ده‌ی شه‌شهمی پیش زاینیدا برباری دا هاوسهریک بو خۆی هه‌لبژێری. چوو: (مایا) ی هه‌لبژارد، که جوانترین کچی ناو هۆزه‌که‌ی بوو.

ئێواره‌یه‌کیان له هاویندا ئەم شازنه تازه بووکه له ژووری نوستنه‌که‌ی خۆیدا پالی دابوووه، له‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی خۆی. له‌په‌ر خه‌وی لی کهوت و. له‌خه‌ودا وای هاته‌په‌ش چاو که چوار خونکار هاتنه‌ لای و، خۆی و ته‌ختی نوستنه‌که‌ی و هه‌موو که‌لوپه‌لیکی ناو ژووری نوستنه‌که‌یان هه‌لگرت و چوون بو‌سه‌ر شاخه‌کانی (هیمالایا). له‌ویدا له‌ژێر دره‌ختیکی گه‌وره‌ی سیبه‌رداردا خۆی و ته‌ختی نوستنه‌که‌یان دانا. دوا‌ی ئه‌وه چوار شازن هاتنه‌ لای و بردیانه ناو سه‌رشۆرکیکه‌وه. کاتێ که له خۆشتن بووه‌وه، جوانترین جلویه‌رگیان له‌به‌ر کرد و، خۆشترین بۆنیان لی دا. دوا‌ی ئه‌وه بردیانه ناو پێخه‌فێکی پیروژه‌وه که له‌ناو خانویه‌کی زێریندا بوو، له‌سه‌ر چیا‌یه‌کی زیوین. فیلیتکیش له‌ شاخێکی زێرینه‌وه. هاته‌ خواره‌وه بو‌سه‌ر ئەم شاخه‌ زیوینه. به‌سه‌ری لووتیه‌وه چلیکی له‌ داری (به‌شنین) گرتبوو. هاته‌ ناو خانویه‌که‌وه سی جار به‌م لاو به‌ولاو ته‌ختی نوستنه‌که‌دا سوورایه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه خۆی دا له‌ ته‌نشتی راستی شازن و چوو ناو مندالانییه‌وه!... کاتێ که شاپانوو خه‌به‌ری بووه‌وه، خه‌وه‌که‌ی بو‌مێرده‌که‌ی خۆی گێرایه‌وه خونکاریش شه‌ست و چوار پیاوی تیگه‌یشتووی له‌ پیاوه‌ ژیره‌کانی هۆزه‌که‌ بانگ کرده‌ لای خۆی و، رێزیکێ زۆری لی گرتن و، به‌خشنده‌ییه‌کی زۆریشی له‌گه‌لدا کردن. دوا‌ی ئه‌وه پیتی گوتن ئەم خه‌وه‌ی بو‌لیک بدنه‌وه. ئەوانیش پێیان گوت:

«ئهی خونکاری دل‌خۆش و کامه‌ران. خه‌می هه‌یجت نه‌بی.»

شازن کوری ده‌بێ، نه‌ک کچ. ئەم کوره‌بیش ته‌گه‌ر له‌ مالدیدا مایه‌وه، ده‌بیتته خونکاری ئەم نیشتمانه. ته‌گه‌ر له‌ مالدیش ده‌ریازبوو و دایه‌ چۆله‌وانی، ده‌بیتته (بوودا)، واتا ده‌بیتته پیاویکی وا که په‌رده‌ی نه‌خوینده‌واری و نه‌زانی له‌ رووی ئەم جیهانه‌ لابدات.»

نووسراوه‌ کۆنه‌کانی بووداییه‌کانیش وا ده‌گێرینه‌وه: که له‌ خاکی (سوده‌هدانا) دا، ئەو ده‌مه‌ بوومه‌له‌رزه‌یه‌کی گه‌وره‌ رووی داوه، هه‌موو زه‌ویی له‌راندۆته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌ندی کاره‌ساتی سه‌یر و سه‌رسوهرینه‌ربیش روویان داوه، وه‌ک چاکبوونه‌وه‌ی چاوی کوێر و گوپی که‌ر و زمانی لال. ناگربیش له‌ ناو هه‌موو ماله‌کاندا کوژاوه‌ته‌وه.

له‌و کاته‌دا که شازن (مایا) نو مانگه‌که‌ی سکی ته‌واو کردبوو، به‌ناو باخیتیکی کۆشکه‌که‌دا ده‌گه‌را، له‌په‌ر کاتی مندال بوونی هات. ئەویش چوو بن داریکی گه‌وره‌ی سیبه‌رداره‌وه و دانیشته‌ ده‌س و پێوه‌نده‌کان په‌رده‌یه‌کی تایبه‌تییان گێرا و شازنیان شارده‌وه له‌ چاوی ئەم و ئەو. کاتێ که شاپانوو ویستی هه‌لبه‌سی، خه‌ریک بوو ده‌ستی به‌لقیتیکی به‌رزی داره‌که‌وه بگه‌رێ. لقی داره‌که‌بیش ده‌موده‌ست خۆی چه‌مانده‌وه تا نزیکێ ده‌سی شازن بووه‌وه. کاتێ راست بووه‌وه منداله‌که‌ی لی که‌وته‌ خواره‌وه. چوار (بوراهما) که هه‌ر یه‌که‌ سووچیکی ئەو داوه‌یانگرتبوو که له‌ تان و پۆی ته‌لی زێر دروست کرابوو، منداله‌که‌یان به‌وداوه‌ قۆسته‌وه.

هه‌رچه‌نده‌ منداله‌که‌ به‌له‌شی پاکه‌وه له‌دایک بووبوو، نه‌ خوین، نه‌ هه‌یج شتیکی تری پێوه‌ نه‌بوو، به‌لام دوو کانی له‌ خۆیانوه‌ هه‌لقوولان. یه‌کیکیان ئاوه‌که‌ی سارد بوو. ئەوێتریشیان ئاوه‌که‌ی گه‌رم بوو. (بوراهما) کان ده‌ستیان کرد به‌شتنی منداله‌که‌ و دایکی. دوا‌ی ئه‌وه منداله‌که‌یان دایه‌ ده‌ست چوار خونکار، که سیپالیکیان له‌به‌ر کرد، له‌ پیستی ناسک دروست کرابوو. باش ئه‌وه منداله‌که‌یان خسته‌سه‌ر پشتییه‌کی ئاوریشم و یه‌کیکیش له‌ ده‌س و پێوه‌نده‌کان هه‌لگرت.

به‌پیتی سه‌رگورشته‌ی بووداییه‌کان منداله‌که‌ راست بوته‌وه و هه‌ستاوه‌ته‌ سه‌ر پی. خوداکان و مرۆقه‌کانیش هه‌موویان کړنوشیان بو‌کیشاوه. دوا‌ی ئه‌وه منداله‌که‌ چاوی گێراوه‌ به‌هه‌موو لایه‌کدا، تا بزانی که‌س له‌ جیهاندا هه‌به‌ له‌ خۆی بکات؟... که ته‌ماشای کردوو که‌س نییه‌ له‌ خۆی بکات، هه‌وت هه‌نگاوی به‌ره‌وه‌ ده‌سته‌ چه‌پ هاویشتوو‌ه جا له‌وکاته‌دا که (مه‌هابراهما) چه‌تریکی سیی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو سیبه‌ری بو‌ منداله‌که‌ ده‌کرد و، (سومایا) ییش باوه‌شینیکی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو، باوه‌شینی منداله‌که‌ی ده‌کرد و، له‌ دوا‌یشیانوه‌ کۆمه‌لیک له‌ دروست کراوه‌ پیر و به‌رزه‌کان ده‌رۆشیتن، بابته، نیشانه‌ی خونکاریی ئەو منداله‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، له‌پاش هه‌نگاوی هه‌وته‌م، (بوودا) وه‌ستاو به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه، وه‌ک شیر نه‌راندی گوتی: «منم گه‌وره‌ی ئەم جیهانه‌!».

هه‌روه‌ها سه‌رگورشته‌کان وا ده‌گێرینه‌وه، که هه‌ر له‌و رۆژهدا (بوودا) له‌ دایک بووبوو، ئەو ژنه‌بیش له‌ دایک بوو بوو که له‌وه‌دا بوو به‌ژنی. هه‌روه‌ها فیله‌که‌ی و ئەسپه‌که‌ی گالیسه‌که‌وانه‌که‌ییش له‌ دایک بووبوون. ئەو دره‌خته‌ که (بوودا) له‌بن سیبه‌ری ئەودا

(رازه‌کانی ژیان) ی بۆ ده‌رکەوت هەر له‌و رۆژەدا رۆوابوو!... خوداناسی به‌ناویانگ (ئاسیا) یش که له‌و رۆژەدا چوو بووه سهربانی په‌رستگاکی خۆی به‌سه‌ر شاخه‌کانی (هیمالایا) وه، له‌ناو جه‌رگی ئاسماندا ئاهه‌نگیکی چاوپێکه‌وتبوو، که له‌ لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه گێرا بوو، زانیبووی که به‌بۆنه‌ی له‌دایکبوونی (بوودا) وه کرابوو، که له‌ ناوه‌ند هۆزه‌کانی (ساکیه‌دا) له‌ دایک بوو بوو.

جا ئه‌م خوداناسه‌ ده‌رویشه‌ به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یاند بووه‌ مائی (سووه‌هدانا) تا ئه‌م منداله‌ گه‌وره‌یه‌ی چاو پێ بکه‌وی. کاتێ گه‌یشته‌بووه‌ به‌رده‌م خونکار، خونکار لێی پرسیبوو: بۆچی هاتوویت؟... ئه‌ویش پێی گوتبوو: «ئهی شا!... تۆ مندالیکت بووه‌. منیش ده‌مه‌وی بیبینم. منیش بۆیه‌کا هاتومه‌ لات که بیبینم» خونکاریش وه‌رامی دابوو وه‌، گوتبووی: «ئهی ژیری تیگه‌یشته‌و! منداله‌که‌ نوستوووه‌. که‌می‌ک خۆت بگره‌، تا له‌ خه‌و هه‌له‌ستیت». خوداناسه‌ که‌یش گوتبووی: «ئهی شا! ئه‌م جوژه‌ ئافه‌ریده‌ کراوه‌ گه‌وره‌ گه‌ورانه‌ زۆر ناوون. هه‌ر خۆبشیان له‌و سروشته‌دان که هه‌رگیز نه‌خه‌ون». زۆری پێ نه‌چوو «سووه‌هدانا» منداله‌که‌ی خسته‌ باوه‌شی خۆیه‌وه‌ و هه‌لیگرت و بردی، پێشانی پیاوه‌ ده‌رویشه‌ تیگه‌یشته‌وو که‌ی دا. ده‌رویشه‌ ژیره‌که‌یش که‌ منداله‌که‌ی دی چاوی گه‌شایه‌وه‌ و شادمانی که‌وته‌ ناو ناوچه‌وانیه‌وه‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ په‌نجه‌ی کیشا بۆ ئه‌وانه‌ی که له‌وی بوون و تیی گه‌یاندن که‌ منداله‌که‌ هه‌ر سی و دوو نیشانه‌که‌ی پێوه‌یه‌ که‌ پیاوی گه‌وره‌یان پێ جیا ده‌کریته‌وه‌ له‌ پیاوی بچووک، وه‌ک په‌نجه‌ی درێژ و پاژنه‌ی ده‌ره‌په‌ریوو مه‌چه‌کی ده‌رکه‌وتوو. هه‌روه‌ها چل ددانی سپیش له‌ ده‌میدایه‌، رازاندوو یانه‌ته‌وه‌، له‌ گه‌ل زمانیکی گه‌وره‌دا!... ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو ده‌رویشه‌که‌، (ئاسیا)، له‌ پاش تاویک ده‌ستی کرد به‌گربان. که‌ خونکار لێی پرسی بۆ چ ده‌گریت؟... گوتی ئه‌م منداله‌ ده‌گاته‌ پله‌ی هه‌ره‌به‌رزی رۆشنییری.

رێگای راستی و و دروستیش پێشانی جیهان ده‌دات. منیش بۆ یه‌کا ده‌گریم چونکه‌ ئه‌وه‌ند به‌به‌رمه‌وه‌ نه‌ماوه‌ تا بژیم و بيم به‌یه‌کیک له‌ شاگردانی ئه‌م «بوودا» گه‌وره‌یه‌، بيم به‌یه‌کیک له‌ پشتیوانانی.

منداله‌که‌ هیشتا ساوا بوو، که‌چی نیشانه‌ی زیره‌کی و بلیمه‌تی پێوه‌ دیار بوو. وایش پیرادرا که‌ له‌سه‌ر په‌وشتی باوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بیخه‌نه‌ به‌ر خۆپندن له‌ یه‌کیک له‌ په‌رستگاکاندا.

په‌وره‌ی له‌ گه‌لیدا چوو. چونکه‌ له‌ دوا‌ی مردنی دایکی شوی به‌باوکی کردبوو و جیتی ئه‌وی گرتبووه‌وه‌.

منداله‌که‌یش به‌ده‌نگیکی نه‌رمه‌وه‌ لێی پرسیبوو: بۆ کوێی ده‌بات؟... که‌ په‌وره‌که‌یشی پێی گوتبوو بۆ کوێی ده‌چن، منداله‌که‌ سی تاکه‌ هه‌زراوه‌ی بۆ خۆپندن بووه‌وه‌. تیییشی گه‌یاندبوو که‌ له‌ هه‌یچ په‌رستگایه‌ک له‌ په‌رستگاکاندا خودایه‌کی وای تیدا نییه‌ که‌ بگاته‌ ئه‌و. دوا‌ی ئه‌وه‌ گوتبووی: منیش بۆ ده‌سه‌لاتی په‌وشتی کۆمه‌لایه‌تی ملکه‌چ ده‌که‌م و دیم له‌ گه‌لته‌دا بۆ په‌رستگاکه‌^(١). جا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی خۆش بوو تا منداله‌که‌ گه‌یشته‌ په‌رستگاکه‌. ده‌موده‌ست به‌ته‌کان که‌وته‌ خواره‌وه‌، به‌ر پێی.

دوا‌ی ئه‌وه‌ منداله‌که‌ چوو خۆپندن‌گا. فیتری (ئه‌لفوی) بی. به‌ساویله‌که‌ یه‌که‌وه‌ له‌ منداله‌کانی هاو پێی پرسی: ده‌بی کام (ئه‌لفوی) فیتری بی؟... گوتی: من هه‌موو (ئه‌لفوی) یه‌کان ده‌زانم. هه‌روا به‌بی په‌روا (٦٤) ئه‌لفوی پێی بۆ خۆپندنه‌وه‌، که‌ یه‌کیک له‌وانه‌ «ئه‌لفوی چینی» بوو!... جا ئه‌مه‌، هیشتا مندال بوو، (بوودا)، که‌ ئه‌م هه‌موو شاکاران‌ه‌ی لێ رۆودا، که‌ له‌ وه‌ی که‌سه‌دا نه‌بوو، ئه‌وانه‌ی له‌ده‌ست بێ. ئه‌ی چوو ته‌مه‌نه‌وه‌ ده‌بی چهند شاکاری له‌ وه‌ به‌ده‌ری له‌ ده‌ست هاتبێ؟... سه‌ر گوروشته‌ و چیرۆکه‌کان ئه‌مانه‌مان بۆ ده‌گێرنه‌وه‌...

بوودای راسته‌قینه‌

زاناکان ده‌ستیان کرد به‌پشکینی نووسراوه‌ کۆنه‌کان و به‌راووردکردن له‌ ناوه‌ند نووسراوه‌ جوو جگه‌کاندا. هه‌روه‌ها به‌ته‌رازووی نرخ دانانیکی دروست و ته‌واویش، به‌هه‌له‌سه‌نگاندنیکی پاک و بێ لایه‌نیش، ئه‌و سه‌رگوروشته‌ و کاره‌ساته‌ سه‌رسوره‌یه‌نه‌رانه‌ یه‌شیان کیشا و هه‌له‌سه‌نگاند که‌ نووسراوه‌کان پێ بوون له‌وانه‌. دوا‌یی که‌سایه‌تی راسته‌قینه‌ی ئه‌م پیاوه‌ تیگه‌یشته‌وه‌ گه‌وره‌یه‌یان بۆ ده‌رکه‌وت. که‌ ته‌ماشایان کرد (بوودا) پیاویکی دل کیشکه‌ره‌، زوو به‌دلی مرۆقدا ده‌چێ. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه‌ که‌سایه‌تییه‌کی ساکار و کاربگه‌ری هه‌یه‌. هه‌روه‌ها هۆشیکی به‌زه‌بر و زه‌نگ و خواستیکی توند و به‌هیزی پۆلاییشی هه‌یه‌ که‌ سه‌ر ئه‌نگرێ ناکرێ. ئه‌میش وه‌ک هه‌موو که‌سایه‌تییه‌کی جیهانی که‌ له‌ناو میژوودا ده‌رکه‌وتوو، کرده‌وه‌ و کاری پێچه‌وانه‌ی هه‌یه‌.

(١) واته‌: هه‌ر له‌به‌ر عورف و عاده‌تی کۆمه‌لایه‌تی دیم.

جاری واهیه کرده‌وی وه‌های لی ده‌وشیتته‌وه که تو له ریزه‌ی دهر ویشته خاوهن خه و تاواته‌کانیان داده‌نیتت. جاری وایش هه‌یه له قسه‌کانیه‌وه، بوژت دهرده‌که‌ویت که (بوودا) راستی په‌رستیکی وه‌هایه که له په‌یره‌وانی نایینی که‌ره‌سته‌خوازی (المذهب المادی) بژمیرری. (بوودا) به‌ه‌ندئ کرده‌وی ناسراویدا دهرده‌که‌ویت که ئه‌ویش وه‌ک ئافره‌ت دلناسک بووی. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا په‌وشته راستی په‌رستانه‌که‌ی به‌شیتیکی ته‌واوی به‌نده به‌ه‌وشیتیکی به‌ه‌یتزه‌وه.

ئه‌و لی‌کولینه‌وه زۆرانه‌ی که زاناکان کردوویانه، له پاش به‌راووردکردنیان له ناوهند نووسراوه بووداییه‌کاندا که لهم دواییه‌دا له زمانی (پالی) یه‌وه وه‌رگیر رابوون و، له‌وه سه‌رچاوانه‌دا که به‌زمانی (سانسکریتی) نووسرابوونه‌وه، بوژمان دهرده‌خه‌ن که ئه‌م پیاوه له کوشکی خونکاری (ساکیه) دا له‌دایک بووه، که به‌شیکه له گه‌وره‌هۆزی (جوتاما). زمانی «پالی» یش ئه‌و زمانه هیندییه‌یه که (بوودا) خوئی قسه‌ی پی ده‌کرد. گه‌وره‌هۆزی «جوتاما» یش له‌وه شوتنه‌دا بلا‌بووه‌وه که چهند میلیک له‌لای ده‌سته‌چه‌پی (به‌نارس) ی ئیسته‌وه دووره. جا له‌به‌ر ئه‌وه ه‌ندئ جار به‌ (بوودا) یان گوتوه: (ساکيامونی)، وانا پیاوه تیگه‌یشتووه‌که‌ی هۆزه‌که‌ی «ساکیه». جا له‌پاش ئه‌مه‌ی رازه‌کانی ژیان‌ی بو دهرکه‌وت، به‌ناوی «جوتاما» وه‌نابانگی دهرکرد. پیتیان ده‌گوت: «جوتاما بوودا» وانا (رۆشنیری جوتاما).

وا دهرده‌که‌وی ناوه راسته‌قینه‌که‌ی «سه‌دهارتا» بی. واتای ئه‌مه‌یش ئه‌مه‌یه: «ئه‌و پیاوه‌ی گه‌یشتووه‌ته ئامانجی خوئی».

له‌بابه‌ت مندالی (بوودا) وه‌ زانیارییه‌کی که‌مان هه‌یه. ئیمه هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانین که له‌ناو رووکه‌شی نیاز و جیازدا گه‌وره‌بووه. له ژیانیتی خو‌شگوزهرانی و کامه‌رانیدا ژیاوه. له‌ناو ه‌ندئ نووسراوانی نایینی (بوودایی) دا له‌سه‌ر زمانی (بوودا) ئه‌مه هاتووه:

«ئه‌ی دهر ویشان! من له‌ناو ناز و جیازدا گه‌وره بووم. له‌وپه‌ری خو‌شیدا ژیاوم. له‌ناو کوشکی باوکمدا گه‌لیک ئه‌ستیرک هه‌لکه‌ندرابوون، که به‌گژوگیای (به‌شنین) داپۆشرابوون.

یه‌کیتک له‌وه ئه‌ستیرکانه به‌به‌شنینی شین داپۆشرابوو. یه‌کیتکی‌شان به‌به‌شنینی سوور. ئه‌ویت‌ریشیان به‌به‌شنینی سپی. ئه‌م ئه‌ستیرکانه هه‌موویان بو‌ خو‌شبی دلی من هه‌لکه‌ندرابوون. منیش له‌ته‌خته‌ی (سه‌نده‌ل) به‌ولاه که به‌ره‌مه‌تیکی شاری (به‌نارس) بوو به‌کارم نه‌ده‌هینا. جلویه‌رگه‌کانیشم له‌وه سیپالانه دروست کران که به‌ره‌مه‌ی ئه‌و

شاره‌بوون. هه‌روه‌ها سیپاله‌کانی کراسه‌کان و کورته‌که‌کان و فه‌ره‌نجییه‌کانیشم هه‌ر به‌ره‌مه‌ی شاری (به‌نارس) بوون. هه‌موودهم چه‌تریتیکی سپیشم به‌سه‌روه راده‌گیرا، نه‌وه‌ک سه‌رما، یاخود تینی هه‌تاو، یان ته‌پوتۆز، یان پووش و په‌لاش، یاخود ئاورنگ له‌له‌شم بکه‌ون و ئازارم به‌دن. من ئه‌و چاله‌ ساکه‌ سئ کوشکم بو‌ ته‌رخان کرابوو. یه‌کیتکیان بو‌ که‌شی زستان دانرابوو. یه‌کیشیان بو‌ که‌شی هاوین دانرابوو. یه‌کیشیان بو‌ که‌شی پر له‌ باران. له‌ناو کوشکی که‌شی باراندا چوار مانگی خستم راده‌بوارد. کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌ک لیم کو‌ده‌بوونه‌وه. تا ئه‌م چوار مانگه به‌سه‌ر ده‌چوون له‌ کوشک نه‌ده‌چومه دهرده‌وه».

هه‌ندیک سه‌رگوروشته و چه‌رۆکی تریش هه‌ن، له‌گه‌ل ئه‌م ژیانه نه‌رمونیانه خو‌شه‌یشدا که (بوودا) رابووردووه هیتز و توانایی له‌شی ئه‌ومان بو‌ ده‌گینه‌وه. یه‌کیتک له‌وانه ئه‌وه‌یه که ئه‌و تیره‌ی له‌که‌وانی (بوودا) دهرده‌چوو، تا ده‌میل ده‌رۆیشت، جاریتکیان (بوودا) فیلیکی فری دایه‌ ناو ئه‌و گه‌وره‌یه‌وه که چوار لای شاره‌که‌ی گرتبووه‌وه.

هه‌ر ئه‌وه‌نده (بوودا) گه‌یشته ته‌مه‌نی شانزه‌ سالی، باوکی ئه‌م سئ کوشکه‌ی بو‌ دروست کرد. دواي ئه‌وه چاره‌روانی کچیتیکی وای کرد که به‌که‌لکی ئه‌وه بیتت بیی به‌ژنی ئه‌م کوره‌ نازداره‌ی. به‌لام خونکار و سه‌رداره‌کانی دراوسیتی ئه‌وه‌یان پی خو‌ش نه‌بوو که کچی خو‌یان به‌م کوره‌ خاوه‌ن به‌زموره‌زم و خو‌شگوزهرانییه به‌دن، چونکه له‌وه ده‌ترسان که ئه‌م ژیانه پر ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌نده کرده‌وه و په‌وشتی تیدا نه‌بی و که‌لکی ئه‌وه‌ی پیوه نه‌ما بی که ژیانیتی ژن و میتردی خو‌ش رابووتی. ئیمه‌یش ئه‌وه به‌ته‌واوته‌ی نازانین که ئایا (بوودا) له ته‌مه‌نی شانزه‌ سالی، یاخود نۆزده‌ سالی، یان بیست سالییدا ژنی هیناوه. چونکه سه‌رگوروشته‌کان له‌وه‌دا یه‌ک ناگره‌وه. به‌لام ئه‌وه‌ی له‌وه سه‌رگوروشته زۆرانه‌وه بو‌مان دهرده‌که‌وی ئه‌وه‌یه که (بوودا) ته‌مه‌نی مندالی ته‌مه‌نی کورپینی له‌ناو ئه‌و کوشکانه‌ی باوکیدا به‌سه‌ر ده‌برد. ژیانیتی فه‌رماندارانه‌ی پر ناز و جیازی تیدا راده‌بواردن. هبج فه‌رمانیتیکی نه‌ده‌کرد. له‌وه ده‌مه‌دا ده‌شته‌کانی ناو خاکی هیندستان به‌پیت بوون، پر بوون له‌ پاوان. فه‌رمانداره هیندییه‌کانیش که له‌هۆزه ئارییه‌ کۆنه‌که که‌وتبوونه‌وه، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره سامان و سایه‌یان هه‌بوو کوشکی گه‌وره‌گه‌وره و جوانیان بو‌ خو‌یان دروست ده‌کرد. له‌ناو ئه‌و کوشکانه‌یشدا به‌هه‌زم و په‌ز مه‌وه رایان ده‌بوارد. گویتیان له‌دنگی خو‌ش ده‌گرت و، هه‌ر چۆنی ئاره‌زوویان بکردایه، وایان ده‌کرد و، هه‌موو جو‌زه یاری و گره‌ویکی‌شان ده‌کرد.

سه‌رگوروشته‌کان وا ده‌لین: که باوکی (بوودا) ماوه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌دا کوره‌که‌ی چاوی

به هیچ شتیوه کی هه ژاری و هه ناسه ساردی و ئیش و نازار بکه وی له و دیو کۆشکه که یه وه، که یه جگار زۆر بوون.

هه چچی (بوودا) بوو به جۆریکی وا ده ژیا له م کۆشکانه دا، که ناگاداری ئه وه نه بوو له ناو جیهاندا (هه ژاری) و (سه رگهردانی) و (نازار) و (مردن) هه به. باوکی (بوودا) ره وشتی و ابو، هه رچهند (بوودا) بیوستایه بچیتته دهروه به گه پان، چهند پیاویکی خۆی له پیتشه وه ده نارده ده ری تا ریگا که پاک بکه نه وه له هه موو دیمه نیککی پیس و ناشیرین، تا (بوودا) چاوی هه ر به شتی جوان و دلخۆشکه ر بکه وی.

وا ریگه که هوت شاکور، رۆژیکیان سواری گالیسکه که ی بوو و له ده رگاگانی کۆشک گوزه ری کرد. ئه و دمه له ته مه نی سی سالی دا بوو. له پر چاوی که هوت به پیاویکی پیری به ککه وته ی داماو، که له په لویۆ که وتبوو، که لکی ژبانیشی پیتوه نه ما بوو.

شاکور په ئه جی بوو دیر ژر کرد و له گالیسکه وانه که ی خۆی پرسى: ئه م پیاوه چ کاره یه؟... (تیشنا) ی گالیسکه وانیس وهرامی دا به وه گوته: ئه م جیهانه پر له کتۆل و هه ژار. ئه گه ر ژماره ی ئه وانه یه کیک که م بکات، یان یه کیک زۆر بکات، با به خی نییه.

شا کوری لاویش که ئه وه ی بیست و دی، دلێ زۆر ته نگ بوو.

به لām هیچی نه گوت. دوا ی ئه وه گه راپه وه کۆشک و له گه ل ژنه که ی و باوکی و دایکی خۆیدا ژیا و تیکۆشا که به کامه رانی بژی. له پاش ماوه یه کی که م شاکور جارێکی تریش له کۆشکه که چوه دهروه.

تووشی پیاویک بوو به ئیش و نازاری نه خۆشییه که یه وه ده تلایه وه.

رووی کرده گالیسکه وانه که ی و لیتی پرسى: هۆی ئیش و نازاری ئه و پیاوه چیه؟... گالیسکه وان (تیشنا) یس وهرامی دا به وه گوته جیهان پر له نه خۆش. ئیمه یس هیچمان له ده ست نایه ت بیکه ین، تا ئه م ده رده له خۆمان دوور بخره یه وه. پیتویست به وه یس ناکات که زۆر خۆمانی پتوه خه ریک بکه ین. که شاکوری لاو ئه وه ی بیست یه جگار دلێ ته نگ بوو. به لām گه راپه وه ناو خزم و که سوکاره که ی خۆی. پاش ئه وه به چهند هه فته یه ک، شه ویکیان «سه دهارتا» بانگی کرد گالیسکه که ی بوو ناماده بکه ن تا بچیتته سه ر رووباره که بوو خۆشتن و مه له کردن. که چون به ریگا دا له پر ئه سپه کان سه له مینه وه. لاشه یه کی مردوویان دی، بوگه نی کردبوو، دیمه نی ناشیرین بوو بوو، فری درابوه ناو چالیکه وه له ته نشت ریگا که وه.

شاکوری لاو که ئه وه ی دی دا چله کی. چونکه له وه پیتس ماوه ی ئه وه ی نه درابوو که ئه م

جۆره شتانه بیینی. به لām (تیشنا) پیتی گوت: نابێ گوێ بده یته ئه م جۆره با به ته پر و پوچانه. چونکه جیهان پر له مردوو. ههروه ها یاسای ژبانیش وای بر باردا وه که هه موو شتیکی دوا یی بیت و نه مینی. له جیهاندا هیچ شتیکی تا سه ر نامینیته وه. گۆر چاوه روانی هه موو که سیکه^(۱). که سیش له مردن رزگاری نابێ. کاتی که (سه دهارتا) گه راپه وه کۆشکه که ی خۆی، بوو بوو ئیواره. به ساز و ئاوازه وه دانیشته وانی ئه و ناوه یس ئه مه یان پی خۆش بوو بوو. چونکه پیتیان زانیبوو که جینشینیککی شایان بوو ها تۆته جیهانه وه. ئه وانیس به بوئه ی ئه م روودا وه خۆشه وه ده ستیان کرد به ته پیل لیدان به لām (سه دهارتا) له شاییه که یاندا ها و به شیی نه کردن. چونکه ژبانێ به ته وا وه تی بوو ده رکه وتبوو.

تیگه یشتبوو که ژبانێ مرۆف پر له ئیش و نازار. دیمه نی مردن و ئیش و نازاریس وه ک خه ویکی ناخۆش، ته نگه تاوی کرد. جا ئه م دیمه نانه بوو که پالیان نا به (بوودا) وه کۆشکه که ی خۆی به جی به یلی و بچیتته ناو ئه م جیهانه پان و فراوانه وه، تا (نامه) که ی خۆی له ناو هه موواندا بلاویکا ته وه. به لām بیجگه له مه، گه لێ هۆی تریش هه بوون که نه یینی بوون و، ته نانه ت شازاده خۆشی نه یده زانین، پالیان پیتوه ده نا مال و مندالی خۆی به جی به یلی.

له ته مه نیککی دیاری کراودا، ئاره زوویه کی به هیز ده چیتته دلێ هه موو لاویکه وه، بوو ئه وه ی له خیزانه که ی خۆی جیا بیسته وه و، بچیتته ناو ئه م جیهانه پان و فراوانه وه و به ئاره زووی خۆی پیتدا بسووریتته وه، تا شاره زای ئه و شته سه یرانه و ئه و ئافه ریده کرا وانه بیج که له ناویدا یه. (بوودا) یس له وه ده مه دا ته مه نی گه یشتبووه راده ی خۆی. به لām ئه و هه ر له مندالییه وه نیشانه ی زیره کی و بلیمه تی پتوه دیار بوو.

ته مه نی سی سالیس ئه و ته مه نه بوو که (زه رده شت) له پیتس (بوودا) دا به سه د سال هاتبووه کۆره وه بوو (ریگا پیتشدان) به (مرۆف).

(مه سیح) یس هه ر له ته مه نی سی سالد دا بوو که ئایینه که ی خۆی له هه مووان ئاشکر کرد. به لām ره نگه ئه مه له هه مووی سه یر تر بیج: که (بوودا) خاوو خیزانه که ی خۆی

(۱) غافلگیریه ک لیره دایه، که می پیتتر ده لی: (شه ویکیان سه دهارتا بانگی کرد که گالیسکه که ی بوو ناماده بکه ن تا بچیتته سه ر رووباره که بوو خۆشتن...) ده بوو نووسه ر ناگاداری (کات) هکه بووا به له باسه که یدا.

شازاده‌ی خوازهلوک

(سه‌دهارتا) به‌درتیزی ئه‌و شه‌وه به‌خۆی و ئه‌سپه‌که‌یه‌وه رۆیشتن و به‌ریتگادا. (تیشنا) ی پیاویشی له دوایه‌وه بوو کلکی ئه‌سپه‌که‌ی گرتبوو به‌ده‌سته‌وه. که به‌یانی گزنگی دا یه‌که‌م کاری ئه‌وه‌بوو که به‌ده‌می شیره‌که‌ی تووکی سه‌ری خۆی بری^(۱) و جلوه‌رگه شاهانه‌که‌ی خۆی دا‌که‌ند و، ئه‌سپه‌که و قژه سه‌ره‌که‌ی خۆیشی به‌(تیشنا) ی پیاویدا نارده‌وه بۆ خیزانه‌که‌ی خۆی. دواى ئه‌وه به‌رگیکی ره‌نگ زه‌ردی له‌به‌ر کرد، که له‌وه‌پاش بوو به‌نیشانه‌ی (بوودایی) یه‌کان. ئیتر له‌و ساکه‌وه (بوودا) بوو به‌ده‌رویشیکی گه‌رۆک. له سامانی جیهانی هه‌چی بۆ نه‌ما‌بووه‌وه، جامیک و گوژانیک و دهرزیبه‌ک و پشتیپیک و ناودانیک نه‌بێ که ناوی تیدا هه‌لده‌گرت.

(سه‌دهارتا) پرووی کرده رۆژه‌لات. له پاش کۆچیکى دوورودرێژ که به‌ناو زۆر خاکدا گه‌را، تووشی دوو پیاوی ژیری ئه‌و سه‌رده‌مه هات. به‌لام هه‌یج کامیکیان یارمه‌تی ته‌واویان نه‌دا، تا راستیی بالا تێ بگات. (سه‌دهارتا) زۆر به‌رۆژوو ده‌بوو. له‌شی خۆی له زۆر شت بیه‌ش ده‌هیلایه‌وه. مه‌به‌سیشی له‌مه ئه‌وه‌بوو که له‌شی خۆی بخاته ژیر چنگی بلنده‌که‌یه‌وه. که‌سانی تریش (بوودا) یان وا ده‌هاته پێش چاو که ده‌رویشیکی خوداناسی پاک و بێ گوناوه و خۆی له خۆشیی ژیان زۆر بیه‌ش ده‌کات. له‌و ماوه‌یه‌یشدا چهند که‌سیک بووبوون به‌په‌یره‌وی و دواى که‌وتبوون.

به‌لام هه‌ر پینج که‌س بوون. جا له‌پاش خۆنازاردان و خۆماندووکردن و مه‌شکردنیکی زۆر به‌له‌شی خۆی، (سه‌دهارتا) ئه‌وه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت که ئه‌و جوړه ژینه نایگه‌یینتیه زانینی راستی و فییری تیبینی و وریایشی ناکات. که‌واته ده‌بێ ریتگایه‌کی تر هه‌بێ بیگه‌یینتیه ئه‌و ئامانجه‌ی که ئاواتی بۆ ده‌خوازێ و، په‌رده‌یش له پرووی هۆش و ده‌روونی لابdat. له‌به‌رئه‌وه وازی له‌و جوړه مه‌شقه پر ئه‌رک و نازارانه هه‌ینا و که ده‌یویست به‌هۆی ئه‌وانه‌وه له‌ش ملکه‌چ بکات و، ئالۆشه‌کانی له‌شیش دابهرکیتته‌وه. ئیتر (بوودا) ئه‌و ریتگایه‌ی گرت که ناوی نا: (ریتگای ناوونجی). مه‌به‌سیشی له‌وه (خۆراگرتن) بوو. واتا ده‌روونی خۆی له‌ خراپه‌ دوور بخاته‌وه. که گه‌فتوگۆیشی ده‌کرد، له‌و سالانه‌ ده‌دا، که به‌نازاردانی له‌شی خۆی و بیچاره‌ کردنیه‌وه رابده‌بوارد ده‌یگوت: «ئه‌و سالانه‌م به‌وه‌وه رابوارد که باه‌تیک دروست بکه‌م!...»

(۱) یان: ... قژی سه‌ری خۆی تاشی.

به‌جیه‌یشت، به‌ر ئه‌و هه‌فته‌یه که‌وت که ژنه‌که‌ی (ره‌ولا) ی کوری لی که‌وتبووه خواره‌وه. ئه‌و ده‌مه ده‌ سالی خشت بوو، ئه‌م ژن و می‌رده پیکه‌وه به‌کامه‌رانییه‌وه ده‌ژیان. ئایا (بوودا) چۆن ئه‌مه‌ی لی وه‌شایه‌وه؟!

لای زانایانی کۆمه‌لایه‌تی ئاشکرا بووه، که پیاو له پینش منداڵ بوونی ژنه‌که‌یدا به‌چهند رۆژتیک، یاخود ده‌موده‌ست له پاش منداڵ بوونه‌که‌ی، ئاره‌زوویه‌کی سه‌رسوره‌یه‌نر دیتته دلێه‌وه، که پالی پتیه‌ده‌نی ماله‌که‌ی و ژن و منداڵه‌که‌ی خۆی به‌جێ به‌هێلتی. ئه‌م کرده‌وه‌یه‌یش وه‌نه‌بێ هه‌ر تاییه‌تی بێ بۆ چهند که‌سیک. له‌ناو هه‌موو چینیکیدا هه‌یه و ده‌بیرێ. جا بۆ ئه‌مه‌ی له راستیی ئه‌م قسه‌یه دلێابین، هه‌ر ته‌ماشای که‌ینه‌وه‌ینه‌کانی ژن به‌ره‌للاکردن و هۆی به‌ره‌للاکردنه‌کان بکه‌ین به‌سمانه.

له‌ناو هه‌ندیک هۆزی سه‌ره‌تاییدا بووه به‌باو: هه‌رچهند ژنه‌که‌ بکه‌ویتته باری منداڵبوونه‌وه، می‌رده‌که‌ی به‌زۆر ده‌خه‌نه ژووریکه‌وه له‌ناو زنجه‌که‌ی خۆیدا، ناهیلن بچیتته ده‌ره‌وه. ئه‌مه‌یش وامان لی ده‌کات که بلێین هۆزه سه‌ره‌تاییه‌کانیش په‌ییان به‌م ره‌وشته کۆمه‌لایه‌تییه گرنکه بردوه.

هۆی دووه‌میش ئه‌مه بوو: کاتێ که (بوودا) سه‌ری کرد به‌ژووری ژنه‌که‌یدا و خۆی و منداڵه‌که‌ی دی به‌به‌ر رۆشنایی لالاکه‌وه، که به‌رۆتیکى بۆن خۆش ده‌سووتا... که هه‌ردوکیانی دی له‌ناو کۆمه‌له‌ی گۆله‌باخ و یاسه‌میندا نوقوم بووبوون...

ده‌موده‌ست هه‌ستی پێ کرد که ئه‌و منداڵه رۆژتیک دێ له‌ناو کۆشکه‌که‌یدا ده‌یه‌ستیتته‌وه، که ناتوانی لێی جیا‌بیتته‌وه. ئه‌ویش پینش ئه‌مه‌ی پتیه‌نده‌که بکریته قاپچه‌وه، ویستی خۆی لی رزگار بکات.

مانگ له‌و شه‌وه‌دا هه‌له‌هاتبوو، تریفه‌ی ده‌هات. (سه‌دهارتا) یش له جیبی خۆی راست بووه‌وه و ده‌ستی کرد به‌بیرکردنه‌وه له گه‌لیک شت. وایشی هاته پینش چاو که هه‌تا چاره‌به‌ک نه‌دۆزیتته‌وه بۆ که‌ینه‌وه‌یه‌نێ هه‌بوون (وجود)، کامه‌رانی پرووی تێ ناکاته‌وه. وایش بریاری دا که خۆی دوور بخاته‌وه له‌و هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که خۆشی ده‌وین، تا بتوانی به‌شینه‌یی بۆ ئه‌و چاره‌کردنه بگه‌رێ. به‌هیتواشی چوه ئه‌و ژووره‌وه که ژنه‌که‌ی و منداڵه‌که‌ی تیدا نوستبوون. دواى ئه‌وه بانگی کرده پیاوه دل‌سۆزه‌که‌ی خۆی، (تیشنا)، پیتی گوت: دواى که‌وی. ئینجا هه‌ردوکیان به‌و تاریکه‌شه‌وه ده‌رچوونه ده‌ره‌وه. یه‌کیکیان بۆ ئارامی دلێ خۆی ده‌گه‌را. یه‌کیشیان کاری بۆ گه‌وره‌که‌ی خۆی ده‌کرد که خۆشی ده‌ویست و به‌دل‌سۆزی و سه‌راستیی‌شه‌وه فه‌رمانی بۆ ده‌کرد.

به لّام هەر ئه وهنده (بوودا) به شی خۆی چیشتی برنج و ماستی خوارد، هەر پینج شاگردده که یی جیابوونه وه، ئه وانه که (بوودا) یان دی له پاش ئه وه هموو مه شق و ماندوو بوونه که به له شی خۆی ده کرد بای دایه وه سه ر نانخواردن، به ئاره زووی خۆی، لیتی سه مینه وه و، لیشی که وتنه ترسه وه. رهنگه (بوودا) له بهر ئه وهی هەر پینج شاگردده که یی جیابوونه وه و دلّیان شکاند، ههروه ها له بهرئه وهی به هۆی نان و چیششت خواردنه که یه وه، بووژایه وه و تینی سه نده وه، یاخود له بهر ههردوو هۆبه که بووی، نیازتیکی تازه هاتبیته دلّیه وه و، بریارتیکی پۆلابیی دای. که به هموو هیز و هه ره تیکی خۆیه وه خه بات بکات بۆ ئه وهی رازی ئازاری دلّی مرۆف و هۆی سه رگه ردا نییان له ژیاندا بدۆزیته وه. (بوودا) له ژیر سیبه ری دار هه نجیریکدا چوار مه شقی دانیشتبوو. له پر به دلّیدا هات: هەر له جیتی خۆیدا به و جوژه بمینیته وه و نه روا ت تا ئه و راستیه ی بۆ ده رده که وی. له بهر خۆیه وه گوتی: «بام پیستم وشک بیته وه و ماسولکه کانم پوچ بینه وه، بام ئیسکه کانیشم به ئاره زووی خۆیان کز بین، به لّام ئه گه ر گوشتی له شیشم وشک هه لّ بی و، خۆین له ده ماره کاغدا بوه ستخ، من له م شوینه ی خۆم نابزویم تا راستیم بۆ ده رده که وی و، له رازه کانی ژیانیش تی ده گه م!...».

(بوودا) به پیتی هه ندیک سه رگوروشته، چوار هه فته، به پیتی قسه ی هه ندیکیش حه وت هه فته، له و شوینه دا و، له و باره دا مایه وه، نه بزووت هه تا شه ویک له شه وان به نامانجی خۆی گه یشت و ئاواتیشی هاته دی.

مردنی بوودا

(بوودا) ما، تا ته مه نی گه یشته هه شتا سالی. چونکه له سالی (۸۴۰) ی پیش زاییندا چوه وه لای خودای خۆی. که مرد له گوندیکی بچوکی بی ناونیشاندا مرد. پینج سه د که سیك له شاگردان و ده رویشانی شی به لاهه بوو. (بوودا) له که شی باراندا نه خویشی توش هات. نه خویشیه که ی ته و او ته نگه تاوی کردبوو.

به لّام ئه و دانی به خۆیدا ده گرت و وربای خۆی ده بوو، که نه که وی تا بتوانی له هه موو شاگردان و پهیره وانی خۆی مالّ ئاوابی بکات ئینجا مالّ ئاوا ییش له ژیان بکات. هه ندیک له پهیره وکانی داویان لئ کرد: چند ئامۆژگاری به کیان بۆ به جی بهیلتی، تا له دوای خۆی (تیره ی بوودایی) پهیره ویی بکه ن و، رتگای خۆبانی پی رۆشن بکه نه وه. به لّام (بوودا) وا وه رامی دانه وه، گوتی:

«من بۆ بلا و کردنه وهی (راستی) و (دروستی)، بانگم دا به هموو لایه کدا. له گه ل ئه وه یشدا (باوه ری ده رکه وتوو) و (باوه ری شاراوه) م له یه کتر جو ی نه کرده وه. هه رچی (بوودا) یه ئه و دهسته قووچاوه ی نییه که مامۆستا کان هه یانه و، هه ندی شتی تیدا ده هیلتنه وه و ئاشکرای ناکه ن. من هه رچه ند ده کم، له مه تی ناگه م: بۆ چ هه ندیک له مامۆستا کان هه ندیک زانیاری تاییه تی ده رباره ی شتییک ده هیلتنه وه لای خۆیان و ئاشکرای ناکه ن. که چی شته که ییش په یوه ندیی به (یاسای باوه ره که) خۆیه وه هه یه؟!.

ئینجا گوتی: «خۆتان بکه ن به چرایه ک، ده روونی خۆتانی پی روونا ک بکه نه وه. له ده روونی خۆیشان به ولاره، په نا مه به نه بهر هه یچ پشتیوانیکی تر. بنووسین به (راستی) و (دروستی) یه وه و، بیکه ن به چرای خۆتان. که س به ته نشت ده روونی خۆتانه وه دامه نین، بیکه ن به په ناگا و پشتیوانی خۆتان».

(بوودا) له گیانه لادا بوو. به لّام پیش ئه وهی بمی، شاگردده کان و ده رویشه کانی خۆی بانگ کرده لای خۆی. لیتی پرسین: «که سی وایان تیدا هه یه، هه ست به گومانیک بکات له (بوودا) و بیروباوه ره کانی (بوودا)؟!...». هه یچیان له سه ر ئه وه وه رامیان نه دایه وه. ئینجا رووی تی کردن، گوتی: «گو ی بگرن براکان! من ئامۆژگاریتان وا ده کم: که ئاگاتان له خۆتان بی و، به دلّیش خه بات بکه ن که ده روونتان له ئاژاوه و خراپه دوور بخره نه وه. چونکه ئاژاوه و خراپه له کانگای هه موو شتییکدا هه ن».

ئه م واتیه دوا واتهی (بوودا) بوو. که (بوودا) مرد لاشه که یان سووتاند. ئیسکه کانیان هه لگرت و وه ک شتیکی له پاش به جی ماوی پیروژ پاراستیان. له سه ر هه ر پارچه یه ک له م پارچه ئیسکه کان، خانوویه کی پیروژیان دروست کرد بۆ په رستکاری. ئه و خانوانه رۆژه رۆژ گه شه یان کرد، تا بوونه په رستگاریه کی یه جگار گه وه له نا و په رستگاکانی (بووداییه کان) دا.

له سه ره تای کاردا ئیسکه کانی (بوودا) به شتیکی بهرز و پیروژ داده نران و، ریزیان لئ ده گیرا. که چی له دواییدا ده ستیان کرد به په رستیان. ههروه ها ده ستیان کرد به دروست کردنی په رستگا بۆ ئه و که سه ی که هه رگیز داوی په رستنی نه کرده وه له که س بۆ خودایه ک له خوداکان. ئا به م رهنگه بوو، که خودا نه ناسیک کرا به خودا!...

بیروباوهری بوودا

(بوودا) بیروباوهری نووسراوهی تاییینی (پالی)یش که ئەم بیروباوهرانهی، ههموو تیدایه، تا ماوهیهکی دووردریتر بهسەر مردنی (بوودا)دا تینهپه‌ری، نه‌نوسرایه‌وه. ئیمه‌یش ناتوانین ئەوه بلیین که تا چ ئەندازه‌یه‌ک ئەم یاسایه قسه‌کانی (بوودا) و نامۆژگارییه‌کانی (بوودا)ی تیدایه. سه‌یر ئەوه‌یه که (بوودا) له شتیه‌یه‌کی پر پیچ و په‌نا و دوور له تینگه‌یشتنه‌وه نامۆژگارییه‌کانی خۆی دهرپه‌یه، که ئەمه له پیاویکی وه‌ک ئەو که خاوه‌نی نامه‌یه‌کی جیهانییه، چاوه‌پروان نه‌ده‌کرا. چونکه ده‌بوایه وتاره‌کانی به‌زمانیکی ئاسان و په‌وان بدایه به‌گوتی گوتگراندا که ههموویان تیی بگهن. (مووسا) و (عیسا) و (محهمه‌د)، که ههرسه‌پکیان خاوه‌نی تاییینی ئاسمانی بوون، وایان کردوه. ههموو کهس له قسه‌یان تینگه‌یبه‌وه.

به‌لام ئەم سه‌رسورمانه له ئارادا نامین، ئەگه‌ر ئەوه بزانی که (بوودا) له سه‌رده‌میکی وادا ژیاوه که پر بووه له ده‌مه‌قالی و مقومقوی تاییینی قول. هه‌روه‌ها زۆر له قسه‌کانی (بوودا)یش که روکه‌شیکی دەم پاراویی راستی په‌رستانه‌یان پیوه‌یه، له‌وه سه‌رده‌مه‌دا، گوتگران به‌شتیکی ئاساییان داده‌نا. بیجگه له‌وه (بوودا) خۆشی له کانگای دلی خۆیدا هه‌ستی به‌وه نه‌ده‌کرد، که خۆی خاوه‌نی نامه‌یه‌کی تاییینییه، یاخود دامه‌زێنه‌ری تاییینیکی تازه‌یه. ئەو هه‌ر ئەوه‌نده بوو، پیاویکی خاوه‌ن بیه‌ر و رۆشنبیر بوو. ده‌یویست رازه‌کانی ژبان بۆ خۆی بدۆزیته‌وه. هه‌روه‌ها، رینگایه‌کی وایش بدۆزیته‌وه که خۆی له ده‌ست ئه‌رک و نازاری جیهان رزگار بکات. کاتیکیش که هه‌ستی به‌خۆی کرد ئەو ئەو رینگایه‌ی دۆزیه‌ته‌وه و یستی کهسانی تریش له (راستی خوازان) و (شاگردانی زانست و زانیاری) له‌وه رینگایه‌ی شاره‌زا بکات. به‌لام هه‌رچونیک بچ ده‌توانین بلیین: (یاسای پالی) بنچینه‌کانی بیروباوهری‌کانی (بوودا)مان بۆ دهرده‌خات. به‌لام ئەو بیروباوهری و قسانه‌هی سه‌رده‌می (بوودا)، خۆی، نین.

ئیمه له پیش ههموو شتیکدا ئەوه ده‌لێین که بیروباوهری‌کانی (بوودا)، خۆیان، بۆژبانی رۆژانه به‌کارهاتوون. دوور بوون له پیشبینی (نظریه) و ئەندیشه (خه‌یالی)ی راستی په‌رستانه‌ی پشت ژبانه‌وه. چونکه نامانجی تاکانه‌ی بیروباوهری‌کانی (بوودا) هه‌ر ئەوه بووه که ده‌روون (نفس) له ئه‌رک و نازاری ژبان رزگار بکات، له لاپه‌ره‌یه‌کی کۆندا ئەم واژه‌یه له دەم ئەوه‌وه ده‌گێرته‌وه، که گوتویه‌تی:

«هه‌ر وه‌ک ئاوی دهریای گه‌وره که هه‌ر یه‌ک چێژکه‌ی هه‌یه و ئەویش سویره. هه‌روه‌ها ئەم بیروباوهری‌یش هه‌ر یه‌ک چێژکه‌ی هه‌یه که ئەویش چێژکه‌ی رزگاری و نازادبوونه».

هه‌رچی (بوودا) بووه به‌ههموو کۆلی دلێه‌وه تیده‌کوژشا و په‌نجی دده‌دا که شاگرده‌کانی خۆی له‌م ئاره‌زووه سه‌رکێشه دوور بخاته‌وه که پالی پیوه ده‌نان له بابته (ئه‌ودوبوی سروشته‌وه) په‌رسپار بگهن. چونکه ئەو جوژه که‌ینه‌وه‌یانه مرۆف ناگه‌یینه‌ ئەو رزگاربوون و نازادی به‌ی که ده‌یه‌وی ده‌ستی بگه‌وی. ئەم جوژه که‌ینه‌وه‌یانه له‌وه سه‌رده‌مه‌دا ههموو خاوه‌ن بیه‌ر و راستی په‌رسته‌کانی به‌خۆیه‌وه خه‌ریک کردبوو. بۆ وینه. ئەم په‌رسانه ده‌کران: «ئاخۆ جیهان کۆنه یان تازه‌یه؟... ده‌روون هه‌ر ده‌مینێ یاخود نامینێ؟... ئایا ئەو که‌سه‌ی له‌م جیهانه‌دا رزگاری ده‌ست که‌وتی، له پاش مردنیش زیندوو ده‌کریته‌وه؟... جاریکیان به‌رێکه‌وت ده‌رویشیک ئەم په‌رسیاران‌ه‌ی له (بوودا) کرد و یستی وه‌رامی بداته‌وه. به‌لام (بوودا) ده‌رویشه‌که‌ی سه‌رزه‌نشت کرد و پیتی گوت: «ئەم جوژه په‌رسانه وه‌ک ده‌شتیکی کاکێ به‌کاکێ یاخود جه‌نگه‌لستانیکی چروپه‌ر وان، یان له زنجیریک ده‌که‌ن... مرۆف له ده‌ست ئالۆش و خروشه‌کانی خۆی رزگار ناکه‌ن. له جیاتی ئەوه تیکرا، مرۆف تووشی هه‌ناسه‌ساردی و سه‌رگه‌ردانی و شه‌رزه‌یی ده‌که‌ن». ئینجا که لێیان په‌رسی: «ئاخۆ، بوودا، خۆی، پیشبینی تاییه‌تی بۆ خۆی هه‌یه؟»، بوودایش گوتی:

«بوودا هه‌یج پیشبینییه‌کی تاییه‌تی بۆ خۆی دانه‌ناوه. ته‌نیا راستییه‌کیش که هه‌یه و بوودا ده‌یزانی، ئەوه‌یه که مرۆف ئەنجامی به‌وه ده‌گات که له‌ناو ده‌چێ. جا که مرۆف ئەوه‌ی زانی، پیوسته له‌سه‌ری خۆی نازاد بکات له‌وه‌ی که خۆی به‌هه‌یج شتیکه‌وه بیه‌ستیته‌وه. هه‌ر کاتێ ئەوه‌ی بۆ چوه‌سه‌ر، ده‌گاته راده‌ی (نه‌رقانا) و اتا (کامه‌رانی)، که هه‌یج کامه‌رانییه‌ک له‌وه گه‌وره‌تر نییه».

هه‌روه‌ها سه‌رگوروشته‌کان و ده‌گێرته‌وه: که یه‌کێک له فه‌رمانداره‌کان که ئەویش بووبوه یه‌کێک له بووداییه‌کان، له‌سه‌ر ئەوه‌ی که بوودا وه‌رامی ئەو په‌رسیاره راستی په‌رستیانه‌ی نه‌ده‌دایه‌وه، که ئەو ده‌مه میتشکی ههموو خاوه‌ن بیره‌کانیان پیوه خه‌ریک مابوو، به‌دلیکی خه‌مباروه چوه‌ کن (بوودا) و لیتی په‌رسی: «ئاخۆ وه‌رامی ئەم جوژه په‌رسیاران‌ه‌ی لا هه‌یه یان نا؟...»

بوودایش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: «بۆچ من وام له تۆ داواکردوه که بیسته بوودایی به‌وه مه‌رجه‌ی که ئەم جوژه که‌ینه‌وه‌یانه‌ت بۆ لیک بدمه‌وه؟». فه‌رمانداره‌که‌یش پیتی لێ نا که به‌وه مه‌رجه نه‌بۆته بوودایی. دوا‌ی ئەوه بوودا پیتی گوت:

«تۆنەگەر لەبەر ئەووە بوویت بەیەکیک لە بوودایییەکان کە وەرانی «ئەم پرسیارانەت بدیتەو، بیگومان هەر لەو پیاووە گەوجە دەکەیت کە لەبەر پرۆپوچی خۆی، ناھیلانی نەشتەرکارە کە تیرە ژەھراویبە کە لە لەشی دەربھیتنی، تا ناوی ئەو کەسە پێ نەلێ کە تیرە کە تیتگرتووە، تا ئەویشی تینەگەیی نێی کە ئەو تیرە و ئەو کەوانەییە لە چ رەنگیکن؟... ژبانی ئایینی لەسەر بنچینەیی ئەووە دانەمەزراوە کە لەم جۆرە باوەرانیە بکۆلریتەو کە لە بارەیی (مانەوێ جیھان) یاخود (زیندووکردنەوێ دەروون لە پاش مردن)ەو دەدوێ. چونکە ئەم جۆرە بابەتانە مرۆف ناگەیی نە باری رزگاری دەروون و، سرەوتی دەروون و، گەیشتنی دەروون بەباری (نەرغانا).

تا بەم جۆرە (بوودا) بۆ ھەمووانی ئاشکرا کرد کە ئەو بەتەنگ پێشبینییەکان و بابەتە ھۆشکاریبەکانەو نییە. بەلام تێدەکوشتی: کە لە رێگای کار و فەرمانەو دەروونەکان چاک بکاتەو لەو نەخۆشیانە کە تووشیان دێن و، دەبنە ھۆی ئازار و ھەناسەساردی و سەرگەردانییان. ھەرچی بوودایە لە پێشەو نەخۆشییە کە دەدۆزیتەو. جیگای نەخۆشییە کە پێشان دەدات. دەدۆزیتەو. دواي ئەو ئەو رێگایە پێش دیاری دەکات کە دەبیتە ھۆی سەرگرتنی چاککردنەو کە. جا لەبەر ئەوە (بوودا) چوار جۆرە راستی دانائە کە لەگەڵ ئەم ھەنگاوانەیی سەرەو دەدا دەسازین:

راستی یە کەم: بریتیە لە «ئازار و ھاوار». (بوودا) دەلێ: «لەدایکبوون ئازاری تێدایە. لەش تیکچوون ئازاری تێدایە. نەخۆشی ئازاری پێوہیە. مردن بە دەم ئازارەو جیبە جێ دەبێ. ئەو شتانەیی رێمان لێیان دەبیتەو ئازاریان تێدایە.

لە دەست نەکەوتنی ئەو شتانەیی شدا کە ھەز دەکەین دەستمان بکەون ئازارمان پێ دەگات. بەکورتی ھەموو پەيوەندییە کمان بەھەبوون (وجود)ەو ئازاری تێدایە.

ئەمانەن نیشانەیی ئەو نەخۆشیانەیی تووشی دەروون دەبن و، ژبانی مرۆفیش سەرتاپا دەگۆرێ سەر ھەناسەساردی و سەرگەردانی». (بوودا) بۆ ئەمەیی نەنگی ئەم جیھانە دەریخات دەلێ:

«پێویستە لەسەر مرۆف ئاگای لە لەشی خۆی بێ، ھەر لە تەپلی سەریەو ھەتا دەگاتە کەل ئەموستی پیتی. پێویستە لەویش وردبیتەو کە ئەم لەشە چەند پێسی و چەند برینی پێوہیە. ھەر کاتی مرۆف لەناو گۆرێکدا چاوی بەلاشەیی پیاویک کەوت و، سەیری کرد ئاوساوە و، رەنگیشی رەش ھەلگەراوە و، پێش بوو لە بۆنی گەند و ناخۆش، بام ئەوسا لەشە کەیی خۆی لەگەڵ ئەو لاشە بۆگەنە ناشیرینەدا بەراورد بکات!... لە راستیدا ئەمەتا

سروشتی لەش و گەوہەرە کەیی. ھەر وہا ئەمەتا ئەنجامی مرۆف دوارۆژە کەیی، کە ھەرگیز لە دەستی رزگاری نابێ.»

بەلای (بوودا)یشەو وایە کە ئەم (راستی یە کەم) پێویستی بەبەلگە نییە. چونکە ھەموو خاوەن تێگەشتن و تێبینییە کە ئەو بەتەواوەتی تێ دەگات. ھەندیک کەس بە (بوودا) یان دەگوت رەشبینە. بەلام راستییە کە ئەو ئەوەتا کە (بوودا) دەپوێ رێگایە ک بۆ مرۆف دیاری بکات، کە بەھۆی ئەو رێگایەو لەو ھەناسەساردی و سەرگەردانی و ئازارەیی تێدایە رزگاری بێ.

راستی دووہم: «ھۆی ئازار و ھاوار»ە. دواي ئەو (بوودا) بۆ ھۆی ئەم ھەناسەساردی و سەرگەردانییە دەگەرێ، بیدۆزیتەو. دەلێ:

«ھۆی ئەمە ئەوہیە کە ئالۆشییە بەچنگمان ھەبە بۆ خۆشراواردن. یە جگەر ھۆگری ھەبوونیشین. زۆریش بۆ کامەرانی و خۆشگوزەرانی بەپەرۆشین».

راستی سێیەم: «وەستاندن ئازار و ھاوار». بەلای (بوودا)وہ وایە کە وەستاندن ئازار و ھاوار بەو پێکدێ کە ئەم ئالۆش و ئارەزوو بەتەواوەتی بەرہەست بکری. ئەم بەرہەستکردنە پێش لە بنچینەدا بریتیە لە نەمانی ھەموو ئالۆش و خۆشییە و ازھێتان لە ھەموو ئارەزوویە ک. تەنانەت لەناو بردنیشیان. ئیمە ئەوساکە دەگەینە باری (نەرغانا)، کە باریکی وایە، ھەرچی ئیش و ئازاریک ھەبە تێدایە نامیتنی.

ئەمیش یەکیکە لە گۆرانییەکانی بوودایییەکان کە بەشادمانیی رزگار بوونەو لە ھەموو ئالۆش و ئارەزوویە ک دەدرێ بەگۆیماندا:

«کەواتە بام بە ئازادبوون لە دەست چاوچلێسی، لەناو چاوچلێسەکاندا، بە کامەرانییەوہ بژین. بام لەناو ھۆزی چاوچنۆکدا بە ئازادییەوہ بژین و دوورین لە چاوچنۆکییەوہ».

«ھەر چەندە ھیچمان نابێ، بەلام بام بە کامەرانییەوہ بژین. چونکە ئەوساکە ھەر لە خودا پێشنگدارەکان دەکەین کە خۆراکیان بریتیە لە کامەرانی».

«سەرکەوتن دەبیتە ھۆی دوژمنایەتی و پشم و قین. چونکە ئەوی شکاوە دلێ خۆش نابێ.»

«ئەو کەسەیی لە سەرکەوتن و شکان خۆی دەپارێزی، دلخۆشە بەبەشی خۆی، کامەرانی».

«ھیچ ئاگریک لە ئاگری ئالۆش و خۆش بەتینتر نییە. ھیچ تیریکیش وەک تیری پشم و قین سەر ناکات».

«هیچ نازاریکیش ناگاته نازاری ئەم لەشه. هیچ کامه رانییه کیش ناگاته سرهوت و بی دەنگی».

«برستی له هه موو نه خو شیهه ک کاریگه رته. نازاری له شیش له هه موو نازاریک گه وره تره. جا هه کاتێ مرۆف ئەوهی به ته واوه تی زانی، بیگومان ده گاته باری (نهرفانا) که بریتییه له (کامه رانی بالا)».

راستی چوارهم: «ریتیگای به ربه ست کردنی نازار و هاواره». ئەو ریتیگایه ی ده مانگه بیتیته سه ر به ربه ست کردنی نازار و هاوار ده بیته به هه شت به شه وه. به شه کانیش ئەمانه ن: (باوه ری ته واو)، (نیازی ته واو)، (قسه ی ته واو)، (کرده وه ی ته واو)، (هۆی ژیا نی ته واو)، (واتای ته واو)، (بیره وه ری ته واو)، (لی و رد بو نه وه ی ته واو).

(بوودا) ییش به م ریتیگایه ی خو ی ده لێ: «ریتیگای ناوه راست». واتا: ئەو ریتیگایه ی که وتۆته ناوه ند دوو شتی پیچه وانه وه. بۆ وینه: (بوودا) نامۆزگاری وایه که مرۆف خو ی له ئالۆش و خرۆشه کان و به زموره زه مه کان بیاریزی. که چی هه ر له و کاته یشدا ئەوه ی پێ خو ش نییه که مرۆف خو ی به ش برا و بکات له هه موو خو شیهه کی ژیا ن. له راستیدا به شی زۆری هیزی بیروباوه ره کانی (بوودا) له وه دایه: ئەو وینه ی ره وشت و خو وه ی که هه لیبژاردوه، وینه یه کی به رز و پیروزه و، له گه ل روودا یشدا ریک ده که وێ و ده سازی. (بوودا) نامه که ی خو ی بلا و ده کاته وه و موژده ی رزگاریش ده دات به و که سانه ی که په ی ره و بی بیروباوه ره کانی ده که ن. که چی له گه ل ئەوه یشدا په نجه ناکیشی بۆ هیچ هیزیکی بالا، یاخود هیچ فه رمانیکی سه رشان که پتیوست بی بکری.

تیره ی بوودایی

له راستیدا، (بوودا)، دامه زرتنه ری ئایینی ک نه بووه. به لام خاوه نی ریتگا و شتیوه یه کی ژیا ن بووه که به هۆی ئەوه وه، ده روون له ده ست ئیش و نازاری خو ی رزگاری بووه. ئەم ریتیگایه ییش بۆ ئەو که سانه، هه موو، کراوه ته وه، که له هه موو په یوه ندییه کی ئایینی ده سته ردار بوون. ئەم ریتیگایه ییش به دوو هه نگاو ده چنه ناوی.

(یه که میان) هه نگاوی مه شق کردنه. ئەمه ییش ئەو ده مه یه که شاگرده که پتییدا ده روات، تا ده بیته که شیشیکی بوودایی. شاگرده که له م ده مه دا سه ر و ریشی خو ی ده تاشی.

به رگی زه ردیش ده پۆشی، که نیشانه یه کی بووداییه. بۆ هه موو لایه ئاشکرا ده کات که په نای بردۆته به ر (بوودا) و (بیروباوه ره کانی بوودا) و (ریتیگایه ی بوودا).

دووه م هه نگاویشیان ئەمه یه: که له به رده می کۆمه لی تیره ی بوودا ییدا نه بی سه رناگری. ناهیلن شاگرده که بگاته ئەم هه نگاوه، تا له وه دلنیا نه بن که دووره له و نه خو شیا نه وه که په کی ئەندامی تیی ده خه ن، له ناو تیره ی بوودا ییدا. هه ر کاتێ شاگرده که گه یشته ئەم هه نگاوی دووه مه ده ست ده کات به جیبه جیکردنی مه رجه کانی تیره که و بیروباوه ره کانی، که گرنگه کانیان ئەمانه ن: «ده بی خو ی له ره گه زبازی دوور بخاته وه. هه روه ها نابێ دزی بکات. نابێ خووبداته خواردنه وه ی مه ی، یاخود له و کاتانه دا که قه دهغه کراوه چیشته بخوات. پتیوسته خو ی له سه ماکردن و گۆرانی گوتن و بینینی به زموره زم دوور بخاته وه. نابێ له شی خو ی جوان بکات. نابێ بۆنی خو ش له خو ی بدات. نابێ پیخه ف یاخود ته ختیکی دانیشتنی به رز، یاخود پا ن بۆ خو ی به کاربه ی تێ. نابێ له که سیش پاره وه رگری».

به کورتی هه رچی بی به یه کی که له تیره ی بوودایی. ده بی بی به هه ژاریکی ته واو. چونکه که شیش پتیوسته له ماله که ی خو ی بجیته ده ره وه و روو بکاته ئەو شتی نه ی که نه په ناگای ئەوی تیدا یه و نه خانوی ئەو. چونکه ساماندار ی بریتییه له پتیوه ند و دیلی. که شیشه کانی تیره ی بوودایی له ناو په رستگا کاند ده ژین، دوورن له گیروگرفت و ته نگوچه له مه ی ژیا ن و به زم و خو شی و جوانی ژیا نه وه. ری دراوه به ئافره ته کانیش که بیته سه ر ره وشتی ئەم تیره یه. ئەوانیش ده بن به که شیش.

هه روه ک که شیشه پیاوه کان ئەوانیش پابه ندی یاسا و ملکه چی ده بن له ناو تیره که دا. له ناو ئایینی بوودا ییدا ئەو نوێ و پارانه وانه نییه که له ناو ئایینه کانی تر دا ده یان بینین هه رچی بوودا ییه روو ناکاته هیچ خودایه ک له هیچ هیزیکی نه بینراویش نا پار تیه وه یاری ده ی بدات و له کار و فه رمانه که یدا سه ری بخات. هه مووی هه ر ئەوه ندیه که هه ر مانگی دوو جار که شیشه کانی ناوچه که له ناو خو یاندا کۆ ده بنه وه بۆ رۆژوو گرتن.

جاریکیان له سه ره تای مانگی تازه دا که ده رده چی. جاریکیشیان ناوه راستی مانگدا، که مانگ ده بیته چوارده شه و. له هه موو ناوچه یه کدا ئەمه ده کری. کام که شیشیان به ته مه ن له هه موویان گه وره تر بی و، له رپه وه ی تیره که دا کۆنتر بی، ئەوه یان هه ندیک له نووسراوه وێژه ییه کانی بوودا ییه کان ده خو تیتیه وه. ئەو نووسراوانه ییش ئەمه ند له یان پیروژن له که شیشه کان به ولاره نابێ که س گوتیان لی بگری. پیاوه له خوداترس (راهب) ه که له براکانی ده پرسێ: «ئایا که سیان له ده ستووری بوودایی لایان داوه یان نا؟».

جا نه گهر په کيکيان له وړتيا گانايي نييانه لای دای و، گوناځی کردی دهم و دست له فرمانه (له خوداترسی) په کهی لاده بری و جوی دکرته وه. به لام نه گهر هم مووان به بی دنگی مانوه، نه وه نیشانه ی نه وپه که نه و له خوداترسانه، هم موویان پاک و بی گوناهن. له خوداترسه کان مانگی دوو رژی تریش به رژی و ده بن. و اتا مانگ ده کهن به چوار هه فته وه و، له هم موو هه فته په کیشدا رژی تک به رژی و ده بن. هه روه ها هم موو سالیکیش له برانه وه ی که شی باراندا رژی تک به رژی و ده بن. نه وانه به یونه ی نه و رژی و ده یانه وه شاهنگی گشتی ده کهن. هه رچی له خوداترسانی تیره ی بوداییه کان هه به تیدا کۆ دهنه وه. به یونه ی شاهنگه که یشه وه ناویری نه و له خوداترسانه ده کهن که له گه ل په کتردا تیکچوون. هه روه ها له ویش دلنیا دهن که نه و له خوداترسانه له یاییه که ی خویان لایان نه داوه. به لام له گه ل نه مانه یشدا، هم مووی، ناکۆکی و شهروشور له ناو له خوداترسه کانی تیره ی بوداییه ها رگیز ته و او نابج و نارپته وه.

بودایی له پاش بودا

وا ده گپرنه وه که (بودا) له پیش مردنیدا، سه رپه رشتی کردنی کاروباری تیره که ی به په کیک له دهر ویشه دلسوژه خو شه ویسته کانی خوی سپاردبوو، که ناوی (کاسابا) بوو. هه روه ها نه مییش له پیش مردنی خویدا په کیکي هه لبراردبوو که سه روه کاری کاروباری تیره که بی. و ا دهر ده که وی نه و سه رۆکه گیانییانه ده سه لاتیکی زوریان به سه ر تاک و ته رایانی تیره که دا نه بووه. به پپی هه ندیک سه رگوروشته، په کیک له خوداترسه کان به مردنی (بودا) دلخوش ده بی. چونکه هه روه که نه و گوتوویه تی: «ده توانن هه رچی ټاره زوو بکه ن بیکن»...

له بهر نه وه که (بودا) مرد، ده موده ست (کاسابا) پینج سه د که س له خوداترسه کانی هه لبرارد و له ماوه ی که شی باراندا کوی کردنه وه، بو نه مه ی بیروباوه رپه کانی (بودا) بخویندرینه وه و ته ماشای ده ستوره کانی تیره که و یاسا کانی شی بکه ن. مه به سیسی له مه نه و بوو هه موویان شاهزای نه و ده ستور و یاسا و بیروباوه رپانه بن و، په پره و بیان بکه ن و به بست لیان جیا نه بنه وه.

نه م کویونه وپه: ناکۆکی ناوهند له خوداترسه کانی پی نه پراهه وه. هه رپه که بیروباوه ری تاییه تی خوی هه بوو، که له گه ل هی نه وی تر دا جوی بوو. ته نانته به شیکی زوریان له م کویونه وپه دا داوی نه و بیان کرد که (له خوداترسه کان) له هندی پیونه ندی ده ستی

(بودا) رزگاریان بی. له پاش نه وه به سه د سال، یاییی بودایی خونکاریکی فریا که وت. له سه رپه که وه یاییه که ی راست کرده وه. له سه رپه کی تریشه وه له سه ر یاییه که ی کرده وه. هه موو رپه گایه کی گرت به ر. (نه زوکا) له کانگای دلپه وه ده یویست (هیندستان)، که نیشتمانی (بودایی) بوو، بیکات به فهرمانره واییه کی واکه هه مووده م (داده پره ری) و (چاکه خوازی) ی لی بوه شپته وه. دانانی یاسای یاییی بوداییه کانیش هه ر له و سه رده مه دا به نوو سراوه یی جپه جی بوو.

دوا ی نه وه یاییی بودایی له خاکه کانی (بوزما) و (سیام) و (تیبته) یشدا بلا و بووه وه. نه م یاییه له (چین) و (ژاپونیا) دا گیشته نه و پره ی هیزی خوی. نیساکه یش مه گهر هه ر له ناو فهرمانره وایی مه غوولپه کاندای مای، نه گینا له هیج کوتپه کدا نه ماوه، نه و نه دیشی نه ماوه که بلیم له هیندسانیشدا نه ماوه.

په پره وه کانی بودایش بوون به دوو به شه وه: (به شی په که میان) که به شی هه ره زوریانه، به ره به ره له ره وشته چاولیکراوه کانی راسته قینه ی بودا دوور که وتونه ته وه. نه م به شه نیستا که (بودا) ده پرستن و به (خودا) ی داده نین.

هه رچی (به شی دووه م) یشه: به شی هه ره که میانه. نه مانه به و چاوه سه یری (بودا) ده کهن که پیویکی خاوه ن شیوه و رپه گایه کی تاییه تیبه له ژیاندا. جا له به رنه وه خویان له ده مه قالی و مقومقوی بی هووده ی یاییی ده پاریزن، که هه رگیز نه و یان لی ناوه شپته وه که ده روون له نه خو شپه کانی رزگار بکه ن. نه مانه یش له خاکه کانی یاسای باشووریدا بلا و بوونه ته وه وهک (بورما) و (سیام).

نووسراوه یاییییه کانی بودایی

نه و نووسراوه یاییییه کانی که یاساکه ی بودایان تیدا نووسراوه ته وه بریتین له سی کومه له. به ناوی (سی سه به ته که) وه ناوبانگیان ده ر کرده وه. سه به ته یش بریتیه ی له و نامانه ی که له م ده ست وه ده گوپزرتیه وه بو نه و دست و هندی شتیسی تیدا دانراوه، وه که نه و سه به ته په ی که ساختمان دروست که ره کان، یا خود گور هه لکه نه کان به کاری ده هین، که پره له که ره سه ی جوی جوی و له مده ست وه ده گوپزرتیه وه بو نه و ده ست. جا له بهر نه وه نووسراوه یاییییه کانی بودایش به ناوی سه به ته وه ناوران که له م ماموستا وه ده که ونه ده ست نه و ماموستا و پریشن له بیروباوه رپه کانی تیره ی بوداییه کان.

کومه له نووسراوی په که میان پیی دلین: «سه به ته ی یاسا» یا خود «رییان». نه و

دهستور و ياسايانهيان تيدا نووسراوه ته وه كه له خوداترسه كان له ژيانى خوځاندا له سهريان دهړون، ياخود په پيره و بيا ن دهكهن.

كومه له نووسراوى دووهميشيان پيى ده لئين: «سه به ته ي ناموژگارى» ته مانه يش بيروباوهر و ناموژگار ييه ره سه نه كانى بوودا يان تيدا نووسراوه ته وه، كه له سه ر ياسايه كى تاييه تى ريز كراون.

كومه له نووسراوى سييه ميشيان پيى ده لئين: «سه به ته ي باوهر» ته مانه يش كه ينه و به ينه ي راستى په رستيانه ي جوئ جوتيان تيدا يه. ته م كومه له يه به جوړيكي تيكرايى له به رده ست هم موو كه سيكي بوودايى دايه.

بوودايى و روژه لاتييه كان

تاييني بوودايى كاريكي گه وه ي كرده بوو سه ر دهروونى روژه لاتييه كان. بوودا هوروزمى ده برده سه ر ته و بيروباوهره پروبوو چانه ي كه له سه رده مى خوځيدا به ناو روژه لاتييه كاندا بلاو بوونه وه. هه ره گرنگى ته و بيروباوهره پروبوو چانه (په رستنى گيان) بوو. و اتا هم موو نافه ريده كراويك گيانتيكي هه يه، مرؤف بئ، گيانله به ر بئ، ياخود گژوگيا، ده رده كه وئ بوودا پياويكي قسه زانى دم پاراو بووه، كه ناموژگاريى كرده وه و كاري كرده و ته دلئ گوټگره كانى. (بوودا)، خووى وا گرتبوو كه ناموژگار ييه كانى خوئ به وئ چيرؤك و ناسكه قسه وه روئن ده كرده وه. بو وينه ته مه يان ده گيرپينه وه:

«روژتيكيان ژنيك هاته لاي. كوره ساواكه ي خوئ به باوه شه وه بوو. به لام مردبوو. داواى له (بوودا) كرد درمانيكي واى بداتى كه منداله كه ي بو زيندوو بكاته وه. بوودايش پيى گوت:

«تو زور چاكت كرد هاتيه لام، داواى درمان بو ته م منداله مردوو ده كه يت. كه واته پيوسته بچيته شار و بگه رپيت به ناويدا، مال به مال له درگا به ديت و تووى توله كه له و ماله بسينيت كه كه سيان لي نه مردوو». ته م ژنه يش زورى له سه ر نه روشت. چونكه تيگه يشت (بوودا) ده لئ چي. ئيتر چوو بو گورستانه كه تا منداله كه ي بنيژيت. ده ستى «منداله كه ي خسته ناوده سته كانى خو يه وه و گوتى»:

«كوره بچكوله كه ي خو م! من وام ده زانى كه مردن هه ر بو تو هاتوو. به لام وا بو م ده ركه وت كه مردن نه نجامى هم موو كه سيكه».

داواى ته وه هوگري (بوودا) بوو و، بوو يش به يه كيك له شاگرده كانى بلاو بوونه وه ي بيروباوهره كانى (بوودا) به ناو مرؤفدا هوگري مرؤفيش به و بيروباوهرانه وه، به سا يه ي گيانه دموكراتييه كه ي (بوودا) و به زه ي هاتنه وه كه ي به هم ژاران و داموا ندا پيكه اتوو ه. (بوودا) خه مخوريى ته وانه ي ده كرد.

پشتيوانى ده كردن و، له سه ر ته و انيش هوروزمى ده برده سه ر ده لئه مه نده كان و خاوه ن سا يه و پا يه كان. جا هه روه ك له وه پيش گوتمان (بوودا) له خيزانتيكي خانه دان له دا يك بوو بوو. روژه ي مالتىكي وايش بوو كه خونكاران و سه رداران يان لي هه لكه وتبوو، كه خاوه نى سا يه و پا يه و سامان بوون. به لام ته و دهروونتيكي واى هه بوو، كه بيزى له م جوړه گه و رهييه ده كرده وه، كه تاسه ر بو كه س ناميني.

له به ر ته وه هوگري ژيانتيكي هم ژارانه و دهرويشانه بوو. پشتى كرده ژيانى ده لئه مه نده ي پر به زموره زم و نه رمونيان. (بوودا) هوروزمى ده برده سه ر ته و ده لئه مه نده ي هم ژاران يان ده چه وسانده وه و نازار ددا. ته مه يش دياره كه هه ژار و بي ده سه لاته كان ليى كو ده بوونه وه و پشتيشيان ده گرت. ته وانه زوربه ي كومه لايه تين^(۱) له هه موو نه ته وه يه كدا. هه ر ته و جوړه كه سانه يش بوون كه له (مه سيح) و (محه مه د) كو ده بوونه وه و پشتيان ده گرتن.

له گه ل ته وه يشدا (بوودا) چاوى له و هه ژاره بي ده سه لاتانه نه ده پوشي كه له رپي راست لايان ددا. ته و انيشى به توندى سه رزه نشت ده كرد. (بوودا) ره وشتى پاك و، كرده وه ي چاك و، ناويانگى باشى له ژوور سامان و پا يه وه دادنا. هه روه ها له ژوور هه موو كاروبارتيكي رواله تبي تايينيشه وه دا يده نان. چونكه (تايين)، به لاي (بوودا) وه برتييه له (كرده وه) و (كار)، نه ك ته و كاروباره روو كه شان ه ي كه پياوانى تايين دا يانه يتاون. ته وه ي كه مرؤفى زورتر راده كي شا بو لاي تايينه تازه كه ي (بوودا)، ته وه بوو، كه ته و گيانتيكي تازه ي ده خسته ناو كاروباره تايينيه كانى ته وسا كه وه، كه به وئ ته وه وه ته و كاروباره تايينيان له وشك هه لاتوويى رزگاريان ده بوو و ده كه وتنه جو لانه وه وه. هه روه ها به ره وشت و خو وه كان و به چاولي كه ريبه باوه كانى ته و ده مه يش واتيه كي كرده وه يى تازه ي به خشى، كه تا ته وسا كه ته وانه هه ر برتيى بوون له و كارانه ي كه واتايان تيدا نه بوو!.

(۱) راستر: كومه لن...

بیروباوهره‌کانی بوودا و بیرى نوؤ

له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو قسانه‌یشتدا که کردمان، له بیروباوهره‌کانی (بوودا) دا بابه‌تی وا ههن که له‌گه‌ل بیرى نوؤدا ناگوجین.

چونکه هه‌روهک له‌وه‌پیش گوتمان، ئه‌وانه له نرخى ژبانى مرؤفايه‌تی کم ده‌که‌نه‌وه. (له‌شى مرؤف) به‌چاوئیکى سووکه‌وه سه‌یر ده‌که‌ن. ئه‌و له گفتوگوکانى خۆیدا په‌نجه‌ی وا ده‌کیشی: «ئا ئه‌م له‌شه که نو کونى تیدایه. ئه‌م له‌شه پيس و پۆخله. ئه‌م گۆرستانه که هه‌ر بۆ ئيسک و پروسکى مردووان ته‌رخان کراوه...». (بوودا)، به‌چاوئیکى سووک و که‌مته‌رخه‌مبیه‌وه سه‌یرى په‌یه‌ندی و ئاشنايه‌تیبه‌کانى ناو خبزانى ده‌کرد. بیجگه له‌وه به‌چاوئیکى وایشه‌وه سه‌یرى ئافه‌ره‌تی ده‌کرد که له پیاو به‌که‌مترى داده‌نا له پله‌ی پزگرتندا. ئه‌مه‌یش پیچه‌وانه‌ی ته‌ماشاکردنى مرؤفى ئه‌م سه‌رده‌مه‌یه. به‌تاییه‌تی دانیشته‌وانى (ئه‌وروپا) و (ئه‌مريکا)، که ريزيکى ته‌واو له (ئافه‌ره‌ت) ده‌گرن.

وا رپککه‌وت، جارێکیان، پوره‌که‌ی، که له‌پاش مردنى دایکى ئه‌و به‌خيسوى کردبوو، ويستی له‌به‌رده‌م شاگرده‌کان و ده‌روپشه‌کانیدا ماچی بکات. به‌لام (بوودا) سى جار به‌ریه‌رچى پوره‌که‌ی خوی دایه‌وه، نه‌یه‌تشت ماچی بکات. دوايى له‌پاش میچ^(١) له‌سه‌ر گرتيکى زۆر، به‌نا به‌دل پتی پوره‌که‌ی دا که ئه‌ویش بیته‌یه‌کێک له بوودايیبه‌کان، به‌لام به‌مه‌رچى که له هه‌ندی پایه‌ی کم بايه‌خى ناو تیره به‌رتر نه‌بیته‌وه. ئینجا به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ گوتی: «ئیس‌تاکه هه‌ست به‌وه ده‌که‌م که ئه‌م یاسا ئایینییه زۆر ناژی. هه‌روهک مالێک که ژنى تیدا زۆر بوو، و پیاوی تیدا کم بوو، بۆ دز ئاسان ده‌بێ خۆی فری بداته ناویه‌وه، هه‌روه‌ها باوه‌ریه‌کانیش وانه. هه‌ر ئافه‌ره‌تیک هاته ناو کۆری تیره‌یه‌ک له تیره‌ئایینییه‌کانه‌وه ئیتر له‌وه دلنیا به‌که ئه‌و ئایینه زوو تیکده‌چى!...».

له‌و کاته‌دا که (بوودا) له سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، شاگردیكى خوشه‌ويستی هه‌بوو، ناوى (ئه‌ناندا) بوو. لیبى پرسى:

- «ئهى گه‌وره‌م! به‌رامبه‌ر ئافه‌ره‌ت چى بکه‌ين؟»

- «ئه‌ناندا! سه‌یريان مه‌که‌ن!».

به‌لام ئه‌ناندا له‌و تیکه‌یشتبوو که ئه‌وه له توانايى دا نيبه‌ه. ده‌موده‌ست لیبى پرسى:

- «ئهى ئه‌گه‌ر چاومان پیکه‌وتن چى بکه‌ين؟».

- «ئه‌ناندا! گفتوگويان له‌گه‌لدا مه‌که‌ن!».

به‌لام شاگرده‌که‌ی به‌خوی ده‌نازی، جارێكى تریش لیبى پرسیبیه‌وه:

- «ئهى ئه‌گه‌ر به‌کێک له‌و ئافه‌ره‌تانه قسه‌ی له‌گه‌ل کردین چى بکه‌ين؟».

- «ئه‌ناندا! خۆتى تى مه‌گیینه، دل مه‌ده‌ره قسه‌ی!».

له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشتدا پی‌ويسته‌ پى له‌وه بنیین که زۆره‌ی بیروباوهره‌کانی بوودا ئامۆژگاربیبه‌کانی، له ناوچه‌که‌ی خۆیه‌وه هه‌لقولا‌بون، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌بیرى مرؤفايه‌تی به‌خشیوه، نه له ژماره‌ دیت، نه ده‌شاریتته‌وه.

ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه که شانازی پیوه بکات، هه‌موو لایه‌کی فیری ئه‌وه کردوه که چۆن (ئاشتی) و (ئاسایش) و (سه‌هوت) له رپگای به‌ریه‌ست کردنى (ئالۆش) و (خروش) و (چاوچنۆکی) به‌که‌یان هه‌وه ده‌ست خۆیان به‌خه‌ن.

ئیمړۆی بوودایی

هه‌ر که‌سى له پاش شه‌ری جیهانیى دووه‌م له کاروبارى بوودايیبه‌کان وردبیتته‌وه، بۆى ده‌رده‌که‌وى که بیروباوهره‌کانى ئایینیى بوودایی، (چین) ی لى ده‌رېچى، له هیچ فه‌رمانه‌ره‌واییه‌کی بوودايیدا تووشى کزى و نه‌مان نه‌بووه. ته‌نانه‌ت له‌ناو هه‌ندیک فه‌رمانه‌ره‌واییه‌که‌دايه. چونکه هیچ به‌لگه و نیشانه‌یه‌ک بۆ ئه‌وه نییه ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌کیتى په‌یره‌وانى ئه‌م ئایینه هیشتا هه‌ر له‌ناو فه‌رمانه‌ره‌واییه‌که‌دايه. چونکه هیچ به‌لگه و نیشانه‌یه‌ک بۆ ئه‌وه نییه که یاسا، یاخود کۆمه‌له‌یه‌کی بوودایی جیهانى هاتبیتته‌ کایه‌وه، که بتوانی کار له زرنگکاری (سیاسه‌ت) ی جیهان یاخود له یاساکانى جیهان بکات. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشتدا ته‌نگه‌تاوکردنى بوودايیبه‌کان له لایه‌ن (کۆمونیست) ه‌کانه‌وه له رۆژه‌لاتى دووردا، له‌وانه‌یه بیته‌ هۆی په‌یدا‌بوونی ئه‌م هیتزه جیهانییه له‌ناو بوودايیبه‌کاندا. ئه‌مه‌یش ئاسان نییه که بوودایی بخرتیه ژیر چنگی یاسای فه‌رمانه‌ره‌واییه‌کانه‌وه، یاخود هه‌ر یاسایه‌کی تره‌وه. چونکه بوودایی هه‌ر له‌و چوارچێوه‌یه‌دا کار ده‌کات که هانى تاکه‌ی مرؤف بدات، پالیشى پیوه بنیت بۆ پيشه‌وه، تا ده‌یگه‌ بیته‌ پله‌ی (پۆشنیبرى) و (خوینده‌وارى). هه‌رچى ئایینی بوودايیبه به‌دواى هیتز و ده‌سه‌لاتى جیهانى و سایه و پاه‌دا ناگه‌رئ.

(١) میچ: پیداکرتن، جه‌ختکردن، (الحاح).

تهانهت ئەو بووداييپانهيش که له کاروباری زرنګکاریدا هاوبهشی دهکن، له بهرچا و تاک و تهرايانی تيرهکهدا وا دهنوین، که له نرخي ئەو کراسی بووداييپه کهم دهکنهوه که له بهرباندايه.

هەرچی ئایینی بووداييپه، سهروکتیکی بالایی نیپه که وهک (په تر یارک)، یاخود (پا پای)ی گاوهکان بی. (تیبهت)ی لی دهریچی^(۱)، له هیج شوتنیکیدا پهستگای ئایینی بوودایی دهسهلاتی جیهانی نیپه. که وای لی هات یارمهتیدانی فهرومانه وایپانهی ناو تاک و تهرايانی ئەم تیرهیه، هەر بریتییه لهوهی که بیروباوهرهکانی سهه به ئایینی بوودایی و نامۆزگارییهکانی بهیه کتر بگۆرینهوه و، چاکترین ریتگایش بدۆزنهوه بۆ بلاوکردنهوهی ئەم ئایینه. بهلام ئەم باره ری ئەوه ناگری که هیزی گیانیی ئەم ئایینه رۆژ به رۆژ کار زۆتر بکات له جیهانی ئەم سهردهمهدا.

جا ئەگەر ئیمرو تهماشایهکی ئەو فهرومانه وایپانه بکهین که ئەم ئایینه له ناو خاکهکانیدا بلاو دهپیتتهوه، بۆمان دهدهکهوی که (ژاپونیا) سهه دهستهی ههمووانه. له م رۆژانهدا جوولیهکی گهوهه بووژاندنهوهی ئەم ئایینه لهویدا هیه. کهچی ئەمریکاییهکانیش هەر خهریکی ئەوهن که ژاپونیا ییپهکان بخهنه سهه ئایینی مهسیحی. وایان تیدهگهپیتن که ئایینی مهسیحی له ههموو ئایینیک چاکتر یارمهتی مرۆف ددهات بۆ پهه پیدانی کامهرانی و خوښگوزهرانی.

هەرچی خاکی (چین)ه، بهو ههموو فراوانیپه پشهوه که هه بهتی، ئایینی بووداییپه به چهشنی ههموو ئایینهکانی تر خهریکه، له ناویدا، بهره و نه مان دهچی، هه رچهنده ئایینی (کۆنفوچییوسی) له ناو خاکی چیندا کاریکی تهواوی کردوه، بهلام بهرهی تازهی چین، بایهخ به زرنګکاریی رۆژئاوا و وینه شاکارهکانی رۆژئاوا دهدهن.

ئەگەر روو بکهینه خاکی (که مبودیا)یش که بریتییه له بهشی باشووری رۆژهلاتی نیوه دوورگهی ئاسیا و، هه موو جوژه رهگهز و ئایینیکیشی تیدا کۆپوتهوه، هه رچهند دهکهین ناتوانین بیرتکی ئاشکرا و دیار له بابته ئایینی بوودایی ئەو ناوچهیهوه دهبرین.

چونکه بههوی شهروشوری ناوخۆه که له خاکهدا هیه، هه رچی ئایینیک هیه بهره و نه مان دهچی. کهچی له گه ل ئەوه پشدا، له سهه رتکی ترهوه، ژماره ی کۆمهلاتی بوودایی لهو

(۱) له چین (دهلایلاما) سهروک و پیتشه وایانه و ئیستا لهو ولاته دهبرهدهره و ئینهکه شپوهیه له بزافیکی سیاسی رزگاری وهگرتهوه بۆ نه تهوهی تیبته.

خاکهدا تا دیت پهه دهسین. له مه پشدا هیج گومان نیپه که دانیشتوانی (که مبودیا) پتووستیپهکی گیانیان بهو کۆمه لانه هیه، بۆ یه کا تا دین پتریان لی دی.

هەرچی خاکی (سیام)یشه، هەر ئەو فهرومانه وایپهیه، که پیاوانی ئایینی بوودایی له ناویدا خهریکی تیکه لێن به بیروباوهری تازهوه. زمان بووبوه به ره له ست له ریتگای ئەم تیکه ل بوونهدا.

بهلام بووداييپهکانی ئەو ناوه دهستیان کرد به فیربوونی زمانی ئینگلیزی. ههروهه زۆربهی ئەو نووسراوانه ی له بابته ئایینی بووداييپهوه نووسرابوونهوه ئیمروکه، له زمانی (سیامی)یهوه دهگۆرتن و دهخرینه سهه زمانی ئینگلیزی. له ئینگلیزپیشهوه دهگۆرتن دهخرینه سهه زمانی (سیام)ی.

گهوههکانی تیرهکه ههفته به ههفته له رادیو و تار بلاوده که نهوه له بابته ئایینی بوودایی و بیروباوهرهکانیپهوه. بێجگه لهوه (یهکتی بوودایی له سیام دا)، که له ژیر چاودیری خونکاری سیام خو ی دایه، تا دیت هیز و دهسهلاتی زۆتر ده بی.

بهلام له خاکی (بۆرما)دا، چونکه شهری ناوخۆ هیه، باری ئایینی بوودایی پیتج و په نای تی کهوتوه، روون و ئاشکرا نیپه.

ئەوهنده ههیه مهترسی له (کۆمۆنیستی) مرۆفی لهوید و لی کردوه که هۆگری شپوهی بوودایی بن، له ژیاناندا!... هه تا ئیستایش (بۆرما) سهه دهستهی ئەو فهرومانه وایپه بووداييپانهیه، لهو رووهوه، که ئەم ئایینی بووداييپه هۆی هه ره گهوره و کاریگه ره له ژیان بووداييپهکاندا.

له دوورگهی (سیلان)یشدا باری ئایینی بوودایی هه ره لهو باره دهکات که له (بورما) دایه. کهچی له گه ل ئەوه پشدا ژمارهیهکی زۆر له پیاوه به ناو بانگهکانی دوورگه که چونه ته سهه ئایینی مهسیحی. هه رچی مهسیحیهکانن له مپشهوه خهریکن لهو دوورگه یه دا خویندن گیانی یاسایی دایه زرتین. دانیشتوانی دوورگه کهیش ناچار مندالهکانی خوین بنیرنه بهر خویندن لهو خویندن گیانه دا، تا له فیربون و قالببون له رهوشتی باشدا بهشی خوین و هریگرن. ئەوهنده هیه له کانگای دلپانهوه به لای بوودایدا داده تاشن. ههروهه دلپان به لای (هیندوسی)یشدا دهچی، هه ره له پاش رزگار بوونی (سیلان) له دست دهسته سهه ریی بێگانه، کارگوزاری بوودایی له ناویدا په ره ی سه ند. سه ره له نو ی ئەو پرۆژانه ده رکه وتنه وه که به تاییه تی بۆ بلاوکردنه وه ی خوینده واری بوودایی داناون، بۆ ناو ئەم

خاکه، له گهڼ دروست کردنه وهی شوپنه وار و ساختمانه کانی بوودایی دا. به کورتی تیره ی بوودایی ناو (سیلان) پایه یه کی بلندیان هه یه.

ههروه ها ئایینی بوودایییش به ته و اوته سهر ریگای راپه رین و پیشکه وتن. ئه مه ییش به وه دا دهرده که وه، که جوولته ی بوودایی ئه وه، ئه مه نده به ته ووژمه، توانیوتی بۆ هه موو لایه کی جیهانی بوودایی کۆمه له ی راسپیتر او ان بنیتر، تا له و شوپنه ده دا ده ست بکه ن به بلا و کورده وه ی ئایینی بوودایی و، بیرو باوه ره کانی خو بان له بابه ت ئایینی بووداییه وه.

به لام (هیندستان) له سه ده ی یانزه یه می پاش زایینه وه له کور ی فه رمانه واییه بووداییه کان چۆته دهر وه. ئه وه نده هه یه ئه و (کۆمه له ی بوودایی) یه ی له سال ی ۱۸۹۱ دا له (سیلان) دا دامه زرا وه، هه ر له وساکه وه، په یتا په یتا تا کو ئیستا له هه موو خاکی (هیندستان) دا له کار دایه. به ته نگ کاروباری ئه و بووداییه وه یه که دینه هیندستانه وه بۆ سه رلیتدانی شوپنه پیروژه کانی بوودایی. ههروه ها خه ریکی بلا و کورده وه ی ئایینی بووداییه له نا وه دا.

خه ریکی دامه زاندنی خویندنگا و نووسراو خانه و په رستگایانی بووداییه، که ئه م کار گوزارییه ان به ته جیی ریز گرتنی هیندۆسه کان و په سند کردنیان.

بوودایی له رۆژئاوا دا

هیچ که سییک ئه وه نازانی که ی ئایینی بوودایی له نا و رۆژئاوا دا دهر که وتوه. چه ند که سییک له زانیانی رۆژئاوا نووسراوه کۆنه کانی رۆژه لاتی گۆربوه ته سه ر زمانه ئه وروپاییه زیندوه وه کان. هه ندیک له و نووسراوانه له بابه ت ئایینی بووداییه وه بوو. جا ناسیایه ی ئه وروپا و ئه مریکا له گه ل ئایینی بووداییدا له سایه ی ئه و زانیانه وه پیکهاتوه. تا برانه وه ی سه ده ی نۆزده یه مییش، له چه ند که سییک له زانیانی رۆژئاوا به ولاره که کهس بایه خی به ئایینی بوودایی نه ده دا.

به لام له سه ره تای سه ده ی بیسته مه وه ئه م باره گۆرا. چونکه له سال ی ۱۹۰۶ دا یه کیک له و ئینگلیزه ی چوو بووه سه ر ئایینی بوودایی، له باخه کانی (هاید پارک) دا، به تاشکرا، له بابه ت ئایینی بووداییه وه وتاری ده دا. زۆریشی پی نه چوو که ئه و پیسا وه خو ی و ئینگلیزیکی بوودایی تر، (کۆمه له ی بوودایی ئینگلیز) یان دامه زراند. ئه م کۆمه له له نا و دوورگه کانی (به ریتانیا) و (ئیرلانده) یشدا ده ستیان کرد به کار کردن. گۆفاریکیشی

دهر کرد، ناوی نا: (گۆفاری بوودایی). کردی به زمانی خو ی و، بیرو باوه ره کانی بوودایی خو یانی تیدا دهر ده بری. له سال ی ۱۹۲۵ دا چه ند راسپیتر او پیک که له (کۆمه له ی بوودایی گشته ی سیلان) وه نیرابوون، گه یشتنه (له نده ن)، تا لقیکی کۆمه له که له و شاره دا بکه نه وه. ئه م کۆمه له له لایه ن (کۆمه له ی بوودایی ئینگلیز) وه یارمه تی په کترین دا، له بلا و کورده وه ی ئایینی بووداییدا، له ئینگلته ره دا. ئیستا که ییش هه ر له کار دان.

له سال ی ۱۹۲۹ دا خانم یکی (پاریس) ی که ناوی (کۆنستان لونسبری) بوو کۆمه له یکی له شاری (پاریس) دا دامه زراند، ناوی نا (کۆمه له ی دۆستانی بوودایی). چه ند که سیکی ناو دار له ئه ندامانی کۆمه له لانی جو ی جو ی فه رهنسه چوونه نا و کۆمه له که وه. هه ندیکه یان له زانکۆ ی (سۆرپۆن) دا بوون. ئه مه به پیچه وانه ی ئه وه بوو که له خاکی ئینگلیز دا رووی دا. چونکه پالپشتی هه ردوو کۆمه له بووداییه که ی نا و خاکی ئینگلیز له ئه ندامانی چینی نا وه راست بوون.

(کۆمه له ی دۆستانی بوودایی) له (پاریس) دا په یوه ندییه کی زۆری هه یه به کۆمه له بووداییه کانی (سیلان) و (هیندی چینی) یه وه ههروه ها لق و پۆییشی لی بۆته وه به نا و گه لیک جیگای ئه وروپا دا.

هه ر سی مانگه جار یک گۆفاره که یان دهر ده چیت، له ژیر ناوی (بیری بوودایی) دا. ره نگه (مادام ئه لیکساندرا دا فیدنیل)، به نا و بانگترین بوودایی بی، له رۆژی ئیمرۆ دا، له فه رهنسه دا. ئه م خانمه گه لیک نووسراوی له سه ر ئایینی بوودایی نا و (تیه به ت) نووسیوه ته وه و چاپ کردوه. له م رووه وه نا و بانگیتی جیهانی وه رگرتوه. له نا وه ند هه ردوو شه ره گه وره که ی جیهانی دا، ئایینی بوودایی له لایه ن ئه لمانه کانه وه لی کۆلینه وه یه کی زۆری تیدا کرا.

پزیشک (پۆل دالکه)، له نزیک شاری (به رلین) وه په رستگایه کی دروست کرد، که ئه مه یه که م په رستگای بوودایی بوو له خاکه کانی رۆژئاوا دا. ئیتر هه ر ئه وه نده جه نگی دووه می جیهانی دوابی هات، گه لیک کۆمه له و دهسته ی بوودایی له نا و خاکه کانی ئه لمانی زماندا په یدا بوون. خه باتیکی زۆریش کرا بۆ په یدا بوونی یارمه تی له نا وه ند ئه م کۆمه له و ده ستانه دا.

ههروه ها کۆمه له لانی بوودایی تریش په یدا بوون له خاکه کانی (هۆله نده) و (به لچیکا) و (فه نله نده) و (سوید) و (سویره) دا.

دوور نیبه ئەم کۆمەڵی بووداییبانه لەسەر کەلاوەکانی دەستکردی جەنگی دوایی بنجیان دا کوتابێ. چونکە سروشتی ئایینی بوودایی وایە رووبەرۆوی گێروگرفتهکانی خراپە و ئیش و تازار رادەوهستیت، کە تووشی مرۆفایەتی دین. ئینجا خەریکی چارهکردنیان دەبێ. ئەو هۆی ئیش و تازارەکان دەدۆزیتەوه و، دەستیشیان بۆ دەکێشی.

هۆی راستەوخۆی ئەو ئیش و تازارانهیش بەلای ئایینی بووداوه بریتییە لە ئارەزوو و ئالۆشی گەورەیی. ئینجا خەریکی ئەوهیش دەبێ کە ئەم ئالۆش و ئارەزووانە، لە بنەڕەت تیک بەدات.

(ئایینی بوودایی) لەناو خاکی ئەمریکای یەگرتوویشدا بەگەرموگوربیهکەوه پیشوازی کرا. ئیستاکە لە سەد کۆمەڵی بوودایی پتر هەیه. تیکۆشانیش ئیمرو له ئارادایە کە نووسینگە (مکتب) یەکی گشتی بۆ (یەکتیبی بوودایی ئەمریکا) پیک بهێنێ، بۆ ئەمەیی کارگوزاری و تیکۆشانی ئەم هەموو کۆمەڵە بووداییبانه یەک بخرێن و بههیز بکری. پیش ئەمەیی ئەم بەشە تەواو بکەین ئیمە ئەوه دەگێرینهوه: کە لە ساڵی ۱۹۴۵دا (کۆمەڵی بوودایی ئینگلیز) لە ئینگیلتهردا، هەستی کرد بەداماوی لەسەر دانانی سیپارەیهکی بچکۆلهی وەها کە بەکورتی هەموو دەستورەکانی ئایینی بوودایی و بیروباوەرەکانی تیدا بنوسریتەوه، بەمەرجی له سێ بەرە و نیوی گەورە، زۆرتر نەگرتەوه. ئەم سیپارەیه دانرا.

دوانزە دەستوری بوودایی تیدا نووسرابوو. کۆمەڵەکە ئەم سیپارە کورت کراوهیهی نارد بۆ بنکە بووداییبانهکان، لەناو هەموو فەرمانەرەواییبانهکاندا. لە پاش لێ وردبوونهوه، (ژاپۆنیا) پەسندی کرد. دواي ئەویش (سیام) و (چین) و (بورما) و (سیلان)یش پەسندیان کرد. نیراوانی بوودای (تیبهت)یش هەروەها پەسندیان کرد. وا لە خواروه سیپارە پوختهکراوهکە پیشان دەهین، کە دەستورەکانی ئایینی بوودایی تیدا یە:

۱- رزگاروونی دەروونی هەموو کەسێک فەرمانی سەرشاری راستەوخۆی ئەو کەسهیه. ئەگەر تیرتیکی ژەهردار کەسێکی پیکاو برینداری کرد، پێویستە لەسەر ئەو کەسه، دەرکیشانی ئەو تیره له لەشی خۆی دوا نەخات بەبیانووی ئەوهوه کە چاوه‌ڕوانی ئەوه بکات له بابەت ئەو کەسهی پیکاویتی بهو تیره و، درێژی تیرهکە و، چۆنیستی دروستکردنی ئەوه تیرهوه، زانیاری دەست بکەوێ. هەرکەسێ لەسەر رینگای ئایینی بوودایی بڕوات بەرپۆه، بەشینهیی هەموو جۆره کەینهوبهینهیهکی ئایینهکە تی دەگات.

واتا ناگاداریی خۆی له ئایینهکە فروانتر لێ دەکات. کەواته هەر له ئیستاکهوه بەره‌رووی ژیان بوهسته و، ژیان هەرچۆنیکه وەری بگره و، هەموو دەمیکیش له رینگای تاقیکردنەوهی راستەوخۆی خۆتەوه له شت تی بگه.

۲- راستی یەکەمی هەبوون (وجود) بریتییە له یاسای گۆران و برانهوه. هەرچی شتیک هەیه له جیهاندا، هەر له مشکەکویرهوه تا دهگاته کیو و کەژ، هەر له بیریک له بیرانهوه تا دهگاته شاهه‌نشاهی یەک له شاهه‌نشاهیبهکان، هەر له رینگای (هەبوون) خۆبهوه دەروات.

واتا: (گەشه‌کردن) و (تیکچوون) و (مردن). هەر ژیانیش، به‌ته‌نیا کە درێژه به‌خۆی دەدا و نابریتهوه. ژیان هەموو دەمیک، خەریکی ئەوهیه کە له شێوهی نوێ نوێدا خۆی بنوێتی.

ژیان بریتییە له پردیک. کەواته لەسەر ئەم پرده هیچ خانوویهک دروست مەکە. ژیان بریتییە له کرده‌وهیهک له کرده‌وه‌کانی هەلقوولان و رۆیشتنه خواروه. جا هەر کەسێ هۆگری وینه‌یهک بێ له وینه‌کان، بام وینه‌کە یەجگار جوانیش بێ، بێگومان تازاری بێ ده‌گات. چونکە بەره‌نگاریی ئەم هەلقوولان و رۆیشتنه خواروه‌یه ده‌کات.

۳- یاسای گۆران، هەروەها بەسەر دەروونیشدا بەکاردهیتری. هیچ کەسێک نییه بیروباوەرێکی وای بێ و نەگۆرێ. هەر دەستبەرداری تەواوه کە به‌ته‌نیا بریتییە له راستییەکی دواهاووی وا کە هەرگیز گۆرانی بەسەردا نایەت.

هەموو وینه‌یهکی ژیانیش، بەمرۆف خۆبهوه، بریتییە له رووکەشێکی ئەم راستییە. هیچ مرۆفیکیش نییه کە بوویته‌خواه‌نی ئەم ژیانە کە چۆته‌ناو له‌شیهوه. ئەویش لەمه‌دا هەرۆک چرای کاره‌با وایه. ئەو گێژ و شه‌پۆلی کاره‌بایه‌ی رووناکییه‌کە له‌چراکه‌دا دروست ده‌کات هی‌چراکه‌ نییه.

۴- هەرچی جیهانیش بریتییە له رووکەشێکی ئەم یاسایه. بۆ په‌یدا‌بوونی هەموو شتیکیش هۆ هەیه. دەروونی مرۆف و سروشتی مرۆفیش، بریتییە له هەموو بێر و کرده‌وه‌کانی پیشووی خۆی. (کرده‌وه) و (پێچه‌وانه‌ی کرده‌وه)‌یش کە کار له هەموو (هەبوون) ده‌کەن. مرۆفیش هەر خۆبه‌تی کە کاروباری خۆی و رۆزگاری خۆی و هەست و بزوتیشی بەرامبەر ئەو کاروبار و رۆزگارانه، داده‌هێنێ و دروست ده‌کات. هەروەها مرۆف هەر خۆبه‌تی کە کاروبار و رۆزگاری دوا‌رۆژی خۆشی داده‌هێنێ و دروست ده‌کات، له‌گەڵ ئەنجامی دوایی خۆیدا.

مرۆڤیش له توانایدا ههیه که بههۆی بیری دروست و کردهوی تهواوی خۆیهوه، بهربههه سروشتی شاراهوی خۆی دهربخا.

ئهه کارههش زۆر دهه دهکیشی. ژیان له پاش ژیان سهر زهوی دهگرتتهوه. بهلام له نهنجامی کاردا ههچ وینهههک له وینهکانی ژیان نامینیتتهوه که نهگاته رۆشنبیری و خۆیندهواری.

ه- ژیان یهک پارچهیه دابهش ناکرئ. لهگهه له مهیشدا شیوهکانی ژیان که ههموو دهه له گۆراندان، له ژماره نایهن. ژیان دهستی نهمانیشی ههیه. ههچهنده نهنجامی ههموو شیوهکانی ژیان بهمردن دهگات، بهلام له راستیدا مردن له ئارادا نییه. بهزهیی پیداهاتنهوههیش له پهی بردن بهیهکیتهیی ژیان و تیگهیشتهنی ئهوهیهکیتهیهوه پهیدادهبی. (بهزهیی پیداهاتنهوه) یهشیان وا ناو بردهوه که بریتیهه له (یاسای یاسایان). له راستیدا کردهوی (بهزهیی پیداهاتنهوه) بریتیهه له (سازبوونیکه تاسهر).

ههر کهسه له (سازبوون)ه خۆی لادات، تووشی ئازار و دهردی سهری دهبی. بیهجهه لهوه له رۆشنبیری و خۆیندهواریش دواده کهوی.

ه- جا له بهرئههمی (ژیان) یهکیکه، پتوبسته کههک و چاکهه کهسێک ههروهکو کههک و چاکهه ههمووان تهماشاکرئ. مرۆڤیش ئهوهنده تی نهگهیشتهوه، وا دهزانئ: دهتوانئ بو کههک و چاکهه خۆی تی بکوشئ و له تیکۆشینه کهیشیدا سهربهکهوی. جا ئهه جوهره خهباتی (خۆپههستانه) یه که له شیوهیهکی ههلهدا ئاراستهکراو، له نهنجامدا خاوهنهکهه خۆی تووشی ئهرک و ئازار دهکات. مرۆڤیش بهسایهه دهردی سهربهکهه خۆیهوه فییری ئهوه دهبی که چون له هۆی ئهه ئازار و ئهرکه کهه بکاتهوه. له نهنجامیشدا له هۆی ئهه ئازار و ئهرکه رزگاری دهبی.

(بوودا) یهش چوار راستی بهرز و پیرۆزی فیر کردوین:

ا- له ههموو شونیکدا ئهرک و ئازار ههیه.

ب- ئهرک و ئازار هۆی ههیه. ئهوهیش بریتیهه لهوهی که ئارهزوو خراب ئاراسته بکرئ.

ج- ئهرک و ئازار چارهه ههیه. ئهوهیش بریتیهه لهوهی که له هۆی ئهرک و ئازارهکه رزگار بیهن.

د- ئهه رینگایهه ئهرک و ئازار له بنههت تیک دههات، بریتیهه له ههشت ههنگاو.

ه- رینگایهه له مهوهپیش ناومان هینا لهه ههنگاوه دروست بووه: (بیروبارهه ری راست)، (ئامانجی راست)، (وتهی راست)، (کردهوهی راست)، (ژبانی راست)، (تیکۆشانی راست)، (بیرهوهه ری راست)، (لهی وردبوونهوهی راست). ئهه ههنگاوه دهمانگهیهن بهرۆشنبیرییهکی تهواو. جا له بهرئههمی (ئایینی بوودایی) بریتیهه له (رینگایهه کی ژیان)، نهک ههر (پیشبینی) یهک، رۆشنتن بهناو ئهه رینگایهه، پتوبستهیهکی تهواوه بو رزگارکردنی دهروون له دهست ئیش و ئازار. ئامۆزگارییهکانی (بوودا) بریتین له مه: «خراپه مهکه. فییره چون چاکه دهکهیت. دلشیت پاک بکه رهوه».

ه- راستی شتیکی وایه که ناتوانئ به تهواوه تی پیشان بدرئ.

ئه مهیش که دههین خودایهک ههیه و چهنده کردهوهیهکی دیاری کراوی ههیه، راستیههکی تهواو نییه، ئه وهنده ههیه (بوودا) که مرۆڤیکه و هه بووه، بووه به کهسێکی وهه که به تهواوه تی بیری رۆشن بوتهوه. گهیشتن بهرادهی «نهرفانا» یه، له وانهیه که له ژبانی ناو ئهه جیهانهدا دهست بکهوی. ههموو کهسێک و ههموو وینهههکی ژبانی تر، ئه وه یان له باردا ههیه که خۆیان بخه نه باری (بیررۆشنی) یهوه. ئه گهر بیتو ههنگاوهکانی پتوبووش بنرین، ئهه رۆشنبیرییه له خۆیهوه دپتهدی.

ه- رینگای ناوه راست دهکه وپته ناوهنده (رۆشنبیری بهزۆر) و (رۆشنبیری کردهوه) وه. جا ئهه رینگایه له (ئارهزوو) وه دهست په دهکات و، له باری (دلنیا) و (ئاسایش) دا تهواو دهبی. ئه مهیش رینگایهکی ناوه راسته که وتوه ته ناو بابه تانی پتوبه وانهی یه کترهوه. ئهوی به ناویدا پروات خۆی لهه پهه و له وهه ری لادههات. بهلام (بوودا) که به ناو رینگایهه رۆشنت، بهری نهه تا گهیشته ئه وهه ری. ته نیا شتیکی که (ئایینی بوودایی) دههوی باوهه ری په بهینرئ، ئه وهیه که هات و (بوودای) رتبههه و ئامۆزگاریکار لهه رینگایهوه رۆشنت، ئیمهیش پتوبسته به ناویدا برۆین. ههروهه پتوبسته له سهه ههموو کهسێکی که به ناو ئهه رینگایهه پروات، نهک ههر چاکهکانیان پتوبسته: ئه مهیش پتوبسته: که ههر لهو کاتهه (دل) و (هۆش) روو بو پیشهوه بکهن.

ه- ئایینی بوودایی زۆر به تهنگ له ورد بوونهوه و نووچ گرتنی دهروونهوهیه. ئه مهیش که ماوهیهکی په چوو دهپتته هۆی گه شه کردنی دهسهلاتی گیانی. چونکه ژبانی دهروونیش ههروهک ژبانی ئاسایی، که ههر چوار لامانی گرتوه، گزنگ و بابه خداره.

له راستیدا دانی چوند پشوو به کی سرهوت و دلنیایی به دهرونی کارگوزار، پتویستییه کی ژبانی له نگره داره. هه چچی (بوودایی) به پتویسته له سه ری له هه موو کاتیکدا وریا بی، ناگای له خۆی بی، بی باک و نازا بی، خویشی لابدات له وهی که هۆشی یاخود دلّی دهر به ست روو که شه ریبواره کانی ژبان بی.

جا ئەم وریایی و ناگا له خۆبوونه که به رامبه ر کارساتی ژبان دهیکات، که خویشی په ی به وه ده بات که هه موویان (دهستکردی خۆی) ن، له وه دا یارمه تی ده دن که دلّ خرۆشانه کانی به رامبه ر ئەم کارساتانه ی رۆژگار، بخاته ژیر چنگی خۆبه وه و له ژیر چاودیری خۆیدا بکه ونه گه ر.

۱۱- (بوودا) گوتویه تی: «به هه موو کولّی دلته وه دهرونی خۆت رزگار بکه له ده ست ئەرک و نازار». ئایینی بوودایی بو (راستی) و (دروستی) هیچ پشتیوانیک ناسی، دهرونی که سه که، خۆی و هۆشی نه بی. هه موو که سییک نه نجامی کرده وهی خۆی دیته وه رتی. مرۆف له و کاته دا په ی به وه ده بات که ده ست ده کات به یاریده دانی هاو ریکانی خۆی، له خۆر زگار کردندا.

(نوێژکردن) بو (بوودا)، یاخود (پارانه وه) له و، یان له خودایه کی تر ری له وه ناباته به ست که هه موو نه نجامیک دوا ی هۆی خۆی بکه وی. که شیشه بوودایی به کان مامۆستای مرۆفن، ده بنه نمونه بو مرۆف. ئەوانه به هیچ کلۆجیک و له هیچ شپوه به کدا خۆبان ناخه نه ناوه ند (راستی) و (مرۆف) وه. ده بی له گه ل هه موو (ئایینه کان) و (راستی په رستییه کان) دا چاوپۆشییه کی ته واو بکری.

چونکه هیچ که سییک مافی نه وهی نییه که ده ست بخاته کاری دراوسیکه ی خۆبه وه، که ته گه ره له گه شتی دراوسیکه ی خۆی بدات، که به ره و ئامانجی خۆی ده روات.

۱۲- (ئایینی بوودایی)، ئایینیکی وای نییه که پتی بگوتری (ره شین). یاخود له وانه بی که پشت ده که نه راستییه کانی ژبان و، له ده ستیان دهر باز ده بن. هه روه ها ئایینیکی وایش نییه که بلّی (خودا) نییه، یاخود (گیان) له ئارادا نییه. ئەوه نده هه یه دهراره ی ئەم وشانه واتای تاییه تی خۆی هه یه. (بوودایی) به پیچه وانه ی نه وه بریتییه له (شپوه به کی بیر کردنه وه). بریتییه له ئایینیک له ئایینه کان. بریتییه له (زانستیکی گیانی) و (شپوه به کی په سند له ژباندا). کرده وه بشی وایه که ئایینیکی کارامه یه و به کاری ژبان دپت. هه روه ها ئاگاداری هه موو شتیکی شه. جا به م ئایینه به

که زۆتر له دوو هه زار سال له مه و پتیشه وه تا ئیستا پتویستییه کانی گیانی نزیکه ی سی یه کی هه موو ره گه زی مرۆفایه تیی ناماده کردوه. رۆژئاواییه کان له به ره وه ئایینی بووداییان به دلّدا چوو که هیچ باوه رپییه کی بریار له سه دراوی تیدا نییه. (ئایینی بوودایی)، (دلّ) و (هۆش)، هه ردوو کیان پیکه وه، کیش ده کات بو خۆی. فه رمانیش ده دات که مرۆف پشت به خۆی به ستی، که مرۆف چاوپۆشی له هه موو بیروباوه ر و ئایینه کانی تر بکات. (ئایینی بوودایی) بریتییه له (زانست) و (ئایین) و (راستی په رستی). بریتییه له (زانستی دهر وون) و (شپوه ی ره وشت و خو) و (هونه ر). ئەم ئایینه چاوی (مرۆف) ده کاته وه و تیشی ده گه بیینی که خۆی دروستکاری ژبانی ئیستایه تی.

که خویشی رهنگی دوا رۆژ و چاره نووسی خۆی ده ریتی و، بریاریشیان له سه ر ده دات.

كونفۇچيۇس

لېرەدا چيېرۇكى (ژيان) و (راستىي پەرستى)ى ژير و تىگە يىشتووى ھەرە گەرە (چىن)، واتا (كونفۇچيۇس) دەخوتىنەتە وە.

ھەنرى تۆماس نووسىيويە تى

ئەم نووسراوہ

مېژوونووسان سەدەي شەشەمى پېش زايىن بە (سەدەي پىغەمبەران و تىگە يىشتووان) دادەنېن. چونكە لە جىھانى ناسراوى ئەو سەردەمەدا گەلىك پىغەمبەر و پىاوانى ژير و تىگە يىشتووى لە رۆژھەلات و رۆژئاوادا پەيدا بوون وەك: (كونفۇچيۇس) لە (چىن)دا، و، (بوودا) لە (ھىندستان)دا، و، (زەردەشت) لە (كوردستان)دا، و، (حزقيال) لە (بابل)دا، و، (سۆلۆن) لە (بىزانستان)دا. ئەمانە ھەر بەرەكەيان لە خاكە كەي خۆيدا، بە شىئە بەك، خەباتى دەكرد: بۆ ئەمەي رېگاي ژيانىكى باشتەر و پاكتر و پىشكە وتووتر پىشانى نەتە وەكەي خۆي بدات.

ئەو ھىش مورژدە بەك بوو بۆ مرۆفايە تى كە لە پىشكە وتنى راستە قىنە نىزىك دەبوو وە. (كونفۇچيۇس) بايە خىتكى زۆرى دەدا بە (دادپەرەرى)، چ لە كۆرى زىنگارى دا، چ لە كۆرى كۆمەلايە تىدا. (راستى پەرستى) يەكەي خۆي بە كاردە ھىنا بۆ رۆشن كوردنە وەي واتاي «دادپەرەرى» ھەموودەم بە دوای خوتىندە وارېدا دەگەر. ھەموودەم خوتىندە وارېشى بلاودە كوردە وە. پىاوتىكى رۆشنىر و ھونەرمەند بوو. پىاوتىكى زانا و راستى پەرست و وىژەوان بوو، پىاوتىكى خوداناس و نىشتمانپەرەر بوو. پىاوتىكى گەلپەرەر و مرۆف دۆست بوو. پىاوتىكى خەباتكار و، وريا و كارامە بوو. ھەموودەم لە كاردادا بوو: خۆي فېر دەكرد و، پەرورەردە دەكرد.

ھەرەھا نەتە وەكە بشى بە قسە شىرىنە كانى و، ئاموژگارىيە نايابە كانى و، كوردە وە و رەفتارە جوانە كانى، فېر دەكرد و، پەرورەردە دەكرد. كە زانى نىشتمانە كەي لە وىران بووندايە، بە ھۆي جەنگ و بەدكارىيى زۆرىيە شازادە و فەرماندارە كان و كار بە دەستە كانىانە وە، كە ھەر لە بەزمورەزم و گزى و فزى و دزىيى خۆيان دەگەرەن و خەمبىكى نەتە وە بە سە زمانە كەي خۆيان نەدە خوارد، كە دەبنالاند لە ژىر چىنگى ياساي

«زەمىندارى» دا... خەباتى كورد و ھاتە كايە وە، بۆ ئەمەي نمونە يەكەي بەرز و پىرۆزى فەرماندارىكى دادپەرەرى راستە قىنە، بە كوردە وە و كارە كانى خۆي پىشانى نەتە وەكەي خۆي بدات و، زۆردارى لە ناو ببات.

جا (كونفۇچيۇس)^(۱) كە لە لايەن شازادەي (لۆ) وە كرا بە فەرماندارى شارى (چونگتو)، ھەرچى ژىرى و تىگە يىشتووى و راستى پەرستى و خوداناسىيە كەي خۆي ھەبوو، لە فەرماندارىيە كەي خۆيدا بەختى كرد.

خۆشەختانە، تا ئەندازە يەكەي زۆر گەرە تىيدا سەر كەوت و، ناوبانگى چاكىشى تىدا دەر كرد. لە ھەموو خاكى (لۆ) نەتە وە دللى پىيدا چوو.

خۆشەويستى و رېزى خۆي بە رامبەرى پىشان دا. شازادەي خاكى (لۆ) پىش تا دەھات خۆشتى دەويست و پاىيە بەر زتر دەكردە وە، تا دوایى كردى بە (سەرۆكى كار بە دەستان) لە ھەموو خاكى (لۆ) دا.

بەلام (كونفۇچيۇس) ي بە سە زمان ئەم سەر كەوتن و كامەرانىيەي تا سەر بۆ نەمايە وە. چونكە (شازادە) كانى تر كە لە خاكە كانى دراوسىيى خاكى (لۆ) دا فەرماندارىيان دەكرد، چاويان پى ھەلھىتا و لە گەلېدا كەوتنە ر قە بەر يىيە وە. ئەوان لە وە ترسىان پەيدا كرد بوو كە (كونفۇچيۇس) ئەمەندە گەرە بىي و، خاكى (لۆ) پىش ئەمەندە ئاودان و پىشكە وتووى لى دەرىچى، كە خاكە كانى خۆيان لە بەرچاوى (شاهە نشاھ و بۆ ھەمووان ئاشكرا بىي). جا بۆ ئەمەي تووشى ئەو سووكى و رىسوایى و سەرگەردانىيە نەبن، لە دوارۆژدا، داويان بۆ نايە وە!... ھەشتا ئافرە تى جوانى سەما كەريان بۆ (شازادەي لۆ) بە ديارى نارد!...

رەوشتىيان لى تىك دا، و، كارىكى و ايان كرد كە (كونفۇچيۇس) بە ناچارى لىي جىبابو وە!... چونكە ئەو ئەندەي پى نەچوو، كە (كونفۇچيۇس) بۆي دەركەوت (شازادە كەي لۆ) لە كۆرى مېبازى و بەزمورەزمدا بە جارېك تىكچوو، لە سالىك زۆرتەر ئارامى نەگرت، كە كاروبارى فەرماندارىيە كە بە و جۆرە بە ئالۆزاوى و دواكە وتوويە وە بىنېتە وە، لە تەختى (كار بە دەستى) وازى ھىناو بە رەنجەرۆيى و ھەناسە ساردىيە وە نىشتمانە نازدارە كەي خۆي بە جېھېشت.

(۱) كونفۇشىس، دەروورەرى ۵۵۱-۴۷۹ پ. ز: فەيلە سوڧىكى چىنى بوو، رېبازى كونفۇشىيانى دامەزندان؛ كە برىتېيە لە رېبازىكى فەلسەفى و ئەدەبى و باوەر بە بوونى خوا ناھىتى، بانگە شە دەكات بۆ ژيانىكى خانەوادەيى و كۆمەلايە تى نمونە يى.

ئىتر لەوساگەو ئاوارە و بىچارە دەسوورايەو. تا سيانزە سالى خشت لە نازار و هاواردا مايەو. تا (شازادەى لۆ) نەمرد، نەگەرايەو.

بەلام ئەمجارە ھەموو تەمەنى خۆى تەرخان کرد، تەنيا، بۆ فېربوون و فېرکردن و، پەرورەدەکردنى خۆى و نەتەو، و، بلاوکردنەو خۆىندەواری بەناو نىشتمانە گەورەكەى خۆى، (چېن)دا، تا گەيشتە رادەپەكى وەھا كە لە ھەموو جىھاندا وەك پىغەمبەرىك، ياخود وەك تىگەيشتوويەكى گەورە و راستى پەرسىتىكى كارامە و دۆستى (نەتەو) و (نىشتمان) و (جىهان) ناوى دەرکرد. (كۆنفۆچيۆس) لە خەباتەكەيدا كە بۆ راست كەردنەواری كاروبارى (زىنگارى) و (كۆمەلايەتى) دەيکرد، بۆيەكا بايەختىكى زۆرى دەدا بەخوداناسىي و پەروشت و خووى پاك و كردارى بلند، بۆ ئەمەى (داد) بىتتە بنچىنەى (فەرماندارى). تەنانەت خەوى بەجىھانئىكى پاكى بۆ گەردى ئاوەدان و نازاد و پىشكەوتوويشەو دەدى، كە لەژىر ئالائى يەك (كۆمار)دا ھەموو مرۆڤى (جىهان) بەسەيتتەو. واتا: نە جەنگ بىتتە لەناو گەلاندا و نە پەنگ نە خۆىن بىتتە و نە جۆىن.

لە جياتى ئەوانە جىهان پىر بىن لە (دادپەرورەى) و (خۆشەويستى) و (كامەرانى) و (پىشكەوتوويى) و، مرۆڤى جىهانىش ھەموو برايانە پىكەو تىيدا بژىن.

جا ئەم نووسراوە نايابە، (كۆنفۆچيۆس)، كە مېژوونووسى بەناوبانگ (ھەنرى تۆماس) دايانەو، شايسەى ئەو پەكە لەم (رۆژ)ھماندا پىشكەشى خۆىندەوارانى كوردى بەكەم. چونكە لە شىو پەكە بەرجەستە و تەروتازەدا، ئەو بىروباوەرە بەنرخانەى پىغەمبەرى (چېن)، كۆنفۆچيۆس، كە لە بابەت (فەرماندارى) و (دادپەرورەى) و (پەروشت و خووى جوان) و (كردارى بلند) ھەو دەربىرون پىشان دەدات. لە راستيدا (كوردەواری) يەكەمان داماوى ئەم جۆرە بىروباوەرەنە، كە ھەتا لە جىهان دابى، دەتوانى كەلكيان لى وەرگىرى.

بەلئى وايە. ئىمە پىوستىمان بەدوو شت ھەيە: بە (خوداناسىي) و بە (خۆىندەواری) جا ئاواتەخووزم لە خودا كە ئەو دوو شتەمان بۆ پىك بەيتتە، تا لەسەر بنچىنەى (دادپەرورەى) ژيانئىكى پاكتر و چاكتر و نازادتر رابوويىن.

شاكر فەتاح

سليمانى: ۱۹۶۷-۳-۵

«خاوەنى پەرۆزەى خۆىندەواری كورد»

خاوەنى دوو گويى گەورە!

«شوليانگ ھە» ھەتا ما بەخەم و خەفەتەو تەلايەو. بەلام لەبەر ئەو خەمبار نەبوو، كە ھەرەك سەربازئىكى بچووكى نەناسراو مايەو، كە ھەتا ما نەيتوانى خۆى بگەيبىتتە پايەپەكى وەھا كە لەگەل جىنگاى باووباپىر و خانەدانى خۆيدا رىك بەكەوئى... لەبەر ئەو خەمبار بوو كە تا ئەوساگە كورئىكى نەبووبوو، كە لە پاش مردنى خۆى نوئىزى بۆ بكات. چونكە چىنئىيەكان باوەرپان وا بوو كە پىاو لە ژيانەكەى تردا خۆشئىي لە سەرەوت نابىنئى، تا كورئىكى دروستى لە پاش بەجى نەمىنئى و لە دوای مردنى نوئىزى بۆ بكات. واتا بۆى پيارىتەو لە خودا!... لە تەمەنى حەفتا سالىدا پەرۆزەكەى «شوليانگ» تىنى سەند و بوو بەداختىكى دەروونى يەجگار ناسۆز. ئەمەيش سەبارەت بەو بوو كە ھەستى بەخۆى كەردبوو، لە مردن نرىك بۆتەو. كەچى ژنەكەى لە كچ بەو لاو ھىچى ترى بۆ بەجى نەھىشتتووە!... ئەمە راستە كە كورئىكىشى ھەيە. بەلام ئەم كورەى لە ژنەكەى نىيە. لە ژنەكەى يارىتى (۱). لەبەر ئەو بەزۆل دادەنرى!... بىجگە لەو كورەكەى ھەر لە مندائىيەو لنگەكانى (۲) لە كەلك و تون، نابزوين...

بەم رەنگە لەم تەمەنە پىرىيەيدا كە خۆى دابوو لە حەفتا سال، شوليانگ، ناچار ما ژنىكى ترىشى ھىنا، كە تەمەنى لە حەقدە سالان تىپەرى نەدەكرد!... زوو بەزوو كچەكە سكى لىي پىر بوو. مندائەكە لە سكىدا گەورە بوو، تا گەيشتە دەمى لە دايك بوون.

كە تەماشايان كرد كور دەرچوو!... ئا بەم رەنگە ئاواتى چەند سالەى ئەو سەربازە پىرە ھاتە دى. كە كورەكەى دى ھەردوو گويچكەكانى گەورەن، سەرى سووما و لە خۆشياندا گەشكەدار بوو... چونكە گويچكەى گەورە بەلاى چىنئىيەكانەو وا بوو، كە موزدەى تىگەيشتوويى خاوەنەكەى بەدواو پە... لەبەرئەو كەابراى سەرباز كورەكەى خۆى ناونا: (كونگى تىگەيشتوو)، ياخود (ونگ- فو- تسىە)، واتا: (كۆنفۆچيۆس)!... لە راستيدا «كۆنفۆچيۆس» ھەر لە مندائىيەو دياربوو لە مرۆڤئىكى بۆرەپىاوى نەدەكرد. ھەرەھا لە ئەرك و نازارى ژيانئىشدا بەشى ئەو لە بەشى كەسانى تر جياواز بوو. ھەر ئەو نەندە تەمەنى گەيشتە سى سالان، باوكەكەى لە دەستچوو. ئىتر ھەر ئەو نەندە تۆزىك گەورەبوو، بەخۆىكوردنى دايكەكەى خۆى خستەسەر ئەستۆى خۆى... كاتى تەمەنى گەيشتە حەقدە

(۱) يان راستتر: لە ژنە دۆستەكەيەتى...

(۲) لنگەكانى: قاچەكانى، لاقەكانى

سالان سنگی برده پیشه‌وه و داوای جیگایه‌کی کرد له فه‌رمانره‌واییدا. ئەوانیش کردیان به‌یاساوتیک و له‌سه‌ر کۆگای دانه‌ویلنه‌ی نه‌توه دایاننا.

(کۆنفۆچیۆس) توانی له مانگانه‌کانی خۆی ئەمه‌نده‌ کۆ بکاته‌وه، که له ته‌مه‌نی نۆزده سالاندا ژنیکی پێ هێنا!... جا له‌م رووه‌وه شتیکی خۆش ده‌گیڕنه‌وه. ده‌لێن: «که کۆنفۆچیۆس ژنه‌که‌ی خۆی گواسته‌وه، سه‌رداری جیگا که دوو ماسیی گه‌وره‌ی نابایی بۆ نارد، به‌دیاری.

مه‌به‌سی له‌م دیاربی‌ه‌یش ئەوه‌بوو که ئەم فه‌رمانبه‌ره‌ لاوه ئافه‌رین بکات... (کۆنفۆچیۆس) یش ئەم کردوه په‌سنده‌ی سه‌رداره‌ی زۆر پێ خۆش بوو. سه‌ری پێی به‌رز بووه‌وه. جا ئەم هه‌ستی دلێ خۆبه‌ی له‌وه‌دا ده‌رپری که له پاش سالتیک کورپکی بوو. ناوی نا: (بوو یوو) واتا (ماسیی جوان)!...

(کونگی تێگه‌یشتوو) له فه‌رمانه‌که‌یدا کارگوزار بوو. سه‌رکه‌وتوو بوو. به‌لام به‌و فه‌رمانه‌ دلێ دانه‌مه‌رکا. چونکه له سروشتی خۆیدا، پیاویکی خاوه‌ن بێر بوو، نه‌ک پیاویکی خاوه‌ن فه‌رمانیکی نه‌گۆراو... له‌به‌رئه‌وه پر به‌دل له‌وه ده‌کرد که رۆژتیک له رۆژان بپێ به‌مامۆستایه‌ک و به‌که‌سانی تر بخوێنێ... (کونگ) ئەو هه‌له‌ی ده‌ستکه‌وت. به‌لام په‌ژاره‌ی به‌دواوه‌ بوو. چونکه دایکی مرد. به‌وه باری سه‌رشانی، له رووی ژیانده‌یه‌وه، سووک بوو... له ته‌نشت گۆره‌که‌ی دایکییه‌وه، زنجیک هه‌بوو، په‌نای برده‌ ئه‌وی... له ویدا سێ ساڵ مایه‌وه. به‌پێی ره‌وشتی چینییه‌کان ئەو سێ ساڵه‌ی به‌لێ وردبوونه‌وه و، بێرکردنه‌وه و رابوارد. داوی ئەوه له‌و ته‌نبایه‌ هاته‌ ده‌ره‌وه. ده‌ستی ژنه‌که‌ی و کورده‌که‌ی خۆی گرت و رووی کرده‌ ناو ئاوایه‌کان و به‌داوی چهند شاگردیکدا ده‌گه‌را، که بیروباوه‌ره‌کانی خۆیان تێگه‌یشتوو... هه‌موو ده‌میک ده‌یگوت: «من ئیستا که له باکور و له باشووردا ده‌ژیم. هه‌روه‌ها له رۆژه‌لات و له رۆژئاوایشدا ده‌ژیم». به‌لام له راستیدا جیگا که‌ی له‌ناو که‌لله‌ی دابوو، له‌ناو می‌شکیدا بوو، له‌ناو بیره‌کانیدا بوو!...

که‌له‌پوورکی تێگه‌یشتن

له سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پێش زاییندا، خاکی چین به‌سه‌ر چهند سه‌رداریکی زه‌ویداردا دابه‌ش بووبوو. ئەمانه‌ وا رها‌تبوون، که به‌روواله‌ت خۆیان بۆ خونکاری چین ده‌نوشتانده‌وه، که‌چی هه‌ریه‌که‌یشیان له پشته‌وه له هاورپکیکی خۆی ده‌ستی ده‌وه‌شاندا!... ئەوانه‌ی کاروباری نه‌ته‌وه‌یشیان له‌ژێر ده‌ستدا بوو، هه‌موو پیاوی چاوچنۆک پاره‌په‌رست و به‌دکاره‌ زۆرزانه‌کان بوون. ئەوه‌نده هه‌بوو، به‌سه‌ر خاکی چیندا، سه‌رده‌میکی وا تێپه‌ری کردبوو، که تا چهند هه‌زار سالتیک درێژه‌ی سه‌ندبوو له می‌ژوودا. جا له‌م سه‌رده‌مه‌دا، ئەوانه‌ی جیگای گه‌وره‌یان به‌رکه‌وتبوو له‌ناو فه‌رمانره‌واییدا، پیاوی ژیر و تێگه‌یشتوو بوون، نه‌ک پیاوی ئاژاوه و درنده‌یی!... به‌لام کاتیک که کلاو په‌رستان و ده‌سه‌لاتخووزان بۆ که‌لکی ناپوخته‌ی خۆیان، به‌ره‌للابوون و هاتنه‌کایه‌وه، پیاوه‌ ژیر و تێگه‌یشتوو‌ه‌کان سه‌ری خۆیان کز کرد و، دلێ خۆیان به‌وه ده‌دایه‌وه که له (کرده‌وه و ره‌وشتی جوان و شېرین)ی پێشوویان ده‌کۆلییه‌وه، که له‌وه‌پێش نووسرابوونه‌وه. (کۆنفۆچیۆس) یش به‌کتیک بوو له‌وانه‌ی ته‌ماشای تۆماره‌کانی کۆنیان ده‌کرد... نه‌خوازه‌لا که باپیره‌کانی خۆشی له ماوه‌ی هه‌زار سالتیکدا که‌له‌پوورکی گه‌وره‌یان له تێگه‌یشتوویی (حیکمه‌ت) بۆ به‌جێ هینشتبوو. جا له‌و کاتانه‌دا که (کۆنفۆچیۆس) بۆ زانیارییه‌کی زۆرتر ده‌گه‌را، رۆژتیک له رۆژان، رپیی که‌وته ناو کۆشکی شاهانه‌ی سه‌رداری (چۆ) وه... له‌ویدا تکای کرد رپیی بدنه‌ن چاوی به‌راستی په‌رستی به‌ناوبانگ بکه‌وی که ناوی (لاوتزیه) بوو. ئەم راستی په‌رسته‌ خه‌ریکی نووسراو‌خانه‌که‌ی شاه بوو، رپیکی ده‌خست... له ناوه‌ند (کۆنفۆچیۆس) و (لاوتزیه)^(١) دا و تووێژ ده‌ست پێ کرا. کۆنفۆچیۆس شاره‌زاییه‌کی وه‌های پیشان دا که راستی په‌رسته‌ پیره‌که‌ی خسته‌ سه‌رسورمانه‌وه به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتی لێ ده‌گرت. له داواییدا پێ گوت: «ئەم باب‌ه‌تانه‌ی لێیان ده‌دویتی هه‌موو کۆن. ئەو که‌سانه‌یش که قسه‌یان له‌سه‌ر ده‌که‌یت هه‌موو مردوون. منیش وام بیستوه که ئەو بازرگانه‌ی باب‌ه‌ته هه‌ره چاک و به‌نرخه‌کانی خۆی له ژیر زه‌ویدا به‌تێتیه‌وه، له‌و که‌سه چاکتر رانا‌بو‌تری که هه‌ژار و داماو!...».

لاوه‌که گه‌راپه‌وه. دامابوو. هه‌ر بیری له قسه‌کانی (لاوتزیه) ده‌کرده‌وه. جا له‌و کاته‌دا

(١) لاوتسو Lao-Tseu چه‌رخ‌ی ٥ یا ٦ پ. ز: فه‌یله‌سوفیکی چینی بوو، (کتیبی رپگا و خاوتینی) داناوه، له‌لای ده‌رویشانی رپبازی (تاویه)، رپوشوتنه‌کانی لاوتسو بۆته‌ بنچینه‌ بۆ ئینی (بوزی).

فهرمانداری چاک دەبێ چۆن بێ؟

له سه‌ره‌تای کاردا فهرمانداری (چی) ئەمە ی پێ خۆش بوو که راستی په‌رستیکی وه‌ک (کۆنفۆچیۆس) بخاته ناو هاوده‌مانی خۆیه‌وه. ئەو گه‌ف‌توگۆبانه‌ی له‌گه‌ڵ کۆنفۆچیۆس دا ده‌یکرد له‌ باب‌ه‌ت گیروگرفته‌کانی فهرماندارییه‌وه، خۆشییه‌کی زۆری به‌دلی ده‌گه‌یاندا. له‌ ر‌اوێژه‌کانی کۆنفۆچیۆس، که‌ به‌لایه‌وه‌ په‌سند بوون، سه‌ری زۆر سو‌ر ده‌ما، دلی زۆر کامه‌ران ده‌بوو. ر‌ۆژتیکیان له‌ کۆنفۆچیۆسی پرسى سه‌ر و بنی فهرمانه‌وه‌ی چاکى بۆ دیاری بکات ئەویش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی:

«فهرمانه‌وه‌ی ئەوساکه‌ به‌فهرمانه‌وه‌ی باش داده‌نرێ، که‌ سه‌ردار سه‌ردار بێ و، کاربه‌ده‌ست کاربه‌ده‌ست بێ و، باوک باوک بێ و، کورپش کورپش بێ... سه‌رداریش سه‌ری خۆی بزواند که‌ قسه‌که‌ی ئەو ته‌واوه‌.

ئینجا گوتی: «قسه‌که‌م باش دیته‌پێش چاو، به‌لام تیی نه‌گه‌یشتم!...».

(کۆنفۆچیۆس) ی‌ش ده‌موده‌ست بیروباوه‌ری خۆی له‌ باب‌ه‌ت فهرمانه‌وه‌ی چاکه‌وه‌ پێشان دا. هه‌ندیک له‌و قسانه‌ ئەمه‌یه: «پیاوی فهرماندار، پێویسته‌ له‌سه‌ری ده‌ست بکات به‌رێک‌خستنی ره‌وشتی تاییه‌تی خۆی له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌ و خووه‌کانیدا... جا بۆ ئەمه‌ی فهرماندار بتوانی ره‌وشت و کرده‌وه‌ و خووی خۆی رێک بخات و بسازینی پێویسته‌ له‌سه‌ری به‌رامبه‌ر هه‌ر که‌سێ په‌یوه‌ندی پێوه‌ی هه‌بێ، فهرمانی سه‌رشانی خۆی، به‌رامبه‌ر ئەو که‌سانه‌ به‌جێ به‌ینێ که‌ په‌یوه‌ندی پێیان‌وه‌ هه‌یه، پێویسته‌ له‌سه‌ری په‌ی به‌سروشت و یاسای کۆمه‌لایه‌تی مرۆف‌ بیات، بۆ ئەمه‌ی له‌ سروشت و یاسای کۆمه‌لایه‌تی مرۆف‌یش تی بگات، پێویسته‌ له‌سه‌ری که‌ له‌ یاساکانی خودایی شاره‌زا بێ...».

ئینجا له‌ دواى ئەوه‌ ده‌لێ: «ئەو فهرمانانه‌یش که‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی په‌یمانە گشتییه‌کان داده‌مه‌زرین پێنجن. ئەو کرده‌وانه‌یش که‌ پێویسته‌ له‌ مرۆف‌دا هه‌بن بۆ ئەمه‌ی بتوانی ئەم فهرمانانه‌ جێبه‌جێ بکات سیانن. فهرمانه‌کانیش بریتین له‌وانه‌ی له‌ ناوه‌ند فهرماندار و ژێرده‌سته‌کانیدا، له‌ ناوه‌ند باوک و کوردا، له‌ ناوه‌ند ژن و مێرددا، له‌ ناوه‌ند براگه‌وره‌ و برا بچووکدا، له‌ ناوه‌ند برادۆسته‌کاندا په‌یدا ده‌بن ئەمانه‌ ئەو پێنج فهرمانانه‌ که‌ هه‌موو که‌سه‌یک له‌ ئەسته‌ۆیدا به‌ بیانکات... (تێگه‌یشته‌وه‌ی) و (به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌) و (نازابه‌تی) ی‌ش ئەو سێ کرده‌وانه‌یش، له‌لایه‌ن که‌سانه‌وه‌، به‌گرنگ دانانرێ. چونکه‌ بایه‌خ به‌ئه‌نجام ده‌درێ. چونکه‌ هه‌ندێ که‌سی وا هه‌ن که‌ هه‌ر له‌ دایک بوون ئەم سێ کرده‌وه‌یه‌یان

که‌ شاگرده‌کانی له‌ خۆی کۆ ده‌کرده‌وه‌ و، خه‌باتی ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی بیه‌ره‌کانی خۆی بگه‌یینه‌ته‌ په‌ی پێگه‌یشته‌وه‌ی، واتای قسه‌کانی (لاوتزیه‌) ی ورده‌ ورده‌ بۆ ده‌رده‌که‌وت. چونکه‌ ئەو خاکه‌ی خۆی لێی له‌ دایک بووبوو، تێیدا گه‌وره‌ بووبوو، خاکی (لۆ)، تووشی گه‌لیک جه‌نگی ناوخۆ بووبوو. سه‌ردار (کاو) ی هاو‌رپیی هه‌موو ده‌می دلسۆزیشی ناچار بووبوو، خۆی ده‌رباز بکات له‌ سنوور بچیتته‌ خاکی (چی) ی دراوسێ وه‌... (کۆنفۆچیۆس) ی‌ش په‌ی به‌وه‌ برد، که‌ ئەگه‌ر سه‌ردار (کاو) خۆی و پشتیوانه‌کانی بکه‌ونه‌ ده‌ست دوژمن چیان به‌سه‌ردی، هینای له‌ شاگرده‌کانی خۆی چهند که‌سه‌یکى ر‌یا و زه‌ره‌ک و کارامه‌ی هه‌ل‌بژارد و، ده‌موده‌ست که‌وته‌ دواى سه‌ردار... جا له‌و کاته‌دا که‌ له‌ناو چۆل و بیابانیکدا بوو، به‌سه‌ر چیا به‌کدا سه‌رده‌که‌وت، ئافه‌رتیکى دی، هه‌ل‌ تووتابوو، به‌لای گۆرپیکى تازه‌ دروست کراوه‌وه‌^(١)، شینوزاری ده‌کرد، (کۆنفۆچیۆس) ی‌ش لێ پرسى: بۆچی وا ده‌کات؟... ژنه‌ کۆسته‌که‌وتوه‌ که‌ به‌م جو‌ره‌ وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: «هه‌ر له‌م جێگه‌ به‌دا پلنگیک باوکی مێرده‌که‌م و، مێرده‌که‌م خۆی و، کورپه‌که‌ بېشمی خواردوه‌!...» مامۆستايش لێی پرسى:

«ئەى بۆچی نه‌چوویتته‌ شوپنیکى واوه‌ که‌ ئاوه‌دان بێ؟»... ژنه‌که‌یش وه‌رامی دایه‌وه‌ گوتی: «چونکه‌ لێره‌دا فهرمانه‌وه‌ییه‌کی زۆرداری تێدا نییه‌!» . ئیتر هه‌ر ئەوه‌نده (کۆنفۆچیۆس) گه‌یشته‌ سه‌ردارگه‌ی (چی)، چوو به‌ره‌گای سه‌ردار و خۆی پێشکه‌ش کرد، که‌ هه‌ر کاریکى بێ بۆی جێبه‌جێ بکات... هه‌موو مه‌به‌ستیکیشی له‌مه‌ ئەوه‌بوو که‌ (فهرمانه‌وه‌ی زۆردار) له‌ناو بیات!... له‌م دوايييه‌دا به‌ته‌واوه‌تی تێگه‌یشته‌ که‌ (لاوتزیه‌) مه‌به‌سی له‌و قسانه‌ی خۆی چی بووه‌ . تێگه‌یشته‌ که‌ (زانباری) ی‌ش هه‌روه‌ک (سامان) وایه، پێویسته‌ له‌ گه‌نجینه‌دا نه‌هیلریتته‌وه‌... پێویسته‌ بخریتته‌ به‌رده‌ست ئەم و ئەو، تا بگاته‌ کانگای ده‌روونی مرۆف‌ایه‌تییه‌وه‌... جا له‌به‌ر ئەوه‌، ئەو زانایه‌ی که‌ خۆی ته‌رخان کردوه‌ بۆ وانه‌ گوتنه‌وه‌ و وانه‌ وه‌گرتن، پێویسته‌ له‌ کاتی پشێویه‌ گه‌وره‌کانی ناو کۆمه‌لایه‌تیدا، واز له‌و خوتندن و پێ خوتندنه‌ی به‌ینێ و، بێسته‌ پیاوی زرنگکاری و فهرمانداری.

(١) راستتر: به‌لای گۆرپیکى تازه‌وه‌.

له لا ناشکرایه. هه ندیکی وایشیان هه یه له ئه نجامی به سه رهاتییکی سه خته وه فیبری ئه م سێ کرده وه یه ده بی. ئه وه نده هه یه ئه گهر مرۆف له بابته ئه م سێ کرده وه یه وه زۆری زانی، له ئه نجامدا خراپ دهرده چی. چونکه هه ندیکی وا هه ن ئه م کرده وانه له خۆبانه وه به ناسانی به کارده هین.

هه ندیکی وایش هه ن ئه وه به که لک ده زانن که به کاریان بهین. هه ندیکی تریش هه ن به ئه رک و زۆر له خۆ کرده وه نه بی ئه و کرده وانه یان بۆ به کارنا هینری. ئه وه نده هه یه له هه موو باریکدا ئه گهر ئه نجامه که هاته دی، وهک به ک دهرده چی!».

پاش ئه وه (کۆنفۆچیۆس) ده لێ: «له راستیدا خۆشه ویستی به رامبه ر زانیاری، هه قالی تیگه یشتوویه. وریایه کی ته وا و وردیش که دهرباره ی ره وشت بکری، به چه شنێ به زه بی هاته وه وایه. هه ست کردنیس به ئا پر و وچوون، له گه ل شه رم کردندا هاو پتی ئازایه تین... جا هه ر کاتێ مرۆف له سه روشت و که لکی ئه م سێ کرده وه یه تیگه یشت، ده توانی ره وشتی خۆی و خووه کانی خۆی له گه ل یه کدا بسازینتی هه ر کاتیکیش پیاو زانی چۆن ره وشتی تایبه تی خۆی و خووه کانی خۆی له گه ل یه کتردا ریک بخات، ده توانی په ی به وه یس به ری که چۆن فه رمانداری به سه ر که سانی تردا ده کات... هه ر کاتیکیش مرۆف زانی چۆن فه رمانداری به سه ر که سانی تردا بکات، ئه وه یس ده زانی چۆن فه رمانداری به سه ر نه ته وه کان و شاهه نشاهیتیه کاندایه بکات!».

«هه ر که سیکیس بانگ کرا بۆ فه رمانداری کردن به سه ر نه ته وه کان و شاهه نشاهیتیه کاندایه، پیویسته له سه ری ئه م نۆ به نده گه ورا نه ته ماشا بکات:

- ۱- پیویسته له سه ری به ره وشتی تایبه تی خۆی گه شه بکات.
- ۲- پیویسته چاکه بکات له گه ل ئه وانه دا که هه لده گرن چاکه یان له گه لدا بکات. هه ره وها ریزیشیان لێ بگری.
- ۳- پیویسته دلچاکی خۆی بنوینتی و، فه رمانی خۆیشی به رامبه ر که سوکاری خۆی به چی بهینتی.
- ۴- ده بی به رامبه ر کاربه ده سه ته گه وره کانی فه رمانه وایه که ی خۆی ریز پيشان بدات.
- ۵- ده بی ئاگاداری که لک و چاکه ی خاوه ن پایه کانی فه رمانه وایه که ی خۆی بی و، به یه ک چاویس ته ماشایان بکات.
- ۶- ده بی خۆی وا بنوینتی که باوکی هه موو نه ته وه که یه.

۷- پیویسته هه موو هونه ره به که لکه کان و پيشه باشه کان بهینتیته کایه وه، ناو خا که که ی خۆی.

۸- پیویسته به رامبه ر بیگانه کان که دینه ناو خا که که یه وه گه ش و روو خۆش و یاریده ده بی.

۹- پیویسته به ته نگ چاکه ی سه رداره کانی ناو شاهه نشاهیتیه که یه وه بی».

رۆشن کردنه وه ی نۆ ئامۆزگاریه که

ئینجا (کۆنفۆچیۆس) ئه وه رۆشن ده کاته وه، که سه ردار به هۆی گه شه کردن به ره وشتی تایبه تی خۆیه وه، ریزگرتنی یاسای خوو داده مه زینتی. که هات و ریزی له وانه یس گرت که هه لده گرن ریزیان لێ بگری، خۆی له فرۆفیل و زۆر زانی پیاو نی فه رمانه وایه ده پاریزی، ماوه ی چه واشه کردن و چا وروا کردنیان نادات.

که هات و یارمه تی که سوکاره کانی خۆیشی دا و نازیشی گرتن، ئیتر له وه رزگاری ده بی که ئه ندامه کانی خیزانه که ی لیبی هه لگه رینه وه و به رامبه ری بوه سن... هه ر کاتێ ریزی له کاربه ده سه ته گه وره کانی خۆیشی گرت، خۆی له هه ل و چه وتی ده پاریزی...

که هاتو له که لک و چاکه ی خاوه ن پایه کانی ناو فه رمانه وایه شه زابوو، گیانی دل سوژی له ناو گه وره کانی نه ته وه دا به هیتز ده کات... کاتێ که خۆیشی کرد به باوکی هه موو نه ته وه که ی خۆی، نه ته وه که ی ده خاته سه ر ئه وه ی به که لکی فه رمانه وایه بیتن... که هاتو پشستی هونه ر و پيشه سازیه باشه کانیسی گرت و په ره ی پێ دان، سامانی خا که که ی له خۆیه وه په ره ده سینتی...

هه ر کاتێ چاکه یسی نوواند به رامبه ر بیگانه و ئاواره کان که دینه ناو خا که که یه وه له هه موو لایه کی جیهانه وه روو ده که نه خا که که ی...

که هاتو به ته نگ که لک و چاکه ی سه رداره کانی شاهه نشاهیتیه که یه وه بوو، جیهان له خۆیه وه ریز له هیتز و ده سه لاته که ی ده گری... ئه وه یس دیاروو که فه رمانداری (چی)، راستی په رستییه که ی (کۆنفۆچیۆس) کاری لێ کردبوو. ته نانه ت ئه وه نده دلێ به (کۆنفۆچیۆس) دا چوو بوو، بیبری له وه ده کرده وه که بیکات به سه ردار یه کییک له ناوچه کانی خۆی... له به رته وه به پیاوه زرن گکاره کانی خۆیدا رایگه یاند، که نیازی هه یه (کۆنفۆچیۆس) بکات به کاربه ده سه تی ناوچه ی (لین-چیو)... فه رماندار که ئه وه ی پێ گوتن زرن گکاره کان را چه نین و سه له مینه وه!...

وہک ھوورہ تریشقہیہک لپی دابن بہو جۆرہیان لی ھات. ھەموویان سەریان لەوہ سوردهما کہ فەرمانداری ناوچەیک بەدریتە دەست راستیی پەرستیکی وەھا!... چونکہ ئەمە لەوانەیکە (چین) بەرەو نەمان بیات و، سەرئەنگرتیی بکات!...

ئینجا لەپاش ئەمە چەند جارێک بۆ فەرماندار کړنووشی نەوازشیان کیشا و، دەستەکانی خۆیان گلۆفتەو، گەورە کاربەدەستەکان لە فەرماندار پاراپەوہ کہ واز لەم بیره پر تەنگ و چەلمەمە بەھیتی...

پاشان پیتی گوت: «گەورە خۆم! ئەم زانایانە بۆ کاروبار ھەلسوراندن دەست نادەن. توانایی ئەویشیان نییە کہ لە نەتەوہ تی بگەن. ئەوانە لووت بەرزن. لە خۆیان بائی بوون. بەبیربووہ پەکانی خۆیان دەنازن. ئەوانە خراپەیان زۆر لی دەوہشیستەوہ... زبان بەخشن!...».

فەرماندار یاخود شازادەیش شانەکانی خۆی راوہشان و، لەگەڵ ئەو زرنگکارانەیشدا قسە ی خۆی جووت کرد کہ: «بەکارھێنانی راستی پەرستی لە کۆرەکانی فەرمانداریدا بۆی ھەبە، لە ئاژاوەنەوہ ئەنجامی خراپتر بی!...».

دوای ئەو (کۆنفۆچیۆس) ی تیگەیان، کہ بوونی ئەو لە کۆشکی شاھانیدا لەگەڵ سروشتی راستی پەرستیدا ناسازی...

(کۆنفۆچیۆس) یش پیاویکی زرنگ و ژیر بوو، لە قسەکە ی فەرماندار تیگەیش تەبەسی چیبە... دەستبەجی خاکی (چی) بەجیھیش ت و گەراپەوہ شوینەکە ی خۆی... ئەوساکە خاکەکە ی خۆی، لە رووی زرنگکاریبەوہ دامەزراپوہوہ... بۆ ئەو دەلوا تیبیدا بژی و ھک جارن. چونکہ کاروباری گشتی کہوتبووہ چنگ دۆستەکانی خۆی.

ئەوانە ھەر ئەوئەندە زانیان، (کۆنفۆچیۆس) لە کۆشکی شاھانە ی خاکی (چی) دا بہو جۆرہ ریزی لی گیراوە، دەست بەجی فەرمانداری شاری (چنگتو) یان پێشکەش کرد... لە راستیدا ئەمانە ئەگەر بەھۆی ئەویشەوہ نەبووبی کہ ویستبیتیان ریزی لی بگرن و نازی بکیشن، بەھۆی بەرہەرەکانی و چاوپێ ھەلھێنانەوہ بوو، بەرامبەر فەرمانداری (چی)، کہ ئەو چاکە یەیان لەگەڵ کۆنفۆچیۆس دادەکرد...

لەرستیدا ئەم کارە، لەو کارە نایاب و ناوازانە بوو کہ کەم ھەلئەکوئی، دلی مرۆف لە میژوودا بۆی خرۆشایی... لە خاکی رۆژئاوا (سۆلۆن)، (پیرەوی پیروزی نازادی) ی بەخشیی بەنەتەوہ ی پابەند کراوی (یۆنان). لە ھیندستانیشدا شازادە (بوودا) ی کارامە و

دەست رەنگین، چاوەکانی دانیشتوانی نیشتمانەکە ی خۆی کردەوہ بۆ بینینی (ئایینیکی تازە)... لە شاری (بابل) یشتا پیغەمبەر (حەزقیال) راست بووہوہ، بۆ ئەمە ی پەرستی چینە فەرماندارەکان لەناو بیات... لە (چین) یشتا «کونگی تیگەیشتو» ی خۆمان، خۆشەختانە شاریکی درابە دەست، کہ فەرمانرەواییەکی پاک ی دلسۆزی تیدا دامەزرینی و تاقیشی بکاتەوہ...

لەو کاتەدا وا دەرکەوت خیزانی مرۆف، دوایی، ھاتبوہوہ ھۆش خۆی و، تا ماوہیەکیش لە ھەل و شلەژاوی دیندانە ی ناشیتی و نەزانی، خۆی رزگارکردبوو تەکانی دەدا بۆ پیئشەوہ تا پیتی بکات...

نەتەوہ ناگادار دەکات لە خوارەمەنی و پۆشەنی و یاساکی تیپەرپوون!

بەشی ھەرە گەورە ی ئەو فەرمانانە ی کہ فەرمانداری نوپی (چونگتو) ھەلئیدەسووراند لەوانەن کہ رۆلەکانی ئەم چەرخە تازەیکە سەریان سوڕ بیتی لیتیان و پر بەدل حەزبان پی بکەن... یەکیک لەو کاروبارانە ی کہ کۆنفۆچیۆس ھەلی دەسووراند ئەوہ بوو کہ «رەوشت و خو، کردەوہ ی نەتەوہکە ی خۆی ریک دەخت و دەیسازاندن بەیەکەوہ»...

ھەموو جۆرە خوارەمەنیبەکی پێشان ی ھەمووان دا، کہ ھەر کەسە بەپیتی تەمەنی خۆی، چی بخوات... ھەرەھا ئەو بەرگ و پۆشەنییانەیشی بۆ دیاری کردن کہ بەپۆنە ی کۆبوونەوہ ی تاییە تی و کۆبوونەوہ ی گشتیبەوہ لەبەریان بکەن... بیجگەلەوہ ئەویشی پێشان دان کہ دەبی لە کاتی بەیک گەیشتندا چۆن خۆیان بنوشتیننەوہ و چەند جاریش خۆیان بنوشتیننەوہ، بەناوی (خۆشی و چلۆنی) لەگەڵ یەک کردنەوہ... ئەویشی بۆ دیاری کردن کہ لە کاتی رۆیشتندا دەبی پیاوان لە دەستە راستی شەقامەکەوہ برۆن و، ژنانیش لە دەستە چەپی شەقامەکەوہ برۆن... ئەستووری تەختە ی مردوو ناشتی بۆ دیاری کردن، لەگەڵ درژیایی و پانایی گۆرەکەدا کہ تیبیدا دەپینژن... یاسای «نەویستن و روو لی وەرگەران» یشی بۆ دانان، کہ بەپیتی ئەو یاسایە: «ھەر شتی کہوتبیتە سەرزەوی نابی ھەلگیریت!»...

(کۆنفۆچیۆس) توانی ئەم ھەموو یاسایانە فیری نەتەوہکە ی بکات و پیتیانەوہ رابین... تەنانتە کہ شازادە کردی بەکاربەدەستی (تاوان) لەناو ئەو ناوچەیکەدا (تاوان) رووی نەدەدا... ھەرەک جادووکەریکی کاری تی کرد بی و ابوو. ھەرچی ناپاکی و نا راستی و بەدخویی بوو لەناوئەما... دلسۆزی و خوداناسی راستەقینە کەوتە ناو دەروونی ھەموو

پیاویکەووه... داوینپاکی و روووخۆشی و شیرین خووبیش بوونه بابەتی جوانی ئافرهتەکان و رازاندنەوێیان... لەبەر ئەوە نەتەوێکی گەورە لە (کۆنفۆچیۆس) دەگرت. پڕ بەدڵ خوۆشی دەوێست. ناویشی وەک گۆزانی کەوتبوو سەر زمانی رۆڵەکانی... کە شازادە ئەمانە لە (کۆنفۆچیۆس) دی، دلی زۆرتر پێداچوو. پتر کردەوێکانی پەسندکرد. دوایی کردی بە «سەرۆکی کاربەدەستان»... بەلام ئەستێرە کۆنفۆچیۆس لێرەو کەوتە تاریکییەو. چونکە چاوی پێهەڵپێنانی شازادەکانی خاکەکانی دراوسێ خاکی (لۆ) گەیشتبوو ئەندازەبەک ئەوئەندە نەمابوو جەرگیان بخوات. چاویان بەرایێ نەدەدا کۆنفۆچیۆس وەک چاکەخوایێکی سەرکەوتوو ببینن.

ئەوانە بە لەو دەترسان کە هیژ و توانایی (کۆنفۆچیۆس) ئەمەندە گەورە بێ و ئەمەندە سەردارێتیەکی سەر بگری لە دەستکەوتنی دلی نەتەوێدا، خاکی (لۆ) لە هەموو خاکەکانی تری دراوسێی پێشتر بکەوی. ئیتر ئەوساکە دانیشتوانی ئەو خاکە دراوسێیانەیش رەو بکەن بۆ ناو خاکەکە و کەموکۆری خوێشیان بۆ (شانسە) دەریکەوی!...

جادووی تیگەیشتوویی کاری لێ دەکات یان جادووی سەماکەران؟!

ترس و لەرز ئەو هەموو شازادانە کۆرەبوو بەیەک. ئەوانە هەر خەریکی ئەو بوون داو بنیتەو بۆ فەرمانداریی (لۆ) و سەرەکی کاربەدەستەکانی تا لە یەکیان جیا بکەنەو... ئەوانە و دەهات بەبیراندا، کە شازادە، جادووی راستی پەرس و سەرەک کاربەدەستەکی کاری لێ کردوو. جادووی بەهیچ هەلناوەشیتەو، بەجادوویەک نەبێ کە لەو کاریگەرتر بێ... جا لەبەر ئەوە هێنایان هەشتا ئافرهتە سەماکەری جوانیان هەلبژارد و ناریدیان بەدیاردی بۆ براگەورە خۆیان، شازادە (لۆ)، کە دلی خوێش بکەن!... شازادە کە چیشکە ئەم بەزەمی کرد، دلی زۆر پێ خوێش بوو.

هەر ئەوئەندە جوانی کەوتە ناو کۆشکی شاهانەییو و گەشاندیەو، تیگەیشتوویی فرێدایە ناو چەقی پێگاوا!... کاروباری فەرماندارییەکی دواکەوت و پەکی کەوت... سالتیکیشی بەسەردا تێپەری. کەچی (کۆنفۆچیۆس) هەر چاوەروانی ئەو بوو کە شازادە گەورە، واز لە بەزمۆرەزمی خوێ بهێتێ و بیستەو هۆش خوێ! بەلام رەنجی بەبا چوو... ئەویش کە زانی ئاواتی ناییتەدی، دووبارە نیشتمانهکی خوێ بەجێهێشتەو. بەلام بەدلیکی بەهیژ و نیازێکی تەواوو، کە هەر لە راستی پەرسەکان، ئەو، دەو شایەو.

سپێیی و بەرەبەران کردن

[کۆنفۆچیۆس] تا سیانزە سالتیک هەر ئەم شار و ئەو شاری دەکرد ئاوارە و بێچارە، گێژووێژ، بەچۆل و بیابان و دەشت و دەردا دەسوورایەو، لەگەڵ چەند شاگردێکی دلسۆزی خویدا، کە چاکە ئەویان لەبیر نەچوو بوو زۆر جاری و هەبوو شاگردەکان بەزەبیان بەمامۆستاکەیاندا دەهاتەو، دلیان پیتی دەسووتا، بۆی دەکەوتە پەژارەو... رۆژتیکیان پیاویکی تووش بوو. بەزەبی پیایاندا دەهاتەو. بەناوی دلدانەو پیتی گوتن: «دۆستەکان! لەبەرچی ئەوئەندە دلتان بەمامۆستاکە خۆتان دەسووتێ؟... لەبەر ئەو ئەرک و نازارە تووشی هاتوو؟... جیهان زۆر ژیاو و، بیروباوەری راستیی و دروستی و مافپەرستی تیدا نەبوو!! ئیستاکەیش کە مامۆستاکە ئیو هاتوو و، ئەو بیروباوەرێانە دەدات بەگوتی هەموو کەسیکدا، بۆ ئەمە لەسەریان بڕۆن، واتاکە ئەوئەو کە ئاسمان «هەلبیژاردوو، کە بەچەشنی زەنگێک بێ و، نامە خۆدای بەزنگانەو کەچی خوێبوو بەلاو بکاتەو...». بەلام کەس گوتی نەگرت لە بانگی کۆنفۆچیۆس کەچی زمانیشیان گەزێک دەردە کێشا بۆ ئەمە تووانج و پلاری تێ بگرن... لەبەر ئەو راستی پەرسە ئاوارە و بەسەزمان، لەسەر پۆیە چیاکان و لەناو جەنگەلستانەکاندا نەبێ، لە خوێ دلتیا نەدەبوو، ئارام بەگیانی نەدەگەیشت، سەرەو نەدەکەوتە دلیەو... هەرچەند قسە بۆ کەسانی تر دەکرد، تیزیان پێ دەکرد و بەرەبەرانیان دەکرد!... کاتیکیش گەیشتە ناوچە (وی)، فەرماندارەکی ئەوێ حەزی کرد بە (کۆنفۆچیۆس) رابووێرێ و بیداتە بەر کلکان. وای پێ خوێش بوو کە لەگەڵ یاریکی هەرە خوێشویستی خویدا بچیت بۆ گەشت. خوێ و یارەکی سواری گالیسکە بەک بوون. (کۆنفۆچیۆس) یشی بەزۆر سواری گالیسکە بەک تر کرد، کە لە دوایانەو پروات... هەر کەسیکیش چاوی پێیان دەکەوت، دەقیژاند، دەیگوت: «سەیرکەن! خاوەن کردەوی چاک چۆن بەدوای ئالۆش و خروۆشی خویدا دەگەری!».

لە ناوچەکی تریشدا، فەرماندارەکی فەرمانی دا: ئەو درەختە کۆنفۆچیۆس لە بنیدا وانه دەلێتەو، لە رەگوریشەو دەری بکێشن!.

دوایی گوتی: «وا بکەن درەختەکی بەسەر ئەم کابرا سەرچەڵە هەلەشەبەدا بکەوی، بام ئەمەندە دەست نەخاتە کاروباری کەسانی تر، بۆ ئەمە ئەو کاروبارانە فرێکیان بەسەر خوێبوو هەبێ. لیتی گەری بام درەختەکی بکەوی بەسەریدا و گیانی لە لەشی جیا بکاتەو!...».

کاتی راستیی په رسته که گه یشته خاکی (چیانگ)، دهرگه وانی دهر وازی خاکه که ماوهی نه دا بچیته ژووره وه. یه کیک له شاگرده کانی (کونفوجیوس) یش له یاساوله که ی خوری: «تو نازانیت هم پیاوه کیتی؟». دهرگه وانه که یش وهرامی دایه وه گوتی: «من هه ره نه ونده ی لی دهر نام که هه ره له سه گیتی خوتیری ری لی ونبوو ده کات!...»

له راستیدا (کونفوجیوس) له و رۆژانه دا سهر و ریشکی نا ریکو پیک و دیمه نیکی چلکن و پلنگی هه بوو... نه ونده هه بوو، گیانی به نارام بوو، دلشی له سره وتدا بوو، هه ستیشی به ناخوشیی نه ده کرد... له م رووه وه (کونفوجیوس) دهنوسی:

«کونفوجیوس نه منده به تنگ دستکه وتنی زانیارییه وه یه، خوراکي خوی له بیر ده چیته وه. له خوشی دستکه وتنی زانست په ژاره ی خوشی له بیر نامینن. به ناسته م هه ستیش به وه ده کات که پیری لی هاتوته پیشه وه». (کونفوجیوس) نه منده به په رۆش بوو، یارمه تی که سانی تر بدات نه یده په رۆ خه میتکی خوی بخوات.

جاریکیان دهر ویشیکی پیگه یشت، دهستی کرد به توانج و پلار تیگرتنی. هه ره له سهر نه وه ی که دهر ورتیه وه به ناو کولاناندا و دهر پارتیه وه له که سانی تر که گوی له نامۆژگارییه کان بگرن...

دهر ویشه که پتی گوت: «بو تو وا جوانتر نییه که له سهر ریگای نه وه که سانه برۆیت که به یه جگاری جیهانیان به رلا کردوه و، گوریزیان له دهستی کردوه، بی نه مه ی خویان توشی ریسواکردن و شه پازله لی دان بکه ن؟!...»

(کونفوجیوس) یش وهرامیتی وای دایه وه که دهمکوتی کرد. پتی گوت: «من ناتوانم تیکه له به درنده بیم و، هاودمی نه وانه بکه م... نه ی نه گهر تیکه له به مرۆقی نازار دراو نه بم، تیکه له به کتی بیم؟!...»

خرایه به چاکه به رامبه ری بکه یان به داد؟

به م رهنگه (کونفوجیوس) تیکه له به نه وه ی نادم ده بوو. به سایه ی قسه ژیره کانیشیه وه نازاری دهر وون و دلایانی لاده برد. دهرمانی دهر دی دکردن و، برینه کانیشیانی ساریژ دکرد. زور له وانه ی قسه ی بو دکردن، له رووکش و روواله تی جیهانی وهرس بووون. به هه موو کولی دلشیا نه وه ده یانویست له واتای هه ره قولی قسه کانی کونفوجیوس تیبگه ن... نه وانه، که له بابته مردنه وه پرسیاریان لی دکرد، به سه رزه نشت کردنیکی سوکوه پتی ده گوتن: «من هیشتا له ژیان تی نه گه یشتووم. له مردن چون تی ده گم؟!...»

دوای نه وه وهک باوکیکی گهش و رووخوش له گه له منداله که یدا پتی ده گوتن: «نیمه هیشتا فیری نه وه نه بووین چون که لک به که سانی تر بکه یینن.

که واته بوچ خومان خه ربک بکه ین به کاروباریکه وه، که له ژور سر وشته وه یه؟!...»
نه مه ییش سه بارت به وه بوو که کونفوجیوس پیاویتی کارامه بوو، به رامبه ر ژیان. ته ماشای پیوستیی روودای دکرد. وهک راستی په رسته کانی تر نه بوو، خوی به پیشینیه خه ر و ناو اته وه خه ربک بکات. چی له به رده ستدا بوایه خوی به وه وه خه ربک دکرد. چی پیوست بوایه بیکات نه وه ی دکرد. یه کیک له شاگرد تازده کانی له بابته (خرایه) وه پرسیار لی کرد: «ناخو به (چاکه) به رامبه ری بکه ین باشتر نییه؟» (کونفوجیوس) یش پتی گوت: «که واته (چاکه) به چی به رامبه ری ده کری؟!...» (خرایه) به (خرایه) به رامبه ری مه که. (خرایه) به (چاکه) یش به رامبه ری مه که.

(خرایه) به (داد) به رامبه ری بکه!...»

(کونگی ژیر و تیگه یشتو) راستی په رستییه که ی خوی که دهر باره ی ره وشت و خو، گوتیوی، به کورتی له واژه یه کدا دهر یخستبوو. وا ریکه وت که له پاش پینج سه د سال نه وه واژه یه بکرتیه راستی په رستییه کی به که لک که پتی ده لئین: «ده ستوره زیرینه» نه م ده ستوره یش بریتیه له مه: «له بابته ره وشتی مرۆقه وه هه ره یه ک تایینم هه یه... نه ویش بریتیه له گورینه وه و به رامبه ری کردنی یه کتری... نه و کاره ی (پیت خوش) نییه له گه له خوتیدا بکه ن، توش له گه له که سانی تر دا مه یکه!...»

(کونفوجیوس) شیه یه کی بیر کردنه وه ی وای نه بوو، له سهری پروات، که زنجیره بن بو یه کتری... نه و نه وه ی پی خوش بوو، که به پتی هه لکه وت و ریکه وت توی قسه ی ژیرانه بچینن... له م رووه وه ده یگوت: «نه گهر ره گوریشه ی نه م تووانه، بکه یشتایه کانگای دلی مرۆقه وه، بیگومان دهر و، گه شه ی دکرد و، گوله که یشی ده گه شایه وه.

نه وساکه ییش ژیانیتی لی په یدا ده بوو که ریکو پیک بی و پر بی له شادمانی». به لام (کونفوجیوس) توی فری نه ده دایه ناو دلی خونکاره کانه وه. تا پتی بکرایه درکی تی فری ده دان، تا بریندار تریان بکات! (کونفوجیوس) پیای خوی دهناسیی. نه وانه ی بو نه وه ی گوتیان لی دگرت تیزی پی بکه ن و بیده نه به رکلكان، ده یزانی چون تیماریان بکات! تا پتی بکرایه دهرزی به دلدا دهرن!...

رۆژیکیان یه کیک له فه رمانداره کان له شیه یه کی تیز پی کردن و بی شه رمیدا لیتی پرسیی، گوتی: «نه و سئ که ره سته یه ی به پیوستی دهرانیت بو فه رمانه واییه کی ته و او

كامانەن؟...». (كۆنڧۆچيۆس) يېش گوتى: «خۆرشتىكى تەواو و، لەشكرىكى تەواو و، نە تەوھىيەكى دلتيا لە فەرمانرەوايىيەكان خۆى... فەرماندارىش گوتى: «ئەى ئەگەر ھاتو ئەم سى كەرەستەيە پىكەوھ پەيدانەبوون. لە كاميان دەتوانىن واز بەيىن؟».

يەكەم لە لەشكر... دووھم لە خۆرشت... بەلام من ھەرگىز ئەو ئامۆزگار يىيە ناكەم كە دەست لە دلتيايى و باوھر كەردى نە تەوھ بە فەرمانرەوايىيەكەى خۆى ھەل بگىرى... چونكە بى پشت بەسەن بەنە تەوھ ھىچ فەرمانرەوايىيەك دانامە زرى! فەرماندارىكى ترىش لە (كۆنڧۆچيۆس) ي پرسی: «ئەى بۆ پىاوى فەرماندار وا باشتر نىيە كە ئازايە تى لە ژوور ھەموويانەوھ دابنى؟...». (كۆنڧۆچيۆس) يېش گوتى: «نە. پىويستە سەر راستىيە لە سەر وھەموويانەوھ دابنى. چونكە ئەو خاوەن پاىە گەورەيە ئازا بى و سەر راست نەبى، زىبانىكى گەورە لە فەرمانرەوايى دەدات... خۆپۆرە پىاويش كە ئازابى و سەر راست نەبى، دەبىتە رى گرا!...».

بۆ مرۆڧى بى ھاوتا چوار بىروباوھر دانراوھ

(كۆنڧۆچيۆس) نە باوھرى بە بەھەشت ھەبوو، نە بەدۆزەخ. بەلام باوھرىكى تەواوى ھەبوو بە مرۆڧايە تى و بەھىز و توانايى مرۆڧ. لەم پووھوھ دەيگوت: «پىاوى وا گران دەست دەكەوئ، كە سى سال لەسەر يەك قسەى دروست و ژىرانەى خويندبى و، نەبووبى بە پىاويكى چاك و بەكەلك... جا لەبەر ئەوھ ئاواتە خوازى ئەوھبوو كە رۆژتىك لە رۆژان، بەرەيەكى خاوەن رەوشت و خوى بلند بىنە سەر تەخت و فەرماندارى نىشتمانەكەى بكن... (كۆنڧۆچيۆس) دەيگوت: «ئەگەر فەرماندارى رەگەزى مرۆڧ سەد سالتىك بەچاكى برۆيشتايە، لە جىھاندا ھىچ توندوتىزى يەك نەدەما». پى بەدل ھىواى بە فەرمانرەوايىيەكى دادپەرورە بوو، كە پەيدا بى. ھىواى بە مرۆڧىكى بى وىنە ھەبوو، كە بىتە كايەوھ و، ئەم جۆرە فەرمانرەوايىيە داھەزرىنى، تا بىتە ئمۇنەيەك بۆ ئەو بەرەو پىستانەى لە دوارۆژدا پەيدا دەبن... لەبەر ئەوھ دەيگوت: «مرۆڧى بى ھاوتا، بەجۆرپكى وا كار دەكات، كە كاروكر دەوھەكانى بىنە پىرەويىيەكى گشتىي بۆ ھەموو پىشتىك. ھەر وھەا لە شىوھىيەكى وايشدا دەجوئىتەوھ، كە رەوشتەكەى دەبىتە ياسايەكى گشتى بۆ ھەموو بەرەيەك كە لەوھ دوابىن^(۱). بەرەنگىكى وايش گىتوگۆ دەكات، كە وشەكانى دەپنە رابەرىكى گشتىي بۆ ھەموو پىشتىك».

(۱) واتە: بۆ ھەموو نەوھىيەكى داھاتو (تايىنە).

ئەم پىاوھ كەردەوھ و رەوشت بلندەيش كە ھەموو دەم سەلار و سەنگىن و سەر كەوتوھ لە كارەكانى خۆيدا، بۆ چوار بىروباوھر تى دەكۆشى، كە لە سەر وھ ھەموو بابە تىكى ترەوھ دابىناو:

(چوونە بىچ و بناوانى زانستەوھ تا بە تەواوھ تى تىي دەگات).

(رەوشتى جوان)، (دەست پاكى و سەر راستى)، (دلتسۆزى)... ئىنجا (كۆنڧۆچيۆس) تىگە يىشتن و ژىر يىيەكەى خۆى و ئەو كەردەوھ چاكانەى كە لە ھەموو كەسپىك دەخوازى رەوشتىيان پى بكات، دەخاتە شىوھى يەكپىك لەو كەردەوھە وھ كە مرۆڧى بلند و پىرۆز دەيكات دەلتى: «ئەم پىاوھ بەرز و پىرۆزە، ئەوھندەى پەيوھندىيە بە بەكار ھىتەنى چاوەكانىيەوھ ھەيە، ھەموو ئاواتىكى ئەوھىە كە بەجوانى بىيىن؛ خوا خواى ئەوھىشەئى كە دەموچاوى وا بنوئى كە بەزەيى بەكەسانى ترەا دىتەوھ، لە بابەت گەرانىشەوھ بە تەنگ ئەوھوھىە كە سەلار و سەنگىنانە برۆات بەرپۆھ... لە گىتوگۆيشدا ھەتا پىي دەكرى تى دەكۆشى كە راستگۆيانە و بى پىچ و پەنا قسە بكات... لە فەرمان كەردنىشدا بە تەنگ ئەوھوھ دەبى كە سەر راست و دلتسۆز بى...

ھەرچەند گومان بىتە مىشكىيەوھ دوودلىش بىيىتەوھ لە شتىك لەم و لەو پىرس دەكات... ئەوھندەى پەيوھندى بەسروشتىشەوھ ھەيە، بىر لەوھ دەكاتەوھ كە ئەگەر توورە بوو، لەو توورەبوونەوھ چ جۆرە ئازارىك پەيدا دەبى لە دلتى كەسانى ترەا، لە دلتى خۆيشىدا... ھەرچەند ئارەزووى دەستكەوتنى شتىكىشى ھەبى، يان ھەلسووراندنى كارتىكى گەورەى ھەبى، ھەر بىر لەوھ دەكاتەوھ كە كەردەوھ و رەوشتى چاكيان ھەيە. رەنجىش دەدات كە لە سەر نەكەوتن و سەر كەوتنەكانىيان تى بگات. چونكە «خۆشەويستى و ژىرى برىتىن لە دلتى پىاوى بى ھاوتاو ھۆش». لە كاتە ھەرە ناخۆشەكانى بىر كەردەوھ و لى وردبوونەوھ كانىدا، (كۆنڧۆچيۆس) بەكولتىكى دلەوھ دەيگوت: «من زۆر بە تەنگ ئەوھنىم كە كەسانى تر لە من تى نەگەن. لە راستىدا بەشى ھەرە گەورەى خەمخۆزى خۆم بۆ ئەوھ تەر خان كەردوھ كە تىيان ناگەم!...».

تى گەيشتوويىە بى ھاوتاكەى (كۆنڧۆچيۆس)، لە ژوور ھۆش و تىگە يىشتى زەبروزەنگ توتىنەرەكان و ناشىيە زۆردارەكانەوھ بوو... بەلام ئەو شاگردانەى لەگەلدا دەژيان و ھاودەردى بوون، بام ئەندازەى نرخی قسەكانىشيان نەزانىبى، نرخی ئەويان دەزانى... چونكە «بىروباوھر لەوانە نىن ئاسۆى فراوانتر لى بكن. لە راستىدا ھەر مرۆڧە كە ماوھ و ئەندازەى بىروباوھر فراوان دەكات».

کردهوی هه موو که سیک ده بیته بنچینهی کۆمه لایه تیه که ی

شاگردەکان (کۆنفۆچیۆس) یان بە مامۆستایە ک دانە دەنا . بە پیغە مبه ریکیان دادە نا... (کۆنفۆچیۆس) هەرگیز ئەوێ بە بیردا نە دەهات که بە زانیارییه فراوانه که ی خۆی گەشکه داریان بکات . ئەو هەر ئەو نە دەوێ دەوێست که له رووی خوشه و بیستییه کی بی ئەندازوه ریتگیان پیتشان بدات... هه موو دەم ئەمە ی ده گوت: «پیاوانی وا هەن که له واتا شاراوه کانی ناو ئایین و راستی په رستی ده کۆلنه وه، له ژبانی خویشیاندا، له سه ر پیره و بییه کی تابه تی نه بی نا رۆن . مه به سه یشیان له مه ئەوه یه «که له پاش مردنیان ناوه کانیان به ناوبانگه وه بمیته وه!... هه رچی منم هه رگیز ئەمه ناکه م!...» .

(کۆنفۆچیۆس) بریتی بوو له «پیاویکی فه رمانه وایی» که به دوای (فه رمانه وایی) به کی راسته قینه دا ده گه را... (کۆنفۆچیۆس) پیاوی بوو، ئەوه ی بۆ ده رکه وتبوو که په وشت و خو و کرده وه ی تاک و ته راکانی گه ل ده بنه بنچینه ی (کۆمه لایه تی) . ئەگه ر په وشت خوی هه موو که سیک چاک بی، کۆمه لایه تیه که ییش به هیز و توانا و پیتشکه وتوو ده بی. ئەگه ر کرده وه ی هه موو که سیک خراپ بی، کۆمه لایه تیه که ییش کز و بی هیز و دوکه وتوو ده بی... هه روه ها ئەوه ییشی بۆ ده رکه وتبوو که: «هه ر که سیک بیه وی نیشتمانه که ی خۆی له ده ست کاوول بوون رزگار بکات، له ده ست وه ی و زیانی جه نگی ناوخۆ بیپاریزی، سا شاهه نشاه بی یاخود گه دا، پیتوسته له سه ری چاودیری که سایه تی خۆی بکات: واتا دروستی بکات، گه شه ی پی بکات، په روه ده ی بکات، تا وای لی دئی ده بیته بنچینه یه کی وه ها که هه موو شتیکی له سه ر دا به زریت» .

هه روه ها ئەوه ییشی بۆ ده رکه وت که له ریتگی خیزانه وه نه بی، رزگار بوون له ده ست پشیوی و ئازاوه سه ر ناگری. چونکه «ده بی، کۆمه لایه تی،» په یدا بوون و ریتکوپیتک خستی خۆی له دامه زراوی یاسا له ناو خیزاندا، بۆ پیتک بی... یاسایش ده بی له سه ر بنچینه یه کی وا بسه پیتری به سه ر که سانی تر دا، که دلسوژی و ریتزگرتن به رامبه ری بی و، له هه ردوو لاوه پیتشان بدری. ده بی شاهه نشاه ییش وه ک باوکیکی نه ته وه بجوولیته وه . پیتوسته خۆی بکات به را به ریکی دلسوژ بۆ رۆله کانی خۆی که هه موو که سیک ده گریته وه له ناو گه لدا... رۆله کانی نه ته وه ییش، پیتوسته له سه ر یان ریز له شاهه نشاهه که یان بگرن . هه ر فه رمانیکیشی دا، جیبه جیبه بکه ن... چونکه: «هه ر کاتی با هه لی کرد، پیتوسته

گیاکان خۆبانی بۆ بنوشتیننه وه» پیتوسته هه موو که سیک، له ناکۆکی ناو خیزان، بیزاری خۆی ده ربیری. ده بی ناکۆکی به لایانه وه وا بی، هه روه ک مرۆقییک برای خۆی بکوژی وایی. جا هه روه ک پیتوسته کوره کان ریز له باوکه کانی خۆبان بگرن و، هه رچیبه کیشیان گوت به قسه یان بکه ن - که ده بی ناوه ندی نه ته وه و فه رمانداریش هه ر وا بی - هه روه ها پیتوستیشه کوره کان په ی به فه رمانی سه ر شانی خۆبان به بن و هه ست به و فه رمانه ییش بکه ن، له و کاتانه دا، که باوکه که خواستیکی ناره وایان لی داوا بکات... چونکه په ی بردن به کرده وه ی پیتوست، په وشت و خوویه کی بالاتره له دلسوژی «خزمایه تی!»... که واته ئەگه ر شاهه نشاه ییش بی لیکدانه وه و له شپوه یه کی ناره وایا و نا به جی دا کار به ده سه ته کانی خۆی هه لپژارد، پیتوسته له سه ر نه ته وه به رنه نگاری بکات... دیسانه وه ئەگه ر هاتوو شاهه نشا له فه رمانی خۆی لایدا و، وه ک سه رۆکی خیزانیکی یان سه رۆکی نه ته وه یه ک په فتاری نه کرد، ناز و جیاز و ده سه لاتی خۆی بۆ که لکی نا پوخته ی خۆی به کار هینا، نه ته وه مافی هه یه و له سه ریشی پیتوسته به رنه نگاری بکات...» .

دوای ئەوه (کۆنفۆچیۆس) ده لی: «مافی سه رکیشی و راست بوونه وه له کرده وه ی (خراپ) و (زۆرداری)، له سه رچاوه یه کی به رز و پیره زه وه هه ل قولاوه...» ... ئەمه ئەو فه رمانه واییه بوو که (کۆنفۆچیۆس) ناواتی بۆ ده خواست و خه وی پتوه ده بی... ناخۆ ده بی که ی ئەو فه رمانه واییه بخریته سه ر ریتگی خۆش گوزه رانی و هیز و هه رده ته وه...؟

(کۆنفۆچیۆس) وه رامی ئەم پرسه وا ده داته وه، ده لی: «ئەو کاته ئەمه پیتک دی، که ئەندامه کانی ئەو فه رمانه واییه، له شپوه یه کی خوشه ویستانه و سازاوا له گه ل یه ک، تی بکۆشن بۆ تیگه یشتنیکی «گشتی له مه به س و ئاره زووی یه کتر و له گه ل یه کتریشدا ریتک بکه ون» .

ده ستووری فه رمانه وایی به ختیار

(کۆنفۆچیۆس) ده ست ده کاته وه به قسه کردن، ده لی: «ئەو فه رمانه واییه به ختیار بی، هه ر خه ریکی ئەوه ده بی که یه کیتی ناوخۆی به ته واوه تی دا به زریتی و، سه ره خۆی خۆی بپاریزی» .

هه رچه ندیکیشی پی بگری، خۆی له شه ر وشوپی ده روه دوور بخاته وه و، نه چی به گز فه رمانه واییه بیگانه کانا. هه روه ها سنووریکیش دا بی بۆ خۆش گوزه رانی و به زموره می

ناو كۆشكى شاهانه و ياريددهدەرەكانى خونكارەكەى. دەبى بەتەنگ ئەوەيشەوہ بى كە گەنج و سامان، دادپەرورەانە دابەش بكات بەناو كەسانى ناو نەتەوہدا... ھەتا پىتى بكرى لە سزادانى خۆى كەم بكاتەوہ. ھەتا بتوانى خويئندەوارى بەناو نەتەوہدا بلاو بكاتەوہ... پىتويستە ھەموو كەسپىك فىرى شىوہى رەوشت و ھەلسان و دانىشتن و ساز و ناواز بكات. چونكە ھەرچى (ساز و ناواز) ھەك (چاكەكردن) واپە... ساز و ناوازی ناوازەيش پىاو دەخاتە سەر (سەرپراستى) و (كاردروستى)...، (كۆنفۆچىوۆس) خۆشى دووزەلەى باش لى دەدا...

ھەرورەها راستى پەرستەكەمان دلئى: «فەرمانرەوايى بەختيار تا پىتى بكرى خۆى نامادە دەكات بۆ ئەو (رۆژەى بىروباوەرە گەورەكە دىتەدى) و، ھۆگرى و دۆستايەتى و رىكى و كۆكى، ھەموو دانىشتوانى سەرزمەين، دەگرىتەوہ... ئەوساكە ھەموو سەرزمەين (يەك كۆمارى) دەبى... دانىشتوانى ھەموو لايەكىشى بەراستى و دۆستايەتى و دلئىسۆزىيەكى راستەقىنەوہ تىكەل بەيەكترى دەبن. بەھەموو بىشيان ئاسايشىكى گشتى بلاو دەكەنەوہ... ئىتر ئەوساكە ھەر خزمەكانى خويان بەخزم نازان، ھەموو كەسپىك بەخزمەتى خويان دەزان. ھەرورەها ھەر كورەكانى خويشيان بەكورى خويان دانانين، كورانى كەسانى تروش بەكورى خويان دادەنن... ھەر پىاو ھە مافى خۆى دەردىنئى. ھەر ئافرەتەيش كەسايەتى خۆى دەبى... خويەرستى دەپلشپىنرئىتەوہ. ئىتر جارىكى تر بەو ناوہدا نايتتەوہ. ئىتر ماوہيش بۆ دز و فروفىلئەباز و ناپاكان نامىنئىتەوہ كە لەسەر زەويدا بەد خوويى بنوئىن. جا ئەم بارىە كە من پىتى دەلئىم: (كۆكى ھەرگەورە) يان (سازبوونى ھەرە مەزن)!...».

كاتئى لە (كۆنفۆچىوۆس) يان پرسى: «تۆ بلىتى رۆژىك لە رۆژان، رۆژى ئەم كۆمارە جىھانى گەورەيە ھەل بى؟»... (كۆنفۆچىوۆس) ھەناسەيەكى ساردى ھەلكىشاو و زەردەخەنەيەكى كرد. دووزەلەكەيشى بەرزكردەوہ بۆ لای دەمى. ئىنجە ھۆى ئەوہيشى تىگەياندن كە بۆچ ناچارى ئەم كۆچ و رەوانە بوو بەسەر زەويدا. گوتى: «ھەر كاتئى توشى پىاويكى وا ھاتن ئەوہندەى ھەز لە جوانى دەكات، ئەوہندەيش ھەز لە رەوشت و خووى چاك و كردەوہى بلئد بكات، ئەو رۆژە بەچاوى خوتان دەبىن!».

زىندوو كردنەوہى يادى كۆنفۆچىوۆس لە پاش سەلەيى لەگەندا كردنى!

كە (كۆنفۆچىوۆس) گەيشتە تەمەنى شەست و نۆ سالى، گەرايەوہ شوپنى خۆى، لە خاكى (لۆ)دا. سازادەى (لۆ) ئەمەندە خووى دابووہ ژيانى بەزم و خوش رابوردن، پەتوى نەبردبوو، لە دەمىكەوہ مردبوو. بەم رەنگە سەردەمى ئاوارەيى (كۆنفۆچىوۆس) دوايى ھات و بەشارەكەى خۆى شادبووہوہ. نەتەوہيش ھىشتا ئەو سەرەك كار بەدەستە چاكەخوازەى خۆى لەبىر نەچووبووہوہ. پۆل پۆل ھاتنە سەردانى. داواى رايوئى و ئامۆزگار بىيان لى دەكرد. بەلام (كۆنفۆچىوۆس) بەپەرۆشەوہ ھەزى لەوہ دەكرد، كە واز لە جىھاندارى بەپىتى و بەتەنيايى بى. ھەستى بەخۆى كردبوو كە لە مەرگ نزيك بۆتەوہ. بەھەموو كولى دلئى خويەوہ، خۆى ھاوئىشتە سەر (كاروبارى و پىزەيى) و (كۆكردنەوہى ھۆنراوہ كۆنەكانى چىن). خووى دايە راست كردنەوہى ئەو (ساز و ئاوازە)ى كە لە ئاھەنگە گشتىيەكاندا لى دەدران. ھەرورەها تۆمارىكىشى دانا بۆ ئەو كردەوہ گەورانە كە لە مئىژووى نىشتمانەكەى خويدا روويان داوہ.

بەلام تا دەھات مەرگەكەى نزيكتر دەبووہوہ. دوايى كە راستى پەرست كۆنفۆچىوۆس گىيانى پاكى بەخاك سپارد، شاگردەكانى يەجگار گەورەيان كرد و پىزىيان لى گرت. ھەرچى لە دەم ھاتبووہ دەرەوہ لەناو نووسراواندا تۆماريان كرد. چىرۆكى ئەندىشە بىيان لە بابەت كردەوہكانىيەوہ دادەھىنا. ھەر كردەوہيەك گەورە و بەرز و پىرۆز بووئى دەياندايە پال ئەو... ئەوہندە لە پاش مردنى ناوبانگى دەركرد، ئەو كەمەتەرەمىيەى لە سەردەمى ژيانيدا دەربارەى كرابوو نەدەھاتە بەرچاو... كە تەماشات دەكرد شاهەنشاهەكان و فەرماندارەكان و پىنەى (كۆنفۆچىوۆس) يان لەناو نىشتمانەكەياندا زىندوو دەكردەوہ.

واتەكانى (كۆنفۆچىوۆس) يان لەسەر بەرد ھەلدەكەند. پەرستگاہانىيان بەناوى ئەوہوہ دروست دەكرد. فەرمانيان دەدا: بۆ رىز گرتنى ناوى ئەو، سالى چوار جار مەر سەربىرئى و گۆشتەكەى بىشەرتتەوہ بەسەر ھەژاراندا... ھىشتا چەند پشتيكى بەسەردانەچووبوو، ئەم پاش ناوہيان پى بەخشى: «كۆنفۆچىوۆسى ھەرە پىرۆز»... بەلام ئەوانە ئەمەندە ھۆگرى پەرستنى كۆنفۆچىوۆس بووبوون، ھەموويان، ياخود بەشى زۆريان ئەوہيان لەبىر چووبووہوہ، كە لە كاتى سەرەمەرگيدا ئەمەى لى خواستبوون: «نامەوى لە پاش خۆم، ھىچ پاش ناويكەم پى بىخەشرى، ياخود پىمدا ھەلئىدرئى. من ھەر ئەوہندەم بەسە كە پىم بگوتئى: (شاگردىكى) وا بوو، كە لە (خويئندەوارى) تىرى نەدەخوارد. (مامۆستايەكى) وايش بوو، كە لە (وانەگوتنەوہ) ماندوو نەدەبوو... من ھەرئەوہندەم بەسە... ئىتر ھىچى ترم ناوى!...».

چەند بەشىك لە قسە ژىردەكانى كۆنۇفۇچىيۇس

«وا بىجولئىرەو لە گەل كەسانى تردا كە خۆت دەتەوى لە گەلتدا بىجولئىنەو»

راستى لە سروشتى مرۇقايەتى جوى ناكىتەو. جا ئەگەر شتىك لە سروشتى مرۇقايەتى جوى بوو و، ئەو شتەت بەراست زانى، لە راستىدا ئەو شتە بەراست دانانى.

هەر كاتى مرۇف بىروباو پەركانى (ورىاى) و (دەروون) و (بەرامبەرى كردن) بەكارهيتنا، ئەوساكە لە ياساى رەوشت و خووى پەسند خۆى نىك دەخاتەو... كەواتە ئەو پىت ناخۆشە لە گەلتىدا بكن، خۆبىشت ئەو شتە لە گەل كەسدا مەكە...

لە ژيانى رەوشت و خووى مرۇقدا چوار بابەت هەيە، هەتا ژيام بۆم نەلوا هېچيان بەجى بەيتىم:

يەكەم: ئەو بوو لە گەل باوكمدا و بىجولئىمەو كە ئەو وا لە گەل بىجولئىتەو... ئەمەيشم بۆ نەچووسەر.

دووم: ئەو بوو لە گەل فەرماندارەكەى خۆمدا و بىجولئىمەو، كە خۆم دەمويست كار بە دەستەكەى ژىردەستم لە گەل مەدا بىجولئىتەو... ئەمەيشم بۆ نەچووسەر...

سىيەم: لە گەل برا گەورە كامدا و بىجولئىمەو، كە خۆم دەمويست برا بچكۆلە كام لە گەل مەدا بىجولئىنەو... لە مەيشدا ماوم نەبوو سەر بكموم...

چوارەم: لە گەل دۆستەكانىش مەدا و بىجولئىمەو كە خۆم دەمويست لە گەل مەدا بىجولئىنەو. دەمويست دەستپىشكەرى بكم لەو جولا نەو دا. ئەمەيشم هەر بۆ نەكرا...

ژيانى رەوشت و خووى مرۇقىش هەر لە كۆچكى دووردرىژ دەكات كە پىتويستە پىاو لە نىكترىن ئىستگەو دەست پى بكات... هەرەك پىاو سەر بكمەوى بۆ جىگايەكى تەلان وايە. دەپى لە پلىكانەى هەرە خوارەو دەست پى بكات...

بەپىى بارى ژيانت هەلسوورى

پىاوى خاوەن رەوشت و خووى باش ئەو نەندەى بەرەى خۆى پى رادەكىشى. هەرچىيەكى كرد لە سنوورى بارى ژيانى خۆى ناچىتە دەرەو. چاوىش ناچىتە شتىك كە لە دەسلانيدا نەپى دەستى بكمەوى، ياخود بۆ ئەو نەشى چاوى تى بپى، لە ئەندازەى خۆى دەرناچى. ئەگەر لەوانەبوو كە خاوەن سامان و جىگاي بەرز بى، بەجۆرىكى وا دەژى كە لە گەل ئەو سامان و جىگايەدا بگوىجى و بشى.

ئەگەر لەبارىكى وايشدا بوو كە هەژارى و بىچارەبى پىو دەبار بى، بەجۆرىكى وا دەژى كە پىويست بى لەناو ئەو بارى هەژارى و بىچارەبىيەدا بژى...

ئەگەر كەوتە ناو خاكىكى دواكەوتووە، بەجۆرىكى وا دەژى كە پىويست بى لە خاكىكى دواكەوتوودا بژى... خۆ ئەگەر كەوتە ناو تەنگوچە لە مەيشەو، بەجۆرىكى وا دەجولئىتەو و رەفتار دەكات، كە پىاوىك لەم جۆرە بارانەدا بىجولئىتەو و رەفتار بكات... بەكورتى پىاوى خاوەن رەوشت و كردارى باش، بچىتە هەر كارىكەو، بچىتە هەر بارىكەو، دەتوانى زال بى بەسەر خۆيدا و چى جوان و پەسند بى ئەو بكات. كە كەوتە جىگاي بەرزەو، لە گەل ژىردەستەكانى خۆيدا لوتبەرزى نانوتى. كە كەوتە ژىردەست پايە بلندىكىشەو، پشى پشى بۆ ناكات و دووروى بۆ نانوتى و، كلكە لە قىبى بۆ ناكات... خۆى بە دەستى خۆى رەوشتى خۆى دەخاتە شىو بەكى رىك و پىك و دروستەو. هېچ لە كەس ناخاوى. لە بەرئەو لە هېچ شتىك سكاللا ناكات... نە لە خودا بۆلە بۆل دەكات، نە گلەبىيش لە كەسانى تر دەكات...

كاتى كە خودا ژيان دەبەخشى بەو كەسانەى، ياخود بەو گىانلەبەر و دارودرەختانەى دروستيان دەكات، بۆ هەر يەكىيان، بەپى هېز و تواناى و كردهوى خۆى، بەخشندەبى دەنوتى... ئەو درەختەى زىندوو، و، شەنگ و شوخ بى، گەشەى پى دەكات، يارمەتى دەدات... ئەو درەختەيش لە شكانەو دا بى و خەرىك بى بكمەوى، لە رەگوريشەو دەرى دەهينى و لە ناوى دەبات... هەرەها ئەمەيش راستە كە هەر كەسى كردهو و رەوشت و خووى گەورە و بەرز و پەسندى هەبى، خودا پشتى دەگرى و، بەخشندەبىيەكى وايشى لە گەل دەكات كە دەبگەبىنى بەتەختى فەرماندارى...

رہوش و خووی باش یاسایہ کہ لہ ژیر چنگی دہرناچین!

ہر بہ خشندهیہک لہ خوداوه بیت، پئی دهلین: «سروشستیکی مرؤفایہ تیہ» .
بہ بہ جیہتیانی بندہکانی سروشتی مرؤفایہ تیش دهلین: «یاسای رہوش و خو»، یا خود
«پیرہوی ویزہی». بہ فیرکردن و بلاوکردنہوی (پیرہوی ویزہی) یش دهلین:
«خوتندہواری» .

(پیرہوی ویزہی) یش یاسایہ کہ، ناتوانین ہناسہیہک لہ ژیر چنگی دہرچین... ہتا لہ
ژیاندا بین یاسایہ فہرمانرہوا دہی بہ سہرماندا... کہواتہ ہر یاسایہک بتوانین خومانہی لہ
دہست رزگار بکہین، بہ (پیرہوی ویزہی)، یا خود بہ (یاسای رہوش و خو) دانائری.
لہ بہر تہوہ پیای خاوهن- رہوش و خووی باش، یا خود پیای پیشکہوتو، یان پیای
بی ہاوتا، بہ وریاہہ کہوہ بہ تنگ تہوہوہیہ کہ چاوهکانی ناییبئی، ہرہوہا لہوہیش
دہترسی و دادہچلہکی کہ گوچکہکانی ناییبسن... ہر شتیکیش بہ چاو نہ بیئرئی لئی
ناشکرا و دیارتر نیہ. ہر شتیکیش بہ چاو و بہدہم و گوچکہ و بہ پیست و بہ لووت
ہستی پی نہ کرئی، لئی رۆشنتر نیہ... جا لہ بہر تہمہیہ کہ پیای خاوهن رہوش و خووی
باش بہ وریاہیہ کہوہ بہ تنگ بیروباوہرہ نہینیہ شاراوہکانیہوہیہ .

کہہ تا کلیلی گہوردی ہہستیمان؟

ژیانی پیای خاوهن رہوش و خووی باش، نمونہیہ کہ بۆ «یاسای ویزہی» ی ہمووان
بہ پیچہوانہی تہوہ ژیانہی پیای گہند و ریسوا، پیچہوانہی (یاسای ویزہی) ی ہمووانہ
دہستکہوتنی کلیلی گہوردی ہستی رہوش و خووی شمان، یا خود ویزہیہیمان، کہ
دہمانبہستیتہوہ بہ یاسای گشتی ہمووانہوہ، لہ ہموو سہرکہوتنیکی مرؤف بالاترہ کہ
دہستی دہکەوئی... کہم تہوہیش ہلڈہکەوئی کہ مرؤف تا ماوہیہکی دوور و دریز، تہوہ بۆ
رئیک بکہوئی...

من ئیستا کہ لہوہ تیدہگہم، کہ ژیانہی پر لہ رہوش و خووی باش بۆج بہ کار ناہیئرئی...
تہمہیش سہبارت بہوہیہ کہ پیای ژیر و تیگہیشتو (پیرہوی ویزہی) ی وا دیتہ پیش
چاو کہ لہ تہندازہی خوئی گہوردہترہ... ہرچی پیای گہوج و ناشیہ، (پیرہوی ویزہی)
وہک خوئی ہہیہ تئی ناگات. واتا راستیہ کہی نازانی... من ئیستا کہ دہزانم بۆج
بہ تہواوہتی لہ «پیرہوی ویزہی» تی ناگہین... تہوانہی خاوهنی سروشتیکی نہژاد و

جوامیئر دہیانہوئی زۆر لہ ژوور سروشتی رہوش و خووی ناسایی خویانہوہ بژین...
تہوانہی دلرہش و بہدخوویشن، تا تہندازہیہکی تہواو، لہ بارستاییہکی بلندا ناژین...
واتا لہ بارستایی راستہقینہی سروشتی ناسایی رہوش و خووی خویاندا ناژین... بۆ
ویتنہ... کہس نیہ نہخوا و نہخواتہوہ. بہلام کہم کہس ہہیہ لہ چیشکہی خواردن و
خواردنہوہ تی بگات!... ہموو کہسٹیک دہلی: من ژیرم!

لہ ہر کہسٹیک بپرسیت دہلی: «من ژیرم»... بہلام کہم ہل دہکەوئی رینگا بزانی و لہ
کہلینیکہوہ خوئی دہریاز بکات، لہو داوہی بۆیان ناوہتہوہ، یا خود لہو تہلہیہی بۆیان
داناوہ، یان لہو چالہی بۆیان دیاردی کردوہ^(۱) تئی بکہوئی. ہموو کہسٹیک دہلی: «من
ژیرم»... بہلام کاتی کہ کلیلی گہوردی ہستی رہوش و خووی باشی خوئی دہوزیتہوہ،
کاتی کہ پھی دہبات بہلہنگہری خوئی واتا دہرونی راستہقینہی ناسایی خوئی بۆ
دہردہکەوئی، ہرچہند دہکات پئی نا کرئی بۆ تاکہ مانگیکیش تہوہ کلیلہ، تہوہ لہنگہرہ، تہوہ
دہروونہ بیاریزی... دوور نیہیہ بہکٹیک بتوانی یاسا بہسہر خاکیکدا بسہ پینئی، یان واز لہ
ناوونیشان و سایہ و سامان و پایہی فہرمانرہوایی بہینئی، یا خود بہ پئی پروتہوہ بہسہر
شیر و تیردا پروت. کہچی لہگہل ہستی رہوش و خووی خوئی بدوزیتہوہ...

(پیرہوی رہوش و خو)، لہ ہموو شوئیکدا ہہیہ. کہچی لہگہل تہوہیشدا رازئیکی
نہینیہ و شاراوہتہوہ! دوور نیہیہ تہوہ زیرہکیہی ہندی پیوان و ژنانی ناسایی ہہیانہ،
کہمٹیک پھی بہو یاسا شاراوہیہ بیات... بہلام لہگہل تہوہیشدا شتی وا دہمیتیتہوہ، کہ
نہک مرؤفی ناسایی، مرؤفی ہرہ ژیر و ہرہ پیروزیش پھی پی نابات!...

ہؤش پھی بہشتی وا دہبات کہ لہ جیہان گہوردہترہ

مرؤف ہموو دہمی بہ جیہان وازناہیئرئی. لہوہ گہوردہتری دہوئی، کہ خوئی پیوہ خہریک
بکات. ہرچہندہ لہ جیہان گہوردہتر دہست ناکہوئی، کہ ناسمانہکان و زہوی و تہستیرہکان
ہموویان دہگرتتہوہ، بہلام ہؤشی پیای رہوش و خو لہ تواناییدا ہہیہ کہ لہ جیہان
گہوردہتریش تی بگات...

لہ «نوسراوی گۆرانیہکان» دا نووسراوہ^(۲): «باز ہلڈہفرئی بہسہر ناسماندا. ماسیش
خوئی نوقوم دہکات لہناو ئاودا بۆینی بنہوہ»... تہمہیش وا دہگہیینی ہیچ جیگاہیہک نیہ

(۱) راستتر: بۆیان ہلکەندوہ.

(۲) راستتر: لہ نووسراوی (سرودہکاندا).

«پیره‌ویی ره‌وشت و خو»ی تیدا نه‌بی، تا ئەو په‌ری ئاسمان و، بنی هه‌ره قوولی ده‌ربایش ده‌گرته‌وه. خاوه‌نی ره‌وشت و خویش بو‌ی ده‌رده‌که‌وئ، که (یاسای ره‌وشت و خو) له وێوه ده‌ست پێ ده‌کات که په‌یوه‌ندی له ناوه‌ند پیاو و ژندا په‌یدا ده‌بی، به‌لام تا ده‌گاته ئەو په‌ری زه‌مین و ئاسمان تینی ده‌روات و ده‌سه‌لاتیشی پر ده‌کات...

(هه‌یزه گیانی) په‌کان، له هه‌موو شو‌تینیکی زه‌وی و ئاسماندا چست و چالاکی یان دیاره!... ئای چه‌ند گورج و گۆلن! ئەم هه‌یزه گیانییانه به‌چاو نابینرین، به‌ئه‌ندامه‌کانی تریش هه‌ست نا‌کرین. که چی له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا خو‌بان تیکه‌ڵ به‌هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌ن. له ده‌ست کارامه‌یی ئەوانیش هه‌یچ رزگاری یه‌ک نییه... له راستیدا هه‌ر ئەم هه‌یزانه‌ن که له هه‌موو شو‌تینیکدا مرۆف ده‌خه‌نه سه‌ر ئەوه‌ی به‌رۆژوو بی و، خو‌ی پاک بکاته‌وه و، له جلوه‌رگیتی سه‌لار و سه‌نگینیشدا ده‌ست بکات به‌پیشکه‌شکردنی کوشتی^(۱) و په‌رستکاریی ئایینی... جا ئیمه‌یش هه‌روه‌ک هه‌ست به‌هه‌لقولانی ئاو ده‌که‌ین، ئاو‌هه‌یش هه‌ست به‌بوونی هه‌یزه نه‌بینراوه‌کان ده‌که‌ین. جاری وا هه‌یه له سه‌روو خو‌مانه‌وه هه‌ست به‌و هه‌یزانه ده‌که‌ین. جاری وایش هه‌یه له‌م لاو لای خو‌مانه‌وه هه‌ستیان پێ ده‌که‌ین...

کاروباری په‌رستن و ریزگرتنی با‌پیران

له یاسای پیشکه‌وتندا که له ئاهه‌نگه‌کانی ناو په‌رستگادا چاودێری ده‌کرئ، و اتا له په‌رستگاکانی با‌ووباپیراندا، هه‌موویان له سه‌ر ئەم رێگایه ده‌رۆن، که ئەندامه‌کانی خه‌زان به‌پیتی گزنگییان له‌ناو خه‌زاندا یه‌ک له‌دوای یه‌که‌وه ریز ده‌کرین. دوای ئەوانه با‌یه‌خ ده‌ده‌ن به‌وانه‌ی خاوه‌ن نا‌وونیشان... ئەمانه‌یش به‌پیتی جێگایان یه‌ک له‌دوای یه‌که‌وه ریز ده‌کرین. و اتا دان ده‌نرئ به‌و ده‌ستوره‌دا که له کۆمه‌لاه‌یه‌تیدا جیا‌وازی هه‌یه له پله‌ی پا‌یه‌دا... دوای ئەوه، نۆره‌ی ئەو په‌رستکارییانه دئ، که به‌بۆنه‌ی ئەوه‌وه ده‌کرئ که دان ده‌نرئ به‌جیا‌وازیدا له پله‌ی ره‌وشت و خوودا... له کاتی می‌واندارییه گشتیه‌کانیشدا که نان و چیشتیان تیدا پیشکه‌ش ده‌کرئ ئەو که‌سانه‌ی پا‌یه به‌چوون، پێش پا‌یه به‌وره‌کان ده‌خرین. ئەمه‌یش بو‌ پیشکه‌ش که نه‌وازش به‌رامبه‌ر چینه نزمه‌کان پێشان بدرئ... دوایی خوانیکی تایه‌تیش پیشکه‌ش به‌پیا‌وه پیره‌کان ده‌کرئ. ئەمه‌یش بو‌ ئەوه‌یه که دان به‌وه دا‌هنرئ که به‌پیتی ته‌مه‌ن بانگ‌کراوه‌کان پاش و پێش ده‌خرین... کوشتی پیشکه‌شکردنیش بو‌ ئاسمان و زه‌وی بریتیه‌یه له په‌رستنی خودا... ئەم په‌رستکارییه‌یش که له په‌رستگاکانی با‌پیراندا ده‌کرئ،

(۱) کوشتی به‌مانای (قوربانی) دیت.

ریزگرتنیکه بو‌ با‌ووباپیران... ئەگه‌ر مرۆف له‌وه تیبگه‌یشتایه که واتای کوشتی پیشکه‌ش کردن بو‌ ئاسمان و زه‌وی چیه، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر له‌وه‌یش تیبگه‌یشتایه که واتای نو‌تێکردن و پارانه‌وه له‌ خودا و، ریزگرتنی با‌ووباپیران له وه‌رزه‌کانی هاوین و پا‌یزدا چیه، ئەوه‌ی به‌ته‌واوه‌تی بو‌ ئاسان ده‌بوو، که به‌په‌نجه‌ی خو‌ی هه‌موو کاروباریکی فه‌رمانداری به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌که‌یدا هه‌لسوو‌رپنئ.

تیکۆشین بو‌ ئامانجیک ده‌بیته رینگا بو‌ سه‌روتی گیان

بیروبا‌وه‌ره‌کانی په‌روه‌رده‌کردن و فیکردنی بالا له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وئ که که‌سایه‌تی مرۆف و ره‌وشت و خو‌ی بی‌ارپیزئ. که ژینیکی نو‌ی بو‌ هه‌مووان ئاماده بکرئ که (دروستی) و (ته‌واوی)یش به‌یتریته‌وه وه‌ک خو‌ی... هه‌یچ که‌سیکیش ئامانجیکی دیاری کراوی نابئ له ژباندا، تا نه‌زانئ ئامانجی ئەو (دروستی) و (ته‌واوی)یه چیه که پێوسته له نا‌ویدا بژی... هه‌یچ مرۆفیکیش به‌ئاسایش و دلنیا‌یییه‌وه ناتوانئ به‌سه‌رته‌وه، تا ئارامی دلئ بو‌ پێک دئ... هه‌یچ که‌سیکیش ناتوانئ ده‌ست بکات به‌بیرکردنه‌وه و لی‌وردبو‌نه‌وه، تا سه‌روه‌تیکی پر له دلنیا‌یی ده‌ست ده‌که‌وئ. هه‌یچ پیا‌وتیکیش ناتوانئ (زانباری) ده‌ست خو‌ی بخات تا فیکرده‌بی چۆن (بیر) بکاته‌وه..... له په‌یدا‌بوونی هه‌موو شتی‌کدا (بنچینه)یه‌ک هه‌یه، که ساختمانی به‌سه‌ره‌وه دروست کراوه... له ره‌وتی کاره‌ساتیشدا، (سه‌ره‌تا) هه‌یه و (ئه‌نجام)... جا له‌به‌ر ئەوه سه‌ره‌تای (ژیاری) و (تیبگه‌یشتوویی) له‌وه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات که به‌ریزکردنی راسته‌قینه‌ی (شتومه‌ک) و (یاسای لی‌ هاتوو بو‌ شتومه‌ک) ئاشنابین...

خۆشه‌ویستی که‌موکوری ده‌شاریته‌وه نه‌نگه‌ویستی کرده‌وه‌ی چاک ده‌شاریته‌وه!

رێکوپێکی ژبانی خه‌زانی به‌نده به‌پشتگرتنی ژبانی تایه‌تی مرۆفه‌وه... چونکه به‌جو‌ریکی تیکرایی، هه‌یچ که‌سیک توانایی ئەوه‌ی نامینی که بریاری ژیرانه و ته‌واو بدات به‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌دا: که خو‌شی ده‌وین، که خو‌شی ناوین، یاخود به‌چا‌وی سو‌وکه‌وه سه‌یریان ده‌کات، که لی‌یان ده‌ترسیت، که به‌زه‌یی پێیاندا دیته‌وه، که ریزبان لی‌ ده‌گرئ، یاخود پێیانده‌نازئ... جا له‌به‌رئه‌وه که‌م که‌سمان له ژباندا چا‌وی پێ ده‌که‌وئ، که بتوانن خه‌وش و که‌موکوری ئەوانه بیین که خو‌شیان ده‌وین، یاخود چاکه و که‌لکی ئەوانه بیین که خو‌شیان ناوین... ئەو په‌ندی پێشینه‌یه‌یش هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ دانراوه که ده‌لئ:

«کەس هەست بە هەلەئە مەندالێ خۆی ناکات... یاخود هەلەئە مەندالێ خۆی نایەتە پێش چاوە... هەر وەها هەست بە گەشە کردنی نەبەینراوی برنجیش ناکات لە کێلگە کەیدا...». ئەوانەى ئاواتەخوازى ئەوەن کە ژيانى نەتەوەبى خۆيان بخەنە شىوێهەكى رێکوپێکەوه، پێويستە ژيانى خێزانى خۆيان رێکوپێک بخەن... چونکە ئەوانەى ئەندامانى خێزانەکەى خۆيان پتێ فێر نەکړى و، پتێ پەرورده نەکړى، کەسانى تریشيان لە خێزانەکەى خۆيان بەدەر، پتێ فێر ناکړى و، پتێ پەرورده ناکړى... هەر کەسێکیش توانى لەگەڵ خێزانەکەى خۆیدا بەرێکوپێکى و خۆشبییهوه بژی، هەل دەگړى بکړى بەئموونەیک.

بۆ نەتەوێهەئە مەندالێ ئاسایشى جیهانى بە نەبەرێکوپێک خستنى ژيانى نەتەوێهەئە... هەر کاتێ خاوەن دەسەلاتەکانى فەرمانرەوایی فێرى ئەو بوون رێز لە گەورەکانى ناو نەتەوێهە بگرن، هەموو کەسێک لەناو نەتەوێهە فێرى ملکەچى و رێزگرتن دەبێ... هەر کاتێ خاوەن دەسەلاتەکان فێرى ئەو بوون بۆ بچووک و بۆ دەسەلاتەکان چاکە و خۆشەويستى پێشکەش بکەن، هیچ کەسێک لەناو نەتەوێهە، لێيان راست ناییتەوه، پێچەوانەى ئەوانیش ناجوولێنەوه... کەواتە پێويستە گەورەى نەتەوێهە بىروباوەرێکى هەبێ، کە بەکەلکى نەتەوێهە بێت، بیکات بەئەندازەیک بۆ خۆى، تا لەسەر ئەو ئەندازەیک رەوشتى خۆى رێکوپێک بخت...

رەوشتى سەردار دەبێتە بنچینەى خۆشەويستى نەتەوێهە بۆ خۆى

ئەوانەى خاوەن هێز و دەسەلاتن، نابێ کەم تەرخەمى بنویزن. نابێ کەموکۆرى پێشان بدەن. چونکە هەر کاتێ هەلەبەکیان کرد، جیهان هەموو کەنەفتیان دەکات. ئەو فەرماندارانەیش کە دەتوانن نەتەوێهە بکەن بەپشتیوانى خۆيان، دەتوانن فەرماندارى خۆيان بەسەر نیشتمانەکاندا بپارێزن. بەلام ئەوانەى نەتەوێهە پشیمان لێ هەل دەکات، دەسەلاتیان بەسەر خاکەکاندا نامێنێ... کەواتە بۆشازادە یاخود فەرماندار و هەل دەگړى، کە لەپێش هەموو شتێکدا رەوشت و خووى خۆى و کەسایەتى خۆى بپارێزێ و گەشەیان پتێ بکات.

ئەگەر ئەو خاوەن رەوشت و خووى باش بێ و، کەسایەتى بەهێز بێ، هەموو کەسێک لەگەڵى دەبێ... کە هەموو لایەکیشى لەگەڵدا بوو دەسەلاتى بەسەر نیشتمانەکاندا دەپروات... کە دەسەلاتیشى بەسەر خاکەکەى خۆیدا پەیدا کرد، سامانى بۆ کۆ دەبێتەوه... کە گەنج و سامانىشى بۆ کۆبوووه دەتوانێ کردووه و کارى گەورە و بلند بنوینێ... بەم رەنگە

کردهوه و رەوشت و خوى باش دەبێتە بنچینەى هەموو شتێک... لێرەدا دەستورێک هەیه بۆ پارە کۆکردنەوه. ئەويش ئەووتە: (سامان بەرھەمھێنەر) زۆر بێ و، (پارە بەفەرۆدەر) کەم بێ... جا ئەگەر نەتەوێهە لە سامان دەستکەوتندا گورج و گۆل بێ و، لە پارەبەخت کردندا سست بێ، سامان هەموو دەمى کۆدەبێتەوه... پیاوى تەواويش ئەووتە: بەھۆى سامانەکەبەوه، کەسایەتى خۆى گەورە بکات، خۆى بەهێز و بەتین بکات، دەسەلاتى خۆى فراوان بکات... بەلام پیاوى نا تەواو ئەوێ هەلناگړى پتێ بلتین پیاو، دەچى کەسایەتییەکەى خۆى دەنیتە پتێ پارە کۆکردنەوه و، گەشەکردن بەسامانەکەبەوه!... ئەمەیش هەرگیز رووى نەداوه، کە فەرماندارێک هەلکەوتبێ و، چاکەخواز بووبێ و، حەزى بەچاکەکردن کردبێ و، نەتەوێهە ئێر دەستیشى نەیتوانى بۆ حەز لە (سەر راستى) و (کار دروستى) بکات... هەر وەها هەرگیز ئەمەیش رووى نەداوه کە نەتەوێهە (سەر راستى) و (کار دروستى) ی خۆشويستبێ و کاروبارى ئەو فەرمانرەواییە هەل نەسوورابى و سەرى نەگرتبى!...

لە ۵-۳-۱۹۶۷دا تەواوبوو

شیخ محمەد عەبدە

ئەو شۆرشگێرەى ئالای سەر بە سستی هەلکەرد لە کۆری ئایین و کۆمەلایەتى و
خوێندەوارى و زرننگارىیدا

نووسىنى: د. عوسمان ئەمین

ئەم نووسراوه

شیخ محمەد عەبدە لە سالى ۱۸۴۹دا لە گوندیكى میسریدا كه ناوی (محلە نصر)ە لە
دايكبووه. لە سالى ۱۹۰۵دا چۆتەوه لای خودای خۆی.

بەلام بەژيانە (۵۷) سالییەكەى خۆى^(۱)، تۆوى بووژانەوه و راپەرىنى گىانى
خوداناسیى و نىشتمانپەرەرى لە خاكى میسر و لە گەلیك خاكانى ئىسلامدا چاند.
ئەو، ئەو گىانە پاكە بەهێز و هەرەتەى چاكەخوایى و پىشكەوتنەى لە مامۆستا
گەرەكەبەوه (جمال الدینى ئەفغانى) وەرگرتبوو، كه لە پاشدا بوو بەهاوێر و هاوبەشى لە
خەباتى (ئىسلامەتى) و (نىشتمانپەرەرى)دا، دژى داگیركەرانى رۆژەهلات و رۆژئاوا.

هەندىك لە نووسەرانى بێگانە (شیخ محمەد عەبدە)یان بەتورک داناوه، هەندىكیش
بەعەرەب. بەلام لە چەند رۆشنبیر و زانایەكى كوردم بیستوووه كه لە بنەچەدا كورد بووه،
رەوشتە پاك و بێگەرد و بێ باكەكەیشى هانمان دەدات بۆ ئەوهى كه ئەم قەسەیهیان
بەراستتر بزانن، تا بەلگەى رۆشنترى بۆ دەدۆزیتەوه، كه راستییهكەى باشتەر دەربخات،
ئەمەیش شتىكى دوور نییه و سەیر نییه. چونكه لە راستیدا و رابابوونەوه و راپەرىن و
پىشكەوتنى میسر بەكان، لەم دوو چەرخەى دواییهدا، لەسەر دەستى چوار كەسى گەرەدا
پىكەت: (جمال الدینى ئەفغانى) و (محمەد عەبدە) و (قاسم ئەمین) و (ئەحمەد
شوقى)، كه هەر چواریان، وەك لە زانایانم بیستوووه، لە بنەچەدا (كورد) بوون.

ئەمەیش شانازییهكە بۆ (گەلى كورد) كه مەرۆف دۆست بوون. لە هەر كوتیبهك بوو بن،
بى جیاوازى رەنگ و رەگەز و ئایین، بەكارى (مەرۆفایەتى) ئەو شۆرتنە هاتوون. كاشكى
(نەتەوهكانى تریش) لەمەدا چاویان لە (كورد) بكردايه، ئەوساكە بەو چاكە دانەوانە،
پەيوەندى كورد و ئەو نەتەوانە باشتەر و بەهێزتر دەبوو، ئەمەیش یەكێكە لە نامانجەكانى

(۱) بەلكو (۵۶) سال.

(ئىسلامەتى)، كه فەرمان بە (خۆشهوىستى) و (يارمەتى) و (برایەتى) هەموو
ئىسلامەكان دەدات.

(شیخ محمەد عەبدە) نىشتمانپەرەرى و نەتەوهپەرەرى و مەرۆف دۆستىیهكەى
خۆى لە خوداناسییهكەبەوه وەرگرتبوو، زانا و وێژەوانىكى سەر بەست و ئازا و بەچنگ
بوو، شۆرشگێرێانە دەبنووسى و دەیگوت و دەبزووتەوه. دەچوو بەگژ هەموو زۆردارىیهك و
هەموو خراپىیهكدا باكى لە كەس نەبوو دلّ خۆشکردنى خودا و نەتەوهى دەویست.
سەروسامانى خۆى لە پێناو بیروباوهرە بەرز و پیرۆزەكەیدا دادەنا، كه ئەویش رزگارکردنى
نىشتمانەكەى و هەموو خاكە ئىسلامەكان بوو لە دەست (زۆردارى) و (هەژارى) و
(نەخۆشى) و (نەخوێندەوارى). لەبەر ئەوه پرى دايه زۆر و ستمى هەموو لایەك: وەك
فەرمانرەواىیهكانى (توركى عوسمانى) و میسر و (ئینگلیز). وەك دەولەتمەندە بى
كەلكە كەمتەرخەمە ترسۆكەكانى میسر و، فەرمانبەرە دز و ناپاكەكان و مەلا و شىخە بى
گىانەكانى و، بەشەكانى تری نەتەوهكەى، كه لە ناشىتى و بەدخۆبى و كەمتەرخەمیدا
دازببوون و، خوداناسیى و مەرداىه تىیان لەبیر چوو بووهوه. بێجگە لەوه (شیخ محمەد
عەبدە) دەویست سەرلەنوێ ئىسلامەتییەكى پاك و بێگەرد و تىگەبىشتوووانە
دایەرزىیتەوه، كه سەر بەزانست و هونەر و پىشەسازى بى و، چاكەخواز و نازدار و
خۆشهوىست بى بۆ هەموو ئىسلامەكان و مەرۆفایەتى تا خاكەكانى ئىسلام تا سەر لە
سەرگەردانى و هەژارى و كزى رزگار بن.

(شیخ محمەد عەبدە) لە راستیدا بەیەكێك لە پىشەوا گەرەكانى ئىسلام دادەنرێ،
توانى تا ئەندازەیهكى گەرە نەتەوهكانى ئىسلام ئاراستە بكات بۆ ژيانىكى پاكتر و
چاكتر و خۆشتر، كه پر بى لە چاكە و دادپەرەرى، دەستى دايه گەلیك فرمانى گەرە
گەرە لە كۆرى ئایین و زرننگارى و كۆمەلایەتى و خوێندەوارىیدا، تا ئەندازەیهكى
گەرەیش تىیاندا سەرکەوت. (شیخ محمەد عەبدە) باوهرى وا بوو كه ئىسلامەتى و
زانست یەكن و لە یەكتر جیا نابنەوه، هەرەها زرننگارىیش نابى هیچ دەمىك لە ئایین
جیا بىیتەوه. بەواتایەكى تریاسای هەرە پىشكەوتوو كه شایستە بى مەرۆف لەسەرى
بروات بەرپۆه لە فەرماندارىیدا، هیچ یاسایەك نییه (ئىسلامەتى) نەبىت. چونكه ئەم
ئایینه گەبىشتۆتە پۆیهى هەرە تهواوى خۆى و، بەبى پەیرهوى كردنى ئەم ئایینهبىش هیچ
گىروگرفتىكى ئىسلام و مەرۆف چاره ناکرێ. تەنانەت بۆ بەرپۆهبردنى فەرمانرەواىیهكى
جیهانىش هەر ئەم ئایینهیه كه دەرەقەتى چارهکردنى هەموو گىروگرفتىكى ئادەمیزاد بى.

ئەو پىرەدى قىسەى بەفەرەنسى دەکرد!

كەسايەتتى (شىيخ محەمد عەبدە) جوئ بوو لە كەسايەتتى پىرەكانى تر، كە دورەوپەرئۆرەستا بوون و خوڭيان لە كۆمەلايەتى شارەبوو. تەنانت زۆر كەسەش ھەلىان دەدايى و پىيان دەگوت: (ئەم پىاوە پىرە چىيە قىسە بەفەرەنسى دەكات و، بەناو خاكى فەرەنگەكاندا ھاتوچۆ دەكات و، نووسراوەكانى ئەوان دەگۆرپتە سەر زمانى عەرەبى و، بەدەم راستى پەرستەكانىانەو قىسە دەگۆرپتەو؟! لەگەل زاناکانىندا گفتوگۆ دەكات و، شتى وايشى لە دەم دپتە دەرەو، كە كەس لەو پىتە نەيگوتوو؟! لە كۆمەلە چاكەخوازەكانىشدا ھاوبەشى دەكات و، پىتاكىش بۆ ھەژاران و دامان كۆ دەكاتەو؟! ئەگەر ئەم پىاوە خۆى بەپىاوى خودا دادەن، بام ژيانى خۆى لە ناوند مال و مزگوتەكەى خۆيدا بەخت بكات. خۆ ئەگەر خۆيشى بەپىاوى جىھانى دادەن، ئىمە وامان دپتە پىتە چا، كە ھەر خۆى، بەتەنيا، لە ھەموو كەس زۆرتەر خۆى ماندوو دەكات!...).

پۆڭھەلەتەنسىكى گەورەى ئەمەرىكايىش لە بابەت (شىيخ محەمد عەبدە)و دەلئ: (محەمد عەبدە جووتيارىكى دلئسۆز بوو، بەراستى فرمانى دەکرد. لە خاكە خانەدانەكەى ميسردا لە داىكبوو بوو. پاش ئەو بوو بپاركار و پىشەوای موسولمانەكان ئىمە لە دلئسۆزىيەكەيدا بەرامبەر خاكى ميسر و بانگەوازە نىشتمانىيەكانيدا، بابەتتىكى تىكەلاوى سەير دەبين، كە لە سى شت پىكھاتوو: دلئسۆزى بەرامبەر رابردوو بەكى گەورە، دەستگرتن بەباوەرى ئايىنەو، پشتگرتنى نىشتمانپەرەرى جووتيار!).

ژيانىكى پىر كەردەو

ژيانى (محەمد عەبدە)يش ھەرەك كەسايەتتىيەكەى وابوو. بەپىت بوو، پىر بوو لە كەردەو و كارى بلند. ئەو پىش لەبەر ئەو وابوو كە بەدل و ھۆش و دەستى خۆى دروستى كرد بوو. ئەو لەو ھەل ھەر لە ھونەرەندىكى وەستا و شارەزاي دەکرد كە دەستكردىكى ناوازەى دروست كرد بى!. كاروبارەكانى زۆربوون، رەنگاوپەنگ بوون. چونكە ھەر لە تافى كورپىيەو تا تافى پىرى، پۆڭتەك لە پۆڭان لە بىر كەردەو و كاروبار ھەلئسوراندن كۆلى نەدا بوو، دەپخوئىندەو و فىر دەبوو. پۆڭنامەى (الوقائع المصرية)ى دەرەھىنا و تىيدا دەنووسى. ئاگرى شۆرشەكەى (عرايى)ى خۆش دەکرد، بىروباوەرەكانى خۆى لە گۆڭارى (العروة الوثقى)دا بلاو دەكردەو. لە دادگاكاندا بپارى دەرەكرد، لە زانكۆى (ازھر)دا بەشاگردەكانى دەخوئىند.

منيش لەم سەرەدەدا كە دەبينم خوداناسىي خراوەتە لاو و، رەوشت و خووى پاك و بلنديش ئەفەرۆز كراو و، دادپەرەرى لە ئارادا نەماو و ھەموو كەس دەنالئىنى لە دەست (زۆردارى) و (نەخوئىندەوارى) و (نەخۆشى) و (ھەژارى)، لە كانگای دلئەو ئەم نووسراو بەنرخە، (شىيخ محەمد عەبدە) پىشكەشى خوئىندەوارانى كورد دەكەم، ئاشكرا و ديارىش پشتى دەگرم و بىروباوەرى خوئىشىم دەرەپرم: كە بۆ چارەسەر كەردنى ھەموو گىروگرفتەكانمان ھىچ رىنگايەك نىيە بىگرىن، (خوداناسىي) و (خوئىندەوارى) نەب، كە لە شىوہى (ئايىنى ئىسلام)دا گەيشتۆتە پۆپەى ھەرە تەواوى خۆى و، ھەموو ياسايەكى چاكەخوئى تىدا دەتوئتەو...).

بەلئ، ھەر ئەم ئايىنەى كە شايستە بى ياساى فەرمانرەوايى لەسەر داچەزىنئ، تا بگەين بەئاواتە بەرزەكانى كوردەواريمان، وەك: (ئازادى) و (كامەرانى) و (سەر بەرزى) و (پىشكەوتوويى).

بەلئ وايە: ئەو ژيانە بى وەى و پىر لە دادپەرەرى و خوئىيەى كە ئاوات و ئامانجمانە، ئەگەر بمانەوئ پىي بگەين، پىويستە لەسەر بنچىنەى (ئىسلامەتى) و (خوئىندەوارى) خەباتى بۆ بگەين، كە ھەموو ئايىن و ياسايەكى چاكى تىدا دەتوئتەو.

شاكر فەتاح

(خاوەنى پۆڭھەى خوئىندەوارى كورد)

سليمانى - ۱۹۶۶/۱/۴

له كه يه و به يه نهی ئایینی و كۆمه لایه تیدا واتهی دهرده هینا و بریاری له سهه ده دا، له كۆبوونه وه كانی كۆری راوێژکردنی یاسادا هاو به شی ده کرد. ههروه ها له كۆبوونه وه كانی كۆری بالای سامانی ته رخا ن كرا و (ئه وقاف) یشدا هاو به شی ده کرد. سه ره رشتی کاروباری (كۆمه لی چاكه ی ئیسه لامه تی) ی ده کرد. پرۆژه به شی دا ده نا بۆ راستکردنه وه و چاكردنه وه ی زانكۆی (زه ر) و داگا ئایینی به كان. نو سه راوانی ئایینی دا ده نا. و تاران ی راستی په رسته ییانه ی بلا و ده کرده وه. قورئانی په رۆزی لیک ده دا یه وه و، و اتا کانی رۆشن ده کرده وه. له سه ر ئیسه لامه تی ده کرده وه و به ره ره چی توانج هاو یژه کانی شی ده دا یه وه که توانج و پلاریان له ئیسه لامه تی ده گرت، نامه کاری له گه ل زاناکانی ئیسه لاما ده کرد. دۆستایه تی له گه ل په یاهه باشه کانی رۆژئا وادا ده گرت. خۆشی ده کوتا و ماندوو ده کرد له پینا و چاکه کردندا، له پینا و ده ستگیرۆیی داما و و هه ژاراندا، له گیرفانی خۆشی پاره ی بۆ به خت ده کردن.

ئه و رۆژه لایه نه ی که رۆژئا وایه به كان ریزیان لی ده گرت!

(محهمه د عه بده) په یاوێکی هۆشیار و ئاگا دار بوو، له بهر نواندندا سه ره به ست، له ته ماشا کردنی کاروباردا چا و فراوان بوو. به گرنه گترین به ره مه می رۆژئا وایه به رۆشن به ره كان ئاشنا بوو. خۆبنده واری به که ی خۆشی به وه ته و او کرد که چه ند گه شتیکی کرد به نا و ئه مریکا و ئه و روپادا.

(محهمه د عه بده) گه لیک دۆستی په یدا کرد بوو له نا و رۆژه لایه نه ی به كان و رۆژئا وایه به كانا نامه کاری شی له گه ل هه ندیک له رۆشن به رانی ئه و روپادا هه بوو، وه ک: (گۆستاف لۆیژن) و (هه ره رت سه نه سه ر) و (تۆلستۆی) له گه ل (ویلفرید به له نت) یشدا دۆستایه تی به که ی دلسۆزانه ی گرتبوو، رۆژه لایه نه ی به ریتانیا ییش (ئه دوا رد براون)، (شیخ محهمه د عه بده) ی زۆر به دلدا چوو بوو، ته نه اه ت بۆ ئه وه یش ها ته می سه ر که (محهمه د عه بده) له کاتی لیکدانه وه ی قورئاندا به یینی، له زانکۆی (زه ر) دا!... له ره وشت و کرده وه کانی دا ئه مه نه دیار بوون: چاکه دانه وه، ئازایه تی، ده روون نه ژادی، چاکه خوازی... که (عرا بی) له شو رشه که یدا شکا (شیخ محهمه د عه بده) یان به وه تا وانبار کرد که بریاری دا بوو (خدیوی مصر) بکوژی، له سه ر ئه وه ی که له قسه ی گشته ی نه ته وه چوو بووه ده ره وه، خسته یانه به ندیخانه وه تا لیبی ده پرسنه وه له ویدا ژیانیتیکی سه خت و ناهه مواری پاواردا، به هۆی لی هه لگه رانه وه ی هه ندیک له ها و رپیکانی به وه، له کاتی چه ندوچوون

کردنی داگا هدا. له وه وه دلی پر بوو له پشم و قین به رام به ره به دا گیر که ری ئینگلیز. ههروه ها (شیخ محهمه د عه بده) سه ره به ست و سه ره راست و ده روون ئازاد بوو، زۆر به ته نگ ریز و سه ره ره زی خۆبه وه بوو... ژیانه که ی پر بوو له کار و کرده وه ی ئازایه تی و نیشه تمان په ره وه ی... جارێکیان وا رپیک که وه ت که (خدیو عباسی دو وه م) به ده م فه رمانی کیدا به (شیخی زه ر)^(١) که ده ستی جلوه ره گی ریزگیری به که م په ل^(٢) ره وانه بکات بۆ شیخی که له زانا گه وه ره كان نه ده ژمیرا، به لام په ییش نوێژیکی تایه تی (خدیو) خۆی بوو. (شیخی زه ر) ییش ئه م فه رمانی خدیوه ی جیه جیه نه کرد، چونکه له گه ل بریاری کۆری کاروبار هه لسه ورا ندنی (زه ر) خۆیدا رپیک نه ده که وه ت. (خدیو) له وه دلی شکا ئنجا که کاتی ئه وه ها ت (خدیو) ده ست بکات به سه ره به رزکردنه وه ی زاناکانی (زه ر) (خدیو) به هه لی زانی ئه وه بداته وه به چاوی (شیخی زه ر) دا، به سه ره زه نشت کردنی که وه په یی گوت: (من په یم نه گوتیت ده ستی جلوه ره گ بۆ ئه و زانایه ئاماده بکه ییت!؟). گه وه ره که ی (زه ر) ییش زمانی تیکچوو، له ترسدا نه یده زانی چی وه رام بداته وه، به لام (شیخ محهمه د عه بده) مه ردا نه ها ته په یشه وه و له جیاتی گه وه ی (زه ر) وه رامی خدیوی دا یه وه، وه رامه که ی وه رامی په یاوێکی ئازا و مافه په رست بوو، که سه ر بۆ هه یچ که سیکی دانا نه وینتی، په یی گوت: (ئه و بریاره ی که کۆری کاروبار هه لسه ورا ندنی زانکۆی (زه ر) دا و پتی، له م با به ته وه، بریتیه به له به جی هینانی فه رمانی خدیو خۆی، چونکه ئه و بریاره به په یی ئه و یاسایه درا وه که خدیو خۆی په سندی کردوو، جا ئه گه ر گه وه ی خۆمان ده یه وئ جلوه ره گی ریزگیری زانستی به په یی فه رمووده ی خۆی دا به ش بکری، ئه و په ییسته له سه ری که یاسایه کی تازه ییش بۆ ئه وه ده ر بکات، که یاسای ئیسه لایه نه ی به وه!) که خدیو ئه مه ی له (محهمه د عه بده) به یست له دا خاندا ده موچاوی سوور هه لگه ر! ئیتر ده مو ده ست هه ستایه سه ری، تا ئه وانه ی له وئ بوون بگه رپه نه وه بۆ مالی خۆیان!...

(١) واته: فه رمانیتی سه ر زا ره کی (شفه ی) دا به ...

(٢) ده ستی جلی زۆر باش به مه به ستی ریزلینان.

خوداپه‌رستییه‌کی نهیینی و چاکه‌کردنیکی شارراوه!

(محهمده عه‌بده) موسولمانیکی ته‌واو بوو به‌راستییه‌وه ئیسلامه‌تی ده‌کرد، خوداناسی و له‌خوداترسییه‌کی ته‌واو له‌کانگای دلیدا جیتی بوو بووه‌وه. باوه‌پرکردنه‌کیشی به‌خودا و ئیسلامه‌تی ئەمه‌نده به‌هیتز بوو بوو، ئەمه‌نده له‌دل و ده‌روونیدا بنجی داکوتا بوو، وای لیته‌اتبوو که کاروباری نایینی به‌هاتایه‌ پیتشه‌وه، خۆی له‌همموو خۆپیشاندان و خۆه‌لکیشانیکی دوور ده‌خسته‌وه ته‌نانه‌ت وای لی هاتبوو هه‌ندی له‌وانه‌ی که به‌پرووکەش و رواله‌ت چه‌واشه‌ده‌بن، (محهمده عه‌بده) یان وا ده‌هاته‌ پیتش چاو که پیاویکی که‌مته‌رخه‌م بوو له‌به‌جی هینانی فرمانه‌ نایینییه‌کانی خۆیدا... بوژی نیل (حافظ ابراهیم) یش به‌کیک بوو له‌وانه‌ی که له‌باوه‌ری مامۆستای پیتشه‌وا دوودل بوو بوون، به‌لام که له‌گه‌شته‌که‌یدا بۆ لای زریه‌وه، له‌گه‌لیدا چوو له‌خۆبه‌وه تیگه‌بشت که به‌هه‌له‌دا چوو بوو. دوابی ناچار بوو له‌به‌کیک له‌چامه‌کانی خۆیدا په‌نجه‌ی بۆ ئەو بابه‌ته‌ درێژ کرد و دانی نا به‌خوداناسی و له‌خوداترسی (شیخ محهمده عه‌بده) دا.

هه‌روه‌ها پیتشه‌وا پر به‌دل حه‌زی به‌چاکه‌کردن ده‌کرد که له‌ (میت غمر) دا ئاگر به‌ر بووه‌وه، (شیخ محهمده عه‌بده) ده‌موده‌ست ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌ناو شاره‌کانی میسر دا، پیتاکی کۆ ده‌کرده‌وه بۆ لی قه‌وماوانی ئەو ئاگره‌ هه‌روه‌ها ئەوه‌یش بۆ هه‌مووان ده‌رکه‌وت که هه‌ر مووچه‌یه‌کی وه‌رده‌گرت له‌ده‌سگای سامان ته‌رخانکردن (ئه‌وقاف) هه‌مووی ده‌به‌شییه‌وه به‌سه‌ر هه‌ژار و لی قه‌وماواندا تا پیتیشی ده‌کرا خۆی ده‌شارده‌وه له‌وانه‌ی که چاکه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن... ئەوه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌ بوو که (چاکه‌خوازی) کرده‌وه‌ی هه‌ره‌ بلندی بوو... (برایه‌تی گشتی) یش که بوو بووه‌ هۆی می‌شک پروونکردنه‌وه‌ی پیاوه‌ گه‌وره‌کانی (ده‌رویشایه‌تی: تصوف)، بوو بووه‌ چرایه‌کی پرووناکیش بۆ (شیخ محهمده عه‌بده) پیتگای بۆ رۆشن ده‌کرده‌وه... ئەمه‌یش له‌سایه‌ی (جمال الدینی ئەفغانی) یه‌وه‌ ده‌ست (شیخ محهمده عه‌بده) که‌وتبوو، که بتوانی له‌شیه‌یه‌کی زۆر بچ‌هاوتادا، ده‌رویشایه‌تییه‌ک که هه‌موو کاریکی شارراوه‌یه‌ و له‌ناو ده‌رووندا پیتکدی، له‌گه‌ل پیتوستییه‌کی ته‌واودا بۆ فرمان کردن بۆ کارگوزاری هه‌ردووکیان یه‌ک بخا و به‌یه‌کیشیانه‌وه بنوسیتتی...!

ئهو شیخه‌ی له‌به‌ندیخانه‌ی ناشیتی ئه‌وی هینایه‌ ده‌ره‌وه!^(١)

(شیخ محهمده عه‌بده) له‌سالی ١٨٤٩دا له‌دایکبووه، ناوی گونده‌که‌ی (محله‌ نصر) بووه، باوک و دایکیشی له‌ساماندا مام ناوه‌ندی بوون پیتش ئەمه‌ی به‌خیرته‌ به‌ر خۆپندن له‌ مزگه‌وتدا له‌مالی باوکیدا فیری خۆپندنه‌وه و نووسین کراوه، ئنجا که ته‌مه‌نی له‌ده‌سالان تیتپه‌ری کردوه و قورئانیسی ته‌واو کردوه چوه‌ته‌ مزگه‌وتی (أحمدي) له‌ (طنطا)، بۆ ئەمه‌ی خۆپندنه‌وه‌ی قورئان به‌ته‌واوه‌تی فیر بیی و، ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بیش به‌خۆپنی به‌لام پتپه‌وی مزگه‌وتی (أحمدي) ئەمه‌نده‌ سه‌خت و گران بوو ئەوه‌نده‌ی نه‌ما بوو کوره‌که‌ لیتی وه‌رس بیی و پشتی لی هه‌لبکا و ده‌ست بکات به‌کشستوکال کردن به‌لام باش بوو تووشی به‌کیک له‌لالۆکانی باوکی هات که ناوی (شیخ ده‌رویش) بوو، ئەو توانی سه‌رکیشییه‌که‌ی لی دوور بخاته‌وه و رایبه‌پنی به‌خۆپندنه‌وه، هه‌روه‌ها ئاراسته‌یشی بکات بۆ واتا پیرۆز و به‌رزه‌کان و، کامه‌رانییه‌ گیانییه‌کان، له‌راستیدا ئەو لالۆی باوکه‌ی، پیاویکی سروشت ده‌رویشی دلچاک بوو، بۆیه‌کا حه‌زی به‌و چاکه‌کردنه‌ ده‌کرد له‌گه‌ل (شیخ محهمده عه‌بده) دا... پاش ئەوه‌ به‌چهند سالیکی (شیخ محهمده عه‌بده) له‌و کاره‌ دووا که (شیخ ده‌رویش) لالۆی باوکی کردبووی له‌دل و ده‌روونیدا گوتی: (... هه‌رچی ته‌م و خه‌میتکم له‌دلدا کۆ بوو بووه‌وه هه‌مووی ره‌وییه‌وه هه‌ر ته‌نیا یه‌ک خه‌م مابوو که ئەوه‌یش ئەوه‌ بوو بيم به‌پیاویکی خاوه‌ن زانستی ته‌واو، خاوه‌ن ره‌وشت و خووی به‌رز و پیرۆزی ته‌واو، که‌سیشم نه‌دۆزیه‌وه بۆ ئەو ریگه‌یه‌م بیات که خۆم بۆ ده‌کوتا، ئەو پیاوه‌ پیره‌ نه‌بی که له‌ماوه‌ی چهند رۆژیکدا له‌به‌ندیخانه‌ی ناشیتی و نه‌زانییه‌وه ده‌ره‌بیتنامه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ ناو ده‌شتی فراوانی زانیاری...).

کاره‌ساتی هه‌ره‌ گه‌وره‌یش که به‌سه‌ر (محهمده عه‌بده) دا هات، له‌تافی کورپینیدا ئەوه‌ بوو که له‌سالی ١٨٦٦دا چوه‌ به‌ر خۆپندن له‌زانکۆی (ازهر) دا، که ئەوه‌مه‌ به‌گرنگترین بنکه‌ی خۆپنده‌واری داده‌نرا له‌ناو ئیسلامه‌تیدا هه‌رچه‌نده‌ سی سال له‌ویدا مایه‌وه، به‌لام که‌لکیکی ئەوتۆی له‌خۆپندنه‌کانی ئەوی ده‌ست نه‌که‌وت زۆری پت نه‌چوو وازی له‌خۆپندنه‌کانی (ازهر) هینا و پرووی کرده‌ خۆپندن زانسته‌ تازه‌کان.

(١) له‌راستیدا ئەم ناو‌نیشانه‌ گه‌لین قه‌به‌تره‌ له‌ ناوه‌رۆکی باسه‌که‌.

له و سهردهمه دا تووشی تهنگوچه له مه یه کی دهر وونی هات وای لئ کرد واز له خویندن بهیښی و، خویشی دوور بخته وه له هه مووان، خوو بداته دهر ویشی و خوړا هیټان به ټرک و نازار او، به لوم (شیخ دهر ویش) هم جار هیش فریای که و ته وه و، له و تهنگوچه له مه یه ییش رزگاری کرد.

خوشه ختانه ناسیاوی له گهل (سید جمال الدینی نهفغانی) دا په یدا کرد، که ته وده مه به لای نه ته وه کانی روزه لاته وه به سهر کرده ی نازادی و زرنګکاری داده نرا، جا به سایه ی ته و ریگا گیانی به وه که ماموستا که ی (جمال الدینی نهفغانی) پیشانی ده دا، (شیخ محمه د عه بده) توانی تا سهر خوئی له ریگای (دهر ویشی و ته نیایی و خو دوور خستنه وه له جیهان) لا یدا و، روو بکاته ژبانی پر له کارگوزاری له گهل خویندنی زانسته جوړ او جوړه کاند، وهک: راستی په رستی و، ژمیرکاری و، زمان پاروی و، کرده وه و په وشت و، زرنګکاری و، ته و بابه تانه ی له زانکوئی (ازهر) دا هه ناوونیشانی شیان نه بوو... بهم په رنګه کورپه (ازهر) ی دهر ویش سروشت، (شیخ محمه د عه بده) بیری وهر گه را بو لایه کی تر... ته ویش به سایه ی بیرو باوه ره کانی ماموستا نهفغانی به یه و پیکهات، (محمه د عه بده) ی شاگرد تینوی خویندن و زانیاری و راستی بو، تاواتی بو سهرده میکی پر چاکه و دادپه روهی ده خواست، ته ویشی له بیس نه چوو که له نه خشه ی نو سراوه کاند: (نامه ی دهرامهت) که له سالی ۱۸۷۴ دا دهر بهیټنا، خوشه ویستی پر به دلی خوئی به رامبه ر ماموستا که ی خوئی دهر بیړی... .

له هه موو شتیک گرنګتر که له ماموستا که یه وه فیتر بوو بوو، ته وه بوو که ناره زووی نازادی و سهر به سستی ده کرد، له گهل وریا بوونه وهی نه ته وه دا، له بهر ته وه ده سستی کرد به روو کرده ناسوبه کی دوور، خوی دایه په یوه ندیبه زرنګکاری به کانی ناوهند روزه لات و روزه تاوا، بییشی له وه ده کرده وه که بو ته مه ی ساختمانی ژبانی کومه لایه تی و زرنګکاری له ناو نیسلا مه تیدا سهر له نوی دروست بکاته وه، ده بی چی بکات!...

له سالی ۱۸۷۷ دا (محمه د عه بده) خوئی خسته پیسه وه بو تا قیکر د نه وهی جیهانی له (ازهر) دا، له گهل ته وه یشدا که له ناوه کی گومان برا، نامه ی دان پیدانانی دهر چوونی خوئی وهر گرت، پاش ته وه ده سستی کرد به پی خویندن له (ازهر) دا، له بابهت زانسته کانی (قسه کردن) و (زمان پاروی) و (ره وشت و خوو) وه و انای ده گوته وه به شاگرده کانی، به لوم وانا کانی (شیخ محمه د عه بده) پیتره ویسیه کی تازه بیان هه بوو، ژماره یه کی زور گه وره شاگردی له خوئی کو کرده وه، جا له م چند سالی ژبانه یدا وهک دهر ده که وی هاته ناو لقیکی (کومه لی ماسونی) یه وه که ناوی (ته ستره ی روزه لات) بوو، هم لقه دوا ی کومه لی هه ره گه وره ی (ماسونی) ده که وت که له (به ریتانیا) دا دامه زرا بوو، ته وانه ی شاره زای راز و نهیټی زرنګکاری بوون لقه که تیژی ده کرده سهر ته وهی که بیرو باوه ری خو بان به یه کتر بلټن هه روه ها په یوه ندیبه کی یارمه تیدان و پشت گرتیشی ده خسته ناوهندیانه وه، هم لقه بوو به تووی (ده سته ی نیشتمانی: الحزب الوطني)، که له وه دوا پایه یه کی گه وره و به رزی ده سته وت.

له سالی ۱۸۷۹ یشدا (محمه د عه بده) بوو به ماموستای میژوو له خویندنگای (دار العلوم) دا، هه روه ها بوویش به ماموستای ویژه له (خویندنگای زمانه کانی) دا که چی له (ازهر) یشدا وانا کانی خوئی هه ره ده گوته وه!... له و سهرده مه دا (محمه د عه بده) خووی دایه روزه نامه گه ری، که له وه پیش ماموستا که ی (جمال الدینی نهفغانی) له لای شیرینی کرد بوو، له سهره تای فرمانداری (خدپو توفیق) دا (محمه د عه بده) کرا به سهر نوو سهر ټیک له روزه نامه ی فه رمانه واییدا، به لوم زوری پی نه چوو پیساوه ئایینیبه (ازهر) بیبه که بوو به سهر نوو سهری روزه نامه که ئیتر له وسا که وه روزه نامه که گوړا و که و ته باریکی تازه وه هه ره وپوه (محمه د عه بده) ئامانجی ده که وت که ده یو بست له کوړی ئایین و کرده وه و په وشتدا پیشکه وتن و راست کرده وه یه ک پیک بهیټی و دامه زرتیټی، ته و له ناو روزه نامه که دا هم چاکه خواز بوو، هم ماموستا بوو تیده کو شتا بو به رز کرده وهی بارستایی نه ته وه که ی، بو راست کرده وهی په وشت و خودی، بو وریا کرده وه و راپه راندنی له کوړی کومه لایه تیدا، له شپوه یه کی شپه یی و له سهر خودا. (شیخ محمه د عه بده) باوه ری و ابوو که وریا کرده وهی نه ته وه سهر ناگری، تا سهر کرده کانی ریگه ی په روه رده کردن و پی خویندن نه گرن له گهل نه ته وه دا، ته و نه یده ویست ریگه ی چاولیکه ری روزه تاوا بیبه کانی بگیری بی

ئەمەى تەواو لە پېشكەوتنەكەيان تېبگەن و ، پەى بەرازی سەرکەوتنەكەيان بېەن ھەرەھا نەیشی دەویست رېگەى ھۆگربوون بەرۆكەشى پېشكەوتنى كەرەستەى (مادى) بەوہ بگېرى و ، كەچى لە پېشكەوتنى گىيانى راستەقېنەى نەتەوہ دوور بخرېتەوہ!.

شېخ محەمەد عەبەدە و شۆرشى عرابى

پاش ئەوہ ھەلگەرانەوہى سالى ۱۸۷۹ رۆوى دا ، كە كاربەدەستى (وزارە)ى (نۆبار) و كاربەدەستىيە ئەورۆپايىيەكانى تر سەر ئەنگرى بوون ھۆى ئەوہيش ئەوہ بوو كە لەشكرى ميسر بەسەركردهى (عرايى) يەوہ ھەلگەرانەوہ لە ئەفسەرە تورك و چەرکەسەكانيان... (محەمەد عەبەدە) لە سەرەتای كاردا لايەنگىرى (عرايى) نەبوو . چونكە ئەوى بەخاوەن بىروباوهرپىكى سەربازانە دادەنا... ئەوہى (محەمەد عەبەدە) دەويست ئەوہ بوو كە ياسايەكى فەرماندارى داھەزرى ، شان بەشانى راستكرنەوہىيەكى پېشكەوتنەوہى كاروبارى ناوہوہ . ئەوہيش بەھۆى بلاوكرنەوہى خويندەواری و پەرورەدەكردى كردهوہ و رەوشت و زرنىگارى راستەقېنەوہ جىبەجى بكرى ، بەلام بەشپۆھىيەكى وا كە لەگەل دەستورپىكى سەربەست و ئازاددا بگونجى ، بەلام بەھۆى رۆودانى كارەسات و گۆرانیەوہ ، (شېخ محەمەد عەبەدە) ھەر ئەوہندەى بۆ ماىەوہ كە زوو بەزوو خۆى بگەيىنئىتە شۆرشگىرەكانى سەر بە (عرايى) و كۆمەكییان بكات ؛ كە ئەوہندەى پىنەچو بووہ يەكئىك لە سەركرەكانى ئەو كەسانەى كە كاروبارى فەرمانرەواییە نىشتمانىيەكەيان دەبرد بەرپۆھ جا لەو سەردەمەدا كە كاربەدەستى (بارودى) ھاتە پېشەوہ و ، ئىنگلىزەكان ھەلىانكوتايە سەر (اسكندرىە) و ، لەشكرى ئىنگلىز و ميسر بەگژبەكدا چوون... لەو سەردەمەى ژيانى شۆرشەى ميسردا ، (شېخ محەمەد عەبەدە) بەھەموو كۆلى دلبيەوہ خەباتى دەكرد لەپىتاو سەربەستى نەتەوہى ميسر و سەربەخۆى ميسردا ، چ لە ناوہوہ ، چ لە دەرەوہدا .

خەباتىك لە فەرەنسە و ئىنگلترەدە!

لەپاش كۆژانەوہى شۆرشى (عرايى) ، (محەمەد عەبەدە)يان تاوانبار كرد بەگەلە كۆمەكى كردن لەگەل سەركرەكانى شۆرشدا . لەسەر ئەوہ برىار درا و خستيانە بەندىخانەوہ بۆ ماوہى سى سالىش لە ميسر دووربان خستەوہ .

ئەویش (سوربە)ى كرد بەجى ئاوارەيى خۆى ، لە سالى ۱۸۸۳دا چوہ ئەوئ بەلام زۆر لەوئ نەماىەوہ چونكە (جمال الدينى ئەفغانى)ى مامۆستای ناردى بەشۆنبيدا كە بگاتە لای بۆ (پارىس) ئەویش چوو . لە سالى ۱۸۸۴دا بۆ يەكەم جار پىتى نايە خاكى فەرەنسەوہ لەویدا لەگەل مامۆستاكەيدا دەستيان كرد بەفرمان كردن ، كۆمەلپىكان دامەزراند لەگەل گۆفارىكدا ناويان نا (العروة الوثقى) و اتا قۆلفەى توند ئامانجيان ئەوہ بوو ھەموو لايەك بانگ بكەن بۆ گەلە كۆمەكيبى ئىسلامەتى بۆ پاراستنى رۆژھەلات ، بۆ بەرەنگارى كردنى زەر بەدەستى بېگانە و ، سەرکيشى ناوخۆى ، ھەرەھا بۆ رزگاركردى ميسر لە دەست داگيركەرى بەرىتانىا ، بەجۆرپىكى تايبەتى ، (العروہ)يش يەكەم گۆفارىكى عەرەبى بوو كە تا ئەو دەمە لە ئەورۆپادا دەرچووبى . ژوورى نووسىنەكەيشى بوو بووہ يانەيەك بۆ ھەموو رۆژھەلاتىيەكان ، چ ئەوانەى لەویدا دەژيان ، چ ئەوانەى ھاتوچۆى فەرەنسەيان دەكرد لەویدا ئەمانەت چا و پيئەكەوت : (جمال الدين) ، (محەمەد عەبەدە) ، رۆژنامەنووسى شۆرشگىر (يعقوب صنوع) ، (ميرزا باقر)ى فارسىيش كە رەوشت و خوويەكى سەير و جياوازی ھەبوو!...

وا دەرەكەوئ كە (محەمەد عەبەدە) لەم جارەيدا نەيتوانى بەژيانى ناو (پارىس)وہ رابى . ياخود فيرى زمانى فەرەنسەرى بى ، چونكە ھەموو رۆژھەكەى خۆى بەوہوہ بەخت دەكرد كە لەگەل گۆفارەكەدا خەرىك بىن لە رۆژھەلاتىيەكانىش بەولاوہ كەسى ترى چا و پى نەدەكەوت ، لەگەل ئەوہيشدا توانى لە سەرەتای ھاوينى ۱۸۸۴دا سەرىك لە ئىنگلترەدا بدات ، لەوئ (ويلفريد بلەنت)ى دۆستى پىشسوازی كرد لە چاوپىكەوتنى ھەندىك لە پىساوہگەرەكانى زرنىگارى و ئەندامەكانى كۆرى نەتەوہى بەرىتانىادا يارمەتیبى (شېخ محەمەد عەبەدە)ى دا . ھەرەھا لەوہيشدا كۆمەكى كرد كە دەنگى بگەيىنئىتە خويندەواران و تىگەيشتوانى بەرىتانىا ، لە رېگەى رۆژنامەكانەوہ .

بەلام گۆفارى (العروة الوثقى) زۆر نەژيا . چونكە ئىنگلىزەكان نەياندەھيشت بەناو خاكى عەرەبدا بلاو بپتەوہ .

كۆمەلنىكى نەيتىنى بۇ نىزىك خىستىنەۋەدى ئايىنەكان لە يەكتىرى!

(محەمەد عەبدە) ناچار بوو لە سالى ۱۸۸۵د پارىس بەجى بەيتلى و بچى بۇ بىروت، ئەودەمە بىروت بەبنكەى خوتىندەۋارى عەرەب دادەنرا لەۋىدا لە خوتىندىنگاى (سلطانية)دا واناگوتنەۋەى پى سىپىرا، لەۋىدا وانا بەناۋبانگەكانى خۆى گوتەۋە لە بابەت زانستى زمان پاراۋىيەۋە... ئەو واناىانە بوونە بنچىنەى ئەو نووسراۋانەى كە بەناۋى (نامەى يەكيتى خودا)ۋە نووسىيەۋە، لە بىروتدا ھەر ھەلىكى بۇ ھەلبكەۋتايە بەكارى دەھىنا، بۇ ئەمەى ھۆى دواكەۋتنى رۆژھەلا تىيەكان پىشانى ھەمروان بدات داۋاى لى دەكرى كە لىكۆلئىنەۋە لە زانستەكانى سەر بەمرۆقاىە تىدا بكنەن. كە بەتەنگ بىروباۋەرەكانى رەۋشت و خو و پەرۋەرەكرى ئايىنەۋە بن... بەلام خەباتەكەى ھەر لە كۆرى فىركردندا نەبوو... كۆمەلنىكى ئايىنى نەيتىشى دامەزىراند، كە يەكلىك لە نامانجەكانى ئەۋە بوو: ھەر سى ئايىنە گەرەكە، (ئىسلامەتى) و (مەسىحىتى) و (موساىى) نىزىك بخاتەۋە لە يەكتىرى. قەشە (اسحاق تايلەر) كە سەرپەرشتىارى كلىساكانى گاۋرە ئىنگلىزەكان بوو، ھاتە ناۋ كۆمەلەكەيانەۋە ئەم قەشەيە چەند وتارىكى لە رۆژنامەكانى (لەندەن)دا بلاۋ كىردەۋە، بەگيانىكى پر لە خۆشەۋىستىيەۋە لە ئىسلامەتى دەدوا...

ۋا دەرەكەۋى كە خەباتى (محەمەد عەبدە) لەم كۆمەلەدا، لە توركىادا لە پروى زىنگكارىيەۋە، ۋا لىك دەدرايەۋە كە پىچەۋانەى كەلك و چاكەى (جىنشىنى عثمانى)^(۱) بى، ئەم كارە كارىكى ۋاى كىرد لە (خونكار عبدالحمىد) كە تىبىكۆشى فەرمانرەۋاىى بەرىتانىا لە (شىخ محەمەد عەبدە) خۆش بىى و، بلى بىروت بەجى بەيتلى...!^(۲)

(۱) جىنشىن: خەلىفە.

(۲) ۋەك دەرەكەۋى ھەر ئەم روۋكارگرتن -توجھ- انەى شىخ بوۋە كە ئەم و جەمالەدىن و كەسانىكى دى، سەر بەماسۆنىيەت بوون.

ھەموودەم بۇ دەروون ئازادى و سەرەستى بىر و، زىن تازەكرىدەۋە تىدەكۆشا!

(محەمەد عەبدە) لە سالى ۱۸۸۸دا گەرپايەۋە مىسىر، لەۋى كرا بەدادگەر لە دادگا ئايىنەكاندا پاش ئەۋە كرا بەراۋىتكار لە دادگاى تى ھەلچۈنەۋە (محكمة الاستئناف)دا لەۋ دوو فرمانەدا سەرەخۆبى بىرى خۆى دەرخت ھەر بىرپارىتكىشى دەرېكردايە، نامانجى ئەۋە بوو: نەتەۋە پەرۋەرە بكا و رابەيتى بەدادپەرۋەرىيەۋە، تا دەرۋونى وريا بكا تەۋە بۇ جوتىكرىدەۋەى چاكە لە خراپە و پاراستنى مافى خۆى، كە ناۋەند خىزانەكان چاك بكا تەۋە و ئازاۋەيان لەناۋا نەھىلتى.

پاش ئەۋە كرا بەئەندامىك لە كۆرى كاروبار ھەلسوۋراندنى زانكۆى (ازھر)دا بەھەموو كۆلى دلئىيەۋە تىدەكۆشا بۇ بەزىكرىدەۋەى بارستايى خوتىندەۋارى و ژبان و كىردەۋە و رەۋشت لە زانكۆكەدا. جا بۇ ئەمەى بگات بەۋ مەبەسەى خۆى، پىرۆژە چاكەخۋازىيە بەناۋبانگەكەى خۆى دانا، كە ئەۋەندە تەگەرەى لى درا و، بەرھەلست خراپە بەردەمى، ھەرچەندىكى كىرد بۇى جىبەجى نەكرا و، نەبراىە سەر. زۆرى پى نەچوۋ كرا بەبىراردەر ياخود واتەپىتر (مفتى) لە خاكى مىسىردا ئەۋ كاتە سالى ۱۸۹۹ بوو. (شىخ محەمەد عەبدە) سامىك و شۆخوشەنگىيەكى بەۋ پاىيە بەخشى، ئەۋ ھەر بەۋەندە ۋازى نەدەھىنا كە بىراردەر بگات، ياخود واتە بدات لەۋ كەينۋەپىنانەدا كە دەخرانە بەردەمى، بىجگە لەۋە دەسەلات و فرمانى ئەۋ پاىيە گەرۋەيەشى پەرەپىدا و فراۋانتر كىرد، ھەر لەۋ سەردەمەيشدا وناى دەگوتەۋە لە بابەت لىكدانەۋەى قورئانەۋە، تەماساى ھەر وشەيەكىت دەكرى پر بوو لە گيانىكى باۋ و بانگ كىردىك بۇ خۆ ئازادكرىد، بۇزىن تازەكرىدەۋە.

ۋاتە بەناۋبانگەكانى (محەمەد عەبدە) كە دەرپەيتان بۇ ئەمەى كاربان پى بىرى سىيان بوون، لە واتەى يەكەمىاندا: رىتى موسولمانەكان دەدات كە پارەى خۆيان كۆ بكنەۋە، ھەرۋەھا سوود و دەستكەۋتىشى لى ۋەربگىرن.

لە واتەى دوۋەمىاندا: رىتى موسولمانەكان دەدات كە لە گۆشتى ئەۋ گىبانلەبەرانە بخۆن كە بەدەستى خاۋەن ئايىنەكانى تر كۆژا بن....

سىھەم واتەيشىيان: رىتى موسولمانەكان دەدات كە جلوبەرگى جىگاكانى تر لەبەر بكنەن!...

جا ئەم واتانە بوونە ھۆى پەيداۋونى گەلىك دەمەقالى و مقۆ مقۆ. پىرەئايىنەيە كۆنەپەرستەكانىشىيان وروژاند و ۋەرس كىرد، بەھۆى ئەۋ واتانەيشەۋە (شىخ محەمەد

عهده) تووشی گهلیک ناووناتوره هات و بهدناویش کرا، بهلام نهو توانج و پلارانه زورجار له بهر دلسوزبی بو تاینه که نه بوو!... نهونده ههیه واتهکانی (شیخ محمه مد عهده) هه موویان ناره زووی چاو لی پۆشین و سنگ فراوانییان تیدا دیار بوو، سه ره خوی (محمه مد عهده) یان له بیروباوهردا پیشان دهدا. دووربوون له شتی چاولیکه ریبه وه گیانی ئیسلامه تی و پتیوستی ژبانی ئەم چهره خیشیان پیکه وه ده سازاند.

له ۱۸۹۹/۶/۲۵ (محمه مد عهده) کرا به ئەندامیک له (کۆری راوێژکاری یاسا) دا. ئەویش له سه ره نهو ریگایه رویشت که بیروباوهری گشتی میسر پهروه ده بکات، که نه ته وهیش رابهیتنی به لیکۆلینه وهی ورده وه، به خو دوورخسته وه وه له کهینویهینه خوی و که لکی تاییه تی، به تیکۆشین بو دهستکه وتنی که لک و چاکه ی نیشتمانی گه وه گه وه.

(شیخ محمه مد عهده) به هوی نهو (کۆمه لی که لک و چاکه ی ئیسلامه تی) یه وه که خوی یه کیک بوو له دامه زرتنه ره کۆنه کانی خه باتی ده کرد بو پیکهیتانی راستکردنه وه یه کی باری ره وشت و خو و کۆمه لایه تی، گیانی پشت به خو به ستنی له ناو موسولمانه کاند زیندوو ده کرده وه و هانه ی ددان بو کۆمه کی و یارمه تیدانی یه کتری تیریشی ده کرده سه ره دهستگرتنی هه ژاران. نهویش له ریگه ی بلاو کرده وهی خوینده واربیبه وه له ناویاندا، له ریگه ی روشنکردنه وهی بیر و هوش و میتشکیاندا.

دهنگی (شیخ محمه مد عهده) یه که م دهنگ بوو که له میسری تازه دا بهرز بووه وه و، بانگی دهدا بو بلاو کرده وهی بیروباوهری دادپهروه ری کۆمه لایه تی، تا چینه کان به خوشییه وه پیکه وه دامه زرتن و ناژاوه یان نه که ویتته ناوه وه... دامه زراندنی خویندنگای (دادگه ری تایینی) ییش به سایه ی (شیخ محمه مد عهده) وه پیکهات... ههروه ها دهستپیکردنی راستکردنه وهی کاروباری دادگای تایینییش به هونه ری نه وه وه پیکهات، (شیخ محمه مد عهده) ییش بوو که (کۆمه لی زیندوو کرده وهی نووسراوه عه ره بیبه کۆنه کان) ی دامه زراند.

تیکچوونی پیشه وا و کاربه دهستیکی فه ره نسزی!

وا ریک که وت له سالی ۱۹۰۰ دا کاربه دهستی دهره وهی فه ره نسسه (جیبریل هانوتو) وتاریکی له رۆژنامه ی (ژورنال) ی پارسییدا بلاو کردبووه وه، که ناوی: (ئیمه و موسولمانه کان و کهینه وه بهینه ی ئیسلامه تی) بوو، ئنجا که وتاره که خرایه سه ره زمانی عه ره بی، له رۆژنامه ی (المؤید) دا، دهستبه جی مامۆستای پیشه وا به ریبه چی دایه وه، له وه دا که گوتبووی: له بابته سروشتی خودا و، چاره نووس و، سه ره سستی کرده وه وه، جیاوازیبه که ی ههیه له ناوه ند تایینی ئیسلام و گاورددا، ههروه ها له وه یشدا به ریبه چی دایه وه، که گوتبووی سامییه کان و ئاریبه کان پیچه وانه ی یه کترن. له دوایی وتاره که یشیدا گله بی له (جیبریل هانوتو) کرد بوو، که ویستبووی به هوی زانیاریبه میترووییه کانیبه وه کار بکاته دلّی فه ره نسزه کان که زۆریه یان له راستی ئیسلامه تی تینه گه یشتبوون!.

پیشه وا ئەم وه رامدانه وه یه ی ناویانگی دهر کرد ههروه ها وه رامیک تیریشی ناویانگی دهر کرد، که به ریبه چی (فرح انطون) ی دابوو وه که له وتاره که ییدا که له بابته راستی په رست (ابن رشد) وه نووسیوو، گوتبووی: (تایینی مه سیحی له تایینی ئیسلامی سنگی فراوانتره، له به ره و رووی زانیان و راستی په رستاندا)!...

بانگی دا بو دامه زراندنی زانکۆی میسر:

(محمه مد عهده) هه ره له سالی (۱۹۰۵) وه دهستی کرد به بانگ راهیشتن بو دامه زراندنی زانکۆیه کی شارستانی به ته نشت زانکۆی (ازهر) وه هه ره به بیر کرده وه وازی نه هیتا، پرۆژه ی زانکۆی میسری خسته گه ر، (ئه حمده المنشاوی پاشا) ی خسته سه ره نه وهی که پارچه زه ویبه ک له دتیبه ک له دتیبه کانی نزیک شاری (قاهره) ته رخان بکات بو ساختمانی زانکۆکه که. به لام مردنی (ئه حمده المنشاوی) ته گه ره ی له پرۆژه که دا که له ۱۹۰۵/۷/۱۱ (شیخ محمه مد عهده) گیانی پاکي به خاک سپارد له تافی چست و چالاکی خویدا بوو... نهو مردنه بووه شینیکي گشتی بو هه موو خاکه موسولمانه کان... له سه ره گۆره که ییشی ئەمه نووسرا: (ژبانی «محمه مد عهده») په نجا و هه وت سال بوو، به شیکي له فیربووندا به خت کرد به شی ناوه راستی له فیرکردندا به خت کرد به شی دوایییشی له بهرز کرده وهی تایینی ئیسلام و که لکی موسولماناندا به خت کرد).

مهمهده عه‌بده و زرنګکاری

ئو چهرخه‌ی (مهمهده عه‌بده) ی تیدا ده‌ژیا، چهرخیکې پر له کاره‌سات بوو چهرخیکې ده‌مار بزویښ بوو (شیخ مهمهده عه‌بده) یش په‌یتا په‌یتا بیروباوهری خو‌ی ده‌نوند له‌بابه‌ت گیروگرفته‌گه‌وره‌کانی ئو سه‌رده‌مه‌وه، چ له‌بابه‌ت زرنګکارییه‌وه، چ له‌بابه‌ت کۆمه‌لایه‌تیبیه‌وه... ئو له‌سه‌ره‌تاوه پشتیوانی یاسای دیموکراتی خاوه‌ن کۆری نه‌ته‌وه‌ی ده‌کرد، به‌لام کاره‌ساتانی زرنګکاری، ئه‌وه‌نده له‌میسردا روویان دا، مامۆستای پیشه‌وایان ناچار کرد، که له‌و‌بابه‌ته‌وه بیروباوهری خو‌ی بگۆری چونکه به‌دکرداری فره‌مان‌په‌واییه‌کان و، ناشیتیبی نه‌ته‌وه و، ناژاوه‌ی بیر و هۆش و، په‌ستی کردوه و ره‌وشتی گشتی، که له‌پاش داگیرکردنی ئینگلیزه‌کانه‌وه په‌یدا بوو، له‌گه‌ل رووخانی زرنګکاری (جمال‌الدینی نه‌فغانی) که بۆ‌نازادکردنی نه‌ته‌وه ئیسلامه‌کانی دانا بوو له‌ده‌ست داگیرکه‌ره‌کان... ئم کاره‌ساتانه هه‌موویان کاریان کرده‌سه‌ر دل و ده‌روونی نیشتمان‌په‌روه‌ری خاوه‌ن هۆش وایان لی‌کرد که له‌ئاسۆیه‌کی دووره‌وه نمونه‌یه‌کی تر بیه‌نی بۆ فره‌مانداری که له‌یاسای دیموکراتی باشتر به‌کاری خاکی (میسر) بیت، زووتریش نه‌نجام بدات به‌ده‌سته‌وه بۆ هاتنه‌دی نا‌وا‌ته‌کانی خو‌ی له‌بابه‌ت راستکردنه‌وه و چاره‌کردنی کاروباره‌کانه‌وه. ئیتر له‌وساکه‌وه بیروباوهری پیشه‌وا، ورده‌ورده به‌لای ئه‌وه‌دا ده‌چوو که میسر پتویستی به‌یاسایه‌کی تاییه‌تی هه‌یه که وه‌ک جوړه فره‌ماندارییه‌کی ده‌سه‌لات به‌ره‌للا وا‌بیت... له‌م‌بابه‌ته‌بشه‌وه قسه‌یه‌کی به‌نا‌وبانگی هه‌یه که فره‌موویه‌تی: (به‌سه‌رداریکی دادپه‌روه‌ری ده‌سه‌لات به‌ره‌للا نه‌بیت، رۆژه‌لات به‌کس وربا ناکریته‌وه و پیش ناکه‌وئ!).

به‌لای (شیخ مهمهده عه‌بده) وه‌وابوو، که راستکردنه‌وه‌ی کرده‌وه و ره‌وشت، ده‌بې پیش راستکردنه‌وه‌ی کاروباری زرنګکاری بکه‌وئ ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر کرده‌وه و ره‌وشت راست کرایه‌وه ئیتر پتویست به‌راستکردنه‌وه‌ی کاروباری زرنګکاری ناکات... چونکه ئه‌وساکه کاروباری زرنګکاری له‌خو‌یه‌وه راست ده‌بیته‌وه... ئو ریتگیه‌یش که بۆ راستکردنه‌وه‌ی کاروباری زرنګکاری داینا بوو، په‌روه‌رده‌کردن بوو و اتا ناماده‌کردنی به‌ره‌یه‌کی تازه بوو، که له‌توانایدا هه‌بې ئو فره‌مانه به‌جې به‌یښی که ده‌خریته سه‌رشانی، که ئه‌ویش زیندوو‌کردنه‌وه‌ی گیان بوو له‌ناو کۆمه‌لایه‌تی میسردا... ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌لای (شیخ مهمهده عه‌بده) وه‌وابوو که ئو وربا‌کردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یه به‌هیچ شتی‌ک سه‌رناگرئ، به‌وه نه‌بې که

فره‌مانداریکی به‌چنګی سه‌ر راستی، دادپه‌روه‌ری، نازای، زانای، کارگوزاری، رۆشنیبر، کاری گشتی بکه‌ویتته ده‌ست و هه‌لی بسووریتنی^(۱).

(شیخ مهمهده عه‌بده) بروای واپوو که ده‌بې ده‌سگای فره‌مان‌په‌وایی به‌ته‌واوه‌تی پاک بکریته‌وه له‌و فره‌مان‌په‌ره‌کاربه‌ده‌ستانه‌ی که ده‌روون کزن که زرنګکارییه‌بان کردوه به‌پیشه‌یه‌ک بۆ خو‌یان به‌مه‌به‌سی خو‌ژیاندن، که ساردوسر و سه‌رشو‌رن، که کلکه‌له‌قی و میچکه میچکه ده‌که‌ن بۆ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتان که هه‌ر قسه‌ده‌که‌ن و کرده‌وه‌یان دیار نییه... بۆ ئه‌مه‌ی ریتگی بدرئ به‌وانه‌ی خاوه‌ن کارو‌کرده‌وه‌ی مه‌ردانه‌ن، خاوه‌ن هۆش و هونه‌رمه‌ندن، خاوه‌ن ده‌روونی زیندوون، بینه سه‌ر کاروباری گشتی و نه‌ته‌وه به‌جوانی و پیشکه‌وتوویی بییه‌ن به‌رپوه، به‌لای (شیخ مهمهده عه‌بده) وه‌وابوو که نواندنی نه‌ته‌وه له‌کۆری نه‌ته‌وه‌دا به‌و چه‌شنه‌ی که له‌خاکه‌کانی رۆژئا‌وادا باوه، به‌کاری هیچ نایه‌ت، تا نه‌ته‌وه هه‌مووی پیکه‌وه قسه‌ی خو‌ی نه‌کات به‌یه‌ک و، بۆ یه‌ک ئامانج تینه‌کۆشی، تا هه‌موو هاونیشتمانه‌کان خو‌یان به‌خت نه‌که‌ن له‌پیناوی که‌لکی گشتیدا، له‌به‌ر ئه‌وه تا نه‌ته‌وه به‌پارچه پارچه‌ی بمینیته‌وه و، هه‌ر که‌سه خه‌ریکی به‌زمی خو‌ی بی... تا ده‌سته زرنګکارییه‌کانی له‌کرده‌وه‌کانی‌اندا خه‌ریکی خو‌په‌رستی بن و، هه‌ر بۆ که‌لکی خو‌یان خه‌ریک بن... تا تاکه‌کانی به‌ره جوئ جوئیکان دوور بن له‌وریا‌یی و ئاگادارییه‌وه ده‌رباره‌ی نه‌ته‌وه و نیشتمان، دوور بن له‌گیانی نیشتمان‌په‌روه‌رییه‌وه... تا ئم باری نه‌ته‌وه‌یه به‌م‌رهنګه‌بی که هه‌یه نواندنی نه‌ته‌وه له‌کۆری نه‌ته‌وه‌دا به‌کاری هیچ نایه‌ت، هه‌ر بریتی ده‌بې له‌شتی‌کی پروپوچ، له‌قسه‌یه‌کی بی سه‌ر و پی!....

راستی‌په‌رستی مهمهده عه‌بده له‌بابه‌ت کۆمه‌لایه‌تی و ئایینه‌وه

(شیخ مهمهده عه‌بده) که بنج و بناوانی کۆمه‌لایه‌تی و سروشتی کۆمه‌لایه‌تی لیک ده‌دایه‌وه، سی بیروباوهری بنچینه‌یی تیدا دیاردی ده‌کرد:

(یه‌که‌م): ئو ئاره‌زووی کۆبونه‌وه‌یه‌ی که (ئه‌ره‌ستوو) له‌نوسراوه‌که‌ی خو‌یدا (زرنګکاری) لیتی دوواوه، ئه‌میش ئو ئاره‌زوویه که پال به‌هه‌مو‌وانه‌وه‌ده‌نی بۆ کۆبونه‌وه و ژبانی کۆمه‌لایه‌تی له‌مه‌دا (شیخ مهمهده عه‌بده) یش له‌گه‌ل (ئه‌ره‌ستوو) دا ریک ده‌که‌وئ: که فره‌مان‌په‌وایی هه‌ر به‌هۆی ئه‌وه‌وه په‌یدا نه‌بووه که ئم نه‌ته‌وه‌ی چاوی له‌و

(۱) لیره‌دا به‌ناشکرا تارمایی رابو‌چوونه‌کانی (ئه‌فلاتون و فارابی) به‌فیکره‌کانی عه‌بده‌وه‌ دپاره که له (کۆماری ئه‌فلاتون) و (المدينة الفاضلة) ی دوهمدا خستوویه‌ته‌روو.

نه تهوه کرد بئ و دواى باوى داهينراو كه وتبئ؛ به لكو به هوى نه وه يشه وه په پيدا بووه كه
فهرمانه و اوبى له كانگاي سروشتى مرؤفايه تيدا ره گى داکوتاهه.

(دووه م): به راوردکردنى كو مه ل له گه ل له شى كى زيندوودا نه م به راوردکردنه يش باوه
له ناو نووسراوه راستى په رستيبه كاني كو ندا.

(سييه م): تاين هه ره له خو به وه له سروشتى ئاده مي زاددا هه يه و بنجى داکوتاهه نه م
تاينه يش پيويسته ببئ، تا کرده وه و رهوشتى پاک بمينيتته وه و هه ره له ئارادا ببئ، تا
کو مه لايه تيبش له دهره و ئازارى رؤزگار بپارتيزئ.

ماموستاي پيشه واه سه ره بنچينه يه كى جو ره راستى په رستيبه كى مي ژو و بى ئيسلامه تى
هينا وه ته پيش چاوى خوئى، پيش بينيه كه ي نه وه، نه وه ريگا دووردرتزه سه خته مان پيشان
دهدات كه مرؤفايه تى گرتوتيه به ره له باوه ره كاني خوئدا، تا دوا بى گه يشتوتته تاينيتكى
دروست و ته واه كه نه ويش (تاينى ئيسلام) ه، به لاي (شيخ محمده عه بده) وه و ايه كه
کو مه لاي مرؤف به سايه ي نه وه كاره سات و تاقبكرده وانه ي پيشوويه وه له م دوا بيه دا
گه يشتوتته تيگه يشتوويى و پيگه يشتوويى خوئى بويه كا تاينيتكى وا دهر كه وتوه كه
گفتوگو له گه ل هوشدا دهكات و هوشيش دهكات به ها و به ش له گه ل هه ست و تاسه دا، بؤ
نه مه ي ريگا پيشانى مرؤف بدن بؤ كامه رانيى نه مه جيهان و نه وه جيهانى، نه وه تاينه
توانى هوش و سروشت له گه ل يه كتردا يه ك بخات و بسازتئ كه هه ره له به ره نه مه بووه
ناوبان ناوه (تاينى سروشتى) بان (تاينى سه ره تايى).

ئيسلامه تيبش تا دوا نه ندازه به تاينيتكى سه ره به هوش دادنه رئ، به لاي ماموستاي
راستيبه رستيشه وه و ايه، كه له به ره نه وه يه (تاينى ئيسلام) توانويتى ميشك له
به نديخانه ي چاولي كه رى رزگار بكات، جو و له ي راستکردنه وه ي تاينيش كه (شيخ
محمده عه بده) له جيهانى ئيسلامه تيدا، ناوبانگى ببئ دهر كرد بوو له ناو ميشكى
ماموستاي چا كه خوازدا، هه ره برىتى بوو له هويه ك كه بؤ ئامانجيتك ده چوو... نه وه
ئامانجه يش برىتى بوو له: (راستکردنه وه ي کرده وه و رهوشت)!

مافى رؤشبيرى سه ره به ست ئاشكرا دهكات!

هه ره له و رؤزه وه (محمده عه بده) له (ازهر) دا ده ستى كرد به خوئندن و، ماموستا كه ي
(جمال الدينى نه فغانى) كارى له دل و هوشى كرد، خووى دايه خوئندنه وه ي راستى
په رستيبى هوش و، خوئندنه وه ي راستى په رستيبى ئيسلامه تى كوئن كه (زانستى قسه) ي
ببئ ده لئتن، و اتا (زانستى قسه ي خودا)... دلئ دايه راستى په رستيبى (ابن سينا) و
راستى په رستيبى دهر و پيشا يه تى ناو ئيسلامه تى. (محمده عه بده) به لاي ها و چه رخه كاني
خو به وه به راستى په رستيبى راسته قينه دادنه را، و اتا به تيگه يشتوويه ك له
تيگه يشتووه كاني ئيسلام دادنه را... (ويلفريد بله نت) يش كه له هه موو نه ورو پاي بيه كاني تر
زؤرتر شاره زاي (شيخ محمده عه بده) بوو، ناوى (محمده عه بده) ي نابوو: (راستى
په رستى گه و ره ي نيشتمان په روه ر).

يه كه م هه نكاوى (محمده عه بده) ي راستى په رست نه وه بوو: دهر و نى وريا ده کرده وه،
دلئ ده بزواند نه وه ي زؤر ببئ ناخوش بوو كه خوئنده واره كاني نه وه سه رده مه ي نيشتمانه كه ي
كورتبين و دم ده ميبى بوون، له بيروبا وه ره كانياندا هه زيان له هه لسه نگاندن و نرخ دانان
نه ده كرد دهر باره ي هيچ با به تيگه. مقو مقو و ده مه قالي بيه كانيشيان ببئ بهر بوون، له بهر
نه وه بيزارى خوئى نواند دهر باره ي نه وه باره ي نه وان تييدا بوون هه روه ها مافى (رؤشبيرى
دهر و ن ئازاد) يشى ئاشكرا كرد. هه رچه ند قسه ي بكر دا يه، يا خود نووسراوى دهر بكر دا يه
وازي له هور و ژم هينان نه ده هينا بؤ سه ره (چاولي كه رى)، و اتا چونه سه ره بيروبا وه رى
كه سانى تر، ببئ ليكدا نه وه، ببئ چهند و چون كردن له گه ل خا وه نه كانياندا تا به لگه
به يتنه وه بؤ راستيبى قسه كانيان جا هه ره له به ره نه مه بوو كه هه موو دم ده يان بيبى بؤ نه وه
تيده كو شا كه بيروبا وه رى (بيروبا وه رى دهر برين) بخاته ميشكى خوئنده واره كانه وه، و اتا زانا
تاينيبه كان. له وهدا تا نه وه نه ندازه يه يش هه ستى خوئى دهر برى كه نه گه ره ليكوليينه وه نه كرى
و، سه رنجى قوول له كاروبارى تاينى نه درئ وه ك نه (باوه رى) هه ببئ و نه (تاين) هه ببئ
وايه له گه ل نه وه يشدا (شيخ محمده عه بده) پر به دل دلئيا بوو كه نه گه ره تاين و زانست
باش تيگه ييترين به هيچ كلؤجيتك ناكوكى و شه ر وشور ناكه ويتته نا وه نديبانه وه له راستيدا
(محمده عه بده) له وهدا له گه ل كه سانى ترى ناوچه كه ي خوئدا نه ده گونجا و اتا به دلئى نه وان
نه ده جو ولايه وه چونكه نه وسا كه نه وانه به لاي نه وهدا ده چون كه هوش جيا وازه له تاين،
بيروبا وه رى زؤر به ي كه سانى نه وه سه رده مه نه وه بوو كه راستى په رستى كوئى خوئى هه يه،

تایینیش کۆری خۆی ههیه، ئەگەر بێتو سنووری ناوهند ههردوو لایان تیکبدهین هیچ کهڵکیک دهست هیچ لایهکیان ناکهوی!... بهلای (شیخ محهمهد عهبدە) یشهوه و ابو که راستی پهستی ئهوهیه: داوای راستی و دروستی و چاکه بکریت، چ له باوهری و تاینندا، چ له کردهوه و فرمان کردندا. (قسهکردن) یش ئهو زانستهیه که هۆیهک بۆ دهروونی مرۆقایهتی پهیدا دهکات بۆ ئهمهی بگات به ماف و، به راستی و دروستی و، به باوهری. (محهمهد عهبدە) دهريدهبری که: (ئهو کهسه که لک له زانستی قسه وهردهگری که خاوهن بیری بێ، چونکه زانستی قسه خۆشی زانستی بیری کردنهوهیه، ههر بیریکیش بهسترا بێ بهخووهکانهوه و، بوو بێته بهندهی چاولیکهری بهبیریکی مردوو دادهنریت، نه جیگه و ریگهی ههیه، نه ژبان!).

مههمهد عهبدە نرڅ دانەر

پیشه وایهتی بیری کردنهوه له میسردا، له سههرتای ئهم چهرخه دا ههر بۆ ماموستا (محهمهد عهبدە) مایهوه دهستی دابوه تازه کردنهوهی تاین، راستکردنهوهی کاروباری کۆمهلایهتی، ماموستا (محهمهد عهبدە) له راستیدا پیاوی زانست و کار بوو، پیاوی جیهان و تاین بوو... چونکه دهستی کرد بوو بههوروژم بردن بۆ سههر ئهو رهوشت و خووانهی که پێچهوانهی راستی و دروستی بوون، ئهو لهو دا پهروای له کهس نهبوو هوروژمی دهبرده سههر ئهو رهوشت و خووه خراپانهی که له ناو بۆره پیاواندا باو بوون، ههروهها هوروژمیسهی دهبرده سههر ئهو رهوشت و خووه خراپانهی که له ناو زاناکانی ئهو چهرخه دا باو بوون، له رووی هۆشیشهوه (محهمهد عهبدە) بهتوندی هوروژمی دهبرده سههر ئهوانهی که بهزانستهوه خهریک بوون، زۆر جاری وا ههبوو داخی له دهست ناشیتی و هۆش کهمییان دهخوارد و، سههرهنشستی دهکردن ههروهها هوروژمیسهی دهبرده سههر ئهوانهی که بهتاینهوه خهریک بوون گلهیی لهوهیان دهکرد که زۆر سنگ تهنگ بوون و، خۆیان دنووساند بهرووکهش یاخود شیوهی بهندهکانی تاینهکهوه، نهک بهگیان و ناوهروکی تاینهکهوه که مهترهخه میی موسولمانهکان بهرامبهر تاینی ئیسلامی دهخسته سههر ئهستۆی ئهوان، گلهیی له زاناکان ئهوه بوو، که گیانی نرڅ دانان و ههلسهنگاندنیان تیدا نهبوو، که گیانی سهرنج دان و تاقیکردنهوه و لیکۆلینهوهیان تیدا نهبوو که میشکی زۆربهیان شتی پرپووج و نابهجی کاریان تیکرد بوون.

ئهو توانج و پلارهی که ماموستای پیشه و گرتبوویه خۆتندهواری ناو زانکۆی (ئهزههر)

ناوبانگی دهکرد و پیتی زانرا، که موکوورپیهکانی وا دهخستبوو که له بارهی شیوه و بابهت، یان شیوهی فیرکردن و که رهستهوه، ناتهواوه. چونکه زاناکان سالانی دووردرتیبیان بهوهوه بهسههر دهبرد که پهراوێزیان بۆ لیکدانهوهی بهندیکی له بهندهکانی نووسراویکی کۆن دنووسییهوه. واژهکان و پهیوهندی وشهکانیان که لیک دهدا بهوه به جگار درتیبیان پتی دهدا... (محهمهد عهبدە) حهزی له م جۆره خۆتندهواریی ناو خۆتندنگایه نهدهکرد، که میشکی قال دهکرد بهلام که سایهتی بههتیه نهدهکرد، که زاناکانی دهخسته دهمهقالی و مقۆ مقۆوه، بێ ئهمهی بهرهه میکی لی پهیدا بێ، که زاناکانی دهخسته سههر قسهکردن، بهلام کاریان به قسهکانی خۆیان نهدهکرد!... له رووی رهوشت و خوویشهوه بهلای ماموستای پیشه و اووه و ابو، که کزی موسولمانهکان و بێ دهسهلاتیبیان بوو بووه هۆی ئهوهی که بێ که لک و کار بێننهوه و ناتهواویش بێ له تیکه یشتنی به شه بنچینه ییهکانی رهوشت و خووی ئیسلامه تیدا که موسولمانهکانیش خوداناسیبیان له بیری چۆتهوه، ههر له بهر ئهوهیه که ئیسلامه تیبیان بهرووکه شییهوه وهرگرتوه، گیان و واتای ئیسلامه تیبیان خستۆته پشت گوته!... که موکووری ئیسلامهکانیشی بهم رهنگه دهردهخست که ههرچهند دهکات کردهوهیهکی وایان لی نابینی، که ئهوه دهریخات که دهستیان خستۆته دهستی بهکترهوه و، پیکهوه دهگهڕین به داوای راستی و دروستی و ماف و چاکه دا... که موسولمانهکان باوهریان بهخۆیان نهماوه و، پشت بهخۆیان نابهستن، که هیچ هیوایه کیشیان له دلدا نهماوه، که روژتیک له روژان نیشتمانه که بان وریا بێتهوه و گهوهریی خۆی دهست بکهوتیهوه... که بههۆی ئهم جۆره دهروونه نهخۆشه یانهوه سههرگهردانییهکی زۆر گهوهریان بهسهردا هاتوه له رهوشت و خوودا و، رهگی مهردایه تیشیان له لهشدا نهماوه، ههموویان کز و بێ چاره و دوودلیان لی هاتوه، ئهوه کاره ی دهشیکه ن نارپکوییک و ناپوخته دهردهچی... ئهم دهرد و سههرگهردانییه نیش له خیزانهوه دهست پێ دهکن، تا دهگه نه لهشی نهتهوهوه، ههموو چینیک و ههموو دهسگایهکی فرمانه واییشیان گرتۆتهوه!...

راکردن له سهربازیتې ناشیتیه به‌نایین!

له ږووی نایینیشه‌وه (محهمه‌د عه‌بده) نه‌و تواجیه‌ی تی ده‌گرتن، که موسولمانه‌کان بیروباوه‌ږی نایینه‌که‌ی خوږیان گوږپوه، بیتزاری خوږی له‌وه ده‌رده‌ږی که زاناکان زور به‌تنگ ږووکه‌ش و شپوه‌ی نایینه‌که‌وه‌ن زور پتیه‌وه نووساون، یه‌جگار خوږیان پتیه‌وه خه‌ریک کړدوه.

جا هم خووه‌ی که گرتوویانه‌گه‌یشته‌وته نه‌ندازه‌ی نه‌خوږشیی چونکه له کوزی خوداپه‌رستیدا وه‌ک ده‌ستنوټ‌شتن و ږوژووگرتن لی وردیوونه‌ویه‌کی یه‌جگار ده‌کن هه‌روه‌ها تواجی نه‌وه‌ی له زانا نایینیه‌کان ده‌گرت که زانیاریه‌ نایینه‌که‌ی خوږیان بږ ږووتاندنه‌وه‌ی موسولمانه‌کان به‌کار ده‌هینا، ده‌ریاره‌ی باوه‌ږ و نایینی بږه‌ پیاوانیش (محهمه‌د عه‌بده) ده‌یگوت: نه‌وانه هه‌ر قسه له ده‌میان دپته‌ ده‌روه له نایینه‌که‌هیچ تپنه‌گه‌یشتون، به‌لای نه‌ته‌وه‌وه هم‌موو شتیک ده‌گه‌ږتته‌وه سهر نه‌و بیروباوه‌ږه‌ی که هیچ شتیک به‌ده‌ست مروف‌ نییه، هه‌رچیبه‌کیش ده‌کات خودا پتی ده‌کات، ده‌سه‌لاتی نییه نه‌یکات، جا له‌بهر نه‌وه‌ نه‌گه‌ره‌اتوو فه‌رمانه‌کانی خودای به‌جی نه‌هینا، یاخود گونا‌هباری کړد نایی لپی بگیرئ چونکه هیچ شتیک به‌ده‌ست نییه! ماموستای پیشه‌وا توندترین توانج و پلاری ده‌گرتنه‌وه‌ باوه‌ داهاتوه‌ نه‌نگانه‌ی له سه‌رده‌می خویدا له‌ناو موسولمانه‌کاندا بلاو بوویونه‌وه... کاتج که له شاری (بیروت) دا بوو و به‌ئاواریه‌ی چووبوه‌ نه‌وی نووسی: (کزی باوه‌ږکردن به‌خودا و ناشیتی به‌نایینی ئیسلام هم‌موو موسولمانه‌کانی گرتوته‌وه به‌هم‌موو چینیکیان‌وه مه‌گه‌ر نه‌وانه نه‌بن که خودا پاراستوونی، نه‌وانه‌یش زور که‌من، جا له‌بهر نه‌ویه که له فرمانی سهربازیتی ده‌ریاز ده‌بن، هم‌موو فروفیل‌یکیش ده‌کن هه‌ر بږ نه‌مه‌ی لپی ږزگار بن که‌چی سهربازیتی له‌ناو فرمانه‌ نایینیه‌کانی سه‌رشانیاندا له فرمانه‌ هه‌ره‌ گرنه‌گه‌کانیانه‌ وا ده‌رده‌که‌وی موسولمانه‌کان ده‌ست قووچاون به‌رامبه‌ر فه‌رمانه‌ږه‌وایی به‌رامبه‌ر که‌لک و چاکه‌ی گشتی، که بږ نه‌و بابه‌تانه‌ پاره‌یان لی داوا ده‌کری ږژدی ده‌نویتن که‌چی هه‌رچی بږ نالوش و خروشی خوږیان پتوبست بږ به‌ختی ده‌کن موسولمانه‌کان له‌مه‌دا له نه‌ته‌وه‌کانی تر ناکه‌ن)...

واتای فه‌رمانه‌ږه‌وایی به‌لای سه‌ردار و ژیره‌سته‌وه

به‌لام له ږووی کومه‌لایه‌تیه‌وه، (محهمه‌د عه‌بده) گله‌یی له خاوه‌ن هوشه‌کانی سه‌رده‌می خوږی ده‌کړد چونکه نه‌وانه که خوینده‌واربوون له هم‌موو که‌س زورتر شاره‌زای که‌موکووږی کومه‌له‌که‌ی خوږیان بوون، که‌چی نه‌هاتبوونه‌ کایه‌وه، خه‌باتیک بکه‌ن بږ راستکردنه‌وه‌ی کاروباری کومه‌لایه‌تیی نه‌ته‌وه‌که‌ی خوږیان بانگیشی راده‌هیشته‌ بږ ده‌وله‌مه‌نده‌کان که‌هاوبه‌شیی بکه‌ن له ږوژه‌ گشتیه‌کاندا. (میسر) ییه‌کانیشی هان ده‌دا که له هم‌موو کاروباریکی ژبانیاندا کومه‌کی یه‌کتر بکه‌ن.

(محهمه‌د عه‌بده) بږی ده‌رکه‌وتبوو که موسولمانه‌کان باش له واتای ملکه‌چی بږ فه‌رمانه‌ږه‌وایی تپنه‌گه‌یشتبوون، هه‌ر کاروباریکیان هه‌بووایه‌ ده‌بانخسته‌ سهر نه‌ستوی فه‌رمانه‌ږه‌وایی... ږوایشیان وا بوو که هیچ له‌سه‌ریان پتوبست نییه یارمه‌تی فه‌رمانه‌ږه‌وایی بدن له‌و کاروباران‌ده‌دا به‌لایشیانه‌وه‌ و ابوو که هه‌ر به‌دانی باجه‌کان به‌فه‌رمانه‌ږه‌وایی هیچ فه‌رمانیکی تریان به‌سه‌رشانه‌وه‌ نامینتی، وینه‌ی فه‌رمانه‌ږه‌واییش له‌پیش چاوی فه‌رمانداره‌کاندا، له وینه‌ی پیش چاوی ژیره‌سته‌کان باشر نه‌بوو، چونکه نه‌وانیش هه‌ر نه‌ونده له فه‌رمانداری تیگه‌یشتبوون که نه‌ته‌وه‌ بچه‌وسیتته‌وه بږ که‌لک و تاره‌زووی خوږیان که نه‌ته‌وه‌ بخه‌نه‌ ژیر چنگی خوږیان‌وه‌ و سووکیان بکه‌ن که سامان کویکه‌نه‌وه‌ و، که پاره‌ له‌م و له‌و بچرن تا له‌پیناو دامرکاندنه‌وه‌ی نالوش و خروشی خوږیاندا به‌ختیان بکه‌ن، نه‌ ته‌ماشایه‌کی داپه‌روه‌ریبیان ده‌کړد، نه‌ به‌نده‌کانی یاسایان راده‌گرت، تا کاریکی وایان کړد کړدوه‌ و ره‌وشتی نه‌ته‌وه‌یان به‌جاریک تیک دا. چونکه نه‌ته‌وه‌یان ناچار ده‌کړد فیتری دروژنی و دووږووی و چه‌واشه‌کردن بن... خویشیان خراپترین نمونه‌ی ره‌وشته‌ و کړدوه‌ بوون که نه‌ته‌وه‌ چاویان لی بکات!...

به‌م ږه‌نگه‌ بوو، خه‌بات کړدنی (محهمه‌د عه‌بده) له‌پیناو راستکردنه‌وه‌ی کاروباری کومه‌لایه‌تیی نه‌ته‌وه‌ی میسر‌دا که یه‌جگار ناشکرا و دیار بوو. (شپخ محهمه‌د عه‌بده) به‌ته‌واوه‌تی به‌وه‌ باوه‌ږی هینا بوو که پیشکه‌وتنی راسته‌قینه‌ی نه‌ته‌وه‌ بریتیه‌ له‌ پیشکه‌وتنی زانست و، په‌روه‌ده‌کردن و، کړدوه‌ و ره‌وشته‌. که هم‌ پیشکه‌وتنه‌یش دانامه‌زئ و نایشمینته‌وه‌ تا به‌شینه‌یی و له‌سه‌رخو بږ پیشه‌وه‌ نه‌روات... نیمه‌یش له‌مه‌وه‌ تپده‌گه‌بن که بږج (محهمه‌د عه‌بده) وازی له‌و شپوه‌ شورشگپریبه‌ توندوتیرته‌ هینا بوو، که (جمال الدینی نه‌فغانی) ی ماموستای بانگی بږ راده‌هیشته‌.

(محهمه‌د عه‌به‌ده) به‌جۆریکی هه‌موو ده‌می پش‌تیوانی (سەرپه‌ستی ئاره‌زوو) ی ده‌کرد... راست بووه‌وه و به‌رپه‌چی ئه‌وانه‌ی دایه‌وه که ده‌یان‌گوت: (ئیمه ناتوانین چاره‌نووسی خۆمان بگۆڕین، که‌واته خه‌بات کردن به‌کار نایه‌ت، خودا له‌ روژی خۆیدا ئه‌م شتانه‌ی له‌ چاره‌نووسی‌وین که به‌سه‌رمان بێن، له‌به‌ر ئه‌وه چاک‌تر ئه‌وه‌یه که هه‌رچی کاروباریکی خۆمان هه‌یه بیده‌ینه دست خودا ئیتر پێویست به‌وه ناکات خۆمان به‌خۆپایی ماندوو بکه‌ین).

مامۆستای پێشه‌وایش ده‌بگوت: (خودای گه‌وره‌ فه‌رمانی نه‌داوه به‌ئیمه که به‌بیانوی پشت به‌ستن به‌وه‌وه کار و فرمانی خۆمان بخه‌ینه پش‌تگویی، ئه‌م قسه‌یه لێی پرۆپوچتر نییه!... هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌که‌یش ئه‌مه ناکه‌ن به‌بیانوو، ئه‌و نه‌ته‌وانه نه‌ین که نه‌ ئاینیان هه‌یه، نه‌ ره‌وشت و کرده‌وه‌ی باش!...). پاش ئه‌وه (شیخ محهمه‌د عه‌به‌ده) ده‌ستی کرده‌وه به‌سووریوون له‌سه‌ر سەرپه‌ستی ئاره‌زوو و هوروزم بردنه‌ سه‌ر بیری ناچاری، ده‌بگوت: (به‌شیک له‌ کرده‌وه و کاره‌کامان به‌ره‌و رووی ئاره‌زووی خۆمان ده‌بیته‌وه، ئه‌وه‌یش پیتی ده‌لێن ده‌ستکه‌وت، که به‌هۆی ئه‌وه‌وه یان پاداشت وهرده‌گرین له‌ خودا، یاخود سزا ده‌درێن).

وه‌ک ده‌رده‌که‌وی (محهمه‌د عه‌به‌ده) له‌ تافی کورپنییدا چا‌به‌ست کرا بوو به‌هۆی ده‌رویشی (تصوف) یه‌وه... به‌لام زۆری پینه‌چوو هاته‌ ناو کۆری کارگوزارییه‌وه و ده‌ستی کرد به‌خه‌بات و تیکۆشان بۆ پش‌خستنی نه‌ته‌وه‌که‌ی!... جا هه‌رچه‌ند هه‌ستی تینی ده‌سه‌ند که باریکی گه‌وره‌ی له‌سه‌رشانه به‌رامبه‌ر ورپاکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی و پش‌خستنی نیشتمانه‌که‌ی زۆرتر رووی له‌ ده‌رویشی وهرده‌گیرا تا دوا‌یی وای لیه‌ت به‌ره‌ره‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌رویشیدا بکات و، به‌رپه‌چی هه‌موو شیوه و ئاره‌زوویه‌کی ده‌رویشییش بداته‌وه... به‌هه‌موو کولی دلێیه‌وه تیده‌کو‌شا بۆ ئه‌مه‌ی راستی پهرستییه‌کی ئیسلامه‌تی به‌هێز دا‌به‌زرینی، که بانگ بدات بۆ بیروباوه‌ری سەرپه‌ستی و نازادی، که کرده‌وه و ره‌وشتی ئارامگرتن و تیکۆشان و خه‌باتکردن و کار و فرمانکردن زیندوو بکاته‌وه، تا به‌هۆی ئه‌وانه‌وه موسوڵمانه‌کانی سه‌ر زه‌مین له‌ خه‌وی بێ هۆشی و شل و شیواوی و بێ کاره‌یی خه‌به‌ر بکاته‌وه.

هه‌روه‌ها (محهمه‌د عه‌به‌ده) له‌ باب‌ه‌ت (جوانی) یشه‌وه ده‌ستی کرد به‌لیتکۆلینه‌وه له‌پیتشدا له‌و (جوانی) یه‌ ده‌دا که به‌شتی هه‌ست پێ کراوه‌وه دیاره پاش ئه‌وه له‌و جوانییه‌ ده‌دا که به‌شتی ناو هۆشه‌وه دیاره به‌م ره‌نگه‌ ده‌ستی کرد به‌به‌راوردکردنیک له‌ جوانیدا له‌ گه‌لیک کۆری هونه‌ر و زانست و کرده‌وه و ره‌وشتدا به‌لای (محهمه‌د عه‌به‌ده) وه‌ واتای یه‌که‌می جوانی، (دروستی) و (ته‌واوی) یه‌، واتای (ناشیرینی) یه‌ که موکورییه له‌مه‌دا کاروباری کرده‌وه و ره‌وشت و، کاروباری هۆش وه‌ک یه‌کن، واتای دووه‌می جوانییش بریتیه‌ له‌ په‌یوه‌ندی (سازبوون) و (له‌گه‌ڵ رێککه‌وتن). سا ئه‌و سازبوون و رێککه‌وتنه له‌گه‌ڵ سروشتی خۆماندا بێ، یان له‌گه‌ڵ ئه‌و ئامانجاندا بێ که هۆش بۆیان ده‌چێ جیاوازی نییه، هه‌رچی سازبوونه له‌گه‌ڵ سروشتماندا ئه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که پیمان خۆشن، هه‌رچی سازبوونیش له‌گه‌ڵ ئه‌و ئامانجاندا که هۆش بۆیان ده‌چێ ئه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که به‌واتایه‌کی گشتی سوودیان هه‌یه و به‌که‌لکن واتای سیتییه‌میش بۆ جوانی و ناشیرینی ئه‌وه‌یه که (پیدا هه‌ل‌دراو) و (داشۆری کراو) ده‌گریته‌وه.

(محهمه‌د عه‌به‌ده) ده‌لی: هه‌موو مرۆفیک ئه‌م جوپکردنه‌وه‌یه له‌ ده‌روونی خۆیدا ده‌بینی چونکه مرۆف به‌هۆی ئه‌و هۆش و هه‌ست پێ کردنه‌وه که خودا داوتیتی له‌ توانایدا هه‌یه جوان له‌ ناشیرین جوپ بکاته‌وه له‌ هه‌موو واتاکانیدا بێ ئه‌مه‌ی چا‌وه‌روانی ئه‌وه بیت که ره‌وشت و خووی کۆمه‌لایه‌تی یاخود یاسای خودایی پرپاریان له‌سه‌ر بدن!...

که‌واته جوپکردنه‌وه‌ی چا‌که له‌ خراپه به‌لای (محهمه‌د عه‌به‌ده) وه‌ کاریکه له‌ کاره‌کانی هۆش پێویستی به‌یارمه‌تی باوه‌ر نییه هه‌روه‌ها به‌لای (شیخ محهمه‌د عه‌به‌ده) وه‌ وایه که هۆش تا ئه‌ندازه‌یه‌کی یه‌جگار گه‌وره ده‌توانی رێگا پش‌خانی مرۆف بدات بۆ کرده‌وه و ره‌وشتی جوان. (محهمه‌د عه‌به‌ده) یه‌ش بۆیه‌کا له‌پش‌بینییه‌که‌ی خۆیدا که له‌ باب‌ه‌ت (چا‌که) وه‌ پش‌خانی ده‌دات زۆر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌یه که کاری گرنگی (هۆش) ده‌ریخات چونکه برۆای وایه که باریکی وا له‌ کۆری کرده‌وه و ره‌وشت و کۆمه‌لایه‌تیدا ئه‌نجامی گه‌وره گه‌وره‌ی لێ په‌یدا ده‌بێ، هۆشی مرۆفیش زۆرتر به‌لای ئه‌وه‌دا ده‌چێ که (شیخ محهمه‌د عه‌به‌ده) ی چا‌که‌خوای میسر مه‌به‌سی له‌م خه‌بات و تیکۆشانه‌ی ئه‌وه بووه که ئه‌ویش به‌شی خۆی بیروباوه‌ری (بیروباوه‌ر ده‌رپین) زیندوو بکاته‌وه و پش‌تیوانی بکات له‌ کۆری راویژ و بیر نواندندا، له‌ سه‌رپه‌ستی لیتکۆلینه‌وه‌دا تا خا‌که‌کانی ئیسلام لێی که‌لکه‌وه‌ر بێن.

چوار خویندنگای بیر و چاکه خوازی

بېگومان (محهمده عه‌بده) بوو که بیرکردنه‌وهی (میسر) یه‌کانی خسته سهر شپوهی یه‌کیتی و سازبون له‌گه‌ل یه‌کتردا که رایه‌ینا به‌وردی و دیاردیکراوییه‌وه. (شیخ محهمده عه‌بده) یش بوو که توانی به‌هوی نووسینه‌کانی و که‌سایه‌تییه‌ گه‌وره و به‌هیزه‌که‌ی خو‌یه‌وه بیتیته سهرچاوه‌ی بیر لی وهرگرتن بو‌پیاوانی زرننگکاری و کومه‌لایه‌تی و تایین و راستی په‌رستی له (میسر) دا.

که‌واته به‌سایه‌ی (محهمده عه‌بده) وه چوار خویندنگای گرنگ له (میسر) دا دامه‌زرا: (کومه‌لایه‌تی) و (زرننگکاری) و (تایینی) و (راستیپه‌رستی)، که بیتیته سهر لی‌دوانی خویندنگای کومه‌لایه‌تییه‌که‌ی:

ماموستای پیتشه‌وا له هه‌موو که‌س به‌په‌رۆشتر بوو بو‌خستنه به‌ر خویندنی کچه موسولمانه‌کان به‌لای نه‌وه‌وه و او بوو که ئیسلامه‌تی به‌راستی یه‌کسانی مافی ژن و پیای ده‌وی، که ژن به‌سهره‌ینانی ناوی جا نه‌گه‌ر هه‌ندیک له موسولمانه‌کان خراپ له‌گه‌ل ئافره‌تدا بجو‌لینه‌وه یاخود که‌مته‌رخه‌می له‌گه‌لدا بنوین نه‌وه سه‌بارت به‌وه‌یه که له یاسای تایینی ئیسلامه‌تی شاره‌زا نین، یاخود شاره‌زان و نه‌وه یاسایه له‌بهر به‌دخوویی خو‌بان به‌کار ناهین، جا نه‌گه‌ر (شیخ محهمده عه‌بده) یش بو‌ی نه‌لوا بیت نه‌وه چاک‌کردنه‌وه‌ی کاروباری کومه‌لایه‌تییه‌ی که ئاواتی بو‌ده‌خواست بیباته سهر، خو (قاسم نه‌مین) ی شاگردی و هاوری، نه‌وه کاره‌ی خسته سهرشانی خو‌ی و به‌هه‌موو کۆلیتی دل‌یه‌وه خه‌باتی بو‌کرد و بو‌ی تیکۆشا که سهر بگری.

نه‌وه خویندنگا زرننگارییه‌یش که سهر به‌ماموستای پیتشه‌وا بوو (کرۆمه‌ر) له پرپارنامه‌که‌ی خو‌یدا که له سالی ۱۹۰۶ دا بلاوی کرده‌وه لی دووا بوو، گوتبووی: «نه‌وانه‌ی سهر به (محهمده عه‌بده) نیشتمانیپه‌روه‌ریبان له‌وانه که‌متر نییه که سهر به‌خویندنگایه‌کی وه‌هان که له‌گه‌ل خویندنگای نه‌واندا جیا‌وازه له بابته پیتشینی و پی‌روه‌ی فرمان‌کردنه‌وه ئامانجی نه‌وانه راست‌کردنه‌وه‌ی یاساکانی ئیسلامه‌تییه، بی نه‌مه‌ی ده‌ست بدری له بنچینه‌ی باوه‌ری ئیسلامه‌تییه‌که‌ی خو‌ی، نه‌وانه نیشتمانیپه‌روه‌ری راسته‌قینه‌ن و اتا به‌هه‌موو کۆلی دل‌یه‌انه‌وه خه‌بات ده‌کهن بو‌چاکه به‌خشین به‌را تایینییه‌کان و هاو‌نیشتمانه‌کانی خو‌بان هه‌روه‌ها بو‌نه‌وه‌یش ره‌نج ده‌ده‌ن که نیشتمانه‌که‌یان بکه‌ن به‌هاوبه‌ش له پیتشختنی شارستانیتی نه‌وروپادا، به‌لای منیشه‌وه

وايه که هیوای گه‌وره به‌پشتیوانانی نه‌م خویندنگایه ده‌گری بو‌گه‌شه‌کردن به‌نه‌ته‌وايه‌تی میسر‌یه‌کان» .

له راستیدا پیتشینییه‌که‌ی (کرۆمه‌ر) هاته‌دی، نه‌وه‌یش نه‌وه کاته بوو که (سه‌عد زه‌غلول) بووه سهرۆکی نه‌م خویندنگایه، که یه‌ک‌یک بوو له شاگرده هه‌ره کۆنه‌کانی (شیخ محهمده عه‌بده).

هه‌رچیه‌که‌ی خویندنگای تایینییه‌که‌ی بوو، (شیخ نه‌مه‌دی زه‌واهی‌ری) له شاگرده هه‌ره ده‌رکه‌وتوه‌کانی بوو، نه‌مه‌یش یه‌ک‌یک بوو له سح شاگرده گه‌وره‌کانی ماموستای پیتشه‌وا، که له نیوه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا گه‌وره‌یی زانکۆی (نه‌زه‌ره) یان درایه، دوو شاگرده‌که‌ی تریشی نه‌مانه بوون: (محهمده مسته‌فا نه‌مه‌راغی) و (مسته‌فا عه‌بدول‌ره‌زاق).

هه‌ر چیه‌ی خویندنگای راستیپه‌رستییش بوو ناوی هه‌ره به‌ناوبانگ له ناویدا ناوی (مسته‌فا عه‌بدول‌ره‌زاق) بوو که یه‌ک‌یک بوو له شاگرده هه‌ره دل‌سۆزه‌کانی (شیخ محهمده عه‌بده) له هه‌موویشیان زۆرت له‌وه‌وه نزیک بوو له گیان و هۆشدا، له‌بهر نه‌وه به‌هه‌موو کۆلی دل‌یه‌وه خه‌باتی ده‌کرد چ به‌زمان، چ به‌پینووس، چ له ژبانی کارگوزارییدا له‌پینا و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری چاکه‌خوازیدا و، بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی سه‌ره‌سته‌ی بیر و ئازادی ده‌روندا، هه‌ر به‌وه چه‌شنه‌یش که ماموستای پیتشه‌وا ده‌ستی پچ کرد بوو!.

یه‌که‌م ئاراسته‌ی کاری بزوتنه‌وه‌ی خو‌تاز‌گه‌ر‌نه‌وه‌ بوو له جیهانی ئیسلامه‌تیدا

خاکه‌کانی تری ئیسلامییش به‌هۆی بیروباوه‌ره‌کانی ماموستای پیتشه‌واوه کاریان تیکرا... (سوریه) که‌وته پیتش هه‌موویانه‌وه... چونکه (شیخ محهمده عه‌بده) له‌وده‌مه‌دا که ئاواره کرا بوو له شاری (بیروت) دا داده‌نیشته، توانی ژماره‌یه‌ک دۆست و ده‌رویش بو‌خو‌ی په‌یدا بکات هه‌ندیک له‌وانه نه‌مانه بوون:

(شکیب ارسلان)، (رشید رضا)، (کورد عه‌لی)... له تورکیاشدا (محهمده عاکف)، بو‌یژی به‌ناوبانگی موسولمانه‌کان هه‌ندیک له نووسراوه‌کانی (شیخ محهمده عه‌بده) ی گۆرییه سهر زمانی تورکی وایش پروا ده‌گری که هه‌ندیک په‌یوه‌ندی توند و قایم هه‌بوو بی له ناوه‌ند بیروباوه‌ره‌کانی چاکه‌خوازی میسر و بیروباوه‌ره‌کانی چاکه‌خوازه‌کانی تورکیای تازه‌دا....

هه‌روه‌ها هه‌ندی پیتشه‌وا‌ینیش په‌یدا بوون له نه‌فریکای ژوو‌رو و ئیراندا، له‌سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی (محهمده عه‌بده) ده‌رۆشتن به‌رتیوه ته‌نانه‌ت بیروباوه‌ره‌کانی (محهمده

عەبدە) گەيشتنە هيندستانيش لهويدا نووسراوى (رساله التوحيد) كه هى (محەمەد عەبدە) بوو گۆررايه سەر زمانى (ئۆردى)... ئەو بىروباوەرانه، هەر وەها گەيشتنە (ئەندەنوسيا) يش لهويدا نەتەوه چون بەدەنگ (محەمەد عەبدە) وه دەستيان كرد بەدامەزراندنى خويندنڀاى ئىسلامى هەر وەها (ليكدانەوى قورئان) كه هى (محەمەد عەبدە) بوو خرايه سەر زمانى (مالايۆ)... بەهۆى ئەمانەوه (شيخ محەمەد عەبدە) بەبەكەم ئاراستەكارى بزوتنەوهكانى خۆ تازەكردنەوه دادەنرى له جيهانى ئىسلامەتيدا....

ئەو محەمەد ئەلبىبەى مەرى كوشتا!...

مىژوونوس كه بيهوى ژبىانى ئەم سەركرده گەورەيهى مرۆڤايەتبيە تەواو بكات هەرگىز لەمە چاكترى دەست ناكەويەت كه بىروباوەرى (شيخ محەمەد عەبدە) له بابەت (محەمەد عەلى) يەوه بنووسيتەوه كه سەرى گەورەى خيترانى خونكاريتى پيشووى ميسر بوو، (محەمەد عەبدە) لەم بابەتەوه گوتوويهتى:

(محەمەد عەلى) چى كرد؟!... ئەو نەيتوانى ميسر زبندوو بكاتەوه بەلام توانى بيكوژئ!... زۆريەى هيزى لەشكرى ميسرى لهگەلدا بوو... خويشى له خويدا خاوهن فرۆڤيئل بوو... لەبەر ئەوه توانى بەهۆى لەشكر و ئەو كەسانەوه كه له دەستە زرنڀكاربيەكانەوه دلگيشى دەكردن، كەللهى هەموو دوژمنىكى خۆى بپەريئى... پاش ئەوه بەهۆى سوپاكەپەوه و بەهۆى دەستەيهكى زرنڀكارى ترهوه چوو بەگژ ئەو دەستەبەدا كه يارمەتى داوو بەرامبەر دوژمنە لەناوچووەكهى تا ئەويشى لەناوبرد! ديسانەوه هەر واى كردهوه لهگەل ئەميشدا و، لهگەل هى تريشدا تا هەموو دەستە زرنڀكاربيە گەورەكانى پليشاندهوه!... ئنجا كه لەوانە بووهوه دەستى كرد بەلەناوبردنى گەورەكانى خيترانە خانەدانەكان كەسيشى لەناو ئەواندا نەهيشتەوه كه بلئى من پياوم!...

(... محەمەد عەلى دەستى كرد بەبەلندكردنەوى پايهى پياوه خويبرى و ناكەسبەچەكان، كردنى بەگەورەى شار و گوندهكان تا واى ليتهات پياوانى سەربەرز سەريان شوڤر بووهوه و، پياوانى بەدخو و نارەسەنيش بەرز بوونهوه و، بوون بەخاوهن هيز و دەسلالات و گەورەيهى، ئيتر لەناو خاكى ميسردا كەسيك نەمايهوه ئەوانە نەبن كه بوون بەچەكى دەستى (محەمەد عەلى) هەر چۆنىكى حەز بكردايه بەكارى دەهيتان، يان پارەى پي كۆدەكردنەوه، ياخود سەربازى پي كۆدەكردنەوه.

(لەپاش ئەمەى مىژووى (محەمەد عەلى) مان بەراستى خستە بەرچاو، پروا ناكەم

كەسيك هەبى لەوه دوودل بپيئيتەوه كه (محەمەد عەلى) پياويكى بازركان بووه، خاوهن كشتوكال بووه، سەربازىكى ئازا و سەردارىكى بەزەبر و زەنگى هونەرمەنديش بووه... بەلام بۆ ميسر پياو شكيتيک و، بۆ ژبىانى راستەقينەى ميسریش پياو كوژتيك بووه!...) (١).

(١) ديارە ئەمە راي تايبەتى محەمەد عەبدەيه، كه وهك قوتايبيەكى گوترايهلى جەمالەدينى ئەوغانى سەر بەخەلافەتى عوسمانى بىريان دەكردوه و فيكرەى جاميعەى ئىسلامى له ميتشكيدا بوون، هەر وا وهك نەتەويەيهكى عەرەبى ئىسلامى بىرى دەكردوه، جا بەو پيئودانگەنش هەرچى بەرپەرچى ئەو دوو جۆرە بۆچوونەبى لاي ئەوان پەسند نەبووه.

محەمەد عەلى، يەكەم وهك ئەفسەرىكى غەيرە عەرەب (بەلام موسلمان) توانى سەرورەيهى ميسر بگريئەوه دەست و دەرگەكانى ولاتەكه له رووى شارستانبيەتى ئەوروپادا بخاتە سەر پشت.

دووم، ئاشكراردنى سەربەخۆيى ميسر و دابراى له ئەستانە. ئەمانە دوو هۆكارى هەرە گرنڀيون كه تەوژمى ئىسلامى تونڤو (كه له - ئەوغانى و عەبدە و رەشيد رەزا- وه بنەماى دارپيژرا و بناغەى دانرا) بەتوندى دژايەتى محەمەد عەلى و دواتر نەوهكانى ئەو بكەن.

هەرچۆنيبى، ئەمەش راويچوونى ئەبوو، بەلام لەلاى ميسربيەكان شوتين و جيڀاى محەمەد عەلى له ورياكرنەوه و بەرەوپيشەوهچوونى گەلى ميسريدا ديارە و لەبەرچاوه. نووسين و كتيب زۆر هەن لەمبارەيهوه. زۆر جار سالانە يادى دەكرتەوه و چاپەمەنى ئەو ولاتە فەرامۆشى نەكردون. بۆ زياتر پروانە: گۆڤارى (الهلال) - ژمارەى تايبەت لەسەر سەد سالى مەردنى (برايم پاشا)ى كورى محەمەد عەلى پاشا، ژمارە (٢٣) ج (١١) بەرڀى (٥٦) نۆڤامبرى ١٩٤٨ قاهيرە.

ئایینی بهائى

نووسه‌رى: سەلمان حەلیم
وەرگىترانى له سالى: ۱۹۶۶

پيشكەش كردن

بۆ ئەوانەى كه خەبات ئەكەن له پیناوی یەكیتى مرۆفایە تیدا و خۆیان بەخت ئەكەن و هەڵ ئەگیرسین^(۱) تا رۆشنایی ببەخشن بەكەسانی تر. بۆ هەموو كەسێك كه بەكەلكى مرۆفایە تى دیت و چاكەیان بەرامبەر ئەنوینى، ئەم نامە یە پيشكەش ئەكەین.

پيشه‌كى

ئەو سەروش (وحى)ەى كه (بهاء‌الله)ى خاوەن پایە بلاوى كرده‌وه، باوەر پى كەرەكانى پروایان وایە كه له بنچینه‌دا له لایەن یەزدانى پاكه‌وه بۆی پەوانە كرابێ. پروایان وایە كه ئەو سەروشه هەموولایەكى گرتۆتەوه له تەماشاكردنێكى پان و فراوانیشەوه پەیدا بوو پروایان وایە كه ئەو سەروشه له شیوه‌یه‌كى زانستیدا دارپێژرابێ له بیروباوەریشدا سەر به مرۆفایە تى بێ، هەروەها تین و تەوژمیشى هەست بزۆپنەربێ، به جۆرێكى وەها كه كار له دل و هۆش بكات.

ئەو نامەى خواپییەش كه دامەزرتنەرى ئایینه‌كه‌یان هیناوتیبە كایه‌وه، وایان دیتە پيش چاوكه ئەوه دەرئەخات و بلاوتەكاته‌وه كه سەروشى خواپى هەموودەم له ئارادایە، هەموو دەمێكیش له گۆرران و گەشە‌كردن‌دا یە هەروەها وایشیان دیتە پيش چاوكه دامەزرتنەره‌كانى ئایینه‌كانى پيشوو له‌گەڵ ئەویشدا كه له بیروباوەره‌كانیاندا جیاوازن له هەندى پرووه‌وه، به‌لام ئەو پیاوه‌ گەورانە، هەموویان، له ژێر سێبەرى خپۆتێكدا ئەژین و گوزەران ئەكەن له ناو جەرگى ئاسمانێكیشدا ئەفرین له‌سەر تەختێكیش دا ئەنیشن هەریه‌ك قسەیش له‌دەمیان دیتە دەرەوه هەروەها تەنیا یەك باوەر و بیری ئاشكرا ئەكەن هەروەها وایشیان دیتە پيش چاوكه ئایینی پایە بڵند، (بهاء‌الله)، ئایینیكى وەها یە كه له خوی خۆیدا تێكەڵ بەبیروباوەرى یەكیتى رەگەزى مرۆفایە تى بوو.

(۱) راستتر: هەڵ ئەگیرسین، یان: دەسووتین وەك مۆم...

ئەم ئایینه‌یش هەر له بابەت ئەو بیروباوەره‌وه ئەدوێ كه كەینه‌وبەینه‌ى گۆران و گەشە‌كردنى مرۆفایە تى بەتەواوەتى له برانە‌وه‌دا یە بیجگە له‌وه ئایینه‌كه هەر له‌سەرئەوه سووره كه ئەم بەشى دواپیه‌ى گۆران و گەشە‌كردنى مرۆفایە تیبە مەزنە وه نەبێ هەر بەتەنیا پیتویست بێ بۆ هەمووان، بەلكو چارنیه هەر ئەبێ وا پروو بدات بیجگە له‌وه، رۆژ بەرۆژ، ئەم برانە‌وه‌ى گۆران و گەشە‌كردنى مرۆفایە تیبە لیمان نزیك ئەبیتەوه له دەسه‌لاتى خواپیش به‌ولاوه كه‌س دامەزاندنى ئەم كارەى بۆ ناچیتە سەر ئەمەیش به‌م جۆره پیتك دى كه له لایەن خوی گەوره‌وه نامەیه‌كى دیاردى كراو دا بنرێ و بسپێرێ بە پیاویكى گەوره‌ى خواناس و هونەرمەند كه بلاوى بكاتەوه، به‌ناو رەگەزى مرۆفایە تیدا.

ئایینی بهائى چۆن دامەزراوه؟

له‌سەرەتاه‌وه لاوتیک پەیدا بوو له دانیشتونى شارى شیراز بوو ناوی (علی محمد)بوو پاش ئەوه به‌ناوی (باب)ه‌وه ناوبانگی دەرکرد ئەم لاوه جووتە نامە‌كه‌ى خۆى، له سالى ۱۸۴۴/۵/۲۳ دا ئاوا ئاشكرا كرد له لایەكه‌وه ئەیگوت من شیوه‌یه‌كى سەر به‌خۆم له شیوه‌كانى خوا له لایه‌كى تریشه‌وه موژده‌ى ئەدا كه پیاویكى گەوره‌وه پایە بڵندی له خۆى مەزنتر پەیدا ئەبێ.

سەرده‌مێكى تازه ئەهینتە كۆره‌وه، له بابەت ئایین و شارستانیتیبە‌وه كه هەرگیز، له‌وه پيش، له مێژووی ئایینی مرۆفایە تیدا هاوتای نەبوو.^(۱) جا له ئەنجامى پەرەسه‌ندن و

(۱) دەربارەى ئاشكراکردنى بیروباوەره‌كه، له كتیبى (بهاء‌الله و دەورى نوێ)دا هاتوه‌كه: باب گەیشته بیست و پینج سال فەرمانى ئیلاهی به‌جى هینا و بانگی دا كه خودا مەقامى بابیه‌ تى پى به‌خشیوه... هه‌وڵ جار ئیزه‌رى ئەمرى خۆى لای مەلا حوسین ناوتیک عالمیكى گەوره‌ى بوشه‌هرى كرده‌وه، تەریخى ئەم حادیسە یە به‌چه‌شنیكى راست له كتیبىكى بابدا كه ناوی -بیان-ه‌ نووسراوه كه له سەعات دووچاره‌كى شه‌وى ۲۳ى مایسى ۱۸۴۴ى میلادیه‌ و قوعى بوو... ئەو‌ه‌ل هه‌ژده‌ موریدی باب به -حروفى حەى- ناوتران. باب بۆ بلاوكردنە‌وه‌ى دەنگى هاتن وه دەرکه‌وتنى، ئەمانه‌ى له پيشه‌وه به‌هەموو لایه‌كى ئیتران و توركستان نارد وه له‌م وه‌خته‌دا خۆیشى تەشریفى برده‌ مه‌ككه‌ له ۱۸۴۴دا و له‌به‌رجاوى حەجاجیكى زۆر كه له ولاتانى جوێ جوێ ديارى ئیسلامه‌وه هاتبوون ده‌عه‌وتى خۆى ئیعلان كرد. وه تەنیا به‌هاتنە‌وه‌ى بۆ بوشه‌هر له رووى بابیه‌ تیه‌وه وه‌لووله و هەیه‌جانیتى عەزیم پرویدا.

وه‌لى باب به‌ئیدیعای -مه‌هدى- یه‌تیشه‌وه نە‌ه‌ستا. له‌قه‌بى -نقطه‌ى اولی-ى دا یه‌ پال خۆى كه =

بلاو بوونه‌وی بانگ راهیشتنه‌که‌ی (باب) دا، که ده‌موده‌ست کاری له هه‌موو چینیتیکی نه‌توهه‌ ئه‌کرد، به‌ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و، خوینده‌وار و نه‌خوینده‌واره‌وه و دللی کیش ئه‌کردن بۆ ئه‌م ئایینه‌نوویی کار به‌ده‌ستانی ئیتران به‌هه‌موو هه‌یز و هه‌ره‌تیکیان‌ه‌وه ده‌ستیان دایه کوژاندنه‌وه‌ی ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه هه‌رچی زه‌پروژه‌نگ و کاریکی نا په‌سند هه‌یه ده‌رباره‌یان کرد ئیتر هه‌ر خانوو بوو تالان ئه‌کراو، هه‌ر خه‌یزان بوو سه‌رگه‌ردان ئه‌کراو، هه‌ر ئافه‌رت بوو ئه‌خرايه به‌ندیخانه‌وه له ئه‌نجامی ئه‌م هه‌روژمه درنده‌یه‌شدا ژماره سه‌ریتیکی یه‌جگار گه‌وره له خواناسان کوژران، له شاره‌کانی (تاران و فارس و مازنده‌ران) و گه‌لێ شوینی تردا. که‌لله‌ی هه‌ندی پهریتران و، هه‌ندیکی تریش به‌سیداره‌دا کران و خنکیتران هه‌ندیکیشیان درانه به‌رگولله‌ توپ، یاخود پارچه پارچه کران.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو به‌ره‌نگاریی کردنه گه‌وره‌یه‌شدا که ده‌رباره‌ی (باب) بییه‌کان کرا، بانگ راهیشتنه‌که‌ی (باب) و انا (درس) هه‌کانی، هه‌تا ته‌هات بلاو ئه‌بوونه‌وه به‌ناو نه‌توه‌دا و په‌رییان ئه‌سه‌ند ته‌نانه‌ت ئه‌و زه‌پروژه‌نگ و زۆر و سه‌تمه‌ی که ده‌رباره‌ی ئه‌وان ئه‌نوئیرا، بووه هۆی ئه‌وه‌ی که خواناسه بابییه‌کان زۆرتر شتیر گه‌ییرین له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ی خوێیان.

ئه‌وه‌نده هه‌بوو، ئه‌و هه‌موو ئازاردانه درنده‌یه‌ی که له لایه‌ن هه‌یزه ئایینی و شارستانییه‌کانه‌وه ئه‌برانه سه‌ری، له نیشتمانه‌که‌ی خویدا، فه‌رمانه‌وه‌ی ئیترانی خسته سه‌ر ئه‌وه‌ی که زوو به‌زوو به‌یگرێ و به‌یخاته به‌ندیخانه‌وه پاشان دوریش به‌خاته‌وه بۆ شاخه‌کانی (نازر بایجان)، که له‌وه‌دا، له دژ (که‌لات)ی (ماه‌کووه) و (چه‌ریق)دا خرايه زیندانه‌وه ئنجا له مانگی هه‌وته‌می سالی (۱۸۵۰) دا (باب) کوژرا و له ناوبرا به‌م ره‌نگه (باب) بووه نیه‌چیری کورت بینی و تی نه‌گه‌یشته‌ویی و درنده‌یی ئه‌وانه‌ی که خه‌ریکی ئازاردانی بوون ئه‌و کاته‌ی (باب) به‌وه‌ده‌بره‌، ته‌مه‌نی (۳۱) سالان بوو

= ئه‌مه له‌قه‌بێ بوو موسلمانه‌کان به‌حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د - ص. ع - و یا - نقطه‌ی محمدی-یان شایسته دیبوو... هه‌روه‌ک له زه‌مانی پێشوه‌دا خه‌لک عیسا و موسایان به‌ساحیر و کافر دابوو قه‌له‌م؛ شیعه‌کانیش بابیان به‌م چه‌شنه دایه قه‌له‌م وه عه‌لاوه‌ی ئه‌م ئیدیعا به‌باب ره‌ژنامه‌یه‌کی تازه‌ی به‌نه‌زه‌ری سالی شه‌مسبییه‌وه دروست کرد. هه‌وه‌ل سالی ده‌عه‌تی خوێ به‌سه‌ره‌تای ته‌شریخی ده‌وری نوێ قه‌بول کرد. (ل ۲۱-۲۴).

(پروانه: ج، ئی، ئیسیلمنت: به‌الله و ده‌وری نوێ - مترجمی: م. جودت به‌غدا، چاپخانه‌ی معارف ۱۹۳۳ - که به‌سویاسیتیکی زۆره‌وه کاک صدیق صالح ئه‌م سه‌رچاوه‌یه‌ی بۆ ئاماده کردم).

(باب) یان برده کوژیکی جه‌نگه‌وه له شاری (ته‌وریز) دا، له‌گه‌ل یه‌کێک له هه‌قاله‌کانی که نووچی له‌سه‌ر ئه‌وه گرتبوو، ئه‌ویش له‌گه‌ل (باب) دا خوێ بدات به‌کوشت و له مه‌رگا هاوبه‌شی بێ دووکات له پێش نیوه‌ره‌ژدا هه‌ر له‌و کاته‌دا که (باب) یان گه‌یاندنه جیگای کوشتنه‌که‌ی فه‌رموده‌یه‌کی وای کرد که ئه‌م واتایه‌ی ئه‌گه‌یاند:

(کس له توانایدانیه ئیستا که دوایی به‌ژیانی من به‌ینی ئه‌میش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که من هه‌یشتا نامه‌که‌ی خوایم به‌ته‌واوه‌تی، به‌جیتی خوێ نه‌گه‌یاندوه!) دواي ئه‌وه هه‌ردووکیان به‌گوریس هه‌ل واسین تیپیک له سه‌ریازه ئه‌رمه‌نییه‌کانیشیان ئاماده‌کرد و فه‌رمانیان پێدان که هه‌ردووکیان گولله‌باران بکه‌ن به‌لام کاتیک دووکه‌لی فیشه‌که‌کان له‌به‌ر چاواچوو، لاه‌که، و اتا (باب) یان دیی، زیندوه‌وه له جیتی خویدا و گولله‌کان کاریان لی نه‌کردوه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان بۆ چوه‌ته سه‌ر که گوریسه‌کانیان په‌چرانه‌وه!... گه‌ران بۆ (باب) نه‌یاندۆزیه‌وه و اتا له جیتی خوێ نه‌مابوو له پاش پشکنینیکی زۆر بۆیان دۆزرايه‌وه که سه‌رنجیاندا ئه‌وا له ژوره‌که‌ی خویدا دانیشته‌وه ئه‌وه تو‌مار ته‌کات که له‌ده‌م خوێ هاتبووه ده‌روه، که گوته‌بوی: (من هه‌یشتا نامه‌که‌ی خوایم به‌ته‌واوه‌تی نه‌گه‌یاندوه به‌جیتی خوێ!) هه‌ندی له پێش نیوه‌ره‌ژدا جارتیکی تریش هه‌ردووکیان کردنه‌وه به‌لام تیپه‌ ئه‌رمه‌نییه‌که ئه‌م جاره ملی نه‌دا بۆ تفه‌نگ تی گرتیان له‌به‌ره‌وه چون تیپیکی تریان له سه‌ریازه‌کان ئاماده کرد به‌لام ئه‌مجاره (باب) و (هاوری) که‌ی به‌کوشت چون هه‌رچی ئه‌ندامی له‌شیان هه‌بوو پارچه پارچه بوو بوو، ته‌نیا ده‌مو چاویان نه‌بێ، هه‌روه‌ک خوێیان مابوونه‌وه هه‌یچیان لی نه‌هاتبوو دواي ئه‌وه‌یش ده‌ست کرا به‌کوشتنی ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌ (باب) بوون کوشتنه‌کانیان هه‌ر به‌چه‌شنی کوشتنی (باب) و هاوری که‌ی، دل ره‌قانه و درنده‌یه جیبه‌جی کران له‌و کاته‌دا، هه‌ندیک له نووسه‌ره‌کانی ره‌ژئاوا له ئیتراندا بوون که چاویان به‌و زۆرسته‌م و که‌تنه نه‌نگانه ئه‌که‌وت، یه‌جگار به‌زه‌ییان به‌وکلۆنه‌دا ئه‌هاته‌وه له لایه‌کی تریشه‌وه سه‌ریان له مه‌زنی و په‌ره‌زی و مه‌ردایه‌تی (باب) و ئه‌و که‌سانه زۆر سوپه‌مه‌ ئه‌وانیش له تاو دلته‌نگی خوێیان ئه‌و کاره‌ساته ناسۆر و سامناکانه‌یان له یادنامه‌کان و نووسراوه‌کانی خوێاندا تو‌مار کرد.^(۱)

(۱) له کتیبی (به‌الله و ده‌وری نوێ) دا هاتوه: «ره‌ژی دواي بابییه‌کان له نیوه‌شه‌ودا جه‌نازه‌کانیان هه‌لگرت. وه له‌پاش چه‌ند سالتیک که له ئیتراندا له مه‌خزه‌نیکی سپیدا شارانه‌وه به‌ره‌نجیتیکی زۆر و له‌ناو مشکلاتیکی گه‌رده‌دا هه‌ترانه فه‌له‌ستین و له‌و ئه‌رزه موقه‌ده‌سه‌دا له‌سه‌ر شاتیکی پر له تافه‌تی چیاي که‌رمه‌ل که - به‌الله - دواي چه‌ن سالتیکی عومری تیا رابواردبوو تیا نیه‌زان». ل: ۲۶

ئاخۇ ئايىنى بەھائى چىيە؟

ئايىنى بەھائى برىتىيە لە بزوتتەنە ۋە يەك، ئامانجى دامەرزادنى ئايىنىكى راست و دروستە لەگەل ئاسايىشكى جىھانيدا لە ناو مەرقىيە تىدا لە سەرەتادا لە ناو خاكي ئيراندا دەرکە وتوو. ئەو کاتە بەر ناو دەراستى سەدەى نۆزدەھەمى زايىن کە وتوو ھەتا ئىستائىش، ئەم ئايىنە ھەر لە بلاۋبوونە ۋە داىە بەلام لە شىۋەيەكى وا گورج و گۆلانەدا كە پىياو سەرى لىتى سۈر ئەمىنى ئەم بلاۋبوونە ۋە ئايىنى بەھائىيەش ۋە نەبى، ھەر لە ناو نىشتمانە كەى خۆيدا بووبى بىجگە لە ۋە ھەموو خاگە كانى رۆژھەلات و رۆژئاوايشى گرتۆتە ۋە ھەر ۋەھا خاۋەن پاىە (عبدالباھاء) لەم بابەتە ۋە وا ئەنوسى:

(ئايىنى بەھائى برىتى نىيە لە جۆرە كارىكى ئايىنى ھەرگىز نايشى و ابى ئەو لە راستىدا برىتىيە لە ھىزى گىيانى ئەم چەرخەى كە ئىمەى تىبا ئەزىن برىتىيە لە بابە تىكى ۋە ھايش كە ھەتا ئىستا مىشكى مەرقىيە تى لە مەندە بلندترى نەپرپو.

(ئايىنى بەھائى لە راستىدا برىتىيە لە پوختە كراو و بزاركراوى ھەموو ئايىنەكان لە راستىدا چ مەسولمانەكان و گاۋرەكان و جوولەكەكان، چ بودايىەكان و زەردەشتىيەكان و (ئىوسوفىيەكان، چ ماسۆنەكان و دەرۋىشەكان - متصوفە)، ئەمانە، ھەموويان بەرزتر و پىرۆزتر و گەشتىر بىروباۋەرەكان و بەندە ئايىنىيەكانى خۆيان لەم كارە گىرنگ و بايەخدارە گەۋرەدەدا بەئاشكرا دىتە پىش چاۋ ھەر ۋەھا ئەوانىش كە لەسەر ئايىنى (بەش كارى) ن(*) لەگەل راستىي پەرسە (فەيلەسوف) ەكاندا، لە ناو دەرۋىكى ئەم ئايىنى (بەھائى) يە ناۋازەدەدا چارەكردن و ھەلھەيئەتە پىش بىنى (نظرىە) و گىرۋگرتە كانيان ئەدۆزەنە ۋە).

لەو بابەتەنەش كە خاۋەن پاىە (شوقى افندى ربانى) گوتۋىە تى ئەمەتا:

(ئايىنى بەھائى، ھىچ ئايىنىك لە ئايىنەكانى پىشۋو ھەلناۋەشتىيەتە ۋە دوربىشە لە ۋە ۋە كە بۆ ئەو تى بگۆش: پىغەمبەرىك لە پىغەمبەرىكە كانى خوا، كە لە مەۋپىش پەيدا بون، سۈوك بكات لە بەر چاۋى كەسانى تر ياخود خەبات بكا بۆ ئەۋەى فەرمودەيەك لە فەرمودەكان و بىروباۋەرپىك لە بىروباۋەرەكانىان ۋە رىگىرپىتە سەر بارى

(*) بەش كارى = اشتراكى = سوسىيالىستى - ۋە رگىر (۱)

(۱) مەمۆستا لە نووسىنە كانىدا ھەر بۆ ئەمە (ھاۋەشى) شى بەكار ھىناۋە.

چەۋتى و راستىيان ون بكات، كە ھەرگىز لە ناۋناچن ھەر ۋەھا ئايىنى بەھائى بەھىچ كلۆجىك بەرپەرىچى ئەو گىيانە ناداتە ۋە (كە بانگ راھىشتە كانى ئەو پىغەمبەرانەى گرتۆتە ۋە خۆ ھەرگىز خۆيشى خەرىك ناكات بە ۋە ۋە كە ئەو كەسانەى دلسۆز بۆ ئەو پىغەمبەرانە ۋە لاىە نىيان ئەگىر و مل ئەدەن بۆ بەجى ھىئەتە فەرمانى ئەوان، لە خىشتە بەرى و لەو پىغەمبەرانە يان ھەلگىرپىتە ۋە...

(لە راستىدا ئايىنى بەھائى لە ۋە كە ۋە ۋە ۋە زۆر دورە ئەۋى ئەم ئايىنە بۆى تى ئەكۆشى بەراستى و، كەردۋىتە ئامانجى ئاشكرا و دىارى خۆى ئەۋە ۋە كە ۋە لە ھەموو خاۋەن باۋەرپىكى ئەو ئايىنە بكات كە بەتەۋاۋەتەى لە ئايىنەكەى خۆى باشتەر و تەۋاتر تى بگات ھەر ۋەھا تا ئەندازەيەكى گەۋرەش لە مەبەس و ئامانجى ئايىنەكەى خۆى ئاگادار بى. (ئايىنى بەھائى ئەۋە نالى كە ھەر لە تواناى خۆى داىە ۋە ھەر لە خۆيشى ئەۋە شىتە ۋە كە راستىيە كانى ئايىنەكان بەتەۋاۋەتەى دەرپخت و بىخاتە ۋە ھەر ۋەھا لە ۋە ۋە كە لە ۋە قى نانۋىتە كە بانگ راھىشتەكەى خۆى بچەسپىنپىتە دلەۋە و دەرى بخت كە راستە لە راستىدا بىروباۋەرەكان و فەرمودەكانى ئايىنى بەھائى بەدۋى يەك بابەتەى بنچىنەيى گىرنگدا ئەسۋورپىتە ۋە ئەۋەش ئەۋەتا كە راستىيە كانى ئايىنەكان نووساون بەيەكتەر ۋە ھەرگىز لە يەكتەر جوئى نابنە ۋە ھەر ۋەھا (سروش - وحى) ى خاۋايش، ھەرگىز ۋە ستانى نىيە ھەموو دەم لە كاردايە، ھەر لە ئاراداىە لە پچراناۋە دورە ھەر ۋەھا راست و ۋە ۋە، بى پەروا، ئەۋەش ئاشكرا ئەكات كە ھەرچى ئايىنىكى ناسراۋ ھەيە، ھەموويان، لە يەك سەرچاۋەى پىرۆز و بەرزە ۋە ھەلھەللاۋن، ھەموويشيان لە فرمانەكانى خۆياندا ئاۋپىتەى يەكتەرىۋون و يەكيان گرتۋە ھەر ۋەھا ھەموويشيان ھەر لەسەر رىگى خۆيان ئەۋەن بۆ ئەو ئامانجەى كە بۆ خۆيان داناۋە، پىي بگەن لەسەر ۋە ۋە ھەموويشىيە ۋە ئەم ئايىنە گەلىك پىويستەن بۆ مەرقىيە تى)...

(بەھاء اللہ) ى بلند پاىە

دامەرزىنەرى ئەم ئايىنە، خاۋەن پاىە، (بەھاء اللہ) يە. ئەم پىياۋ گەۋرەيە ئەۋەكە سەيە (باب) ى بەرىز موزدەيدا بەھەموۋان كە دەرئەكەۋى و پەيدا ئەبى. ناۋەكەى (مىرزا حسين على) يە كە لە ۋە پاش ناۋيان لى نا: (بەھاء اللہ) (مىرزا حسين على) كورى ھەرگەۋرەى (مىرزا عباسى نورى) بوۋە كە ئەۋەسەردەمە كارىدەست (وزىر) بوۋە لە فەرمانە ۋە ۋە ئىراندا خىزانەكەى خاۋەن سامان و خاۋەن ناۋونىشان بون.

به گه وره یی ناویان دهر کرده زور له ئەندامانی ئەم خیزانه فرمانی گه وره گه وره بیان دراوته دەست، له فەرمانه‌وایی ئیتراندا، چ له وانە ی ئاشنا یه تییان به ژبانی شارستانیتیییه و بووه چ له وانە ی ئاشنا یه تییان به فرمانی جهنگه وه بووه . (میرزا حسین علی) له شاری (تاران) له دایک بووه له ناوهند به ره به بیان و رۆژهه لاتنی رۆژی ۱۸۱۷/۱۱/۱۲ ی زاینیدا، که بهر رۆژی دووه می مانگی (محرم) ی سالی ۱۲۳۳ ی کۆچی ئەکه وئ. (بهاء الله) له خویندنگا نه یخویندووه به لام له سه ره تاي خوینده وارییدا، له ناو مالدا فیکراوه هه رچه نده ئەم خویندنه ی (بهاء الله) یه کهم و ساده بووه، به لام هه ر له منالییه وه، زرنگی و نه ژادی پیوه دیار بووه ئەم باره یه سه ری گه لیک که سی هینا بووه سه ر سوپمان (بهاء الله) هیشتا هه رزه کاربوو، که چی له پاش مردنی باوکی، به وته مه نه پچوکه ی خۆیه وه توانیوتی کاروباری برا و خوشکه پچکوله کانی خۆی هه ل بسووړینێ ئەو هه موو زه وی و خانوبه ره گه وره و فراوانانه ی مالتی باوکی شه بخاته گه ر و که لکیان به یئێ ناو بانگی شه و ا ده رکردبوو که یه کیکه له هه ره باوه رکاره به ناو بانگه کانی بابیه کان که هۆگری ئایینه که ی خۆی بووه و، خاوه ن توانا ی شه، کرده وه کاری گه وره له ده ست دێ له وانیش نییه که له و ریکایه ی گرتویتی لا بدات به هه موو کولێ دلپه وه چنگی پیا گرتوه و ئایینه که ی خۆی ئە پارێزی نه په روا ی له که سه هیه و، نه له هه یج کاره ساتیکیش ئە سه له میته وه له به ره وه دوو جار تووشی گرتن و به ندیخانه هات^(۱) پاش ئە وه به خۆی و خیزانه که یه وه دوو خرایه وه بۆ (بغداد)، له گه ل چه ند خاوه ن باوه رپکی تر دا کۆچه که یان

(۱) دهرباره ی شالا و بردنه سه ر بابیه کان و هه ولدان بۆ بنه رکردنیان، له کتیبی (بهاء الله و دوری نوێ) دا هاتوه: «له ۱۶ ی ئاغستۆسی ۱۸۵۲ دا، شه و له سه عات دووی عه ره بیدا وه قعه به کی واکه دواییه کی تر سه به خشی بۆ بابیان لێ بوه شه یته وه رویدا. صادق ناویکی بابی لاو به ته ئسیری بینینی حدیسه ی ئیعدامی پیره خۆشه و یسته که ی عه قلی تیک چوو بوو، به ئاواتی حق سه ندن هاتبووه سه ر پتی شاه و ده مانچه به کی پیته نابوو. به مه شدا دیاره که عه قلی تیک چوو بوو، چونکه له جیاتی گولله، ده مانچه که ی به ساچمه پر کردبوو. چه ند دانه یه کی ساچمه کان بهر شاه که وتیوو، وه لێ ته ئسیرپکی ئەوتوی لێ نه کردبوو، لاوی بابی بۆ ئە وه ی شاه له سه ره ئە سپه که ی بینیتیه خواری هه رچه ند رایکیشابوو به لام له لایه ن ئە فرادی مه عیبه نی شاهیه وه ده ستبه جی گیرابوو و کوژرابوو.

له رووی ئەم حدیسه به وه هه موو بابیان که وتنه ژیر باری توهمه ت و مه سه ئولیه تیکێ نارپه اووه، له هه موو لایه که وه کوشتا رپکی درندانه ی ده شه ت ناوریان دهرحه ق کرا، له طه رانه هه شه ت که سه له سه ر ئامدانی بابیان خرا نه به ندیخانه وه. یه کێ له مه انه - بهاء الله - بوو. ئەو له ئە سه رپکیدا =

که وتیوو نه ناوه راستی زستانه وه که به وه هۆیه وه تووشی سه ر ماو سه ئله یه کی سه خت و ناهه موار و گیرو گرتیکی زۆربوون که گه یشتنه (بغداد) ته وا و شپه رزه و سه ر گه ردان بوو بوون سالتیک له دوای گه یشتنی به بهر چا و ون بوو به تاکی ته نیا ریکای چۆله وانیه گرت به ره له ناوچه ی (سلیمانی) دا له ناو ئەشکه وته کانی شاخه کانی خاکی (سلیمانی) دا ئاواره ییه کی بێ که سه و ته نیایی بۆ خۆی هه لئێژارد له و شوینانه دا هه ر به تاکی ته نیا مایه وه و گه زه رانی ئە کرد (بهاء الله) له و سه ره ده مه دا که به م جوړه رای بواردوو، به م ره نگه ئە دوئ، ئە فه رموئ: (شه وانێ وا هه بوو، بێ شپه سه رم ئە نایه وه هه یچم ده ست نه ئە که وت بیه خۆم رۆژانی وایش هه بوو نه ئە په رژام تاویک بسره وم و سه سانه وم تیا نه ئە چه یشت که چی له گه ل ئەم هه موو ته نگه چه له مه و سه ره گه ردانی و کلۆلی یه یشه دا که تووشم ئە هاتن، به خوای گه وره سویند ئە خۆم، که گیانی من له ناو مشتی ئە و دایه له وه په ری خۆشی و شادمانیدا بووم!) چونکه دوو ره په ریز بووم له هه موو که سینک خۆم له هه یج نه ئە گه یاند نه له خرایه یان نه له چاکه یان نه له خۆشییان، نه له ناخۆشییان له پاش کۆچ کردنه که ی بۆ (سلیمانی) به دوو سه ل، گه رپه وه (بغداد)^(۱) ئە مجاره له جاری پیشوو زۆتر ناو بانگی بلا بووه وه له دوو و نزیکه وه، له هه موو لایه که وه گه لیک که سه ئە هاتن بۆ (بغداد) ته نیا له به ره چاویپکه وتنی (بهاء الله) و گوئ گرتن له ئامۆژگارییه کان و بیرو باوه ره کانی چونکه له هه موو لایه کی جیهاندا، گه لیک که سه به ته نگ بینینی ئە وو زانینی وانه کانی ئە وه وه بوون.^(۲)

= دهرحه ق به م حدیسه یه ده نووسن: قه سه م به خودا هه یج ده خلیکمان به سه ره ئەم کاره نه فره ت ئاوه رپه وه نه بوو، له گه ل ئە مه شدا که بێ گونا هه یمان له به رچاوی مه حکه مه وه ک رۆژ به ته واوی دهرکه وتیوو، دیسان گیراین و له - نیا ویران - وه که مقه ری سه لته نه تی شاهبوو به سه ری قوتینی و پێ خاوسی و زنجیری به ندی براینه زیندانی طه ران...». ل: ۳۳-۳۴

(۱) دهرباره ی خه لوه ته که ی - بهاء الله - کتیبی بهاء الله و دوری نوێ ده لێ: «بهاء الله به ته خمین له پاش هاتنه به غداد به سه لێ ده ستی کراسی و دهرپتی له گه ل خۆیدا هه لگرت و چو بۆ ناو چیاکانی سلیمانی». ل: ۷ به لام جه نابی د. عزه دین مسته فا له گه رمه ی رۆژانی شه ری (نازادی عیراق) دا رۆژیک دهرباره ی ئەم مه سه له یه گه فته گوتمان کرد، پتی راگه یاندم که بهاء الله به ره وه ی پروات بۆ ئەشکه وته کانی جاسه نه له ناوچه ی سو رداشی رۆژتاوای سلیمانی، ماوه به ک وه ک سو فی له خانه قای حاجی مه لا عه لی له سلیمانییدا ماوه ته وه و که بیرو بۆ چوونه کانی بۆ ئیمامی خانه قاکه ئاشکرا کردوو، ئیدی جیتی نه بۆ ته وه و به په نهانی دهرچوو و چۆته ئەو ناوچه شاخوا یه.

(۲) راستتر: فه رمایسته کانی یا رینماییه کانی ئە وه وه بوون.

له گهڵ ئەوهیشدا هەندێ لە زانا ئایینییهکان دەستیان کرد بە بەرێهه‌کانی کردنی داویشیان بۆ نایه‌وه تا تووشی سه‌رگه‌ردانییه‌کی بکه‌ن گه‌له‌که‌مه‌کیشیان لێ کرد تا نازاری بده‌ن له‌ پشت ئەم زانا ئایینییه‌یه‌وه‌ شاه‌ به‌نده‌ر (کۆنسول)ی ئێران له‌ (بغداد)دا کنه‌ی ئەکرد و یارمه‌تیی ئەدان و پشتیوانیی ئەکردن شاه‌ به‌نده‌ر ده‌ستی کرد به‌نووسینی گه‌لیک نامه‌ی پر له‌ درۆ و هه‌لبه‌ستراو ئەیناردن بۆ شاه‌ی ئێران داوای ئەوه‌ی ئەکرد له‌ شاه‌، که‌ له‌ فه‌رمانه‌وه‌ی (عثمانی) بخوازیت (به‌هه‌الله) له‌ به‌غداد دووربخاته‌وه‌.

جا فه‌رمانه‌وه‌ی (عثمان)یش ناچار ما، له‌سه‌ر خواستی فه‌رمانه‌وه‌ی ئێران، فه‌رمان ده‌ر بکات بۆ بانگکردنی (به‌هه‌الله) بۆ (ئه‌سته‌مۆل) چه‌ند رۆژێک پێش کۆچکردنه‌که‌ی (به‌هه‌الله) بۆ ئه‌سته‌مۆل، خاوه‌ن پایه‌ی ناوبراو باخچه‌ی (نجیب پاشا)ی هه‌لبژارد بۆ خۆی، که‌ تا دوازه‌ رۆژ له‌ ده‌ری شاری به‌غداد گوزه‌رانی تیاکرد ئەم باخچه‌یه‌ ئیستا خه‌سته‌خانه‌یه‌، به‌ناوی (المستشفى الجمهوری)یه‌وه‌ (به‌هه‌الله) له‌ ناو ئەو باخچه‌یه‌دا خۆی ئاماده‌کرد بۆ کۆچیکێ سه‌خت و دووردریژ له‌ رۆژی یه‌که‌می هاتنیا بۆ ناو ئەم باخچه‌یه‌، واتا له‌ ۱۸۶۳/۴/۲۱، که‌ به‌رسالی نۆزه‌هه‌می پاش بانگ ر‌اه‌یتشته‌که‌ی (باب) ئەکه‌وت (به‌هه‌الله)ی پایه‌ گه‌وره‌ موژده‌ی به‌گه‌لیک له‌ باوه‌رکاره‌کانی ئایینی به‌هائیدا، که‌ ئەو که‌سه‌ی (باب) به‌لێنی دابوو په‌یدا نه‌بێ، و، به‌م جوژه‌بیش ناوی هینابوو که‌ خوا ئەیخاته‌ روو بۆ پێ ناسینی به‌هه‌مووان، که‌س نییه‌ (به‌هه‌الله) خۆی نه‌بێ هه‌ر (به‌هه‌الله) خۆشییه‌تی که‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانی پێشوو به‌لێنیان داوه‌ په‌یدا نه‌بێ و خۆی ده‌رته‌خات^(۱) جا ئەو باخچه‌یه‌ی که‌ (به‌هه‌الله) ئەم ر‌ازه‌ی تیا ئاشکرا کرد و ئەم موژده‌یه‌ی به‌وه‌ که‌سانه‌دا که‌ سه‌ر به‌ئایینی به‌هائی بوون، پاش ئەو رۆژه‌ به‌ناوی (باخچه‌ی به‌هه‌شت)ه‌وه‌ ناوی ده‌رکرد، لای به‌هائیه‌کان.

جا به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ که‌ (به‌هه‌الله) له‌و دوازه‌ رۆژه‌دا شادمانی و هه‌یز و هه‌په‌تی ده‌روونی و گه‌وره‌یی خۆی تیانواند، هه‌روه‌ها بۆ ئەمه‌ی بیره‌وه‌ری ئاشکراکردنی بانگ ر‌اه‌یتشته‌که‌ی ئەو هه‌رگیز به‌زیندویتی ب‌م‌ن‌یتته‌وه‌، له‌وساوه‌ تا ئیستا به‌هائیه‌کان هه‌موو سالیک له‌و دوازه‌ رۆژه‌دا ئەیکه‌ن به‌جه‌ژن و شادمانی و، ئاهه‌نگیشتی بۆ ئەگه‌پن ناویشیان ناوه‌ (جه‌ژنی به‌هه‌شت).

(۱) له‌ هه‌رسێ ئایینه‌ ئاسمانیه‌که‌ی جووله‌که‌ و مه‌سیحی و ئیسلامدا هاتوه‌ که‌ چه‌زه‌تی (عیسا) خوا ده‌ب‌ن‌یتر‌یتته‌وه‌ و ئیدی باس له‌ که‌سه‌ی تره‌وه‌ نه‌کراوه‌ لای ش‌یعه‌کانیش (مه‌دی) المنتظر) چاوه‌پروان ده‌کری.

که‌ رۆژی دوازه‌هه‌م هات (به‌هه‌الله)ی نازدار و گه‌وره‌جێ، له‌ لایه‌ن کۆمه‌لێکی یه‌جگار گه‌وره‌وه‌، به‌پێز و خۆشه‌ویستییه‌کی یه‌جگاری زۆره‌وه‌ به‌پێ کرا ئەو که‌سانه‌، هه‌موویان له‌وانه‌ بوون، که‌ ره‌ووشت و کرده‌وه‌ جوانه‌کانی (به‌هه‌الله) و زاناییه‌ ته‌واوه‌که‌ی ئەویان به‌دلاچووبوو هه‌ر یه‌که‌یشیان له‌ چین و ره‌گه‌زێکی جیاواز بوو.

له‌ ماوه‌ی ئەو چوار مانگه‌دا که‌ (به‌هه‌الله) له‌ کۆچ دابوو، تا گه‌ب‌شته‌ ئه‌سته‌مۆل، چ خۆی، چ ئەوانه‌ی که‌ دواي‌ که‌وتیون، گه‌روگرفت و ته‌نگو چه‌له‌مه‌یه‌کی زۆریان هاته‌ به‌ر؛ وه‌ک: سه‌ختیی پێگا و گۆزانی ئاو و با که‌ زۆر کاریان لێ کرد و نازاریان پێ گه‌یاندن کاتیکیش که‌ گه‌ب‌شته‌ ئه‌سته‌مۆل، هه‌موویان‌یان له‌ خانویه‌کی پچووکه‌دا دانا، که‌ هه‌ر له‌ به‌ندیخانه‌یه‌کی ته‌نگ و تاریکی ئەکرد دواي‌ ئەویش گوتیانته‌وه‌ جیگایه‌کی تر، تا چوار مانگێک تیا‌مانه‌وه‌، هه‌تا جارێکی تریش دووریان خه‌ستنه‌وه‌ بۆ (ئه‌درنه‌)^(۱) به‌لام کۆچی ئەم جاره‌یان له‌ کۆچی پێشویان سه‌ختتر بوو چونکه‌ به‌فرێکی ئه‌ستووور ئەباری و، ئەوانیش نه‌ نانی ته‌واویان پێ بوو، نه‌ پۆشه‌نبی ته‌واویشیان پێ بوو له‌به‌رئه‌وه‌ تووشی ئیش و نازاریکی زۆرتربوون، له‌ هی کۆچی پێشوو، جا له‌ شاری (ئه‌درنه‌)دا، له‌ ناو ئەو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ و ناخۆشی و نا هه‌موارییه‌دا، که‌ له‌ وزه‌ به‌ده‌ربوو، (به‌هه‌الله) ده‌ستی کرد به‌بلاکردنه‌وه‌ی ئایینی به‌هائی گه‌لیک که‌سه‌ی به‌خۆیه‌وه‌ نووساند بانگ ر‌اه‌یتشته‌که‌یشی، بۆ ئایینه‌که‌ی خۆی، راست و ره‌وان ئاشکرا ئەکرد زۆریه‌ی به‌هائیه‌کان ئەو بیروباوه‌ر و فه‌رموودانه‌یان پر به‌دڵ په‌سند ئەکرد.

ئێتر له‌و رۆژه‌ب‌ش‌ه‌وه‌ ناویان نرا (به‌هائیه‌کان) جا ئەم کاره‌ بوو به‌هۆی ئەوه‌ی که‌ دوژمنه‌کانی (به‌هه‌الله) ئاگری پشم و قین له‌ دل‌یا به‌ریی ئێتر ئەوانیش ده‌ستیان کرد به‌دوژمنایه‌تییه‌کی توندوتیژ، به‌رامبه‌ری له‌ ژیره‌وه‌ داویان بۆ ئەنایه‌وه‌، تا تووشی ده‌ردی سه‌ریی بکه‌ن ئێتر دواي‌ ئەو ماوه‌یه‌ی که‌ تیا‌مانه‌وه‌، له‌ ئەدرنه‌دا، فه‌رمانه‌وه‌ی (عثمانی) فه‌رمانیدا به‌دوورخه‌ستنه‌وه‌ی خۆی و هاوڕێکانی بۆ شاری (عه‌کا)، که‌ له‌ رۆژی ۱۸۶۸/۸/۳۱ گه‌ب‌شته‌ ئه‌وی^(۲). (به‌هه‌الله) بیست و چوار سالی خشت له‌

(۱) ئەدیره‌: شاریکی تورکییه‌ له‌سه‌ر رووباری (ماریتا) نێزیک به‌سنوری یۆنان، ۷۵۰۰۰ هه‌زار که‌سێکی تیا‌دا‌یه‌، له‌ ۱۳۶۲-۱۴۵۳ پایته‌ختی عوسمانیه‌کان بووه‌، گه‌لێ پاشماوه‌ و که‌لاوه‌ی بیه‌زنتی و ئیسلامه‌کانی تیدا ماوه‌ته‌وه‌، که‌ به‌ناو بانگترینیان مژگه‌وتی (سه‌لیمیه‌)یه‌.

(۲) ده‌رباره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی به‌هه‌الله له‌ به‌غداوه‌ بۆ ئه‌سته‌نبۆل، له‌ کتیی به‌هه‌الله و ده‌وری نوێ دا، و هاتوه‌: «ر‌ینگای ئه‌ستانبۆل سێ چوار مانگی خایاند، ئەم قافله‌ نه‌فی کراوه‌ که‌ به‌هه‌الله و دوازه‌=

به ننديخانه‌ی ئەم شارەدا مايه‌وه، تا مرد و كوچى دوايي كرد بۆ لاى خواى خوۆى ئەو ساكه سالى ١٨٩٢ بوو.

(بهاءالله) له‌و ماوانەدا كه ده‌ريه‌ده‌ر كرابوو، به‌تاييه‌تى كه له‌شاره‌كانى (ئه‌درنه) و (عه‌كا) دا بوو^(١)، ده‌ستوره‌كانى تايينه‌كه‌ى خوۆى دارشت و دامه‌زراند ئنجا فرمانه‌كانى سه‌رشانى به‌هائىبه‌كانى ده‌ستوردا نزيكه‌ى سه‌د به‌رگ نووسراوانى نووسيه‌وه ئەو ده‌ستورانه و ئەو فرمانانه‌ى له‌گه‌ڵ بنچينه‌كانى تايينه‌كه‌ و باوه‌ر و بيه‌ره‌كانيدا، تيا روون كرديو نه‌وه تا هه‌موو كه‌سيك به‌ئاسانى تيبان بگات پاش ئەوه تايينه‌كه‌ى خوۆى، كه به به‌رنامه‌يه‌كى خوايي دا ئەنا، له هه‌موو شايه‌كانى رۆژهللات و رۆژئاوا و، هه‌موو

= نەفس ئەفراى عائيلەى و حەفتا و پینج كەسى دۆستانى بوون گەلێ ئەزبەت و مەشەققەتى رێگای چیشت... پاش چوار مانگی كه دیسان رۆیشتن بوو به‌توشیانوه، ئەم جارە بۆ -ئەدرنه- وەلێ ئەمجاره كه هەرچەند رۆژتیکى خایاند له هه‌موو ئەوانیتر به‌ئەزبەت و مەشەققەتتر بوو... له ئەدرنه چوار سال و نیو دانیشتن. بها‌الله لێره‌دا دیسان دەستی کرد به‌بلاوکردنه‌وى ئیدیعای خوۆى و گەلێ په‌یره‌وانی له دورى خوۆى كۆ کردوه... له ئیعتیبارى ئەو حەله‌وه بایه‌تى كشایه ناو ته‌ئریخه‌وه و به‌هائیه‌تى دامه‌زرا، ته‌نیا ئەقه‌لیه‌تیکى كەم تاییعی میرزا یه‌حیای زه‌ریرای بها‌الله‌دا ده‌ستیان دایه یه‌ك. بۆ نه‌مان و نابودى بها‌الله تیکۆشان. ئەمانه -ئەزەلی- یان پێ دەلێن. له ئەنجامدا گەلێ عائیلەى گه‌وره‌ روویدا، نیه‌ایه‌ت حکوومه‌ت عوسمانی (به‌هائیه‌كان و ئەزەلییه‌كان) ی له ئەدرنه نه‌فی کرد، بها‌الله و به‌هائیه‌كان بۆ شارى عه‌كا كه له فه‌له‌ستینه و میرزا یه‌حیا و هه‌مپاكانی بۆ جزیره‌ى قوبرس نێران، به‌ نه‌زه‌ر - مۆبیل - ی ته‌ئریخ ناسه‌وه بها‌الله و تاییعانی له ئاغستۆسى سالى ١٨٦٨دا گه‌یشتنه عه‌كا). ل: ٤١-٤٢

(١) بها‌الله خوۆى باسى شارى عه‌كا ده‌كات له بها‌الله و ده‌ورى نوێدا ده‌لێ: «ده‌لێن له‌م به‌نديخانه دوره‌شه‌وه نه‌قلی به‌نديخانه‌ى عه‌كامان ده‌کن. وه‌ك لێی ده‌گێرینه‌وه عه‌كا شاریکی هه‌ره ناخۆشى دونیایه، به‌چەشم ئەنداز هه‌ره ناشرینییه‌تى، ناو و هه‌وايه‌كى ناسازی هه‌یه، ولاتیکی زۆر پیس و بۆگه‌نه، ئاشیاکیکی کونده‌په‌پوهه كه له هه‌وايه‌كى له زریکه و چریکه‌ى شوم زیاتر هه‌یج نایسته به‌ر گوێی ئینسان». ل: ٤٣

«له پاش ته‌حه‌مولى رنج و سه‌فه‌رى ده‌ریا هه‌ززه‌تى به‌هائوللا و په‌یره‌وانی كه هه‌شتا و چوار كەسى ژن و پیاو و مندال بوون گه‌یشتنه عه‌كا. له قشله‌ى عه‌سكه‌ریدا هه‌پسکران ئەم به‌نديتییه به‌شیده‌ته چوار سالی خایاند، له تیکه‌لێبون له‌گه‌ڵ خه‌لکی ترا قه‌ده‌غه‌ه كرابوون، ئەنجام ته‌زیقات كه‌م بووه‌وه، له‌به‌ر سه‌فه‌ریه‌ریك كه حکوومه‌ت ئیعلانی كرديوو، ئەوان گوێزانه‌وه خانووه‌یه‌كى سه‌ریه‌خۆ، ده‌ست و پتوه‌نده‌كانی له‌ شارا دامه‌زراند، ئەو ته‌قیده‌ته‌ى كه به‌پێی فه‌رمانی هه‌مایۆنی لازم بوو بكری به‌ره به‌ره كه‌مبووه‌وه و نیه‌ایه‌ت نه‌ما و به‌جاری دوايي هات». ل: ٤٥-٤٦.

موسولمان و گاوه‌كان گه‌ياند^(١) نامه‌كارییى له‌گه‌ڵ (پاپا) و (جی نشینی پیغه‌مبه‌رى موسولمانه‌كان) دا كرد له‌گه‌ڵ خونكار و سه‌ره‌ك كۆماره‌كانى ئەمه‌ریكا دا كرد له‌گه‌ڵ كۆمه‌لێ به‌رزى پیاوه تايینییه‌كانى گاوه‌كاندا و، له‌گه‌ڵ پیاوانی تايینی هه‌موو جوژه نه‌ته‌وه‌كان و تايینه‌كانی تر دا كرد... له ناو هه‌ر نامه‌یه‌ك له‌و نامه‌دا كه ئەیناردن بۆ ئەو پیاوه‌گه‌وره‌نه‌وه‌كه و تايینه‌كه‌ى خوۆى ئاشكرا ئەكرده‌وه مویشیانی ته‌ترساند: كه ئەگه‌ر بێتو نه‌یینه سه‌ر ریتی ئەوو، به‌ده‌م بانگه‌كه‌ى ئەوه‌وه نه‌یین، یاخود به‌ره‌په‌رچی بانگ راهیشتنه‌كه‌ى ئەو بده‌نه‌وه، پاشه‌ جار تۆ بالی هه‌ر سه‌رگه‌ردانی یه‌ك كه به‌سه‌ریاندا بێ، به‌ئەستۆی خوێان ئەبێ. گه‌لێك جار بێش هه‌ره‌شه‌ى لێ ئەكردن، كه له خوێایی بوون و سه‌ركێشیه‌كه‌یان، ئەبێته هۆی سه‌ر ئەنگرێ بوونیان!...

عبدالبه‌اء

به‌لام ئەو كەسه‌ى تايینی به‌هائى له‌هه‌مووان ئەگه‌ياند و په‌ره‌ى پێ ئەسه‌ند، كورێ هه‌ره‌گه‌وره‌ى (بها‌الله) بوو، كه ناوی (عبدالبه‌اء) بوو ئەم پیاوه‌گه‌وره‌یه، له لایه‌ن باوكیه‌وه ناو نووس كرا، كه له پاش خوۆى، جیى ئەو پڕ بكا ته‌وه هه‌روه‌ها ئەو به‌لێن و په‌یمانیش كه (بها‌الله) داوتی به‌خوا و خوۆى، جیبه‌جی بكا تا به‌هائیه‌كانى هه‌موویان لێی كۆبینه‌وه و رووی تی بکه‌ن و له ئامۆژگاری و واناكانی ئەو، كه له‌گه‌ڵ تايینی به‌هائیدا ئەبێ یه‌ك بگرن، كه‌لك وه‌ر بگرن. له راستیدا (عبدالبه‌اء) هه‌موو ده‌م له پشت باوكیه‌وه بوو، یارمه‌تیی ئەدا هاوكار و هاوتازادى بوو ئەویش له ناو ئەو به‌نديخانه‌یه‌دا مايه‌وه تا سالى ١٩٠٨ ئەمه ئەو كاته بوو كه له ناو فه‌رمانه‌یه‌ى توركدا هه‌لگه‌رانه‌وه (انقلاب) تیک په‌یدا بوو^(٢)، كه له دواى ئەوه فه‌رمان درا هه‌رچی به‌نديیه‌كى

(١) یه‌كێك له‌و فه‌رمانه‌یایانه‌ى كه بروای به‌م رێبازه هیناو ده‌لێن بووه به‌هائى، (ناصرالدین شا) ی ئیران بووه (١٨٣١-١٨٩٦) كه له بنه‌ماله‌ى قاجاریه‌كانه و له ١٨٤٨دا حوكمی ئیرانیان گرتە ده‌ست، له رۆژانی حوكمی ناصرالدین دا (به‌هائى) وه‌ك رێبازیکی تايینی به‌هائى بوو و له ئیراندا بلاو بووه، به‌پیلانیکی (جه‌ماله‌دینی ئەفغانى) له لایه‌ن (میرزا رەزای کرمانى) یه‌وه درایه به‌ر خه‌نجەر و كوژرا، بۆ زیاتر پروانه كتیبه وه‌رگێتره‌وه كه‌ى شاکر فه‌تاح به‌ناوی (جه‌ماله‌دینی ئەفغانى) له نووسینی (قدری قلچى).

(٢) حزبی (ئیتحد و ته‌ره‌قى) دواى وه‌لاخستنی سولتان عه‌بدولحه‌میدی دووهم (١٨٧٦-١٩٠٣) و دانانی سولتان محه‌مه‌دى پینجه‌م به‌ماوه‌یه‌ك و له رۆژی هه‌ینی ٢٤ ته‌موزى ١٩٠٨دا =

زرنگ کاربی (سیاسی) و نایینی هه‌بوو، به‌په‌للا کران ئەم فەرمانه هه‌موو خاکی (عثمانی) ی گرتەوه ئەمیش له پاش به‌په‌للابوونە‌که‌ی، فه‌له‌ستینی کرد به‌نیشتمانیک بۆ خۆی ئنجا بۆ ناو خاکه‌کانی میسر و ئەوروپا و ئەمهریکا چەند گه‌شتیکی کرد، به‌مه‌به‌سی موزده‌دان و بلاوکردنه‌وه و فیتکردنی نایینی به‌هائی له ناو هه‌موو جیهاندا کاره‌که‌ی (عبدالبه‌اء) زۆر گه‌وره و فراوان بوو بیروباوه‌رە‌کانی به‌هائی روژن ئەکرده‌وه بۆ هه‌مووان، تیی ئە‌گه‌یاندن هه‌روه‌ها خۆبشی و هه‌فاله‌کانیشی ده‌ستیان ئە‌کرد به‌ په‌یره‌وی کردنی ئەو بیروباوه‌رانه.

به‌لێ: ئەم پیاوه گه‌وره‌یه له ناو جهرگی خاکه‌کانی ئەوروپا و ئەمهریکادا، له ناوه‌راستی جیهانی خاوه‌ن شارستانیتی و پیتشکه‌وتوویدا، وتاری بۆ راستی په‌رسته‌کان و زانا و وێژه‌وانه‌کان ئە‌دا به‌هه‌موو هیز و هه‌ره‌تیکي خۆشییبه‌وه ده‌نگی به‌رز ئە‌کرده‌وه و هاواری بۆ ئە‌هینان، له ناو کلێساکان و په‌رستگا‌کان و یانه‌کانیاندا پیتی ئە‌گوتن: (لیم کۆبینه‌وه، بتانخه‌مه سه‌ر پتی راست و شه‌قامی رزگار بونتان پتی نیشان بده‌م ئیستا که ئەو کاته هاتوو که هه‌مووتان بینه ناو (کۆری پیروژ) هه‌وه.

پتویسته دل‌تان پاک بکه‌نه‌وه په‌رده‌ی ناشیتی و نه‌زانی و شیرگیری و چاو لێ که‌ری و بیره‌وه‌ری پرپوچ له‌سه‌ر چاوی خۆتان لایه‌ن تا هه‌ست بکه‌ن به‌شه‌پۆله‌کانی که‌زه‌با فینکه‌که‌ی خوابی، که به‌بۆن خۆشییبه‌که‌ی خۆبه‌وه بۆ هه‌موو لایه‌ک شنه‌ ئە‌کات ئیوه‌یش هه‌مووتان وه‌رنه‌ لام، بام پیتکه‌وه تیبکۆشین: بۆ لایه‌رێ ناکۆکی و له‌ به‌ک تێ نه‌گه‌یشتن، له ناو خۆماندا بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ناشتی و بێ وه‌بی گشتی له ناو هه‌موو جیهاندا، وه‌رن بام پیت که‌وتن و ناشتیبوونه‌وه‌یه‌کی هه‌ره‌ گه‌وره و به‌هیزی وه‌ها پیت که‌هینین که ئیتر له ناو مرۆفایه‌تیدا خۆین نه‌رژیته‌وه، هه‌روه‌ها سه‌رگه‌ردانی و مال و پیرانییش تووشی هه‌یچ لایه‌کمان نه‌بیته‌وه.

(عبدالبه‌اء) ئەو کۆمه‌لانه‌ی که وتاری بۆ ئە‌دان، به‌وه چاوی ئە‌ترساندن، که ئە‌گه‌ر بێتو مرۆفاه‌واری^(١) له رێگای خۆیان لایه‌ن و خووبده‌نه‌ بابته‌ی خۆپه‌رستانه‌ی جیهانی، بێ

=ئینقیلابتیکی سپییان ئە‌نجامدا به‌بێ خۆین رشتن تا ماوه‌یه سه‌ره‌ستی و نازادیه‌ک له سه‌رانسه‌ری ولاتی عوسمانیدا به‌رقه‌رار بوو، به‌لام ئە‌مانه‌یش وه‌ک هه‌موو ده‌سه‌لاتیکی داگیرکه‌ری به‌رچاو ته‌نگ ورده‌ ورده‌ گه‌رانه‌وه سه‌ر هه‌مان شتوازی توندوتیژی و تورکچیتی و پشگوێ خستنی مافی نه‌ته‌وه‌کانی ژێرده‌ستیان و زیاد له‌مه هه‌ول‌دان بۆ به‌تورک‌کردنیان.

(١) به‌لکو: مرۆفایه‌تی.

گومان له دوا‌رژدا تووشی سه‌رگه‌ردانی و مال‌کاوول بوون ئە‌بن هه‌روه‌ها ئە‌وه‌یشی بۆ ده‌رئه‌خستن که زۆرداری و سته‌مکاری، به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی به‌جگارسامناک بلاو‌بوونه‌ته‌وه به‌ناو هه‌موولای جیهاندا.

که له خاکه‌کانی ئە‌وروپايش ئە‌دوا، ئە‌یگوت: هه‌ر له شاخیکی ئاگرین ئە‌کات، که هه‌ر پزیشکیکی به‌سه بۆ ئە‌مه‌ی ئاگره‌که‌ی کلپه‌ی بکات و هه‌ل بچێ به‌ئاسماندا.

راستییه‌که‌یشی قسه‌ی ئە‌و ده‌رچوو چونکه هه‌ر ئە‌وه‌نده له‌و خاکانه‌وه گه‌رپاوه هه‌وارگه‌که‌ی خۆی، له شاخی (که‌رم‌ل)^(١) له شاری (حه‌یفا) دا، ئە‌وه‌نده‌ی پتی نه‌چوو سه‌رگه‌ردانییه‌ گه‌وره‌که‌ی شه‌ری جیهانیی به‌که‌م له مرۆفاه‌واری قه‌وما و ئاگری ئە‌وشه‌ره به‌ریوه گیان و سامانی هه‌مووان.

(عبدالبه‌اء) له ماوه‌ی چوار ساله‌که‌ی ئە‌م جه‌نگه‌ سامناکه‌دا خۆی خه‌ریک کرد به‌چاودێری کردن و لاواندنه‌وه‌ی هه‌زاره‌کان و خۆرشت پتی دانیانه‌وه، که بریتی بوون له‌و که‌سانه‌ی که به‌هۆی ئە‌م جه‌نگه‌وه که‌سیان بۆ نه‌ما‌بووه‌وه بیان ژینتی له‌به‌ره‌مه‌ی دانه‌وتله‌ی کێلگه‌ تایبه‌تییه‌کانی خۆی، دا‌به‌ش ئە‌کرد به‌سه‌ر ئە‌و کۆل و هه‌زارانه‌دا.

له سالی ١٩١٨ دا چه‌ک فری دان و جه‌نگ وه‌ستاندن ده‌ست پتی کرا. جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی دوایی هات په‌یمانامه‌ی ناشتییش له کۆبوونه‌وه گرنگ و گه‌وره‌که‌ی (فه‌رسای) دا له ناوه‌ند فه‌رمانه‌واییه‌کانی جیهاندا گری درا له‌وکاته‌دا (عبدالبه‌اء) که سه‌رنجی له کاروکرده‌وی ئە‌و فه‌رمانه‌واییانه‌ ئە‌دا، له‌م په‌یمانی ناشتییه‌یان دل خۆش نه‌بوو، وای پتی ئە‌گوت که: ئە‌میش جو‌ره‌ رێگایه‌که بۆ ئە‌وه کراوه‌ته‌وه که فه‌رمانه‌وایییه به‌چه‌نگه‌کان، فه‌رمانه‌وایییه کز و بێ ده‌سه‌لاته‌کان، یاخود نه‌ته‌وه به‌هیزه‌کان، نه‌ته‌وه لاوازه‌کان بخه‌نه ژێر چنگی خۆبانه‌وه و بیان چه‌وسینه‌وه ئە‌م باره‌یش ئە‌نجامی زۆر خراپی لێ ئە‌وه‌شیته‌وه چونکه به‌هۆی ئە‌م جو‌ره‌کاره‌وه تۆوی شه‌ریتی خۆینینی تر هه‌ر له ئیستاوه ئە‌چینری بۆ دوا‌رژ، که له‌م شه‌ره‌ی ئیستا به‌گه‌لێک سامناکتر و دێراندانه‌تر ده‌رئه‌چێ.

(عبدالبه‌اء) به‌ده‌می خۆی ئە‌مه‌ی فه‌رمووه:

(ئەو ده‌رد و نه‌خۆشییانه‌ی که جیهانی ئیمرو له ده‌ستیان ئە‌نالین، ئە‌و ساکه‌ په‌ره ئه‌ستین ئە‌و تاریکایییه‌یش که ئیمرو مرۆفاه‌واری تێ که‌وتوو، تاریک تری لێ دێ بۆ

(١) که‌رم‌ل: شاخیکه له فه‌له‌ستین به‌سه‌ر شاری (حه‌یفا) دا ده‌روانی، له رووی ده‌ریاوه به‌رزیه‌که‌ی ٥٤٦ م ده‌ی، کلێسایه‌کی کۆنی دیبانه‌کانی تیدا به‌که میژوو‌ه‌که‌ی ده‌چیته‌وه بۆ سه‌ده‌ی سیتی زاینی.

وینه نه ته وه کانی (بالکان)، له شله ژاوی و په شوکاویدا ههروهک خوږان نه میننه وه
گیروگرفت و تنگو چه له مەیشیان تادیت زۆرتی لئ دئ هه موو فه رمانه واییه
شکاوه کانیش که جهنگیان دۆراندوه، له دلّه گورپ و بی نارامیدا نه میننه وه.

دواییش وایان لئ دئ، به هه ر نرخیکیان له سه ر بکه وئ شه ر هه ل بگیرسیننه وه بۆ نه مه ی
تۆله ی خوږان بسیننه وه) نه م قسه به یش که (عبدالبهاء) کردبوو، دوایی به راست گه را
نه وه بوو شه ری جیهانیی دووم قه وما، که له شه ری جیهانیی یه که م، گه لیک زۆتر
جیهانی ویران و مرۆقاه تیشی سه رگه ردان کرد.

له کاتی یه ک و نیوی پاش نیوه شه وی، شه وی دووشه مه ی ۱۹۲۱/۱۱/۲۸ ی زاییندا،
پایه بلنډ (عبدالبهاء) چو به ده ننگ خوی گه وره ی خو به وه نه و ژیا نه گه وره یه ی به جئ
هیشته که پری کردبوو له کرده وه زیندوه کان و شاکاره باشه کانی خو ی به لئ (عبدالبهاء)
نه و ژیا نه ی به جئ هیشته که ههروهک بۆ خوینده واران ده رته که وئ پر بوو له شاکاره
بلنډه کان، که چاکه و پیاو ته ی و به خشنده یی و مه ردا یه تی و تیکۆشان بۆ که لکی
مرۆقاه ته ی و یه ک خستنیان بۆ ژیا نیکی پر له ناسایش و ناشتی (عبدالبهاء) پیشان
نه دات.

شوقی أفندیی ربانی

کاتئ که نامۆژگارینامه ی سه ره مه رگی (عبدالبهاء) یان کرده وه و خوینده وه^(۱)، بۆیان
ده رکه وت که پایه بلنډ (شوقی أفندیی ربانی) ی له جیی خو ی دانا وه تا له پاش مرده ی
خو ی، نه و کاروباری هه موو به هائییه کانی جیهان هه ل بسو و پئتی.

نه م پیاوه نه وه ی خو ی بوو رو شنایی چا وه کانی بوو له دره ختی گه وره ی خیزانی
به هائییه کانیشدا به لقی هه ره ناوازه ی دانا بوو.

نه مه یش سه رسورمانی پئ ناوئ چونکه (شوقی أفندی) له لایه ن باوانیه وه، نه ژاد و
جوامیر بوو له لایه ن کارو کرده وه ی نه وانیشه وه که گه یانده بو نیه نه و پایه بلنډیا نه، هه ر
جیگای گه وره بوو و اتا له هه ر دوو لاهه بنچینه یه کی پاک و پیرۆزی هه بوو؛ نه و له لایه که وه
هۆگر و هاوکاری (عبدالبهاء) ی باپیری بوو له لایه کی تریشه وه به هۆی باوکیه وه
نه گه یشته وه سه ر (باب) ی مه زن له راستیدا (شوقی أفندی) نه ستیره گه شه یه ک بوو له

(۱) واتا: وه سیتنامه که ی.

ناسمانی به هائییه کاندای مانگیکی چوارده شه ویش بوو که هه ر له ناو نه و ناسمانه دا
پرشنگی نه دا و هه موو لایه کیشی رووناک نه کرده وه (شوقی أفندی) له باوه شی باپیری
خویدا، (عبدالبهاء) ی پاک و پیرۆزدا گه وره بوو بوو له گیانه پیرۆز و به رزه که ی نه ویشی
چیشته بوو و گه شه یشی پئ کردبوو.

هه ر له ویشه وه بیرو باوه ره بلنډه کانی به هائی وه رگرتبوو بۆ یه کا ره وشت و کرده وه
جوانه کانی باپیره مه زنه که ی خو ی، کاریان له دل و دهروونی کردبوو ره وشت و
کرده وه کانیشی چو بوونه وه سه ر کرده وه و ره وشته کانی نه و، که زۆر په سند و ناوازه بوون
له به رته وه نه م پایه گه وره یه که پایه یه کی گیانیی به رز و پیرۆز بوو، هه ر له و نه و شه یه وه که
له دوای باپیری خو ی دهستی که وئ نه ویش هه ر بۆ نه مه ی که کو شش و خه بات به خریته وه
گه ر، به مه به سی نه وه ی که هه رچی (عبدالبهاء) ی باپیری مه زنی داینا وه و رو شنی
کردۆته وه بۆ هه مووان ته واو بکرئ و به نه نجامی خو ی بگات.

(شوقی أفندی) له زانستگا (کلیه) ی بیروتدا زانسته کانی خو ی خوینده وه له زانستکو
(جامعه) ی ئوکسفۆردی ئینگلته ره یشدا وانا (درس) ه به رزه کانی خو ی ته واو کرده وه.

له ویدا پئ گه یشته وه له خوینده نه که یدا سه رکه و ته وه تا له دواییدا گه یشته وه ته
نه ندازه یه کی وه ها که له خوینده واریدا گه وره یی و، له ره وشت و خویدا داوین پاکیی
کو کردبوو وه^(۱). نه مه یش سه رسورمانی پئ ناوئ چونکه نه م پیاوه له نه وه ی
(عبدالبهاء) بوو، که گه یشته بوو پۆیه ی هه ره به رزی گیانی و، له خواناسی و ره وشتی
پاکیشدا پایه ی هه ره گه وره ی ده ست که و تبوو بیجگه له وه هه موو ژیا نی خویشی ته رخان

(۱) له کتیبی بهاء الله و دهوری نویدا هاتوه که: «عبدالبهاء که چه زای هه ره گه وره ی خو ی که - شوقی
افندی- یه به خه لیفه ی شریعه تی موهیمی خودایی ته عین کرد. شوقی افندی هه ره گه وره نه وه ی -
ضائییه خانم- ی کچی عبدالبهاییه؛ باوکی که میرزا هادی خزمی -باب- ه، هه رچه نده له نه وه ی
راسته وراستی باب نییه، چونکه کوره تا قانه ی باب له مندالیدا مرد. شوقی افندی وه ختی باپیری
چووه ناسمان عومری له بیست و پینج سالیدا بوو، نه و حه له له هونه رخانه -دار الفنون- ی بایبول
ئوکسفۆرددا نه یخوتند. عبدالبهاء له وه سیتیا ده رباره ی ته عینی به م چه شنه دوا: نه ی یارانی
میهره بان، له پاش مرده ی نه م ره نجیده یه نه بی لقریوی دره ختی مبارک و ده ستانی شریعه تی خودایی
و خو شه ویستانی جه مالی نه بها روو بکه نه لقی که له دوو دره ختی مو باره که وه په یدا بوو که شوقی
افندییه... نه ی یارانی خودا نه بی خه لیفه ی شریعه تی خودایی له حال ژیا نی جئ نشینی خو ی دیاری
بکا، تا له پاش چوونه ناسمانی، ناته بایی په یدا نه بی.

کردبوو، که له که لک و چاکه ی مرؤقايه تيدا به ختی نه کرد جا به هوی نه ووه که بیروباوهره کانی، کرده و رهوشتی چاک و خوشه ویستی بلاوئه کرده و به ناویاندا و، کاریشی له دروونیان نه کرد، که لیک به ره می باشی دهست نه کهوت که نه کوره، واتا (شوقی أفندی)، به کیتک بوو لهو به ره مه ناوازانه سا هر له بهر نه ووبو که نه پیاوه گه وره به، له جیتی باپیری پایه بلندی خوی دانیشته له هه موو لایه که وه گیانی به هائیبه کان شادمان بوو تارام و ناسایشیش به دلیان گه بیشت.

جا له و ماوه یه دا که (۳۶) سالی خستی خایاند و کاروباری به هائیبه کان نه و هلی نه سووراند، به سایه ی خه مخوری و هونه رهنه ندیی نه ووه و، ناموزگار یبه نایابه کانی به وه، چند هه زار کوپ (محفل) یکی گیانی له هر پینج پارچه خاکه مه زنه کانی سهر زه میندا دامه زرا^(۱)، که هر شوینه له وانی تر جوئ بوو هر بو وینه له (ئیران) دا نزیکه ی هه زار کوپ گیانی (محفل روحانی) له ناو شار و دیهاته کاندای دامه زرتیرا هه روه ها له م شوپانه یشدا نه م کوپه گیانی به دامه زرتیران؛ وهک: نه مه ریکای ژوورو و نه مه ریکای خوارو، که نه ده، ئوسترالیا، نه لاسکا، نه لمانیا، فه رهنسه، سویره، ئیتالیا، له گه ل هه موو خاکه کانی ئیسکاندینا قیا: وهک سوید و نه رویج و دانیمارک و نیوزیلنده هه روه ها له خاکه کانی نه مسه و بالکان و هولنده و به لچیکا و لوکسه مبورگ و ئینگیلته ره و پورتوگال و ئیسپانیا و تورکیا و سوریه و لوبنان و نه رده ن و عیراق و به حره ین و نه حساء و مه سقه ت و یه من و قه ته ریدا، له گه ل نه فغانستان و پاکستان و هیندستان و بووما و چین و فه رموزا و نه نده نوسیا و هه موو دوورگه کانی نه م لاو نه ولایشیدا، هه روه ها له میسر و لبیا و مه راکش و ئیتوییا (حه به شستان) و گوئ ناوی زبر (ساحل الذهب) و ناوه راستی نه فه ربکا و خوارووی نه فه ربکا یشدا دامه زرتیران.

گا وره کان به هه موو تیره به کیانه وه، موسولمانه کان به لکی (شيعه) و (سنه) یانه وه، هه روه ها جووله که کان و هیندوکبیه کان و سیک و زه رده شتی و بوو دایبیه کانی به کولی دلپانه وه چونه سهر نه م ئایینه، بیجگه له وه هه موویشیان چونه سهر نه و باوهری ئایینی به هائیبه که نه لئ: خوای هه موو ئایینک یه که و، هه موو ئایینه کانی پیشوویش له بنچینه دا هه ریه کن و یه کتر نه گرنه وه.

هه روه ها که سایه تیبی خویشیان بن په روا له ناو گیان و شیوه ی ده زگا گه شه کردووه کانی

(۱) واتا: هر پینج کیشوره که، قاره کان.

نه م ئایینه دا نووانده وه، گشت ده زگا کانی نه م ئایینه یش وهک نه ندانه کانی له ش کاری یه کتر ته واه نه کهن، له چوارچیه ی یه کیتی کومه لیک یه ک گرتوودا...

بیروباوهره کانی ئایینی به هائی

بیروباوهره کانی (بها، الله) یه جگار زورن له به رنه وه له وزه دا نیبه که هه موو باه تیبکی لیره دا پیشان بده ین هر نه وهنده مان له دهست دئ که به کورتی لیبان بدویین:

۱- بنچینه ی هه موو ئایینه کان یه که:

به هائیبه کان به پتی ناموزگاری فه رموده کانی (بها، الله) که هر نه وه دامه زرتیره ی ئایینه که یانه، باوهریان به وه هه یه که له مه و پیش هر پیغه مبه رتیک په یدا بووه و، هر ئایینیکی خوایش به هوی نه وانه وه بلاوکراره ته وه، هه موویان راست و دروست و ته واون یه کیتک له بنچینه کانی نه م باوهره یشیان نه وه یه که هیج دهستووریک ئایینی (شریعة) تا سهر وهک خوی نامینیتته وه، نه گورئ هر که سیکیش بلئ نه و دهستووری ئایینی به وهک خوی نه مینیتته وه، قسه که ی دووره له راستیبه وه چونکه له هیج نووسراویکی ئایینیدا که خوا ره وانه ی فه رموده ته خواره وه بو پیغه مبه ره کانی شتی وای تیانه که پشتیوانی نه و قسه یه بیت^(۱) هه روه ها باوهریش و نه کهن که بنچینه ی هه موو ئایینه کان یه که له سهر هه موو به هائیبه کیش پتویسته که ریز له هه موو ئایینه کانی تر بگری و به باه تیبکی به رز و

(۱) دیاره ده بی له لای خوینهری هیترا نه وه راستیبه کی چه سپاوبی که نه م خاله ی له باهت یه کیتک له بنچینه کانی باوهره که یانه وه به مانایه دیت گوايه: هیج دهستووریک ئایینی- شریعه- تا سهر وهک خوی نامینیتته وه و ده گورئ، وه له هیج نووسراویکی ئایینیدا که خوا ره وانه ی کردووته خواره وه بو پیغه مبه ره کانی شتی نیبه که پیچه وانه ی نه مه بی نه مه زور دووره له راستیبه وه و، نه وهنده ی په یوه ندی به ئایینی پیروزی ئیسلامه وه بی به لگه زوره، چ له قورئان و چ له حه دیسه کانی پیغه مبه ر (د.خ)، خو نه گهر، بکه وینه به ریه رچدانه وه نه و بو چونه، زوری ده وئ، به لام ئیمه ته نیا به م چند ئایه ته ی ناو قورئان- وهک نمونه- چه وتی و نادرستی بو چونه که ده خینه روو:

- (إن الدين عند الله الإسلام وما اختلف الذين اوتوا الكتاب إلا من بعد ما جاءهم العلم بغياً بينهم

ومن يكفر بآيات الله فإن الله سريع الحساب. آل عمران- ۱۹)

- (ومن يبتغ غير الإسلام ديناً فلن يقبل منه وهو في الآخرة من الخاسرين. آل عمران- ۸۵)

- (اليوم أكملت لكم دينكم و أتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام ديناً. المائدة- ۳)

- (إنا نحن نزلنا الذكر وإنا له لحافظون. الحجر- ۹)

پیرۆزبان دابنئ ئەبئ وایشیان دابنئ که هەر به که بیان بریتییە له پارچە یەک له زنجیره‌ی سروش (وحی) هه‌کانی خوایی که هەر دەم له ئارادایه و نابڕیتیه‌وه، بۆ ئەمه‌ی رینگای راست پێشانی مرۆقایه‌تی بدات بۆ ژيانیکی پر له کامه‌رانیی.

۲- ریک کهوتنی ئایین و زانست:

شارستانییتی باه‌تی جیهانی، هەر چه‌نده به‌یه‌کیک له هۆیه‌کانی پێشکه‌وتنی جیهانی مرۆقایه‌تی دانه‌نرئ، به‌لام کامه‌رانیی مرۆقی لئ نایه‌ته به‌ره‌م، تا شارستانییتی خوایی نه‌خریتته سه‌ر؛ هه‌ر سه‌رنجیک له‌م که‌شتییه‌ زری دارانه‌ بدن! له توانایاندا هه‌یه که شاریکی ته‌واو له ماوه‌ی کاتیکی که‌متردا وێران و کاوول بکه‌ن!... ئەمه‌تا به‌ره‌مه‌یک له به‌ره‌مه‌کانی شارستانییتی جیهانی هه‌روه‌ها تۆپه‌ گه‌وره‌کان و شه‌ستیره‌کان و بۆمبای ژیر زه‌وی و که‌شتییه‌کانی ژیر ئاو و بۆمباکانی ژیر ده‌ریا و ئۆتۆمۆبیله‌ زری داره‌کان، له‌گه‌ڵ فرۆکه‌ دوکه‌ڵ هاوێژه‌کان و ئاگر هاوێژه‌کانیش هه‌ر له‌م جو‌ره به‌ره‌مه‌مانه‌ی شارستانییتی جیهانین، که هه‌موویان بۆ وێران کردن و کاوول کردن و له ناو بردنی شار و مرۆق به‌کار نه‌هێنرین دوامینی ئەم باه‌ته‌ کاوول که‌رانیش بۆمبای گه‌رد (ذره) ه، که نه‌ خانووبه‌ره و زه‌وی و کشتووکاڵ به‌پێوه نه‌هێلئ، نه‌ له‌ش و گیانی مرۆق به‌زیندویتی نه‌هێلئته‌وه هه‌موویان به‌هه‌ناسه‌یه‌ک ئاگر تی به‌رته‌دا و له‌ناو نه‌بات.

جا ئەم که‌لوپه‌لانه که له‌وێران کردن به‌ولاوه هه‌یچیان لئ ناوه‌شیتته‌وه، هه‌موویان له‌به‌ره‌مه‌ خراپه‌کانی شارستانییتی ژيانی جیهانین، یاخود ژيانی پوول په‌رستین به‌لام نه‌گه‌ر به‌هاتایه شارستانییتی گیانی یاخود خوا په‌رستانه‌یش، شان به‌شانی شارستانییتی پوول په‌رستانه له ژيانماندا ببوایه و به‌کاربه‌ینرایه و بکرایه‌ته ده‌ستور، هه‌رگیز ئەم جو‌ره که‌لوپه‌لی ئاگر بارانانه په‌یدا نه‌بوون و به‌کار نه‌هێنران له جیاتنی ته‌وانه، هه‌رچی هه‌ینزکی مرۆقایه‌تی هه‌یه ته‌رخان ته‌کران بۆ دا‌هێنانی ئەو که‌لوپه‌لانه‌ی که به‌که‌لکی مرۆقایه‌تی نه‌هاتن. ته‌رخان ته‌کران بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئەو شته شارراوانه‌ی که مرۆقایه‌تی که‌لکیان لئ وه‌رگرتی، چونکه شارستانییتی سامان باز^(۱)، هه‌ر له شووشه‌ ئەکات!... به‌لام شارستانییتی خودایی^(۲) هه‌ر له چا ئەکات خۆ ئەمه‌یش دیاره که شووشه‌ی چرا، تا چراکه له ئارادا نه‌بئ، رۆشنایی نا به‌خشئ هه‌روه‌ها شارستانییتی پوول په‌رست، هه‌ر له

(۱) مه‌به‌ستی: (الحضارة المادية)

(۲) مه‌به‌ستی: (الحضارة الروحية).

له‌ش و لاریک ئەکات که هه‌ر چه‌نده ناسک و جوان و شه‌نگ و شوخ بئ، به‌لام که گیانی تیا نه‌بوو، به‌ مردوو دانه‌نرئ که‌چی شارستانییتی خوایی هه‌روه‌ک گیان وایه، له‌شه‌که‌یش به‌و گیانه‌وه به‌ زیندوو دانه‌نرئ و، نه‌توانئ بژی ئەگه‌ر بێتو ئەو گیانه‌ی تیا نه‌بئ، له‌شه‌که‌ نه‌بیتته لاشه‌یه‌کی وه‌ها که هه‌یج نرخیکی نه‌بئ!...

که‌واته مرۆقایه‌تی داماو له‌سه‌ر گیانی به‌رز و پیرۆز که به‌جیتته له‌شیه‌وه ئەگینا مرۆق، که ئەم گیانه‌ی تیا نه‌بئ، جیهانی لئ ته‌نگ و تاریک نه‌بئ ولێی نه‌بیتته شه‌وه زه‌نگ ئەمه‌یش له‌به‌ر ئەوه‌یه که جیهانی سروشت بریتییە له جیهانیکی گیان له‌به‌ران جا هه‌تاکو مرۆق، جاریکی تر، له جیهانی سروشت له دایک نه‌بیتته‌وه، واتا له‌باری درنده‌یی خۆی رزگار نه‌کات بئ گومان هه‌روه‌ک درنده‌یه‌ک نه‌مینیته‌وه، جا ئەوه‌ی ئەم درنده‌یه ئەکات به‌مرۆقی راسته‌قینه، له‌خواناسی و ئایینی خوایی به‌ولاوه هه‌یچی تر نییه‌.

۳- پئ خویندنی به‌زۆر:

پێویسته هه‌موو منالیک چه‌ند زانستیکی پئ بخویندرئ جا ئەگه‌ر باوک و دایکه‌کان توانیان پارهی خویندنه‌که به‌خه‌نه سه‌رشانی خۆیان، ئەوا باشه ئەگینا له‌سه‌ر کۆمه‌لایه‌تییه که له‌سه‌ر ئەرکی خۆی به‌و منالانه‌ بخوینئ پێویسته ئەو که‌سه‌یش که که‌م ته‌رخه‌می نه‌نوینئ له‌پێگه‌یانندی مناله‌که‌یا به‌خریتته ژیر لئ پرسینه‌وه وه نه‌بئ چه‌ند و چوونی له‌گه‌ڵا بکری.

پێویسته له‌سه‌ر گوناوه و تاوانه‌که‌ی سزا بدرئ چونکه که‌م ته‌رخه‌می نوواندن له‌پێگه‌یاندن و پئ خویندنی منالدا له‌و تاوانانه‌یه که هه‌رگیز نابئ چاوی لئ بپوشری، له‌ راستیشدا مردن باشتره بۆ ئەو مناله‌ی که به‌بئ خویندن بێنیتته‌وه چونکه له‌ نه‌نجامدا نه‌بیتته باریک به‌سه‌ر خۆی و به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌که‌یه‌وه.

هه‌روه‌ها پێویسته له‌ هه‌موو هه‌نگاوێکی پئ خویندندا کو‌ر و کچ وه‌ک یه‌ک ته‌ماشابکرین پێویسته هه‌ندی جار پئ خویندنی کچ پیش کو‌ر بخری چونکه کچانن که نه‌بن به‌دایکان و نه‌بن به‌مامۆستایانی دوا‌رۆژ.

۴- یه‌کسانیی پیاوان و ئافره‌تان:

مرۆقایه‌تی دوو بالی هه‌یه: یه‌کیکیان پیاوانه یه‌کیکیان ژنان، جا هه‌ر وه‌ک په‌له‌وه‌ر، چۆن ئەگه‌ر باله‌کانی وه‌ک یه‌ک نه‌بن، ناتوانئ بفرئ هه‌روه‌ها ئەگه‌ر بالیک له‌ باله‌کانی کزولاوازیبئ له‌ فرین ته‌که‌وئ هه‌ر به‌وجه‌شه‌یه‌یش ئەگه‌ر ئافره‌تان و پیاوان وه‌ک

یهک پیتیان نه خویندری و وهک یهک پیح نه گه بیترین و را نه هیترین به پره وشت و خووی پاک و پیروزه وه، مرۆقایه تی نهو سه رکه و تنه ی دهست ناکه و پیت له ژیاندا که له سه ری داماره و لیتی نهو شیته وه و پیتی نه شی.

۵- جیهانی مرۆقایه تی بریتیه له یهک لا:

له راستیدا له ناو هه موو فهرمووده و ئامۆزگارییه کانی (بهاء الله) دا، له ناو هه موو بیروباوهره کانیدا، که گرنگ بی و ناوبانگی ده رکردبی، له م چه رخه دا، نه وه یه که (یه کیتی جیهانی مرۆقایه تی) ی ئاشکرا کرد له هه مووان.

(بهاء الله) یش له کاتیکدا نه م بیروباوهره ی ئاشکرا کرد، که مرۆقایه تی له ناو گیتراوی گه لیک لایه نگیری ئایینی و نه ته وایه تی و نیشتمانیدا خولی نه خوارد و خه ربیک بوو نوqm بیی که نهو جوړه لایه نگیری (تعصب)^(۱) و میشک وشکییه بوو بووه هوی نه وه ی به ربه سستی نه م جوړه رۆشنا ییه بی. (بهاء الله) یش بو یه کا نه م چرایه ی داگیرساند بو جیهان که تاریکی دوژمنایه تی و ناکوکی ناو مرۆقایه تی لایبات.

نیشانه کانی سه رده مه کانی پینشویش وا نه گه پین که ئیمه له به ره به یانی سه رده مه یکی نوئ داین، له میژووی ره گه زی مرۆقایه تیدا که نه شی ناو بری (سه رده مه یه کیتی مرۆقایه تی)، (بهاء الله) یش له یه کیک له نامه کانی خویدا له گه ل دانیشتوانی سه ر زه میندا به م جوړه گفتوگو نه کات:

(وا خیه ته یه کیتی مرۆقایه تی هه ل دراوه ئیتر له مه ولا، پیتی ناوی به چاوی بیگانه سهیری یه کتری بکه ن چونکه ئیوه هه مووان به ری یهک دارن، یاخود گه لای یهک چلن).

۶- ئاین هوی هۆگر بونی یه کتر و خوشه ویستی یه کتره:

پتویسته ئاین بیتی هوی هۆگر بونی یه کتر و پیک هینانی خوشه ویستی له ناو هه موو مرۆقایه تیدا جا نه گه ئاینیک پینچه وانه ی نه مه، بیتی هوی نه رک و ئازار و دوژمنایه تی نه وا به که لکی هیچ نایه ت هه ر که سیکیش خوی خوش بوئ، پتویسته نه وی خوا دروستی کرده، وهک مرۆقایه تی، خوشی بوئ هه روه ها پتویستیشه به کاری براکانی سه ر زه مینی خوی بیت و که لک به گشتیان به خش، بی نه مه ی ته ماشای نیشتمان و ره گه ز و نه ته وایه تی و ئایینی جوئ جوتیان بکات له راستیشدا مه به سی خوا له ره وانه کردنی

پتیه مبه ره کانی خوی بو ناو مرۆقایه تی، هه روه ها ناردنه خواره وه ی نووسراوه پیروزه کانیش، له ئاسمانه وه، بو نهو پتیه مبه رانه، هه ر بو نه وه بووه که (یاسای خوشه ویستی) له ناو مرۆقایه تیدا بلاو بکاته وه و بیچه سپینتیه دلپانه وه به هائییه کانیش، پتویسته له سه ریان: هه موو دانیشتوانی جیهانیا ن خوش بوئ هه موو سه رزه مینیا ن خوش بوئ هه روه ها پتویسته له سه ریان خه بات بکه ن بو نه مه ی به که لکیان بین خه ربکی تیکوشینیش بن بو پیک هینانی ئاسایشی گشتی له ناو هه موو جیهاندا بو به ره م هینانی برایه تی گشتی له ناو هه موو مرۆقه کاندا.

۷- گه ران به دوا ی راستیدا:

(بهاء الله) به به هائییه کانی خوی نه فهرموئ: که بریار تاندا به سه ر لایه کدا له راستی و دروستی و دادپه روه ری لانه دن به واتایه کی تر، نه بی مرۆف خوی دوور بخاته وه له بیری ناراست و نارپه وا و چاولیکه ری هه روه ها خوی دوور بخاته وه له وه که بی نه مه ی سه رنج بدات و لیتی ورد بیته وه و بیری لی بکاته وه، هه ر له خویه وه دوا ی بیروباوهری که سانی تر نه که وی.

نه وه ک توشی هه له بیت و راستی له پووج و تاریکی له روناکی بو جیهان کریته وه چونکه پتویسته هه موو مرۆفیک خوی راستی بو خوی بدوژنیه وه هه روه ها هه ر چیه کیشی گوئ لی نه بی، به گوئی خوی بیبی، نه ک به گوئی که سانی تر.

گشت پتیه مبه ره کانیش نه و بیان له مرۆقایه تی خواستوه که چاویان بکه نه وه، نه ک بیقووچین دوا ی هوشیش بکه ون، نه ک بیکوژننه وه هیچ کامیکیشیا ن له دهست هه ور و هه لمی بیره وه ری پروپووج رزگاریا ن نابئ و کوته و زنجیری چاولیکه ری کوترانه ناچرین، هه روه ها که سیشیا ن راستی ئایینه تازه که یان بو درناکه وی، تا به دروستی لی وردبونه وه نه که ن و به ئازادی و سه ربه سستییه وه بیری لی نه که نه وه نه گینا باوه ر پیکردنیکی چاولیکه ریا نه هیچ که لکیکی لی پهیدا نابئ.

جا هه ر وهک ده ستوری (دوژینه وه ی راستی) کراوه به بنچینه یه کی دروست و گه وره بو دامه زانندی کوژی شارستانیتی مرۆقه واری و پیشکه وتنی زانست و هونه ر و زانیاری جیهانی، له کوژی بابته تی جیهانیدا، هه روه ها نه بی نه وه ده ستوره ییش بکری به بنچینه بو ژیا نی گیانی مرۆف و سه رکه وتنی به سه ر په یژه ی پیشکه وتنی گیانیدا.

(۱) یان: ده مار گیری

ئەوئەندەى نەماوە بلیم کە بیروباوەرەکانی بەهائییەکان گشتیان، ھەر بۆ ئامانجێک تێ ئەکوشتن کە بێتە دی؛ ئەویش دامەزراندنی ناشتی گشتییە لەسەر زەویدا، لەگەڵ پینک ھیتانی یەکیتی مەرۆفدا.

(بھاء اللہ) یش بەئاشکرا ئەمە ئەلێ: کە مەبەستی خوا لە ناردنی ئەو بۆ ناو نەوہی ئادەم ھەر ئەوہیە کە ئەو قسانەى پیغەمبەرەکان لەوہ پینش کردووایانە لە بابەت (ھاتنی سەردەمیکی ناشتی و دۆستایەتی و خۆشەویستی یەوہ لە ناو گشت مەرۆفانی سەر زەمیندا) بیانھێنمەدی لەم رووہوہ ئەفەرموی: -

(جا لەم چەرخە گەورەیدا کە لە ھاتندایە مەرۆفایەتی بەجاریک ئەگۆرێ بەرگی جوانی و ناشتی و ئاسایش لە بەرئەکات ھەرچی ناکۆکی و بەرہەرەکانییەکیش لە ناویاندا ھەبە نامینێ ئیتر لە جیاتى شەر و کوشتار کۆکی و ڕیکی و ناشتی و دۆستایەتی و یەکیتی لە ناویاندا پەیدا ئەبن ئیتر لە ناوہند خاوەن ئایینەکان و نەتەوہ و شارە جوئی جوتیکاندا گیانی خۆشەویستی و دۆستایەتی پەیدا ئەبێ یارمەتیدان و یەکیتی دائەمەزری دواى شەر و کوشتار بەجاریک نامینێ و ئالای ناشتی و ئاسایشی گشتییە لە ھەموو شوپینیکا ھەل ئەکرێ درەختی ژیانیش ئەمەندە گەورە ئەبێ، ڕۆژھەلات و ڕۆژئاوا لە ژێر سیبەرەکیدە ئەحسینەوہ ھەرەھا خۆشەویستی یەوہ تەواویش لە ناوہند نەتەوہ دۆژمەکاندا، لە ناوہند ھەزار و دەولەمەنددا، لە ناوہند بە چنگ و کزەکاندا پەیدا ئەبێ ئەوانە کە لەوہ پینش بەچەشنی گورگ و بەرخ لەگەڵ یەکتەردا ئەجوولانەوہ، وایان لێ دێ ھەر کار و کردەویەک، ئەنوێن لەگەڵ یەکتەریدا، خۆشەویستی و براہیەتی و دادپەرەری و دەروون پاکیی پتوہ دیار ئەبێ زانست ئەمەندە گەشە ئەکات و پەرە ئەسینێ، ھەموو لایەکی سەرزەمین ئەگرێتەوہ.

راستی رازی دەستکردەکانی خوا دەرئەخرێ تەنانەت خوا خۆشی لە جارێ باشتر ئەناسرێ)

لە ھەر بابەتیکدا لایەنگیری پەیدا بێ، چ لە کۆری ئاییندا، چ لە کۆری رەگەزایەتیدا، چ کۆری زرنگکاری ئابووری و نیشتمانی، ئەنجامەکی بەوہ ئەگات کە ھەستی مەرۆفایەتی لە کەلک بەکووی و لە ناو بچێ ھەرچی بیروباوەری بەھائییەکانیشە بۆ ئەوہ

تێ ئەکوشتی کە لە ھیچ کۆریکا ئەم لایەنگیریە لە لایەن مەرۆفایەتی یەوہ نەخریتە کار چونکە ھەر سەرگەردانییەک بەسەر مەرۆفایەتیدا ھاتوہ، ھەر دەرد و نازاریکی تووش بوہ لە ئەنجامی لایەنگیریەوہ بوہ^(۱) جا ھەتا ئەم جۆرە لایەنگیریانە بەتەواوەتی لە ناو نەبێن، لە ناو ھەموو جیھاندا، نە کەس دلتیا ئەبێ لەدوا ڕۆژی خۆی، نە ناشتی و ئاسایشی جیگیر ئەبن پتووستە ھەموو کەسێک لە شتوہی خۆشەویستی و دادپەرەری و براہیەتیدا لەگەڵ کەسانی تردا بجوولیتەوہ پتووستە بەوہیش باوەر بکەن، کە مەرۆف بریتیە لە یەک خێزان بەھەموویان یەکیتیەکیان ھەبە ھیچ کەسێکیش بەخۆرای سەر و کەسی تر ناخرێ.

ھەموو مەرۆفیک مافیان وەک یەکە بەرزبوونەوہی پایەى مەرۆفیش تەنبا بەپیتی خواناسی و کردەوہی چاک و کەلک و فەریەتی، بۆ ھەموو مەرۆفەکان جا ئەگەر لایەن گیریەکە بەھۆی ئایینەوہ ھاتبیتە کایەوہ، ئەبێ ئیمە ئەوہ بزانی، کە ئایین ئەگەر نەبیتە ھۆی ھاوئەمی و خۆشەویستی و پیکەوہ نووسان، ھیچ کەلکیکی نابێ بۆ مەرۆف.

خۆ ئەگەر لایەنگیریەکیش بۆ نەتەواہیەتی بێ، ئەوا ئەبێ ئەوہ بزانی کە ھەموو مەرۆفەواری بریتیە لە یەک نەتەوہ، نەتەوہکان وەک لقەکانی درەخت وان تاک و تەراکانی مەرۆفیش ھەر لە گەلا و گول و بەری دارەکان ئەکەن.

قسە ھەزارە و دووانی بەکارە: ھەموومان ھەرچەند ڕۆژیک بەسەر کلاوہی ئەم زەمینەوہ ئەژین دواى ئەبێ بمرین و بچینە ژێر گەلەوہ کە تاسەر ئەبێ بە گۆرمان ئایا بۆ ئیمە شوورەیی نییە کە ھەر لەبەر ئەو گۆرە ھەتا ھەتاییە ھەل کوتینە سەر بەکتر و دەست بەکەن بە نازاردان و زۆرداری و کوشتاری یەکتەری؟!...

بەلێ بەخوا شوورەییە!...

چونکە خواى گەورە ئەو کارانەمان پەسند ناکات و لیتمان توورە ئەبێ و سزامان بێ ئەگە بێنێ ھەرەھا ھیچ مەرۆفیکى زرنگ و ژیریش ئەو کارانە پەسند ناکات و، بەدڵ رقی لییان ئەبیتەوہ!...

بۆ ئەمەى نەتەوہکانی جیھان، کە ھەر بەکەیان زمانیکى ھەبە، یاخود شتوہى زمانیکى ھەبە، بەباشی لە یەکتەری تێ بگەن و ئەو ناکۆکییانەى بەھۆی جیاوازی ئەو زمانانەوہ لە

(۱) لایەنگیری: توندپەوی لە بیر و بۆچووندا (التعصب).

ناویاندا په پيدا بوون، له ناودا نه مپین، نایینی به هائی هاوار نه باته بهر مرؤف به گشتی که هؤبه کی تر بدؤزنه وه بؤ له یه کتری تیگه یشتن نه ویش بهم جوړه: که هه موولا یه کی جیهان، له ناو خو باندا رپک بکه ون و له سهر زمانیک بریار بدن، که ئیتر له وه به دواوه هه موو مرؤفی سهر زه مین بهو زمانه قسه بکه ن سا نهو زمانه یش یه کی که ئیتر له زمانه کانی جیهان که ئیستا قسه ی پی نه که ن یاخود زمانیک دائه هپنری و دهموده ست نه خرتته کار که له هه موولا یه کی جیهاندا، هه موو جوړه تیره و هؤز و نه ته وه یه ک بهو زمانه گفتوگو بکه ن، بهو زمانه له یه کتری تی بکه ن جا له م سهرده مه دا که هه موو نه ته وه دووره کان له یه کتر، نزیک بوونه ته وه، که کرین و فرؤشتنیکی زؤروزه به نده ی باه تی بازرگانیش له نارادایه له ناویاندا، هه روه ها گوژپنه وه ی که لوپه لی تابووریش له ناوه ندیاندا که وتوتته گهر، هه روه ها هه ندیکیان په یوه ندیی خوینده واری و زرنګکاری و بازرگانیش به یه که وه هه یه، که نه گهر که لک و چاکه یان بؤ هه رودولا نه بوايه، نهو په یوه ندیپانه روویان نه ته دا و، په پيدا نه نه بوون، له م سهرده مه دا، بی گومان بوونی نهو زمانه پتویسته، که هه موو مرؤفه واری، له هه موو شویتیکي جیهاندا گفتوگو پی بکه ن و له یه کتر تی بکه ن له راستیشدا هه موو نه ته وه یه ک ههر پتویستی به دوو جوړه زمان هه یه:

زمانه کی خوی.

زمانیکي جیهانی. که به کارنه هپنری له ناو هه موو مرؤفه واریدا، بؤ تیگه یشتن له یه کتری. مرؤفیش که له زمانی مرؤفه که ی برای خوی شاره زا نه بوو، که ههر چندی کرد، نه یوانی له مبه سی براهی خوی تی بگات، نه نجام بهو ته گات که هه موو جیهان راپیچ نه بی، بؤ هه موو جوړه سهرگردانی و مالتویرانییه ک جا بؤ چاره کردنی نهو کاره ساته سامناکانه ش که ماوه نه درئ بقه ومپن، ههر رپګایه ک هه یه نه ویش نه وه یه که بریار له سهر دانانی زمانیکي جیهانی بدرئ و له لایه ن گشت فرمانره واییه کانی جیهانه وه بلاو بکرتیه ته به جوړیکي وه هایش که که س نه مپنیه ته وه نهو زمانه جیهانییه ی فیر نه کری.

۱۱- چاره کردنی گیرو گرفته تابووریه کان:

بیرویاوه ری به هائی بانگ نه کات بؤ نه وه ی که ژبانی تابووری جیهان بخرتته شتیه یه کی رپکوپیکه وه و نهو خواروخیچی و نا پوخته ییه ی ئیستا تیا به تی راست بکرتیه وه نه مپیش به جوړیکي واکری که کامه رانی و نارام و گوزره انیکي خوش بؤ هه مووان بیتته بهرهم تاماوه نه درئ، له ناو جیهاندا شپرو شو ر هه ل بگیرسیت؛ به هؤی تیک چوونی له نگره ری

تابووری جیهانه وه له لایه که وه، به هؤی تیک چوونی باری فرمانره واییه کانیش له لایه کی تره وه، که له راستیدا ههر له وه هؤیه په پيدا نه بی.

له م باه ته وه (عبدالبهاء) نه فهرمووی:

(باره کانی گشتی جیهان نه بی به جوړیکي واکری که بخرتنه که هه ژاری له ناو جیهاندا نه هپنری نه بی هه موو که سیک، نه ونده ی له توانادا بی، به شی خوی له خوش گوزره رانی ده ست بکه وی ئیتر نابج که سانی و ابینین که سامانه که یان له نه ندازه به دربی و، که چی که سانی وایش ببینین له تاو کلؤلی و هه ژاری و هه ناسه ساریی خو بان خه ریکی مردن بن چونکه نهو جوړه بارانه که روویان داوه، له هه موولا یه کی جیهاندا، به که موکووری و نه نگی دائه نرین بؤ کومه لایه تیه یه ک که بیه وی بهر و چاکتر و ژبانیکی پر کامه رانی تر گشه بکات و بهر ز بیتته وه جا نهو بارانه پتویسته چاره بکرتن و راست بکرتیه وه.

نه ونده هه یه پتویسته له کاتی چاره کردن و راستکردنه وه نهو باره خراپانه دا، ناگامان له خو مان بی هه ل نه که مین چونکه راستکردنه وه و چاره کردنی نهو باره ناهه موارانه به وه پیک نایه ن که هه موو که س وه ک یه ک رابگرین، نه مهنده ی یه کتری مافیان بدریتتی چونکه یه کسانی له م جوړه بارانه دا قسه یه کی پروپوچه هه رگیز سهر ناگری، پیک بی، خو نه گهر رؤژیک له رؤژانیش نهو یه کسانیه پیک هات، زؤری پی ناچی له ناو نه چی چونکه جیوازی له ناو مرؤفایه تیدا به پتویستییه کی کومه لایه تی و سروشتی دائه نری خوی گه وریش ههر له سهر نهو یاسایه مرؤفی دروست کردوه هه روه ها پتویسته مرؤفه کان له پایه دا پله، پله بن، که هه ندیکی بهرز و هه ندیکیشی له خوار نه وه بی نه گینا یاسا به رپوه ناروات رپکوپیکي چی گیر نابج یه کی که کاره گرنه کانیش نه وه یه که پله ی هه ژاری و پله ی ده وله مهنده ی سنووریان بؤ دابنری).

لهو یاسا گرنه بنچینه ییانه یش که نایینی به هائی دایناوه بؤ چاره کردنی نهو گیرو گرفته که گه یشته وه راده یه کی وها خه ریکه ناسایش و دلنیا یی جیهان تیک بدات، له م چه رخی گه رده دا^(۱) و، جه نگیش له هه موولا یه کی جیهاندا هه ل بگیرسیتی نه مانه ن:

۱- پتویسته هه موو که سیک کارو فرمان بکات و پیشه یه ک هه ل بژیری بؤ خوی، گوزره رانی پی بکات به لام نه وانه ی که پیر و په ک که وته ن له م فرمانه به خشراون بیجکه له وه پتویسته بی کاره یی و ته مه لی و خوازه لؤکی له ههر رهنګیکدا بن ماوه یان پی نه درئ

(۱) چه رخی گه رده: سهرده می نه توّم (عصر الذرة).

پروو بدن، یا خود په پیدا بڼ. ههروهه پټوبسته پيشه‌سازي و هونه‌ره‌کان و کار و پيشه‌کان به‌ته‌نشت زانسته پيش بڼي (علمی نظری) په‌کانه‌وه له‌گه‌ل و پيژه و هونه‌ره‌کانی تر فټر بڼ.

نهمه‌پيش له‌بهر نهمه‌پيه که له کومه‌لايه‌تبي مرؤفه‌وار پيدا که‌سانی بڼ کار و فرمان پيدا نه‌بڼ و له نهرکی که‌سانی تر بخون.

(بهاء الله) له‌م بابه‌ته‌وه نهمه‌رمووی:

«خوا له ههمو که‌س زورتر رقی له‌و که‌سه نهمه‌پيته‌وه که بڼ فرمان دائه‌نیشی و که‌چی ده‌ستيش پان نهمه‌کاته‌وه له‌مو له‌و که پاره‌په‌کی بده‌نی».

۲- سوود وهرگرتن له پاره (فائض)^(۱): نایینی به‌هائی ماوه نهمه‌پيه وهرگرتنی سوود له پاره، له کاروباری کرپن و فرؤتندا نهمه‌پيش له‌بهر نهمه‌پيه که ژبانی نابووری جيهان، له‌م چهرخه‌دا، گه‌شه‌ی کردوه و گؤراوه نهمه‌پيه له‌لايه‌که‌وه له‌لايه‌کی تریشه‌وه (بهاء الله) نهمه‌رمووی: «که‌م وا هه‌ل نهمه‌پيه که مرؤفی وا پيدا بڼ به‌کاری هاوره‌گه‌ز و هاونیشتمانه‌کانی خوی بڼ، به‌که‌لکی براکانی خوی بڼ، له دانی ده‌ستیواو (قرض) ټکی چاکدا جا له‌بهر نهمه‌پيه بڼ نهمه‌پيه به‌هائيه‌که‌کان بکه‌ونه ناسووده‌پيه‌وه، پرپارماندا سوودپيش له پاره وهرگرتن، ههر به‌چه‌شني کاروباره‌کانی تری ناو بازار به‌ريه‌ست نه‌کری نهمه‌پيه نایینی سووده‌که له سنووری دادپه‌روه‌ری و دهروون چاکی بچيته‌ دهره‌وه» (بهاء الله) کاری ديارديی کردنی سنووری نهمه‌ سووده‌ی به‌جی هيشت بؤ (خانوی ههره‌ گوره‌ی دادپه‌روه‌ری).

۳- کرټکار نایینی به‌ بنده.

(بهاء الله) بنده‌ گه‌ری، و اتا کردنی که‌سانی تر به بنده به‌ريه‌ست نهمه‌کات نهمه‌پيشی پيشان داوه که نهمه‌ به‌ريه‌ست کردنه، هه‌روه‌ک به بنده‌کردنی که‌سيک له‌لايه‌ن که‌سيکی تروهه‌ کاریکی زوردارانه و ناپه‌سنده و نایینی هېچ به‌هائيه‌که‌ خوی توخنی نهمه‌ بخات، هه‌روهه‌ بنده‌په‌تی پيشه‌سازيی ناو کارخانه‌کانيش نایینی بکری جا به‌پتي بيروباوه‌ره‌کانی به‌هائيه‌که‌کان کرټکار ههر مافی نهمه‌پيه که مزی خوی بدرټی، نهمه‌پي هاوره‌شيش بڼ له‌و کاره‌دا که پيکه‌وه نهمه‌پيه‌که‌ن به‌واتا په‌کی تر کرټکار بيجگه له‌ رؤژانه‌که‌ی نهمه‌پي به‌شيکی

(۱) به‌زمانی خه‌لکی و له مامه‌له‌کردندا (سووی پڼ دهرترئ که (الربا) په‌و خوا له قورنندا حهرامی کردوه.

ديارديی کراویش له سوودی کارخانه‌که وهر بگري هه‌روه‌ک هاوره‌شي خاوه‌ن کارخانه‌که‌پي وایه مبه‌سپيش له‌مه نهمه‌پيه: کرټکار پر به‌دل فرمانه‌که‌ی خوی بکات، بؤ که‌لکی کارگه‌که، بيجگه له‌وه ههرچی هويکه‌ی ناکوی و ټيک چوونيش هه‌په‌ نه‌قه‌ومي کرټکارانیش واز له‌مان گرتنه خراپه‌کانی خویان به‌پين که له زبان به‌ولاوه هېچ شتيکی لی پيدا نایینی، چ بؤ خاوه‌ن کارخانه، چ بؤ کرټکاران خویان.

۴- که‌پينه‌وبه‌پنه‌ی خاوه‌ن زه‌وی و جووتيار:

له پيش چاو خاوه‌ن ده‌ستووری به‌هائيبدا، گيروگرتنی نابووری به‌چاره‌کراو دانانری، هه‌تا گيروگرتنی جووتيار و خاوه‌ن زه‌وی چاره‌نه‌کری له راستيشدا جووتيار په‌که‌م گؤشه‌ی کومه‌لايه‌تی پيک نهمه‌پي جا له‌بهر نهمه‌پيه هه‌روا هه‌ل نهمه‌پي که له پيش ههمو کومه‌لټيکی تر دا چاره‌ی گيروگرتنی نهمه‌ بکری جا به‌پتي نهمه‌ بنده، نایینی به‌هائی پيشنيزی و هه‌په‌ که له ههمو گونديکدا کومه‌لټيکی پيک به‌پينری، که نهمه‌پيه‌کانی له‌و که‌سانه هه‌ل بيژيرين، که به‌زرنگ و ژير و کارگوزار ناسراون گونده‌که بخريته ژير چنگی نهمه‌ کومه‌له‌وه تا کاروباری هه‌ل بسوورپيني هه‌روهه‌ها له ههمو دټيه‌کيشدا کؤگايه‌کی گشتی دابه‌زيرينری، کارگيرټيکی به‌سهره‌وه‌پي، کاروباری به‌ريه‌ بيات جا ههر کاتي درويته دست پڼ کرا، نهمه‌پي به‌سهره‌په‌رشتيی نهمه‌ کومه‌له‌وه چهند کومه‌له‌په‌کی ديارديی کراو له‌و به‌ره‌مانه، ههمو پان، کؤبکريته‌وه و بپريته ناو نهمه‌ کؤگايه‌وه تا کارگيرټي کؤگاکه دست به‌دابه‌ش کردنی بکات به‌م جوړه‌ی که له خواره‌وه نووسراوه:

۱- نهمه‌ پاره‌په‌ی پټوبسته بؤ کاروبار هه‌لسووراندنی کؤگاکه هه‌روهه‌ها نهمه‌ پاره‌په‌ی پټوبسته بؤ پاراستنی ته‌ندروستبي گشتی له ناو گونده‌که‌دا.

ب- دانی ده‌په‌ک به‌فهرمانه‌وه‌ایي له‌گه‌ل سه‌رانه‌ی^(۱)

گیان له‌به‌راندا.

ج- به‌شي هه‌لسووراندنی کاروباری هه‌تبه‌وه‌کانی ناو گوند.

د- به‌شي هه‌لسووراندنی کاروبار و ژياندن پیروپه‌که‌وته‌کان.

ه- به‌شي کاروبار هه‌لسووراندنی خوتندن‌گای ناو گوند.

و- به‌شي ته‌واو کردنی ژيانټيکی پټوبسته بؤ هه‌ژارانی گونده‌که نهمه‌ گه‌ر هه‌بوون.

(۱) سه‌رانه: (ضريبه)

بیتجگه له مانه ئایینی بههائی یاسای داناو له باره ی گه لیک بابته تی تره وه، وه که دابش کردنی سامانی مردوو به سهر خاوه ن به شه کاند له گه ل باج دانان له سهر نه وه که له پورانه (۱) نه مانه و گه لیک بابته تانی تر، (بهه الله) یاسای بۆ ده کردوو که نه م گيروگرتی ئابووربیه ی ئیمرو جیهانی داگیرکردوو و، ئالۆزاندوه، به جوانی و ئاسانی چاره بکری تاکو مرۆفایه تی بچیتته باریکی ئابووری باشته وه و ژیانیکی خوشتره وه.

۱۲- دادگای فه رمانه وایان:

ئایینی بههائی بۆ ئاسایی گشتی تی نه کوشی بۆ دامه زانندی دادگاییکی سهر به گشت فه رمانه واییه کان خه بات نه کات ههروه ها نه و یاسایه ییش رۆشن نه کاته وه بۆ جیهان که له سهر بنچینه ی نه وان ئاشتییه کی تا سهر و هه موو ده می بۆ هه موو مرۆقه واری پیکی دی. جا له سه دسال پتر له مه و پیشه وه (بهه الله) له نووسراوه هه ره پیرۆزه که یدا فه رمووبه تی: که پتیوسته فه رمانه واییه کان ئاشتییه کی گشتی دا به زرتین بۆ هه موو نه ته وه کانیشی هاوار هینا وه که کومه لیککی ناو بژیکه ری فه رمانه وایان دا به زرتین بۆ نه مه ی که ینه و به ینه ی سنور و زه ویداری و سه ره به رزی نه ته وایه تی پی چاره بکه ن و بی برتینه وه بیتجگه له وه هه ر کاروباریکی گرنگیش روویدا له ناو نه ته وه کاند که په یه ندیی به ژیانه وه هه بچ ناو بژیان بکه ن و گيروگرته کانیان چاره بکه ن و ناکۆکیه کانیان بکوژینه وه.

جا هه رکاتێ دادگاییکی و مه زن دامه زرتینرا که نه م که ینه و به ینه و گيروگرتانه له سه ر ده ستیا بپرتنه وه، نه بی هیز و ده سه لاتیکی وای پی به خسرئ که ه یچ نه ته وه به ک نه ویریت برپاره که ی بشکیتی نه م دادگایه نه و که ینه و به ینه و ناکۆکیانه نه برتینه وه که له ناوه ند دوو نه ته وه دا نه قه ومین جا نه گه ر هاتوو نه ته وه به ک سهر کیشیی نوواند به رامبه ر برپاره که ی، پتیوسته فه رمانه واییه کانی تر، هه موویان بچن به گژیا، تا ناچار ی نه کهن مل دانه وینی بۆ برپاری نه و دادگایه دوا ی دامه زانندی دادگاییک بۆ فه رمانه واییه کانی هه موو جیهان، که ینه و به ینه ی چه ک فری دان دیتته پیشه وه، یاخود سنور داناییک بۆ ژماره ی چه کی کوشنده جا به پیی ئایینی بههائی پتیوسته هه موو فه رمانه واییه کانی جیهان له سه ر نه وه ریک بکه ون که ته نیا نه مه نده چه کی کوشنده بۆ فه رمانه واییه ک دابنری، که هه ر به شی پاراستنی یاسا و ئاسایشی ناو خاکه که ی خو ی بکات

(۱) یان راستر: نه و میراتیانه.

(بهه الله) ییش که نامه کاری کردوو له گه ل خونکار و گه وره کانی جیهاندا، مه ترسیی خستونه ته بهر، که له نه نجامی به ره به ره کانی له چه ک زۆرکردن و به هیزکردنیاندا، ره گه زی مرۆقه واری له ناو نه چتی که نه وی به وجۆره پیکی دی که له گه نجینه ی فه رمانه وایی، به شی هه ره زۆری بۆ ئاماده کردنی چه کی کوشنده و که لوپه لی جهنگ به خت بکری نه م بۆشاییه ییش به وه پرته کاته وه که باری نه ته وه گران نه کات، به زۆرکردنی باج و پاره کۆکردنه وه له نه ته وه له م روویشه وه (بهه الله) نه فه رمووی:

(پتیوسته هه موو فه رمانه واییه کانی جیهان له سه ر نه وه قسه یان بکه ن به یه ک که هه ر چه کیکیان هه یه به جاریک فری بدن نه گینا نه گه ر هه ندیکیان چه ک فری بدن و، هه ندیکیان فری نه دن، نه م کاره سه ر ناگری (نه مه ییش پتیوستیه کی مرۆفایه تییه که هه موو فه رمانه واییه کانی جیهان، به جاریک، له سه ر نه م کاره گرنه گه ریک بکه ون تابتون، هه موویان نه م چه که کوشنده فری بدن، که له کوشتاری مرۆف به ولاره ه یچی تریان لی ناوه شیتته وه.

(به لām نه گه ر هاتوو نه ته وه به ک نه و به شه ی بۆ جهنگ و که شتییه کانی جهنگ ته رخان کردوو، له گه نجینه که ی خو ی، فره تری لی کرد، بی گومان نه ته وه کانی تریش ناچار نه بن، ده ست بکه ن به و به ره به ره کانی نه نگ و نا په سنده، بۆ پاراستنی هه ستی و پتیوستی سروشتیان، که زۆر دووره، قسه کانی، له راستیه وه!.)

ژيانی بهائیهک بهای (بهاء الله) وه

(بۆ ئەمەى بېیتە بهائى، پېتوبستە جیهانت خوش بوئى مرۆڤايه تیشیت خوش بوئى پېتوبستە خەبات بکەیت بۆ چاکەى ئەوان، بۆ ناشتیى گشتى، بۆ برايه تى گشتى).

کاتیک که له (بهاء الله) پرسرا بهائى ئەبى چۆن بى، ئەو بهم جۆره وهرامى دایه وه:

(له راستیدا بهائى بریتیه له و خاوهن گیانه نازادهى که بههه موو کولى دلیه وه تى ئەکۆشى بۆ سرهوتى جیهانى و بۆ ئاسایش و ناشتی گشتى، له ناو ئەم مرۆڤه وارییه کتۆل و سه رگه ردا نه دا که به ئازاره وه ئەتلیته وه ههروه ها نابى بهائى خهباتى خۆى بوهستینى، نابى وه رسیش بى له م خهباته ی که ئەیکات).

له شویتیکى تریشدا ئەفه رموئى:

(بهائى ئەو که سه به، هه رچى کرده وه و رهوشتی بلن د هه به تیا کۆبویتته وه).

که واته (بهاء الله) وای له به هائیه کان ئەوئ، که چاکترین کرده وه و بلن دترین رهوشتیان هه بى، تا تیا ئەگه نه ئەوپه رى به رزبى له ناو که سانى تر دا ئەیه وئ: چ له رهوشت و کرده وه یاندا، چ له فرمانى رۆژانه یاندا، رینگای هه ره ناوازه بگرن له ژيانیا نندا.

که واته بام یه که م پله ی بلن د بۆ نه وه مان ئەوه بى که په روه رده که رى گه وره مان چبى فه رموه جیهه جیبى بکه ین و خۆمان به و ره ووشت و کرده وه به رزانه وه پرا زتینه وه. پېتوبستە بهائى دلسۆزبى بۆ ئایینه که ی خۆى به راستى بېگرئ چونکه ئەو هه موو دهم پېتوبستى به وه هه به که به هۆى هۆشه وه بگات به هۆشى (بهاء الله) تا کو ژيانى بهائى ته وای ده ست بکه وئ ئەمه يش به وه پیک دئ که دلسۆزبیه کی راسته قینه ی هه بى، بۆ جیهه جى کردنى فه رمانه کانى ئایینه که ی خۆى، له ژيانیا جا له به ره وه وه ملکه چ کردنى کی بىر بۆ ئایینه بهائى، ئەو که سه ناکات به بهائى.

چونکه ئایینه راسته قینه هه چ ده مێک چا و لیکه رى تیا نه بووه جا ئەگه ر بیتو ئەو که سه ته نیا به رو وائه ت و چا و لیکه رى ئایینه که ی خۆى بگرئ، بى گومان ناگاته ئەو ژيانه ی، که پېتوبستە بى بى چونکه هه روه کو (مه سیح) فه رمو یه تى:

(رینگای ژيان ته نگه به ره که م که س ئەتوانى بیدۆزیتته وه)

پېتوبستە هه موو به هائیه ک با وه ره به ویش بکات که جوانبى خوا بى له ناو چوار چیتو ی له شى (بهاء الله) دا ده ره که وئ، که ئەمه يش مرۆڤیکه له مرۆڤان ئەگینا با وه ره که ی

به ئایینه بهائى، هه ر به ناو ئەبى، نه ک به راستى جا له به ره ئەمه یه که هه موو پیتغه مبه ره کان فه رمانیا ن بۆ مرۆڤ ده ر کرده وه، که هه موو دهم میتشکی خۆیان بخه نه کار، بۆ ئەمه ی له راستى ئایین تى بگهن و له راستى ئایینه که ی خۆشیا ن دلنیا بن ئەگینا هه ر به وه نده پیک نایه ت کو ترانه ده ست بده نه جیهه جى کردنى ئایینه که له ژيانیا نندا یا خود بلن ئیمه له سه ره ئەو ئایینه بن!...

له راستیدا بهائى ئەبى وای، به هه یچ با وه ره نه کات، تا ئەتوانى بگاته راستى ئەو شته و هۆشى دروست په سندی ئەکات جا بۆ ئەمه ی به بهائى دابنریت، پېتوبستە خوات خوش بوئى ئەمه يش به وه پیک دئ که هه موو که سیکت له جیهاندا خوش بوئى بهائى راسته قینه ئەو که سه به که دلێکی پر له خۆشه و یستى ته وای هه بى.

که به دلێکی پاکى بى گه رده وه هه موو که سیکی خوش بوئى که قینه له که س نه بى که که سیش سووک نه کات چونکه ئەو دهموچا وى خۆشه و یست له هه موو روویه کدا ئەبینه.

هه روه ها ده ست کردى خوا له هه موو شویتنیکا ئەبینه که واته سنوور دامه نى بۆ خۆشه و یستیه که ت به یه ک هه ستى پاکیشه وه له گه ل هه موو جۆره ره گه ز و نه ته وه په ک بجو لێره وه له م باره وه بهاء الله ئەفه رموئ:

(خوش به خته ئەو که سه ی که براى خۆى له خۆى چاکتر ته ماشا ئەکات ئەگه ر وای، ئەوا یه کیک ئەبیت له به هائیه کان).

پارانیه له خوا واتای ئەوه یه که له و به و لاوه واز له هه موو شتیکی بهینیت و اتا واز له هه موو هه وه س و ئاره زوو و ئالۆشه کانى دلێ خۆى بهینیت، که خراپ بۆ شتانی تر کیشى ئەگه ن چونکه رینگای راستى بۆ ده وه له مهن دى و هه ژارى، بۆ ته ندروستى و نه خۆشى، بۆ ناو باخچه و زیندان، وه ک یه ک ئەچى بهائى راسته قینه يش ئەو که سه به که دل به به شى خۆى له ژيان و له جیهاندا ئەکات مه به سیش له م قسانه ئەوه نه یه که ئەبى بهائى گوئى نه داته ئەو که سانه ی، یا خود ئەو شتانه ی که له ناویاندا ئەئى چونکه ئەوه، ئەوه ئەگه بینه که ئەبى دوور که ویتته وه له هه موو که س و، نه نگ و ناپه سند بپاریزى نه ک به چا وى سوو که وه سه برى ئەو شتانه بکات که خوا دروستى کردن چونکه بهائى دووره له وه وه که پیا ویکى وشک و بیکاره بى یا خود پیا ویک بى و واز بهینى له خۆشى ژيان یان هه یچ هه ست و تاسه یه ک له دلنیا نه مینى بهائى خۆشیه کی گه وره ئەکه ویتته دلنیه وه که خۆى له سه ر رینگای راست بینه، که کار و فرمانیکى زۆرى له ژیر چنگدای، بى ئەمه ی موویه ک

لابدات له و ږيگا راسته، بۆ ئەمەى خوښى له و کردهوانه پښ بگات که خوا حەزبان پښ ناکات.

له راستيدا بههائى راسته قيبه بيجگه له وهى که باوهري بهتاييى (بهاء الله) ههيه له فەرموده کانيشى ناموزگارى و ږى بهريى ئەدۆزيتتهوه، له هه موو کاتيکى ژينيا، له هه موو کاروباريکيان نهو، که هه نديک له فەرموده کاني (بهاء الله) ږوشن ئەکاتوه بۆ که ساني تر خوښييه کى زۆر به دلئى ئەگات، که له وانه يه بيبته هوى کامه رانى له ژيانيا جا به م هۆيه وه ئەتوانئى له هتيزى گيان پشتيوانيکى دەست که وئى که واته له سەر هه موو بههائيبه ک پيويسته که که ساني تریش بخاته سەر ئاره زوى تاييى بههائى پيويسته دلئان کيش بکات بۆ تايينه که، نهو، له مه دا، هەر له شوانيکى چاک ئەکات که دلئى پانه مه رکه ي خوڻى، به ساز و ئاواز خوڻ بکات نه ک وه ک نهو شوانه پښ، که به زه برى دار پانه مه رکه ي بيات به ږيوه به م جوړه (بهاء الله) گفتمگو له گه ل گشت مرؤقا ئەکات:

(ئەى ئەو که سهى له گل دروست کراويت!

تى گه يشتوانى خواناسان کاتيک دەم ئەکه نه وه، قسه بکه ن، که که ساني تر گوڤيان لئ بگرن نه وانيش وه ک مه ي گيږه کان وان، تا داواى مه بيان لئ نه کړئ، مه ي پيشکه ش ناکه ن!)

له بههائى وا ئەخوازئى که له هه لهى که ساني تر چاو پوڻى بکات ته نيا ته ماشاى ږه وشته چاکه کانيان بکات هه روه ها پيويسته له سه رى بگه ږئ به دووى هه لهى خوڻدا له کرده وه و ږه وشته چاکه کاني خوڻى چاو بپوڻئ.

بههائى نهو که سه يه که دلئسوزى خوا بئى که به دووى راستيدا بگه ږئ که خواى خوڻ بوئ ته نيا، خوڻشى بۆ خوا ته رخان بکات هه ر که سپک فەرموده کاني خواى به جئ هينا و خوڻى به خت کرد له پينا خوادا، خوڻى ماندوو کرد و تپکوشا له بلاوکرده وهى فەرموده کاني خوادا، به ناو که ساني تر دا؛ هه روه ها هه ر که سپک خوڻى کرد به خاوه ن دل و ده روونى پاک و کرده وه و ږه وشتى چاک هه ر که سپک هه له و کرده وه نه نگه کاني که ساني ترى شارده وه و ئاشکراى نه کرد، هه ر که سپک راستگو و سەر راست بئى، هه ر که سپک خوڻى باش ناسى... بئى گومان نهو که سه باوهري بهتاييى بههائى هه يه و، فەرموده کاني (بهاء الله) يش جيڤه جئ ئەکات.

دهربارهى تاييى بههائى چى گوټراوه

تاييى بههائى، به ناو هه موولا يه کى جيهاندا بلاو بووه وه نووسراوه کاني تاييى بههائى به ده يان له زمانه ناسراوه کاني جيهان نووسراوه ناموزگاربي و فەرموده و ږاوتيزه کاني که بۆ راست کرده وه يه کى ئاساني کاروبارى مرؤف داناه، له هه موولا يه ک ئاشکرابوو له به رته وه زۆر له زانا و گه وره پياوان و راستى په رسته کان، بيروباوهري خوڻان، ده رباره ي ئەم تاييى نه ده برى، شان به شانى نووسه ره کان. وا له مه و دوا هه نديئ له و بيروباوه رانه پيشان ئەده ين:

شاهزنى خاكي ږومانيا که ناوى (مارى)^(۱) بوو، به م جوړه لئى دواوه:

(تاييى بههائى هه ر له سنگيکى فراوان ئەکات، که له ناو خوڻياندا فەرموده ي ته وانه ي کوکرديتته وه، که به دواى وشه کاني هيووا ئاواتى ږرگارييدا گه ږاون (بهاء الله)، هه موو پيغه مبه ره کاني پيش خوڻى ږيز لئ ئەگرئ بۆ نه و هيش ناگه ږئ که تايينه کاني تر تپک بدات ماوه يشى داوه هه موو ده رگاگان بکرتينه وه له راستيدا تاييى بههائى (تارام نه به خشئ به ده روون هيووا ئەخاته دلئوه بۆ ته وانه ي که به دواى ئارامى گيان و دلئى پر له ئاسايشدا ئەگه ږين، به نده کاني ئەم تاييى نه، هه روه ک سه رچاوه يه کى ئا و ان، که له بيابانتيکى وشک و بزنگدا بدۆزيتته وه، که ده ميکى دوورودرئژ له و بيابانه دا ون بووبن.

(نه وهى (بهاء الله) و (عبدالبه ا) ي کورئى به ئيمه يان به خشيووه به راستى، نامه يه کى سه رسورهيته ره ئەم دوو که سه ئەم تايينه يان به زۆرى زۆرداره کى دامه زرانده وه چونکه هه ردوو کيان له وه ئاگادار بوون که تو وى راستى تا سه ر، که له ناويا شارراوه ته وه، هه ر ئە بئى ږوئ و سه ر ده ربه يئى و گه شه يش بکات... هه روه ک تاييى بههائى برىتى بئى له نامه کى مه سبجى گه وره و، به وشه کاني نه و هيش، سه ر له نوئى، گوټرايپته وه وايه نه و هنده هه يه تاييى بههائى باشت رپک ئەکه وئى له گه ل ئەم سه رده مه دا، که تا ئەگاته وه سالى يه که مى سه رده مى تاييى مه سبجى، هه زار و سه دان سالى دوورن له يه که وه.

(۱) ږومانيا له دوو ولايه تى (نه فلاک، به گدان) پيک هاتبوو که له ږير ده ستى عوسمانيه کاندا بوون و دوو شازاده ي يونانيش به ږيويه يان ده برد، ږوسيا زوو زوو ده ستى له کاروباريانه وه و ده رده دا و هانى ده دان له دږى سولتاني عوسمانى، له ۱۸۶۲ هه رده وويان يه کيان گرت و ولاته که يان ناونا (ږومانيا) له ۱۸۶۶ ږومانيا شازاده يه کى ئەلمانيا دانا به سه رږکى خوڻان و له ۱۸۸۱ ناوبرا به (مه ليک کارلى يه که م)، ئەمه له ۱۹۱۴ دا کوچى دوايى کرد (مارل) ږنى مه ليک کارل بووه.

(جا هەر کاتى ناوى (بهاء الله) ياخود (عبدالبهاء) سەرنجى ئىتوھى پاكىشا، روو لەواناكانى ئايىنى بەھائى وەر مەگىپن لە جياتى ئەو بەگەپىن بەدوای نووسراوھەکانى ئەو دوو پىاوەدا رىگائىش بەدەن بەخۆتان، کە وشە پىرشنگ دەرھەکانى ئەو دووکەسە، کە پىرن لە ئاسائىش و خۆشەويستى و ئامۆزگارى، بچنە ناخى دلتانەوہ...
چونکہ خۆشەم ھەرھەم کرد کە ئەو وشانە ئىستا کە لە کانگای دلما جى گىروون...)

ليو تو لستوى^(۱) يش ئەمەى نووسيوه: «بىروباوھەرھەکانى بابىيھەکان دواپۆژىكى گەورەيان بەدەمەوہ ھەيە... لەبەرئەوہ من لە کانگای دلماوہ حەز بەسەرکەوتنى ئەم بزووتنەوہيە ئەکەم چونکہ ئەو، ھەرچى باش و بەکەلکە ئەوہ فيرى مرۆف ئەکات وەک: بىروباوھەرھەکانى برايتى و يەكسانى و خۆ دوورخستنەوہ لە ژيانى پوول پەرستانە، لە پىناو دل راگرتنى خوادا... (ھەرچ ئايىنى بابىيھەکانە، کاتى کە پەيدا بوو لە ئايىنى ئىسلامەوہ ھەلقوولا بەلام بەھوى بىروباوھەرھەکانى (بهاء الله) وە وردە، وردە گۆپرا و گەشەى کرد. تا وای لى ھات، چوہ شىوھى ھەرە بلند و ھەرەقال بووى بىروباوھەرھە ئايىنيھەکانەوہ».

ئەمەيش ئامۆزگارى خوالى خۆشبوو (مازارىک)^(۲) ھە کە سەرۆک کۆمارى فەرمانرەوایى چىکۆسلۆفاکيا بوو: (ئەم بىروباوھەرھە بىھە بۆ پىاوە زىنگ کارەکان، بۆ زانستکۆ و زانستگاکان، بۆ خويندنگانى تىرش.

ھەرھە دەربارەيشيان وتار بنووسە چونکہ ئەوانەى ئەتوانن ئاشتى گشتى داھەزىپن، ھەر ئەوانەن کە بەمرۆف دائەنرپن).

(۱) ليون تولستوى (۱۸۲۰ - ۱۹۱۰) نووسەرىكى گەورەى رووس بوو، دەبويست لە ريتى دادپەرورەى و خۆشەويستى و دوورکەوتنەوہ لە توند و تىژىيەوہ بارى کۆمەلايەتى ولانەکەى چاک کات لە نووسىنەکانىدا رەخنەى لە خراپەکارىھەکان دەگرت و خوونەرىتى کۆمەلايەتى دەخستە روو، بەناويانگرتىن بەرھەمى: شەر و ئاشتى، ئانا کارىنيئا.

(۲) تۆماس مازارىک (۱۸۵۰ - ۱۹۳۷) يەکەم سەرۆکى کۆمارى چىکوسلۆواک بوو، لە ۱۹۱۸ - ۱۹۳۵.

سەرۆک کۆمار (ئەدوار بىنيش) يش لە بابەت ئايىنى بەھائىيەوہ ئەمە ئەلئى:
(بىروباوھەرھە بەھائىيەکان، يارمە تىدەرئىكى بەھيژن بۆ سەرکەوتنى (گيان) و (مرۆفقايتى)، بەتەواويى لە راستيدا ئايىنى بەھائى، لەم رۆژانەدا، بوو تە ھيژنىک لە ھيژنە ھەرە گەورەکانى رەوشت و خوو و کۆمەلايەتى لە ناو ھەموو جىھاندا جا ھەر چەند، لەم رۆژانەدا، تەنگ و چەلەمەى ويژەيى و زىنگارىيى روو ئەدەن لە جىھاندا، ياخود ئەوانەى ھەن توندوتىژترىان لى دى، من خۆم واديتە پيش چاو، کە زۆرتر ھۆگرى ئەم بىروباوھەرھەى خۆم ئەم.

ئىمىرۆ بۆ ئىمە وا ھەل ئەگرى کە تى بکۆشەن بەشى ھەرە گەورەى يارمە تىدان و سازبوونى فەرمانرەوایانەمان دەست کەوى منيش وام بۆ دەرئەکەوى، بەم بۆنەيەوہ، کە جوولانەوہيەكى وەک ھى بەھائىيەکان، کە خەرىکە رىگايەک تەخت ئەکات بۆ دامەزراندنى دەزگايەک بۆ ئاشتى جىھان، بوو تە پىتويستىيەكى گرنگ).

(ث. ك. شى) يش لە نووسراوھەكەى خۆيدا کە ناوى (رېك خستنى پەيوەندى ناوہند رەگەزەکان و ئايىنەکان) ھ پر بەدل ئەلئى:

(ئەگەر ددان بەوہدا بنپن کە لەم سەردەمەى دوايىيەدا پىغەمبەرئىك ھەلکەوتوہ، نابى رووبکەينە کەس (بهاء الله) نەبى چونکہ کردوہ و رەوشت و سروشتى مرۆف خويان ئەبنە پىراردەرى دوايى بەسەر خاوەنەکانيانەوہ (بهاء الله) يەكيتک بوو لە چىنە ھەرە بلندەکان... واتا، مەگەر ھەر لە دەستەى پىغەمبەرھەکاندا پىاوى وا ھەلکەوتبى...).

(فيكونت ساموئيل) يش کە (کەرمەل) ي ھ دەنگى خۆى وا ئاشکرا ئەکات:
(لە راستيدا لە تواناماندا ھەيە، کە بابەتە يەكيتىيە گشتىيەکانى ناو ھەموو ئايىنەکان دەربھيتن و کويان بکەينەوہ جا ئايىنى بەھائىيش، مەبەسى لە پەيدا بوونى خۆى، ھەر ئەمەبوو لە راستيدا ئايىنى بەھائى يەكيتکە لەو بزووتنەوہ سەرسورھيەنەرانەى کە لەم سەردەمانەى دوايىيەدا، لە جىھانى رۆژھەلاتدا پەيدا بوون).

(نورمان نبتوتش) يش وای ئەگىرئىتەوہ:
(ئىمە ناتوانپن، ئىستا، خاکی (فەلەستين) بەجىگای ھەر سى ئايىنەکە دا بنپن چونکہ

له راستیدا بوو ته خاکی چوار تایین چونکه تایینی به هائی که بنکه ی گیانی و جیگا پیروزه کانی له شاره کانی (حیفا) و (عهکا) دامه زراون، ئیستا که گه یشتوو ته راده یه کی و له چاکی و به که لکیدا بو گشت، که هه ل نه گری به تایینیکی جیهانی دابرنی هه ر نه ونده هیزی نه تایینه گه یشته خا که که مان، ده موده ست بووه یارمه تی ده ریکی باش بو له یه ک تی گه یشتن و پیک که وتنی گشت تایین و نه ته وه کانی)...

خوالی خوشبوو (شیخ محمد عبده^(۱)) یش له رۆژنامه ی (الأهرام) دا که نه وساکه له شاری (أسکه ندریه) دا ده رته هینرا، و تاریکی دیری له بابه ت ده رکه وتنی (باب) هوه نوسیبوو، نه مه هه ندیکی تی: (نه و (باب) هی که وا نه زانی (مه هدی) ی چاوه روان کرا و خو یه تی، که له پرانه وه ی ژبانی سه ر زه میندا ده رته که وئ، ها وریکانیسی به لایانه وه وایه که تایینه که یان کامه رانی تا سه ری^(۱) به ده مه وه یه نه مه نده یش شتی باش و به که لکی تیایه، له هیچ تایینیکی تر دا نه وانه ناییرن به لام (باب) له پاش ده رکه وتنی له (شیراز) دا دوور خرایه وه بو (اصفهان) له ئیسه په هانییه وه دوور خرایه وه بو (ته وریز) له ویشدا پر باری کوشتیان به سه ر دادا پاشان کردیان به داردا جا له به رته مه ی (باب) به خوین نه چیتته وه سه ر پیغه مبه ر (درو دی خوی له سه ر بی)، له به ر ریزگرتن له بنه ماله ی پیغه مبه ر نه یانویست بیکوژن به شیر له باتی نه وه کردیان به داردا و گولله بارانیان کرد که یه که م گولله ی ناراسته کرا، گولله که له و گوریسه که وت که (باب) یان پتوه هه لواسیوو گوریسه که پچرا.

(باب) یش بی وه ی ده رباز بوو که کومه له که ی نه ویه یان به چاوی خو بان دی، زۆر باوه ریان پی هینا نه مه یان به شاکاریکی پیروز دانا که له توانای که سدا نه بوو بیکات. به لام (باب) بو جاری دوو هه لواسرایه وه نه م جار ه گولله کان کاریان لی کرد و کوشتیان

(۱) شیخ محمد عبده (۱۸۴۹ - ۱۹۰۵) زانایه کی تایینی و سیاسه ته داریکی میصری بوو، تینه کوشا بو به ریاکردنی چاکسازی و تازه گه ری له بواره کانی باری ژبانی کومه لگی میصریدا رۆژنامه ی (الوقائع المصرية) ده رده کرد، دژی ده سه لاتی ئینگلیزه کان بوو؛ جا دووربان خسته وه بو (پاریس) و لیتره له گه ل (جمال الدین نه فغانی) دا رۆژنامه ی (العروه الوثقی) یان ده رده کرد، دوا یی هاته لوینان و بووه ماموستا و ده شی نویسی، له ۱۸۹۹ کرایه (موفتی میصر). له به ره مه کانی: (رسالة التوحید، شرح مقامات البدیع الهمدانی، شرح نهج البلاغه و تفسیر القرآن) جگه له کومه لکی زۆر له وتار و نویسی سیاسی و کومه لایه تی و تایینی.

(۱) کامه رانی تاسه ر: (السعادة الأبدية).

لاشه که یشیان نارد بو ده رده ی شار کوره گه وره که ی (باب) یش که ناوی (عباس أفندی) یه له وه به ناوبانگتره که ناوی هونه رمه ندی به یتیری یان په نجه بکی شیری بو کرده وه جوامیریبه کانی چونکه نه و له ناو گه وره پیوانی خا که که دا و کار به ده ستاندا باش ناسراوه ئیمه یش که چاومان بی که وت، و امان بو ده رکه وت که پیاوکی خاوه ن نه ژادیبه نیازیکی پاکی هه یه و دلکی چاک زمان پاراوه به سامه زۆرمه نده و، زرنگانه یش نه جوولیتته وه خاوه ن ره وشت و خوویه کی به جگار جوانه تا بلتی سه ر بلند و روو خوشیسه .

له بابه ت به هائیبه کانیشه وه هه روا زانراوه که خاوه نی ره وشت و خووی بلندوان بده یی و کرده وه ی جوان و شیرین هیچ که سیکیش نه م قسه به به ریه رج ناداته وه مه گه ر نه وانه نه بی، که خو بان به زل نه زانن و لووت به رزیی نه نوین).

دوا یی بام نه م بریاره یش بخوینینه وه، که له لایه ن که سیکی ناوازه وه ده رچووه، که نه ویش خوالی خو ش بوو، ماموستا (بنیامین جوت) ه کارگری زانستگای (بالیول): (دوورنیه که تایینی به هائی بگوری و گه شه بکات و بیته نه و تایینه ی که مرؤفایه تی ئاواتی بو خواستوه تا ئیستا).

(لوپس کامبل) یش که ماموستایه ک بووه و یه کییک بووه له شاگرده هه ره به ناوبانگه کانی (بالیول)، نه م قسه یه ی ماموستای خو ی به ته واوه تی رۆشن کردوته وه: (نه م بزوتنه وه ی به هائیبه، له راستیدا گه وره ترین رۆشنا یه که به سه ر ئاسوکانی نه م جیهانه دا په خشان بووه له پاش هه ل هاتنی رۆژی (مه سیح) وه تا ئیمرو، هه ر نه م رووناکییه هه له هاتوه له به رته وه پیوسته له سه رتان چاوتان لیتی بی، وریایش بن، ماوه نه ده ن، که خو بیتان لی بشاریتته وه و لیتان ئاوا یی له راستیدا تایینی به هائی هه ره گه وره و هه ره نزیک تایینه که دانیشتوانی سه ر زه مینی نه م سه رده مه، به گران، به ته واوه تی تیی بگه ن مه گه ر له دوا رۆژی مرؤفه واریدا گرنگی و نرخی نه م تایینه، به ته واوه تی ده رکه وئ)

لایه‌نگیری فرمانروایی و خو دوور خسته‌وه‌یش له کاروباری زرنگاری

پایه بلند (بهاء‌الله) فرمانی داوه به‌هاو نایینه‌کانی خوئی، که له هەر کوتیبه‌ک بن، لایه‌نگیری ئەو فرمانرواییه بن، که له ژیر سببه‌ریا ئەژین سا ئەو فرمانرواییه هەر فرمانی دهر بکات و، هەر یاسایه‌ک دابه‌زرینی، پتویسته پر به‌دل ملیان بۆ که‌چ بکن و جیبه‌جییان بکن بیجگه له‌وه به‌کرده‌وی راست و دروست و ده‌ست پاکییه‌کی ته‌واوه‌وه پشتیوانی ئەو فرمانرواییه بکن و که‌لکیشی پێ به‌خشن هەر پتویستییه‌کی کارگیرانه، یاخود نیشتمانییه‌ش که‌وته سهرشانیان، پتویسته زۆر به‌جوانی و شیرینی و ته‌واویییه‌وه جیبه‌جییه بکن به‌هائییه‌کان پتویسته، هه‌موو، هاونیشتمانی دل‌سۆز و ملکه‌چی بی وهی بن، بۆ فرمانرواییه‌کانی خوێان، که له ژیر سببه‌ریاندا ئەژین پتویسته به‌هه‌موو دلپاکی و سهر راستییه‌کیشه‌وه به‌که‌لکی هاونیشتمانه‌کانی خوێان بین.

هه‌روه‌ها (بهاء‌الله) ئەوه‌یشی لێ به‌ریه‌ست کردوون، که خوێان تیکه‌ل به‌کاروباری زرنگاری (سیاسی) بکن یاخود بچنه سهر هه‌یج کارو‌فرمانی‌کی فرمانرواییان پایه‌ی زرنگاری ده‌ست خوێان بخهن.

هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی لێ به‌ریه‌ست کردون که تیکه‌ل به‌ده‌سته زرنگارییه‌کان بن^(۱) یاخود لایه‌نگیری ئەم ده‌سته (حزب) و ئەو بزوتنه‌وه‌ی نه‌یتی بکن چ به‌زمان بی چ به‌ده‌ست.

(بهاء‌الله) بریاریشی دهرکردوه که هەر به‌هائییه‌ک له‌م رینگا بی لایه‌نگیرییه لای داو، له رینگای خوێاراستن به‌ولاوه له زرنگاری، رینگایه‌کی تری گرت، ئەو که‌سه خوئی تووشی شکاندن فرمانه‌کانی نایینی و پتویستییه‌کانی ده‌روونی ئەکات له چاندنه‌که‌یشی هه‌یج ناچینیته‌وه، به‌ری خراب نه‌بی (بهاء‌الله) له به‌هائییه‌کانی به‌ریه‌ست کردوه که چه‌کی کوشنده هه‌لگرن و، چه‌کی کوشنده‌یان بی چونکه هەر له‌و ده‌مه‌دا بوو که نامۆژگاری خونکار و سه‌رۆکه‌کانی جیهانی ئەکرد، که چه‌ک فری بدن و ئاسایشی گشتی له‌سه‌ر ئەو بنچینه‌یه دابه‌زرین، که دان ئەنی به‌بوون و به‌مافی ره‌گه‌زی مرۆفدا هه‌روه‌ها له‌و کاته‌یشدا بوو که نامۆژگاری ئەوانه‌ی ئەکرد: واز له‌و خوێهرستییه‌ نا په‌سندانه به‌ین، که ئەبنه‌هۆی ناکوکی ناو نه‌ته‌وه‌کان و ئەیان کهن به‌گژبه‌کدا بیجگه له‌وه خه‌ریکی ئەوه‌یش

بن که هەر ناکوکییه‌ک له باووپایه‌رانه‌وه ماوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو پشم و قین و دوژمنایه‌تییه‌کی کۆندا، هه‌موویان له ره‌گ و پشه‌وه دهر بکیشن و ماوه نه‌دن، تاوتیک له ناو دلپاندا بچینیته‌وه.

جا له‌به‌رئه‌وه به‌هاو نایینه‌کانی خوئی هه‌رموه: که له کانی دلپانه‌وه هه‌موو که‌سیکیان خوش بوئی نامانجیشیان ئەوه‌بی، که بۆ که‌لک و چاکه‌ی ره‌گه‌زی مرۆف تی بکوشن هەر له‌به‌رئه‌وه که مرۆفایه‌تی، یه‌کیتییه‌کی وه‌هایه، که هه‌موو جووره نه‌ته‌وه و ره‌گه‌ز و تیره و ره‌نگیک، هه‌موو خاوه‌ن نایین و باوه‌ریک، له هه‌موو ده‌م ناماده‌بن که له پینا و ئەم نامانجه روشن و پیرۆزه‌دا خوێان به‌خت بکن.

(بهاء‌الله) ئەمه‌یشی دا به‌گوئیاندا:

(کوشنتان له رینگای دل راگرتنی ئەوه‌دا، چاکتره له‌وه‌ی که ئیوه که‌سانی تر بکوژن!)... هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی له به‌هائییه‌کان به‌ریه‌ستکرد، که خه‌ریکی شه‌روشه‌ر و ده‌مه‌قالی و تیک به‌ردانی به‌کترین هەر کرده‌وه و کاربکیش که بیته‌هۆی تیکدانی خوشه‌ویستی له ناو مرۆفده‌واریدا نابێ بیکهن.

(بهاء‌الله) ئەمه‌یشی فیری به‌هائییه‌کان کرد که خواناسینی ئیمرو له وشه‌و واژه و پیتدا دهر ناکه‌وی کرده‌وه و کاری چاک و که‌لک به‌خشینی ته‌واو به‌جیهانی مرۆفایه‌تی خواناسین دهرته‌خات. له جیگایه‌کی تریشدا ئەهه‌رمووی:

(سه‌ره‌تای خوا ناسین ئەوه‌تا که قسه‌که‌م بکری، کرده‌وه زۆر پیشان بدری جا هەر که‌سیک قسه‌کانی له کرداره‌کانی زۆرتر بوون، پتویسته ئەوه بزائن که نه‌بوونی ئەو که‌سه، له بوونی چاکتره له ناو چونیشی له مانه‌وه‌ی چاکتره!...)

(کارگیری به‌هائییه‌کان)، فرمانی نامۆژگاری کردنی به‌هائییه‌کان و ری پیشاندانیان، هه‌روه‌ها لابردنی ئەو به‌هائییه‌کانه‌ی که پیچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی نایینی به‌هائی ئەجوولینه‌وه... کارگیرییه‌که ئەم کارانه‌ی خستۆته سهر ئەستۆی کۆمه‌گیانییه‌کان (المحافل الروحانیه) و کۆمه‌له نه‌ته‌وه‌یییه‌کان (المحافل الملیه)، که به‌پیتی ژماردن دوایی ژماره‌یان گه‌یشتوه‌ته (۲۵۰۰) کۆمه‌له، که به‌ناو هه‌موولایه‌کی جیهاندا بلاوبونه‌ته‌وه له باهت ئەوانه‌یشه‌وه که فرمانی نایینه‌که ئەشکین، سه‌رکرده‌ی به‌هائییه‌کان، به‌م جووره رینگای پیشان داوه، که دهرباره‌یان بکری:

(ئهو که‌سانه‌ی که توخنی کاری ناپه‌سند ئەکه‌ون، وه‌ک خواردنه‌وه‌ی مه‌ی و کیشانی

(۱) ده‌سته زرنگ کاریه‌کان: پارتیه‌ سیاسییه‌کان.

پارانه‌وهی عبدالسهاء له بهردهم خواوا

(خوايه! خواهه!)

شه‌وه زهنگ هه‌موولايه‌کی داگیرکردوه هه‌وری ئه‌ستوری ئاودامانیش هه‌موو ئاسۆیه‌کی گرتۆته‌وه.

دانیشتوانی سه‌رزه‌مینیش خۆیان فری داوه‌ته ناو گیتراوی بیروباوه‌ری پرپووجه‌وه. به ناوه‌راستی زۆرداری و دوژمنایه‌تیشدا تاریکایی دا هاتوو منیش هه‌ر ئه‌و پرشنگی ئاگره‌ نیله‌ نیله‌م دیته‌ پیتش چاوا که له ناو چاله‌ گه‌وره و قووله‌که‌دا کلپه‌ی سه‌ندوو.

هیچیشم نایه‌ته به‌رگویی ده‌نگی ئه‌و هه‌وره‌ تریشقانه‌ نه‌بێ که ده‌نگ ئه‌ده‌نه‌وه به‌هه‌ر چوارلادا و له‌و که‌لوپه‌لی جه‌نگه‌ ئاگرینه‌ کلپه‌دارانه‌ دیته‌ ده‌روه‌وه، که له‌ زۆرداری و دل‌ره‌قی به‌ولاره‌ هیچی تریان لێ ناوه‌شیته‌وه.

هه‌موو ناوچه‌یه‌کیش له‌ دلی خۆیدا ئه‌مه‌ ئه‌لێ:

(من که هیچم به‌ده‌سته‌وه نه‌ما، له‌ هیتز و له‌ ده‌سه‌لات، ئیتتر سامانی جیهانی به‌من چی؟!..)

ئهی خواي خۆم!

(ئهو چرایانه‌ی که دانراوون بۆری پیتشانانی مرۆف، هه‌موویان کوژاونه‌ته‌وه... به‌لام ئاگری زۆر له‌ بلێسه‌ سه‌ندنایه‌...

پشم و قین و دوژمنایه‌تیش بلابوونه‌ته‌وه به‌هه‌موولایه‌کدا دل‌ره‌قی و رقه‌به‌ربیش هه‌موولایه‌کی سه‌ر زه‌ویی گرتۆته‌وه جا له‌ده‌سته‌ زۆر لیکراوه‌که‌ی تۆ به‌ولاره‌ هیچ که‌سیکی تر نابینم که به‌هه‌موو هیتز و هه‌ره‌تییکی خۆیه‌وه بانگ بدا و هاوار به‌ریتته‌ به‌ره‌مووان که: بینه‌ دل‌سۆزی یه‌کتیری، که چاکه‌ی یه‌کتر به‌ده‌نه‌وه، که به‌خشنده‌یی بنویتن، که ریتگی راست بگرن له‌ ژیاناندا، که هۆگری یه‌کتربن و له‌گه‌ل یه‌کترا ریتک بکه‌ون، که روو بکه‌نه‌ روژشایی ئاسۆکان، که خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ری یه‌کتیری بنویتن و به‌ری سه‌رکه‌وتنی لێ بخۆن، که هه‌موو دم له‌ ناشتی دابن و دروست بژین، که چه‌که‌ کوشنده‌کانیان فری بدن، که بپن به‌یه‌ک و به‌ری سه‌رکه‌وتنی لێ ده‌ست بخهن، که ده‌ستی یارمه‌تی بۆ یه‌کتیری درێژ بکه‌ن له‌ پیتناو کاری په‌سند و به‌که‌لکی گشتی و تایبه‌تیدا جا ئه‌م ده‌سته‌ زۆرلیکراوه‌، ئه‌ندامه‌کانی له‌ پیتناو بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م هاوار بانگانه‌دا که له‌ سه‌روه‌وه ناو بران، له‌ هه‌ر

به‌نگ، یاخود بریار و فه‌رمانی ئاشکرا و دیاری فه‌رمانه‌واپه‌یه‌کانی خۆیان ئه‌شکین، یاخود پیتچه‌وانه‌ی بریاره‌کان و یاسا بنچینه‌یه‌یه‌کانی (کۆمه‌له‌ گیانییه‌کان)ی خۆیان ئه‌جوولیتنه‌وه...

(کۆمه‌له‌ گیانییه‌کان)ی خۆجێ مافیان هه‌یه: له‌ پیتش هه‌موو شتیکا هۆی ئه‌و تاوانبارانه‌ به‌پیتنه‌وه به‌رخۆیان، ئنجا ئامۆژگارییان بکه‌ن بۆ گه‌رانه‌وه له‌ خراپه‌ و، بۆ گرتنی ریتگی چاک.

پاش ئه‌وه هه‌ره‌شه‌یشیان لێ بکه‌ن که ئه‌گه‌ر جاریکی تر ئه‌و کرده‌وه نا په‌سندانه‌یان لێ وه‌شایه‌وه، (کۆمه‌لی گیانی) ناچاره‌به‌ بریار ده‌ریکات بۆ ده‌رکردنیان له‌ کۆمه‌لی گشتی به‌هائیه‌کان.

پاش ئه‌وه ئه‌گه‌ر هاتوو له‌ ئه‌نجامی پرسپاریکی ته‌واو و لێ ورد بوونه‌وه‌یه‌کی دروستدا، ده‌رکه‌ون بۆ کۆمه‌له‌ گیانییه‌که، که ئه‌و که‌سانه‌ هیتتا هه‌ر له‌سه‌ر چه‌وتی و سه‌رکیشی و به‌دخوویی خۆیان ئه‌رۆن، نه‌ په‌شیمان بوونه‌ته‌وه له‌ کرده‌وه نه‌نگه‌کانی خۆیان و نه‌هوشیار کردنه‌وه‌یان بۆ فرمانه‌کانی سه‌رشانی خۆیان که‌لکیکی بووه، ئه‌وساکه‌ له‌سه‌ر (کۆمه‌له‌ گیانی)یه‌که‌ پیتویسته‌ جوێ بوونه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌، له‌ هه‌وارگه‌ی به‌هائیه‌کان ئاشکرا بکات.

«ئهی نه‌وه‌ی مرۆف!

ئه‌گه‌ر بۆ هونه‌ر ئه‌گه‌ریت، هه‌رچی به‌که‌لکی خۆت دی وازی لێ به‌یتنه‌ و، ده‌ست بده‌ ئه‌و کارانه‌ی که که‌سانی تر که‌لکیان لێ وه‌رته‌گرن.

ئه‌گه‌ر بۆ دادپه‌روه‌ربیش ئه‌گه‌ریت: هه‌رچی بۆ خۆتی هه‌ل ئه‌بژیت، بۆ که‌سانی تریشی هه‌ل بژیره‌.

جاری وایش هه‌یه، له‌ خۆ بایی بوون و سه‌رکیشی پیاو ئه‌گه‌پیتته‌ جیتگی هه‌ره‌ نه‌نگ و ریسوایی».

له‌ فه‌رموده‌کانی به‌اءالله

شوتیتیکابن به هه موو دلخووشی و شادمانییبه کهوه سه روگیانی خویمان بهخت ئەکەن بۆ
کەلکی گشت مرۆف.

خوای گهوره!

هەر وهک خۆت چاوت لیتیانە: به گریانی مرۆفانی تر، گریانیان دێ بەدل ناخووشی و
خەفە تباریی کهسانی تر دلایان تازاری پێ ئەگات به زهییان به هه موو که سیتکا دیتته وه. هەر
دهوله مه نديکيش تووشی سه رگهردانی بێ، خەفەتی بۆ ئەخۆن.

خوای گهوره!

هێز و هه رەت بیه خشه به بالی سه رکه وتنیان، تا بفرن و بگه نه ئەوپه ری سه رکه وتنی
خویمان پشتیان باشتەر بگره، تا باشتەر بتوانن به کەلکی ئافه ریده کراوانی دهستی خۆت
بیتن.

ههروه ها زۆرتر هانیان بده بۆ ئەمه ی زۆرتر ده رگانه پیره زه که ی تو بیه رستن.

هەر تووی که به خشنده ی هه رتووی که به زه بیته به هه موو که سیتکا بیتته وه له تویش به ولاره
هیچ خوایه کی میه ره بان و دل پر له خووشه ویستی نییه به رانه به هه مووان، که هەر له
سه ره تای ژبانوه، هه روا بویت تا ئیمرو

خوا هه ر نه وه

(خوای گهوره!)

ئە ی ری پێشانده ر به نه ته وه کانی جیهان، بۆ گه یشتن به بن سببه ری ناوه هه ره
گه وه که ت.

ئە ی هه لگری ئالای رووناکی سه ره تای ژبان له سه ر نوچکه ی سه ر زه مین.

ئە ی دامه زرینه ری شوین هه واری به کیتی مرۆقه واری له نوچکه ی توانای مرۆفدا.

(هەر تووی که هه موو دهم هه موو لایه کت بانگ کرده که بینه ژیر سببه ری ئەم خبته تانه وه
له وێ دلایان بنوسی به به که وه و پیکه وه رابین له ویدا ده ست بکه ن به نوواندنی
خووشه ویستی بۆ به کتری و دلی به کتریش بۆ خویمان کیش بکه ن.

ئسجا به خووشی و شادمانییبه وه پیکه وه رابویرن و له دلکی راست و پر جووش و
خروشه وه خووشه ویستی خویمان بۆ به کتر بنوین.

(خوایه! رینگامان بۆ تهخت بکه ریمان بۆ ئاسان بکه.

(بفه رموو پشتیوانیشمان به له گه ل هه موواندا، له گرتنی ئەم رینگایه دا

(خوایه! خوایه!

زرتی ناکوکی و دووبه ره کی ئاوه که ی ورووژاوه و له شه پۆلداندا به له و خاکه دا ره شه بای
که له ره قی و مل نه دان، به توندیی هه لی کرده وه دانیشتوانی ئەو خاکانه به هوی دهسته
(حزب) هکانیانه وه پارچه پارچه بوون و، له ناو خویماندا تیک چون ناگری شویش و
هه لگه رانه وه له فه رمانه رها ییان، له هه موو لایه کدا هه لی کرده وه زه وی دهستی کرده وه
به له رینه وه ته پ و توژ چوو به گز ئاسماندا و بلا بوته وه به ناو هه موو خاکیتکا.

(خوایه!

به زه بیته بیتته وه به و منالانه دا که هیشتا شیره خوړن به و پیروپه که که وتانه دا بیتته وه
که ملیان که چ کرده وه بۆ کاره ساتی رۆژگار.

ته نانه ت به گیان له به رانیشتا به زه بیته بیتته وه.

خاکه که مان له ده ست ناکوکی و دووبه ره کی رزگار بفه رموو.

ئارام و ئاسایش و دلنیایی به دانیشتوانی خاکه که ره وا بفه رموو.

(خوایه! فه رمانه رها ییش بخه ره سه ر ئەو باره ی که ببیته (که لاتیکه ی به هیز و هه رەت بۆ
پاراستنمان...

تا کو نیشانه کانی خووشه ویستی و چاکه دانه وه، سه رکه ون و ده رکه ون... تا خووش رابواردن
و هوگریش خویمان پێشان بده ن... تا له ناو دهسته زنگ کاره کاندانا ناکوکی نه مینی و
خوویی بچیتته جیگای ئەم هه لگه رانه وه (انقلاب) به ش، هەر له ره گوپیشه وه له بن ده ر
بکیشری).

«هەر تووی به خشنده و میه ره بان.

هه رتووی گه و ره

هەر تویشی خاوه نی به زه بی پیاهاتنه وه و دل پی سووتان».

(عه بدولبه ها ء)

ته و او بوو

۱۰- ۱۱- ۱۹۶۶

تہندروستی

له خاکی رووتهکاندا

نووسه‌ری: رۆجیه سالاردین

ئهم نووسراوه

نووسراوی (له خاکی رووتهکاندا)، که هی رۆژنامه‌گهر و نووسه‌ری به‌ناوبانگی فه‌ره‌نسی، (روجیه سالاردین) و، نووسراویکی ته‌روتازه و نایابه شایسته‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌موو خۆینده‌واریکی کورد بیه‌خۆیتیتته‌وه چونکه بایه‌خیتکی زۆر ئه‌دات به‌ته‌ندروستی، ژیانیکی سروشتی و، په‌روه‌ده‌کردنی له‌ش و دل و ده‌روونی مرۆف و، راهینانی به‌کرده‌وه‌ی پاک و چاک و بلندوه‌ه بیجگه له‌وه رووداویکی ژیانی رووتانه‌ی هه‌ندئ له ئەلمانه‌کانیش پێشان ئه‌دات، که باوه‌ریان وایه رووتی و ژیانی رووتانه، که پره له (وه‌رزش) و (خۆدانه به‌ر بای پاک و ئاوی سازگار و تیشکی رۆژ) و (خۆرشتی سروشتی) و (کۆمه‌لایه‌تییه‌کی پر له‌خۆشه‌ویستی و یاریده‌دان) و (داوین پاک)، له‌وانه‌یه که مرۆف له‌ نه‌خۆشیه‌کانی له‌ش و دل و ده‌روونی رزگار بکات و، هه‌یز و هه‌رپه‌ت و ته‌ن دروستی کامه‌رانی و ناوچه‌وان به‌رزی و په‌وشت و خوری بلندیشی بو پێک به‌یتن.

(رووتی) یش ئایینیکه له‌پاش شه‌ری یه‌که‌می جیهان له ئەلمانیدا سه‌ری ده‌ره‌یتاوه پاش ئه‌وه له‌ناو خاکه‌کانی تری جیهاندا بلاو بوته‌وه ته‌نانه‌ت ئیستا یانه و کۆمه‌لانی رووتی له‌ناو (به‌ریتانیا) و (ئه‌مه‌ریکا) و (سوید) و (نه‌رویج) و (دانیمارک) و (فه‌ره‌نسه) و (به‌لیکا) و (هۆلله‌نده) و (ژاپونیا) و (ئیتالیا) و (یوتان) و گه‌لیک خاکی تردا بلاو بوونه‌ته‌وه، مه‌شقی رووتی ئه‌که‌ن.

هه‌موویشیان کۆگره‌یان هه‌یه نووسراوان و گو‌قاریان هه‌یه کۆبوونه‌وه و وتاردانیا هه‌یه خۆیندن‌گیا هه‌یه. لاسایی کردنه‌وه و فیلمی سینه‌مایان هه‌یه، به‌کورتی بو بلاو کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌کانی خۆیان هه‌موو جو‌ره رێگایه‌ک ئه‌گرن.

زاناکانی (ئایینی رووتی) له پینا و بلاو کردنه‌وه‌ی ئایینه‌که‌یان و دامه‌زراندنی یانه و ده‌زگا‌کانیاندا، گه‌لیک ئه‌رک و تازاریان چیشته، گه‌لیک به‌دنا و کران، تووشی گه‌لیک زیان و هورۆمی درنده‌بوون، چ له‌لایه‌ن که‌سانی تره‌وه، چ له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌ره‌واییه‌کانه‌وه... به‌لام کۆلیان نه‌دا و وره‌یان به‌رنه‌دا، تا قسه‌کانی خۆیان برده‌سه‌ر و ریز و خۆشه‌ویستی‌یان بو ئایینه‌که‌یان و کۆمه‌له‌کانیان و کرده‌وه‌کانی خۆیان له رووتییدا ده‌ست خۆیان خست.

هه‌رچه‌نده ئه‌وه نازانری که پێشبینی (نظرية)^(١) یه‌کانیان تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک راسته‌و تا چ راده‌یه‌ک بر ئه‌کا و تا چ ئه‌ندازه‌یه‌کیش به‌پاکی ئه‌میتیتته‌وه، که ئه‌وه له دوا‌رۆژدا ده‌رئه‌که‌وه‌ی، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئه‌م ئایینه‌ بوته‌وه هۆیه‌کی ئه‌وه‌ی که مرۆقی پێشکه‌وتوو تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره بایه‌خ به (ژبانی سروشتی) و (ته‌ندروستی) بدات.

له جلوبه‌رگه‌کانی خۆی که‌م بکاته‌وه بو سه‌ره‌ستی تیکه‌ل بوونی پیاو و ئافه‌ره‌تیش رێگا بدات بۆیه‌کا له جیگا گشتیه‌کانی زۆر شوینی جیهاندا ژن و پیاو ئه‌بینن به‌ به‌رگی مه‌له‌کرده‌وه، مه‌له ئه‌که‌ن، بچ ئه‌مه‌ی کاره‌ساتیکی نه‌نگ و زۆرداریی روو بدات له‌ناوباندا هه‌روه‌ها جلوبه‌رگی هه‌ردوو ره‌گه‌ز ئه‌بینن له سووک کردن و که‌م کردنه‌وه دان و، له‌ده‌رکه‌وتنی گه‌لیک ئه‌ندامانی له‌ش له شوینه گشتیه‌کاندا هه‌چ کاره‌ساتیکی ناپه‌سه‌ند روو نادات به‌واتایه‌کی تر ئه‌گه‌ر نه‌ته‌وه رابه‌ینری به رووتیه‌کی بی وه‌یه‌وه هه‌چ مه‌ترسییه‌ک له رووتی تیکه‌لی ناکری به‌لام ئه‌م راهاتنه بو نه‌ته‌وه‌یه‌ک پێک دی که زۆر پێشکه‌وتوو بچ، که تاک و ته‌راکانی بتوانن خۆیان بگرن و، په‌وشتی پاکی خۆیان رابگرن و، له ماف و سه‌ره‌ستی که‌سانی تریش ریز بگرن بیجگه له‌وه فه‌رمانه‌ره‌واییه‌کی وایش سه‌ره‌رستیان بکات که شاره‌زا و به‌کار و چاکه‌خوایی و بتوانن ئازادی و سه‌ره‌ستی و مافی تاک و ته‌رایانی نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌پاریزی.

زاناکانی (ئایینی رووتی) ئه‌لین: ئه‌م رووتیه‌ بو (ئابووری) و (ته‌ندروستی) و (کرده‌وه و په‌وشتی بلند) و (پێشکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی و مرۆقیه‌تی) زۆر که‌لکی هه‌یه.

ئه‌لین: به‌ره‌نگاری داوین پیسی ئه‌کات!...

که‌چی دوژمنه‌کانیان ئه‌لین: رووت بوونه‌وه‌ی ته‌واو له‌ناو کۆمه‌لدا، به‌ره‌و کرده‌وه و په‌وشتی خراب و کاره‌ساتی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ندمان ئه‌بات!. وه‌ک سه‌رنجیش ئه‌درا، کۆمۆنیسته‌کان پشتگیری ئه‌م ئایینه‌یان زۆر ئه‌کرد.

رۆژنامه و گو‌قاره‌کانیان له‌سه‌ریان ئه‌کرده‌وه کۆمۆنیسته‌کان ئه‌لین: (مرۆف له پێشدا رووت بووه پاشان فیتری جلوبه‌رگ بووه ئیستایش ئه‌بچ بگه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر رووتی ئه‌میش هه‌روه‌ک ئه‌وه وایه که زه‌ویی و سامان له پێشدا هی هه‌مووان بوون پاشان بوون به‌ هی که‌سان ئیستایش ئه‌بچ مرۆف وه‌ک سه‌ره‌تای خۆی لی بیتته‌وه، واتا سه‌ر له‌نووی زه‌ویی و سامان بکاته‌وه به‌ هی هه‌مووان!.)

(١) راستتر: تیۆریه‌کانیان.

هه‌ندئى له زاناکانىش ئەلپن: ئەوانەى ئايىنى^(١) پرووتىيان هه‌يه يان هه‌ز ئەکه‌ن جوانىي له‌شى خۆيان پيشانى که‌سانى تر بدن، يان هه‌ز ئەکه‌ن جوانى له‌شى که‌سانى تر بپين، ياخود هه‌ز به‌هه‌ردووکى ئەکه‌ن.

هه‌ندىکيشيان له‌و باوه‌ره‌دانين که‌ پرووتى ته‌واو، بتوانى چاره‌سه‌رى داوین پيسى بکات. چونکه‌ پرووتى په‌يوه‌ندى به‌جلوبه‌رگ و خۆ جوان کردنه‌وه هه‌يه، نه‌ک به‌ره‌وشت و خووه‌وه زانايانى تریش ئەلپن: جلوبه‌رگى زۆر له‌به‌رکردن و پرووتى ته‌واو، هه‌ردووکيان وه‌ک يه‌ک، بئى فه‌ر و خراپن، پياو و ژن ئەه‌رووژتین بۆ داوین پيسى.

له‌ راستىيدا مه‌شقى پرووتى هه‌ر بۆ ماوه‌يه‌کى چه‌ند کاتى ئەکرئ، بۆ هه‌موو ده‌م سه‌رناگرئ ئەگينا پيشتى له‌ش ئەستور و وشک و ره‌ق و ناشيرى لى دئ دوورنپيه‌ سه‌روشت له‌ جىگای جلوبه‌رگ سه‌رله‌نوئ ئەمه‌نده تووگيشمان پئى به‌خشيتيه‌وه که‌ وه‌ک درنده‌کانى لى ببیتيه‌وه ئەوساکه‌ سامانىکى جوانيمان له‌ده‌ست ئەچئ، که‌ جىگای پر ناكرتیه‌وه. ئەمه‌ راسته‌ که‌ منالى ساوا له‌ناو (كورده‌وارى) دا به‌رووت و قووتيه‌وه به‌ سوورپيته‌وه، که‌س توانجى تئى ناگرئ هه‌روه‌ها زۆرجارىش كوران و پياوانم ديووه له‌ناو سه‌رشۆرک (حمام) و جئى مه‌له‌کردنى گشتييدا خۆيان شتووه و مه‌له‌يان کردووه به‌ پرووتى ته‌واوه‌وه، بئى ئەمه‌ى له‌ناو خۆياندا ئەمه‌يان به‌ شتىکى نه‌نگ دانابئ ياخود کاره‌ساتىکى گه‌نديان لى قه‌ومايئ.

ته‌نانه‌ت ژنانيش - وه‌ک بۆيان گيرامه‌ته‌وه - له‌ناو سه‌ر شۆرکى گشتى و جئى مه‌له‌کردنى خۆياندا گوئى ناده‌نه‌ رووت بوونه‌وه‌ى ته‌واو، به‌که‌موکوپى دانپن.

به‌لام ره‌وشت و خووه مه‌ردانه‌که‌ى (كورده‌وار) مان و، ئايينه‌ پاکه‌که‌ى (ئيسلامه‌تى) مان، رى نادهن به‌تیکه‌ل بوونى پياو ژن به‌پرووتيه‌وه، ده‌س و ده‌م و چاو قاچ و قوئى لى ده‌رچئ، ئەمه‌ راسته‌ جلوبه‌رگى جوان زۆرتر پياو هان ئەدات بۆ بينىنى له‌شى ئافره‌ت، بۆ مه‌به‌سى لنگ بازى به‌لام بينىنى له‌ش و لارى جوانيش له‌و که‌متر پياو هان نادات بۆ مئى بازى و اتا هه‌ر ته‌نيا به‌رووت بوونه‌وه چاره‌ى داوین پيسى ناكرئ.

پاش ئەوه ئەگه‌ر مه‌به‌س ره‌گه‌ز بازى نه‌بئ و ته‌ندروستى بئى پاش و پيش چ جوانيه‌کى تىبايه‌ تا هى هه‌موو که‌س ده‌ربه‌کوه‌ئى ئەم دوو ئەندامه‌ چ هى پياويئ، چ هى ژن، داپۆشيان له‌ ده‌رخستيان چاکتره‌ له‌ سه‌ربه‌که‌وه بۆ پاراستيان. له‌ سه‌ربه‌کى تریشه‌وه بۆ

(١) ئايين: ليره‌دا مه‌به‌ست له‌ (مذهب= رتيازه).

شاردنه‌وه‌ى ناشيرىنى يان، چ جاي ئەوه‌ى که‌ زۆره‌ى پياو و ژن (پاش)ه (پيش) يان ناشيرينه‌. ئيتىر چ باشيه‌ک له‌وه‌دا هه‌يه که‌ ئەو پاش و پيشانه‌ بپن؟!

ئەو پاش و پيشانه‌يش که‌ جوانن، پياو و ژن بام زۆرىش بيانپن، هه‌ر کاتى کاتى خۆى هات، ئاره‌زوويان پيشان ئەه‌زوى ئيتىر بۆچ خۆمان هه‌ل بکيشين و بلتپن خۆمان پئى ئەگيرئ و، دواى ئالۆش و خرۆشى له‌ش و دلمان ناکه‌ويين؟! له‌ راستىيدا ره‌گه‌ز بازى و لنگ بازى له‌ناو ناچن هه‌ر ئەمپنه‌وه! که‌واته‌ چاکترين شت ئەوه‌تا، که‌ له‌ (پيش بينى پرووتى) هه‌ر ئەوه‌نده که‌لک وه‌رگيرن: که‌ بايه‌خ بده‌ين به‌ (وه‌رز) و (ژيانى سه‌روشتى) له‌ناو سه‌روشتدا و، له‌ (باى پاک) و (ئاوى سازگار) و (تيشكى رۆژ) يش که‌لک وه‌رگيرن. هه‌روه‌ها تا پيشمان ئەکرئ له‌ (جلوبه‌رگ)ى خۆ نوواندن و که‌ش و فش و نا پتوبست که‌م بکه‌ينه‌وه و سووکيان بکه‌ين. تا بارى (مه‌ردايه‌تى) و (تابورى) و (ته‌ندروستى) مان راست بکه‌ينه‌وه. به‌لام، ئەوه‌نده‌ى په‌يوه‌ندى به‌بىرواوه‌رى خۆمه‌وه هه‌يه، تىکدانى شيرازه‌ى ره‌وشت و خووى (كورده‌وارى) و (ئايىنى ئيسلام) به‌باش نازانم چونکه‌ هه‌روه‌ک له‌ سه‌ره‌وه پيشاندا، زيانى گشتى لى په‌يدا ئەبئ.

به‌ (پرووتى ته‌واو) وه‌، ژن و ميترد، ئەتوانن له‌ ژوورى تاييه‌تى خۆياندا مه‌شق بکه‌ن، چ له‌سه‌ر (وه‌رز)، چ له‌سه‌ر خۆدانه‌ به‌ر (تيشكى رۆژ) و (باى خاوين) و (ئاوى سازگار) به‌لام له‌ناو يانه‌ و کۆمه‌لانى بيگانده‌دا ئەو وه‌رز و خۆدانه‌ به‌ر رۆژ و باو مه‌له‌کردنه‌، وا باشتىر و جوانتر و خاويتره‌ که‌ به‌ (به‌رگى تاييه‌تى)ى خۆيانده‌وه بکرتن، که‌ هه‌ر هيج نه‌بئ، (پاش) و (پيش) داپۆشئ.

پيش ئەمه‌ى خوينده‌وارى خۆشه‌ويستى كورد، نووسراوه‌که‌ بخوتنپته‌وه، پتوبست بوو ئەم راستيانه‌ى بخه‌مه‌ پيش چاو نه‌وه‌ک به‌هه‌له‌دا بچئ.

مه‌به‌س له‌ پيشکه‌ش کردنى نووسراوه‌که‌، ئاگادارکردنى خوينده‌وارانى كورده‌ له‌ جووله‌ى شارستانپتى رۆژئاوا، بايه‌خ دان به‌ته‌ندروستى نه‌ک چاولپکه‌رىيان له‌ (پرووتى ته‌واو) دا که‌ پيچه‌وانه‌ى (ئايىنى ئيسلام) و (ره‌وشتى كورده‌وارى) مانه‌، که‌ بۆ ئيمه‌ که‌لکى نابئ و زيانپش ئەبه‌خشئ.

ئيتىر ئەمه‌نده‌ و ئەگه‌ر نووسراوه‌که‌ که‌لکىک به‌خوينده‌وارانى كورد ببه‌خشئ خۆم به‌ به‌ختيار ئەزانم.

بهشی یه گه م

خویندنگای رووناکى

پیش بینی (په روه رده کردنى سه ره ستانه) له ناو ئەلمانەکاندا بلاو بوو یوووه کۆمه لانی رووته کانی له ناو هه موو چینیکیاندا په ره ی سەندبوو ته نانه ت وای لی هاتبوو که هه ره له شاری (به رلین) دا به نه نیا، نزیکه ی سی هه وارگه ی کۆمه لانی رووته کان په یدا بوو له هه ره شوینیکی ئەلمانیا دا چاوت ئەگیرا، رووت ئەدی به ژن و پیاو و مناله وه، له ناو ده روه شتدا گه شتیان ئەکرد، خو شیبیان له تەندروستی خو یان ئەبینی، به با ی پک هه لمژین و تیشکی رۆژ وه رگرتن و وه رزشکردن و گه مه و یاری خا وینه وه رایان ئەوارد پر به ده م بانگیشیان ئەدا که رووتی ته واو، به رهنگاری داوین پیسی ئەکات و به دکرداری هه روه ها چاره ی له پری و لاوازی له شیش ئەکات!...

ئاخۆ ئەوانه راستیان ئەکرد؟

له پاش یه که م جار که گه رام به ناو کۆمه له رووته کانی شاری (درسدن) دا که بریتی بوون له چینی ده وه مه ند و ناوه راست، گه رامه وه فه ره نسه، به بیروبا وه ریکی پر نرخی ئەو رووتانه وه.

که به لای که مه وه ئەوه نده چوو بوو به میتشکما که رووتی بریتی نیبه له په رده یه ک، داوین پیسی دا پۆشی، به لکو رهنج و تیکۆشانیکی بی باکانه یه بو بلاو کردنه وه ی کرده وه ی بلند و داوین پاکى، به لام له ریگا یه کی تره وه که ئەویش لابر دنی شه رم کردنی درۆیه که ئەمه سه دان ساله زال بووه به سه ر مرۆقایه تیدا، هه روه ها نامۆگاریه کیشه بو گه رانه وه بو ژبانی سروشتانه ی پیشوومان، که پرپه تی له با ی پاک و تیشکی رۆژ، که چاره ی کزی و لاوازی له شیش و دل و ده روونیش ئەکەن.

که ئەم بیروبا وه رپم له فه ره نسه دا بلاو کرده وه، هه روه ک چاوه روانیم ئەکرد، زۆر که س به رپه رچی دامه وه.

گو تیان: ئاسان نیبه، په وشتیکی هه زاران ساله یی به ملیۆنان که س لابی ری. ئەوه شیبیان گو ت: که زۆریه ی مرۆقایه تی (رووتی) یان به لاوه خو ش نیبه و به رهنگاری ئەکەن.

له به ره وه ئەمه جار هه ییش چوومه وه ئەلمانیا، بو ئەمه ی چند هه فته یه ک له ناو هه وارگه کانی ئەو کۆمه له رووتانه ی هه ژارانه دا رابویرم. وا هه رچیم دیوه له وئ، بو خوینده وارانئ ئەگیرمه وه:

له وه پیش له لایه ن پزیشک (ولته ر فرنزل) وه بانگ کرابووم بو بینی (خویندنگای رووناکى) که خو ی کاروباری هه ل ئەسوورینی خویندنگاکه، بی هاوتایه، رووتی فی ری شاگرد ه کانی ئەکات پر له مامۆستایان و شاگردان رووتی و وانای رووت ئەخوین ئنجا که بو جاری دووه م چوومه وه ناو رووته کانی ئەلمانیا، بریارمدا له پیشدا ئەو خویندنگایه ببینم له به ره وه به سواری شه مه نده فه ر چووم بو (ئه له رج) بو (ده رد جنزورف)، بو ئەمه ی پزیشکه که له وئوه بمات بو خویندنگاکه ی خو ی.

له (ده رد جنزورف) دا چند گه شتوگوزار که ریک^(۱) له گه لما دابه زین هه مو یان سئ که س بوون: دوو جووتیار و سه ربا زیک له به ره وه پزیشکه که به ئاسایی منی ناسییه وه هه رچه نده له وه پیش نه یشی دیبووم پزیشکه که هاتبووه ئیستگه که به به رگی خو شتنه وه، بستیک نه بی هه مو له شی رووت بوو پیلا وه کانی شی کراوه بوون.

پزیشک (فرنزل) م وا هاته پیش چا و که پیاویکی له ش بچووکی به سام بووه ریشیکی بچووکی ره شی پیوه بوو له شیشی به گه رمیی تیشکی رۆژ بو ره له گه رابوو لاویکی قژ زه ردیشی له گه لدا بوو به رگه که ی وه ک هی خو ی بوو.

پزیشکه که لاوه که ی پی ناسیم، گو تی ئەمه مامۆستایه کی خویندنگاکه مه.

رۆژ گه یشتبووه چی شته نگا و تیشکه کانی زۆر به تیین بوون له به ره وه، هه رچه نده ریگا که مان خو ش و جوان بوو، به پیی رۆیشتنه که مان ماندووی کردبووین.

خانه خو ی که م، له ریگادا قسه ی بو ئەکردم له بابته په میانگاکه یه وه، ئەیگوت: خویندنگاکه ی منیش وه ک هه مو خویندنگا بلند ه کانی ئەلمانیا له لایه ن فه رمان ره واییه وه په سه ند کراوه به لام ماوه یان نه داومئ که منالانی ته مه ن که متر له پینج سالی رابگرم.

لیم پرسى: چند مامۆستات له لایه؟

گو تی: بیجگه له خو م، سیان به لام من هه مو دهم لیته دا نامینمه وه چونکه له یه کئ له زانستگاکانی به رلیندا به شاگردان ئەخوینم له به ره وه هه ر پشوو ی هاوینه که م بو ئەمینیته وه که لیته بيم جا هه رکاتیک خویندنگاکه م ئەوه نده گه شه ی کرد که دلّم ئەیه وئ، ئیتر من له زانستگا نامینمه وه، هه مو کاتیکم بو ئەم خویندنگایه ته رخان ئەکه م هه روه ها به ته نشت شاگرد هه مو ده مییه کانی شه وه، زۆر که سی تر دین، بو ماوه یه کی کورت له گه لماندا ئەمیننه وه، خو شی له با ی سازگار و رووتی ئەبین.

(۱) راستر: چند گه شتیاریک.

نزیکه ی کاتیکی ته و او رویشترین، تا گه یشتیینه ساختمانی خویندنگاکه که چوینه ناوه وه، جوانی جیگاکه دلّی کیش کردم بریتی بوو له باخچه یه کی گه وره و فراوان که پرپوو له داری گه وره گه وره و بلند دوو خانووچکه شی تیا بوو.

له بن داره کانداهه ندی منالی کور و کچم چاوپیکه وت، به پرووتی، به برتیشکی روژه وه گه مه و یاری ائه کرد.

کچیکه بچکوله ی نو سالی به برده ماندا تیپه ری، پالی ئه نا به گالیسکه یه کی بچکولانه وه که بوو که کی خوی تیا دا نابوو و دیاروو بیرو باوه ری بوو که کی له هی خوی نه ئه کرد چونکه خوی رووت بوو، به لام بوو که کی پوخته بوو پزیشکه که به دهم کچه که وه پیکه نی کچه که زه رده خه نه یه کی بو کرد پزیشکه که پتی گوت: دهی وهره بهم میوانه تازه یه مان بلّی: خووش هاتی، کچه بچکوله که، لیم نریک بووه وه به بی دنگیسه که وه دهستی بو درتیرکردم منیش دهسته که ییم خسته ناو دهسته کانه وه پاشان به ره للام کرد بچیته وه به لای گه مه که کی خوی وه.

پزیشکه که بردمیه یه کیک له دوو خانوو که وه.

چوینه نووسینگایه کی بچوو که وه، له سهر یه کیک له دیواره کانی نه خشه یه کی گه وره ی ئه لمانیا هه لواسرابوو.

گه لیک نیشانه ی بچوو ک بچوو کی سووری له سهر کرابوو پزیشکه که په نجه ی بو راکیشان، گوتی: ئه وانه هه موو ناوچه کانی رووته کانی ئه لمانیان هه روک چاوت پیمان ئه که وی زورن، به لام تا دین زورتر ئه بن.

له درزی ده رگایه کی کراوه وه چاوم به چیشته خانه یه ک که وت، چه ند کچیکه شه نگوشوی تیا بوو، خه ریکی چیشته لیمان بوون، به بهرگی خوشتنه وه له وه زور سهرم سورما چونکه وه هام چاوه روان ئه کرد که هه رکه سیک له ویدا بیینم رووت بی که چی کچه کانم به بهرگه وه ئه دیی بام بهرگه که یشیان که م بووی له گه ل ئه وه یشا قسه ی دلّی خوم بو پزیشکه که نه کرد.

پاش ئه وه کابرای پزیشک بردمیه ژوو رتکی بچوو که وه که لویه له کانی پاک و خاوتین بوون ماوه ی دامنه که هه ندی ماندووی خوم به سه سینه وه پاشان به جیی هیشتم و ناوونیشانی خوی و شوینه که کی خوی پیشان دام، تا هه ر کاتی ویستم بیدوزمه وه.

پاش ئه وه کچیک له بهرگی خوشتندا هاته پیشه وه، ئا وو په شته مالی بو هینا بووم، که مایه وه سهر خوم، دهستم کرد به شتی سهرم و له بهر خوشمه وه ئه م گوت: ئه مه تا رووتی؟

وا دیاره ئه وان بو ئه وه یان هیناومه ته ئیره که منالی رووت بیینم ئه مه ییش شتیکی سه یرنییه!

له راستییدا، منالانی رووتم زور چاوپیکه وت، چ له ناوه راستی شاری (هیمبورگ) دا چ له یه کیک له سه یرانگاکانیا.

به لام وام هاته پیش چاوم که بولّه به کاری من نایه ت له بهرئه وه بی دهنگ بووم و خوم گه یانده پزیشکه که ته ماشام کرد له گه ل یه کیک له ماموستا کانی خویندنگاکه یدا یه.

ئه م ماموستایه هه ر پاش و پیشی خوی داپوشیبوو له دلّی خومدا گوتم هه رچی که بی ئه مه له وانی تر باشتره.

پزیشکه که پتی گوتم ئه گه ر ئه توانیت تویش خووت رووت بکه ره وه وه ک ئه وان بهرگی خوشتن له بهر بکه بیانوم بو هینا یه وه که بووخچه که کی جلویه رگه کانم له نیستگه که به جی هیشته وه، ده رپیم له گه ل خوم نه هینا وه بو مه له کردن پزیشکه که گوتی من ده رپییته کت بو په یدا ئه که م.

پیم گوت: سوپاست ئه که م، ئه مه وی و امینمه وه به لام کابرا له کولم نه بووه وه، تا خستمیه سهر قسه که کی خوی ئنجا بردمیه ژوو رتکی تاییه تییه وه، ده رپییته کی بو هینام و پتی گوتم که خوم رووت بکه مه وه.

له پاش تاویک منیش وه ک خانه خوییه کانم لینه ات.

ته نیا ده رپیی خوشتنم له بهر دا بوو پیتلا وه کانیشم کراوه بوون.

پزیشکه که گوتی: بام ئیتر برۆین بو (زه ویی رووناک) تاویک له سهرم بوسته، تا کات ژمیتره که م و هه ندی که لویه لی ترم ئه هینم.

که گه راپیه وه پیکه وه له خویندنگاکه چوینه ده ره وه هاو ریکه م پتی گوتم: (زه ویی رووناک) له خویندنگاکه مان جوئی بوته وه ئه بی به ناو گونده که دا برۆین تا ئه گه بنی.

بو یه کا ئه وه ده رپییته مان له بی کردووه چونکه که گه یشتیینه ئه وی، ئه بی ته و او رووت و قووت بیینه وه، چاره نییه.

پیم گوت: به زوره؟

پزیشکه که به ته وسپیکه وه زه رده خه نه ی کرد، به لام وه رامی نه دایه وه ماوه یه کی باش رویشترین ئنجا گه یشتینه جیگاکه، که بریتی بوو له زه وییه کی فراوان که هه ر چوارلای به ته ل ته نرابوو.

له سهر دهرگاكي به نووسينيكي گه وره هم نووسرابوو، (زه ويى رووناكى بى پى داني پزيشك فرتل كه س ناچيته ناوى).

له دهرگاكه و چوونه ژووره و تۆزىكى پى چوو پزيشكه كه لاي لى كردمه وه و گوتى: پيوسته ببينه نمونه يه كى باش بو كه سانى تر.

پاشان دهرپيكيه ي داكند و هموو له شى رووت دهركه وت.

كابرا به چاويكى پرواتاو سه يرى كردم تيگه يشتم مه به ستي چيبه بى چهندو چوون منيش دهرپيكم داكند به لام پيلاوه كانان دانه كند نه وهك درك و دال قاچمان بريندار بكات پزيشكه كه پيشم كه وت به رووتى، پى نووس و كاتژميره كه ي به ده ستي چه پيه وه، ده سه سره كه يشى به ده ستي راستيه وه گرتبوو.

له دواى كابراوه روييشتم، دهرپيكيه يشم به ده سته وه گرتبوو، ههر دوو كمان به (زه ويى رووناكى) دا نه رويشتين، بو دانيشتووه كانى نه گه راي پزيشكه كه يش هه رجييه كمان چاوپيكه وت بو لى ليك نه دامه وه به لام من هيچم لى تو مارنه كرد چونكه به لاي منه وه زورگران بوو كه له جلو به رگى بابه ئادم دابم و رۆژنامه گه ريبش بنويتيم.

زه وييه كه برى بو له دارستانىكى چروپر له گه لا، كه رويشك و سموره و گه ليك گيانله به رى نيچيرى ترى تيا بوو، بى باكانه نه هاتن به لامانه وه، نزيك نه بوونه وه نه ويش له به ره وه بوو، ههروه كو پزيشكه كه پى گوتم، كه دانيشتووانى شارى رووناكى گزوكيا خوربوون، توخنى گوشتى گيانله به ران نه نه كه وتن.

له وكات دا به وه رس بو نيكيه وه له پزيشكه كه م پرسى: ناخو ماريش ليره دا هه يه؟

پزيشكه كه گوتى: به لى!...

به ترسيكه وه قيژاندم پاشان پزيشكه كه گوتى:

به لام ئيمه زوربانان كوشتووه.

له گه ل نه وه شا سامه كه م هه ر به رى نه نه دام هه روا مامه وه به بى سره وتييه وه، چونكه به شتيكى زور ناخوشم نه زانى كه هم به هه شته ي سه ر زه ميينه ماري تيا بمينيته وه.

به م جوړه، كه نه رويشتم ترسيكم له دلا هه بوو، له مار، له به ره وه ويش هيواش هيواش نه رويشتم، نه م نه ويست پى بنيم به و گوله جوانانه دا كه رووى زه ميينه كه ي رازاندبووه وه.

له پر پزيشكه كه ده ستي كرد به هه را كردن، هاواري نه كرد له ده ست هه ننگ منيش به دواى نه ودا ده ستم كرد به هه را كردن، چونكه پوره هه نكيك به دوامانه وه بوو.

به لام باش بوو، له كو ل ئيمه بووه وه، به رتيگايه كى تر دا رويشت. به م جوړه ئيمه يش رزگارمان بوو له ده ستي و وازيشمان هينا له هه را كردن.

له و په رى سه يرانگا كه وه كه وتينه سه ر بلندا ييه ك، سه ر كه وتينه سه رى له ويوه سه يرى هم لاو نه ولاى خو م نه كرد.

چاونه ندازه كه ي رازاوه بوو، دلى پياوى كيش نه كرد.

بى دهنكى هه موو لايه كى داگير كردبوو چاويش هه تا بر بكات له ئاسمان و ناو و سه وزايى به ولاوه هيچى ترى نه نه ييني.

پزيشكه كه گوتى: وهك نه يينين، زه وييه كه فراوانه، وادياره رووته كانيش هه ريه كه به لايه كيا بلا بوونه ته وه، بو يه كا چاومان پييان ناكه وي.

دوايى، له كو مه ليك رووت نزيك بووينه وه، ژن و پياو منالى تيا بوو كه خو م دى به رووتى له ناو نه وانده دا، كه ميك شه رمنى داگيرتم وهك به بيرمدا نه هات كه رووتيه كه م به شووره ييه ك دائه نيم و هه ست پى نه كه م، وا دهرنه چوو. واده ره كه وي كه پياو به ئاسانى رادى به رووتيه وه، نه وه نده گراني نايه ته رى.

كچيكي جوانى شوخوشه ننگ به ده ممه وه پيكيه نى تاويك تيم ورد بووه وه شه رم گرتمى بى نه وه ي ئاره زوو بكه م، ده ستم له خو به وه دريژبوو و به دهرپيكم ناوگه لى خو م دا پوشي به لام زو هوشم هاته وه به رخوم، له كرده وه ي خو م شه رمه زار بووم و په شيمان بوومه وه و ده ستم له سه ر ناو گه لم لا برد.

به ته نشت كچه كه يشه وه، خيزانىكى دايك و باوكى و چند منالتيكى بچووك له سه ر زه وييه كه دانيشتوون، خو بان دابووه به ر رۆژ، به بى دهنگيه كه وه بو نه خوشه كه ي دارستانه كه يان هه ل نه مژبى مناله كانى راسته و راست سه يران نه كردم، به لام رووتيه كه ي منيان به شتيكى سه ير نه نه هاته به رچاو.

پزيشكه كه لاي نه وانده دانيشته سه ر زه وي منيش وهك نه و دانيشتم كه ته ماشام كرد پزيشكه كه پيلاوه كه ي داكند و جروجانه وه رتيكى پى كوشت كه هه راسانى كردبوو پاش نه وه گفتوگو هاته پيشه وه له بابته گه ليك شته وه وهك زانست و راستى په رستى و شه رو شوپر.

گه وده ي خيزانه كه گوتى: شه ر هه روهك هيچوو بووچه درنده ييشى زورتيا به پروايشم وايه كه نه وانده ي مرۆف هان نه دهن بو كوشتنى براى خو ي، پياو كوژ و تاوانبارن هه ل نه گرن

هه‌موو سزایه‌کی خراپ بدرتین جیهانیش له‌سه‌ر هه‌چ شتی‌ک دانه‌ماکاوه له‌سه‌ر خوتندن‌گایانی وه‌ک خوتندن‌گای پزشکی (فرنزل) نه‌بێ، که منال فیری ژبانی راسته‌قینه نه‌کات و دل و ده‌روونیشیان پر نه‌کات له‌خۆشه‌ویستی ناشتی و ئاساییش و، له‌قینی شه‌رووشۆر و کوشتار.

به‌شی دووه‌م

زه‌ماوه‌ندیکی سپر له‌هه‌له‌په‌رکی

هه‌ندی‌ک دانیشتیین له‌وێ، گفتوگوومان له‌گه‌ل ئه‌و خه‌زانه‌ رووته‌کرد دوا‌ی پزشکی‌که‌که‌ پیتلاوه‌کانی خۆی له‌ پێ کردووه‌سه‌سپ و ده‌ره‌په‌که‌یشی هه‌ل گرت و هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ، گوتی هه‌سته‌ بام برۆین، گه‌رانه‌که‌ی خۆمان ته‌واو بکه‌ین، به‌ (زه‌ویی رووناکی) دا. منیش هه‌ستامه‌ سه‌رپێ و خه‌زانه‌که‌مان به‌جێ هه‌شت.

ئه‌وان هه‌ر سه‌یری منیان نه‌کرد مه‌به‌ستم له‌ وشه‌ی (سه‌یرکردن) ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر له‌ته‌وقه‌سه‌رمه‌وه‌ تا که‌له‌ مووسی پیم، لێی ورد نه‌بوونه‌وه‌.

چاوتی برینی ئه‌وانه‌ تووتی‌ک شه‌رمه‌زاری کردم منیش رام کرد به‌دوا‌ی پزشکی‌که‌که‌دا، بۆ ئه‌مه‌ی له‌و سه‌یرکردانه‌ رزگارم بپێ به‌لام هه‌شتا ئه‌وه‌نده‌ نه‌رۆیشته‌بووین، که‌ شتیکی وا روویدا، جارتیکی تریش ته‌ریقی کردمه‌وه‌ چونکه‌ به‌لای کچیکی رووتا تپه‌رین، له‌ناو جۆلانه‌به‌که‌دا دیبلانیتی نه‌کرد.

کچه‌که‌ به‌بێ ده‌نگی و مه‌ندییه‌که‌وه‌ تیم ورد نه‌بووه‌وه‌ منیش هه‌چم پێ نه‌ما ئه‌وه‌نه‌بێ، که‌ وه‌ک خۆی سه‌یری نه‌کردم، منیش به‌بێ ده‌نگی و مه‌ندییه‌که‌وه‌ سه‌یری نه‌و بکه‌م.

ئه‌ویشمان به‌جێ هه‌شت و ملمان نا به‌رپێ خۆمانه‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ گه‌یشته‌ینه‌ جیگایه‌کی کراوه‌، له‌ناو داوه‌کاندا، زه‌وییه‌که‌ی چیمه‌ن دا‌یپۆش‌سیبوو ئافره‌تییکی قه‌له‌وه‌ له‌ناویا پاکشابوو، پشته‌پان و پۆره‌ قه‌له‌وه‌که‌ی خۆی ئه‌دایه‌ به‌ر رۆژ.

ئه‌ویشمان به‌جێ هه‌شت و رۆیشته‌ین به‌رپێگای خۆماندا پاشان هاتینه‌ ناو زنجیکی بچوکه‌وه‌، که‌ بێ ده‌رگا بوو له‌ناویا ته‌ختییکی ره‌ق و ته‌ق دانرابوو پزشکی‌که‌که‌ ئه‌وه‌ی بۆ روون کردمه‌وه‌ گوتی: ئه‌وه‌یش په‌نایه‌که‌، هه‌ندی له‌ رووته‌کان شه‌وی تیا رۆژ نه‌که‌نه‌وه‌، کاتێ که‌ بیانه‌وێ له‌ (زه‌ویی رووناکی) دا میننه‌وه‌ رووته‌کان خۆیان دروستیان کردووه‌ له‌ داری ناو دارستانه‌که‌ له‌ زه‌وییه‌که‌دا گه‌لیک کۆلیتی تری تیا به‌ له‌م لاو له‌ولایدا

بلا‌بووته‌وه‌ هه‌روه‌ک چاوت پێی نه‌که‌وێ، له‌ زه‌وییه‌که‌دا هه‌موو باه‌تییکی سه‌روه‌ت ده‌ست نه‌که‌وێت، ته‌نیا ناو نه‌بێ ته‌گه‌ر هاتوو رووته‌کان ویستیان مه‌له‌ بکه‌ن، یان خۆبا بشۆن، نه‌بێ له‌به‌ر ناو چوار کیلۆمه‌تره‌ به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی پێ ناچێ که‌ زال ئه‌بیین به‌سه‌ر ئه‌م گیروگرفته‌ماندا چونکه‌ وا به‌ده‌ستمانه‌وه‌به‌ چاله‌ ناویکی گه‌وره‌ دروست نه‌که‌ین.

پاشان پزشکی (فرنزل) ته‌ماشای کات ژمیره‌که‌ی خۆی کرد و گوتی: کات ئیستا یانزه‌یه‌ نیوکاتمان ماوه‌ بۆ نان خواردن که‌واته‌ پیتویسته‌ به‌گورجی برۆین به‌رپوه‌، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ کاتی خۆیدا بگه‌ینه‌ خوتندن‌گاکه‌.

پزیشکه‌که‌ به‌بێ ده‌نگی‌که‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌رۆیشتن منیش له‌ دوا‌یه‌وه‌ بووم، هه‌رچه‌نده‌ جار به‌جار لقی دره‌ختی‌ک به‌له‌شما ئه‌چوو، ئه‌پرووشاند یاخود خونی لێ نه‌پژاند، به‌لام له‌ دلا هه‌ستم به‌خۆشیی و شادمانیی که‌ کرد.

من له‌و زینده‌ خه‌وانه‌دا بووم، له‌ پر هاو‌رپه‌که‌م راییه‌راندم.

گوتی: ئیستا که‌ له‌ (زه‌ویی رووناکی) ده‌رچووین.

وا چاکه‌ تویش ده‌رپه‌که‌ت له‌به‌رکه‌ینه‌وه‌ نه‌وه‌ک هه‌ندی جووتیار پیمان بگه‌ن.

بێ ئه‌وه‌ی ناگام لێی بێ، هاو‌رپه‌که‌م ده‌رپه‌که‌ی خۆی له‌به‌رکردبووه‌وه‌ له‌وکاته‌دا چاوم به‌ئافره‌تییکی جووتیار که‌وت نوشتابوووه‌ به‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا له‌ نزیک ئیمه‌وه‌ گوتی ئه‌چینی به‌په‌له‌ ده‌رپه‌که‌م له‌ پێ کرده‌وه‌.

که‌ به‌لای ئه‌و ئافره‌ته‌ جووتیاره‌دا تپه‌رپووین، پزیشکه‌که‌ وه‌ستاو پێی گوت: خانمه‌که‌م، تکات لێ نه‌که‌م که‌ چاوپۆشیی له‌ هه‌ندی شاگرده‌کانم ته‌گه‌ر به‌هه‌له‌ به‌ناو زه‌وییه‌که‌تا تپه‌رین.

ئافره‌ته‌ جووتیاره‌که‌یش به‌روویه‌کی خۆشه‌وه‌ پێی گوت: پزشکی گه‌وره‌م، ئه‌وه‌ شتیکی گزنگ نییه‌ من تکا له‌تو نه‌که‌م که‌ بمان به‌خشیت ته‌گه‌ر چووینه‌ ناو دارستانه‌که‌ته‌وه‌ هه‌ندی گولمان چنی.

پاشان به‌رپێگای خۆمانه‌وه‌ رۆیشته‌ین، پزیشکه‌که‌یش گوتی: هه‌روه‌ک چاوت پێ نه‌که‌وێ دراوسێکاتمان سه‌ربه‌ستیمان لێ نابه‌نه‌ به‌ست^(١)، ریشمان ئه‌ده‌ن که‌ به‌ناو زه‌وییه‌کانیاندا تپه‌ره‌ بکه‌ین.

(١) یان: سه‌ربه‌ستیمان لێ زه‌وت ناکه‌ن.

نه‌ونده‌ی نه‌مابوو بگه‌بینه دهره‌زادی خویندن‌گا که زه‌نگی ناشتا‌کردنی لئی دا چاوم که‌وت به هه‌ندی‌ک منالئی پروت له‌م په‌ر و له‌وپه‌ری دارستانه‌که‌وه هه‌لّ نه‌به‌زبینه‌وه و دائه‌به‌زبینه‌وه، رایان نه‌کرد بۆ ژووری نان خواردن له‌ دوا‌ی نه‌وانیشسه‌وه باوک و دایک و مامۆستا‌کانیان نه‌هاتن، که ژماره‌ی هه‌موویان خوئی نه‌دا له‌ چل که‌س.

پزیشکه‌که منی پیتشکه‌ش کردن و گوتی:

ئه‌مه یه‌که‌م فهره‌نسییه‌که که خویندن‌گا‌که‌مان ببینی هیوام وایه که هی تربشی له‌دوابی.

پاش نه‌وه دانیشترین نان بخوین له‌ ژووره‌که‌دا دوو میزی گه‌وره دائرا‌بوون تامانی گه‌وره گه‌وره‌یان له‌سه‌ر دائرا‌بوو که پرپوون له‌ هه‌موو جووره سه‌وزه‌وات و میوه‌هاتتیک به‌لام نه‌گۆشتم تبادیین، نه‌نان.

چونکه هه‌روه‌کو له‌وه پیتش پیتشانم دا، پزیشک له‌ گۆگیا خویره‌کانه.

منیش هه‌رچیم نه‌خرایه به‌رده‌ست له‌و خوژشته سروشتیانه به‌ناره‌زوویه‌کی بی نه‌ندازه‌وه نه‌مخوارد لنگی که‌چه پروته جوانه‌کان په‌کیان نه‌ئه‌خستم له‌ خواردن له‌و خوژشته‌انه خوژییه‌کی وام نه‌چیتش که هه‌رگیز له‌ چاکترین چیتخانه‌ی (پاریس) دا نه‌م چیتستبوو وا دهرته‌که‌وئ هیچ شتتیک ناگاته پروت بوونه‌وه، له‌ بزواندنی ناره‌زووی خواردندا.

هه‌موو که‌س له‌ به‌زمو خوئی دابوو قسه‌ی نه‌سته‌ق و گه‌مه و پیتکه‌نپن له‌ هۆله‌که‌دا ده‌نگی نه‌دایه‌وه هیچ خه‌می نه‌ووم نه‌بوو که شووشه مه‌به‌کی باشم پت نه‌بوو.

له‌ته‌نشته‌وه پزیشکه‌که دانیشتبوو به‌ فهره‌نسی قسه‌ی له‌گه‌لّ نه‌کردم به‌لام نه‌ونده به‌ په‌له‌په‌ل قسه‌ی نه‌کرد، پیم نه‌ئه‌کرا وهرامی بده‌مه‌وه ره‌نگه‌ خوارده‌مه‌نییه‌که‌یش که‌ده‌می داگیرکردبوو، بووبی به‌هۆی نه‌وه که وهرامی نه‌وم بۆ نه‌دریتنه‌وه.

له‌پاش نان خواردن له‌ ژووری خویندن‌دا دانیشترین پزیشکه‌که چوو هه‌ر میزه‌که‌ی خوئی به‌ به‌رگی مه‌له‌کردنه‌وه کارگرتی خویندن‌گای پروناکی، له‌ هه‌موو سووچتکی جیهانه‌وه نامه‌ی بۆ هاتبوو هه‌ندی‌کی پشت گرتنی تبابوو هه‌ندی‌کیشی به‌ره‌نگاریی کردن ده‌ستی کرد به‌خویندنه‌وه‌ی هه‌ندی‌کیان.

نامه‌یه‌کیانی له‌ راستی په‌رستتکی ئینگلیزه‌وه بۆ هاتبوو، پرپوو له‌سه‌رسوورمان و پشت گییری، به‌لئینی دابوو به‌وه که به‌و زووانه سه‌ری لئی بدات. نامه‌یه‌کی تربشی له‌ زانایه‌کی سروشتی (پۆله‌نده) وه بۆ هاتبوو، توانجی تی گرتبوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که وینه‌ی بی باکانه‌ی

بلا‌و‌کردبووه‌وه له‌ گۆفاری (سوما) ی پروتا گوتبووی: (نابئی نه‌وه‌ت له‌بیر بچیتنه‌وه که ئیمه له‌ ره‌گه‌زی سپیین، نه‌ک له‌ قوله‌ره‌شه‌کانی نه‌فریکای درنده) هه‌ره‌شه‌یشی کردبوو، که نه‌گه‌ر له‌وه دوا وینه‌ی وه‌ک نه‌و وینه‌ پروتانه له‌ گۆفاره‌که‌یدا بلا‌وبکاته‌وه، ئیتر سالانه‌ی بۆ نانیری. نه‌و نامه‌یه‌ پزیشکه‌که‌ی هینایه پیتکه‌نپن گوتی: (هه‌روه‌ک نه‌بینی، به‌ته‌نشت نامه‌ی پشتگیریه‌وه، نامه‌ی که‌موکووری لئی گرتن و توانج و پلار تی گرتن و هه‌ره‌شه‌بشم بۆ دئی که‌س نییه له‌م جیهانه‌دا دلئی هه‌موو که‌سیتی پت رابگیری.)

له‌وکاته‌دا که‌چتکی سیانزه ساله به‌ژووری خویندن‌دا تپیه‌ری، ده‌ریتی مه‌له‌کردنی له‌ پت دابوو پزیشک که به‌گرژییه‌که‌وه سه‌یری کرد و پتی گوت: (جووترو، نه‌مه چیه‌ له‌به‌رت کردوه! پرۆ هه‌ر ئیسته‌ ده‌ریتکه‌ت دا‌که‌نه‌!).

که‌چه‌که ده‌موده‌ست فهرمانه‌که‌ی پزیشکه‌که‌ی جیه‌جی‌کرد، هه‌روه‌ک تاوانیکی کردبی وای لئی هات، ته‌ریبق بووه‌وه.

چومه پینشه‌وه بۆ نه‌مه‌ی سه‌یری نووسراو و په‌راوی شاگرده‌کان بکه‌م، تا بزائم چیی نه‌خوین پزیشکه‌که‌ گوتی: (نه‌گه‌ر نه‌م کاته نه‌بوايه، به‌چاوی خوئی نه‌تبینی که‌چی نه‌لئینه‌وه به‌لام هه‌روه‌کو خوئی چاوت پت نه‌که‌وئ، ئیمه ئیسته له‌ پشوداین)

پیم گوت: (له‌ به‌رامبه‌ر پت خویندن و نوستندا چه‌ندیان لئی نه‌سینی؟)

گوتی: (۱۲۵ مارک، «نزیکه‌ی دوانزه دینار») که نرخ‌ی نوستن و خواردن و نووسراو و به‌رگ و خویندنیش نه‌گریتنه‌وه).

لیم پرسیی: (به‌رگیش؟)

پتی گوتم: (مه‌به‌سم به‌رگی مه‌له‌کردن و پیتلاوه بیجگه له‌وه هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و پارویه، نه‌یانبه‌ین بۆ خا‌که‌کانی بیگانه‌یش وه‌ک (دانیمارک) که له‌م دوا‌یه‌دا چوین.)

لیم پرسیی: (دیسانه‌وه به‌پرووتی؟)

به‌زه‌رده خه‌نه‌یه‌که‌وه وهرامی دامه‌وه: (نه‌ء چونکه په‌روه‌ده‌کردنی سه‌ره‌ستانه هیتشتا له‌ خا‌که‌کانی بیگاناندا به‌نه‌ندازه‌یه‌کی وا بلا‌ونه‌بوته‌وه که‌ماوه بدن شتی وا بکه‌ین!).

گورج و گۆلانه گه‌رائیکمان کرد به‌ناو نه‌و باخچه‌یه‌دا که خویندن‌گا‌که‌ی له‌ناودایه ده‌سته‌یه‌ک له‌ منالانی پروتم دی، له‌ژیر سیبه‌ری دره‌ختیکا چیرۆکی (رۆبسنۆنی سویری) یان لاسایی نه‌کرده‌وه.

لەم لاو لەو لایشدا، لەبن دارەکاندا چەند مێز و کورسییەکی رەق و تەقم دی پزیشکە که پیتی گوتم ئەوانە بووئەکان بەرووتی لەسەریان دانه‌نیشن، گفتوگۆ لەگەڵ سروشت ئەکەن و هۆنراوە‌یش دانه‌نین. لایەکی باخچە‌کە‌یش کرابوو بەسە‌زە‌وات و مەیی‌و‌هات، دانیش‌توانی شاری رووناکێ چاندبوویان، بۆ ئەمە‌ی بیانکەن بە‌خۆ‌رشت بۆ‌ خۆیان.

کە لە سە‌یرکردنی باخچە‌کە‌ بووینە‌وه، سە‌ر‌ئ‌یک‌یان لە ژوورە‌کانی ناو خۆ‌ت‌ئ‌ند‌نگا‌کە‌دا کە‌لوپە‌لیان کە‌م تیا دانرابوو لەگە‌ڵ ئە‌وه‌شا با‌ه‌ت‌ی سە‌ر‌ه‌وت‌ی تە‌وا‌و تیا‌بوو کە‌ بە‌کە‌ڵک بوون بۆ‌ تە‌ند‌روستی، چونکە‌ پ‌ر‌ی‌وون لە‌ بای پاک و رۆ‌شنایی رۆ‌ژ.

لە‌گە‌ڵ ئە‌مه‌یشا کە‌ پزیشک (فرنزل) بە‌ر‌ه‌و س‌ر‌وشت ئە‌گە‌ر‌پ‌ایە‌وه، ه‌ی‌چ کات‌ی د‌و‌ژ‌م‌نی شار‌ستان‌ی‌تی و پ‌ی‌ش‌کە‌وت‌ن نە‌بوو لە‌ ژووری نووس‌ین‌یا تە‌لە‌ف‌ۆ‌ن‌ی‌ک دانرابوو لە‌ ژوورە‌کانی خۆ‌ت‌ئ‌ند‌نگا‌کە‌یش‌یا چ‌رای ئە‌لە‌ک‌تر‌ی‌ک هە‌ل‌و‌اس‌رابوون!

لە‌ کات‌ی س‌ی‌یە‌می پ‌ن‌ش نی‌وه رۆ‌ژ‌دا گە‌ر‌پ‌ای‌نە‌وه بۆ‌ زە‌وی‌ی رووناک‌ی) بە‌هۆ‌ی ئە‌وه‌وه گە‌ر‌پ‌ای‌نە‌وه بۆ‌ رووت‌ی تە‌وا‌و و س‌ور‌وشت و جوان‌ی و ز‌رن‌گ‌ی‌یە‌کە‌ی وام ئە‌ه‌اتە‌ پ‌ن‌ش چ‌او کە‌ دانیش‌توان‌ی خۆ‌ت‌ئ‌ند‌نگا‌ی رووناک‌ی هەر ئە‌وه‌ندە ئە‌زانن یاری و گە‌مە‌ بکە‌ن و دەر‌پ‌یتی مە‌لە‌کردن دابکە‌ن و لە‌بە‌ری بکە‌نە‌وه.

لە‌ چە‌ند کە‌س‌ئ‌ک‌مان دە‌ستە‌یە‌ک یاری کەر‌ پ‌ت‌یک هات، لە‌ ش‌ی‌و‌ه‌یە‌کی ساکاردا یاریان بە‌تۆ‌پ ئە‌کرد گ‌ور‌ب‌س‌ئ‌کیان بە‌ست‌بوو بە‌د‌و‌و د‌رە‌خت‌ه‌وه، لە‌ بە‌رزایی د‌و‌و‌گە‌زدا ب‌ال‌ت‌ۆ‌ن‌ت‌کیان بە‌ژ‌ئ‌ر ئە‌و گ‌ور‌ب‌س‌دا کە‌ هە‌ل‌و‌اس‌رابوو فر‌ئ ئە‌دا لە‌م بە‌ر‌ه‌وه بۆ‌ ئە‌وبەر.

ئ‌ی‌مە‌یش بووین بە‌د‌و‌و بە‌ش‌ه‌وه لە‌م پەر‌ه‌وه پزیشک (فرنزل) و یە‌ک‌ئ‌یک لە‌ مام‌ۆ‌ستا‌کان‌ی و ک‌ور‌ت‌کی د‌وا‌ن‌زە‌ س‌ال‌ی و ک‌چ‌ۆ‌لە‌یە‌ک وە‌ست‌ابوون لە‌و‌پەر‌ی‌ش‌ه‌وه مام‌ۆ‌ستا‌یە‌ک و پ‌ی‌او‌ت‌کی یە‌ج‌گار قە‌ل‌ه‌و و زە‌لام و ک‌چ‌ت‌یک و م‌ن وە‌ست‌ابوون.

کە‌ دە‌ست‌مان کرد بە‌یاری کردن، ش‌ه‌ر‌م‌ن‌ی‌یە‌کی کە‌م د‌ای‌گ‌رت‌م، پە‌کی جوول‌انە‌وه‌می خست کە‌چی ک‌چ‌ه‌ک‌ە‌ی تە‌نش‌تم، کە‌ش‌ه‌نگ و ش‌ۆ‌خ‌ت‌کی بیست س‌ال‌ه‌ بوو، بە‌لە‌ش سووک‌ی و ه‌ونەر مە‌ند‌ی‌یە‌کی تە‌وا‌وه‌وه بازی ئە‌دا و تۆ‌پە‌کە‌یش‌ی هە‌ل ئە‌دا بۆ‌ ئە‌وبە‌ری ک‌ۆ‌ری یاری‌یە‌کە‌.

نازانم بۆ‌چ م‌ن وام بە‌سەر هات‌بوو، کە‌ هەر تە‌ماشام ئە‌کرد و ل‌ت‌ی ورد ئە‌بوومە‌وه، کە‌چی ک‌چ‌ه‌ کە‌ هەر با‌ک‌یش‌ی نە‌بوو لە‌ هە‌ل‌بە‌ز‌ی‌ین و د‌ابە‌ز‌ی‌ین و باز‌دانە‌کان‌یا، ب‌ئ‌ی ئە‌مه‌ی ش‌ه‌ر‌م‌ن بکات، ش‌ت‌ی وای پ‌ن‌شان ئە‌دام، کە‌ نە‌ ئە‌بوو ب‌ب‌ین‌م تە‌ن‌انە‌ت لە‌وه‌یش س‌ه‌رم سوور‌ما‌بوو کە‌ ئە‌و هە‌موو با‌ه‌ت‌انە‌م چ‌او‌پ‌ت ئە‌ک‌ه‌وت!...

بە‌لام پزیشکە‌کە‌، وە‌ک جنۆ‌کە‌یە‌کی ب‌چ‌ووک، رای ئە‌کرد و باز‌دی ئە‌دا و ئە‌یق‌ی‌ژ‌اند و لە‌ تۆ‌پە‌کە‌ی ئە‌دا کە‌چی ب‌ی‌ج‌گە‌ لە‌و هە‌موو ش‌ت‌انە‌یش، دە‌سە‌لات‌ی ئە‌وه‌ی هە‌بوو کە‌ م‌ی‌ش‌ئ‌ی‌کی گە‌وره لە‌خۆ‌ی دەر‌بکات، کە‌ تە‌نگە‌ تاوی کرد‌بوو!.

بە‌لام پ‌ی‌ا‌وه قە‌ل‌ه‌وه زە‌لامە‌کە‌، گرانی لە‌شی پە‌کی ئە‌وه‌ی نە‌خست‌بوو کە‌ بە‌خۆ‌ش‌ی‌ی و لە‌ش سووک‌ی‌یە‌وه یاری‌یە‌کە‌مان لە‌گە‌ل‌دا بکات.

چە‌ند ک‌چ و ژ‌ن‌ئ‌ی‌کی رووت‌یش لە‌ د‌و‌ور‌ه‌وه لە‌سەر چ‌یمە‌نە‌کە‌ دانیش‌ت‌بوون بە‌و‌ور‌د‌ی‌یە‌کە‌وه س‌ه‌ر‌نج‌یان ل‌ئ‌ی ئە‌داین، زۆ‌ر د‌ل‌یان بە‌لە‌ش سووک‌ی ک‌چ‌ه‌ جوانە‌کە‌ی ها‌ور‌ت‌م‌دا چ‌و‌بوو، بە‌ش‌ل‌ه‌ژ‌ان و ش‌پ‌ر‌زە‌ی‌یە‌کە‌ی م‌ن‌یش پ‌ی ئە‌کە‌نین.

هە‌ند‌ئ‌ی‌کی پ‌ئ‌ی چ‌وو، م‌ن‌یش س‌ه‌رم گ‌ه‌رم بوو، بە‌پەر‌ۆ‌ش‌ه‌وه دە‌ستم کرد بە‌ یاری‌ی کردن ئە‌و ش‌ه‌رم و خۆ‌پ‌ار‌است‌نە‌کی هە‌ستم پ‌ی‌یان ئە‌کرد لە‌ کۆ‌لم بوونە‌وه ئ‌ی‌تر لە‌وه بە‌ولا‌وه ک‌چ‌ه‌ جوانە‌کە‌ س‌ه‌رن‌ج‌ی ر‌انە‌ئ‌ه‌ک‌ت‌ش‌ام چونکە‌ بە‌هە‌موو ه‌ت‌ر و ه‌ه‌ر‌ه‌ت‌ب‌ک‌ه‌وه تۆ‌پە‌کە‌م ئە‌ها‌و‌ی‌شت.

کە‌ پ‌ئ‌ی ئە‌کە‌ن‌ی‌م، ئە‌وان‌ی ت‌ر‌یش بە‌دە‌م‌ه‌وه پ‌ئ‌ی ئە‌کە‌نین بە‌م جۆ‌رە یاریان ئە‌کرد و ش‌اد‌مان ئە‌بووین، کە‌چی وە‌ک م‌نال‌ه‌ ورد‌کە‌یە‌کی پاک‌ی ب‌ئ‌ی گ‌ونا‌ه‌ ئە‌جوول‌ای‌نە‌وه، ئە‌و دا‌و‌ت‌ن پ‌ی‌س‌ی‌ی‌ی‌ی د‌و‌ژ‌م‌ن‌انی رووت‌ی ئە‌ین‌و‌س‌ت‌ن بە‌رووت‌ی‌یە‌وه، ه‌ه‌ر‌بە‌ی‌ر‌ی‌ش‌مان‌دا نە‌ئە‌هات.

تا ئ‌ی‌ستا م‌اف‌مان هە‌یه کە‌ پ‌ر‌س‌ی‌ین:

(ناخۆ‌ رووت‌ی تە‌وا‌و بە‌ بە‌د‌خ‌و‌وب‌ی د‌انە‌ن‌ر‌ئ‌؟)

و‌ه‌رامە‌کە‌ی م‌ن‌یش بۆ‌ ئە‌وه، سووک و ئ‌اس‌انە، لە‌ ب‌ی‌ن‌ی‌ی خۆ‌م و کارە‌سات‌ت‌یک کە‌ بە‌سەر خۆ‌م‌دا هات‌وون، ف‌ی‌ری بووم بە‌پ‌ن‌چ‌ه‌وانە‌وه، ئە‌و رووت‌ی‌یە‌ی م‌ن د‌ی‌وومە‌ یار‌مە‌ت‌ی ر‌ه‌وشت و خ‌و‌وی چ‌اک ئە‌دات ئە‌وانە‌ی بە‌ر‌پەر‌چ‌م ئە‌دە‌نە‌وه، بام ب‌ین‌ه‌ کۆ‌مە‌ل‌ت‌یک لە‌م کۆ‌مە‌ل‌ه‌ رووت‌انە‌وه کە‌ م‌ن د‌ی‌ووم‌ن، ئە‌گەر پ‌ی‌یان نە‌نا لە‌ هە‌ل‌ه‌ی خۆ‌یان، ئە‌وا م‌ن ئ‌ام‌ۆ‌ژ‌گ‌اریان ئە‌کە‌م کە‌ ب‌چ‌نە‌ ل‌ای پزیش‌ک‌ت‌یک چ‌ارە‌یە‌کی هۆ‌ش‌یان بکات!...

لە‌ کات‌ی چ‌وار و نی‌وی پ‌اش نی‌وه‌رۆ‌دا، لە‌ خۆ‌دانە‌ بە‌ر رۆ‌ژ‌ه‌کە‌ بوو‌بووینە‌وه دەر‌پ‌ت‌ک‌ان‌مان لە‌ پ‌ئ‌ی کرد و گە‌ر‌پ‌ای‌نە‌وه خۆ‌ت‌ئ‌ند‌نگا‌کە‌ بۆ‌ ئە‌مه‌ی لە‌ کات‌ی پ‌ن‌ج‌دا ش‌ی‌و بکە‌ین.

پزیشکە‌کە‌ پ‌ئ‌ی گوتم: (ئە‌وانە‌ بۆ‌یە‌کا نانی ئ‌ی‌وار‌ئ‌ی ز‌وو ئە‌خۆ‌ن، تا‌وه‌کو دە‌س و پ‌ی‌وه‌ند و چ‌ی‌شت‌کەرە‌کان‌یش، بە‌شی خۆ‌یان بە‌سەر‌بە‌ستی و رووت‌ی‌یە‌وه ر‌اب‌و‌ت‌ن لە‌پ‌ن‌ش ئە‌مه‌ی رۆ‌ژ ئ‌ا‌واب‌ئ‌).

ههروهها له پریگاییدا گفتموگومان نه کرد خانه خوی کهم لیتی پرسیم، که ئەم سەرلێدان و بنینیەم چ کاریکی کردۆتە دڵ و دەروونم؟ وەرمام دایهوه که من بەم سەرلێدان و بنینیە یه جگەر دڵخۆش و شادمان و سوپاس گوزار بووم.

لیتی پرسیم: (ناخۆ شهویش لامان ئەمینیئەوه؟)

پێم گوت: (داخه کهم ناتوانم لاتان بمینمەوه چونکه بهستراوم بهگفتیکی سەر له به یانییهوه له بهرلیندا ناتوانم جییه جییه نه کهم).

گوتی: (مه بهست ئەوه تا که زوو به زوو به جیمان بهیلتی؟)

پێم گوت: (ناچارم وابکهه. ئەبێ سواری شه مه نده فەری نیوه شه وبم که بۆ بهرلین ئەچی).

پزیشکه که به خه میکهوه سەری راوه شاند و گوتی: (به لām له (لینبه رگ) دا شه مه نده فەری شهو دهست ناکه ویت دوا شه مه نده فەری شیان پاش سێ چاره که کات دهست ئەکات بهرۆین، له (دهر دجنذورف) هوه، ناتوانیت پیتی بگهیت).

ئنجاکه دڵشکاوایی خۆم پيشاندا پیتی گوتم: (له گه ل ئەوه يشا ئيمه له تواناماندا هه يه چاره يه کي ئەم گيرو گرفته بکهين، ئەزانیت سواری ئەسپه ئاسنیه بیت؟) گوتم: (به لتي).

گوتی: که واته ئەسپه ئاسنیه يه کت بۆ په يدا ئە کهم، ئەم ماوه يه يه ي پي بيريت، تا ئە گه يته (لونه رگ) يه کيک له مامۆستا کانيشم دێ له گه ل تا که واته ئە توانييت تا کاتي دهيش له گه لماندا بمينيته وه باشه وا؟

گوتم: باشه دۆسته خۆشه ويسته کهم.

پاشان لێم پرسیی: له زستانيشا مه شقی پرووتی ئە کهن؟

گوتی: له گه ل ئەوه يشا که ئەم ناوه سارده، مه شق هه ر ئە کهين...

گوتم: ئەي سه رما تازارتان نادات؟

گوتی: هه رگيز تازارمان نادات چونکه ئيمه بي دهنگ راناوه ستين ياری ئە کهين هه را ئە کهين، هه ل ئە په رين، دائه په رين. هه موو جوړه وه رزשיک ئە کهين پيم پروا بکه که له بهرلیندا ئەم، به جلويه رگيشه وه ليره سه رما ترمه.

لێم پرسی: خويندن گاکه ت پزیشکی تيا هه يه؟ (چونکه پزیشک فرنزله پزیشکی نه خۆشی نه بوو، پزیشکی وێژه بوو).

گوتی: نه به لām ژنه کهم هه ندی شاره زایی هه يه له نه خۆش پاراستندا، له سه رده می شه ردا فیری بووه به لām ئە گه ر کاره ساتیکی سامناک رووبدات پزیشکیک له گونده که وه بانگ ئە کهين به ته له فۆن ئە مه يش کهم روو ئە دات.

ئە مه يش به لگه يه بۆ ئە وه ی که ئەو ياسايه ی له سه ری ئە رۆين له ژياندا، له ژيانی داووده رمان باشتر و به که لک تره.

لێم پرسی: نيشته نييه کانت که ی له خه وه ل ئە ستن؟

گوتی: به يانيان کاتي پينج، منالان له نوډا ئە نوون به لām گه وره کان له ددها ئە نوون.

پزیشکه که له پيش نان خواردندا، خۆشتنیکی ساکاری کرد.

يه کيک له شاگرده کانی چووه سه ر کورسييه ک وه ستاو له ئاو پرژينیکا ئوی ساردی کرد به سه ر يا.

پاشان دانيشتين، شيو بخوين چيشتی ئە مجاره مان له چيشتی ناشتاکه مان په نگاو په نگ تر بوو به ته نشت سه وه زه واته وه، زه لات ه يه کيش کرابوو له په تاته و نانی بۆر و که ره يه کي زۆر و په نيري سپیی.

شيوه که مان، وه ک ناشتاکه مان، بي خۆش ئاو نه بوو له سه ر خوانه که مان چه ند شووشه يه ک خۆش ئوی^(۱) سروشتی خۆش دانرا بوون- بریتی بوون له شیر!...

که له خواردن بوو ينه وه چو ينه هه يوانی ده ره وه دانيشتين و ده ستمان کرد به گفتموگۆکردن، بۆ ماوه يه کي کهم له ناو دانيشتوه کاندا کچيک هه بوو، چاويلکه ی له چاودا بوو زۆر شه رمن بوو هه رچه ند سه يرم ئە کرد.

و لیتی ورد ئە بوومه وه، ياخود گفتموگۆم له گه ل ئە کرد، رووی سوور هه ل ئە گه را و ئە په شوکا له پاش تاويک زانيم که ئە و کچه، ئە و کچه قه له وه پشت زله بوو که له وه پيش دييوم له سه ر چيمه نه که، له (زه ويی روناکی) دا، پشتی خوی دابوو بهر بهرۆژ دوورنييه ئە و ساکه و شتر مورغيش بيديايه له شه رماندا سه ری خوی ئە شارده وه له ناو گژوگيايه که دا، بۆ ئە مه ی له وه به ولاره به پرووتی نه ييني!

(۱) خۆش ئاو: شراب.

بهشی سییهه

گه رانهوه

گه رانهوه بههشتی سه رزه مبینه که مان، بو ئه مهی هه ندیکی تریش یاری به توپ بکه بن، له پیش رۆژئاوا بووندا.

کارگێری خۆبندنگاکه وای گوت له وکاته دا رۆژیش له ئاوابووندا بوو، په پکه کهی (۱) رهنگیکی زێرینی گرتبوو بهره بهره ئه هاته خوارهوه بهره بهره ئاسۆ، له پشت درهخته کانهوه له بریتی گه رما کزه بایه کی فیتکی هه ل کرد، خۆشییدا به یارییه که مان.

ههستیکی خۆشی و شادمانی چوو بووه ناو دلمه وه هه زم ئه کرد گۆرانی بلیم و بقیرنیم، له کاتی بازدان و هه را کردنا به ناو یاری که ره کاندایه بهر چاوما ژیان، جوان و رازاوه بوو، دلی کیش ئه کرد، ئه یهتینا پیاو بوی بژی.

به راستی ئه و کاتانهی که له خۆبندنگای (فرنزل) دا پام بوارد، پر له خۆشیی و شادمانیی بوون چونکه له زهویی رووناکیی و سه رهستی و خۆشییدا بووم.

جا ئه ی برا گه وهی خۆبنداره! له منه وه ئامۆژگارییه کی دلسۆزانه گوی لێ بگه: ئه گه ر و بستت پشوو به کی خۆش و به که لک رابویری، مه وسته، بچۆ بو (زهویی رووناکی له گلزننگ) دا.

رهنکه که ببیرت بکه ویتته وه ئه بی رووت ببیتته وه له وئ، که م و زۆر پیتی په ست بی به لام دلنا به له وه که چوویتته ئه وئ وه ک ئیره نامینیت، له وئ که متر هه ست به ته نکه تاوی ئه که بیت پاش ئه وه به خت کردنی پاره ییش بایه ختیکی هه یه ژیان له وئ هه رزانه هه ره وه نده ئه دهیت که له وئ بنوویت ئه ویش که مه له وئ به زمگا و چایخانه ده ست ناکه وئ تا پاره ت به فیرو پروات هه ره ها پتوو ستیشته به جلوه رگی نرخدار نییه، گۆره وی ئاوریشمی گرانیشت پتوو ست نییه. له گه ل ئه مه ییشا تکات لێ ئه که م که ئه م ئامۆژگارییه هه ر لای خۆت مینیتته وه به که سی تری نه لیتیت چونکه هه زنا که م (خۆبندنگای رووناکی) ببیتته ناوچه یه کی وه ها که له هه موولایه که وه گه شت و گوزار که ران رووی لێ بکه ن، سه رکاره کانی هاو به شی (کووک) و زمان وه رگی ره کانی سه ری تی بکه ن، بو ئه مه ی ساختمانان و میوانخانانی تیا دروست بکه ن.

(۱) په پکه: به مانا (قرص الشمس) دئ.

چونکه نامه وی به هه شتی سه ر زه مبینه که مان ساکاری و شادمانییه که ی خۆی له ده ست بچن.

پاش ئه مه ی له یارییه که مان بوینه وه، پزیشکه که تیی گه یاندم که ئه یه وی ئه هه نگیکی بچوو کم بو بکات که کاتی نوستن هات مناله کان خرا نه ته ختی نوسته کانیانه وه گه وه کانییش له ژیر سییه ری دا ره کاندایه کۆبوونه وه، چاوه روانی ئه هه نکه که یان ئه کرد، ده ست پتی بکات ئه وانه به رووتی نه مابوونه وه.

هه ره که یان به شی خۆی به رگیکی پۆشیبوو، یاخود ده رپتییه کی له پتی کردبوو هه ندی له کچه کانییش بێجگه له ده رپتیکانیان کراسیتی ته نکیان له به رکردبوو دوور نییه له به ره وه وایان کردی که گۆرینییک به خه نه ناوه وه (خانی فرنزل) ییش له سه ر کورسییه ک دانیشتبوو که مانچه ی لێ ئه دا ئه هه نکه ده ستی پتی کرد شاگرده کان به کۆمه له ده ستیان کرد به هه لپه رین، پزیشکه که خۆی سه ره ره شتی ئه کردن.

منیش دانیشتم چاوم ئه گێرا به ناو ژن و پیاوی هه لپه رکیکه ره کاندایه ئافره تییکی قه له وی زه لامم تیا دین، به گشتی و خۆشی و له ش سووکییه که وه هه ل ئه په رپی پزیشکه که ش وه ک مار ئه نوشتا یه وه و پیتی ئه خوارد له ناویاندا.

به راستی چاوه ئه ندازه که ی زۆر رازاوه بوو، دلی کیش ئه کرد.

ساز و ئاوازه که و ده موچاو و له ش و لاری ئه و ئافره ته جوانانه هینابوو میه جۆش و خرۆش میشکمیان به ره لالا کرد به ئاره زووی خۆی وردبیتته وه و بیری کاته وه له و ژیا نه وام هاته پیش چاو، که و توومه ته جیهانیکی تره وه جیهانیکی نوئی به لام هیشته له سه ره تادایه، منال و ساوا یه نه ژن، نه پیاو، به دخوویی به بیریاندا نایه ت نه درۆی تیا یه و نه چاوو راوکردن. نه قینه به ری تیا یه نه به دکرداری.

به لام! میشووله یه کی به دخو هات و پیا ما نووسا، گه ستمی زۆر نازاری دام له خه وو ئاواتی کردم به زیی پیا ما نه هاته وه گێرامیه وه جیهانی راستی و ئه رک و نازار.

هه لپه رکی و سه ماکردن، هه ر له به ره و دابوو ژن و پیا وه هه لپه رکی که ره کان له په لپۆکه وتن ژنه قه له وه که م دی هه ناسه برکی پی پتی گه یشتبوو، له تاو ماندویتی خۆه (ئاره ق) ی ئه رشت ده رپتیکی خۆی دا که ند و په یکه ره زل و زه لامه که ی خۆی له شه شل و شپاوه قه له وه که ی ده رخست.

هه لپه پركي كه ره كان نه وهنده ماندوو بوو بوون، به زه يم پياياندا نه هاته وه له پزيشكه كه م پرسى: تاخو كه ي نه م هه لپه ركيبه نه برپته وه؟ شهو داها ت و تاريخي هه لپه پركي كه ره كانى شارده وه. پزيشكه كه وهرامه كه ي نه وه بوو بانگي كرده شاگرده كانى، پيى گوتن: وريابن! ئيستا دست نه كه ين به گوراني برانه وه ي ناهه ننگه كه مان.

پاشان دهنگي هه لپه پركي كه ره كان و ته ماشا كه ره كان بهرز بووه وه، گورانيببه كي خوش و ناسكيان نه گوت له وكاته دا مانگ هه ل هاتبوو نجا پزيشكه كه له ناوه راستياندا وهستا، له پاش ته واو بووني گورانيببه كه، چهند قسه به كي سوپاسگوزارانه ي كرد له بابته سهرلي دانه كه ي منه وه بو خو پندنگا كه بيان پاشان هه موويانم به خوا سپارد و به لئيم پي دان كه به خو م و زنه كه م و كچه كانمه وه، زوو به زوو بگه ريمه وه لايان.

گه رامه وه ناو نه و ژووړه ي كه كه لويه له كانى خو م تيا دانابوو، تاكو بو جاري دوايي ده رپي مه له كردن داكم و، جلو به رگي ناسايي له بهر بكه مه وه.

له پر ده رگاي ژووړه كه كرايه وه، من هيتا نيوه رووت بووم كچيكي هه رزه كار سهرى كرد به ژووړدا. نه وه نه به بېردا كه كچه كه به هيواشي قيژانديتي و، و له ژووړه كه ده رپه پي و له شهرماندا رووي سوور هه لگه راي و به ورته ورتي كه وه بيانوي هينا بيته وه كه نه و هه له به ي كرده وه.

نه؛ واي نه كرد... به لكو كچه كه به سه ربه ستيببه كه وه هاته بهر ده م، به شيرينييه كه وه لتي پرسيم، تا نه گه ر پيم باش بي، شيووم بو تاماده بكات، بو نه مه ي له شه مه نده فهره كه دا بيخوم.

پاش نه وه كه جلو به رگه كانم پوشي، ههستم به ته زوويه كي سه ير نه كرد. بو يه كه م جار له ژيانا، ههستم كرد به گراني نه و جلو به رگانه ي كه له باوو باپيرمانه وه بو مان ماونه ته وه له به ريان بكه ين دوور نييه كه وام ههست نه كرايه، نه گه ر له مانگي چله ي زستاندا بوو مايه كه سه ر مارسوله پياو نه به ستي.

به لام له و ئيواره يه دا، هه روه كو گوتم ههستم به خو م نه كرد كه شتيكي سه ير له ناو جلو به رگه كاندا، هه ل نه گرم پيم پي بكه نن!.

خانه خويكان چوو بوونه وه ناو ژووړه كانيان له زه وي رووناكييدا له وه نه ترسام كه له پشت په رده وه سه ير م بكرئ له راستيدا په نجه ره كان بي په رده بوون چونكه په نجه ره كان به شه و و روژته كرانه وه، دانه نه خران.

له و كاته دا كه وه ستابووم چاوهرواني پزيشكه كه و ماموستا كه م نه كرد بين له گه لم بو سه ر ئيستگه ي شه مه نده فهر، له په نجه ره به ك له و په نجه رانه وه چاوم كه وت به دوو كچي رووت خه رييك بوون بنوون.

يه كيكيان مني دي به ده ست شه و باشييه كي ناسكي لي كردم و چوه ناو جيگا كه يه وه بنوي به بي دهنگي.

پاش نه وه چوومه جيگاي چيشت لي نانه كه يه كيكي له كچه رووت ته كان خوارده مه ني بو دروست نه كردم له پاش نه وه ي له پيچانه وه ي بووه وه، پيى گوتم: (تاخو نه م روژته پي خوش بو، كه له ناو ئيمه دا رات بوارد؟) پيم گوت: من كه گه شكه دار بووم به وشانه وه كه بينيومه خو زگه هه موو ده ميكي ژيانم له گه ل ئيوه دا رانه بوارد!...

به سواري نه سپه ئاسنينه وه، من و پزيشك فرنزل و يه كيكي له ماموستا كانى به ناو شه قامي (لينه رگ) دا تيپه ريين.

تيشكي مانگه شه وه هه موولا يه كماني گرتبووه وه، شه قامه كه ي بو رووناك كرده بوينه وه، بي دهنگيش هه موولا يه كي دا گير كرده بو.

پزيشكه كه گوتي: جيى خو پندنگا كه مت پي باشه؟ چ جيگا يه ك هه يه له م باشتري، له رووي بي دهنگي و دوور ييه وه له قره قري ناوشار؟

پيم گوت: هه رگيز له مه باشترا ناوژيته وه، مه گه ر بجيسته ناوه راستي دهشت و بيابانه وه: ته نانه ت له وئيش گورگ و قه له ره ش و ئوتومؤبيله كانى مسيوستيون ناهيلن به سييته وه.

پاش نيوه كاتيكي پزيشك فرنزل وهستاو له نه سپه ئاسنينه كه ي خو ي هاته خواره وه گوتي: تا كه نه كه م ريم بده يت بگه ريمه وه، چونكه له مه به وولاوه ناتوانم برؤم هيوادارم كه له دوارؤژدا يه كتر ببينينه وه چونكه به هاتنه كه ت بو لامان، نه مه نده دلم خوش بووه، هه رگيز له بېرم ناچيته وه خو زگه زور نه هاتيت بو لامان.

نجا به هه موو هتريكيه وه ده ستي گوشيم منيش سوپاسي جواميري و ميواندار ييه كه يم كرد پاش نه وه سواري نه سپه ئاسنينه كه ي خو ي بوو و گه رايه وه ئيمه يش له رتي خو مانه وه رو يشتين.

له ناوه پراستی کاتی دوازه همداهه یشتینه ئیستگه‌ی (لینه‌رگ) له پرچاوم کهوت به دوو کهس خه‌ریکی یه‌کتری کوشتن^(۱) بوون له بهر ده‌رگای چایخانه یه‌کدا له ته‌نشتی‌شیا نه‌وه ژنیک وه‌ستا بوو، هه‌ر هاوار و فه‌ریادی بوو، نه‌یقیژاند وا دیار بوو ژنی به‌کیتک له‌وه دوو پیاو کوژه‌بوو.

له‌وه‌وه تی گه‌یشتیم که منیش گه‌یشتوو مه‌ته‌وه ناو شارستان و شارییه‌کان!...

به‌شی چواره‌م

خانوی کووخ بو چاک‌کرده‌وه‌ی نه‌خوشی له‌ش و ده‌روون له به‌رلیندا

تایینی په‌روه‌رده‌کردنی سه‌ریه‌ستانه‌ی له‌ش، تا نه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره، له ئە‌لمانیا دا بلا بوته‌وه له ئە‌لمانیا دا کۆمه‌لانی رووت زۆر و په‌نگا و په‌نگن ته‌نیا له به‌رلین خۆیدا نزیکه‌ی سی کۆمه‌لی وا هه‌یه.

که که‌ش خۆش نه‌بێ، خه‌زانیکی زۆر له رووته‌کان، به‌ژن و پیاو و مناله‌وه، روو ته‌که‌نه که‌ناره‌کانی گۆمه‌کانی (وانس) و (مه‌ته‌رنه‌س) له نزیک (پۆتسدام) هه‌هه‌ر ته‌لپی له به‌هه‌شته‌وه بارییونه‌ته سه‌ر زه‌مین هه‌ندیکیان خه‌ریکی ته‌وه‌ن له‌شی خۆیان بده‌نه به‌ر تیشکی رۆژ، بو ته‌ندروستی هه‌ندیکیان خه‌ریکی ته‌وه‌ن یاری و وه‌رزش ته‌که‌ن هه‌ندیکیان هاو به‌شی ته‌کات له له‌شکرگه‌هه‌کی^(۲) دوور له ناواییدا...

ته‌مه‌یش هه‌ر له (به‌رلین) دا نییه له هه‌موو شوپنیکه‌ی ئە‌لمانیا دا هه‌یه ته‌نانه‌ت له‌ناو لادی‌شدا (هامبورگ، درسدن، میونخ) هه‌موو، له ناوچه‌گه‌وره‌کانی رووته‌کان، که له هه‌موو چینیکی کۆمه‌لایه‌تییان له‌ناو دا به.

خاوه‌نه‌کانی (تایینی رووتی) ته‌لین: رووتی ده‌روون پائه‌هینتی به‌ په‌وشت و خووی چاکه‌وه، هه‌روه‌ها له‌شیش پائه‌هینتی به‌هه‌یز و هه‌ره‌ت و توانا وه. ناخۆ ته‌مه‌ پاست بی؟

له سالی پیتشوودا کۆمه‌له رووته‌کانیانم دی، له کاروباره‌کانیاندا هاو به‌شیم کردن، پی په‌ویی تایینه‌که‌شیانم کرد، دواپی که گه‌رامه‌وه فه‌ره‌نسه، به‌دلتیاییه‌کی واوه هاته‌وه، که ته‌م تایینه بو تیک دانی په‌وشت و خوو دانه‌مه‌زراوه.

به‌لکو بریتییه له تیکۆشانیکه‌ی سه‌رکه‌وتوانه، بو پراستی کردنه‌وه‌ی په‌وشت و خوو و، خو راهه‌تیا نه‌به‌داوین پاکی و په‌یوه‌ندی خاوینه‌وه، له‌گه‌ل به‌هه‌یزکردنی له‌شدا به‌هه‌زی بای پاک و تیشکی رۆژ و وه‌رزشه‌وه.

پینج کاتی خشت له‌ناو خۆتندنگای مامۆستا (کوخ) دا سوورامه‌وه لیره‌دا له رووتی ناو ده‌شت و ده‌ر نادویم وه‌ک له به‌شه‌کانی پیتشوودا کردم، له بابه‌ت خۆتندنگه‌ی پزیشک (فرانزل) هه‌وه به‌لام لیره‌دا، جیگه‌یه‌که له ناوه‌پراستی شاری (به‌رلین) دا، له نه‌ه‌می چواره‌می ساختمانی‌کدا، که که‌وتۆته سه‌ر شه‌قامی (فریدریخ) ژماره (۲۱۸۲).

ته‌م خۆتندنگایه تاییه‌تییه، بو له‌ش په‌روه‌رده‌کردن.

بریتییه له په‌یمانگاییک شاگرده‌کانی خۆی به‌رووتییه‌وه فه‌ری وه‌رزش ته‌کات کارگه‌یه‌کی (پزیشک کووخ) ه، که له‌مه‌پیش مامۆستایه بووه له فه‌رمانه‌وه‌ی ئە‌لمانیا دا ته‌وه‌نده تازابوو نه ته‌ترسا له‌وه‌ی که هه‌موو شاگرده‌کانی خۆی له ژنیر بنمیچی خۆتندنگه‌ی خۆیدا رووت بکاته‌وه بیروباوهری گشتی لی ورووژا، فه‌رمانه‌وه‌ی گرتی. درا به‌دادگا، به تاوانی داوین پیسی و بی شه‌رمییه‌وه به‌لام داد گه‌ره‌کان (حاکمه‌کان)، داد په‌روه‌ریوون، که تیگه‌بشتن مه‌به‌ستی کووخ، بلند و خاوینه، وازیان لی هینا و به‌رله‌لایان کرد.

به‌لام فه‌رمانه‌وه‌ی ئیستا (رایخ)، پزیشک (کوخ) ی زۆر خۆش ته‌وی، زۆر ریز له بیروباوهره‌که‌یشی ته‌گری و ریگه‌یشی پی داوه، خۆتندنگا‌کانی خۆی دا به‌هه‌زی نه‌ک ته‌نیا له شاری (به‌رلین) دا، له شاره‌کانی تری ئە‌لمانیا شیدا، وه‌ک (هامبورگ، ئارفورن، دروسدن، ته‌له‌ر فیلد) له شاگرده‌کانیا کریکاران و فه‌رمانه‌رانی هه‌ن هه‌ریه‌که‌یان سه‌دی پینجی مووچه‌که‌ی خۆی ته‌دات به‌خۆتندنگای کووخ به‌لام کریکاره‌کان، یاخود بی فرمانه‌کان، به‌خۆریی له‌وه خۆتندنگایانه‌ته‌خۆتین، هیچ پولتیک ناده‌ن هه‌موو ئیوارانیک خۆتند هه‌یه، رۆژانی شه‌مه و یه‌کشه‌مه و جه‌ژنه‌کان نه‌بێ.

ده‌ستم نا به‌زه‌نگی ده‌رگه‌دا ده‌رگه‌که کرایه‌وه که‌چیک لپی پرسیم چیت ته‌وی؟ که ناوونیشانی خۆم پی گوت، په‌رده‌کانی لادا و شوته‌که ده‌رکه‌وت، گوتی دوام که‌وه.

به‌ناو دالانیکدا رۆیشته‌ن، هه‌ندی ژن و پیاوی تیا بوو، هه‌ندیکیان ته‌چوون جل داکه‌ن، هه‌ندیکیان ته‌چوون جل بگۆرن.

له‌ویدا چهنده‌که‌سیکم دیی گه‌فتوگۆیان ته‌کرد به‌سه‌ر په‌وه، لاویکیان تیا بوو، شه‌روالیکی

(۱) راستتر: خه‌ریکی شه‌کردن بوون، یه‌کترکوشتن له (مقاتله، قتال) ی عه‌ره‌بییه‌وه‌یه.

(۲) له‌شکره‌گاه به‌مانا (معسکر) دیت، لیره‌دا (چادرگه، که‌مپ) له‌بارتیه.

له پیدابوو کچیکیان تیابوو به دهر پیتی خوشتنه وه پیاو و ژنیکیشی تیابوو پروتی ته و او بوون له دلّی خۆمدا گوتم: که وتوو مه ته ناو پروته کانه وه.

کچه که هی پيشم که وتبوو، دهر گایه کی بو کردمه وه، چاوم کهوت به (ماموستا نه دۆلف کووخ)، که لاویک بوو، له تمه نه سی سالییدا لهش سووک و به هیتز و توانابوو کراسیک نه بی هیچی تری له بهردا نه بوو له پاش نه مهی خوشی و چلۆنبیه کی گهرمی له گه لدا کردم، ههزی کرد لای بمینمه وه تا کاتی یانزه هم که خوتندن ته و او نه بی پاشان بردمیه هۆلیکه وه، که له ویدا ماموستا یه که مه شقی وهر زشی به شاگردده کان نه کرد.

له وئ پیتی گوتم که شاگردیک هه یه زمانی من نه زانی، نه توانی هه موو شتییکم تی بگه یینی بیانوی بو هینامه وه که له بهر فرمان زۆری ناتوانی له گه لئا بمینته وه.

دهر گای ژوو ره که کرایه وه، ته ماشام کرد ده شاگردی تیا یه، به پروتی مه شق نه کهن ماموستا که یان جلی له بهر دایه.

له پاش نه مهی منی پین ناسیین، یه کیکیانی بانگ کرد ناوی (کارل) بوو پیتی گوت هه رچییه کم ویست بۆم لیک بداته وه ئیتر له پریکا (کوخ) ون بوو.

خوایه! نه م پیاوه چه ند لهش سووکه!

ته نیا له ده وردیبه لدا پیشوازیم نه کات، خوشی و چلۆنیم له گه ل نه کات و نه م گه یینیته هۆلیکی تر بو نه مهی بمناسی به ده شاگردی خۆی!

ماموستا که له سهر ته ختیکی پروت و قووت داینام که تاقانه بوو، له ژوو ره که دا شاگردده کانیشی بریتی بوون له شهش کچ و چوار کور که له سهر ئاوازی ته پلّیکی بچووک که بوئی لئ نه دان، وهر زشیکی یه جگار گران و به نه رکیان نه کرد.

نه م ماموستا یه، به زه یی پیا یاندا نه نه هاته وه هه رچه ند یه کیکیان هه له یه کی بکر دایه، مه شقه که ی به هه موویان دووباره نه کرده وه جاره جار ییک کرچه کرچی ئیسقانه کانیا نم گوی لئ نه بوو پاشان یه کییک له کچه کان وهستا و تکای به خشیبی لئ کرد گوتی ناتوانم له وه به ولاره مه شق بکه م وهک لاشه یه کی مردوو به سهر گازی پشتا پال کهوت لیتره دا مه شق پئی که ره که یان بو وچانیکی سئ وردیله یی ریگه ی دانئ هه موویان له سهر زوی بی ژوو ره که پاکشان (کارل) نه بی، که وهک گایه کی به له سه، پر مه پر می نه کرد نه بگوت:

- نه مه مه شقیکی گرانه، به للام که لکی زۆره ئیتمه هه ر هه فته ی جار ییک نه یکه ین کات و نیویک نه خایینی جار به جار ییک نه بی که بو ماوه ی سئ وردیله یه ک پشوو بده ین، له

جووله ناوه ستینه وه تا نه بریته وه دوا ی نه وه ئاوپرژینی خۆمان نه که ین له سهر شو رکه که دا و له بهر هه تاویش ماوه یه ک نه میینه وه.

لیتم پرسیی: له کاتی یانزه ی ئیواراندا، چۆن نه توانن خۆتان بخه نه بهر رۆژ؟ گوتی: ماشینیکی وامان هه یه، ههروهک تیشکی رۆژ تیشکمان بو نه هاویتی، به که لکیشه وهک نه و.

لیتره دا بیرم چوو به لای جیهانیکی خه و کردا خیالی، (مسیو کرنشیه ی خوالی خوش بووم بیر که وته وه له دلّی خۆمدا گوتم: نه گه ر نه و زیندوو بوایه، بی گومان نه م رۆژه ده ست کرده ی له زستاندا به کار نه هینا له گوی ناوی (رۆفیل). پاشان (کارل) گوتی:

(مسیو کوخ) بو نه مه ی به مه به سی خۆی بگات، له شیه یه کی په سه نددا نه جوو لیته وه به لای نه وه وه وایه که نه و وهر زشانه ی بو هه ندی که س ده س نه دن، بو که سانی تر ده س نادن له بهر نه وه شاگردده کانی خۆی له شیه یه کی زۆر ورددا دابهش کردوو، له سهر بنجینه ی لهش و ره شتیان نه وانه ی لیتره دا نه یانینیت بو راپه راندنی پئ نه کری.

(کارل) گوتی له ماموستا که ی بوو، بانگیان نه کات.

له نا کاو به جیتی هی شتم بو ته و او کردنی مه شقه که ی ئیتر شاگردده کان هه ستانه سه ر پئ و ده ستیان کرده وه به مه شق کردن باله کانیا ن بو چه پ و بو راست رانه وه شاندا، به پیتی ده نگی ماموستا که یان. پاشان فه رمانی دانئ که به سهر پشتا رابکشین، قاچه کانیا ن به ملا و به ولادا بجوو لیئین به پیتی ده نگی نه و له سهر کورسییه که دانیشتم، به جار ییک گه شکه دار بووم له و له شه پروتانه ی که له بهر ده ما نه جوو لانه وه.

له ولادا که پروتیم نه دی، له ناو جه رگی سروشت و سه وزایی دا بوو، له ناو با ی پاکدا به للام لیتره دا پروتیم له ژوو ریکی ته نگوته سکا نه دی، له بهر تیشکی کاره بادا لهش و لاری وانا ته و او م نه دی، نه ندانی لهش وام چاوپئ نه کهوت که مرؤف هه رگیز هه زناکات به و جۆره به ئاشکرا بیینی.

به للام لیتره دا وا هه ل نه گری که ئیمه له شی ناته و او بیبیین نه ک له شی ته و او، چونکه جیگا که بو مه شقی وهر زش دانراوه و لهش په روه رده کردن، نه ک بو له شی ری کویپیک نواندن.

له وه پاش شاگردده کان که مییک وهستان (کارل) هات به للامه وه به للام نه مجاره زۆر تر ماندویتی پیته دیار بوو.

لیم پرسی: چند شاگرد دینه په یمانگا که تانه وه؟
گوتی: نزیکه ی پینج سده کهس له پیر و جوان و منال.

- نه ی له یاری و ورزش به ولاوه هیچی تر فیر ناکه؟

- به لئ، بابه ته کانی (په لویو له ش) و (په روه ده کړنی په گه زبازی) یشیان فیر
نه که یین، بیتجگه له وه پزیشک (کووخ)، دهسته یه کی ساز و ناوازی پیک هیناوه،
نه گه ری به ناو هه مو لایه کی نه لمانیادا بو نه وه ی بیرو باوه ری پروتی له ناویاندا
بلاوبکاته وه بو وینه؛ له به زمگاکاندا، له هوله گشتیه کاند که تاهه نگیان تیا نه کړی،
دهسته که هندی وینه ی و ورزش و یاری به پروتی پيشان نه دا، هه مو لایه کی په سه ندیان
کرده وه له سالی پيشوودا، به زمگاهی (بسکاترز) شاگرده پروته کانی خویندنگای
(کووخ) ی پيشاندا، هه مو لایه کی چاویان پیکه وت. منیش سه رم راوه شاندا و گوتم:

- میوشیاب، پتی شتی وا نادات له (پاریس) دا.

(کارل) یش گوتی:

- فهره نسیه کان گوی ناده نه شتی چاک و به که لک. له وکاته دا ده رگای ژووره که کرایه وه
پزیشک کووخ هاته ژووره وه و بردمییه وه ژووره که ی خوئی له وی پیاویتی پروت
دانشتیبو، روظنامه ی نه خوینده وه پتی گوتم:

- پاش پینج وردیله ی تر نه چیته ژووریکه وه، مه شقی و ورزش به و شاگردانه نه کړی که
ترسوک و دوو دلن، ناویرن کارو فرمان بکه ن هه روه ها مه شقیک نه بینیت که به و شاگرده
کلولانه نه کړی که خوبان له کهسانی تر که متر دینه پیش چاوه وانه ده روونیان بی هیزه،
نه مه وی به هوئی جوړه و ورزشیکی له شی تاییه تییه وه که دل حه زی پی بکات، چه ندلم له
دهست بیت له گه لیاندا خه ریک بیم، به لکو سه رله نوی میشکیان به هیزه بکه مه وه و
گه شه ی پی بکه م و نه م کزیه یان لی لابه م نه وه ک تووشی نه خویشی (ده مارکزی) - ضعف
الاعصاب) بن.

پاشان به کیک هاته ژووره وه، پیاویتی له پرو لاواز بوو. قژی سه ری دریز و لول بوو
جلوبه رگی ره شی له به رکردبوو. جانتایه کی خستبووه بن هه نگلیه وه کوخ نه وی پی ناسیم
گوتی: - نه میش مسیو (ب) یه یه کیکه له هاوړی کانت. له گوشاری (شونهیت) دا
نوسه ره کابراکه به ریزیکه وه خوئی نووشتانده وه به گه رموگوریکه وه چاک و چونی له گه لدا
کردم جانتا که ی خوئی کرده وه و چند دانه یه کی گوشاری (شونهیت) ی لی ده رهیتا نه م

گوشاره هه فته بیه هه موو ژماره یه کی، چند لاپه ریه کی نه نویسی له بابه ت نایینی پروتییه وه
پاشان (مسیوکوخ) که نه ویش نوسه ریکی به ناویانگه، تازه ترین نوسراوی خوئی
پیشکه ش کردم له بابه ت (پروته کان و په روه ده کړنی له ش و خوینده واری) یه وه، به وینه ی
فوتوگرافی رازابووه وه.

پاشان، هندی نوسراوانی تریشی پیشکه ش کردم نه نجبا دهستی کرد به قسه کردن
له بابه ت نه و فیلمه وه که به دهسته یه تی دروستی بکات، بو بلاوکرده وه ی بیرو باوه ری
پروتی به ناو هه موو نه لمانیاندا، به هوئی پيشاندانی هندی وینه ی و ورزشی پروته کانه وه
نه میش وه نه بی یه که م جاری که فیلمی وا بلاوکریتته وه له پیش نه مدا (مسیوکارل
گرابو) له دانیشووانی (هامبورگ) فیلمیکی ای بلاوکرده وه، ناوی نابوو (پیاوه
شه نکه کان به بهر روونکی و روظه وه).

له مانگی (په له = نؤقه مبر) ی داهاتوو، کوریکی گه وره نه گیری له به رلیندا، بو
گفتوگو کردن له بابه ت پروتییه وه، سن مانگ نه میتیته وه گه لیک (کوگره = مؤقر) و
مقومو کردن و پروژی دامه زرانندی چند فیلمیکی تازه ی تیا پیک دی، له گه ل هندی
و ورزشی پروته کان له سه ر ته ختی به زمگاهی (بسکافور) دا.

نه وانه ی قسه ی تیا نه که ن نه مانه ن: پزیشک کووخ، مادام کلارا، پزیشکه کان: کاورا و،
نه ر و فروخ و لف، هانزگراز.

کوخ پتی گوتم: دوی که وم. دوی که وتم تا گه ییشینه هوئیکی فراوان، پیاوئی که ی
تیا دانرابوو، دوازه شاگردی پروتیشی تیاوو، چاوه روانی ماموستا که یان بوون.
نه وانه بوون که تووشی نه خویشی ده روون په سستی و دووولی بوو بوون پیش نه وه ی
بچینه ژووره وه، خانه خوئی که م پتی گوتم:

- له پیشه وه بیت نه لیم، نه م پوله ی نه چینه ناوی، چاوه نه داز و وینه ی جوانی تیا نییه.
قسه که ی راست ده رچوو شاگرده کان نمونه ی جوانی و شه نگو شوخی نه بوون.

کاتی که کووخ پیاوئی لی نه دا، یه ک به یه ک چاوم تیرین و لیمان ورد بوومه وه.
نه م یان پیاویتی چل سالییه، له نیسک و پروسک به ولاوه هیچی به له شه وه نه ماوه
نه وه یشیان کچیکه، پیش نه وه ی پی بکات، پیو له سه ر سنگی کویتته وه نه وی تریشیان
کچیکی شانزه سالییه، به لام لاواز و دنگ گر نه میشیان هه رزه کاریکه، پیستی
نه ستوره وه ک پیستی ورچ.

له گهل ته مه يشا چوار ژن و دووپياويان تياوو، له شيان تيك نه چوووو.

له سر ته ختيك دانيشتم خويندن دهستي پيكرد كووخ دهستي كرد به پيانو ليدان،
ئاوازي زور دلگيري گوزانيي زور خوشي نه دا به گوتي شاگرده كانيا.

مه به سي نه وه بوو ده ماري نه وه خوشانه خا و بكا ته وه، كه تووشی نه خوشیي
(دهماركزي = نوراستيينا) بوووون.

ساز و ئاواز و گوزانييه كه ی كووخ كاري لنيكردن، له خوشيانا دهستيانه ته كرد
به هله پي پي جاره نا جاريك دهنگيكم نه هاته بهرگوي، نه مه ويست بزانه له كوتوه دي
دوايي زانييم كه دهنگي مه مكه كاني كچه قه له وه كه بوو، نه ياندا به بن مه مكيدا له كاتي
هه له پي پي و دا په پيندا.

به هيتوشي دهركاهه كرايه وه لاويكي باريكه له هاته ژوروه له گهل شاگرده كاندا دهستي
كرد به هله پي پي كه ناسيمه وه نووسه ري گوڅاري (شونهيت) ده چوو جاريكي تريش
دهركاهه كرايه وه، ئافره تيكي جواني پروت هاته ژوروه وه، ژني كووخ ده چوو، نه ويش
له گهل شاگرده كاندا هاويه شيي كرد مي رده كه ی، له مه شقه گران و به ركه كاندا يارمه تيي
نه دا.

پاشان به شاگرده كاني نه گوت: چاوي لي بكن، نه وانيش به شيرينييه كه وه به قسه يان
نه كرد.

كه پشوو دهستي پي كرد دوو كچ هاتنه پيشه وه، له ته نشتمه وه دانيشتن نهواني تريش
به سر گازی پشستا پال كه وتن.

له شيوه يه كي سه يردا نه مديوو نه و ديويان نه كرد.

ئافره تيكي بچووك پرووي تي كردم و پرسى:

- ناو نيتمه تي خوشه؟

سه رم سورما، له شيوه ي گفتوگو كردنه كه ی، كه دوور بوو له ناسكي و ياساي
گفتوگو كردنه وه له گهل بيگانه دا. مسسيو كووخ ههستي به وه كرد، پتي گوتم: لي رده دا
هه موو كه س وهك براو خوشك وانه، جياوازي نييه له ناوهند كه سيك و كه سيكي تردا.

به شيرينييه كه وه وه رامم دا يه وه:

- من ني رهم پي خوشه هه هه ليك كم دهس بكه وي، له ئاهه نكه كانتانا نه بم.

- نه گهر تو راست نه كه يت، بوچ جله كانت دانا كه نيتم؟

- بو جاريكي تر؛ نه مجاره هه سه ير نه كه م و هيچي تر.

- له فوره نسه يشدا پروت هه يه؟

- نيتمه هيتشا له سه ره تادا يين.

- تو له هيچ كوومه ليكي پروت اندا، نه ندام نيتم؟

- نه، رهنكه به م زووانه بيم به نه ندامي يه كيكي له و كوومه لانه.

كووخ قسه كه ی پي بريين گوتي:

- هه لسنه سه ريي!

دهستيانه كرده وه به مه شق كردن و خويندن، كووخ دهستي كرده وه به پيانو ليدان گوتي:

- شاگرده كان، پيويسته فرماني به ياني له بيير خو بان بيه نه وه. بام لي يان بگه ري پي
هه روهك منال ياري بكن.

پاشان، به دل پتي گوتن:

- بام هه كه سه تان خوي به شه مه نده فه ريك بزاني.

شاگرده كان پر به دل لاسايي بزوتنه وه ي شه مه نده فه ريان نه كرده وه.

- نيستاكه بين به مه ميون!

شاگرده كان، وهك مه ميون، به ده هنگيكي تبيزه وه، دهستيانه ته كرد به بازدان و قريشكاندن
به م رهنكه دهستيانه كرد به لاسايي كردنه وه ي مراوي و قاز و چوار ناله ي نه سپ و گه لي
با به تي تر له ناوهند هه موو هه له پي ركي و هه له پي ركيه كي تردا، ماموستا كووخ چيروكي
كورت كورتي بچووكي بو نه كردن نه به ينيانه پي كه نين.

له كاتي يانزه چاره كيكي كه مدا، خويندن و مه شق كردن ته واووو.

له پشت كووخ وه چوومه وه ژووري نووسيينه كه ی.

نجا كووخ دهستي كرد به اشاره زا كردن له با بهت په يمانگاهه ي و لقه كاننيه وه كه له م لاو
له ولاي نه لمانبا دا دا يه زرانديون.

پاشان گوتي:

- شاگرده كان ياريگاييكيان هه يه له سه ر كه ناري گو ميكي له گو مه كاني نزيك شاري
به رلين له وي هه موو يه كشه موان و جه ژنانتيك كو ته بنه وه خو بان له ناو باي پاكدا پروت

ئەكەنەو پاش ئەو گوتى: شاگردەكانم زۆر لى ناكەم كە گۇگيا خۆرىن رېيان ئەدەم گۆشت بخۆن، مەى بخۆنەو، جگەرە بكىشن، بەمەرجى لە ئەندازە دەرنەچن.

كە كاتژمىر كاتى يانزەهەمى لېدا، مال ئاوايىم لە مەسپۆكووخ و ژنە جوانەكەى كرد ننجاشاگردىك لە گەلم هات تا دەرگای دەرهو، شاگردەكانى تىرش خەرىكى خۆگۆرىن بوون.

كە گەرامەو شەقامى (فورىك)، بەسەرسورمانىكەو بەىرم لە خوتىندنگاكەى كووخ ئەكردەو بەلام كە گەيشتمە (ئەنترون لەندەن)، ئافەرەتىكى بەدخوو، كە لەم گەرەكەدا وینەى زۆرە لە شارى بەرلىندا، رېنگای پى گرتەم وەرەم نەدايەو.

لە رېنگادا بەىرم لەو جىاوازيبە گەرەبە ئەكردەو كە لە ناوئەند ئەم جۆرە ئافەرەتە لەش دروستانە و ئەو جۆرە ئافەرەتە كرىكارە بەسەزمانانەدا هەيە كە ئەچن بۆ خوتىندنگای كووخ بۆ چاك بوونەو، بەهۆى يارى وەرزشەو.

بەشى پېنەم

سەرشۆرەكانى پرووتەكان لە ناوچەى بەرلىندا

بام ئېستا چاوپىك بخشىن بەكۆمەلە پرووتەكانى ناوچەى بەرلىندا دەستەبەك هەيە، ناوى (بەلجىاز)ە، وپژەوانى بەناوبانگ (مەسپۆ بەرنارد گروتروب) كاروبارى هەل ئەسورپىن ئەم پىاوە سەركردەى گۆفارهكانى (فېگارۆ) و (بلاجىۆس) و (پاس فرىباد) و (درا هېرات)ە، كە هەموويان دەنگى (پرووتى)بلاوئەكەنەو. دەستەى (بەلجىاز) پارچە زەويبەكى بۆ خۆى پىكەو ناو لە نىك شارى بەرلىنەو.

گۆفارهكانى مەسپۆ گروتروبىش، هەموو جارىك چەند وینەبەك بلاوئەكەنەو، كە برىتىن لە چاوە ئەندازەى هەوارانى پرووتەكان.

ئەم وینانەيش چاكتىن رابواردنىان پىشان ئەدات لەو بەهەشتە جىهانىيانەدا.

جارە ناجارىكىش هەندى لە دەمار توندەكانى رەشت خوازەكان، پەلامارى مەسپۆ گروتروب ئەدەن، كە يەكپىك لەوانە (بابا بىتلىم)ە. تاوانبارى ئەكەن بەتپىك دانى پەووشت و خوى باشى گشتىبەو، بەداوین پىسىبەو.

پاشان كەينەوبەينەكە ئەخرىتە بەردەمى دادگاكان.

ئەمانىش فەرمان ئەدەن بەداخستنى ئەو گۆفارهى كە ئەو جۆرە وینانەى بلاوكردۆتەو ئەگەر لەباتى مەسپۆگرتۆب.

كەسپىكى تر بوایە، بەرگەى ئەم تەنگوچەلەمەيەى نەئەگرت، لە قىنى ئەوانە قژى سەرى خۆى ئەرووتانەو و بەناخو ئۆفەو دەستى ئەكرد بەشپوون و گرىبان و ئەيگوت:

مال وىران خۆم! سەرگەردان خۆم!

بەلام مەسپۆگرتۆب، پىاوتىكى لەسەرخۆبە، بەكارەساتىكى وا بچووك توورە نابى هەرچەند گۆفارىكى دائەخرىت، بۆ بەيانى لەژىر ناوتىكى تردا بلاوى ئەكاتەو.

جارىكىيان لەبەردەم ناوېژىكەرەكاندا هەللى داىە، گوتى: ئەم بەرەنگارىى كردنەى من لەبەر چىبە؟ بەكەلكى چىستان دى؟ ئىپو هەمووتان باش ئەو ئەزانن، كە هەرچەند گۆفارىكم دابخەن، بۆ بەيانى لەژىر ناوتىكى تردا دەرى ئەهينمەو، كەواتە لىم گەرپىن، هېچ نەبى، بام جارىك بەدلى خۆم فرمان بكەم.

لېرەدا لىم پىسى:

- رەنگە مەبەسى ناوېژىكەرەكان ئەو بىن، كە هەرچى ناوتىكى تازەت لەبەركردووە لە گۆفارهكانى بنىت لەپاش داخستنىان، هەموويان بەكاربەنىت.

دەستى كرد بەپىكەنىن و پستەيەكى دامى، سى ستوونى تىابو هەرسپىكىان پىوون لەناوى گۆفاره گوتى: ئەو ناوانەم هېشتا بەكار نەهيناوە من كۆل نادەم، ناوېژىكەرەكان كۆل ئەدەن من مەندەم، زوو تپىك ناچم!...

بەلام جوانترىن كۆمەللى پرووت لە بەرلىندا، كۆمەللى پەرورەدەكردنى لەش و وەرزشى زرىبە، جىگاكەيشى كەوتۆتە ناوەرەستى بەرلىنەو لە شەقامى تسمەردا ژمارە (۹۴) سەرۆكى كۆمەلەكە پزىشك (مورنەوفن)ە. كۆمەلەكە خۆى وا پىشان ئەدات كە دواى هېچ دەستەيەكى زىنگ كارى نەكەوتووە بەلام لەو دەلىيام كە كۆمەللىكى نىشتمان پەرورە ناوونوسكردنى ئەندام، لەم كۆمەلەدا، بوو بەباو هېچ هەفتەبەك نىبە چەند كەسپىك لە چىنى بلندى شارى بەرلىن، لەناو ئۆتۆمۆبىللى رۆلرۆبىس دا نەچىتە (ولبنا)، بۆ ئەمەى بەپرووتىبەو مەلە بكەن لەبەر تىشكى دەست كرددا.

ئەتوانم پىيار بەدەم، بەبى چەندوچوون كە زۆرىەى ئەندامانى ئەم كۆمەلە پرووتە، برىتىن لەو كەسانەى كە حەز لەشتى باو ئەكەن.

ئەوانىش بۆبەكە هۆگرى ئايىنى پرووتى بوون، چونكە شتىكى تەر و تازەبە وینەى نەبىنراو ئەوانە هەر لەو كەسانە ئەكەن كە هاتوچۆى كەنارەكانى (دوفىل) و (ئازووركى) ئەكەن، تەنيا بۆ ئەمەى پىستى لەشيان بەتىشكى رۆژ بسووتىن.

ئەو ئافرىقە تانەى مەلە ئەكەن لە (ولبىناد)دا، ھەموويان رووتن لە لەشولاردا ھەلبەئار دەن ھەموو كەسپىك بەچاوپىتكە و تىنيان گەشكەدار ئەبى ھەروەك بەچاوپىتكە و تىنى ئەوانەيش گەشكەدار ئەبن كە بەكراسە بلن دەكانيانەو ھەليانەى گەرە و كرندا، لە (لونگ شامب)، خۆيان پيشان ئەدەن.

بەلام لە راستىيدا، دلتسۆزىي راستەقىيە، بەرامبەر بىروباو ھەرى رووتى، ھەر لەوانەدا ئەبىنىت كە ھەژارن چونكە كرپكارەكان چ ژن بن، چ پىياو، لەو ناسلە مەينەو ھە كە خۆيان رووت بەكەنەو، بەمەبەسى تەندروستى و رەوشت چاكى، تەنانەت ئەگەر دەموچا و ناشىرىن و، لەر و لاواز و، تەنگە زل و قەلەو و، لەش تىكچوو كەموكورى دارىش بن.

بەتەنشت دەستەى پزىشك (مورنھوفن) ھەو، دوو دەستەى تىرش لە بەرلىندا ھەن يەككىيان دەستەى (فريكر بركلنەر باند) ھە كە ھەموو دەمە بەپىتە سەرەتايىبە كانىيەو ھە ناو ئەبى: (ف. ب. ب.). يەككىشيان دەستەى (ليخت گرب و تىمس) ھە كە سەر كەردەكەى (مادام ئەلزاھان) ھە، جىگەكەى لە شەقامى (دینەر) ژمارە (۱) داىە.

پزىشك (مورنھوفن)، پەيوەندىبەكە بەھىزى ھەبە لەگەل كۆمەلە رووتەكانى تردا كە لەم پەر و لەو پەرى ئەلمانىدان ھەك ھىنەكانى (مىونيخ) و (رورقمز) و (ستقن) و (شمتز) دەستەبەكەى گرنكى تىرش ھەبە، پىي ئەلپىن دەستەى (مسيوفيدور فرخ)، كە لە نزيك شارى بەرلىنەو ھەبە.

(مسيوفرخ) پىياوئىكى خاوەن كاروبارە لە دووربىنى خۆبەو زانى كە لە توانيدا ھەبە، رووتى تەواو، لە شىو ھى فرمانىكى بازرگانىدا بخاتە گەر، دەست كەوتىكى گەورەى لى دەس كەوئ.

پىياو ئەتوانى بەئاسانى بچىتە ناو پەيمانگاكەى ئەو ھەو، كە ھەر لە ئاش ئەكات، بۆبەكا ناويان ناو ھە (ئاشى فیدور).

بەلام گرانى لەو ھەدايە كە لىي بىتتە ھەروە چونكە ناھىلن دەرىچى تا پوول گۆرەروە نەبىنى ئەم ئاشە، لە راستىيدا بۆتە جىگەى رابواردن ھەرزىكردن لەوئ ھەك لە چايخانەبەكەى لادىدا دانىشتەبى، قاو ھە بىرە و تىكە (ساندويچ) ت دەس ئەكەوئ جىاوازى ھەردو لايان ھەر ئەو ھەندەبە كە لىرەدا تۆ رووت و قووتىت ھەك ئادەم و ھەوا.

ئەگەر ھەموو كۆمەلە رووتەكانى شارى بەرلىن ناو بىھىن، لىرەدا جىگە نا بىتتەو ھە خۆبندەوارانىش، رەنگە لىي ھەرس بىن لىرەدا ئەو ھەندە بەسە كە بلتيم، جگە لەوانەى كە

ناوم بردن، نزيكەى بىست كۆمەلە رووتى تر ھەبە بىجگە لەو ھە زۆر خىزان و دۆستانىش ھەن كە بەرووتى لەناو خانوو و باخچەكانى خۆياندا مەشق ئەكەن.

بەشى شەشەم

كۆمەلەى نازادەكان لە درمستادوا

ناوچەى (نازادەكانى درمستاد)، ھەك خۆيان ناوى خۆيان ناو ھە، ئەكەوئتە تەنشت شارى (درمستاد) ھەو، لەناو جەنگەلئىكى چروپرى دار بەروودا.

دىوارئىكى دوومەترە بلندىي، زەويىبەكەى پىچاوەتەو ھە. لە شارەكەو ھە رىگايەكى بۆ دى، دارستانەكە ئەبى، لەسەر ھەركاكەى نووسراو ھە:

(رىگايەكى تايىبە تىبە كەس پىياناروا).

بەيانىبەكەى يەكشەمە، لەگەل ھاوئىبەكەى ئەلمانىيدا بەناو ئەو رىگايەدا رۆشتم ئەو زۆر ھۆگرى بىروباو ھەرى رووتى بوو.

ناوى ھاوئىبەكەم (ماكس برىان) بوو ھەر لە دوورەو ھە خەو مل پىچەكەى خۆى داكەند و خستىبە گىرفانىيەو ھە نەم ئەزانى ئەو ھە لەبەرچى بوو ئاخۆ لەبەر گەرماى رىگايەكى بوو ياخود لەبەر پەلەپەل و ئارەزووى خۆ رووت كەردنەو ھە بوو ھەروەك لەو ھە پىش گوتم: پىشتىوانىكى يەجگار بەھىزى رووتى و رووتەكان بوو.

ھاوئىبەكەم دەستى كەرد بەگفتوگۆ كەردن گوتى: ئالاكەيان ھەلكراو ھەو ھەيش ئەو ھەدەرئەخات كە زەويىبەكە كۆمەلئىك رووتى تىبايە دەستى كىشا بۆ ئالاىبەكەى سى سووچى رەنگ سووركە بەسەر لقى دارەكانەو ھە ئەشەكايەو ھە.

كە گەبىشتىبە ھەركايەكى تەختە، رىگاكەمان ھەمووى، بىبوو پىتويست نەبوو لەوئ بوەستىن و زەنگ لى بدەين بۆ ئەمەى رىمان بدەن بچىنە ژوورەو ھەر ئەو ھەندەى پى ئەويست كە پالئىك بەدەرگاكەو ھە بنىين و بچىنە ناو خاكى رووتەكانەو ھە.

پالمان بەدەرگاكەو ھە ناو چووينە ژوورەو ھە چاوم كەوت بە بىست كەسى رووت، ھەندىكەيان تۆپ تۆپىنەيان ئەكەرد.

ئەوانى تىرشىيان لەسەر چىمەنەكە راکشابوون، ئەھەسانەو ھە بەتيشكى رۆژ خۆيان ئەشت و خۆيان گەرم ئەكەردەو ھە.

هاورپیکه منی پیشکش کردن یهک بهیهک دهستیان گوشیم پاشان هاورپیکه بردمی بۆ کۆلیتیکی تهخته، که تنیا ساختمانیکی بوو له زهویی ئه و پروتانهدا له ناو کۆلیتهکهدا میزتیکی داری ناشیرین دانرابوو له گه ل چه ند کورسییه کی ناشیرینی تر دا.

به دیواری کۆلیته که یشه وه چه ند وینه یه کی ئه و پروتانه هه لواسرابوون، به ناوی رازاندنه وه وه. (باربان) جله کانی داکنه مند منیش دام که ند هه ر دوو کمان پروت و قووتمان لیتهات پاش ئه مه ی جله کاغان به جیی خۆیاندا هه لواسی ناوی خۆمان له توهماری کۆمه له که دا نووسی و چوینه ناو پروته کانه وه. له ناوه راستی زهوییه که دا، ئه وه نده ی جیگا یارییه ک، له دارو درهخت پاک کرابوو وه دار و درهخته کانی چوارلای زهوییه پروته که یش، هیترابوونه وه، گه شه بکه ن بۆ ئه مه ی که له هه تاوه که تیر بوون بچه ن بن سیبه ره کانیان.

هاورپیکه گوتی:

(ئیمرۆ یه کشه ممه یه زۆر که س دینه ئیره ههروه ها زۆریه ی ئه ندامه کانیش دین).

ههروه کو له وه پیش گوتم، بیست که س له ویدا کۆبوو بووه وه هه ندی منالیان تیا بوو، هه ل ئه په رین و دانه په رین و بازبان ئه دا و به دوای یه کتر دا هه ر یان ئه کرد، له بهر هه تاو.

یا خود له ناو لمی گوئیکانییه کی ئاو پروندا یارییان ئه کرد بیجگه له وان شه ش پیاویشی لی بوو، توپ توپینه یان ئه کرد کابرایه کی پیریان له ناو دا بوو، سه ری سپی بوو بوو، که چی به تریق و هوو و له ش سووکییه کی ته واوه وه بازدی ئه دا ژن و کچه جوانه کانیش له ژیر سیبه ری داره کاندانانیش بوون.

خۆم خسته ناو یاریی که ره کانه وه، منیش وهک ئه وان بازدم ئه دا و یارییم ئه کرد که چی (باربان) له سه ر چیمه نه که دانیشته له گه ل ته ماشا که ره کانی تر دا، ته ماشای ئه کردین.

له وکاته دا که یارییمان ئه کرد، جاروبار ده رگا که ئه کرایه وه.

ته ماشا که رانی تازه یه ک یه ک و خیزان خیزان پیکه وه ئه هاتن ئه چوونه ناو کۆلیته که وه زۆری پی نه ئه چوو منالان و پیرانی پروت و قووتی لی ئه هاتنه ده ره وه.

وه نه بی هه موویان له ناو کۆلیته که دا خویان پروت کردیته وه هی وایشیان تیا بوو، هه ر که ئه گه یشته ئه م دیو ده رگا که وه، خوی پروت ئه کرده وه و جلوه ره گه کانی به لقو پۆی داریک له داره کانه وه هه ل ئه واسیی.

وام ئه هاته پیش چاو، که ئافره ته کان خویان پروت ئه کرده وه و له ناو کراسه سپییه

ته نه که کانیاندا ئه ببنران، هه رچی وهک من بوو که تازه فیتری خۆ پروت کردنه وه بوو بوو، دلئ ئه چوو هه ریان.

منیش ترسام له وه ی که هاورپیکانم، بی ره کانم له ناو چه واندا بخویننه وه، خۆم خه رییکی کرد به بازدان و توپ لی دانه وه، تا هه ست به وه م نه که ن.

نامه وی ئه وه م له بی ره بجیت بیلیتم، که ئه م ئاره زوو هه ستانه له خۆیه وه نه ئه ما، که یه کیکی له و ئافره تانه، خوی به ته واوه تی پروت بکر دایه وه به لای منه وه وایه، که ئه وه به لگه یه کی ته واوه بۆ ئه وه ی که پروت بوونه وه ی ته واو له جلوه ره گی ته نک له بهر کردن به که لکتره بۆ پاراستنی ره وشت و خووی پاک و بلند له گه ل ئه وه یشدا هه ندی ئافره ت ئه بینیت که به ته واوه تی هوگری له بهر کردنی ئه و جۆه کراس و ده ری ته نکانه ن!...

جیگا که پر بوو له پروت هه موویان له خۆشی و شادمانییدا بوون له یاریکردن وازم هینا به ته نشت هاورپیکه مه وه (ماکس) له بن داره کاندانانیشتم پی گوتم:

(برا تو نازانیت له رۆژانی یه کشه مواندا چه ند خۆش رانه بویرین به ده م خۆشه پیاو شه ش رۆژی خشت له ناو دیواره ره شه کانی ناو شاردا بئینیتته وه، به و هه موو ئه رک و ئازاره ی کار و فرمانه وه له راستیدا رۆژانی یه کشه مووان، که دینه ئیره، خۆمان له به هه شتدا ئه بینین به هه شتی له ش و گیان!).

قسه کانی هاورپیکه خستیمه بیر کردنه وه وه منیش دهستم کرد به سه بیر کردنی هه موویان، له کاتی گه مه و یاریی و به زمو پیکه نینیاندا لییان ورد ئه بوومه وه و، به راو وردم ئه کرد له ناو هه ند ئه م ژبانه و ئه و ژبانده که له ناو شاره کاندانانیشتم پیا نه وه راهاتبووین.

وا له ویه (هه وا) یه کی بچووک دانیشستوه، مه مک ئه دا به مناله بچکۆله که ی که ته مه نی له چه ند مانگیکی تیپه ر ناکات مناله که هه ر چه نده تازه هاتۆته جیهانه وه به لام زۆر هوگری بیرو باوه ری پروتییه دایکه که و مناله ساواکه ی به و پروتییه وه، که شیر ی ئه دایی و گرتبووی به باوه شییه وه، چاو ئه ندازیکی وای لی پیک هاتبوو، که دلئ هه موو ته ماشا که ره کانی کیش کردبوو. جگه له وه، گه وه ی خیزانیکی گه وره یشم چاو پیکه وت، له گه ل هه ر دوو مناله بچکۆله کانی خۆیدا یاریی ئه کرد.

مناله کان، کور و کچیک بوون، به سه ر پشتی باوکیاندا هه ل ئه گه ران، به چوار چنگۆله خۆی بۆ دابوون به سه ر چیمه نه که دا.

منالیتیکی بچکۆله ییشم دیی له ناو گالیسکه یه کی بچوو کدا بوو، به قاییم ئه یقیژاند و ئه گریا دایکه که ی به په له هات به لایه وه، گرتی به باوه شه نهرمونۆله گهرمه که یه وه، به هیتاوشی له گه لیا ئه جوولا یه وه تا ژبییری بکاته وه و بی دهنگی بکات.

ئه وه بوو من دییم له وی کامه تان ئه و تاوانباریی و بی ئاپرووییه ی که دوژمنه کانی رووتی ئایاننوسیئن به رووته کانه وه؟ کامه تان ئه و کرده وه ناشیرینیانه ی ئه وان هه لئێ به ستن بۆ رووته کان؟ من هیچی وام لی نه دیوون!

جا ئه گهر رووتی ئاره زووی هه ندئ که س بزوینی بۆ داوین پیسی، ئه و له ناو رووته کان خویمان دانیه به لکو له ناو ئه وان هه دا روو ئه دات، که له ده ره وه، ده موچا و ئه نین به کون و قوژینی دیواره کانی زه ویی رووته کانه وه بۆ ئه مه ی له رووته کان وردبینه وه چی ئه که ن، که چی رووته کانیش ئاگایان له خویمان نییه، خه ربکی به زموره زمی داوین پاکانه ی خویمان. به للام رووته کان وازیان له و هه لمه ته کاسانه نه ئه هیتا.

له کۆلیان نه ئه بوونه وه، تا جه زه به یان پی ئه گه یان دن به لکو سزادانی ئه وان هه یان به رابواردنیکی خووش ئه هاته پیش چا و ئه گهر رووته کان، که له ناو دره خته کاندای بوون، چاویان به یه که ئ له و بی شه زمانه بکه وتایه ته ماشایان ئه کات، بۆی ئه چوونه سه ر دیواره کان، به جامیک ئاوه وه، به خوئی نه ئه زانی تا ئه یان کرد به سه ریا و ته ریان ئه کرد.

که کابرا بی شه رمه که وای لی ئه کرا، هه رای ئه کرد و هاواری ئه کرد و ئه یقیژاند و جنیوی پی ئه دان، رووته کانیش تیزیان پی ئه کرد و پی پی پی ئه که نین.

جاری وایش هه بوو، بی شه رمه که قینی لییان هه ل ئه سا، ئه یدان به ر به رد و په لئێ تی ئه گرتن چه ند که سیکیش له رووته کان، ده موده ست شه روالیکیان له پی ئه کرد و داوی ئه که وتن، تا ئه یان گرت ئه وسا که یان به زۆروایان لی ئه کرد که لییان بیارپه ته وه و داوی به خشینیان لی بکات، یاخود ناچاریان ئه کرد که هه ندی وینه ی رووته کانیان لی بکری بۆ ئه مه ی پاشه که وتی کۆمه له که یان زۆریکه ن:

له وکاته دا که له ژیر سیبه ری داره کاندای دانیشته بووین، گویمان له دهنگی چه ند پییه ک بوو، به هیتاوشی رووی ئه کرده دیواری هه وارگی رووته کان له ناو دارستانه که دا دووکه س له لاوه کان به گورجی جامی پر ئاویان ئاماده کرد کچیکیش به ناو دره خته کاندای ده ربا زبوو، بی شه رمه که بدۆزپه ته وه به جاریک سه ری سورما له وه ی که دیی پی پی ئه یکی کۆما وه یه چاوی

ناوه به درزی دیواره که وه، سه یری رووته کان ئه کات که چه که به زه بی پیاها ته وه، که هاواریکانی ئاوی به سه را بکه ن. له پش دیواره که وه تیی خوری دایکه ئه وه چی ئه که ییت له و دیوه وه؟ ئه گهر نه رویت ناوت به سه را ئه که ن.

به للام پی پی ئه ی که چا و قاییم بوو، نه ترسا له وه ی ئاوی به سه ردا بکه ن جیگا که ی خوئی به رنه دا به لکو به ده نگیکی بلنده وه وهرامی دایه وه گوئی:

(ژنیتمان هه یه، دیته ئه م شوینه هه رچه نده لیی ئه پرسم بۆچی دیتته ئه م جیگایه، پیتم نالئێ چی ئه کات لی ره له به رئه وه، ناچار بووم خو م بیتم بۆ ئی ره، بۆ ئه مه ی به چاوی خو م ببینم، ئی وه چی ئه که ن ئاخۆ راسته ئی وه رووتن، یاخود چاوم ریشکه و پی شکه ئه کات؟).

کچه که ییش پیی گوئی: (نه نکی خو م ئه وی ئه بینی راسته ئه گهر پی شت خو شه وه ک ئی مه رووت بیسته وه، ئه وا ده رگا که ت بۆ ئه که ینه وه و سه رچاوی ئی مه هاتی). به للام پی پی ئه ی که، نه یتوانی وا بکات به ده م هه رپا کردنه وه گه لیک قسه ی ناشیرینی پی گوئن.

پاش ئه وان، کۆمه لیک له سه ر چله کان هاتن، له حه وت که س پتروون یه کییک له وان هه پریشکی ئاوی به رکه وت.

سه ری ته رکرد له داخا ده موچاوی سوور هه لگه را ئه وی قینیشی زۆرتر هه لساند ئه وه بوو که ئاوه که جله ریکو پی که کانی رۆژی یه که شه موانی ژاکاند بوو.

کابرا که ده ستی کرد به جنیودان و قسه ی ناشیرین هاواری کانیشی له وه دا پشتیوانی یان کرد که رووته کان پییان پی که نین، قینیان زۆرتر هه لسا نوشتانه وه به رد هه ل بگرن بۆ ئه مه ی له رووته کانی بگرن دیاره ئه وه ییش بۆ رووته کان زۆر خراب ئه بوو ده موده ست، له ده که سییک زۆرتر ده ری پی خویمان له پی کرده وه و رایان کرد به داوی ئه و خو پی یان هه دا که نزیک یه کتر بوونه وه، بووه شه ره جنیو له ناویان دا، پاشان به چه ند قسه یه ک شه ره که یان کۆژایه وه که خو پی یه کان سه یری ژماره زۆری رووته کان یان کرد چاویان ترسا و ملیان پی دان له وکاته دا رووته کانیش هه ل ئه گه ران به سه ر داره کاندای سه یری شه رپه شه ره که یان ئه کردن.

منیش وه ک مه یوونیکی گه وره به سه ر لقی دره ختیکی بلنده وه خو م مه لاس کرد بوو، سه یری ئه و چا و ئه ندازه سه یه م ئه کرد، که هه ندی رووت سه یری شه رپه شه ره هه ندی شاربی جل له به ر کراویان ئه کرد.

رۆژ بلندیبووه، کهوته ناو جهرگی ناسمانهوه گهرمایي تیشکه کهی ئەپپرووکاندین، (باریان) وای بهباش زانی که خۆمان بشۆین قسه کهیم پهسەند کرد چووینه ناو ئەو ئەستیرکهوه که چوارلای سەرچاوه کهی داپۆشیبوو. کچیکی جوانیش هاته لامانهوه هەرسێکمان دەستمان کرد بەناو پڕژاندن له یه کتری، گه مەمان به ناوه که ئە کرد. له وکاته دا که یاریمان ئە کرد کچه که هەل ئەنگوت کهوته باوه شمه وه ههردوو له شمان له یه کهوت!...

کچه که دایه قاقای پیکه نین به سووکی و به یی شهرم، خۆی له دهستم رزگار کرد که چی من ههستم به ناوچه وانی خۆم ئە کرد، له شه زماندا گری گرتبوو!...

بوو به نیوه رۆ، کاتی چیشته خواردن هات زۆربهی ئەوانه ی هاتبوون، خوارده مه نییان له گه ل خۆیان هینابوو کچیکی رووتیش له ناو کۆلیته که دا خه ریکی قاوه لیتان بوو.

دهسته ی نازاده کان، گژوگیا خۆر نه بوون. زۆری وایان تیا بوو، گوشت و مه یی له گه ل خۆی هینابوو له سه ر چیمه نه که دانیشتن و به تریق و هووړ و پیکه نینیکه وه ده ستیان کرد به نان خواردن.

به لām ئیمه نامان له گه ل خۆمان نه هینابوو جله کافان له به ر کرد و چووین بۆ ناوشار، به دوا ی خوارده مه نیدا ئە گه راین دوا یی له چیشته خانه یه کی ناوشاردا نانیکي به دلمان خوارد.

پاشان شووشه یه ک مه یی کۆنمان کرد به سه ریا به م ره نگه هه رچی پزیشک (فرنزل) داینابوو، پپه ویم نه کرد که له خواردن بوینه وه، چووینه وه خاکی نازاده کان.

سه ر له نو ی به رگه کافان دا که نده وه گه رما تاوی سه ندبوو له به ر ئەوه ی که له به ر هه تا ودا زۆر مابوو مه وه تو یخ ی له شم له سه ر شامدا چوو بوو ئافه رته تیک ی دل چاک به زه یی پیام هاته وه، هات و نه ختی رۆنی لیدا. سو یاسم کرد و چومه ته نشتیه وه له سیبه ره که دا دانیشتم گف تو گو یه کی دوور و درێژمان کرد له بابته خۆیه وه و چیشی به سه را هاتوو له ناو شه ری گه ورده دا.

گوتی: یاخوا گه وره م، هه رگیز شه ری وا سامناک نه بینینه وه پاشان کچه که ی خۆی بانگ کرد، که له ته مه نی چوارده سالاندا بوو، پپی ناسیم، گوتی: (ئه مه دۆزای کچه مه ئە زانی به زمان ی ئیوه باش قسه بکات دۆزا قسه ی له گه ل بکه!).

به لām (دۆزا) کچیکی زۆر شه رمن بوو نه یو ترا قسه بکات.

که دایکی زۆری لی کرد قسه بکات، زمان ی کرایه وه به رسته یه که وه، که له وه پیش له به ری کرد بوو، گوتی: (باوکی نووسه ری گه وره، فیکتۆر هیکۆ ئە فسه ریک بوو له له شکری ناپلیژندا).

دایکه که ی به شانازی به که وه لپی پرسیم، (فه رنه سی باش قسه ناکات؟)

گوتم: (به لئی... تا ئە ندازه یه کی گه وره ییش!...)

ئافه رته تیک ی زۆر قه لّه ویش له و ی بوو، بازی ئە دا به سه ر گور بسدا.

سه روشیه ی، مرۆقی ئە هینایه پیکه نین هه ندی منالی لی کۆیوه وه، گه مه یان پی ئە کرد مناله ساوا که ی خۆیشی^(۱) پپی گوت: دایه تو زۆر ئە ستوریت ناتوانیت باز به دیت.

باوکیشی، که به پپچه وانه ی ژنه که ی له رو لا واز بوو، وه رامی دایه وه گوتی: وازی لی بیته بام بازیدات به لکو به وه هه ندی پیو له قه لّه ویه که ی خۆی دابنی.

ژنه که تو وره بوو په ته که ی به ده ستیه وه بوو، بازدی به سه ردا بدات، فرپی دا و هه رای کرد به دووی میرده که یدا، پپی گوت: (راوهسته بۆم نار سه ن پپشانت به دم که چۆن تیبیز به ژنه که ت ئە که ییت!).

به لām کابرا له ش سووک بوو، زوو خۆی له ده ستی رزگار کرد، خۆی کرد به ناو دا ره کاندا، ژنه که یشی هه ر هه رای ئە کرد به دوا یا، هه موو له شی ئە له ریه وه.

له ناو دره خته کاندا، کاتی چواری پاش نیوه رۆ، چایمان خوارده وه دانیشتن له بابته وپه ره وه قسه مان ئە کرد.

به و بۆنه یه وه، ناوی نووسراوه که ی (زیمازک) هاته پپشه وه:

(هیچ شتیکی تازه له لای رۆژئاوا وه نییه) باریان گوتی: به راستی نووسراویکی سه یره که خۆیندمه وه، هه رچی ته نگوچه له مه و سه رگه ردا نییه کم له و شه ره گه وره یه دا دیبوو، بیرم که وته وه له وکاته دا که ئیمه که وتبووین به کۆی قسه کردندا، مناله کان به ده سکی ته خته وه ته نسیان یاریی ئە کرد له وکاته دا کارگێری ده سته که و ژنه که ی و مناله که ی هاتن بۆ لامان باریان منی پی ناسیی کابرا که گوتی:

- من شادمانم به سه ر لیدانی فه رنه سییه ک بۆ خاکی ئیمه هیواداریشم که له مه و دوا

(۱) راستتر: مناله بچوو که که ی خۆیشی...، (ساوا) بۆ تازه له دایکبوو به کار دیت.

ژماره‌یه‌کی زۆر له‌هاو نیشتمان‌ه‌کانت سه‌رمان لی دهن ئیمه‌یش هه‌رچییه‌کمان له‌ده‌ست بیت، ئه‌یکه‌ین، بۆ ئه‌مه‌ی به‌خۆشیی و سه‌ره‌ته‌وه له‌ناوماندا رابووێرن.

ئێواره، کاتی هه‌وت، ده‌ستمان کرد به‌جلگۆرین بۆ ئه‌مه‌ی بگه‌رێینه‌وه پێش ئه‌وه‌ی شوێنه‌که به‌جێ به‌یڵین، مال ئاواویمان له هه‌موو هاورێکانی ئه‌و رۆژه‌مان کرد. که له رینگای (دروستاد) هه‌و گه‌راینه‌وه، قسه‌مان هه‌ر له‌سه‌ر رووتی و رووته‌کانه‌وه ئه‌کرد.

باریان گوتی: له‌بابه‌ت کۆمه‌له‌که‌ی ئیمه‌وه به‌یروباوه‌رت چیه‌؟

پێم گوت: زۆرباشه له راستیدا ئێوه رۆژانی یه‌کشه‌موانتان زۆر به‌خۆشییه‌وه پائه‌بووێرن جیاوازیی زۆر هه‌یه له‌ناوه‌ند ئێوه و ئه‌و که‌سانه‌دا که له مه‌یخانه و زه‌ماوه‌ندخانه‌کاندا پائه‌بووێرن.

گوتی: که‌واته تۆ پێ له‌وه ئه‌نیت که رووتی شتیکی باشه.

گوتم: به‌لێ پیتی لی ئه‌نیم رووتی هه‌روه‌که به‌کاری له‌ش دێ، هه‌روه‌ها ده‌روونیش پوخته ئه‌کات به‌لام من ته‌نیا که‌موکووریه‌کی تیا ئه‌بینم؛ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که جیگا شووره‌بیه‌کانی له‌شی مرۆف ده‌رئه‌خات.

هاورێکه‌م به‌رپه‌رچی دامه‌وه، گوتی: تۆ به‌هه‌له داچوویت.

ئه‌مه راسته، که زۆر له‌شی وا هه‌یه، که رووت کرایه‌وه، یه‌جگار ناشرینه به‌لام ئایا جلوه‌رگ هه‌موو ناشیرینییه‌کی پێ ئه‌شاررێته‌وه؟! ئه‌ی به‌ته‌نشت ئه‌و له‌شه رووته ناشیرینه‌وه چه‌ند له‌شی شه‌نگوشۆخ و نه‌رمونۆل ئه‌بنیت، که خاوه‌نه‌کانیان مافیان هه‌یه پێیانوه بنازن؟

ئه‌ه گه‌وره‌م! هه‌رگیز ئه‌وه مه‌لێ که رووتی له جوانی له‌ش که‌م ئه‌کاته‌وه چونکه به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه، رووتی، هه‌مووکه‌س هان ئه‌دا بۆ په‌روه‌ردکردنی له‌شی، تا له شیوه‌یه‌کی هه‌ره جواندا ده‌رکه‌وی.

به‌شی هه‌وته‌م

شاریکی کۆن

له شاری (درمز) دا که که‌وتۆته گوی رووباری (راین) هه‌هه‌ندێک مامه‌وه (درمز) شاریکی پێشه‌سازیه، له شاره هه‌ره کۆنه‌کانی ئه‌لمانیا به‌ پره له که‌له‌پووری خونکار و پێشه‌واکانی جه‌رمان ژماره‌یه‌کی زۆریش له کلێسا هه‌ره کۆنه‌کانی ئه‌لمانیا تیا به‌ که‌لات و دژه کۆنه رووخاوه‌کانیم ئه‌دی، شاره‌کانی سه‌رده‌می ناوه‌راستی ئه‌وروپام ئه‌هاته‌وه یاد.

له‌به‌رئه‌وه دانیشتوانی شاری (درمز) له هی هه‌موو شاره‌کانی تری ئه‌وروپا، زۆرتر کۆنه په‌رستن به‌یروباوه‌ری سه‌ربه‌ست له‌ناویاندا ناژی که‌سی وایشیان تیا نابینی که قژی به‌ری یاخود کراسه‌که‌ی ئاودامان نه‌بێ، مه‌گه‌ر که‌م یه‌کیکیان بۆی گێرامه‌وه، که رۆژتیک له رۆژان کچیک دێته‌وه مالی باوکی به‌قژتیکی خشت کراوه‌وه له‌سه‌ر شێوه‌ی تازه، باوکه‌که ده‌موده‌ست ده‌ری ئه‌کاته ده‌روه له مال!...

لام وابه له‌پاش ئه‌م پێشه‌کییه، پتویست به‌وه ناکات که بلیم (پیش بینی رووتی) له جیگایه‌کی وه‌ک شاری (درمز) دا بلاوناپێته‌وه که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، زانایه‌کی گه‌وره له دانیشتوانی ئه‌م شاره په‌یدا بوو، ناوی (پیته‌ر نیده‌ر) بوو، پێشنیازیکی پێشاندا که جیگایه‌ک بۆ رووته‌کان ته‌رخان بکری له‌شاری (درمز) دا جا ئیمرۆ که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئه‌م پیاوه گه‌وره‌یه‌ت بۆ ئه‌گێرمه‌وه.

(پیته‌ر نیده‌ر)، چ به‌وتار، چ به‌نووسین، خه‌باتی کردوه بانگی راهیشت که له شاری (درمز) ییشدا، هه‌وارگه‌یه‌ک بۆ رووته‌کان بکریته‌وه به‌لام له یه‌که‌م وتاریه‌وه، سزادرا، گوی گره‌کان تییزبان پێ کرد و هانیاندا ئازاری بدری، بالباز له‌ویدا نه‌بوویه، رزگاری نه‌ئه‌بوو له‌ده‌ستیان.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، (پیته‌ر) وره‌ی به‌رئه‌دا، کۆلی نه‌دا، وه‌رس نه‌بوو هه‌تا پیتی کرا وتاریدا و بانگی راهیشت بۆ به‌یروباوه‌رکه‌ی خۆی له‌باره‌ی رووتیه‌وه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی پیتی گه‌یشته، به‌بیردا نه‌هاته‌وات چونکه گه‌راو خرایه نه‌خۆشخانه‌ی شیتانه‌وه چوارده رۆژ له‌ویدا مایه‌وه.

ئنجایه‌که‌کان هه‌ستیان پێ کرد که شیت نییه و به‌ره‌لایان کرد (پیته‌ر) گه‌راپه‌وه

درمز)، بهلام ئەمجاره وەك پیتشو، بهگهرمی لهسەر بیروبواوه رەكەى خۆى خەباتى ئەنەكرد.

رۆژتیک له رۆژان، بالبازەكان يانەيهكى تاييه تيان دۆزيبهوه، نزيكهى بيست كور و كچيتكى رووتى تيبوو، بهمه به سيكي خراپه وه پيكه وه رايان ئەبوارد بانگ رايهشتنه كەى (پيتهر نيدەر) و (فرنزل) و (كووخ) و ئەوانى تر كه بو رووتى، خەباتيان ئەكرد، بو ئەوه نەبوو، بالبازەكان يانەكه بيان داخست و پەرده يەكى رەشيان بهسەر ئەو كارساتەدا دايهوه، كه كەس پيتى نەزانى چونكه هەر كەسيكيان تيبايدى، له كچان و كورانى پياوه گەرەكانى شارى (درمز) بوون!...

بهلام، وەك هه موو رازيتكى تر، ئەم رازەيش هه نديكي گه يشته وه بهدانيشتوانى شارەكه بهلام هه موولايهك، ئۆبالى ئەوهيان خسته ئەستۆى (پيتهر نيدەر)ى بهسه زمان تاوانباريان كرد بهوهى كه بههۆى بانگ رايهشتنه كەى ئەوه وه بو رووتى بيروبواوه رى لاوه كانى ژهراوىى كردوه.

بهكورتى له هه موو نووسراوخانه كان شارى (درمز)دا گوڤارتيك له گوڤارى رووتەكانت دەست ناکه ویت كه چى لههه موو شارەكانى ترى ئەلمانيدا ئەوانه ت چنگ ئەكهوى خۆ نووسراوه كانى سهركرده كانى رووتەكان وەك هى:

(كووخ، فيلدا، زمهرمان، جوڤيه بهرنار، فرنزل) ئەوه هەر به جارتيك به ربهست كراون كه بيته شارى (درمز) وه.

لهگه ل ئەوه يشا، نزيك به شارى (درمز)، زۆر له كۆمه له رووتەكانمان چاوپيته كهوى ئەو (درمستاد)هى كه تازاده كان دروستيان له شارى (درمز) وه نزيكه له ويش نزيكتر له (درمز) (له وشاگن) هه يه كه كووخ خويندن گاهه كى تيا كردۆته وه بو وه رزشكردن به رووتى لهسەر رووبارى (راين) يش لهسەر سنوورى (درمز)، (لييس ئەلزل) ياخود (دوورگه ي دلدارى) هه يه، وەك خۆيان ناويان ناوه، ئەو يش برتبييه له سهيران گاييک

کراوته وه بو رووتەكانى شارى (مه نه ايم)ى نوئ.

دوورگه كه، به چاوه ئه بينرى، نه په رده هه يه و نه ديوار بيشارتيه وه له چاوى رتېواران هه رگيز بى رووت نابيت، به تاييه تى له رۆژانى يه كشه مواند، كه له هه موولايه كه وه رووتەكان رووى تى ئەكەن دانيشتوانى (درمز) يش كه له ناو كەشتييه كانياندا به لاياندا

تى ئەهه رن و چاويان پيتيان ئەكه ويت رووتن، له پيتناو رەوشتى چاكدا، پيشيان لى ئەخۆنه وه و لهو بى شەرمانه تووره ئەهه ن هى وايشيان تيباه ئەمه نده قينى لتيان هه ل ئەستى، له كه نارى رووباره كه دائه به زن و رووتەكان ئەهه نه بهر په ل بهلام خۆش به ختانه، رووبارى (راين) لهو جيتگيه دا پان و فراوانه، په ل و بهردى ئەو دوژمنانه يان ناگاتى!...

چەند رۆژى له ناو خيژانتيكى (درمز)يدا رام ئەبوارد گه وره ي خيژانه كه بازرگانتيكى گه وره بوو، خۆى ئەپاراست له گوناھ، يه جگار خۆى ئەنووساند به تايينه وه هه موو به يانبييه ك ئەچوو بو كليتسا: هيج ئاهه نگيتكى تايينى ياخود نويترى ئەهه بوارد، ئەچوو.

كابرا مەند و له سه ر خو بوو، وەك هه موو خواناسيک بهلام ئەگەر بتويستايه يه جگار تووره ي بكه ي، له بابەت رووتى ياخود رەوشتى رووتەكانه وه قسه ت بو بكر دايه هه رچييه كى له لا بوايه، له توانج و پلار و جوين له دەمى دەر ئەهه رى.

بازرگانه كه، كچيتكى گه وره ي هه بوو ئەوه نده ي باوكى خواناسى ئەنواند هه رچه نده به دزيبه وه ماره كرابوو له لاوتيكى ميسرى كه خۆشى ئەويست بهلام هيج له باوكى نه گه رابوه وه، له بابەت نه ويستنى رووتبييه وه.

رۆژتيكيان، به هه لمزانى، باوكى له وى نه بوو، نووسراوتيكى خۆم پيشاندا له بابەت رووتەكانه وه كه ناوى نووسراوه كه ي خوينده وه، له پيشدا لتيوى خۆى گه ست، ئەيه ويست رقى خۆى له من بشاريته وه بهلام به زۆره مليتى من، دەستى كرد به كردنه وه ي لا په رەكانى كه چاوى كهوت به ويتنه ي كۆمه لتيك له رووتەكان، ئەوه نده قينى هه لسا، خۆى پى نه گيرا، نووسراوه كه ي فريدا و قيراندى گوتى:

(ئەتەوى كۆمه لتيك لهو ويتنه گەند و نەنگانەم پيشان بەدەيت كه له پاريسدا باون؟)

منيش دەستم كرد به پيتكه نين، گوتم:

(ئه فرۆلين... ئەم ويتناهه فه رنه سى نين ئەلمانين له شارى بهرلين خۆيدا كيشراوون... بهلام نه گەندن، نه نەنگ!...)

ئەوه نده ي نه ماوو، له قيناسكى خۆى هه ل بدرى، گوتى:

(به راستته، ئەم ويتنه گەندونه گانە له ئەلمانيدا دووروست كراون، تاياشتى وا ئەهه يه هه ي؟)

پيم گوت:

(بم به خشه... ئەم ويتنه يه، وەك له وه پيش گوتم، نه نەنگه نه گەنده... ئەگينا ئەگەر وا

بوایه، نهم ئە توانی پیشانی تۆی بدهم تۆ ئەگەر لیتی ورد ببیتەوه، تی ئەگهیت که چه ند بههله دا چوویت!

دیسانهوه زۆره ملیم لی کرد نووسراوهکهی ههنگرتیهوه و ئەم جارە بهوردیهکهوه سهیری وینهکهی کرد دواایی پیتی لیتنا و گوتی:

(راست ئە کەیت ئەم وینهیه نه گهنده و نه نهنگ بهلام نه ئەبوو چاپ کرایه و بلاوکرایه تەوه به ناو مروژدا).

پێم گوت: (پروام پتی بکه، مسیۆ فهردی دهسگیرانت بیروباهه پری وهک تۆ نییه).

گوتی: (به لای تۆوه وایه؟)

گوتم: (پروام پتی بکه راستیت پتی ئە لیم).

له قسه کهم دوو دل مایه وه و سه ریکی راوه شاندا، گوتی:

(به پیتوستی ئە زانم که دل سۆزانە نامۆژگاریت بکه م: نووسراوه که ت پیشانی باوکم مه ده، ئەگینا سه رت ئە پری!...)

پوژتیکیان له مالتی ئەو بازارگانه چام ئە خوارده وه له پرناسیای ویتکی هات، قینی هه لسا بو، بۆ له بۆلی ئە کرد که دیم وا چوه دلمه وه که ئەو کارایه یان ئە بی قه شه بی، یاخود ئە بی سه ر به کلێسابی.

له وه دا به هه له دا نه چووبووم.

کا پرا گوتی: جۆهان، توخوا کورسییه کم بده ری له سه ری دانیشم ئە وه نه ده مان دووبووم، قاجم له دوام نایه ت.

خانه خویکه کم کورسییه کی دایه و لیتی پرسی: (چیت لی قه و ماوه بیللی شتی خراپم به دلدا دی).

قه شه که یش قیزاندی وتی:

(ئەگه رامه وه له گوندیکی دراوسێ، که بۆ هه ندی کاروباری خۆم چووبووم که به سواری ئە سپه ئاسنینه کهم گه یشتمه راستی (دوو رگه ی دلدا ری)، له گوئی دوورگه که بهو به ره وه کۆمه لیک ژن و پیاو و منالم دی، هه موو رووت بوون له سه ر زه وی و له ناو تاوه که دا به رووتی یارییان ئە کرد پوژۆلی جلیان له به ردا نه بوو چه ند شه رمه مروژ و ابی ئابوو بی!...)

هیچ هه ستیکی مروژایه تی نه مینتی!... که ئە وانه م دی، کو تیراییم به چاودا داها ت

ده موده ست له ئە سپه ئاسنینه کهم دابه زیم و هه رچیم ها ته به رده ست له پهل و ورده به رد تیم گرتن، هه رچیم ها ته سه ر زبان له قسه ی پیس و ناشیرین پیم گوتن، کر دمن به به راز و سه گ، کر دمن به دز و درۆزن که چی ئەو هه موو به رد و جنیوانه کاری لی نه کردن توو ره نه بوون ده ستیان کرد به قاقای پیکه نین و تیبیز پیکردنم ته نانه ت ئافره تیکیان زمانی لی ده رکیشام. قوربه سه ر ئەو واوا لی کرا وانه، بزانه چییان به سه ر دینم!...

خانه خویکه یشم، وهک ئەو رقی هه لسا، ده موچاوی تیک چوو به قا یم ده ستیدا به میزه که دا و به ده نگیک ی وهک هه وه تریشقه قیزاندی گوتی:

(ولفرید، ئەگەر له جیتی تو بوومایه و تفهنگیک ی پر له فیشه کم پتی بوایه، تیم ئەگرتن و وهک سه گ ئەم کوشتن!)

ئەو قسانه منیان خسته پهژاره وه، له جیگا کهی خۆمدا هه ندیک ئەمدیو و ئەو دیوم کرد دهستم کرد به گیر فامدا هه ندی وینه ی رووته کانی تیا بوو، کۆم ئە کرد نه وه.

بازرگانه که، قسه کهی خۆی نه پرپییه وه، ئە یگوت:

(ئەو جوۆره که سانه، ئەوه هه لئاگرن، پیاو بهزه بی پیاياندا بیته وه وا هه ل ئەگری فه رمانه وایی هه موویان بگری و وهک سه گ بیان خا ته ناو کو پیک ی فراوانه وه، پاشان یه ک له دوای یه ک به گولله بیان کوژیت!...)

منیش به ترسیکه وه لیم پرسی: (ئە ی ئافره ته کان؟)

گوتی: (ته نانه ت ئافره ته کانیش ئە بی وهک ئە وانی تر بکوژرتن... ئە وانه هیچیان ما فی ئە وه بیان نییه بژین تویش ئە ته وی له سه ربان بکه یته وه؟)

منیش ناچار بووم پیم گوت: (ئه ـ ـ من چۆن له سه ربان ئە که مه وه)

پیتی گوتم: (که واته تویش وهک منی؟). منیش ناچار بووم، دوا ی قسه که ی ئەو بکه وم، پیم گوت: (دیاره بیروباهه پری منیش له گه ل هی تو دایه به لام من کوشتنیان به پیتویست نازانم!).

گوتی: (بۆچ؟ ئە ی ئیمه میش و مه گه ز ناکوژیین؟ ئەو جوۆره که سانه وهک میش و مه گه ز وانه، نه که مترن نه پتر ئە وانه میش و مه گه زیک ی وان که ژه هر بلا و ئە نه وه به ناو که سانی تر دا، تووشی نه خۆشیی ره وشت و خو و سه رگه ردانییان ئە که ن جیهان وای لی ها تووه که ئە وانه وا بی ئابروویان لی بیت و خو یان له به رچاوی مناله کانیان رووت بکه نه وه؟ وام لی ها تووه، خۆم پتی ناگیری، ناتوانم ده می خۆم بگرم!...)

کابرای میوانیش گوتی:

(جۆهان راست ئەکات کوشتن که مترین شته که بهوانه رهوا ببینرئ ئەگینا پتیبسته بخرتینه ناو زیندانهوه، یاخود له نهخۆشخانهی شیتاندا دابنرین، ئەوهندهبیش ئاو بکرت بهسهریاندا تا ئاگیان دپتسهوه بهرخویان و له کردهوهی ناپهسهندی خویان و ئەنجامه خراپهکانی تی ئەگه!)

ئەم قیرە قیر و شاته شاته گهیشته بهخیزانی بازرگانهکه.

کچه گهورهکهی بازرگانهکه، بههلهداوان هات تا بزانی چی قهوماوه گوتی:

(بابه چی رووی داوه؟ ئەم دهنکه دهنکه چیه؟ ترسام یهکتری بکوژن!...)

باوکیشی قیزانندی بهسهریا گوتی:

(کچم برۆرهوه، لیره مهینه ئیمه قسه لهشتی وا ئەکهین که نابئ تو گوت لیبی بی ههر ئیسته برۆ، مهینهوه!)

کچهکهیش له دهنگی باوکی داچلهکی و گوتی:

(ئهگەر ئەتهوی گویم له قسهی وانهبی توژی دهنگت نزم بکهروهه ریبوار ههموو گوتیان له دهنگته!)

کابرای بازرگان، دهنگی نزم کردهوه گفتوگۆکه یانم بههل زانی، بیانووێکم دۆزییهوه، پیم گوتن بهلینیکم داوه گرنگه، بم بهخشن ئەبی برۆم کچهکه ههتا دهراکه رهوانهی کردم لهوکاتهدا که دهستی ئەگوشیم بهناوی لی جیابونهوه وه، گوتی:

(گوئ مهدهره قسهی باوکم زمان و کردهوهی جیهانه له یهکتری ههچهنده هاره و هازهی ههیه، بهلام ئەوهنده دل نهرمه نهک مرۆقیک، میتشیکیش ناتوانئ تازار بدات.)

ئوکاته لهسهر بیروباوهری کچهکه نهبووم ههر ئەوهنده له دهراگا چوممه دهروهه، دهستم کرد به پهلهپهل کردن له رۆینا، که گیرفانیشم پشکنی، سوپاسی خوام کرد که ئەو کابرا کۆنهپرسته پتی نهزانی چیبی تیاپه ئەگینا ئەنجامم بهخراپ ئەگهیشته!...

بهشی شهشتم

گهرانهوه بو درمستاد

لهپاش نیوهروپی یهکشهمهیهکدا، کاتی دوو، له ئیستگهی (ههرمستاد) نیشتمهوه ئەمهیش لهسهر ئامۆزگاری هاورپی کهم بوو، (ماکس باریان) که بزئ نووسیبوووم لهو رۆژهدا بگهمه زهویی نازادهکان بهلیننی دابوویم که لهکاتی سی دا لهوی ئەمبینی لهبهرئهوه، کاتیکم بهدهستهوه ماوو، که ئەو رینگا دپتیهی پی بیرم تا ئەگهمه خاکی نازادهکان وام بهباش زانی که خیرا برۆم تا له کاتی پهیماندا بگهمه ئەوی^(۱).

ئوکاته مانگی گهلاوێژ (ئاگستۆس) بوو، گهرما تینی سهندبوو.

لهبهرئهوه زۆرم پی خۆش بوو، که له پاش چهند تاویک ئەتوانم جلهکانم داکهنم و بهرووتی لهژیر سیبهری ئەو داره گهوراندا دابنیشم. ئەوه خستمیه سهر ئەو بیرهی که بانگ راهیشتن بو رووتی ئەبی ههر لهکەشی گهرمادا بکری نهک له کەشی سهرمادا که کزه با و رهشهباي سارد مرۆف ناچار ئەکهن خۆی له جلوههرگی ئەستوری خوربیهوه پیتیچی، بو ئەمهی خۆی لهسهرماوسۆله و بهفروباران و سهخت بپارتیژی ئەگینا کهس گوئ ناگریت لهقسهو ئامۆزگاریبهکانت که له بابته چاکهکانی رووتیهوه ئەیانکهیت، بهلکو تیبزیشته پی ئەکه!

بهم رهنگه بهرپگای خۆمهوه ئەرۆیشتم و بیرم له رووتی و رووتهکان ئەکردهوه، تا له رینگای ناو جهنگهستانهکهوه، بهئهرک و ماندووتیهکی زۆرهوه گهیشتمه خاکی نازادهکان.

لهوکاتهدا یهکیک له رووتهکانم دی، لهبهر دهراگاکهوه تی ئەپهربی ئەچوو بو گهشتوگزار، بهلام بهناوی مهترسییهوه، له قسهی ئەم و ئەو، دهرییهکی له پی کردبوو.

که چاوی پیم کهوت، رۆژباشی لی کردم و گوتی:

گهورهه، زۆر دلمان خۆشه بهوهی که بو جاری دووه ئەتیبینهوه چونکه بهلگهیه بو ئەوهی که یهکشهمهی پیشووت لهناوماندا بهخۆشیهوه رابواردوو.

پیم گوت: چۆن لهناوتاندا خۆش رانابویم، که گهرما بهم جۆرهبی.

گوتی: راست ئەکهیت، گهرماکهی زۆر بهتیبینه بهلام کهسانی وا ههن ههستی پی ناکهن،

(۱) راستتر: تا له کاتی دیاریکراودا...

چونکه وهك ئادهمى بابهگه وره مان وان هيچيان له بهردانييه له بهرته وه ژماره يه كى زۆر له گهشتوگوزار كه ران ئه بيبينت ليره دا.

پيم گوت: ئاخۆ مسيو باربان ليره يه؟

گوتى: نه هيشتا نه هاتوو به للام تاويكى تر نه گاته جي.

چونكه ئه وه هيج رۆژيكي يه كشه موان نابوتى نه يى، له هاوينا.

به هه موو رهنگ، نه هاتنى ئه وه بو ئيره، نابج بيسته هوى نه هاتنه ژوو ره وهى تو بو هه وارگه كه مان چونكه تويش به كيكى له خو مان.

ئيجا به ده ستى خوى ده رگا كهى بو كردمه وه منيش چوم وه ژوو ره وه له ويدا ژن و پياويكى زۆرى تيا بو، له سه د كه س كه متر نه بوون هه مويان رووت بوون هه ندئ پياو و كچم دى له وه گه رما به تينه دا توپ توپينه يان ئه كرد له بهر هه تاو هه نديكى تريشيان له ناو ئه ستيركى چوارلاى كانيه كه دا مه له يان ئه كرد، خو يان فيتك ئه كرده وه، كه وتبوونه ناو جه رگى هه وارگه كه وه.

مناله كانيش له ناو ئه وه له دا كه راخرا بو له ويدا گه مه يان ئه كرد.

زۆر كه س له و ژن و پياوانه ي كه جارى پيشوو ديوومن، چاوم پيشان كه وه ته وه هه نديكى وايشى تيا بو كه هيشتا نه م ديوون يه كيك له هاوړيكانم منى پى ناسين، هه موو لايه كيان ده ستيان گويشم.

ژنيك له ميترده كهى خوى پرسى: وادياره ئه م پياو به يگانه يه، ئاخۆ له كوپوه هاتبى؟

ميترده كيشى پى گوت: چيمانه به سه ر نيشتمانى ئه وه وه، كه ئه وه هاو ئايينمان بى!...

وا ده ركه وت ژنه كه به وقسه يه دلنيا بوو، ئيترو وه رامى نه دا به وه.

چوم وه ناو كو ليته دارينه كهى پيش ده مى هه وارگه كه وه، ناوى خو م تو مار كرد، له سه ر ليدانه كهى پيشوو مه وه ئه مه فيترو بووم.

پاش ئه وه، بى چه ندو چوون كردن خو م رووت كرده وه له وكاته دا كه من خه ريكى خو رووت كرده وه بووم، ژنيكى رووت هاته ژوو ره وه ئيترو پيوست ناكات هه موو ده ميك وشه ي (رووت) به كار به يينه وه، چونكه هه ركه سى ليره دا بى رووته ژنه كه بو هه ندئ كه لوپه لى خو ي هاتبوو كه منى چاوپيكه وت، ناسيميه وه، پاشان ده ستى بو دريژكردم ده ستم بگوشى له جارى پيشوو وه ئه مناسى، له جوانترين رووته كانى (درمستاد) بوو.

گوتى: رۆژباش، دۆسته كه م تو هه ر ئه بى به ته نيا بيسته ئيره؟

گوتم: به لى به للام پاش تاويك هاوړيكه م (باربان) به لامه وه ئه بى.

گوتى: من مه به ستم له مسيو باربان نييه، مه به سم له ژنه كه ته.

به ده ميكي داچه قاوه وه پيم گوت: ژنى من؟!.

گوتى: به لى ژنى تو چونكه تو جارى پيشوو پيت گوتين كه ژنه كه ت له گه لتايه له (درمز) ئه ي ئه مجاره بوچ نه ته ينا له گه ل خو تا؟!.

گوتم: چونكه... له راستيدا، هيشتا واى لى نه هاتوو كه رووتى په سه ند بكات له بهر چاوى كه سانى تر دا خو يشت ئه وه ئه زانيت كه مروث به شتيك رانه هاتبى، به تاييه تى ئه گه ر ئافره تيش بى، ئه وه زۆر گرانه بو ئه وه كه بيكات.

گوتى: راست ئه كه يت وايه. من خو يشم وادوو دل و ترسو ك بووم، تا چه ندر رۆژيكي گه رم هاته پيشه وه، ئيترو خو م پى نه گيرا هاته ئه م هه وارده، كه ديم هه موو كه س رووتن، ئيترو به ئاسانى خو م بو رووت كرايه وه ئه گه ر تويش ژنه كهى خو ت به يينا يه، وهك من به ئاسانى فيرى خو رووت كرده وه ئه بوو.

پيم گوت: ئه مجاره بيته وه له گه لى خه ريك ئه يم... به للام ئه ترسم به قسه م نه كات... من هيشتا له قسه كه م نه بوومه وه، پى گوتم: ئه گه ر رۆژى يه كشه مه كهى تر ژنه كهى خو ت بو نه هاته ئيره، من نامه يه كى بو ئه نووسم، تكايه كه بيديه تى، من له وه دلنيام كه هه ر خو ينديه وه، ده موده ست ديته ناو كوړه كه مانه وه.

گوتم: به لاي منه وه وانويه چونكه وهك خو ت ئاگادارىت، هيشتا بىرى (رووتى) له ناو فه رنسيه كان وا زۆر بلاونه بوته وه.

له وكاته دا كا براهه ك به جلوه رگه وه كردى به ژوردا، ئه وه (باربان) هاوړيم بوو.

ژنه كه گوتى: رۆژباش مسيو باربان باش بوو له كاتى خو يدا هاتيت خه ريكى ئه وه بووم هاوړيكه ت به خه مه سه ر بيروبا وه رى خو م.

گوتى: چ بيروبا وه ريك؟

گوتى: ئه وه ناهيلى ژنه كه يشى بيته ئه نداميك له ئيمه. تو ئه وه به باش ئه زانيت كه له وه بوه شيتيه وه؟. جله كانم ته واو داكه ندبوو پيم گوت: بم به خشه خانم من نيم كه ناهيتم ئه وه بيته ئيره. ئه وه خو به تى نايه ت.

گوتى: جياوا زى ئه مه وه ئه وه چييه؟

باربانیش که به کولتی دلوه خه ریکی داکه ندنی جلو به رگه کانی بوو گوتی: من له بارمدا هه یه (مادام سالاردین) بگه بیتمه ئیره ته نانهت نه گهر خویشم چوممه ته لای و هیناومه، نه بهیتم.

گوتی: نافهرین مسیو باربان... نه گهر تویش نه وهت بۆ نه چوو هه سهر به ته نیا، منیش دیم یارمه تبت نه دهه.

ئه و زوره ملییهه پئی ناخوش بوو چونکه ژنه که ی خومم نه ناسی که لله رهق بوو له وانه نه بوو به قسه ی که س بکات!.

له سهه چیمه نه که له بن ئه و سببه ری دارانه دا راکشام، مسیو باربانیش له ته نشتمه وه بوو، گفتوگومان نه کرد پیکه وه نافره تیکی جوان هاته ته نشتمه وه، له ش و لاریکی جوانی پیوه بوو باربان تیی گه یاندم که خاوه نی ئه و زه وییه که پروته کان یانه که ی خویمان تیا دامه زرانده وه.

ژنه که رووی تی کردم، گوتی: گه ورهه، من یه که م که س بووم که چوممه سهه ئایینی رووتی له پیشدا به هه موومانه وه هه شت که س بووین ئه ویش هه مووی سی سال له مه و پیش بوو.

لیم پرسی: ئیمرو چه ند که س ئه بن؟

گوتی: ئیمرو که چوارسه د که سه بن هه روه ک سه رنج ئه ده بن ژماره مان رۆژ به رۆژ زۆرتر ئه بی ئه ییشینی که له سالی داها توودا ژماره مان له وه یه جگار زۆرتری لی دی دیاره که ژن بی، یان پیاو، ده موده ست رووتی په سه ند ناکات.

ئه بی له پیشدا بابه تی رووتی له نووسراو و گوڤاراندا بخوینیتته وه، پاشان گوئی له وتار و مقومقویش بگری له و بابه ته وه، ئنجا له دوا ی ئه وه هه مووی که له رۆژیکی گهرمای وایشدا چاوی به رووته کان کهوت، ئنجا دیتته سهه ئه وه ی که ئه ویش وه ک ئه وانی تر خو ی رووت بکاته وه به م ره نگه ژماره ی رووته کان تا دیت زۆرتر ئه بی.

پیم گوت: هیچ ئه وه رووی نه داوه، که یه کیک هاتبیتته سهه روبرو باوه ری رووتی، و پاش ئه وه لپی پاشگه زبوو بیتته وه؟

گوتی: نه... هه رگیز ئه وه لای ئیمه رووی نه داوه.

گوتم: ئه وه به لگه یه کی ناشکرایه که بیره که به هیزه و به رگه نه گری.

گوتی: به لی وایه ئیمه ییش ئه وه به به لگه دائه نیین یه کی له و هۆیه به هیزانه ییش که یارمه تیمان ئه دات و دۆستمان بۆ په ییدا ئه کات، تی گه یاندم هه مووانه له بیرو باوه ره که مان، به هۆی سینه ماوه چونکه وینه له نووسینیش و له وتاریش باشتر ئه م و ئه و تی نه گه ییتی له که ینه وه یه نی ناو ئیمه جا پیویسته له ناو فهره نسه ییشدا وا بکه یین، تا بیرو باوه ره که مان باشتر بلاو بییتته وه.

گوتی: به لام داخه که م فه رمانه ری وایی ئیمه، ری به بلاو کردنه وه ی ئه م جزه فیلمانه نادات. له پیش چه ند سالیکیا فیلمیکیان پیشاندا به ناوی (هیز و جوانی) یه وه، هه موو که س لپی که وته به ندوباو، تا فه رمانه ری وایی ناچار بوو، فه رمان بدات، نه هیلتی له وه به ولاره پیشانی بدهن.

په لئه هه وریکی تاریک به ری ئاسمانی گرتبوو وای ئه نواند که زوو به زوو بیکات به باووباران و گبژه لووکه (باربان) که سه بری کرد گوتی ئه وه نده ی پی ناچی گبژه لووکه دامان نه گریت.

گوتم: ئه مه زۆر ناخوشه... چونکه کۆلیتته که جیی هه موومانی تیا ناییتته وه.

گوتی: گوئی مه ده ری، که له ده ره وه بمینینه وه بۆ ئیمه باشتره باوه رم پی نه ئه کرد، گوتم: ئه ی به م ره نگه بمینینه وه؟

گوتی: دیاره وا بمینینه وه باشتره چونکه هه روه ک دیتته پیش چاوت، نه گهر له ش رووت بی، باران نازاری نادات، به لکو که لکی پی ئه گه یینی، پاکیشی ئه کاته وه لیکدانه وه ی ئه مه ییش ئاسانه جلو به رگ که ته ری بوو، به له شه وه ئه نووس، تا ماوه یه کی دریش وشک ناییتته وه.

ئه وساکه س له ش سه رمای ئه بی... ناخو ئه زانیت من چی ئه که م، که له ده ره وه بم و باران دام بگری؟

پیم گوت: به هۆی چه تره که وه، خو ت له بارانه که ئه پاریزیت.

گوتی: نه... هه رگیز وانا که م من هه ز له چه تریش ناکه م.

گوتم: که واته ئه چیتته بن داریکه وه، خو ت ئه پاریزیت له باران.

گوتی: نه... وایش ناکه م ده موده ست جله کانم دائه که نم و گرمۆله ی ئه که م له ناو شتیکیا تا بارانی لی نه دات پاش ئه وه به و رووتیه وه ئه رۆم به ریگیای خو مدا. خو شیی ئه وه بۆ من،

له ئاو بهخوداگردنیکی بهیانیان، زوو، که مترنییه ئەمه ئەگەر هاوین بێ بەلام ئەگەر زستان بوو، چاوهروانی ئەوه ئەگەر تا لەشم وشک ئەبیتەوه ئنجا جلهکانم لەبەر ئەگەر مەوه بو ئەوهیش زۆرم پێ ناچێ چونکه لەش زووتر وشک ئەبیتەوه له جلوهەرگ ئەگەر یهکیک بهجلوهەرگهوهبێ و بارانیش تهری بکات، که متر له دهکاتی پیناچیت بو ئەمهی تهواو وشک بپیتەوه ئەوهیش زیان زۆر ئەبهخشی بەلهش.

گوتم: ئەو بیرهی تو ههته خراب نییه بهلام ئەگەر هاتوو له کۆری ئۆپێرادا، له ناوهراستی شاری (پاریس) دا رههیلێ ی باران دایگرته، ئەوساکه چی ئەکهیت؟ ئەو بیرته بو ئەچیتته سهر؟

بهقسهکه م زۆر پێ کهنی، پاشان گوته: دیاره ناتوانم لهسهر ئەو بیرهی خۆم برۆم لهویدا چهتر بهکارهینان باشتره.

بهلام ههروهکو لهوهپیش پيشانم دا، ئەگەر له دهشت و دهردابووم، یاخود لهناو کۆمهڵێک کهسانی وا دابووم که قینیان له رووتی نهبێ، بێ گومان بیرهکهی خۆم به باشتر ئەزانم لهسهری برۆم.

زۆری پێ نهچوو، ههوره تریشقه دهستی پێ کرد ههورهکه گرماندی.

باران به رههیلێ ئەهاته خوارهوه منیش بیرهکهی باران کاری تێ کردبووم هه لهجی خۆم مامهوه، دانیشتم، نهجوولام، تا باران ههموومانی شت و زهوش بوو بهقور.

پاشان که بارانهکه وهستاوه وه ههورهکه بهری ئاسمانی بهردا و سههرلهنوێ رۆژ دهرکهوتوه، دهمودهست چوینه ناوکانییهکهوه، خۆمان پاک کردهوه، ئنجا هاتینه دهرهوه، خۆمان دایهوه بهر رۆژ، تا وشک بوینهوه.

بهپێچهوانه ی ئیمه، زۆر کهسمان دی، ئاشنایهتیان لهگهڵ رووتی دانهبوو، که بارانهکه دایگرته، خۆیان دایه بن دارهکان خۆیان بپاریژن له باران کهچی دلویی ئاو بهسهرباندا داباری، ههموو جلهکانی تهپرکردن که بارانهکه وهستاوه لهبن درهختهکان چوونه دهرهوه، بهناو ئاوو قوردا خۆیان کیش ئەکرد، ئاو له جلوهەرگهکانیان تهتکا کهچی ئیمهیش لهوکاته دا بهسهر درهختهکانهوه نیشتبووینهوه، خۆمان دابوو بهر رۆژ، وشک ئەبوینهوه لهم دیوو دیوارهکانهوه سهیرمان ئەکردن، بهههندیکدا بهزهیمان ئەهاتهوه، بهههندیکیش پێ ئەکهنین!

که گهیشتمهوه ئیستگهی (درمز)، ژنهکه م دی، هاتبوو بهپیرمهوه گورج لیتی پرسیم: لهناو سهیران کهرانی (درمستاد) دا راتبوارد؟

گوتم: نازانیت چ رۆژێکی خوش بوو ههموویان ئاوتیان ئەخواست که یهکشهمهکهی تر له ناویاندا بیت.

بهلووت هه لفرچاندنیتهکهوه^(۱) وهرامی دامهوه گوته: چی؟!...

گوتم: مسیو باربان، چهز ئەکات سهریک له یانهکهیان بدهیت.

گوته: بهراستی منیش بهپهروشهوه م بچم بو ئەو، بهلام بهمهرجی بهجلوههرگی خۆمهوه مپنمهوه.

گوتم: بو ئەوه ری نادهن، خوشهویستهکه م چونکه لهناو خاکی رووتاندا، رووتی پتوبسته.

گوته: کهواته ناتوانم بپنمه ئەو.

گوتم: من وام ئەزانی که تو له وهنده پیشکه وتووتیت. له بیروباوهری رووتی ئەوهنده ناترسیت.

گوته: دیاره منیش بهخرابی نازانم بهلام بو کهسانی تر، نهک بوخۆم.

گوتم: بهلام باربان وازناهیتهی چارهچییه؟

گوته: با ههه بوخوی بلێ! من ناتوانم بچمه ئەو.

گوتم: بهلام!...

قسهکهی پێ برسیم. گوته: نابێ، نابێ، نابێ!...

که یهکشهمهکهی تر هات، خۆم بهتهنیا چووم بو ههوارگهی رووتهکان که دهرگاکه م کردهوه و چوومه ژوورهوه، ههموو چاوهروانم بوون یهکیکیان پتی گوتم: دیسانهوه تهنیایت؟

قسه که رهکه ژنهکهی دۆستم بوو که جاری پیتشوو ناسیم مسیو باربان و کارگیتری یانهکه و ژنهکهیشی لهگهڵیا بوو.

بهشهرمیکهوه وهرام دایهوه گوتم: بهلێ بهتهنیام...

(۱) ئیمه دهلین: بهلووت بادانیتهکهوه، که مانای نابه دللی و لهخوایی بوون دهگهنت.

گوتیان: ئەی ژنهکەت بۆچ نەهیتنا؟

گوتم: تەکا ئەکەم بێبەخشن چونکە ئیمڕۆ ماندوو بوو، نەیتوانی بێت.

باربان دەست و پەنجەکانی بەبەر دەموچاوما راوهشاند و پێکەنی؛ گوتی: نە، گەورەم، نە ئەم بیسانووه ئەزانین چیبە، پەسەندی ناکەین لە راستیدا ژنهکەت نایهوی بە بەرچاوماندا پروت بێتەوه و باشە که من خۆم بچم بەدوویدا بیهینمە ئیتر.

کە ئیوارە گەرامەوه (درمستاد)، لە ژنهکەم توورەبووم، لەبەر ئەو شەرمەیی که بەسەریا هیتام وەرمامەکی ئەو، هەر ئەوهەندەبوو، که شانهکانی خۆی راوهشاند!...

گوتی: وادیارە هاوڕێکانت ئەیانەوی تەنگم بێت هەلچن.

گوتم: بەلام ئەوان...

گوتی: ئیتر بەسیهتی تەکا ئەکەم لەمە بەولاه لەم بابەتەوه گفتوگۆم لەگەڵ مەکە.

بەدریژایی ئەو رۆژە قسەم لەگەڵ نەکردەوه که بوو بە بەیانی، چووینە دەرەوه، بۆ بەزمگایێک.

لەکاتی گفتوگۆکردندا، هەندیک لە رەشتی پروتەکانم بۆ گێڕایهوه.

گوتی: رۆژی یەکشەممەکی تریش ئەچیتەوه ناویان؟

گوتم: بەلێ ئەچمەوه بۆچ تۆیش ئەتەوی بێی لەگەڵما؟

گوتی: وەک پێم گوتیت، ناتوانم بچمە ئەوی و لەبەرچاوی هەمووان خۆم پروت بکەمەوه.

گوتم: ئەوه چیبی تیاپە، که ئەوانیش هەموو پروت بن؟ باوەڕم بێت بکە، لەویدا هەست بەهیچ تەنگوچەلەمەیهک ناکەیت.

بێ دەنگ مایهوه، هیچ قسەیی نەکرد.

لە پاش چەند رۆژێک لە (باربان) هەو نامەیهکم بۆ هات، لە ناوهرۆکهکهیدا ئەمە نووسرابوو:

«دۆستی خوشەویستم

بەیانیبی یەکشەممەکی تر، کاتی نو، ئەگەمە (درمز)، بەشەمەندەفەر تەکا ئەکەم لەوی چاوهروانیم بکە لەوی یەک دووکاتییک پێکەوه رانهبویرین. پاشان تۆ و ژنهکەت، هەردووکتان لەگەڵ خۆمدا ئەبەم بۆ هەوارگەیی پروتەکان لە (درمستاد)دا. لەویش پێکەوه نان ئەخۆین.

ئیتەر ئەسپهردەیی خواییت.

هەریژی، کۆمەلێ پروناکی.

ماکس باربان»

کە نووسراوهکەم دایه دەست ژنهکەم و خۆتندیبهوه، لە شەرماندا پروی سوور هەلگهرا!...

بەزەردەخەنەیهکەوه لێم پرسی: لەسەر چی باریارت دا؟

گوتی: دێم لەگەڵتاندا، خۆم ئەمە دەست خوا!...

بەشی نۆیەم

ژنهکەم و پروتی

ئێستگەکانی ئەلمانیا، لە رۆژانی یەکشەمواندا، بەتایبەتی لە کەشی هاویندا، یەجگار پرن لە هاتوچۆکەران چونکە لەوکاتاندا، دانیشتوانی شارەکان، رەوتەکن بۆ دەرودەشت و گولزارەکان، تا بەخۆشی و سەرەوتەوه لەو رۆزی وچانانەیاندا رابویرن. لەو رۆژانەدا ئێستگەکانی (جەنگەلی رەش و دۆلی راین و نەکەر و هیدلبەرگ) و هەندی جینگە تر لەبەر سەیرانگەران جینگەیان تیا نامییتەوه بۆ کەس^(۱).

ئەوانە هەموو کۆئەبنەوه لەوی بۆ وەرگرتنی یادنامەیی کربیی شەمەندەفەر، که نرخیان کەمترە لە ئیوارانی رۆژی شەموان و بەیانیانی یەکشەمواندا لەوکاتانەدا ناو مائی ئێستگەکان پر ئەبن لە ئافرەت لە جلویەرگە تەنکەکانیاندا، قاچیان پروت و منالەکانیشیان بەدەستهوهیە، بەخۆشی و شادمانییەوه چاوهروانی گەشتوگوزارەکیان ئەکەن.

سەیرانکەرەکان، هەموودەم، دەستە دەستە ئەچن بۆ دەرودەشت هەموو جارێک، پەنجای شەست کەسیک لە ژن و لە پیاو کۆئەبنەوه و رێک ئەکەون لەسەر جینگایەک که بۆی بچن و گەشتی تیا بکەن یەکن: لە خۆیان ئەبێ بەسەرکرده و بەرپیکوپیکی ئەیانبات بەرپتووه خۆ هەموویشمان ئەیزانین. کەرپیکوپیکی یەکەم هونەرمندیی ئەلمانەکان.

ئەوه ئەو چاوه ئەندازە سەیرەبوو، که سەرنجی راکیشام لەکاتی چوونە ئێستگەیی (درمز)مدا، بۆ چاوهروانکردنی هاوڕیکەم، مسیۆ (باربان)دابهزی، توورەکه

(۱) مامۆستا وشەکی لە (تذکرۃ القطار) هەو گۆریوه، بەلام پەسندتر وابوو بینوسیبایا: (... بلیتی شەمەندەفەر).

بچکولله کهی خۆی هەر به دهستهوه بوو، که هیچ کاتی: نییه پیتی نه بی، هیچ ده میکیش نییه که ده ریپیه کی مه له کردنی تیا نه بی.

به ره و پیری هات و دهستی بو راکیشام دهستم بگوشی، گوتی: (رۆژباش دۆسته کهم! خانمی ژنت له کو پیه؟)

گوتم: تاویکی تر دیت پیتش ئەمە ی ئارایشته کهی خۆی ته و او بکات، من هاتم.

زه ده خه نه یه کی پان و پۆرله ده موچاوی باربادا ده رکه وت، زه ده خه نه ی سه رکه وتن بوو گوتی: زۆرباشه که واته دیت له گه لماندا؟

گوتم: به لپینی وا داومی.

گوتی: ئەمە سه رکه وتنیکه گه ره بوو، ئە ی دۆست! په ککو له م سه رکه وتنه!

پاش ئە وه ی، به قایم ده ستیدا به شاندا، گوتی: ئە م هه فته یه، ئە مه دوو.

گوتم: دووی چی؟

گوتی: سه رکه وتنی دوو م چونکه دویتیش، پیاویکی خاوه ن پایه م له سه ر شو رکیتکی (فرانگفۆرت) دا چاوپیتکه وت، له گو ی رووباری (راین) دا، گه لیک قسه م بو کرد، له بابته راستیی رووتیی هه، که لکی رووتیشم تیگه یاند بو له ش و په وشت و کرده وه، له کۆلی نه بوومه وه، تا خسته مه سه ر بیروبا وه ری خۆم و به لپینم لئ وه رگرت که پاش نیوه رو ی ئیمرو بگاته هه واری نازاده کان له (درمستاد) دا.

گوتم: خۆشی له رووتی، که تو ی هه ی، ئە ی دۆستی خۆشه ویست چاکترین که س که بیروبا وه ری رووتی بلا و بکاته وه تو ی.

(باربان) م له گه ل خۆمدا برده چایخانه به کی بچوکه وه، که به لپینم دا بوو به ژنه که م، له و ی به کتر بگرینه وه دانیشته ی له و ی به قاهه خواردنه وه وه خۆمان خه ریک کرد، تا له پاش تاویک ژنه که یشم گه یشته لامان.

(باربان) له وه پیتش ژنه که می ناسیبوو که چاوی پیتیکه وت، هه لسا له به ری و بو رتیزگرتنی، خۆی نوشتانده وه.

پیتی گوت: خانمه که م، به راستی من گه شکه داری ئە وه م که، ئیمرو تو یش له گه لماندا دیت بو (درمستاد).

ده موچاوی ژنه که م، له شه رماندا، سووره لگه را پیتی گوت: (حه ژنه که م باش بزانیته من له م کرده وه یه دلخۆش نیم)

پیت گوت: زۆری پی ناچی، دل ناخۆشیه که ت ئه روا هه ره ات و خۆت رووت کرده وه، ده وردیله ی پی ناچی، که را دیتی به رووتیی هه وه.

ژنه که م، بو ئە مه ی شه رمه که ی خۆی بشاریته وه، تو ره که یه کی بچووکی پی بوو، به رزی کرده وه و گوتی: هه ندی خوارده مه نیم بو هینا وون.

(باربان) دلی به و قسه یه زۆر خۆش بوو گوتی: خانمه که م شتیکی باشت کردو ده که خواردنت بو هینا وین ئە توانین هه ر ئیستا شار به چی به یلیین و برۆین، نانه که مان له دهشت و ده ردا بخۆین.

ژنه که م گوتی: که ی ئە رو ین بو گه شته که مان.

گوتی: هیشتا دوو کاتمان ماوه برۆین تو یتیک پاش نیوه رو ی، یه که م شه مه نده فه ر ئە بزوی و له کاتی یازنه ونیودا ئە گاته (درمستاد) له و یشه وه به ئۆتۆمۆبیلی گه شت ئە چین بو هه وارگه ی رووته کان، به چاره که کاتیک ئە یگه بنی ئە توانین ئە وساکه نان بخۆین.

ژنه که م گوتی: ئە ی تا شه مه نده فه ر ئه روا ت چی بکه یین؟ حه ز ئە که ن تو یتیک به نا و شاردا بگه ریین؟

باربان گوتی: من له گه لتم به لام له وه چاکتر ئە وه تا که له رووباری (راین) دا مه له بکه یین رو ژه که ی یه جگار گه رمه ژنه که یشم شه ره زایه له مه له کردندا و به په رو یشیه بو مه له کردن.

گوتی: قسه که ت به جتیبه بام برۆین بو میوانخانه که، تا ده ریپیه کی مه له کردن له گه ل خۆم به یینم.

باربان گوتی: خانمه که م برۆ، چی ئە ته ویس به یینی، بیه یینه هه رچه نده زۆری نه ماوه که واز له وانه هه موویان به یینی.

هه رسیکمان چوینه سه ر شو رکیتیک له گو ی رووباری (راین) دا تا نیو کات له نا و ئاوه که دا ماینه وه دوا یی به ره و ئیستگه که رو یشته یین.

ئو رو ژه، (باربان)، به یانه کی زوو هه ستا بوو له خه و له به ره وه له شه مه نده فه ره که دا هه ندی وه نه وزیدا که ژنه که م ئە و ی دی نوستوه، لپیم نزیک بووه وه و گوتی: دلّم به م چوونه خۆش نییه، که بو هه وارگه ی رووته کان ئە چین حه ز ئە که م هه ر به ته نیا خۆت بچیت له (درمستاد) دا چاوه روانیت ئە که م تا ئە گه ریپیه وه له و ی^(۱).

(۱) ئە م وشه ی (له و ی) یه زیاده.

به‌لام (باربان)، هه‌روه‌ک خۆی ئه‌یگوت هه‌ر به‌یه‌ک چاو یاخود به‌یه‌ک گوی ئه‌نوست ده‌مده‌ست چاوی کرده‌وه و گوتی: خانم! ئه‌مه تو چی ئه‌لییت؟ تکا ئه‌که‌م، لیتمان جیا مه‌به‌روه، ئه‌وه‌نده‌مان نه‌ماوه بگه‌ینه نامانجه‌که‌مان.

گوتی: تا نزیکتر ئه‌بینه‌وه، دلته‌نگی من زۆرتری لی دی.

باربان گوتی: ئازابه خانمه‌ خوشه‌ویسته‌که‌م چونکه‌ ماوه‌مان نییه‌ بۆ گه‌رانه‌ پاشه‌وه سه‌یرکه، ئه‌وه زه‌وییه‌که‌یه، لیته‌وه دیاره.

له‌و کاته‌دا، شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ له‌ نزیک زه‌وییه‌ پرووته‌کانه‌وه، به‌ناوه‌پراستی جه‌نگه‌له‌ جوانه‌که‌ی ناویا تی ئه‌په‌ریی ژنه‌که‌م سه‌یرتیکی کرد، به‌لام ترس و له‌رز له‌ناوچه‌وانیا دیاربوو.

پاش تاویک، گه‌یشتییه (درمستاد) به‌سواری (ترام) چووینه‌ ناوه‌پراستی شاره‌که‌وه ئیتر له‌ویشه‌وه، ئه‌بوو به‌ئۆتۆمۆبیلی (ئهمینوس) برۆین بۆ زه‌وییه‌ پرووته‌کان.

ئۆتۆمۆبیله‌که، هیشتا نه‌گه‌یشتبوه‌وه ئه‌وئ له‌سه‌ر ته‌ختیک دانیشتین، چاوه‌روانی بکه‌ین.

(باربان) دانه‌نیشت له‌گه‌لمان گلارایی پی که‌وتبوو له‌سه‌ر ریتبازه‌که هه‌ر ئه‌هات و ئه‌چوو چاوه‌روانی ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی ئه‌کرد و ده‌رئه‌که‌وت، په‌له‌ی بوو بگاته‌ زه‌وییه‌ پرووته‌کان، ئه‌یوبست زوو پرزگاری بیت له‌ده‌ست جله‌کانی.

به‌تووره‌بیه‌که‌وه گوتی: ئۆتۆمۆبیله‌ ناره‌سه‌نه‌که‌ نه‌هات، ئیمه‌یش ئه‌م کاته‌مان هه‌روا به‌فیرۆ ئه‌روات...

ژنه‌که‌یشم ورته‌ ورتیکی کرد، گوتی: من هیج به‌په‌رۆش نیم پرۆم بۆ ئه‌وئ.

له‌وکاته‌دا خانمیک و کچیتیکی بچکۆله‌ هاتنه‌ لامانه‌وه، دانیشتن (باربان) ئه‌یناسین پۆژباشیی لیکردن و هه‌ردووکیشیانی به‌ئیمه‌ ناسی ئه‌وانیش بۆ هه‌واری پرووته‌کان ئه‌چوون.

خانمه‌که گوتی: ئیوه‌یش سروشت په‌روه‌رن.

وه‌رامم دایه‌وه: به‌لئ خانم!

ژنه‌که‌م به‌گوتییدا چرپاندم پرسی: ئاخۆ توژیکی که‌ ئه‌م خانمکه‌ به‌رووتی ته‌واوه‌وه ئه‌بینین؟

گوتم: له‌وه دلنیا به‌که‌ وای ئه‌بینی.

(مسیۆ کارل) یش گه‌یشته‌ لامان له‌گه‌ل کچه‌که‌یدا.

کارگیتری زه‌وییه‌ ئازاده‌کانم به‌ژنه‌که‌م ناسی زۆری پی خوش بوو، که‌ ژنه‌که‌یشم له‌گه‌ل خۆم هینابوو.

له‌گه‌ل ئه‌مانه‌یش هه‌مویدا، (باربان) له‌به‌ر خۆیه‌وه هه‌ر بۆله‌بۆلی ئه‌کرد، ئه‌یگوت: ئه‌م ئۆتۆمۆبیله‌ سه‌گه‌ هه‌ر نه‌هات!...

کارل گوتی: بام ئۆتۆمۆبیلیکی کرئ بگرین ئیمه‌یش حه‌وت که‌سین زۆرمان له‌ سه‌رناکه‌وئ.

(باربان) به‌م قسه‌یه‌ که‌وته‌ خوشی خوشییه‌وه بانگی کرد ئۆتۆمۆبیلیک هات و گرتمان، له‌ ماوه‌ی ده‌ وردیله‌یه‌کدا گه‌یاندینییه‌ زه‌وییه‌ پرووته‌کان.

له‌ ئۆتۆمۆبیله‌که‌ دابه‌زین بۆ زه‌وییه‌ پرووته‌کان.

له‌ژیره‌وه سه‌یری ژنه‌که‌م ئه‌کرد ئه‌مدی ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌پراوه، وا ئه‌هاته‌پیش چاوم که‌ به‌رزئ.

پیم گوت: ئازابه‌ خوشه‌ویسته‌که‌م، ئه‌وه له‌تۆ ناوه‌شیتته‌وه.

گوتی: به‌ده‌ستم بوايه‌ ده‌ریاز ئه‌بووم له‌ده‌ستان.

ده‌ستیم خسته‌ ناو ده‌ستمه‌وه و پیم گوت: ناشن شتی وا بکه‌یت ئه‌ته‌وئ هه‌موکه‌س تیزمان پی بکات؟!.

سه‌ری دانه‌واند، به‌م له‌که‌چییه‌که‌وه هات له‌گه‌لماندا.

له‌رێگا هه‌ندیکیش گریا.

که‌ گه‌یشتییه‌ زه‌وییه‌که‌، مسیۆ کارل، ده‌رگاکی کرده‌وه و گوتی: خانم فه‌رموو! چووینه‌ ناو زه‌وییه‌ پرووته‌کانه‌وه (باربان) به‌چاو هه‌لته‌کاندنیکه‌وه سه‌یری کردم ئاخۆ چیی لی بی، که‌ ئه‌و چاوه‌ندازه‌ی بیتته‌ پیش چاو؟

که‌ ژنه‌که‌م چاوی به‌رووته‌کان که‌وت، ره‌نگی زه‌رد هه‌ل گه‌را ئه‌وانیش که‌ ئیمه‌یان دی هاتن به‌پیرمانه‌وه خوش هاتنیان لی کردین ژنی کارگیتره‌که‌یش ده‌ستی بۆ درتیکرد خوش هاتنی لی بکات.

به‌لام ژنه‌که‌م به‌رامبه‌ر به‌ (خوش هاتنه‌که‌ی ئه‌و) هیج وه‌رامیتیکی نه‌دایه‌وه وه‌ک زمانی گیرایی وابوو.

بئى گومان چاودەروانى شتى وابوو كە بيبىنى بەلام راستىيەكەى بىينى مرؤف بەرووتى، بئى باكى ئەو رووتانە لە رووتىيى خۆيان، تىكەلى ژن و پىياو بەرووتىيەو ئەو شتانە ھەموو، بەبىرىدا نەھاتىبون.

دوايى گوتى: ئايا من لە خەودام؟

گوتى: چاودەندازەكەت بەلاو ھەسەرە؟

گوتى: بەلى سەيرە.

گوتى: چىت بەبىرىدا نەھات لە پىشەو ھە؟

گوتى: نازانم بلتىم چى لە پىشدا خۆم وا نەھاتە پىش چاودە لەناو كۆمەلىك مرؤفى بەدخوودام بەلام ھىچ نىشانەيەكى خراپىم لە دەموچاوى ئەو رووتانەدا نەدىي!...

گوتى: كەواتە خۆشەويستەكەم، بام ئىمەيش جەلكامان دابكەن.

گوتى: ئەو ھەم پى مەلى، ناتوانم شتى وا بكەم.

گوتى: بەلام پىويستە وا بكەيت ئەى بوچى ھاتووينەتە ئىرە لەناو كۆلىتەكەدا زۆر كەس كۆبوو بوونەو ھەندى لە ئافرەتەكان خەرىكى قاوھلىتان بوون ھەندى لە پىياو و منالانىش يارمەتى ئەوانيان ئەدا من و (باربان) دەستمان كرد بەجل داكەندن ئەو چوارەى ترىش كە لە گەلمان دابوون، جلىيان داكەند.

بەلام ژنەكەم، بئى دەنگ لەسەر تەختىك دانىشت.

پىي گوتى: ناتوانم خۆم رووت بكەمەو كەسانىكى زۆر لىرەدا كۆبوونەتەو ئەو ھەموو پىياوانە لەگەل مسىو (باربان) دا سەيرم ئەكەن! منىش شەرم ئەكەم لە خۆم كە شتى وابكەم.

پىي گوتى: سەيرت ئەكەن! بەلام تۆ بوچ وا ئەزانىت كە ھەر سەيرى تۆ ئەكەن، ئەى ئەو ئافرەتەنەى تر چىن لەوئى؟ بوچ سەيرى ئەوانىش ناكەن؟ بوچ ھەر بەتەنىاتۆ رووتىت لىرەدا؟

لەدواى ئەو بەشەرمىكەو ھەستايە سەر پى و، دەستى كرد بەداكەندى جلوبەرگەكانى، بەلام بەسستىيەكەو.

تەنانەت لەشەرمانا ھەموو دەموچاوى سوور ھەنگەرا لەوكتەدا (باربان) لە جل داكەندى خۆى بوو بوو ھەو.

ژنەكەم رووى خۆى لى وەرگىرا، تانەبىينى.

پىي گوتى: بوچ رووى خۆت وەرگىرا.

گوتى: كە مسىو باربان بەبى دەرىي وە بىينم، سەرم گىژ ئەبى و سوور ئەخوات.

گوتى: ئەى بوچ رووت وەرگىرا لە پىياو رووتەكانى تر، لەكاتى ھاتنە ژوورەو ھەماندا؟

گوتى: ئەو جىايە چونكە من لەو پىش چاودە بەوانە نەكەوتبوو بەجلى خۆيانەو.

مسیو باربان بەجىي ھىشتىن ھەر من و ژنەكەم لە كۆلىتەكەدا ماينەو بەلام بەرووتى لەبەرگى باو ھەم و داىە ھەوادا.

پىي گوتى: دەى بام برۆين بگەينە باربان، لە دەرەو ھە.

گوتى: تۆزىك بوستە.

گوتى: چاودەروانى چىت؟

گوتى: ناوئىرم بچمە دەرەو بەمن بئى ھەر ئىستە جەلكانم لەبەر بكەمەو ھەم شوتىنەيش دوور بكەمەو ھەم ناتوانم بەم لەشى رووتەو ھەم پىشانى كەسانى تر بەم.

گوتى: ئەگەر ھەر خۆت رووت بوويتايە، ئەم قسەيەت لەجىي خۆيدا ئەبوو.

گوتى: لەگەل ئەو پىشا ھەندىك لەسەرم بوستە ناترسم ئەشكى، بەلكو بوئىرم بەقسەت بكەم.

لەرستىدا ژنەكەم، لەوكتەدا، تووشى دەرەكەى پارى من بوو بوو، كە لە خوتىنگاى رووناكى دابووم، لە شارى درسندا، كە بوئىكەم جار لە ژيانما خۆم رووت كەردەو لەناو ئەو كۆلىتەدا مامەو كە جلوبەرگەكانم تىادا كەند، نەم ئەتوانى بچمە دەرئى ناو رووتەكان منىش ئەوساكە ئاواتم ئەخواست جەلكانم زو لەبەر بكەمەو ھەم بەپەلە لەوشوتىنە دەرپازىم و دووربكەمەو ھەم منىش لە كۆلىتەكە نەچومە دەرەو، تا دۆستەكەم ھات و بەزۆر كىشى كردم بو دەرەو.

ھەر بەو رەنگە، منىش دەستى ژنەكەى خۆم گرت و بەزۆر لە كۆلىتەكەم كەردە دەرەو دوايى ئەويش لەگەلما ھاتە دەرەو بەلام سەرى دانەواند و چاودەكانىشى برىيە زەوىي دەموچاويشى لەشەرمانا سوور ھەنگەرا بوو زۆرى نەمابوو گر بگرئى.

بەبۆلەبۆلەكەو لىي پىسىم: ئاخۆ كەس ئەمبىينى.

گوتى: نە كەس ناتىينى.

پاشان گه یشتینه (باربان)، که له سهر گیا یه که دانیشتبوو له نریک میزیککی ته خته وه که پیچکه کانی کورت بوون.

که ئیمه دیی گوتی: دهی بام نان بخوین، من هست بهرستی ئه کهم.

ژنه کهم گوتی: تووره کهی خوارده مه نییه کهم له ناو کولیته که دا، داناوه له بیرم چوو بهیتم. گوتم: بچو بهیته.

گوتی: نه، تو بچو بهیته به لام تووی خوا ئه گهر په له نه کهیت چونکه ناتوانم له م شیوه به دا به تهنیا میتمه وه.

به فرانیگ گه یشتمه کولیته که، تووره کهی خوارده کهم هیناوه به به راگردن گه یشتمه وه لای ژنه کهم.

گوتی: سهرم سورماوه له تو، که بهم شیوه به وه له خوژی دایت ههروه که له ژبانته جلوه رگیشت چاویینه که وتب و هه یه!...

گوتم: زوری پی ناچن، تویش وه که منت لی دی، هست به سهروت ئه کهیت له پروتیدا ته ماشای ئه و کچانه بکه، چون به بی باکی، به پروتیه وه ئه رۆن به پیدا بینگومان ئه وانیش، یه کهم جار، وه که تو، هستیان بهم جوړه هسته ئیستایه ی تو به کردوه.

پاشان هه رسیکمان له ملالوله ولای میزه که وه کو بوینه وه.

له تووره که که دا، هه ر نامانیکمان پیوست بو بی، هه بو به ناره زویه کی گه وره وه په لاماری خوارده که ماندا بیخوین.

ژنه کهم ورده، ورده، پرووی کرده وه مهندی و بی دهنگی له وکاته دا مسیو کارل به لاماندا تیپه ری رۆزباشی لی کردین ژنه کهم چرپاندی به گویم، که سهر ئه وه یه له پروتی (باربان) و (کارل) بی سهروت ئه بی که چی له پروتی پیاوه کانی تر هیچ تیک ناچن ئه وه ییش هه ر له بهر ئه وه یه، که له وه پیش هه ردوویانی به جلوه رگه وه بینوه.

که له خوارده بوینه وه (باربان) گوتی: له کولیته که دا ئوی گهرم هه یه، ئه توانی ئامانه کانی له ویدا پی بشو به به لام ژنه کهم نه یوست جیگا که ی خو بی به جی بهیته.

ئامانه کانی له هه ندی قاقه زه وه پیچاوه خستنیه تووره که که وه منیش له دوا ی خوارده که ویستم توژیک بگه ریم به لام ژنه کهم، نه بهیشت بگه ریم، تکای لی کردم که به ته نشتی وه میتمه وه و به ته نیاش نه بهیتمه وه.

گوتم: که واته وه ره له گه لئا برۆین خو من وه که تو به دانیشتویی نامیتمه وه تا ئیواری. گوتی: ناتوانم جیگا کهم به جی بهیتم.

گوتم: هیشتا رانه هاتووی به پروتیه وه؟

گوتی: توژیک راهاتووم به لام ئه وه نده رانه هاتووم به پروتیه وه، که بتوانم به ناو رووته کاندای بگه ریم.

بیجگه له وه شتی تریش له نارادا هه یه، که ناهیلته و ابکه م.

گوتم: ئه و شته چییه؟

گوتی: پیستی له شم زور سپییه که چی پیستی له شی ژنه کانی تر، له بهر هه تاو بو ر هه لگه راوه له بهر ئه وه هه رچی له ویدا هه یه، سه یرم ئه کات!

گوتم: ئه وه هه ر مه گه ر به بیری خوتا بیت.

ژنه کهم ته کانی دایه خو ی هستیته سه ری به لام له وکاته دا مسیو کارل هات، له جی خوی دانیشته وه.

گوتم: هه لسه دهی، نه که ی دانیشته وه.

گوتی: ئه وه مسیو کارل له وه پیش پیتم گوتی، که ئه و بینم له بهر امبه رمه، ئه شله ژیم.

گوتم: ئه و پیاوه کارگی ری هه موو جیگا که یه و هه موو رووته کانه، من ناتوانم پی بی بلیم هه واره که به جی بهیته.

گوتی: ئه گه ره جلوه رگه وه نه مدیایه بهم جوړه هستم به ناخوژی نه ته کرد.

ئنجاکارل لیتمان نریک بو وه و گوتی: خانمه کهم ئه مهت پی خو ش نییه که له ناوماندا ی؟

گوتی: زور دلخو شم به لام هیشتا به ته واوه تی فیری پروتی نه بووم.

گوتی: ئه گه ر توژیک بگه ریت شهرمه کهت ئه روات.

دهستیکی دا به دهستی او بانگی کرد: دهی بام توپ توپینه بکه ین، براکان، هه روه ها تویش خانمه کهم.

- ژنه کهم په لپی گرت، گوتی: نایم یاری بکه م، ئه و یاری به نازانم.

گوتی: گوئ مه درئ یاری به که زور ئاسانه، به تاویک فیری ئه بیت.

که گوئی له وقسه یه گرت ئیتر نه یوانی یاری نه کات، ئه ویش هاته ناو

ياربىكەرەكانەوہ كە لەناوہراستی زەويیەكەدا، كەمەرەيەكیان بەستبوو كەوام دى، منبش خۆم فری دایە ناویانەوہ.

(كارل) لە ناوہراستی كەمەرەكەدا وەستا تۆپىكى گەرەى بەدەستەوہبوو، ياربىكەى پيشان ئەداين كە چۆن ئەكرى.

گوتى: كە تۆپەكەم ھاويشت بۆيەكيتكان، ئەبى بىگریتەوہ.

پاشان ئەويش ھەلى بەدات بۆ ياربى كەرەيكى تر ئەوى تريبش فرى بەدات بۆ ياربىكەرەيكى تر... ھەتا دوايى... لەوكاتەدا كە من لە ناوہراستی كەمەرەكەدام، خۆم ھەل ئەدەم كە دەست لە تۆپەكە بەدەم ئەگەر دەستم لىنى كەوت ئەو ياربىكەرەى كە تۆپەكەى بۆ ھاويژراوہ، تى ئەكەوئى، ئەبى بىتە جىگای من، منبش ئەبى بچمە جىگای ئەو.

مەرج نىبە، تۆپەكە كاتىك دەست لى بەدەم كە بەئاسمانەوہ بى و ھاويژرابى بۆ يەكىك لە ئىوہ ئەيشتوانم كە لەناو دەستى ياربىكەرەكەدا بى بىگرم و دەستى لى بەدەم دەى بام دەست پى بکەين. تۆپەكەى ھەلدا بۆژنەكەم زۆر بەپەرۆشەوہ گرتیەوہ.

مەبەسىشى ئەوہبوو كە تىنەكەوئى، نەوہك بکەوئیتە ناوہراستی ياربىكەرەكانەوہ لەجىي كارل.

ژنەكەم، بەگەرەمىبەكى سەرەوہ ياربى ئەكرد ھۆيەكەيشى بىگومان، ئەوہبوو كە ئەترسا لەوہى كە تىكەوت ئەبى بچیتە ناوہراستی ياربىكەرەكانەوہ، سەبرى بکەن.

بەلام من كەمتر شارەزايىم ھەبوو لە ياربىكەدا، لەو. دووسى جار تىكەوتەم و ناچاربووم بچمە ناوہراستی ياربىكەرەكانەوہ جارەكیان بازەدا تۆپەكە، لە كچىكى ياربىكەر بىسىم، نەم زانى باش بازەدم، كەوتەم لەگەل كچەكە، لى كەوتەكەمان زۆر بەھىزبوو، ھەردووكمان كەوتىنە سەر زەويى بەسەرەكەدا، ھەموولا يەكمان بەخۆمان ھىنايە پىكەنىين.

ئەوہت نەبى بەبىردا كە لەش كەوتەكەى ھەردووكمان ئارەزووى ھەلساندبىن نە... بەلكو بەپىچەوانەوہ ھەردووكمان راست بووینەوہ و پى ئەكەن بە يەكتر، بى ئەمەى خروشىكمان تىكەوتى بۆرەگەزىابى.

ئەمەيش شتىكى سەرىنىبە چونكە ھەموومان سەرمان قال بوو بوو بە ياربىكەرەكەوہ لە ياربىكەرەكە بەولواو رىگا بۆ ھىچ شتىكى تر نەمابوہوہ كە بەبىرماندا بى.

ياربىكە تا نىكەى كاتىكى تەواوى پى چوو دوايى وازمان لە ياربى ھىنا لەشمان خۆھ (ئارەق) لى ئەتكا.

خۆماندا بەسەر سەوزەگىايەكەدا لەوكاتەدا ژنەكەم بەزەردەخەنەيەكەوہ پى گوتەم: سەبر ئەوہتا من ئىتر ھەست ناكەم بەوہى كە رووتەم ھەرگىز بەبىرماندا نەئەھات كەرۆژتىك لەرۆژان بەم گورجىبە، بەرووتىبەوہ رادىم.

رۆژگار تەواو بوو كات بوو بەشەش و نىو بەژنەكەم گوت: كاتى جل لەبەر كەردنەوہ ھاتوہ، ئەگەر بمانەوئى بەشەمەندەفەر رابگەين.

گوتى: ھەر ئىستە جل لەبەر ئەكەينەوہ نەمان زانى كاتەكەمان چۆن رۆيشت!؟.

پاشان بەزەردەخەنەيەكەوہ گوتى: (بەلام يەكشەمەكەى تريبش دىينەوہ!!)

بەشى دەشم

يانەى رووتەكان لەسەرماوسۆلەى زستاندا

بەيانى يەكشەمەى دوايى مانگى مشتاخان (ئەيلول)، يەجگار سارد بوو پلەى گەرما گەيشتەوہ ھىچ^(١) رەشەبايەكى توند و سەختىش لە باكوورەوہ ئەھات و ئەيدا بەشارەكەدا ناچاربووم، لەبەر سەرما، لەسەر جلەكانەوہ، فەرەنجى (پالتۆ) يەكى ئەستوربىشم لەبەر كەرد بەو رەنگوشىوہ يەوہ رووم كەردە رووتەكانى (درمستاد) ئەوہ سەر لىدانى دوايىم بوو، بۆ ئەوئى، پيش ئەمەى بگەرەتمەوہ بۆ (پارىس) ئەو رۆژە بەتەواوہتى دوور بووم لە رووتىبەوہ. كە بەرپىگادا ئەرۆيشتم، دادم بوو لە دەست سەرما ھەر خوا خواى ئەوہم بووكە ھاوړىكانى ئەوئىم زۆرم لى نەكەن لەو رۆژەدا خۆم رووت بکەمەوہ.

لە زەويىەكەدا، سەيرانكەران كەم ھاتبوون، ھەر دەوانزە يەك ئەبوون تۆپ تۆپىنەيان ئەكرد ئەوہندەى رووتىبەكەيان منى توورە ئەكرد، ئەوہندە خۆبانى توورە نەئەكرد.

كە منيان چاوپىكەوت، بەرووخوشىبەكەوہ رۆژباشىيان لى كەردم پىم گوتن: ئەى ئىوہ ناترسن لەوہى كە سەرما دەس و پىتان ببات؟

يەكىكيان وەرماى داىەوہ: نەء ناترسىين بەپىچەوانەوہ، ئىمە زۆر گەرم داھاتووين ئەوہيش بەلگە يەك بۆتۆ.

(١) لىرە مەبەس لە وشەى (ھىچ)، (صفر) (وەرگىر).

ئەو دە گوتتو و بالى بۇ دىرئۆزگەردم كە دەستە خستە سەرى، ھەستەم كەرد زۆر گەرم داھاتبوو.

لەبەر خۆمەو ھە گوتەم: شتېكى سەيرە!

گوتى: گەورەم، سەرسورمانى پېناوئى ئېمە لە ساردترین رۆژانى زستاندا پرووت ئەبېنەو ھە دەستمان كەرد بەيارىكەردن و لەش بزانەن، دەمودەست سەرماكەمان لى ئەروا.

ئەوانەم بەجى ھېشت و چومە ناو كۆلئىتەكەو ھە سەيرەم كەرد، ئەوا چەند كەسېك لە پرووتەكان لەسورچىكيا بەديار ئاگرېكەو كۆبوونەتەو، خۆبان گەرم ئەكەنەو.

نە (كارل)م چاوپېكەوت لە ناوياندا، نە (باربان). نىش لەي ئاگرەكەو دەنىشتەم چاوەروانى ئەوان بەكم.

پاشان كچىكى جوان ھاتە ژوورەو، لەو پېش يەكترمان ناسىبوو، دەمودەست خۆى پرووت كەردەو. كە خەرىك بوو جەل داكەندەكەى خۆى تەواو بەكات، پېم گوت: بەبىرتادى بەم سەرمایە بچىتە دەرەو؟

گوتى: بۆچى ناچم؟

تاوېك لەبەر دەركى كۆلئىتەكەدا وەستا، بەدوودلېبەكەو پاشان دەرپەرى و دەستى كەرد بەپاكرەن بەسەر زەويبەكەدا وام ھاتە پېش چا، كە ھەرەك خۆى خستېتە ناو تاوېكى سەردەو، وابوو، لەپېشەو، ئەو كەسە، ھەست بەساردىي ئەكات بەلام زۆرى پى ناچى لەشى بەساردىي ئاوەكەو رادى، ئېتر ھەست بەساردىي ناكات.

بەچوارلای زەويبەكەدا، چەند جارېك سووراپەو پاشان ھاتەو ناو كۆلئىتەكە لە تەنشتەو دەنىشت ھەناسە بركىي پى گەشستبوو بەلام لەگەرماندا لەشى سوور ھەلگەراپوو.

گوتەم: خانمەكەم، ئەوئەندە ئازانىم كە ئەو ھەم لە دەست بېتەن بەم ھەموو جلوبەرگەو، بەدەست سەرمەو ئەنالېم، ئەى ئەگەر جەلم لەبەر دانەبى ئەبى چىم لى بى؟

گوتى: پروام پى بەك، زوو بەزوو گەرمت ئەبېتەو ئەمە راستە كە ناتوانېت لەژېر سېبەرى دەرەختاندا رابكشى و ھەك رۆژانى ھاوین بەلام ئەگەر ھەندېك بېزوى دەمودەست سەرماكەت لى ئەروا كەواتە دەى ھەستە دەست پى بەك مەترسە لەسەرما.

بەلام مەن سەرم راوھانەم و گوتەم: لە راستیدا مەن ئەترسەم لە سەرمە تەكايە ئېمرو وازم لى بەيئە ھەز لە خۆ پرووت كەردەو ناكەم.

لەو كاتەدا كورېكمان بەلادا رابورد، راي ئەكەرد بۇ سەركانىبەكە كە گەشستە ئەستېرەكە كە، خۆى فرى داپە ناوى، ئاخۆكەسى وا ھەيە بتوانى لەم رۆژە سەرمەو سۆلەيەدا مەلە بەكات؟

بەلام بۆم دەرکەوت كە مەلەكەردن لە رۆژى وا سارد و سردا، بۆ مەرف گران نىبە چەند كورېكى تېش بەدووى ئەو كۆرەدا دەستیان كەرد بەھەلپەرىن و داپەرىن و شلپەشەپ كەردن ھېچ باكبان نەبو لەسەرما.

(باربان) و (مستېكارل) كارگېرى ئازادەكان، لەپاش ھەندېك گەشستەن.

لەپاش ئەمەى رۆژباشى لى كەردم، باربان گوتى: ناو و باى ئېمرو ھەك رۆژانەى پېشوو نىبە كە پېتەى راھاتبووین، جا تۆچى ئەكەيت،

گوتەم: تەك ئەكەم لەخۆ پرووت كەردەو بەم بەخشە مەشقى پرووتېت بەتەواوئەتى نەكەردەو بەلام كۆنەپرووتېكى ھەك مەن، ھەرچى بەفرى جىھان ھەيە، پەكى خۆ پرووت كەردەوئەى ناخات.

جەلكانى لەشېوئەكى وا بى باكانەدا داكەند، كە مەن سەرم سوورما چونكە ھەرەكە لەو پېش گوتوومە، باربان لە شەرا، قاچى بربندار كرابوو، نەى ئەتوانى ھەرا بەكات.

لەبەرئەو، ھەك كەسانىتر نەبوو، كە بتوانى ھەرشىكى بەئەركى وا بەكات، كە گەرمى بەكاتەو.

گوتى: ھەر چارەكە كاتېك بەپرووتى ئەمېنەو پاش ئەو خۆم پۆشتە ئەكەمەو.

پېكەو لە كۆلئىتەكە چوونە دەرەو پېكەو بەناو زەويبەكەدا گەراين.

لە (باربان)م پرسى: ئەتەوئى، ئېمرو، مەلەبەكەيت؟

گوتى: نە... ئاوەكە يەجگار ساردە.

گوتەم: بەلام ھەندى لەمناڵەكان مەلە ئەكەن.

گوتى: بۆ ئەوانە خراپ نىبە بەلام مەن پېربووم، كەلكى ئەو ھەم پېتە نەماو.

گوتەم: بەدەرئىبى زستان دىبېتە ئېرە؟

گوتى: نە... چونكە ھەرەكە تېم گەباندبوويت، بربنەكانم ماو ھەم نادەن، ھەك كەسانى تر يارى بەكەم و بجوولېم تا گەرم بېتەو بەدانىشتنىشەو، ناتوانم بەرگەى سەرمە بەگرم لەبەرئەو، لە زستاندا ئەمەندەم بەسە كە ھەر لە ژوورەكەيس خۆمدا، بەپرووتىبەو

مهشق بکهه رهنگه، ئەمساڵیش، ئەمه، دواجاریج که له ناو دهرودهدشتدا خۆم بدهمه بهربا تو نازانیت که چه ندبهوه دلگیرئهم، که ئەو ههموو مانگه درێژانه، ئەبێ چاوهروانی بکهه، تا ئەگه مهوه کهشی خۆ پرووت کردنهوه.

لهو کاته دا یه کێکی چل سائه هات بهلامانهوه، بهگه رمیبه کهوه دهستی گوشین باریان، تاوێک لێی ورد بووهوه.

پاشان لێی پرسى: گه ورهه و نایه ته بیرم که من تو م له وه پیتش لیره دا دبێ.

گوتهى: به لێ راست ئەکهیت من تازه هاتوومه ته ناوتانهوه،

گوتهى: تو تازه هاتووینته ئیره بهلام دوورنییه که له جیگایه کی تر پرووتیت مهشق کردبێ.

گوتهى: نه... ئەمه یه کهه جار له ژبانما که خۆم پرووت ئەکه مهوه له ناو کهسانی تر دا.

(باریان) سههه لهو پیاوه سوورما، که له رۆژتیکى وهک ئەو رۆژه سارده دا مهشقی پرووتی دهست پێ کرد. ئەم سههه سوورمانه خویشی له کابرا گه یاند.

کابرا گوتهى: پیتی لێ ئەنیم که من له خۆ پرووت کردنهوه دا هه ندپیک له کهسانی تر دا وه تووم.

باریان گوتهى: بهلام سههه ما ئەتکوژێ.

گوتهى: نه... نامکوژێ ئیمپرو، ههست به خویشی نه بێ، بههیچی تر ناکهه خهفه تی هیچ ناخۆم ئەوه نه بێ که له مهوه پیتش بهم خۆ پرووت کردنهوه یهه نه زانیبوو.

پاشان (باریان) پرووی کردهه من و گوتهى: - ئەم پیاوه به راستی نازایه له رۆژتیکى وا سههه ماوسۆله دا دهست ئەکات به راهاتن به پرووتییه وه که چی نه داد و فه ریاد ئەکات له دهست سهههه ما و نه گله یی به لکو وام بو دهرئه کهوێ که زۆر خویشی پێ ئەگات.

ئهو پرووته به په رو شه، چوو بووه دلێ (باریان) وه، ماوه یهک مایه وه، هه ربیری لهو ئەکرده وه ئنجا به سههه یه که وه پیتی گوتم: ئەم پیاوه، له مرۆ به دا وه، هیچ به ره له ستیک نییه بێته پیتش ده می، که بتوانی له خۆ پرووت کردنه وه ی بخت.

ههروهک گوتهى، پاش چاره که کاتیک، باریان، جلهکانی خۆی له بهر کرده وه پاشان پیکه وه وه ستاین، پرووته کان ریزبکه یین بو یاری کردنی توپ توپینه. هه موویان له شهه ش کهس پتر نه بوون، به کچه جوانه که یشه وه.

پاش هه ندپیک، که چه که هات بهلامانه وه، گوتهى: یه جگار ساردی کرد من وا ههست پێ ئەکهه، که به فر له سههه شانم باریبووه له بهرئه وه هه ندی جل له بهر ئەکهه.

ئنجا چوه ژووره وه، ناو کوڵیته که پاش تاوێک به بهرگیکی سووکی مه له کردنه وه هاته وه دهری بهرگه که ی ته نکیکى وابوو که له ژیره وه هه موو له شی دیار بوو به لام له شیوه یه کی وا دلکیشکه ره دا دهرئه کهوت، که به له شی پرووتی دلێ پیاوی وا کیش نه ئەکرد له بهرئه وه لهو راستییه سههه سوورما، که بو م دهرکهوت پرووتی له جل له بهرکردن چاکتره.

کاتی شهه هات.

چووم بو لای پرووته کان، یهک به یهک دهستم گوشین و مال ناوایم لێ کردن چونکه لیبیان جیا ئه بو مه وه بو ماوه یه کی دوور زۆریان ناوونیشانی منیان وه رگرت بو ئەمه ی نامه کاریم له گه لدا بکهه دوایی زه ویبه کهه به جی هیتش له گه ل (باریان) و (کارل) دا.

(کارل) بیان که میک له گه لماندا هات و گوتهى: هیوادارم که ئەم چه ند رۆژه که مه ی له ناوماندا بووت، خوشت رابواردبێ له (درمستاد) دا بو ئەمه ی سائه که ی تریش بیتیته وه ناومان چونکه من ئیستا، تو به یه کیک دائه نیم له خو مان بو له مه وه دا، هه رچی نووسراو وینه و کاتی ئاههنگهکانی زستانییان هه یه، بو تی ره وانه ئەکهه.

گوتم: سوپاسی بێ پایانت پیتشکه ش ئەکهه کارلێ خو شه ویستم به لام تکام وایه، ئەگه ره ههاته ئه ئاههنگه کانتان بمه خشن چونکه ههروهک خو ت ئاگادارییت، (پاریس) نزیک نییه له (درمستاد) وه کارل قاقاپیکه نی و گوتهى: - من دیاره هاتنت ناخوام، به لام بو یه کا کاره سات و پروودای ناو خو مان ت بو ئەنیرم، تا ئاگادار بیت له کهینه وه یه نه مان منیش هیچم ناوی لیت، ئەوه نه بێ، که هه ر شتی له بابته پرووتییه وه پرویدا له (فه ره نسه) دا، بو مان بنووسیت.

گوتم: به وه زۆر دلخۆش ئەم که ئەو به لینه ت بده می.

پاش تاوێک به جیتی هیتستین من و (باریان) یش پرووه (درمستاد) رۆیشتین له وێ، له چیتخانه که ی ئیستگه ی (درمستاد) دا پشوویه که ماندا، هه ندی بیره مان خو ارده وه، تا کاتی جوئ بوونه وه هات.

له ده موچاوی هاوړپیکه مدا، نیشانه ی نازاری له یهک جوئ بوونه وه یان دیار بوو.

گوتهى: جوئ بوونه وه ی تو، ئەی دۆست، زۆر من ئەخاته ته نیاییه وه چونکه زۆر خو شمان

به‌یه‌که‌وه رابوارد به‌لام بی‌گومان، نامه‌کاریم زۆر له‌گه‌ل‌ئه‌که‌یت هیواداریشم که له‌بانگ ر‌اه‌یشتندا بۆ رووتی و رووته‌کان له‌ناو (فه‌ره‌نسه) دا‌کۆل‌ نه‌ده‌یت.

پیتم گوت: ئه‌ی (باربان) ی‌خۆشه‌ویست له‌مه‌ولا نامه‌ت زۆر بۆ ئه‌نیرم هیواداریشم، که هه‌موو ده‌م، ئه‌و ده‌نگویاسانه‌ی له‌بابه‌ت رووتی و رووتانی ناو فه‌ره‌نسه‌وه بۆتی ئه‌نیرم، دل‌خۆشت بکه‌ن.

شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی پیتی ئه‌رۆیشتم گه‌یشته ئیستگه‌که.

به‌لام پیتش ئه‌وه، (باربان)، توند ده‌ستمی گوسی و به‌دلته‌نگیبه‌که‌وه پیتی گوتم:

- ئاوات ئه‌خوایم که به‌خۆشییبه‌وه بگه‌ریتته‌وه جیگای خۆت.

گوتم: سوپاست ئه‌که‌م، خوا بکا پتیک بگه‌ینه‌وه.

به‌شی یانزه‌هه‌م

کۆگره‌ی رووتی

یه‌که‌م کۆگره‌ی په‌روه‌رده‌کردنی ئازاد، له (به‌رلین) دا‌گیبیرا، له پاییزی سالی ۱۹۲۹دا، له‌ژێر سه‌ره‌رشته‌یی (ئه‌دۆلف کووخ) دا‌کۆبونوه‌وه‌کانی کۆگره‌که‌ سێ رۆژی خایاند، له ۲۳ی مانگی گه‌لا‌پیزانه‌وه (تشرینی یه‌که‌م) تا ۲۵ی ئه‌و مانگه ئه‌وه‌بوو له‌وه‌پیتش ئه‌م پیاوهم ناسیبوو، له‌پاش سه‌ردانی‌یک له‌خویندنگا نوێیه‌که‌ی، که له‌بابه‌ت پرۆژه‌ی ئه‌م کۆگره‌یه‌وه ئه‌دوا و هه‌ر له‌و پرۆژه‌وه بیری لی‌ئه‌کرده‌وه له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئه‌و یه‌کتري دیتینه‌مان، چه‌ند لا‌په‌ره‌یه‌کی چاپکراوی بۆ ناردبووم، که پتیره‌ویی کۆگره‌که‌ی تیا نووسرابوو، بێجگه له‌وه نامه‌یه‌کی بانگ کردنیشی بۆ په‌وانه کردبووم که له‌وئ ئاماده‌بم وینه‌ی پتیره‌وییبه‌که‌ی ئه‌مه‌بوو:

(خویندنگای په‌روه‌رده‌کردنی ئازاد له به‌رلیندا)

هه‌لپه‌رکیبه‌کی کۆمه‌لی به‌سازوئا‌وازه‌وه

(به‌رلین له ۳۰ی مانگی میوه‌خۆشدا^(۱) سالی ۱۹۲۹.

(بریار درا که کۆگره‌یه‌کی گشتییی رووته‌کان بگيری له‌ژێر سه‌ره‌رشته‌یی خویندنگای کووخدا بۆ په‌روه‌رده‌کردنی ئازاد.

کۆبونوه‌وه‌کانی له رۆژی شه‌مه‌ی ۲/۱۱/۹۲۹ وه ده‌ست پی‌ئه‌کات تا رۆژی دووشه‌مه‌ی ۴/۱۱/۹۲۹، له‌ژێر ناوونیشانی: (رووتی و په‌روه‌رده‌کردن)دا.

(یه‌که‌م کۆگره‌ی خویندنگای کووخ بۆ په‌روه‌رده‌کردنی ئازاد) رۆژی شه‌مه: ئاهه‌نگ گێران بۆ (خۆش هاتن) کردن له ئه‌ندامه بێگانه‌کان، که له ره‌گه‌زی ئه‌لمان نیین، له‌ناو زه‌ویی خویندنگا‌که‌دا، له شاری به‌رلیندا له‌گه‌ل‌ پيشاندانی هه‌ندئ هه‌لپه‌رکیتی رووته‌کان له‌سه‌ر ئاوازی ساي‌ز.

ئێواره‌یش وتاریک ئه‌دری له‌بابه‌ت (بۆچی مرۆفایه‌تی به‌ره‌و رووتی ئه‌روات؟).

به‌یانی رۆژی یه‌کشه‌مه: هه‌ندئ له‌چاوه‌ندازانی رووته‌کان له‌سه‌ر ته‌ختی به‌زمگای (بسکافور) له شاری به‌رلیندا، پيشان ئه‌دری.

ئێواره‌یش گه‌توگۆیه‌کی گشتی پتیک ئه‌هینری له‌ناوه‌ند پزیشک (فرید ریخ ویتجلت) و (هانز جراتز)دا له‌بابه‌ت (پتییستی رووتی)یه‌وه.

رۆژی دووشه‌مه: له ئێواره‌دا فیلم‌یک له‌بابه‌ت (پتیش بینی نوئ له‌بابه‌ت په‌روه‌رده‌کردنی له‌شه‌وه) پيشان ئه‌دری له‌گه‌ل‌ پيشاندانی فیلمه‌که‌یشدا (مامۆستا کووخ) چاوه‌ندازه‌کان لیک ئه‌داته‌وه.

له رۆژی سێ شه‌مه‌دا، ئه‌ندامه‌کان بانگ ئه‌کرتین بۆ هاوبه‌شی کردن له‌وه‌لپه‌رکیبه‌دا که له‌خویندنگای کووخ دا‌ئه‌کری.

بۆ دووسه‌د که‌س له‌میوانه بێگانه‌کان خواردن و نوستن پتیشکه‌ش ئه‌کری، له‌لایه‌ن ئه‌ندامانی خویندنگای کووخ یاخود کۆمه‌له‌ رووته‌کانی تری به‌رلینه‌وه به‌مه‌رجی ئه‌و میوانانه بووبه‌ ئه‌ندام له‌خویندنگای کووخ یاخود له‌کۆمه‌له‌ رووته‌کانی تردا له‌به‌رئه‌وه ئه‌وانه، ته‌نیا ئه‌رکی هاتن و چوونه‌وه‌یان دیتته سه‌ر بۆ ئاماده‌بوون له‌کۆگره‌که‌دا.

سه‌ره‌رشته‌یی که‌ره‌کان

ئه‌دۆلف کووخ، فرانز کارلوتز

فریدریخ دولف

(۱): میوه‌خۆش=تموز).

کۆگرهکه ناچاربوو، کۆبوونهوهکانی خۆی دوابخات بۆ رۆژی ۲۳/۱۱/۹۲۹. بهزمگای (بسکافۆر) یش داخرابوو، له جیاتی ئهوه بهزمگای (فۆلکسیۆن) دانرابوو، بۆ نومایشهکان.

له ئیواره یهکههه رۆژی کۆگرهکهدا، واتا له ۲۳/۱۱/۹۲۹ (ئه دۆلف کووخ) کۆگرهکه ی کردهوه، و تارێکی دووردریژی و لهبابهت دامهزاندنی خۆیندنگاگهیهوه بۆ پهروهردهکردنی ئازاد له نزیك شاری (به رلین) هوه و، پهیدا بوونی جوولهیهکی تازه له خاکی ئەلمانیادا بههزی ئهوهوه دامهزاندنی ئهوه خۆیندنگاگهیهوه تهو رۆژه پر تهنگوچه لهمانهوه که ئەلمانیا تووشیان بوو له دوا ی شه پر ی جیهانی گه ورده مه بهس له دامهزاندنی ئهوه خۆیندنگاگهیهوه بهوه به که رۆلهکانی ئەلمانیا له سه ر بنچینه یهکی سروس تی دروستی دروست له شیان پهروه رده بگری، بۆ ئه مه ی بتوانن به ئاسانی له و سه رگه ردانیه به گه وره یه گشتیه به رزگار بن، له به رئه وه، چهند مامۆستایه کی هه لپژارده ی هیناوه بۆ خۆیندنگاگه ی، بۆ ئه مه ی مه شق به منالان بکه ن، به روو تیه به وه له به ر تیشکی رۆژ و گه رمیه به که یدا له پیشه وه، مناله کان ئه م جو ره مه شق کرد نه یان، به شه رمیکه وه ئه کرد.

به لām پاشان پته ی را ئه هاتن، ئیتر به ئاره زوو و خوتن گه رمی و خۆشیه به کی زۆره وه ئه و مه شقه یان ئه کرد.

به لām رۆژێک له رۆژان، خانمێکی ئەلمانی، کۆنه په رستی که لله وشک، به مه ی زانی هورۆمی هینا به ناو خۆیندنگاگه وه و به چاوی خۆی دی به که مناله کان، به به ر رۆژه وه، به رووتی یاریان ئه کرد قین دا بگرت و دهستی کرد به هه ره شه کردن له و (پیاوه به دخوه) ی که خۆی ناوی وا لی نابوو.

پاشان چوه ده ره وه، دهستی کرد به چا وروا وکردن و، به ندوبا و بلا و کردنه وه و، هانه دان، بۆ ئه مه ی بیروبا وه ری گشت ئەلمانه کانی لی بوروژیتنی و هه ر بیروبا وه رپیکیشی خستۆته ناو میتشکی مناله کانیانه وه، له میتشکیان ده ره یترئ و له وه به ولا وه یش و پاره ی پێ نه درئ که ره وشت و کرده ی جوان پایه مال بکات له ئەلمانیادا.

تکای له رۆژنامه کانیش کرد، که له به ره نگاری کردنی ئه م کاره ساته نه نگ و ناشیرینه دا که (کووخ) دا به یناوه له ئەلمانیادا، کۆمه کی بکه ن.

هه ندی له رۆژنامه کان، دوا ی قسه و به ندوبا یی ئه و ئا فره ته که وتن و پشتیان گرت

دوا یی کاریان له فه رمانه وایی کرد، کووخ ی گرت و خسته به رده می دادگا به تاوانی تیکدانی ره وشت و خوی بلنده وه.

سه بر ئه وه بوو، دادگا له به رده م ده نگه ده نگ و خرۆشانی سه برکه راندا، کوخی به رپه لاکرد ئه و پرپاره یشی له سه ر بنچینه ی ئه و یاسایه بوو، که له سالی ۱۷۰۲ دا له ئەلمانیادا ده رچوو بوو له یاسا که دا مافی دا بوو به هه موو مامۆستا و له له و دا به نیك که چۆن ئاره زوو ئه که ن منال پهروه رده بکه ن، به مه رجی ئه و پهروه رده کردنه خرا په ی بۆ ئه و منال تیا نه یی ئنجا که کووخ توانیی، که لکی تیشکی رۆژ و با ی پاک بۆ له ش و گیان، له ناو بژیکه ره کان بگه یینیی، ده مو ده ست به رپه لایان کرد.

ئه و کاره ساته، سه ره تای ژبانیه کی تازه و جووله یه کی تازه بوو له ئەلمانیادا له به رئه وه بانگ راهیشتنی رووته کان بۆ رووتی، له ئەلمانیادا بلا و بووه وه پاشان بانگ راهیشتنه که، گه شه ی کرد و گوژرا، له رووتی منالانه وه بوو به رووتی پیاوی گه وره یش به م ره نگه فه رمانه وایی ئەلمانیا، هاته سه ر ئه وه ی که پێ له پهروه رده کردنی ئازادیش بنی و پیزی لی بگری، هه ره ک ریز له هه موو شیه یه کی پهروه رده کردنی تر ئه گری.

(به لām بۆچ به رووتی؟) بۆچ مه شقه که مان به به رگیکه کی ته نگی مه له کردنه وه نه که یین؟

ئه م پرسه، پزیشک (هانز جراتز) کردی، که خۆشیه پزیشکیکی پرس پێ کراوه (۱) له خۆیندنگاگه ی کووخدا به لām هه ر خۆشیه وه رامی دا به وه گوتی: (رووتی زۆر پته یسته بۆ فیکردنی زانستی ره گه ز هه ره ها بۆ ته ندروستی منالان.

(من له بابته به شی دووه میانه وه ئه دویم به شی یه که م به جی ئه هیلیم بۆ مامۆستا فریدریخ و یجلت، که لئی بدوی (له م رۆژانه دا، له هه موولا یه کی جیهاندا، جو ره خۆیندنگاگه یه ک کراونه ته وه، ناویان نراوه (خۆیندنگایانی ناوبای پاک). ته نیا ئه و منالانه یان تیا به، که نه خۆشیه سنگیان هه به.

به لām ئه و مناله ی که به ختی یار نه بووه، تووشی نه خۆشیه سنگ بێ، چاره نووسی وه هایه که ئه بێ به ش براوی له وه به خشی خاویه که بریتیه به با ی پاک و هه تا و ئه بێ به شی زۆری ژبانی له ناو چوار دیواری وادا رابوو، که نه با ی پاک ی تی بێ، نه تیشکی رۆژ!)

(۱) واتا: موسته شه ره، راویژکاره.

پاش ئەو، مامۆستا (فریدریخ ویجلت) بەرزبوووه و دەستی کرد بەقسەکردن، لە بابەت پیتوبستی پرووتییەوه، بۆتییگەیشتنی بابەتی سک و زا و راھاتن بەکردەوه و ڕەوشتی بڵندەوه، گوتی: (منالان لە تەمەنی چوارده سالی و لەوه پاشیش، بەپەرۆشەوهن که هەرچیپەک هەیه لەبابەت ڕەگەزی بەرامبەریانەوه لە رازوپەنھانی و پیتچوپەنا، شارەزای ببن لەبەرئەوه ئەیاننیت، هەموو دەم ئەگەر پین بەدووی بەزمگا خراپەکاندا، ئەچنە ناو ھاوڕێیانی بەدخووه وه، بۆ ئەمە ی ئەوێ نایزانن لە بابەت ڕەگەزەوه، فیری ببن ئەنجامی ئەمەیش، ئەو تا که بەچاوی خۆمان ئەبیین، چ نەخۆشیی بیس و گەنگ، چ کردەوی ناشیرین و ناپەسەند، بەجاریک لەناو لاوه کائماندا بۆنەتەوه.

ئەویش دیارە، که ئەگەر ماوه بدری بەکور و کچ: هەر لە منالییەوه، بەرووتی تیکەلی بەکترین، تا دی زۆرتر شارەزای بەکتر ئەبن، ئیتر که گەورەیش بوون هیچ هانەدرێکیان نامینێ، هانەیان بدات بۆ ڕەوشت و خووی خراپ و داوین بیسی.

(بەلگە یەکی رووداو و راستەقینەیش بۆ ئەمە ئەو یە که لەناو چوارھەزار شاگرددا که لە خۆتندنگای کووخدا ئەیان خۆتند، لە سالی ۱۹۲۱د، شاگردیک نەبێ، کهسیان تووشی نەخۆشییەنە پیسە بوو، بوو چونکه لە باوک و دایکەوه تووشی بوو بوو ئەمەیش بەراوورد کردنیکی سەیرە، که لەناو بۆرە پیاواندا ناتوانی ببینێ).

لەدوای ئەوه نوماییشی رووتەکان هاتە پێشەوه، که لەسەر تەختی بەزمگای (فۆلکسیۆن) کرا ھاوڕێ کەم (باربان) یش گەیشتبوو ئەو بۆ بینینی ئەو چاوه ئەندازە جوانە لە پیناوه ئەو بینینەدا (۶۰۰) شەش سەد کیلۆ مەترە ی بریبوو بەلام خۆی گوتی: لەم هاتنەم، بەم رێگا درێژەدا، بەشیمان نییم چونکه ئەوی لە کۆگرە کەدا دیبوم بەچەندان ئەو ماندوو بوونە ی بۆ پرکردوو مەتەوه.

وا بەزمانی (باربان) هوه ئەو ئاھەنگە پێشان ئەدەین:

(لە هۆلی بەزمگاکەدا، نزیکە ی سێ ھەزار کەس لە تەماشاکەرەکان ھا تیبوون بۆ ئەو نوماییشە هەر چاوه ئەندازتیکیان ئەدی بەگەرمی چەپلەیان بۆ لێ ئەدا کهسیان تیانەبوو، ئەو نوماییشە ی پین ناخۆش بووی، کهسیان بەرپەرچیان نەدایەوه.

لە پەردە ی بەکەمدا، چل رووت لە کور و کچ زۆر شەنگ و شوخ پێشان دران لە پیتش چاوی دانیشتوان، هەندێ یارییان کرد، بەکۆمەلە و بەرێکیکی، سەیرکەرەکان پیتی

گەشکە داربوون سەیر ئەو بوو، ئەو هەموو ھەلپەرکییە ئەو هەموو نوشتانەو یە ی که ھەلپەرکییە کەرەکان ئەیان کرد بەو هەموو تیشکە رەنگا ورەنگانەوه که لە لەشیان ئەکەوت، ھەستییکی خراپی لە دلێ که سیکدا نەخۆشان لە راستیدا، شەنگوشۆخی و رازاوه یی ئەو چاوه ئەندازە، لەگەل جوانییە کە ی لەشیاندا، هیچ ماوه یەکی نەئەھیشتەوه بۆ دەروون که پیتی ببزوی، پەسەندکردن و دل پیاچوون و سەر سورمان نەبێ.

لە راستییدا، من سەرم سورما لە تازایە تی و بی باکیی ئەو چل کور و کچە، که لەشی خۆیان، بەرووتی، پێشانی ئەو سێ ھەزار کەسە ئەدا بەراستی ئەوانە مەرد و ئازا و پالەوان بوون چونکه ئەو کردەو یە سەربەستی و بی باکی و تازایە تی یەکی بی ھاوتای ئەو ی.

لەپاش ئەمە ی شاگردەکان یارییەکان و مەشقەکانی خۆیان بەرێکیکی پێشاندا، وەک لە خۆتندنگای کووخدا ئەیانکرد، پەردە دادرایەوه پاش ئەو ئاشکراکرا که (کووخ) خۆشی چەند چاوه ئەندازتیکی، بۆ نمونە پێشان ئەدا، لیکیشی ئەداتەوه بۆ ھەمووان تا تیتی بگەن ئیتر کووخ هەر چاوه ئەندازتیکی پێشان بدایە، لیکێ ئەدایەوه و روونی ئەکردەوه بۆ ھەمووان ھەموو مەبەستیشی لەوه ئەو بوو که پێشانی بدات بیروباو دەری رووتی، بابەتی پاشکەوتن نییە، بەلکو بەپێچەوانەوه نیشانە ی بەرزبوونەوه و پێشکەوتنە.

پەردە ی بەکەم

پەنجاکور و کچی رووتی پێشاندا، لەسەر زەوی بەسەر گازی پشتا پال کەوتبوون، نە ئەجوولانەوه ئەو چاوه ئەندازە، ماوه یەکی باشی خایاند.

مەبەس لەو یەیش ئەو بوو، که مرۆف لە سەرەتای ژیانیا، وا بوو، سەرەتای پەیدا بوونی مرۆف و جیھان.

پەردە ی دووھم

پەردە ھەلدرایەوه، رووتەکان ھیشتا ھەر لەجیتی خۆیاندا بوون، لەسەر زەوی بەکە پال کەوتبوون بەلام ئەمجارە لنگ و بالیان بەلەنگە ریکەوه ئەبزواند، لەپێشەوه بەنەرمی و ھیواشیی، پاشان بەتوندییە کەوه ئەمەیش ئەو ی پێشان ئەدا، که مرۆفایە تی لە دووھم پلە ی ژیانیا گیانی چو بەبەردا و راپەری و وریا بوووه و دەستی کرد بەتیکۆشان تا خۆی پین بگە بیینێ و بگاتە چلە پۆیە ی سەرکەوتن و پێشکەوتن و بەرزی لە ژیاندا.

به راستی ههستم کرد به سه رسورمانیتیک له و کور و کچانه که و توانییان له و بزوتنه وه ریکویپیکانه دا چاره که کاتیک میننه وه.

په دهی دواپی

پاش نه وه کور و کچه رووته کان ههستانه سه ریپ و باله کانیان بلندرده وه، رووه و رۆژ و ناسمان، به ده م نه وه یشه وه گۆرانیه کیان نه گوت له بابهت رزگارکردنی مرۆقایه تییه وه له دهست کۆت و پیوه نندی رهوش و خووی رزیبوی کۆمه لایه تی من له توانامدا نییه که له م چهند دیره دا، بیروباوه ری خۆم ده ربیرم، ده باره ی نه و چاو نه ندازانه، نه ونده دل و ده روونیمان بزواند هه ر نه ونده م له دهست دی که بلیم، ته نیا په رده یه که له و په ردا نه ی که له وئ دییم، به س بوو بۆ نه وه ی که هه موو ماندویتییه کی ریکام له بیر به ریتنه وه تا گه یشتوومه ته به رلین.

له پرانه وه ی ئاهه نگه که دا، ئافره تیکی نه ژاد و جوامیر هه ستایه سه ر پی و چهند قسه یه کی ناسک و رهوانی پیشکه ش به خانمه کان کرد، تکایشی لی کردن که له به ر چاکه ی رۆله کانیان، پشتیوانی (ئه دولف کووخ) بکه ن له بیروباوه ره که یدا، که له بابهت رووتییه وه یه. خانمه که ناوی (مادام بۆ هیم) بوو.

رۆژنامه کانی ئه لمانیا، به تایبه تی رۆژنامه چه پییه کان، که رۆژنامه ی (ته مبوو) پیشه نگیان بوو، له بابهت ئاهه نگه کانی کۆگره که وه وتاریکی زۆریان بلاوکرده وه.

هه ریه که یشیان به جیاواز، بیروباوه ری خو ی ده باره ی کۆگره که و ئاهه نگه کانی و ئامانجه کانی ده ریپی نه ونده هه یه، هه یچ رۆژنامه یه کیان نه ما که کرده وه ی خاوه ن ئاهه نگه کان و ره نج دانبان له پینا و ریک خستنیاندا په سه ند نه کا و پیا هه ل نه دا.

منیش له خۆم نه پرسم نه لیم:

ئاخۆ رۆژنامه کانی فه ره نسه چی بنووسن ده باره ی نه م جو ره ئاهه نگانه، نه گه ر له (پاریس) دا بکرانایه ؟!

به شی دوانزه یه م

رووتی له فه ره نسه دا

له فه ره نسه دا ژماره یه کی زۆر هه ن که به دل حه ز به مه شقی رووتی نه که ن به لام پیش نه مه ی له م بابه ته وه قسه بکه م، حه ز نه که م له یه که م جو له ی سروشت په رستییه وه بدویم له فه ره نسه دا بییشکه ی نه و جو لانه وه یه له (میدی) دا بوو، که له ناو کیلگه یه که دا بوو ناوی (کیلگه ی فلار) بوو نزیک به هه ندی دوورگه له ناو شاخه کانی (ئه لپ) دا، نه ویش له ژیر سه ره رشتی کردنی راستی په رستیکی ئه لمانیدا بوو که ناوی پزیشک (گه ر به رگ) بوو.

دامه زرانندی نه م جو له یه، نه گه ریتنه وه بۆ سالی ۱۹۲۵.

واتا پیش نه وه ی بیروباوه ری رووتی له فه ره نسه دا په یدا بی.

له راستیدا، بانگ راهیتشتنی پزیشک (گه ر به رگ) بۆ ژبانی سروشتی، فری به سه ر رووتییه وه نییه نه وانیه له گه ل نه ویشدا کۆبوو بونه وه به شی که میان فه ره نسیبون، زۆریه یان نه لمان بوون.

نه م پیاوه له پینا و بلاوکرده وه ی بیروباوه ره که یدا بۆ (گه رانه وه بۆ سروشت)، نه رک و ئازاری زۆر هاته به ر. رۆژنامه کانی (نیس)، له پیش هه موو رۆژنامه یه که دا، هوروزمیان برده سه ربان، ناویان نابوون (پیاوه رووته کان) پاش نه وان، رۆژنامه کانی تری فه ره نسه یش هوروزمیان برده سه ربان نه وانه بیروباوه ری گشتیان له پزیشک (گه ر به رگ) و کۆمه له که ی ورووژاند، هانیانندان بۆ ریسواکردن و تییزیتکردنیان، به دناویشیان کردن به درنده یی و پاشکه وتووی و گه لی شتی تره وه.

(کیلگه ی فلار) یش نه که ویتنه نه و به شه شاخه ی (ئه لپ) وه که دراوسییه به (زرتی سپی)، له لای باکوریشه وه نه روانیت به سه ر شه پۆله کانی زرتیکه دا.

له ویدا هه وارگه که ی (گه ر به رگ) له سه ر لوتکه شاختیکی سه خته رینگا، له شویتنیکی جوان و رازاوه ی چۆل و هۆلدا دامه زرا، که داروده ختی خوا کرد و گۆل و گژوگیای بۆن خۆش به شی زۆری داگیرکردبوو، له زری که یشه وه که بایه کی فینکی سازگاری بۆن خۆشی به سه ردا نه هات، که به ناو گۆل و گژوگیای بۆن خۆشدا تپه ری کردبوو.

له و شویتنه ناسک و ناوازه یه دا، پزیشک (گه ر به رگ) کۆمه ل و هه وارگه که ی خو ی

دامه‌زرا ندبوو، ناوه‌داناییه‌کی به‌نرخیشی خستبووه ئەو ناوه‌وه دانیشتوانی ئەم هه‌وارگه‌یه جووتیان ئەکرد، توویان ئەچاند، به‌دانه‌ویله‌که‌ی ئەژیان.

هه‌ندی ناژەل‌یشیان له‌ بناری شاخه‌کان ئەله‌وه‌راند هه‌ریه‌که‌یان کۆلیتیکی بۆ خۆی دروست کردبوو که ساکار و ساده بوو به‌ژیانیکی ساکاریشه‌وه له‌ناویاندا گوزهرانیان ئەکرد، خۆیان دوور خستبووه‌وه له‌ ژيانی پر ده‌نگه‌ده‌نگ و قه‌رقری ناو شاره‌کان زه‌وییه‌که، هه‌ر خواردن‌یکیان پتویست بوايه پیتی ئەبه‌خشین هه‌روه‌ها به‌هۆی خوری مه‌ره‌کانیشیان‌وه که مناله‌کانیان ئەیانله‌وه‌راندن له‌ دۆل و بناری شاخه‌کاندا، جلویه‌رگیکی سووک و ساده‌ی خۆیان پیک ئەهینا.

خوارده‌مه‌نی ئەوانه‌ بریتی بوو له‌و گژوگیا و سه‌وزه‌وات و میوه‌هاته‌ی که له‌ زه‌وییه‌که به‌ره‌میان ئەهینا، که‌میکیش نه‌بوايه گۆشتیان نه‌ئخوارد.

هه‌روه‌کو له‌وه‌پیش گوتمان، زۆریه‌ی ئەو که‌سانه، ئەلمان بوون، له‌ چینی کریکاران له‌گه‌ل (گه‌ره‌رگ) دا له‌ ئەلمانیاوه هاتبوونه ئەوئ زۆریه‌یشیان خوتنده‌واری ته‌واونه‌بوون.

به‌لام پیتشه‌واکه‌یان (گه‌ره‌رگ)، راستی په‌رستیکی په‌وست و خو پاک بوو، نرخی زانستی ئەزانی که ئیواران ئەهات هه‌موویانی کۆته‌کرده‌وه و، واری زانستی و ویژه‌یی به‌نرخی بۆ ئەدان هه‌روه‌ها مناله‌کانیشی فیری زمانی ئەلمانی و فه‌ره‌نسی و هه‌ندی زانست ئەکرد، له‌ شپه‌یه‌کی سووک و ساکاردا.

ئەم پیاوه، جاربه‌جاریک هه‌ندی له‌ ئەندامانی کۆمه‌له‌که‌ی خۆی ئەنارد هه‌ر شه‌ره‌کان و هه‌ک (نییس) و (مارسیلیا) بۆ ئەمه‌ی بگه‌رین به‌دوای هه‌موو بابه‌تیکی تازه‌ی وادا که یارمه‌تییان بدات له‌ گه‌شه‌پیکردن و پازاندنه‌وه‌ی ژيانه‌ سروشتیه‌ سه‌ره‌سته‌که‌یاندا جاری وایش هه‌بوو، خۆشی ئەو گه‌رانه‌ی ئەکرد تا ئەگه‌یشه‌ (پاریس)، به‌دوای بیروباوه‌ری راستی په‌رستی و زانستی نویدا ئەگه‌را.

جلویه‌رگه‌کانیشیان تا بلتی سووک و ساکاربوون، به‌پیتی ساردی و گه‌رمیی که‌شه‌کان له‌به‌ریان ئەکردن له‌ که‌شی گه‌رمدا، هه‌ر ئەوه‌نده‌یان ئەپۆشی، که ناوگه‌لیان داپۆشی.

سا له‌به‌ر ئەمه‌ بوو، که رۆژنامه‌کانی (نییس) ناویان نابوون (رووته‌ پیاو)، هه‌رچه‌ند که رووتی ته‌واویش نه‌بوون.

ئەو جووله‌یه، به‌یه‌که‌م جووله‌ی سروشتی ئەژمیری له‌ فه‌ره‌نسه‌دا.

به‌لام، فه‌ره‌نسه‌ی ئیستا، جووله‌یه‌کی رووتی تری تیايه ئەم جووله‌یه، هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک جووله‌که‌ی رووتی ناو ئەلمانیا گرنگ نییه و بلاویش نه‌بۆته‌وه، به‌لام له‌لایه‌ن خاوه‌ن بیروباوه‌رانی فه‌ره‌نسیه‌وه، له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌روایی فه‌ره‌نسیه‌وه، قینه‌به‌ریی و دوزمنایه‌تییه‌کی زۆری له‌گه‌ل ئەکرئ.

به‌لام، کۆمه‌له‌کانی سروشت، له‌ فه‌ره‌نسه‌دا زۆرن.

زۆریه‌شیان وازیان له‌ بیروباوه‌ری رووتی هیناوه، له‌تاو دوزمنایه‌تی بیروباوه‌ری گشتیی و به‌ره‌نگاریکردنی فه‌رمانه‌روایی.

ته‌نیا کۆمه‌لی (ژیان) ماوه‌ که‌ کۆلی نه‌دای و چاوی نه‌ترسای.

وازیی له‌ بانگ راهیشتن نه‌هینای بۆ رووتی و، داواکردن له‌ فه‌رمانه‌روایی که‌ ری بدات مه‌شقی له‌سه‌ر بکری سه‌رکرده‌ی کۆمه‌له‌که‌ پزیشک (فیزار) ئەوی له‌ هه‌لسوورااندنی کاروباری کۆمه‌له‌که‌یشدا یارمه‌تی ئەدا، و بانگ راهیشتنه‌که‌ ریکوییک ئەخا، جی نوشینه‌که‌یان که‌ ناوی (مسیۆدی مۆنگۆ) یه‌ جا ئەم پیاوه‌یه که‌ گۆقاره‌ تاخانه‌که‌ی رووته‌کان له‌ فه‌ره‌نسه‌دا ده‌رئه‌هینئ، له‌ژیر ناوی (گۆقاری ژيانی نوئ) دا.

له‌ راستیدا، وا ده‌رئه‌که‌وئ، که (مسیۆدی مۆنگۆ) له‌و پیاوه‌ هه‌لکه‌وتوه‌ که‌مانه‌یه، که به‌هه‌موو هینز و هه‌ره‌تیکیان‌وه له‌سه‌ر بیروباوه‌ری خۆیان ئەکه‌نه‌وه، کۆل ناددن له‌ رهنج دان، نه‌هه‌ره‌شه‌ی ئەم و ئەو کاریان لی ئەکات، نه‌ هیی فه‌رمانه‌روایی؛ نه‌ شۆرشی بیروباوه‌ری گشتی ئەگه‌ر وا نه‌بوايه، ئەم پیاوه، نه‌ی ئەتوانی له‌سه‌ر بانگ راهیشتنه‌که‌ی خۆی پروات له‌ بابه‌ت (رووتی) یه‌وه که‌ بیروباوه‌ریکی تازه‌ی وایه به‌لای فه‌ره‌نسه‌ کۆنه په‌رسته‌کانه‌وه، به‌فرمانی سه‌رشانی خۆیان دانه‌نین که‌ تا له‌ هینز و توانایاندا هه‌یه به‌ره‌نگاریی بکه‌ن، بۆ ئەمه‌ی له‌و ژيانه‌ کۆنه‌ لانه‌ده‌ن که‌ باو و باپیریان له‌سه‌ری رۆبشتوون یه‌کیک له‌ په‌له‌په‌کانی ئەو دوزمنانه‌ بۆ بیروباوه‌ری (رووتی) ئەوه‌یه، که (دی مۆنگۆ) چاووراو بۆ ئەوه‌ ئەکات، که‌ چاولیکه‌ری ئەلمانه‌کان بکه‌ن که‌ دوزمنه‌کانی دوتینی فه‌ره‌نسه‌ن له‌و کرده‌وه‌ پرۆبووچه‌ نه‌نگه‌یاندا.

(دی مۆنگۆ) یه‌سه‌ر په‌رچه‌یان وا ئەداته‌وه، ئەلی: (فه‌ره‌نسیه‌کان، کاتییک ده‌ستیان کردووه به‌بلاوکرده‌وه‌ی بیروباوه‌ری رووتی، که هینشتا نه‌یان بیستووه‌ شتی و هه‌یه له‌و به‌ر رووباری (پاین) هه‌وه.)

له‌ راستیشدا هه‌ندی له‌ فه‌ره‌نسیه‌کان، که ده‌ستیان کردبوو به‌بلاوکرده‌وه‌ بیروباوه‌ری (رووتی).

هیتشتا ئەلمانەکان ئەوەیان بەبیریشدا نەهاتبوو. بام بەتین، ئەوانە راست ئەکەن (دی مۆنگۆ) و ھاوڕێکانی چاڵیکەری ئەلمانەکان ئەکەن لە بلاوکردنەوی بیروباوەری (رووتی) دا. ئایا لەمەدا ھەڵەبەک ھەبێ؟ ئایا گوناھ لەمەدا ھەبێ کە ئیمە لەناو نیشتمانەماندا، کردووە و کاریکی وا دروست بکەین کە کەلکی بۆ لەش و گیانمان ھەبێ، چونکە ئەلمانەکان لە پێش ئیمەدا ئەو کردووە و کارەیان نوواندووە؟

بەلای (مۆنگۆ) وە بیانوی دۆژمنەکانی بەجگار ھێچوچوچ و چرووکە سەیرکە چۆن دۆژمنەکانی خۆی بەرچ ئەداتووە لە گۆقارە کەیدا:

کاتی کە گۆقاری (ژبانی نوێ) مان دەرھینا، مەبەسمان ئەو نەبوو، کە لە فەرەنسەدا کۆمەڵتکی رووتان داھمەزرتین.

لە راستیدا، بیری پیکھینانی ئەو کۆمەڵە، ھەنگاویکی سەرھەخۆ بوو، سالتیک پتر بەسەر دەرھینانی گۆقارە کەدا رۆیشت، ئنجا ھات بەمیشماندا ئەوکاتە کە بانگمان پائەھیتشت بۆ دامەزراندنی ئەم کۆمەڵە لە فەرەنسەدا، ھەر نەمان ئەزانی کە لە ئەلمانیا دا رووت ھەبێ کەواتە بیروباوەری ئیمە لە بابەت (رووتی) یەو، بۆ پشستگیری ئەلمانەکانی نییە، ھەر وھا بۆ چاڵیکەری ئەوانیش نییە.

بەلکو بۆ راستکردنەوی ئەو چەوتیبیە کە خەریکە ھەموو نیشتمانەمان بگرتیتووە ئیمە بروامان وایە، کە رووتی نەبێ، ھێچ شتیک چارە ئێ و داوین پیسییە ناکات ئیمە وامان ئەزانی، کە کەس لە پێش ئیمەدا بیروباوەری (رووتی) ی نەبوو و بۆ بلاوکردنەویشی تێ نەکوژاوە.

(جا چونکە بەوەمان زانییووە کە جوولەبەکی وایش لە ئەلمانیا دا پەیدا بوو بێ گومان وای بەباش ئەزانین کە جوولەبەکی ئەوانیش بئین، بۆ ئەمە لە شارەزایی ئەوان کەلکیک وەرگیرین چونکە ئەوان لە ئیمە پشست دەستیان بە رووتی کردووە ئایا ئەمە ھێچی تیا ھەبێ، کە توانجیان لێ بدێ؟

(ئەمە سەیرە، فەرمانرەواییەمان- کە ھەموو دەم (بانگی داوہ بۆ ئەو گەلی ئەلمان و فەرەنسی لە یەکتەر نزیک بخریتووە، بۆ ئەمە پش و قین و دۆژمنایەتی لە دلێ ھەردوو گەلە کەدا نەمیتنی کەچی ھەر ئەو فەرمانرەواییە خۆی، خۆی پێ ناگیرێ، ئەویش وەک ئەوانی تر بەرەنگاریمان ئەکات بەناشکرا.

بۆچی؟ چونکە ئەویش نایەوێ بیروباوەریکی وا بلاو ببیتووە کە سەرچاوە کە لە ئەلمانیا دا بووبێ.

(ئیمە ئەگەر ئەوەمان زانی، کە ئەو کور و منالانە لە خاکی فەرەنسەدا ئەمرن، لەبەر اووردکردنی ژمارەکانیاندا لە گەل ژمارە سەری دانیشتوانی فەرەنسە، زۆرتەر ژمارەیان لە ژمارە ھەموو خاکیکی تری ئەوروپا، بێ ئەمە رەنج و تەقەلای فەرمانرەوایی لە پینا و پەرەپێدانی یاریبە وەرزشییەکاندا لەناو نەتووەدا، یاخود بایەخدانی بە تەندروستی گشتیی، کاریکی لەم ژمارە زۆرە مردنە کردبێ ئەگەر بەوەمان زانی، دەموودەست پەبەویش ئەبەین کە نەتووە چەند پیتوستی بە یارمەتی ھەبێ بۆ چاکبوونی تەندروستی. خۆی کەواتە بۆچ فەرمانرەوایی، ریمان نادات، ئەم پێش بینییە تازەبە لە پەرودە کردنی تازاد دا، بە کاربەتین، بە تاییبەتی کە منیش ئۆبالی ئەو بەخەمە سەر ئەستۆی خۆم کە کەلکیکی زۆری بۆ نەتووەی فەرەنسی ئەبێ؟

(ئەگەر ھاتوو لە رۆژی دوایدا، لە ئەلمانیا دا زانیە ک پەیدا بوو، رینگایەکی نوێی دۆزبێووە بۆ چارە کردنی سییل، ئاخۆ فەرمانرەواییەمان واز لەو رینگا تازەبە ئەھیتنی ھەر لەبەر ئەو کە سەرچاوە کە لە ئەلمانیا یە؟)

(دی مۆنگۆ، یە کەم کۆبوونەوی رووتەکانی فەرەنسە لە کەلاتیکی قایمدا رێک خست، کە لەلای (نورماندی) یەو ھەلکەوتبوو، شەست کیلۆ مەترە دوور لە زرتی باکوورەو، لەناو باخچەبەکی شەنگوشۆخی فراواندا.

لەم باخچەبەدا، رووتەکانی فەرەنسە، بۆ یە کەم جار کۆبوونەوہیەکیان کرد ئەمەیان زۆر لاخۆش بوو.

بەوہدا ئەیزانم کە چەند جارتیکی تریش دووبارەیان کردۆتووە.

لە سالی ۱۹۲۹دا، ھەموو کەس لە فەرەنسەدا، قسە ی زۆرکرد لە بابەت پرۆژە ی پزیشک (ئەندری) و (گاستوت دورفیل) وە، کە ھوارگەبەکی تازەیان بۆ سروشت پەرستەکانی فەرەنسە دامەزراندبوو لە دوورگەبەکی بچوو کدا، لەناو رووباری (سین) دا دوورگە کە ناوی (میدان) بوو کەچی ناویان نا (دوورگە ی مرۆقە رووتەکان).

ئەوہندە ھەبێ، جوولە ی ھەردوو برا پزیشکەکان جوولەبەکی سروشت پەرستی بوو و ھێچی تر مەبەسیان رووت بوونەوی تەواو نەبوو دانیشتوانی دوورگە کە تەواو خۆیان رووت ناکەن و پیتوستی لەسەر ھەمووان کە پاش و پیتی خۆیان داپۆشن.

لەمەوہ ئەبیینت کە جوولەبەکی (دورفیل) بۆ رووت بوونەوی تەواو نییە، وەک کۆمەلێ

له مهر (دی مۆنگۆ) ئەیانەوئێ لە گەل ئەمەیشدا، دوو پزیشکە بیریان تەرخان بکەن بۆ پروت بوونەوێ تەواو بۆ ئەو بابەتە لە فەرمانرەواییان خواست کە پڕی بدات ئەو بەشە بکەنەوێ وایەنە خواستە کە یان کە ناردوو یانە بۆ بالبازخانە (پاریس) لە خوارەوێ ئەنوسین:

گۆقاری (ژیانی ژیرانە) ی مانگی، کە خۆمان بەسەر بەرز دانهێنێ بەدەر هینانی لە خاکی فەرەنسەدا، لە پێش چەند مانگی کە پزیشکی کرد بە خۆتێندە وارانێ خۆی، بۆ ئەمە ی بیروباوەری خۆیان دەرپێرێ لە بابەت پروتی تەواو، کە ئایا پێویستە بە شێوەیەکی ژبانی سروشتی دا بنێ، یان نا.

ئەنجامی پزیشکێ کەمان بەو گەییشت کە پێویستە پروتی تەواو بە شێوەیەکی ژبانی سروشتی دا بنێ.

هەر وەکو خۆبێستان ئەیزانێ لە ئەلمانیا و سویسەر و سوید و نەروێج و ماوەی خاکەکانی ژووروودا، ماوە دراوێ بە دانیشتوانی ئەو خاکانە، کە لەناو دەرودەشتدا بە پروتی تەواو وە پابوێرێ، بەژن و پیاو وە، بە تێکەلی.

ئەو بوو، فەرمانرەوایی، ماوەیە کە لەمە و پێش، پێی پێ داین کە هەوارگە یە ک دا بە زرتینێ بۆ یاری وەرزش و ژبانی سروشتی لەناو دوورگە (میدان) دا لە رووباری (سین) دایە بەمەرجێ، بەش بەشی تاییبەتی بکری بۆ منالان و ژنان و پیاوان بە جیا وازی، هەر لایە یان یاری جۆر جۆری تیا بکات بە بەر هەتا وە بە مەرجێ پاش و پێش دا پزۆشێ بەلام، ئێمە ومان بەباش زانی، لەسەر خواستنی زۆر بەی دانیشتوان، کە بە شێکی تاییبەتی دا بنێ بۆ پروتی تەواو یاری بکەرەکان لەو بەشەدا بتوانن بە پروتی تەواو وە، یاری بکەن. هەر وە ک لە خاکەکانی تری ئەوروپادا، ئەیکەن.

لە بەر ئەو خواستە کاتمان لە ئێو ئەمانە یە:

یە کەم: پزیشکمان بدەن، ئەم بەشە تاییبەتی بۆ پروتی تەواو دا بە زرتینێ لە دوورگە (میدان) بۆ ئەمە ی ژن و پیاوی تیا کۆبێتە وە هەر مەرجێ کیشمان لەسەر دانهێن ئەیکە ی وە ک:

۱- ئەم بەشە دیواریکی وای بۆ بکری کە لە دەر وە کەس نەبێنی.

ب- لە ژێر سەر پەرشتی نوێنەرێکی فەرمانرەوایی دان.

ج- نەهێلری کەس بێتە ئەم بەشە وە، ئەو ژمارە دیاری کراوانە نەبێ لە ئەندامەکان کە

چەند مانگیکیان راباردوو لەناو پروتەکانی خاکەکانی تردا، بۆ ئەمە ی هیج شتیکی شوورە بیان لێ روو دا بۆ.

دووم: بەلام ئەگەر پڕی نادەن هەردوو پزیشکە بە پروتی تەواو تێکەل بێن ئایا ئەهێلن بەبێ تێکەل بوون، مەشقی پروتی بکەن؟

سێیەم: ئایا مەرجی تر تان هە یە دای بنێن لەسەرمان بۆ دامەزراندنی ئەم بەشە؟

لە چاوەروانی وەرمانتاندا، تکایە پزۆباشی هەرە راستمان لێ وەر بگرێ.

(پزیشک ئەندری دوفیل)

نەمزانی وەرمانی کارگێری بالبازخانە چی بوو لەسەر ئەم خواستە یان بەلام کە گۆقاری (ژیانی ژیرانە) دەرچوو لە پاش هەفتە یە ک، لە دوا ی پزیشکەش کردنی ئەم خواستە کە بریتییە لە زمانی (کۆمەلی دورفیل)، و تاریکی دزێنی (مسیۆ ئەندری) خۆی تیا بوو، تیا بلا و کردبوو وە، کە کۆمەلە کە یان وازی لەو بیرە هینا، کە بە شێکی تاییبەتی بۆ پروتی تەواو لەناو دوورگە کە یدا تەرخان بکات چونکە وای هاتۆتە پێش چاوە کە پروتی تەواو لە گەل تێکەلی هەردوو پزیشکێ، بە پاکێ، ناتوانێ بێتێتە وە، بە لکو هەر ئەبێ داوین پیسی خراپی تیا روو بدات. هەندێ لە پشتیوانەکانی پروتی ئەلین، ئەمە و ئەگە بێتێ کە فەرەنسییەکان نەتە وە یەکی ناشیی و دواکە و توون، مل ئەدەن بۆ خرۆش و ئالۆشی خۆیان سواریان بێ، تاکو وایان لێ هاتوو کە ناتوانن مەشقی پروتی بکەن، وە ک خاکەکانی تر بێ ئەمە ی داوین پیسیان لێ روو بدات.

هەر وە ها ئەویش ئەلین: کە ئەگەر پروتی لەناو ئەلمانیا و خاکەکانی تری ئەوروپادا بچیتە سەر، لە فەرەنسەیشدا ئەچیتە سەر بە لکو ئێمە لەو خاکانە ی تر پێویستیمان زۆرتر هە یە بە پروتی چونکە هەر ئەو کە بتوانن بە دخوویی و داوین پیسیمان لەناو دا هە ل بگری، کە لە ئەنجامی شارندنە وە ی کە ی نە وە ی نە ی پزیشکێ زخاوی یە وە پەیدا ئەبێ لە (پروتی) ییش بە لکو هیج چارە یەکی تر نادۆزیتە وە کە ئەم بێ دنگی و شارندنە وە ی کە ی نە وە ی نە ی پزیشکێ زخاوی یە لایبات!...

پراپە وە

۱۹۶۴/۱۲/۲۶

رینگای من

چهند وهرزشتیکی به که لکی ریکوپیکه، بۆ دهستکوتنی تهنندروستی و هیز و ههره تی لهش دانراون. له ئەنجامی رهنج و تیکۆشانی (مامۆستا: ج. ب. مۆلله) پهیدا بوون، که به باوکی پزیشکایه تیبی وهرزشتکاریی دانه نری له جیهاندا

ههله کانیان

نه خوشیی هیچ دهسه لاتیکی به سهر که سدا نییه. ئەویش ههر له ئەنجامی ههله یه که وه پهیدا ئەبێ که هه موو رۆژتیک مرۆف تیبی ئەکه وێ. جا ئەو ئەنجامانه به ره که کۆ ئەبنه وه، تا به جارێک خۆیان دهرئه خهن. ئەمه واتهی (ئییۆکرات) ه که پزیشکیکی یۆنانیی به ناوبانگی کۆن بووه.

ئیمه ییش زۆر که سی و امان بهرچاو ئەکه وێ که ههله ی واکه ن ئازار به له شی خۆیان ئەگه یین و خۆشییان له مهرگ نریک ئەخه نه وه. وه که به کارهینانی مه مک هه له به ست (کۆرسیه) و چه تر و، پرکردنی زگ، هه موو رۆژتیک، له هه موو جوۆره خواردنه وه یه کی زبانه خش و، خۆرشتیکی چه ور و گران له سه ر ورگ و، هه لمژینی بای نا پوخته به شه و و به رۆژ و، دانیشتن له ناو ئەو ژوو رانه دا که پرن له هه ناسه ی نا پوخته و بۆنی ناخۆش. هه ندیکیشیان له بهر ئەوه نه خۆش ئەکه ون، که که مه ترخه می له گه ل له شی خۆیدا ئەکات، یاخود له شی خۆی نابزوتنی. که مه ترخه میبیش به رامبه ر په رو ده کردنی له ش و به هیز کردنی له ش، له هه موو هه له کانی مرۆف گه وره تر و پر تاوانتره. چونکه سه روشت به سه ر ه یچ که سه بکه وه ناروات که که مه ترخه می بنوتنی، یاخود گونا ه بکات. له راستیدا به توندو تیبییه وه تۆله ی خۆی لی ئەکاته وه. جا ئەگه ر مرۆف هه موو رۆژتیک به شیکتی ته وا و وهرزشت نه کات و، خۆی نه شوات و، هه موو شه و پیکیش هه وت هه شت کاتیک نه نوی، بێگومان تووشی نه خوشیی دی. ئەمه ییش سه به اردت به وه یه که له فرمانی تهنندروستی خۆیدا که مه ترخه میی نوواندوه. جا ئەگه ر ئەو فرمانه ی خۆی به جی به یینایه، بێگومان یارمه تیبی ئەدا له فریدانی تلپه ژه هراوییه کانی ناو له شی بۆ ده ره وه. هه رو هه یارمه تیبییه ئەدا له به رهنگاری کردنی ئەو نه خوشییانه دا که له ده ره وه هه ره شه ی لی ئەکه ن. جا لی ره دا به تایبه تی له ده سته ی فرمانبه ره کان ئەدویم که به هۆی نه خوشیییه وه، له شیان هیزی تیا

نامینی. کاتی که زۆریش له و باره دا مانه وه، پاره ی دهرمان خواردن باری نابوو ریبان گران ئەکات، جیگای کار و فرمانه کانی شیان به و هۆیه وه ئەمه نده زبانی سامانیان لی ئەکه وێ، که نه ته وه و فه رمانه ره وایی زۆر له سه ری داماون، تا به که لکی شتیکی چاک و با به تیبکی پزیشکه وتنیان بێ. جوانیی دیه نی ئەو که سانه ییش چه واشت نه کات که خه می تهنندروستی خۆیان ناخۆن، ئەگه ر هی وایان تیا بێ که دلّت به جوانییدا چوو بێ. چونکه ئەوانیش درهنگ بێ یان زوو تووشی ده ردیسه ری خۆیان دین. جا ئەگه ر هاتوو به ختیان یار بوو و مه رگیش په له ی لی نه کردن، بێگومان ئەوانه خۆشی له تهنندروستی نابینن وه که ئەو که سانه ی که هه ر ه یچ نه بێ توژیک به ته نگ تهنندروستی خۆیان وه بن. که واته هه ر وا چاکتره که هه ر له ئیستا وه ده ست بکه یین به پارێزگاریی. هه ر له ئیستا یه وه تیبیکۆشین بۆ لابردنی ئەم باره گرانه که له سه ر شانمانه. تا که مناله کانیان گه وره بوون توانج و پلارمان تی نه گرن. چونکه ئەگه ر که مه ترخه مییان له گه لدا بنوتنن له شیان تیک ئەچی و له ناو ئەچی، سیبه کانیان پوچ ئەبنه وه، ده ماره می شکییه کانیان (اعصاب) خا و ئەبنه وه، ورگه کانی شیان بێ هیز ئەبن.

ئهو ی پتویسته بکری

که واته هه ره که له مه و پتیش پتیشانمان دا، پتویسته بای پاک و به ره للا هه ل بژرتن، ناوی خاوتن به خورتیه وه. له ش بدریته بهر تیشکی رۆژ. بێجگه له وانه، هه موو رۆژتیکیش چهن د جوولانه وه یه کی له ش بکری، که هه موو ئەندامه کانی تیا به شدار بن. یاخود بزوتنه وه یه کی بێ برانه وه بکری هه ر ه یچ نه بێ بۆ ما وه یه کی که م. چونکه نه بزوتنه وه پتچه وانه ی یاسای جیهانه، ئەشبیته هۆی کزیی و لاوازیی. زۆر که سانی وایش هه ن که له سه ر ئەو بیروبا وه ره ئەرۆن که هه ر پاره په یدا بکه ن، ه یچ کاتیک بۆ خه مخواردنی تهنندروستی خۆیان ته رخان ناکه ن. ئەم بیروبا وه ره ییش ه یچو پوچه. به لگه یشه بۆ بێ هۆشیی و ناشیته یی ئەو که سانه. چونکه هه ر که سی په یه ویی ئەو بیروبا وه ره بکات به یه کتیک له م دوو ئەنجامه ئەگات: یان ئەوه تا له سه ره تای لاوتینی خۆیدا ئەمری. یاخود هه موو ته مه نی خۆی به خه م و ئازاره وه رانه بویری. هه موو ده م له شی دیشی و، ه یچ خۆشییه کیش له ژبانی خۆی نابینی. له بهر ئەوه ناچار ئەبێ هه ر چی پاره یه کی هه یه بیدات به پزیشکه کان و، ئەوه نده ییش داوودهرمان بخوات تا خۆی ئەدات به ده ست مه رگه وه.

که ته ماشای ده وه له مه نده کانی خۆشیمان ئەکه یین و امان بۆ ده ره ئەکه وێ که ئەوانه

سه‌رليدانی پزیشکه‌کان بۆ چاک‌کردنه‌وه‌یان به‌ه‌ل‌گه‌یه‌کی گه‌وره‌یی و خۆنوواندنی خۆبان دانه‌نین. که‌چی مه‌شقه‌کانی له‌ش جوولاندنیش به‌درنده‌بیه‌کی بی‌ئه‌ندازه‌ ئه‌ژمیرن. ئیمه‌یش باوه‌رمان وایه که‌ ئه‌گه‌ر له‌ش که‌مه‌ترخه‌میی له‌گه‌لدا بکری کز و لاوازی لی دئ. به‌لام که‌ پرت‌ه‌رخه‌میی له‌گه‌لدا بکری^(۱) زوو به‌زوو ئه‌بووژیته‌وه و گه‌شه‌ ئه‌کات. جا که‌ هاتوو ئه‌نجامه‌کان زوو ده‌ست بکه‌ون و به‌که‌لکیش بن، که‌ به‌بی که‌لوپه‌لیکی وهرزشکاری تاییه‌تی، یاخود به‌بی داووده‌رمانی ده‌ستکرد، ده‌ست بکه‌ون، ئیتر بۆچ ئه‌م جۆره‌ چاره‌کردنه‌ به‌کار نه‌هینین؟

به‌سه‌ره‌اتی خۆم

ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌لین له‌ش بزواندن و جوولاندنه‌وه‌ی ماسولکه‌کانی له‌ش و، خۆشتن، ژبان و سامان به‌فیرۆ ئه‌ده‌ن مرۆفی دووروون. چونکه‌ ئه‌گه‌ر بیتو به‌نیازیکی راسته‌قینه‌وه ده‌ست بدريتته‌ ئه‌وانه، هیچ کاریکی سه‌ختیان تیا نییه. جا بۆ ئه‌مه‌ی راستیی قسه‌که‌ی خۆم ده‌رخه‌م، وا چیرۆکی ژبانی خۆم بۆ ئه‌گێرمه‌وه. باوکم سکاالی هه‌بوو له‌ ده‌ست زۆر نات‌ه‌واویی له‌ له‌شی خۆیدا. که‌ منیش له‌ دایک بووم له‌ کیشانه‌دا چوار کیلو (رطل) بووم به‌ئاسانی له‌ناو قوتوویه‌کی جگه‌رده‌دا جیم ئه‌بووه‌وه. کاتی ته‌مه‌نم گه‌یشته‌ دوو سالان له‌به‌ر سکه‌چوونییکی کاریگه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو بمرم. که‌ گه‌وره‌یش بووم نه‌خۆشیه‌کانی منالی هه‌ر له‌ کۆلم نه‌بوو بوونه‌وه. له‌ کاتی خۆیندیشما به‌زۆری تووشی نه‌خۆشیه‌کانی تا و سکه‌چوون ئه‌بووم له‌گه‌ل چه‌ند نه‌خۆشیه‌کی تر‌دا.

ئهم ته‌ندروستی و هیز و هه‌ره‌ته‌یش که‌ ئیمرۆ پیمیه‌وه ئه‌بینی، وه‌نه‌بی له‌ باوکی خۆمه‌وه بۆم به‌جێ ما‌ب، بنچینه‌بیشیان له‌ تافی منالیمه‌وه دانه‌مه‌زراوه. به‌پیتچه‌وانه‌وه، به‌ری بێر و کرده‌وه‌ی خۆم که‌ سال به‌سال ده‌ستم که‌وتوون ئه‌گه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که‌ ئیستا ئه‌یزانم له‌ سه‌ره‌تای کاره‌وه‌ بزانیبایه‌ زووتر و به‌ئاسانت‌ریش ئه‌گه‌یشتمه‌ ئه‌م ئه‌نجامه. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌ به‌پیتووستی ئه‌زانم و به‌فرمانی سه‌رشانی خۆمی دانه‌نیم، که‌ نامۆژگاری ئه‌وانه‌ بکه‌م که‌ ئه‌یانه‌وئ ته‌ندروستی و هیز و هه‌ره‌تیا‌ن ده‌ست بکه‌وئ و رێگایشیان بۆ گه‌یشتن به‌م مه‌به‌سه‌ پێشان بده‌م.

که‌ له‌ سالی ۱۸۷۴دا گه‌یشتمه‌ ته‌مه‌نی هه‌شت سالیم، هه‌ندی له‌ نووسراوانه‌م

(۱) پر ته‌رخه‌می: پیتچه‌وانه‌ی که‌م ته‌رخه‌می، به‌مانا (بایه‌خ پیدان)، به‌ته‌نگه‌وه‌هاتن.

خۆینده‌وه که‌ له‌ زمانی ئه‌لمانی و ئینگلیزییه‌وه وهرگێر‌ابوونه‌ سه‌ر زمانی خۆمان، که‌ له‌ باب‌ه‌ت زانستی فرمانی ئه‌ندامه‌کانه‌وه ئه‌دوان و له‌ لایه‌ن (پزیشک: آ. کوم) هه‌و داترا‌بوون. هه‌روه‌ها نووسراویکیشم خۆیندنه‌وه له‌ باب‌ه‌ت (یاریه‌ وه‌رزشه‌ ته‌ندروستییه‌کانه‌وه) که‌ له‌ لایه‌ن (پزیشک شره‌ر) هه‌و داترا بوو. منیش ده‌ستم کرد به‌مه‌شقه‌کردن له‌سه‌ر ئه‌و وه‌رزشانه‌ به‌هۆی که‌لوپه‌لی وه‌رزش و بی که‌لوپه‌لی وه‌رزشه‌وه. ئه‌مانه‌یشم هه‌ر له‌ خۆمه‌وه ئه‌کرد. هه‌روه‌ها فیری راکردنیش بووم به‌سه‌ر پاژنه‌وه. ئه‌مه‌یش یه‌که‌م هه‌نگاو بوو بۆ باو و دا‌هینانی مه‌شقه‌کانی گه‌ران و هه‌راکردن که‌ له‌وه‌پاش که‌وتنه‌ ناو خاکی (دانیمارک) هه‌و. ناوه‌رۆکی نووسراویکی بچووکیشم خۆینده‌وه و تیگه‌یشتم، که‌ (پزیشک تروتنه‌ر) داینا بوو، ناوی (ر‌ابه‌ری خه‌مخۆری ته‌ندروستی) بوو. هه‌ر جۆره‌ رێگایه‌کی مه‌شقه‌کردن به‌ئه‌ندامه‌کانیش ده‌ریکه‌وتایه‌ له‌ ماله‌وه به‌کارم ئه‌هینا. به‌دریژایی ئه‌و سالانه‌یش که‌ به‌مه‌شقه‌کردنه‌وه خه‌ریک بووم له‌ یانه‌ و له‌ مالدا، هه‌ندی شاره‌زاییم په‌یدا کرد له‌ باب‌ه‌ت ئه‌و وه‌رزشانه‌وه که‌ ئه‌مکردن. منیش له‌ سه‌ره‌تای کاردا له‌سه‌ر پیت‌ه‌ویه‌کی ناسراو ئه‌ر‌یشتم به‌رپه‌وه. هه‌ندی رێگای وه‌رزشکردنم به‌کار ئه‌هینا. که‌ یه‌کێک له‌وانه‌ گوریستیک بوو به‌خوخلوکه‌یه‌که‌وه به‌سترا بوو که‌ پری بوو له‌ سه‌نگ. ئه‌م کاره‌یش گران بوو له‌ دامه‌زراندنا. ده‌نگیکی ناخۆشی لپه‌هات، له‌ به‌کاره‌یناندا. زووش تیگ ئه‌چوو. ئه‌و مه‌شقه‌نیش که‌ له‌سه‌ری ئه‌کران به‌که‌لک بوون بۆ به‌هیت‌کردنی ماسولکه‌کان. به‌لام به‌که‌لکی ئه‌ندامه‌کانی ناو له‌ش و گرنه‌کان نه‌هاتن. هه‌روه‌ها مه‌شق له‌سه‌رکردنیشی کاتیکی زۆری به‌سه‌ر ئه‌برد. پاشان رێگای (ساندو) به‌ناو هه‌موو جیهاندا بلاو بووه‌وه. ئه‌و له‌ رێگای مامۆستاکی خۆی (ئه‌تلا) وه‌ریگرتبوو. منیش چه‌ند سالیکی ئه‌م رێگای وه‌رزشکردنه‌م به‌کار هینا، به‌لام به‌شیه‌یه‌کی ته‌واوتر و وردتر. چونکه‌ ئه‌م رێگای وه‌رزشکردنه‌ بریتیه‌ له‌ هه‌ژده‌ مه‌شق. سیانزه‌ مه‌شقی بۆ بزواندنی باله‌کانه. ئه‌رکیکی گه‌وره‌یان پێ ئه‌وئ. هه‌روه‌ها مرۆف ناچاریش ئه‌بی که‌ له‌ ناوه‌ند ئه‌م مه‌شقه‌نانه‌ بوه‌ستی به‌پیتوه‌ تا ماندویتی باله‌کانی خۆی بحه‌سینینه‌وه ئه‌م رێگای وه‌رزشکردنه‌یش بۆ ئه‌وه به‌کار دئ که‌ ماسولکه‌کانی باله‌کان به‌هیت ئه‌کات. به‌لام ئایا به‌هیت‌کردنی باله‌کان ئه‌بیتته‌ هۆی به‌هیت‌کردنی له‌ش و ئه‌ندامه‌کانی تری له‌ش؟... له‌ راستیدا ئه‌مه‌ گرنه‌ بۆ مرۆف که‌ سییه‌کانی و دلی به‌هیت بن. پیتیشی قایم بئ. ورگی و گورچیه‌ و جه‌رگیشی دروست و به‌کار بن. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش ئاشکرایه‌ که‌ ئه‌ستووری باله‌کان له‌ ئه‌ندازه‌ دهرچوو، رێکوپێکی له‌ش جوانی دهرئه‌چئ.

رېنگای (ساندو) یش له پاشماوهی مه شقه کان هه ره نه وندهی ئه وی که مرؤف توند دهست بگری به ناسنه که وه هه تا مه شقه که ته و او ئه بی. هه موو بیری خویشی بخاته سه ر باله کانی خوئی و نه ندامه کانی تر له بییر خوئی بیاته وه. هه روه ها نه گهر له رېنگای (ساندو) ورد ببینه وه، له گه ل نه و که لکانه یشدا که نه بیه خشی به ندامه کانی له ش. که لکه کانی بریتین له مانه:

۱- ماسولکه کانی بازوو.

۲- ماسولکه کانی شانگان و بهشی ژووروی باله کان.

۳- هه ندی ماسولکه ی دهسته کان و پییه کان.

۴- سییه کان و پیستی له ش.

جا له مه وه بو ت دهر نه که وی که (رېنگای ساندو) سه ر و شیوه ی مرؤف به ته و او ده تی نه خاته پشتگویی. زوری به ی نه و له شانیش که له ناو نووسراوه که یدا وینه یان کیشراوه شانگانیان که وانه یین، نه ژنوکانیشیان هه ر که وانه یین. که چی (رېنگای له نج) ی سویدی به پیچه وانه ی (رېنگای ساندو)، هه ر بایه خ نه دات به ریکویتیکی به ژنوبالا، که چی که مته رخمی نه نویتی له بابه ت گه لیک شوینی تره وه... به لام (رېنگاکه ی من)، مام ناو هندی به له ناو هه ر دوو کیاندا...

به شکردن

مه شکردن بریتیه له بزواندی نه ندامه کانی مرؤف له شیوه یه کی زانستی به که لکدا.

یاریه وهرزه کانی بریتین له مه شکردن به هوئی جوړه کویشیکی تره وه بو مه به سی رابواردن و دلخوشکردن، که پیاویش زور ماندوو ناکهن، که به هوئی نه وانه وه مرؤف هیژیک دهست خوئی نه خات و له گره و کانی شدا و له بابه تی تریشدا به ربه رکانی له گه ل که سانی ترده نه کات، هه رچی وهرزی له شیشه: بریتیه له چاککردنی له ش و، پوخته کردنی هوئی و دهروون و، پاراستنی ته ندروستی مرؤف و گه شه کردن به هیژ و هه رده تی و، په رده ان به گورجوگولی و، وریا کردنه وه ی نه و په و شتانه یش که تیایه تی وه ک له ش سووکی و نه رمونیانی و نازایه تی. هه روه ها رایشی نه هیژ به وه وه که پشت به خوئی به سستی و، زوو هه ست به شت بکات و، هه لیشبکات له گه ل که سانی ترده. مه شکردنیش به شیکه له یارییه وهرزه کانی و هه رزه کانی له ش. نه و پیاویش که له ناو لو تکه

(به له م) یه کدا دانه نیستی و سه ول نه و شیتی، بو نه مه ی سییه کانی خوئی و ماسولکه کانی پشتی به هیژ بکات، له راستیدا مه شقیکی وهرزی له ش نه کات. خو ها ویشتنه سه ر پشتی نه سپ و خو هه لدا نه خواره ویش له پشتی نه سپ، که له شیوه یه کی هه رمه ندانه دا بکرتین، به یاریی دانه نرتین. هه روه ها نه گهر له ماموستای له ش بزواندیش بخوازی که تیپه که ی خوئی فیری هه ندی جوولانه وه ی و بکات که چه ند جاریک له سه ریه ک هه موویان پیکه وه بیکن، تا ته و او فیریان نه بن، نه گهر هاتوو بریاری له سه ر درا و دووباره کرایه وه، به (رېنگا) یه کی دانه نرتین بو یارییه وهرزه کانی. جا نه گهر له ماموستا که پرسرا که ناخو شاگرده کانی نه توان نه و جوولانه وانه بکن؟ نه و جوولانه وانه به یاریی دانه نرتین. به لام نه گهر پرسه که و ابو که شاگرده کانی له شیان له چ باریکدا یه؟ نه و جوولانه وانه به وه رزی له ش دانه نرتین. جا هه ر کاتی مه شقه کان به جوړیکی واکران که به که لک بن بو له ش، که هه ر جیگایه کی کز و لاواز بی به هیژ بی، نه و جوولانه وانه به وه رزی له ش و هوئی دانه نرتین. هه رچی کوړ و کچه خوین که م و له ش لاوازه کانی شه، له ش سوونه وه^(۱) و، خو دانه به ر رژ و، مه له کردن، بو نه وان نه بیته وهرزه کانی له ش و هوئی. نه مانه بو نه وان چاکتره له و مه شقانه ی که له ناو ژووریکدا نه یکن، بام به و جوړه یی بکن که ماموستا (لینج) له (رېنگا) که ی خویدا پیشانی داوه. دوور نییه که مه شقه کانی وهرزی بو له ش و هوئی به که لک بن نه گهر بکرتین، به مه رچی پیوستییه کانی مرؤفیان تیا بی. جا له به ر نه مه مه شقه کانی تیپه کان و مه شقه کانی خویندنگا کان له م جوړه وهرزه کانی نه ژمیرتین. که چی له گه ل نه مه یشدا تا ئیستا که سیکم نه دیوه، نه له ژن، نه له پیاو که هیژی بازویان له گه ل پیستیان و ماسولکه کانی له شیاندا ریک که وتی. نه مه چل سال پتره که من سه رنج له م جوړه شتانه نه ده م، له به سه رها ته کانی شه وه بو م دهر که وتوه، که پیست و له ش له هه موو به شیکه ی له شی مرؤف که متر گوئیان دراوه تی و خه میان خوراوه، که مه شقیان پی کرای بی. جا له به ر نه وه ۹۰٪ ی مرؤفه کان پیوستییان به مه شقه کانی پیست و ماسولکه کانی سک هه یه. (رېنگای وهرزه کردن) یش نه م هه موو به شان نه گرتیه وه مه شقه کانی (پیست و سک) یش به که لکن و به هویش سره وت نه به خشن، به تاییه تی نه گهر له سه ر شیوه یه کی ناومالیی ته ندروستانه به کار به ینرتین.

(۱) له ش سوونه وه: (تدلیک) یا شیلانی له ش.

پښگای من

ئەگەر هەر رۆژەى چاره که کاتیک دابنرئ بۆ وەرزشکردن، هەرچەنده زۆر کەمه، بەلام بەشى ئەوه ئەکات که بەرهبهستى نهخوشى بکات و تەندروستىيش بپاريزت. جا ئەگەر تو هه موو رۆژتيک بۆ ماوهى پانزه ورديله بهک بىر و هوشى خۆت بهخه يته سەر تەندروستى خۆت، بپگومان (١٤٢٥) ورديله له هه موو رۆژتيکدا بۆ ئەمىنيتته وه که پتيويست ناکات هيچ بىر لهو تەندروستىيهى تيا بکه يته وه. هه نديکى وايش هه ن که وا ئەزانن لهش بزواندن، ئەوهى پى ناوى که بىر و کاتى بۆ بهخت بکرى. که چى خویشيان، به جوړتيکى تىکرايى، بۆله بۆل له کزى و لاوازى و، کار نه کردنى ورگ و ريخۆله کان و، زۆربهى نه خویشيه کان ئەکەن. خه مواردنى پتيويست، له هه موو ئەو رپگايانه دا که پيشانمان دان جيگای نيهه. جا ئەگەر بيتو مرۆف هەر رۆژەى چاره که کاتیک دابنرئ بۆ خه مواردنى لهشى خۆى و خوشتن و لهش سوونه وه له ناو بادا، که لکتيکى هه ره گه وه و به نرخ ئەبه خشى به تەندروستىيى خۆى. جا ئەگەر خوشتن بۆ مرۆف نه لوا، خۆ ئەتوانرئ به پارچه په رۆبه کى تەر هه موو لهش بسرى. ئەو مه شقانه يش که هه لمبئاردوون، به کارى ئەم مه به سه دىن. هه نديکيان له شيوه وەرزشيه به ناوبانگه کان وەرگيراون. بهشى هه ره گه وره يشيان خۆم کيشاومن و خویشم رپکمخستوون. خویشم هه موو شيوه به کى خوشتم تاقىکردۆته وه، پيش ئەمهى خوشتن به خه مه کۆرى وەرزشه کانه وه. ئەم پيپرهبه يش که دامناوه بۆ هه موو که سيک به کارهينانى خوشتن و خۆدانه بهر با ئاسان ئەکات، تەنانه ت ئەگەر په نجه رەى ژووره کانيش بکه نه وه، له زستاندا، سه رما کار له له شيان ناکات.

خویشم له وه پيش وام ئەکرد: که له جيگا که مه ئەهاتمه دهره وه، ده موده ست خۆم ئەشت به لام ئەم کاره وا له مرۆف ئەکات که سه رماى تووش بپيش ئەمهى خۆى وشک بکاته وه. چونکه گه رمى ناو پيخه ف گه رمى به کى رووکه شه. وهک گه رمى پاش مه شقکردن، خۆى پانگرئ و بهرگه يش ناگرئ. هۆبه کى تريس هه به بۆ خوئه شتن له پيش وەرزشکردنه که دا. چونکه ئەگەر مرۆفه که به جلويه رگه وه ده ستى کرد به وەرزشکردن، رهنکه رووندک (عرق) دهرى دات و پتيويستى به خوشتنىکى تر بپي. جا ئەمه يش به پي گه رمى بايه که ئەگۆرئ ئەگەر مرۆفه که له وانه بوو که ده ميک بوو له سه ر مه شقکردن راهاتبوو، بيچگه له وه هه ستى به هيز و هه ره تى خۆى ئەکرد. ئەوه هيچ زبانيکى بۆ ئەو تيا نيهه که خۆى وا رابهينئ مه شقه کان به له شى رووته وه بکات. جا ئەگەر به و جوړه لى هاتبئ ئەتوانئ له پيشدا خۆى بشوات و له خویشى دنيا بپي که تووشى نه خویشى نايه ت.

جا ليره دا هەر وا باشه که مه شقکردنه که به خريته شيوه به کى تره وه، بهم جوړه که هه ندى مه شق دابنرئ بۆ لهش سوونه وه، هه ندى مه شقىش دابنرئ بۆ ماسولکه بزواندن. که يهک له دواى يهک بکرىن. هه ندى که سيش له چينى خوینده وه به رزه کان له مه دا هه ل ئەده نى ئەلين: پتيويست به وه ناکات که پياو هه موو رۆژتيک خۆى بشوات. چونکه ئەگەر کراس و دهرى بگۆرئ و مرۆقىش کار و فرمانى پيس نه کات، له شى چلکن نابى. منيش بۆ به ربه چدانه وهى ئەوانه ئەليم: که ئەو چلک و پيسيانه لى له دهره وه ئەکونه وه سەر پيستی لهش ره شن و ئەو زبانه يشيان پيوه نيهه که ئەو چلکانه هه يانه که له لهش دپنه دهره وه و پرن له بابته تى ژهراوى و له کونه کانى پيستی شه وه دپنه دهره وه. هينده يشى زۆرن که پياو باوه ر ناکات ئەوه نده بن. جا ئەم بابته ژهراوى يانه، دووباره له لايه ن له شه وه ئەمژرينه وه و له شيش دهرمان خوارد ئەکەن. جا ئەگەر لهش هه موو رۆژتيک نه شو رى وا لى دى. جا بۆ ئەمهى ئەوه ت به ته واهه تى پيشان بده ين که هه ندى که ره ستهى وا هه به به ئاسانى ئەچي ته ناو پيسته وه بۆ ناو ئەندامه کانى ناو لهش، پيستهى خۆت به هه ندى توواوهى (سيلسليک)، له پاش چه ند کاتیک ئەو توواوه به له ناو ميژه کهى خۆتا ئەدۆزيتته وه. ئەمه له لايه که وه، له لايه کى تريس وه خوشتن و لهش سوونه وه به مه شقىک دائه نرين بۆ پيست. کار ئەکەن له شان و رده کانى ناو لهش و ده ماره ميتشکيه کان، له بهر ئەوه پيست به هيز و تەندروست ئەبى. که ئەمه يش زۆر گرنگه بۆ که لکى تەندروستى.

يه کتيک له وه ده ستووره ئاشکرا يانه يش که هه ن ئەوه به که خه مواردنى پيست و خه م نه مواردنى کارتيکى گه وره ئەکاته سه ر تەندروستىيى مرۆف. چونکه پيست به ئەندامىکى گرنگ دائه نرئ، تەنک که له شى داپۆشى بپي. تەنانه ت پيست رپ ئەدات به با و به هه ندى ئاو که هاتوچۆى تيا بکه ن. ئيمه به هۆى پيسته وه هه ست به شت ئەکە ين، گه رم بپي، يان سارد، نه رم بپي، يان شل، ره ق بپي، يان زير، يان تير... هه روه ها به هۆى پيسته يشه وه تا ئەندازه يهک هه ناسه ئەده ين... پيست ئەوه نده ي پتيويست بپي گه رمايى له ش ئە پاريزئ، هه ندى بابته تى زبان به خشيشى لى دپته دهره وه. گه لپک که سى وا هه بوون که که مته ربه ميان نوواندووه له گه ل پيستي اندا، دوايى تووشى نه خویشى سيل و هى تريس بوون. ئەو رپگايه ي منيش دامناوه سى مه به سى پي پيک دى:

١- فرمانى پيست.

٢- فرمانى سييه کان.

٣- فرمانى ورگ و ريخۆله کان.

تۆپش لئووه ده رته كهوئى كه رېنگا كهى من له پيش هه موو شتيكا خه مى پيست
ئه خوات. جا له بهر ئه وه له پيشدا خه ريكى ئه وه به كه هه شت جو ره مه شق هه ن بيان كه يت.
مرؤف له سوو كه وه ده ستيان پى ئه كات بو گران. تا وای لى دى خو^(۱) ده رته دات. دواى
ئه وه خوئى ئه شوات. دواى ئه وه باش خوئى وشك ئه كاته وه. جا له پاش ئه مهى كه له بهرگى
خودانه بهر بادا ده جو ره مه شقى له ش سوونه وه ئه كات، له ش پوخته ئه بى و ئه بوو ژي ته وه و
جوان هه ل ئه گه رى. له ش سوونه وه پيش ئه بى به بهرى هه ردوو ده ست بكرى. پيوست هه
شيوه ليدانتيكى سووكدا بكرى يا خود له شيوه لى له ش سوونه وه به كه سهره تا ييدا بكرى.

جا هه رچه ند مرؤف به هيز تری لى بى، ئه بى له ش سوونه وه كه يشى به هيز تری لى بى. جا
ئه گه ر ئه مه به كه لكى ماسولكه گه وره كانى ناوه وه پيش نه يه ت، خو به كه لكى ماسولكه
بچكوله كان ديت كه نووساون به ده ساره كانى ناو پيست هه وه و به هه زاران ئه زميرين. ئه م
ماسولكانه پيش به م شيوه به، له هه موو شيوه به كه تى، به هيز تریان لى دى، چا كتريش ئه بن.

جا له پاش ئه مهى له سهر ئه م رېنگا بهى منه ماوه به كه مه شق كرا، پيست ئه چي ته ره نگ و
شيوه به كه تى تره وه. هه ر له خو به وه نه رموشلى لى دى، كه ده ستى لى بده يت هه ر له قه يفه
ئه كات. ته رو پريش ئه بى، تيك ناچى، هيج په له و زيپكه و كرپش و ره نگ شيوه به پيش
تيا روو نادات. زور كه سى وايش هه ن كه له مه شق كردن له وه رزشدا، هه ز له
په به وه بى كردنى شيوه لى يونانى كو ن ئه كه ن، كه بى بهرگ و پو شنه لى وه رزشبان ئه كرد. جا
هه رچه نده زو به لى كه سان ناتوان، له سه ره تاي كاردا، له بهر ده م په نجه ره لى كرا وه دا له
كه شى زستاندا مه شقى وه رزش بكن، به لام ئه وه مه شقانه لى كه دامناون بو له ش سوونه وه،
هه موو كه س ئه توانى بيانكات له م كات و بارانه دا، ته نانه ت ئه گه ر ئه وه كه سه پيش كه
به كاربان ئه هينى، سه رما زوو كارى تى بكات. چونكه له راستيدا مرؤف كه رووت بى و
وه رزش بكات، له شى گه رمتىر دادى له وه لى كه جلويه رگى له به ردا بى و نه جوو لي ته وه.

به لگه پيش بو راستى ئه م قسه به ئه وه به كه من له توانامدا هه به له شى خو م به گه رمو گو پى
به هيلمه وه، له كاتى مه شق كردنى له ش سوونه وه دا، بام له ناو باى به ره لايشدا بم، بام
سه رما كه يشى سه خت بى، بام بايه كى سارد يشى هه لكره بى. كه چى جارى وايش هه به
به هه موو بهرگ و پو شنه لى خو مه وه كه له به رمدان، ته نانه ت له سه رماندا ئه له رزم كاتى كه
له ناو گاليسكه به كدا دائه نيشم. ئه مه پيش راسته و هيج گومانى تيا نييه، هه ز ئه كه يت
تاقى بى كه ره وه. له رېنگا به كه مى مندا، لايه كى تى رى گرنگيش هه به، كه ئه و پيش به هيز كردنى

(۱) خو: ئاره قه لى له ش.

سييه كان و ماسولكه كانى هه ناسه دان و دله. له گه ل تازه كردنه وه لى ئه و توتى گو شتانه لى كه
له ش كاربان ئه كات، گه لى شتى تريش. جا له بهر ئه مه پيوست هه لئو وای كردنى دوانزه
مه شق، پانزه تاو (ثانيه) پشوو بدرى، تاكو دوو هه ناسه لى قوول، يا خود سى هه ناسه لى
ناوونجى بدرى.

جا له پاش كردنى مه شقى ده هه م و سيانزه هه م و چوارده هه م نيوه لى ئه م پشوو به سه بو
مرؤف. به لام له پاش مه شقى نو زده هه م هيج پشوو به كه پيوست نييه. بي جگه له مانه
پشوو دانتيكى تريش هه به بو حه سانه وه، ماوه كه لى سى ئه وه نده لى ئه و ماوه به ئه بى. ئه م
پشوو دانه پيش له پيش خو شتندا ئه كرى. سى چوار جار هه ناسه ئه ده يت تا گه رما وه كه ئاماده
ئه كرى. ئه بى له وه ده مه يشدا تو خو ت رووت كرد بي ته وه. هه ره وايش چا كتريه كه له پيش
خو شتندا له شى مرؤف به خو ه ته رو بو بى. به لام نا بى خو هه كه له ئه ندازه به ده ر بى. هه ره وا
نا بى دل (ليدان) پيش له ئه ندازه به ده ر بى. ئه بى هه ناسه دان و وه رگرتن به هيز و له سه رخو
بى و هه موو ده مي كيش له رېنگا لى لوو ته وه بى. ئه و بايه لى هه ليشه مژرى پا ك و خا وى
بى. جا ئه مه پيش بو دل زور باشه. هه ره وا پيوست هه به ته نگ كردنى مه شقه تا ييه تيبه كانى
هه ناسه دان يشه وه بين و هه ر له سه ريشى رو يى. نايشى له كاتى كردنى هه ژده مه شقه كه دا
هه ناسه مان بگري ن. هه ر مرؤف ي كيش به ته نگ ته ندروستى خو به وه بى، نا بى بنوى و
په نجه ره به كيش نه كاته وه بو هاتنه ژووره وه لى باى پا ك و خا وى. له راستيدا مناله
بچكوله كانم گه وره تر و ته ندروستتر بن له هه موو منالتيك كه له ته مه نى خو باندان. من
هه ر له ته مه نى هه شت سالي مه وه، وام، كه ئه نووم په نجه ره كان ئه كه مه وه. جا ئه گه ر له
زستاندا له باى سارد تر سام، جلويه رگى زورتر له بهر ئه كه م خو يشم گه رمتىر دائه پو شم.
چونكه ئه وه باشتره له داخستنى په نجه ره. چونكه پيوست وا به كه باى هه ناسه وه رگرتن
سارد و پا ك بى. ساز كردنى خو اردن پيش له ناو سكد، له شيوه به كه باشدا، بنچينه به كه
سيه مى ته ندروستى به. ئه و مه شقى وه رزشانه پيش كه يارمه تى ساز كردنى خو اردن ئه دهن،
كارتيكى باش ئه كه نه سه ر گورچيله و جه رگ. به و ئه ندامانه لى ناو له شه، له ش
سوونه وه به كه سرو شتى ئه به خشن. هه ر به چه شنى هه ور ئه يانگوشن. ئه وانيش به هيز ئه بن
و خو بان ئه پار يزن له سه دان نه خو شى پر له نازار كه تووشى ئه وانه ئه بن كه ژيانتيكى مات
و مه يوو رانه بو يزن كه هيج بزوتنه وه به كه تيا نييه.

جا له رېنگا كه لى مندا يانزه مه شقى وه رزش هه به كه كارتيكى گرنگ ئه كه نه سه ر
ئه ندامه كانى ناو له ش و ماسولكه كانى ئه ملا و ئه ولايان ئه بزوين، كه به هوئى كار و

فرمانی ئاسایییه وه نابزوتین. ئەوانیش ئەمانەن:

(۱، ۳، ۴، ۶، ۷، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۶، ۱۷، ۱۸). رەنگە مەشقەکانی (۲، ۸، ۱۴، ۱۵) یش تا ئەندازەیهکی کەمتر ئەم کەلکە بیهخشن.

جا ئەگەر لەپاش چەند حەفتهیهک مەشقکردن لەشی خۆت بپشکنی، هەست ئەکەیت کە ئەو قەلەوییهی هەبوو بەملا و بەولای ناوەراستی لەشتهوه و سکتەوه دەستی کردوو بەنەمان و، لە جیتی ئەو ماسولکەیی بەهێز پەیدا بوو. کە ئەمەیش بنچینهی لەشی بەهێزی تەندروسته. جا ئەم جوۆرە ماسولکانە بۆ خانەکان باشن لە کاتی منالبوونیاندا. چونکە بەهۆی ئەوانەوه نازاری منالبوونە کەم ئەبیتەوه. بێجگە لەوه گەلێک کەلکی تریشیان هەیه. بێجگە لەوه ئەم وەرزشانە بەکەلکی جوان بوونی سەر و شێوه و پشت راستبوونەوه و لەش سووکی و لەش نەرموئۆلی دین. جا لە پێگاکەیی مندا هەر تەنیا مەشقییک ئەبیینت کە بەتایبەتی بۆ پال دانرا بێ. ئەویش مەشقی هەشتەمه. منیش لە دانانیا دوودل بووم. چونکە لە راستیدا پالەکان لەگەڵ ماسولکەکانی دەست و سنگدا بەهۆی مەشقەکانی لەش سوونەوهوه بەهێز ئەبن. ئەوهی خستیمە سەردانانیشی ئەوهیه کە بەهۆی ئەم مەشقەوه هەموو ماسولکەکانی لەش توند ئەبنەوه، هەروەها مرۆفیش ماندوو ئەبێ و لەشی خۆه دەرئەدات، لەپیش خۆشتندا. مەشقەکانی تریش کە بۆ پال دانراون وەک مەشقەکانی پێنجەم و سیانزەهەم بەکەلکی ماسولکەکانی شان و سنگ و سک و کەلەکەکان و سمتەکان و پشت دین. ئەوهنده هەیه لە زۆر نووسراوانی بابەتی وەرزشدا، نابیین کە خەمی ماسولکەکانی چالایی سنگ خورا بێ، لەگەڵ ئەویشدا کە زۆر جوان و گرنگن. بەلام لە پێگاکەیی مندا دوانزە مەشق هەیه کە بەتەنگ بەهێزکردن و جوانی ئەو ماسولکانەوه. ئەو مەشقانەیش کە پەنجەم بۆ کیشاون هی وایان تیا نییه کە تاییبەتی بێ بۆ پێ و بەکەلکی بێ. چونکە بۆ تەندروستی پێویست نییه کە پێیهکان زۆر بەهێز بن. ئەوهنده هەیه ئەلێم کە چاکترین مەشق بۆ پێ؛ پاکردن و بازدان و رۆشستنی گورجە بەپێگادا. ئەمانەیش لە ناوماڵدا ناکرێن. کەچی لەگەڵ ئەویشدا وامان دیتە پێش چاو کە پێیهکانی مرۆف، زۆرەیان لە چاو ئەندامەکانی تریاندا بەهێز، بەتایبەتی ئەوانە کە لەناو شارەکاندا ئەژین. هۆی ئەمەیش ئەوهیه کە هەموودەم ئەگەر پێن و بۆ سەر کار و فرمانەکانیان دین و دەچن.

ماسولکەکانی پێیش لە مەشقەکانی (۲، ۶، ۱۴) کەلک وەرئەگرن. بەلام ئەو مەشقانە کە بەدیەم بۆ پێ بەکەلک دین وەک (۱۲، ۱۵)، مەبەسی راستەقینە ئەوهیه

کە ئەندامەکانی ناوەدیان پێ بەهێز بکری. هەروەها مەشقەکانی (۱۶، ۱۷، ۱۸) یش ماسولکەکانی لەش زۆر ماندوو ئەکەن، ئەگەر بێتو وەرزشکارە کە بەشێنەیی رۆژ بەرۆژ لەسەریان مەشق نەکات.

جا پێش ئەمە لە هەلژاردنی مەشقەکان بێمەوه، جارێکی تریش دووبارە ئەکەمەوه کە من ئەمانەم لەناو گەلێک مەشقی ماسولکەیی بەکەلکدا هەلژاردوو. ئەوهنده هەیه ئەمانە کە لە هەلژاردنیاندا تێبینیم کردوو بەکەلکی جومگەکان دین و یاریدە لەش نەرمی و جوولانەوهی هەموو جومگەیهک ئەدەن، هەروەک لە کاتی پێربوونیشدا یارمەتی مرۆف ئەدەن. هەروەک سەرئەجم داوه زۆر لە مەشقەکانی (ساندوا) لە جیتی خۆیاندا ناکرێن، واتا بۆ کەلکی خۆیان بەکار ناهێنن. تەنانەت هەندێ مامۆستایانی وایش هەن کە لە فێرکردنیاندا بەشاگردان هەلە ئەکەن. ئەمیش لەبەر ئەوهیه کە خاوەنەکیان باش پێشانێ نەداوه کە چۆن بکری. جا لەبەر ئەوه بەپێویست زانی کە بەتەواوەتی روونیان بەکەمەوه، تا لەو بابەتەوه هیچ گێروگرفتیک پەیدا نەبێ. هەرچییهک ئەوانەیه کە لە نووکەوه فێری ئەم مەشقانە ئەبن، کردنی مەشقەکان بەپێی هەناسەدانیا بەهێز بن، یان بێ هێز. دوور نییه ئەم پێگاکەیی من لە (۲۵) وردیلەوه تا (۳۰) وردیلە بخایێتی. ئەمەیش سەبارەت بەوهیه کە تۆ لە سەرەتای کاردا پێویستیت بەوه هەیه کە تەماشای نوسراو یاخود وێنەکانی ناوی بکەیت. بەلام لەپاش ئەوهی تەواو فێری مەشقەکان بوویت، ئەتوانیت ئەم کۆمەڵە مەشقانەیی من^(۱) بەپانزە وردیلە بکەیت.

جا لە سەرەتای کاردا لەش هەست ئەکات بەوهی کە دەمارەمیشکییهکان مل نادەن بەبزووتنەوهکان. بەلام کە ماوەیهک بەسەر مەشکردنە کەدا رۆشیت ئەو مل نەدانه نامێنی. ئەوسا کە بۆت دەرئەکەوی کە ئەو ماسولکانەیی نازاریان ئەدایت دەستیان کردوو بەبەهێزبوون. تۆیش ئەتوانیت بەهەندێ جوۆرە مە یاخود لەو بابەتانە لەشی خۆت بسوویتەوه. هەروەها ئەمەیش گرنگ نییه کە لە بەرەبەیان یاخود لە نیوهرۆ یان لە شەودا مەشق بکەیت. گرنگ ئەوهیه کە مەشقەکان بەکەونه پاش نانخواردن بەچەند کاتیک. جا ئەگەر زانیت مەشکردن لەپاش نانخواردن یاخود پێش نووستن ئەبیتە هۆی خەو لی خەوزه بوونت،^(۲) ئەتوانیت کاتی مەشکردنە کەت بگۆریت. ئەم خەو لی خەوزهبوونەیش بەوه

(۱) راستتر: ئەم کۆمەڵە مەشقانەم.

(۲) یان: خەو لی زرانندت.

چار ئەكرى كە ھەلسىتە سەرپى و بنوشتىتەتە ھەسەر پىيەكانتا و راست بىتە ھەسەر لەسەر پى و بالەكانت رەپ بگەيتە ھەسەر بۆ ژوون سەرت. ئەم مەشقەيش پەنجا ياخود سەد جار دووبارە بگەيتە ھەسەر. ئەمىش لەپاش تەواكردنى ھەرزەكانى تر. تەماشائەكەيت لەپاش ماوھەك دەمارەمىشكىيەكانت نەرم ئەبنە ھەسەر و لەپاش ئەم مەشقەي ئىوارانە دەست ئەكەيت بەنوشتىكى بى دەنگ و لەسەر خۆ و خۆش.

جا بۆ ئەمەي ھەك ئەمانەوي تەندروستىي خۆمان بپاريزين، لەكەشى زستاندا نوستمان زۆر ئەوي. ئەمىش بۆ ئەمەيە كە خۆمان لە سەرماي توندوتىژ بپاريزين و سەرەتەيش بچىژين. ئەمەيش دەستوورىكى جىھانىي سەروشتىيە كە لە ئەنجامى كارەساتەكاندا ھەركەوتە ھەسەر. منالانىش لە ھەسەر زۆر كەلك و ھەركەن كە بەرووتى گاگۆلكى بگەن لەبەر تىشكى رۆژدا، ياخود لە رۆژانى ھاویندا. بەلام نابى بە ھەسەر رابھىتەن كە لە رۆژانى زستاندا بەپىي روتە ھەسەر بپاريزين. چونكە ئەگەر وا بگەن بە ھەسەر ئەچىن، ھەسەر لەبەر ئەمەيش كە ئەو ئەبىتە ھەسەر كزبونى دەمارەمىشكىيەكانى پىيەكان. بىجگە لە ھەسەر داپوشىنى منالانىش زىيانى پى ئەگەيتىن. ئەبى منالان لە ھەسەر دەمەيدەمىكدا سەريان روت بى. وايش چاكتەرە كە لاوھەكان بەسەرى قوتىنە ھەسەر بپاريزين، خۆراھىتەنىش بەم رەوشتە ھەسەر چاكتەن رىگايە بۆ بەرەستكردنى سەر روتاندنە ھەسەر و سەر ئىتە.

تەندروستى

سەرچاوە راستەقىنەكانى تەندروستى برىتەن لە ھەسەر كە بەتەنگ سىيەكانمانە ھەسەر، كە باي پاك و خاوپىن و تىشكى رۆژ و ئاويش ھەسەر لەگەلىا بن، لىي جىا نەبنە ھەسەر. جا ئەگەر ھەسەر رۆژىك مەوژ كەلكى لەم بابەتە ھەسەر، تا يەت تەندروستى پىش ئەكەوي. ھەسەر چىيەكى تىش ئەمىنەتە ھەسەر، لەدواي ئە ھەسەر دى. جا ھەسەر چەندە ئەم بابەتە نەبۆتە بەشكىك لە رىگايەكى من، بەلام ئە ھەسەر لىم تاقي كەدۆتە ھەسەر رۆشنى ئەكەمە ھەسەر.

خواردن

بىگومان زۆر خواردن لە ھەسەر شتىك زۆرتر زىان بەتەندروستىي مەوژ ئەبەخشى. من ھىچ لە راستى ناچمە ھەسەر ئەگەر بلىم ئەوانەي كە لە ئەنجامى زۆرخۆرىيە ھەسەر، گەلىك زۆرتر لەوانەي كە لە برساندا ئەمەن. كەواتە خۆت بپاريزە لە زۆر خواردن بەتايبەتى لە ھەسەر. چونكە زۆرەي ئەو خواردنە، بى ئەمەي ساز بن لەناو و رگدا لە لەش ئەچنە ھەسەر و كەلكىشيان بۆ لەش نابى. لەكاتى نانخواردنىشدا رۆژنامە

مەخوتەنە ھەسەر. بەھەسەر خواردنە ھەسەر ئاويشە ھەسەر پارووەكە قوت مەدە. خواردنەكە باش بچو. ھەر كاتى گەرزىشت دىي بەخۆتە ھەسەر، ئەو بزانە كە لە ئەنجامى زۆرخۆرىيە ھەسەر پەيدا بوو. ئەوساكە پىيەستە بۆ رۆژىك بەرۆژو بىت. ئا و نەبى ھىچى تر مەخۆ. خواردنەمەنىيە چەورەكانىش زۆر مەخۆ. چونكە زىان ئەگەين بەجەرگ. جا ھەسەر ھەسەر ھەسەر، جەرگ پاسەوانىكە و لەش ئەپاريزى ئە ھاتنە ژوورە ھەسەر نەخۆشىي كارىگەر. ئەم ئەندامەيش بە ھەسەر ئەبى كە لەش بسوورپتە ھەسەر و ھەناسەي قولىش بدرى. جا ھەر كاتى كەلپەلى خواردن سازكردنى ئا و لەشت بەھەسەر مەشقى ھەسەر بەھىز بوو، ھەر خواردنەمەنىيەك بەخۆت زىانت پى ناگات. ئەو ھەسەر ھەسەر ئەبى لە سەركە و بەھارات خۆت بپاريزىت. كەرە و نان و ميوەيش لە گۆشتەكان زۆرتر بەكەلكى لەش دىن. ھەندىك لە ئىتالىيەيەكانم چا پى كەوت بەچستوچالاكىيەكە ھەسەر پەلامارى فرمانيان ئەدا، كەچى خواردنەمەنىيەكانىان ھەر برىتى بوو لە نانى ھەسەر و قاو. كەچى ھەندى ئە كارگەرەكانى (دانىمارك)م چا پى كەوت، لەگەل ئە ھەسەر كە گۆشتيان ئەخوارد و بىرەيان ئەنۆشى، بەخاويەكە ھەسەر فرمانيان ئەكرد. پىيەستە ئە ھەسەر بزانن كە گۆشتە چەورەكان و ھەسەر شتىكىش كە لە سەركە و ساردىن و پەنىر دروست بكرى بۆ و رگى ئەو لاوانە خراپە كە تەمەنىان لە شانزە سالى تىپەرى نەكردو. ھەسەر ئە ھەسەر ئاشكرايە كە مەيەكان ھەسەر و بىرەي بەھىز لەگەل بابەتى خۆش رابواردن ھەسەر قاو و چا زىانسان زۆر. بام پىاوە پىرەكانىش لە ھەسەر ئاگادارىن كە ئەم جۆرە بابەتە تەندروستى كز ئەكەن. جا لەبەر ئە ھەسەر مام ناوەندىي لە خواردن و خواردنە ھەسەر پىيەستە. ھەسەر كە مەيە ھەسەر ئاودەستىش ھەسەر، پىيەست بە ھەسەر ناكات رۆشنى بگەمە ھەسەر و پىيەستىيى پىشان بەم. چونكە ھەسەر كەسەي لەسەر ئەم پىرەوييەي من پروات، ناگاتە ۲۴ كات سكى خۆي پاك ئەكاتە ھەسەر. پىيەستە بەيانيان و پىش نوستنى شەويش ئاوي پاك و خاوپىن بخورپتە ھەسەر، بۆ ئەمەي رىخۆلەكان و گورچىلەكان باش بشورپتە ھەسەر. ھەسەر كارگەرەكانم بام سەي ژەم نان بخۆن. بەلام كەسانى تر دوو ژەم نانخواردنەيان بەسە لە رۆژىكدا.

بەرگ و پۆشەنی

هەر پەللاستیک بەرھەڵستی خۆھبوون بەھەڵم نەکات ھەرزانە و بەکاری تەندروستی دیت. جا لەبەر ئەمەییە کە (تیل) ئەکرێ بەکراس و دەریچ. ئەوەندە ھەییە ئەبێ فراوان بپرێن. ئەمانە پێچەوانەیی ئەو سیپالانەن کە لە خوربێ دروست ئەکرێن و بەششتان دینەووە یەک و ئەکەون لە پیست ئەبێتەن خوروو و دەمارەمیتشکییەکانیش ئەورووژێن.

پۆلەکانی پستی پێشوو،^(۱) چاویان لە باوک و باپیرانی خۆیان ئەکرد، فەرەنجییان لەبەر ئەئەکرد. بەلام لەم سەردەمەیی ئیستادا جلویەرگی خوربێ بوون بەپێوست، جا لەبەر ئەو لەوکان و ایان لێ ھاتوو، ھەر تۆزێک سەرمايان تووش بێ کار لە لەشیان ئەکات.

منیش ھەتا چەند سالێک ھەر جلویەرگی خوربیم لەبەر ئەکرد، و ایشم لێ ھاتبوو بەتۆزە سەرمايەک نەخۆش ئەکەوتم. ئنجا کە وام لێ ھات وام بەباش زانی خۆمیان لێ دوور بخەمەو. ئیتر وازم لە پۆشینی جلویەرگی خوربێ ھینا ئیتر لەوساکەو لەشم دەستی کرد بەگەشەکردن. ھەستم کرد خواردنیشم باشتر بێ ئەخورا. ئەمەیش باش نییە کە جلویەرگی خوربێ بەجاریک وازی لێ بەیترێ. پێوست وایە کە پەنایش بەرینە بەر خۆششتنەکان و لەش سوونەووە تا لەشمان بەھێز ئەبێ. ژنەکەیشم رەوشتی وای بوو کە لە زستاندا ھەوت جۆر کراسی لەبەر ئەکرد. کەچی ئیستا کە ھەریەک کراس لەبەر ئەکات لەژێر جلویەرگەکانیا کە ئەویش لە کەتان دروست ئەکرێ، لە رۆژە ھەرە سەرما و سۆلەکاندا. کە لەگەڵ ئەویشدا ئەم جلویەرگانە ھەرزانیشتن. ئەگەر وەرزشکردنە کە لە زستاندا بوو، پۆشینی کراسی خوربێ بەسەر پێستەووە زیان نابەخشێ. بەلام ئەوانەیی لە کێلگە و ساختمانەکان و بابەتی تردا کار و فرمان ئەکەن، پێوستە جلویەرگەکانیان دابکەن و دەریپیی کورت لە پێ بکەن لە کاتی فرماندا. ھەر کاتی لە فرمانی خۆیان بوونەووە فەرەنجییەکانی خۆیان لەبەر بکەن و بگەڕێنەووە مالاووە.

ھەر بەرگتیکیش لەش تەنگەتاو بکات ئەبێ خۆی لێ بپارێزێ. وەک ئەو دەستبەستانەیی کە ئەکرێنە مەچەکەو. وەک ملیوانە تەنگ و تەسکەکان و پێ بەستەکانی گۆرەویی. ھەندێ لە منالە خۆپێبەکانی (کوپنھاگن) رەوشتیان وای بوو، کەمەرەییەکی تەنگ و تەسکی لاستیکیان لە کلکی سەگەکان گیر ئەکرد. ئیتر ئەو کلکانە وایان لێ ئەھات گرژ ئەبوون و ئەھاتنەوویەک و ئەکەوتنە خوارەو.

(۱) پستی پێشوو: نەوێ پێشوو، (الجیل السابق).

گەرمايەکی مام ناوھندی

لە سەردەمەکانی کۆندا مەرۆف بیری لەو نەکردۆتەووە کە ژوورەکەیی خۆی گەرم بکات. خەمی ئەویشی ھەر نەخواردوو. بەلام لەم رۆژانەدا، بەپێی شارستانییتی تازە، ژوور گەرمکردنیش پێشکەوتوو. ئیتمەیش وای دەستمان کردوو بەگەرمکردنی (ترام) و (گالیسکەکان). کەچی ھەر گەرمايیەک لە (۶۰ پلەیی فەرنھایت) زۆتر بێ، ئەبیتە ھۆی خاووخلیچکی و بێ کارەیی. کەواتە پێوستە لەسەر مەرۆف کە خۆی بەکەمترین گەرمايیەووە رابھێنێ کە بۆی بگۆنچێ. تا کەلک وەرگێ. گەرمايی ژووری نووسینەکەم ئەگاتە (۵۳-۵۵ پلەیی فەرنھایت) لە زستاندا. گەرمايی ژووری منالی ھەرە پچووکم لە (۵۷ پلەیی فەرنھایت) تێپەری نەکرد. جا ئەگەر ھاتوو سەرما داھات، گەرمايی ژوورەکە زۆتر لێ ئەکەم بەپێی تەندروستی منالەکەم. جیتی خۆشتنی منالەکانیشم گەرمییان (۱۰۴-۸۹ پلەیی فەرنھایت) بوو. نابێ ئەویشمان لەبیر بچێ کە پەنجەرە کردنەووە کەلکی زۆر ھەییە. لە ھەندێ شوێندا ئەو بیری پەیدا بووبوو کە پەنجەرەکان دابخرێن، نەوێک سەرما بێتە ژوورەووە بۆ منالەکان. بەلام بەجیھتێتانی ئەم بیری ئەبیتە ھۆی بەختکردنی دراویکی زۆر کە بەداوودەدرمان بدرێن.

ئەمە زۆر گرانە کە لەدوای ھەموو ژەمە نانخواردنییک ددانەکان بەفرچە و بابەتی تر پاک بکریئەو. بەلام پاککردنەووی ددانەکان لەو وردە خواردەمەنییانەیی کە چوونەتە بنیانەووە بەھۆی پووشی ددان پاککردنەووە ئاسانە. بۆ پاککردنەووی دەمیش وای چاکە کە شوو لەپیش نوستندا لە ھەموو لایەکیەووە پاک بکریئەو و بشوێ. بەلام بەیانیان ھەر ئەوئەو بەسە بۆ پاککردنەووە کە بەئاو و ھەندێ خۆی لەناو دەم وەر بدرێ. بێجگە لەو پێوستە ھەر سالەیی چەند جاریک ددانەکان پێشانی پزیشکی ددان بەدیت. تا بیروباوەری خۆیت بۆ بنوێنێ و لەو بابەتەیشەووە ئامۆژگاریت بکات. بۆ راگرتنی پاکیی تووکی سەریش، پێوستە ھەموو رۆژێک بشوێ و بەشانە دابھێنێ و بخریئە بەر با و تیشکی رۆژ. بەلام ھەر دەرمانییک بۆ بەھیزکردنی تووکی سەر دانراو، ھێچ کەلکیکی تیا نییە.

راگرتنى پىيەكان

بىنگومان ھەر پىيەك خەمى نەخورى و پاك رانەگىرى و ەك لاشەى تۆپىو بۆنى ناخۆشى لى دى و مرۆف و ەرس ئەكات زۆر كەسى وايش ھەن خەمى دەسوپلى خۆيان ئەخۆن و بايەخ ئەدەن بەدەمىنى دەروەى خۆيان، كەچى ھىچ بەتەنگ قاچوقولى خۆيانەو ەن. ئەمەيش ھەلەيەكى زۆر گەورەى تىيايە. پەيوەندىي پىيەكانىش بەتەندروسىيەو ە زۆر بەھىزە. چونكە ئەو پىيانەى كز و لاواز بن بەرگەى ھەلگرتنى گرانى لەشى بەھىز ناگرن. كە ماوہىەك بەسەردا چوو ئەو لەشە بەھىزە كز و لاواز ئەكەن.

پىيەستە بەتەنگ نىنۆكەكانى پىيشمانەو ە بىن. ئەمەيش زانراو ە كە ئەگەر پىيەكانىش بەشى خۆيان با لىيان ئەدات و نەجووتىنەو ە ەك ئەندامەكانى ترى لەش، كز و لاواز ئەبن و نەخۆشىيەكى پىر نازاربان تووش دى. جا لەبەر ئەو ە كە ھاتىنەو ە مالىو ە پىيەستە پىتلاو ەكان و گۆرەوييەكانمان دابكەن بىن و پىيشمان بەرووتى بەھىلەنەو ە. رەنگە پىتلاو ە پىكردى بىنگۆرەوى لە كەشى ھاویندا باشتر بى. بەلام لە زستاندا گۆرەوى لە پىر بکە. چونكە ئەمە ئەبىتە ھۆى بەھىزكردنى پىيەكان. پىيەستە ھەر كەسە بەپىي ئەندازەى پىي خۆى پىتلاو ە پىر بکات. ئەگىنا ئەوانىش ئەچنە سەر رەوشتى ژاپونىيايىيەكان كە پىتلاوى بچووك لە پىر ئەكەن. مەبەسىش لەمە ئەوہىە كە پىيەكان تووشى نازار و شىواويى نەيەن.

نوستنى تەندروستانە

بۆ مرۆف نوستنىكى ھەوت كاتى لە كەشى ھاویندا و نوستنىكى نۆكاتىيش لە كەشى زستاندا بەسە. جا ھەرەك لە تاقىكردنەو ەدا ەركەوتو ە، مرۆف ناتوانى فرمانەكەى خۆى باش بەجى بەپىن، تا بەشى خۆى بەتەواو ەتى نەئوئ. گەلەك سەرباز ھەر بەو ە مېشكىيان تىكچو ە لە كاتى جەنگى گەورەى جىھانىدا، كە تىر خەو نەبوو بون. ھەرچى پىخەفەكەيشە، نابى پىر بى لە پەرە مېشك. وا مەكە سەرىنەكەت بەرز بى. سەرىنىكى بچووك بەشت ئەكات.

جگەرەكيشان

بىنگومان ئەو ژمارە گەورەيەى لاوانە كە جگەرە بەدەمىانەو ە ئەنپىن، لە رووى لەش و ھوش و گىيانەو ە خۆيان ئەدەن بەكوشت. ھەرچى جگەرەيە ئەوانەى تەمەنىان زۆرە زىانىيان پى ناگەبىن، چونكە پىو ەى راھاتوون. بەلام بەجۆرەكى گشتى، ئەگەر مرۆف جگەرە نەكېش، ھەستى بۆنكردن و دەست لى خستنى بى ەو ە ئەمىنەو ە.

بەشقى نايەتى

لە توانادا ھەيە كە لە قەلەبوون و بادارىي (رۆماتىزم) و وشكبوونى دەمار، خۆ بپارىزى، بەھۆى مەشقى وەرزشو ە. لەگەل ئەمەيشدا كەسانى وا ھەن ئەم قسەيە بەرپەرچ ئەدەنەو ە و ئەلپىن وەرزش لە تەمەنى سى سالىدا بەكار نايەت. ئەمەيش ھەلەيەكى گەورەيە كە خەفەتى بۆ ئەخورى. چونكە وەرزشى لەش ھۆيەكى وايە كە پەناى بۆ ئەبى و پىشتى پى ئەبەستىر بۆ پاراستنى لاوتى و بەرەستكردنى پىرتى كە ھىرش بەپىن بۆ مرۆف. ئەم رىگايەى منىش لە وەرزشكردندا، ھەمو ە چەند سالىكە ەركەوتو ە. لەوانەيشەو ە كە لەسەر ئەم رىگايەى من رۆيون، گەلەك چىرۆك بىستۆتەو ە، ھەرەھا لەوانەيشەو ە كە تەمەنىان لە ناو ەند پەنجا سالى و ھەشتا سالىدايە، كە بەھۆى پىرەويىكردنى ئەم رىگاي وەرزشكردنەى منەو ە كەلكىكى زۆريان پى گەيشتو ە.

ويزەوانان و پىوانى زانست و ھونەرەكان

داخەكەم ئەوانەى كە كاربەدەستانى جىھانن، بەلەشى خۆيان بەشى خۆى وەرزش ناكەن. كە لەو ەدا ھەندى بابەتى پىو ەچ مېشكى داگىر كردوون. جا ئەگەر ئەو گەورە پىوانە ئەو ەيان بزانيايە كە ھۆشى مرۆف ماو ەى بىرەكانى فراوان نابى تا لەش لەو ەرد و نەخۆشىانە رىگارى نەبى كە تىا كۆيونەتەو ە، وا بەم جۆرە لەگەل ئەم فرمانەى سەرشانەياندا كەمتەرخەمىيان ئەنەواند. رەنگە ھەندىك لە فرمانەبەرەكان بلىن دەستمان ناپەرژىت يارىي وەرزشانە بکە بىن. منىش بەوانە ئەلپم كە چاكتىن مەشق بۆ ئەوان ئەو ەيە كە ھەر كەسەيان لەسەر تەختىك دابىشى و پىيەكان و لاقەكانى خۆى بۆ ماو ەيەكى پانزە وردىلەبى رابكىشى. ئەمەيش وەرزشىكى بەكەلەك، بەكەم دانانرى. ھەرچى فرمانەبەرەكانى لادىكانىشە، دىمەنەكانىيان دللى پىاو تەنگ ئەكەن و پىاو بەزەبى پىياندا دىتەو ە. كە ئەيانىنىت شانەكانىيان كۆماونەتەو ە و دەموچاوەكانىشىان زەردبوون و لەشىشىان كز و لاوازوون. ئەمەيش لە رووى ئەو ەو ەيە كە ھىچ جۆرە وەرزشىك ناكەن. جا ھەرچىبەكمان گوت لە بارەى فرمانەرانەو ە، ەربارەى ئەوانەيش ئەبلىن كە لە دەزگا و دوكانەكان و فرمانەكانى نوسىن و ويزەدا فرمان ئەبىن.

رىگاكەى منىش بەكارى ئەوانە نايەت كە لەسەر (رىگاي ساندو) مەشق ئەكەن، ياخود قورسايى ھەل ئەگرن. چونكە ئەوانە ھەمويان خاو ەنى ماسولكەى ئەستورن كە بەكارى ئەم يارىيانە نايەت. من لە سالى ۱۹۰۴د (۱۵، ۷)مىل بەھەر اكردن برىي، بەپى، لە

ئەسپە ئاسىنىنە

ھەندى جارى وا ھەيە كە بەھۆى سواربۇونى ئەسپە ئاسىنىنە ۋە ئەتوانىن بگەينە دەشت تا باى پاك ھەلبمژىن. ئەۋەندە ھەيە لە رووى تەندروستىيەۋە كەلكىكى واى نىيە. من لە سالى ۱۸۸۳دا سوارى ئەسپە ئاسىنىنە بووم. بەلام لە پاشا بۆم دەرکەوت، كە بەھۆى ئەۋە ۋە لە گەران بەپى، بى بەش مامەۋە... گەرانى پى، لە راستىدا كەلكىكى گەورەى ھەيە. بەلام سواربۇونى ئەسپە ئاسىنىنە ھەر بەكەلكى ھەندى ماسولكە دى، كە ھەر لەو كاتەيشدا ھەندىك لە ماسولكەكانى تر كز و لاواز ئەكات. دووريش نىيە كە زۆر سواربۇونى ئەسپە ئاسىنىنە، ماۋەى مەرفە ئەدات گەرانى تەۋاۋ بگەرپى. لەبەر ئەۋە لەشى مەرفە تووشى گەلىك دەرد و نەخۇشى كارىگەر بى.

لە لادىدا

ئەى دانىشتوانى گوندەكان! ھەموو پىۋاۋە تىگەيشتوۋەكان دان بەۋەدا ئەنپىن كە ئىۋە خاۋەن ئارام و كارى بەكەلكن. كەۋاتە بۆچ ئەۋ دەرمانانە ئەخۇن كە پەزىشكەكان پىشانقان ئەدەن؟... ئاخۇ لەبەر ئەۋە ئەيانخۇن كە لىي ئەترىن؟... يان لەبەر ئەۋە ئەيانخۇن كە شەرميان لى ئەكەن؟...

گوتىتان لى بى ھەندى لە پزىشكە بەناۋبانگەكان چىيان گوتوۋە:

(سىرماكنى) كە پزىشكى تايىبەتتى (شاهەنشا فرىدرىك) بوۋە، گوتوۋىتتى:

(ئەگەر بىتو دەرمان خواردن لەناۋ جىھاندا نەمىتى، بىگومان بارستايى ژمارەى مردن كەم ئەبىتتەۋە!...).

پزىشك (پىنتس) پىش گوتوۋىتتى:

(لە چوار بەش سى بەشى جىھان بەھۆى داۋودەرمان خواردنەۋە لەناۋ ئەچن!...). ئەم ھەلەيە ئىۋە ئەيكەن، كە لەشەكانتان نىشتونەتە سەر خۆھ و بەجلوبەرگەۋە ئەمىنەۋە. بى ئەمەى خۇتان بشۇن. ديارە ئەۋ خۆھەى لەشتان دەرى داۋە وشك ئەبىتتەۋە و ئەبىستى و ئەيشى بەكرىشىكى ئەستور بەسەر پىستتەنەۋە. كە ئەمەيش ئەبى بەھۆى گرتنى كۈنە وردەكانى ناۋ پىست. كە بەھۆى ئەۋەيشەۋە گەلىك نەخۇشى تووشى لەش دى.

خاكىكى شاخاۋىي وادا كە پرى بوۋ لە بەفر و لە قور. ئەگەر من لە تافى كورپىنىمدا دەستم بدايەتە ئەم گرەۋە، چواربەكى ئەۋ پىگايەيشم بۆ نەئەبرا. چونكە ئەۋساكە ھىشتا دەستم نەداۋوۋە مەشكردن لە ۋەرزىدا. بەلام ئىستاكە كە لە تەمەنى شەست سالىدام و سالى ۱۹۳۰يشە، ئەتوانم لە گورجوگۆلىيەكى ناۋونجىدا پىنج مىل بەھەرراكدن بېرم. ئەمەيش سەبارەت بەۋەيە كە من ھەموو پۇژىك لەسەر پىگاكەى خۆم ۋەرزى ئەكەم.

ئامۇژگارىي ۋەرزىكارەكانىش وا ئەكەم كە دەست نەكەن بەمەشكردن ھەتا بەشى خۇيان خواردن و نوستن و سەرۋەتبان نەچىشتى. ئەمەرىكايىيەكانىش لە ھەموو نەتەۋەكانى تر چاكتر لەم كارە تى ئەگەن. ھەرچى ئەۋان لە راستى ۋەرزىكردن و كەلكە زۆرەكانى تى گەيشتون و پەسندىشان ئەكەن. زۆرىي ۋەرزىكارەكانىش ھەر بەۋە دلىان كز ئەبى كە ھەناسە بەدروستى نادەن. جا ھەر كەسىك لەسەر پىگاكەى من مەشقى ۋەرزى بكات، ھەست بەكەلكى ھەناسەى قوۋل ئەكات لە كاتى ۋەرزىكردنەكەدا. ھۆى ئەمەيش كە تووشى دلەكوتى نەبووم تا ئىستە، ئەۋەيە كە ھەر لە مناليمەۋە، بايەخم داۋە بەھەناسەدانىكى راستەقىنە. جا ئەگەر بەھاتايە ئافرەتەكان ئەۋ كاتەى كە بەرۇن لى دانى قزى سەر و پارازندەۋەى جلوپەرگ و بابەتى ترەۋە بەختى ئەكەن، لە شتىكى بەكەلك بۆ لەشدا بەختىيان بگردايە، بىگومان مېردەكانىيان بەتەۋاۋەتى كامەران ئەبوون، ۋەچەكانىشان بەھىز و ھەرەت و تەندروستىيەۋە گەورە ئەبوون. جا لە ھەموو شتىك چاكتر بۆ ئەۋ ئافرەتەنە ئەۋەيە، بەتايىبەتى بۆ پىرئىژنەكانىيان كە ھەموو پۇژىك خۇيان بشۇن، لەشىيان بسونەۋە، ۋەرزى بكەن، لەناۋ باى پاكدا گەشت بكەن. ئەمەيش ناشىتتىيە و بى ھۆشىيەكە مەمك ھەلبەست (كۆرسىيە) بەكار بەپىن و كەچى خۇيان لە ۋەرزى نەگەپىن. كە لەۋەيشدا زىان بەلەشىيان ئەكات. جا ئەگەر ئافرەتەكە مەمك ھەلبەستەكە فرى بدات، سەرۋەتى نابى. مەگەر لەجىياتى ئەۋە شتىكى ۋەھا بەكار بەپىنى كە گەرمى بكاتەۋە.

ھەرچى ماسولكەكانىشە، ھەرۋەك لە كاتى بەكارھىناندا دەرکەوتوۋە، ھەر لە خۇيانەۋە بەھىز ئەبن، بەمەرجى مەمك ھەلبەستەكە فرى بدرى و ھەموو پۇژىكىش ۋەرزىشكى كەم بگرى. زۆرىي ئافرەتەكانىش، كەم ۋەرزىكردنەكانىيان ئەخەنە پال ئەۋەى كە دەستىيان ناپەرۇت ۋەرزى بكەن. بىگومان ئەم بىانۋە پەسند ناكرى. چونكە ئەۋانە، لەو كاتەنەدا كە خۇيان بى بەش ئەھىلنەۋە لە ھەناسەدان لەناۋ باى پاك و خاۋىندا و لە خۇدانە بەر پۇژ كە بەكەلكى لەشىيان دىن، ئەچن بۆ سەردان لەم و لەۋ، ئەچن بۆ بابەتى تىش....

مهشقه کانی پنگاهای من

مهشقی به که م

به بهرگی نوستنوهه له پیخه فه که ت وهره دهره وه. پیتلاویکی سهریپی سووکیش له پی بکه. بۆ ئەوانه‌ی که تازه دهست به مهشق ئەکه‌ن گۆره‌ویش له پی بکه‌ن چاکتره. کاتی که جلیش ئەگۆریت، چ له رۆژدا بی، چ له شه‌ودا، هه‌موو جلویه‌رگه‌کانت دابکه‌نه، ته‌نیا کراسه‌که‌ت نه‌بی. دوگمه‌کانی بکه‌ره‌وه. مه‌هیله‌ هه‌چی شتیکی چنراو به‌له‌شته‌وه بمینی. هه‌روه‌ها به‌هه‌موو هه‌یز و هه‌ره‌تیکی خۆیشته‌وه له‌ش و باله‌کان و شانیه‌کانی خۆت توند بکه‌ره‌وه. پیتویسته‌ مه‌چه‌کیشت بچه‌مینیته‌وه له‌و کاته‌دا که هه‌ردوو ده‌ستت به‌رز ئەکه‌یته‌وه بۆ ژوو سهرت. بۆ ئەمه‌ی جومگه‌کانی شانیه‌کان و ده‌سته‌کانت بکشینیته. ئەیشتونایت له‌ بریتی ئه‌وه مه‌شقیته‌ی تر بکه‌یت. بوه‌ستیت به‌پیتوه و پشت بکه‌یته دیواره‌که پاژنه‌کانیشت ۱۸ ئینج (۴۵ سانتیمه‌تره) له‌ دیواره‌که‌وه دوور بن. هه‌ردوو باله‌ت بکشینه به‌لای ته‌نشته‌کانتا. به‌پشتا بیان شکینه‌ره‌وه. هه‌ردوو به‌ری ده‌سته‌کانیشت بکه‌ره‌وه روه و ئاسمان. سنگیشت بخه‌ره شپوه‌ی که‌وانه‌وه له‌ کاتی نوشتانه‌وه تا به‌پشتا. جا ئەگه‌ر له‌سه‌ر پاژنه‌کانیشت بوه‌ستیت ئەم که‌وانه‌یی سنگه‌ت باشت و زووتر بۆ ئەچیته‌ سهر. ئەیشتونایت به‌له‌شت پردیک دروست بکه‌یت له‌سه‌ر پیخه‌فه‌که‌ت. ئەویش به‌م ره‌نگه‌: که‌ گه‌ردنت به‌پشتا بشکینیته‌وه، پیتیه‌کانیشت بخه‌یته ژیر له‌شته‌وه. به‌ری پیتیه‌کانت و ته‌وقی سهریشت له‌سه‌ر زه‌وی دابنیت بۆ ئەمه‌ی له‌نگه‌ری له‌شت رابگریته. جا بۆ ئەمه‌ی بتوانیت ئەم مه‌شقه بکه‌یت، پیتیه‌کانت و دابنیه‌ که (۱۵) ئینج له‌ به‌کتر دوور بن، بۆ ئەمه‌ی له‌نگه‌ری له‌شت رابگریته. پیتویسته په‌نجه‌کانی پیت که‌میک به‌لای دهره‌وه‌دا لابه‌که‌نه‌وه. پاش ئەوه ده‌سته‌کانت به‌رز بکه‌ره‌وه و، له‌شت به‌پشتا بشکینه‌ره‌وه. پاش ئەوه له‌شت له‌ شپوه‌یه‌کی که‌وانه‌ییدا بچه‌مینه‌ره‌وه به‌لای چه‌پتا. ئنجا له‌شت بجوولینه بۆ پیتشه‌وه، پاش ئەوه بۆ لای راست، ئنجا بۆ دواوه، تا له‌شت ئەچیته‌وه سه‌ر ئەو باره‌ی که‌ له‌پیشدا تیا‌دا بوو. پیتویسته، له‌ کاتی مه‌شقه‌کرده‌که‌دا هه‌ردوو باله‌ت بنووسینیت به‌گوپکانتیه‌وه. تا له‌ کاتی خۆچه‌ماندنه‌وه‌دا بۆ پیتشه‌وه، به‌هله‌دا نه‌چیت. ئنجا تا پینج جاریک له‌شی خۆت بیزوینه و بیگی‌ره به‌ملا و به‌ولای خۆیدا. پیتویسته له‌ شپوه‌یه‌کی که‌وانه‌یی فراوانیشتا له‌شت بسوورپیتیه‌وه. ئەویش له‌بیر نه‌چی که‌ له‌سه‌رخۆ و به‌ریکوپیتکییش هه‌ناسه‌ به‌دیت. ئەویش له‌ ریگای لووته‌وه. له‌ کاتی‌کا ئەسوورپیتیه‌وه به‌پشتا هه‌ناسه‌ هه‌لمژه، کاتی‌کیش بۆ پیتشه‌وه له‌شت ئەسوورپیتیه‌وه هه‌ناسه‌ت دهریکه‌.

مهشقی دووه‌م

ده‌ستیکت بخه‌ره سهر ته‌ختیک و قورسایه‌ی له‌شیشت بخه‌ره پیتیه‌کت. پاشان پیتیه‌که‌ی ترت (۱۶) جار بجوولینه بۆ پیتش و پاشه‌وه. ئەتوانیت ده‌سته‌که‌ی ترت بخه‌یته سهر که‌له‌که‌ت. ئەوی پیتویسته سهرنجی لی بدری ئەوه‌یه که‌ له‌ کاتی جیبه‌جیکردنی ئەم مه‌شقه‌دا نابێ لاق جوولاندن بۆ پیتش و پاشه‌وه به‌شپوه‌یه‌کی گه‌وره‌ بکری. پیتویسته لنگ جوولاندنه‌وه‌کان کورت و گورج بن. پیتویسته هه‌موو جاریکیش تین زۆرتر بده‌یته خۆت که‌ جوولانه‌وه و مه‌شقه‌کرده‌که‌ت گورجوگۆلانه و بی وه‌ستان بن. پیتویسته جوولانه‌وه‌ی پی بۆ دواوه به‌هه‌یز و هه‌ره‌ته‌وه بی تا که‌لکی زۆرتر لی وهرگریته. به‌لام له‌ سی جوولانه‌وه‌کانی دوایدا، ئەبی قاچ و شانیه‌کان چ بۆ پیتشه‌وه چ بۆ پاشه‌وه درێژ بن. ئەمیش بۆ ئەوه‌ی که‌ ماسولکه‌کان و ایان لی بیت نه‌رمونۆل بن، که‌ جومگه‌کان به‌هه‌یز بن. نیشانه‌ی قالبوونیشت له‌م مه‌شقه‌دا ئەوه‌یه، که‌ هه‌ست به‌ماسولکه‌کانی خواروی پشتت بکه‌یت هه‌ندیک ئاوسا بن. هه‌روه‌ها پیتویسته له‌ کاتی مه‌شقه‌که‌دا ئەژنۆکانت ره‌پ و راست بن. نابێ گه‌ردن و له‌ش بچه‌مینیته‌وه بۆ پیتشه‌وه. پیتویسته له‌سه‌ر به‌رزاییه‌کی وایش بوه‌ستیت که‌ درێژکردنی ئەژنۆکانت به‌ناسانی بۆ پیتک بی. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر پیتیه‌که‌ی تریشت بوه‌سته و ئەم مه‌شقه‌یش (۱۶) جاری تر دووباره بکه‌ره‌وه. جا هه‌رچه‌ند پیاو مه‌شق زۆرتر بکات، زووتر ئەم جوولانه‌وه‌یه‌ی بۆ جیبه‌جی ئەکری. پیتویسته ئاگایشت له‌ خۆت بی که‌ له‌ هه‌ناسه‌داندا په‌له‌ نه‌که‌یت، یاخود هه‌ناسه‌برکیت پی نه‌گات.

مهشقی سیه‌هم

له‌سه‌ر به‌ره‌یه‌ک یاخود سیپالیکی تر راکشی به‌پشتا. په‌نجه‌کانی هه‌ردوو پیتیشت بخه‌ره ژیر شتیکی قورسه‌وه که‌ نه‌هیلێ بیزوونه‌وه. له‌شت دوانزه جار به‌رز بکه‌ره تا ئەگه‌یته باری دانیشتن. پاشه‌جار بگه‌رپه‌ره‌وه سه‌ر باری پیتشوی خۆت. پیتویسته پشتت توندوتۆل رابگریته. سه‌ربش به‌پشتا بشکینیته‌وه تا دوا کات بۆ ئەمه‌ی هه‌چت له‌ زه‌وی نه‌که‌وی سه‌ر و په‌نجه‌کانت نه‌بی. پیتویسته بۆ ئەوانه‌ی مه‌شقیان زۆر نه‌کردوه و له‌ش لاوه‌کانیش، که‌ ئەم مه‌شقه ئەکه‌ن پشتیان بکه‌ویتته سه‌ر زه‌وی. له‌ کاتی دانیشتن یاخود راکشانیشدا ئەتوانن به‌یارمه‌تی هه‌ردوو ده‌ستیانوه، هه‌ریه‌که‌یان له‌ لایه‌که‌وه، ئەم مه‌شقه بکه‌ن. جا هه‌رچه‌ند ماسولکه‌کانی سک به‌هه‌یز بن، ئەتوانری هه‌ردوو ده‌ست بخه‌ریتته سه‌ر که‌له‌که‌کان، که‌ ئەمه‌یش به‌شینه‌ی پیتک دی. تو ئەیشتونایت هه‌ردوو ده‌ستت بخه‌یته

پشت ملتوه، یا خود بهر زبان بکه یته وه بۆ سه ره وه به شیوه یه کی ودها که له گه ل له شتا راست بوه ستن، بۆ ئەمە ی له شت له نگه ری خو ی باشتر بگر ی. ئەم مه شقه ی ش هه رچه نده ئەرک و کیشە ی تیا یه، به لام زۆر به که لکه بۆ له ش. ههروه ها پێویسته دهسته کانت، له پیش له شتا، بهرز نه که یته وه و بۆ پیشه وه فر یان نه ده یت. پێویسته دهسته کانت بنوسی نیت به گو یچ که کانت هه. پێویست ی نییه پێیه کانت راست رابگر یت. چونکه بۆ ی هه یه به نوشتان د نه وه ی ئەژنۆ وه، مه شقه که که لکی زۆر تر بی. ههروه ها پێویسته له کاتی به پشتا شکانه وه تا هه ناسه هه لمژ یت، له کاتی دانیشتنی شتا هه ناسه ده ر بکه یت. نایشی خۆت له هه ناسه داندا رابگر یت. ئەب ی پیش ئەمە ی بگه یته سه ر زه وی، به تا و ی ک، ده ست بکه یت به هه ناسه به ردان.

مه شقی چواره م

به پێوه بوهسته. له ناوه ند هه ردوو پێیه کانتا ماوه یه کی (۲۰) ئینج ی هه بی. مشته کانت بگوشه و هه ردوو با لت بکشینه بۆ ئەملا و ئەولای خۆت. پاشان نیوه ی ژوورو ی له شت هه ند ی ک با ده به لای چه پتا. نه هیل یت له و کاته دا پێیه کانت بجوولین. با لته کانیشت له باری پشوویان مه گۆره. به م ره نگه ئە توانیت مه شقه که به ئاسانی بکه یت. ئەو ی ش بریتیه له س ی بزوتنه وه:

بزوتنه وه ی یه که م ئەمە یه: که له شت بنوشتینیته وه به لادا بۆ لای راستت تا وات لی دی که مشتی ده ستت له زه وی بکه وی.

بزوتنه وه ی دووه م یه ئەمە یه: که مشتت له زه وی که وت دووباره له شت بهرز بکه ره وه، تا و ی ک م ی نه ره وه و رووی خو یشت وه ر بگ ی ره. بزوتنه وه ی سه هه م یه ئەمە یه: که نیوه ی ژوورو ی له شت، نیوه بادانی ک با ده به لای راستتا، تا وات لی دی که روویشت هه ر بۆ ئەو لایه وه ر بگ ی ریت، و اتا به پێچه وان ه ی بزوتنه وه که ی پیشووت ئە که یت. ئنجا ئەم بزوتنه وه س ی سووچ که یه، لایه کی پێچه وان ه دا دووباره بکه ره وه. ئەم یه به م جو ره که له پیشدا له شت یچه م ی نیت هه بۆ لای چه پت، بام مشتی چه پیشت له زه وی بکه وی. ئنجا دووباره له شت بهرز بکه ره وه و با ی ده به لای پشتتا، تا ئە گاته شوینی ئاماده بوون. ئەو یه ش بزانه که هه رس ی بزوتنه وه که، له راستیا یه ک بزوتنه وه ن. له بهر ئە وه پێویسته به ته وا وه تی جیبه ج ی بکر ین، ئەم یه به ره نگه یه که مشتت بگاته سه ر زه وی. پێویسته به در یژای ی مه شقه که به ر ی کو ی ی کی هه ناسه بده یت. کاتی که له شت بهرز نه که یته وه و

نیوه بادانه که با ی ئە ده یت، با هه ل ئە مر یت، کاتی ک که بادانه که یه ش ته وا و ئە بی له گه ل نوشتانه وه ی ته نشتی به که دا، با یه که له سنگت ئە که یته ده ره وه.

مه شقی پینجه م

پێی چه پت به ره پیشه وه له گه ل نوشتان د نه وه ی ئەژنۆ دا. هه ردوو با لیشت بهرز بکه ره وه به ملا و به ولات دا. هه ردوو به ری ده ست یشت روویان بکه ره ئاسمان. پاش ئە وه با لته کانت ئە وه نده ی شه ش گر ی (ئینج) نزیک بخه ره وه له یه ک. ئنجا له پیشه وه بهر زیان بکه ره وه بۆ به ره و ژوور. ئنجا به پشتا بیان شکی نه ره وه له شیوه یه کی که وان ه یی بجوو کدا. جا له پاش ئەمە ی ئەم مه شقه (۱۶) جار دووباره ئە که یته وه، پێی چه پت بکشه ره وه. ئنجا پێی راستت به ره پیشه وه وه ک ماوه ی پیشوو. له پێی دهسته کانت روویان بکه ره وه زه وی. با لته کانت بهرز بکه ره وه. شانزه جار ی ش بهر زیان بکه ره وه بۆ پیشه وه، پاش ئە وه بیان نیشینی نه ره وه بۆ پیشه وه. بهر زیان بکه ره وه بۆ پشته وه... هتد. و اتا ئەم جوولانه وه یه به پێچه وان ه ی جوولانه وه ی پیشوو ئە بی.

مه شقی شه شه م

به گازی پشتا پال که وه. هه ردوو ده ست یشت بخه ره سه ر که له که کانت. پاش ئە وه هه ردوو پێیه کانت به راکشاوی به وه بهرز بکه ره وه، به مه رج ی له یه که وه نزیک بن و نزیکه ی پێیه ک له زه وی بهرز بیته وه. جا به مه رج ی په نجه کانی پیت راکشاو بن، پێیه کانت بوه شی نه له شیوه ی که وان ه دا بۆ سه ره وه، بۆ ده ره وه. و اتا پێی چه پت بجوولینه بۆ چه پ، پێی راست یشت بجوولینه بۆ راست. ئنجا له گه ل یه کتر دا نزیک نه بنه وه... به م ره نگه هه شت جار قاچه کانت به ته وا وه تی بسوورینه ره وه. کاتی هه ردوو پێیه کانت به رامبه ر ئە وه ستن، له پاش ته وا کردنی جوولانه وه که وان ه یی به یان، به هه موو ه یز ی کته وه بیان گوشه، هه ر له و کاته ی شدا په نجه کانت در یژ بکه و ئەژنۆ کانیشت توند بکه ره وه. و ایش چاکتره که هه ردوو جوولانه وه که وان ه یی به یه کی دوایی زۆر گه وره و فراوان بن. ناب ی پێیه کان به رامبه ر یه ک بوه ستن، ئە بی له یه کتر بتر از ین. ئنجا پێیه کانت له سه ر ئەم شیوه یه هه شت جاری تر به لای پێچه وان ه ی ه ی پیشوودا ببزوتنه ره وه. له جیگای پیکه وه نووسانیانه وه ده ست پ ی ئە کات. پێی چه پ له که وان ه یی لای چه په وه ئە نیشینیته وه خواره وه، پێی راست یشت له که وان ه یی لای راسته وه ئە نیشینیته خواره وه. ئەویان بۆ لای چه پ ئە بزوتنه وه. ئەم یه شیان بۆ لای راست

ئه‌بزووتنه‌وه. تا هه‌ردوو پێیه‌كان به‌رامبه‌ر به‌كتر ئه‌وه‌ستنه‌وه، ئنجا له‌ به‌كتر جیا ئه‌بنه‌وه و ده‌ست ئه‌كه‌نه‌وه به‌بزووتنه‌وه‌ی كه‌وانه‌یی دووهم. بۆ ئه‌وانه‌ی كز و لاوازن وا چاكتره‌ كه له‌ سه‌ره‌تای مه‌شقه‌كه‌ياندا هه‌ر جاره‌ به‌ك پێیان به‌خه‌نه‌ كار. یاخود پێیه‌كانیان به‌خه‌نه‌ سه‌ر زه‌وی. واتا له‌دوای هه‌موو بزووتنه‌وه‌یه‌کی كه‌وانه‌یی پشوو به‌ك بدن. ئه‌وه‌بێست له‌بیر نه‌چی كه‌ به‌ئاسانی هه‌ناسه‌ بده‌یت له‌ رێگای لوتته‌وه، له‌دوای هه‌موو بزووتنه‌وه‌یه‌ك پێویسته‌ هه‌ناسه‌ی ته‌واویش بده‌یت. جا ئه‌م مه‌شقه‌ بۆ ئه‌وه‌ دانراوه‌ كه‌ ماسوله‌كه‌كانی سگ به‌هێز بکات و یاریده‌ی كه‌له‌په‌لی خواردن سازکردنیش بدات له‌ناو زگدا.

مه‌شقی سه‌وته‌م

هه‌روه‌ك له‌مه‌وپێش له‌ مه‌شقی چواره‌مدا پێشانمان داوه‌ خۆت ئاماده‌ بکه‌ بۆ مه‌شکردن. پشتت ره‌پ و راست رابگره‌، هه‌روه‌ها سه‌ریشته‌ باش رابگره‌، ئنجا له‌شت وه‌ر بگێره‌ بۆ لای چه‌په‌وه‌ به‌سه‌ر پێی چه‌پتا. ئه‌مه‌یش باری سه‌ره‌تایی ئه‌م مه‌شقه‌یه‌ پاش ئه‌وه‌ له‌ش وه‌ر بگێره‌ بۆ لای راسته‌وه‌. تا وات لێ بێ كه‌ ده‌ستی چه‌پت بکه‌وێته‌ ئه‌و جێگا‌یه‌ی كه‌ ده‌ستی راستتی تیا وه‌ستا بوو... ئه‌وسا كه‌ له‌شت هه‌ر له‌و باره‌دا ئه‌مه‌پێتته‌وه‌ كه‌ له‌سه‌ر پێی چه‌پت وه‌ستا بوو. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ به‌لایه‌کی تر دا بای خواردوووه‌. بۆ پشتیشه‌وه‌ نوشتاوه‌ته‌وه‌. روویشته‌ به‌ره‌و سه‌رووه‌.

جا ئه‌گه‌ر هه‌ر ته‌ماشای لای راستت بکه‌یت، پێویسته‌ له‌شی خۆت به‌رز بکه‌یته‌وه‌ و بیه‌زووتیت و لای پێی چه‌پت بکه‌یته‌وه‌ به‌سه‌ر پێی راستتا تا وات لێ بێت كه‌ بکه‌وێته‌ بارێکی واوه‌ كه‌ به‌رامبه‌ر دیمه‌نی به‌كهم بوه‌ستیته‌وه‌. پاش ئه‌وه‌ جارێکی تریش له‌ش بابه‌ بۆ لای راسته‌وه‌. به‌لام دیاره‌ ئه‌م جاره‌ بۆ لای چه‌په‌وه‌ ئه‌بێ. كه‌واته‌ جارێکی تریش له‌ش ئه‌نوشتیته‌وه‌ به‌لای چه‌پتا له‌سه‌ر پێی چه‌پت، پاشان بۆ لای راستت. جارێکی تریش ئه‌بزووتنه‌وه‌ بۆ لای راستت. به‌م په‌نگه‌ به‌ك له‌دوای به‌ك مه‌شقه‌كه‌ ئه‌كه‌یت.

ئه‌م مه‌شقه‌یش هه‌ر له‌ دوو بزووتنه‌وه‌ پێكهاتوووه‌. به‌كێکیان ئه‌وه‌تا كه‌ له‌ش به‌ته‌واوه‌تی با بخوات واتا بسووړیته‌وه‌. به‌كێکیشیان ئه‌وه‌تا له‌ش به‌رز بکړیته‌وه‌ و بۆ پێشه‌وه‌ خۆ بنوشتیته‌وه‌ بۆ لای چه‌پ، یاخود بۆ لای راست. ئه‌م مه‌شقه‌ بۆ (بهرراگه‌ی پشت) و (میشکی درک شیوه‌)^(١) به‌كه‌لك دێ. هه‌روه‌ها ده‌ماره‌میشکییه‌كانیش ته‌واو وربا ئه‌كاته‌وه‌.

(١) مه‌به‌ستی (الحبل الشوكي) به‌.

مه‌شقی هه‌شته‌م

به‌سه‌ر سگدا رابکشێ، هه‌موو له‌شیشته‌ به‌په‌نجه‌کانی پێیه‌كانت و هه‌ردوو له‌پێ ده‌سته‌كانت رابگره‌ ده‌سته‌كانت ئه‌كه‌ونه‌ ژێر شانێكانتته‌وه‌، په‌نجه‌کانی ده‌سته‌كانیشته‌ بۆ ناوه‌وه‌ ئه‌کشێن. له‌شیش توند ئه‌بیته‌وه‌ و راست درێژ ئه‌بیته‌وه‌، نه‌ سمته‌كانت به‌رز بکه‌ره‌وه‌، نه‌ ورگیشته‌ بکشێنه‌ بۆ خواره‌وه‌. ئنجا باله‌كانت بنوشتیته‌ره‌وه‌ تا سه‌رت ئه‌گاته‌ سه‌ر زه‌وی، پاش ئه‌وه‌ ده‌مووده‌ست باله‌كانت دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌. جا دوانزه‌ جار ئه‌م بزووتنه‌وه‌یه‌ دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌. به‌لام هه‌ر جاره‌ سه‌رت بۆ لایه‌كه‌وه‌ دانه‌وێنه‌ بۆ سه‌ر زه‌وی، له‌ کاتی نوشتاندنه‌وه‌ی باله‌كانتا. هه‌ر کاتێ باله‌كانت نوشتاندنه‌وه‌ هه‌ناسه‌ وه‌ر بگره‌، هه‌ر کاتێکیش باله‌كانت راست کرده‌وه‌ هه‌ناسه‌ت ده‌ر بکه‌. ئه‌وانه‌ی به‌ناز و جیا زیشه‌وه‌ رها تون ئه‌توانن گرانیی له‌شیاان به‌خه‌نه‌ سه‌ر ده‌سته‌کانیان و ئه‌ژنۆکانیان، باله‌کانی خۆشیان زۆر نه‌نوشتیتنه‌وه‌. بۆ ئه‌مه‌ی راستبوونه‌وه‌یان بۆ ئاسان بێ. یاخود ئه‌توانن به‌پێوه‌ ئه‌م مه‌شقه‌ بکه‌ن. مه‌شقه‌که‌یش زۆر به‌گران ئه‌کړی، ئه‌گه‌ر به‌م جوژه‌ بکړی كه‌ پێیه‌ك له‌ پێیه‌كان به‌رز بکړیته‌وه‌ و، پارژنه‌ و ئه‌ژنۆش توند بکړیته‌وه‌، له‌ کاتی نیشته‌ سه‌ر زه‌ویدا له‌سه‌ر هه‌ردوو له‌پێ ده‌سته‌كانت. به‌لام هه‌ر جاره‌ پێیه‌كانت هه‌له‌بره‌.

مه‌شقی نۆهه‌م

ده‌ستی راستت به‌خه‌ره‌ سه‌ر ته‌ختیک و پشتی پێ و لایه‌کانی پێت بیست و پێنج جار به‌پێیه‌که‌ی توت بسره‌. ده‌ستیش به‌پێنه‌ به‌سه‌ر پشتی ملتا به‌ده‌ستی چه‌پت. له‌ سه‌رووی پشتته‌وه‌ ده‌ست پێ بکه‌ تا ئه‌گاته‌ ناوه‌راستی پشتت، ئه‌وه‌نده‌ی پێت ئه‌کړی، ئنجا ده‌ستیش به‌پێنه‌ به‌سه‌ر گه‌ردن و پشتتا پاش ئه‌وه‌ به‌ده‌ستی راستت و به‌پێی راستیشته‌ ئه‌م مه‌شقه‌ دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌. جا ئه‌گه‌ر كه‌سانی وا هه‌بن كه‌ خۆین زۆر هه‌له‌ بچێ بۆ سه‌ریان و، پێیه‌كانیشیاان ته‌رییان تیا په‌یدا بێ، دووباره‌ کردنه‌وه‌ی ئه‌م مه‌شقه‌ بۆ ئه‌وانه‌ پێویسته‌.

مه‌شقی ده‌هه‌م

ئه‌م مه‌شقه‌ وه‌ها ده‌ست پێ بکه‌: بالی چه‌پت رابکشێه‌ بۆ پێشه‌وه‌، له‌پێ ده‌ستیشته‌ رووی له‌ زه‌وی بێت. پاشان به‌له‌پێ ده‌ستی راستت، ده‌ست بکه‌ به‌سوونه‌وه‌ی به‌شی ژوو رووی ده‌ستی چه‌پت، له‌ سه‌ری په‌نجه‌كانته‌وه‌ هه‌تا ئه‌گاته‌ شانێكانت، ئنجا گه‌ردنت پاش ئه‌وه‌ جارێکی تریش له‌ سه‌ری په‌نجه‌كانته‌وه‌ ده‌ست پێ بکه‌ره‌وه‌ هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ی كه‌

له‌وه پيش كردت، به‌لام له‌بن باله‌وه ده‌ست پي بکه تا ئەگه‌يته بن هه‌نگل پاشان له ناوه‌وه ده‌ست پي بکه تا ئەگه‌يته لای چه‌پی سنگته‌وه، پاش ئەوه بالی راستت ره‌وانه بکه و تا ئەتوانيت هه‌لبيره تا ئەگاته بن بالی چه‌پت. هه‌روه‌ها بالی چه‌پشت بنوشتينه‌روه تا شانی راستت ئەگریت، ئنجا ده‌ستی راستت به‌پينه به‌ژير بالی چه‌پتا. هه‌ر له‌م کاته‌يشدا به‌ده‌ستی چه‌پت به‌شی ژوو‌رووی ده‌ستی راستت بسووره‌وه، له سه‌ره‌تای ئيسقانی شانه‌وه، ده‌ست پي بکه تا ئەگاته سه‌ری په‌نجه‌کانت. پاش ئەوه جاريکی تريش باله‌کانت بۆ پيشه‌وه دريژ بکه‌روه. تا ئيره مه‌شقه‌که ته‌واو ئەبي. هه‌ر کاتيکيش هه‌ستت به‌هيز و هه‌ره‌تی خۆت کرد، ئەم مه‌شقه و ئەژنۆ نوشتاندنه‌وه پیکه‌وه بکه، به‌مه‌رجی به‌گورجی ده جار ئەژنۆت بنوشتينيه‌وه. هه‌روه‌ها ئەبي ئەم بزوتنه‌وه به‌پينه بکه‌يت به‌سه‌ر بنی پينه، نه‌ک له‌سه‌ر په‌نجه‌کان. ئەبي له ناوه‌ند پينه‌کانيشتا ماوه‌يه‌کی بيست گري (ئينج) يی هه‌بي. به‌م په‌نگه ماسولکه‌کان و جومگه‌کان له‌سه‌ر شيوه‌يه‌کی تر مه‌شق ئەکن، که به‌پيچه‌وانه‌ی کاری خۆبانه. جا هه‌ر کاتي ده‌ستت کرد به‌سوونه‌وه‌ی به‌شی ژوو‌رووی بال، پينه‌کانت بنوشتينه‌روه. کاتيکيش گه‌يشته‌باری دانيشتن له‌ش سوونه‌وه‌که‌ت بکه‌بينه‌ره ملت. دوايی که له له‌ش سوونه‌وه بووبته‌وه، هه‌سته‌ره سه‌ر پي. پيويسته له نيوه‌ی يه‌که‌می بزوتنه‌وه‌که‌دا هه‌ناسه‌ت ده‌ر بکه‌يت. له نيوه‌که‌ی تری بزوتنه‌وه‌که‌يشدا هه‌ناسه وه‌ريگریت چونکه تو له‌و کاته‌دا که باله‌کانت ئەکه‌پته‌وه هه‌ناسه وه‌ر ئەگریت. جا له پيش ئەمه‌ی ده‌ست بکه‌يت به‌م مه‌شقه، به‌هيواشی هه‌ناسه وه‌ريگره. هه‌روه‌ها پشتی باله‌کانت له به‌ری باله‌کانت زۆرتر بسووره‌وه.

مه‌شقی يانزه‌هه‌م

وه‌ک له مه‌شقی يه‌که‌مدا کردت، پينه‌کانت و لئ بکه. سه‌رووی له‌شيش به‌باشی بشکينه‌روه به‌پشتا. ورگيشت، به‌پي توانای خۆت راست بکه‌روه. ئەويش به‌م په‌نگه که به‌له‌پی ده‌سته‌کانت له ئيسقانی سه‌رووی سنگه‌وه ده‌ست پي بکه‌يت تا ئەگه‌يته سه‌ر سنگ و ورگ و سه‌ره‌تای که‌له‌که‌کان ئنجا هه‌ردوو ده‌ستت به‌رز بکه‌روه. له‌شيشت بچه‌مينه‌روه بۆ پيشه‌وه سگت بگوشه بۆ ناوه‌وه. هه‌ردوو ده‌ستيشت بخه‌ره سه‌ر پشتت له‌سه‌ر که‌له‌که‌کانتی دابن، له پشته‌وه پاش ئەوه پشتت بسووره‌وه تا ئەگاته پينه‌کانت. له‌شيش له‌گه‌ل پشتا ئەنوشتينه‌وه بۆ پيشه‌وه، تا ئەتوانيت. پاش ئەوه جاريکی تريش به‌رزی بکه‌روه. له‌گه‌ل ئەوه‌يشدا هه‌ردوو ده‌ستت بسووره‌وه به‌سه‌ر پشتی پي و لنگ و

رووکاری رانتا، پاش ئەوه هه‌ردوو ده‌ستت هه‌لبگره و له‌شيشت بشکينه‌روه بۆ دواوه. ئنجا ده‌سته‌کانت بخه‌ره سه‌ر ئيسقانی سه‌رووی سنگته‌وه و ده‌ست بکه‌روه به‌مه‌شقه‌که‌ت وه‌ک له سه‌روهه پيشانماندايت. بۆ خائمه‌کانيش وا باشه که له کاتي وه‌ستاندا ده‌سته‌کانيان به‌رز نه‌که‌نه‌وه. به‌لام پيويسته هه‌ر له‌سه‌ر له‌ش سوونه‌وه‌ی خۆيان مپينه‌وه، هه‌ر له پشتی ده‌سته‌وه هه‌تا ئەگاته ئيسقانی سه‌رووی سنگ. پيويسته له کاتي مه‌شق‌کردندا پينه‌کانت نه‌جوولین. کاتي هه‌ل ئەستيه‌وه و خۆت ئەشکينيه‌وه به‌پشتا هه‌ناسه وه‌ر ئەگریت. کاتيکيش که خۆت ئەچه‌مينيه‌وه بۆ پيشه‌وه هه‌ناسه به‌ر ئەده‌يت. ئەم مه‌شقه يه‌جگار به‌که‌له‌که. مامۆستا (وارمن) ی ئەمه‌ريکايی به‌ناو بانگيش به‌ده‌رمانیکی تايبه‌تی دانه‌نی بۆ خۆی. هه‌موو به‌يانيانکيش ئەم مه‌شقه ئەکات.

مه‌شقی دوانزه‌هه‌م

ناوه‌ند پينه‌کانت فراوان بي. په‌نجه‌کانی پيشت روو بکه‌نه ده‌روه. ئەژنۆی راست بنوشتينه‌روه. لنگی چه‌پيشت به‌دریژی و توندیبه‌وه راست رابگره. هه‌ردوو ده‌ستيشت به‌توندیبه‌وه بخه‌ره لای چه‌پته‌وه، ئەوه‌نده‌ی پي ئەکری. له‌پی ده‌ستيشت بخه‌ره سه‌ر رووی ده‌روه‌ی پي چه‌پت. تا پي ئەکری له‌پی ده‌ستت دريژ بکه بۆ خواره‌وه. به‌لام خۆت مه‌نوشتينه‌روه. به‌لام له کاتي گیرانه‌وه‌ی له‌شدا بۆ سه‌ر باری راستی خۆی و دريژکردنی پيش بۆ لای راسته‌وه، هه‌ردوو له‌پی ده‌ستت بسووره‌وه به‌سه‌ر رووی ده‌روه‌ی رانی چه‌پ و که‌له‌که‌تا تا ئەگاته ناوه‌راستی به‌شی ژوو‌رووی ئەو لایه‌ت، له‌ويشبه‌وه بيانبه بۆ پيشه‌وه. له‌و کاته‌يشدا که ده‌ستی چه‌پ به‌سه‌ر ورگه‌وه ئەبي، پيويسته ده‌ستی راست ئەم فرمانه به‌جی به‌يني به‌سه‌ر په‌رده‌ی ناو هه‌ناو (الحجاب الحاجز). پاش ئەوه هه‌ردوو ده‌ست هه‌لبگره و له‌شيشان پي بسووره‌وه، له خواره‌وه له تهنشت پي راسته‌وه له رووی ده‌روه‌يه‌وه، له‌گه‌ل به‌شی ژوو‌رووی له‌شدا بۆ لای راست بچه‌ميته‌وه، ئەژنۆی چه‌پيشت بشکينه‌روه. جا له‌و کاته‌دا که مه‌شقه‌که له به‌جيه‌يتاندايه هه‌روه‌ک له سه‌ره‌تای مه‌شقه‌که‌دا وه‌ستا بوويت، له‌جياتی وشه‌ی (راست) وشه‌ی (چه‌پ) دابن. پاش ئەوه‌يش پيچه‌وانه‌ی ئەوه بجووليره‌وه. بۆ هه‌ر لایه‌کيشت هه‌شت جار بچه‌ميته‌وه، به‌مه‌رجی يه‌ک له‌دوای يه‌ک بي. به‌م پييه به‌هه‌موویان ئەکه‌نه شانزه جار چه‌ماندنه‌وه. ئەوانه‌ی له‌رواوازيشن، وای پي ئەوی که ماسولکه‌کانی سکيان خاو بکه‌نه‌وه، تا ريخۆله‌کانيان به‌شی خۆيان له‌ش سوونه‌وه‌يان به‌ر بکه‌وی.

مهشقی سیانزههم

له بهردهم تهختیک دارا بوهسته. ماوهی ناوهندی تو و تهختهکه ئهوهنده بی که دهست بیگاتی، بی ئه مهی خوٚت ماندوو بکهیت بهوهوه که بو پیشهوه خوٚت بکشینی. پییهکانیشت وا دابن، وهک له مهشقی بهکه مدا وهستا بویت. جا له و کاته دا که لهشت بو لای راستهوه ئهکشینی، بالی راستت بووهشین، بهشینه بی، له شیوهیهکی که وانه پیدا که فراوان بی، دهست پی بکه له خوارهوه، به لای پشتهوه، بو سهروهوه، تا دهست ئهگاته پیشهوه. پاش ئهوه دووباره دهستت بگه پنهروهوه بو خوارهوه، له شیشته له ناوه راستیهوه با بده تا بهشی سهرووی، بو پشتهوه به لای چهپدا. دهستی راستیشته توند بگره به تهختهکهوه، به لام دهستت پاکشاو بی. قورساییشته بخهره لای لهشت و زهوییهوه. پیویسته ماسولکهکانی چوار لای بن ههنگل و سنگیشته توند بکه یتهوه. ئه مهشقه له مهشقه ههره چاکه کانه بو ماسولکهکانی سهرووی لهش و بالهکان، که له مهلهوانیی گورجوگولدا به کار ئه هینرین.

مهشقی چواردههم

رهپ و راست راوهسته. پاژنه کانت بهیهکهوه بنووسینه. له پی دهستهکانیشت بنووسینه بهژوو که له که کانتیهوه. په نجهکانیشت روویان بو خوارهوه بیت. کاتی که بهکیک له لنگه کانت بهرز ئه که یتهوه بو سهروهوه، پاژنه و ئهژویشته توند بکهروهوه. ئهوه دهستهی له لایهوه به ئهسیویتهوه تا ئهگاته خوارووی لاقتهوه له رووی دهرهوه بهوه. ئهوه کاته پیویسته لنگت بههیز و ههرهتهوه بهرز بکه یتهوه. ئهوساکه بههوی ئهوه یسهوه ماسولکهکانی که له که کانت بههیز ئه بن. کاتی که لنگیشته ئه خه یتهوه سه زهوی، پیویسته دهمودهست، بهدهست لنگت له ناوهوه بسوویتهوه، تا ئهگه یته ژوو رووی رانت، ئنجا ئهگه یته که له که کت. دهستیشت ئه بی بچه میتیهوه تا دهسته که ی تریشته لنگه که ی ترت ئه سوویتهوه.

مهشقی پانزههم

راست بوهسته به پیوه. ئهژوٚت هه لبره بو لای سنگت. چهندت پی ئه کری بهرزی بکهروهوه. به لام خوٚت مه کو میتیهروهوه. پیویسته بهشی خوارووی لنگ رهپ و راست بوهستی. په نجهکانی پیش له سه هیلکی راست بن له گه ل پیدا. پاشان ههر دوو لای پاژنهت بگره بهدهستت. دووباره پیت دریز بکهروهوه بو خوارهوه. ئنجا له کاتی هه ناسه

وه گرتندا به ههر دوو دهستت له لایه کهوه بیت بهدهست بسوورهوه له و گرتی جومگه بهوه دهست پی بکه که له ناوهند لاق و پیدایه، له گه ل رووی ناوهوهی لاق و که می سهرووی ئهژوٚدا.

جاریکی تریش بچورهوه سه ر باری پیسووت. به پییه که ی تریشته ئه مهشقه بکهروهوه. بهم رهنگه یه که له دوای یه که مهشق به پییه کانت بکه. له ناوهند مهشقیک و مهشقیکی تردا تاویک بوهسته سه ر پی. هه ناسهت دهر بکه. له پاش تاویکیش، ئه مهشقه کورتانه به لهش سوونهوه خهریک به له پیشهوه بو پشتهوه. بهم جوٚه: بو وینه: له پاش سوونهوهی لنگی چهپ سه ر کهوه بو سهروهوهی لهشت تا ئهگه یته سه ر سک و سه ر سنگ بو کن ئیسقانی ژوو رووی سنگ. جا ههر کاتی دهستت هه لگرت له پیی چهپت، به ههر دوو دهستت رووی لهشت بسوورهوه، وهک له وه پیش پیشانمان دایت. پاش ئهوه پشتیشته بسوورهوه به پشتی دهستی چهپت. پاش ئهوه دهسته کانت بگیرهروه بو لای ته نشتهکانی خوٚت. ههر دوو دهستت بهر دهرهوه خوارهوه. ئنجا له دوای ئهوه دهمودهست، دهست بکه به سوونهوهی پشتت به پشتی دهستی راستت، تا ئهگه یته کن که له که کت، تا ئهگه یته خوارووی سمتهوه، که له سه ری دائه نیشت.

کاتی که لنگه کانت و رووی لهشت ئه سوویتهوه، هه ناسه وه بگره. کاتی که پشتت ئه سوویتهوه و ئهژوٚت بهرز ئه که یتهوه، هه ناسه به ریده. جوولانهوه که ئه کاته شانزه جار، چونکه ههر ئهژوٚیه ههشت جار بهرز ئه کرتیهوه.

مهشقی شانزههم

رهپ راوهسته به پیوه. ههر دوو له پی دهستهکانیشت بخهره سه ر که له که کانت. په نجهکانی دهستیشت روویان بو خوارهوه بی. گورج لهشت به لای چهپتا خوار بکهروهوه. پاش ئهوه به له پی دهستی چهپت خوارووی که له که کت بسوورهوه، له گه ل بهشی ژوو رووی رانتا. له و کاته یشدا دهستی راستت بهرز بکهروهوه بو ته نشتی راستت. پاش ئهوه، دهمودهست لهشت بچه میتیهروهوه به لای راستت، دهستی چهپیشته بهرز بکهروهوه بو لای چهپت. ئنجا به دهستی راستت لهشت بسوویتهوه تا ئهگه یته خوارهوه. پیویسته خوٚنوشتانده که دا به ههر دوو لادا گورج و خیرا بیت و یه که له سه ر به کیش بیت. له هه موو جاریکیشدا ئه وهندهی له توانادا بی دهست ئه نوشتیتریهوه تا بتوانی به شیکی گهره ی لهش بسوویتهوه. جا هه تا لهشت به هیزتری لی بیت، مهشقه کان زووتر رانه پرنیت، دهست پیا نانه کیشته به هیزتر ئه بی

به سهر له شدا. پټیوسته له ش نوشتاندنه وه کانیس به سهر لادا بگه نه ئه وپه پری وزه ی مرؤف. چونکه ئه وه بؤ ماسولکه کان زؤر باشه. بؤ تو وا پټیوسته که جوولانه وه کان به سستی و ئاسانییه وه دست پټ بکه یت. ئه مه یش زؤر گرنگه که هه ناسه نه گرت. چونکه زؤر کهسانی وا هه ن که له کاتی کردنی ئه م مه شقه دا وا ئه که ن. هه روه ها له کاتی کردنی هه موو جوولنه یه کی جووت جووتیدا پټیوسته له سهره تاوه هه ناسه به کی قول ودرگیری. ئه وده نده هه یه له پاش ودرگرتنی هه ناسه یه ک، ئه توانی چهنه بزوتنه وه یه کی خیرا و گورج بکری. کاتییک له شیشت با ئه ددیت به لای راستا، به هه ردوو ده ستت سنگت بسوروه وه.

مه شقی حه قده هه م

به سهر پټوه بوسته. پټیه کانیشت به و چه شنه دابنی که له مه شقی حه و ته مدا داتنا بوون. هه ر ته نیا له ش با بده نه ک پټیه کان. تا که لکی مه شقه که ت له دست دهر نه چیت. له شت با بده له ناوه راسته وه بؤ ژوو روو بؤ پشته وه، له شپوه یه کی گورج و خیرادا بؤ لای چه یت. ئه بی تا پټ ئه کری له پټیه وه به سستی ده ست پټ بکه یت، له پاشدا به گورجی. جا له و کاته دا هه ردوو له پی ده ستت ئه خه بته سهر لای راستی سنگت، به کیکیان له سهر مه مکت، ئه ویتیشیان له خوار ئه وه وه به لام رووی وا بی که پټیه وانه ی بزوتنه وه ی له ش بی. هه تا هه ردوو له پی ده ستت ئه که ونه سهر لای چه پی سنگته وه له کاتی ته و او بوونی خۆ یاداندا بؤ لای راسته وه. پاش ئه وه له شت ودریگی رده وه بؤ لای چه یت، به لام به خیرایی دووباره هه ردوو ده ستیشت بکشینه به سهر له شتا تا ئه که بته ئه وپه پری لای راستی سنگت. ئنجا بیست جاری له سهر یه ک ئه م مه شقه دووباره بکه ره وه. هه روه ها پټیوسته له ش بادانه که به شپینه بی و هیتواشپیه وه ده ست پټ بکری و به ره به ره گورج بکریته وه تا به خیرایی ئه کری. ئه بی به قايم ده ستیش بخه یت له سنگت. ئه بی ئاگایش له خۆت بی، که هه ردوو ده ستت له شپوه یه کی جووت و به رامیه ری به کتردا هه موو ده م بجوولینه وه له له ش سوونه وه که دا بؤ وینه ده ستی چه پ له سهر مه مکت دابنی. ده ستی راستیشت له ژتیر ئه ودا دابنی. وایش باشه که له ناوه راستی بزوتنه وه که دا به هه ردوو ده ستت جیگۆرکی بکری.

مه شقی هه ژده هه م

وه که له مه شقی یانزه هه مدا کردت، پټیه کانت وا لی بکه. له شت به پشتا بشکیته ره وه، به لام زؤر نا. هه ر له و کاته یشدا سنگت و پټیه وه ی که له که کانت، به له پی ده سته کانت بسوروه وه بؤ خواره وه.

هه رچی خانمه کانیسه، ئه بی به پټیه وانه وه ئه م مه شقه بکه ن. واتا له ژتیر سنگه وه ده ست پټ ئه که ن، تا ئه گاته ئیسقانی ژوو رووی سنگ. پاش ئه وه له شی خۆت راوه شپینه بؤ پټیه وه. پشتت مه کو مپنه ره وه. ورگیشت به ناودا مه به.

هه ر به و چه شنه ی که له مه شقی یانزه هه مدا نووسراوه، پشتت بسوروه وه. به لام له پشته وه ده سته کانت بخه ره سهر رانه کانت. پاش ئه وه له شت بخه ره وه سهر باری پټیووی. پټیه وه ی له شت بسوروه وه. ئنجا خۆت ببه ره وه بؤ پټیه وه. له گه ل ئه وه یشدا ده ست بکه ره وه به سوونه وه ی پشتت. به م ره نگه تا بیست جاری یه ک له دوا ی یه ک، به خیرایی ئه م بزوتنه وه یه بکه، جاری بؤ پټیه وه، جاریک بؤ پشته وه.

مه شقه کانی مل

مه شقه کانی ملیش بؤ ته و او کردنی جوانیی له ش و رووی شیرین به کار دین. له گه ل ئه وه یشدا، وه نه بی، بؤ ته ندروستی پټیووست بن. ئه و مه شقانه یش که له نووسراوه کانی له ش بزواندندا پټشان دراون، ئه م مه به سه ناهیننه به ره م. هه ندی که سی وایش هه ن که مه شق ئه که ن له سهر زؤر انبازیه کانی یونانی و رۆمانی. چونکه ئه وانه به که لکی مل دین. وا له مه ودوا، بؤ به هیز کردنی گه ردن و مل سی رینگا له و رینگیان ه پټشان ئه ده م، که له ماوه ی سی مانگدا فراوانی مل دوو سانتیمه تره گه وره تری لی دی.

رینگی یه که م

مل نوشتاندنه وه بؤ پټیش و بؤ پاشه وه

ملت به باشی بنووشتینه ره وه بؤ پټیه وه. له پشته یش وه په نجه کانی ده ستت تیک بئالینه له سهر و ته ووقه سهر ته وه. کاتی که سهرت ئه گپرتنه وه بؤ پشته وه به هه موو هیزی خۆته وه پال به سهر ته وه بنی تا به هیتواشپیه کی ته و او و گرانه وه بگه رپته وه جینی خۆی، کاتی که ملیشت به سستییه که وه ئه گه رپته وه بؤ پشته وه، هه ردوو ده ستت بخه ره بن چه ناگه ی خۆت. ئنجا به ره نگاریی ملت بکه، له کاتی نوشتانه ویدا بؤ پټیه وه. به م ره نگه، ده ست بکه به م مه شق کردنه، جاریک بؤ پټیه وه و، جاریکیش بؤ پشته وه، له ده جاره وه تا په نجا جار.

رېنگای دووهم

سهرودرېنگیران بۆ ئه ملاموئه ولا

سهری خۆت وهرېنگیرې بۆ لای راستت. دهستی چه پېشت بخه ره سهر لای چه پې کاژله لای سهرت. پاش ئه وه، زۆر به هیتواشی و سستییبه وه سهری خۆت وهرېنگیرې بۆ لای چه پت. به لای به هۆی دهستی چه پېشته وه پال به سهرته وه بنی به توندیی، به رهنگاری جووله که ی سهرت بکه. کاتی که ملیشت وهرته گهری بۆ لای چه پت، دهستی چه پت له کاژله لای سهرت هه لېگره. ئنجا دهستی راستیشت بخه ره سهر لای راستی کاژله لای سهرت. ئنجا که لای سهرت وهرېنگیرې بۆ لایه که ی تری. پیتویسته ئه مجاره به هۆی دهستی راستته وه به رهنگاری جووله که ی سهرت بکه یته. به م رهنکه، جاریک بۆ لای چه پ، جاریکیش بۆ لای راست، له پانزه جاره وه هه تا سی جار ملی خۆت وهرېنگیرې.

رېنگای سیههم

مل بادان به ههر دوو لادا

که لله ت باده بۆ لای چه پت. دهستی راستت دابنی له سهر چه ناگهی راستت، پاش ئه وه که لله ت وهرېنگیرې بۆ لای راستت. کاتی که ملت به ته واو ته تی بای خوار دوو بۆ لای راستت، دهستی راستت هه لېگره و دهستی چه پېشت بخه ره سهر چه ناگهی چه پت. بۆ ئه مه ی به رهنگاری مل بادانه که ت بکه یته بۆ لای چه پت. ئنجا له ده جاره وه تا سی جار ئه م مه شقه دوو باره بکه ره وه، بۆ لای چه پ و بۆ لای راست.

خۆشتن

که لیک که سی واهیه نازانی چۆن خۆی بشوات، له پاش خۆشتنیش چۆن خۆی وشک بکاته وه. ته نانه ت که سانی وایش هه ن که واهه زانن خۆشتن بریتییبه له خۆخستنه ناو ئاوه وه، هیچیان ئه وه نازانن که خۆشتنیکه ته ندروستانه یشت ده ستور و رېنگا و مه رجی خۆی هه یه.

جاری مرۆف که له شی خۆهی ده ردا بی، نابی خۆی بشوات. هه ره ها ده موده ست له پاش نانخواردنیش نابی خۆی بشوات. به لایم خۆشتن زۆر شیبوه ی هه یه. منیش له وان ه ئاسانترینیان پیشان ئه دهم.

له ناو جورنه ی خۆشتنه که دا بوه سته. ئاوپرژینه که به ره لالا بکه به سهر له شی خۆتا. ئنجا له ناو جورنه که دا دابنیشه. ئنجا ماوه ی ئاوه که یشت بکه به سهر له شتا. به سهر نجانیکه ی بچوو که دا بۆت ده رته که وێ که له شت ئا و دای ئه پۆشی و ره نجیشت به با ناچی. هه ره ها پیتویسته ئاگات له خۆت بی که ئا و له ئانیشکه کانت نه چۆر پیتته خواره وه. ئه یشتوانیت له ناو جورنه گه وره که دا دابنیشیت، پیتش ئه مه ی ئاوه که بکه یته به خۆتا. نه وه ک ئاوه که پرژیتته ئه و دیو جورنه گه وره که وه.^(۱)

ئنجا به سهر گازی پشتتا رابکش. تا ئاوه که به رز ئه پیتته وه. پاش ئه وه به ملا و به ولای خۆتا وهرگهری تا ئه و لایانه یشت بخه یته نا و ئاوه که وه له گه ل باله کانتا. جا ئه گه ر ئاوه که نه گه یشته سهر سنگت، ئه توانیت به مست بیکه یته به سهر سنگتا. له بنی جورنه گه وره که دا دابنیشه و به هه ردوو مستت ئا و بکه به ملا و به ولای سنگتا و به سه رووی رانه کانتا و به ژیر رانه کانتا. پاشان جی دابنیشته که ت بشۆ و له دوا ی ئه وه هه سته ره سهر پی. ئنجا لاقه کانت و پیتیه کانت بشۆ. جا ئه گه ر خۆت واهیتنا بی که به ئاوی گه رم و سابون خۆت بشۆیت، هه ر حه فته ی جاریکیش بی، واهه که له دوا ی خۆشتن ئاوی سارد بپرژیتیت به سهر له شتا. تۆ ئه توانیت به شیبوه یه که ی تریش خۆت ته ر بکه یته. ئه ویش ئه مه تا که پارچه هه ورکی گه وره بکه یته به ئاودا و بیگوشیت به سهر هه موو ئه ندانه کانی له شتا تا هه مووی ته ر ئه بی و ئه چیتته نا و ئاوه وه.

خۆ وشکردنه وه

که م که س هه یه که لکی وشکردنه وه بزانی. یاخود ئه و زیانانه بزانی که به له شی مرۆف ئه گه ن به هۆی خۆ وشک نه کردنه وه. که لیک جاری وایش هه یه که هه ندی که س ئه پین، بی ئه مه ی خۆیان وشک بکه نه وه، خۆیان پۆشته ئه که نه وه. زۆر که سانی وایش هه ن که خۆیان وشک ئه که نه وه، به لایم باشی وشک ناکه نه وه. جا له بهر ئه وه به پیتویستم زانی که هه ندی شیبوه ی خۆ وشکردنه وه ی به که لک پیشان بده م.

(۱) مه به سته ی له (جورنه) ئه و حه وزه بچوو که نییه که له حه مامی لای خۆماندا (گشتی یان مالان) ئاوی تیا به و ده یکه ی به خۆماندا... لیره دا مه به ست له و حه وزه گه وره یه که له حه مامی رۆژئا واییدایه و ئه و دی خۆی ده شوات یه که سهر ده چیتته ناویه وه، (بانپوی پی ده وتری).

شیوه‌کافی له‌ش وشکرده‌وه

کاتییک که هه‌ل ئه‌ستیته سهر پێ له‌ناو جوړنه گه‌وره‌که‌ی خوشتنه‌که‌دا، چهند جارێک به‌دهسته‌کانی خوێ له‌شی خوێت بسره. پێشه‌وه‌ی پێیه‌کانت بسره. بێنگومان به‌سایه‌ی ئه‌م خو‌سرینه‌وه به‌دهست، به‌شیکی زۆری ئاوه‌که ئه‌چوړپیته خواره‌وه. جا ههر به‌م شیوه‌یه ئه‌توانیت ئاوه‌که له‌باله‌کانت و تووکی سهرت بکه‌یته‌وه و بیچوړپیته‌وه بو‌ناو جوړنه گه‌وره‌که. ئنجا له‌پێیه‌کانیشت ئاوه‌که بکه‌ره‌وه و له‌سهر پارچه رایه‌خێک بوه‌سته. ئنجا ده‌ست بکه‌ به‌خو‌ وشکرده‌وه به‌په‌شته‌مال^(۱)، به‌م جوړه‌ی که پێشانته‌ی ئه‌ده‌م:

۱- قژه‌کانی سهرت و ملت وشک بکه‌ره‌وه. نه‌وه‌ک له‌کاتی له‌ش وشکرده‌وه‌دا تنۆکه ئاوه‌کان برژپینه خواره‌وه به‌سهر له‌شتا.

۲- به‌روکی له‌شت چهند جارێک بسره به‌په‌شته‌ماله‌که.

ههر له‌ملته‌وه ده‌ست پێ بکه‌ تا ئه‌گاته سکت. هه‌روه‌ها له‌بن هه‌نگلته‌وه ده‌ست پێ بکه‌ تا ئه‌گاته خوارووی که‌له‌که‌کانته‌وه.

۳- په‌شته‌ماله‌که، دوو جار بنووسینه به‌دهسته‌کانته‌وه به‌کراوه‌یی، که هه‌ردوو سهره‌که‌ی به‌دهسته‌که‌ی ترته‌وه بن.

به‌لام وشکرده‌وه‌ی شانەکان و پشتیش به‌م جوړه ئه‌بێ که په‌شته‌ماله‌که فری بدیه‌ته سهر شانت، چمکه‌کانی په‌شته‌ماله‌که‌یش به‌م ده‌ست و ئه‌و ده‌ستت بگریت ئنجا یه‌ک له‌دوای یه‌ک، ههر ده‌سته به‌شی خو‌ی رایبکیشی، تا شانەکان و پشتت به‌ته‌واوه‌تی وشک ئه‌بنه‌وه.

په‌شته‌ماله‌که‌یش به‌لای ته‌نشتا بخشپینه، هه‌تا چهند جارێک پشت ئه‌سووتنه‌وه، ههر له‌سه‌رووی شانەوه تا بنه‌وه‌ی پشتت. ههر به‌م ره‌نگه‌یش ته‌نشتی په‌شته‌ماله‌که‌ بخه‌ره سهر شانەکه‌ی ترت و ده‌سته‌کانت بگوڤه، واتا ههر ده‌سته جیی ده‌سته‌که‌ی تر بگریته‌وه. ئه‌مه چهند جارێک دووباره بکه‌ره‌وه. پاش ئه‌وه ریگای هاتن و چوونی په‌شته‌ماله‌که بگوڤه. ههر به‌م ره‌نگه ئه‌توانیت پشتت به‌باشی بسووتنه‌وه، ههر له‌که‌له‌که‌ته‌وه تا ئه‌گاته سه‌رووی پشتت. پاش ئه‌وه لاقه‌کانت بسره تا ئه‌گاته پاژنه‌کانت. جارێکی تریش بکه‌ریزه‌وه سهر که‌له‌که‌کانت. ئنجا ده‌سته‌کانیشت وشک بکه‌ره‌وه، به‌و چه‌شنه‌ی که له

مه‌شقی ده‌هه‌مدا پیشان دراوه. ئه‌گه‌ر هه‌ستیشته کرد به‌ساردیی و سربیه‌ک له‌باله‌کانتا، ئه‌توانیت له‌پیش له‌شتا ئه‌وانه وشک بکه‌یته‌وه. ئه‌مه‌یش له‌وانه روو ئه‌دات که کراسی قو‌ل درپێی خو‌ری له‌به‌ر ئه‌کن. که‌چی خانمه‌کان که‌م روو ئه‌دات که هه‌ست به‌و سه‌رمایه بکه‌ن له‌باله‌کانیاندا. دوای ئه‌وه ناوه‌ند رانه‌کان و پێشه‌وه‌ی لنگه‌کانیشت وشک بکه‌ره‌وه له‌گه‌ل ئه‌ملا و ئه‌ولایاندا. دوایی پێیه‌کانیشت هه‌ریه‌که به‌جیا وشک بکه‌ره‌وه. خو‌یشت و ا رابه‌پینه، که پێیه‌کانت وشک ئه‌که‌یته‌وه ههر جار له‌سهر پێیه‌کت بوه‌سته. چاکترین شیوه‌یش بو‌ وشکرده‌وه‌ی به‌ری پێ ئه‌وه‌یه که په‌شته‌ماله‌که ههر سه‌ره‌ی به‌دهسته‌یکته‌وه بگریت، ئنجا یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌هه‌ردوو ده‌ستت رایبکیشیت. په‌نجه‌کانیشت به‌م جوړه وشک بکه‌ره‌وه که پیت دابنیت له‌سهر ئه‌ژنۆت.

له‌کاتی ئه‌م مه‌شقه‌یشدا ماوه نییه دابنیشیت. چونکه ته‌نیا چاره‌که کاتیکی بو‌ دانراوه. ره‌نگه ئه‌وانه‌ی خو‌یان باش وشک ئه‌که‌نه‌وه، وا بزنان که من درپێژم زۆر دا به‌قسه‌کردن له‌م بابه‌ته‌وه. که‌چی له‌ راستیشدا زۆر که‌سانی واهه‌ن که هیج له‌م بابه‌ته‌وه نازانن. ئه‌وه‌نده هه‌یه من بو‌ ئه‌وانه ئه‌نووسم که هیتشتا ئه‌م جوړه خو‌ وشکرده‌وه‌یه‌یان تاقی نه‌کردۆته‌وه هی وایشیان تیا‌یه که هه‌رگیز خو‌ی ناشوات!...

ته‌واووو

۱۹۶۶/۵/۲۵

(۱) په‌شته‌مال لای خو‌مان بو‌ خو‌ داپوشینه، راستتر: به‌خاوی...

باش بخۆ و خۆش بژی

نوسینی: ج. ف. سکوتسن کلارک

پسپۆری جیهانی له خۆرشتکاریدا

نه خۆشی دوزمیتکی ترسۆک و زۆرداره

ههروهک له سهدهی پيششودا پزىشکهکان خهريکى ئهوهبوون داوودهرمان بدۆزنهوه بۆ بهرهنگارى کردنى نهخۆشى، بهمه بهسى دريژکردنهوهى ته مهن، ئيمرۆکهيش رهنج و تىکۆشانی پزىشکهکان بۆ ئهوهيه که بايهخ بهو هۆيانه بدن که له نهخۆشى ده مانپاريزن، پيش ئه مهي تووشى نهخۆشى بيبن. ئه مەيش سه بارهت بهوهيه که نهخۆشى سروشتى وايه (دهشترسى و زۆردارپيش دهکات). ههه ئه ندامتکيش له لهشدا کز و لاواز نه بى، هوروزم ناپاته سهرى!. جا ئه گهر بيتو لهشى مرۆف دروست بى و تهواو بى، هه موو ئه ندامتکيشى فرمانى خۆى به تهواوهتى بيبنى، ههه نهخۆشيبه کى بۆ بيت به سه ريدا زال دهبيت. ئه وهيش ههه به وهنده پىکديت که دووربىنى بکات و، هۆى پاراستنپيش له نهخۆشيبه که به کار بهيتى.

ئه وهنده ههيه، ئه وهى به چاوى خۆمان ده بيبين بۆمان ده رده خات، که ئه وانهى له شيان هه موو خاوهن ئه ندامى تهواو و دروستن، زۆر که من. ئه مەيش سه بارهت بهوهيه که ئه و مندالهى به دروستى له داىک ده بى، له داىک و باوکىکى دروست و تهواو (که ئه مەيش زۆر که م روو ده دات) زۆرى پىناچى تووشى گه ليک له ش تىکچوون دى. تا دى ته ندروستيبه که يشى لى که م ده بيته وه، به هۆى که مته ر خه ميبه وه له په روه رده کردنيدا و، ناشىتى و نه زانى داىک و باوکه کى به شىوهى ئه و به خيۆکردن و خه م خوارده.

خۆرشت خواردهن چاکترين چارهيه بۆ نه خۆشى شيرپه نجه

هه رچه نده (نازار) وهک زهنگىکى وريا که ره وه وايه مه ترسي مان پيشان ده دات له نهخۆشى، بهلام زۆر نهخۆشى و ايش هه ن ده چنه ناو له شه وه، پيش ئه مهي زهنگى مه ترسى لى بدات. رهنگه له وه هه موو نهخۆشيبه نه کاربگه رتر نهخۆشى (شيرپه نجه) بى، چونکه به ناو له شدا بلاو ده بيته وه و که سيش ناگادار ناکات له هاتنى خۆى، مه گهر چنگى

که يشتبيتته بنکه يه ک له بنکه کانى که لويه لى ده ماره ميشکيبه کان (اعصاب). ياخود نيشانه کانى به سه ر پىستى له شدا بلاو بوويتته وه. سه ير ئه وهيه که چاره کردنى ئه م نهخۆشيبه، گه ليک جار به ناسانى پىکدى به مه رجى له سه ره تاي نهخۆشيبه که وه ده ستى پى کرا بى... له وهيش سه رسورپه ينه رتر ئه مه يه که مرۆف له باريدا هه يه خۆى لى رزگار بکات، له ريگای خۆپاراستنه وه!. ئه مەيش سه بارهت بهوهيه که ههروهک پسپۆرهکان ده لىن: (شيرپه نجه) ههه هه لمهت ده باته سه ر ئه و له شانى که ژههراوى بوون به هۆى ههه شتیکه وه بوو بى، وهک: خۆرشت خواردنيتكى ناپوخته و نادرست، ياخود خواردنيتكى يه جگار گه رم، چ شله بى چ تونده، ياخود خواردى په يتا په يتاى هه ندى باهه تى وهها که کارىکى کيمياوى ژههراوى بکه ن له له شدا وهک (مهى) و (تووتن).

هه رچه نده ئه م قسه يه باوه که چاره کردنى ئه م نهخۆشيبه يه جگار گرانه، ياخود ههه له تواناييدا نيبه، بهلام نه هيشتنى نهخۆشيبه که کارىکى ئاسانه، رهنگه ههه له خۆشيبه وه روو بدات، به مه رجى نهخۆشه که بگه رپته وه سه ر ريگای ژيانىکى ته ندروستانه. چونکه په يره ويکردنى ريگای (ژيانى ته ندروستانه) ته نيا خۆپاراستنيتكى سه رگرتوه له م نهخۆشيبه دا!... له (ژيانى ته ندروستانه) يش مه به سمان ئه وهيه که خۆرشتى سروشتى بخورى. واتا به تهنگ ئه وه وه بىن که گوشته کان پاک و بى وهى و دروست و تازه بن، باشيش ليترا بن، ههروهها سه وزه و ميوه يش تازه و زۆر بن. نانه که يش بۆر بى (واتا به که په که وه بى)، نهک سپى (بى که په ک)!...

ورگ سه رى له شه و خانووى نه خۆشى

يه کىک له و ريگايانهى بۆ خۆپاراستن به کار ده هينرى ئه وهيه که مرۆف ههه سه لهى جارىک خۆى پيشانى پزىشک بدات. بۆ ئه وهى، پزىشکانه له شى به تهواوهتى بيشکنى. ئه مەيش ههه له وه دهکات که هه موو سالىک له سه رى زستاندا ئۆتۆمۆبيله که ت بنپريته کن وه ستايه ک، بۆ ئه مهي تا قى بکاته وه و بزاني که موکوورپيه کى تيدا يه يان نا. جا ئه م پشکينه پزىشکانه يه که هه موو سالىک ده کرى، له باريدا هه يه که بيتته هۆى چاره کردنى هه موو نهخۆشيبه ک که به دزيبه وه چوويتته ناو له شه وه و هه ستى پى نه کرا بى، پيش ئه مهي په ره بسيتى و چاره کردنيشى له ده ست ده ريجى.

ئه مەيش به زۆر دانايين که بلين ورگ (گه ده، مه عده) سه رى هه موو ئه ندامه زبندووه کانى ناو له شى مرۆفه به پيچه وانى ئه وهى که باوه، نه هۆش، نه دل، هيچيان

به سهری لهش دانانرین. چونکه ورگ ئەو هیزهیه که ئەندامهکانی لهش دهخاته گەر. ههروهها ئەو بنکهیهیشه که هیز و توانایی بهناو هه موو ئەندامهکانی لهشدا دابهش دهکات!... ورگ هه له مهشکهیهک دهکات که هه تا شتی تیکهیت ئەو دناوسی. بهلام که وای لیتهات هیزی بهرگهگرنتی کهم دهبیتهوه. چونکه ئاوسانهکهی دهبیته هۆی ته نکیبوونی پیستهکهی و شیبوونهوهی تانویۆی پیستهکهی... جا له بهر ئەمهیه که دهبینین سروشت پهردهیهکی تهنکی چلماوی^(۱) بهخشیوه بهورگ که پیستی ناوهوهی داپۆشیوه. ئەمهیش بو ئەوهیه که هیز و بهرگهگرنتی ورگ بپارێزی، کاتی که له ئەندازهی خۆی زۆرتری خواردن تێدهکری! بهلام دوور نییه که شتی وای پروو بدات هه ندی لهم پهرده تهنکه بدری. ئەوساکه هه ندی له دیوی ناوهوهی ورگ پرووت ده مینیتتهوه و، تووشی ترشاوهکانی ریخۆله دی. جا لهمهوهیه که (برینی ورگ) پهیدا دهبی... جاری وایش ههیه که دیوارهکانی ورگ پرووشان دهینه هۆی پهیدا بوونی نهخۆشی شپریه نجهی ورگ.

ئهم زههرا نه ریخۆلهکانی خۆت دهریکه

هه کاتی خواردهمهنی کهوته ناو ورگیکی دروستهوه، دهستبهجی ترشاوهکانی لی دیتته دهروه بو ئەمهیه ئەو خواردهمه نییانه ساز بکن و بیکه نه شیلهیهکی وای که بهئاسانی بمژی و بهشی چاک و بهشی خراپی خواردهمه نییه که له یهک جیا بکریتهوه. ئیتر ئەوساکه کولانهکانی^(۲) ناو دیواری ورگ وریا دهبنهوه و دهست دهکن به مژینی بهشه چاکه کهی خواردهمه نییه که، که به هۆی دهمارهکانی خۆینهوه دابهشی دهکن بهناو هه موو ئەندامهکانی لهشدا. پاشماوهی خواردهمه کیش له ورگهوه فری ده دریتته ناو ریخۆلهکانهوه و بهناو گهلیک کولانهی تری وهک ئەو کولانانهی ناو ورگدا تێده په ری، که ئەمانیش چی تیدا مابی له که رهستهی خۆرشت، که بهکەلک بی، لیی دهمژن. بهلام دوور نییه که ئەم کولانانه که رهستهی وایش بمژن که زههراوی بن. جا له بهر ئەوه هه وای چاکتره که ئەم تلپانه له کاتیکی بهجیدا فری بدرینه دهروه له لهش تا ماوه بهوه نه دری که کولانهکان ئەو که رهسته زههراویبانهی تییاندا به بیامژن.

جا لیتهیشدا دهبینین سروشت دیسانهوه هه ندی پهردی چلماوی تری بهخشیوه به مروث، که دیوی ناوهوهی ریخۆلهکانی داپۆشیوه و، یارمه تی ئەوهیش دهکات که ئەو تلپانه له

(۱) چلماوی: لینج، (مخاطی).

(۲) کولان: مه میله، (زغابات).

لهش فری بدرینه دهروه چونکه مانهوهی ئەو تلپانه لهناو ریخۆلهدا، دهبیته هۆی پهیدا بوونی نهخۆشی (گرفت)؛ که لهوهوه پروو دهکات که ئەو تلپانه لهناو ریخۆلهکاندا وشک بینهوه. جا له بهر ئەوه پیوسته ئەم پهردی لیکاو بیانه باش بپارێزین، که خواردنی (دهرمانی رهوانی) له هه موو شتییک زۆرتی تازاریان دهکات... جا له بهر ئەوه خواردنی (دهرمانی رهوانی) یاخود بهکارهینانی (دهستورکردن) که پزیشک ئاگی لی نه بی، بهجۆره خۆکوشتنییک داده نری!...

له سه ریکی تریشهوه نهخۆشی (گرفت) مان وای دیتته پیش چاو که هه موو ئەندامهکانی لهش تیک بدات. ههروهها ریگایش بکاتهوه بو زۆر نهخۆشی پر له مه ترسی، وهک: گران سازبوونی خواردن^(۱) له ورگدا و، زهه ره گرنت له لهشی خۆوه و، باداری (پۆماتیزم) و، (شپریه نجه).

جاری وای ههیه هه زاری به پاداشیکی خودایی داده نری

جا که ورگ بهم ئەندازهیه گرنج بی و مه ترسی له نه پاراستنی بکری، ئەوه شتیکی ئاشکرایه که پیوسته زۆر بهتنگ ئەو خواردنانهوه بین که تیی دهکین. چونکه ورگیش بهچه شنی هه موو ئەندامهکانی تری لهش به هۆی فرمانی سهختهوه تووشی ماندوو بوون دی. ههروهها فرمانی ئاسان و بی ته رکیش کزی دهکات. جا لهمهوهیه که زیان به لهش دهگات: که هه تا ماوهیهکی دووردریتر هه ره خواردهمه نییانه جگار کولای وهک په لۆله بخوات، یاخود شیلای خواردهمه نیی، یان خواردهمه نیی رهوان بخوات. له راستییدا ئەم خواردهمه نییانه ئەمه نده سه روت بهورگ دهدهن، فیتری خاووخلیچکی دهکن. له بهر ئەوه زۆری پیناچی ورگه که کز و لاواز ده بی و له که لک دهکوی! جا له بهر ئەوه هه وای چاکتره که پهیرهوی ریگایهکی سروشتی مام ناوهندی بکری چونکه زۆر ماندوو کردنی ورگیش ههروهک زۆر نازگرنتی ورگ وایه... هه ره دوو لایان زبان بهورگ ده به خشن و، تازاریشی دهدهن!... رهنگه ئەمهیش ئەوه مان بو لییک بداتهوه که چۆن مندالیکی هه ژار، له پرووی له شهوه، بههیزتر و ته ندروستتر هه لدهکوی له مندالیکی دهوله مه ند... ئەمهیش سه بارهت بهوهیه که منداله هه ژاره که له ژیانیکی سروشتیدا گه وره ده بی. خۆرشتی ره قیش دهخوات که ورگی رادههینیت به فرمان کردنهوه. بهلام خواردهمه کیشی ئەوه نده زۆر و ئەوه نده چه ور و نه رم نییه که سکی بهینیتته ژان!...

(۱) عسر الهضم.

ههروهك له مه وپيش گوتمان نه گهر تلپه ی خواردنه كان له ناو ريخولنه كاندا مانه وه، كولانه كانی ناو دیوی ناوه وهی نهو ريخولانه ناچار ده بن هه ر شیله یه کی ژه هراوی له ناو نهو تلپانه دا بچ بیمرن نیتر نهوسا که مرؤف هه ست دهکات به خوئی دهرمانخوارد کراوه. نیشانه کانی دهرمانخوارد کردنی پتوه دیاردی ددات، که یه کیتک له وانه سه رتیشه و گیتروویژی چاوه... په نگه مرؤفه که هه له بکا و نه زانی چی به سه رها توهه، بچی چاره ی نیشانه کانی نه خو شیبه که بکات، که چی توخنی هوی بنچینه ییبه که نه که وی که خه ریکه په ره بسینئ.

جوړه (گرفت) یکیش هه یه، تا چند سالیک ريخولنه گه وره كان تلپه کانیان تیدا ده میتیتته وه، بچ نه مه ی مرؤفه که په ی به وه بیات. که چی له ناکاو، تووشی نازاریکی زور دی، که بچ نه شته رکاری چاره ی ناکرئ. زورجاری وایش هه یه که نهو تلپانه ده که ونه ناو ريخولنه کویره وه. نهو هه یه ده بیتته هوی نه وهی که ريخولنه که سوور بیتته وه و بناوسی. جاری وا هه یه (گرفت) هانه ی مرؤف ددات که هه موو به یانیانیک دهرمانی ره وانی بخوات. نهو خووگرته یه ده بیتته هوی نه وهی ريخولنه كان کز و بچ هیز بن، که په رده لیکاو ییبه که ی ناوه ویشی وشک هه لگه پرئ. لهو شتانه ی که یارمه تی ناو ورگ و ناو ريخولنه كان ددهن (نهرم) بینه وه، نهو هه یه که مرؤف هه ندئ رۆن له گه ل خوورشته که ی خویدا بخوات. چونکه نهو پونه هه ره لهو چه ور ییبه دهکات، که ددرئ له بزوپنه ری ماکینه، تا به ئاسانی بکه ویتته گهر، بیجگه له وه رۆنه که، خوئی نرخیکي خوورشتی گه وره ی هه یه، که له نرخي خوورشتی گوشتی سوور زورتره.

گران سازکردنی خواردن له ناو سکدا و خواردنی ورگ

هه رچی نه خوئی گران سازکردنی خواردنیسه له ناو سکدا، به زوری له وه وه په یدا ده بی که دلته نگ بی و دهر وون نازاری بگات. جا به م بونه یه وه، نهو رووداوه ده گیتیرینه وه: که پیاو یک له پیاهه سه رکه و توهه کانی فرمان، هه رچه ندی ده کرد له کاتی خویدا ناره زوی ناخواردنی نه ده کرد. ته نانه ت نه گهر شتیکیشی بخواردایه، هه ر بریتی ده بوو له هه ندیک خوورشتی وا که زوری له خوئی ده کرد تا ده یدوزیبه وه و هه لی ده بژارد، که نهو بوو بوو به هوی نه وهی ژنه که ی له دهستی وه رس بیئ. پاش نهو، وا ریک کهوت که نهو پیاهه گه شتیکي بیتته بهر بو (پاریس). کاتیک که له وی گه راپه وه، له پر گوترا. نیتر به ناره زویه که وه په لاماری خواردنه که ی ددا. هیچ ته ماشای نه وهی نه ده کرد که خواردنه که

له چ رهنگیکه!... نه مه یه سه باره ت به وه بوو، که له پیش گه شته که یدا، ترس وا نیشته بووه دلپه وه، که په یوه ندی به فرمانه که یه وه هه بوو. نه مه یه بوو بووه هوی نه وهی که یاسای ورگه که ی تیک بچی... به هوی دووباره بوونه وهی نهو یاسای ورگ تیکچوونه یسه وه، پیاهه که وای لیها تیبوو، ده ترسا له وهی که له دوا ی هه موو ناخواردنییک سه ختییه ک بیتته رتی سازکردنی خواردنه که له ناو ورگیدا. جا نهو ترسه یه بوو بووه هوی نه وهی که گران سازبوونی خواردنه که له ناو سکیدا گرانتری لی بی!... به لام که پیاهه که گه یشته شاری (پاریس)، ناو و بایه کی تر و ناوچه یه کی تری دی، که له وه پیش پیانه وه رانه هاتبوو. هه روه ها شتیه که یه کی ژینی وایشی تووش بوو که خووی پتوه نه گرتبوو... هه روه ها له سه رگیتزی به کار و فرمان و گپرو گرفته کانیسه یه وه دوور که و تیبوه وه... له بهر نهو زوری پیته چوو، ناره زوو کردنی نان خواردنه که ی چوه وه سه ر دؤخی جارن... سه یر نهو هه یه که (ورگی گیانله بهر) و نهو گوشتانه یه که به گوشتی (پاشه رۆک) داده نرین وهک: سو یجگه ر و گون و گورجیله، له هه موو جوړه گوشتیک زووتر ساز ده بن له ناو سکدا... ته نانه ت زگی ته واو و دروست له ماوه ی بیست وردیله (ده قیقته) دا ده یسازینئ. بیجگه له وه نرخي خوورشتی نه وانه له نرخي خوورشتی هه موو جوړه گوشتیک زورتره!... که چی له گه ل نهو ویشدا که سانی وا هه ن به چاوی سوو که وه سه یری نهو جوړه گوشتانه ده که ن!...

نهو ژمه خواردنه یه که به ئاسانی ساز ده بن له ناو سکدا، له هه موو خواردنییک زورتر زبان به سک ددهن. چونکه خووگرتن به خواردنی نهو جوړه خوورشتانه وه وا له ورگ و ريخولنه كان دهکات که هیزی ترشاو فریدانیان کز بیئت. له بهر نهو وا چاکتره بو مرؤف که به ته نگ نهو وه بچ، ژمه خواردنه کانی سروشتی بن، وانا خوورشته کانی بریتی بن له گوشت و سه وزه واتی تازه و بوړه نان!.

بایکاربوئانی سو دایش زه هره

زور که سی وا هه یه به یانیان ناره زوی خواردن ناکات. نه مه یه سه باره ت به وه یه که ورگی نهو جوړه که سانه له کاتی نووستندا په کیان ده که وی، فرمان ناکه ن. ترشاوه کانیان که خواردنیان پچ ده تویتیریتته وه و، پچ ساز ده کری، فری ناده نه دهر وه، که به هوی نه وه یه پیاهه له شی خاوه بیتته وه و، که له خه ویش راپه ری، به یانیان ناره زوی خواردنی هیچ شتیک ناکات. جا له هه موو شتیک باشته که پیاهه بیکات نه وه یه، هه ندئ وهرزش بکات. پاشان ناوی ساردیش بکات به خویدا تا نه دنامه کانی له شی خوئی وریا بکاته وه.

ئەوسا كەيش ورگ دەچىتەنە سەر دۆخى جارانى خۆى و ترشاوھەكانى خۆى فرى دەدات بۆ سازکردنى خۆرشتەكان. ئەوئەندە ھەيە ۋەمى بەيانىان نابى خۆرشتى وى تىدا بىن كە ورگ بەگران بۆى بسازتىرى. بۆ وپنە نابى سەرتوپى تىدا بىن چونكە ھەر ئەوئەندە گەيشتە ناو ورگەو دەبىتتە تۆپەلتىكى واکە بەگران ساز بىرى. شىرىش بەخۆرشتىكى مام ناوئەندى دادەنرى، نە گرانە بۆ سازکردن نە ئاسانىشە. ھەر ئەوئەندە كەوتە ناو سىكەو، دەمەبى و دەبى بەپەنىر. ترشاوھەكانىش دەست دەكەن بەتوواندەنەو و سازکردنى، ھەرورەك خواردەمەنى رەق دەتوتىنەو و ساز دەكەن... لەبەر ئەو و چاكە، كە شىر كەم بخورىتەو، ھەر جارى لە كەوچكىكى پى زۆرتىر نەبى. ئەمەيش لەبەر ئەو ھەيە كە لە شىوھى پارچەى بچووك بچووكدا مەبى. تا ئاسانتر بتوتىتەو و بسازى لەو پارچانەى كە گەورەن.

ھىچ خواردەمەنىيە كىش لەو زۆرتىر زىان بەزگ ناگەبىنى كە خۆرشتى يەجگار سارد بخورى. چونكە دەبىتتە ھۆى روودانى بركىكى واکە ورگ و رىخۆلەكان ترشاو بەرەللا نەكەن. لەگەل ئەمەيشدا (بەستەنى) لە خواردەمەنىيە ساردەكانى تر كەم زىانترە. چونكە پىاو كەم كەم دەبىخوات. ھەتا دەبىشگاتە ناو سىكەو پەلەى گەرمىيەكەى بەرز دەبىتتەو، واتا گەرم دادى... لای ھەندى كەشىش واپە كە (سۆدا) لەو كەرەستانەيە كە خۆرشت ساز دەكەن و دەتوتىنەو. كەچى زىانى ئەم لە زىانى ئەو (ويسكى) يە كەمتر نىيە كە بىن ئاو دەخورتىتەو، ياخود خۆرشتىكى وى تىكەل ناكىرت كە لە توندوتىزىيەكەى كەم بىكاتەو. لىرەدا نابى ئەو ھىشمان لەبىر بچىت، كە ھەموو لايەك ناگادار بىكەينەو لە زىانى (بايكارىوناتى سۆدا). چونكە ئەو ھىش وەك (سۆدا) كارىكى خراپ لەناو سىك دەكات. بىجگە لەو پەردە لىكاويەكەى ناو ھەى ورگ و رىخۆلەكانىش وشك ھەلدەھىتى... جا ئەگەر لەناو دەرمانخانەى مالىدا (سۆدا) دانرا پىبوستە لەسەرى بنوسرى: (ژەھر)، تا كەس دەستى بۆ نەبات مەگەر لە كاتى پىبوستە!...

لە سەربازوھە فىر بىبە چۆن رادەوھەستىت

ھەناسەدانىش بەشىكى گىرنگى خۆى ھەيە لە پاراستنى تەندروسىتىدا. لە دروستى ورگىشدا... ئەمەيش سەبارەت بەو ھەيە كە لە كاتى ھەناسەداندا، پىشوازى با دەكەين لە سىيەكانماندا، كە لەو پىدا خوتىن بەھۆى چەند كولانەيەكى تايبەتسىيەو لەگەل بايەكەدا دەكەوتىتە گەر، كە لە ئەنجامدا ھەر (ئوكسىجىن) تىك لە بايەكەدا بىن دىتە ناو خوتىنەكەو. سىرشتىش ئەمەندەى بەخشىوھە (لووت) كە (موو) و (پەردەى لىكاوى) تىدا بىن، كە

بەھۆى ئەوانەو بەيەكە لە تۆز پاك بىتتەو تىجا بچىتە ناو سىيەكانەو. جا لەبەر ئەمەيە كە پىبوستە ھەر لە رىگى لووتەو بە ھەلمىزىن، بۆ ئەمەى پاكى بىكەينەو لە تۆز. ھەر ھەا بۆ ئەمەى ماو ھەيەكى تەوايش لەناو سىيەكانماندا رايگىرى بىكەين، تا ھەرچى (ئوكسىجىن) تىكى تىدا بىن لىبى ۋەربىرىن بۆ ناو خوتىنەكەمان!.

مەشقەكانى ۋەرزىش بۆ ھەناسەدان كەلگىكى زۆرىان ھەيە. بە تايبەتى ئەو مەشقەنى كە بەكەلگى بەھىزكردنى سىگ دىن... بارىكى لەشى دىباردىكارايش ھەيە، كە لەم رووھو زۆر كەلگى ھەيە... ئەو ھىش ئەو ھەتا كە دەربەرتىرى بۆ پىشەو. شانەكانىش بىشكىرتىنەو بەپشتدا بەچەشنى ئەو سەربازەى كە لە ۋەستانى (ورىابونەو) دا دەبىكات. چونكە لەش لەم بارەيدا، لەنگەرى ھەرە باشى خۆى دەگرى. ئەمەيش بۆ ھەموو ئەندامەكان باشە، يارمەتسىيان دەدات: فرمانەكانى خۆيان گورجوگولانە بىين! جا ئەگەر مەروڧ لە چىشتەنگاودا ۋەنەوزىدا و وىستى خەو نەبىاتەو، ھەر ئەوئەندە بەسە كە تاوتىك خۆى بەم مەشقەو خەرىك بىكات، تا لەشى ورىا بىتتەو ۋە ھۆشىشى بىتتەو سەرخۆى!...

ھەناسەدانىش ھەر بەسىيەكان و لووتەو بەند نىيە. چونكە جۆرە ھەناسەدانىكى تىش ھەيە كە بەھۆى كونەكانى پىستەو جىبەجى دەبى. چونكە ئەو كونانە كە يەجگار زۆرن، بەھۆى با و تىشكى رۆژوھە دەكەونە گەر و ورىا دەبىنەو. ھەر چلكاوتىكى ژەھراو بىش لەناو لەشدا ھەبىن فرىتى دەدەنە دەرەو. جا لەبەر ئەو ھەموو دەمىك، پىستى لەش، پىبوستە بەپاك و خاوتى رايگىرى، تا كونەكانى ناو پىستەكە بتوانن ئەم فرمانەى خۆيان بەباشى راپەرتىن... جا بەتەنشت ئەو خۆششتەو كە بەئاوى گەرمەو دەكرى و، ھەر ھەفتەى جارىكىش بىن بەش دەكات بۆ لەش پاكبونەو، ئەمە زۆر باشە بۆ مەروڧ كە ھەموو بەيانىانكىش تاوتىكى سارد بىكات بەخۆيدا. چونكە ئەو بۆ پاككردنەو كونەكانى پىست زۆر بەكەلگە. ھەر ھەا بۆ ئەو ھىش دەست دەدات كە ھەموو ئەندامەكانى لەش بىخاتە چىستوچالاكىيەو!...

ئاو بەندەيەكى بەكەلگ و گەورەيەكى زىانبەخشە

ئاو زۆر خواردەنەو ھىش ورگ تىك دەدات. چونكە دەبىتتە ھۆى ئەو ھى سازكردنى خواردن لەناو ورگدا بەگران پىك بىت. ھۆى ئەمەيش ئەو ھەيە كە ترشاو خواردن سازكەرەكان سىووك دەكات و لە كەلگىان دەخات، ئىتەر ئەمەندە كار ناكەن لە خۆرشتەكان تا بىانتوتىنەو. لەبەر ئەو خواردەمەنىيەكان ماو ھەيەكى لە ئەندازە بەدەر دەمىنەو لەناو

سکدا. له مه‌یشه‌وه بایه‌کی زور په‌یدا ده‌بی که په‌نگ ده‌خواته‌وه له‌ناو سکدا و، ناوسک تووشی سووربوونه‌وه و ناوسان ده‌کات... له راستی‌شدا مرؤف پتوبستی به‌وه نیبه که (زور) ناو بخواته‌وه. له به‌هوی هم‌مو خوارده‌مه‌نیبه‌کانی تره‌وه که ده‌یانخوات ناویش ده‌چپته ناو سکیه‌وه. و اتا له خوارده‌مه‌نیبه‌یش ناویان تپدایه. به‌فراویش زیان زور ده‌گه‌یپتی به‌سک، به‌تایبه‌ئی ته‌گه‌ر به‌فره‌که کرا بیته ناو ناوه‌که‌وه. چونکه له به‌ته‌نشت له جه‌زه‌به‌یه‌وه که ده‌یگه‌یپتی به‌سک و په‌کی ده‌خات له فرمان‌کردن، ده‌بیته هوی‌ه‌کی گه‌وره‌ی له‌وه‌یش که‌لووی ناو گه‌روو هه‌ل‌ت‌ت‌و‌ق‌یپتی و بی‌اوس‌یپتی. ناویش هه‌رچه‌نده به‌کاره‌یتانیکي ژیرانه‌ی، که‌ل‌کینکی زور ده‌به‌خشی به‌مرؤف، به‌لام زبانیکي زوریشی لی ده‌وه‌شپته‌وه. چونکه سک و لی ده‌کات که هه‌ر له به‌فر دروست‌کهر (ثلاجه) بکات. ده‌بیته هوی له‌وه‌یش که له‌به‌ر ده‌مه‌یه که گوتراوه: (ناویش وه‌ک سامان وایه. له‌گه‌ر بیته به‌نده‌ت به‌که‌ل‌کت دی. له‌گه‌ر بشپته به‌نده‌ی زیانت پی ده‌گه‌یپتی).

جاری وایش هه‌یه مرؤف تووشی تینوت‌ت‌یبه‌کی وه‌ها ده‌بی که هه‌رچه‌ند ناو بخواته‌وه تینوت‌ت‌یبه‌که‌ی ناشکی... چاره‌کردنی له‌م باره‌یش ناسانه: چونکه نیو پیاله ناوی گه‌رم له باریدا هه‌یه له‌وه‌یش تینوت‌ت‌یبه‌ بشکیتی... چاکترین خویش له‌وه‌یه که مرؤف هم‌مو به‌یانیانیک نیو پیاله ناوی گه‌رم بخواته‌وه. چونکه له‌مه به‌سک باشه. یارمه‌تی ده‌دات له به‌جپته‌نانی فرمانی خویدا... به‌م بونه‌یه‌وه نابج چایی و قاوه‌یشمان له‌بیر بجپته‌وه... له‌مانه هه‌رچه‌نده له‌ه‌ندی کاتدا که‌ل‌کیان هه‌یه به‌لام له‌گه‌ر به‌نده‌دازه بخورینه‌وه کاریکي به‌جگار چاک و به‌که‌ل‌که. له‌گه‌ر له‌ه‌م‌یک خواردنی‌شدا گوشت و چایی کوکرایه‌وه، زیانیکي زور لی په‌یدا ده‌بی. چونکه له‌وه‌ی که‌رسته ترشاه‌ی له‌ناو چاییدا هه‌یه، ده‌بیته هوی له‌وه‌ی گوشته‌که وشک بیته‌وه، تا له‌نده‌زه‌یه‌کی واکه سازکردنی له‌ناو سکدا به‌گران پیک بی!

به‌کاره‌یتانی هوش پیری دوا ده‌خات

تووکي له‌شیش وه‌ک گه‌رم‌اپیو (ترمومه‌تر) یک وایه به‌لش. پله‌ی ته‌ندروستی گشتی پيشان ده‌دات. جا مه‌گه‌ر نه‌خوشیبه‌کی تایبه‌تی به‌پتستی له‌شه‌وه بی، یاخود مرؤف داووده‌رمان زور به‌کار به‌یپتی له‌رک‌خستنی تووکي سه‌ریدا، له‌گینا تووک هه‌لوهرین و په‌نگ گورانی له‌وه‌ی پيشان ده‌دات که تیک‌چوونیک له‌سکدا هه‌بی. زوو سپی بوونی

تووکي له‌شیش له‌وه‌ی ده‌گه‌یپتی که بابه‌تی (جیر) و بابه‌تی (سیلیکا) له‌ناو له‌شدا که‌من. له‌م دوو بابه‌ته‌یش له‌ناو گه‌ندا ده‌ست ده‌که‌ون، به‌مه‌رجی گه‌مه‌که به‌جگار بژاری تپدا نه‌کری، و اتا به‌جگار پاک نه‌کریته‌وه له‌که‌په‌که‌ه‌ی، وه‌ک له‌دروست‌کردنی (تاردی سپی) دا به‌سه‌ریدا دی. لپه‌ریشدا دووباره‌ی ده‌که‌ینه‌وه که نانی بوز، له‌نانی سپی، به‌وش به‌که‌ل‌کتره... بیجگه له‌وه (سپیکردنه‌وه) ی‌تارد، و اتا بژارکردنی له‌که‌په‌که‌ه‌ی، ده‌بیته هوی په‌که‌می په‌یدا‌بوونی (گرفت) و (گران سازکردنی خواردن له‌ناو سکدا) و (نه‌خوشیبه‌کانی ددان) و له‌وه‌ی ده‌ردانه‌یش که له‌وانه‌وه په‌یدا ده‌بن...

مرؤفیش تا ته‌مه‌نیکي دريژ ده‌توانی زیندوویتتی خوی بیاریزی. و اتا له‌هیتز و هه‌ره‌تی خوی نه‌که‌وی. به‌مه‌رجی خه‌می له‌وه بخوات که گه‌شه به‌هیتزه‌کانی خوی بدات، که هیتزه‌کانی هوشی خوی په‌روه‌ده بکات. هه‌رچه‌نده هه‌ندی که‌سانی واهن که له‌ته‌مه‌نی چل سالیبه‌وه (پیر ده‌بن)، به‌لام زور که‌سانی وایشمان دپته پیش چاو، له‌خاوه‌ن فرمانه گه‌وره‌کان و، هونه‌رمه‌ند و، نووسه‌ره به‌ناوبانگه‌کان و، پیماوه زرنگاره ورباکان، که هه‌تا نه‌گه‌نه ته‌مه‌نی چل و په‌نجا سالی، ناگه‌نه سه‌ره‌پویه ناوبانگ و ناوداری خویان. چونکه له‌م ته‌مه‌نه‌دایه که هوش ده‌گاته پویه ته‌واوی و کارگوزاری خوی. مرؤفیش هه‌ر له‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره که به‌جوانی له‌وه‌ی زیره‌کی و هوشمه‌ندیبه‌ی خوی به‌کار به‌یپتی. ئیتر که له‌وه‌ی کرد، زوری پیتناچی، به‌نه‌نجامی واکه‌وره گه‌وره ده‌کات که ناوبانگیان پی ده‌ریکات!... له‌وه‌نده هه‌یه له‌به‌ر به‌دبه‌ختی، ژماره‌ی له‌وانه‌ی که هوشی خویان به‌کار ده‌یپتی له‌ژباندا، به‌جگار که‌مه، چونکه به‌شی زوری که‌سان به‌گیتزوویزیبه‌وه ده‌ژین. به‌هیچ کلوجیک پی له‌وه‌ی ناین که هوش هیچ هیتیکي هه‌بی به‌بیرکردنه‌وه. و اتا خویان به‌بیرکردنه‌وه‌وه خه‌ریک ناکه‌ن!... جا له‌مانه‌ن که ده‌گه‌نه ته‌مه‌نی چل سالی، له‌مه‌نده کز و لاواز ده‌بن و، له‌مه‌نده پیر ده‌بن، له‌حه‌فتا سالیبه‌کانیش خراپ‌ترین لی دی. که‌چی له‌ناو به‌یرکه‌ره‌وه‌کانیشدا هی وایان تپدایه که هیتز و هه‌ره‌ت و چستوچالاکي خوی له‌دوای ته‌مه‌نی حه‌فتا سالیسه‌وه، هه‌ر ده‌پاریزی... په‌نگه (به‌رناردشۆ) وینه‌یه‌کی هه‌ره گه‌وره بوو بی به‌م جوره که‌سانه... له‌وه‌نده هه‌یه، پاراستنی زیندوویتتی و چستوچالاکي، به‌وه‌موو که‌س وه‌ک یه‌ک پیک نایه‌ت. و اتا هوی له‌وه‌ی پاراستنه لای هه‌ر که‌سه جوریکه... له‌به‌ر له‌وه‌ی له‌ده‌ستمان نایه‌ت چه‌ند ده‌ستووریکي دامه‌زراو و نه‌گورارو به‌شپوه‌ی له‌وه‌ی خوپاراستنه دابین... چونکه هه‌ر که‌سه یاسای تایبه‌تی خوی ده‌بی بی. له‌گه‌ر بیته پرس له‌چه‌ند پیماویکی خاوه‌ن ته‌مه‌نی دريژ بکه‌یت، که رازی پاراستنی هیتز و زیندوویتتیان چپیه؟ له‌وانه‌ی هه‌ره‌که

جۆره ھۆبهكت پيشان ددهن. ھى و ايان تيدايه دهلى: (پازى ئەمە ئەوھىه كه خواردن و خواردنەھى له ئەندازەدا بوون، رېكويپىك بوون). ھى وايشيان تيدايه دهلى: (پازى ئەمە ئەوھىه كه خۆى له خواردنەھى مەى و كيشانى جگەرە و ئەم جۆره بابەتانه پاراستووه).

مردنى كتوپر و دل راوهستان

بەم بۆنەبەھە، چيرۆكى پىاويكى پير دەگيرينهوه، كه بەبۆنەى گەيشتنىهوه بەتەمەنى نەوھە و يەك سالى ھاھنگىكى گيرپا. نوينهري رۆژنامەكانىش ھاھتە لای، لىيان پرسى: ھۆى تەمەن درىزى چىبە؟. ئەوئىش گوتى: (ھۆى تەمەن درىزىم ئەوھىه ھەرگىز له ژيانى خۆمدا توخنى مەىخۆرى نەكەوتووم!)... لەو كاتەدا كه ئەو گەلدا دەكردن، دەنگە دەنگىكيان ھاھ بەرگوى، كه لەناو خانووەكەى ئەوھە ھاھ. ئەوانىش لە كابرانى تەمەن درىزىيان پرسى: ئەو دەنگە دەنگە چىبە؟... كابرانىش وەرەمى دانەوھە گوتى: (ئەوھە دەنگى برا ھەرە گەرەكەمە... خووى وا گرتووه كه بەسەرخۆشى دىتەوھە مائەوھە!).

زۆرجارى وايش ھەبە كه پىاويكى تەندروست و بەھبىز و توانا، بۆ خۆى دەنوئى... كەچى كه دەبىتە بەيانى دەبىن لەناو جىگاگەيدا مردووه!... رەنگە ئەوساكه بلىن: لەبەر ئەوھە مردووه كه خواردەمەنى له سكيدا زۆر بەگران ساز دەبوو. ياخود بلىن دلى وەستاوھە... بەلام بەزۆرى لەبەر ئەوھە مردووه كه (دلى داخوورپاوه) ياخود دلى كز بووه. گرنگترىن ھۆى دلنىشتنەوھىش زۆرخۆرى و كەم وەرزشكردنە.

زۆرخۆرى چاكترىن رىگايە بۆ مردن

ئەمەئىش سەبارەت بەوھىه كه زۆرخۆرى دوو ئەنجامى لى پەيدا دەبى:

يەكەمىيان خۆرشت خواردنىكى وا زۆر كه له ئەندازەى پىويست بچىتە دەرەوھە، بەجۆرىكى وا كه لەش ھەر بەشىك لەو خواردەمەنىبە بەكار بەئىن، پاشماوھى خۆرشتەكەئىش لە شىوھى چەورى و پىودا كۆبكاتەوھە لەناو لەشدا، بەسەر ھەندى له ئەندامەكانى لەشەوھە، كه (دل) يەكپەكە لەوانە... جا ئەو كەسەى زۆرخۆر بى، لەبەر خۆرشتى زۆر كه دىتە ناو لەشەوھە، دلى ئەستور دەبى. ھەرەوھە بەشكى زۆر بەز و چەورىشى بەسەرەوھە كۆدەبىتەوھە كه واى گەرە دەكات پىويستى بەبۆشايىبەكى گەرەتر دەبى لەوھى كه لەناو سەنگيدا بۆى تەرخان كراوھە. ئەنجامى دووھەمىش ئەوھىه كه سكى زۆرخۆرەكە باى تىدا پەيدا دەبى. بەھۆى ئەوھەوھە كه خۆرشتەكانى تىدا دەمىتەوھە. ئەم

بايانەئىش پەنگ دەخۆنەوھە و پالەپەستۆ دەكەن لەناو سكدان. پاش ئەوھە زۆرى پىناچى ئەو پالەپەستۆبە دەبىتە ھۆى ئەوھى دلى له كاركردنى خۆى دوا بكەوى و برىستى بىرى و كز بى.

جا ئەم دوو ئەنجامە لەگەل ئەو كارەساتانەدا كه بەھۆى ئەوانىشەوھە روو ددەن، زۆرى پىناچى دەبنە ھۆى پەك كەوتنى دلى له فرمان، كه ئەوھىش لە ناكاو روو دەدات... ئەمەئىش پىى دەلین: (دل وەستان).

جەرگ تىكچوون زيان دەكات بەبارىكى گران

كاتى كه ھەستت كرد بەوھى چاوت لىل بووھە و، سەرئىشە سەرەوتى لى تىكداوئىت و، لەشت خا و بۆتەوھە و ئارەزووى فرمانكردن نەماوھە و، تىنووتىبەكى وايشت تووش بووھە كه نازانىت چۆنى بشكىنى و، وا توندوتىزىشت لىھاھتووه كه لەبەر ھەموو ھۆبەكى پىوپوچ دەچىت بەگژ ئەم و ئەودا... كاتى كه ھەستت بەم نىشانانە كرد، پىويستە پەى بەوھە ببەيت كه جەرگت تىكچووه!...

بەجۆرىكى تىكرايى، نەخۆشىبەكانى جەرگ لەوھە پەيدا دەبن، كه وەرزى كەم بكەئىت و، خواردەكانىشت رىكويپىك نەبن. جا لەبەر ئەوھە پىويستە ياسايەكى تەندروستانەى مام ناوھەندى پەپرەوى بكەئىت له خواردەكانتەدا... ھەرەوھە دەستىش بكەئىت بەھەندى وەرزى سووك و ئاسان... مام ناوھەندىش لە وەرزشكردندا بەكارىكى پىويست دادەنرى. چونكه ھىچ شتىك لەوھە خراپتر نىبە بۆ لەش، كه مەرۆف بەدرىزىاى ھەفتەكە خۆى خەرىك بكات بەكار و فرمانەوھە بى ئەمەى ھىچ وەرزشىكى وا بكات كه لەشى وريا بكاتەوھە. كەچى له پشووى ھەفتەبىدا كه بەر دوا رۆزى ھەفتەكە دەكەوى، لەپر خۆى بەاوتىزىتە ناو وەرزى و لەش جوولانەوھە، بەجۆرىكى وا كه له ئەندازە بەدەر بى و برىستى پىى بىرى... رەنگە ھەر ئەوانە كامەرانى راستەقىنەيان ھەبى، كه كار و فرمانەكانىيان و ايان پى دەوى كه له كاتى فرمانكردنەكەياندا ھەندى وەرزى بكەن و لەشيان بچوولتەنەوھە.

جگەرەكيشان رابووردنىكى خۆشە، بەلام بۆى ھەبە بىتە گەرەبەكى زەبر

بەدەست

دوور نىبە كه جگەرەكيشانىش بەرابووردنىكى خۆش و بەكەلك دابنرى، بەمەرچى مەرۆف ئەوھە بزانى، چۆن خۆى پىوھە رابەئىن، بەجۆرىكى وا كه خۆى نەخاتە ژىر چنگىبەوھە.

ئەمەيش سەبارەت بەو دەیە کە دوو یاخود سە جگەرە، لە رۆژتیکدا، لەوانەن کە زیان بە لەش نەبەخشن. بێجگە لەو دەوانەن کە یارمەتی مرۆفیش بەدەن لە ناسایشی میتشک و ماندوو و حەسانەوهدا!... کەچی لە راستیدا مرۆف زۆری پێناچێ دەوای خۆشی جگەرەکیشانە کە دەکەوێ، تا وای لێ دەبیتە بەندە جگەرەکیشان و دەکەوێتە ژێر چنگیەو. ئەوساکەیش دەبیتە نیچیرێکی دەستوردا گری جگەرەکیشان، هەر لەبەر ئەوەی کە جگەرە زۆر خواردن تووشی سەرگێژی و کاسی و تینکچوونی دەماری میتشکی دەکات! تووتن جوونیش کە بەخراپترین خوو دادەنرێت، وای لێهاتوو کە بەرەو نەمان دەچێت!... بەلام خوویەکی تریش هەبە کە گەلێک لەو ناشیرینترە، کە پێویستە ئەمیش لایبچیت... ئەم خووەیش (بەنیش) جوونە. بەنیش جوونیش بێجگە لەوەی کە زۆر دوورە لە دلتەری و کردووە پەندیبەو و ئەو کەسە لەتەنشت بەنیش جوووە کەیشەو دادەنیشی بیزی لێ دەکاتەو، وەک دەردەکەوێ سە تیک دەدات و دەبیتە هۆی گران سازکردنی خواردنیش لەناو سکدا. نەک وەک دەلێن یارمەتی سازکردنی خواردن دەدات!...

ئەگەر خەوت لێ زرا دلت تەنگ نەبێ

رەنگە ئەو دەمان لە دەست نەبەت کە ژمارە کاتەکانی نووستن دیاردی بکەین. ئەمەیش سەبارەت بەو دەیە کە هەر کەسە جوورە پێویستیەکی هەبە بە نووستن، جوورە ژبانیکی تاییەتی خۆی هەبە. بەلام ئەمە زۆر بەکەلکە کە مرۆف خۆی واپەبێت کە هەموو شەوێک لە کاتیکی دیاریکراویدا بچیتە جیگاوه. هەر وەها لە کاتیکی دیاریکراویشدا لە پێخەفە کە خۆی بێتە دەروە، لە بەیانیدا. جا بەتەنشت ئەمەیشەو کە ئەم رەوشتە کەلکیکی تەواوی هەبە بۆ لەش، مرۆفیش دەپاریزی لێ خەو زرا. چونکە خۆ رەهێنانە کە بەچوونە جیگاوه لەو کاتە دیاریکراویدا، وای لێ دەکات: هەرکە چوو ناو پێخەفە کەبەو و خەو ببیاتەو.

کە هەستیشت کرد بەخەو لێ خەو زەبوون، چاکترین شت کە بیکەیت ئەو دەیە کە نیاز بەخشیت بەخۆت کە زۆری پێناچێ خەوت لێ دەکەوێ. کەواتە دلی خۆت بەو دەو خەریک مەکە، خۆتی پێو دلتەنگ مەکە. وای چاکە کە پیاڵەبەک شیرێ گەرمیش بخۆیتەو. بەلام ئەگەر خەو لێ خەو زەبوون گەلێک جاری تریش دووبارە بوو، ئەو شتیکی زۆر بەکەلکە کە بەرۆژ زۆرتر بجوولیتەو: خۆت بەاوێژیتە ناو کار و فرمانەو، وەرزش بکەیت، خۆشی لە ژبان ببینیت، - سەما و هەلپەرکی بکەیت، بچیتە سەما - تا لەشت

ئامادە ببیت بۆ نووستن، لەو کاتەدا کە دەچیتە جیگاوه تەو بەنووت!... بەلام ئەگەر بەمانەیش خەو لێ نەکەوتنە کەت لە کۆل نەکەوت، پێویستە خۆت بگەبیتە لای پزیشکیک تا نامۆژگاریت بکات بۆ چارەکردنی ئەم بارەت.

ئەگەر نووستنیشیت، بەتەنگ ئەو دەو بە کە بەسەر لای راستیدا رابکشیت. تا گرانیبێت نەکەوێتە سەر دلت و پەکی جوولانی بەخیت. پەنجەرە ژووری نووستنە کەیشت بەکراوێی بەهێلەرەو. جا ئەگەر خەو ناخۆشیت بینی ئەو دەت لەبیر نەچێ کە ئەمە بەزۆری، لە سازنەبوونی خواردنە نییەو پەیدا دەبێ لەناو سکدا، یاخود لە ناسازی لەشەو پەیدا دەبێ. چونکە پیاوی تەندروست کەم رێ دەکەوێ کە خەو ببینێ!...

باویگە و داهاوو... پێی دەلێن: «خواردنی بەدەسندە»

یەکیک لەو (باو) انی لەم رۆژەدا داهاوون و بلاو بوونەتەو، ئەو دەیە کە مرۆف دەستی خۆی بکیشیتەو لە هەندێ خواردنەمەنی. یاخود هۆگری هەندێ خواردنی تر بێی بەناوی (خواردنی بەدەسندە) و، واتا: (پێجیم) بکات. جاری وایش هەبە پیاو لەو دەدا ئەمەندە لە وزە دەردەچێ کە خۆی تووشی بیروباوهری هیچوویوچ دەکات، کە دوورن لە راستیبەو، کە ئەمەیش دەبیتە هۆی ئەو خۆی تووشی نەخۆشی بکات!...

لە (خواردنی بەدەسندە)یشدا مەترسی هەر گەرە ئەو دەیە کە زۆر کەس لەوانە پەپرەوی دەکەن، پرس بەپزیشک ناکەن. هەر لەسەر ئەو دەروون کە لە نووسراوەکان و گۆفارهکاندا خۆتندوو یانەتەو بێ ئەمە سەیرێکی ئەو بکەن کە هەر کەسە باری لەش و تەندروستی خۆی هەبە و، جووتیشە لە هی کەسێکی تر!...

بێجگە لەمە گۆتمان لە زۆر قەسە پرۆپوچیش دەبێ کە لە بابەت (قیتامینەکان) و (پرۆتینەکان) و (گەرمایی بەخشینی خواردنەمەنی) یەو دەیکەین، بێ ئەمە خاوەنەکانیان هیچ شتیکیان لێو تیبگەن، یاخود لێکۆلینەو دەیکەیان تیدا بکەن. لە راستیشدا هەتا ئیستا لە پێنج جوور (قیتامین) بەولاو هیچی تر نەدۆزراوەتەو:

(قیتامین أ): ئەم قیتامینە لەناو کەرە و، زەردینە هیلکە و کەلەرم و، کاهوو و، ماشە سپی و، کەرەووز و، هەندێ سەوزەدا هەبە.

(قیتامین ب): ئەم قیتامینە لەناو نانی بۆر و، گشت دانەوێڵەکان و، پەتاتە و، گێزەر و، ئەو گۆگیانەدا هەبە کە رەگەکانیان سەلکی پێو بە... هەر وەها لەناو بندق و رۆنی گۆگیا و، رۆنی گیانلەبەران و، ماشە سپی و، پاقلە و شیردا هەبە...

(ڦيٽامين ج): ئەم ڦيٽامينه لەناو خواردهمه نيبه سوپره كاندا ههيه، له گه‌ل ليمۆ و، سپو و، تری و، زۆربه‌ی ميوه‌كاني تردا. هه‌روه‌ها له‌ناو هه‌ندى سه‌وزه‌يشدا هه‌يه وه‌ك ماشه سپى ته‌ر و، كه‌له‌رم و، كارنه‌بيت. ئەوه‌نده هه‌يه كه‌ زۆر كولا له‌ناو ده‌چى.

(ڦيٽامين د): ئەم ڦيٽامينه له‌ناو شيرى تازه و، په‌نيردا هه‌يه.

(ڦيٽامين ه): ئەم ڦيٽامينه له‌ لايه‌ن زانسته‌وه ئەوه‌نده نه‌ناسراوه.

به‌لام زاناکان بروايان به‌ره‌وه ئەوه ده‌چى كه‌ كار له‌ گيانله‌به‌ران زۆتر ده‌كات تا له‌ مروف... له‌گه‌ل ئەمه‌يشدا وا چاوه‌روان ده‌كرى كه‌ زانست ئەم بيروباوه‌ره‌ى خوى بگورى.

بۆج بىركه‌روه‌كان هه‌ز له‌ گوشتى ماسى ده‌كه‌ن؟

ڦيٽامينه‌كانيش بۆ بوون و ته‌ندروستى ئيمه‌ زۆر پيويستن. ئەوه‌نده هه‌يه زوو له‌ناو ده‌چن. به‌كولاندن و سووركرده‌وه و وشككرده‌وه تيكده‌چن. هه‌روه‌ها پاراستنيشيان له‌ناو قووتودا له‌ كه‌لكيان ده‌خات. جا له‌به‌ر ئەوه ئەو خورشتانه‌ى هه‌لده‌گيرين كه‌لكيان كه‌م ده‌بى.

جا هه‌روه‌ك ڦيٽامينه‌كان كه‌لكىكى زۆريان هه‌يه بۆ له‌شى مروف و يه‌جگار گرنگيشن، هه‌روه‌ها هه‌ندى له‌ خويته‌كانيش يه‌جگار به‌كه‌لك و گرنگ بۆ له‌شى پياو. ئەمه‌يش سه‌باره‌ت به‌وه‌يه كه‌ بۆ پاكركرده‌وه‌ى خوين و بۆ خورشتدان به‌له‌ش به‌كاردين. ئەم خويانه‌يش برين له‌ تيكه‌لبوه‌كاني كسل و ئاسن و سوډا و پوتاس و فوسفور و گوگرد و زه‌رنىخ و سيلىكا. ئەمانه به‌جورىكى تايبه‌تى له‌ناو سه‌وزه و ميوه تازه‌كاندان. ئەو ئاوه‌يش كه‌ له‌ناو سه‌وزه و ميوه‌دايه ئەم خويانه ده‌تويته‌وه.

جا ئەگه‌ره‌هاتوو ژه‌مىك نانت خوارد كه‌ برينى بى له‌ شله‌يه‌ك و نانى بۆر و گوشت و سه‌وزه و په‌تاته - كولا و بى يان سووره‌وه‌كراو - له‌گه‌ل سه‌لاته و ميوه‌دا، تو هه‌رچيه‌كت پيويست بوو بى له‌ خورشت خواردووته... هه‌رچى خوارده‌مه‌نى هه‌لگيراوه خورشتىكى ئەوتوى تيدا نيبه‌ كه‌ به‌كه‌لكت بيت. چونكه‌ به‌هوى هه‌لگيرانه‌كه‌يانه‌وه چ له‌ناو كووپه و ديزه‌دا بى،^(١) چ له‌ناو قووتودا، ئەو ڦيٽامين و خويانه‌ى تيباندا بووه، ناميننه‌وه، له‌ناو ده‌چن. له‌گه‌ل ئەمه‌يشدا ئيمه‌ ده‌مانه‌وى هوشيارتان بكه‌ينه‌وه كه‌ هه‌ندى كه‌سانى وا هه‌ن له‌شيان وا رها‌توو كه‌ چه‌ند خوارده‌مه‌نپه‌كه‌ى ديارديكراو بخون به‌شيان ده‌كات... ئەوانه

(١) بۆ نموونه: قاورمه و ترشياتى لاي خومان.

له‌و خواردنانه به‌ولاوه هه‌يچ خوارديكى تر ناخون... كه‌چى ئەمه‌ كار له‌ ته‌ندروستيان ناكات... گژوگيا (پووه‌ك) خۆره‌كان و زۆربه‌ى بىركه‌روه‌كان، به‌تايبه‌تى بليمه‌ته‌كانيان له‌م جوژه كه‌سانه‌ن. ئەمه‌يش سه‌باره‌ت به‌وه‌يه كه‌ كاروبار و ناوچه و كارساتى هه‌موو كه‌سيك جوتيه له‌ هى كه‌سيكى تر. هه‌ر كه‌سه‌يش به‌پيى بارى خوى، چه‌ند جوژه خوارده‌مه‌نپه‌كه‌ى ديارديكراو به‌كارى دى، خوارده‌مه‌نپه‌كه‌ى تر به‌كارى نايه‌ن... دووريش نيبه‌ كه‌ ئەوانه‌ى به‌كارى ئەم دين، بۆ كه‌سيكى تر ببنه‌ ژه‌هر. ئەم باوه‌ره‌يش باوه له‌ناو هه‌موواندا، كه‌ سه‌وزه و گوشت ماسى به‌كه‌لكى ميتشك روونى دين. جا له‌به‌ر ئەوه پياوه خاوه‌ن بىره‌كان به‌ته‌نگ ئەم دوو جوژه خورشته‌وه‌ن كه‌ هه‌موو رۆژ بيانخون. راستيه‌كه‌يشى ئەوه‌يه كه‌ ئەم خورشتانه به‌ئاسانى ساز ده‌بن له‌ناو سكددا. جا له‌به‌ر ئەمه‌يه كه‌ خواردي ئەم جوژه خورشتانه سه‌روه‌ت ده‌دات به‌و كه‌سانه‌ى كار و فرمانه‌كانيان فريان به‌هوشه‌وه هه‌يه. هه‌روه‌ها په‌كى فرمانكرديشيان ناخه‌ن. كه‌چى خوارده‌مه‌يه چه‌وره‌كان له‌شيان خاوه‌نه‌وه، له‌ فرمانكرديش دووربان ده‌خه‌نه‌وه!...

جا ئەمه‌يش به‌لگه‌يه بۆ راستى ئەوه‌ى كه‌ له‌مه‌پيش گوتمان: كه‌ هه‌ندى خوارده‌مه‌نى وا هه‌ن بۆ هه‌ندى كه‌سان ده‌ست ده‌ده‌ن بيخون، بۆ هه‌ندى كه‌سانى تر ده‌ست ناده‌ن، ئەمه‌يش زبان به‌ته‌ندروستى هه‌يچ لايه‌كيان ناگه‌ييتى.

له‌ ناوه‌ند چيشخانه و خواندا

جا بۆ ئەمه‌ى له‌ خورشته‌كانت كه‌لكى هه‌ره‌ گه‌وره‌ت ده‌ست بكه‌ويت، پيويسته به‌ته‌نگ ليتانياه‌وه بيت. مه‌هپله سه‌وزه‌كان له‌ ئەندازه به‌ده‌ر بكوئين، تا ئەو ڦيٽامين و خويانه‌ى له‌ناوياندا له‌ كه‌لك نه‌كه‌ون. سه‌وزه له‌ ده ورديله‌وه تا بيست ورديله له‌سه‌ر تاگر ميئينته‌وه به‌سه‌يه‌تى. به‌لام ئەو گژوگيا و رووه‌كانه‌ى ره‌گه‌كانيان ده‌بن به‌سه‌لك، وه‌ك په‌تاته، ماوه‌يه‌كى زۆرتريان ده‌وى بۆ كولان. هه‌رچى گوشتى سووريشه، هه‌ر ئەوه‌نده‌ى به‌سه‌ كه‌ له‌سه‌ر تاگر ميئينته‌وه، كه‌ بتوانى بچوورى و قووت بدرى. به‌لام گوشته سپيه‌كان زۆرتريان ده‌وى بكوئينرين. وايش باشتره كه‌ هه‌رگيز گوشت به‌سووره‌كراوى (به‌رۆن) نه‌خوت!

خورشتىكى يه‌جگار نايابيش هه‌يه، پيويسته به‌ته‌نگ خوارديه‌وه بيت ئەويش ماسيه‌يه. گوشت ماسى، له‌ راستيدا نرخىكى خورشتانه‌ى گه‌وره‌ى هه‌يه. بي‌جگه له‌وه به‌ئاسانيش ساز ده‌بى له‌ناو ورگدا بۆ هه‌موو ورگيكيش ده‌ست ده‌دات، بام يه‌جگار تيكچوويش بى.

ژەمی خواردنیش بەفرمانیکی وا دانائری که مرۆف هەر چۆنیکی بۆ کرا، راییپەرینی. پیتویستە بەکاریکی ناوازه و رابواردنیکی خوش دابنری، که مرۆف خوشی لی وەرگری و، نۆشی گیانی بی. پیتویستە لە کاتی نانخواردندا گفتوگۆی وا بکات لەگەڵ ئەوانەدا که لەگەڵیدا دانیشتوون بۆ نانخواردن، که پر بی لە قسە و بابەتی خوش، که دوور بی لە کەینه و بەینهی کار و فرمان و ئەو تەنگوچە لەمانە دڵ تەنگ دەکەن. کەسانی وایش هەن که توانج و پلار لەوانە دەگرن که لە کاتی نانخواردندا دەخویننەوه. بەلام ئەگەر پیاو بەتەنیا بی لە کاتی نانخواردندا، لە هەموو شتیکی چاکتر ئەویە که بخوینیتەوه تا لە دەست بیره کانی ناو میتشکی خۆی رزگاری بی. ئەوانە هەیه ئەوی دەخوینیتەوه نابی بابەتیکی گران بی. واتا: پر لە شتی گرنج و گەورە بی. نابی پر لە گیروگرفت بی. نابی فری بەسەر کار و فرمانیشەوه هەبی. هیچ شتیوەیە کیش لەو شتیوەیە خراپتر نییە بۆ ورگ که خاوەن کار و فرمانەکان نانی تیدا دەخۆن. چونکه ئەوانە بەپەلە نان دەخۆن پێش ئەمە ی پارووه که بچوون لە دەمیاندا، قووتی دەدەن. بەهەڵەداوانیش خاوەنەکان بەجی دەهیلن. کاتیکیش دەزانیت یەکیک لە خاوەن کار و فرمانانە دەست دەکات بەبۆلەبۆل کردن لە سکی خۆی. کهچی پە ی بەویش نابات که شتیوەی نان خواردنەکی خۆبەتی بووه بەهۆی ئەو ئیش و نازارە ی ورگی. چونکه ناردنی خۆرشت بۆ ناو ورگ بی ئەمە ی باش بچووری، کاری ورگ ئاسان ناکات که سازی بکات.

ئەو نەخۆشیە ی پیاوکانی چینی سەرام کردووه ئەک ژنەکانی

ئەگەر خواردنەکه باش بچووری ددان بەهیز دەبی. ددانی بی وەبیش وەنەبی هەر لەبەر ئەو گرنج بی که خواردنەکی بی دەجووری، هەروها نەخۆشییەکانی ددان دەیشبە هۆی تیکچوونی هەموو ئەندامەکانی لەش. جا لەبەر ئەو پیتویستە بەتەنگ ددانە کافمانەوه بین، باش پاکیان بکەینهوه، بەفەلجە و بەدەرمانی ددان: لەپاش هەموو ژەمە نانخواردنیکی، لەپیش نووستنیشدا، لەپاش راپەرینیش لە خەو.

ددانەکانیش سەبارەت بەچەند هۆبەک هەڵدەوهرین، کلۆز دەبن، دەشکین، دەرژین... شەکر خواردن دەبیتە هۆی پەیدا بوونی ترشای و، لە دەمدا، که رووکەشی ددان بتوینیتەوه. ئەو رووکەشە ی که ددان دەپۆش و دەیشپارێزی...^(۱) هەرچی خواردنەوه سارد و بەفرینەکانیش هەن دەبنە هۆی کوشتنی ئەو دەمارە میتشکیانە ی که بەددانەوه

(۱) ئەم رووکەشە پیتی دەوتریک توژیالی عاجی، که لە شتیوەی سەدەفی سپیدا یە.

نوساون. هەر خواردنیکیش نەرم بی و بەئاسانی بچووری، دەبیتە هۆی کزبوونی ددان. چونکه بی بەشی دەهیلیتەوه لە مەشقرکردن... ئەو خواردنەوانە ییش که زۆر داغن دیسانەوه ددان کز و لاواز دەکەن بیجگە لەوه دەبنە هۆی ئەویش که پاشماوہکانی خواردنەوانە یی و خواردنەوانەکان لەناو دەمدا هورۆژم ببەنە سەر ئەو شوینانە ی که چوار لای ددانەکانیان گرتووه بەهۆی لەشکری خۆره (میکرۆب) و، که لە ئەنجامدا پووکهکان برزین و پریش بن لە کیم...^(۱) هەروها کزی و لاوازی پووک و ددانەکان لەوهوه پەیدا دەبی که گوشت و سەوزە ی تازە کەم بخووری. لەبەر ئەو پیتویستە، بەجۆزیک گشتی هەر شەش مانگە جاریک، یاخود ئەوپەری هەر سالی جاریک، ددانەکان پێشان ی پزیشکیکی پسپۆر بدرین!...

لە هەموو یاسایەک گرنجتر که پەیره ی بکری، ئەویە که لە خۆرشتی یەجگار گەرم و یەجگار سارد خۆمان بیارێزین. لە خاکی (چین) یشدا سەرنج دراوه که زۆری پیاوکانیان تووشی نەخۆشی شیریەنجە ی زمان دەهاتن. کهچی ئافەرەتەکانیان تووشی ئەو نەخۆشییە نەدەهاتن. زۆری پینەچوو لە ئەنجامی لیکۆلینەوهدا دەرکەوت، که رەوشتی چینییەکان وایە، هەر ئەوانە چیشتەکه لەسەر ناگرەکه هەلگیرا، دەخوینتە بەردەم پیاوکان بیخۆن. ئەوانیش چیشتەکه بەداغییەوه دەخۆن. هەرچی ئافەرەتەکانیشە لەبەر ئەوی پایەیان لە پایە ی پیاوان کەمتر بووه، پاشماوہی خواردنەکی ئەوانیان خواردووه، لەو یاسایە ییش هیچ سەرکێشییەکیان نەکردووه. جا بەهۆی ئەم رەوشتەوه ئەو چیشتانە ی بۆ ئافەرەتەکان ماونەتەوه بیخۆن، تا گەیشتونەتە ئەوان ساردبوونەتەوه!...

هونەری چیش لێنان لە کۆری جەنگی تەندروستیدا

هیچ شتیکی ئەوانە ی خۆرشتی دەستکرد زیان بەلەشی مرۆف ناگەیی. لە خۆرشتی دەستکردیش مەبەسمان چیشتی هەلگیرا یاخود پارێزراوه لەناو شووشە و قوتوودا. هەروها مەبەسمان لەو چیشتەیشە که پوختە ی خواردنەوانە ییەکانی تر. لە شلە (شۆریا)، یاخود پەپکە، یان لەو جۆرە بابەتانەدا که زاناکان دایان دەهین. ئەمە ییش سەبارەت بەویە که مرۆف بەمیلیۆن سالانی بەسەردا تێپەرێوه تا گەیشتۆتە ئەم رادەیه. لەش و یاسای ژیانیشی بەو پیتە هەلکەوتوون که لەو ماوہیەدا بەرەوشت و یاسای خۆرشت خواردنەوه

(۱) لە پاش ئەوی هەو (التهاب) دەکەن.

راھاتووہ، کہ بہو خۆرشتانہ بشہوہ خووی گرتووہ کہ سروشت پیتی بہخشیووہ. جا لہ بہر
 ئەوہ زانست لہ توانایدا نییہ کہ ئەو شتانہ بگۆریت، ئەگینا مرۆف تووشی دەرد و
 نہخۆشی دێ. جا لہ بہر ئەمہ پتویستہ مرۆف بگہریتتہوہ سەر خواردنی خواردنہمہنی
 سروشتیبانہ وەک سہوزہ و گۆشتی تازہ، بہمہرجی بہتەنگ لێنان و ئامادہکردنیشیانہوہ
 بی بہجۆریکی وا کہ کەرہستہ خۆرشتیبہکانیان تیدا پارێزری. چیشٹ لێنانیش ہونہریکە
 بۆ خۆی... ہەر ئافرہتیکیش بوہستنی لہناو چیشٹخانہکە ی خۆیدا و، بیبری خۆی بخاتہ
 سەر ئەوہی کہ ژہمہ خواردنیکی وا دروست بکات بۆ مپردہکە ی خۆی، کہ ہەر
 کەرہستہبہکی خۆرشت پتویست بی بۆ تہندروستی ئەو، تیبیدا بی، بہہیچ جۆریک لہو
 ہونہرمہندہ کہمتر نییہ کہ ئاوازہکان لہگہل یہکتردا ریک بخات تا گۆران ی یاخود
 پەستہبہکیان لێ ریک بخات، کہ بہوہ خۆشی و گہشیہک بہگیان و دل ی بکەوی!...
 ہلہبژاردنی چیشٹیش ماندروبوونیکی زۆری پی ناوی... ہەر ئەوہندہی پتویستہ کہ
 ہندیک بیسکردنہوہ و دلتہری و ئاگاداری بہکار بہینری لہ بابہت نرخی خۆرشتی
 خواردنہمہنیہکانہوہ...

جا ئەگەر ئافرہت ئەمہ بہتہواوہتی بہجی بہیننی، ئەو ہەر لہو سہربازہ دہکات، کہ
 لہپیش ہەموو کەسیکدا ہاتبیتہ کۆری جہنگی تہندروستیہوہ!.

تہواو

پیراست

5	ہونہرہکانی ژبان
7	ہونہری دلدار ی
25	ہونہری ژبانی ژن و میرد ی
43	ہونہری کامہرانی
73	ہونہری ژبانی خیزانی
99	ہونہری خۆش رابواردن لہ تہمہنی پیریدا
129	ئایینی
131	ژبانی محمہد
193	موسا
227	رابعہی عدوی
253	ژبانی مہسیح
335	بوودا
371	کونفۆچیوس
401	شیخ محمہد عہدہ
431	ئایینی بہہائی
475	تہندروستی
477	لہ خاکی رووتہکاندا
561	رینگاکہی من
597	باش بخۆ و خۆش بژی